

IV
ΠΛΕ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

200

Αριθμ. εισαγ. 28561
Έτος 1975

GRVER_00616

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΩΝ

ὁμιλημάτων

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ,

Δι' ἐπιμείλειας καὶ ἀνέγκαιρον ΕΡΡΙΚΟΥ τῷ ΣΑΒΙΛΙΟΥ
ἐκ παλαιῶν ἀντιγράφων ἐκδοθείς.

ΕΤΟΝÆ, in Collegio Regali.
Excudebat IOANNES NORTON, in Græcis &c.
Regius Typographus.

ANNO cId. Idc. XII.

1612

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΙΩΑΝΝΑ

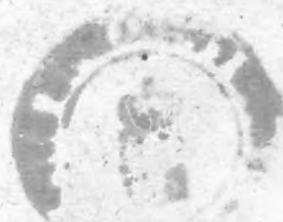
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΔΙ' ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SECUNDI TOMI CATALOGVS.

IN Euangelium Matthæi sermones nonaginta.
Pag. 1

In Euangelium Iohannis sermones octoginta octo.
Pag. 555

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΕΡ-
ΜΕΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΛΑ-
ΜΙΝΙΟΥ, ΣΥΝΤΕΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΝΙ-
ΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΔΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΞΑΝ-
ΘΟΦΟΥΔΟΥ.

[illegible]

Aa.i.

- ἔπι σκοπον εἰς ἀγέξιδρόφην ἀγαλῶσαι ἢ εἰσὶν τοῖς ἐπισκόποις, καὶ τὸ ζήτημα
καταστήσαι τοῦ πάρα.
- αζ' Περὶ τῶν νικητῶν ἀθροισθείσης βρώδου δι' ἄρτον.
- ιβ' Περὶ τῶν πεντασθλίων δύο φιλοσόφων ὅς ἀπλότητος ὦν διηγερέντων τοῖς
δύο γερύτων.
- ιδ' Οὐκ ἴης βρώδου ἀθροισθείσης, πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δημηγορεῖν ὅς ἔειπεν.
- κ' Οπως ἀκροατὴρ μέγας ὦν μερῶν ἀμφοτέρων ὁ βασιλεὺς, τοῖς πρὸς ἄρτον κατα-
δικάσαι, ὅς ἔωγράκισε.
- κα' Περὶ τῶν ἀκυρώσεων ἢ ἄρτους βρώδος, καὶ ὡς κατέδικασε τοῖς πρὸς ἄρτον, καὶ τὰ
συγκείμενα αὐτῶν κατέκασε, καὶ πρὸς τὴν μητρησθλίων συμφωνήσαι τῇ σιω-
ῶν ἄρτων, καὶ πρὸς ἴης καταστάσεως τὸ πάρα.
- κε' Οὐκ ἀκρίστον τῶν ναυαπιδίων ἐπισκοπον, εἰς τὴν πρὸς τὴν βρώδον ὁ βασι-
λεὺς μετεκράτετο.
- κγ' Περὶ τῶν κανόνων οἷς ἡ βρώδος ἔτετο, καὶ ὡς παφνέπος ἦς ὁμοιομητῆς διεκώ-
λυσε τὴν βρώδον βουχομυθίω γίναι κημόνα, πρὸς τὴν ἀσκήν πρὸς τοὺς ἐε-
ρωστέω πρὸς ἀσκήν.
- κεδ' Περὶ τῶν καὶ μνησθλίων, ὅπως ἀείσας τὰ κατ' αὐτὸν ἢ ἀγία διώκησε βρώδος.
- κε' Οὐκ δημοτελῆς τὰ πρὸς τὸν βασιλεὺς τῇ σιωδῶν ἐποίησε, συγκατέσας τοῖς τοῖς ἑς κων-
σανινάπολιν, ὅς δώρις ἡμῶν, καὶ ὅπως πρὸς τὸν ὁμοιομητῆς πρὸς ἀσκήν, καὶ πρὸς
ἀγέξιδρόφην, καὶ ἀπὸ τῶν κατ' αὐτὸν τὰ δεδωμένα τῇ τῇ βρώδῳ, ὅς ἐπεμύνη.

Κεφάλαια τῶν δολιέρον τόνου.

- α' Περὶ τῶν ἀρέσεως τῶν ζωνφόρων τανυρῶν, καὶ τῶν ἀγίων ἡλων.
- β' Περὶ τῶν βασιλέως μνησθλίων, καὶ ὡς εἰς ἑεροσχύμα πρὸς ἀσκήν ναοὶς ὦκο
δόμησε, καὶ δῆλα θεοφιλή διεπράξατο ἔργα, καὶ πρὸς τὴν αὐτῆς τελευτῆς.
- γ' Περὶ τῶν ναῶν οἷς ὁ μέγας ὦκοδόμησε κωνσταντίνος, καὶ πρὸς ἴης αὐτῶν ἐπινύμου
πόλεως, ὅπως ἐκτίσθη. ὅς πρὸς τὴν αὐτῆς κτισμῶν, ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν εἰς θεογένιον
ναὸν τῶν ἀσκήν μνησθλίων, ὅς πρὸς τὴν ἐκτίσθη γινόμενων τανυρῶν.
- δ' Οἷα ὁ μέγας κωνσταντίνος πρὸς τὴν μαυρὴν δριῦν διεπράξατο, καὶ ὡς ναὸν ἐκτί-
σθη.
- ε' Οπως τὰ τῶν εἰδωλῶν τελευτῆ κατέστρεψε, καὶ τοὺς λαοὺς ἐντεῦθεν μάλλον χριστι-
ανίζων ἀνέπειθεν.
- ς' Εκ ποίας πρὸς ἀσκήν τῶν κωνσταντίνος τῶν χριστοῦ ὄνομα εἰς ὅλῳ τὴν οἰκουμέ-
νῳ διέδραμον.
- ζ' Οπως ἔβηρες τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἐδέξατο.
- η' Οπως καὶ οἱ ἀσκήν τῶν χριστιανισμῶν ἡσπασθη.
- θ' Περὶ σαβωρείου τοῦ βασιλέως πρὸς τῶν, ὅπως καὶ χριστιανῶν ἐκινήθη, καὶ πρὸς συ-
μεῶν τῶν ἐπισκόπων πρὸς τῶν, καὶ πρὸς οὐδὲν ζῶντος ἀντιχρίστου, ὅπως τὸν τῶν μὴ
θεοῦ ἀγῶνα διώκον.
- ι' Περὶ τῶν ἀπὸ σαβωρείου ἀναγερόντων χριστιανῶν ἐκ πρὸς τῶν.

Περὶ που-

- Περὶ ποιοικῆς τῆς παρθένου ἐν τοῖς τεχνίταις σαβώρου. ια'
- Περὶ τρυφούλας τῆς ἀδελφῆς συμεών, καὶ τῆς μύρτιδος αὐτῆς. ιβ'
- Περὶ τῆς μύρτιδος τῆς ἀγίου ἀκρομαῖ, καὶ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ. ιγ'
- Περὶ τῆς μύρτιδος τῆς ἐπισκόπου μίλου καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς. καὶ ὅτι ἡ βλάβος μύρτιδος ιδ'
- ἐξακισχίλους ἐπιστήμοις ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμύρτιδος, ἀλλὰ τῆς ἀσκήμων ἀνδρῶν.
- Ὅπως ὁ κωνσταντῖνος γράφει σαβώρη παῦσαι κολλάειν χρυσίον. ιε'
- Ὅτι οἱ πατέρες τῶν βιβλίων δόντες συμφέρειν τῇ ἐν νικητῇ βυβλῷ, τοῖς οἰκείοις ις'
- θρόνοις ἀπέλαβον, διότι οἱ τῆς καὶ διαγόνιους.
- Ὅτι τοῦ ἀγεξάνδρου τελευτήσαντος ἀγεξάνδρου, ἀθανάσιος ἐν παρθενίᾳ ιζ'
- ἐκείνου λαμβάνει τῆς θρόνον καὶ διήρησις πατέρας ἐν νέῃ ηλικίας αὐτῆς, ὅτι αὐ-
- τοδίδακτος καὶ ἱεράς, καὶ φιλέμμος τῷ μεγάλῳ ἀντωνίῳ.
- Ὅτι οἱ τῶν θρόνων, καὶ μετὰ τὴν ἐπιτομήν ἀθανάσιον. ἐπὶ δὲ διότι οἱ καὶ ιη'
- ὅπως ἀπεπεισθὲν ἀθανάσιος δέξασθαι τῶν θρόνων. καὶ πατέρας τῆς λέξεως τῶν ὁμοιοτήτων,
- ὅπως μάχισα τῆς δὴ τὸν ὁ παμφίλος διότι οἱ, καὶ διότι οἱ ἀντιοχίας ἐπασίαζον.
- Περὶ τῆς ἀντιοχίας σιωδδου. καὶ ὅτι ἀδίκως κατηρέθη διότι οἱ, ἐπὶ τῶν θρόνων ιθ'
- θρόνον λαμβάνει. καὶ οἱ ὁ μέγας κωνσταντῖνος ἐγχαίρει τῇ σιωδδῳ, ἐπὶ δὲ διότι οἱ
- τῷ παμφίλῳ πατρὶνι ἀντιοχίας.
- Περὶ μαξίμου τοῦ μὲν μακρότερον τὸν ἱεροσολύμων θρόνον λαβόντος. κ'
- Περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀντιοχίαν, ὅπως ἡνῶθη, καὶ πατέρας διότι οἱ, ἐπὶ τῶν θρόνων, κα'
- ὅπως πάλιν τῆς θρόνου ἡνῶθη ἀντιοχίαν ἐπεχείρησεν.
- Ὅτι καὶ τῆς ἀντιοχίας ἀθανάσιος οἱ τῶν θρόνων καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀντιοχίαν, καὶ δὲ καὶ κβ'
- Περὶ τῆς συκοφαντίας τοῦ ἀγίου ἀθανάσιου, διότι τῆς θρόνου χεῖρα. κγ'
- Ὅτι καὶ τῆς ἀντιοχίας τῆς ἰνδῶν ἐπὶ τῇ, τότε τὸν χρυσανισμόν ἐδέξαντο, διότι φερουμῶ- κδ'
- που, καὶ ἀντιοχίας, τῆς ἀντιοχίας.
- Περὶ τῆς ἐν τῇ σιωδδῳ, καὶ πατέρας τῆς ἀντιοχίας κατηρέσεως τοῦ ἀγίου ἀθανάσιου. κε'
- Περὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις νεώ, ὅτι ὁ μέγας ἐκίσει κωνσταντῖνος ἐν γαλῶν. καὶ πατέρας κς'
- τῆς ἐν γαλῶν αὐτῆς.
- Περὶ τῆς παρθενίας τῆς πείσαντος κωνσταντῖνον κατὰ γαλῶν ἐν τῇ ὑπερβολῇ κζ'
- τῶν θρόνων, ἐπὶ δὲ διότι οἱ καὶ τῆς ἀντιοχίας διότι οἱ πείσαντος λίβητος, καὶ ὅπως ἐπὶ
- τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἀντιοχίας βυβλῷ, καὶ πάλιν τῶν θρόνων παρθενοῦ.
- Επιστολὴ βασιλέως κωνσταντίνου παρὸς τῇ ἐν τῇ βυβλῳ, καὶ ἐξορία τοῦ ἀγίου κη'
- ἀθανάσιου ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀντιοχίας.
- Περὶ ἀγεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου κωνσταντίνου πόλεως, ὅπως ἀνεδύετο εἰς κοινω- κθ'
- νίαν τῶν θρόνων δέξασθαι, καὶ ὡς διεπράγη τῶν θρόνων νυξάσης αὐτὸν τῇ γαστρί εἰς ἀ-
- πόπαρον.
- Ὅτι γράφει ὁ μέγας ἀθανάσιος πατέρας τῆς θρόνου ῥήξεως. λ'
- Περὶ τῆς μὲν τελευτῇ τῶν θρόνων συμβαλόντων ἐν ἀγεξανδρείᾳ. καὶ οἱ τοῖς ἐκείσε ὁ λα' α'
- μέγας ἐγχαίρει κωνσταντῖνος.
- Ὅτι καὶ τῆς ἀντιοχίας νόμον ὁ κωνσταντῖνος ἔθετο, μὴ ἀμαχοῦ ἐκκλησιάζειν, ἢ λβ'
- τῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν. δι' οὗ καὶ ἀντιοχίας τῆς ἀντιοχίας ἡφανίσθη. οἱ δὲ πατέρας
- τῆς νικομηδείας διότι οἱ τῶν θρόνων τῶν ὁμοιοτήτων τελεῖται ἐπὶ τῇ ἐπεχείρησεν.

Αα. ii.

- λγ' Περὶ μαρκέλλου τοῦ ἀκέρους καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτοῦ καὶ κατάρσεως.
 λδ' Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, ὡς ὑπερβον βασιλευσὶς ἐπεχέυτη-
 σε, τὰ φεῖς ἐν ᾧ νεώ τῷ ἀγίων ἀποστόλων.

Κεφάλαια τῶ τρίτου τόμου.

- α' Ως μὲν θάνατον τῶ μεγάλου κωνσταντίνου, πάλιν οἱ ἀπὸ δισέβιον καὶ θεόγιν πλὴν
 ἐν νικαία πύσιν ἐπαρτήθη.
 β' Περὶ τῆς ἐκ ρώμης καθόδου τοῦ μεγάλου ἀθανασίου καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιτοχῆς κων-
 σταντίνου καὶ σαρκὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου καὶ τῆς κατὰ τοῦ ἀθανασίου
 αὐτοῦ ἐπιτοχῆς τῶν ἑρμηνείων, καὶ ἀπὸ ἀνακλίου τοῦ βερβέριας καὶ ἀπὸ τοῦ πο-
 λέμου κωνσταντίνου καὶ κωνσταντίνου.
 γ' Περὶ παύλου τοῦ κωνσταντίνου πόλεως, καὶ μακεδονίου τοῦ πνδ ματομάχου.
 δ' Περὶ τῆς ἡγουμένης γάσεως ἀπὸ τῶ παύλου χειροτονίαν.
 ε' Περὶ τῶ ἐν ἀντιοχείᾳ μερικῆς στυνδόδου, ἥτις κατέχευε μὲν ἀθανάσιον· γρηγόριον δὲ
 ἀντιστήσαντα καὶ ἀπὸ τῶν δύο ἐκ γέσεων τῆς πίστεως καὶ ἀπὸ τῶν συμφωνησάν-
 των ἀλλήλοις.
 ς' Περὶ δισέβιον τῶ ἐμεισινοῦ καὶ ὡς γρηγόριος κατέλαβεν ἀντιοχείαν· ἀθανάσιος
 δὲ φυγὼν εἰς ρώμην διασώζει.
 ζ' Περὶ τῶ ἐν ρώμῃ καὶ τῶ ἀρχιερέων τῶ κωνσταντίνου, καὶ μὲν δισέβιον πάλιν παῦλος
 ἀποκατέστη καὶ ἀπὸ τῆς ἀναρρέσεως τῶ γραμματέως ἐρμολόγους καὶ ὡς δὲ ἀντιοχίας
 ἦκων κωνσταντίνος, τὸν τε παῦλον μερίστησι καὶ πρὸς τὸ πάλιν ὀργίλως ἀνατίθη.
 καὶ ὡς εἶασε τὸν μακεδόνιον ἀμφιβόλως καὶ ἀνελήρθη πάλιν εἰς ἀντιοχείαν.
 η' Περὶ τῶ εἰς ρώμην ἀπελαθέντων ἐφών ἀρχιερέων καὶ οἷα ἀπὸ αὐτῶν ἰούλιος ὁ
 ρώμης, γράφει καὶ ὡς ἔλαβον αὐτοῖς γράμματα ἰουλίου παῦλος καὶ ἀθανάσιος
 τοῖς ἰδίους θρόνοις. ὡς οἷα οἱ τῆς ἐκ τῶ ἀρχιερέως πρὸς ἰούλιον ἐγράψαν.
 θ' Ὅπως δὲ ἡλθὲν παῦλος ἐκ ἀθανασίου καὶ ἀντιστήσαντα μακεδονίος ἔς τὸν κωνσταντίνου.
 ι' Οἷα ὁ ρώμης ἐγράψαν πρὸς ἀθανάσιον τοῖς ἀπὸ τῶ ἐκ ἐπιτοχῶν, καὶ ὡς ἐστάλη-
 σάν εἰς ρώμην ἐπίσκοποι στυνδόδου ἀπὸ τῶ ρώμης καὶ τῶ ἐφών ἐπι-
 σκόπων ἐκλήμαθα καὶ ὡς ἀπεπέμφθη πρὸς κωνσταντίνου τὸν καίσαρος.
 ια' Περὶ τῆς μακροστίχου ἐκ γέσεως καὶ ἀπὸ τῶ ἐν ἀρδικῇ στυνδόδου γρηγοριανῶν, ὡς
 κατέχευον οἱ τῆς ἐκ τῶ ἰούλιον τῶ ρώμης καὶ ὅσιον τὸν ἀσπύριον ἐπίσκοπον, ὡς ἀθα-
 νασίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς κοινωνήσαντας.
 ιβ' Ὅς οἱ ἀπὸ ἰούλιον καὶ τὸν ὅσιον ἐπίσκοποι πάλιν κατέχευον, τοῖς ἐφών κατέχευον
 ἀρχιερέως, ποιήσαντες καὶ ἐκ γέσεων πίστεως.
 ιγ' Ὅτι μὲν τῶ στυνδόδου, ἥ ἔως ἐκ τῶ ἀπὸ τῶ διέστη καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶ καλῶς τῆς ἐν νικαία
 πίστεως εἶχετο· ἡ δὲ ἔως ἀπὸ τῶ ἐκ τῶ δόγμα, ἐν πύσιν ἐστασίαζε.
 ιδ' Περὶ τῶ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἐν ἀγνότητι ἀκμασθέντων ἀγίων ἀνδρῶν, ἀν-
 τωνίου, τῶν δύο μακαρίων, ἡρακλείου, χρονίου, παφνουλίου, πουτουβάσου, ἑρ-
 σισίου, θεοπίωνος, πιτυρείωνος, παχωμίου, ἀπολλωνίου, ἀνδρέου, ἰλαρίωνος καὶ
 ἑτέρων πλείων ἀγίων καὶ ἁγίων.

Περὶ δι-

Περὶ διδύμου ὃ τυφλοῦ, καὶ περὶ ἀελίου τῷ αἰρετικοῦ. 48'
Περὶ τοῦ ἀγίου ἐφραίμ. 49'
Περὶ ὧν τότε παραγμῶν, ὅπως ἐκ στυγρομῆς τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχιε- 50'
ρέων, ὃ καὶ χειρὸν ἐνέδωκε δόγμα.
Περὶ τῆς δόξης ὧν παίδων κωνσταντίνου. καὶ περὶ ὁμοιοῦτου, ὃ ὁμοιοῦτου ἀφ' ἡ-
φορεῖ, καὶ ὅθεν πῦρετράπη τῆς ὁρθῆς τὰ χαπίσεως ὁ κωνσταντίνος.
Εἰς περὶ ὁμοιοῦτος, καὶ περὶ τῶν ἐν δριμύτι στυγροῦ, ὅπως καὶ ὅθεν, καὶ δὲ στυγρῇ. 51'
Ὡς γράμμασι κωνσταντίνου πάλιν ἀθανάσιος κατέπει, καὶ τὸν θρόνον λαμβάνει. καὶ
ὃ περὶ τῶν τῆς ἀντιοχείας ἀρχιερέων. καὶ περὶ ὧν κωνσταντίνου παρὰ αὐτὸν ζῆ-
τημῶν. καὶ περὶ τῶν ὑμνοῖς δοξολογίας.
Ὅσα κωνσταντίνος ὑπὲρ ἀθανάσιου τοῖς κατ' ἀγνῶτον γράφει. καὶ περὶ τῆς ἐν ἱε- κα
ροσλήμοις στυγροῦ.
Επιστολὴ τοῖς κατ' ἀγνῶτον τῶν ἐν ἱεροσλήμοις στυγροῦ ὑπὲρ ἀθανάσιου. 52'
Ὁμολογία οὐδέθεντος καὶ οὐροσυχίου τῶν τὰ δρυῖος φρονοῦντων παρὰ τὸν ῥώμης, καὶ
ὡς ψευδῆ καὶ ἴσον ἀθανάσιου.
Επιστολὴ εἰρηνικῇ τῶν αὐτῶν παρὰ τὸν μέγαν ἀθανάσιον. ἐπὶ τῇ καὶ ὅπως οἱ λοιποὶ καὶ
τῆς ἐφ' ὅπως ἐπίσκοποι τοῖς ἰδίους θρόνοις ἀπέλαβον. καὶ ὅτι πάλιν μακεδόνος
ἐκκληθέντος, παῦλος δὲ θρόνον ἀντήκατέτη.

Κεφάλαια τοῦ τετάρτου τόμου.

Περὶ τῆς ἀναρέσεως κώνστα τῷ καίθρος, καὶ ὧν ἐν ῥώμῃ συμβαλόντων. α'
Ὡς πάλιν κωνσταντίνος ἀπελαύνει τὸν ἀθανάσιον, καὶ ὑποφέρει τοῖς ὁμοιοῦ- 6'
σιον παροσέδοντας. καὶ περὶ ὃ θανάτου παύλου κωνσταντίνου πόλεως. καὶ ὡς κα-
τέστη πάλιν ὅτι τὸν θρόνον ὁ μακεδόνιος, καὶ κίσα ἐργαζόμενος.
Περὶ τοῦ μάρτυρίου τῶν ἀγίων νοταρίων. γ'
Περὶ τῆς εἰς σιρμιον ἐκστρατείας κωνσταντίνου. ὃ περὶ βρεττανίως, καὶ μαγνέ- δ'
νίου. ὃ ὡς γάλλον καίθρα χρεοτομήσας, εἰς ἑὸν εἶλα ποτέλλει.
Ὡς μαζίμου μὲν κύριον τὴν ἱεροσυνῶν ἐκκλήσεις, πάλιν εὐαγγελίου τύπος μέγ- ε'
στος ἐν οὐρανῷ ὅτι πολλαῖς ἡμέραις ἐφαίνετο ὑπερλαμπρῶν καὶ ἥλιον.
Περὶ φωνίνου τῷ σιρμιῶν, ὃ τῆς ἀνρέσεως αὐτοῦ, καὶ τῷ κατ' αὐτὸν ἐν σιρμῷ στυγ- 7'
ροῦ. καὶ περὶ τῶν περὶ τῆς πίστεως ἐκθέσεων. ὃ ὡς μὲν τῷ κατ' αὐτὸν σιρμῷ
καλὸν, ἀπεῖπε. καὶ ὡς περὶ βασιλέα τῷ ἀκρόατος ἀπηχέστη κενὰ φρυατὸν
Περὶ ὃ θανάτου μαγνέτις, καὶ σιλβανῶν τῷ ἀποστόλου. ἐπὶ τῷ ὃ περὶ τῆς ἐν παλαι- 8'
νῇ γάσεως τῷ ἱσθαίων. ὃ ὡς ἀνῆρέτη γάλλος ὁ καίθρος νεωτερίζειν ὑποπιδύσας.
Περὶ τῆς εἰς ῥώμην ἀφίξεως κωνσταντίνου. ὃ περὶ τῆς ἐν ἰταλῖα στυγροῦ, καὶ περὶ ἡ'
τῶν συμβαλόντων ὃν μεγάλῳ ἀθανάσιῳ εἶς ἐπίσκοπος τῶν ἀρχιερέων.
Περὶ τῆς ἐν μεδιολάνῃ στυγροῦ, καὶ τῆς φυγῆς ἀθανάσιου. θ'
Ὡς δριμύτως ἐπιβουλή ἀθανάσιος παρὰ ὧν ἀφ' αὐτῶν, θεόθεν ὡς θεῖος ἀνὴρ
δριμυνοῦντα δριμύτως κινδύνους διέδρασε. ὃ ὅσα καὶ ὑπὸ γεωργίου
οἱ ἐν ἀγνώτῳ ἐπαθον, ἀθανάσιου ὑποχωρήσαντος.

- ια' Περὶ λιβέριου τῷ ἑπιστάτῃ πουρῶν, δι' αἱ ἀγίας ἐξόριτος ὑπὸ κωνσταντίνου ἐ-
 γρέτο. καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτὸν γεγενημένοις φίλητος.
- ιβ' Περὶ ἀετίου τοῦ σύργου, ἐξ ἀδελφίου τῷ μὲν λέοντος ἀντιοχίας γεγενητός. καὶ πᾶσι
 τῷ ὁμοιοῦτον.
- ιγ' Οἱ νεώτεροι τῶν ἀδελφῶν γράμματά ἐπέμψεν γέωργιος ὁ λαοδικεῖας, ἀνα-
 γέλλων αὐτὸν. καὶ πᾶσι τῶν ἐξ ἀκέρους παρόντων, εἰς κωνσταντίνον.
- ιδ' Ἐπιστολὴ κωνσταντίνου βασιλέως, ἀποβήμεναι ἀδελφίον, καὶ τοῖς πᾶσι αὐτοῖς.
- ιε' Ὡς ἐν σιρμίου γυρόμηνος ὁ κωνσταντίνος, πάλιν μετακινήσας λιβέριον, καὶ τῇ πρώ-
 μῃ ἀποκαθήσει. σιωπῶν δὲ καὶ φίλητος ἑπὶ τῇ πέτῃ.
- ις' Οἱ δὲ πᾶσι ἀδελφῶν αἵρεσιν ἐπὶ τῇ ἀντιοχείᾳ, ὡς εἰς ὁ βασιλεὺς σιῶν οὐδὲν ἐν νι-
 κομηδείᾳ γινέσθαι. σφοδρὸν δὲ γυρόμηνος, καὶ πολλῶν ἐν ταῖς μεταξὺ εἰσπεσόν-
 των, παρῆεν μὲν ἐν νικαίᾳ, ὑπερὶ δὲ ἐν ἐν ἀριμνίᾳ καὶ ἐν σελεύκειᾳ ἢ
 κυνόδου ἢ θροῖας. ἐν δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἐκείνου τοῦ ὁμοιοῦτον.
- ιζ' Περὶ τῶν παρῆντων ἐν τῇ ἀριμνίᾳ σιωπῶν.
- ιη' Ἐπιστολὴ τῆς ἐν ἀριμνίᾳ κυνόδου πρὸς τὸν βασιλέα κωνσταντίνον.
- ιθ' Περὶ τῶν παρόντων τῆς κυνόδου καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ἑπιστολῆς. ἐὼς οἱ πᾶσι
 οὐροῖσιον, ἐὼς οὐδὲντα, ὑπερὶ σιωπῶν τῇ παρῆντα εἰσπεσόντων. καὶ πᾶσι
 τῆς ἐν ἀρχιερέων ἐξόριτος. καὶ πᾶσι τῶν ἐν νικαίᾳ κυνόδου. ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ ἐν
 ἀριμνίᾳ κυνόδου.
- κ' Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκκλησίᾳ συμβαίνων. ἐὼς οἱ παρῆντες, καὶ ἡ δὲ οἱ κω-
 ζίκου, καὶ μακεδόνιος, ἐξήλθον τοῖς ὁμοιοῦτον δόξαντας. καὶ πᾶσι τῆς ἐκ-
 κλησίας ἐν ναυαγίων, ὡς μελετήσιν. καὶ ὡς μὲν τῶν ὀρθόδοξων ἐκοινωνοῦν.
- κα' Περὶ τῶν ἐν μηδυνείᾳ ὑπὸ μακεδονίου παρῆντων. καὶ ὡς ἐξήλθον τοῦ θρο-
 νου, μεταστρέψαντες τὴν θέλῃ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. καὶ ὡς οἱ οὐλιανὸς παρῆ-
 νται καὶ ἄλλοι.
- κβ' Περὶ τῆς ἐν σελεύκειᾳ κυνόδου. ἐπὶ ἀνακίου ἐπὶ ἀδελφῶν. καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς με-
 τεκίνησεν τοῖς παρόντων ἐν δύο κυνόδων, τῆς ἐν ἀριμνίᾳ, ἐπὶ σελεύκει τοῦ ἴσου
 φρονήσας.
- κγ' Οἱ οἱ πᾶσι ἀνακίου τῇ ἐν ἀριμνίᾳ ἐβεβαίωσεν κυνόδον. καὶ κατὰ τοὺς ἐν κα-
 ταρεπτόντων ἀρχιερέων, ἐπὶ τοῖς ἐκκλησίαις.
- κδ' Αἰτία τῶν κατὰ τοὺς κυρείλλου τοῦ ἱεροκλήμων ἑπιστάτῃ, καὶ ἀναφορὰ τῶν
 ἀντιοχίας ἀδελφῶν τῷ τότε ἑπιστάτῃ ἀντιοχίας. καὶ ὡς μελέτης ὑπὸ ἀρξάνων
 χρονοῦνται, ἀντὶ τῆς βασιλείας παρῆνται.
- κε' Τελὺ τῇ μακεδονίου κωνσταντίνου πόλεως. καὶ τῇ διδασκων, εἴρηκεν ὁ ἀδελφίος.
- κς' Ὡς ἀδελφίος καὶ ἀνακίου, πλὴν ἐπὶ τῇ ἐν νικαίᾳ πῖστιν, καὶ τῇ ἐν ἀριμνίᾳ
 ἐν τῇ μέσῃ γέναι. καὶ ὅσοις ἀνακίου ἐν τεύχῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιστηνέθη.
- κζ' Ὡς μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θρόνου, μακεδόνιος καὶ τῇ ἀγία ἐβλαστήσθη πνύμα-
 τος. καὶ ὅτι μακεδόνιος ἐν ἀγίοις πνύματι ἐκείνου αἵρεσιν ἠύξησθαι.
- κη' Οἱ οἱ ἀρξάνοις ὁμοφρονῶντες ἀντιοχίας τῇ θέλῃ τοῦ μεγάλου, ἐν σελεύκει εἰς ἀντιο-
 χίαν παρῆνται. ἐπὶ δὲ ὀρθόδοξον ἐκείνου πνύματι, ὁμοιοῦτον καὶ ἀντιο-
 χίαν παρῆνται. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν, ἀντιοχίαν ἐκκλησίαν τῇ θέλῃ τοῦ μεγάλου δὲ
 ἰδίᾳ.

ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ ζῆν. οἱ γὰρ τὸ ὁμοούσιον φρονούοντες, αὐτὸν δὲ ξέροντο ὡς ὑπὸ
 ᾧ φανερὸν χερσὶν ἡνίων.

Οὕτως οἱ πατέρες ἀγάκιον πάλιν ἐκλήρουσαν. ἀλλὰ τὸ ὁμοούσιον ἐξήρην ἐπειρῶντο, καὶ καὶ
 πάλιν ᾧ φανερὸν αἵρεσιν ἐμίσαν.

Περὶ γεωργίου τοῦ ἀντιοχείας. καὶ πατέρες ὧν ἐν ἱεροσολύμοις ἄρχιερεῖς ἐσθλῶν. καὶ
 καὶ οὕτως κύριον τεινὸν ἄρχιερέων παροβάντων, πάλιν ὁ κύριος ἐπέβη τοῦ
 θρόνου ἡς ἱεροσολήμων.

Κεφάλαιον τοῦ πέμπτου τόμου.

Περὶ τῆς ἀποστασίας ἰουλιανῆς τοῦ πατριάρχου καὶ πατέρες τῆς ἐκκλησίας βασιλέως κωνσταντίνου. α'
 Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς καὶ διατήσεως καὶ ἡς εἰς τὴν βασιλείαν παρὰ δούλου ἰουλιανῆς, ὅτι
 καὶ αὐτὸς εἰς τὴν βασιλείαν ἰουλιανῆς, ἡρέμα πᾶσι τοῖς ὧν χριστιανῶν ἀνακινῆν
 ἤρξατο. καὶ τὴν ἡγίωσιν τελεῖν εἰσάγει.

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἱεροῦσιν ὁ ἰουλιανὸς διεπαράτατο. καὶ πατέρες ἡς πρὸς ἡσυχίας μάει τοῦ γ'
 ἐπισκόπου χαλκηδόνος.

Οὕτως ἀπὸ τῆς καθήκοντος χριστιανῶν τῶν ἡγίων ἵνα μάλλον ἢ ἐκκλησία τα- δ'
 εἰσάγει. καὶ ὅσα καὶ καὶ χριστιανῶν ἐπειρά.

Οὕτως ἀθανάσιος τοῦ ἐπὶ χρονοῖς ἐπὶ τῇ πατρὶνῃ σώφρονι καὶ ὡραία ἐ
 κρυπτόμενος, ἀνεφάνη ἡς ἀνδρὸς ἐπέβη.

Περὶ ἡς ἀναρέσεως καὶ τοῦ θριάμβου γεωργίου τοῦ ἀνδρὸς, διὰ τὸ ἐν τῷ
 μιθρῷ συμβῆναι. καὶ οὕτως ἐξήρην ἰουλιανὸς πατέρες τῆς ἐκκλησίας ὑποθέσεως.

Περὶ θεοδωρίτου τοῦ σκευοφύλακος ἀντιοχείας. καὶ ὡς ὧν σκευῶν χάριν, ἰουλιανὸς γ'
 ὁ θεὸς τοῦ πατριάρχου, σκευοφύλακος ἐγέρθη.

Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου, δισέβου, νεσάβου, καὶ ζώνωνος, ἐν γὰρ τῇ πόλει. η'

Περὶ τοῦ ἁγίου ἰλαρίωνος, καὶ ὧν ἐν ἡλίου πόλει πατρὶνῶν ὑπὸ συνῶν ἀναρεθ- θ'
 ὡν. καὶ πατέρες τοῦ ξένου μνήμης τοῦ μνήμης τοῦ ἄρεθουσίων ἐπισκόπου.

Περὶ μακεδονίου, θεοδόλου, γεωργίου, βοιστίου, βασιλείου, ἐν ἡγεμονίᾳ, ὧν ἐν
 ἐκείνοις τοῖς χρόνοις μνήμης ἐσθλῶν.

Περὶ λουκίφρου καὶ δισέβου ὧν δυτικῶν ἐπισκόπων. ἐκ ὧν δισέβιος ἐν ἀθῶν
 νασιῶν ἐκ μεγάλου, καὶ λοιποῖς ἐπισκόποις ἐν ἀνδρῶν ἐκ ἐκείνων οὕτως ἐκέρθη,
 κυρώσαντες τὸ ἐν νικαίᾳ πῖστιν, καὶ ὁμοφύες πατέρες καὶ ὡς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ὁμοσάμενοι. καὶ πατέρες οὐσίας, καὶ ὑποστάσεως ἐκέρθη.

Περὶ ὧν ἐν ἀντιοχείᾳ ἄρχιερέων, παυλίνου καὶ μηγελίου. καὶ ὡς δισέβιος, καὶ λα- ιβ'
 κίφου, πατέρες ἀντιοχείας διώκεσθαι. ἐκ ὧν δισέβιος, ἐκ ἰλαρίου τὸ ἐν νικαίᾳ πῖστιν
 ἐκέρθη.

Ὅπως οἱ ἀμφὶ μακεδονίον τοῖς πατέρες ἀγάκιον ἄρεθουσι διεφύοντο, καὶ ὡς ἡσυχία
 ἀπολογούμενοι.

Ὡς ἐξ ὁμοῦ πάλιν ἐγέρθη ἀθανάσιος. καὶ πατέρες ἡλίου τοῦ κυρίου, καὶ ἡσυχία τῶν
 ἐκέρθη ἐπισκόπων. καὶ μνήμης τοῦ σκευοφύλακος πατριάρχου.

Περὶ ἡς ἀποστασίας ὡς εἶχε συστήσῃ τὸν ἡγίωσιν, ἀνέβη δὲ τὸ ἡμέτερον. καὶ ἡ
 Αα.iiii.

- ὅτι πολλοὶ αὐτῶν ἦσαν ἡλινοὶ καὶ ἑσπερίων ἀπέσχευον.
- 15' Οὐκ ἵνα μὴ τυραννικὸς δόξῃ, τεχνήνως μείληρχον τοὺς χριστιανοὺς, καὶ αὐτοὶ τῆς κα-
ταρέσεως τοῦ σαυερικοῦ σημείω. καὶ ὡς ἦσαν ὁ γραβιωτικὸν ἀκοισίως πεποίηκε.
καὶ ὡς ἐκώλυε χριστιανοὺς καὶ ἀγροῶν, καὶ κρίσεων, καὶ τοῦ μείλρχου τῆς ἡλινοῦ
παυδείδου.
- 16' Περὶ βασιλείου τῷ μεγάλου, γρηγορίου τῷ θεολόγου, καὶ ἀπολιναρίῳ ἀντισταμύων
αὐτῶν, καὶ μεταβδύοντων τὰ θεῖα παρὰ τῆς ἡλινοῦ φράσιν. καὶ μᾶλλον ἀπολινα-
ρίου, καὶ γρηγορίου ὁ ναζιανζηνός· ὁ μὲν ῥητορικῶς λίαν γράφων· ὁ δὲ ἡρώδης,
καὶ πᾶσι ποιητικῶν μιμούμενος.
- 17' Περὶ τοῦ λόγου τοῦ ἰουλιανοῦ, ὃν ἐπέγραψε μεθ' ὧν α. καὶ αὐτοὶ τῆς ἐν ἀντι-
χείᾳ δάφνης, καὶ ἐμφανισθῶν αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν λατρευτῶν βαβύ-
λα τοῦ ἱεροῦ μὲν τυρως.
- 18' Οὐκ ἵνα τῆς μετακομιδῆς τῶν λατρευτῶν, πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐκείκωσεν. καὶ αὐτοὶ τοῦ
αἰῶνος θεοδώρου τοῦ ὁμοιορητοῦ. καὶ ὅτι πῦρ οὐρανὸν πεσόν, ὃν ἐν δάφνη ναὸν
ἀνέστησεν τοῦ ἀπόλλωνος.
- 19' Περὶ τῶν ἀγάλματος τοῦ χριστοῦ, τοῦ ἐν παρθενίᾳ. ὁ καὶ αὐτῶν ἰουλιανός, καὶ ἀ-
χρεῖας, ὃ ἐκείνῳ ἀγάλματι ἐποίησε. καὶ ὡς ἐφθάρη τοῦτο, ἐλθόντων κεραυνῶν. καὶ
αὐτοὶ τῆς εἰς ἐμμάτοις πηγῆς, ἐν τῷ ὁ χριστὸς τοὺς πόδας ἐποίησε. καὶ αὐτοὶ τῆς περὶ-
δου τοῦ δένδρου, ὃ ἐν ἀγνότητι χριστοῦ κατασκευάσθη, καὶ τῶν δι' αὐτὸν τελευτῶντων
θαυμάτων.
- 20' Οὐκ ἵνα χριστιανῶν πνέων, καὶ ἰουδαίους ἀνῆκε τῶν ἐν ἱεροῦ λαοῖς νεῶν ἀνίσταν. ὡν
αὐτοὶ δὲ πάση ὁπλοδωμῶν χεῖρα, πῦρ ἀνὰ θορυῶν πολλοὺς ἀνὰ πᾶσι κατέκαυσε. καὶ
αὐτοὶ τῶν τότε φαρμακίων σαυερικῶν σημείων ἐν τοῖς ἱματίοις τῶν αὐτῶν ἔργον
ἐξαπονεύμεν.

κεφάλαιον τοῦ ἐκ τοῦ τόμου.

- α' Περὶ τῆς εἰς πέρας ἐκστρατείας ἰουλιανοῦ, καὶ ὡς ἠτήθη, καὶ κακῶς ἐξέρρηξε τὴν
ψυχὴν. καὶ οἶα λιβαῖος γράφει αὐτοῦ τῶν ἀντιόντων αὐτῶν.
- β' Οὐκ ἵνα θεομυθία ἀνῆκε τῶν αὐτῶν ὁρῶντων αὐτῶν ἀνδρες ἱερεῖς αὐτοῦ τῆς τελευ-
τῆς αὐτῶν ἐκείνῳ, καὶ αὐτοὶ τῶν ἀποκρίσεως τῶν ἰσοδ' τέκτονος. καὶ ὅτι τὸ αἷμα ἱερε-
αὐτῶν χριστῶ ἀνέπεμπε. καὶ ὅσα κακὰ δημοσίᾳ τῶν ῥωμαίων ἐπεγλύβετο δι' αὐτὸν.
- γ' Περὶ τῆς βασιλείας ἰουλιανῶν, καὶ ὅσα ἐννομα πῆρθησαν εἰς τῶν ἀντιόντων διεσπάρτατο.
- δ' Οὐκ ἵνα πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινουῦτο, καὶ αὐτοὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ σινοδου, ἥ τις
τῶν ἐν νικαίᾳ πίστιν ἐκύρωσε. καὶ ὅσα ἡ τριτὴ σινοδος τῶν βασιλέων ἰουλιανῶν ἐγείνατο.
- ε' Περὶ τοῦ μεγάλου ἀθανασίου, ὡς ἀφ' ἐξουσίας ἡγάπηθη παρὰ βασιλέα, καὶ τῶν ἐν
ἀγνότητι ἐκκλησιῶν ἐκέρχθησε. καὶ αὐτοὶ τῶν ὁρῶντων τῶν μεγάλων ἀντιωνίου.
- ς' Θανάτος ἰουλιανῶν, καὶ αὐτοὶ τῶν βίου καὶ τῆς εἰς θεὸν πῆρθησας οὐδὲν ἰνιδου. καὶ
ὅπως εἰς βασιλείᾳ καταβλήθη, καὶ τῶν ἀδελφῶν οὐδὲν τα συμβασιλῶν αὐτῶν
εἶλετο. καὶ περὶ τῆς ἀφ' ὁρῶντων ἀμφοτέρων.
- ζ' Οὐκ ἵνα πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινουῦτο. καὶ σινοδος ἐν λαμψάκῳ γ'· καὶ ὡς
οἱ περὶ

- οἱ περὶ Διδόξειον ἄρφαροι κρατοῦσι, ἐπεὶ ὅρθα φερονούσας, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπεκαύνοισιν, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀντιοχάδην μολέπον.
- Περὶ τῆς ἀποστασίας παροχόπου, καὶ παρὰ Διδόξου τελευτήσης. ἔτι δὲ ἐπεὶ ἕλδσιου ἡ τοῦ κυζίκου, καὶ ἀνὰ δού τῆς αἰρετικοῦ, καὶ ὅπως τὸν ἕλδσιον διεδέξατο.
- Οὐ κακῶς ὅτε ἔπαθον οἱ τινὲς ἐν νικαίᾳ πῖσιν παρὰ σελόντες. ἐπεὶ ἀγγλίου τοῦ θ' τῇ ναυαλίκῃ ἄρχοντι.
- Περὶ οὐδ' ἐν πνίαν τῆς νέου, καὶ γαλιανού, καὶ περὶ τοῦ χ' οὐδ' ἐντα διωγμοῦ, καὶ ἵ ὅτι οἷτε ὁμοούσιον δόξαζόντες, ὑπὸ τῶν ἄρφαρων καὶ μακεδονιανῶν ἕλδσι-
μοι, παρὰ τινὲς ῥώμην δὲ παρὰ σελόντας.
- Ομολογία Δισαίου σιχαίου θεοφίλου, τῇ ἀπὸ μακεδονίας, παρὰ λιβέρσιον τὸν ἰα
ῥώμης ὁπίσκειον.
- Περὶ τῆς ἐν σιχαίᾳ σιμώδου, καὶ τῆς ἐν τυαίσις, καὶ περὶ τῆς ἐν κηκίᾳ παρὰ σελ-
κωλῆς ἑσπεύον, διήλυσεν οὐδ' ἐν, καὶ περὶ τοῦ ὅτε διωγμοῦ, καὶ ὡς ἀθανάσιος
ὁ μέγας πάλιν φυγῶν, ἀπεκρύβη, καὶ ὡς πάλιν γράμματα οὐδ' ἐντα ἀνέφανε,
καὶ τὰς κατ' αἰγυπτιον ἐκκλησίας διέσπεν.
- Ὡς μὲν Διδόξειον δημόφιος ἄρφαρος κωνσταντίνου πόλεως γ' δὲ Δισέβης, δι-
αίρειον παρὰ χεῖρον, καὶ περὶ τῆς ἡμομῆς ἐν τῷ διωγμοῦ.
- Περὶ τῶν παρὰ σελῶν τῇ Δισέβῃ ὁ γδοήκοντα, οἷς οὐδ' ἐν σιμῷ πλοῖα μέσης θα-
λάσσης κατέλαβεν ἐν νικομηδείᾳ.
- Περὶ τῆς ἀφ' ὁρῆς Δισέβης καὶ ἁφῆς, καὶ βασιλείου τῆς μεγάλου, καὶ ὡς ἐν τῷ-
θεν οἱ ἄρφαροι θάρσος λαβόντες, τῇ κατὰ τῶν ὁπίσκειται, καὶ ἀποκρύβον.
- Περὶ τῆς συμμαχίας βασιλείου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου. ἐπεὶ ὡς ἄχροι ἡμομῆς
ὁπίσκειται, ἐπεὶ νικαίᾳ δόγματος ὑπὸ τῶν.
- Περὶ τῆς ἡμομῆς ἐν τῇ παρὰ ὁρῶν τινὲς ἀντιοχάδην διωγμοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐν ἐδέσῃ
Δικηλείου τοῦ ἀποστόλου θαμᾶ. ἐπεὶ τῆς ἐκ τῆς ἁφῆς, καὶ ὁμολογίας
τῇ ἐδέσῃ.
- Τελευτή τοῦ μεγάλου ἀθανάσιου, καὶ λουκιανού τῆς ἄρφαρος φερονος ἀλλοδὸς εἰς τὸν
θρόνον, ἐπεὶ κακῶς τὰς ἐν αἰγυπτιᾳ ἐκκλησίας κατέλαβε, καὶ ὡς πέτρῃς ὁ
μὲν ἀθανάσιον ἀφ' ὁρῆς, εἰς ῥώμην διέβη.
- Περὶ τῆς διωγμοῦ τῇ ἐν αἰγυπτιᾳ μοναχῶν, καὶ τῶν μαθητῶν τῆς αἰγίου ἀντωνίου, ὡς
ἀφ' ὁρῆς ὁρῶν δόγμα ἐν τῇ νησιδίᾳ περὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τῇ θαλάσσης αἱ δι-
παρὰ τῶν.
- Κατὰ λόγους τῇ τῶν ἐντα τὸ δόγμα τῇ ἐν νικαίᾳ ἐπαρὰ σελόντας. ἐπεὶ τῆς τῇ κ'
σιμῶν πῖσιν, ἐπεὶ βρετανίανος ἡ ἡμομῆς τῆς ἐδέσσης.
- Οὐ κατ' ἐκ τῆς κατὰ τῆς κινήσεως τοῦ περὶ τοῦ αἰγίου πνίματος λόγου, ἐκ τῆς
ἀφ' ὁρῆς οἷσιον λέγειται παρὰ τῆς ἐδέσσης.
- Περὶ τελευτή λιβέρσιου ῥώμης, ἐπεὶ δαμάσου, καὶ συεικίου τῇ μετ' αὐτῶν, καὶ ὡς ἐν
ἐπαρὰ, πᾶσα δὲ ὁρῶν ἐδέξαζε, πάλιν μετὰ τῶν, καὶ αὐξενίου τοῦ τῶν
ἀφ' ὁρῆς, καὶ περὶ τῆς ἐν ῥώμῃ σιμώδου, ἡνὶς κατέλαβεν αὐξενίου. ἐπεὶ τῆς ὁρῆς
ὁν ἐγράφη.
- Περὶ τοῦ αἰγίου ἀμβροσίου, ὅπως εἰς ἀφ' ὁρῆς παρὰ βλήθη, ἐπεὶ Δισέβης τοῖς λαοῖς κατ'

- ἀνέπεισεν. ἔτι δὲ πάλιν ἐν φρυγίᾳ ναυαπίδαυ, καὶ τοῦ πάρα.
- κε' Περὶ τῶν ἀπολιναρίων τοῦ πατρὸς καὶ τῆς υἱοῦ, καὶ τῆς παρθενοῦς βίβλου. καὶ ἐκ ποίας αἰρέσεως κινήσεις, καὶ αἰρέσεις δὲ ἐκκλιναν.
- κς' Περὶ δυνομίου καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ ἀείλου, καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐδογματίζον. καὶ οὗτοι πᾶσι μίαν καὶ δυοὶ ἐπὶ τῇ βαπτίσματι ἐπένοησαν.
- κζ' Περὶ ἀπολιναρίου, καὶ δυνομίου, οἷα ὁ θεολόγος γρηγορίου ἐν τῇ πατρὶς νεκράλιον γράφει ἐπιστολῇ. καὶ οὗτοι ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας τῶν τότε βιοιωτῶν μοναχῶν τῆς αὐτῶν ἐσβέσθη αἰρέσεως. πᾶσι γὰρ τῷ ἔω σχεδὸν ἡ αἵρεσις ὅτι δὴ τοῦτον διήγαγε.
- κη' Περὶ τῶν κατὰ τοὺς καθεστῶτες ἐκείνους ἀκμασάντων ἀγίων ἀνδρῶν ἐν ἀγνότητι, ἰωάννου, ὧρ, ἀμῶν, βιλίου, θεωνῶ, κόπρου, ἡγῆ, ἡλία, ἀπελλοῦ, ἰσιδώρου, σεραπίωνος, δισκώρου, καὶ δολογίου.
- κθ' Περὶ τῶν ἐν τῇ αἰδὶ μοναχῶν, ἀπολλῶ, δωροθέου, παμμῶνος, ἰωάννου, μάρκου, μακαρίου, ἀπολλωδόρου, μωσέως, παύλου καὶ ἐν φέρμῃ, παλῶν, σεφάνου, καὶ πύου.
- λ' Περὶ ὧν ἐν σκήτει μοναχῶν, ὡριγύου, διδύμου, κρονίανος, ὀρσιότου, πουλυβίου, ἀρσίανος, ἀμμῶν, δισκίου, καὶ δισκώρου τῶν ἀδελαφῶν, καὶ μακρῶν λεγεωνῶν, καὶ δολογίου τῆς φιλοσοφίας.
- λα' Περὶ τῶν ἐν τῇ νιτείᾳ, καὶ ὧν καλουμένων καλλίων μοναστηρίων. καὶ πάλιν τῆς μονῆς τῶν ῥινοκούρων. καὶ τῆς μεθυστικῆς καὶ σόλωνος.
- λβ' Περὶ τῶν ἐν παλαιστίνῃ μοναχῶν, βαθθαῖα, δισκίου, βαργῆ, ἀλλὰ, ἀβελῶ, λαζάρου, ἀβδαλέως, ζυώνος, ἡλιοδώρου, δισκίου τῆς ἐν κείρῃ καὶ παρθενοῦς, καὶ ἀώνου.
- λγ' Περὶ ὧν ἐν σείᾳ μοναχῶν, ἡσυχῆ, ἐπιφάνους καὶ ὕπερου γυρομάτου κύπρου, ἀμμοφνίου, σιχιδίου.
- λδ' Περὶ τῶν ἐν αἰδὶ μοναχῶν, ἰουλιανῶν, ἐφραίμ τοῦ σύρου, βάρεως καὶ δολογίου. καὶ δὲ καὶ πάλιν ἐν κοίχῃ σείᾳ, οὐδενίνου, θεοδώρου, μερώσα, βάασου, βασιανίου, παύλου. καὶ πάλιν τῶν ἐν γαλιλῆᾳ, καὶ καππαδοκίᾳ, καὶ ἀλαχρῶ ἀγίων ἀνδρῶν, καὶ τίνος χάριν μακρόιοι οἱ πατέρες ἀγνοοῦντο.
- λε' Περὶ τῆς ἐξυλίνου τείποδος, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως δισκωδῆς, καὶ τῶν σοιχείων εἰδήσεως. καὶ πάλιν τοῦ φόνου τῶν φιλοσόφων, καὶ πάλιν ἀστρονομίας.
- λς' Περὶ τῆς ὧν σαυροματῶν ἐκτραίβας, καὶ πάλιν τοῦ θανάτου ἐκγεννιαντοῦ ἐν ῥώμῃ. καὶ ἀναγνώσεις τῆς νέου οὐδενίνου. καὶ πάλιν τῆς διωγμοῦ τῶν ἱερέων. καὶ πάλιν τοῦ λυκού τῆς φιλοσόφου θεμιστοῦ δι' ὃν φιλανθρωπότερος παρὲς αὐτὸν διαφερετοῖς διετέθη.
- λζ' Περὶ ὧν πέσαν ἴσρου βαρβάρων, ὡς ἔπειτα ὧν οὐρανῶν ἀξίαντες ῥωμαίοις παρσεφώρησαν. καὶ ὡς χριστιανοὶ ἐγένοντο. καὶ πάλιν οὐλφίλλα, καὶ ἀθανασίου. καὶ μεταξὺ τούτων συμβάντα, καὶ ὅταν τὸν ἑρμισμόν εἰσεδέξαντο.
- λη' Περὶ μαρίας τῆς τῆς Γερακηνῶν φυλάρχου, καὶ ὡς διδύμησάν τῶν μετὰ ῥωμαίων ἀποκτών, δωσῆς ὁ ἐπίσκοπος αὐτῶν πάλιν χριστιανῶν χριστιανῶν, αὐτὰς ἀνένεωσεν. καὶ διήγησις πάλιν ἱσμαηλίδων, καὶ ὧν Γερακηνῶν, καὶ τῶν τοῦτοις θεῶν. καὶ ὡς δὲ ζακώμου τῶν αὐτῶν φυλάρχου χριστιανῶν ἤρξαντο.
- λθ' Οὗτοι ἐπὶ τῶν πατέρων ἐκ ῥώμης, καὶ τῆς ἀγνότητος ἐκκλησίας κατέχευον.

κίου ἀναχωρήσαντος. καὶ πάλιν ἦν καὶ σωθῶν. ἐκτραπείας εἰς δύσιν οὐδένως.

Περὶ τοῦ ἀγίου ἱερακίου μοναχοῦ ἔ. παρ' οὐδένως ἀφ' οὐδένως. καὶ ὡς φά- μ'
 γων οὐδένως ἐν ἀχρωῶνι εἰσελθὼν κατεκλήθη, καὶ οὕτως ἀπέρρηξε τὸ ψυχρὸν.

Κεφάλαια τοῦ ἐβδόμου τόμου.

Ὡς ἔπειτα τῶν βαρβαρῶν κατεπειγμένων ῥωμάτων, μαζία συμμαχίαν πέμ- α
 πει. καὶ ἴνες ἀπὸ τοῦ δήμου τὴν νίκην ἐργάζον. καὶ ὡς γραβιανὸς ἐκλήδισε πι-
 τεύειν ὡς βούλει) ἕκαστος.

Ὁ γραβιανὸς τὸν ἱερακίαν θεοδόσιον, συμβασθεύειν ἑαυτῶν εἴλετο. καὶ ὡς ἦεν
 πλὴν ἱεροσολύμων ἔπειτα ἀφ' αὐτῶν εἴλετο, καὶ πάλιν τὸν ἀντιοχίαν στυγερῶς, καὶ
 ἦν τότε πάλιν παρ' οὐδένως ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἀσάσεως.

Περὶ τῶν καὶ τὸν ἀγίων μετέλειπον καὶ παυλῖνον τῶν ἀντιοχίαν ἐπισκόπων, καὶ πάλιν τὸν
 γρομμάων ὅρκων δὲ τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον.

Περὶ τῆς ἀρχῆς θεοδόσιον τοῦ μεγάλου, καὶ ὡς πάλιν ἀρχὴν παλαιολογίας τὸ θεῖον
 ἐμνήθη βαπτισμα. καὶ οἷα ἐργασθεῖς μὴ καὶ τὸν ὅσον ἦν ἐν νικίᾳ στυγερῶς
 παρ' οὐδένως.

Περὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ ὅτι αὐτῶν τὰς ἐκκλησίας πάλιν δέδωκε θεοδόσιος,
 ἐξήλασε δημόφιλον, καὶ τοῖς μὴ ὁμοούσιον τὸν πατρί δόξαντας τὸν ἵον.

Περὶ τῶν ἀφ' αὐτῶν. καὶ ὅτι τὸν ἀντιοχίαν ἀκμαζόντες. καὶ πάλιν τὸν εἰς βασιλέα
 παρ' οὐδένως τῶν ἀγίων ἀμφολοχίου.

Περὶ τῆς δολιέρας ἀγίας οἰκουμένης (ζωόδου, ὅθεν καὶ δὲ ποίαν ἀγίαν ἐνέ-
 σθη. καὶ πάλιν τῆς παρ' οὐδένως γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Περὶ τὸν παρ' οὐδένως νεκταρίου εἰς τὸν κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ ὅθεν ἦν,
 καὶ οἷος τὸν ὅσον.

Περὶ τῶν ἡ δολιέρας οἰκουμένης ἐθέσπισε (ζωόδου. καὶ πάλιν μαξίμου τοῦ κυνι-
 κοφίλου.

Περὶ μάρτυρος τὸν κύλικος, καὶ πάλιν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν ἀγίων, παύ-
 λου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ μετέλειπον ἀντιοχίαν.

Περὶ τῆς ἀφ' αὐτῶν φλαβιανὸς τοῦ ἐπισκόπου ἀντιοχίαν, καὶ τῶν ἐπὶ ταύτῃ συμ-
 βαίτων ἀφ' αὐτῶν ὅρκων.

Ὁ ἐβουλόσατο θεοδόσιος πάσας τὰς ἀρέσας ἐνώσαι, καὶ πάλιν ἀγίου καὶ σι-
 νίου, τῶν ναυαγίων, καὶ εἰσηγήσαντο. καὶ ὡς ζωόδου πάλιν γρομμάτης, μόνοις
 τοῖς ὁμοούσιον δόξαντας ὁ βασιλεὺς ἀπεδέξατο. τοῖς δὲ δὴως φερονῶντας,
 τῶν ἐκκλησιῶν ἀπήλασε.

Περὶ μαξίμου τοῦ τυραννοῦ, καὶ πάλιν τῶν μετὰ τὸν ἦν βασιλέα ἰουστίνου καὶ τοῦ
 ἀγίου ἀμβροσίου, καὶ ὡς δὴλα δὴν ὁ βασιλεὺς γραβιανὸς. καὶ ὡς οὐδένως ἱερακίου
 μὲν τὸν μετὰ εἰς θεοδόσιον ἐν παλαιολογίᾳ κατεφυγε.

Περὶ τῆς γρομμάτης ὁνωρῆς. καὶ ὅτι τὸν κωνσταντίνου λιπὼν ἀρχὴν, εἰς ἰταλίαν ἐρχε-
 ται. καὶ πάλιν τὸν διαδοχῆς τῶν ναυαγίων, καὶ τῶν ἀγίων παρ' οὐδένως. καὶ πάλιν τῶν
 ἀφ' αὐτῶν τῶν ἀφ' αὐτῶν. καὶ ὡς ἀφ' αὐτῶν τὸν τυραννον θεοδόσιος, μεγαλοπρεπῶς

- Ἰδρίαμβον ἐν ῥώμῃ ποιῶ.
- ιε' Οὐκ ᾤει φλαβιανὸς, καὶ δαυρείου τῆς ἀντιοχείας. καὶ ᾤει ὧν εἰς ἀνεξάνδρην
 ἡγομένην ὅτι καὶ παρὲς τοῦ ἱεροῦ διονύσου, καὶ ᾤει τοῦ σεραπίου, καὶ τῆς κα-
 τὰ τρεφόντων ἀγῶν εἰδωλολογίας νεάν.
- ισ' Οὕτως ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀντιοχείας ὅς ἐν ἐκκλησίᾳ τῇ μετανοουμένων τρεσβυτέρων.
 καὶ ἐπεξεργασία ᾤει ἔκτου μετανοίας.
- ις' Ως ὑπερέβιον θεοδόσιος ὁ μέγας τῷ δυνάμει ἐποίησε, καὶ ᾤει θεοφρόνου τοῦ ἀνα-
 δόχου αὐτοῦ. καὶ ᾤει δυνάμει, ἐκ δυνάμεως καὶ ὧν ἀνέρεσαν αὐτῶν, καὶ ᾤει τῆς λε-
 γομένης φαντασιολογίας. καὶ ὡς ἡ τῆς ἀντιοχείας ἀνέρεσις εἰς ἀναφορὰς μοίρας διε-
 χειρίσθη, ἐκ ὧς οἱ ἐν κωνσταντινουπόλει μακρόν ἠυώθησαν.
- ιη' Οὐ καὶ ναυαπαινοὶ ἑτέροις ἀνέρεσι τῶν φλαβιανῶν ἐνεστήσαντο. καὶ ᾤει Ἰῆς
 ἐν φαντασίᾳ σπινθόρου, ἐκ ᾤει Ἰῆς ἐορίης τοῦ πάρα διεξοδικώτερον διήγησις.
- ιθ' Κατὰ λόγον τοῦ συγγραφέως εἰδήσεως ἀξίως, ὧν ᾤει ἀναφορὰς ἐκνεσι καὶ ἐκ-
 κλησίαις ἐξῶν.
- κ' Περὶ Ἰῆς ὅτι δόσεως τοῦ καὶ ἡμᾶς δόγματος, καὶ κατὰ λύσεως εἰς τέλος ὧν εἰδω-
 λολογίας νεάν, καὶ Ἰῆς πλημμύρας ὧν ὅτε νείλου τῆς ποταμῶς.
- κα' Περὶ τῆς ἀνέρεως Ἰῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς παροδίου, καὶ ὅσα δι' αὐτῶν ἐγίνοντο.
- κβ' Περὶ τῆς ἀγχιότητος τελευτῆς οὐδενὶ ναυαποῦ τῆς νέου βασιλείας ἐν ῥώμῃ, καὶ ᾤει
 Ἰῆς τυραννίδος ἀγχιότητος. καὶ ᾤει τῆς παροδίου ἰωάννου τῆς ἐν θεοαίδι μοναχοῦ.
- κγ' Περὶ τῆς εἰσπαροδίας ὧν φόρων, καὶ ὧν καὶ παρὲς τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ βασιλικῶν
 ἀνδριάντων, ἐκ Ἰῆς τῆς ἀρχιερέως φλαβιανῶς τρεσβυτίας.
- κδ' Περὶ τῆς παρὲς τῆς βασιλείας θεοδόσιον τοῦ ἀγίου ἀμβροσίου πατριάρχου, καὶ τοῦ φόρου
 τῆς ἐν θεοαλονίᾳ. καὶ διήγησις τοῦ ἀγίου τούτου ἑτέρων καθορθωμάτων.
- κε' Περὶ τῆς ἀγίου δονάτου ὁπισθέπου δυνάμεως, καὶ ᾤει θεοτίμου τῆς σκυθῶν
 ἀρχιερέως.
- κς' Περὶ τῆς ἀγίου ὁπισθέπου τῆς ὁπισθέπου κύρωσις, καὶ μερικὴν ὧν κατ' αὐτὸν
 διήγησις.
- κζ' Περὶ ἀνακίς τῆς ἐρεσίας, ἐκ ᾤει Ἰωάννου, καὶ ἀγίων, ὁπισθέπου ἀνδρῶν καὶ ἀνα-
 βωτῶν ἐπὶ ἀρετῶν.
- κη' Περὶ Ἰῆς ἀνέρεως τῆς ἀντιοχείας, ἀββακούμ καὶ μεχίου ὧν παροδίων. καὶ ᾤει
 τῆς τελευτῆς θεοδόσιου βασιλείας τοῦ μεγάλου.

Κεφάλαια τῆς ὀγδοῦς τμήματος.

- α' Περὶ τῆς ἀναδοχῆς τοῦ μεγάλου θεοδόσιου. καὶ ὡς ἀνέστη ἐξ οὐ πῦρτος.
 καὶ ᾤει τῆς ἀρχιερέως ὧν μεγάλων πόλεων, καὶ Ἰῆς ἀναφορὰς ὧν ἀνέκτιστο, καὶ
 ᾤει σπινθόρου τῆς ναυαπαινοῦ ὁπισθέπου διήγησις.
- β' Περὶ ἀγχιότητος καὶ διαίτης, ἐκ πολίτας καὶ φίας, καὶ εἰς τὸν θρόνον πατριάρχου τῆς μεγά-
 λου ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. καὶ ὡς ἐμποδὼν αὐτὸν κατὰ τὴν θεοφίλως ὁ ἀνε-
 ξάνδρως.
- γ' Ως ἐπελθὼν ἰωάννης ὅτι τῆς ὁπισθέπου σφοδρότερον ἡπείλει ὧν παροδίων, καὶ ᾤει
 ἀπορρηχθῶς.

ἀποσταχὸς ἐκ κλησίας ἐπὶ νώρτου. καὶ ὡς τὸ κτ' τὸν φλαβιδμόν παῖσιν αὖτε
 παρὰ τὸν σάμνον, εἰς ῥώμην διήλυσεν.
 Τὰ κτ' τὸν βαρβαρον γόττον γαῖαν, καὶ τῶν αὐτῶν παρὰ τὸν δεινόν. δι'
 ὧς ὑπὸ τὸν ἰωάννην τὴν διδασκαλίαν τὴν πλήρη. καὶ πάλιν γυναικὸς μακεδ-
 νιανῆς, δι' ἣν ὁ ἄγγελος εἰς λίθον μετέβη. θη.
 Περὶ τῶν ἐν αἰσῇ καὶ φρυγίᾳ παρὰ τὸν δεινόν. καὶ πάλιν ἡρακλείδου τὸν ἐφέ-
 σα, καὶ τοῦ νικομηδείας ἡρόντος.
 Περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρχιδιόνου, καὶ πάλιν τῶν νόμων ὅν ἐθετο. ἔως ἀποσταχὸς δι'
 τῆς ἐκκλησίας, ἐφορέθη. καὶ πάλιν τοῦ πατρὸς ἰωάννου γοῦσι.
 Περὶ τοῦ ἀντιφώνων ὡδῶν πατρὸς ἄρχιδιόνου ἰωάννου. καὶ ὡς τῆς διδασκαλίας ἰω-
 άννου τὴν ὀρθοδόξον μάλλον ἐπεδίδου ἢ ἄλλων δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ αἰῶνος.
 Περὶ σεραπίωνος τῶν ἄρχιδιόνου, καὶ τῆς αἰτίας ὁλυμπιάδος. καὶ ὡς τινὲς ὑβρίζ-
 κως τὸν λαόν, καὶ τὸν ἰωάννου ἐφ' ἑρμῆ, σκαῖον καὶ θυμῶν ἀποκαλούμετες.
 Περὶ σεραπίωνος τὸν γαβριήλ, καὶ ἀντιόχου τοῦ πατριάρχου. καὶ ὅσα μεταξὺ σερα-
 πίωνος, καὶ σεραπίωνος γέγονε. καὶ ὡς δὲ τὸ βασιλίδος τὸ μεταξὺ αὐτῶν διήλυσεν.
 Περὶ τῆς κατ' αἰγυπτιὸν ζήτησεως, εἰ ἀνδρὸς πόμορον τὸ θεῖον. καὶ πάλιν θεοφίλου τὸν ἰα-
 λεὺς ἀνδρῆς, καὶ τῶν ὡς γέγονε βίβλων.
 Περὶ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν ἀσκητῶν, τῶν μακρῶν λεγόμενων, οἷς δι' ἑχθρῶν ἐγέ-
 νετο ὁ θεοφίλος.
 Ὡς οἱ αὐτοὶ μακροὶ δὲ τὸν ζῆλον ἰωάννου αὐτῶν παρὰ τὸν δεινόν. καὶ ὡς ἐν τῷ αἰ-
 ῶνι θεοφίλος καὶ ἰωάννου ὁ πλῆξ.
 Περὶ τῆς μορφῆς θεοφίλου. καὶ πάλιν τοῦ ἀγίου ὁπιφανίου, ὡς ἐπεδήμησε τῇ κωνσταν-
 τίνου, καὶ στασιάζει τὸ πλῆθος καὶ ἰωάννου παρὰ τὸν δεινόν.
 Περὶ τῶν παιδῶν τῆς βασιλίδος, καὶ τοῦ ἀγίου ὁπιφανίου. καὶ ὡς οἱ μακροὶ πατρὸς ἐ-
 δίδοντο τὸν ζῆλον ὁπιφανίου. καὶ ὡς ἀπέπλυνον εἰς κύπελλον αὐτοῦ. καὶ πάλιν ὁπι-
 φανίου καὶ ἰωάννου.
 Περὶ τῆς εἰς τὴν βασιλείαν ἰωάννου ἀφ' ὧν. ἔως ἡκεν εἰς αἰγυπτίου θεοφίλος. καὶ
 καὶ πάλιν κυρίως τὸν χαλκιδόνος ὁπισθέπου.
 Περὶ τῶν ἡμετέρας στυγερῶν πατρὸς θεοφίλου, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἰωάννου, ἐν ὅσῳ φ-
 νιδμαῖς. καὶ ὡς κλητὸς ἰωάννης, καὶ μὴ τῶν ἡμετέρας πατρὸς αὐτῶν κατὰ τὸν δεινόν.
 Ὅτι ἐστασίασε τὸ πλῆθος καὶ τῶν θεοφίλου καὶ τῆς αὐτῶν στυγερῶν, καὶ τοὺς κρατοῦντας ἦτοι-
 δος. ἀνακλητὸς τὸν ἰωάννην, πάλιν ὅτι τὸν θρόνον ἐγέρτε.
 Ὅτι πάλιν τῆς δυστροφίας θεοφίλου, καὶ πάλιν τῆς ἐχθρας αἰγυπτίων, καὶ τῶν κων-
 σταντινουπολιτῶν. καὶ πάλιν τῆς φυγῆς θεοφίλου, καὶ νικαμβάνος τοῦ ἀσκητοῦ,
 καὶ τῆς πάλιν ἰωάννου στυγερῶν.
 Περὶ τοῦ ἀνδριάντος τῆς βασιλίδος. καὶ πάλιν τῶν ἐκ τῶν ἡμετέρας, καὶ τῶν ἰωάννου δι-
 δασκαλίας, ἔως κατ' αὐτῶν πάλιν ἀφ' ὧν αὐτοῦ στυγερῶν, καὶ κατὰ τὸν δεινόν.
 Ὅτι κατὰ τὸν αἰῶνα ὅτι τῆς ἐκ τῶν ἡμετέρας ἰωάννου τὸν πλῆθος, ἔως πάλιν κατ' αὐτῶν ἀφ' ὧν κα-
 τὰ τὸν δεινόν.
 Ὡς δὲ τὸν τῶν θρόνου ἀδίκως ὁ ἰωάννης, καὶ πάλιν τῶν ἡμετέρας θρόνου. καὶ πάλιν κα-
 τὰ τὸν πεμφθέντος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἡμετέρας πύρας, καὶ πάλιν τῆς εἰς κουκουσὸν αὐ-

τοῦ δ' ἑορίας.

- κγ' Περὶ Στρατίου τοῦ μὲν ἰωάννου παρχειμαθέντος, καὶ ὅτε κακὰ τοῖς παροικισ-
μοῖς ἰωάννη εἰργάσατο. καὶ περὶ τῆς οὐσίας νικαρέτης.
- κδ' Περὶ δ' Ἑσπίου τοῦ ἀναγνώστου, καὶ τῆς μακαρίας ὀλυμπιάδος, καὶ περὶ τῶν παροικισ-
τέρου ἡγίου, οἷα διὰ τὸν ὁπίσθιον ἰωάννην ἐπαθόν. καὶ περὶ πατριαρχῶν.
- κε' Οὕτως ἐκκλησίας κακῶς ἐχούσης, καὶ τὰ κοσμικὰ κακῶς διέκειντο πατριμα-
τα, καὶ τὰ κτ' ἐγίγνωσαν τὸν ὀνωρίου γραμματεῖον.
- κς' Επιστολὰ δύο ἰνοκεντίου πάπα ῥώμης, πρὸς τὸ χρυσόστομον ἰωάννην, καὶ πρὸς τὸν
κλήρον κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ ἰωάννην.
- κζ' Περὶ τῶν γυμνασίων διὰ ἰωάννην δεινῶν, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς διδοξίας τῆς βασι-
λίδος, καὶ ἀρσαλίδος. ἐπὶ δὲ καὶ περὶ ἀπικουῶν πατριαρχῶν, ὅθεν καὶ οἷος τὸ βόπον ἔω.
- κη' Ὡς διὰ σπουδῆς ἡτοίμασε τὸν ῥώμης, διὰ σωόδου τὸν ἰωάννην ἐπαγαγεῖν. καὶ
περὶ τῶν πεμφθέντων πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν. καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ χρυσο-
στόμου ἰωάννου.

Κεφάλαια τοῦ ἐν ἀνὰ τὸν τμήματος.

- α' Περὶ τῆς Στρατίου τελευτῆς, καὶ τῆς τῶν νέου θεοδοσίου Στρατίου, καὶ περὶ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ. καὶ περὶ τῆς δισσεβείας, καὶ Στρατίου καὶ πρὸς θείας πουργείας τῆς βασι-
λίδος καὶ περὶ τῶν θεοφιλῶν τῶν τῆς ἐργων, καὶ ὡς τὸν βασιλεῖα παροικιστῶν ἀνῆκε.
- β' Περὶ τῶν ὁρέσεως τῶν λατρίων τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μὴσιν.
- γ' Ἐν περὶ Στρατίου καὶ θεοφιλείας τῆς πουργείας, καὶ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν.
- δ' Περὶ τῶν σπονδῶν τῶν πατρῶν, καὶ περὶ ὀνωρίου, καὶ ἐγίγνωστος, καὶ τῶν ἐν ῥώμῃ, καὶ
δαμαλῖα πατριάρχων.
- ε' Περὶ διαφόρων ἐθνῶν ὁπίσθιων σαλμάτων ῥωμῶν, καὶ τοῦ παροικιστῶν ἡτοίμαστος.
- ς' Περὶ ἀγείρου τῶν γέντων, καὶ ὡς τῇ ῥώμῃ ἐπεισεσῶν, ἐξενόχως τῶν τῶν παλῶν.
- ζ' Περὶ ἰνοκεντίου τῆς παροικιστῶν ῥώμης ὁπίσθιου, ὡς διεπαροικιστῶν παρὸς
ἀγείρου. καὶ περὶ ἰοβίς τοῦ ἰταλίας ὑπὲρ τῶν, καὶ περὶ τῶν βασιλεῖα παροικιστῶν, καὶ
ὅσα περὶ ἀγείρου ἔω.
- η' Περὶ τῆς Στρατίου ἀπὸ τοῦ, καὶ τοῦ γραμματεῖον ἡτοίμαστος. καὶ ὡς ὑπερὸν παροικισ-
τῶν ὀνωρίου συγγνώμης ἐτύχε.
- θ' Περὶ τῶν πατριῶν ἡτοίμαστος, καὶ οἱ χριστιανοὶ περὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ περὶ τῶν
ἡνὸς ἀνδρείου, καὶ ὡς ἀγείρου δόξα εἶχε τῶν ῥώμῃ, ἀσυχον φυλάξας τὸ τοῦ
Στρατίου πρὸς ἰερόν.
- ι' Περὶ τῆς ῥωμῶν γυμνασίων, σωφροσύνης ἐργων ἐν δόξα μόνος.
- ια' Περὶ τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις τυραννῶν ἐπαρσάντων ἐν δόξῃ, καὶ ὀνωρίου
καὶ πατρῶν Στρατίου ἀναγεγνῶν διὰ τῶν βασιλεῶν θεοφίλων.
- ιβ' Περὶ θεοδοσίου καὶ λαγυδίου, καὶ περὶ οὐανδάλων, καὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ περὶ
τοῦ θανάτου ἀγείρου. καὶ περὶ τῆς φυγῆς κωνσταντίνου, καὶ κῶνστα τῶν
τυραννῶν.

Περὶ

Περὶ γεροντίου, καὶ μαζήμου, καὶ πατρὸς τῆς τραυλίας ὀνωρίου, καὶ πατρὸς τῆς ἀγώσεως γε- 17
ροντίου, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐφονεύθησαν.

Περὶ κωνσαντίνου καὶ τῆς τραυλίας ὀνωρίου, καὶ ἐβλήθη τοῦ τραυλίου, καὶ ἡ τῆς ἐβ- 18
λήθη τοῦ οὐλφίτου τοῦ συτραυλίου κωνσαντίνου, καὶ φόνος αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ἀποθέσεως τῆς βασιλικῆς σημείων κωνσαντίνου, καὶ ὡς ἐχέσθη τῆς 19
καρσεύτερος, καὶ θάνατος αὐτοῦ ὑπερῶν, καὶ τῆς ἀγῶν τυραννῶν τῆς ἐπομα-
στάντων ὀνωρίου.

Περὶ τῆς τῆς κρατυῦτος ὀνωρίου τοφικίας, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ πατρὸς τῆς ἀγ- 20
δῶν αὐτοῦ, οὐδενὶνιανου, καὶ ὀνωρίας τῆς θυγατρὸς, καὶ πατρὸς τῆς τότε κοσμι-
κῆς εἰρήνης.

Περὶ τῆς ἀρέσεως ζαχαρίου τοῦ παροφίτου, καὶ πεφάνου τοῦ παροφίτου τυροῦ. 21

ΕΡΜΕΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ, ΣΑΛΑΜΗ-

νίου λόγος παρὰ τὸν αὐτοκράτορα θεοδόσιον, καὶ ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησια-
στικῆς ἰστορίας.

Αὐτὸ τὸ πάλαι αὐτοκράτορων ἐπιμνηστικὸν ἡμεῖς γε-
νέσθαι, τῆς μὲν φιλοκόσμοις, ἀγουργίδα καὶ ἐφάρον,
καὶ τῆς τοῦτορις παρὰ πλῆστα τοῖς δὲ αὐτοῦ πατρὶ λόγους
αποιδάσασι, μυθώδη διὰ ποιήσιν, ἢ σύγγραμμα
τέλῃν διωκόμενον τοῖς δὲ πατρὶ πόλεμον ἀσχετοῖς,
βέλος ἀσέως ἀφῆναι, καὶ ἡμεῖς ἐδῶμεν, ἢ δόρυ ἀ-
κοντίζῃν, ἢ εἰς ἵππον ἀγέσθαι. παρὰ τῆς ἐλλοῦ δὲ ἐαυ-
τοῖς τοῖς βασιλείοις ἐκαστος ἐπεληδύων, ὃς ἔκ κρα-
τοῦν φίλον ἐτύχθαι, ὃ μὲν, δυασοῖσιν ψηφίδα
παροφῆρων, ἑτέροις δὲ λαμπαρῶν βαφίω ἀγουργίδος ὑπολιτέμενος. ὁ δὲ,
ποίημα ἢ σύγγραμμα παροφῶν ἀνδρῶν δὲ δόξων καὶ ξένων τὸ πατρὶ ὅπλα
ἔχον εἰσηγούμενος. μέγιστον δὲ βασιλικὸν ἐνομιζέτω τῶν τοῖς δὲ δημῶδοις ἀρε-
τῆς μόνον ἐκκελῆσθαι τὸ πῶντων ἡγεύμενος. ὁσεβῆας δὲ, τοῦ ἀληθοῦς κόσμου τῆς
βασιλείας, ὁ δὲ ἐν τοσούτον λόγους ἐγγέτω. σὺ δὲ κράνεις βασιλεῦ θεοδόσιε, συλλή-
βδω εἰπεῖν, πᾶσιν ἐπήσικτας ἀρετῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀγουργίδα καὶ ἐφάρον παρὰ
τοῖς θεωμένοις σύμβολον τῆς ἀξίας πατρὶ κείμενος, ἐνδεδυγὲν αἰετὸν ἀληθῆ κόσμον τῆς
βασιλείας ἡμῶν, πῶν δὲ σεβῆσαι καὶ πῶν φιλανδρῶν πᾶσι. ἐκαστος δὲ ποιητὴ καὶ
συγγραφεὺς, καὶ ἐν σῶν ὑπάρχων οἱ πλείους, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηκόων πατρὶ σέ, καὶ τῶν
σας παρὰ τῆς ποιούσιν. ἀγανότῃς καὶ λόγων κριτῆς παροφῆς κείμενος, οὐ καμῶν

Bb.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Gravels

θυνών ης οδόν. το δὲ ἡλίου σφόδρα φλέγοντες πᾶσι μέσσην ἡμέραν, ἰδὼν σέ τις τῶν
 δορυφόρων ὑδρῶν πολλῶν ἐκονιορτῶν πεφυρμένον, ὡς δὴ χειρὸς μῆκος παρσεκό-
 μις ἐστὶ φιδίω δὲ μάλα λαμπρῶς παρὲς τὰς ἀκτῖνας ἀνίσχυλου σφαιρῆς, ἡδυνά
 τῆς ἀποτὸν ἐμβαλὼν, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ὅτι χέας. σὺ ὅτ' ἡ κρᾶττε παρσεδδᾶ-
 λυος, ἐπὶ πῆνεσας μὲν ἡς παρσεθυμίας τὸν ἀνδρα, καὶ δῆλος ἦεν αὐτὰ μετ' οὐ πολὺ τοῦτον
 φιλοτιμία βασιλικῇ καλῶς ποιήσων. πόρτων δὲ τῶν γραβιωτῶν παρὲς τὴν φιδίω
 κεκρήντων καὶ μακαριούτων ὅς πίεσθαι, πάλιν αὐτῶν ὡς γυναικὲς δὲ ποτὸν δέξασθαι
 καὶ, ὅπου φίλον αὐτῶν κεχεῖσθαι ἐκχέουσας. ὡς τέ μοι δοκεῖ εἰκότως ἔσθαι
 ζῆλός τις νενικῆσθαι καὶ δὲ ἐξ ἀνδρὸν τὸν φιλίππου, ὃ λέγει τῶν ἐκείνων θαν-
 μαζοίων, δι' ἀνύδρου τόπου βαδίζοντι μετ' ἡμῶν μακεδόνων ὅτι μετὰ γραβιωτῶν
 ὕδωρ δύνοντα ζῆλός αὐταί, καὶ παρσεκομίσαν. ὅν δὲ, μὴ πρὶν, δηλὰ ἐκχέαι δὲ πόμα.
 σὺ γὰρ ὄντα οὐκ εἶπεν, τῶν παρὲς σὺ βασιλέων βασιλικῶς ἐρὼν σε κυρίως καλῶν ὅτι
 καὶ τὸν ὁμιλεῖν. τοῖς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶον ἀγασθὲν κεκτημένοις πρὸς φηφαιδμ. τοῖς δὲ
 ὅτι ἐνὶ μόλις ἢ ὑπὸ τῆς βασιλείου σεμνυνόντας, πόρτως ὡς παρσεδαχου δὲ σεβείας, καὶ
 ἀνδρείας, ἐκ σωφροσύνης, καὶ δικαιοσύνης, ἐκ φιλοτιμίας, καὶ μεγαλοψυχίας βασιλι-
 κῇ παρσεπούσῃ ἀξίας. ἀνὰ μακτόν δὲ καὶ κατὰ τὸν φόνον πόρτων τῶν πώποτε γυμ-
 νῶν, μόνον τὴν σὴν ἡγεμονίαν ἀπὸς αἰῶν αὐχεῖ. ἡδὼν ὅτ' ἐκ παρσεδαχῆς τοῖς ὑπη-
 κόοις παρσεδδῆς, ἀνιόσας τὴν καὶ ἀνδρῶν τῶν παρσεδδῆς, καὶ τὰ κοινὰ ἐνδείκ-
 νουσας. ὡς τέ μοι πόρτων ἐγγεκεν ἀνὰ χῶμον κατὰ φανῆν ἐκκλησιαστικὴν ἰσορίαν συλ-
 λῶσθαι σοὶ παρσεφωνήσας. ἵναι γὰρ μάλλον οἰκειότερον τοῦτο ποιήσῃ, πολλὰν καὶ
 θεοσεύων ἀνδρῶν ζῆλὸν ἀφηνῆσθαι μὲν, καὶ τὰ συμβαῖντα πᾶσι τῶν κατὰ τοῦ
 ἐκκλησιᾶν, ὅσοις τὴν ἐχθροῦς ὑποκλήσας ἐκείνους τοῖς σοῖς καὶ τῶν σὼν πατέρων χιμέ-
 νας κατὰ τὴν ἀρετὴν ὡς πόρτως εἰδὼς, καὶ πᾶσιν ζῆλὸν ἔχων, καὶ μάστιγας τῶν δὲ σε-
 βείων, καὶ ἀρχῶν ἐπὶ σοφίας, ὁ θεὸς ὅτι λόγος, δέχου πρὸς ἐμοὶ τῶν τῶν ζῆλὸν,
 ἐκ δέξασθαι, καὶ τὰς ἡς σὴς ἀκριβείας παρσεφῶς, καὶ ἀφαιρέσας παρσεαγαγὼν τοῖς
 σοῖς πόνοις, κατὰ τὸν πόρτως γὰρ ὅτι ἀνὰ σοὶ φίλον δοκοῖ, τῶν τῶν καὶ τοῖς ἐντυγ-
 χάνουσι ζῆλὸν καὶ λαμπρῶν φανῆν. οὐδὲ ὅτι ἐπὶ τῆς δακτυλὸν τῆς δοκιμα-
 σίας τῆς σὴς παρσεφῶς δὲ μοι ἡ γραφὴ ἀπὸ τῆς κρίσεως καὶ κωνσταντίνου τῶν χριστῶν
 τελείως ὑπαταίας, μέγιστος ἐστὶν ἀκαδεκείνης ἡς σὴς. ἐδοξε δὲ μοι καλῶς ἔχειν εἰς
 ἐννέα μέρη τῶν πᾶσιν παρσεματείων διγῆν. πᾶσι δὲ δὲ ὁ παρσεφῶς καὶ δόλτερος
 ὅμοιος ἐστὶν κωνσταντίνου συμβαῖντα τῶν ἐκκλησιαστικῶν. ὁ δὲ τελὸς καὶ τέταρτος ἐστὶν
 ὅτι τῶν αὐτῶν παίδων. ὁ δὲ πέμπτος καὶ ἕκτος ἐστὶν ὅτι ἰουλιανῶν ὅς ἀνέμω δὲ τῶν παί-
 δων ὅς μετὰ κωνσταντίνου, καὶ ἰουλιανῶν, καὶ παρσεφῶν ἐδῶν τινιδμῶν, καὶ ἐδῶντος. ὁ δὲ ζ', καὶ
 η', ἡμῶν δηλῶς ὅμοιος ἐστὶν ὅτι ἰουλιανῶν ὅς ἐδῶν τινιδμῶν ὅς ἀδελφῶν, μέγιστος τῶν ἀνὰ
 ῥήσεως θεοδόσις τῶν θεοσεύων σα πάππου. ἐστὶ δὲ ὁ ὁ ὑμέτερος κατὰ τὴν βασιλῆα ἀ-
 οἰδμὸς παρσεφῶς παρσεφῶς τῶν παρσεφῶν ἡγεμονίαν δὲ παρσεφῶς, ἀμα ὅς δὲ σεβείας τῶν
 σα τῶν ὀνωείων, τῶν παρσεφῶν οἰκουμένην ἰθὺν ἐλάχε. ὁ δὲ ἑννὰ τὸν βίβλιν ἀνὰ τέ-
 τικα τῆς φιλοχρείας καὶ ἀναγεσθῆναι ὑμῶν κορυφῇ, καὶ ἐς αἰὲν φυλάτῃς θεὸς ἐν ἀκρο-
 νῇ τοῖς δὲ θυμίας κατὰ μετὰ τοῦ ὅς ἐχθροῦν, καὶ πόρτως ἐχθροῦ ὡς πόδας, καὶ ἐς
 παρσεφῶς παρσεφῶν παρσεφῶν τῶν δὲ σεβείων βασιλείαν, κατὰ τὸν δὲ τῶν ζῆλὸν.
 δι' ὅ, ἐκ μὲν ὅς τῶν παρσεφῶν ἡ δόξα σὺν ὅς ἀγαθὸν πνύματι ἐς τοῖς αἰῶνας, ἀμῶν.

ΕΡΜΕΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ ΣΑΛΑΜΗ.

[illegible]

ροις· ὡς τὸ εἶπες μὴ τοιοῦτος δὲ χρεῖαν, τὸ δὲ ξένου μὴ τοιοῦτος τὰς παλαιὰς τῶν χορ-
 δῶν ὅτι παρὰ μοι ὡς πλὴν κῆρ, ἢ τὸ ὅσαυς ἐτέρας παρὰ θεῶν. ὡς μὲν οὖν ἐβραῖοι πλεί-
 οσι καὶ ἀφ' ἐτέρας παρὰ φητείας χρησάμενοι παρὲν τῆς προορίας χρυσὸν καὶ ὅτι πιν
 ἡρώων ἐγγύοντο παρὲν τὸ εἰς αὐτῶν πίσι, ἀπὸ χρητοσύτην εἰπεῖν. οὐ μὲν οὐδ' οὐ-
 τω τὸ δὲ λόγον δόξαι δὲ τῶν δῶν ἐθνῶν εἰς ἐμάχισα τὸ ἐκκλησίαν ὅτι δό-
 ναι. παρὰ τὸν μὲν καὶ τὸν φιλοῦ ὁ θεὸς τὰς ἐκ παρὰ δόξαι μεταβάσας βραβεύειν ὅτι
 τοῖς θεοῖς καὶ μεγίστοις παρὰ γμασιν. ἐπειτα δὲ, ὅτι τυχούσας ἀρετῆς τῶν εἰς ἀ-
 χῆς παρὰ πάντων αὐτῆς οἰκονομηθεῖσιν ὅτι δὲ τὴν πλὴν ἀρησκείαν. εἰ γὰρ καὶ γλῶσ-
 σον παρὰ φέρειν ἢ ἄλλος λέξεως ἡκονημὴν ὅτι εἶπον, ὅτι δὲ λέξεσιν, ἢ γραμ-
 μιχαῖς ἀποδείξεσι τοῖς ἐν τυχούσας ἐπειθον. ὅτι τὸ δὲ τὸν χεῖρον αὐτοῖς ἐπαρ-
 χῆ ὅτι ἀποδοδύμενον. ἀπὸ ἀποδοδύμενοι τὰς οὐσίας καὶ τῶν οἰκείων ἀμελοῦντες,
 ἀνὰ σκαλοπιδύμενοι τε, καὶ ὡς ἐν ἀνδοτείοις ὅμασι τὰς πολλὰς καὶ χαλεπὰς βασί-
 νοις δὲ χροῦμενοι, καὶ μὴ τὸ εἶναι καὶ πόλιν δῆμον καὶ ἀρχόντων τὴν κολακείας ὑπαρ-
 χῆ, μὴ τε τῶν ἀπειχῆς ἐκ πληθύνοντες, δῆλον πάντων ἐποίησιν, ὡς ὡς μεγί-
 στων ἀθλῶν τὸ ἀγῶνα τοῦτον ἀποδοδύμενοι. ὡς γὰρ ὅτι πειθῶν εἰς λόγων, ἀκονιστῶν
 παρὰ μὲν καὶ οἴκοις καὶ πόλιν πᾶσι βιαζόμενοι, ἀ μὴ παρὰ τερῶν ἀκηκόα-
 σιν. ὅσαυτος οὖν ἡδὲ καὶ τὸ δὲ δόξαι μεταβολῆς τῆς οἰκουμένης συμβάσας, ὡς καὶ
 τῆς παρὰ τέρους ἀρησκείας καὶ τῶν πατρῴων νόμων ἀμνηστῆσαι, ἢ δὲ τὸν δὲ εἶναι, τὸ μὲν
 ἐν καλῶν καὶ παρὰ, καὶ ὅτι ἐν παρὰ τῶν τῶν, καὶ δῆλον τοῖς αὐτοῖς καὶ ὡς ἢ τὸ
 λῆς γινόμενα, ἢ μὴ γινόμενα ὅσαυτος ἀξιοῦνται ἀποδοδύμενοι, ὡς πολλοὶ τῶν πρὸ
 ἡρώων ἀδοκιμασθέντων συγγραφέων παρὲν τῶν παρὰ τῶν ποινῶν, φύσεως δὲ ἐργῶν
 γράφειν ἐμὲν μὴ τὸ φύσιν βιάσας καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἰσορίαν συγγραφεῖν.
 πεπεισόμεθα γὰρ, ὡς ὡς παρὰ τῶν ὅτι ἀνδρῶν δημιουργηθείσης, παρὰ δὲ
 ξως ἀναφανίσαι με συγγραφεῖς, ὅτι ἀποδοδύμενοι θεῶν. ὡρμήθην ὅτι ἀπὸ τῆς τῶν
 πλὴν συγγραφεῖν τὸ παρὰ ματεῖαν, λογισάμενος δὲ ὡς καὶ δῆλον τῶν ἐπερῶν
 σον μέγιστον καὶ αὐτοῖς χροῦν, κλήμης τε καὶ ἡγήσιππος ἀνδρῶν ὅτι τῶν, τῇ
 εἰς ἀποδοδύμενοι διδασκῶν παρὰ κολουήσας, καὶ ἀφ' ἐκείνων ὁ συγγραφεῖς, ὅτι ἀπὸ
 βίος ὁ ὅτι κλῆν παμφίλου, δῆλον τῶν θεῶν γράφειν καὶ τῶν πρὸ ἡρώων ποιητῶν καὶ
 συγγραφέων πολυμαθῆς τος ἴστωρ. ὅσα μὲν εἰς ἐμάς ἡρώων τὸ ἐκκλησίαν
 βιαζόμενοι μὲν τὸ εἰς οὐρανὸν ἀποδοδύμενοι τοῦ χρυσὸν μέγιστον λιανίαν καὶ παρὰ τῶν
 ἡρώων ἐπαρὰ μαλ' ἀσάμην ἐν βίβλοις δύο. νῦν δὲ βίβλιν θεῶν φαῖναι τὰ μὲν
 τῶν διέξελθῆναι περὶ σοφίαν. μεμνησόμεθα δὲ παρὰ μὲν οἷς πρὸ ἐτυμῶν, καὶ παρὰ
 τῶν εἰδῶν ἢ παρὰ μὲν ἀκηκόα καὶ τὸ ἢ μετέραν καὶ παρὰ ἢ μὲν γινεσθῶν. εἰ δὲ
 παρὰ τέρω, πλὴν καὶ ἀλλήλων ἐθήρσας ἀπὸ τῶν τελέων νόμων δὲ τὸ ἀρησκείαν, ὅτι
 εἰς καὶ παρὰ βίβλιν καὶ νεώτερον, καὶ βασιλικῶν καὶ ἱερῶν ἀποδοδύμενοι.
 εἰς αὐτῶν, εἰς ἐν νῦν ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ τῶν ἐκκλησίαν ὅτι τῶν. αἱ δὲ, ἀποδο-
 δύναι παρὰ τοῖς φίλοις φέρονται. τοῦτων ὅτι παρὰ τῶν παρὰ τῶν γράφῃ πολλὰς
 ἐννοηθεῖς, ἀ μείνον ἐδοκίμασε. ἀπὸ τὸν ὅτι τῆς παρὰ μαλ' αἰας πλὴν ἐν αὐτοῖς
 διαφάνει βίβλιν ἀπαρτῆσαι. πλὴν, εἰ μὴ τὸ τῶν ἀμφιβόλων ἀρῆσιν, ἐφ'
 εἰς ἀπὸ τῶν πολλοῖς δόξαι. πλὴν καὶ τὰ γὰρ ἀποδοδύμενοι γινεσθῶν
 παρὰ τῶν τῶν αὐτῶν εἰς ἀπὸ δὲ τῶν ἡρώων ἀρησκείας. ἵνα δὲ μὴ τις ἀγνοῖα τῶν οἰκῶν

καταψήφισι) Ἰουδαίους τῆς παλαιστίνης ἀνδράσις ἰσως ἐν ἑκὼν γραφῆς, ἵστεον ὡς
 παροφάσθ' τῶν ἁγίων δόμῳ καὶ ὧν ὑπερὸν ἀναφύειν δὲ φερόμενοι παρὸς ἀγ-
 γήλους οἱ ὧν ἐκκλησιῶν ἁγιοί, ἐκαστοὶ παρὲν ὧν ἐσπουδαζόν παρὸς τοῖς ὁμοδό-
 ξοις ἐγγραφον. καὶ κατ' ἐαυτοῖς στυγερὰ μὲν καὶ στυγερὰ ἐκψήφισιν ἀπερ' ἡκού-
 λοντο. καὶ τῶν τῶν ἀνδρῶν δόξαζόντων, πολλὰ καὶ ἐρήμην κατεδίκαζον, καὶ τοῖς κατ'
 ἡμερὸν βασιλέας, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτοῖς διωκταῖς παρὲν ἐπὶ πόντος, ὡς εἶχον δυνάμειος,
 ἐπειθον. καὶ ὁμοφρονέας αὐτοῖς κατεσκόταζον εἰς ἀπόδειξιν τε τῆς δόξας ὁρθῶς. ὁ
 μὲν τοῖς οἱ δὲ, ἐκείνοις παρὸς ἡμέτεροι, στυγερὰ ἐποίησαντο τῶν ὑπὸ τῆς οἰ-
 κείας ἀγρέσεως φερόμενων ἐπιστολῶν, ἐπεὶ τὰς ἐναντίας πρὸς ἡμῶν. ὁ δὲ σκληρὰ ἡμῶν
 λίδην κατεσκότασε τὴν ὄρεσιν ὧν παρὲν ταῦτα συμβαίνων. ἐπεὶ ὅ μάλιστα τῆς ἀγ-
 γείας ἐπιμνησθῆναι χρέων. ἀλλ' ὅ τῆς ἰσορείας ἀκρίβητον, ἀνακρίνον ἐφαίνε μοι ὡς
 οἶόν τ' ἡμεῖς πολυπαραστήσαν καὶ τὰς τοιαύτας γραφῆς. εἰ τὸν καὶ εἰς τὰς ἐκκλη-
 σίαν παρὸς ἐαυτοῖς παρὲν παροφάσθ' ἡ παροφάσθ' οἰκείας ἀγρέσεως διεξήλθω, καὶ
 μὴ ὁ φορικὸν ἢ ἐπὶ λοκῶν παροφάσθ' εἶ) δόξῃ τοιαύτῃ με ἰσορήν. παροφάσθ' μὲ
 γὰρ, ὡς εἶρηται, πόρτα δόξῃ ποιεῖται τῆς ἀγγείας τὴν συγγραφέα παροφάσθ'. ἐπει-
 τα ὅ τ' ὁ δόγμα τὸ κατόλου ἐκκλησίας γησιώτατον ὅτι μάλιστα φανερὰται, πολλὰ καὶ
 μὲν τὴν ἐπιστολῶν τῶν ἐναντίας δόξαζόντων δοκιμασθέν. οἱ αὖ τ' ἡμεῖς τὸν κατ' ἐκ-
 κλησίαν, αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιστολῶν διώκων, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰ
 πλήρη παρὸς τὴν οἰκείαν ἀγγείαν ἐπιστολῶν ἐπιστολῶν. ἐπιστολῶν δὲ μοι εἰ ὧν ἐπ-
 ὶ μὲν μόνον παροφάσθ' ἀναγρῶν τὰ ἡμέτερα παρὲν τὴν ἐκκλησίαν ἀνα τὴν ῥω-
 μαίων ἁγίων, ἐδόξεν δὲ ἔχον ἐφ' ὅσον ἐφικέσθαι διωκόμεναι, καὶ τὰ παρὸς πέρ-
 σης καὶ βαρβαρίων συμβαίνοντα ἐπὶ τῇ ἀρροκείᾳ ἰσορήσθ'. ὅτι ἀρροκίον δὲ εἶ) τῆς
 ἐκκλησιαστικῆς ἰσορείας ἐν τῇδε τῇ παλαιστοιᾷ διεξήλθω, ἐπὶ τὴν ποτὲ ἡμεῖς οἱ
 ὡς πατέρες καὶ εἰσηγηταὶ ἡμέτεροι τῶν κατ' ἐκκλησίαν μοναχῶν, καὶ οἱ μετ' αὐτοῖς
 καὶ ὁμοφρονέας ὧν ἴσμεν ἢ ἀκηκόαμεν διδοκίμησάντες. οὐτε γὰρ ἀχάριστοι δόξο-
 μεν εἶ) παρὸς αὐτοῖς, ἀμνηστία παρὸς δεδωκότες τὴν αὐτὴν ἁγίαν, οὐτε ἀπείρους
 ἔχον τῆς κατ' αὐτῶν ἰσορείας, μὲν τοὺς καὶ τοῖς παροφάσθ' ὡς φιλοφρόν ὑπό-
 δόγμα κατ' ἐκκλησίαν ἀγγείας, ἢ κατ' ἐκκλησίαν μακαριώτατον ἐπὶ ἀδελφόνος μετέξω-
 σι τέλει. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παροφάσθ' ὁ λόγος, ὡς οἶόν τ' ἡμεῖς φυλάξω. τρέπομαι δὲ
 ἡδὲ ἐπὶ τὴν ἀφῆρησιν ὧν παροφάσθ', ἡμεῖς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην τὴν θεὸν ἐπὶ κατεσκόταζον.
 ἐξὸς δὲ τὴν ἁγίαν ἢ παροφάσθ' γραφῇ, ἐν τῇδε.

β) Κείσθου καὶ κωνσταντίνου τῶν κατ' ἐκκλησίαν ὑπαυλῶν, ἡγεῖτο μὲν τῆς ῥωμαίων
 ἐκκλησίας, σίλβερος. τὸ δὲ ἀνδρῶν, ἀνδρῶν καὶ μακαρίου, τῆς ἱεροσολύ-
 μων. τῆς δὲ ἀνδρῶν τῶν παρὸς τὸν ὁρῶντη, μὲν ῥωμανόν, ὅπως πρὸς ἐπεβάπτε, τῶν
 διαβόλων, ὡς εἶκος, μὴ συγγραφεῶν γησιώτατον κατ' ἐκκλησίαν. ὅτι εἰς μακαρίων ὅτι οἱ
 εἰς νίκην τῶν ἡμεῶν, θαυμάσιες τῆς εἰσὶν ἐκείνων, ἀνδρῶν ἀξίον ἐδο-
 κίμας, καὶ ἐπὶ σκῆπον ὄντα τὸ γαίονος βερεγγίας, ὅς ἀνδρῶν μετέστησαν. τῶν δὲ
 κατ' ἐκκλησίαν, οἱ μὲν παρὸς ἐν μέλει. τῶν ὁμοφρονέων ἀγγείοις λιβύων, ὅτι ἐπὶ ῥω-
 μῶν, εἰς τὸ φανερὸν ἐκκλησιάζον, μεταβόλον μὲν λιανίου τῆς παρὸς αὐτοῖς ἀν-
 νοίας. οἱ δὲ, ἀνα τὴν δύσιν ἡμεῖς τὴν καὶ μακαρίων, καὶ ἡμεῖς ἀδελφῶν ἐπὶ σκῆπον
 ἀλλὰ κωνσταντίνον, ὅς ἡγεῖτο τῶν τῇδε ῥωμαίων.

Τέτω

ξῆς τῶν πολεμίων. λέγει) γριὺν ποτὲ τὸν τοῦτο φέροντα, ἀδελφῶν ἐπιδραμόντων
 ὧν πολεμίων δέισμα ἑτέρω παρὰ δουλείαν, καὶ ἑαυτὸν τῆς μάχης ὑπεξαγαγεῖν.
 ἦδη δὲ τῶν βῆδων ἐξω γινόμενων, ἐξαπίνης πεσεῖν ἐληθέντα καμείαν. τὸν δὲ παρὰ
 λαβόντα τὸ θεῖον σύμβολον, ἀπὸ τῶν δαμνέων πολλὰν ἐπὶ αὐτῷ τοῦ δόλου. πα-
 ραδόξως γὰρ πως ὡς ὑπὸ θῆρας διωόμεως ἰθὺνόμενα τὰ βῆη τῶν πολεμίων, ὡς
 σημεῖον παρὰ σπηλαιῶν. τῷ δὲ φέροντος, καὶ μέσθῳ κινδύνων ὄντος, ἀφίπταν-
 το. λέγειται δὲ μήτε δῆλον πῶς ποτε τοῦτο τὸ σημεῖον ἀφαινομένου, οἷά γε εἰκὸς, ἐν
 πολέμῳ τραυώτην σκαῖα παρὰ πεσεῖν συμφορῇ, καὶ τραυματίαν, ἢ ἀχμύλωτον
 γνέσθαι.

Εἰς Οὐκ ἀγνοῦντες ὡς ἡμέρες λέγουσι, κωνσταντῖνον ἀνέχοντα ἵνα τῶν ἐκ τῶν
 γένους, καὶ ὧν θανάτῳ κρίσας τῷ ἑαυτοῦ παιδὸς συμφορῇ μετὰ μνηστῆ-
 ρας, καὶ παρὰ καθαρμὸν κοινώσας, ὡς πατέρα δὲ φιλοσόφου, κατ' ἐκείνου καμνέ-
 παρὰ τῷ τῆς πλωλίου δαδὸς. τὸν δὲ, ἀποφύνασθαι μηδὲν καθαρμὸν εἶ-
 ὧν τοιούτων ἀμύνη. ἀδελμονοῦντα δὲ τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ ἀπαγορεύσει, πε-
 εἰληχὲν ἐπισκόποις, οἱ μετὰ τοῖς καὶ βασιλίσματι ὑπέχοντο πάσης αὐτῶν ἀμύ-
 νας κατὰ τὴν ἡσυχίαν τῶν τοῦτο καὶ σκαπὸν εἰρηκόσι, καὶ τὰ μακάριον τὸ δόγμα, καὶ
 χριστιανὸν γνέσθαι, καὶ τοῖς ἐρχομένοις ἐπὶ τοῦτο ἀγαγεῖν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ταῦτα
 πεπλάσθαι τοῖς αὐτοῦ δόξοις πλὴν χριστιανῶν ἀρρηκτικῶν κακῶν. κρίσας μὲν
 γὰρ, δὲ ὅν φασὶ κωνσταντῖνον καθαρμὸν δεηθῆναι, ὡς εἰκοστῷ ἔτει ἐτελεύτησε.
 τῷ πατρὶ ἡγεμονίας, ἔπειτα πολλοῖς ἐν αὐτῷ θεμνοῖς λόγους ὑπὲρ χρι-
 στιανῶν, ἀπὸ δὲ καὶ τῶν δούτερον γῆμα τῆς βασιλείας τελευτήσας, καὶ ὡς εἰς ἐπὶ
 νῦν μὴ τυχεῖν οἱ τοῖς νόμοις ὑποταγμένοι χεῖροι, καὶ τὸ νομοθετῶν αἰ παρὰ
 ηγεῖται. ὡς παρὰ δὲ, παρὰ μὲν οὐκ εἰκὸς ἵνα εἰς ὁμιλίαν ἦεν κωνσταντῖνον, μόν-
 ης τῆς παρὰ τῶν ἀκαθάρτων καὶ ὧν ῥῶμα μόνος ἡγεμονία. ἀπὸ γὰρ τῆς παρὰ
 νῆς ἀφαιρέσθαι τῆς ἰταλίας ἀφαιρόντα, ἐκαστὰ ζεῖν ῥωμαίων. καὶ οὐκ ἀπεί-
 ῳ τὸ τε ἐπισημεῖν γαλατίας καὶ ἐρετιανοῖς, καὶ τοῖς τῇδε καλοῦσι, πρὸ οἷς (ὡς
 λόγῳ) τὸ τὸ χριστιανῶν ἀρρηκτικῶν μετὰ κωνσταντῖνον, τὸν ἐπὶ μαξένιον τρα-
 τεῦσαι, καὶ πρὸ τῆς ἐπὶ ῥώμῃ, καὶ ἰταλίας, καὶ μὴ ἴσους πάλιν τοῦτο, οἱ χεῖροι καὶ οἱ
 νόμοι, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀρρηκτικῆς ἔθετο. εἰ δὲ καὶ ἐφ' ὅπως σὺ γὰρ ἡσυχίαν ἐν-
 τυχεῖν σπατάτω τὸν βασιλέα, καὶ δὲ ἐπιστολῆς αὐτῷ πρυθῆσαι παρὰ ὧν ἐβούλετο, οὐ
 δῆπου πιθανόν ἵνα τὸ φιλόσοφον ἀγνοῖν, ὡς ἡρακλῆς ὁ ἀγκυλώτης ἀθλήσιν ἐκα-
 τάρθῃ μὲν πλὴν τεκνοκτονίαν τοῖς δὲ μὴ ἐξ μυστηρίοις, καὶ μὲν τὸν ἰφίτου φόνον,
 ὃν ξένον ἐφίλον ὄντα, ἀδίκως ἀνέβλεν. ὡς μὴ οὐκ οἱ ἡμέρες τῶν τοιούτων πλημ-
 μετῶν καθαρμὸς ἐπηγλήσθη, ἀπὸ γὰρ τῆς εἰρημίας, καὶ ψεύδους κακῶν
 τῶν ἐναντία ἀποφύνασθαι ὡς παρὰ πλάσμων. οὐ γὰρ ἀνείποιμι ταῦτα ἡ-
 γνομένην τὸν ἐπιστημώτατον τὸν πρὸ ἡγήσιν ἐπὶ παιδαγωγῇ γρηγορίου.

Εἰ δὲ καὶ τὸ ἐρχομένου ὑπὸ κωνσταντῖνου ἐκκλησίαν κατὰ θυμὸν ἐπαρ-
 τῶν, καὶ ὅσημέραι ἐπέδιδωκε, δύνου καὶ ὁμόφρονος βασιλέως ἀνεργεσιάν ἀξιού-
 μεναι. ταῦτα δὲ δῆλως παρὰ τοῦτο, διωγμῶν καὶ ταραχῆς ἀπειρήτους τὸ θεῖον
 ἐφ' ὅπως. διωκομένων γὰρ ὧν ἀπὸ τῆς δῆλως οἰκουμένης ἐκκλησιᾶν, μόνος κων-
 σταντῖνος ὁ κωνσταντῖνος πατήρ ἀδελφῶν ἀρρηκτικῶν σὺν ἐχάρησε τοῖς χριστιανοῖς. ἀμέ-
 λη θεῖον

λαίνοι δὲ ἐν θαυμασὸν καὶ συγκραφῆς ἀξίον ἐγνων, εἰργάσασθαι αὐτοὺς, δοκιμάσαι
 θέλων τίνες τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις χριστιανῶν ἄνδρες εἰσὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, συγ-
 καλέσας πάντας παρεγύρυσεν, εἰ μὴ ἔχοντο θυμὸν καὶ θρησκευτὴν ὁμοίως ἀμφο-
 ῖν ἐν τῇ, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μετὰ ἀξίας. εἰ δὲ περὶ αὐτῶν τοῦ ἀξίον τῶν βασιλεί-
 ων, χάριν ἔχοντας οὐ μὴ καὶ ἐν μωρείας παρὰ σφλησθῶν. ἐπεὶ ὅς εἰς ἐκάτερον διεκρί-
 νη, οἱ μὲν τῇ θρησκείᾳ παρὰ δόξας, οἱ δὲ τῶν παρὰ νόμων καὶ θεῶν παρὰ ἐν μωσθεῖς,
 ἐγνων φίλοις καὶ συμβούλοις χρῆσθαι τοῖς πᾶσι τὸ κρῖτον πιστοῖς διαμείναι. τοῖς ὅ-
 ως ἀνδράσι καὶ κόδοις, ἀπεγράφη, καὶ τῆς παρὰ αὐτὸν ὁμιλίας ἀπεώσατο, λογι-
 σάμενος μὴ ποτε ἔσεσθαι πᾶσι βασιλεῖα δύναις τοῖς ὧδε ἐπίμοις παρὰ δόξας θεοῦ
 γεγνημένοις. οὐδὲ γὰρ εἰκότως ἐν κωνσταντίου πατρὸς, ὅς ἐδοκεῖ παρὰ νόμον
 χριστιανῶν τοῖς ἰταλῶν ἐπέκρινε γαλαταῖς τε καὶ βρεττανοῖς, καὶ ὅσοι πᾶσι τὸ πυ-
 ριν αἶον ὅρος οἰκοῦσι, μέγιστον παρὰ ἐσπερὸν ὠκεανὸς. ἐπεὶ ὅς καὶ κωνσταντίνος τῷ
 αὐτῷ ἀρχιεπίσκοπῳ διεδέξατο, μᾶλλον διεφάνη καὶ τὸ ἐκκλησίας παρὰ νόμον. μαξεν-
 τίου γὰρ τοῦ ἐρκουλίου πατρὸς ἀναγεγνημένος, καὶ τῆς αὐτῆς μοίρας εἰς κωνσταντῖνον ὅτι
 περὶ οὗτος, ἀδελφὸς ἐθρησκείᾳ ὅσοι τε πᾶσι τῷ ὑβρίν παρὰ νόμον ὠκοῦν, καὶ τῇ ἡρι-
 δανόν, ὃν πᾶσιν οἱ ἐπιχρῶντες καλοῦσι, καὶ τὸν ἀκυλιν, εἰς ὃν λόγος κατεκκυαθῆναι
 τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ, καὶ παρὰ τὸ τυρηνάον διαφωτιστὴν πέλαγος. οἱ γὰρ ἀρχιεπίσκοποι τὸν
 αἰήτην φέρουσι, οὐ τὸν αὐτὸν πλοῦν ἐν τῇ ἐπαρμόδιᾳ ἐποίησθαι. παρὰ νόμον
 δὲ πᾶσι τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ θάλασσαν, ἀπὸ τῆς τῆδε παρὰ νόμων ἀφίκοντο εἰς ἰταλῶν ὁ-
 ρεία, καὶ χιμάσθαι ἐν τῇ, πόλιν ἐκκλίσθαι οἶμον παρὰ νόμον ὁμοῦ. τῷ δὲ
 θεοῖς ἐπιχρῶντες ἀπὸ νόμων, συμπαρὰ νόμων αὐτοῖς τῷ ἐπιχρῶντι ἀμφοῖν τοῖς τετρα-
 κοστοῖς σαδίοις ἀπὸ μηχαμῆς ἔκκλινες πᾶσι ἀρχιεπίσκοπῳ, ὅτι τῷ ἀκυλιν παρὰ
 νόμον ἡγάρων, ὅς ἐν ἡριδανῷ συμβάλλει. ἡριδανὸς ὅς εἰς τῇ καὶ ἰταλοῖς θάλασσαν καὶ
 ἐκκοχλῆς ἔχει. μὲν δὲ τῷ πᾶσι κισάλας μάχην δαρδανίῳ καὶ μακεδόνες, καὶ ὅσοι
 παρὰ τῷ ἱερὸν οἰκοῦσιν, ἢ τε καὶ μετὰ τῇ καὶ πᾶσι τῷ ἡγεμονίᾳ ἐπὶ κων-
 σταντῖνον ἐγρόντο.

Λικίνιος δὲ μὲν πᾶσι ἐν τῇδε Ἑσπρὴν παρὰ νόμον καὶ χριστιανῶν παρὰ νόμων, με-
 τεδοξέτο τῷ γνώμῳ, καὶ πολλοὺς τότε τῶν ἐπὶ τῇδε ἀρχιερέων ἐκείκασε. πολ-
 λοις δὲ τῷ δῶν, καὶ μάλιστα τῷ τραϊωτικῷ πλήθει. σφόδρα γὰρ ἀπερῶ-
 νέτο παρὰ τοῖς χριστιανοῖς, ἀπὸ τῶν παρὰ κωνσταντῖνον ἀφ' ὧν, οἰόμενος αὐτὸν
 λυπήσθαι τῷ δυσπαράνοισι τῆς θρησκείας, ἀμα ὅς καὶ τῷ ἐκκλησίας ἀπολαμβάν-
 των ἀρχιεπίσκοπῳ, ἀπὸ αὐτῶν μόνου βασιλεύοντος. παρὰ τοῖς δὲ οἷα
 φίλῳ γίνεσθαι, πάλιν εἰς μάχην κατέστη, μετὰ κωνσταντῖνον τῷ παρὰ νόμον μέ-
 νου πολέμου παρὰ νόμον ἐποίησε, ἀπὸ τῶν σφαγίων καὶ μετὰ νόμων. καὶ ὑπαρχεῖς ἵσιν
 ὑπαρχόντων αὐτοῖς αὐτοῖς κελήσθαι, εἰς ἡμίσητον ἐπέστη. ἀμφοῖν τοῖν καὶ ἡμίσητον φα-
 σὶν αὐτὸν τότε ἀποπειραθῆναι τοῦ ἐν μετὰ μετὰ νόμων τῷ διδυμῶν ἀπὸ πολλανός.
 ἐρμηνεύει δὲ αὐτοῖς πᾶσι τῷ πολέμου, χρῆσαι τῷ δαμόνιον τυρηνῶν τοῖς ὁμηροῖς ἐπὶ
 "χοῖς. Ὡς γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρεσι μαχίμῳ. Σὴ τῷ ἐπὶ λέλῳ, χαλεπὸν δὲ σε
 "γῆρας ἱερέων. ἐκ πολλῶν οὖν καὶ δῶν ἐδόξε μοι τὸ δοῦμα τῷ χριστιανῶν θεοῦ παρὰ
 νόμον αὐτοῖς αὐτοῖς, καὶ εἰς τοσαύτην περὶ τῆς ἐπὶ δόξας, ὅς ἡκιστα ὅς ἐκ τῷ τότε χρισ-
 τianῶν. μετὰ τῷ γὰρ ἡδὲ λικίνιῳ δίδωκεν πάσας τὰς ἀπὸ αὐτῶν ἐκκλησίας, (καὶ τὰς)

ὁ ἐν Βιθυνίᾳ πόλεμος, ὃν τελευτήσας ἐπολέμησεν πρὸς ἀσσυρίους, αὐτὸς τὸ καὶ κωνσταν-
τίνος. Ἰσαύτῃ δὲ θείᾳ ἐσπῇ ἐχρήσατο κωνσταντίνος, ὡς καὶ γὰρ καὶ θαλασσοῦ
κεφαλῆσαι τῇ ἐναντίων. ἀποβαλόντα δὲ λικίνιον τὸ περὶ καὶ τὸ ναυικόν, αὐτὸν ἐν
νικομηδείᾳ παρεδιδύαι, καὶ ἰδιώτῳ ὅτι ἵνα χρόνον διαγαγῇ ἐν θεαταλόνικῃ,
καὶ κείσε ἀναρεθύναι, ἀνδραγαθῶς τῆς ἡγεμονίας ἐν πολέμοις, καὶ τοῖς ἀσσοῖς
ἀδδοκιμώτατον ἡρώδην, καὶ ὁ γὰρ τῆς ἀδελφῆς κωνσταντίνου τελευτήσας.

Ἡ Εἰς τοῦτο δὲ κατεστάντα τέλεις, κωνσταντίνος ὁ εἰς μόνον αὐτὸν πάσης τῆς ῥωμαί-
ων ἀρχῆς πείραστος, γράμματι δημοσίᾳ παρηγόρευσε τοῖς ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν ὑπηκόοις
τῶν χριστιανῶν σέβειν ἀρροσκείαν, ὅτι θεῶν ὁπτιμῶς θεραπεύειν. θεῶν ὁ νομῶν
μόνον, ὁ καὶ ὅπως ἐστὶν, καὶ διαρκεῖ καὶ πᾶσι τῶν χρόνων τὸ δυνάμειν ἔχειν. Ἐπεὶ μὲν γὰρ
απουδάξουσιν ἀφ' ὅνα πᾶσι τὰ ἀγαθὰ φιλεῖν παροργισαῖς, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλπίσιν
μὲν χριστιανῶν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων. τοῖς ὅτι καὶ τὸν ἀμύτητοι, καὶ τὴν καὶ ἰδίᾳ ἐν
πολέμοις τε καὶ εἰρήνῃ πᾶσι δυακρῆ συμβαίνει. χαλεπὸν ἰεὺς ὁμολογῶν, οὐ κομπάζων
λέγειν ἰσχυρίζεται. ὡς ὁπτιμῶς ὑπηρετῶν ἀξιώσας αὐτὸν ὅτι ὁ θεὸς τῆς αὐτοῦ
λήσεως, ἀπὸ τῆς ἐρετῆς τῶν θαλάσσης, μέγιστον τῶν ἐφ' ὧν χυλίων παρηγορησάμενος
ἐν χριστιανῶν αὐξήσῃ ἀρροσκείᾳ, καὶ οἱ θεαπεῖας τοῦ ἐνεκεν καρίεργοι δὲ καὶ
ναῖες ἐν ὁμολογίᾳς ἢ μὲν τῆς ἀπὸ τῶν ἐρετῶν τῆς ἡμετέρας ἀναδεδειγμένοι. τοιαῦτα
ἀναγορεύσας, καὶ ὅτι μὲν διεξήλθον, δι' ὧν ὥστε τὸ ὑπὸ τῶν πατρῶν ἀρροσκείαν
ἐπαγαγῶν, ἀκυρεῖται ἐν τῇ φησὶ τῶν ἀρροσκείας δόξαντα ἢ περὶ τῶν ἀρροσκείας
ὅτι τῶν διωξάντων τὸ ἐκκλησίαν. ἀφ' ὧν ἰεὺς ἔχειν πᾶσι ἐνομοθέτησεν, ὅσοι δὲ
εἰς χριστὸν ὁμολογίαν καὶ ἐδικαίωσεν, μετρίκειν, ἢ ἐν νήσοις, ἢ ἀλλὰ ἄλλοις τῶν
μὲν δὲ καὶ τῶν, ἢ μετὰ τοῖς ἐμπόροις, ἢ δημοσίοις ἐργοῖς, ἢ γυναικείοις, ἢ λινοφί-
οις ὑπηρετῶν, ἢ βουβαλινείοις ἐναρμυλῶν, μὴ βουβαλῶν ὄντες παρ' ἑτέροις. ἀτί-
μοις δὲ ἡρώδης, τῶν ἀτιμίαν ἔχουσι. τοῖς ὅτι ἐρατῆς ἵνδρος ἀφαιρεθεῖσιν, ἐν γνώμῃ
εἶδαν, ἢ ἐφ' οὗ τῶν ἡσυχίας καὶ ἡμῶν, ἢ μὲν ἀφ' ὧν ἐν τῷ ἡμῶν ἡμῶν ἀρροσκείαν
χορῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶσι τῶν παρ' ἑτέροις ἡμῶν καὶ τῶν οὐκ ἡμῶν ἡμῶν ἀρροσκείαν
καλέσας, καὶ τῶν ὁσίων αὐτοῖς ἀπέδωκεν. εἰ δὲ ἵνες θάνατον καὶ ἀδικαστέρας τῶν
ὄντων ἀφ' ὧν τῶν παρ' ἑτέροις τοῖς ἐλπίσιν ἡμῶν ἀφ' ὧν τοῖς κλήροις μεθε-
νός ὁ τῶν ὄντων ὄντος, τὸ καὶ τῶν ὄντων ἐκκλησίαν κληρονομεῖν, εἴτε δὲ ἰδιώ-
της, εἴτε τὸ δημοσίον ἐκ τῶν οὐσίας ἔχει τὸ ἀποδιδόναι. τῶν ὅτι τῶν τῶν τῶν
παρ' ἑτέροις, ἢ δωρεὰν λαβόντων εἰς τὸν διωκτὸν καὶ παρ' ἑτέροις τῶν παρ' ἑτέροις
ὑπέχετο. Ἐπεὶ μὲν γὰρ, ὡς εἶρη, ὅτι βασιλεὺς ἔδωκε καὶ νόμῳ ἐκυρώσῃ, ἀμνηστία τῶν
παρ' ἑτέροις τέλει ἐτύχθη. χριστιανοὶ δὲ ὡς ὅτι πᾶσι ῥωμαίων ἀρχαῖς ἐπε-
τῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀπὸ τῶν πᾶσι, ἢ μαρτυρίας καὶ τελεσθῶν κεχρησθῶν,
ἢ ὅτι ἀναδεδειγμένοι, ἢ ἡμῶν ἀρροσκείαν ἐρετῶν. πολλὰ ὅτι καὶ τῶν καὶ τῶν πόλεως ἐρετῶν, ἢ μεί-
βετο τῶν ἀρχαῖς τῶν. ἀμνηστία τῶν καὶ τῶν ἀρροσκείας ἐρετῶν εἰς τοῖς εἰσδοῖς ἡμῶν
κοινοῖς. εἰς ὅτι τῶν ἐκκλησίας ἐρετῶν ἐκείνου παρ' ἑτέροις ὁ πᾶσι, ὡς σημάειν) τῶν
τῶν νεῖλου ὑδάτων ἢ ὅτι δόσις. τῶν ὅτι ῥωμαίοις ὅτι παρ' ἑτέροις ἢ τῶν μοναχῶν ἐκω-
λύθη θεῶν. τῶν ὅτι φοίνισιν, οἱ τὸν λίαν καὶ τὸν ἡλίου πόλιν οἰκοῦσιν, ἐρετῶν ἡμῶν
τῶν ἐκ πορνείας τῶν παρ' ἑτέροις τῶν ἀνδράσι (ἡμῶν, οἱ νομίμως γὰρ καὶ
ἐνοικεῖν εἰσδοσι, μὲν τῶν παρ' ἑτέροις περὶ τῶν ἀντιμῶν μίξεως. τῶν ὅτι ἐκκλησίαν
οἰκῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐξήλθον ἀναγινῶν, μέγας ὄντα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐφορίας. Ἀρξομα δὲ ἀνέδωκεν.

[illegible]

Ἄλλοι τε γὰρ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ χριστιανῶν ἡσυχάζετε, ἐν ἀλγῶσι τε καὶ διωγμῶσι
 πεπαισμένων εἰσελθὲν πλῆθους τῶν ὁμολογητῶν ἐν βίου παθόντες τὰς ἐκκλησίας ἐσέ-
 μνησιν, ὡς ὁ ὅσιος κυρβόδης ἐπίσκοπος, καὶ ἀμφίων ὁ ἐπιφανίας ἡσυχαστὴς καὶ
 μαξιμος ὁ μὲν μακάριον τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἱερογλυφῶν ἐπιδραπέεις, ἐκ παφνύθιος ὁ
 δὲ ἀγνύπης. δι' ἧς φασὶ πλῆθους θανατωρῶν τῶν θεῶν, δαυμόνων τὴν κρεατὴν ἐκ
 ποικίλων παθημάτων ἰδούσας ἀποχαισάμενον. ἐν τούτοις παφνύθιος εὐδὲν, καὶ μαξιμος
 ὁ δηλωτὴς δὲ ἐκείνων τῶν ὁμολογητῶν, οἱ μαξιμῶσι ἐν τοῖς μετὰ τοὺς ἐργάζεσθαι καὶ
 ἱερῶσι, τοῖς δὲ ἐκείνων τῶν ἐκκλήσιαν ὁφθαλμοῖς, καὶ τὰς ἀριστερὰς ἀγύλας ἀπολεμῶν.
 Κατὰ τοὺς τοὺς γὰρ ἡμέας πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀπολείδων τὸν τρυφῶντος ἡσυχασ-
 τῶν ἐπίσκοπον. ἔτι δὲ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῶν ἐκκλήσιαν τῶν ἐκκλήσιαν τῶν ἐκκλήσιαν
 τῶν ἐκκλήσιαν

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οἱ ἴσοι αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ τὰ εἰς ἡμᾶς ἔχοντα οὐκ ἀποκρύψομαι. ἐγὼ δὲ γὰρ
 οὐκ ἔστιν ὁ ἀγροίκος, γαμετὴν καὶ παῖδας ἔχων. ἀλλ' οὐκ ὡς αὐτοῦ τὰ θεῖα χείρων. φα-
 σὶ δὲ ποτε νύκτωρ ἔχον κακούργους ἀνδρας ὅτι τὸ αὐτὸν τῶν αὐτῶν παροβίων, καὶ
 κλέψαι ὅτι χερσὶν αὐτοῦ, ὅς ἀπὸ τῆς γυναικὸς δεσμῶν, μηδενὸς δὴ δόμῳ. ἀμα δὲ
 ἡμέρᾳ, ὡς αὐτὸν ἀνδρῶν αὐτὸν πεπεδημένους ἀνδρῶν αὐτοῦ, καὶ λῦσαι μὲν τῶν ἀσφα-
 λῶν δεσμῶν. μέμψασθαι δὲ οὐκ ἔχον πεισσαι ὅς αὐτὸν ἀνδρῶν ἐπεθύμω, καὶ κλέψαι
 μάλλον εἰχόντο, καὶ ἐν νύκτι τοσούτων λαμπρῶν. ὅμως δὲ οὐκ αὐτοῖς ἔχοντες,
 μάλλον δὲ παρὸς τὸ ἀμείνω εἶον μετατεθῆναι παιδῶν, ἀπὸ τῆς ἐφῆ, τοῦτον δὲ κριὸν
 ἀβέβηκε. κεκμήκατε γὰρ ἀγροικουῖτες, καὶ δεῖ ὑμᾶς μὴ μεμφομένοις τοῖς πόνοις
 ἐκ τῆς ἐμῆς αὐτῆς ἀπαλλάττεσθαι. τοῦτο θαυμάσθε μὲν τις εἰκότως, οὐχ' ἡττον δὲ
 καὶ αὐτοῖς. θυγατεὶ αὐτῆς πρὸ γένου, εἰρήνῃ τοῦνομα, πρὸ γένου ἡ δὲ γινώσκων τις.
 ἡ δὲ, ὡς αὐτὸν ἀπαρῶν οἴκου ὅπως μηδὲν εἰπούσα. ἡκεν ὁ ἀνδρῶν τὸ ὡς
 καὶ ἀθήκην ἀπαρῶν. ἀγροικουῖτες δὲ ἀσπείδωνος οὐκ ἔχον, ἀναζητήσας δὲ ὅμως τὸ
 οἰκίδον, καὶ μὴ ἀνδρῶν ἐκλαμε, καὶ τὰς τείχας ἐτίλλε, καὶ θανάτων δῆλος αὐτῶν. κινή-
 ται δὲ παρὸς ἔχον ὁ ἀσπείδων, ἡλθεν ὅτι τὸν τάφον, καὶ ὀνομαστὴν τὸν παῖδα ἐκλάσε.
 τῆς δὲ ἀποκρινάμενης, ἡρεῖτο παρὸς τὸ ὡς καὶ ἀθήκην, καὶ μαθὼν ἀνέστρεφε, καὶ ἀ-
 ρῶν ἡ ἐσήμενεν, ἀπέδωκε ὁ ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ ἔς τοῦτο παροήρη λόγου, οὐκ
 ἀποπῶν καὶ ὁρῶν παροήρη. ἔθος αὐτοῦ τῶν ἀσπείδωνι τὸ γινώσκων αὐτὸν καὶ
 πῶν τοῖς μὲν παρὸς διαμένειν, τοῖς δὲ, παρὸς δανίξιν τοῖς ἐθέλοισιν, οὐτε δὲ δι-
 δοῖς, οὐτε ἀπολαμβάνων δι' αὐτῶν πρὸ γένου ἡ ὑπεδέχετο. μόνον δὲ τὸ ἀμείων ὅτι
 δόκινε, ἐπέβηπε τοῖς παρὸς ὅσον ἡδεῖ κομισάμενοι. δόκινε αὐτῶν τοῦτον τὸ
 ὅτι οὐκ ἔχον ὡς ἀποδῶν. ὅτι παρὸς δὲ καὶ τὸ ἔθος αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ὡς αὐτοῦ
 καὶ τὸ ἀμείων τὰ δεδωμένα παρὸς ἀδικίᾳ εἶδε, καὶ νομίσεις λαμβάνειν, οὐκ ἀπέ-
 δωκε ὁ χρεός. ἀλλ' ὑπελόμενος ὅφλημα τὸ ἀπόδοσιν, ὡς ἀποτίσεις ἀπῆλθε.
 τὸ δὲ ἄρα οὐκ ἔμνησεν ὅτι πολὺ λήσεν. μὲν γὰρ ἡναι χρόνον ὁ μὲν πάλιν ἐδεῖτο δα-
 νείζεσθαι. ὁ δὲ, παρὸς τὸ ἀμείων ἀπέπεμπεν, ὅς οἱ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν ὡς αὐτοῦ
 παρὸς ὅσον βούλε. κερὸν δὲ τὸν οἶκον ἰδὼν, ἐμύλυσε ὁ ἀσπείδωνι. ὁ δὲ, παρὸς αὐτὸν,
 θαυμάσων ὁ ἀνδρῶν, ἐφῆ, πῶς σοι μόνῳ ἐδόξε τὸ ἀμείων ὅτι χεῖρην τὰ ὅτι τῆ-
 δόξα. σκόπει οὐκ ἔστιν αὐτὸν μὴ χρυσάμενος ὅτι, τὰ παρὸς οὐκ ἀπέδωκε. εἰ
 γὰρ μὴ τοῦτο ὅτι, πόρῳ οὐκ ἀποτίσει ὡς δέη. καὶ πάλιν ἡ θάρρῳ ὡς ἀρήσων,
 καὶ ὁ μὲν, οὐτῶ φωρατὴς καὶ ἐμύλυσε τὸ ἀμείων. ἀξίον δὲ τοῦτου τοῦ θεοῦ ἀν-
 δρὸς θαυμάσαι τὸ ἐμβεῖτες, καὶ τὸ ἀκρίβειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως λέγει
 οὐκ ἔστιν ὡς αὐτοῦ καὶ ἡναι χρυσάμενος εἰς τὰ αὐτῶν σὺν ἡτῆν τοῖς ὅτι σκόπει τὸ κα-
 παρὸς. εἰ δὲ σὺν αὐτοῖς ἀσπείδων, ὅς τειφύλλιον τὸν κερῶν ὅτι σκόπει, ἀνδρα-
 δῆλός τὸ ἡγῶν, καὶ ἀφ' ὁρῶν ἀσκησὶν πολὺν χρόνον ἐν τῇ ἐρησίῳ πόνῳ δὴ ἀφῆ-
 λυται. σὺν ἀξέως δὲ ὅτι τειφύλλιος, ὅτι παρὸς ἡφύλλιος διδάξει τὸ πλῆθος, ὅτι
 ὅτι ὅτι ἐκ τῶν παρὸς εἰς μέσον ἐδέησε, τὸ ἀρῶν σε τὸ κερῶν καὶ παρὸς πᾶσι.
 σὺν ποδῶν αὐτῶν καὶ κερῶν μεταβαλὼν τὸ ὄνομα εἶπε. ἀσπείδων ἀνακλήσας, ὅς
 σὺν γέ, ἐφῆ, ἀμείων καὶ κερῶν εἰρήκότες, ὅτι τὸ αὐτῶν λέξεσιν ἐπαρῶν καὶ κερῶν.
 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἀπεπήδησε ὅς ἱεραλίκος θρόνος. ὅς δὲ μου ὁρῶντος αὐτῶν γέ μείλει.

ἔφην παιδύων τὸν τοῖς λόγους ὠφρυωμένον. ἰκανὸς γὰρ αὐτὸς ἐπείπειν, ἀνδρείους δὲ ὦν
 ἔκ ἐκ ὧν ἔργων ἐνδοξότατος. ἄμα δὲ παρῆναι τε τοῖς ἡλικίᾳ τε καὶ ἱερωσιῇ τυ-
 γνύων. ὅπως δὲ δέκετο αὐτὸς τὰς δόξιας τῶν ξένων, ἐνέβηεν ἰστέον. ἡ δὲ ἴσος ἱε-
 ρακοῦς ἐνστάσης, ἡ καὶ ἡς παρὲς αὐτὸν ἐξ ὁδοπορίας, ἐν αἷς εἰώθη μὲν τῶν οἰ-
 κείων ὅπτισι δὲ πλεονάζειν, καὶ εἰς ῥητὴν ἡμέραν γάρεσθαι, αἰσῖος τὰς ἐν μέ-
 σω δὲ μύθων. ἰδὼν δὲ τὸ ξένον μάλα κεκμηκότα, ἀγέδῃ, παρὲς τὴν θυγατέρα ἔφη,
 ὅπως τοῦ ἀνδρός τοῖς πόδας νίψης, καὶ φάγῃς αὐτὰν πρὸς θεῶν, εἰ ποῦσας δὲ ἴσος πρὸς
 θεοῦ μή τε θύσῃς αὐτὴν, μή τε θύσῃς, αὐτὴν γὰρ ἡ τοῦτων πρὸς θεοῦ θύσῃς πλεονάζειν
 νηστειαν, ὅξ ἀμύρος παρῆναι καὶ συγγνώμην αἰτήσας, ἐκέλευσε τὴν θυγατέρα κρέα
 ὑφα ἀφ' ἑταίρου τῇ οἰκίᾳ ἱεραρχεῖν μύθῳ ἐφείν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡλικία καὶ ἡλικίας ἄμα αὐτὰν
 τὸ ξένον, πρὸς θεῶν τῶν κρεῶν ἡσθε, καὶ ὅν ἀνδρα πρὸς θεῶν αὐτὸν μιμεῖσθαι.
 πρὸς αὐτὸν μύθον δὲ καὶ λέγοντα χριστιανὸν ἑαυτὸν, αὐτὴν μύθον, ἔφη, οὐ πρὸς αἰσῖος.
 πρὸς γὰρ κατὰ τοῖς κατὰ τοῖς ὁ θεῖος ἀπεφάνητο λόγος. αὐτὸς μὲν αὐτὸς
 αὐτοῦ δωκεν.

63 Οὐχ ἡλικία δὲ ὅπτισι μύθῳ τὴν ἐκκλησίαν ἐδόξεν, καὶ τὸ δόγμα ἀνέχον τὴν
 θρησκείαν τοῦ τοῖς οἰκίᾳ μελόντες πλεονάζειν μοναχὴν πολυλείαν. ὠφρὶ μύθῳ γὰρ ἡ
 χρεῖμα εἰς ἀνδρείους ἔχουσα πρὸς θεοῦ ἡ τοιαύτη φιλοσοφία, μαθημὴν μὲν
 πολλὰ καὶ ἀφελικῆς τεχνολογίας ἀμύθῳ, ὡς παρῆναι, ἔκ τῶν αἰμείνοισι
 γρηῖν ἀφελικῆς, καὶ παρὲς τὸ βιοῦν ὁρῶντες ὁρῶντες γρηῖν ἀφελικῆς. μόνῃ δὲ
 φησὶ καὶ ἀφελικῆς φησὶ παρῆναι τὰ πλεονάζειν καὶ ἀφελικῆς, ἡ μεί-
 να ἐργάζομεθα. ἐν ὁρῶντες δὲ τὰς ἀφελικῆς ἡλικίας τὰ μεταξὺ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ὄντα. μόνῃ δὲ τοῖς καλοῖς καὶ τὸν ἀπεφάνητο τὸ κακοῦ, μὴ δρῶντες δὲ τὸ ἀ-
 γαθόν, φάσκον νομίζῃ. οὐ γὰρ ὅπτισι μύθῳ θρησκείᾳ ἀλλ' ἀσῖος πρὸς θεοῦ ποιου-
 μένῳ τὸ παρὲς ἀνδρείους δόξαν. ἀνδρείους δὲ μάλα ἀνδρείους τοῖς πάσῃς ἡλικίας
 ψυχῆς, οὐτε τὸ ἀνδρείους τὸ φύσεως ὑπέκει, οὐτε τὰς τὸ σώματος ὑποκατακλί-
 νει ἀφελικῆς θεοῦ δὲ νοῦ δυνάμιν κεκμημένη, παρὲς τὴν δημιουργὸν τῶν ὄλων ἀ-
 ποβλέπει αἰεὶ καὶ νύττω ἔκ τῶν ἡμερῶν αὐτὸν σέβει, καὶ ἀφελικῆς καὶ ἀφελικῆς ὁρῶντες
 τὰ κατὰ τὴν δὲ ψυχῆς καὶ πολυλείαν παρῆναι ἀφελικῆς εἰς τὸ θρησκείᾳ ἀφελικῆς
 γὰρ ἀφελικῆς, κατὰ μύθον καὶ αὐτὸν περὶ τῶν, καὶ τῶν τοιαύτων ὑποκατακλί-
 νει μύθῳ ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς. κρείττων δὲ οὐσα τῶν ὁρῶντες συμπασι-
 λων, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀφελικῆς ἀφελικῆς, οὐτε ὁρῶντες ἀφελικῆς ἀφελικῆς τὸ βίον ἀφελικῆς,
 ἡ ἀφελικῆς ἡλικίας ἀφελικῆς μετῆσθαι, οὐτε ὁρῶντες ἀφελικῆς ἀφελικῆς, οὐτε κακῶς
 πάσῃ ἀφελικῆς, οὐτε νόθῳ ἡ ἀφελικῆς ὅπτισι μύθῳ ἐκ παρῆναι ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 λον δὲ ὅπτισι μύθῳ ἀφελικῆς καὶ παρῆναι, καὶ τὸ ὁρῶντες ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 τὸ βίου ἀφελικῆς, καὶ ὡς οἶον ἡ ἀφελικῆς φύσιν ἐφύπτατο θεῶν γνησιότητος. ὡς ἐν πα-
 ρῆναι τὴν παρῆναι βίον κατὰ μύθον, οὐτε αὐτὸν κατὰ μύθον ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 ἀφελικῆς, οὐτε αὐτὸν ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 λιτὸν καὶ ἀφελικῆς ἡλικίας ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 μακαριότητα, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 ἀφελικῆς πλεονάζειν εἰς τὸ θεῖον ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 μέγιστον ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς ἀφελικῆς
 ἐν βρε-

ἐν βραχὺ τε συγγέλλουσα πλὴν χρειάν τ' φύσεως, καὶ τὸ σῶμα (ὡς ἀναγκάζουσα)
 τῷ μετεῶν δεικνύσας φροσύνην μὴ ἵης ἀκολασίας καὶ διχασμῶν δέ, τ' ἀδικίαν
 κολλάει, καὶ ἀνηθεία τὸ ψυῶδες, ἐκ ἀπαξίας, ὥν ὅτι πᾶσι μέτρων μεταβαλλόμεν. ἐν
 ὁμοιοῖα τε καὶ κοινωνία τῇ πρὸς τοὺς πέλας, τ' πολιτείαν καθίστησι, πρὸς ὁμοιοῖα φί-
 λων καὶ ξένων ὅτι, καὶ τὰ οἰκεῖα, κοινὰ ποιεῖται τῷ δεομένῳ, ἐκ τῆς πρὸς σφοδρὰ ἐκεί-
 νῳ συλλαμβάνει, μὴ τε χέροντας ἐνοχλοῦσα, καὶ λυπουμένους πρὸς αὐτοὺς
 μέν. καὶ τοῦ δὲ σπουδαίου, καὶ πρὸς τὸ ὄντως ἀγαθὸν τ' ἐπιμελῆσαι τείνουσα,
 λόγους ὁφροσύνη καὶ φροῖς ἐννοήμασι καλλωπισμοῦ καὶ κακηγρείας ἀμοίρους πα-
 δούει, καὶ ὡς φάρμακοις ἵσιν ἰᾶται τοὺς ἀκούοντας μὲν ἑμῆς καὶ ἀδούει τὰς δὲ
 λέξεις ποιουμένη, καὶ ἐπειδὴ, καὶ ἰωτασμοῦ, καὶ ὀργῆς ἢ ὀργῆς. λογικὴ γὰρ οὐκ, πρ-
 ατίζεται πᾶσιν ἀλόγιστον κίνησιν, καὶ κατὰ πᾶς κρατεῖ τῷ παθῶν τοῦ ὅματος καὶ
 ἵης ψυχῆς. αὐτῆς δὲ ἵης ἀείσης φιλοσοφίας ἤρξατο μὲν, ὡς ἵνες λήγουσιν, ἡλίας δ'
 πρὸς φήτης, καὶ ἰωδῶν ὁ βασιλεὺς. φίλων δὲ ὁ πυθαγόρεος ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν χρό-
 νοις ἰσορρῶν πρὸς τὰς ἐβραίων ἀείσεις. ἐστὶ χωρίον ὡς τ' ἡ μῆραν λήγουσιν
 ὅτι γεωλόφου κείνου φιλοφροσύνη. οἰκῶσιν δὲ αὐτῶν καὶ διατῶν ἐκ ἀφραγμῶν τοῖς
 αὐτῶν παρίσθιν, οἶαν καὶ ἡμεῖς νῦν πρὸς τοῖς ἀγρυπνίων μοναχῶν πολιδομέ-
 νων ὁρῶμεν. γράφει γὰρ ὁ χρυσοῦς αὐτοῖς τῶν φιλοσοφῶν, ὅτις αὐτῶν τῷ ὄντως τοῖς
 πρὸς σφοδρὰ, ἐκ πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπιμελῆσαι ἀπαγορεύοντες ἐξω τειχῶν ἐν μονα-
 χείας καὶ ἐν κήποις δὲ τελεῖν. οἰκῶμεθα ὅ αὐτοῖς ἐπὶ ἱερῶν, ἀκαλεῖται μοναχῶν
 ἐκ πρὸς τῶν ἐπιμελῶν δὲ φαλμοῖς καὶ ὕμνοις τὸ θεῖον θεραπεύειν, ἐκ πρὸς ἡλίου
 δύσεως μὴ ἀπορροῦσθαι ὅπως τοῖς ὁ ἀφ' αὐτῶν ἡμερῶν, ἐκ πρὸς ὁρῶν, καὶ λοι-
 πῶν, ῥηθῆς ἡμέρας χαμευνῶν, καὶ οἶνου πᾶμπαν καὶ ἐν αἵματι ἀπέχεσθαι ὅσον δὲ
 αὐτοῖς ἐπὶ ὅσον ἐκ δῆας, καὶ ὕδατος, καὶ ποτὸν ὕδατος. γλυκῆς δὲ αὐτοῖς (ὡς ἡμεῖς)
 γρηγορέας πρὸς τοῖς, δι' ἐρῶσα φιλοφροσύνας ἐκαστῶν γνώμη πλὴν ἀγαμίαν ἀσχεύ-
 σαι. καὶ ὁ μὲν φίλων ὡς δὲ πᾶσι ἰσορρῶν ὅσον ἐκαστῶν τοῖς κατ' αὐτὸν δὲ ἐβραίων
 γρηγορέας, ἐπὶ τοῦ δὲ αὐτῶν οἰκῶντας, καὶ τὰ ἐκείνων ἐπὶ φιλοφροσύνας. πρὸς
 αὐτοῖς γὰρ ὅσον ἐστὶν ὅσον αὐτῶν τοῦ βίου τ' ἀφραγμῶν, ὅσον συμβολῶν δὲ ἐκεί-
 νου πρὸς ἀγρυπνίους ἀκμάσαι αὐτῶν πλὴν φιλοσοφίαν. αὐτοῖς δὲ φασὶν αὐτῶν αὐ-
 τῇ πρὸς αὐτοῖς τοῖς κατ' αὐτὸν τῇ ἀρροκείᾳ συμβολῶντας διωγμοῖς. ἐπεὶ γὰρ φάσιν
 ἐκ ἐν ὅροις καὶ ἐρημίᾳς ἐκ νᾶπας τὰς ἀφραγμῶν ἐκαστῶν, ἐκαστῶν τῶν βίου
 τοῦτο ἐκαστῶν.

Αλλ' εἴτε αἰγυπτιοὶ, εἴτε ἄλλοι ἱνὲς τῆς αἰγυπτίας παρ' οὐρανὸν ἐξ ἑρμῆς τῆς φιλο- 178
 φίας. ἐκείνα γὰρ πᾶσι (ζωωμοχόρῃ), ὡς εἰς ἄκρον ἀκρίδας καὶ τελεότη-
 τος ἦτοσι, καὶ γυμνασίοις τοῖς παρέποιον ἐξήσκησε τῶν τῶν δ' βίου τ' ἀγαθῶν
 ἀνθρώπου ὁ μέγας μονάρχης. ὃν τίμωκαῦτα δὲ παρ' οὐρανὸν ἐν τῇ κατ' αἰγυπτιὸν ἐρή-
 μοις καὶ κλέος τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἑρμῆς φίλον ἐποίησεν κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, καὶ
 γράμμασιν ἐξέμα, ὅτι πρὸς τὸν ἐδεδίον γράφει παρ' οὐρανὸν. ἐγὼ δὲ τὸ εἶπ' αἰγυ-
 πτιος ὅτι γὰρ τῶν ἀπατελεῶν ἀποκομᾶ. κώμη δ' αὐτῇ ὁμοῦ ἑρακλῆας τοῖς πρὸ
 αἰγυπτιοῖς ἀκρεσι. βούπαις δὲ καὶ λαφύταις ὀφθαλμοῖς, τοῖς μὲν πατρίοις ἀρετῇ
 ἐδωρήσατο τοῖς κωμῆταις. πᾶσι δ' ἄλλοις οὐσίαν δὲ παρ' οὐρανὸν, ὅτι ἡμῶν τοῖς πενομήτοις
 διένειμε ἀποδοῦναι γὰρ εἶπ' φιλοσόφου καὶ τιδεῖν, μὴ μόνον ἑαυτὸν γυμνῶσαι γὰρ

Cc.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀνθρώποις θεάσθαι), ἐκβύσει ἀμοιβὴν ὑπὸ μαχαρῆσαι θεοδώρου. ὡς δὲ καὶ ἑαυτὸν
 ἠγάπησε γυμνὸν θεάσασθαι, ἐξαπίνης μεταρσίος ὤρεται ὑπὸ θείας δυνάμε-
 ως, ὅτι τὸ ἀνικρὺ ὄχθιν μετέστη. ὁ δὲ ὕδωρ θεοδώρου, καὶ θεασάμενος
 αὐτὸν τὸ ἑσθῆτα καὶ τοὺς πόδας ἀβρόχοις, καὶ περὶ τὸ παρῆντι φερέσθαι αὐτὸν
 αἰτίαν. ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν, περὶ ἡγήτο λέγει· ὁ δὲ, μὴ δῆλως ἀνίστην ἰσχυρίζετο, εἰ μὴ μάτην,
 σιωπῆ μὲν θεοδώρου ζῶντος αὐτὸν μὴδενὶ λέξειν, ὡμολόγησε τὸ συμβαῖν. τῷ δὲ
 πλησίον δὲ τῷ εἰρημνύει, εἰς θαῦμα καὶ τοῦτο. ἀδικοὶ παλιέρες ὑπὸ κυνὸς λυσσῶν-
 τος ἰδίον παῖδα δηρῶντα, καὶ ὅσον οὐ πῶ ἀπολέσθαι παρῶν κώμῳ, ἡ γὰρ ὡς
 αὐτὸν, καὶ ὁλοφύρομενοι ἐδέοντο αὐτὸν θεοπαύσαι τὸν ὕον. ὁ δὲ, παρὲς αὐτοῖς, ἀλλ'
 ὡς δὲ, ἔφη, δεῖται τὸ περὶ ἐμοῦ θεοπαύσεως. ὑμεῖς δὲ εἰ βούλεσθε τὸν βουῖ ὃν κε-
 κλόφατε ἀποδιδῶναι τοῖς δεσποῖς, αὐτίκα ἰαθήσε'. ὁ καὶ σιωπῆ. ἀμα γὰρ ὁ
 βουῖς ἀπεδόθη, καὶ τὸ πάθος τὸ παῖδα ἀπέλιπεν. ἡνίκα δὲ ὁ ἀμοιβὴς ἐπὶ ἐτελεύ-
 τῳ, λέγει τὸν ἀντὶνιον θεάσασθαι τὸν ψυχρὸν αὐτὸν ὅτι τῷ οὐρανῶν ἀναρμύ-
 νῳ, θείων δυνάμεων σιῶν ψαλμωδίας ἡρώδου. πῶς θανόντων τῶν τοῖς παρὲς
 αὐτὸν τοῦ θαύματος τὸ αἶψαν, ὅτι ἀπεκρύνθη. δῆλος γὰρ ὡς ἀποδομένης τὸν ἀέ-
 ρα κατὰ μοῶν, καὶ ἐκπεπληγμένος παρὲς τὸ ὅψιν τοῦ τῷ δόξου θαύματος. ὡς
 δὲ μὲν ταῦτα τῷ ἀντὶνιον ὕμνος ἀπὸ τῆς σκῆτεως ἀνῆλθεν πλὴν ὡς τῆς ἀ-
 μοιβῆς τελευτῆς, ἀλλήλῃς ἐδείχθη τῆς ἀντὶνίου παρῶν ῥήσεως, καὶ ἀμφοτέρους ἐμακά-
 ριζον, τὸ μὲν, ὅτι ὁμολογοῦμενοι ἀγαθοῖς μεταστάντα τῆς ἐν τῷ βουῖ τῆς τὸν δὲ, το-
 σαύτης ἀξιογένηται θείας, ὡς ὁ θεὸς αὐτὸν ἀπὸ τοσούτου ἐδήλωσε. παλαιῶν γὰρ ἡμερῶν
 ὁ δὲ ὅτι τὸ μέσον ὧν τόπων ἐν οἷς ἐκείνους διέτελλε. ὁ δὲ μὲν ὡς ἰσότητι τῷ
 ὧν ἀντὶνίου καὶ ἀμοιβῇ συγχενομένων. Ἐπὶ ταύτης τῆς ἡγεμονίας διδοκίμως ἐπυ-
 γόμῳ φιλοσοφῆσαι καὶ ἀτυχεῖν, ὅς ἐν βιβλίῳ παρὲς τὸν ὄχρυμνον τὰς δευτε-
 ρὰς εἶχεν. ἀρεσιν δὲ τὸ ναυαλιανῶν παρῶντων, θείας χάριτος μετῴχε, θεοπαύσεως
 παθῶν καὶ παρῶντων τῷ δόξοις, ὡς καὶ αὐτὸν κωνσταντῖνῳ ἀφ' ὃ τὸν ὄχρυμνον βίβλιν
 (ἐν τῇ καὶ φίλον ἐστὶ). κατ' ἐκείνου γουῖν κατὰ δεσμώτου ἱνὸς ὄντος τῷ δορυφό-
 ρῳ, ὑποπλῆθεις γὰρ τυραννικὰ φερόντων, ἔφυγε, καὶ παρὲς τὸν ὄχρυμνον ἀναζη-
 τήσας, βουλήθη φθῆναι. δεηθέντων ὧν ὅτι τῆς δεινῆς ἀτυχεῖν παρῶντων ὑπὸ αὐτὸν
 παρὲς τὸ βασιλέα. παρῶντων δὲ παρῶντων, ὥστε τῷ δεσμῶν ἀφελῶναι τὸν ἀν-
 θεσπον, μὴ χαλεπῶς δεδεμένος φθάσει ἀποχούμενος. λέγει ὡς τοῖς δεσμοφύ-
 λακας πέμψας, ἐδέηθη τῷ δεσμῶν αὐτὸν ἀνδνα. οἱ δὲ, ὅτι ἐπείθοντο τὸ δεσμωτή-
 ριον ὅτι αὐτὸν αὐτὸν δὲ κεκλῆσθαι ἀναπεπῶσαι τὰς θύρας, καὶ τοῦ δεσμῶτος
 τὰ δεσμά διαρρύνωαι. μὲν δὲ ταῦτα καὶ παρὲς βασιλέα τῷ ἀνδνα ἐν βυζαν-
 τῷ ἀφελῶντα ὅτε, ἐτόίμως τὸν ὅτι χαλεπὸν λαβόν. οὐ γὰρ εἴωθε κωνσταντῖνος δυχε-
 ραίνων ὅτι τοῖς αὐτὸν αἰτήσας. σφόδρα γὰρ ἐν πλείῃσι ἡμῖν τὸ ἀνδνα ἦγε. τὰ δὲ
 μὲν ἡμῖν ὡς ἐν βραχεῖ, δεδηλώσω παρὲς τῷ πότε λαμπαρῶς ἐν μοναχοῖς φιλο-
 φησόντων. ὅτι δὲ ἀκριβέας τῆς παρὲς τοῦτον μὲν, ζητῶν ἀνδνα τῷ παρῶντων τοῖς
 βίοις ἀναγράφους.

ἰε' Αλλὰ γὰρ καὶ παρῶντων τῷ ἀνδνα τῶν δῆλων τῆς ἀρησιφίας διδοκίμου-
 σης ἐρεσι καὶ ἱνὸς ἀφελῶν ἐπαρῶντων τὰς ἐκκλησίας ὅτι παρῶντων δῆθεν δι-
 σεβείας, καὶ τῆς ὅτι θεοῦ τελείας ἀρεσέως, εἰς ζήτησιν ἀγρυπῶντα παρῶντων ἀνέξε-
 τῶν.

ἔα. ἤρξε δὲ τούτων τῶν λόγων ἄρειος παρσεβύτερος ἦς κατ' ἀγνῶστον ἀγε-
 ξανδρείας, ὃς δὲ ἄρχης σουδαῖος εἶναι περὶ τὸ δόγμα δοξάζας νεοτερίζοντι μετ' ἑ-
 στίαν ἐπαρτή. καὶ αὐτῶν ὅτι τούτων ἐχρηστονέτη δ' ἀκονος παρὰ πέντε τοῦ ἀγε-
 ξανδρέων ὀπισθόπου. καὶ πάλιν αὐτῶν αὐτῶν ἦς ἐκκλησίας δ' ἐβλήθη, καὶ τοῦ πέν-
 τε τοῦ μετ' ἑστίαν σουδαζας ἀποκηρύξας, καὶ τὸ αὐτῶν βάντισμα μὴ παρσε-
 ιεύου, τοῖς γινόμενοις ἐπέσκηπτε, καὶ ἡρεμεῖν ἐκ τῶν εὐείχων. ἐπεὶ ὅτι πέντε ἐμὴ-
 ῖν ῥησε, συγγνώμην αἰτήσας, ἀρχαῖαν ἐπεβάρηθη δ' ἀκονος, καὶ παρσεβύτης ἡξιώ-
 η. μετ' δὲ αὐτὰ καὶ ἀγέξανδρος ἐν ἡμῇ εἶχεν αὐτὸν. διδρακτικώτατος ὁ γινόμενος,
 ἔχοντο γὰρ μὴ ὅτι τῶν τοιούτων ἀμειβν μαθητῶν, εἰς αὐτοὺς ἐξεκυρίστη λόγους.
 ὡς τοῦτο παρσεβύτερον πρὸ ἐτέρου μὴ εἰρημύον, ἐλπίσας ἐν ἐκκλησία ἀποφύνα-
 σθαι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἐξ ἐκ τῶν ὄντων γενητῶν, καὶ εἰναι ποτε ὅτε ἐκ τῶν καὶ αὐτῶν
 σιότητι κακίας καὶ ἀρείης δεκτικὸν ὁ πρὸς ἑαυτὸν, ἐκ κῆσμα καὶ ποιήμα, καὶ διὰ πολλὰ
 αὐτῶν εἰκὸς ἐν τούτοις ἑλπίσας εἰς διδρακτικὸν παρσιόντα, καὶ τὰς καὶ μέγας ζη-
 ῖτης. λαβόμενοι δὲ ἵνες τῶν εἰρημύων, ἐμείνοντο ἀγέξανδρον, ὡς οὐδέον ἀνέχ-
 ομενοι ὡς καὶ τοῦ δόγματος νεοτερισμῶν. ὁ δὲ, ἀπολαβὼν ἀμεινον εἶναι περὶ τῶν
 ἀμφιβόλων ἐκείνων μέρει παρσεβύναι λόγους, ὥστε μὴ δοξάει ἀνάκλη, ἀλλὰ πει-
 ροῖ ἦς ἐρείδος αὐτοῖς παύειν, κριτὴς καί τις σὺν τοῖς ἀπὸ τῶν κλήρου εἰς ἀμύχαν
 ἐπεισέτω νικᾶν. ἑλπίσας ὅτι ἄριστος μὴ τοῖς πρὸ αὐτῶν εἰρημύοις. οἱ δὲ, ὡς ὁμοῖος
 καὶ ἑλπίσας ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς. ἑλπίσας δὲ πάλιν γινόμενου, τοσαύτας διδρα-
 κτικὸν ἀνακινήσας, ἐλπίσας δὲ ἀμύχαν. ἀμφειβόλου δὲ ἦς ζητήσεως ἐν διδρακτικῇ
 εἶναι, περὶ τοῦ καὶ ἀγέξανδρος παρσεβύναι, πῇ μὴ τούτοις, πῇ ὅτι ἐκείνοις ἐπαμνάν.
 τελευτῶν ὅτι, τοῖς ὁμοῖον καὶ ἑλπίσας εἶναι τὸν ἀποφαινομένοισι ἔχοντο, ἐκ τῶν ἀ-
 ρχῶν ὁμοῖως φρονεῖν ἐκ τῶν λόγων ἀφ' ἐμνόν. ἐπεὶ ὅτι ἐκ ἐπεισεν,
 ἡδὴ δὲ πολλοὶ τῶν ἀπὸ αὐτῶν ὡς ὀπισθόπων καὶ τοῦ κλήρου λέγαν ὅπως τὸ ἄριστον
 ἐνόμιζον, ἀπεκήρυξε ἦς ἐκκλησίας αὐτὸν τὸ καὶ τοῖς συμπαρσεβύναι αὐτῶν περὶ
 τὸ δόγμα κλημνός. ἑλπίσας δὲ αὐτῶν τὸ ἀγέξανδρων παρσεβύναι παρσεβύ-
 τεροι μὴ, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἀρχαῖς, καὶ καρπῶν τῶν καὶ ἑλπίσας, καὶ ἄριστος. ἀγέ-
 νοι δὲ, ἐξ ἁλίου, καὶ μακρὸς, ἐξ ἁλίου, ἐκ μύλων, καὶ ἑλπίσας. ἐλπίσας δὲ ἐκ τοῦ λαοῦ
 ἐκ ὁλῆς μοῖρα μετέθεντο παρσεβύναι, οἱ μὴ ὁμοῖως φρονεῖν περὶ τοῦ νομίζον
 ἐξ ἁλίου. οἱ δὲ, τοῦτο δὲ τῶν πολλοῖς συμβαῖνον, ὡς ἡδὴ κλημνός. ἑλπίσας, καὶ
 ἦς ἐκκλησίας ἀκρίτως ἐκ βιβλημνός. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀγέξανδρον ὡς εἶχεν, ἀγ-
 νοσάμενοι οἱ ἀμφὶ τὸν ἄριστον ἀνάκλητον εἶναι τὸν ἀντιπρὸς παρσεβύναι τῶν καὶ πόλιν
 ὀπισθόπων, παρσεβύναι παρσεβύναι, καὶ γράμματα ὡς ὀπισθόπων, ἐξ ἁλίου εἰ-
 μὴ ὅπως ἐχρ' αὐτῶν νομίζον περὶ τοῦ διδρακτικῶν ἀγέξανδρον μὴ χαλεπαίναν αὐτοῖς.
 εἰ ὅτι μὴ, διδρακτικῶν ὡς φρονεῖν δοξάζον. οὐ μετεῖως ὅτι ὡνσεν αὐτοῖς τοῦτο τὸ
 σουδαζόμενον. ἀγέξανδρον γὰρ φρονεῖν εἰς πόλιν τοῦ τοιούτου δόγματος κοινῇ
 τοῖς πρὸς τὴν ὀπισθόποιον αὐτῇ φρονεῖν ζητήσεως. καὶ οἱ μὴ ἐξ ἁλίου παρσεβύναι ἀγέ-
 δρον μὴ παρσεβύναι τοῖς περὶ ἄριστον, εἰ μὴ τὸ ἐαυτῶν πίστιν ἀποκηρύξουσιν. οἱ δὲ,
 μὴ τοῦτο ποιεῖν ἐδέοντο. ἰδὼν οὖν ἀγέξανδρος πλείους ἀγαθολόγου παρσεβύναι
 σεμνοῖς, καὶ πιθανότητι λόγου δὲ καὶ συλλαμνόμενοι τοῖς ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ἐμ-
 λιστα ἐλπίσας τὸ τοῦτο παρσεβύναι τὴν νικομηδέων ἐκκλησίας, ἀνδρα γινόμενον καὶ ἐ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

.. μόνων δὲ αὐτῶν, ἀνταγὰς Δυσέβιος ὁ παμφίλου, λόγον ἵνα δὲ βασιλεὺς παρορῶ-
 .. νησε, καὶ δι' αὐτῶν, ὅς γε ὡς χρυσήθειον ὕμνον. παυσαμένη δὲ αὐτὴ δὲ σιγῆς γηρομέ-
 .. νης, πρὸς μὴν ἔνεκεν, ἔφη ὁ βασιλεὺς, τὰς γε αὖτ' ἡ χάριν ἔχω. οὐχ' ἡκιστα δὲ τ' ὕμέ-
 .. τερον σύλλογον ὁρῶν ὡς φίλοι, καὶ μοι χρῆσθον Διὸς ἀπέβη, τοσούτοις ἱερέας χρυσῶν
 .. εἰς τῶν ἀγαθῶν. βουλομένη δὲ ἂν ὁμόφρονας ὑμᾶς θεάσασθαι καὶ συμφώνου
 .. γνώμης κοινωνοὺς. ἐπεὶ πρὸς κακοὺς χαλεπώτερον ἡγοῦμαι τ' ἐκκλησίαν εἶναι ἢ
 .. σασιάζην. ὅτε οὐκ ἤλθῃ ὧν ἐκ ὧν ἀκούσαι, σφόδρα τ' ψυχρὴν ἰδέσθαι
 .. διανοήσιν ὑμᾶς πυθόμην, οὐκ ἡκιστα παρορῶντες τοὺς λητοῦργους ὄντας καὶ βροχό-
 .. εἰρήνης, καὶ δὲ τούτου τ' ἱερῶν ὑμῶν. Ἐνεκρότητα βουλομένη βασιλεὺς τ' ὧν καὶ βου-
 .. θεράπων ὑμέτερος, χάριν αὐτῷ χάριν ἔρεσθαι ὅς γε τὰς κοινὰς δεασσάμενη, ἐμοί τ'
 .. λαβόν, καὶ ὑμῖν δοῦναι παρέπουσθαι. εἰ δὲ ἐστὶ παρορῶντες εἰς μέσον τὰ ἀλλοτρία
 .. ἀμφισβητήσεως, καὶ ὁμόφρονα καὶ εἰρηνῶν ἀντίς ὅτι τῶν τέλους. ὥστε με σὺν
 .. ὑμῖν τούτου τ' ἔπαυον ἀναστῆσαι καὶ τῶν φθονερῶν δαίμονος τῶν ἀποφύγων καὶ τυ-
 .. ράνων ἐκποδῶν γηρομένων. αὐτῶν δὲ πλὴν ἐμφύλιον εἶσιν ἡγάγε νεμεσήσας
 .. τοῖς ὑμείρεσι ἀγαθοῖς.

Τοιαῦτα τῇ ῥωμῶν φωνῇ τοῦ βασιλέως εἰπόντος, πρὸς τῶν ἐρμηνεύων. ἐκ καὶ
 τούτου δὲ ἡ αὐτὴ δόγματος ἀνέβη ἐκινήθη τοῖς ἱεροῖσι. πολλὴ γὰρ καὶ μάλα ἀ-
 νεικῶς ἡκοῦσθαι ὁ βασιλεὺς τῶν ἐκαστέρων λόγων. καὶ τοῖς μὲν δὲ λέγου-
 σιν ἐν ἑαυτοῖς τοῖς γὰρ φιλονεικῶντας μετέλιθον τ' ἐρίδος, παρὰ τῶν ἀντιθέτων
 μῦθος, ὡς ἀκούειν ἡπίστατο, καὶ τοῖς δὲ τ' ἡρώων γλώττης ἀπείρως εἶχε. τὸ δὲ τε-
 λαίωτον, στωλέσθαι πρὸς τοῖς ἱεροῖς, καὶ ὁμοῦσιον εἶναι ὅς γε πατεῖ τὸν ἥον ἐν φη-
 σάμε. μόνον δὲ τὰ μὲν παρὰ τὰς δέκα καὶ ἐπὶ αὐτῶν λέγοντες ἔρεϊς δόξαν ἐπαγγέσθαι.
 παρὰ τῶν δὲ τούτων οἱ πλείους παρὰ τὸ κοινὴν δόξαν μετέβητο. αὐτῇ δὲ
 τῇ γνώμῃ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν φησάμε, συμβαλὼν αὐτῶν θεόθεν δεδοκιμασθῆναι
 συμφωνίαν εἶναι σύλλογον. ὡς οὐκ ἔλαττε φυγῇ ζημιωθήσεσθαι παρορῶντες τὸν ἐν δα-
 ῖον τῶν δεδομένων ἐρχόμενον, ὡς ἀφ' ὧν τῶν τοῖς ἱεροῖς ὁρεῖς. ἵνα δὲ καὶ εἰς
 τὴν ἐξῆς χρόνον, βέβαιον καὶ δῆλον τοῖς ἐσόμενοις ὑπάρχει τὸ σύμβολον τ' ὅτε
 στωρεσάσης πίστεως, ἀνακρίνοντες αὐτῶν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας αὐτῶν τ' αὐτῶν
 των γραφῶν παρὰ τῶν ἀντιθέτων, Δυσέβιος δὲ καὶ φίλων καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπισημάνων. οἷα δὲ
 μύσας δὲ μυσαρωτοῖς μένοις, δέοντα δὲ λέγειν, καὶ ἀκούειν ὑποφωτισμένων ἐπὶ πρῶτον
 πλὴν βουλήν. ὅς γὰρ ἀπεικὸς καὶ ὧν ἀμύητων ἵνα τῇδε τῇ βίβλῳ ἐντυχεῖν. ὡς ἐν
 δὲ τ' ἀπορρήτων ἀφ' ὧν σιωπᾶν ἀποκρυφάμενον, μὴ πάντως ἀγνοῖν τὰ δόξαν-
 τα τῇ στωδῶ.

Ἰστέον γὰρ ὅτι τὸν μὲν ἥον ὁμοῦσιον εἶναι ὅς γε πατεῖ ἀπεφάναι. τοῖς δὲ λέγοντας καὶ
 ὡς πατεῖ ὅτε ἐκ τῶν καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἐκόντων ἐγγύς, ἢ ἐξ ἑτέρας ἀποστάσεως, ἢ ἐ-
 σίας, ἢ τρεπτόν, ἢ ἀμύητον, ἀπεκρήρξαν, καὶ τ' κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀποστολῆς ἐν φη-
 σάμε. αὐτῶν δὲ τ' γραφῶν ἐπὶ πρῶτον, Δυσέβιος τε ὁ νικομηδείας, δὲ θεόγνωτος ὁ
 νικητής, μάλιστα τε ὁ χαλκηδόνιος, καὶ παρὰ φίλος ὁ σκυλοπόλεως, καὶ σεκοιῶδος ὁ
 πολυεμεσίδος τ' λιβύης. Δυσέβιος δὲ ὁ παμφίλου μικρὸν ἐπιγινώσκων, ἐπεσκέφατο αὐ-
 τῶν, καὶ ἐπὶ πρῶτον. ἵνα δὲ στωδῶς ἀπεκρήρξεν ἄλλον καὶ τοῖς ὁμοίως αὐτῶν φρονοῦσας,
 ἀποδοθεῖς τ' μὴ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐν φησάμε. ὅς μὲν ἀμύητος καὶ τὰς λέξεις τ' αὐτῶν

Dd.i.

ξῆς ἀπεκήρυξαν, ἐκ τῶ βιβλίου δὲ τοῦ ταῦτα (ὡς) ἔξας, θαλίαν ἐπέγραψεν. τούτου δὲ τοῦ (ὡς) ἔξας, ὡς ἐπυθόμην, ὃ γὰρ ἐνέτυχον, ἀγαλλυμὸς ἔσθιν ὁ χαρὰ κτήρ ὡς ἐμφορῆς ἐστὶ τῇ ἡσανότητι τοῖς σωτῆρου ἀσπασιν. ἰστέον μὲν τοῖς ὡς τῇ ἀρείου κατὰρῆς οὐτε ἔθεντο, οὐτε ἐπέγραψαν, ἀστέβιος ὁ νικομηδείας, καὶ θεόγνιος ὁ νικαδῆς, καὶ τῇ γραφῇ τὴν πίστεως (ὡς) ἀνέστησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔπειθον μὲν ὑποφύειν φυγῇ ἐξήμικσε καὶ τοῖς αὐτῶν ὁμοφρονίας, καὶ πύρι τοῦ δόξουαι εἶπαι αὐτῶν δεισχεῖς σύγγραμμα, ὡς τε μή τε αὐτὸν μὴ τὸ δόγματος εἰσηγήσασθαι ὑπομνημα φέρεσθαι. εἰ δὲ τις φωρεαίη κρύπτων, καὶ μὴ τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς ἀμυνούσας ἐμφορῆς, θάνατον ἐστὶ τὴν ζήμιαν καὶ ὑμωρίαν εἰς κεφαλῶν. καὶ ἄλλας δὲ καὶ πόλιν ὅπως ἀστέβιος καὶ θεόγνιος, καὶ τῶν ὁμοδόξων αὐτῶν. ἀστέβιον δὲ καὶ θεόγνιον, φάσαντες ὡς ἐπέσχετο πύρι. τῇ δὲ νικομηδέων ἐκκλησίᾳ ἔχοντες τῆς πίστεως ὡς ἡ συνόδος πρὸς ὁμοδόξους παρεστήσασθαι ὅπως ποιεῖ, ἐκ τούτοις πείθεσθαι τῇ δὲ λήθῃ τοῦ δόξουαι τὴν μνήμην τοῖς δὲ ἐπαμύνης, ἢ τὰ αὐτῶν φρονουῦσας, ἢ πείθεσθαι ὑμωρίαν. ἐν τούτοις δὲ τοῖς γράμμασι καὶ ὁμοῦς ἀπερῆσαντο πρὸς ἀστέβιον ἐδήλου, ὡς πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἡγεμόνου φρονήσαντα, καὶ ὅπως βουλεύσαντα. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως βασιλεὺς γράμματα ἀφῆρεθῆσαν ὡς εἶχον ἐκκλησίαν ἀστέβιος καὶ θεόγνιος. τοῦ ἀλαμβάνει δὲ πύρι νικομηδέων, ἀμεινών. ἡγεῖται δὲ, τὴν νίκαν. πάλιν ἀμεινών δὲ τῆς ἐπὶ τῶν δόξουαι ζήμιαν, ἐδόξε τῇ (ὡς) ὁ δὲ καὶ πύρι παλαιὰν ἐορτὴν ἀποδοῦναι καὶ τὸν αὐτὸν ὅπως λαὸν καίειν.

κβδ Λέγει δὲ τὸ βασιλεὺς τῆς πόλεως χειριστῶν ὁμονοίας παρονοουῖτα, καὶ ἀκείσιος ὅς ὅπως ποιεῖ ὡς τὴν ναυαγίων ἐκκλησίαν ὅπως τὸν νότον καλέσαι, καὶ τὸν πύρι τὴν πίστεως ἐκ τῆς ἐορτῆς ὅπως δεῖξαι ὅσον. ἡ δὲ δὲ βεβαιώσεντα τὴν ὅπως ποιεῖ ὑπογραψάς, πύρι τὸν εἶ καὶ αὐτὸς σὺν τούτοις (ὡς) ὁ δὲ πύρι. τὸν δὲ φάσαντες μὴ δὲ ὡς καίειν ἐκ ἐπαμύνης τὸ τῇ (ὡς) ὁ δὲ δόξουαι. οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸν ἐξ ὅπως πύρι φέροναι πύρι τὸν ἐορτάζειν. ὡς οὕτως, ἔφη ὁ βασιλεὺς ὁμοῦς φρονῶν, ἡγεῖται τῆς κοινωνίας. τῇ δὲ, πρὸς φέροντες πύρι ὅπως δέχεται ναυάγῳ καὶ κορηγίῳ συμβάσαντες ἀφορῶν, καὶ ὡς μὲν τὸ βάπτισμα κοινωνίας ἐκ ἀξίων μυσηρίων τοῖς ἀμεινῶν ἐνόησεν, ὡς πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ τῆς γραφῆς. τοῦ γὰρ δόξουαι μόνου οὐχ ἰερέων ἡρτήσασθαι τὴν ἀφῆσαν, ὑποφύειν ὁ βασιλεὺς, εἶπεν. ὡς ἀκείσις, κλίμακα γῆς, καὶ μόνος εἰς οὐρανὸν ἀνάβητι. ταῦτα δὲ οἱ μὲν εἶπεν τὸ βασιλεὺς πρὸς ἀκείσιον ἐκ ἐπαμύνης τῇ ὅτι ἀνὰ θεοῦ ποιοῦντες ἀνὰ μὲν τῇ τοῖς σφῶς ἐστὶ νομίζουσιν.

κγδ Ἡ δὲ (ὡς) ὁ δὲ ἐπαμύνης τὸν βίον ἀποδοῦναι ὡς ὡς τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφῆσαν βίον, ἔφη νόμοις οὖς καμόνας ὀνομάζουσιν. ἐν δὲ τῇ πύρι τούτου βουλεύσας, τοῖς μὲν δὲ οὖς ἐδόκει νόμοις ἐπεισάσαντες ὅπως ποιεῖ καὶ πρὸς τῇ πύρι, ἀφῆσαν τῇ καὶ ὑποφύειν, μὴ συγκατεῦδεν τῇς γαμῆς αἰς τῇ ἰερέων ἡγεῖται. ἀφῆσαν δὲ παφνούλιος ὁ ὁμοιοποιητής, ἀντεῖπε τῇ μόνον τὴν γάμον ἀποκαλῶν. ὁ φερεσιώτης δὲ τὸ πρὸς τῇ ἰδίας γυναικὸς (ὡς) οὖς, (ὡς) βεβλήσε τῇ σὺν ὁ δὲ μὴ τοῖς τῇ νόμον χαλεπὸν γὰρ ἐστὶ τὸ πρὸς φέρον. ἴσως δὲ καὶ αὐτῶν, καὶ τὸ τῇ γαμῆς τοῦ μὴ σωφρονῆν αἰτία γῆρας. καὶ δὲ τὸ ἀρχαίαν τῆς ἐκκλησίας πρὸς δόξουαι, τοῖς μὲν ἀγάμοις ὅς ἰερατικοῦ ἔργου κοινωνήσαντες,

τας, μηκέτι γαμῖν· τοῖς δὲ μὲν γάμον, ὧν ἔχουσιν γαμετῶν μὴ χωρίζεσθαι, καὶ ταῦ-
τα μὲν ὁ παφνούλιος, καὶ ἄλλοι ἀπειροὶ ὧν γάμον εἰσηγήσατο. ἐπήνεσε δὲ καὶ ἡ στυό-
δος τὴν βουλὴν, καὶ πάλιν τοῦτου ὁ δὲ ἐνομοθέτησεν. ἄλλὰ τῇ ἐκάστου γνώμῃ, ὅ
πρωτὶ μα ἐκ ἀνάγκης ἔθετο. πάλιν δὲ ὧν δὴ ἡ ἀντιθέσις καλῶς ἔχον ἐδόκει, νό-
μοις ἀνεργάτατο, καὶ οἷς πολὺ δέσσειν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν
ἐκκλησίαν ἀντιθέσις μὲν, εἴπω φίλον ῥάδιον ἐντυχῆν πρὸς πολλοῖς φερόμενοις.

Ἐξεπαθῆναι δὲ καὶ τῶν καὶ μάλιστα ἀνὰ τὴν ἀγρυπνίαν συμβαλόντων, καὶ ἐδείκνυσεν καὶ
αὐτοῖς ἡ στυόδος ἐν τῇ λυκῇ διατείλειν, μὲν ὅνομα ὅτι στυόδος ἔχοντα. ὅ δὲ λοι-
ποὶ, μήτε ἐν πόλιν, μήτε ἐν κώμῃ χρεώσιν. τοῖς δὲ ἡδὴ πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκκλησίαν,
κοινωνοὶ καὶ χρεώσιν. δόλιφον δὲ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκκλησίαν, καὶ πρὸς
κίαν καὶ κίαν ἐπιδραμαίνον δὲ τὴν πάξιν ὧν πρὸς τελευτῶντων εἰς φήφω τοῦ πλῆ-
θους ἀλλοιοὶ φανοῖεν, ὅτι χρεώσιν τῶν ὅτι στυόδος ἔχοντα ἀντιθέσις μὲν
δείξιναι δὲ αὐτοῖς ὅτι χρεώσιν καὶ γνώμῃ ἰδίαν οἷς ἀντιθέσις. ἐφάνη δὲ τοῦτο τῇ
στυόδῳ δεικνύναι, λογιζομένη ὅτι πρὸς πάλιν καὶ ἐκκλησίαν μάλιστα καὶ τῶν
ταῦτα φερόμενων, ὡς τε καὶ πρὸς τῶν μάλιστα φερόμενων, ὡς τε καὶ τῶν ἀντιθέσις
ἀντιθέσις ἐκκλησίας φερόμενων δὲ τὸν ὅτι διωγμὸν τῶν ἀντιθέσις ἀντιθέσις αὐτῶν χρε-
ωσιν ἀφῆρπασε.

Τούτων ὡς δὲ δεικνύντων τῇ στυόδῳ, ξυμμετέχον καὶ αὐτὸν ἐορτῶν εἰκο- καὶ
σαίνειῖδα τῆς κωνσταντινουπόλεως βασιλέως. ἔτος δὲ ῥωμαίοις δημοτικῇ παρῆ-
γυναι ἀντιθέσις ἐκκλησίαν δεικνύναι ὅτι τῶν καὶ κίαν τῶν ἀντιθέσις. ἀντιθέσις οὖν
εἰς νομίσας ὁ βασιλεὺς, πρὸς ἐξέτασιν τε τὴν στυόδον εἰς ἐξέτασιν, καὶ τοῖς πρὸς
ἡκοῖσι δώροις ἐξέτασιν. ἐπεὶ δὲ οἷα δὲ ἐπιδραμαίνον πρὸς ἐκκλησίαν, πρὸς τῶν
βούλῳ ἐνομοθετῶν πάλιν πάλιν καὶ τῶν πρὸς στυόδος αὐτοῖς εἰρήνης ἔχουσαι, ὡς
ἀντιθέσις αὐτοῖς τοῖς λοιποῖς ἀντιθέσις καὶ πολλὴν πάλιν τοῦτου λόγον διείκων, ὅτι τελευ-
τῶν ἐκκλησίαν πρὸς αὐτὴν, καὶ παίδων, καὶ βασιλείας ἀντιθέσις ἀντιθέσις, καὶ τὴν
θεὸν ἰκετεύειν ἐκκλησίαν. καὶ πρὸς μὲν τοῖς ὅτι ἀντιθέσις πρὸς νίκην ταῦτα
καὶ ὁρθομένῃ γράμματι πέπομφε τὴν καὶ πόλιν ἐκκλησίαν. τῇ δὲ ἀντιθέσις
ὡν ἰδίαν ἔτερεα πρὸς ταῦτα, πρὸς τῶν πάλιν ἀντιθέσις ἀντιθέσις ἀντιθέσις, ὅμοιοι
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τῶν στυόδος πάλιν μὲν γὰρ ἔτερον εἰς ἡ ταῦτα
θεὸς γνώμῃ ἐκ συμφωνίας τηλικούτων καὶ τοσούτων ἀντιθέσις ἀντιθέσις ἀντιθέσις
στυόδος, μεταλήψονται ἀκρίβῃ καὶ βάσανον πρὸς τῶν ἀντιθέσις δοκιμα-
σέσθαι.

ἰσορίας, ὅμως δὲ ἕως.

५६. ५७.

[illegible]

ἐξ ἑαυτοῦ φθάσαι τίω ἐσπερον ἀπουδάζοντος, καὶ ἀνδρῶν βία τετελευτηκό-
των, πρὶν σαυροῖς ἐνδρατεῖσθαι, ὅτι ἀγαθὸν ἡγούμην. ταύτη οὖν ἀδήλως τυγ-
χάνοντος ἐν τῷ θεῷ ξύλου, καὶ ἡγορέας ἐν ἡμῶν ἀνδρῶν δεινότητος μὲν ὑστεως,
τοῖον δὲ τι ζῶεσθαι. γυνὴ τις ἐν ἱεροσολύμοις ἦν ὀπίστημι, χαλεπὸν ἔργον καὶ
ἀνιάτω νόσῳ καμνοῦσα. πρὸς τὸν τιμὴν κεινόντα ἦλθε μακάριος ὁ ἱεροσολύμων
ὀπίσθοπος, πρὸς αὐτὴν τίω βασιλέως μητέρα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὴν, δι' ἃ-
μυρῶν τ' ἐσπερον καὶ σύμβολον ἑξῆς τοῖς ὁράσιν, ἐκείνον εἶπεν ὁ θεὸς σαυρὸν,
ὅς ἐστιν ἡμεῖς ἀπαλλάξαι τὴν νόσον τὴν γυναικα, φέρων ἑκαστον αὐτῇ τὸ ξύλον πρὸς
ἡγᾶν. ἀνὰ τὸν μὲν δύο ὀπίσθεν ἔχοντων, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἡμεῖς καὶ γέλωτος ἐδόξεν εἶπεν
ὁ ἡρόδωτος, θανάτου ἐν θύραις ὄντος τοῦ γυναικα. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλειον ξύλον ὁμοίως
πρὸς σὴν ἔχον, ὅθεν ἀπὸ τῆς ἀνέλεως, καὶ τὰς διωδάμεις ἀδελφίστα, πρὸς αὐτὴν ἡμα-
τὴς φρωμῆς ἀνὰ τὴν ἀπεπλήθησε. λέγει δὲ καὶ νεκρὸν ὡς ἴσω ἔργον ἀνὰ βίαν. ὁ δὲ
ἀνέλεως θεοῦ ξύλου τὸ μὲν πλῆθος ἐν ἡμεῖς, ἡμεῖς μὲν ἐν τῷ νῦν ἐν
ἱεροσολύμοις φυλάττει. μέγας δὲ ἡ βασιλεὺς πρὸς κωνσταντῖνον τὸν παῖδα ἐκόμι-
σεν. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡχοῖς οἷς τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ἔχοντες πρὸς σὴν. ἐκ τούτων δὲ ἱε-
ροῦσι, πρὸς κεφαλῇ αὐτῶν τὴν βασιλέα καὶ αὐτοὺς ἀσπασαί, καὶ χαλινὸν ἵππων, καὶ τὴν ζαχα-
ρίαν πρὸς φητεῖαν, ὅθεν πρὸς σὴν ὡς ἔστιν ὁ πρὸς σὴν καὶ ἔστιν ὁ πρὸς τὴν χαλι-
νὸν ὅθεν ἵππου ἀγίον τὰ κύρια πρὸς σὴν ἔχοντες. ὁ δὲ γὰρ αὐτῶν λέξεν ὁ πρὸς σὴν
φησί. ταῦτα πάντα μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸς σὴν τοῖς ἱεροῖς πρὸς σὴν. εἰς ὑμεῖς δὲ
ἀφ' αὐτῶν μαρτύρων ἐβεβαίωσαν τὴν ἔργον, ὅθεν ἐν καὶ ὁδοῦ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ
φάνετο, καὶ αὐτῶν οὐ πρὸς σὴν. ὅπου γὰρ καὶ πρὸς αὐτῶν τὴν ἡμεῖς ζῶντων ζῶν-
μοχλῶν, σὺν ἡμεῖς εἶπεν. ὁ ξύλον μακαρίων, ἐφ' οὗ θεὸς ἐξετάμωσεν. τοῦτο
γὰρ καὶ ἀπουδάζοντος ἐν ἡμῶν εἶπεν, ὅθεν ἀνὰ σὴν. πρὸς σὴν ἡμεῖς οὖν τὴν
σαυρὸν ξύλον, καὶ τὸ πρὸς αὐτῶν σέβας. ἔστι δὲ μὲν ὡς πρὸς σὴν ἡμεῖς ἱεροῖς, ἀν-
δρῶν ἡ ἀκρίτως ὀπίσθεν ἀκούσαντες, εἰς οὓς ἐκ ἀδελφῶν πατέρων εἰς παῖ-
δας τὸ μαρτυρῆν πρὸς σὴν. καὶ οὗτοι γὰρ αὐτῶν δὴ ταῦτα συγγραφεῖς, ὡς διωδά-
μεις εἶχον τοῖς ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς.

Ἀμφὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον πρὸς σὴν ὁ βασιλεὺς ναὸν ἐγείρειν ὡς θεῶν, πρὸς σὴν
ἔστιν τοῖς τῶν δὲ ἡμεῖς πρὸς σὴν ὡς ἀνὰ μάλιστα μεγαλοφυῆς καὶ πολυεχὲς ἀπο-
δεδεῖν τὸ ἔργον. ἐν μέρει δὲ καὶ ἡμεῖς ἡ αὐτὴν μήτηρ δύο ναοὺς ἀποδόμωσεν, τὸ μὲν ἐν
βηθλεὲμ ἀμφὶ τὸ ἱερὸν ἡμεῖς πρὸς σὴν. τὸ δὲ, πρὸς σὴν ἀκρορείας τοῦ
ὄρους τὴν ἡμεῖς, ὅθεν ὀπίσθεν οὐρανὸν ἀνέστη. ταύτης δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα
δείκνυσιν τίω ἀπέβαν καὶ ἀλάβαν. ἔχον ἡμεῖς καὶ τὸ δὲ. λέγει γὰρ αὐτῶν
τὸ ἐν ἱεροσολύμοις ἔχοντες, συγκαλέσαι πρὸς σὴν ἔστιν τὰς ἱεροῖς πρὸς σὴν,
καὶ ὑπερέτιν γινέσθαι πρὸς σὴν δειπνον πρὸς σὴν τὰ ὅλα, καὶ ὑδωρ τὰς χερσὶν
ὀπίσθεν, καὶ τὸ ἄλλα ποιούσθαι ἀνὰ ἡμεῖς ἀφρονέσθαι τοῖς ὡς δαγτυμῶν γε-
ρόποις. τῶν καὶ τὰς πόλεις ἡμεῖς ὡς πρὸς σὴν, τὰς μὲν καὶ πόλιν ἐκκλησίας,
ἀνὰ ἡμεῖς τοῖς πρὸς σὴν ἐλπίσθαι. πολλοὶ δὲ οὐσιὼν ἐκπεπληκότες, πλου-
σίους ἐποίησε. πενομήτοις δὲ τὰ ὀπίσθεν ἀφρονέως διένειμε. τοῖς δὲ χρόνιων δεσ-
μῶν καὶ ὑπερείας φυχῆς καὶ μετὰ ἄλλων, ἡμεῖς ἡμεῖς. καὶ μοι δοκεῖ τούτων ἀξίως
ἀπειληφέναι τὰς ἀμοιβὰς, καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ βίω, ὡς οὐ πλέον ἐν δὲ ἔχει λαμ-

Dd. iii.

πορτοῦ καὶ λίαν ὀπίσθηώς διώκοντες. σεβαστήτε ἀνεκκληρύνθη, καὶ εἰκόνι ἰδίᾳ χρυσοῦ
 νόμισμα κατέστησθε. καὶ βασιλεὺς ἡσασαυράν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς λαβοῦ-
 σα, καὶ γνώμην ἐχρῆτο. ὅτι δὲ ἐδὴ τὸ ἡγεῖν καὶ ἀλιπεῖν εἶον, ἀκχεῶς ἐτελεύτη-
 σεν, ἐπὶ μὲν ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκοντα γερνύοντα, τὸ παῖδα καὶ ἀλιποῦσα ἅμα καὶ ἄρ-
 σιν αὐτοῖς ἐκ γένου, πάσης ἡς ῥωμῶν οἴκου μὲν ἦεν ἡρώδης. εἰ δὲ τις ἐστὶ καὶ τοῦ-
 των ὄντισι, ὁσὲν ἐλεῖν τὴν αἰσάνην ἐκ δύνανται. ἐχθρὸς δὲ αὐτῆς διώκει τοὺς μνηστῆρας
 ἐνέχυρον ὁ μὲν αἰών, τίς ὅτι βιθυνίας πόλιν, καὶ ἐτέρων παρὰ παλαισίνους ἀπὸ
 αὐτῆς λαβοῦσας καὶ πορροσηρεῖαν.

Ταῦτα μὲν ἡμῖν ὧδε πάλιν ἔχεντος εἰρήστω. ὁ δὲ βασιλεὺς αἰεὶ τὴν πόλιν, εἰς δὲ
 σέβαν ἔμελλεν, καὶ πόλιν αὖτε πάλιν ἔμελλεν. καὶ οἱ ἀνδρες τῆς πόλεως
 δὲ ἐν ταῖς μέσσι πόλεσιν, ὡς ὅτι τῆς νικομηδέων τὴν βιθυνάν, ἢ ἀντιόχειας τῆς ποσειδωνίας
 τὴν ὁρὸν τῆς ποσειδωνίας, καὶ ὅτι τῆς βυζαντίων πόλεως, καὶ ἴσα ῥώμης καὶ οἰ-
 κονομῆν αὐτῇ τῆς ἀρχῆς κατέστησαν. ἐπεὶ γὰρ καὶ γινώσκουσιν αὐτὰ πάντα παρὰ τὸν
 βασιλέα, καὶ τὰ παρὰ τοὺς ἀνδρῶν, πολέμοις καὶ ἀποδότης ἐργαζομένη οἰκί-
 σαι πόλιν ὁ μόνον ἑαυτῶν, καὶ τῆς ῥώμης ὁ μόνον. καὶ λαβὼν τὸ παρὰ τοῦ ἰλίου
 πεδίου τῆς πόλεως τὸν ἡγήσαντον ἑαυτῶν τὸν ἀνδρῶν (ἀφ' οὗ δὴ λέγεται) τὸ ναύσταθμον καὶ
 τὰς σκηνὰς ἐγκέναν τοὺς ὅτι ἐξείαν ὅτε ἐραβύσαντο ἀγαθούς, οἳ ἐξελθόντες
 ὅσων τῶν πόλιν διέγραψεν, καὶ πόλιν κατέσκαψεν ἐν ταῖς πόλιν, αἱ δὲ νῦν ἐπὶ ἀπὸ
 θαλάσσης φαίνονται τοῖς πλοίοις. ταῦτα δὲ αὐτὰς ποιοῦν, νύκτωρ ὅτι φα-
 νεῖς ὁ θεὸς ἐξέτισεν ἕτερον ὅτι τῆς πόλιν, καὶ κινήσας αὐτὸν εἰς τὸ βυζαντίον τῆς
 ἀρράκης πέσαν χαλκηδόνος τῆς βιθυνάν, ταῦτα αὐτὰ οἰκίσαν ἀπέφηνε πόλιν, καὶ
 τῆς κωνσταντίνου ἐπωνυμίας ἀξίαν. ὁ δὲ, τοῖς τοῦ θεοῦ λόγοις πεπαισμένοι, τῶν τῶν βυ-
 ζαντίων παρὰ τὸν βασιλέα εἰς ὁρὸν καὶ ἐκτείναν, μεγίστοις τείχεσι περικε-
 κλεισμένη. ἐπεὶ δὲ τοῖς αὐτοῦ χρόνους ἐχ' ἰσχυροὺς ἐνόμισεν ἐπὶ πόλιν
 λεως, μεγίστας οἰκίας ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδοῦναι οἰκοδομήσας ἀνδρῶν ἐν λόγῳ
 ἐν τοῖς οἰκείοις δεσποῦσας ποιήσας, ἐν ταῖς κατέσκαψεν, τοῖς μὲν ἐκ τῆς ποσειδωνίας
 εἰς ῥώμης. τοῖς δὲ ἑτέρων ἐθνῶν μετακατεστάμενος. φόροις δὲ ταῖς, τοῖς μὲν
 εἰς οἰκοδομὰς ἢ καὶ τῆς πόλεως. τοῖς δὲ εἰς ἀποδοῦναι τῶν πολιτῶν, ἀπασί τε
 τοῖς ἄλλοις τὰ πάλαι τὴν πόλιν ἀφ' ἧς, ἰσχυροὺς καὶ ἐκτείναν καὶ οἰκίσαν
 οἰκοδομήματα φιλοτιμίᾳ κοσμήσας, νέαν ῥώμην κωνσταντίνου πόλιν ὀνόμασε, καὶ
 βασιλίδαν κατέστησε τῇ ὅσοι τῶν ῥωμαίων ὑπήκοον γινώσκοντες, παρὰ τὸν βασιλέα
 νότον καὶ ἡλιον ἀνίσχοντες, καὶ τὰ ἐν μέσῳ πελάγη ἐκ τῆς πόλεως τὴν ἴστρον πόλεων. καὶ
 ὅτι δάμνου ὧν παρὰ τὸν ἰονίαν κόλπον μέγας κυριότης καὶ ὧν τῆς δεξιῶν πόλεως
 τὸ βόρρον καλούμενον. βουλὰς τῆς πόλεως τὴν μέγαν ἐν στήλην ὀνομάζουσιν ἕτερον
 σιμωσέναν τὰ αὐτὰς τὰς εἰς ἡμᾶς καὶ ἱερουσαλὴμ, καὶ ῥωμαίοις τοῖς ποσειδωνί-
 εῖς ἔτος. ἐν πᾶσι δὲ δεῖξαι ἀποδοῦναι ἐφ' ἀμύχον τῇ πόλιν ἰταλούς ῥώμης, τῶν
 ὁμῶν ἑαυτῶν πόλιν οὐδὲν ἄλλο. εἰς τοσούτον γὰρ, ἐν τῇ πόλιν, ἐπέδωκεν, ὡς
 ἐν τοῖς σώμασι, ἐν τοῖς χερσὶν μείζονα σπινθηροποιεῖν. τοῦτο δὲ παρὰ τῶν
 ἱερουσαλὴμ τῶν οἰκιστῶν, καὶ τῆς πόλεως θεοφιλῆς, καὶ τῶν οἰκητόρων τὰ πάλαι ἐν
 δεξίᾳ ἔχον καὶ φιλοτιμίαν. εἰς τοσούτον γὰρ τῆς εἰς χερσὶν πίστεως ἐπαγωγῆς ὅτι, ὡς
 πολλοὺς μὲν ἰουδαίους, ἡγίους δὲ σχεδὸν ἀπὸ τῶν, αὐτῇ χερσὶν ἔχον. ἐξ ἀμε-
 νος

[illegible]

Ε) Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ δῆμοι καὶ πόλεις ἀνὰ πᾶσιν τέλῃ ὑπῆκουσιν εἰσέτι δαίμα καὶ
σεβας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τῇ λόγος,

τῇ λόγῳ, καὶ ἂν πόρῳ τίμια νομίζῃται. μόνῳ δὲ πᾶσι πολλοὶ ποιεῖται πλὴν εἰς τὸ ἴδιον
 θεὸν θεοπαίδει. οὐδὲ αὐτῇ χρυσάσαι βουλοίμην, καὶ ἀσφδάλως παρὰ τῆν, καὶ
 καλῶς ἀποδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τοῦτον σεβώμεθα κραταῖον θεὸν ὄντα καὶ θε-
 ῖον, καὶ βασιλέας, ὡς βέλῃται, ἐν οἷς εἰσι διαμύθεν ποιοῦνται· πάλιν τ' αὖ ἱερὸν
 ἐσθλῶς τοῖς μεγάλοις, μικροῖς ἀποφάνειν, καὶ τοῖς ἀδόξοις, ὅτι φανῆς, καὶ τοῖς ἐν δό-
 νοῖς ὄντας, σάξιν. τοιαῦτα πολλὰ καὶ εἰς λέξαν ἴης γυναικός, ἀμφίβροχος ὡς ὁ τ' ἱε-
 ρείας ἡγευόμενος, ὅς οὐ πόρῳ ἐπείτετο, τῷ παρὰ φημάτος δὲ νεώτερον ἐννοῶν, καὶ τὸ πα-
 ρῶν ἀρησκείαν ἀδούμῳ. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἅμα τοῖς ἀμφ' αὐτὸν εἰς ὑλὴν ἤσαν,
 ἐθήρα. δὲ ἀπίνης οὐδ' ἀλλὰ πυκνῶτα καὶ παχὺς ἀνὴρ ὅτι χυθεὶς αὐτοῖς πόρῳθεν,
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ ἥλιον ἐκάλυψε. νύξ δὲ βαθεῖα ὅς σκότος πολὺ τ' ὑλὴν καλῶ-
 χεν. ἐν αὐτῇ δὲ πᾶσι ἐαυτῷ δέισας ἔκαστος, διεσκεδάσθησαν ἀνθρώπων. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μόνος, ἀνθρώπος, οἷα φιλῶ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ἀμνησθῆσιν ἐν τοῖς δόξοις,
 ἐννοήθη τὸ χρυσὸν καὶ θεὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. καὶ τῷ λοιποῦ σέβειν καὶ νομῶ ἐδοκίμασεν,
 εἰ δὲ παρὸν διαφύγει κακόν. ἐπὶ δὲ αὐτῶν ταῦτα ἐν θυμῷ μύθη, παρὰ χρῆμα δι-
 χύθη ἡ ἀλλοτρία, καὶ ὁ ἀνὴρ εἰς ἀνθρώπου μετέβη. ἐμβολούσης γὰρ ἀκρίνος τῇ ὑλῇ,
 διεφθῆκεν ἐνθάδε, καὶ δὲ συμβαίνει τῇ γαμετῇ κοινωσάμενος, μετέμειψεν αἰχμαλώ-
 τῳ, καὶ τίνα ἔσπον παρῶν καὶ τὸν ἀρησκείαν ἐκάλυψε διδάσκων. τὸ δὲ ὅτι
 γυναικὶ θέμις λέξαν τέ καὶ ποιεῖν εἰσηγησάμενος, ἀγέρας τοῖς ὑπηκόοις ἐκείνος,
 τὰς συμβάσεις αὐτῶν καὶ τῇ γαμετῇ ἡγίας ἀνερκεσίας, εἰς κοινὸν ἐξήγαγε. μή ποτε δὲ
 μνηστὴς τῷ πᾶσι τοῖς δόξοις, μετέδωκε τοῖς ἀρχομένοις, καὶ τὸν χρυσὸν πόρῳ
 μεῖ σέβειν πείθοισιν, αὐτοῖς μὲν τοῖς ἀνδράσι· ἡ δὲ βασιλίσσα ἅμα τῇ αἰχμαλώτῳ
 τὰς γυναικας, καὶ ἐν τῇ κοινῇ στω δῆκη πόρῳτος τῷ ἔθνοσι φιλομύθητα πα-
 ρεσκεδάσθη ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖν. ἐπεὶ δὲ κύκλω τοῦ νεώ τὸν πᾶσι βροχὸν ἡγ-
 ραν ἐπὶ πόρῳς μηχανάς, ἀνίμων τοῖς κίονας, καὶ ὅτι τῶν βασίων ἐσθλῶν. λέγει δὲ
 ὅτι τε παρὰ τοῦ καὶ δόξοις ὁρθωθέντες, ἐργάθη χρυσῶς τοῦ τέκτου κίονος πλὴν σῶσα-
 σιν, καὶ μή τε τέχνη τῶν ὁπισθιμόνων κατὰ τῶν πλῶν, μή τε ἰσχυρία αἰσθῆναι, καὶ παρ-
 πολλὰν ὄντων ἐν ἱσχυρίων. ἐσπέρως δὲ ὁπισθιμόνης μόνῃ ἡ αἰχμαλώτος αὐτῇ
 διενυκτερεύειν, ἱκετεύει τὸν θεόν, ἀπείη ἀνέσθαι τῶν κίωνων πλὴν διόρθωσιν. οἱ δὲ
 δῆλοι πόρῳς ἀνέχοντες, δυσφοροῦντες, καὶ μάλιστα ὁ βασιλεὺς. ὁρθωθεὶς γὰρ μέ-
 χει τοῦ μέσος ὁ κίων, ἐκέρχοντο ἐμπερ, καὶ ὅτι ἐδάφη ἐμπαγείς ἐκ τῆς κατὰ τὸν ἀρ-
 χῆς, ἀκίνητος ὡς ἐμπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡγῶ παρὰ τοῦ τοῦ πᾶσι δόξα, βεβαιόεργος καὶ
 πᾶσι δὲ θεῖον ποιήσιν τοῖς ἱερεσι. πᾶσι γὰρ τ' ἔω παρὰ ἀρχομένων αὐτῶν εἰς πλὴν
 ἐκκλησίαν, θαυμάσιον ἡ χρῆμα ὅτι οὐκ ἐν παρῶν τοῖς, ὁρθὸς ἐφαίνετο ὁ τ'

* κίων, ἀπὸ μικροῦ ἀφ' ἑσθλῆς ἐπὶ τὸ ἴδιον βασίλειον ἀνέσθαι. καὶ πάλιν οὐδὲ πόρῳτων, καὶ μόνον ὅτι θεὸν ἀληθινὸν στω ομολογησάντων τὸ
 χρυσὸν, θεομύθων πόρῳτων ἡσυχῇ ἀβελιθήσας αὐτομάτως, ὡς ἀπὸ τέχνης τῇ βα-
 σὶ παρῶν ἡμῶν. μετ' δὲ ταῦτα ἀπείη οἱ δῆλοι ὁρθώσθαι, καὶ παρῶν μόνον οἱ
 ἱερεῖς τὰ λοιπὰ ἐπείελον. ἀποδῆ δὲ ἴης ἐκκλησίας οἰκοδομηθείσης, ὡς πορῶ
 νης ἴης αἰχμαλώτου, πέμποισι παρῶν παρῶν κωνσταντῖνον τὸ βασιλεὺς ῥωμαίων
 συμμαχίαν καὶ ἀποδίδας φέρωντας ἀπὸ τῶν πόρῳτων ἱερέας ὅτι ἐθῆς ἀποσταλῶναι δεο-
 μένοι. δι' ἡθῶν δὲ τῶν παρῶν οἷα καὶ αὐτοῖς στω ἔβη, καὶ ὡς δὲ πόρῳ ἔθνος ὅτι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μνηαία πολλή σέβειν τὴν γλῶσσαν, ἡ δὲ τῇ παροσεία ὁ ῥωμάτων βασιλεὺς, καὶ πᾶσι κατὰ
 γνώμην παρὰ τῶν τοῦ σέβειν ἀπέπεμψεν. οἱ δὲ μὴ ἴσθτες τὸν γλῶσσαν ἐπέγνωσαν,
 καὶ εἰσὶν ἐν τῇ ἐπιμνηστικῇ σέβειν. ἐφεξῆς δὲ δὴ τῶν ὁμῶν φυλῶν τὸ δόγμα διέβη,
 καὶ ἡ πλῆθος ἀπέδωκεν. ὁ γλῶσσαν δὲ πάλιν παρὰ τῶν ἐπιμνηστικῇ γλῶσσαν ἀνίσταται.
 λέγει γὰρ ἰησοῦς τὸν ἡγεμόνα τότε τῶν ἔθνων τὸν γλῶσσαν, ὅτι ἡνός παρὰ
 δόξου θεοσυνείας, συμμάχους παρὰ τὸν αὐτὸν οἶκον, ἀμα ἰεὺς γλῶσσαν ἡμέτερον, καὶ
 πᾶσι τοῖς ὁμοῦς ὅφ' ἐν κληρονομίᾳ παρὰ τῶν ὁμοῦς ἀρροκίδων. ἐφε-
 ξῆς δὲ τὸ δὴ τῶν ὁμῶν φυλῶν τὸ δόγμα διέβη, καὶ εἰς πλῆθος ἐπέδωκε. καὶ παρὰ
 δὲ γλῶσσαν ἀνίσταται τὸν γλῶσσαν, ὅσοι παρὰ τῶν ἡγεμόνων καὶ ὁμοῦς
 ἐπιμνηστικῇ, ὡς εἰκὸς τοῖς αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὁμοῦς, καὶ ἡνός αὐτὸν ἀρετῆς ἐπει-
 ραθήσεται. ἐπεὶ γὰρ ὁ γλῶσσαν πλῆθος ἐγὼντο, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡγεμόνα, καὶ ἰερέας καὶ
 ἀρχιερεῖς εἶχον, ἥντιν ἐν τῷ οὐ μετεῖας τοῖς γάμοις, οἱ τὸν παρὰ τῶν ἀρροκίδων
 ὡς περὶ τὸν φύλον καὶ ἰερατικὸν κατὰ δόγμα γλῶσσαν ἀρροκίδων ἐπιμνηστικῇ. ἥντιν
 δὲ καὶ ἰουδαίους ἔχον ἡνός φύλον τὸν βασιλείας παρὰ τὸ δόγμα τῶν γλῶσσαν
 ἡνός ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ δὴ τῶν παρὰ τῶν σαβῶν τὸν βασιλεὺς, συμμε-
 νῶν τὸν τότε ἀρροκίδων σιλωαίαν, καὶ κληρονομίαν τὸν ἐν παρὰ τῶν βασιλείας
 ὡς φέρων ὅντα τὸν καὶ τῶν ῥωμάτων, καὶ τὸν παρὰ τῶν παρὰ τῶν τῶν
 τῶν κατὰ μνηστικῇ. πεισθεὶς γὰρ τὸν ἀρροκίδων ὁ βασιλεὺς, τῶν παρὰ τῶν φέρων
 ἀμείβειν ἐπέπεισε τοῖς γλῶσσαν. κατὰ τὸν τοῖς πλείστοις ἀκλήμους αὐτῶν
 ἐγὼ, τὸν κατὰ τῶν α
 * ἐπεὶ τὸν εἰς τῶν ἐξ ὧν ἐνδεία γλῶσσαν
 καὶ ἀπηνεία τῶν τότε φέρων βασιλείας, ὡς φέρων τὸν οἶκον ἀρροκίδων. τὸν γὰρ
 αὐτὸν ἐσπουδαίετο. μὴ δὲ τῶν τοῖς ἰερέας καὶ ἀρροκίδων τὸν ἀνδραγαθίαν ἐξ-
 ὡς παρὰ τῶν τῶν ἐκκλησιαστικῇ κατὰ τῶν ἀνδραγαθίαν, καὶ τῶν κατὰ τῶν δημοσίαν ἀνδρα-
 γαθίαν συμμενῶν ἀνδραγαθίαν ὡς παρὰ τῶν ἡνός βασιλείας καὶ ἀρροκίδων γλῶσσαν
 ἡνός. οἱ μὴ οὐ μόνον συμμενῶν ἀνδραγαθίαν αὐτῶν τῶν ἰουδαίων ἀρροκίδων τοῖς ἀκλή-
 μοις οἴκοις κατὰ τῶν. συμμενῶν δὲ συλλήφθεις, σιλωαίαν ὡς βασιλεὺς ἡγεμόνα.
 εἶτα δὲ τὸν ἀνδρᾶ ἀνδραγαθίαν καὶ ἀνδραγαθίαν. ἐπεὶ γὰρ βασιλείαν αὐτὸν εἰσαγαγεῖν παρὰ
 ἐταξεν ὁ βασιλεὺς, οὐτε ἔδωκεν, οὐτε παρὰ τῶν ἡγεμόνων. ἐφ' ὃ σφόδρα χαλεπήνας ὁ
 βασιλεὺς, ἐπύθετο ἡνός πόλεον οὐ παρὰ τῶν ἡγεμόνων, παρὰ τῶν τῶν πολεῖν, ὅτι
 παρὰ τῶν, ἐφ' ὃ συμμενῶν, οὐ δεσμῶν ἡγεμόνων ἐπὶ παρὰ τῶν τῶν ἀνδραγαθίαν
 καὶ μὴ δὲ δὴ παρὰ τῶν τῶν νεομνηστικῇ παρὰ τῶν βασιλείαν ἐπὶ τῶν. νῦν δὲ μοι
 ἐγὼ τῶν τῶν πολεῖν. ἡ καὶ γὰρ ἀνδραγαθίαν ὡς τῶν ἀνδραγαθίαν καὶ τῶν ἡγεμόνων
 δόγμα. τοιαῦτα εἰπόντα, παρὰ τῶν τῶν βασιλείας παρὰ τῶν τῶν ἡγεμόνων. καὶ
 πεισθεὶς μὴ πολλὰ δῶρα δώσιν ὡς παρὰ τῶν, καὶ ἐν τῶν ἐξ ὧν ἀπεισθῆναι γὰρ,
 λέσθιν ἡπείλησεν αὐτὸν τὸ καὶ πᾶσι τῶν γλῶσσαν φύλον. ἐπεὶ δὲ ἔτε τὸ ἀπεισθῆναι κατὰ
 κτύπει τὸν συμμενῶν, ἔτε τὸ ἐπαγελίαν, ἀνδραγαθίαν ἐμνηστικῇ ὡς μὴ πᾶσι
 παρὰ τῶν τῶν ἡγεμόνων, μὴ γὰρ παρὰ τῶν φέρων τῶν ἀνδραγαθίαν, παρὰ τῶν τῶν
 αὐτὸν τῶν ἐν δεσμοῖς τῶν, λογιζομένων, ὡς εἰκὸς, μεταμνηστικῇ. ἀπαρροκίδων γὰρ
 τὸν δεσμῶν ἡγεμόνων ὡς ἀνδραγαθίαν παρὰ τῶν ἀνδραγαθίαν, ἐπύθετο γὰρ παρὰ τῶν βασιλείαν
 ἡγεμόνων. ὁ γὰρ συμμενῶν ὡς ἐπὶ τῶν αὐτῶν, καὶ συμμενῶν ἀνδραγαθίαν, καὶ ἀρροκίδων
 φέρων

φείς πρὸς μέντοι. χριστιανὸς γὰρ ὢν, ὃ παρὰ πολλὰ ἐβιάσθη παροικιωῖσθαι τὸ ἥλιον.
αὐτίκα ὅσα κρύπτας μετ' οἰμαγῆς ὁ δυνάστης, ἡμῖν ἡμφιάσσοιτο παρὰ τὸν ἐσθῆτα ἀ-
πέχετο. οἷα ὅτι πενήτων μέγα μανὰς παρὰ πολλὰ, παρὰ τὸ βασιλέως οἰκίας ἐκείνην ἐξο-
κλαίων καὶ τένων, οἷμοι ἐγὼ, λέγων, οἷον χρεὶ παρὰ σδοκᾶν εἶναι παρὰ ἐμὲ ὃν ἡρηνό-
μιον θεόν. ὅπου γε τοῦτου χάριν ἐνιδύειν ἡδὴ πάρα μοι στυγῆς γεροντὸς συμειώ-
νης, οὐδὲ λόγου μετὰ δὲ, ὃ δὲ με ἀπεγράφη καὶ πρὸ ἐδραμῶν. ἐπεὶ δὲ ἐγὼ τῶντα
βλάβους, μετὰ καλεσάμενος αὐτὸν ἐπὶ τὸν θάνατον τὸ αἶψαν τῶν πένθους, καὶ εἰ συμφο-
ρᾶν τινὶ παρὰ τὸν οἶκον ἐχρήσατο. ἡ παλαβὼν δὲ οὐδαζάρης εἶπεν, ὃ βασιλεὺς
οὐδὲν παρὰ τὸν οἶκον ἡτύχησα. εἴτε γὰρ αὐτὴ τῶν συμβεβηκότων μοι, παρὰ το-
δαπᾶς ἀπορίας παρὰ πέπλωκα συμφοραῖς, καὶ ἔσθον ἡμῖν. πενήτῳ δὲ οἷα ζῶ, καὶ πάρα
τεθνήσκαι ὀφείλων ὁρῶ τὸν ἥλιον, ὃν σοὶ χρεὶ ὁ μὲν οὐδὲ ἀπὸ γνώμης παροικί-
ωσα δοκῆν, ὡς τὸ κατ' ἀμφοτέρων διέχον εἶναι με ἀποθανόντα παρὰ δότῳ χριστοῦ
γεγονημένον, καὶ παρὰ πᾶσι παρὰ βίαν. καὶ ὁ μὲν, τοιαῦτα εἰπὼν, ὥμοσεν οὐρανὸν καὶ γῆς
δημιουργόν, μὴ μείατε θήσεαι λαὸν πόντης γνώμης. βλάβους δὲ παρὰ τὸν παρὰ
δοξον τὸ μετὰ βλάβους τοῦ δυνάστης γεροντὸς, εἶναι μάλλον ἐχάλεπαίνε, τοῖς ὡς γρη-
τείαις τοιαῦτα κατὰ τοῦτο. φησὶ δὲ τῇ παρὰ τὸν παρὰ δότῳ πᾶσι μὲν παρὰ τοῦτο, πᾶσι δὲ
ἀπηνῆς φανόμενος, παρὰ τὴν ἀντὶ πείθῃν αὐτὸν ἐπειρεῖτο. ὡς δὲ ὁ δὲν ἡμῖν, ἰσχυ-
ρομένου ὁδαζάρου μήποτε τοῦτον δυνάστην ἐσεῖν, ὡς ἀντὶ τῶν παρὰ τῶν δημιουργ-
γὰρ τοῦ τοῦ παρὰ αὐτὸν δεδημιουργημένα σέβειν, τότε δὲ παρὰ τὸν ὁργὴν κινήσει
παρὰ τὰς αὐτὸν ἐξίφθαι πᾶσι κεφαλῇ ἀποτμηθῆναι. ὅτι τοῦτο δὲ ἀρῶμενος
παρὰ τῇ δυνάμει, ὅτι χρεὶ μικρὸν αὐτὸν ἐδεήθη ὡς παρὰ τοῦ βασιλεὺς δηλώσαν.
ὃ παρὰ καλεσάμενος ἵνα τὸ παρὰ τῶν δυνάστην, ἐκέλευσε τὰ δὲ εἰπεῖν βλάβους.

.. Ἡν μὲν ἐκ νέου μέχρι τῆς νυκτὸς οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔσθον ὃ βασιλεὺς παρὰ τὸν ὑμέτερον οἶ-
.. κον, πατεῖτε σὺ καὶ σοὶ, ἀποδὲ τῇ παρὰ σδοκῇ σου. ἀφ' ὧν μὲν μὲν, ὃ μοι δοκεῖ μὲν ἡ-
.. ρων παρὰ σοὶ, ὃ τῶντα ὅτι παρὰ μὲν δεινῶν, ἀντὶ παρὰ τῶν ὃν πῶποτε κεχρησμένῳ
.. ὑμῖν ἐγὼ μὲν, ἀπὸ δὲ μοι τῶντα τὸ ἀμολίαν, τὸ μὴ δόξα τοῖς ἀγνοῦσι ἡμῶν
.. ὑπέχῃν, ὡς ἀπίστον παρὰ τὸ βασιλείαν ἡ δυνάστης κακοῦργον ἀγνοῖα. καὶ ὡς τε τοῦτο δὴλον
.. γινέσθαι, κήρυξ βλαβὴν σημανῖ πᾶσιν, ὅτι ὁδαζάρης τὸ κεφαλὴν ἀποτέμνει, μο-
.. ρητὸς μὲν ὁδαμῶς ἐν νυκτὶ ἐν τοῖς βασιλείοις φανείν. χριστιανὸς δὲ ὢν καὶ τὸν ἴδιον
.. θεόν ὁρνήσας ὃ βασιλεὺς μὴ πειθόμεν. καὶ ὁ μὲν δυνάστης εἶρηκε τῶντα. βλάβους δὲ
.. κατ' αἵτησιν ὁδαζάρης, κήρυκα βλαβὴν παρὰ τὰς αὐτὸν. ὡς γὰρ τοῖς ἀγνοῦσι εἰσὶ μὲν
.. πᾶσι χριστιανῶν, εἰ κατ' νομὴν λάβοιεν, ὡς ὁ δὲν οὐδὲ χριστιανὸς φείσει, παρὰ δότῳ
.. τῶντα καὶ οἰκεῖον δυνάστην ἀρῶν. ὁδαζάρης δὲ ἐσπύδαζεν ἀνακηρυχθῆναι πᾶσι
.. αἵαντῶν αὐτὸν ἡμῶν, λογισάμενος ὡς ἡνίκα βλάβους παρὰ σδοκῇ τὸν ἥ-
.. λιον, πολλοὺς χριστιανῶν εἰς δέος κατέστησε. νυκτὶ δὲ εἰ μάθοιεν αὐτὸν ὡς τὸ δυν-
.. στείαις ἀναγρεθῆναι, μμητὰς πολλοὺς ποιήσθαι τὸ οἰκείας ἀνδρείας.

Ὡς δὲ μὲν οὐδαζάρης ἐν δόξῳ τῶν βλαβῶν ἐνθάδε κατέστη. συμειώνης ὅτι
μαθὼν ἐν τῇ δεσμοτικῇ, ὃ χρεὶσθῆναι παρὰ αὐτὸν ὃ γὰρ ἡμῶν. τῇ δὲ ἐξῆς
ἡμέρᾳ, ἔτυχε δὲ ἐκ τῶν τῶν ἐδομαδὸς εἶναι κατὰ τὸν παρὰ τῆς ἀναστασίμου παρὰ
γύρεως ἐν ἐτήσιος τῶν θεοφίλου πάθος ἀνὰ μνησὶς ὅτι περὶ τῶν, καὶ τὸν συμειώντων
ἐψηφίσαντο ὁ βασιλεὺς ἐξίφθαι ἀναγρεθῆναι. παρὰ τὰς γὰρ αὐτῆς ἐκ τῶν δεσμο-

Ec. i

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἰησοῦ παρὲς τὴν βασιλέα, γυναικὶς μάλα διήγετο σαβώρη παρὲς τοῦ δόγματος, καὶ
 ἔτε αὐτὸν, ἔτε τὴν ἡλίον παρὸς κινήσας ὑπέλαβεν. καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁμοίως ἀνα-
 ρεθύνει παρὸς τετάρτην καὶ ἄλλοι ἐκαστὸν ἐν ᾧ δεσμωθῆναι ὄντες τελευτῶσι δὲ αὐ-
 τοῖς ὅτι σφαγῶναι συμεώνων τὴν πόλιν θάνατον θεασάμενος. ἡ δὲ δὲ τούτων, οἱ
 μὲν ὅτι σφαγῶναι οἱ τὴν παρὸς τετάρτην, καὶ ἄλλοι ἄλλων κληρικῶν τῶν μὲν. ὡς δὲ πόλιν
 τὴν ὅτι θανάτῳ ἤρηντο, τὸν ἀνθρώπου ὁ μὲν ἀρχιερέως, ἤρηντο αὐτοῖς εἰς τοῦ-
 λωιν τοῦ ζῶντος, καὶ βασιλεὺς τὸν ἀπὸ πλῆθους ἀρρησκέδην, ἐπὶ τὸν ἡλίον σέβην. ὁ δὲ δὲ
 ὅτι τῶν ζῶντων ἡμῶν, ὅς τὸν τὸν ἡμῶν οὐ κτείνεσθαι ἐμῶν. οἱ μὲν δὲ ἡμῶν εἰχόν-
 τοι, καὶ παρὲς τὴν σφαγῶν τὴν μὲν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ συμεώνος τὴν παρὸς τετάρτην αὐτοῖς ἀνα-
 ρεθύνει παρὸς τετάρτην, καὶ παρὲς θανάτου, καὶ παρὸς ἀνάστασιν, ἐπὶ δὲ
 σέβην διήγετο, καὶ ἐν τῇ ἱερῶν γραφῶν πιστὸς μὲν, ἐδείκνυτο ζῶντος μὲν ἀνθρώπου
 εἶναι τὸν ὅτι ἀποθανόν. τὸ δὲ ἀπὸ δελίδου παρὸς δοῦναι τὸν, ὁμοιογενῶς θάνα-
 τον. μετ' οὐ πολὺ γὰρ καὶ μηδενὸς ἀποκτείνοντος, αὐτὸς μάλιστα τεθνήσκον. τοῦτο γὰρ ἀ-
 φυκτὸν πόλιν τὴν μὲν τὸν τέλος. τῶν μὲν τῶν τῶν διωκτῶν ὄντα, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
 ὁμοίως ἀποκτείνον. ἀλλ' ὡς ἀπὸ σιγῆς ἡνὸς ἀκριβῆς λόγον δώσωσι ἡς ἐνθάδε
 βιοτῆς, καὶ ἀθανάτου ὡς ἐκαστος ἀποκτείνοντος τῶν ἀμολίας καὶ ἡμῶν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν
 ἐνθάδε ὑφ' ἐξέξει μείζον δὲ πόλιν ἐν ἀγαθῶν καὶ μακαριώτερον, ὡς παρὸς ἐ-
 λείσθαι ἀποθανόν. τοιαῦτα συμεώνου διεξιόντος οἱ ἀπὸ παλαιῶν παρὸς κλη-
 ρίμου ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὃν καὶ τὸν ἡμῶν ἡμῶν, ἐκαστος ἐπὶ τῶν παρὸς τὴν σφαγῶν ἐχ-
 ρὴ. ἐπεὶ δὲ τοῖς ἐκαστὸν διήλθεν ὁ δῆμος, τελευτῶν καὶ αὐτὸν συμεώνων ἐκτείνον, καὶ
 ἀβεδεχαλάει καὶ ἀνέναν. ἀμφοτέρω δὲ γρηγοροῖ παρὸς τετάρτην ἡς ὡς αὐτὸν
 ἐκ κλησίας ἀμα αὐτῶν ἡμῶν τῶν, καὶ ἐν δεσμῶν ἡσυχ.

καὶ τῶν αὐτῶν τὴν ποσειδῶν ὅς πόλιν ἡρην τὴν βασιλέως τεχνίτων, ἀπὸ τῆς ἐξέ-
 ιδῶν ἀναίαν τρέμοντα ὡς ἡμῶν ἐπὶ τὴν σφαγῶν, παρὸς βραχὺ ἔφη, ὡς γέ-
 ρον μῦσον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς γὰρ ὅτι τῶν παρὸς τὸ φῶς. ἀμα δὲ
 τοῦτο εἰπὼν, σιωπῶν, ἐπὶ τὴν βασιλέα ἡρην καὶ γρηγοροῖ εἶναι ὁμοιογενῶς, καὶ τὸ
 διήλθεν παρὸς τὸν δόγματος ἐπὶ τὴν μὲν ἡμῶν, παρὸς διήλθεν τὴν βασιλέα,
 ὡς καὶ δὲ παρὸς παρὸς ἀνθρώπου καὶ ὡς παρὸς τὸν ἡμῶν ἀποθανόν παρὸς τε-
 τάρτην. παρὸς γὰρ τὴν τετάρτην διορύξαντες αὐτὸν τὸν ἀνθρώπου οἱ δῆμοι, τῶν αὐτῶν τὴν γλῶτ-
 τὴν ἐξείκνυτο. ἐν τῇ βραχὺ δὲ ἡνὸς καὶ θυγάτηρ αὐτῶν παρὸς τὸν ἡμῶν συλλήφθη-
 σα τότε ἀνθρώπου. ὡς δὲ παρὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν καὶ τὴν ἡμέραν ἡμῶν μὲν πᾶσι τῶν γρηγο-
 ρῶν ἀνάστασις ἐπέλθοι, ἡς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις ἡ πόλιν γρηγο-
 ρῶν, ὡς παρὸς τὴν παρὸς τῶν ἀνθρώπων παρὸς τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀνθρώπων
 θάνατον τὴν ἡμῶν γρηγοροῖ εἶναι ὁμοιογενῶν. ἡνὸς δὲ λέγει τὸν ἡμῶν κρείτ-
 τονα πλῆθον γρηγοροῖ. ὡς ἐξίφους ἀναρεθύνει. οἱ τε γὰρ μᾶλλον καὶ πόλιν καὶ
 κάμας ὅτι μὲν ὡς ἐπὶ τῶν τοῖς λαμβάνοντες. οἱ δὲ, ἐπὶ τὸν μὲν μηδενὸς ἀνθρώπου
 εἰς αὐτοῖς καὶ ἐμῶν. ὡς τε μὴ τῇ σιγῇ δόξαι τὴν γρηγοροῖ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀφ' ὧς δὲ
 πόλιν γρηγοροῖ κληρικῶν, πλῆθος καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις ἀνθρώπου, καὶ
 ἀπὸ τῶν ὁ ἀνθρώπου τῶν ἀνθρώπων βασιλεὺς κεχαρισμένος ὢν. ὃν ἐπὶ τὸν ἀποθανόν ὁ
 σαβώρης ἐπὶ τῶν, παρὸς τῶν εἰς ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν, ἐπὶ τῶν δὲ τῶν τῶν σφαγῶν
 ἐπὶ τῶν μόνους δὲ τοῖς καὶ τῶν ἡμῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων παρὸς τετάρτην.

Κατ' ἐκείνους

Κατ' ἐκείνου δὲ χαλεγὸν νότον παρὰ τὴν βασιλίδος, συλλαμβάνει) ἡ συ-
 μέωνου τῆς ἐπιστολῆς ἀδελφῆς, Ἰαροβούλα τοῦ νομα, ἰερὸς παρ' ἑνός (ὃν γενοπαίνη
 τὸν αὐτὸν μελιούση εἶον, καὶ ἀδελφὴ μὲν θάνατον ἀνδρὸς, γάμον ἀπαγορεύσασθαι καὶ
 ὁμοίως ἀγορεύει. ἐγγύς δὲ αὐτῶν ἡ σύλληψις ἐκ ἀφροδισίων τῶν ἰουδαίων ἐπα-
 νωμῶν ὡς φαρμάκοις τῇ χειρὶ ἐπεβούλευε, ὅθεν τὸν συμεώνου θάνατον
 μινωῶσα. ἡ δὲ βασιλὶς· Φίλῃ γάρ πως ὁ νοσοῦν ἀπαλειψάμενος ὑπέχθη τ' ἀκοῦν,
 ὑπέλαβεν δὲ ἡ ἐπὶ τῇ ἀφροδισίᾳ καὶ μάλιστα τῶν ἰουδαίων γενημένων. ἐπεὶ
 τὰ αὐτῶν ἐφρόνει, καὶ ἰουδαϊκῶς ἐβίω, καὶ ἀφροδισίαι αὐτοῖς ἡγεῖτο καὶ ἀνίοις αὐτῇ.
 τῶν ἀφροδισίων οἱ μάρτυρες Ἰαροβούλα καὶ τὰς λοιπὰς, καὶ ἀδικαίους αὐτῶν θάνα-
 τον, καὶ ὁρίονι διχῇ τεμένει, ἀνεσχευάσθη, ὥς ἀπολύσασθαι νότον, ἀφ' ἑκείνου
 σκευάσθη τ' βασιλίδι παρ' ἑνὸς ἐπὶ τῇ λέξει) δὲ Ἰαροβούλα τοῦ πλὴν ἀπορεπῆ καὶ
 μάλα καλῶς τὸ εἶδος γινέσθαι· ἐρεσθῆναι τὴν αὐτῆς ἡνὰ τῶν μάγων καὶ τῶν
 στωϊκῶν γὰρ παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν μισθόν, ἐπαγχαλῶν εἰ πεισθῇ, σὺν τῇ
 αὐτῇ καὶ τῇ στωϊκῇ· πλὴν δὲ, μή τε ἀσχευῶν ἀκοῆς ἀναγορεύσας ἀξιοῦσαι
 μὴ αὐτοῖς καὶ ἀκοῦσιν ὁφείδω· παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν δὲ μάλλον ἔρεσθαι ἀπορεπῆ, ἡ
 πλὴν παρ' ἑνὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὡς ἐν τοῖς
 παρὰ τὴν εἰρήνην, τοῖς δὲ τοῖς ἐκείνους οἱ συλλαμβάνοντες τοῖς ἰερέας ἐκείνους ὑφηγη-
 τὰς τοῦ νόμου, τῶν ἐκείνους μάρτυρες καὶ ἀφροδισίαι ἀφ' ἑκείνου τῶν γινόμενων, ἐπι-
 μέλει ἐκαστοῦ τῶν ἐκείνους καὶ παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν. μάλλον τ' καὶ τὴν ἀφροδισίαν
 γινέσθαι. καὶ δὲ τοῦτο παρὰ τὸν ὡς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν.

Υπὸ τῷ νότον τ' γινέσθαι καὶ ἀφροδισίαν τ' ἐπιστολῆς στωϊκῶν, καὶ πολλοὶ τῶν
 ἑκείνους κληρονομοῦν ἐπιστολῆς μισθόν δὲ τῇ ἀφροδισίᾳ τὸν ἡγεμόν, ἡγεμόν. τοῖς
 τῶν δὲ ἀφροδισίων τῶν οὐσίας αὐτῶν ἀφροδισίαι. ἰάκωβος δὲ τῶν παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἐ-
 κοντὴς εἶπετο τῷ ἀφροδισίᾳ, καὶ δεητὴς τῶν μάγων ἑκείνους ἐγγύς δεσμῶν. καὶ
 οἱ ἀφροδισίαι παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν συμφορῶν αὐτῶν ἐκούφισεν ὡς ἐν
 τῷ, καὶ τῶν πληγῶν ἐπεσθῆναι. μετ' οὐ πολὺ γὰρ τῶν συλληψάμενος, ἰμάσι πολλοῖς
 χαλεπῶς αὐτὸν ἐβασίλευε οἱ μάρτυρες βιαζόμενοι παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν τ' ἡλίον. ὡς τὸ
 οὐκ εἶξε, πάλιν αὐτὸν ἐν δεσμῶν εἶχον. κατ' ἐκείνου τ' χαλεγὸν καὶ ἀφροδισίαν ἐκείνους
 παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἀφροδισίαν τὴν καὶ ἀφροδισίαν τῶν ἀφροδισίων, δεσμῶν
 ὡς ἐκείνους χαλεπῶς αὐτὸν, ἑκείνους μάρτυρες μαστιγώθεντες. γινέσθαι δὲ πολλοὶ παρ-
 ἡγεμόν, ἐκείνους αὐτὸν αὐτῶν τῶν βασιλῶν ὁ μέγας ἀφροδισίαν. καὶ ἐπὶ τῶν
 ὡς ἐκείνους ἀφροδισίαν ἀφροδισίαν αὐτοῖς, εἰ μὴ τ' ἡλίον παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, δὴ τῶν ἐκείνους
 δεσμῶν ἐκείνους ἐκείνους τ' παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ὡς τὸ ἀφροδισίαν ἀφροδισίαν μὴ
 ποιεῖ σφῶν παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν γινέσθαι τῶν ἐκείνους, μὴ δὲ τ' ἡλίον παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἀφροδισίαν
 αὐτοῖς ἐκείνους, καὶ ἀφροδισίαν μὴ ἐκείνους δὲ τῶν ἀφροδισίων ὁμοιοῦσας ἀφροδισίαν ἀφροδισίαν
 νὰς ἐκείνους τῶν ἐκείνους δὲ τῶν ἀφροδισίων παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν ὁμοίων τ' ἀφροδισίαν αὐτῶν
 ἀφροδισίαν ἀφροδισίαν, ἐκείνους. οἱ δὲ δὲ καὶ οὐχ' ἡλίον παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀφροδισίων
 ἀφροδισίαν ἐκείνους, καὶ μὴ μετατρεμένοι τῶν γνώμης, πάλιν ἐκείνους ἐκείνους. σὺν αὐτοῖς
 τῶν καὶ ἀφροδισίαν ἐκείνους τῶν ἐκείνους τῶν ἐκείνους ἀφροδισίαν, ἀφροδισίαν ὡ-
 μῶν ἀφροδισίαν τῶν βλαστῶν, καὶ νεκρῶν μόνον καὶ οὐκ ἡγεμόνας τῶν καὶ οὐκ ἐ-
 φερε, ἡ δὲ τῶν τῶν ἐκείνους αὐτῶν πλὴν ἐκείνους παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκείνους τῶν ἡγεμονίας

Ec. ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μὴνύεα τοῦ βίου περὶ ἐσθλῶν παρορμητικῶν καὶ ἰερῶν
 παρρησιῶν καὶ τῶν ἀγίων πνευματικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν
 κειμένων, πληθὺς ἀναριθμητῶν. ὁποῖοι δὲ ὦν ἐπὶ τῷ
 παύλῳ, καὶ διὰ τοῦτο, ὁ σαβῆνος, καὶ μὴνύεας, καὶ
 μακάριος, καὶ ἰωάννης, καὶ ὁρμή-
 δας, πάπας τὸ καὶ ἰακώβος, καὶ ῥώμας, καὶ
 μακάριος, καὶ ἄγας, καὶ βόλκας, καὶ ἀβδῶν, καὶ
 ἀβδισσοῦς, ἰωάννης τὸ καὶ ἀβδῶν καὶ ἀβδῶν, καὶ
 σαβῶν, καὶ ἰακώβ, καὶ δαυ-
 σας, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων.

[illegible]

Επει δὲ ὦδε παρεμείσθη τοῖς ἐν τῷ σίδῳ χειριστοῖς ἔγνω κωνσταντῖνος ὁ βασι-
 λδεὶς, ἡ χάρις τε καὶ σφόδρα ἐδυσφόρη, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς ἀπουδάξων, ἡ πόρρ' οὐκ ποιή-
 σαι, ὥς δὴ καὶ αὐτοὶ βεβαίως δ' ἔγνωσαν, καὶ συμβαλὲν κατ' ἐκείνο καλεσθὲν τῶν ἐσθλῶν
 αὐτῶν ἵσθαι τὸ τῶν βασιλέως, ὅτι τινος τοῖς αἵμασι μὲν τοῖς καὶ τῶν γένων τῶν
 ξανθῶν ἀπέπεμψεν. δι' ἑκατέρωθεν δὲ τότε νομίσας τῶν κατὰ τὴν ἑσθλότητα τοῖς ἐν τῷ
 σίδῳ χειριστοῖς, ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς μερίστην καὶ ἀνάγκαστον αἰεὶ ἔχειν ὁμοιογῶν
 ἔξιν, εἰ φιλανθρώπως γυνοῖτο πρὸς τοῖς ἑσθλῶν αὐτῶν τὸ δόγμα τῶν χειριστῶν θαυ-
 μάζοντας. ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἔπαυ, φησὶ, ἡς ἀρροκείας ὁστέν ἐπὶ καλῶν ὅσιν, εἰ γε μόνως
 δι' ἑκατέρωθεν ἀναιμάντοις πρὸς ἑκατέρωθεν τοῦ δόγματος. οὐ γὰρ αὐτῶν φίλον αἰμῶν καὶ
 σις μόνῃ δὲ χαίρει ψυχῇ καὶ παρὰ πρὸς ἑκατέρωθεν, καὶ ἀσέβητον ὁρώσῃ. ὥστε καὶ
 ἐπαμείβειν πρὸς αὐτοὺς ὡς δεξιόθεν. ἐπειτα δὲ ἡς πρὸς τὸ δόγμα πρὸς τοῖς, ἔλα-
 καὶ αὐτοῖς

καὶ αὐτὸ ἐξήνθη ὁ θεὸς ὑπάρχων, τεκμηρίους ἡρώδης τοῖς ἀδελφεαῖς καὶ αὐτῷ
 συμβεβηκόσιν. αὐτὸς μὲν γὰρ ἔχεν τὸ εἰς χρεῖσιν πῖστιν συμμάχῳ ἡρώδης τῇ θεόθεν
 ἐροπῇ ἐκ τῆς πατρὸς δύσιν ὡκεανὸς ἡρώδης, πλὴν πᾶσιν ῥωμαίων οἰκουμένην
 ὑφ' ἑαυτὸν ἐποίησατο, ὅτι πολλοὶ πολέμοις κατάρθασε παρὰ δημοφύλους, καὶ τοῖς
 ὅτε τυράννοις μαχόμενος, καὶ μὴ δὲν θύσασθαι ἡ μάγισσας ἢ μαγείων ἱνῶν, ἀλλὰ ἀπο-
 χρεῖσθαι αὐτῷ ἡ νίκην ὅτι τῶν σαυροῦ σύμβολον τῶν οἰκείων ἐραδύμην παρηγο-
 ρήσας, καὶ ἀχλὺ καθαρήν αἰμῶν καὶ ῥύπτου. ὁ δὲ οὐδὲν ἀδελφὸς ἐφόβον ὅτι ἐκα-
 καύρηται ἐκ κλησίας, διημερῶν διέλειπε τὸν ἡρώδη. ἐπεὶ δὲ διωγμὸν ἐγείρην ἐβ-
 λήσατο καὶ τῶν χριστιανῶν, θεῖα μὲν ἵστατο αὐτὸν ὑπὸ πέρας ἐποίησε. καὶ
 ὡν ἀνιμαχίαις ληφθεὶς, ἤρπασεν τὸν ἑαυτοῦ κατέπαυσε. τοιαῦτα βλάβη ἡρώδης καὶ
 σάντινος, ἐπειρᾶτο πείθειν αὐτὸν ὁ νόμος τῇ ἀρησικείᾳ. πλείστη γὰρ ἐχρηστο κηδεμο-
 νία. καὶ τοῖς πόντων χριστιανῶν ῥωμαίοις καὶ δημοφύλοις.

Οὐ πολλῶν δὲ ὕστερον ἦν ἐν νικαία Γνωδοῦ, ἡρώδης μὲν πλὴν ἡρώδην ἀπαρ- 175
 μένος, ἀνεκλήθη. ἀνέξομαι δὲ ἐν ὅτι βλάβην κεκάλυτο, ἀμείψοι ὕστερον ἐν
 εἰς ἀνιμαχίαν αὐτῷ καὶ ὁδὸς ἐσπουδαῖα, ὡς ἐν χειρὶ λελέξεσθαι. ὅτι εἰς μα-
 κράν δὲ τὰς αὐτῶν ἐκκλησίας ἀπέλαβον, ἀσέβειός τ' ὁ νικομηδείας, ἀμφίωνα τὸν
 ἀντ' αὐτῶν χρεῖσιν ἡρώδη, καὶ θεόγιοις δὲ ὁ νικαίας, χρεῖσιν. ἀνεκλήθη
 δὲ μετὰ τοῖς βίβλιν ὡς ἐχόν τοῖς ὅτι σκῆποις διδόντες. Ἡ δὲ μὲν κατὰ τὴν φησὶν
 ἡρώδης χρίσεως καὶ τὸν ἀλαβείας ὁ μὲν, ὁ φείλομαι σιωπᾶν τὰ κεκριμένον πα-
 ρὰ τῆς ἀλαβείας ὁ μὲν. Ἄλλ' ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ ἑαυτῶν διδόναι τῶν συκοφαν-
 τῶν πλὴν ἀπόδειξιν τῇ σιωπῇ, τοῦτο ἐκεῖν ἀναφέρει μὲν, ὡς ἡμεῖς καὶ τῇ πίσει
 σιωπῶν ἀμείψοι, καὶ τὸν ἐννοῖαν ἐξέλασθαι ὅτι ὁ ὁμοσίου ὅλοι ἐχρὸν μετὰ τῆς εἰ-
 ρηνῆς, μηδ' ἀμείψοι τῇ αἰρέσει ὅτι ἀκαχθῆσθαι. ὁ πομνήσας τὸν ὅτι τῇ ἀσφαλείᾳ
 τῶν ἐκκλησιῶν, ὅσα τὸν λογισμὸν ἡ μὲν ὑπέτερε, καὶ πληροφωρηθέντες, καὶ πλη-
 ροφωρησάμενοι τοῖς δι' ἡμῶν πεισθῆναι ὁ φείλομαι, ὑπέστη μὲν ἀμείψοι τῇ πίσει. τὰ
 δὲ ἀναθεματισμῶν καὶ ὁ περὶ ἀλάβου, καὶ ὡς τὸ πίσει κατὰ τὴν ὁμολογίαν, ἀλλ'
 ὡς ἀπιστοῦντες τοῖς ἐν τῇ τὸν κατὰ τὴν ὁμολογίαν, ἐκ τῶν ἰδίων παρὰ τὴν ἡμῶν πρὸς αὐ-
 τοὺς δὲ τὸν ὅτι τὸν καὶ ὡς εἰς τὸν ὅτι τὸν ἀλάβου περὶ τὴν πληροφωρησάμενοι, μὴ τοῖς
 ὅτι τὸν ὅτι. εἰ δὲ ὅτι τὸν καὶ ἡ ἀγάπη ὁ μὲν Γνωδοῦ, ὅτι ἀνιμαχίαν, ἀλλὰ σιωπῶν
 μὲν τοῖς πρὸς ὁ μὲν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι τὸν ὅτι τὸν ἀλάβου πληροφωρησάμενοι τὸν
 συγκαταθεσιν, ὅτι τὸν ὅτι ἀλάβου ἀλάβου φέρει, ἀλλὰ πλὴν ὁ πόντος τῆς αἰρέσεως
 ἀποδομένον. εἰ γὰρ κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὡς εἰς τὸν ὅτι τὸν ἐπὶ ἀλάβου ἡ μὲν,
 ἐξέειπε ἐν ἀπασιν ἀνιμαχίαις, ἀκαχθῆσθαι τοῖς πρὸς ὁ μὲν κεκριμένον. καὶ ὅτι αὐ-
 τοὺς τὸν ὅτι τὸν ἀλάβου ἐδόξεν ὁ μὲν τῇ ἀλάβου φησὶν ἀλάβου, καὶ
 ἀλάβου. ἀλλὰ τὸν δὲ τὸν ἀλάβου τὸν ὅτι τὸν ἀλάβου, καὶ ἀλάβου
 ἀλάβου, ἐφ' οἷς διεβλήθη ἡ μὲν ὅτι τὸν ἀλάβου καὶ ἑαυτῶν ἐν δὲ τὸν ὅτι τὸν
 ἀλάβου κατὰ τὴν ὁμολογίαν, ὡς ἀλάβου τῇ φησὶν ἀλάβου ὁ μὲν ἀλάβου, καὶ τὸν ἀλάβου
 ἀλάβου ἀλάβου κατὰ τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἀλάβου τὸν ἀλάβου κατὰ τὴν ὁμολογίαν
 ἀλάβου τὸν ἀλάβου ἀλάβου ἐφ' ἡμῶν.

Ὡς δὲ μὲν αὐτοῖς ἀσέβειός τε, καὶ θεόγιοις μελετηθήσεται, καὶ τὰς αὐτῶν ἐκκλη- 175
 σίας ἀπέλαβον. καὶ δὲ τὸν τὸν ὅτι τὸν ἀλάβου τὸν ἀλάβου ἀλάβου ἀλάβου
 Ec.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δρος ἀγέξδμδρείας ὁπίσχοπος, δέξδδον αὐτῷ καὶ ἵππεν ἀθανάσιον, γείας παρ-
 τάξουσιν, ὡς ἡγούμην, ἐπ' αὐτῷ ἀγαθὸν τιλὺν φηφον. ἐπεὶ τὸν γε ἀθανάσιον φασὶν
 ἀποφυγεῖν πειραθῆναι, καὶ ἀκούσας βιασθῆναι παρὸς ἀγέξδμδρου τιλὺν ὁπίσχοπὸν
 ὑποδέξασθαι. καὶ μὴ μόνον ἀπολινάειος ὡδὲ γράφων. οὐκ οὐκ δὲ καὶ μὴ τῶν-
 τα πολεμεῖν ἐν δὲ σέβει. ἀλλὰ παρὸν μὲν ὅτι τὸν μακάριον διδάσκαλον τοῦ
 ἀνδρός ὁπλίζεσθαι, καὶ οὐκ πρὶν σιωπῆσαι, ὡς πατερίαις, ἐπεὶ τὸ ἐπ' αὐ-
 τὸν ὡς ἐκέν ὅτι τὸ ὁπίσχοπος δέξδδον, πολλὴ μὲν ἀποφυγὴ χρησάμενος. καὶ
 θεὸν δὲ ἀνδρεῖς ὡς καὶ τὸ μακάριον ἀνδρὶ τὰς τιλὺν ὁπίσχοπὸν ἐγγράψαντα,
 παρὸς δὲ δὴ γὰρ γείας δηλώσειν, οὐχ ἕτερον ἔσεσθαι τὸν δέξδδον, ἢ τοῦτον. ἐκ δὲ το-
 ῦ μὲν γὰρ ἐκ τῆς βίου. ἡ δὲ παρὸς ἀπαλλαγὴν τυγχάνων, ἀθανάσιον ὀνομασι-
 μὴ πρὸν τὰ ἐκ αὐτοῦ. καὶ ὡς ὁ πρὸν ὁμῶνυμος ὑπήκουε τῇ κλήσει, παρὸς μὴ τοῦ-
 τον ἀπεισιώπα, ὡς ὁ τοῦτον καλῶν. αὐτὸς δὲ ἐξήλθε τῇ κλήσει, καὶ ὡς τῶν πο-
 λῶν ἐγένετο, ἀπεισιώπα μὲν ὁ πρὸν. ἐδὴ γὰρ δὲ ὁ μὴ πρὸν. καὶ παρὸς φησὶ καὶ
 ἡγεγχεῖν ὁ μακάριος ἀγέξδμδρος. ἀθανάσιε νομίζεις ἐκ πεφύλαγμαι, οὐκ ἐκ-
 φέξῃ, δηλῶν ὡς παρὸς τὸν ἀγῶνα ἐκ αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν ἀπολινάειος γράφει
 παρὸς ἀθανάσιου. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς δόξης αἰρέσεως λέγουσιν, ὡς ἀγέξδμδρου ἱερωτή-
 σμῶν, ἐκοινωνοῦν ἀγῶνι οἱ τὰ ἀγέξδμδρου καὶ μελεῖν φρονιῶντες, βουλεύον-
 τες τὸ ἐκ θεοῦ καὶ τὸ ἀγῶνι αἰγύπτιον πενήτην καὶ τέσσαρες ὁπίσχοποι ἐνω-
 μῶτως βουλεύοντο κοινῇ φηφον αἰρέσας τὸν ὁφείλοντα τιλὺν ἀγέξδμδρων ἐκκλη-
 σίαν ὁπίσχοποι. ὁπίσχοποι δὲ ἐπὶ ἀγῶνα τῶν ὁπίσχοπων παρὸς τὸ πρῶτον
 γνωμὴν ἐκείνην τιλὺν ἀθανάσιου χρεοῖαν, καὶ ἀφ' οὗτο πολλοὺς τῶν λαῶν,
 καὶ τῶν ἀνὰ τὸ αἰγύπτιον κληρικῶν ἀποφυγεῖν τιλὺν παρὸς αὐτὸν κοινωνίαν. ἐγὼ δὲ
 πείθομαι τὸν ἀνδρα τοῦτον, οὐκ ἀγῶνι πρὸς τὸν ὁπίσχοπον, ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα, λέγειν τὸ
 καὶ νοῦν ἱκανόν, καὶ παρὸς ὁπίσχοπος ἀντέχον, οἷα μάχισα ὁ κατ' αὐτὸν ἐδείκτο
 καρῶν. ἐκ νέου, ὡς εἰπεῖν, αὐτοδίδακτος τοῖς φανείας ἀμείλιτοι οὐπω παρὸς τῶν
 γνωμῶν, τοῦδε φασὶν ἐπ' αὐτῷ συμβεβηκέναι. δημοτελῆ καὶ σφόδρα λαμπρῶς
 παρὸς τὸν εἰσεῖν νῦν ἀγῶνι ἀγέξδμδρος τὸ ἐτήσιον ἡμέραν τῆς μὴ μόνον πε-
 τῶν τῶν γνωμῶν πρὸς αὐτοῖς ὁπίσχοποι. ταῦτα μὲν ὁπίσχοπος ἀγέξδμδρος ὅτε τὸ
 ἐκκλησίας ἡγούμενος, ἡ δὲ τὸ λειτούργειαν πληρώσας, παρὸς τῶν αὐτῶν
 μέλλοντας ἀεισῶν. καὶ ἑαυτὸν ὃ δέξδδον, τοῖς ὁφθαλμοῖς εἶχεν ὅτι τὸ θαλάσσιον.
 ἰδὼν δὲ πόρρωθεν τῶν αἰγῶν παῖδας παίζοντας, καὶ ὁπίσχοπον μιμουμέ-
 νοις, καὶ τὸ ἐκκλησίας εἶδη, ἐφόσον ἀκίνδυνον ἐώρα τὸ μίμησιν, ἡ δὲ τῇ θέᾳ,
 καὶ τοῖς γνωμῶν ἐχαίρειν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν ἀπορρήτων ἡ φηφον, ἐπαρῆται. καὶ μετὰ
 καλεσάμενος τοῖς ἐν τῇ κλήσει, ἐπέδξε τοῖς παῖδας. καὶ συληφθέντας αὐ-
 τοῖς ἀγῶνι κελεύσας, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς αὐτοῖς ἢ παῖδα, καὶ ποδαποῖοι ὅτι
 ταῦτα λόγῳ καὶ παρὸς τῶν. οἱ δὲ, δεισόντες, τὰ παρὸς ἡρνοῦντο. ὁπίσχοπος ὃ αὐ-
 τοῖς τῇ βιασθῆναι, καλεμνύοντο ὁπίσχοπον μὲν καὶ δέξδδον γνέσας τὸ ἀθανάσιον,
 βασιλοῦσθαι δὲ πρὸς αὐτῶν ἀνὰ τῶν ἀμύμων παίδων, ὡς ὁπίσχοπος ἀνέκρινεν
 ἀγέξδμδρος, ὡς αὐτοῖς ἡρετο ἢ ἐποίησεν ὁ τῆς παιδείας ἱερεὺς. ὡς δὲ αὐτοῖς ἀπεκρί-
 ναντο ἢ ἐδιδάχθησαν. ἀνδρῶν δὲ πᾶσιν τὸ ἐκκλησιαστικὸν τῶν ἀκριβῶς ἐπὶ
 αὐτοῖς φυλαττέσθαι, ἐδοκίμασεν ἅμα τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἱερεῦσι, βουλεύσασθαι μὴ

μη

μη χρεῖναι ἀναβαπτίσας τοὺς ἀπαξ ἐν ἀπλότητι, ἐν γείας χείρας ἀξιοθέντας. τὰ δὲ ὅλα πρὸς αὐτοὺς ἐπλήρου, ἀ γέμεις μόνοις τοῖς ἱερωμένοις μυσταγωγούμενους ἐπιελθόν. ἀθανάσιον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους παῖδας οἱ παρ᾽ ἐν τέρῳ καὶ δέκονοι ἐν ᾧ παύσαν ἐπύλχανον, ἡ πό μὲν τυχεῖν θεῶν τοῖς οἰκείοις παρ᾽ ἐδωκεν ἀναθρέψαι τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀγαγεῖν ἐφ' ὅ ἐμιμήσαντο. μετὰ πολὺ δὲ, ὁμοδιαιτὸν καὶ ἡσυχαστὰ φέρον ἀθανάσιον εἶχεν. οὗ δὲ ἀρχαῖς, γραμματικοῖς τε καὶ ῥήτορι φοιτήσας, ἦδη δὲ ἀνδρας ἱερῶν, καὶ πρὸς τῆς ἐπισκοπῆς πεῖραν ἔδωκε τοῖς ὁμιλήσασιν αὐτῷ σοφοῦ καὶ ἡγοῦμένου ἀνδρός. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν ὁ ἡγεῖς ἀνδρὸς, ἀφ᾽ οὗθεν αὐτὸν κα- ταλιπὼν, ἔτι μαῖλλον ἐπέδωκεν ἢ πρὸς αὐτὸν δόξα, βεβαιωμένη τῆς οἰκείας δόξης, καὶ τῇ μὲν τυχεῖ τῷ μεγάλῳ ἀντωνίου μοναρχῷ. μετὰ καλουμένου γὰρ αὐτὸν ὑπήκουε, καὶ τοῖς πόλεσιν ἐφοίτα, καὶ δὲ τὰς ἐκκλησίας σιῶν, καὶ οἷς ἐδιδάσκει πρὸς θεοῦ ἐλπίδι καὶ φίλον ἐν πάσῃ εἶχεν αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐνδημιουμένοις ἢ ἀπερη- νομένοις αὐτῷ, ἀπεστέφοντο. μάλιστα δὲ ἐνδοξότατον αὐτὸν κατέστησαν οἱ τὰ δόξου καὶ μελεῖον φρονοῦντες.

Αὐτὸν μὲν ἐπιβουλεύσαντες, οὐδέποτε ὃ δὲ καὶ αὐτὸν ἔχον δόξαντες. τὰ μὲν ἡ δὲ οὐκ ὥρα δι' ἐπισκοπῆς ἐπερὶ αὐτῷ ἀστέλιος δέχεσθαι τοὺς πρὸς δόξαν. εἰ δὲ ἀπειθήσῃ, κακῶς αὐτὸν ποιήσῃ ἀγράφως ἡ πείρα. ὡς δὲ οὐκ εἴξε μὴ δεκτοῖς εἶναι ἐνιστάμενος τοῖς ἐπὶ νεωτερισμῷ τῆς ἀληθείας αἵρεσιν ἀνέοντες καὶ πρὸς τὸ ἐν νικητῇ σιῶν ὁδοῦ ἀποκηρυχθέντας, ἐσπουδαζέτω ὅπως αὐτὸς ὁ βασιλεὺς παρ᾽ ἐξήσῃ τὸν δόξαν, καὶ καθοδὸν αὐτῷ πρὸς ἀρχήν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐγγύς, οὐκ εἰς μακρὰν ἐρώ. ἐν δὲ τῷ τότε πάλιν πρὸς αὐτοὺς ἐσαΐαζον οἱ ἐπισκοποὶ, ἀ- κριβοκοροῦντες αὐτὸν ὅμοιον ὄνομα. οἱ μὲν γὰρ, τοῖς τοῦτο παρ᾽ ἐξήσῃ τοῖς ἐκκλησίαις ἐλασφημεῖν ὄντο, ὡς ὑπὲρ ἑξέως ἐκ τῆς τὸν ὑὸν δόξαντας, καὶ τὰ μοναχοῦ καὶ σαββίτου φρονοῦντας. οἱ δὲ αὖ πάλιν, ὡς ἡμίωτας τοῖς ἑτέροις ἐξέφεποντο, καὶ πολυθείας εἰσάγειν διέβουλον. καὶ δις ἀπὸς μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ἀστέλιον, εἰς τὰ ἐν νικητῇ δόξαντες πρὸς τοῦ δόξματος κακοδομοῦντας. ὁ δὲ ταῦτα μὲν ἐπαμείβοντο φησὶν δις ἀπὸς δὲ, πρὸς σαββίτου ὄντος δὲ ζῆλον δόξαν.

Συνόδοι δὲ ἐν ἀντιόχεια ἡγουμένης, ἀφ᾽ οὗθεν δις ἀπὸς τὸ ἀντιόχεια ἐκ- κλησίαν. τὸ μὲν ἀληθές, ὡς πολλὴ ἔχῃ λόγους, καὶ ὅτι πρὸς ἐν νικητῇ πῖστιν ἐπὶ τῇ, καὶ τοῖς ἀμφοῖν τὸν ἀστέλιον καὶ παυλίον τὸν τύρον ἐπισκοποῦν, καὶ παρ᾽ οὗθεν, τὸν σκυ- τοπόλεως, ὡν τὸ γινώσκον οἱ ἀπὸς πρὸς ἱερεῖς εἶποντο, οἳ γὰρ τὰ δόξου φρονοῦ- ντας, ἀπεστέφοντο, καὶ φανερώς διέβουλον. παρ᾽ οὗθεν δὲ ὡς οὐχ ὅσας παρ᾽ ἐξέσει τὸ ἱεροσολύμων ἀγῶνας ἐφωράθη. μέγιστη δὲ δὲ πρὸς αὐτὸν κατὰ ἵρεσιν ἀνεκινήθη εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ ἀντιόχεια, ὡς μικροῦ δὲ ἐν ξιφῶν ἀφ᾽ αὐτῶν τὸ πλήθος, καὶ πᾶσαν κιν- δινωδύσαι πρὸς πόλιν. ἐβλάψε δὲ τοῦτο ὁ μετεκίως αὐτὸν πρὸς βασιλέα. ὡς γὰρ ἐγὼ ταῦτα συμβεβηκέναι, καὶ τὸν λαὸν τὸ ἐκκλησίας εἰς δύο διηρῆσθαι, σφόδρα ἐχάλεπαινε, καὶ ἐν ὑπονοίᾳ αὐτὸν εἶχεν ὡς αἴτιον τὸ εἰσεσσεῖν, πέμπτῃ δὲ ὁμοῦς ἰνὰ τῇ ἀμφοῖν αὐτὸν λαμπερῶς στρατευομένων, ἐν τειχεῖς τοῖς εἰς δέος κατέστησαν τὸ πλήθος, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς καὶ βλάβης κατέπαυσαν πρὸς εἰσιν. λογισάμενοι ὃ οἱ κατελόντες δις ἀπὸς, οἱ δὲ τοῦτου χάριν εἰς ἀντιόχεια ἡγουμένης ἐπύλχανον, ὡς οἱ τῇ ὁμοδόξων αὐτοῖς παρ᾽ ἐστήσαντο πῖνα τὸ ἐν τῷ δὲ ἐκκλησίας βασιλεῶν γινώ-

Ec. iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ριμον, κὺ ὅτι λόγων ὀπίστημι διδοκίμων, ἔσθ' ὡς ἔξουσιν πειθόμενοι τοῖς ἀνθρώποις,
 δι' ἔχ' ἐνὸς μὲν ὀπίσθ' ἔλθαι τὸν ἀντιοχέων θρόνον δι' ἐσθ' ὡς παμφίλου. κὺ γὰρ
 φοῖσι τοῖς τοῦτου πατ' βασιλεῖς, δηλώσαντες καὶ ὡς λαὸν ὑποφύας τοῦτο κεχα-
 ρισμένον εἶναι. ὡς γὰρ ἐξήτησαν κὺ ὅσοι τοῖς κλήρου κὺ τῶν πλήθους ἀπεχθῶς εἶχον
 πρὸς Δισάθιον. ὅτι μὲν δι' ἐσθ' ὡς βασιλεῖς τοῦ αὐτοῦ μὲν. ἐπαμείνας
 δὲ αὐτὸν τὸν τοῦ αὐτοῦ τὸν βασιλεῖς νόμος γὰρ ἐκκλησιαστικὸς ἐκώλυε τὸ ἀπαξ
 ἡγησάμενον ἐκκλησίας, ὅτι σὺ τὴν δὴ μὴ μεμείναναι. ἔγραψε δὲ καὶ ὡς λαὸν καὶ
 αὐτὸν δι' ἐσθ' ὡς, ἀποδεχόμενος αὐτὸν τὸν γνῶντος, καὶ μακάριον ἀποκαλῶν, ὡς οὐ
 μᾶς πόλεως, ἀλλὰ πάσης ἡς οἴκου μένης ὄντα ἀξίον ὀπίσθ' ἔχειν. ἔγραψε δὲ καὶ
 ὡς λαὸν ἡς ἀντιοχέων ἐκκλησίας, τοῖς τὸ ὁμοιότητος, καὶ τὸ μὴ δεῖν ἐφίεσθαι τὸν
 ἀνθρώποις ὀπίσθ' ὡς, ὡς οὐκ ἀγαθὸν ὄντος τῶν ἀλλοτρίων ὀπίσθ' ὡς. ἰδὲ δὲ
 τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ὀπίσθ' ὡς τῶν οὐκ ὄντων δι' ἐσθ' ὡς. καὶ δι' ἐσθ' ὡς μὲν ὁμοιῶς
 ἡς τῶν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐπ' αὐτὸν, ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν γράμμασιν. ὡς δὲ δόκιμοις δὲ πᾶσι
 πᾶσι τῶν πειθόμενος δι' ἐσθ' ὡς καὶ παρὰ δόκον τοῦ αὐτοῦ, καὶ γὰρ ὡς θρόνον
 θρόνον, ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ, ὃν δὲ κρίνωσιν ἢ ἔτερον ὃς ἀξίος, φησὶ, φανείη, χρεῖ-
 νῶσιν τὸν ἀντιοχέων ἐκκλησίας πρὸς τὸ αὐτόν. ἐπεὶ δὲ τὸ βασιλεῖος ἐδίδετο γράμ-
 ματα, δι' ἐσθ' ὡς ἐχρεώτην τοῦ αὐτοῦ. Δισάθιος δὲ, ὡς ἐπὶ τὸ μὲν, ἡσυχῇ τὸν σκυφανίαν
 ὡς ἔχεν, ὡς δὲ πᾶσι κρίνας ἀμεινον, ἀντὶ τῶν τε ἀλλὰ καλὸς κὺ ἀγαθός, κὺ ὅτι δι' ἐσθ' ὡς
 διὰ δικαίου θαυμαζόμενος, ὡς ἐκ τῶν φερόμενων αὐτῶν λόγων (ὡς δὲ ἐστὶν ἐστὶν, ὅτι
 χαίρει τὴν φερόμενος καὶ σωφροσύνη νοσημάτων, καὶ ὁμοιότητων καλῶν, καὶ χαίρει
 δι' ἐσθ' ὡς διδοκίμων ὡς.

κ) Ὑπο δὲ τοῦτον τὸν χρόνον, ἰούλιος μὲν, μῦρκου μὲν σὺλβερον ἐπὶ ολίγῳ χρόνῳ
ἐπίσκοπὸς ἦν, τὸν ἐν Ῥώμῃ διέπε χρόνον· μαξιμος δὲ μὲν μακρείον τ' ἱερο-
σολύμων. τοῦτον δὲ χρόνος ἐπίσκοπον· ἀπὸ μακρείου χρεωτονηθῆναι τῆς ἐν διοσ-
πόλῃ ἐκκλησίας· ἐπιγερθῆναι δὲ πρὸς αὐτὴν ἐν ἱεροσολύμοις καὶ τοικοῦντων. ὁμο-
λογητῆς γὰρ ὢν, καὶ διὰ τὸ ἀγαθὸς τῇ δοκιμασίᾳ ἔλατο· ἀποφύγιος ἦν μὲν τ' ἔτι μα-
κρείου τελευτῶν εἰς πλὴν ἐνθάδε ἐπίσκοπὸν. ἐπεὶ δὲ χαλεπῶς ἔπληθος ἔφερον
οὐτ' ἄρ' ἡγεῖται ἐπὶ αὐτοῦ ἀποστρεφόμενον, καὶ εἰς αὐτοὺς ἠπειράτο, ἔδοξε δὲ ἔχειν δι-
πολίτας μὲν ἑτέρῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπίσκοπον· μαξιμον δὲ ἐν ἱεροσολύμοις μένειν, καὶ
μακρεῖον σπυριδῶν μὲν δὲ τ' αὐτὸν τελευτῶν, ἡγεῖται δὲ ἐκκλησίας, ἵστέον μὲν
τοῖς ὡς οἱ ἑαυτὸν ἠκριβωκότες, καὶ γνώμην μακρείου ἡγεῖσθαι τ' ἐν ἀπουδασθῆναι ἐν
πλήθει τῶν παλαιῶν (ἰσχυρίζονται). φασὶ γὰρ αὐτὸν μεταρρηθῆναι ἐπὶ τῇ μαξιμου χρεω-
σίᾳ, ἐπίσκοπος μὲν ὡς ὁρῶντας πρὸς τοὺς δόξάζων, ὅτι δὲ τ' ὁμολογῆναι ἔλατο κα-
ταμύ, ἀναλκῶς φυλακτέον ὅτιν εἰς τ' αὐτὸν δὲ δοχίω. ἐδεδίδε γὰρ μὴ τελευτή-
σῃ αὐτὸν, καὶ ἐν δὲ ὅντες οἱ ἀμφὶ τ' ἀσέβιον καὶ παρ' ἑαυτοῦ οἱ δὲ τὰ δρείου
φρονούμεντες, ὁμοδόξως τ' ἐνθάδε χρόνον ἐπίσκοπος ἔλθουσιν. ἐπεὶ καὶ μακρεῖον πρὸς
τοὺς νεωτέρους ἐπεχείρησεν. ἀφορεμένοις δὲ πρὸς αὐτὸν, δὲ τὸ τοῦτο πρὸς τὸν ἡγόν.

καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἀγνώστοις ἔπαυ τέλος εἶχεν ἡ δὲ ἀρχὴς αὐτοῖς παρὲς ἀνθρώπους κινηθεῖσα φιλονεικία. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ συνόδῳ τῇ κτ' ἵσταται, ἡ μὲν ἀρετὴ ἀρετοῖς παντάπασιν ἀπεκνηρύθη, οἱ δὲ τὰ μεγέθους φρονεῖντες ἐπὶ τοῖς εἰρημνοῖς ἐδέχθησαν, ἐπαμύνην δὲ ἀνδρῶν ᾧ ἀγνώστον, πρὸς δὲ τὸν μέγιστον τὰς ἐκκλησίας αἰσθάνοντες

πρῶτον μὲν ὅπως ἐαυτὸν ἐποίησατο, καὶ ἐν τῇ λυκῇ διήγειρε. μετ' οὐ πολὺ δὲ μὴν ὅν
 βίον καταλιμπνύειν, ἰωάννου διὰ τῆς αὐτῆς σκηνῆς πρῶτον δὲ δόγμα ἦεν ἐν νι-
 χηᾷ (νόδου, κατέστησεν αὐτ' αὐτῶν, καὶ πάλιν αἴλιος ἀταξίας, τῆς ἐκκλησίας ἐ-
 γήγετο. ἰδόντες δὲ οἱ θρῆσκῶν τοὺς μὴ ἐλπίοντες, ἐπετρέπον καὶ αὐτοὶ τῆς
 ἐκκλησίας. οἷα γὰρ φησὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ταραχῇ, οἱ μὲν, τῇ θρῆσκῳ δόξαν ἐπαύ-
 μαζον. οἱ δὲ, ἐδιδόσκον τοὺς ἐκ τῆς μὴ ἐλπίοντες χρεῖαι τῆς ἐκκλησιῶν
 ἡγεῖσθαι, καὶ τοῖς πρῶτοις πρῶτον. πρῶτον δὲ δόξα φερόμενοι πρὸς ἑαυτοὺς ἐκεί-
 τεροι ὡς εἶδον τὸ πλῆθος ἐπὶ μὲν τοῖς ἱεροῦσι ἦεν καὶ ὁλὰ ἐκκλησίας, εἰς φθόνον
 κατέστησαν, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπείσθησαν, καὶ κοινῇ τινὲς ἔχοντες ἐδέξαντο πρὸς
 τὸν κληρὸν ἀγέλας ἀνδράς. ἐπιμύξτε πρὸς οὓς διήγοντο, τὰ ἐγκλήματα πρὸς φε-
 ρον, καὶ τῆς ἀπολογίας ἐποιούσας ἐπὶ τοσούτων, ὡς πρὸς τὸν τῶν μὴ ἐλπίοντες
 ἐν αἰγυπῷ πρῶτον πολλὰν ὀνομάζεσθαι τοὺς τῆς θρῆσκῳ φερόμενους, καὶ τοὺς γε
 πρῶτον μὲν ἐνεκεν ἐκκλησιῶν διεφένοντο. θρῆσκοι δὲ ὁμοίως θρῆσκῳ πρὸς
 θεοῦ ἐδέξαντο. ἀλλ' ὁ μὲν ἰδὼν τὰ πρὸς ἀλλήλων ἀγαθὰ μὲν οὐκ ἐπείσθησαν σφᾶς
 πρῶτον γινώσκον καὶ συμφωνῶνς ἐπὶ μὲν ἐν τῇ κοινῇ τῇ ἔχοντες, ἐκαστοὶ πρῶτον
 δοκῶντες ἐκείνους κεραιήσιν ὡς ἐδέχοντο. ὡς δὲ χρεῖαι, ὡς εἰκός, ἐκ τῆς πρὸς ταῦτα
 ἀγέλας ἐξῆσαν ἐξ ἑλπίοντες, τῆς θρῆσκῳ δόμῳ ὁμοίως πρὸς θεοῦ ἐδέξαντο. ἐπὶ
 τὴν τὴν πάλιν εἰς τὴν πρῶτον ταραχὴν ἐπὶ μὲν τῆς καὶ τῇ θρῆσκῳ. καὶ λαοί, καὶ κλη-
 ροὶ ἦεν πρὸς ἀλλήλους ἀπεχίζοντο κοινῇ. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐν αἰγυπῷ πόλεις, καὶ
 μάλα πρῶτον βίβλιν καὶ ἡγεμονίαις, καὶ ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει αὐτῆς ἀνέρι-
 πτόν τῶν πρὸς τῆς θρῆσκῳ δόμῳ. ἀμύχανοι λέγει ὡς ἀσέβιος ὁ νικομηδείας ἐπι-
 σκοπος, ὅς θρόνος ὁ νικητῆς πρῶτον πείσθησαν τὸν ἐκ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ πέν-
 ταφυλάτῃ τῇ γρῶν τῇ ἐν νικητῇ νόδου, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς
 φῶς, καὶ τῆς θρῆσκῳ ἐπεχείρου διδάσκον μὴ χρεῖαι ὁμοούσιον εἶναι πᾶσι
 τὸν ὅσον δόξαν. πρὸς δὲ τούτου ἐγκαλούμενον ἀσέβιον ὡς ἀντίκρως πρὸς βα-
 σιλέα πρῶτον ἀσέβιος, καὶ εἰπεῖν ἐπὶ δειξάντα ὡς ἡμῶν ὡς εἰς τοῦτο τὸ ἰμάτιον
 ἐμὸν θεομῆδους διαρετίν, οὐ πᾶσι ἀνὸς φάτω ἦεν αὐτῆς οὐσίας ἐκείτερον. ἐπὶ τούτοις
 δὲ χαλεπῶς ἄλλαν ἔφερεν ὁ βασιλεὺς. οἱ οὖν γὰρ μὲν τῇ ἐν νικητῇ νόδον πε-
 παύσθαι τῆς τοιαύτης ζητήσεως, πρῶτον ἡπίδας αὐτῆς ἀνακινῶντας ἑώρα. ὅτι ἡκί-
 στα δὲ αὐτὸν ἡύπησεν ἀσέβιος καὶ θρόνος, ἀγέλας ἀνδράσι τοῖς κοινωνήσασθαι, οὓς
 εἰς μεταμύχην ἡ σκηνὸς τέληρκει ὡς μὴ ὁρῶν δόξαν. αὐτοὺς δὲ ὡς αἰτίους
 διχνοίας, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦεν πατείδος ἐκδημοῦντας ἐκπεμφθῆναι πρὸς τα-
 ξέν. ἐκ ταύτης δὲ ἦεν αἰτίας εἰσὶν οἱ λέγοντες ὁρῶντα τὸν βασιλέα, καὶ τὰ δικά-
 σαι φυλάττον ἀσέβιον καὶ θρόνον. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτου ἐν τοῖς πρῶτοις ἐγγραφα
 αὐτῶν πρῶτον ἀκριβῶς ἐπισταμῶν ἀκήκοα.

Αθανασίῳ δὲ τῇ ἐπὶ τῶν μὲν πρῶτον γινώσκον αἰετοί. πλείστην γὰρ ἔχοντες καὶ
 πρῶτον βασιλεὺς πρῶτον ἀσέβιος δὲ διδάσκον, τὸν θρῆσκῳ μὲν ὡς ὁμοδόξον καὶ φίλον καὶ
 γὰρ εἰς τὴν ἀγέλας ἀνδράς ἐκαστοὺς δόξαν. τῇ τῇ ἐκκλησίας ἐκείνους, ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς
 γινώσκον. ἀγέλας ἀνδράς οὐκ αὐτὸν πρὸς κωνσταντίνον, ὡς σάσεων καὶ δορυφών αἰτίον
 τῇ ἐκκλησίᾳ γινώσκον, καὶ εἰργάζοντα τοὺς βαρλομῶντες ὅς τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσέναι, ὅσον
 πᾶσι ὁμοῦν, εἰ τοῦτο μόνον συγχωρηθῇ. ἐπιστολῶν τῇ ἀληθείᾳ εἶναι τῆς κατ' αὐτῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κτδ Μυθιανοὶ δὲ τὴν περὶ ἐκείνου ἀποτυχόντες πείρας, ἐπέεον ὕψαλλον καὶ ἀθανά-
σιον γραφάς, πυνυλὸν, ὡς ποτὲ λειονέρον συνέπειν. καὶ δὲ, ὡς ἄρσενιον ἰνὰ κλεί-
νας, εἰς ἐπεὶ αὐτὸν τὴν βραχίονα, καὶ πρὸ ἐαυτοῦ ἔχον ῥηπείας ἔνεκα. οἷα δὲ κηχευὸς
ὑγέλοιο ἄρσενιος ἀμύλημα ἔπεισάν κρύπτεισθαι. δίκην γὰρ ὑφωρῶν δώσαν
καὶ τὰ πρὸ ὅτι σὺ πῶς ἀθύνον ἄνθρωπος. οἱ δὲ συμβῶν οὕτως εἰς ἐχάτην δὲ βολὴν
διεσκέδασαν οἱ ἐπὶ βουχάοντες ἀθανάσιον. καὶ τὸν μὲν ἄρσενιον ἐπιμυλῶς ζήτησαν
τες δὲ εἶπον,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πρὸ ἡγῶσιν δὲ δοκίμοις φιλοσόφοις ἐγένετο, πόλεις καὶ τόποις ἀγνώστους ἐσομένους.
 οὕτω γὰρ πλάτων ὁ θεοφύλακτος ἐστὶν ἐν ἀγνώστους ἐνεδήμεισε καὶ πρὸ ἀνδρῶν
 μαθητῶν. ἐπλάσσε δὲ καὶ ἑς σκελῆαι ὅτι θεὰ τῇ αὐτῇ κεραιώτων. ἐν οἷς
 αἰετὶ ὡς ἀπὸ γῆς ἀναδιδόμενον αὐτόματον παμφαγῆσαι πῦρ. πολλάκις δὲ ὑποφω-
 χέον ποταμοὺς δίκην ῥεῖ, καὶ τὴν γαίονα γλῶσσοισι τὸ ὄψον, ὡς ἐπὶ νῦν πολλοὺς
 ἀγροὺς φάινεσθαι καὶ ἀκαταμάχτους, καὶ μήτε ἀπορρῆναι, μήτε φυλεῖν
 δένδρων, οἷα γὰρ τοῖς θεοδομῶν χῶρας καὶ ἀγροῦσι. τοῦτοι δὲ τοὺς κεραιώ-
 ρας καὶ ἐμπεδοκλῆς ἐσώρησεν, ἀνὴρ λαμπρὸς πρὸ ἡγῶσι φιλοσοφίας, καὶ ἐπέ-
 σιν ἡρώοις τὴν ἐπιστήμην πρᾶγματι δασάμενος. δὲ πορρῆναι δὲ τοῖς ἀνα-
 δόσεως τοῦ πυρὸς, ἢ τοῦτω τὸ ὄψον ἀμεινον ἀποφανθῆναι δοκιμάσας, ἢ ὅτι ἀγρο-
 τερὸν εἶπεν, ὅτι αὐτὸς ἴσως εἰδὼς οὐ χᾶριν παρὰ θεοῦ τὴν τοιαύτην εἶπεν ἐν αὐ-
 τῷ τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι, ἢ γὰρ εἰς τὸ πῦρ, καὶ διεφθάρη. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ δημό-
 κριτος ὁ κανσαντίνος, πλείστας ἐσώρησε πόλεις, ἀέρας καὶ χῶρας, καὶ ἐσθῆ, καὶ ὅτι
 ἔτεσιν ὀγδοήκοντα ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὅτι ξένης αὐτοῦ πού τοις ἐαυτοῦ φησὶν. ἀλλοί τε ὅτι
 τοῖσι μυρίοι τῇ πρὸ ἡγῶσι θεῶν, ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι τοῦτο ἐσπούδασθαι. οἷς
 ζηλώσας μερόπιος ἡ φιλόσοφος τύριος ἡ φοινίκης, πρὸ ἡγῶν εἰς ἰνδοὺς εἰπον-
 το δὲ αὐτὰ παῖδες δύο, φεβυμύδιος τε καὶ ἐδέσιος. ἀμφω δὲ ἡγῶν παρρησιασ-
 τες, οἷς ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἡγε, καὶ ἡδὲ θεῶν ἐπαίδευσεν. ἐσώρησας δὲ ἡγῶν ἰνδικῆς ὅσα γὰρ
 αὐτὰ ἐξ ἡγῶν, νηὶς ἐπιπλεῶν τελλομένων εἰς ἀγροῦν, συμβαλὼν δὲ καὶ χεῖρας ὑ-
 δατος ἢ τῇ ἀγῶν ἐπιπλεῶν εἰς ὅρμον ἡγῶν παρρησιασθῆναι αὐτῶν, καὶ ἀδραμόντες οἱ
 τῇδε ἰνδοὶ κτείνουσι πόλεις, καὶ τὴν μερόπιον. ἐτύχον γὰρ ὅτε ἡγῶν ἡγῶν ἡγῶν
 μερόπιος ἀπονδᾶς. τοὺς δὲ παῖδας νέους ὄντας οἱ κτείνουσι εἰς ὡς ἡγῶν, καὶ βασιλεὺς
 ἐαυτῶν παρρησιασθῆναι. ὁ δὲ, τὴν νεώτερον οἶνον χρόνον κατέστησε. μείζονα δὲ ἡγῶν αὐτῶν
 οἰκίας τὴν φεβυμύδιον καὶ τῇ χεῖρας ὅτι ἡγῶν. ἡγῶν γὰρ αὐτῶν ἐχέμενα καὶ
 διοικεῖν ἡγῶν. ὅτι πολλὰ δὲ χεῖρας χεῖρας σφᾶς καὶ πῆσιν παρρησιασθῆναι
 νοῖς, τελευτῶν ὅτι παῖδες καὶ γαμέτη ἡδὲ θεῶν ἡγῶν αὐτοῖς ἡμείψατο, καὶ οἱ
 βούλων) ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐπέβη. καὶ ὁ μὲν εἰς τύρον παρρῆσιος οἱ κτείνουσι ἐπαυ-
 δᾶζεν. ἐν δὲ τοῦ βασιλέως ἡγῶν νέου κομιδῇ ὄντος, ἐδέθη ἡ τοῦτου μήτηρ ἐπὶ ὀλίγον
 χεῖρας παρρησιασθῆναι ἀμφω τὴν βασιλείαν ὅτι ἡγῶν, ἀφ᾽ ἑαυτῶν ὁ πᾶς ἀνδρῶν
 γαίη. ἀνὴρ ὁλοῦσθαι δὲ τὴν βασιλείαν, ἡδέσθη καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ πᾶς ἡγεμονίαν ἡ-
 δῶν διώκει. ὁ δὲ φεβυμύδιος γαίης ἴσως παρρησιασθῆναι ὅτι φανείας, ἢ καὶ αὐτο-
 μάτως τῇ θεοῦ κινουῦτος, ἐπὶ τῶν θεῶν εἰς ἡγῶν εἰς χεῖρας τοὺς ἡγῶν, ἢ ῥωμῆοι
 τῇ εἰσπλεονῶν ἐμπαρῶν. ὅτι μὲν δὲ τοῖς ἀνδρῶν μείζονα παρρῆσιος ἐαυ-
 τῶν. ἀμφαγαπάζων τε καὶ φιλοφρονούμενος ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐνεκεν σωμέναι ἐποίει, καὶ ἡ ῥω-
 μῆοις ἔθος ἐκκλησιάζειν, καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν παρρῆσιος ἐπέτετο ὁ θεῶν παρρησιασθῆναι ἀ-
 κληρίους οἰκοὺς οἰκοδομήσας. ἡδὲ δὲ βασιλέως ἡγῶν εἰς ἐφέβοις ἡγεμονίας, πρᾶ-
 τιστάμενοι αὐτῶν καὶ πᾶς βασιλείαν, ὅτι ἀνέκτον ἡγεμονίας χεῖρας σφᾶς
 πείσθαι, καὶ φίλοι ἀπαλλαγῆναι πρὸ ἡγῶν εἰς τὴν ῥωμῆων ὑπήκοον. καὶ ἐδέσι-
 ος μὲν τοὺς οἰκείους ὁφόμενος, εἰς τύρον ἡγῶν. ὅσα δὲ μὲν ταῦτα παρρησιασθῆναι
 ἡγῶν. φεβυμύδιος δὲ τὴν φοινίκην ὅσον τέως ἀνὰ δὲ ὁφόμενος, ἀφ᾽ ἑαυτῶν εἰς ἡγῶν
 ἐδῶν. ἐδῶν γὰρ αὐτὰ καλῶς ἡγῶν πατρίδος καὶ γένους δόξαι τῇ παρρησιασθῆναι
 θεῶν

θεῖα σπουδῶν. Συντυχῶν δὲ ἀθανασίῳ ὧς παρὶς ἀμύμονος ἡς ἀγέλας ἀνδρῶν ἐκ-
κλήσιος, καὶ κατ' ἰνδοὺς διηγήσατο, καὶ ὡς ἐπιτοχῆς που δέοι αὐτοῖς τῇ αὐτοῦ χειρισ-
τῶν ἐπιτοχῶν ἀμύμονος. ὁ δὲ ἀθανάσιος τοῖς ἐνδημοῦσιν ἱερέας ἀγέλας, ἐβουλό-
σατο αὐτὸν τοῦτον, καὶ χειρὸν αὐτῶν τ' ἰνδικῆς ἐπιτοχῶν, λογισάμενος ἐπιτοχῶν
(ταρῶν εἰ) τοῦτον καὶ ἱκανὸν πολλὴν ποιῆσαι τ' ἀφαιρέσειν. καὶ οἷς παρὶς αὐτοῖς
ἐδίδετο ὁ χειριστῶν ὄνομα, καὶ σπέρμα καὶ ἔχρησε τ' τῆς δόγματος μετοσίτας. ὁ δὲ
φρουρὸς πάλιν εἰς ἰνδοὺς ὑποστρέψας, λέγει) τοῦτον ἀκλεῖς τ' ἱερῶν
νῦν μετελθεῖν, ὡς ἐπαμειβόμενος παρὶς πόντων τῇ αὐτῇ πειρασίῃ, οὐχ' ἦτον
ἢ τοῖς ἀποστόλοις θαυμάζοις. καὶ οὐκ ἐπὶ ἐπιτοχῶν αὐτῶν ὁ θεὸς ἀπέφηνε, πολ-
λὰς καὶ παρὰ δόξους ἰδοὺς, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα δι' αὐτῶν δημιουργήσας. ἡ μὲν δὲ
καὶ ἰνδοὺς ἱερῶν τῶν αὐτῶν ἔχεν ἀρχὴν.

Αθανασίῳ δὲ πάλιν αἱ τῇ ἐναντίῳ ἐπιβουλῇ ἀνέκινον παρὰ ματα, καὶ μὴ κε
ὅς παρὰ ὧς βασιλεὺς κατέσκηπτε, καὶ καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ χειρὶ πλῆθος. καὶ ὧν ὁ-
χρὸς ἀμύμονος ὁ βασιλεὺς, ὁ νόδος γὰρ αὐτῶν παρὶς ταῖς ἐν καὶ ἀφαιρέσει παλαστήσης.
εἰς τὸν κλητῆς, ὅχ' ὑπῆκουσεν, ἀπεβίον τῆς τῇ ἐπιτοχῆς που, καὶ τ' νικομηδείας, καὶ
τῇ ἀμφ' αὐτοῖς δέσας τ' σκαμνῶν. ἀλλὰ τότε μὲν καὶ τοῖς σκαμνῶν ἀνακλῶμε-
νος ἀμφὶ τοῖς τριάντοισι μύσας ἀνέβηκε. καὶ δὲ ταῦτα σφοδρότερος βιασθεῖς
ἦκεν εἰς τὸν. εἰτα δὲ τῶν ἐκ τῶν πολλοῖς ὧν ἀνὰ τὴν ἐπιτοχῆς που, ἐκ τῶν
αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν ὑπέχθη τῇ καὶ ἐκ τῶν φρουρῶν. καὶ ἐκ τῶν οὗτοι αὐτῶν τῶν μέσων
ἰωάννου, καὶ κλητῆς ἐπιτοχῆς, καὶ ἰσχυρῶν τῶν, ὅτι μυστικὸν πόνητον σκῆπτρον,
καὶ ἐπιτοχῶν καὶ τῶν δρόμων, καὶ ἰσχυρῶν τοῦτον παρὶς τῶν ὄντων, πολλὰ-
κας καὶ τῶν. καὶ συκοφαντήσας παρὶς τῶν αἰγῶν τῶν ὑπὲρ τῶν ὡς βασι-
κας εἰκόνας λιθάσματα, δεσμώθητον οἰκεῖν παρὶς ἀμύμονος. καὶ κλητῶν δὲ ὡς ἐπι-
τοχῶν ὄντων, ἐν πηλοσίῳ τῇ καὶ τοῦ ἐκ κλησίου, καὶ μὲν ἀγέλας ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν,
καὶ τῶν ὅτι γέ, φησι, καὶ τῶν κοινῶν αὐτῶν, εἰ μὴ πειρασίῃ παρὶς τῶν σκαμνῶν
φθῶν ὑπονοσφῶν μυστικῶν πόνητον. καὶ δὲ τῶν παρὶς τῶν ἀφαιρέσειν,
τῶν πηλοσίου ἐκ κλησίου ἐπέστρεψεν. αὐτὸν δὲ καὶ κλητῶν τῶν φρουρῶν
καὶ αἰσισμῶν καὶ δικαστῶν πειρασίῃ ἐποίησε. καὶ δὲ τοῖς καὶ παρὶς τῶν, καὶ
ἰσαὰκ, καὶ ἀρχαῖς, καὶ ἐρμῶς τῇ ἀμφ' ἰωάννου ἐπιτοχῶν πηλοσίου αὐτῶν καὶ ἐκ
τῶν κοινῶν δὲ πηλοσίου ὡς ἐπιτοχῶν τῶν εἰς τὴν ἐπιτοχῶν καὶ τῶν, ὑποστ-
μῶν πηλοσίου μὴ δὲνα χεῖρας παρὶς τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκ κλησίου διδύσωσιν. ἀ-
ποστῆναι δὲ δὲ τῶν αὐτοῖς ἀπαληθύνει, τῶν παρὶς αὐτὸν κοινῶν τῶν δὲ μὴ ἀξίω-
σαι πείσαι, ἀλλὰ βιάσει, καὶ δεσμώθητον αὐτοῖς ἐμβόλῃ. ἐπὶ τοῖς τῶν καὶ τῶν
κατ' ἀφαιρέσειν ἀνέκινον, καὶ οἷα φησὶ ἐν σπουδαῖς ἀμύμονος ἐπιτοχῶν, ἀπαρ-
κῆται, καὶ τῇ νομιζομένων φέρον ἀνέκινον καὶ ἐκ τῶν καὶ γράμματιον ἀνέκινον
σκεῖτο δημοτικῶν ἐκδοσῶν, ὡς ἀνὰ τὴν ἀγέλας ἀνδρῶν καὶ δὲ αὐτῶν ἐκ κλη-
σιὰς μὴ ἀνέκινον. ὁ δὲ ἀθανάσιος ἀπολογησάμενος παρὶς τῶν, παρὶς τῶν
πολλὰς εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ μὲν τῇ ἐκ κλησίου ἀπελύσατο. τῇ δὲ παρὶς ἐπι-
σκεψί, ὑποστῆναι ἤτησεν. ἡ πόρτ δὲ λίαν καὶ τοῖς καὶ ἐκ τῶν τοῖς δικαστῶν ὄραν κε-
χαρισμένοις, καὶ μὲν τῶν πολλοῖς κατ' αὐτῶν παρὶς ἀμύμονος ἐκ τῇ τῶν ἀ-
ρείου καὶ μὲν τῶν φρουρῶν, καὶ τοῖς συκοφαντῶν ἐφ' οἷς ἐκ κλησίου ἐκ τῇ σπ-

Ffi.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

γνώμης ἀξιουμένοις. Ἐμάλιστα ὅτι τῇ κτ' Ἀρσένιον γραφῇ, οὗ γρητείας ἕνεκα
 κατηργήθη τ' βραχίονα ἐκτεμεῖν, καὶ γυναικα ἵνα ἡ δῶρα ὅτι ἀσελγεία δε-
 δωκέναι, ἔνυκλιω ἀκούσῃ (ὡς φθαρῶναι ἐνεκαλῆτο. ἐκείνη γραφὴ γηοία
 ἐφωράθη, καὶ συκοφαντίας ἀνάπλεως. ἐπεὶ γὰρ (ὡς φησὶν) ὅτι σκόπων κατη-
 γόρη ταῦτα ἡ γυνή, πρὸς αὐτὴν ἀθανάσιον ἡμῶντος ἀγέλαστος ἀρεστέστερος, ὡς αὐ-
 τοῖς λάθρα στυγερόναι. Ἐπολαβὼν παρὸς τὸ γυνάμειον, ἐγὼ σε, ἔφη, ἐβίασάμην
 ὡς γυνάμειον; ἡ δὲ, ἀν' οὐ σὺ, καὶ ἐν λέρουσα καὶ τόπον ἐν ᾧ δῆθεν βεβίαστο. Ἀρσένιον δὲ
 εἰς μέσον πρὸς ἡγεῖα, ἔα μφοιέρας ἀρτίους αὐτῇ χεῖρας ἀπέδεδξε τοῖς δικασταῖς, καὶ
 ἐδείκτο αὐτῶν ἀθύναις ὑπέχθη τοῖς κατηγόροις οὐ ἐπέφεροντο βραχίονος. Ἐτυχὲ
 γὰρ Ἀρσένιος οὗτος, ἡ γὰρ ὅθεν ἵκανόμορος, ἡ, ὡς λέγει, ἔπειτα τ' ὅτι βούλων ἀθανά-
 σίου κρυπτόμορος. ἀναγείλῃ τοῖς τοῦ, δι' αὐτῶν κιν * τὸν ὅτι σκόπων, ἀ-
 ποδράς νύκλιω, καὶ παρὸς μίας τ' δικαστηρίου κατὰρας δὲ τύρην ἐκείνου δὲ *
 ὡς δὲ λυθέντος, ὡς μηδὲν ἀπολογίας παρὰ δεξιῶν, ὁ μὲν παρῶν, ὡς οἱ μὲν, ὅτι
 παρὰ φάσις τ' μὴ γυνάμειον οὕτως ἀγρόν καὶ γελοῖα παρὰ γῆμα ὅτι στυόδου
 ἀναγράφεται τοῖς περὶ αὐτοῦ. παρὸς δὲ τὸ δούτερον ἤρκεσεν δὲ ἀπολογίαν
 τοῖς κατηγόροις εἰπεῖν, ὡς πλοισιανός τις ὅτι σκόπος τ' ἔπειτα ἀθανάσιον κτ' παρὰ-
 ταξιν αὐτῶν τ' Ἀρσένιου οἰκίαν κατέφλεξε, καὶ κλονί παρὰ δῆσας, καὶ ἰμάσιν ἀκιστά-
 μορος, ἐν οἰκίσκῳ κατεῖρε. Ἀφ' οὗτος δὲ ἀποδράσαι τοῦτον, καὶ ὅτι ζήτησεν
 ἡ δὲ ὅτι γρόνον λατῆν κρυπτόμορον. μὴ φανόμορον δὲ, εἰκότως ἀποθανεῖν νομι-
 αῖται, καὶ οἱ αὖτε ὅτι φανῇ ἀνδρά ἔομολογητῆν οἱ ἀφ' οὗτον ἰωάννην ὅτι σκόποι,
 ἐξήλθον αὐτὸν παρὰ σιόντες τοῖς ἐξελκοῖς. ταῦτα οὐκ ὀλίγοις ἀθανάσιος, παρὰ
 δεξιῶν. ἀμα δὲ ὑφωρῶτο, μὴ καὶ ἐν δούτερος οἱ ὅτι βούλωντες, λάθρα ἀνέλ-
 σιν αὐτῶν. μὲν πολλὰς δὲ στυόδοις, τοῦτον καὶ παρὰ γῆς ἐμπλησθέντες τ' συλλόγου,
 κεκαρτέρων τε τῶν κατηγόρων ἔπειτα παρὰ τὸ δικαστήριον πλήθους πάσῃ μηχανῇ
 γυνάμειον ἐκποδῶν ποιεῖν ὡς γῆτα, καὶ βίαιον, καὶ ἱερωσύνης ἀνάξιον, δείσαντες
 οἱ παρὰ τ' ὅτι σκόπος παρὰ τεταγμένοι πρὸς ἡγεῖα (ὡς φησὶν) ἀπαξίας ἕνεκα, μὴ, ὡς
 εἰκός, ἐν γὰρ κατὰ δρασμόντες, αὐτὸν χρεὼς αὐτῶν γῆτων, λάθρα αὐτὸν ὑπέστη-
 γον τ' δικαστηρίου. ὁ δὲ, λογισάμενος ὅτι ἀκίνδυνον αὐτῶν ἀφ' οὗτος ἐν τύρῃ,
 οὐτε ἀσφαγῆς δικαστάσαι παρὰ πλήθος παρὰ δικασταῖς ἐχθροῖς, φάλα εἰς
 κωνσταντινὸν πόλιν. κατὰ δικασταῖς δὲ αὐτῶν ἐρήμιον ἡ (ὡς φησὶν) καὶ κατὰ τοῖς τοῖς
 ὅτι σκόπος, καὶ ἡ φησὶν αὐτὸν μηκέτι τ' ἀγέλαστος οἱ καὶ ἵνα μὴ, φησὶ, τοῦ-
 τοῖς καὶ γὰρ πρὸν ἐργάζηται. ἰωάννην δὲ καὶ τοῖς (ὡς φησὶν) παρὰ τῶν ὡς οὐ δικασ-
 κακῶς παρὰ τῶν, δὲ κοινωνίαν παρὰ σιόν, καὶ τὸ ἐν τῇ κληρῶ ἀξίωμα ἐκείνου
 διέδωκεν. δηλοῦσι δὲ τὰ περὶ αὐτοῦ βασιλῆς, ἔα γὰρ τοῖς παρὰ τῶν ὅτι
 σκόποις μὴ μεταδιδῶναι αὐτῶν κοινωνίας, μὴ τε γὰρ φησὶν, μὴ τε πρὸ αὐτῶν γὰρ
 ματὰ δέχεται, ὡς ἡ κατὰ τοῦ ἐν οἷς διήκουσεν, καὶ ἀφ' οὗτος φησὶν, καὶ δὲ τ' μὴ
 ἀγανισθείσας γὰρ φησὶν, καὶ κατηγόρους ἀγόντος. ἐδῆλουν δὲ ἀφ' οὗτος ὅτι σκόπος ὅτι τοῖς
 αὐτῶν παρὰ τῶν φησὶν, παρὰ τῶν μὲν ὅσον χαλεπαίνοντες, κατὰ τῶν βασιλέως
 παρὰ τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ πρὸς τῶν ἐν αὐτῶν στυγρῶν αὐτῶν χρεὼν εἰς κατὰ τῶν τοῖς
 ἀνὰ τ' ἔω ὅτι σκόπος, ὅτι ἀπῆντησεν, ὅτι μακρῶ γρόνῳ κατὰ τοῖς ἀνδρῶν τ'
 (ὡς φησὶν) ἰδῶν, καὶ τῶν τῶν κατὰ τοῖς παρὰ τῶν κατὰ φησὶν. παρὰ τῶν δὲ
 στυγρῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐπεὶ ὁ νόστος ἐπέπεσε, καὶ θυφωρῶτο τελευτῶν, καὶ πῶς ἡγόμηνον ὡς αὐτὸν τὸν
ἀδελφόν, ἐκλήβετο τελευτῶν αὐτῇ δουλεύειν ἡ δὲ αὐτῇ σφέν. ἔδειτο δὲ οἰκεί-
ον ἔχειν τὸν εἰρημνὸν παρῆντερον, καὶ ὡς ὁρθῶς δοξάζοντι πρὸς τὸ θεῖον, πείθεσθαι.
ἐαυτὸν μὲν γὰρ ἔφη οἴχεσθαι καὶ λοιπὸν τὸ ἐν τῷ βίῳ τῆς μηδὲν φρονεῖν. πρὸς δὲ
αὐτῷ ὁρῶν δὲ μὴ ἐπὶ παρὸν ἀπὸ θεομηνίας, ἢ αὐτὸς κακῶς παρῆντερον, ἢ τὸ ἡγεμο-
νίαν ἀφῆκε ἀποβλέπων. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ, ἔφη, ἐὰν τοὺς ἀνδράς ἀδίκως πείθεσθαι
οὐκ ἀδίκως φυγῇ ἐξημίων. ἐν τῷ οὖν βασιλεὺς οἰκείωτα διείλετο πρὸς τὸν παρῆ-
ντερον τοῦτον, καὶ πρὸς τῆς αὐτῇ μεταδοῖς, καὶ κοινωναμνός πρὸς τὸν ἐντετα-
λῶν ἀδελφῶν, ὡς ἡ γὰρ πάλιν πείθεσθαι τῷ καὶ τὸ πρὸς, ὡς εἰκός, ἀποβ-
λήσας ἀληθείας ἐπὶ τῷ βασιλεὺς, ἢ τῇ ἀδελφῇ χαρίζομαι, οὐκ εἰς μακρὰν με-
τεκταλέσθαι πρὸς τὸν φυγῆς, καὶ γὰρ πάλιν ἐκλήβετο δουλεύειν ὡς παρῆντερον
θεοῦ. ὁ δὲ, ὅς ἐστιν ἐκ κλίνας ὡς παρῆντερον δὲ οὐκ ὀνομαζέμεν ὑφάρμεν ἐκ τε-
σιν, ἀπλοῖς ῥητοῖς καὶ ἐγνωσμένοις τὸ ἱερὰς βίβλοις χρησάμενος. καὶ ὅρκον ὡμοσεν
ἡ μὲν ὡς παρῆντερον καὶ τὸ νοῦν ταῦτα φρονεῖν, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐννοεῖν πρὸς
ταῦτα. ἔχει δὲ ὡς. Τὸ δὲ σεβαστάτω, καὶ θεοφιλεστάτω διώκῃ ἡμῶν κωνσταντίνω
πρὸς καὶ δὲ ζωῖος παρῆντερον. Καθὼς παρῆντερον ἡ θεοφιλεστάτω δὲ σεβαστά δὲ
πρὸς βασιλεὺς, ἐκ κλίνας τὸ ἐαυτὸν πείθειν ἐπὶ πρὸς. ὁμοιοῦν μὲν ὅτι θεὸς ὅτι
παρῆντερον, καὶ αὐτὸς πρὸς οἱ ἐκ κλίνας ὡς ἀποτέτακται. παρῆντερον εἰς ἕνα θεὸν παλιν
παρῆντερον, καὶ εἰς κύριον ἰησοῦν χριστόν. τὸ δὲ αὐτὸ παρῆντερον
τὸ αὐτῶν γενημνόν θεὸν λόγον, διὸ τὸ παρῆντερον ἐκ κλίνας, τὸ ἐν ὑμῶν καὶ τὸ ἐπὶ
τῇ γῆς. τὸ ἡγόντα, καὶ ὅτι ἀναλαβόντα καὶ παρῆντερον καὶ ἀνασάντα, καὶ ἀνῆλθοντα εἰς τοὺς
ὑμῶν, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς ἀγίον πνεῦμα, καὶ ὅτι
ἀνάστασιν, καὶ εἰς ζωὴν ὅτι μνησθῆναι αἰῶνος, καὶ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ εἰς μὴ ἐκ κλίνας
οἱ κατὰ κλίνας τὸ θεὸς, τὸ πρὸς αὐτῶν ὡς παρῆντερον. ταῦτα γὰρ τὸ πείθειν πρὸς κλίνας
μὲν ἐκ τῶν ἀγίων ἀνασάντων, λέγοντες τοῦ κυρίου τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς, παρῆντερον.
ἵες μαθηταὶ οὗτοι παρῆντερον ἔδωκεν, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. εἰ ὁ μὴ ταῦτα οὕτω παρῆντερον καὶ ἀποδεχόμενος ἀ-
ληθῶς πατέρεα καὶ υἱόν, καὶ ἀγίον πνεῦμα, ὡς πάντα ἡ κατὰ κλίνας ἐκ κλίνας καὶ αἱ ἀγία
γραφαὶ διδάσκουσιν, ὡς καὶ παρῆντερον παρῆντερον, κριτὴς ἡμῶν ἔσται ὁ θεὸς καὶ νῦν καὶ ἐν
τῇ μέσῃ ἡμέρᾳ. δὲ πρὸς καὶ ἡμῶν τὸ δὲ σεβαστά, θεοφιλεστάτω ἡμῶν βασιλεὺς,
ἐκ κλίνας τοῖς ἡμῶν ὄντας, καὶ τὸ πείθειν, καὶ τὸ φρονεῖν τὸ ἐκ κλίνας καὶ τὸ ἀγίων
γραφῶν ἐκ κλίνας, ἐκ κλίνας ἡμῶν δὲ τὸ εἰρηνόποιον καὶ θεοσεβοῖς δὲ σεβαστά, τῇ μη-
τρὶ ἡμῶν, τῇ ἐκ κλίνας δηλαδὴ, περὶ ἡμῶν τὸ ζητημῆναι, καὶ τὸ ἐκ κλίνας ζητημῆναι
πρὸς τοῖς ἡμῶν. ἵνα καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ ἐκ κλίνας μετὰ ἀνθρώπων εἰρηνόποιον, τῷ σιωπῇ
ἀρχῇ πρὸς τῇ εἰρηνόποιον καὶ δὲ σεβοῖς βασιλείας, ἐκ κλίνας τὸ ἡμῶν, κοινῇ
παρῆντερον ποιούμεθα. ταῦτα τὸ πείθειν τὸ γὰρ πάλιν, οἱ μὲν ἔχοντες ἱερὰς συγγραμμάς, καὶ
δοχεῖν τοῖς ῥητοῖς διδάσκειν. συμφέρεται ὁ καὶ ἡμῶν τοῖς ἀρεῖς δογμασι καὶ τὸ ἐκ κλίνας
χρὶς τὸ ὄνομα δὲ ἀδελφῶν ἐπαμφοτέρωθεν, καὶ πρὸς ἐκ κλίνας δὲ ἀνδρῶν ταῦτα
ἐκ κλίνας. ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς πάλιν δοξάζειν ἀρμόνιαν καὶ δὲ ζωῖον
τοῖς ἐκ κλίνας ἐκ κλίνας, ἡ δὲ πρὸς πάλιν. ὁ μὲν αὐτῶν ἐπέβλεψεν εἰς κοι-
νωτὴν αὐτοὺς δὲ ἀδελφῶν πρὸς κρίσεως ἐκ κλίνας τὸ ἐκ κλίνας, καὶ τὸ νόμον τὸ
ἐκ κλίνας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

„ Διὰ τῆς ἐμῆς πατρὸς τὸν θεὸν λαβὼν τὰ πάντα εἰρηνόνομα, καὶ τῶν βαρβάρων
 „ αὐτῶν τὸν θεὸν ὄνομα γησώως ἀποστολῶν. οἱ μέγιστοι τὴν ἀλήθειαν ἠγνοῦσι.
 „ διὸν δὲ οὗ, ὁ πῶς ἀλήθειαν ἀποδοῦν, οὐ δὲ τὸν θεὸν ὁπτιγνώσκῃ. πλὴν ὁμῶς, κα-
 „ τὰ παρρησίαν, καὶ οἱ βαρβάρων νῦν δι' ἐμὲ τὸν θεὸν θεράποντα, γησίων ἐπέ-
 „ γνωσθὲν τὸν θεόν, καὶ ἀγαθὰς μεμαθήκασι. θεὸν ὑποτασσάμενοι μου πόρτα, καὶ πα-
 „ νοσῶν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἡσθοντο. ὅθεν μάλιστα καὶ ἴδαν τὸν θεὸν ὃν ἐκείνοι μὴ εἶδον.
 „ τὸν πατρὸς ἡμᾶς φόβον ἀγαθούμεθα. ἡμεῖς δὲ οἱ τὰ μυστήρια τῆς ἀποκαλύψεως αὐτοῦ.
 „ δοκούμετες παρρησίαν, καὶ ὅτι ἂν εἴποιμι φυλάττειν, ἡμεῖς φημὶ οὐδὲν παρρη-
 „ σιασθῆναι τὸν πατρὸς διγνώσκον καὶ μῖσος συντείνοντα, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὸν πατρὸς ὅλε-
 „ θρον ὅτι ἀνδραγαθίου γήρως ἔχοντα. τὸ αἰαφορῶν. ἀλλ' ἐπειρήθητε, κατὰ παρρη-
 „ σιασθῆναι, καὶ πατρὸς ἡμᾶς ἀποδοῦναι πόρτες ἡ τῶν, πεπεισμένοι ὡς πόρτα ἀέν-
 „ κατὰ τὴν περὶ σοφίαν ὅπως ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ πόρτα ἐξαίρετως φυλάτ-
 „ ταντα, οἷς οὐτε ἄλλως, ἔτε κακοδοξία τῆς διανοίας, παρρησιασθῆναι, ἀποκα-
 „ ταστῆναι διγνώσκον καὶ συντείνοντα ὅτι δὴν, καὶ πόρτα ἀποκαλύπτων τῶν
 „ ἐκείνων τοῦ νόμου, οἱ ἄλλοι ὅτι παρρησία μὴ ὁ νόμος, ποικίλας καὶ ἀποφ-
 „ ρισ βλασφημίας πᾶσι. τὰ δὲ τῶν βασιλέως γράψαντες, οἱ μὲν ὅτι δὴν δει-
 „ σιμῆς, οἷα δὲ ἀνελθόντες. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀσέβιον τὸν νικομηδείας ὁπτισχοῦν πα-
 „ ρρησιασθῆναι πατρὸς βασιλέα, διγνώσκον τὸν ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ συν-
 „ δόν διγνώσκοντα καὶ μὴ τυχερῶς παρρησιασθῆναι εἰς μέσον τὸν γένον, καὶ μὴ τὸν θε-
 „ δωρον, οὐδὲν ταῦτα καὶ ὁρῶντες, ἐπειδὴ ὡς μυστικὸν ἡ διήκον συντείνον. ὅτι
 „ τε πολλὰ λειδοῦντα μὲν, ἐκείνησιν τὸν ἀποκαλύπτειν. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἡ ἀλήθεια τὰ δὲ
 „ πιστεύσας, ἡ λοιπὸν ὁμονοῖν τοῖς ὁπτισχοῦσι ἀποκαλύπτων, εἰς τὸν ἐκείνων γήρως
 „ ὁ ἀθανάσιος, παρρησιασθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐκείνῃ τῶν πατρὸς δύσιν γαλατῶν οἰκεῖν. καὶ ὁ
 „ μὲν ἀπῆλθεν.

καὶ Μετὰ δὲ πῶς ἐν ἱεροσολύμοις συνόδον, ἦκεν ὁ ἄγιος εἰς αἴγυπτον. μὴ κοινω-
 νούσης δὲ αὐτῇ τῇ ἀγέλει ἀνδρῶν ἐκκλησίας, πάλιν ἦλθεν εἰς κωνσταντινούπολιν.
 ὁπτισθῆναι δὲ συνδραμόντων τῶν τὰ αὐτῇ φρονοῦντων ἰδίᾳ, καὶ τῶν περὶ τοὺς
 ἀσέβων τῶν νικομηδείας ὁπτισχοῦντων, καὶ συνόδον ποιῆσαι παρρησιασθῆναι τοῦ
 ἀποστόλου τῆς αὐτῇ ἀποδοῦναι ἀγέλει ἀνδρῶς ὁ τότε τὸν κωνσταντίνου πόρτα διέπων.
 διγνώσκον, ἐπειδή τὴν ἀποκαλύπτειν πῶς συνόδον. ὡς δὲ τοῦτο εἰς ἐκείνην, ἀγέλει ἀ-
 νδρῶς ἀπῆλθεν τῆς πατρὸς ὁρῶν ἀποδοῦναι, μὴ γεμῆναι μὴ δὲ ἐκκλησιαστικὸν
 εἶναι λέγων σφῶν αὐτῶν τὸν φῶν ἀκροῦν ποιεῖν καὶ τῶν ἀμα αὐτοῖς ἐκ πάσης
 ἁρδὸν τῆς ὑφ' ἡλίου συντείνοντων εἰς νίκην. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀσέβιον ὡς τὰ
 παρρησιασθῆναι λόγοις ὅτι ἐπειδὴ τὸν ἀγέλει ἀνδρῶν, ἐκπαρρησιασθῆναι αὐτῇ μὴ ἀπειλῆς
 διμῆναι ὅτι μὴ παρρησιασθῆναι τὸν ὁρῶν εἰς ῥητὴν ἡμέραν, αὐτὸν μὲν ὑπο-
 εἶαν οἰκῆσθαι ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησίας, ὁρῶν δὲ κοινωῆσθαι τὸν μετ' αὐτὸν.
 ὅτι τοῦτο τὸ ἀπῆλθεν τὸν ἀγέλει ἀνδρῶν, οἱ μὲν, τῇ παρρησιασθῆναι παρρησιασθῆναι
 ὁπτισθῆναι τὰ ἀπειλῆς. ὁ δὲ ἀγέλει ἀνδρῶς παρρησιασθῆναι μὴ εἰς ἔργον ἐκείνῃ
 τοῖς ἀσέβων λόγοις, μάλιστα δὲ αὐτὸν παρρησιασθῆναι εἰς ὅτι καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐκείνῃ
 ὅτι τὸν ἀπῆλθεν συμπεριθεῖν. τῇ δὲ παρρησιασθῆναι τῇ παρρησιασθῆναι ἡμέραν εἰς διγνώσκον
 ἀσέβιον, πόρτα εἰς τὸν θεὸν τοῦ θεοῦ δεόμενος ἐκείνῃ τὸ τέλος τῆς

κατ'

κατ' αὐτὴν βεβουλωμένων. καὶ δὲ ταῦτα ἢ ἡμέραν, ἀπὸ πού ποῦ αὐτὸ δείλῳ
 ὁφίαν ὁ ἄρτος, ἔξαπίνης ἀνακινήσεως αὐτὸν ἡς γαστρός, τοῦ κατεπείγουτος ἐ-
 γίνετο, καὶ εἰς δημόσιον τόπον παρὰ τοιαύτῳ γρεῖαν ἀφωρισμένον, ἦλθεν. ὥς δὲ
 ὅτι πολλὰ οὐκ ἐξήλθ, εἰσεληθόντες ἑνὲς τῶν ἐξω παροδεχομένων, αὐτὸν κατε-
 λαμβάνουσι νεκρὸν ἐπὶ τῇ κατὰ κράτος κείμῳ. ἐπεὶ ὅ τούτο δὴλον ἐγίνετο, οὐ ταῦ-
 τα πᾶντες ἐνόμιζον αὐτὸν ἡσυχίας. ἐδόκει δὲ τοῖς μὲν, ἀθροῦς νόσω λη-
 φθεῖς αὐτὸν πλὴν καρδίας, ἡ πρὸς τὴν ἀπομείνας ὑφ' ἡδονῆς τῇ καὶ γνῶμῳ
 ἀπορρησθέντων παρὰ γράμματα, αὐτῶν ἡσυχίας. τοῖς δὲ ὡς δυσεβήσας δεδω-
 κέναι δίκην. οἱ δὲ τὰ αὐτὴν φρονεῖν, γρηθείας ἐγχοποιῶν ἀνῆλθαι τὸν ἀν-
 δρα. οὐκ ἀποπον ὅ τὰ αὐτὴν εἰρημνῶν ἀθανασίᾳ τὰ ὅτι σὺ πᾶσι θεῶν
 δρεῖας εἰς μέσον ἀγαγεῖν. ἔχει δὲ ὧδε.

- Καὶ γὰρ καὶ ἄρτος ὁ ἡς μὲν ἀρέσεως ἐξαρχῆς, ὡς βίου δὲ κοινωνός, κληθεὶς λδ
 ἐκ αὐτοῦ ὅτε τῶν αὐτὸν ὡς βίου μακαρίου κωνσταντίνου αὐτοῦ-
 σου ἀπαυλῶν μὲν ἐπὶ φῶς εἰπεῖν πλὴν αὐτοῦ πίστιν, ἐγχαρῆν ὁ ἀθλῖος κρύπτων
 τὰς ἀναμειβόμενας διαβεβήσας λέξεως, ἀποκρινόμενος καὶ αὐτὸς ὡς ὁ ἀθλῖος, τὰ τῶν
 γραφῶν ῥήματα ἀπλᾶ καὶ ὡς ἐστὶ γεγραμμένα. εἶτα λέγοντος τοῦ μακαρίου
 κωνσταντίνου, εἰ δὲ μηδὲν ἔτερον ἔχῃς παρὰ ταῦτα ἐν τῇ διανοίᾳ, μὴ τυραννῇ
 δὴν τὴν δόξ. ἀμυνεῖται γὰρ ὅτι πορκήσῃ τὰ αὐτὸς ὁ κύριος, ὡμοσεν ὁ ἀθλῖος μὴ
 τε ἔχειν, μήτε φῶς παρὰ τὰ νῦν γραφέντα φρονεῖν, καὶ εἰρηάζαι πᾶποτε εἴη
 πρὸ αὐτῶν. ἀλλ' ὁ μὲν ἐξήλθ ὡς παρὰ δίκην δοῖς, καλέπεσε. καὶ παρὰ τῆς γνῶμῆ-
 νος, ἥ ἀκῆσε μέσος. πᾶσι μὲν οὖν ἀνδράποισι κοινὸν τοῦ βίου τέλος, θάνατος ὅστιν.
 καὶ οὐ δεῖ ἑνὸς ἐπεμβαίνειν, καὶ ἐχθρὸς ἢ ὁ ἡσυχίας, ἀδύχου ὄντος μὴ ἔως
 ἑσπέρης καὶ αὐτὸν τοῦτο κατελάβῃ. τὸ δὲ τέλος τοῦ ἄρτου, ὅτι οὐκ ἀπλᾶς
 γέρονε, ἀλλὰ τοῦ καὶ διηγήσεως ὅστιν ἀλῖον. τῶν γὰρ αὐτὸν ὡς βίου ἀπειχουμένων
 εἰσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁ μὲν ὅτι σὺ πᾶσι ἡς κωνσταντίνου πόλεως θεῶν
 ἔλθοις, ἀντέλεγει. ὁ δὲ ἄρτος ἐπὶ τῇ βίᾳ καὶ τῇ ἀπειχῇ βίου. σάβ-
 βον γὰρ ὡς καὶ παροδεδοκῇ τῇ ἐξῆς ζωῆς. πολλοὶ δὲ ἀγῶν ὡς ἐκείνων μὴ
 ἀπειχουμένων, ἀλλὰ ἀνδρῶν δὲ ἀνδρῶν. ἀλλ' ὁ κύριος κριτὴς γνῶμῆς ἐβρα-
 βουσε καὶ τῶν ἀδικουμένων. οὐπω γὰρ ὁ ἡλῖος ἔδω. καὶ γρεῖας αὐτὸν ἡσυχίας εἰς τὸ
 πόν, ἐκ τῆς κατέπεσε. καὶ ἀμφοτέρων, ἡς τὴν κοινωνίας καὶ τοῦ ζῆντος ἐφερέθη.
 καὶ ὁ μὲν μακαρίου κωνσταντίνου ἀκούσας, ἐθαύμασεν, εἰδὼς ἡγεγῆντα τοῦτον τῇ
 ὅτι σὺ πᾶσι ὅτι πορκόν. πᾶσι δὲ ὅτε γέρονε φανερόν, ὅτι τῶν μὲν αὐτὸν ὡς βίου ἢ
 ἀνῆλθαι ἀπὸ πειλῆ. καὶ ἡ ἡσυχίας δὲ ἄρτου μακάριον γέρονε. ἐδείχθη δὲ πάλιν, ὅτι
 παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκοινωνήτως γέρονε ἢ ἄρτου μανία, καὶ ὧδε, καὶ ἐν τῇ τῶν
 παρὰ τῶν ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν οὐ θαυμάσεν ὅτι τῶν δικαστῶν φιλοφ-
 κοῦντας, ὅτι ὁ κύριος κατέκρινε, καὶ ἐλέπων αὐτοὺς ἐκδικουμένους πλὴν αἵρεσιν, οὐς
 ἀκοινωνήτως ἡγεγῆν ὁ κύριος, μὴ ἀφείδων τὸν αὐτὸς ἐξαρχῶν εἰς πλὴν ἐκκλησίαν
 ἡγεῖν. Ὡς δὲ μὲν ἄρτον ἀποθανόντα πρὸ φήφας μὲν λόγος οὖν ὅτι πολλὰ γέρονε,
 μηδὲνα γρησάσῃ τῇ κατὰ κράτος ἐφ' ἡ τελεῖται. οἷα δὲ εἰς δημόσιον γῶν ἀφ' ἡ
 γρεῖαν ὀχλουμένων, ὡς φιλῶν ἐν πλήρῃ γίνεσθαι, καὶ παρὰ κελυμῶν ἀνῆλθαι
 τῶν εἰσιόντων φυλάττεσθαι τῇ κατὰ κράτος, ἀποβύπατος ὡς καὶ τοῖς μὲν ταῦτα ὅ τὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

προς ὡς ἀσεβείας ποινὰς αὐτοῖσι δεδοκότος θρεῖς. χρόνῳ δὲ ὑπερῶν τὰ αὐτὰ φρο-
νουύτων τῆς πλείους τ' ἐν δυνάμει ἀπουδῆ χρησάμενος, ἐπαύσατο τοῦτον τ' ὅ-
πον παρὰ τοῦ δημοσίου. καὶ οἰκίαν κατέσκηπασε, κατελὼν τ' παρτέραν ὅψιν ὡς
τε χήτην θυμέσθαι τὸ δῆμον, καὶ μὴ τῇ ἀφαιδοχῇ τ' τοιαύτης ἀναμνήσεως τὸν ἀ-
ρείου θάνατον κωμῶδειν.

λαδ Αλλὰ γὰρ οὐδὲ τοῦτον ἱελευτήσας, τέλος ἔχεν ἡ ζήτησις ὧν ὄρεε δογμα-
των. οὐ γὰρ ἐπαύσατο οἱ τὰ αὐτὰ φρονοῦντες τῆς ἰδανύια δοξάζουσι ὅτι βου-
λεύσασθαι. ἀμύχανοι καὶ τοῦ ἀγεξάνδρου δῆμου βιωχῶς ἐκβοῶντες, καὶ ἐν λι-
τῆς ἱκελευόντες πρὸς τῆς ἀθανασίου κατὰ δυνάμειν, καὶ ἀντανίου τοῦ μεγάλου μονα-
ρχοῦ, πολλὰ καὶ αὐτὰ γράψαντες, καὶ ἀντιβοχούως μὴ πείθεσθαι τοῖς μὴ
ἡδυνόις, καὶ συκοφαντίας ἡγεῖσθαι τὰς αὐτῶν κατηχερίας, ὅτι ἐπέσθη ὁ βασι-
λεὺς, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀγεξάνδρου ἐν γράψαν, ἀντιοῖαν καὶ ἀταξίαν ἐγκαλῶν. κλη-
ρικοῖς δὲ καὶ τοῖς ἱεραῖς παρ' ἑτέροις ἡσυχίαν ὁπταίτων, καὶ μὴ μετακίεσθαι τῆς
γνώμης ἰσχυρίζετο, μὴ γὰρ μετακίεσθαι τ' ἀθανάσιον, ὡς σασιώδη καὶ ἐκκλησια-
στικῇ καὶ δεδικασμένον κρίσει. ἀντανίῳ δὲ ἀντεδῆλωσε μὴ οἶδεν τ' εἶναι τὸν σιωδου
ὑπερδεῖν τ' ἡφον. εἰ γὰρ καὶ ὁλίγοι, φησὶ, παρὰ πᾶσι χρόνῳ, ἢ χάριν ἐδικασθαι, οὐ
δήπου πιθανὸν τοσαύτῳ πληθύνειν ἡγορήμων καὶ ἀγαθῶν ὅτι σὺν τῶν ὁμοίως γε-
νέσθαι γνώμης. τὸν γὰρ ἀθανάσιον ὑπερῶν τ' εἶναι καὶ ὑπερῶν φανόν καὶ διχονοίας καὶ
στάσεως αἴτιον. οἱ γὰρ ἐναντίως ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, πρὸς ταῦτα μάλιστα διέβησαν
αὐτὸν, κατὰ τὸ βασιλεὺς τοῖς τοῖς τοῖς ὑπερῶν ἀπεσφύζετο. τότε γὰρ πυθόμε-
νος διχῇ μεμείσθαι τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τοῖς μὴ, ἀθανάσιον, τοῖς δὲ, ἰωάννῳ θαν-
μάζῃ, σφόδρα ἠγανάκτισε, καὶ αὐτὸν ἰωάννῳ ἐξώρισεν. ὡς δὲ εἶπε ὁ μολίτιον
ἀφαιδεξάμενος, τὸ παρὰ τὸ ἐν τῷ σιωδου παρὰ τὰς τῇ ἐκκλησίᾳ κοινῶν εἶναι,
καὶ τὰς ἡμᾶς τῶν ἰδίων κλήρων ἔχον αὐτὸς τ' ἐοῖσι τὰ αὐτὰ φρονοῦντες. καὶ τοῖς γε
παρὰ γνώμῃ τοῦτο ἀπέβη τοῖς ἀθανασίου ἐχθροῖς. ἀλλ' ὅμως ἐγγύετο, καὶ οὐ-
δὲν ὥνησεν ἰωάννῳ τὰ δεδογμένα τοῖς ἐν τῷ σιωδου καὶ κατὰ τῶν κρείττων γὰρ ὡς ὁ βα-
σιλεὺς ἱκεσίας ἐπὶ τοῦτο παῖς παρ' αἰρήσεως, πρὸς τὸ ὑπονοῦντες ἄλλοις, ἢ δι-
χῶν οἰδῶν ἐγείρειν τὰ πλήθη τῶν χριστιανῶν.

λαδ Τὸ δὲ θρεῖος δογμα, καὶ πολλοῖς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀπουδάλλετο, οὐ πῶς εἰς ἕναιον
διεκέκριτο λαόν, ἢ ὄνομα τῶν ὁρίων. ἀλλὰ πάντες ἅμα ἐκκλησιαστικοί, καὶ ἐκοι-
νώνουσαν πλὴν ναυαγίων, καὶ ὧν ὅτι καλοῦ μέρους φρυβάν, οὐδὲν ἡλικίαν τε καὶ
μῆκος * εἰς τὸν, ἐπὶ παλαιότητι, καὶ εἰς τὸν ἑτέρῳ ἑτέρῳ ἢ δὴ ἡνρημύρας αἰρέσεως ἐ-
πλήρου. καὶ τοῦτων γὰρ πάλιν νόμον θέλων ὁ βασιλεὺς παρὰ τὰς ἀφαιρε-
θῆναι αὐτῶν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς οἰκοῖς, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ἀπαιτεῖσθαι, καὶ μὴ τε ἐν
οἰκίαις ἰδιωτῶν, μὴ ἰε δημοσίᾳ ἐκκλησιαστικῇ. καὶ ἵκον γὰρ τῇ κατὰ τοῦ ἐκκλησια-
κοινῶν εἰσηγείτο, ἐπεὶ τὰς αὐτῶν βυνίεναι βυνεβέβησε. ἀφ' οὗτον δὲ τὸν νόμον, τὸ
αἰρέσεων οἱ μὴ τὸ πολλὴν ἀφαιρῶνται μνήμῃ. ὅτι μὴ γὰρ ὧν τῶν βασιλέων
ὅσοι τὸν χρόνον ἔσεον, καὶ τὰς δόξας διεφύεοντες πρὸς τῶν ἡλικίων οἱ αὐτοὶ ἐνο-
μίζοντο, καὶ κακῶς ὁμοίως ἐπαρῶν. σφᾶς γὰρ αὐτοῖς παλαιότητα εἶναι ἀφ' αὐτῶν κοινὰς
συμφορὰς ὅτι ἡδυνάτο. καὶ ἀφ' οὗτο ἑαδίως καὶ ἑαυτοῖς ἑκάστος βυνιόντες,
ἐκκλησιαστικοί, καὶ βυνεχῶς ὁμοιωῦντες ἀλλήλοις, καὶ ὁλίγοι ἢ οὐδὲν, οὐδὲν γὰρ. μὴ γὰρ
τοῦτον

τοῦτον τὸν νόμον ἔτε δημοσία ἐκκλησιαστικὴν ἡδυνάστε καλὸν μὲν οὐτε γὰρ αὐτῶν
 καὶ πόλιν ἐπιτοχέπων καὶ κληρικῶν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν. ἐν τούτῳ δὲ οἱ πλείων
 γυμναῖοι τῇ κατὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν. οἱ δὲ, καὶ ἐπὶ τῇ γνώμῃ μείναι, οἱ
 ἐκείνῃ δὲ δόξῃ τῆς αὐτῶν αἰρέσεως κατὰ τὴν πόλιν, ἐτελεύτησεν, ὡς αὐτὸν σιωπῶ-
 ναί συγχωροῦν, μὴ τε ἀδελφῶς ὁμοδόξους ἐκ διδασκῶν διδάσκαλοι. ἐπεὶ καὶ τῇ
 ἀρχῇ αἱ μὲν αἰρέσεις ὀλίγαι τοῖς ζηλωταῖς ἔχον, καὶ ἀπὸ σκαμνῶν δὲ γυμνῶν,
 καὶ φανερῶν τῶν ἀντιθέτων, καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τούτων γυμνασίων. οἱ δὲ τὰ ναυαῖον
 φρονιμῶτες ὡς ἀγαθῶν ἡγεμόνων ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰ αὐτὰ πρὸς τὸ θεῖον τῇ κατὰ
 τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δόξῃ οἰκονομῶντες, πολλοὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ διαμένειν ὅσον μέγα βλα-
 βείναι ὑπὸ τούτου τῆς νόμου. ὡς γὰρ οἱ μὲν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκὼν καὶ θυφίφ φρονησά-
 μωνον, οὐ λυμῆνασθαι τοῖς ὑπηκόοις παρὰ τὸν νόμον. καὶ ἀκέραιος δὲ ὅτε ἐν κωνσταν-
 τίνῃ πόλιν τῇ αὐτῶν αἰρέσεως ἐπιτοχέπων βασιλεὺς κεχρησμένος ὡς ἀπὸ τῆς βίον, ὡς εἰ-
 κὸς, ἐδόθη τῇ αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. φρονιμῶτες δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀρχιερέων, καὶ ἀπὸ
 πλείων τοῖς δόξῃ ὑπὲρ μείναι, πλείων φρονιμῶν καὶ τῶν δόξῃ ἐκείνων τῶν ἐκ
 νῶν. ἐν τούτῳ δὲ ἐκ τῶν κατὰ τὴν μοναχικὴν φρονιμῶν πλείων ἀρχιερέων, καὶ νῦν εἰσὶ. πρὸς
 δὲ τούτον τῇ φρονιμῇ οἱ ἀμφὶ τὸν ἀσέβιον τὸν νικομηδείας ἐπιτοχέπων, καὶ θεογνῶν τῇ
 νικητῆς ἐφραφῶς ἡρξάμενοι νεώτεροι τῶν αὐτῶν ἐκείνων τῶν ἐν νικητῇ σιωπῶν
 τῶν, καὶ ἀναφανδὸν μὲν ἐκείνων τῶν ὁμοούσιον εἶναι πατρὶ τὸν υἱόν, ὡς ἐπὶ
 ῥησιν. ἡδεσθαι γὰρ βασιλεὺς ὡς δὲ δόξῃ ὄντα. ἐτέρων δὲ ἐκ τῶν ἀρχιερέων γράφειν ἐπὶ
 ῥητῆς ἐρμηνείας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐκείνων δόγματος ἐμμένειν
 τοῖς ἀπὸ τῶν ἐκείνων ἐπιτοχέποις. ἐκ τούτου δὲ ἔρητον καὶ διανοίας ὡς διδόναι περὶ
 τῆς παρὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ δόξῃ περὶ αὐτῶν, πάλιν ἀνεκινῆτο.

Εν δὲ τῷ τούτῳ δὲ μὲν κελλὸν ἀγκύρας ἐπιτοχέπων τῆς γαλατῶν, ὡς καὶ ἐκείνων δὲ γ-
 μάτων εἰσηγητῶν, καὶ τὸν υἱόν τῆς θεοῦ λέγοντα ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς εἰληφέναι, καὶ
 τέλος ἔξεναι τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ, καὶ γράφειν ἵνα πρὸς τούτου (ὡς τὰς ἀντιθέτους, οὐκ ἐ-
 γόντες ἐν κωνσταντίνου πόλιν, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν δὲ ἐδόθη, καὶ βασιλεὺς δὲ
 νῦν λέγει καὶ ἐπιτοχέπων ὑπεκλημμένῳ ἐπιτοχέποις τῇ ἐπιτοχέπων τῇ γαλατῶν
 περὶ οἰκίας. καὶ τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἐγγραφῇ ἀναζητῆσαι τῇ μὲν κελλοῦ βίβλον καὶ
 δόξα φανίσαι, καὶ τοῖς αὐτῇ φρονιμῶν, εἰ ἵνας ἀρετῆς, μεταβλήσιν. καὶ ἀπὸ μὲν
 τῶν πολλοτέρων τῇ γράφῃ, μὴ τῶν πόλιν ὑποτάξαι βίβλον ἐδήλωσεν. ῥητὰ δὲ ἵνα ἐνέ-
 θεται τῇ αὐτῇ ἐπιτοχῇ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν δὲ δόξῃ αὐτῶν, καὶ δὲ. ἡγεῖτο δὲ παρὰ
 τῶν αὐτῶν ὡς ἐν ἐκκλησίᾳ εἰρησθαι μὲν κελλοῦ, καὶ ὡς ὁμοιογενῶς ἀπὸ βίβλου
 ἀπὸ καὶ αὐτῇ βασιλεὺς κατὰ τῇ ἀμφὶ τῇ ἀσέβιον. κατὰ τὴν ὑποφωτῆς ἐχάλε-
 παμνον αὐτῇ, μὴ τε ἐν τῇ κατὰ τὴν φοινίκην (ὡς ὁδὸν) (ὡς τῇ μὲν τοῖς αὐτῇ αὐτῇ
 ἀπὸ τῇ, μὴ τε ἐν ἱεροῦ μὲν τοῖς ἐπὶ ἀρετῇ, μὴ τε τῇ ἀφιερώσεως τῇ μετὰ μὲν
 εἰς μεταβολὴν δὲ ἀποφυγῇ τῇ παρὰ τῇ αὐτῇ κοινωνίας. ἀπὸ τῇ γράφῃ πρὸς
 αὐτῇ βασιλεὺς, καὶ αὐτὰ ὡς ἀπὸ βίβλου παρὰ τῇ φρονιμῇ καὶ αὐτῇ ὑπεκλημμένου ὑπὸ
 αὐτῇ, μὴ ἀξιώσασθαι πρὸς ἀφιερώσιν ἡμῶν τῇ ἐν ἱεροῦ μὲν τοῖς νεὼ οἰκοδομη-
 τῶν. παρὰ τῇ δὲ γέροντι μὲν κελλοῦ αὐτῇ τῇ γράφῃ. ἀπὸ τῇ ἐκ κωνσταν-
 τίνης ὡς καὶ πρὸς τῇ δόγματος λόγους συγγραφῶν τῇ ἀρετῇ δόξῃ συμ-
 φρονιμῶν, πρὸς τῇ πόλιν ἐπεδείκνυτο, καὶ τοῖς ἐπιτοχέποις καὶ τοῖς γυμνασίοις

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ζωόδοις ὡς ὅτι πᾶν πρὸς ἐλπίδα ἀντιλήγων γὰρ αὐτὰ μὴ κελλος, ἢ ἐκάν, ἢ οὐχ' οὐ-
τω νοήσας, εἰς τὸ παύλου τῆς σαμοθέως δέξασθαι δόξαν. ἀλλ' ὁ μὲν τῇ ἐν ἑρ-
δοῖ ζυγὸν ἔφερον τὸ ὅτι σκαπὴν ἀνείλετο, μὴ φρονεῖν ὡς δελοχιστὰς μῦθος.

λδ' Οὗ βασιλεὺς ἦδ' ἡ πόλις εἰς τοὺς παῖδας καὶ ἑσπέρους ὄντας τὸν ἑρμῆν δι-
χῶν, καὶ κωνσταντίνου μὲν καὶ κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς δύσιν ἀπονεύμας, κωνσταντίνου δὲ τοῦ
πατρὸς ἑω, μαλακιοῦ τοῦ σώματος ὡς αὐτὸς μάλιστα λουτρῶν χρυσόμυθος, ἢ κεν εἰς ἕ-
νόπολιν βίθουν. χαλεπώτερον δὲ δέχεται, διεκομίσθη δὲ νικομήδην. ὅσα δὲ
ἐν παρθενίᾳ δέχων, ἐμνήθη τὴν ἱερὰν βάρησιν. ὅτι τοῦτο τε σφόδρα ἡδύς, καὶ
ἐν ὁμορφίᾳ τῇ θεῷ. δέχεται τὴν ποιήσας, τοῖς μὲν πασι δίδεναι μετὰ ἑρμῆν,
ὡς παρ' ἑτέρω. παρ' ἑτέρω δὲ, τῇ μὲν, τῇ παρ' ἑτέρω, ῥώμῃ τῇ δὲ, τῇ ἐπ' αὐτῇ μὲν αὐτῇ
καὶ ἀλκιπῶν, ἔδωκε τὴν ἀφ' ἑκείνης τῇ παρ' ἑτέρω, ὃν ἐπαμνέτιον ὄντα ἑρμῆν, ἀγα-
θὸν δὲ τῇ βίᾳ, πρὸς ἐλπίδα αὐτῇ τελευτῶσα κωνσταντίνου ἢ ἀδελφῆ. καὶ ὅρκον παρ' αὐτοῖς,
ἐνετείλατο κωνσταντίνου διδάσκειν ἐπιδιδόναι αὐτῇ. οὐτε γὰρ οὐκ ἔχεται δὴ τῇ κατὰ-
ρων πρὸς τὴν πατρὶς τελευτῶν. καὶ ὁ μὲν αὐτὰ ἐν τειχάμυθος, ὁλίγας ἐπεβίω
ἡμέρας, καὶ ἐτελεύτησεν ἀμφὶ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. ἐν τοῖς τοῖς τειχά-
κοντα καὶ ἐν βασιλεύσας, ἀνὴρ ἐς τὴν μέγιστον τῇ χρυσίδαν ἀρρηκτῶς ἐπαμνέτης,
ὡς παρ' ἑτέρω βασιλέων ἑξῆς αὐτῇ τῇ ἐκ κλησίας ἀποδῆς, καὶ εἰς ἀκρον ὅτι δό-
σεως ἀγαθὴν ὅτι τευκτικός δὲ, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἑτέρως, ἐν οἷς ἐπεχείρησεν. ἀνδρῶν
γὰρ θεοῦ, ἐμοὶ δοκεῖν, οὐκ ἐπεχείρη. ὅς γε πολέμων ἵε τῇ ἐπ' αὐτῇ συμβούτων
παρ' ἑτέρω γε γέντοισι ἐσαυρομάτοις παρ' ἑτέρω, καὶ τῇ πολιτείᾳ παρ' ἑτέρω δὲ δόξαν
αὐτῇ οὐτῶ ἑρμῆν μετερχομένης ὡς ἑτέρω καὶ ἑσπέρους βουλῇ, καὶ βασιλίδαν
πόλιν τῇ ἐπ' αὐτῇ μὲν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀρρηκτῶς ἀμα τε ἐπεχείρησε, καὶ ἐν ὁλίγῃ
κατέλειπε, ὥστε ἑρμῆν τε καὶ ἑρμῆν ἐν τοσούτου χρόνου ἀποδαδεί-
σθαι. ἐπὶ δὲ ἐτελεύτησε, διεκομίσθη αὐτῇ τὸ σώμα εἰς κωνσταντίνου πόλιν, ἐν ἡρ-
νακι χρυσῇ, καὶ ὅτι βήματος ἱεροῦ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπέβη. ἡμῇ δὲ καὶ τῇ
ὡς παρ' εἰς ζῶντα, ἢ αὐτῇ ἐλπίδα παρ' ἑτέρω τῇ ἐν τοῖς βασιλείοις. ὡς δὲ τῇ τοῦ πα-
τρὸς τελευτῶν γὰρ αὐτῇ μὲν αὐτῇ ἐλπίδα κωνσταντίνου ἐν τῇ ἐλπίδα τῇ
ἀποδῆ τῇ κωνσταντίνου πόλιν κατέλαβε, καὶ βασιλικῶς κηδύσας, αὐτῇ ἐπαμνέ-
την ἐν τῇ ἐπ' αὐτῇ μὲν τῇ ἀποδῆ ἐκ κλησίας. ὅσα δὲ παρ' ἑτέρω αὐτῇ κωνσταντίνου ἐαυ-
τῇ τῇ παρ' ἑτέρω κατέλαβεν. ἀπὸ τοῦτου δὲ, ὡς ἐκ ἱεροῦ ἑρμῆς ἐλπίδα ἡρομῆν, καὶ
οἱ μὲν αὐτὰ ἱερὰ τῇ σκαπῇ ἐν κωνσταντίνου πόλιν βασιλεὺς χρυσανοὶ κείνῃ, οὐ
μὲν ἀλλὰ καὶ ὅτι σκαπῇ, ὡς καὶ ἡ ἱερὰ σκαπῇ ὁμομῆν τῇ βασιλίδαν οὐσης. μᾶλ-
λον μὲν οὐκ ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς, καὶ τῇ παρ' ἑτέρω ἐλπίδα.

Τοῦ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ιστορίας ἑκτος τεύχος.

κεδ αζ.

Α μὲν δὲ καὶ πάλιν κωνσταντίνου βασιλείαν συμβαί-
 νουσα ἔκκλησις, ὧς δὲ ἔρχετο, τελευτήσας δὲ αὐτῇ,
 πάλιν εἰς ζήτησιν ἤγετο ἥτις ἐν νικαίᾳ συνεστάντων τῶ
 δόγμα. τοῦτο γὰρ εἰ καὶ μὴ πόλυτες ἀπεδέχοντο, κων-
 σταντίνου ἐν πατρὶος τῆς βίᾳ, ὁ δὲ αὖτε πατριάρχης
 ἐκ βαλὼν ἐτόλμησεν, ὡς δὲ ἐτελεύτησε, πολλοὶ αὐ-
 τῆς ἡσυχίας ἀπέστησαν. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ καὶ παρὶν
 ὑποπαραδοσὶα αὐτῆς ὑποποιοί. πόλυτων δὲ μά-
 λιστα πλείστην ἐποιούτω σπουδὴν ἥτις ὁ δόξαν
 κρατῆν, ὁ δὲ αὖτε καὶ θεόγμιος οἱ ἐκ βιθυνίας, ὡς γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἑσθίαν, καὶ
 πάλιν ἐκ τῆς ὑποφορίας καὶ ὁδοῦ ἀθανασίᾳ ἀνέβη, ὁμοδόξῳ δὲ αὐτοῖς αὐτῇ κατὰ
 ἀγρυπνίαν ἐκκλησίας τῶν δόξων. καὶ οἱ μὲν, αὐτῇ ἐπενόουν, ὑποπαραδόντες ἐχόντες τὴν
 πατριάρχῃ ὡς αἰεὶ ὅτι κωνσταντίνου ἐγγύς τῶν δόξων ἀνακλήσεως, ἐπὶ γὰρ καὶ
 γὰρ καὶ κωνσταντίνου ὡς βασιλεὺς κεκλημένος, καὶ οὕτως πάλιν πατριάρχῃ αὐτῇ ἀνακλήσιν
 ἀπέστρεψεν, οἳ τε πιστὸς πατριάρχῃ λαβὼν μέχρι τῆς βασιλείας γαμείνης, καὶ τῇ ἐν
 δυνάμει θαλαμηπόλων ἀνέβη, συνεστάντων ἐγγύς. πατριάρχῃ δὲ τότε τῆς βασι-
 λεύς οἰκίας ὁ δὲ αὖτε, ὡς ἐπὶ τῆς ἡσυχίας δόξας γὰρ ὁμοδόξος, ὁμοφρονῶντας αὐτῇ
 τῇ βασιλίδι, καὶ πολλοῖς τῇ πατριάρχῃ βασιλεὺς κατεστήσατο. ἐν δὲ τῇ ἐν τῇ πάλιν πατρι-
 ἀρχῇ δόγματος συγκαταλέξεως ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ ἐγγύς. οὕτως αὐτῆς τε καὶ
 ὑποφορίας, καὶ ἀπεδείχθη, καὶ ὁ πατριάρχῃ τοῖς ἀμφὶ θεόγμιον καὶ γνώμῃ πατριάρχῃ.
 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἀθανάσιος, ἐκ τῆς πατρὸς δύνειν γαλατίας ἀνεκλήσιν πατρὸς ἀνε-
 ξάνδρου. τοῦτο γὰρ καὶ κωνσταντίνου πατρὸς, μετακλήσιν πατριάρχῃ (λέγει) δὲ καὶ
 ἐν τῇ αὐτῇ ἀνακλήσιν, ἐτελεύτησεν τοῦτο. ἐπεὶ δὲ φθάσας ἐτελεύτησεν ὁ ὁμώνυμος
 αὐτῇ πατὴρ, ὡς καὶ τῇ πατρὸς ἐσπέραν γαλατῶν ἤρχαν, ἐπεβίβη αὐτῇ πάλιν καὶ ὁδο-
 δον, γὰρ ἡμῶν πατρὸς τῆς ἀνεξάνδρου λαόν. αὐτὰ δὲ ἐκ τῆς ῥωμαίων μετα-
 βληθέντα φωνῆς ἀνέβη, ὡς ὁδοῦ πατριάρχῃ. ἔχον ὡς δὲ. Κωνσταντίνου καὶ πα-
 τριάρχῃ καὶ θεολογίας ἐκκλησίας ἀνεξάνδρου πόλεως. Οὐδὲν τῇ τῆς ὑμειέσεως ἱεραῶν
 ἀνείας ἀποπεφωγμένῃ γνώσιν οἱ μὲν, ἀλλὰ ὁ ἀθανάσιον τὸν τῆς πατριάρχῃ νό-
 μου ὑποφύτων πατρὸς κατὰ τὴν γαλατίας ἀπεσάλαται. ἢ ὅτι ἡ ἀρελότης τῇ αἰ-
 μόδων αὐτῇ καὶ πολεμίων ἐχθρῶν, εἰς κίνδυνον τῆς ἱεραῶν αὐτῇ κεφάλης ἐπέ-
 λησε, μὴ ἀλλὰ ἀλλὰ τῇ τῇ φάσιν ἀνεξάνδρου ἀνήκετα ὑποστῇ. πατρὸς ὁ δὲ πατὴρ
 ξαυτῇ αὐτῇ πάλιν, ἀφῆκε τῇ πατριάρχῃ ὡς ὅτι κειμένων αὐτῇ ἀνέβη, ὡς ὡς
 ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ κεκλήσιν ὡς. ὡς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἐν ἡ διέταξε, πᾶσι τοῖς ἀνέβ-
 καίς ἐμὲ πλεονάζειν, εἰ καὶ αὐτῇ μάλιστα αὐτῇ ἡ ἀοιδίμος ἀρετὴ τῆς θείας πεποι-
 θῆα βοηθείας, καὶ αὐτῇ τῆς πατριάρχῃ ἀρετῇ ἐξουθενῇ. τοῖς ἀρετῇ, εἰ καὶ αὐτῇ μάλιστα
 πατρὸς τῇ πατριάρχῃ αὐτῇ ὑμῶν θεοσέβαν ὁ δεσπότης ἡμῶν, ὁ τῇ μακαρίας
 μνήμης κωνσταντίνου ὁ πατὴρ, ὁ ἐμὸς πατὴρ τῇ αὐτῇ ὅτι σκαπὸν ὡς ἰδίᾳ ὡς πα-
 τριάρχῃ πατριάρχῃ, ὁ μὲν ὅτι ἀνέβη πάλιν κλήσιν πατριάρχῃ, πατρὸς τῇ τῇ ἀλλὰ

.. πληρώσαι ἀνεπαύλα, ἀκόλουθον ἡγήσάμεν πλὴν παρ' αἵρεσιν τῆς τ' ἡτίας μνή-
 .. μης βασιλέως δευτέρου πληρώσαι. ὅς τις ἐπειδὴν τ' ὑμείρους ἴσχυι παρ-
 .. ὄψως, ὅσης ἀδούς πρὶ ἐμοὶ τεύχῃκε γνώσεσθε. ὃ γὰρ θαυμαστὸν εἶπεν δι' αὐτὸν
 .. αὐτὸς πεποίηκε καὶ γὰρ τ' ἐμὴν ψυχὴν ἢ τε τοῦ ὑμείρου πότου εἰκὼν, καὶ τὴν
 .. λικουτοῦ ἀνδρὸς γῆμα, εἰς τοῦτο ἐκινῆ καὶ παρ' ἐξέπεν. ἡ ἡία παρ' οἷα ὑμᾶς δεῖ
 .. φυλάξοι ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. Κατὰ τὸν πλὴν τ' τοῦ βασιλέως γραφίω τ' κατὰ
 .. δου τυχὼν ἀθανάσιος, τὰς κατ' ἀγρυπνίαν ἐκκλησίας διδόνει. ὅσοι δὲ τὰς δέξιους ἐ-
 .. φρονίω, δὴνόν τοῦτο ἐποιεῖτο, καὶ οὐκ ἐνείχοντο. ἐν δὲ τῇ ζωῇ αἱ ἀνεκινου-
 .. τὸ σάφης, ὃ δὴ παρ' οἷα πάλιν καὶ ἀθανασίου πρὶ ἐρχετο ἑτέρων ἐπιβουλῶν. οἱ γὰρ
 .. ἀμφὶ τὸν δόσιον αὐτοῦ παρ' οἷα βασιλέα διέβημον αὐτὸν, ὡς σασίωδον καὶ παρ' οἷα
 .. τοῖς νόμοις τῆς ἐκκλησίας ἐαυτὰς τ' κατὰ δὸν ἐπιβέβηκεν, διὰ κρίσεως ἐπιτοκ-
 .. πων. ἀλλ' ὅπως μὲν ἐκ τῆς τοῦτων ἐπιβουλῆς αὐτῆς ἐξηλάθη τῆς ἀνεκινου-
 .. αὐτῆς δὴ καὶ πλὴν οἰκείῳ ἐρῶ τὰς. καὶ δὲ τοῦτον τ' χρόνον δόσιον τοῦ παμ-
 .. φήου τελευτήσας, δεῖξεν τ' ἐν κατὰ τῆς παλαιότητος ἐπιτοκίην, ἀνα-
 .. κιος. ὅς παρ' οἷα αὐτὸν δόσιον τὸν ζῆλον ἔχων, καὶ ὡς αὐτὰς τοῖς ἐρεῖς παιδολογίς
 .. λόγους, ἰκανὸς τ' νοῦν καὶ φράζειν ἀρεῖος ἐγέρει, ὡς καὶ πολλὰ συγγραμμάτα λόγους
 .. ἀξία κατὰ ληπτῶν. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ καὶ κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς πόλεμον ἐπαγα-
 .. γων κωνσταντῖνον ὅς ἰδὼν ἀδελφῶν καὶ ἀκυρίῳ κληννύσας καὶ τῶν αὐτῶν ἡγεμό-
 .. νων. καὶ ἰσχυρὰ δὲ τ' ῥωμαίων δέξις, καὶ μὴ παρ' οἷα δόσιον, εἰς κωνσταντῖνον τὰς παρ' οἷα
 .. ἔω, εἰς κωνσταντῖνον.

γδ. Ἐν τούτῳ τ' ἀνεκινου-
 .. τελευτήσας, διεδέξατο παῦλος τ' κωνσταντῖνον πόλεως
 .. δέξις, ὡς μὲν λέγουσιν οἱ τὰς δέξις καὶ μακεδονίου φρονίωτες, ἐα-
 .. τὰς τὸν πλὴν παρ' οἷα δόσιον καὶ γνῶμην δόσιον τῆς νικομηδείας ἐπι-
 .. τόκου, καὶ θεοδώρου τῆς ἐν θράκη ἡγεμονίας, οἷς ὡς γένοιτο ἢ χρεονία δι-
 .. φερει. ὡς τ' πολλὰς ἐχὼ λόγους, μὴ βίβλια ἀνεκινου-
 .. διεδέξατο, ἐχρεονίῃ καὶ τῶν ἐνδημου-
 .. τῶν τῆς πόλεως ἐπιτοκίων. ἡ δὲ γὰρ οὐκ τῶν καὶ ἐννήκοντα ἔχων ἐν αὐ-
 .. τοῖς ὁ ἀνεκινου-
 .. ἐκ τῶν τ' εἰκοσὶν ἐκ τῆς ἐπιτοκίῃ ἀνδρείως δεῖξεν ὁ δόσιον,
 .. ἐπὶ τὴν τελευτῶν ἐμνησθε, πύσσανοι μὲν αὐτῶν τῶν κληννύσας, ἵνι μετ' αὐτὸν ἐπιβέ-
 .. πτεον τ' ἐκκλησίας, εἰ μὲν ἀγαθὸν τὰς ἡίας, διδακτικὸν τ' ἀμα ἐπιζητεῖτε, ἔφη,
 .. παῦλον ἔχετε. εἰ δὲ παρ' οἷα τὰς ἐξω παρ' οἷα, καὶ τὰς σιωποῖας τῶν δέξις,
 .. ἀμείνων μακεδονίος. ἀλλ' ἐκότερον μεμνηνύσας καὶ ἀνεκινου-
 .. τοῦ ἐπαμνέται σιωποῖας. καὶ δὲ τὰς παρ' οἷα καὶ λόγους δεινὸν γεγε-
 .. νῆσθαι λέγουσι τὸν παῦλον. πλὴν δὲ καὶ τῆς βίου μὴ βίβλια μακεδονίᾳ ἀνα-
 .. θέσει. παῦλον τ' καὶ περὶ καὶ βίον ἀδελφὸν ἐχρεονίᾳ δεῖξεν. φά-
 .. νεῖ γρὶν ἐκ τῆς τοῦτων ὁμολογίας, ἡγεμονὸν ἀνδρα γεγνησθαι τὸν παῦλον, καὶ ἐπὶ
 .. ἐκκλησίας διδάξαι λαμπαρῶν. παρ' οἷα τὰς παρ' οἷα τοῦ βίου, καὶ τὰς ὁμο-
 .. λογίας τῶν ἐν διωάμει φάτω αὐτὸν ἐχρεονίᾳ, μὴ βίβλια παρ' οἷα. ὅσοι μὴ
 .. γὰρ ἐπιβουλήν ὡς ἐπαμνέται αὐτὰς, ὡς εἰκός, τοῖς καὶ τὰς δεινὸς διδύσει. ἀλλὰ
 .. καὶ ὡς τῆς πλήθους ὡς φάτω φησὶν ὁ δόσιον κακῶς ἐπαγε, σκαμνεία τῶν τοῦ
 .. ἀναμνέται τῶν τ' ἐν νικήσας χρεονίᾳ δόσιον. καὶ τὰς μὴ παρ' οἷα, ὡς μὴ δόσιον
 .. βίωκως, γραφίω ὡς μείνας, ἐξέβηκε τῆς ἐκκλησίας κωνσταντῖνου πόλεως. τε-
 .. λευτῶν

λῦτῶν δὲ καὶ ὑποφωρίαν οἰκεῖν καὶ ἐδικαίωσθαι, εἰ καὶ τεθινάμην ἡμεῖς λέγει δι' αἰσθητικῆς, μηδ' ὁμοιοτάτων ἀπὸ φόβου τ' ἐπιβέβλων. ἀλλὰ τὰ δὲ μὴ ὑστερον σκευέβη.

Εν δὲ τῷ νῦν ἀφ' αὐτῶν τῶν χειρῶν τῶν μεγίστην θρασυῆν τ' ἐκκλησίαν κωνσταν-
 τίνου πόλεως ἔχεν. ἐν τῷ γὰρ παλαιῷ ἀγέζανδρος, οὐ πολλὴν περὶ ῥησίαν ἦεν ὅσοι τὰ
 θραύειν ἐφρόνοι, καὶ παρὲς αὐτὸν ὁ λαὸς ἐλέπων ἦεν, καὶ τὸ θεῖον ἐδόξαζον, καὶ
 μάλιστα μὲν τὴν ἀδόκητον θραύειν συμφορὰν, ὃν οὕτως ἀποθανεῖν ὡς εἰρησυχίᾳ καὶ θεο-
 μιλίᾳ ἐπίστευον ὡς ἀγέζανδρου θραύειν. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε, διχῆ δ' ἄκριτον τὸ
 πλῆθος, εἰς ἐρίδας διδμῆς εἰς τὸ φανερὸν κατῆσαντο καὶ μάχην. αὐτοὶ δὲ ἐγέ-
 νετο τοῖς μὲν τὰ θραύειν ζήλοισι, μακεδόνιον χειρῶν ἐκδοῦν τοῖς δὲ ὁμοούσιον τὸ πα-
 τεῖν τὴν ἐν δόξῃ τοῖς, παύλον ἐπισκοπεῖν. ἐκ τούτου ἐκέρχεται. μὲν δὲ τὸ παύλου χει-
 ρῶν, τὸ δὲ ἀγέζανδρου ὁ βασιλεὺς, ἐτύχε γὰρ τότε ἀπόδημος, ἐχάλεπαμνεν, ὡς
 ἀναξίως τὸ ἐπισκοπεῖν ἐπίσταται. ἐξ ἐπισκοπῆς τὸ τῶν παύλου ἀπε-
 στασιμῶν ἐκδοῦν κατῆσαν, τὸ μὴ ἀπεώσατο τῆς ἐκκλησίας. ἀποδείξω δὲ τὸ νι-
 κομηδῆς ἐπισκοπῶν τὴν κωνσταντίνου πόλεως θρόνον περὶ ἔδωκε.

Καὶ ὁ μὲν τὰ δὲ παρὰ τὰς εἰς ἀντιόχου τὴν συρίαν ἦεν. ἡ δὲ τὸ ἐξ ἐργασίας τῆς
 ἐκκλησίας, καὶ μεγέθη καὶ καλὰ ὑποφωρίαν ἐν παλαιῶν κωνσταντίνου,
 ὑποφωρίαν χειρῶν κωνσταντίνου τὸ παλαιὸν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, εἰς κατὰ ἐδόξε
 τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀστέριον πάλιν τοῦτο αὐτοὶ ἐκδοῦν γινέσθαι. οἱ δὲ τότε καὶ
 ἑτέροι τῶν αὐτῶν φρονιμῶν αὐτοῖς ἔς ἐκνήκοντα καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τελευτῶντες ἐπι-
 σκόποις πολλὰ ἔχον εἰς ἀντιόχου σκευήτων, παρὰ τὰς μὲν ὡς ἐπὶ ἀφιερώσει τὴν
 νεοῦργον ἐκκλησίαν. ὡς δὲ τὸ ἀποβαλὼν ἐδόξε ἐπὶ μεταποιήσει τῶν ἐν νικαίᾳ δό-
 ξαντων ἡγεῖται δὲ τιμωρεῖται τὴν ἀντιόχου ἐκκλησίαν πλάκῃ, μὲν δὲ φρόνιον.
 πέμπτον δὲ ἔτος ὡς ἐπὶ τὸν κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τελευτῆς. ἐπεὶ δὲ παύλῳ
 οἱ ἐπισκοποὶ σκευήτων, περὶ δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς κωνσταντίνος, ἡγεμονία τοῖς οἱ πλεί-
 οισι, καὶ διὰ τὸ ἀθανάσιον ἐπὶ τῶν, ὡς ἱερὰ καὶ ὑποφωρίαν θεσμὸν ὃν αὐτοὶ ἐ-
 θελόντο, ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν παλαιῶν τὸν σκευήτων τὸ ἀγέζανδρου ἐκκλησίαν ἀπολαβόν-
 τα. ἐκ τούτου δὲ καὶ τῶν αὐτῶν πολυτῶν αἰτίων αὐτὸν ἔχον, ὡς ὡς εἰς τὴν πόλιν εἰς-
 ἦν ἐσσεως κινηθείσης, καὶ πολλῶν μὲν ἀναμετέμεντων, τῶν δὲ δικαστηρίοις παλαιῶν
 ἡγετων, μεγίστης ἰε ἀβελόνης ὑπὸ τοιούτων λόγων καὶ ἀθανάσιον ὑποφωρίαν,
 ἐπὶ φρόνιον γρηγορεῖ τῆς ἀγέζανδρου ἐκκλησίας παρὰ τὰς. ἐκ τούτου δὲ με-
 ταβαίντες εἰς τὸ παλαιὸν δόγμα τὸς ζήτησιν, τοῖς μὲν ἐν νικαίᾳ δόξασιν ὅσων ἐμέμ-
 ψατο. γράμματα δὲ διεπέμψατο τοῖς καὶ πόλιν ἐπισκόποις, οἱς ἐδόξατο ὡς
 ἐπισκοποὶ ὄντες, οὐκ ἡκούθησαν θραύειν. πῶς γὰρ παρὰ τὸν ὄντι, δοκιμασθῆναι
 δὲ ἡγεμονία τῆς πίστεως αὐτῶν, μάλλον αὐτὸν παρὰ τὸν πεισθῆναι δὲ σφᾶς καὶ πᾶσι
 δὲ θραύειν παλαιῶν πείσιν. εἰ δὲ αὐτῶν ὡς ὑπέταξαν τῇ αὐτῶν ἐπισκοπῇ.
 οὐσίας μὲν παρὰ τὸν ὄντι ὁ ὁμοούσιον ὀνόματος μετὰ μὲν ἐπὶ
 ἀμφότεροι τοῖς δὲ τῶν ἐκκλησιῶν, ὡς μὴ τε τοῖς θραύειν φρονιμῶν, μὴ τὸ τοῖς
 ἐπομένους ἐν νικαίᾳ σκευήτων διδάσθαι τῇ σκευήτων τῇ ῥημῇ ἐπισκοπῇ, ὡς
 ἀγνώτων τὴν ἱεράς γραφῆς. παλαιῶν γὰρ ἀπὸ ἐκείνων οὐ παρὰ τὸν αὐτῶν
 περὶ ἐκείνων ὁμοολογῶν μετὰ τῆς ὀνόματος τῇ γραφῇ. σκευήτων μὲν γὰρ τὸν
 ὄντι τὸ πατεῖν, καὶ μονογῆν καὶ θεὸν καὶ παρὰ τὰς πάλιν ὡς περὶ τὴν, ὅρα τε ἀντιόχου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

φένοι, καὶ τὸ παρῶν πεπληρωμένοι βουλήν, καὶ τὰ δὴ αὖ ὁμοίως σιωμολόγηται.
 πότερον ὃ σιωμολόγος ἢ ὁμοούσιος ἐστὶν ὡς πατερί, ἢ τὸν ἀντιπάλον ἐκείνῳ ἐν ἑνὶ ἑαυτοῦ.
 μεταμνησθέντες δὲ, ὡς εἰσὶν, ὅτι τὰ αὐτὴ τῇ γραφῇ, πάλιν ἐπέειπεν ὡς τὸ αὐτὸν
 ἐξέειπεν, τὰ μὲν δὴ αὖ, ὡς οἱ μὲν, ὡς αὐτοῦ σιωμολόγος τὰ δὲ ὅμοια τῇ ἐν νικητῇ σιωμολόγῳ.
 ἴων, εἰ μὴ ἵς ἐμοὶ ἀδελφός δὲ ἄλλοις τοῖς ῥητοῖς ἀφανῶς ἐλκεῖται. ἐκ οὗ οἶδα ὃ ἀντιπάλον
 ὁμοούσιον εἰπεῖν τὸ ὑπὸν παρῶν ἀντιπάλον, ἀντιπάλον ἵς καὶ ἀντιπάλον ἵς θεότητος ἀ-
 πεφῆναι, οὐσίας ἵς βουλήν, καὶ διωάμεως καὶ δόξης, ἀντιπάλον εἰκόνα καὶ
 ἀντιπάλον πάσης κτίσεως. ἐπειδὴ δὲ τὸ αὐτὸν τὸ πᾶν ὁλόγραφον ἀντιπάλον, λου-
 κιδμοῦ τῷ ἐν νικομηδείᾳ μὲν ἱερῶν, ἀντιπάλον τὰ τε δὴ αὖ ἀντιπάλον τὰ τοῦ καὶ
 τὰ ἱερῶν γραφῶν εἰς ἀκρόν ἢ κριβανότος. πότερον δὲ ἀντιπάλον τὰ εἰς ἀκρόν ἢ τὸν
 ἰδίαν γραφῶν σεμνοποιουῦντες ὡς ἀντιπάλον τὸν μὲν τρεῖς λέγειν ἐκ ἐξω. με-
 τέρον ὃ τὸ αὐτὸν ἵς σιωμολόγος, οὐ μόνον ἀντιπάλον, ὅς μὲν παῦλον ἐκ βιβλίου, ἐκ
 νικομηδείας μεταστὰς, ἐν κωνσταντινουπόλεως εἶχε θρόνον· ἀλλὰ καὶ ἀντιπάλον
 ὁ ἀντιπάλου τῷ παμφίλου ἀντιπάλου, καὶ παρῶν φίλος ὁ σιωμολόγος, καὶ θεόδοτος
 ὁ ἱερῶν τῷ παρῶν ἀντιπάλου ὀνομαζομένου, ἀντιπάλου τὸ ὁ ἱερῶν, ὅς ὑπερῶν
 μὲν μακεδόνιον τὸ κωνσταντινουπόλεως ἐπεβίβη ἐκ κλησίας, καὶ ἱερῶν ὁ τὸ ἱερῶν
 ξανδρέων ἐκ κλησίας αἰρεθείς ἀντιπάλου, οἱ δὲ ἵς τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἀντιπάλου ὡ-
 μολόγους. ἀλλὰ καὶ καὶ ἀντιπάλου ὁ ἀντιπάλου καὶ ἀντιπάλου ὁ ἀντιπάλου, καὶ
 γεώργιος ὁ λαοδικείας ἵς τὸ αὐτὸν ἀντιπάλου, ἀντιπάλου τὸ ἀντιπάλου, καὶ ἀντιπάλου
 ὁ ἀντιπάλου ἐκ κλησίας ἀντιπάλου. ὡς αὖτε δὲ ἀντιπάλου ὁ ἀντιπάλου ἐκ
 μεσσηνός, ὅς τὸ μὲν ἱερῶν ἐδέσθη ἵς ὁ ἀντιπάλου ἀντιπάλου ὑπῆρχεν. ἐκ νέου δὲ
 καὶ πατρίον ἐκείνους ἱερῶν ἐκ μαθῶν λόγους, μὲν τὰ αὐτὰ καὶ τὰ παρῶν ἐξ-
 διδάσκει παρῶν μαθῶν, διδασκάλους τοῖς ἀντιπάλου τὸ οὐσί φοιτήσας. ὑπερῶν δὲ ἐξ-
 γητὴν ἀντιπάλου τὸ παμφίλου, καὶ παρῶν φίλου τὸ ἀντιπάλου ἀντιπάλου τὰς ἱερῶν
 βίβλους ἡκρίβωσε. ἀντιπάλου ἡκρίβωσε τὸ εἰς ἀντιπάλου, ἐπεὶ σιωμολόγος ἀντιπάλου κα-
 ταρεπίσταν ἀντιπάλου κύρου καὶ ἱερῶν, ἀντιπάλου τὸ μετ' αὐτὸν σιωμολόγος. φέ-
 γων δὲ ἱερῶν, ἀντιπάλου εἰς ἀντιπάλου, φιλοσόφους τοῖς τῇδε φοιτήσας. καὶ τὰ ἐκεί-
 νων ἀσκηθεῖς μαθήματα, ἐπὶ ἡκρίβωσε εἰς ἀντιπάλου, καὶ πλάκην πάλιν ὡς μὲν
 ἀντιπάλου σιωμολόγος. ὡς δὲ σιωμολόγος τὸ αὐτὸν ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 δὸν, ὅτι τὸ ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 χεως ὁ ἀντιπάλου. ὡς δὲ αὐτὸν ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 δὴως μεταστῆσαι τοῖς ἀντιπάλου ἵς τὸ αὐτὸν ἀντιπάλου ἀντιπάλου. ἐπεὶ ὃ τὸ αὐτὸν
 τῇσατο τὸ ἱερῶν, λογιστῶν ὡς ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 σιν ἐκ ἀντιπάλου ἐπερὶ ἀντιπάλου ἰδεῖν, ὅτι ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 γὰρ ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 εἰς ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 τοῖς ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου ἀντιπάλου
 μαθουρήσας τὸ θεῖον, ὡς μὲν ἱερῶν γεώργιος ὁ λαοδικεῖς, τὰ αὐτὰ καὶ ἐπερὶ ἀντιπάλου
 διεξήλθον.

πῇ δὲ καὶ ἡμιμέτῳ, βιαστέον ἵε ἐπεχείρωσι οἱ στρατιῶται ὅτι τελέειν τὸ πολεμικὸν, καὶ ἀναβάντες τὸ ἔρμολογίον οἰκίδου οἱ στρατιῶται, ἀνέστησαν, καὶ αὐτὸν ἀναμεινύοντες, καὶ ἡμιμέτῳ εἰς αὐτὸν εἰλκον ἀφ' ἧς πόλεως ἀκούσας ὅτι βασιλεὺς ἦν αὐτῶν, ἡκεν εἰς κωνσταντινούπολιν, ὡς καὶ ὡς δρᾶσθαι τὸ πλῆθος. ἀλλὰ τῷ μὲν ἐφείσαστο, δεδακρυμένους αὐτῶν ἰδὼν ὑποκλίμενοι καὶ ἀντιπροσέειπον. ἀμφὶ ὃ ἡμῖσι τοῦ σίτου πλὴν πόλιν ἀφείλετο, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῶν κωνσταντῖνος ἐκείνου ἔτος ἀπὸ τοῦ δημοσίου τοῖς πολίταις ἐδώκεν ὅπως ἐκ τῶν ἀγροτήτων φόρων, ὑπολαβὼν ἴσως ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἑσθλότητος τοῖς πολλοῖς ὑποκλίμενος ἐτόλμους εἰς τὰς εἰρήσεις. πρὸς δὲ τὸ ὄργον ὅτι παῦλον, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαθίοναι πορνεύειν αὐτὸν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πρὸς μακεδόνιον ἐχάλεπαμνεν, ὡς τῆς ἀναμεινύσεως τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν ἀπτόν, καὶ ὅτι πρὶν αὐτὸν ὅτι βέλτερον ἐχέοντο. οὐτε δὲ ὅτι φιλοφιλία μὲν τῇ αὐτῇ ἐχέοντο, ὅτε ἀποχρησθέντας καὶ ἀλιπτῶν, ὅτε ἀνέστρεψεν εἰς ἀντιόχειαν. ἐν τούτῳ δὲ οἱ τῆς πόλεως δόξης ἀποδοῦναι μετέστησαν γρηγορεῖον, ὡς ἀμύνη πρὸς σύστασιν τοῦ οἰκείου δόγματος, ὅτε ἀνέστρεψεν καὶ ἀντιόχειαν ἀφ' ἧς συμβαίντα τῇ πόλιν χαλεπὰ πρὸς τὴν αὐτὴν εἰσόδον ὅτι ἐμνημονεύον τῆς ἐκκλησίας. ἀπὸ δὲ τούτου πέμπε) γεώργιος, ὅς τὸ μὲν γένος αὐτῶν καὶ πατρίδος ὡς δραστέως δὲ ἐθαυμάζετο, καὶ πρὸς τούτῳ τὸ δόγμα ἀποδοῦναι.

ἡ) Ἀθανάσιος δὲ φάσκει ἐκ τῆς ἀνέστησεως εἰς ῥώμην ἀφίκετο. κατ' αὐτὸν ὅτι σὺν ἑβραίοις καὶ παῦλον τὸ κωνσταντινούπολεως ὅτι τὸ σκῆπτρον ἡνδραμειν, καὶ μὴ κεκλον τὸ ἀκύρεας, καὶ ἀσκητῶν τὸν γάλακτος, ὅς ἐν αὐτοῖς ὡς τοῖς πόλεως, γρηγορεῖον ὑπομείνας πρὸς ἐτεροδόξων πινῶν ὡς θυσιαστήριον ἀναβέβη καὶ ἀνέστη. ἀλλ' ἀπὸ τῆς τούτου μὲν ὅτι πρὸς τὴν πόλιν γαζαίων ἐκκλησίαν κωνσταντῖνος. καὶ γούκιος δὲ ὁ ἀνδριανούπολεως ὅτι τὸ σκῆπτρον ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡνδραμειν καὶ τῆς πόλεως ἐκκλησίας ἀφαιρέσει ἐν ῥώμῃ διήγει. μαθὼν δὲ ὅτι ὁ ῥωμαίων ὅτι τὸ σκῆπτρον τὰ ἐκείνου ἐκκλησία, ὅτι τὸ πρῶτον ὁμοιοῦντας δὲ πρὸς τὸ δόγμα τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου, ὡς ὁμοδόξους αὐτοὺς εἰς κοινωνίαν πορνεύειν. οἷα δὲ τῆς πόλεως κηδεμονίας αὐτῶν πορνεύουσας, ἀφ' ἧς πλὴν ἀξίαν τοῦ θρόνου ἐκείνου πλὴν ἰδίου ἐκκλησίαν ἀπέδωκε. καὶ τοῖς ἀπὸ πλὴν ὅτι τὸ σκῆπτρον ἐχράφη μεμφόμενος ὡς ἐκ ὁρθῶς βουλομένων τοῖς ἀνδράσιν, καὶ τὰς ἐκκλησίας τρεφόντες, τὰ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἐν νικαίᾳ δόξασιν. ὁλίγοι δὲ ἐκ πόλεως εἰς ῥῆτιν ἡμέραν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνου διέγεινον διὰ τὴν αὐτῶν ἐν ἡμετέροις πλὴν ἡφον. ἡ τοῦ λοιποῦ ἐκ ἀνέστατος ἡπεύχον, εἰ μὴ παύσαιτο νεωτερίζοντες. καὶ ὁ μὲν τὰ δὲ ἐχράφη. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀθανάσιον ὅτι παῦλον ἐκείνου τὸ εὐαγγέλιον κατέληφε θρόνον. καὶ τὰς ἰουλίους ὅτι τὸ σκῆπτρον διεπέμψαν τοῖς αὐτῶν πλὴν ὅτι τὸ σκῆπτρον. οἱ δὲ ὅτι τὰς αὐταῖς χαλεπῶς ὑπελάμβανον. καὶ συλλεγόμενοι ἐν ἀντιόχειᾳ, ἀντήρτασαν ἰουλίᾳ, κεκαλλιπηνόμενοι ἵνα, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν γένεσιν ὅτι τὸ σκῆπτρον, εἰρωνείας τὴν πολλῆς ἀνάπλεων, καὶ ἀπειλῆς ἐκ ἀμεινύσεως δεινότητος. φέρειν μὲν γὰρ πᾶσι φιλοτιμίαν τὴν ῥωμαίων ἐκκλησίαν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμοιοῦν, ὡς ἀποστόλων φρονήσεων, καὶ διὰ τὴν μὴ ἐπὶ πολλὴν εἰς πόλιν γένεσιν γρηγορεῖον, εἰ καὶ ἐκ τῆς ἐν ἐνεδήμῳ αὐτῶν οἱ τοῦ δόγματος εἰσηγήσιν. ὅτι τὰς αὐτῶν δὲ τὰς δόξας φέρειν ἡξίον, ὅτι μὴ μετέχει τὴν πολλὴν ἐκκλησίας πλεονεκτήσιν, ὡς ὅτι τὸ πρὸς

ρέσθ' νικῶντες. εἰς ἐγκλήματα δὲ παροφείροντες ἰουλίῳ τὸ κοινωνῆσαι τοῖς ἀμφὶ τὸ
ἀθανάσιον, ἐχαλέπαμον ὡς ὑβρισμένης αὐτῶν τὸ σινόδου, ἐκ τῆς ἀποφάσεως
ἀναρεθείσης. καὶ τὸ γυμνάσιον ὡς ἀδίκον καὶ ἐκκλησιαστικὸν θεσμοῦ ἀπαδόν, διέ-
βηλον. ὅτι τοῖς δὲ ὡδίπῳ μεμψάμενοι, καὶ δὲν ἀπεποιεῖναι μὲν τυράννοι,
δεχόμενοι μὲν ἰουλίῳ τὸ κατάρσιν τῶν παρὰ αὐτὸν ἡγελημάτων, καὶ τὸ κατέστασιν τὸ
αὐτὸ αὐτῶν χρεοβηθέντων εἰρηνῶν καὶ κοινωνίαν ἐπυρρίλλοντο. ἀντισταμένων δὲ
τοῖς δεδωγμένοις, τὸν αὐτὸν παροφείροντο. ἐπεὶ καὶ τοῖς παρὰ αὐτῶν ἀνὰ τὸ ἔω ἱε-
ρέας ὁρῶν ἀντιπεῖν ἰσχυρίζοντο, ἡνίκα ναυαγίου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγά-
θη. πρὸ δὲ τῶν παροφειμένων πρὸ τοῦ δόξαντα τοῖς ἐν νικαίᾳ σινοδοῦσιν, ὁρῶν
αὐτὰς ἀντιεργάζεσθαι, πολλὰς μὲν αἰτίας ἔχον εἰς πρῶτησιν ἀναγκάσαν τῶν γε-
γνημένων δηλώσασθαι. ἀπολογεῖσθαι δὲ νῦν ὑπὲρ τούτων πρὸς τὸν εἰπόντα, ὡς
ἀπαξ ὁμοῦ ὅτι πᾶσιν ἀδικεῖν ὑπονοηθέντες.

Ἰουλίῳ μὲν οὕτω τὰ ἀδελφά. παρὰ δὲ βασιλέα κωνσταντῖνον διέβηλον αὐ-
τὸς τοῖς παρὰ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀντιοχείαν. ὁ δὲ, ἐν ἀντιοχείᾳ τότε ἀφαιρέτων, γράφει
φιλίππῳ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν κωνσταντινουπόλει ὄντι, πάλιν μακεδονίῳ τὸ ἐκκλησίαν
ἀποδοῦναι παῦλον ὃ ἐξελάσσει τῆς πόλεως. δείσας δὲ τὸ πλῆθος κίνησιν ἐν-
πρὸς τὸν ἐκπυστον γινέσθαι τὴν βασιλέως παρὰ τῶν, παροφειμένων εἰς δι-
μύσιον λούον ὃ ὀνομαζόμενον, πρὸς τὸν καὶ μέγιστον, ὡς πρὸς κοινωνίαν
παροφειμένων καὶ ὁμοφρονῶν μελέα λείπει παῦλον. πρὸς τὸν μὲν δὲ ἀντιοχίαν, ὃ
βασιλέως ἐπέδωκε τὸ γράμμα. λέγει δὲ τὸ ἀπὸ τῆς βασιλείας τὰ λούον πρὸς
καὶ μὲν ὅτι τὰ λούον αὐτὸν ἀρῶν παρὰ τῶν, εἰς πλῆθος ἐπέβησε, καὶ
εἰς θεσσαλονίκην ἐπεμψεν ὅθεν καὶ τοῖς παροφειμένοις ἔχον ἡγήτορ, πρὸς τῶν τε
καὶ τὴν ἔω ἀρχομένων φάσιν κατεδίκασεν αὐτὸν ἰσχυρῶν καὶ τὸ ἐπέκεινα
τῆς ἐπιβάντων ὅτι ἐκώλυσε. ἐξελθὼν δὲ ἐκ τοῦ δικαστηρίου σινοδοῦ μὲν αὐτὰς
μακεδονίον ἔχον, ὅτι τὸ ἐκκλησίαν ἦει. τὸ δὲ πλῆθος ἦδη τούτῳ γυμνάσιον, ἀ-
φαιρέτων σινοδοῦ, ἀντιοχίαν τὸ ἐκκλησίαν ἐπλήρωσε. ἕκαστοι γὰρ αὐτῶν, οἳ τε ἀπὸ
τῆς ἀρετῆς αἰρέσεως, οἳ τε παῦλον ἐπαμυνόντες παροφειμένους ἐκώλυον. ἐ-
πεὶ δὲ παρὰ τὸν ὅτι τῶν ἐκκλησιῶν ἐγίνετο ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ, σὺν αὐτῶν δὲ καὶ μακε-
δόνιος, τὸ δὲ πλῆθος ὅπως αὐτοῖς πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς αἰρέσεως αὐτοῦ μὲν
ὑπεχώρησε, ὅτι ἡδυνάτω τὸ παρὰ τῶν σινοδοῦ, ὑπολαβόντες οἱ ἀντιοχίαν ἐκόντι
μὴ εἶχεν τὸ ὅχιον, πολλοὶς τοῖς ἐξέφει διελθόντων. πολλοὶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἀντιοχίαν
παύλου διεφάρησαν. τὸ δὲ βασιλεὺς δόξαν ἔστω ἐγίνετο. καὶ τὰς ἐκκλησίας πρὸς
λαβε μακεδόνιος. ὁ μὲν δὲ παῦλος ἀδελφῶν ὡς δὲ ἐν κωνσταντινουπόλει ἐκκλη-
σίας ἀφαιρέτων, ἀθανάσιος δὲ φάσιν ἀφαιρέτων ὡς, δείσας τὴν κωνσταντῖνον τὸν βα-
σιλέως ἀπειλῶν. θανάτω γὰρ αὐτὸν ἐκείνην ἡπείλησεν, ἀντιοχίαν τῶν ἐπερδο-
ξων ὡς γὰρ ἐργάζοιτο. καὶ εἰσὶν οἱ αὐτὸν πολλοὶ τεθνήκασι, τὸ δὲ μάλιστα παρὰ
ὁρῶν τὸν βασιλέα κίνησιν, ὅτι καὶ σιτηρέσιον ἔλεγον αὐτὸν παροφειμένους ἀποκερδαί-
ναι, ὃ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ σινοδοῦσιν, ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν
αἰγυπῶν ὅτι σιτηρέσιον φασὶν αὐτῶν τῶν γράφων.

Μαθῶν ἰουλίος ὅτι ἀσφαλὲς ἀθανάσιῳ τέως ἐν ἀντιοχείᾳ ἀφαιρέτων, τὸν μὲν, τὸ
παρὰ αὐτὸν μελέα λείπει. τοῖς δὲ ἐν ἀντιοχείᾳ σινοδοῦσιν, ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν

Gg. iii.

πλὴν τούτων δὲ ξάμενος ἑπιστάμενος, ἔγραψεν ὡς λαθρα πρὸς τὸ δόγμα τὸ ἐν νι-
 χία (νωόδου νεωτερίζουσι, καὶ πρὸς τοὺς νόμους τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτὸν εἰς τὸ (νω-
 δον οὐ κεκλήκασι· εἶ) γὰρ νόμον ἱερουργικὸν ὡς ἀκρὺ ἀποφάνειν τὰ πρὸς τὸν νό-
 μον παρεστρόμενα τοῦ ῥωμῶν ἑπιστάτου. τὰ δὲ ἐν τύρῳ καὶ ἐν ταῖς μὲν ῥωμῶν,
 μὴ ἐν δίκῃ πεπρωμέναι καὶ ἀθανάσιου καὶ ἡγεμονίας δὲ τὸ μὲν τὸ καὶ ἄρσενιον συ-
 κοφανίαν· τῶν δὲ ἐν τῷ μὲν ῥωμῶν πλὴν ἀθανάσιου ἀπουσίαν. ἐφ' ἅπασι δὲ, τὸ αὐ-
 θαδες τῶν γραμμῶν ἐμέμμετο. καὶ ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ πᾶντων ἀνελογίζετο χρῆ-
 να βοηθεῖν ἀθανάσιον, καὶ παύλῳ μετ' ἐποχὴν γὰρ καὶ αὐτὸς εἰς Ἰταλίαν πρὸς ἡγε-
 μόνους, τὰ κατ' αὐτὸν ἀπαυδύρετο. ἐπεὶ δὲ εἶς ὧν ἔγραφε πρὸς αὐτὸν τοῖς ἀπὸ πλὴν
 ἑὸν ἑπιστάτοις ὁ δὲ ἐν ἡμῶν, διὰ τὰ κατ' αὐτὸς ἐποίησε κώνας ἐν τῷ βασιλείῳ. ὁ δὲ
 κώνας καὶ ἀδελφῶν ἔγραψε πέμψαι ἰνὰς τῶν ἀπὸ τῶν ἑπιστάτων ἀπολογησο-
 μένοις πρὸς τῆς αὐτὸν κατὰρτέσεως, καὶ ἀντιτάξαι ὅτι τούτῳ τῆς, ναρκισσοῦ ὁ εἰ-
 ρωποπλέως τὸ κυλικὸν ἑπιστάτου, καὶ θεοδωροῦ ὁ ἡρακλείας τὸ θράκης, καὶ μὲν-
 κος ὁ ἀρεθούσης τῆς συρίας, καὶ πρὸς ἡγεμόνους εἰς Ἰταλίαν τοῖς ἑαυτὸν αὐτὸν πε-
 πρωμένοις ἰσχυρίζοντο, καὶ τὸν βασιλέα πείθον ἐπειράντο, διαχέαντες τὸν ἀνατο-
 λικὸν (νωόδου τὸ κρίσιν. ἀπαυδύμενοι δὲ ὅπως παρὲς ἔσονται τὸ ἐκτελεῖν, καὶ αὐ-
 τὸν ἐν ἀντιοχείᾳ, ἀπεκρύνθησαν. ἑτέραν δὲ ἔγραψεν ὁμολογίαν ἐκ δεδωκόσι, καὶ
 οὕτως ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἐν νιχία δοκιμασθείσης. (νωιδὼν δὲ κώνας ὡς ἀδίκως ἐ-
 πεβούλευσαν τοῖς ἀνδράσιν, οὐκ ἐγκλημῶν ἔνεκεν, οὐ δὲ εἰς ἀποστροφὴν τοῦ
 πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν, ὡς αἱ κατὰρτέσεις εἶχον, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ δόγμα ἀγαθω-
 νίας, ἀπέπεμψαν τούτοις πρὸς ὧν ἡγήθησαν.

Ἰα) Τεινὼν δὲ ἤδη ἡγεμόνων ἐν αὐτῶν, πάλιν οἱ ὅτι τὸ ἑὸν ἑπιστάτοις, τοῖς ἀπὸ τῶν
 δύσιν ἑτέραν διεπέμψαντο γραφίῳ, ἡ μακρόστιχον ἐκτεσιν ὀνομαζοῦσιν, ὡς
 ἀπὸ πλόνων ῥημῶν τὴν καὶ ὀνομαζομένων πρὸς τὰς παρὰ τὴν συγκαταστήσαν. καὶ
 οὐσίας μὲν ἐν ταύτῃ τοῦ μνήμῳ οὐκ ἐποίησαντο. τοῖς δὲ λέγοντας δὲ οὐκ ὄντων
 τὸν ὅν, ἢ δὲ ἑτέρας ὑποστάσεως, οὐκ ἐκ τοῦ, καὶ ὅτε ἡ ποτὲ χρόνος ἢ αἰὼν ὅτε
 οὐκ ἡ ἀπεκρήνθη. ἀλλὰ τοῦ δὲ, ὅς ἐστι γρημῶν ἑπιστάτου, ἡ μὲν τυροῦ τὴν
 μακεδονίου ἀγαθομιστῶν ταύτῃ τὴν γραφίῳ, οὐ παρὰ τὸ δέξασθαι οἱ αὐτὸ πλὴν
 δύσιν ἱερῶν. ἀρκεῖται γὰρ ἐφ' αὐτὸ τοῖς νιχία δόξασι, καὶ πρὸς ταῦτα πολυπε-
 γμονίαν ὁ δὲ ἐν λοιπὸν ὅσον δειν. ἐπεὶ δὲ κώνας ὁ βασιλεὺς ἤπει χάριν τὸν ἀδελφόν,
 ὥστε τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀθανάσιον τοῖς οἰκείοις ἀπολαβῶν ἀρεταῖς, καὶ γράφων ὁ δὲ
 ἡμῶν, ἀπὸ παρεστῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀρετέσεως. οἱ δὲ, πρὸς τὸν ἀθανάσιον
 καὶ παύλον, παρσιόντες αὐτὰν ἡγεῖσθαι (νωόδον ἐζήτω, ὡς ὅτι κατὰρτέσεις τῶν
 ὀρθῶν δογμάτων ἑπιστάτου, ἔδοξε γνώμῃ τῶν βασιλέων τοῖς ἀφ' ἐκεί-
 ροις ἐρχομένοις ἑπιστάτοις, εἰς ῥητὴν ἡμέραν κατὰ τὰς τὴν ἑρδῶ, πόλιν δὲ αὐ-
 τὴν ἰλλυραίων. (νωιδόντες δὲ πρὸς τὸν εἰς φιλίππου πόλιν τὸ θράκης οἱ ἀπὸ τῆς
 ἑὸν, γράφοις τοῖς ἀπὸ τῶν δύσεως ἤδη ἐν ἑρδικῇ (νωιδόντες, ἀπώσατο τοῦ
 (νωεδρίου, καὶ τῆς κοινωνίας τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀθανάσιον ὡς κατὰρτέσεις. διὸς δὲ
 μὴ (νωιδόντες ἐφ' αὐτοῖς. μὲν δὲ ταῦτα καὶ εἰς ἑρδικὴν πρὸς ἡγεμόνους, ἰσχυρίζοντο μὴ
 ἐμβαλεῖν τὴν ἐκκλησίαν (νωιδόντων τῶν πρὸς αὐτὸν κατὰρτέσεων. πρὸς ταῦτα δὲ
 οἱ ἀπὸ τῆς δύσεως ἀντιγράψαν, ὡς οὐδέποτε τὸ πρὸς αὐτοὺς κοινωνίας ἀπέστη, οὐτε

οὐτε

οὔτε νυν αὐτῆς ἀναχωρήσοι· καὶ μάλιστα ἰουλίου τοῦ ῥωμαίου ἐπισκόπου τοῦ
κατ' αὐτοὺς ἐξετάσαντο, καὶ μὴ καὶ ἀγρόντος· περὶ δὲ αὐτοῦ ἐ' ἐρίμως ἔχον δι
καίρεσθαι, καὶ αὐτῆς ἀπελύνειν τὰς ἐπαρθείσας αὐτοῖς αἰτίας. ὡς δὲ πρὸς σφ' αὐ
τοιαῦτα δηλοῦντες ὁ δὲ ἐν ἑαυτῷ, ἢ δὴ καὶ ὑποφωτισθεὶς τῇ κυρίας ἡμομύτης, ἐν ἣ
κρίνῃν ἔδδ' αὐτῇ ὡς σωτηρίαν τεσθῆναι, τὸ τελευτῶν, τοιαῦτα ἐγγραφὰ ἀνηλθοῖς. δὲ
ὡς εἰς μείζονα τῇ παρτίερας δυσμενείας κατέστησεν, καὶ ἑαυτοῖς βωχθόντες ψή
φοις ἐν ἀμύτοις ἠέγγον. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τὰ ἡδὴ αὐτοῖς δοξαζόμενα ἐπὶ
ἀθανάσιον, καὶ παύλῳ καὶ μὲν κέλλῳ ἐ' ἀσκητικῇ κυρώσει, καὶ τῶν ἰουλιον τὸν
ῥώμης ἐπίσκοπον, ὡς δὲ ἔχοντα τῇ παρτίερας αὐτοῖς κοινωνίας, ὅσιν τε τὸν ὁμοιογενεῖν,
καὶ διὰ τὴν αὐτῶν αἰτίαν, καὶ ὅτι φίλος ἐγένετο παυλῶ καὶ δισαλίῳ τοῖς ἡγιστα
μύτοις τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῆς καὶ μαξιμῖνον τὸν τελεβέρεως ἐπίσκοπον, παρ
τον παύλῳ κοινωνήσαντα, καὶ αἰνῶν αὐτῶν ἡμομύτον τῇ εἰς κωνσταντινὴν πόλιν κα
θόδου, καὶ τοῖς εἰς γαλιάν ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν ἡμομύτοις ἐπισκόποις ἀποκηρύσσοντα.
ἐπὶ τοῦτοις κατεῖλον καὶ παρτὶ τῶν τὸν ἑρδικῆς ἐπίσκοπον, καὶ γαυδένιον, τὸν
μὲν, εἰς μὲν κέλλου ὑποφωτισθέντα παρτίερας αὐτῶν καὶ ἀφῆφισα μύτον· τὸν δὲ
γαυδένιον, ὡς ἐναντία ἀποδοσάντα κυριακῶν διεδέξατο, καὶ αὐτῇ πολλοὺ
ποιούμην τοῖς παρτίερας αὐτῶν καὶ ἀφῆφισα μύτοις. αὐτὰ ψηφισα μύτοι, τοῖς πᾶσι τῶν ἐπι
σκόποις δὴ καὶ ἐποίησεν· ὥστε μὴτε παρτίερας εἰς κοινωνίαν, μὴτε γράφῃν αὐ
τοῖς, μὴτε περὶ αὐτῶν γράφομενα δεχεσθαι. αὐτῇ δὲ τοῦ θεοῦ δοξαζόμενα ἐκέλευον
ὅτι ἐπὶ τὸν ὑποφωτισθέντα ἢ τῇ αὐτῇ ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν ὑποφωτισμένην γράφῃ, ὁμοιοσίου μὲν μὴ
μὲν μὴ ποιουμένη, ἀποκηρύττουσα τῇ τοῖς λέγοντας τῆς ἐκ τῶν θεοῖς, ἢ τὸν χριστὸν
μὴ ἐκ τῶν θεοῖν, ἢ τὸν αὐτῶν ἐκ τῶν πατέρων καὶ υἱὸν καὶ ἄγιον πνεῦμα, ἢ ἀγνῶστον τῇ υἱόν,
ἢ ὅτι ἡ πόλις χριστοῦ ἢ αἰὼν ὅτε μὴ ἡ.

Εν μέρει τῇ καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν ὅσον βωχθόντες ἀθώους ἀπέφηναν, ἀθανάσιον μὲν, 135
ὡς ἀδίκως ἐπιβουλεύοντα αὐτῇ ἐν τῇ τῇ βωχθόντων· μὲν κέλλου δὲ, ὡς μὴ
τὰδε φρονεῖν ὁμοιοσίου ἀδιδέχοντο· ἀσκητικῇ δὲ, ὡς δισαλίῳ τοῦ παμ
φίλου καὶ πολλῶν ἀγίων δικαστῶν ἡφῶ τὴν ἐπίσκοπὴν ἀπολαβόντα. ἐ' ὅτι τὰδε
ἀληθῆ ἐῖναι, ὑποφωτισθέντα τῇ δίκῃς ἐπιδείξαντο. λέγειον δὲ ὡς τῇ αὐτῇ καὶ ἡγέρων φυ
γόντων, ὡς παρτίερας τὴν ἐκείνου περὶ κίαν ἐγγραφὰ αὐτοῖς ἔχειν ἐπίσκοποις καὶ
παρτίερας γρηγορίου δὲ τὸν ἐν ἀγέλας ἀνδρείῳ, καὶ βασιλῶν τῇ ἐν ἀκῶν, καὶ κυν
τιδῶν τὸν ἐν γαλίῃ, μὴ δὲ ἐπίσκοποις ὀνομαζόμενα, μὴ δὲ κοινωνίαν ἵνα παρτίερας αὐτοῖς
ἔχειν, μὴ δὲ χριστιανοὺς ἡγείσθαι. κατεῖλον δὲ τῆς ἐπίσκοπῆς θεόδωρον τὸν ἑρδικῆς,
καὶ νάρκισσον τὸν εἰρῆνοπόλεως ἐπίσκοπον, καὶ ἀκῶν τῇ καὶ ἑρδικῆς τῆς παλαιστίνης,
καὶ μὲν ὀφθαλμῶν τὸν ἐφέσθαι, καὶ οὐράκιον τὸν σιγιδῶνου τῆς μυσίας, καὶ οὐδέντα τῇ
μουρῶν τῆς πᾶσι, καὶ γεώργιον τῇ λαοδικείας, εἰ καὶ μὴ τῇ σωφροσύνῃ αὐτῇ πα
ρελθόντι σὺν τοῖς ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν ἐπίσκοποις. ἀφείλοντο δὲ τοῦτοις τῇ ἱερωσύνῃς, καὶ
τῇ κοινωνίας, ὡς τὸν υἱὸν χωρίζοντες τοῦ πατρὸς τῆς οὐσίας, καὶ τοῖς πᾶσι καὶ παρ
τίερας δὲ τὴν ἀρετῆς ἀρεσὶν δεξαμένους καὶ * μείζονα λειτουργίας τοῦ
πρὸς γαλιάν. διὰ ταῦτα τὴν αὐτοῖς ἀποκηρύξαντες, καὶ τῇ κατὰ τοῦ ἐκκλησιαστικῆς
ἀποστολῆς ψηφισα μύτοι, ἐγγραφὰ τοῖς πᾶσι τῶν ἐπίσκοποις ἐπὶ ψηφισαζόμενα
τοῖς περὶ αὐτῶν κεκριμένοις, καὶ ὁμοφρονεῖν αὐτοῖς αὐτῇ τῇ δόγμα. δὲ ἔθεντο δὲ καὶ

Gg.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αὐτοῖς πτωχεῦντα πίστεως γραφῶν ἐτέρων πλατυέραν μὲν τ' ἐν νικηαίᾳ· φυλάτ-
τουσθαι δ' ἐν πτωχῶν δ' αἰνοῖν, καὶ οὐ πᾶσι πολὺ ἀφ' αἱμάτων τῶν ἐκείνης ῥη-
μάτων, ἀμέλει ὅσοις καὶ παροτρύνῃς οἱ τότε ὑπῆρχον ἄρχοντες τῶν ἀπὸ τῆς δύ-
σεως ἐν Ἀφρικήν ζωοηγητότων δεισδύλεις ἴσως μὴ νομοθετεῖν ἵνα καμνόμεναι τὰ
δοξαστα τοῖς ἐν νικηαίᾳ, ἔγραψαν ἰουρίῳ καὶ ἐμψύχοντο κύρια τὰδε ἡγεῖσθαι·
καὶ χρεῖαν δὲ Ἀφρικήας τ' αὐτῶν ἀφ' αἰνοῖν πλατυῶν· ὥστε μὴ ἐν γένεσιν τοῖς
τὰ θρόνου φρονοῦσιν, ἀποκεχρημένοι τῇ σωτηρίᾳ τ' γραφῆς εἰς ἄτοπον ἐλ-
κεῖν τοὺς ἀπειροὺς διὰ λέξεως· ταῦτα παροτρύνοντες ἐκάτεροι, διήχυσαν τ' σύλλο-
γον, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἐπαρῆλθε. συνέστη δὲ αὕτη ἡ συνέθεσις, ῥουφίνου καὶ
Δισσεβίου ὑπαυλῶντων. ἐν δὲ ἐκείνῳ δὲ τοῦτο ἔτος ἡ ἀπὸ τ' κωνσταντίνου τελευτῆς.
συνῆλθον δὲ ἐκ μὲν τῶν παρὲς δύοσιν πόχεων ἀμφὶ τελακόσιοι ἑπτάσχοι. ἐκ δ' ἐν
τῆς ἑξ, ἑξ καὶ ἐβδωμήκοντα· ζωὸν τοῖς δὲ καὶ ἰσχυρίων ἑπτάσχοις τ' τῶν μὲν ῥωμῶν
ἑπτάσχοι πᾶσι παρὲς τῶν ἀθανασίᾳ ἀπεχθάνοντων.

[illegible]

Αρξομα

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

$C_1^2 C_2^2 E$

ἐν ἀνδραγαθίᾳ, καὶ τὸν δὲ ἀντωνίου τῷ μεγάλῳ μοναχῷ, εἰς τὴν ἔρημον ἦλθε. καὶ
 συγγενόμενος αὐτῷ, πῶς πλησίως φιλοφρόνῃ ἐγίνω. ὁλίγον δὲ χρόνον ἐνθάδε δι-
 τείψας, ἐπὶ πύλινον εἰς τὴν πατείδα. οὐ γὰρ ξυμμετρῶς καὶ γνώμῃ ἡρεμεῖν,
 πολλῶν ὄντων ἐκαστοτε τῷ ὡς ἀντωνίον ἐργασίῳ. καὶ λαλῶν δὲ τελευτήσαν-
 τας τοῖς πατέρας, εἰς τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τοῖς δεομένοις τὴν οὐσίαν διένειμεν. οὐ γὰρ δὲ
 πονηρά πασι καὶ ἀλιπῶν ἑαυτῷ, διέτειλεν ἐν ἐρήμῳ ὅπου πῶς θάλασσαν,
 ἀμφὶ τὰ εἰκόσι σταδία ἦν αὐτῷ κώμης διεσπῶν. οἰκησὶς δὲ ἡ αὐτῷ δομάτιον μι-
 κρόν ἐκ πλίνθου, καὶ φορυτοῦ, καὶ κεράμῳ καὶ ἐλασμάτων καὶ ἐσκαλισμένων, δι-
 ορυς τε καὶ ὑψοῖς, καὶ μήκοις ὅσον ἐστὶν αὐτῷ κεκυφέναι τὴν κεφαλὴν. κεί-
 μενον δὲ τοῖς πόδας συλλέγειν ἐπὶ πύλας ἐστὶ. ἀπαύτων γὰρ εἰθίζεν ἑαυτὸν τα-
 λαπωρῶν καὶ ῥαγμάτων κρατεῖν. ἀμύμητοι, πόντοι μὲν ἐκ κελύφας ἀκόμπου καὶ δεδικα-
 σμένης, οὐδεὶν κατέλειπεν ὑπερβολῶν, ἀγωνίζόμενος πρὸς ἀσπίδα, καὶ δίψος, καὶ
 ῥίγος, καὶ πνίγος, καὶ πρὸς τὰ δόξα πάντα, καὶ τωπείας τοῦ σώματος, καὶ τῆς ψυχῆς. ἡ
 δὲ τὸ μὲν ἦτος, ἀσπιδάκος σεμνός δὲ τὸν λόγον, ἐκ ἐπιβολῆς ἀκριβοῦς τῷ ἱερῶν γρα-
 φῶν. ὅτι τοσοῦτον δὲ θεοφιλὴς ἐγένετο, ὥς ἐν καὶ νῦν ὅτι τὰ αὐτῷ τὰ φῶς, πολλοὺς
 ἰαδοὺς ἀμύμωντας καὶ δαυμοιῶντας, καὶ τῶς πῶς δόξα ὅτι τὸν, πῶς γε κυριότις
 οὐ πρὸς τὸν ἐπὶ ἀφῆ, καὶ πῶς παλαστήσις πῶς οἷς ἐστὶ νῦν. συμβαὶν γὰρ αὐτὸν ἐν
 κώμῳ ἀπαυτῶντα τελευτήσαντα, πρὸς τῷ ὅτι πτωχῶν ἐκηδύθη, καὶ ἐν πολ-
 λῇ ἡμῇ καὶ τωπείᾳ πῶς αὐτοῖς ἡ. μὲν δὲ τῶντα ἡσύχας, ὅς ἐστιν ἀμύμωντας ἐν
 νεῷ τῶν αὐτῷ μαθητῶν, κλέψας τὸ λείψανον, διεκόμισεν εἰς παλαστήνῳ, καὶ ἐν
 ἰδίῳ μοναστείᾳ ἔταψα, καὶ τὸ δὲ ἐκείνου, δημόσιον καὶ μάλα λαμπρὸν ἐνθάδε
 ἐτήσιον ἀρροῖν οἱ ὅτι πτωχοί. ὡς γὰρ παλαστήσις ἔτος γράφει τοῖς πῶς αὐτοῖς ἀμ-
 δρας ἀγατοῖς ἡμομένοις, ὡς καὶ ἀμύμων καὶ ἀβελιόν τὸν ἀντιδόνιον, καὶ ἀντιδόνον τὸ
 ἀπὸ βηθαγδαθωνος, καὶ ἀγαφίωνα τὸν ἀπὸ ἀσπιδάκος. οἱ καὶ τὸν αὐτὸν ἡμόμωτος χρό-
 νον ὅτι τῷ πῶς οὐσίης βασιλείας ἀσπιδάκος καὶ ἀνδρείως ἐν φιλοφρόνῃ ἐπολιτεύ-
 σασκε, καὶ τῷ οἰκείῳς ἀρεταῖς ἐν ἡμῇ οὐσίᾳς ἀγαθὸν τὴνδε πόλιν εἰς ἐπὶ δόξῃ
 ἡγαγὼν τὴν ἀρετήν. καὶ τὸ ἐκείνου καὶ ἰουλιανὸς ἀμφὶ τὴν ἐδέσθῃ ἐφιλοσόφῃ ἀ-
 κριβέστατα, καὶ τὰ ἀσπιδάκος ἡγεῖτο καὶ πολιτεία ὅτι πτωχὸς, ὡς ἐκ τῶς ἀρετῆς ὁ-
 γείσις καὶ δέματι δοκεῖν σιωπῶναι, καὶ ἐμφράνῃ τὸν σὺν συλλεσφῇ πρὸς φα-
 σὶς ἡμέρας πρὸς ἀρετῆς τὴν καὶ τὴν αὐτῷ βίον ἀφηνήσεως. ἐπεφίξεν δὲ θεὸς
 αὐτοῖς οἷς ἀμύμωντας πρὸς αὐτῷ ἐδόξαζον, δαίμονας ἀπελάοντες, καὶ πρὸς ἀμύμωντας
 νότον ἰαδοῖς αὐτῷ δωρησάμενος, οὐ φαρμάκοις ὑσὶν, ἀλλ' ἀπὸ καὶ τῶν αὐτῷ
 ὅτι τῷ τοῦτο δὲ καὶ ἡμῇ πολλοῖς ἐκκλησιαστικοῖς φιλοσόφοις τὴνδε ὑπὸ τὸν πτω-
 χῶντα διέτρεπε, καὶ τὴν τὴν ἐδέσθῃ νόμον, ὑπὸ τὴν πτωχῶν ἀμύμωντας πόλιν ἀμφὶ
 τὸ γαυράλιον καὶ αὐτῷ ὅρος, ὡς ἦσαν δαμνὴ καὶ συμεών. ἀλλὰ πρὸς αὐτῷ ἐν
 σὺν μοναχῶν, τὰδε εἰρήσῃ νῦν. τελεώτερον δὲ, εἰ ὁ θεὸς τελέσῃ, τοῖς ἐξ ἡς εἰρήσε
 τῶν πρὸς αὐτῶν. ἀμύμωντας δὲ καὶ παφλαγῶσι, καὶ τοῖς πρὸς τὸν πόνητον οἰκοῦσι,
 λέγειν ἀσπιδάκος ὁ ἐν σέβαστῃ τῆς ἀρετῆς ἐκκλησίᾳ ὅτι ἐπὶ τῶν μονα-
 χικῆς πολιτείας ἀρετῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ τῷ ἀσπιδάκος ἀρετῆς, ἐδέσθῃ τῶν τῶν
 μετέχοντες, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ τῶν
 ἀκριβοῦς εἰσηγητῶν ἡμόμωτον ὡς ἐκ τῶν ὅτι πτωχῶν ἀμύμωντας βασιλείου τοῦ κατὰ πα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ειον γυνεῶς πρὸς φιλίαν, ἀνδρα-βίω δὲ λόγῳ θεοπέσιον, ὅς μιν ἴνῳ τῷ φυγῆς
ἐκοινώνησε διὰ τὸ πρὸς τὸ δόγμα σπουδαῖον. ἀνδρῶν μὲν οὕτω πέρι, οἱ ὅτε ἐν δὴ σπ-
είᾳ καὶ ἐκκλησιαστικῷ θεσμῷ ἐφιλοσόφουν, τὰ δὲ κ' ἐγνων ζυνεργάσαν. ὑπερφυσί-
ας δὲ πολλοὶ καὶ μάλα ἡρόδομοι καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν τῷ ἐκκλησίᾳς διέτρεπον. ὅτι-
σημῶταί τε δὲ ἐν τοῖς ἐγόντο, δὲ σέβιος ὁ τῷ ἐμέσης ἱεροσυνῶν ὅτι ἐξ πύσας,
καὶ ἥτος ὁ εὐρόβης, καὶ σεραπίων ὁ θμουαῖος, βασιλῆος τε ὁ ἀγύλας, καὶ δὲ δόξιος ὁ
γρμυκίας, καὶ ἀκείκιος ὁ κατρίδας, καὶ κύριλλος ὅς τ' ἱεροβλύμων χρόνον ἐπε-
τέλει. σὺμβολα ἴης αὐτῶν παμδίας ἀ ζυνεργάσαντο, καὶ κατὰ λόγους πασι, πολ-
λά τε καὶ λόγῳ ἀξία.

Υπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ δύδιμος ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς διέτρεπε, ἰεῖς
παρὶς ἀμύμος ἐν ἀγέξανδρῳ τοῦ ἱεροῦ διδασκαλείου τῷ ἱερῶν μαθητῷ. ἐν τοῦ-
τω καὶ παρὶς ἀμύμος * ὁφίας ὅκει, ποιητὴς τε καὶ ῥήτορες, ἀφρονομία ἰε καὶ γεωμε-
τεία, καὶ ζῆθος, καὶ δόξα φιλοσόφων. πάλιν δὲ νῶ μόνῳ καὶ ἀκοῇ εἰδήσιν ἐ-
κτῆσά τε. νέος γὰρ ἐπὶ τυφλὸς ἐγόντο ἐν τῇ παρὶς πείρᾳ τῷ μαθήσεως τῷ σοιχεί-
ων. ἡ δὲ δὲ εἰς ἐφ' ἑοῖς τεχνῶν, ἐπεθύμησε λόγων καὶ παιδείας, καὶ τοῖς ταῦτα διδά-
σχοις φοιτῶν, ἡκροῖτο μόνον. ὅτι ἐπὶ τοσούτον ἦλθε σοφίας, ὡς καὶ τῷ ἐν μαθήμασι
στοιχῶν θεωρημῶν ἐφικέσθαι. λέγει δὲ τοῖς χαρτακλήσεως τῷ γραμμῶν σπρίδι
κατὰ χαρτακλήσεως, εἰς βάθος ἐκμαθεῖν τοῖς δακτύλοις ἐφαπτόμενος. συλλαβὰς
δὲ καὶ ὁ νόμος καὶ τὰ δῆλα ἐφεξῆς, κατὰ τὴν νοῦν τὴν ζυνεχῆ ἀκροάσιν καὶ ἀναμνή-
σιν τῷ ἀκοῇ θεωρημῶν. ἡ δὲ δὲ τὸ τυχεῖν θαῦμα. ὅτι πολλοὶ καὶ κλέος ὅτι ἀνδρὸς
εἰς ἀγέξανδρῳ πρὸς ἐγόντο, οἱ μὲν αὐτῶν ἀκουσόμενοι οἱ δὲ ἰσορήθινες μόνον. ἡ δὲ
πρὸς δὲ οὐ μετρίως τοῖς ζῆσις, τὰ δὲ δόγματι ἴης ἐν νικήσῃ ζυνόδου στωιστάμενος.
ἐπειθε γὰρ ἐξιδίως οὐ βία λόγων τοῦτο ποιῆν δοκῶν. ἀλλ' ὑποπὶς ἴης ἀγῶν πειθοῖς
ἐκαστον αὐτῶν οἶονεῖ κριτῶν κατὰ τὴν ἀμφιβολίαν. τοῖς δὲ ἀπὸ ἴης κατὰ τοῦ ἐκ-
κλησίας παρὶς ἀμύμος ἡ δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὴν, καὶ τὰ τὰ γράμματα τῷ ἐν αἰγύπτῳ μα-
ναχῶν, ὅτι ἀντῶνιος ὁ μέγας, ὃν φασὶν ὅτε ἐπὶ μύριον ἴης ἀθανασίου πίστεως ἐν
.. τῇ ἐρήμῳ παρὶς ἀμύμονος εἰς ἀγέξανδρῳ, τὰ δὲ παρὶς αὐτῶν εἰπεῖν. οὐ χαλεπὸν,
.. ὅτι δὲ λυπῆς ἀξίον ὅτι δίδυμε, ὁφθαλμῶν ἀπορῆν σε, ὃν μέτεσι σαύρας ὅτι μουσὶ
.. καὶ τοῖς δὲ τελέσι ζώοις. μακείρειν δὲ ὅτι χείρειν ὅτι παρὶς πλησίως ἀγέλοις τοῖς ὁ-
.. φθαλμοῖς ἐγὼς δι' ὃν τρανὰς ὅτι θεῖον κατὰ νοῦν, καὶ τὴν ἀληθῆ γνῶσιν ἀκριβῶς ὁ-
.. ρῆς. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ παρὶς ἰταλῶν καὶ τοῖς ἀνὰ πόδε ὅτι ὑπήκοον οἰκοῦσιν, ὅτι ζῆ-
.. τῇ πατρίων λόγων διέτρεπον, δὲ σέβιος καὶ ἰσάριος ὁ δηλωτῆς, οὐ παρὶς πίστεως καὶ
.. τοῖς ἐπερδόξοις φασὶν δὲ δὲ κίμοις φέρεσθαι λόγους, καὶ λουκίφερος ὃν δὲ πρὶν γέ-
.. νέας λέγειται τῷ ὁμωνύμου αἰρέσεως. ἐν τοῦτω δὲ καὶ ἀέλιος παρὶς τῷ ἐπερδόξῳ
.. ἐθαυμάζετο ἀφ' ἑκτονικός τις ὢν, καὶ συλλογίζεσθαι ἰσχυρὸς, καὶ παρὶς τὰς εἰδας τῷ
.. λόγων ἐχρηστικῶς ταῦτα σπουδαῖον, ἀμύμονος ὡς ἐξιδίως παρὶς θεῶν διδασκόμενος,
.. ἀέλιος παρὶς τῷ πολλῶν ὠνομάζετο. φασὶν δὲ αὐτῶν ἰσάριον ὄντα τὰ παρὶς ἐν ἀν-
.. νοχία τῷ σύρων, σπουδαῖως δὲ τῷ ἐκκλησίας φοιτῶντα καὶ παρὶς τῷ ἱερῶν γρα-
.. φῶν ἀφ' ἑκτονόμενος, γνώριμον γυνεῶς γὰρ καὶ κατὰ τὴν πολλὴν ποιουμένην λόγον
.. ἴης ἀρησιεύας, καὶ τῷ δὲ σέβειας ὅτι μὲν οὐ μόνον εἰς ἀγῶν χείροντι. ὡς δὲ τοιούτων
.. ἀφ' ἑξέων, φίλον αὐτῷ γυνόμενος ἀσκηθῆναι τοῦτο ὅτι εἶδος τῷ λόγων, ἵνα μά-

Hh.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λον ὁρῶσκη. ἤξελε γὰρ καὶ ἔλατ' ἡμῶν ὁρῶσσι τοῖς μαθηταῖς ἤθεῖν, καὶ ἐν ἀγέξανδρῃ
 φοιτήσας τοῖς τοῦτων διδασκάλους. καὶ ἔπειροι ὅτι τοῖς τοῦτοις πληθὺς ἐν τῷ ἐκκλη-
 σίᾳ ἡσυχῇ ἰχθυοὶ διδάσκον καὶ διδύγεαυ, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν. ἀπαριθμή-
 σαυ δὲ πόλιν, ἔργον. μή τιν' ἀεὶ χαλεπὸν εἶη δόξα, οὐκ ἴσως τῶν εἰρηλιδῶν αἰρέ-
 σεων, ἢ ὁρῶσσι ἢ ἀποδοχῇς ἡσυχῆς, ἐπαμύνας ἔχω. ἀλλὰ γὰρ τῆς γὰρ ἐνεκῆ,
 καὶ τῷ ἐν τοῖς λόγοις δυνάτητος, θαυμασίους εἶη σύμφημι. δοῦναι δὲ χάριν, κρινέ-
 τωσιν οἷς τοῦτο ποιεῖν θέμεις. ὅθεν γὰρ ταῦδε συγγραφεὶν παρ' οὐδέ μιν, οὐτε ἰσορῶν
 ὁρῶσιν, ἢ ἔργον μόνον ταῦτα ὄντα ἀφ' ἡγεῖσθαι μηδὲν οἰκεῖον ἐπεισαρῶσιν. ὅσοι μὲν δὲ
 ὅτε ἐμπερὶ φησὶν αὐτῶν τῶν ῥωμαίων καὶ ἡρώων φωνῇ κεχρημένοι, ὅτι παρ' αὐτοῖς καὶ
 λόγοις ἐνδοξότατοι ἐγίνοντο, ἐν τοῖς εἰρηλιδῶν τεταγμένον.

[illegible]

διέπειρε. καὶ ὀλίγων ἡμερῶν ὀπιθιώσας, ἐτελεύτησε, θρακονίας μὲν ἀγροὶ κληρικῶν
τάγματος ὀπιθιάς, ἀεικόνης δὲ ὅτι θρεπτὴ γεννῶς, οὐχ ἥτιον ἢ ἱερωσιανὴ καὶ πα-
λινία ἀγαθοῦ βίης καὶ παιδὸς θανμαζομένων. ταῦτα τὸ φράγμα ἀρετῆς ἀμυν-
μαίαν. ἐπαξίως δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ παύλων διεξήγειν, ὡς ἐκείνος καὶ ἕκαστος ἢ τότε φι-
λοσοφουμένων ἐβίω καὶ ἐπολιόσατο. ἔπειτα οὖτοι δεήσας συγγραφέως οἷος αὐτοῦ.
ἐμοὶ δὲ ἀπορρῆναι τὸν καθαρῶς ὑπό τε ἀειφίας λόγων καὶ ἀγνοίας αὐτῶν τὸ
ἀνδρῶν καὶ ὧν καὶ ὠρθῶς. οἱ μὲν γὰρ ἀνὰ τὰς ἐρήμοις ἤδυνανον. οἱ δὲ, ἔν τῳ ὁμίλῳ πό-
λεων θρακιστοὶ, διτελεῖς σφᾶς πρὸς φάινεας, καὶ τῶν πολλῶν μηδὲν ἀγα-
φέντας. θρεπτῶν γὰρ ἐργαζόμενοι, κλητικοὶ δὲ πῶς ἀνητὴ περὶ αὐτῶν δοκῇ-
σιν, ὥστε μὴ ἐπαμείβῃς περὶ τῶν ὁμῶν. περὶ γὰρ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἐσομένων ἀγα-
θῶν τὸν νοῦν τείνομεν, μὴ τυχερῶν ἐπόνου μόνον τὸ θεὸν ἐποιούμεε. τὸ δὲ ἔξωθεν
δόξης οὐδεὶς αὐτοῖς λόγος ἔστω.

[illegible]

Κωνσταντίνος δὲ μέγρι μὲν ἕνος, ὁμοίως εἶχε. μὲν τὰ πάντα δὲ ἀφελήσεις τὴν
ὁμοιοσίν λείψας, τὴν περὶ ἐργασίας περικινήθη γνώμη. ὁ μὲν πάλιν ἀπέχετο
κατ' οὐσίαν ὁμοιον εἶναι τὴν ὑπὸν σὺν μοχλοῦν εἶναι πατεῖ. οἱ δὲ ἀμφὶ τὴν ὑπὸν
δῶν ἕνους τῆς ὑπὸν ἀνὰ τὴν ἑωὶ πάλιν λέγει καὶ βίβλου μαζοῦν ὅτι σὺν πᾶσι, ἀφ-
φορὰν, ὡς ἐγὼ μὲν, εἰσηγῶν τὴν ὁμοιοσίν λέγει καὶ κατ' οὐσίαν ὁμοιον, ὅτι ὁμοι-
οῦσιν ὡν ὁμοιοσίν. ὁ μὲν γὰρ ὁμοιοσίν ὅτι ὁμοιοσίν κυρίως νοσῶν, οἱ δὲ ἀνὰ πᾶσι, καὶ
τῆς δῶν ζώων, καὶ δένδρων καὶ φυλῶν οἷς δὲ ὁμοιοσίν ἢ μετεοσίν, καὶ ἢ γῆρας ὅτι.
ὁ δὲ ὁμοιοῦσιν, ὅτι ἀφελήσεις, οἱ δὲ πάλιν καὶ ἀφελήσεις, ἐκείνου πᾶσι ἐαυτὸν νοσῶντος
κατ'

ιδίαν οὐσίαν. ὑποδὲ τῶν τοιούτων καὶ κωνσάντιος ὁ βασιλεὺς μέλει πείσθη, ὅτι μὴ
διανοίῃ, ὡς εἰσέλω, ὁμοία ὧ πατεὶ καὶ τὰ ἀδελφῶ ἐφρονέ. ῥήτορ δὲ ῥήτορ ἀ-
μείψας, ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ, ὁμοιοῦσιν ἐλέγχε. τοῦτο γὰρ ἐδόκει τοῖς τοιούτων εἰσηγηταῖς ἀ-
κριβέστερον ὡς ὀνομαζέσθαι ἰσχυρίζομενοι, ὡς εἴπῃς μὴ τοῦτο λέγει, κινδυνώοι σῶ-
μα τὸ ἀφ' ὧν νοδὸν, ὅπως δὴ ἦτορ εἶ) πολλοῖς ἐδόκει. ἐκ γὰρ τῶν φαινομένων ἐφα-
σεν χεῖναι, καὶ πάλιν τῶν νοητῶν τὰ ὀνόματα μεταλαμβάνειν, λέξεώς τ' κινδυνον
μηδένα εἶ), ἡ μὴ πάλιν ἐννοίῃ αὐτῶν γινώσκαι. οὐ γὰρ μαστὸν δὲ εἰ ὁ βασιλεὺς
αὐτὸ τοῦτο πέποιθεν.

Ἐπεὶ καὶ τῶν ἱερέων πολλοὶ ἀφιλονείκως τὸ ὄνομα τοῦτο προσείντο τῇ δεινότητι. 15
ῥωαδόντες τοῖς ἐν νικητῇ ῥωακλήν τοῖς οἱ δὲ ἐκείνοις λέξαι μηδὲν διαφερόμενοι,
ἐχρῶντο ὅτι τὸ αὐτῆς σημασίας. ὥστε μοι δοκεῖ τῶν πολλῶν ἡ δεινότης κεκομ-
ψῆσθαι ἐκείνων τὸν λόγον τοῖς τὰ δεινότητος φρονούσιν. λέγουσι γὰρ μὴ τίς ἐν νι-
κητῇ ῥωαδόν πολλοὶ τῶν ἱερέων, ὧν ἡσθρὸν ὁσέβιος, καὶ θεόγνομος, οὐκέτι λέγειν ἡ-
εἶχοντο ὁμοιοῦσιν εἶ) ὧ πατεὶ τὸν ὑόν. καὶ χαλεπήνας κωνσάντινος ὑποφάναν
αὐτοῖς οἰκεῖν καλεδίνεσθαι. ὅναρ δὲ ἢ ὑπὸ τῶν, θεόθεν προσεμεφάνη τῇ ἀδελφῇ τῇ βα-
σιλέως, ὡς ὀρθῶς δόξαζοις, καὶ ἀδίκως τὰδε πεπόνθασι. ἐκ τοῦτου δὲ τὸ βασιλεῖα
μείλα καλέσασθαι αὐτοῖς, καὶ πυθέσθαι τί δὴ ποτε τῶν τὰ ἐν νικητῇ δόξαντα φρο-
νούσι, καὶ ταῦτα κοινωνοὶ γυρόμενοι τὸ ἐκλειθείσης ἐνθάδε ὅτι τῇ πείρῃ γρηφῆς.
τοῖς δὲ φάναι ὅτι ἀπὸ γνώμης ῥωακλήσας. δεδιότας δὲ μὴ, ὡς εἰκός, ἐπειδὴ ὅτι
τοῦτο γυρόμενος καλεσθῆναι ὡς ἀμφιβόλου τὸ δόγματος καὶ πρὸς ἡγίωσιν τῶν
ποιῶν καὶ διώξει τίς ἐκκλησίαν ἐναγχεῖς χρειστάς τινες δεινότητος, καὶ ἐπὶ ἀβ-
ηλίου τῶν. ὅτι ταύτη δὲ τῇ ἀπολογία. φασὶ κωνσάντινον συνήναι αὐτοῖς νῆ-
μα. προσνοῦσαι δὲ πάλιν ἐτέρων ῥωα, θεοῖσιν ῥωαδόν. ἐν δὲ ταύτῃ βουλεύ-
σας, φησὶ τῆς αὐτῆς ἱερατικῆς οἷα προσεβλήθη παρὰ ἐν τείχεσιν κωνσάν-
τιν τοῦτο ἐπὶ ἐλέσας, ὡς ὅθεν ὄφελος ὃν αὐτῶν βασιλείας, εἰ μὴ συμφώνως πρὸς
πρότων τὸ θεῖον ἀρρηκόμενοι. τὸ δὲ ὧ πατεὶ πειθόμενον, τίς ἐν δεινότητι
συγκροτήσας ῥωαδόν, ἢ μάλα τὸ φῶδες φανεῖται. ῥωακλήσας γὰρ ὑπαίτιον
καὶ ὁσέβιον ὑπαίτιον τῶν, ἡμεῖς ἀμφὶ τὸ δόγματος καὶ εἰκός ἐστις ἐν τῇ ἡγε-
μονίᾳ διώκει κωνσάντινος μὴ τὸ τῶν πρὸς ἱερατικῶν, πολλοὶ ἐν τῇ μετὰ τὴν ῥωα
δὸν γυρόμενοι, ἐν αἷς πάλιν ὁμοιοῦσιν καὶ ὁμοιοῦσιν ζήτησις ἡ. τὸ δὲ κατ' οὐσίαν
ὁμοιον τὰ πατεὶ τὸν ὑόν δόξαζέ, πρὸς τῶν οὐδὲς ἡτέλῃσεν, εἰσὶν πάλιν τοῦτου
ἀέλιος χαλεπῶς ἡτέλῃ. καὶ ὅτι ἀναρῆσθαι τοῦ τοιούτου δόγματος ἐν δεινότητι καὶ
σελὸς καὶ προσέταξε τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἱερέας ῥωακλήν. ὥστε τίς δεινότητι ἀ-
πὸ ταύτης τῆς ῥωαδὸν γυρόσας, οὐ τίς κωνσάντινου κέλευσιν, ἀλλὰ τίς
κατ' ἀέλιον ζήτησιν. οὐ μὲν οὖν αὐτῶν ὡς ἐλέ, καὶ τὰ ἐξῆς ὅτι δείξει.

Ὁ δὲ κωνσάντινος ἐν ἀρδικῇ γυρόμενος μαθὼν, ἐγχαίρει τὰ ἀδελφῶ ἀπο- 25
δοῦναι τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀθανάσιον ἐπαύλον τὰς ἐαυτῶν ἐκκλησίας, ὡς δὲ ἀρετῆς
χρῶν, πάλιν ἐγχαίρει, ἢ δέχεται τοῖς ἀνδράς, ἢ πρὸς πόλεμον πολεμικῶς ἀσπάζ-
κοινωνοὶ ἀνδρὸς δὲ πάλιν τοῦτου κωνσάντινος τοῖς ἀπὸ τίς ἐὼ ὅτι σὺ ποῖς, δεινότης ἐ-
νόμοις τοῦτου χάριν ἐμφύλιον ἀρετῶν μάχην. μέλα καλέσας δὲ ἀθανάσιον ἐκ τῆ
ἱππείας δημόσια ὀχήματα δοῖς αὐτῶν πρὸς τίς ἐπὶ ῥωαδόν, καὶ γυρόμενοι πολ-

Hh.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λακίς παρὰ τὴν ἐξουσίαν ἐπορεύθη. ἀθανάσιος δὲ ἐν ἀκυλίᾳ τότε ἀφ' ἑαυτοῦ, δὲ ἀμύμονος τὰ κωνσταντίνου γράμματα, ἤκεν εἰς ῥώμην ἀμφὶ τὸν ἰούλιον (Ἰω-
 ξάμην). ὁ δὲ, μάλα φιλοφρόνως ἀπέπεμψεν αὐτὸν, ἐπιδοξάζων τοὺς παρὰ τὸν ἀγε-
 ξάμην ἀνδρῶν κληρὸν καὶ λαόν, ὡς εἰκὸς τὸν ἀνδραγαθὸν μαζουστὸν, ἐπιδοξάζον τοῖς
 πολλοῖς κινδύοις γενημένοιον, καὶ Ἰωηδουμὸν τὴν ἀγεξάμην ἐκκλησίαν ἐπὶ
 τῶν τοῦ ἱερέως ἐπορεύον, καὶ τὰ αὐτῶν φρονεῖν πρὸς κελευσμοῖς. ἐν δὲ τῇ τε ἡ-
 κεν εἰς ἀντιόχου τὴν συρίαν, ὅπου τότε διέτριβεν ὁ βασιλεὺς. τὰς δὲ ἐκκλησίας κα-
 τὰ τὴν λεόντιον. μὲν γὰρ τὴν ὁσίου Φυλῶν, οἱ ἐκ τῆς ἐναντίας αἰρέσεως τὸν ἀν-
 τιόχου ἐπετρόπευον θρόνον, παρὰ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ. μὲν δὲ τοῦτον, πλάκην, καὶ
 ἐφεξῆς ἑφάνος. ὡς ἀναξίου δὲ αὐτῶν ἀποχρησθέντων, λεόντιος τότε τὴν
 ἐπισκοπὴν διέπειν, ὃν ὡς ἐπετρόπευον, πρὸς τὴν ἀθανάσιον. τοῖς δὲ κληρικοῖς
 ὁσίου ἀνδρῶν ἐκοινώνη, ἐν ἰδιωτῶν οἰκίᾳ ἐκκλησιάζων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος καὶ ἐπι-
 κοίς ἐπειράθη κωνσταντίνου, καὶ ἐδόκει τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπολαβὴν ἐκκλησίαν, ὑπο-
 τημένον τῇ παρὰ τῶν τῶν ἐναντίας αἰρέσεως, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ βασιλεὺς, ἐ-
 τοίμως εἰμι περὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐφ' ἧς σε μέλει καλεσάμεν. ἐν δὲ τῇ δὲ καὶ αὐ-
 τὸς ἡμεῖς ἀντιόχου χάριν, παρὰ τὸν συγχωρήσας. ἡ δὲ ὅτιν, ὥστε ἐκ πολλῶν
 τῇ ὑποσέ ἐκκλησιᾶν μίαν ἔχον τοὺς κοινωμένους τοῖς παρὰ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ.
 δὲ ἀθανάσιος, καὶ μάλλον βασιλεὺς, εἶπε, δίκαιον καὶ ἀντιόχου τοῖς τοῖς παρὰ τὸν
 γμασι πείθεσθαι, καὶ οὐκ ἀντερεῖ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνὰ τὴν δὲ τὴν ἀντιόχου πόλιν εἰσὶν
 οἱ τὴν κοινωμένην τῇ ἐπετρόπευον ἡμῶν ἀποφύγωντες, πρὸς τὴν πόλιν ἡμεῖς
 ὥστε καὶ αὐτοὺς μίαν ἔχον ἐκκλησίαν, καὶ ἀδελφὸς ἐν ταύτῃ Ἰωιέναι. δίκαια δὲ λέ-
 γαν ἀθανάσιον τοῦ βασιλέως δοκιμάσαντες, ἀμύμονος ἐφ' ἑαυτοῦ τοῖς ἀπὸ τῆς ἐτέρας
 αἰρέσεως ἡσυχίαν ἄραν, λογισμένοι ὡς οὐ πᾶσι τὰ τῆς οἰκίας δόξης ἐπιδοξάζον
 ἐξ ἑαυτοῦ ἀγεξάμην ἀνδρῶν δι' αὐτὸν ἀθανάσιον ἱερόν. ὅντα τοῖς ὁμοφρονουῦντας
 ἀσφαλῶς ἔχον, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐπ' ἀντιόχου. πρὸς δὲ ἀντιόχου εἰς τοῦτον γένος,
 παρὰ τὸν μὲν συγχωρήσας τοῖς ὁσίου ἐπαμνέτας πολλοὺς ὄντας. ἐπειτα δὲ,
 ὡς εἰκὸς, νεωτέρων αὐτοῖς περὶ τῶν παρὰ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ ὧν ἀκινδύνως ἔχον οὐκ ἔχου-
 σιν, ἐπεὶ καὶ κραυγῶν αὐτῶν τῇ τῇ δὲ ἐκκλησίᾳ, οὐ πᾶσι τοῖς οἱς ἐδόξαζον ὁ
 πᾶς κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἐπείθοντο. ἀλλὰ καὶ χοροὺς ὡς ἔθος ἐν τῇ ὑμνῶν τὸν θεόν
 Ἰωιῶντες παρὰ τὴν τέλῃ τῇ ὡδῶν, τὴν οἰκίαν παρὰ τὴν αἰρέσιν ἐπεδείκνυν. καὶ οἱ
 μὲν πατέρες καὶ υἱὸν ὡς ὁμοῦ μὲν ἐδόξαζον. οἱ δὲ, πατέρες ἐν ὑμῶν, τῇ πρὸς τὸν θεόν
 παρὰ τὴν δὲ δὲ τὸν υἱὸν ἀποφάγοντες. ἀμέλει τοῖς αὐτοῖς ὡδὲ γενημένοιον,
 ἀπορῶν ὁ, ὑποποίησε λεόντιος, ὅς καὶ τὸν δὲ τὸν χρόνον ἐκ τῆς ἐναντίας αἰρέσεως τὸν
 ἀντιόχου διέπειν θρόνον, καλῶν μὲν οὐκ ἐπεχείρησε τοῖς καὶ τὴν παρὰ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐν νικίᾳ Ἰωδου τὸν θεόν ὑμνοῦντας. ἐδεῖ γὰρ μὴ συσασιάσθαι τὸ πλῆθος. λέ-
 γεται δὲ τὸ κεφάλαιον ἐφ' ἀμύμονος ὑποπολιὰς λαοκῆς οὐσίας, εἰπεῖν. ὡς ταῦτα
 τὸν χρόνον λυθείσης, πολλὰ ἑσπληρώσας. ὑποδοχῶν ὡς αὐτῶν ἱερατικῶν, εἰς τὰ
 σιν ὡς λαὸν καταχρήσθαι ἢ ἐν τοῖς ὑμνοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ ἀχρησμένων τῇ μετ' αὐτὸν
 ὁμοίως συμπεριφέρειν τὰ πλῆθος.

καὶ Ο δὲ βασιλεὺς ἀποπέμπει ἀθανάσιον εἰς ἀγύπτου. ἐργαζομένη δὲ παρὰ αὐτῶν
 τοῖς καὶ πόλιν ἐπισκόποις καὶ παρὰ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὡς λαὸν τὸν ἀγεξάμην ἐκκλη-
 σίας

σίας, ὁρθότητά τε βίου μάρτυράν αὐτὰ καὶ ὅρων ὄρεται πῶς κελεύει ὁ μὲν ὁ-
 μονοῖν, καὶ ὑπὸ πρῶτος αὐτὰ δὲ χάρις καὶ ἰκεσίας τὸ θεῖον περὶ αὐτῶν· εἰ δὲ
 ἴνες ἐτελογραφεῖς τὰς αὐτῶν ἀναφανίσκον, ἡμῶν διδόναι καὶ τοῖς αὐτοῖς τοῦ-
 των κειμήλοις νόμοις. πρὸς ταῦτα δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν πᾶν αὐτὸν γράφοντα καὶ
 ἀθανάτου καὶ τῶν αὐτῶν κοινωνούντων ἀπὸ τῶν δημοσίων ὑπομνημάτων ἀπο-
 λυθύνει, καὶ ὡς τὸ πρῶτον ἀτέλειαν ἔχον λειτουργημάτων τοῖς αὐτοῖς κληρικοῖς. καὶ
 πρὸς τοῦτου πρὸς τοῖς ἀνὰ πᾶν αἰγυπῶν καὶ λιβύην ἔχοντας ἔγραψε. πρὸς
 γὰρ ὁ μὲν ἀθανάτος εἰς αἰγυπῶν, οἱ μὲν ἔγνωσαν ὅτι τοῦ φρονιμῶτος καὶ θε-
 λεν. οἱς ὁ αὐτὸς ἐδόκίμασε, τὰς ἐκκλησίας ἐπέτελλε, καὶ πᾶσι τὸ ἐν νικαίᾳ σι-
 νόδου, καὶ σπουδῇ τῶν τῆς ἐχέουσι ἐνετέλλετο. λέγει δὲ τότε καὶ ἄλλοι τῶν δῆλων
 ἐσθλὴν πᾶν ὁδοποιεῖν ποιούμενος ὁμοίᾳ πρῶτον, εἰ βούλοιντο αὐτοῖς ἐκκλησίας
 ὑπὸ τῶν ὁρίων κατέχευε. ἀμέλει καὶ τοῦτο ἔκκλημα αὐτῶν ἐπῆγον, ὡς ἐν πό-
 λεσι μηδὲν αὐτὰ πρὸς οὐρανὸν, ἀλλὰ τὸν ἐλπίσιν οἷα δὲ καὶ ἀκόντων τῶν ἐν-
 δυνάτων καὶ ὁριζωνῶν δὲ πᾶν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ δὲ τὴν φιλίαν κώνσαντος τοῦ βασι-
 λέως καὶ δοκῶν ὡς αὐτὸς φρονήτης εἴη, μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει. πολλοὶ δὲ καὶ
 τῶν ὁπισθόπων τὸ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθίας μετέθεντο, καὶ κοινωνίας μετέδοσαν, ὡς
 παλαῖστοι. παριόντα γὰρ αὐτὸν τότε δι' αὐτῶν ὁ μὲν αὐτῶν πρὸς αὐτὸν καὶ βούλον
 ἐν ἱεροσολύμοις ἐπιτελέσαντες, μᾶλλον τε καὶ ἑτέρῳ ἔγραψεν αὐτῶν, τὰ δὲ.

- .. Η ἀγαθὴ βούλησις ἡ ἐν ἱεροσολύμοις σὺν αὐτοῖς, τοῖς ἐν αἰγυπῶν καὶ λιβύῃ, κβζ
 .. καὶ τοῖς ἐν ἀλεξάνδρειᾳ πρῶτον καὶ ὁμοῖοις καὶ λαῶ ἀγαπητοῖς, ἐκ πορνιφῶ-
 .. τοῖς ἀδελφοῖς ἐν χριστῷ χαίρειν. Κατ' ἀξίαν δὲ τῶν ὅλων θεῶν ἀγαπᾶται, ὅτι
 .. ἄρκον μὲν ἀγαπητοῖς ἐφ' οἷς θαυμαστοῖς ἐποίησε πᾶσι. ἐποίησε δὲ καὶ νῦν μὲν
 .. τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας τὸν ποιμένα ὑμῶν καὶ κύριον, καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν ἀγα-
 .. θόστον ἀποδοῦναι ὑμῖν. ἵνα γὰρ ἡλπίσεν ποτε ταῦτα ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἀλλὰ νῦν ὑμεῖς ἐρ-
 .. γῶ ἀπολαμβάνετε. ἀλλ' ἀνηθῶς αἱ δὲ καὶ ὑμῶν εἰσηκούσθη, πρὸς τὸν ὅλον
 .. θεῶν δὲ κηδομένη τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, καὶ ὁπίσθιν ὑμῶν τὰ δάκρυα ἐκ τοῖς ὀδυρ-
 .. μοῖς, καὶ δὲ τοῦτο τὸ δέησεν ὑμῶν ὑπακούσαντι. ἦτε γὰρ ὡς πρὸς αὐτὰ ἐρρίμμε-
 .. να, καὶ ἐσχυλύνει, μὴ ἔχοντα ποιμένα. ἐκ δὲ τοῦτο ἐπισκέψατο ὑμᾶς ὁ ἀληθινὸς
 .. ποιμὴν οὐρανὸν, ὁ τῶν ἰδίων πρὸς αὐτῶν κηδομένης, ἀποδοῦναι ὑμῖν ὃν ἐπορεύε-
 .. ἰδὼν γὰρ καὶ ἡμεῖς πᾶσι ὑμῶν τὸ ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης πρὸς αὐτοῖς, ἐκ τῆς ὑμε-
 .. τέρας συμπνέοντες ἀγάπῃ, πρὸς αὐτοῖς ἡσασσάμεθα. καὶ κοινωνήσαντες δι'
 .. αὐτῶν ὑμῖν ταῦτα τὰς πρὸς αὐτοῖς ἀγαπᾶμεν πόμῃ, ἐκ τῶν ἀγαπᾶμεν τοῖς ὑμῶν
 .. ἀγαπᾶμεν εἰδόντες δὲ βουλομένη τὴν ἀγάπης πρὸς αὐτοῖς ἐκ ἡμῶν βούλομαι. ὁφείλε-
 .. σθαι δὲ ἐκ τῶν τῶν ἀσεβείας τῶν θεοφιλεσάτων βασιλέων ἀγαπᾶμεν. οἱ πῖνες καὶ αὐ-
 .. τοῖς γινόντες τὸ πόθον ὑμῶν καὶ πᾶν αὐτῶν καθαρότητα, ἀποκαταστήσαι ὑμῖν αὐτὸν
 .. μὲν πάσης ἡμῶν καὶ ἡμῶν. ὑπὸ τῶν οὐρανῶν δὲ ἀνδρῶν αὐτῶν χερεῖς ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 .. ὑμῶν αὐτῶν ἀγαπᾶμεν τοῖς ἀγαπᾶμεν εἰδόντες δὲ βουλομένη τὴν ἀγάπης πρὸς αὐτοῖς
 .. σπουδάζοντες, ὑμῶν τῶν ἀγαπᾶμεν τοῖς ὑμῶν χαίρειν σὺν θεῷ καὶ δόξῃ τὸν κύριον
 .. ἐν χριστῷ ἰησοῦ πᾶσι κυρίῳ ἡμῶν, δι' οὗ δὲ πατεῖ ἡ δόξα εἰς τοῖς αἰῶνας τῶν αἰ-
 .. ῶν, ἀμήν.

Καὶ τὰ μὲν ὧδε ἔγραψεν ἡ ἐκ παλαιστίνης βούλησις. μέγιστον ὁ ἐπὶ τούτοις κβζ

Hh.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀθανασίῳ συνέκρινε πειθαρχῶς ἔχοντες ἀδίκως αὐτὸν καὶ ἀδικήσαντες τοῖς ἐν τῷ
 ῥῷ συνέκρινε. οὐδὲν γὰρ καὶ οὐράκιος, οἱ δὲ τοῖς ἀμφὶ θεόγονον, ὡς παρὰθεν
 εἰρησά, εἰς τὸν μὲν πρὸς τὸν ἐβδμήσαν, εἰ καὶ τὴν ἰσχυρίωνος γραφίῳ,
 ποτήριον ἱερὸν συνέκρινε, μετὰ μνηστῆρας τὰς ἐργασίας ἰουλίῳ τῷ ῥωμάων
 ὅτι σὺ πῶ. Τῷ κυρίῳ μακαριώτατῳ πάπα ἰουλίῳ οὐράκιος καὶ οὐδὲν. Ἐπειδὴ
 συνέκρινε ἡμᾶς τὰς παρὰ τοῦτον καὶ δεινὰ πρὸς ἀθανασίου τοῦ ὁπισθοποῦ ἀφ'
 γραμμῶν ὑμῶν ὑποβεβλήκεναι γραμμασίῳ τῆς σῆς χρηστότητος, μετὰ δὲ τῶν
 τῶν παρὰ ματὸς χάριν πρὸς οὐ ἐδὴ λώσαντες, ὅτι ἡδυνήθημεν λόγον ἀπο-
 δοῦναι, ὁμολογῶμεν πρὸς τῇ σῇ χρηστότητι, πρὸς ὅντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν παρὰ
 ἰων τῶν παροσυντέρων, ὅτι πᾶν τὰ παρὰ τοῦτον ἵκοντα εἰς τὰς ἀκοὰς ὑμῶν πρὸς
 τῶν ὀνόματος τῶν παρὰ ματὸς ἀθανασίου, ἡμεῖς καὶ πλάσας ὅτι, πᾶσι τοῖς δυνά-
 μεν ὁμοῖα αὐτὸν τυχεύει. ἀφ' οὗ τοῦτον, ἡδέως ἀντιποιούμεθα τῆς κοινωνίας τῆς
 παρὰ ματὸς ἀθανασίῳ, καὶ μάχισα ὅτι ἡ θεοσεβεία σου καὶ τὴν ἐμφύτων αὐτῆς
 καὶ καραγάσαν τῇ πλάτῃ ἡμῶν συγγνώμῃ καὶ ἡδέως δοῦναι. ὁμολογῶμεν καὶ
 τοῦτον, ὅτι εἰς ἡμᾶς οἱ ἀνὰ τοὺς θελήσαντες, ἡ δὲ αὐτὸς ἀθανάσιος κακοῦ ὅπως
 πρὸς τοῦτον εἰς κρίσιν καλέσαι, μὴ ἀπερχομένους πρὸς γνώμῃ τῆς δόξης τῆς
 ἡμῶν ἀρετῆς ἀφ' οὗ, καὶ τοῖς ὑποσπῶντας αὐτὰς, τοῖς λέγοντας ὡς πρὸς ὅτι ὅτι
 ὁ υἱός, καὶ ὅτι ἐκ τῆς μὴ ὄντος χρηστός ὅτι, καὶ τοῖς ἀρετῶν τοῖς τῆς καὶ ὅτι
 καὶ πρὸς αἰώνων καὶ τῶν ἐν τῷ παρὰ τῶν λιβήῳ εὐαρίων ἐν τῇ μετὰ τῶν ὅτι
 δεδωκεμεν, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ ἀναθεματίζομεν. ταῦτα ἡμῶν καὶ αὐτῶν γραφίῳις,
 ὁμολογῶμεν πάλιν ὅτι τὴν ἀρετὴν ἀρετῶν καὶ παρὰ ματὸς, καὶ τοῖς τῶν
 τῆς αὐτῶν καὶ ἐκρίναμεν εἰς τὴν αἰώνια. ἐγὼ οὐράκιος τῇ ὁμολογίᾳ μου ταῦτα
 πρὸς ὑμῶν ὑπεργραφῶ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁδὸς. καὶ αὐτὸν πρὸς ἰσχυρίωνος ὁμολογῶμεν, ταῦτα
 ὅτι. ἀδὲ δὲ πρὸς ἀθανάσιον ἐργασίας ἀνακαίως πρὸς τῆς σῆς. ἐχθρὸς δὲ ὡς.
 Κυρίῳ ἀδελφῷ ἀθανασίῳ ὁπισθοποῦ οὐράκιος καὶ οὐδὲν ὁπισθοποι. Αφορ-
 μὴν δὲ ὁδὸς ἀφ' οὗ ἀδελφῶν, καὶ συμπαροσυντέρων ἡμῶν μουσάου ἐρχομένου
 πρὸς τὴν ἀγαπῆν, ἀδελφὸς ἀγαπῆν, ἀφ' οὗ τὸν πᾶν παρὰ ματὸς ἀφ' οὗ
 τῆς ἀκρίας, καὶ δὴ μετὰ σε ὑμῶν, τὰ γραμματῶν τὰ ἡμέτερα ἀναγνώσαν.
 δώσης γὰρ ἡμῶν παρὰ ματὸς, ἐδὴ καὶ σὺ ἐν τῷ γραφίῳ ἀποδοῦναι ἡμῶν τὴν ἀμοιβήν. γί-
 νωσκε γὰρ ἡμᾶς εἰρήνῃ ἐχθρὸν μετὰ σου, καὶ κοινωνίαν ἐκκλησιαστικὴν. καὶ τοῦτον
 γνώριμα ἡμῶν τῶν παρὰ ματὸς παρὰ ματὸς. ἀθανάσιος μὲν οὐδὲν οὕτως
 ἐκ τῆς πρὸς δύσιν ἀρετῆς ἐπὶ τῇ καὶ εἰς ἀγνῶτον. καὶ παῦλος δὲ καὶ μὴ-
 κελλος, ἀσκητῶν τε καὶ λούκιος, τοῖς ἰδίῳις ἀπέλαβον δρόμους. καὶ γὰρ δὴ τοῖς
 γραμματῶν βασιλέως ἐπέτρεπε τὴν ἐπὶ τῶν. καὶ ἐν μὲν τῇ κωνσταντινουπό-
 λει εἰσελθόντος ὑπεχώρησε μακεδόνιος, καὶ κατ' ἐαυτὸν ἐκκλησίασεν. ἐν ἀκρό-
 δὲ μέγιστος στωέβη θόρυβος, ἀφαγευμένου βασιλείου τῆς ἐν τῇ δὲ ἐκκλησίας, ἐν-
 κα μὴ κελλος εἰσή. τοῖς δὲ ἀγίοις οὐ χαλεπή ἡ εἰσοδος ἐχθρῶν.

Τοῦ

γὰρ ἄξιον νενομίχαισι μύριβας ἡρῶν ἀμοιβὴν ἀνδρῶν ὑπὸ θεῶν ἡμιμύριοις, καὶ τοῖς
καὶ ὁ τῆδε ὅπως τῶν ἐπὶ θάνατον ἀνδρῶν ἐνθάδε τὰς κεφαλὰς ἀπολεμυομένων,
ὅτι τῶν ἀβάτων ὡν, ὑπὸ φασμάτων ἐκθάρη, καὶ δαυμονώλεις τὴν νῆσιν ἀπὸ
λαγνισμῶν, καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν ἀδύνατον ἐπὶ τὰς αὐτῶν στυγέειν. τὰ δὲ μύρια
μὴν τῶν μύριβας καὶ μύριας εἰρήσων. εἰ δὲ τῶν οὐ πιθανὰ εἶναι δοκεῖ, πόνοι
ὁδοὶς ἀκριβέστερον τῶν εἰδῶν μαθεῖν. ἴσως γὰρ καὶ τούτων θαυμαστό-
τερα ἀφηγήσεται.

Ἦν δὲ τούτου τῆς χρόνου ἀθανασίου φυγόντος, γεώργιος κακῶς ἐποίει τοὺς ἀν-
τιπάλιν αἰγυπτιον ὁμοίως αὐτῶν φρονεῖν πρὸς αὐτοὺς, ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐπὶ ἡγεμονίᾳ
ἐραβύσας, ἤκεν εἰς σίρμιον, καὶ ἐπὶ ῥήτραις στυγέειν, εἰς τῶν ἐνθάδε βρετα-
νίων ἦλθε. μεταστειμένων δὲ τῶν ἀναγροδυστῶν αὐτῶν ἐραβύτων, καὶ μόνων καὶ
ἐάντων καὶ σεβαστῶν αὐτοῦ ἐκείνου βοώων, ὡς γὰρ τὰ δὲ ἡμέτεροι αὐτῶν τε ὡς
σιλῆς καὶ τοῖς πάλιν αὐτῶν φρονεῖν ἐσπουδάξεν, στυγέειν βρετανίων πάλιν παροδοῖαν,
ἐπὶ τῆς τοῦ ποταμοῦ κείνου κωνσταντίνου ἐκείνης ἐγένετο. τῶν δὲ αὐτῶν ὅτι αὐτῶν
κωνσταντίνος τὸ βασιλικὸν κόσμον καὶ πάλιν ἀπορρίψαντα, ἤγειρε, καὶ ἰδιωτὴν εἶσας, ὡς
τὰ ἐπιτηδεύα ἀφ' ὧν ἔχον ἀπὸ τῆς δημοσίου παροδοῖαν, οἷα γελοιὸν παρ-
εστῆναι, παροδοῖαν εἶναι φησας βασιλικῶν ἀπὸ ἀλλήλων φρονεῖν καὶ ἐν ἡσυ-
χίᾳ εἶναι. ἐπεὶ δὲ τὰς βρετανίων ὡς αὐτῶν ἀπέβη, κλείσθη καὶ μαγνητὶς ἐρα-
τεῖαν δὲ ἐπέμψαν εἰς ἰταλίαν. γὰρ ὅτι τὴν αὐτῶν ἀνέβη καὶ σαρκα καὶ ἐκείνης, εἰς
συρίαν ἀπέστειλεν ἐπὶ φυλακὴν ὅτι καὶ πάλιν ἐφάνη καὶ ἡμεῖς.

Ἦν δὲ τὰς τότε κυρίως μὲν μάξιμον πάλιν ἱερογλυφῶν ἐκκλησίαν ἐπιτοχ-
πάλιν αὐτῶν, σαρκα σημεῖον ἐν τῶν οὐρανῶν ἀνεφαίνετο, καὶ τῶν ἀλλήλων λαμπερῶς,
οὐχ' οἷον κομήτης τὴν ἡμέραν ἀπορρέων, ἀλλ' ἐν συστάσει πολλοῦ φωτός ἐπὶ τῶν
πυκνῶν καὶ ἀφανέσι, μήκος μὲν ὅσον ἐκ τῆς κεφαλῆς, μέγεθος δὲ ὅσον τῶν ἡμερῶν,
ἀμφὶ δέκα καὶ πέντε σταδίους τὴν ὥρην τῶν οὐρανῶν ἀπολαβόν. ὡς
δὲ, ὡς μήκει ἀνέστη. ὡς ἐπὶ τῶν ἀδύνατον δὲ τῶν συμβεβηκότων θαύματι, καὶ δέος
πάλιν ἔχον. οἰκίας δὲ καὶ ἀγορὰς, ὡς ἐπὶ ἔτυχεν ἐκείνης ἐργασίᾳ καὶ ἐκ-
πῶν ἅμα παῖσι καὶ γυναικῶν εἰς πάλιν ἐκκλησίαν ἀπὸ τῶν, καὶ κοινῇ τὴν χρυσὴν ὑ-
μνοῦν, ὡς θεὸν παροδοῖαν ὡμολογῶν. οὐ μετέπειτα ὅτι καὶ πάλιν ὅτι καὶ ἡμεῖς οἰκοῦ
μὲν ἡμεῖς τούτου ἀπὸ τῆς κατέπληξεν. ἐγένετο δὲ τούτου ὅτι εἰς μακρῶν. ὡς γὰρ
εἰώθη ἐκ πάσης, ὡς εἶπεν, γῆς κατ' ἐξέλιξεν καὶ ἰσορῶν ὡς τῆδε τόπων ἱερογλυ-
φῶν ἐκδημοῦντες, ὡς ἐγένοντο θεοῦ τοῖς οἰκείοις ἐμμένοντες. ἐγένετο ὅτι τοῦτο καὶ ὁ
βασιλεὺς δὴ τῶν πολλῶν ἀναγροδυστῶν, καὶ κυρίως τὴν ἐπιτοχῶν γὰρ αὐτῶν.
ἐγένετο δὲ τῶν τῶν τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν, τῶν πάλιν
τῶν παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ μὲν ὡς συμβεβηκότων, πολλοὶς ἡγε-
νων καὶ ἰουδαίων εἰς χριστιανισμὸν ἐπηγάγετο.

Ἦν δὲ τούτου δὲ φωτὸς πάλιν ἐν σιρμῶν ἐκκλησίαν ἐπιτοχῶν, ἡ δὲ παροδοῖαν
κενὴς ἀνέσσεως ἐκκλησιῶν γὰρ ὁ μὲν, ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν,
φανερὸν τῶν οἰκουμένης στυγέειν δόγματι. φύσεως δὲ ἔχον ἐξέλιξεν, καὶ πείσθη
ἐκκλησιῶν πολλοὶς εἰς πάλιν ὁμοίαν αὐτῶν δόξαν ἐπηγάγετο. ἔλεγε δὲ ὡς θεὸς μὲν ὅτι
παρὰ τῶν αὐτῶν εἰς ὅτι ἰδίᾳ λόγῳ τὰ πᾶν δημιουργήσας. πάλιν δὲ παρὰ τῶν αὐτῶν
ἐκκλησιῶν τῶν

γήνησιν τ' καὶ ὑπερξῆν τῷ ὑπὸ οὐ παρσίετο, ἀλλ' ἐκ μαείας γενήσεται τ' χει-
 ρὸν εἰσηγείτο. ὡς ἐπύσου δὲ πολλοῖς γήμοδον τοῦτου δόγματος, χαλεπῶς ἐφέρων,
 οἷ τε ἐκ τ' δύσεως καὶ ἡς ἐφ' ἂς ὅτι σκῆποι, καὶ κοινῇ τῶντα νεωτερίζεται καὶ τ'
 ὦν ἐκαστος ἐδόξαζεν, ἡρώωντο. καθάπαξ γὰρ τὸ ἀφωφονοῦν ἐδείκνυτο τ' φωτει-
 νοῦ πίστεως, πρὸς τὸ τῶν ἐν νικητῶν καὶ τ' ὡς ἀδυσιν θαυμαζόντων, καὶ τ' ἀρείου
 δόξαν ἐπαυνοῦντων. ὅτι τοῦτο δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχαλέπαινε. ἐν δὲ ταῖς ἑταῖς ἐν
 σιρμῇ ἀφαιτέων, σιμῶδον ἑνεκάλεσε. καὶ σιμῆλτον ἐκ μὲν τ' ἑω ἀνῆτοι τε, καὶ
 γεώργιος ὁ τ' ἀνδρέων ὅτι βραπτεῖς ἐκκλησίαν, καὶ βασιλεὺς ὁ ἀκύνεος ὅτι
 σκῆπος, καὶ μῦθος ὁ ἀρεθούσης. ἐκ δὲ τ' δύσεως οὐδὲν τε καὶ μούρτον, ὅς οἱ
 ὁμοιορητῆς, ὅς καὶ τ' ἐν νικητῶν σιμῶδον κοινωρήσας ἀκων καὶ τῶντος συμμεί-
 γε. ὅτι γὰρ οὐ πολλῶν παρτέρον εἰς ὅτι βουλήν τ' τὰ ἀρείου φρονιῶντων ὑπερ-
 εἶαν οἰκεῖν καὶ ἀδικαίους, σπουδῇ τῶν ἐν σιρμῇ σιμῶντων, μελεκλήθη ὡς
 τῷ βασιλέως. ὅντο γὰρ ὡς εἰ περὶ τοῦ ἡ βία σύμψηφον σφίσι ποιήσονται, ὅτι σι-
 μῶντα ὄντα, καὶ παρτέρον θαυμαζόμενοι, ἀξιόχρεως αὐτοῖς ἔσται μῦθος
 οἰκεῖν δόγματος. ἐπεὶ οὖν ἐν σιρμῇ σιμῶντων, ἔτος δὲ τοῦτο ἡ μῦ τ' σερπίου καὶ
 νιγριανὸς ὑπατεῖαν, ἡνίκα ὁδεῖς ὑπατος οὐτε ἐκ ἡς ἑω οὐτε ἐκ τ' δύσεως ἀνε-
 δείχθη ἀφ' ἧς συμβᾶσθαι παρτέρον τῶν τυραννῶν παρτέρον καὶ κοινὰ τὰ ἀρχαῖα, τὸν
 μὲν φάσιν καὶ τῶν, ὡς τὰ σαβήνιου καὶ παύλου ὅσα μοιρέως φρονιῶντα. μῦ τ'
 τῶντα πάλιν ὡς τὰ παρτέρον δεδιδυμένα παρτέρον πίστεως τρεῖς ἐκ ἡς δὲ ἔδω
 καὶ, ὡν τ' μὲν τῶν ἡνίων φάσιν τὰς δὲ, τῶν ῥωμῶν σιμῶντα, ἐν πολλοῖς παρτέρον ῥη-
 τ' καὶ ἐννοῖαν, οὐτε ῥήσας οὐτε τῶν παρτέρας δεδιδυμένας συμφρονούσας. ἰστέον
 μὲν τοῖς ὡς ἡνίων καὶ ὅμοιοις, ὅτε ὁμοιοῦσιον ὅτι πατεῖ τ' ὑπὸν εἶπε. τοῖς δὲ φά-
 σιν τὰς αὐτὸν ἀναρχὸν εἶ, ἡ πλατύνου μὲν τ' οὐσίαν ὅτι τὸν ὑπὸν ποιῶν, ἡ σιμῶν
 ἡνίκα, ἀνὰ μὴ ὑποτέλλεται ὅτι πατεῖ δόξαν τὰς, ἀποκρυπτήν. πατέρας τ' τῶν
 ῥωμῶν, ὡς μὲν οὐσίας ἡνίκα ῥωμῶν οὐνομάζονται, εἴτε ὁμοῖος, εἴτε
 ὁμοιοῦσιος ὅτι ὁ ὑπὸ ὅτι πατεῖ παρτέρας ἀπαγορεύει λέγειν, ὡς οὐτε τῶν ἱερῶν
 εἰρημνία γραφῆς, οὐτε ἀνδραγαθῶν ἐννοῖας ἀλλήλων. μείλιον τ' χεῖναι σιμῶν
 μοχορεῖν τ' πατέρας ὡς ἀρχαῖα (ἡ μὲν καὶ ἀξία ὅτι θεότης, καὶ αὐτὰ τὰ πατεῖ καὶ
 ὀνόματι, καὶ ὑποτέλλεται ὅτι πατεῖ τὸν ὑπὸν μῦ παρτέρας ἀξιοῖ, καὶ τῶν παρτέρας
 ἀρχῶν μὴ εἶ) ὅτι δὲ ὑπὸ τ' ἡνέσιν, ἀγνοῦσι πᾶσι, πλὴν ὅτι πατέρας. λέγει δὲ ἡδὴ
 τῶν τῶν γραφῶν ἐκδοτέων, ὡς μὴ δεόντως συκλειμμένον, σπουδάζει τοῖς ἐπ'
 κλειμμένοις ὅτι σκῆποις ὅτι ἀνδραγαθῶν, καὶ τὸν βασιλέα τοῦτο παρτέρας, καὶ
 ἡ μωείαν ἀπειλήσονται καὶ τῶν ἀποκρυπτόντων. ἀλλ' ἡ μὲν ἀπαξ ἐκδοτέας
 παρτέρας ὅτι ἐλθῶν. ἡ δὲ τῶν γραφῶν τὰ μὲν ὅτι συμφέρειται τῇ ἀννοίᾳ
 τ' ἀννοῖας. ὅτι δὲ τ' οὐσίας ὀνόματι πατέρας, καὶ αἰτίαν πλὴν αὐτοῖς ῥητοῖς ἐκ ἀφ' ἡς
 ῥωμῶν φωνῆς. ὅτι δὲ ὀνόματι τ' οὐσίας ὅτι ἀπλούτερον ἐτέθη ὑπὸ τῶν πατε-
 ρων, ἀγνοοῦ μὲν δὲ τοῖς πολλοῖς, σκαῖδαλον ἐφέρει, ἀφ' ὅτι μὴ ἐν τῶν γραφῶν αὐ-
 τὸ ἐμφέρειται, ἡρεσε πατεῖαι τῶν, καὶ παρτέρας μηδεμίαν μνήμην οὐσίας
 ποιῶν, ἀφ' ὅτι μάλιστα τὰς τῶν γραφῶν μηδαμὸς πατέρας καὶ ὑπὸ καὶ ἀγίου
 πνέματος μὲν εἶ) οὐσίαν. γραφῶν δὲ καὶ ὑποτέλλονται ὀνομάζονται. ὁμοῖον δὲ λέ-
 γου μὲν τὰ πατεῖ τὸν ὑπὸν, καὶ τὰς αἰτίαι γραφῶν λέγουσι. καὶ τὰ μὲν ὡς πατέρας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πίστεως αὐτῶν τῆ βασιλείας παρόντος, ἐδόκει. οἱ οὖτοι δὲ τῷ ἄρχῳ πῶς ῥητεῖ τοῦτο
 συναγνῶν. βιασθεὶς ὅ, καὶ πληγὰς, ὡς λέγει, παροξύνων ὡς ὑπομείνας, συνήνεσεν
 τε καὶ ὑπέγραψεν. Φωίδου δὲ πειρασθῆναι μὲν τῷ κατὰρσειν, εἴ πως διωκτοῦ ἦεν
 παρὰ τὴν μετατέλλει γνώμης, ἐδόκει τῇδε τῇ συνόδῳ. ὁ δὲ παροξύνωντων αὐτὸν τῷ
 ὀπίσκει πῶν καὶ πῶν ὀπίσκει πῶν ἀποδύσθαι ὑπερνομήτων, εἰ δὲ οἰκείον ἀποκηρύξαι
 δόγμα καὶ τῷ αὐτῶν γραφαῖς συμψηφίσαιτο, οὐκ ἔμελλεν. ἀλλ' εἰς ἀφ' ἑξῆς αὐτοῖς
 παροξύνει. εἰς ῥητὴν ἡμέραν δὲ συναγνῶντων τῷ ὀπίσκει πῶν καὶ δικαστῶν ἐν
 παροξύνει. ὁ βασιλεὺς παροξύνει τοὺς ὀπίσκει μὴ λόγων καὶ ἀξιώματι
 ὅτε παροξύνει ἐν τοῖς βασιλείοις ἐδόκει, ἀλλὰ δὲ καὶ πῶν παρὰ τῷ φωτεινὸν ἀφ'
 ἑξῆς βασιλεὺς ὁ ἀκέραιος ὀπίσκει πῶν. ὁππότε πολλοὶ δὲ παρὰ τῷ πῶν καὶ ἀποκρίσιν
 ἀμφοτέρω παροξύνει τῷ ἀγῶνι. ἀλλὰ ὁ ἀκέραιος ἀναγρὰφομένων τοῖς ἐκατέ-
 ρων λόγους, ἐκέρχθη βασιλεὺς. Φωίδου δὲ φθῶν κατὰ δικασθεὶς, ὁ δὲ οὕτως
 ἐπαύσατο τὸ οἰκείον συλκροῦν δόγμα λόγους τῇ ῥωμῶν καὶ ἡρώων φωνῇ συ-
 γράφων ὅ, ἐξεδίδου δι' ὧν ἐπειρεῖτο, πῶν τῷ αὐτῶν τῷ ἄρχῳ δόξας ψευδεῖς ἀ-
 ποφαίνει. Φωίδου μὲν οὕτω πέρι, καὶ ἦεν ἀπὸ αὐτῶν καλουμένης αἰρέσεως, ὅ, δὲ
 μοι εἰρήσται.

Ξ. Ἐν τοῦτοις ὁ κατὰ λαβὼν μαγνένιος τῷ παροξύνει ῥωμῶν, πολλοὶς τῷ συγ-
 κλήτου καὶ τῷ δημοτικῷ ἀνέχε. μαθὼν δὲ πλησίον ἵεναι ἡδὲ κατ' αὐτῶν τοῖς κων-
 σαντίου φρασηγῶν, ὑπεχώρησεν εἰς τοῖς παρὰ τῷ δύσιν γαλατίας. ἐντα δὲ πολλὰ καὶ
 ἀνέχων παροξύνει, πῶν μὲν ὅ, πῶν δὲ ἐκέρχθη οὐκ ἔμελλεν, εἰσὶν τε δὲ τῷ
 τῶν ἡγήταις μαγνένιος, ἐφύγην εἰς μουρσῶν. γαλατῶν δὲ τοῦτο δὲ φερούειον.
 ἀδελφονομίας δὲ τοῖς ἰδίους φρασηγῶν ὡς ἡγήταις ὅ, ἐφ' ὃν φησὶν ὅ, ἐπει-
 ρῶν τῷ ἀρῶν ἑωτέρω ποιῶν. οἱ δὲ, οἱ δὲ εἰσὶν ἐπὶ ἀφ' ἑξῆς τοῖς βασιλεῦσι
 ἀπὸ μαγνένιος αὐτοῦ ἀναβήσονται. * συμβαλὼν δὲ ἐν τοῦτο μαγνένιος ὡς
 ὁ δὲ ἀναβήσονται αὐτῶν βασιλεῦς, πειρεῖται κατὰ λιπὼν τοῦτο φερούειον, παρὰ
 τῶν χωρῶν. διωκούσης δὲ τῷ κωνσαντίου φρασηγῶν, πῶν δὲ καλουμένην μονιστέ-
 λακον συμβαλὼν, μόνος φθῶν, εἰς λουδοῦν διεσώθη. ἀνέχων δὲ ἐντα δὲ τῷ
 τοῦ μῆτερος καὶ τὸν ἀδελφόν, ὃν κατὰ κατέστησε, τελευτῶν ἑαυτὸν ἐπέσφαξε.
 μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ κένιος ἑτέρω αὐτῶν ἀδελφός, ἀλλὰ ὃν ἑαυτὸν διεχρήσατο. αἱ δὲ
 παρὰ τῷ κοινὰ φρασηγῶν, ὁ δὲ ὅ, τῷ τέλος ἔχον. οὐκ εἰς μακρὸν γὰρ τῷ μὲν τοῖς
 παρὰ τῷ δύσιν γαλατίας σιλοανός τις ἐτυράνησεν, ὃν αὐτίκα κατέστη οἱ κωνσαντίου
 φρασηγῶν. οἱ δὲ ἐν δὲ φρασηγῶν ἰουδαῖοι τῷ παλαιστίνῳ καὶ τοῖς πέριξ ὄντας, κατέ-
 στῆν. ὁππότε δὲ ἀναβήσονται πῶν ῥωμῶν, οὐκ ἔμελλεν. μαθὼν δὲ τῷ γα-
 λος ὁ κατὰ ἐν ἀπὸ κατὰ φρασηγῶν πέμψας φρασηγῶν, αὐτοῖς ἐχρήσατο, καὶ
 πῶν δὲ φρασηγῶν ἀνάστατον ἐποίησε. δόξας δὲ δὲ παρὰ τῷ πῶν ἀνέμελλεν
 οὐκ ἔμελλεν, ἀλλὰ τυραννῶν ἐβούλετο. κατὰ μὲν οὖν δὲ βασιλεὺς τῷ αὐτῶν νεω-
 λεισμὸν, μάχων ἰετὸν κοίαντορα, καὶ ἦεν τὸν ὑπερῶν δομετιανόν, ἀνέχε. ἀλλὰ
 ἀκλήσας δὲ κωνσαντίου, μετέκλεισεν αὐτὸν. ἀπεχθύνει ὁ οὐχ' οἷος ὢν, ἐξεδίδου γὰρ,
 εἰς τῷ ὅ, ὁ δὲ ὅ, τῷ φρασηγῶν τῷ ἡρώων γηρόμηνος ἀνέμελλεν, τῷ βασιλεῦς
 παρὰ τῷ ἀναβήσονται αὐτῶν δὲ αὐτῶν μὲν τὸ τέλος ὑπάτευεν. ἐβούλετο ὁ κωνσαντίου.

η. Ἐπεὶ δὲ κατὰ μὲν τῷ τυραννῶν ἐδόκει τῷ συμβαλὼν κατὰ ἡρώων ἡρώων
 ἑξῆς

ἔχον κωνσάντιος, καὶ ἀλιπὼν τὸ σίρμιον ὅτι τὸ παρῶν τερον ἢ ῥώμιον. ἐν ταῦτα
 γὰρ ἐβόητο τὸ τυράννων ὅτι νίκιον ὅτι ἐλθὼν πομπήν. καὶ ταῦτον ὃ νομίσεις διώα-
 σαι τοὺς ἐκείλους ἄρχοντες ὅτι σὺ ποὺς ὁμοφρονῶντας πρὸς τὸ δόγμα καὶ ἀσπ-
 σαι, σιωπῶν ἡμέτερος ἐν ἰταλίας παρῶντα ξεν. ἐν ταῦτα δὲ ἰούλιος ἐτελεύτησεν ὅτι
 εἴκοσι καὶ πέντε ἐνιαυτοὺς τὸ ῥώμιον ἐκκλησίαν ὅτι ἐπαύσας. ἀφ' ἧς καὶ τὸ
 τοῦτον λιβερός. λογισάμενοι δὲ καὶ ἔχον εἰς ἀφ' ὧν τὸν ἐν ἀντία φρονού-
 ῶν οἱ πῶν ἐν νικαία πίσει πρῶτον ἰούλιος, ὅτι μὲν γὰρ μάλα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐ-
 πόνου ἐκβάντων τὸν ἐκκλησίαν πάλιν τοὺς παρῶν αὐτῶν καὶ ἀνηρημένους, ὡς ἐτε-
 ροδόξους ὄντας, καὶ ἐν ᾧ κώνσας πάλιν βίω παύσας συκρῆσαι τὰς βασιλείας παρῶν
 εἰς αὐτὰς ἀποδιδάσκοντας, καὶ ὅτι τὸ ἀδελφῶν πόλεμον ἐπὶ ἡγήσεν, εἰ μὴ παρῶν δέξασθαι
 αὐτοὺς, ὡς ἐν τοῖς παρῶν εἶρηται. μάλιστα δὲ ἐν αἰτία ἐποιούτω ἀθανάσιον, οἱ γὰρ
 ὑπερβολὴ τῶν παρῶν μίσους, ὅσοι κώνσας παρῶν καὶ κωνσάντιου φίλον
 αὐτῶν παρῶν ποιουμένου, τὸ ἀπερχειας ἀπερχει. ἀλλὰ σὺν ἡγήσας ἐν ἀντιοχείᾳ,
 νάγκης τὸ κύριον, καὶ θεόδωρος ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὁ ἰούλιος ὁ νικαίος, καὶ παρῶν φίλος ὁ
 σκυτοπολίτης, καὶ μέντοφας ὁ ἐφέσιος, καὶ ἄλλοι ἀμφὶ τειράκοντα, οἱ πάλιν ἐξ ἑα-
 ρῶν τοῖς πάλιν παρῶν τοῖς ποῖς, ὡς παρῶν τοῖς νόμοις τὸ ἐκκλησίαν ἐπαύσας εἰς
 ἀγέρας ἀνδράων, ὅτι ἀνάγκη φανεῖς ὅτι σιωπῶν, ἀλλὰ φιλονεικία τὸν αὐτὸν
 φρονούτων καὶ πρὸς ἐκβάντων, μὴ τε κοινῶν αὐτῶν μὴ τε γράφειν, ἀλλὰ γεω-
 γῶν τὸ παρῶν αὐτῶν κεχρησμένων ἀθανάσιος δὲ ταῦτων τότε μὲν ὅσοις ὑπερ-
 λογος ὡς ἐμὴν δὲ χαλεπὴν ἔρων πειρασθῆναι παρῶν. ἀμὰ γὰρ ἀποκρί-
 μα γένετος, καὶ μόνος κωνσάντιος τὸ ῥώμιον οἰκουμένης ἡγήτο, πᾶσαν ἐποίησε
 ἀποδιδόναι τοὺς ἀνὰ τὸ δύναν ὅτι σὺ ποὺς τοῖς ὁμοῦσιον πατεῖ τὸ ὑὸν δὲ ἀλ-
 σισίαι. ἐποίει δὲ ταῦτα οὐ φανεράς οὕτως τὰ παρῶν βιαζόμενος, πείσαν δὲ ὅτι
 ψήφισασαι, τοῖς καὶ ἀθανάσιος κεκριμένοις ὑπερῶν ἀνὰ πῶν ὡς ὅτι σὺ ποῖν.
 ἡγοῦντο γὰρ ὡς κοινὴ ψήφω ἐκ παδῶν οὕτως ἡγοῦτο, ὅσοις ἀνὰ καὶ πάλιν τὸ ἀρη-
 σκεῖαν καὶ ὁρθοτάτη αὐτῶν.

Σιωπῶν ὃ, τὸ βασιλέως κατεπεῖρξεν, ἐν μεδελανῶ ἡγομένης, ἐκ μὲν τῆς
 ἑὸν ὁλγῶν πρὸς ἡγοῦντο τὸ ἄλλων δὲ, ὡς εἰκός, ἢ ἀπὸ νότον, ἢ μακρὰν ὁδοῦ ποιεῖ πρῶτον
 σαμῶν τὸ ἀφίξιν. ταῦτων ὃ παρῶν δύναν πλείους ἢ βιακόσοι σιωπῶν. ἀλ-
 σισίαι τὸ τὸ ἀνδρῶν πᾶν τὸ ἑὸν καὶ ἀνδρῶν ἀθανάσιος, ὡς ἀνὰ πάλιν ἀπερ-
 χεῖν τὸ ἀγέρας ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀπάτης, ἢ ἀντοῖα τὸ ὄντων σιωπῶν. μόνος ὃ,
 δυνάσιος ὁ ὅλγος ὅτι σὺ ποῖς, ἰταλίας δὲ ἡδε ἢ μὴ ὅτι σὺ ποῖς, καὶ ὁ σέβας ὁ μὲν κέλλων
 τὸ ἡγεῖας, παυλῖνος ὁ τειρέεως, καὶ ὁ δυνάσιος, καὶ λούκιος ἀνέκρετον, καὶ ἐμὴν ἡ-
 ραῖο μὴ χεῖναι ὡς ὅσοις κατεδικάσαι ἀθανάσιος, μὴ δὲ γὰρ ἀπὸ ταῦτων εἰ
 ἡγοῦτο, ἐπὶ σέβας τὸ κακὸν χωρήσιν δὲ τὸ ὅτι σὺ ποῖς καὶ κατ' αὐτῶν τὸ ὅρως πάλιν
 δεδωμένων, ὅτι κατὰ τὴν τῆς ἐν νικαία πίσεως, ταῦτα ἀποδιδόντας παρῶν
 βασιλέως καὶ τὸν αὐτὸν ἀνδρῶν φρονούτων. καὶ οἱ μὲν, ὡς πρῶτον σαμῶν, ὑπερ-
 εἰας φυγῇ κατεδικάσθη. σὺν ταῦτοις δὲ ἐξ ἡγοῦντο. ἀπὸ τῆς ὃ ἐν μεδελανῶ συλ-
 λοῦναι αἱ τῆς εἰς ἡγοῦντο ὅτι σὺ ποῖς ἢ ἀπὸ βασις. πολλὰ γὰρ ὑπερῶν ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ
 καὶ σελυκείᾳ σιωπῶν σιωπῶν, καὶ ἐκατέρωθεν τὸ ἐν νικαία δεδωμένων νεώτεροις
 ἐπεχέρησεν, ὡς αὐτῶν ὅτι σὺ ποῖς. ἀθανάσιος ὃ πειρῶν ὅτι σὺ ποῖς αὐτῶν ἐν τοῖς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Εοικε δὲ μὴ ὅπως σέβειν ἀπειθεῖν ὡς θεοφιλῆς ὁ δὲ ἀνὴρ ὑπὴρχε, καὶ πρὸς
 παρῶρα τὸ μὴ ὄν. θαυμαστότερον γὰρ ἢ καὶ τὰ παρὰ φημι δὲ αὐτὸν πρὸς
 φημι, ἀκριβέστατον ὅτι μὴ τυρωῖται αὐτὰ τῶν ἐβριμῶν εἰδῶσιν. οὐτὰ γὰρ ἡ-
 νίκα ὅπως παρῶρα ἐτεῖ κώνσας παρῶρα, κακουργεῖν αὐτὰ ἐβούλετο ὁ βασιλεὺς,
 φυχὰς ἡρόδοτος παρῶρα τῶν ἡρώων ἐκρύπτει, καὶ ὅτι πολλὰ χροῖον δι-
 τειβεν ἐν μὴ καὶ γῆς, καὶ ἀνὴρ οὐκ ἔμελλεν, ὅτι παρῶρα ἐπὶ τῶν
 σωμάτων δὲ ὁδοὶς ἢ παρῶρα οἷς ἔχοντες, καὶ παρῶρα τούτων παρῶρα ὡς ἀν-
 αὐτὰ ἀφαιροῖ. πολλῆς δὲ οὐσίας παρῶρα τοῖς ἐτεροδόξοις ζωῶσιν τὸν ἀνδρα,
 οἷα εἰκὸς ὅτι παρῶρα ἢ παρῶρα, ἐμνησεν αὐτὸν καὶ παρῶρα ἢ παρῶρα
 παρῶρα φημι ἀνδρὸς δὲ τῶν παρῶρα ἐπὶ βουλήν, φημι ἐτέρω μετακίσησε. καὶ ἡ
 παρῶρα ἡμῶν ἐδωκεν, ὡς παρῶρα μὴ παρῶρα καὶ τῶν παρῶρα οἱ δὲ πα-
 ρῶρα. ὅ γὰρ τὸ παρῶρα ἐποιοῦν ἐγκλημα οἱ τῶν ἀνδρῶν αἰρέσεως καὶ τῶν
 παρῶρα ἢ παρῶρα ἀνδρῶν, ὅπως ἀπειθεῖς παρῶρα ἐξ ἐπὶ βασιλέως
 καὶ παρῶρα παρῶρα ἀνδρῶν εἰς δικαστήριον εἶχον. καὶ παρῶρα παρῶρα δὲ καὶ
 ὅπως ὅτι ἀνδρῶν συμβαδῶν, εἰς ἀκοὴν ἦλθον. ἐπεὶ γὰρ καὶ παρῶρα παρῶρα
 ὡς ὅτι ἀνδρῶν παρῶρα ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν παρῶρα, μὴ παρῶρα τῶν παρῶρα, ἐ-
 δίωκον αὐτὸν οἱ παρῶρα. παρῶρα δὲ παρῶρα παρῶρα ἐξ ἡγείλε τοῖς
 συμπλέοσι.

συμπλέουσιν, καὶ ἀνατρέφειν ὅτι πλὴν ἀγεξάνδρην ἐκέλευεν. ἐν δὲ ταῖς κα-
 ταπλῆν, τοῖς ἐπιβουλεύουσιν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πλὴν πόλιν διεσώθη, καὶ ὡς ἐν
 ὁμίῳ, καὶ πλήρη οἰκημῶν ἀσφάδεσθαι ἤλπιε. ἐκ δὲ τῶν τοιούτων, καὶ πολ-
 λὰν δὴ ὁμοίως παρομιλουμένων πρὸ αὐτοῦ, διεβλήθη τῷ ἐναντίῳ ἡγή-
 νων τε καὶ ἐπεροδῶν ὡς χρητείας ταῦτα καὶ ὁρῶν. λόγος οὖν ποτὲ, παροῖόντος
 αὐτοῦ ἀπὸ πλὴν πόλιν, συμβαλὼν οὕτως ἐπιπλάμηνω κρῶσαι κορώνην. τῷ αὐ-
 τῷ δὲ πλὴντος ἡγῶν, οἷα εἰς γῆντα ἀποσιώπῳτο, ἐξαίτησαι εἰπεῖν αὐτοῖς ὅτι, ἡ γῆ
 γοι ἢ κορώνη τὸν δὲ φάσαι, ἡρέμα ἐπιγῆ ἀσάμτα, καὶ ὅτι αὐτοῖς τῇ ῥωμῶν
 φωνῇ. τοῦτο τοῖνυν κρῶσαι, ἀπὸ πλὴν αὐτοῖς ὅτι αὐτοῖς καὶ ἡ γῆ. σημεῖον
 γὰρ ἐκ παροῦτος τοῦ βασιλέως καὶ ἡγεμονίας αὐτοῦ πλὴν ἐξῆς ἑορ-
 τῆς ἀγῶν. ἡ δὲ ἀθανασίου παροῦτος καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ δόξα, ἀγῶν ἐφάνη.
 τῇ γὰρ ἐς αὐτοῖς γῆ αὐτοῦ τῷ κρατοῦντος ἀπεδόθη τοῖς ἀγῶνι τῷ βασιλεῖ
 μὴ σὺ χωρὶς τοῖς ἡγῶν τοῖς ναοῖς παροῦτος, μὴ δὲ τῷ στυγῆς ἀρη-
 σκῆς καὶ πρὸς γῆντα ὅτι πλὴν. καὶ ἡ τῷ αὐτοῦ γῆντα ὅτι ἑορτῇ διγῶν, σὺ αὐτοῖς
 τε οὕτως, καὶ πολυτελῆς ἡγῶν. ὡς μὴ οὖν παροῦτος ὁ ἀγῶν ἐγῶν, ἀπὸ γῆντα
 δεῖ εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ, ὡς εἴρη, διεφύγε τοῖς ὅτι συλλήβῃ αὐτοῦ τῷ αὐτοῦ μὴ οὖν, ὅτι ἡ-
 νι γῶν δὲ μένειν ὅτι αὐτοῦ κληῖς καὶ λαὸς τῷ ἐκκλησίας καὶ ἐγῶν, εἰς ὅτε
 δὴ ὁ ἀγῶν τὸν ὅτι γῶν, καὶ ὁ ἡγῶν μὴ οὖν τῷ τῇ δὲ γῶν αὐτοῖς, ἐκ γῶν τοῖς αὐ-
 τῷ πειθῶν, πρὸς δὲ αὐτοῖς τοῖς παροῦτος γῶν. ὅτι εἰς μακρῶν
 δὲ αὐτοῖς γῶν ἀφίκετο, καὶ τῷ ἐκκλησίας ὅτι αὐτοῖς εἴχε. βιαστέον ὅτι καὶ
 παροῦτος καὶ ἡ γῶν ἐρέων ὅτι πλὴν, καὶ παροῦτος μὴ οὖν τῷ φοβερός ὅτι γῶν.
 παροῦτος δὲ τοῖς ἀθανάσιον ἐπαυνοῦντας ἀπηνῆς, ὡς δεσμὰ καὶ πλὴν ἀνδρας τε
 καὶ γῶν αὐτοῖς ὅτι αὐτοῖς, οἷα τῷ αὐτοῖς ἐνομιλῶ. ὅτι αὐτοῖς δὲ αὐτοῖς εἰς
 κοινὸν μῖσος ἐμπεσόντι κινητεῖς εἰς ὅτι ὁ δῆμος, ἐπέστη ἐν τῇ ἐκκλησίας δῆ-
 τελοῦν, καὶ μικροῦ αὐτοῖς διεγῶν. καὶ ὁ μὴ οὖν δὲ κινδυνώσας, μὴ δὲ διε-
 γῶν, καὶ παροῦτος βασιλέα φάσαι. οἱ δὲ τῷ ἀθανασίου φερονῶντες τῷ ἐκκλησίας
 κατέγον. ἐγῶν δὲ τοῖς ἐκ ἐκκλησίας γῶν. τῷ αὐτοῖς μὴ οὖν γῶν. γὰρ ὁ τῷ ἀγῶν
 γῶν, πάλιν τοῖς γῶν τῷ ἐκκλησίας πρὸς δὲ αὐτοῖς. μὴ οὖν τῷ αὐτοῖς γῶν.
 φος βασιλικὸς ἐκ τῷ αὐτοῖς τῷ κληῖς νῶν ἀπηνῆς ἀπηνῆς ἀπηνῆς
 παρὸς ἀγῶν, ὡς εἰς κακῶν πολλῶν βασιλέα κακῶν, καὶ ὅτι ἀπηνῆς καὶ
 τῷ αὐτοῖς ἀπηνῆς τῷ αὐτοῖς ἐν ἀγῶν τῷ αὐτοῖς, ὡν τῇ δὲ καὶ ὅτι πλὴν
 εἶπε, ὅτι τῷ αὐτοῖς ἀπηνῆς ἡ γῶν καὶ ὅτι ἀπηνῆς ὅτι αὐτοῖς, καὶ ἐν φιλοφῶν
 ὅτι αὐτοῖς.

Ταῦτα δὲ μὴ οὖν δὲ ἐφῶν οὐ καὶ τὸν αὐτοῖς καὶ ἀθανάσιον τε καὶ τῷ ἀγῶν ἰα
 ἐκκλησίας. τῷ αὐτοῖς πλὴν κῶνσαντος τελοῦ. σαφηνείας ὅτι γῶν τῷ αὐτοῖς συλ-
 λῆδιν ἐν τῷ δῆμον αὐτοῖς. ἀπηνῆς δὲ ἀπηνῆς τῷ αὐτοῖς μεδῶν στυ-
 δου, τοῖς μὴ οὖν τῷ αὐτοῖς τῷ αὐτοῖς ἀπηνῆς ἀπηνῆς, ἐκ ποδῶν ἐποίησεν ὁ
 βασιλεῖς, φῶν αὐτοῖς καὶ ἀπηνῆς. παρὸς πολλοῦ δὲ ποιούμηνος πρὸς αὐτοῖς
 ἐκκλησίας συμφωνῶν παρὸς δὲ δῶν, καὶ τοῖς ἐρέας ὁμοῖον, ἐβούλετο πρὸς αὐτοῖς

χόθεν ὀπίσχετο εἰς τὴν δύσιν καλῶν. ἐννοήσας δὲ ὡς ἐργῶδες τοῦτο εἶπε πρὸς
 μήκος ἡς ἐν μέσῳ γῆς καὶ θαλάσσης, ἡ πόρτι μὲν ὅ, τι ποιοῖ. παρὶλεως δὲ οὐκ ἀφί-
 μων δὲ ὅτι ἡς αὐτῆς γνώμης, ὡρὶν εἰς ῥώμην ἵκτεν, καὶ τὴν εἰωθίαν ῥωμαίους
 ὀπίλεως πομπὴν καὶ τῇ νενικημένων, μετακαλεσάμενος λιβέριον τὴν ῥώμης
 ὀπίσχετον, ἐπειθεν ὁμόφρονα γυρεύειν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἱερῶσιν, ὧν ἑὶ δὲ δό-
 ξιος. ἀντιπροσώπων δὲ καὶ ἰσχυροῦς μὴ ποιεῖν τοῦτο ποιήσιν, παρετάξεν εἰς βε-
 ρούμης ἡς θράκης ἀπαγαγεῖν. λέγει δὲ σὺ τὴν αὐτὴν παρέφασιν εἶπεν ἡς λιβερίου
 φυγῆς καὶ τὸ μὴ ἵκεν τὴν πρὸς ἀθανάσιον κοινωνίαν ἀρνησάσθαι, ἀλλ' ἀνδρείως
 πρὸς τοῦτον ἀντιπεῖν βασιλεῖ ἐπαμειβόμενος ὡς τὰ ἐκκλησίας ἡδίκησε, καὶ τοῖν
 ἰδίοις ἀδελφοῖν, τὸ μὴ πρὸς τοῦτον ἀπώλεσε. κώνσαν δὲ, ὅσον εἰς αὐτὸν ἦκεν, ἐχθρὸν
 αὐτῷ κατέστησε. παρεμύθεον τε τὸ κρίσιν τῇ πόλει καὶ μέγιστα ἐν τῷ κατ'
 αὐτῷ (ὡς γὰρ γινώσκων, τοῦτο μὲν ὡς καὶ πᾶν τὸ πρὸς ἀπέχθειαν καὶ χάριν ἡδέως
 ψηφισαμένοις μὴ χεῖναι τίθεσθαι ἔλεγε λιβέριος. εἰπὼν δὲ τὴν μὲν ἐν νικίᾳ
 πρὸς ἀδελφούς, πᾶσιν ὑπογραφαῖς τῇ πόλει ὀπίσχετον κατέλειπε, καὶ τοῖς
 δὲ τοῦτο ἐν ὑπορείας ἀφ' ἑαυτοῦ μετακαλεσάσθαι. καὶ ὁρῶν τῶν τῶν
 τῶν, ὡς μὴ ὀχληροῖς ἐπὶ τῇ μίμῳ δόξαι, δημοσίων ὀχημῶν ἢ χρημάτων μὴ
 μεταδοῦναι ἑνὶ, ἀλλ' ἰδίᾳ διαπορῆναι πᾶσι εἰς τὴν ἀρετὴν ἀφ' ἑαυτοῦ σὺν ἵκτεν, ἔνθα
 ὁ ἡδίκησας, καὶ οἱ ἡδίκημένοι, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ ἐλπίται, καὶ ἀκριβὲς τὸ ὅτι τοῖς
 βασιλεῦς. ὀπίσχετον τε τὴν ἀθανάσιον ἐχθρὸν μὴ βίβω οὐδὲν καὶ
 οὐρακίου, ὡς ἐπὶ δὲ δὴ καὶ ἰουλίᾳ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸ τῇ ῥωμαίων ἀρετῇ ὀπίσ-
 πᾶσθαι, σὺν γνώμῃ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μὴ ῥωμῇ περὶ γ-
 μῶν, ψυδὴ καὶ ἀμεινύοντες, ἡξίου μὴ καὶ ἀδικεῖν, αὐτὸν ἀποτίσας, τὸ βασιλεῖα,
 μὴ δὲ τοῖς ὅτε ψηφισαμένοις πείθεσθαι, ἀτε δὴ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον οὐσίς. ἐνεκα δὲ
 τοῖν ἀδελφοῖν, μὴ πρὸς τοῦτον αὐτὸν ἀμύνεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ χεῖν, ὡς οὐχ'
 ἐτοίμον εἶναι τοῦτο, ἀλλ' εἶς ἀγασμὸν καὶ πᾶσιν δικαίαν ἵε καὶ ἀγαθὴν παρεῖν
 τοῖν ἐνομοθέτησεν. ἐπεὶ οὖν οὐ καὶ θυφῆκεν οἷς ἐπέταξε, παρετάξεν αὐτῷ ὁ βα-
 σιλεῖς εἰς τὴν θράκην ἀπαγαγεῖν, εἰ μὴ μεταδοίτο τὴν γνώμης ἐν τῇ ἡμέρᾳ δύο. ἀλλ'
 ἐμοί, ἐφη λιβέριος, ὡς βασιλεῦς, οὐ βουλήν δέ. πάλα γὰρ ταῦτα ἐμοί βεβούληται
 καὶ δέδοκται, καὶ ἡς ὁδοῦ ἐπὶ τὴν ἡδὴ ἐχόμενα λέγει δὲ ἀρετῇ αὐτῷ πεντακοσίους
 χρυσοὺς ἀποσεῖλαι. τὸ δὲ, μὴ δόξαι μὲν, εἰπεῖν τῷ κομίσασθαι, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς
 πεπομφότι δὲ χρυσίον τοῦτο δοῦναι τοῖς ἀμφ' αὐτὸν κόλαξι, καὶ ὑποκρίσας, οἷς
 ὑπὸ ἀπληστίας, διωκεῖς ἐν δὲ ὅση μέρα ὀχλῶσα κολάξαι αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ὀπίσ-
 μωσας, μὴ δὲ ποιεῖν τὴν κορεννυμένων. ἡμῖν δὲ ὁ χρυσὸς ὁ ἐν ἀπασὶ τῷ παρὶ ὁμοίους,
 εὐφραδὴ καὶ ταμίᾳ ἐστὶ πᾶσι τῷ ἀγαθῷ. ἐκ δὲ τοιαύτης αἰτίας καὶ λιβέριος ἀφ' ἑαυτοῦ
 τὴν ῥωμαίων ἐκκλησίαν, ὀπίσχετον δὲ τὴν αὐτὴν φήμει δὲ ἀκρίβους ἐν τῇ κλήρῳ,
 ὃν ὁμόφρονα φασὶ δὲ μείναι καὶ τὴν πᾶσιν τοῖς ἐν νικίᾳ σὺν γινώσκουσιν, καὶ παρὶλεως
 ἀρετῆς ἐνεκα ἀνέκκλητον. τοῦτο δὲ μόνον ἐκκαλεσάσθαι, ὅτι γὰρ πρὸς χρεοντίας καὶ
 κοινωνίας ἐπερὶ δόξων ἀνδρῶν ἐνέχετο. ὡς δὲ εἰσῆλθον εἰς ῥώμην ὁ βασιλεῖς, καὶ
 πολλοὶ ὡς ὁ ἐν δὲ δὴμος πρὸς λιβέριον ἐκβοῶν καὶ δέομαι αὐτὸν ἀπολαβεῖν, βασι-
 λεῦς μὲν τὸ ἐκκαλεσάσθαι ὀπίσχετον, ἀπεκρίνατο μετακαλεσάσθαι αὐτὸν, καὶ τοῖς
 αἰτοῦσιν ἀποδώσιν αὐτὸν, εἰ πεισθεῖν τοῖς σιωποῦσιν αὐτῷ ἱερῶσιν ὁμόφρονες.

Περὶ δὲ τούτων ὅν χρόνον εἰς τὸ φανερὸν ἐδίδασκεν ἀέλιος ὡς εἶχε πρὸς θεοῦ
 δόξαν. ὡς δὲ τότε δῆλονος ἦ ἀνιοχέων ἐκκλησίας πρὸς λεοντίου ἡρόδμου. καὶ
 αὐτὸ δὲ δρεῖω ἐδδξαζέ, κλισὸν καὶ εἰς οὐκ ὄντων, ἀνόμοιον τε λέγων τὰ πατε-
 ρὸν ὑὸν, ἐρεϊτικός τις εἰς ἀγὰν ὦν καὶ τοιμηρὸς ἐν τοῖς πρὸς θεοῦ λόγους ἐπερὶ δόξος
 εἶ) οἷς ὁμοίως ἐφρονέ. ἐκκλησιᾶς τε ἡ αὐτῶν ἐκκλησίας, ἐσηπλετο πρὸς αὐτῶν
 πλὴν πρὸς αὐτοῖς κοινωνίαν, ὡς δρεῖω κεκοινωνηκότας μὴ δέον. οὐκ φησὶν ἐπιώρη-
 σεν ὡς αὐτὸς μετὰ μνηστῆς ὁ μὲν μοκε κωνσταντῖνῳ ὅς βασιλεὺς (σωδὰ φρονέ) τοῖς
 ἐν νικαίᾳ (σωδηλὸς). καὶ (αὐτὸν ὡς λέγει). εἶν δὲ τῷ βασιλέως ἐν τῇ πρὸς
 δύσιν δρεχολογῆ δρεχολογῆς, ἀγῆ) ἰετρελῶτη κέναι λεόντιος ὁ ἀνιοχέας ἐπι-
 σχοπος. ὡς φυλακῆς δὲ πρὸς δεομύνης ἡ ἐνθάδε ἐκκλησίας, ἐδεήθη τῷ βασι-
 λέως διδδξίος, ἐπαρῆν εἰς συρίαν. ἐπιτραπείς δὲ τούτῳ, ἀπουδῆ καὶ ἀλαμδάν
 πλὴν ἀνιοχέων. καὶ πρὸς ποιῆται ἐαυτῷ ἡ ἐνθάδε ἐπιτοχῆν, μήτε γεωργίου τῷ
 λαοδικείας ἐπιτοχῆν, μήτε μῆκου τῷ δρεχολογῆς, οἱ δὲ τότε τῷ ἐν συρίᾳ ἐπι-
 σχοπῶν ἐπιτοχῆν μοι ἰσοδρ, μήτε τῷ δῆλῳ οἷς ἡ χρεσθία διέφερε οὐκ ἡμετέρων. λό-
 γος δὲ ταῦτα ὅν αὐτὸν πρὸς μαλδσαοδῶν καὶ γωμίω τοῦ χρεσθιῶτος τῷ ἐν
 τοῖς βασιλείοις δινοῦχων συμπεραξάντων, οἱ ἅμα διδδξίω, ὁ ἀέλιος δόγμα ἐ-
 ποίω, καὶ ἀνόμοιον εἶ) ὅς πατεῖ ὅν ὑὸν ἐδδξαζόν. ὡς οὐκ ἐκρεθῆσε τῆς ἀνιο-
 χέων ἐκκλησίας, λαβόντος πρὸς αὐτῶν ἡδὴ πρὸς ἰσατο τῆς τοιαύτης αἵρεσεως. καὶ
 (σωδηλὸν ἐν ἀνιοχέας ἅμα τοῖς τῷ αὐτῷ φρονέσιν, ὡς ἡσὸν καὶ ἀχάκιος ὁ κα-
 θρεῖας τῆς παλαιστίνης ἐπιτοχῆν, καὶ οὐρενίος ὁ τύρου, ὅς μῆ) ὁμοιοσίου, ὅς τὸ
 ὁμοούσιον ὄνομα ἡτέτοι, πρὸς φασιν ποιεῖ μῆκος ὡς καὶ οἱ ἀνὰ πλὴν δύσιν ἐπιτοχῆν
 ταῦτα ἐψηφίσαντο. ὅσιος γὰρ ἅμα ἰσὶ τῷ ἐνθάδε ἱερέων ἐπὶ καὶ δῶν τῷ οὐδὲν-
 τος, καὶ οὐρενίου, καὶ ἡμετέρου φιλονεικίας βιασθεῖς, ἐν σιρμῖα, ὡς εἶρη), (σωεχ-
 ρησε μήτε ὁμοούσιον, μήτε ὁμοιοσίου λέγειν. ὡς μὴ δὲ τῷ ἱεραῖς γεαφῶς ἐγω-
 σμένων τῷ ὀνομῆ, καὶ ὡς νομῶν ἀνδρεῖων ὅν, οὐσίαν θεοῦ πολυπρεπῆ. ὡς
 καὶ αὐτῶν δὲ πρὸς τούτῳ τὰ ὀσίου γεαμματα, πρὸς αὐτοῖς ἐπιτοχῆν δι-
 πέμψατο, οὐδὲν τι, καὶ οὐρενίου, ὅς ἡμετέρω χάριν ὁμολογοῦντες, καὶ τῷ ὀρθῶς
 δδξαζέ) τοῖς ἐν τῇ δύσιν, τῷ ἀφορμῶς αὐτοῖς ἀναζήντες.

Ἐπεὶ δὲ ὡς ἐνεωτέρειεν διδδξίος, καὶ πολλοὶ τῆς ἀνιοχέων ἐκκλησίας, ἐν δὲ
 ἡρόδμου αὐτῷ ἐξηλάθη, γεαμματα λαβόντες γεωργίου τῷ λαοδικείας ἐπι-
 σχοπῶν, πρὸς ἡρόδμου εἰς ἀγῆ) τῷ γαλατίας. ἔτυχε γὰρ βασιλεὺς ἐπὶ καὶ ἱερά-
 σθ ἡς ἐδείματο ἐκκλησίας, συνηλέας πολλοὺς τῷ πλησιοχώρων ἐπιτοχῶν,
 οἷς ἀπέδωκεν πλὴν γεωργίου ἐπιτοχῶν. ἐχθρὸς δὲ ὡς. Κυρίοις ἡμιώτοις, μακεδ-
 νίῳ, βασιλείῳ, κεχροπίῳ, γεωργίῳ ἐν κυρίῳ χάρην. ὁ ἀέλιος ναύαγον χρεδὸν πᾶ-
 σιν κατεῖλε πλὴν ἀνιοχέων. τοῖς γὰρ πρὸ ὑμῖν ἀνιμαζομένοις μαθηταῖς, τῷ
 δουσάνῳ ἀέλιου πᾶντας καὶ ἀλαβῶν διδδξίος, εἰς κληρικὸς πρὸς ἐκδοῦναι ἐν
 τοῖς μάλιστα ἱερεμῶν εἶχον ὅν αἵρετικὸν ἀέτιον. καὶ ἀλάβετε οὐκ πλὴν ἱη-
 καὶ πλὴν πόλιν μὴ τὰ ναυαγία αὐτῆς καὶ ἡ οἰκουμένη πρὸς αὐτῆς. καὶ εἰς ταῦτα γε-
 νόμῳ, ὅτις καὶ ἡρόδμου πρὸς τῷ δῆλῳ ἐπιτοχῶν ὡς γεαφῶς ἀπαμῆσα-
 τε ἵνα καὶ ἀέλιον ἐκδοῦναι τῆς ἀνιοχέων ἐκκλησίας διδδξίος, καὶ τοῖς αὐτῶν μα-
 θηταῖς ὄντας πρὸς αὐτῶν εἰς χερμόνας ἐκπέμψῃ. ἡ ἐὰν ἐπιμείνῃ μῆ) ἀέλιου

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Νικητὴς καὶ νικητὴς μέγιστος σεβαστὸς, τῇ χεὶρὶ ἀντιόχῳ ἀγία ἐκκλησία. δι-
 δέξιός οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἡ κε. μηδὲς οὕτως οἰέσθω. πόρρω τῷ πατρὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
 ἐσμέν. εἰ δὲ μὲν δὴλων, καὶ τοῦτο (φίλον), ἀλλὰ δὴ πούθεν εἶσιν εἰς τὸ χρεῖστον κομ-
 ψυχομένοι. Ἰνῶν γὰρ ἐκόντες ἀπόχριντο, οἱ διωκταὶ ἐνεκεν τῶν πολλῶν ἐπιτόντες,
 ἀπὸ δὴνης εἰς δὴν μελαπιδῶντες, ὥς περ ἱνὲς μεταβάσαντες πόρτα μὴν πολυ-
 παρῶν μονοῦντες ἐπιθυμία τῷ πλείονος. εἴη δὲ λόγος πρὸς αὐτοὺς ἀνύρως ἱ-
 νὰς καὶ φριδὰς οὓς οὐ δὲ ὀνομάζειν θέμις. ἐργασθεῖον το * τὸ δυασεῖσθαι πόρτως
 ποῦ καὶ αὐτοὶ ζῶντες τὸ σύστημα, πόρτως ἐκ τῆν λόγων τὴν ἀγίον γνωρίζετε, καὶ
 τοὺς πρὸς τὴν ἀφῆσιν αὐτῶν ἐργασθῆναι, οἷς ἐν μόνον τοῦτο ἔργον ἐστὶ, τὸ ἀφῆσθαι
 ῥῆν τὰ πλῆθη. ἀλλ' οἱ κομφοὶ καὶ παρὸς πόρτα ἀλλοιοί, ἡδὴ ἔτι τοῖς παρὸς ἱνὰς
 ἐνεκιδύσαντες, οἱ καὶ ῥομῶν αὐτῶν τῇ χερσὶν ἡμῶν ἐκείνους ἐκείνους. αὐτὰ
 πρὸς ἐκείνων μὴ ἀδεῖται τῇ τῶν αὐτῶν ῥομῶν εἰσόδῳ. ἐστὶ δὲ ἔτι ὅλως πό-
 ρον οὐδ' ἐφίς. καί μοι τῇ παρὸς ἀναμνησθε λόγων, ὅτε πρὸς πίστεως ἐσχ-
 ποῦ μὴ. ἐν οἷς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἀπεδείκνυτο ὁ υἱὸς τῷ θεῷ κατ' οὐσίαν ὁμοῖος τῷ
 πατρί. ἀλλ' οἱ ἡμῶν καὶ πρὸς τῷ χρεῖστον κέρωντες, ἀλλὰ πρὸς τὰ παρὸς ἡμῶν
 ἐς τοῦτον παρὸς ἡμῶν ἀφῆσας, ὥς τε καὶ δὴν ἱνὰ τῶν αὐτῶν ὄντα νομίζω, ἐπὶ τοῖς δὴ-
 λοῖς πειρᾶσθαι διδάσκω. οἷς ὅτι μὴ εἰς κεφαλὴν τρέψω, πόρτω πεπιτεύκαμεν.
 ἀλλὰ δὲ τῶς εἰργασθῆναι (ζῶδων αὐτοὺς καὶ συλλόγου κοινῶν καὶ γὰρ δὴ εἰπεῖν παρ-
 ῥεῖν ἐν τῷ παρὸν τι ὅσα μικρὸν ὑπερὸν ἐκείνοι πείσονται), μὴ μὴ τῆς λύσεως τῶν
 τῶν ἀπόχριντο. οἱ δὲ, καὶ ἔτι γὰρ ἐκ ἐκείνων οἱ κακῶς τοὺς πονηροτάτους ὥς παρ-
 ἐκείνους ἀφῆσιντες, τοῦτοι δὴ τοὺς τῇ ἀφῆσεως ἀφῆσιντες εἰς τὸν κατὰ καὶ ἀλλ-
 ῶς, ἡμῶν σεμνὸν οὕτω καὶ δὴ λῶντες, ὥς παρὸς δὲ ὄν αὐτοὺς ἀφῆν ἐφῆρν ἀπὸ μ-
 τας. καὶ τοὶ τῆς δὲ εἰς ζῶντας τελευτῶν, τοῦτων ἀναγχοῖς, οἱ τῶν μὴ πολλῶν τοῦ δυασεῖσθαι
 ἐμπιπλάσι. πρὸς δὲ ὑπερὸς βιάσασιν ἀποκρύπτειν, ἐν τοῦτο μόνον ἔργον
 ἀγαπῶντες, τὸ τοῖς καλοῖς ἀπερῆσθαι διάνεως. ἐρρέτω πόρτω ῥῆν τι σύστημα
 ἡστέρεως τῶν καλοῖς ἐνιδρύσασιν. καὶ ὡς τοὺς τῇ ἀφῆσεως ἐφῆμοις εἰς φῶς ἡκεῖν καὶ
 μέλεις

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

οὐρ ἄχιον, καὶ οὐδὲν τα. ὡς τῶν πόντων ὀπισθόπων, οἱ μὲν δὲ ἐν νικαίᾳ πίσι· οἱ δὲ τὸ
 ὅτι τῇ ἀφιερώσει τὸ ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐκτετείσθαι ζητοῦσιν, ἐκείλεται τὸ τῆς
 οὐσίας ὄνομα ἔχει, καὶ κατὰ πάντα ὁμοιον ὥς πατεῖ τὸν ὕον ἀποφανῆ. ὡς εἰ πόντες
 εἰς ταυτὸν συνηθῶσιν, ἐτοίμως καὶ ἀφελήφισοντα τὸ ἀέλιου δόξης, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ νου
 ἀντικρὺς ἐκείλεται ἀπὰ δουσθαι, καὶ ὁρῶσι τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ἐν ἑρ-
 μιμῶ συνηθῶσιν. τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἑως, ἐν σελυαίᾳ τὸ ἰσχυρίας. ἵνα ἐξ αὐτοῦ ὅντος
 ὀλίγοις ἢ πόντας πείθῃ, εἰ μὲν διώκοντες τῇδε ἀκχεῖτε μερὶ ἀνέλεες καὶ ἀσυν-
 ἔστοι σφῖσι συμλήφοις γνέσθαι ἐκείλεται ἐν ὁδοῖν. εἰ δὲ μὴ, τατέραν ὡς τε μὴ πᾶ-
 σαις ψήφοις ἀποκηρυχθῶσιν πλὴν ἀρεσιν. ὡς ἐπερσάσθαι τὸν αὐτοῖς ταῦτα, ἀνέλεος
 ὁ τῆς βασιλείου οἴκου παρθεῶς ἀνέλεος, ἀνδρῶν ὀπισθόπων ὡν, καὶ ἀνδρῶν ὁμοδόξος, καὶ
 πολλοὶ τῶν ἐν διωάμει χαλεπὴν ἀντιπρόθεσιν φέροντες.

Πεισθεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς ὡς οὐτε ὡς δημοσίᾳ λειπτελῆς ἀφ' ἧς δαπνύει, οὐτε
 τοῖς ὀπισθόποις ἀφ' ἧς μακρὰς ὁδοὺς, εἰς αὐτὸν πόντας συνηθῶσιν, διὰ τὴν πλὴν σιμῶ
 δον, καὶ γράφει τοῖς ὅτε ἐν ἀριμῶ καὶ σελυαίᾳ, καὶ πᾶσι τὸ πίστεως ἀμφόλοχα
 παρθεῶσιν. ἐν τέλει δὲ ἀφελήφισον κατὰ τῆς ἐκκλησίας θεομὸν, καὶ πᾶσι τῶν
 ἀδίκως καὶ ἀνηθῶσιν ἢ ἀφελήφισον οἰκείν μεμφομένων ὀπισθόπων, ὡν εἰς καὶ κύ-
 ρητος ἱερογλυφῶν, καὶ πᾶσι τῶν ἐπαρμόνων ἐκκλησιῶν ἡσὶ τῶν ὀπισθόπων δι-
 κῶσιν. καὶ ἐπὶ τῇδε γὰρ ἀνδρῶν γαργῶν δὲ ἀνδρῶν, ἀρπαγῶν, καὶ ὕβρεων. ὅτι
 κεκριμένοις δὲ πᾶσι δέκα ἐκείλεται καὶ ἀφελήφισον τῇ βασιλείᾳ ὀπισθόπων τῶν
 γυμνασίων, καὶ ταῦτα ἕκαστοι συνηθῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παρθεῶσιν, καὶ
 ἐφθάνει ἢ ἐν ἑρμιμῶ συνηθῶσιν σιμῶδος. ἐτέλεσεν ὅτι εἰς αὐτὴν πλείους ἢ τετρα-
 κόσιοι. πᾶσι μὲν ἀθανάσις μηδὲν ἀνδρῶν ἀμεινον ἐδοκίμασθαι οἱ παρθεῶς αὐτὸν ἀ-
 περῶς εἶχον. ζητήσεως δὲ ὕψους εἰς ὃν ἔσπον γρηπτεῶν, καὶ ἐκείλεται εἰς μέσον ὅ-
 δης τε καὶ οὐρ ἄχιος, οἷς συνηθῶσιν γυμνασίων, καὶ αὐξάνουσιν, καὶ γὰρ, ἐν δὴ
 μόφιχος, καὶ μὲν ἡδὴ παρθεῶσιν πᾶσι πίστεως γυμνασίων γράφας, ἀρπαγῶν ἡξίωσιν.
 καὶ τῶν ὅτι πᾶσι παρθεῶσιν ἐν σιμῶ διετάξαν ἀφ' ἧς ῥωμαίων φωνῆς, ὁμοιον μὲν
 εἶναι ὡς πατεῖ τὸν ὕον καὶ τῇδε γράφας εἰσηγυμνῶν. οὐσίας δὲ παρθεῶσιν ὅτι θεοῦ
 μὴ ποιῶσιν μνήμην. ἔλεγον δὲ ταῦτα ἐν βασιλείᾳ ἐπαρθέσιν. γρηπτεῶν ὅτι καὶ τῇ
 ἐν ὁδοῖν ἀνδρῶν παρθεῶσιν, μηδὲν τῇδε λοιποῦ πολυπαρθεῶσιν οὐσίας ἐκεί-
 λου ἀνδρῶν, ἵνα μὴ διγνώσιν καὶ εἰσὶν γνῶν, ἀφελήφισον καὶ ἀφελήφισον βασιλείᾳ καὶ
 διδομένων τῶν ὀνομάτων ἐπεισάσθαι ἀφελήφισον τερθρείας συνηθῶσιν. ὅτι πᾶσι τῶν δὲ
 μάλλον ἐν φανερῶς διέδοκον ὅτι ὁμοούσιον ὄνομα, ὡς ἀγνοῶσιν τὸ ἱερῶς γράφας,
 καὶ τοῖς πολλοῖς ἀσάφες. ἀντὶ δὲ τούτου ὁμοιον κατὰ πάντα τῶν γυμνασίων λέγει τὸν
 ὕον καὶ τῇδε γράφας. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἀφελήφισον καὶ πλὴν παρθεῶσιν ἀφελήφισον
 αὐτῶν γράφας ἀνέγνωσθαι, οἱ μὲν πλείους μηδὲν δεῖσθαι νεώτερος πίστεως ἰσχυ-
 εῖσθαι. ἀλλ' ἀφελήφισον τοῖς ἡδὴ δόξασιν παρθεῶσιν, συνηθῶσιν δὲ νῦν. ἵνα εἰ τι
 κακοδομοῖν κατὰ τῶν, καλῶσιν. εἰ ὅτι μηδὲν κατὰ ταῦτα κακοδομοῖν ἀφελήφισον
 σμῖνα λέγει, ἐξήλθον τοῖς εἰσηγῶσιν ταύτης τῇδε γράφας, καὶ φανερῶς ἀποκηρύχθαι
 ὅτι ἀρείου δόγμα, ὡς ὁρῶσιν μὲν γυμνασίων εἰσὶν νῦν τῇδε πόντων ἐκκλησίας.
 ἀποφυγόντων δὲ τῇδε παρθεῶσιν οὐρ ἄχιου, καὶ οὐδὲν, γυμνασίων τε καὶ αὐξάν-
 πίου, καὶ δημοφίλου, καὶ γὰρ, ἐκείλεται ἢ σιμῶδος ἀνδρῶν ἀφελήφισον τῇδε
 ἀνδρῶν

ἀλλ' αἰρέσεων, καὶ τῶν ἐν τῇ νικητῇ ζωηγηνομένων· ὥστε τὰς μὲν δόξας ἀποκηρύξαι
αἰρέσεις, ὅτι· ἡ πίστις αὐτῶν ἐν νικητῇ δεδομένοις, καὶ πρὸ τῶν αὐτῶν τῶν λοιπῶν
μηδένα ἐκείνην ἢ σπύλον αἰτεῖν, ἀλλ' ἀρκεία τῶν φθόσασιν· ἀποποιεῖν γὰρ ἐστὶ ὡς
νῦν ἀρχομένοις πιστεύειν, τοιαῦτα ἐκείνην φθίνουσαν, καὶ παραβόλον χρόνου, τὸ πρὸς
δοσιν ἀφαιδμεν. ἡ κεχρημένοι αὐτοῖς τε καὶ οἱ πρὸς αὐτῶν τὰς ἐκκλησίας ἐπεὶ ἐ-
πέδοσαν, ὧν οἱ πλείους ἐν ὁμοθυμαδὸν καὶ μὴνυτοῖς τὸν βίον μετήλλαξαν. καὶ οἱ μὲν
τὰς δὲ πρὸς ἀρχομένους, ὅθεν ἡξίουν νεώτεροι, μὴ πειθομένοις δὲ τοῖς ἀμφοῖν οὐδ' ἐν-
τα, καὶ οὐροσάκιον, ἀλλ' ἐκείνην χρόνους κρατεῖν καὶ πρὸς ἀρχομένους, ἀκυ-
ρον ἐστὶν ἡ πίστις αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν γραφίαν. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀποποιεῖν αὐτοῖς ἐδόξε
ἐστὶν πρὸς ἀρχομένους τὰς αὐτὰς ὡς ἐν σιμῶν δ' ἐλέγη, πρὸντος κωνσταντίου τῆς αἰ-
νίου μετὰ τοῦ αὐτοῦ, ὑπακούοντων ὁσέτις, καὶ ὑπαίου, ὡς πρὸς καὶ ἀθανάσιος
πρὸς τοῖς ἐπιτηδείους γραφῶν φησὶ· γρηγοῖν ἐστὶν βασιλέα αἰώνιον τὸ κωνσταντίνον
ὀνομάζειν· αἰδίων δὲ λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ πρὸς ἀρχομένους, καὶ ῥητὴν χρόνον πρὸς ἀ-
ρχομένους τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ὅτι ἀφαιδμεν τῆς πίστεως, τῶν παλαιότερων καὶ τῶν πρὸς τοῦ-
του τῶν χρόνων μνησθέντων. ἐπεὶ δὲ τὰς ἐν ἀειμύῳ ἐγγέλλοι, οἱ μὲν, ἀμφοῖν οὐδ' ἐντα
καὶ οὐροσάκιον χαλεπῶς φέροντες ὅτι τῇ κατὰ κράτος, ἀποδοῖν πρὸς βασιλέα πα-
ρεγγύοντο.

Ἡ δὲ σπύλον εἰκοσὶν ὅτι σπύλοις πρὸς ἀρχομένους, πρὸς ἀρχομένους ἀπέστειλεν· ἐγρα-
φὴ δὲ δι' αὐτῶν τὰς μεταφραστὰς ἐκ τῆς ῥωμῆων φωνῆς. τὰ τε ἐκ τῆς τοῦ
θεοῦ κελεύσεως, καὶ τῆς τῆς σπύλων ὁσέτις πρὸς ἀρχομένους δογματίζονται, γινέσθαι
πιστεύοντες. εἰς γὰρ ἀειμύον ἐκ πασῶν τῶν πρὸς δύσιν πόλεων, ὅτι τὰ τοῦ πατρὸς
ἴες οἱ ἐπισηχοὶ σπύλων τοῦ· ἵνα καὶ ἡ πίστις τῇ κατὰ κράτος ἐκκλησίας γνωριθῇ, καὶ
οἱ τὰς ἐναντίας φρονιμῶντες ἐκείνην γινώσκωσι. καὶ ἐπεὶ πλείονες ἀφαιδμεν τῶν δὲ
ῥήματα, ἀρετὴν ἐφάνη τῇ πίστιν ἐκ παλαιῶν ἀφαιδμεν τοῦ, καὶ οἱ πρὸς ἀρχομένους,
καὶ τὰς ἀναρχίας καὶ οἱ ἀπόστολοι ὅτι κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐκήρυξαν, τῇ καὶ τῆς
σπύλων βασιλείας ἐφόρου, καὶ τῆς σπύλων ῥώσεως πρὸς ἀρχομένους, ἵνα αὐτῶν κατὰ κράτος, φυ-
λάτῃ τοῦ μέγιστον τέλει ἀφαιδμεν τῶν. ἀποποιεῖν γὰρ καὶ ἀνέμεινον ἐφάνη, τῇ ὁρῶν
καὶ διχάως ὡς σπύλων τῇ μεταλλάσειν, καὶ τῶν ἐν νικητῇ κοινῇ μὲν τοῦ ἐκδοξο-
τάτου κωνσταντίνου τῆς σπύλων πατρὸς καὶ βασιλέως ἐσκεμμένων, ὧν ἡ διδασκαλία καὶ τῇ
φρονήμα διήλθε τε καὶ ἐκέρχθη εἰς πάσας ἀνθρώπων ἀκοὰς τε, καὶ ἀφαιδμεν, ἡμῶν
ἀνὴρ παλός μὲν καὶ ὁλετὴρ τῇ ἀρετῇ αἰρέσεως ὑπὲρ ἐξ· δι' ἧς, οὐ μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ
καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι αἰρέσεις κατὰ κράτος, ἐν ἡ ὄντως καὶ πρὸς ἀρχομένους ἡ σφαι-
ρὴν, καὶ τὸ ἀφαιδμεν, ὅτι κινδυνὸν ὑπὲρ χρί. ὡς εἴπερ ἡ θάτερον γινώσκωσι, ἐστὶν τοῖς
ἐκείνην ἀφαιδμεν τῇ ποιῶν ἀφαιδμεν, οὐδὲν οὐροσάκιος τῇ καὶ οὐδ' ἐντα. ὅτι παλαιὰ μέ-
γιστον τε καὶ σπύλων τῇ ἀρετῇ δόγματος ἡσυχία κατὰ κράτος, καὶ τῇ ἡμετέρας κοινω-
νίας χωριζόμενες ἀπεφάνησαν. ἡς ἵνα μεταχρῶσιν ἐφ' οἷς ἐαυτοῖς ζωηγηνομένη
πλημμυγῆσαντες, μετὰ τοῖς τε καὶ σπύλων τῆς ἡξίουν τυχεῖν, ὡς καὶ τὰς ἐλπίδας
τὰς ἐκείνων γενησὶν μὲν μὴνυτοῖς, δι' ὧν ἀποδύτων φθόρα γενησὶν, καὶ τῶν
ἐκείνην σπύλων μὲν. καὶ δὲ κατὰ κράτος ὅτι τὰς ἐκείνων ἐκείνων, ὅτι ἐν μετὰ κράτος
ζωηδριον τῇ σπύλων ζωηκροτεῖν. σπύλων δὲ καὶ τῶν πρὸς ἀρχομένους τῇ ῥω-
μῶν ἐκκλησίας, ἐκείνην ἀμα καὶ τὸν μὲν τελευτῶν ἀξίον μνήμης κωνσταν-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

१७५

- .. ἡ τῆς σῆς βασιλείας καὶ βασιλείας, καὶ εἰρήνης, καὶ ἡ θεότης τοῖς εἰς τὸ διωκῆς χα-
 .. ρίσται. οἱ δὲ ἡμέτεροι παρόντες τὰς τε ὑπογραφὰς, καὶ τὰς τῶν ὀπισθόπων παρ-
 .. ηγήρας κομίζουσιν, οἵτινες καὶ εἰς αὐτῶν τῶν θεῶν γραμμάτων, πῶς σὴν ἀνα-
 .. διδάξοις θεότητα.

Ταῦτα δὲ μὲν τῶν ἐν Σερμύων συνελθόντων τὰς γραμμάτας. οἱ δὲ παρὶ οὐρά-
 κιον, καὶ οὐδέποτε φθάσαντες τοῖς παρὶ αὐτῶν ἀποσταλέντας παρόντες, ἐπέδωξαν τῇ
 βασιλῇ τὴν γραφὴν, καὶ ἀνέγνωσαν, καὶ πῶς Ἰνδοὺς διέβησαν. ὁ δὲ, λυπηθεὶς ἴσως
 ὅτι μὴ αὐτῶν παρσεδέξαντο τὴν πίσιν, ὥς καὶ αὐτὸς παρὸντος ἐν σιρμύων βεβαω-
 θεῖσιν, τοῖς μὲν ἐν ἡμῇ εἶχε. τῶν δὲ παρόντων ἡμῶν, καὶ τῇ παρσεδρία Ἰαλαπ-
 ρωῶν ὑπερέωρα. ὁ δὲ ποιεῖ ἔγραψε τῇ σινοδῶν παρὰ τοῦ μύθου, ὥς ἀναγ-
 γαλὰ τίς αὐτῶν ἡπείγειν ἢ παρὸς τοῖς βαρβαροῖς ὁδὸς, καὶ δὲ τοῦτο τοῖς παρόντες ἰδεῖν
 οὐ δύνασθαι. ἐκέλευσε δὲ ἐν ἀσπίδι πολλὰ ἐπαρμόντα αὐτῶν ἐπιμεῖναι. ἵν' ἐπειδὴ
 τὰ κοινὰ παρὰ ματὰ δὲ ἐλθῇ καλῶς, ἢ ὁ ἄλλος ἐν φρονέειν, τὰ παρὶ τῶν πα-
 ρόντων ἀκούσῃ καὶ δοκιμάσῃ. παρσέκειν γὰρ τὸν παρὶ τῶν θεῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
 μὴ ὄντα καθαρὰ ἔχον τῶν δῶν πῶς ψυχῶν. καὶ ὁ μὲν τοῖς δὲ ἔγραψε. παρὸς αὐ-
 τὰ δὲ ἡ Ἰνδοὺς ἀντεδήλωσαν, ἰσχυρίζομένη μηδαμῶς ἀναχωρεῖν τῶν δεδωμέ-
 νων, καὶ τοῦτο γράψαι καὶ τοῖς παρόντων ἐντείλασθαι, καὶ ἀντιβόλῃ μετ' ἀντιόας αὐ-
 τοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡς ἐντεῖλαιτο δι' αὐτῶν ἐπακοῦσαι, καὶ τὰς γραφέντας ἀναγνώσκειν.
 χαλεπὸν γὰρ καὶ αὐτὰ φανέσθαι τοσαύτας ἐκκλησίας χωρὶς ὀπισθόπων εἶναι ἐν
 χειρὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων. ἔγραψε δὲ, εἰ καὶ αὐτὰ σιωδοῦν, εἰς τὰς αὐτῶν ἐκκλη-
 σίας παρὸς τῶν χρίτων ἐπαρμόναι. τοιαῦτα γράψαντες, καὶ ὡς εἰκὸς ἦν, ἐν ἰκεσίας
 τὰς καὶ ὀνόμασι τῶν ἐπιστολῶν συντάξαντες, ὁλίγον χρόνον ἐπέμειναν. ὥς δὲ ἑσπέν
 αὐτοῖς ἀντεδήλωσεν, ὅτι τὰς αὐτῶν ἀνέχρησθαι πολλὰς. ὥς μὲν οὕτως δὲ ἔγραψεν τοῖς
 ἐν νικαῖα δόξασιν καὶ οἱ ἐν Σερμύων Ἰωάννης ἐκκλησίαν, μὴ ὑπερὶ τῶν εἰρημέ-
 νων. ῥητέον δὲ νῦν ὅπως ὑπερὶ Ἰωάννης τῇ παρκομιθείῃ γραφῇ παρὰ τὸν ἀμ-
 φι οὐδέποτε, καὶ οὐράκιον. ἀφ' ὅπου δὲ λόγος παρὶ τοῦτο ὅς ἐμὲ ἦλθεν. οἱ μὲν γὰρ
 φασὶ παρὸς αὐτῶν ὑπερὸς παρὸς βασιλεῖα ποιησάμενον τὴν παρὶ γνώμην αὐτῶν δὲ
 Σερμύων τῶν ὀπισθόπων ἀποδημίαν, ὅτι ῥέψαι οὐδέποτε. καὶ γὰρ ἡ αὐτῶν ἡ ἀν-
 θέλωσι τὰς παρὸς δὲ οὖν ἐκκλησίας διοικεῖν, καὶ πῶς ἀναγνωστέον ἐν ἀριμύων
 πίσιν ἐκδιδοῖν. τοῖς δὲ ὑπογράφειν αὐτῇ παρὰ τοῦ μύθου ἐκβαλόν τῶν ἐκ-
 κλησιῶν. ἀντὶ δὲ τοῦτων, ἐτέροις χρίτον. ἀδελφοὶ δὲ ἐν αὐτῷ λαβόμενοι, δι-
 ξαὶ τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ παρὸς λίβερον τὸν ῥωμαίων ὀπισθόπων. ἐπεὶ δὲ τὰς τοῖς
 καὶ πῶς ἰταλίαν ἐπεσθῆναι, βουλόμενοι καὶ τὰς καὶ τὴν ἐκκλησίας τὸν ἴσον δι-
 ατεῖναι ἔσπον. διόντας δὲ πῶς ἄρα καὶ, παρὰ γνέσθαι ὅς νίκην πόλιν τοῦδε τῶν
 ἔσπον. καὶ σινοδὸν ἐν ταῖς καὶ ἰσθμίοις, τὴν ἀναγνωστέον ἐν ἀριμύων γραφῶν
 ὅς ἡγάδα μεταβῆναι φωνῶν, καὶ δημοσιόσθμους βεβαιώσαι, καὶ λογινοῖν. ὥς
 ὑπὸ τῶν οἰκουμένης Ἰωάννου, ἡ ἐν νίκῃ πίστις ὑπερβόλη καὶ ἐδοξάσθη. ἐπὶ τῇδε
 δὲ τὰς ἐν νίκῃ παρὸς καὶ ὡς ἐπὶ φημῶν. ὥς τε τοῖς ἀπλουτέροις ἐπα-
 ῶς πείθεσθαι αὐτῇ τῇ πίστι Ἰωάννης, παρὰ παρὰ τῶν ὀνομάτων ἀπαι-
 μένοι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν τῶν εἰς τὴν νικαῖα βεβαωθεῖς γραφῶν. ταῦτα μὲν
 ὡς ἔγραψεν. οἱ δὲ, φασὶν ὡς ἦν ἐν ἀριμύων Ἰωάννου τῇ παρσεδρία Ἰαλαπ-

Klz.i.

οργυμύροις, ὡς τοῦ βασιλέως μὴ ἀποκρίσεως ἀξιοῦντο, τοῖς ἐπισκόποις μὴ τε ἀναχωρῶν συγχωροῦντο οἱ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας αἰρέσεως ἀπουδασαί, καὶ ἡμεῖς ἵνα αὐτοὺς συμβουλεύοντες, ὡς οὐκ ἀξίον ἐνὸς ὀνόματος τῆς οὐσίας ἕνεκα διαφέρειν τοῖς πάλτων ἱερέας, ἐξόν ὅμοιον τὰ πατεῖν τὸν υἱὸν λέγειν, καὶ τὰς ἀφορμαὶς τῆς εἰδοῦς ἀρῆς, ὡς τῇ ἀνὰ τὴν οὐ ποιεῖ ἡσυχαίνων, εἰ δὲ τῆς οὐσίας ὄνομα περιαιρεθῇ. τοιαῦτα δὲ κομψομύρων τῇ διδρακτικῇ πεισθῆναι πλὴν σιωπῶν σιωπῶν ἀνέσται τῇ ἀπουδασίᾳ συγγραφῇ τοῖς ἀμφὶ τὸν οὐρανίον. δεισθῆναι δὲ τοῦτο μὴ τῷ γνόμῳ οἱ τῷ ἀπὸ τῆς σιωπῶν ἀποσταλέντες πρὸς βασιλέα πρέσβεις, δὴλῶ ποιῶσι τῇ διδρακτικῇ ἐπισκόπων τῇ δὲ ἀρχῇ ἐνστασιν, καὶ πλὴν αἰτίαν τῆς τῷ ὁμοουσιῶν ἀναίρεσεως, ἐπιτελεῖν τῇ πρὸς πρέσβεις ἐν νίκῃ τῇ θράκης δὲ γὰρ μῶνα καὶ ταλαπωρίαν τῇ δημοσίῳ νότῳ πρὸς πρὸς ἀποσταλέντες μὴ ἐξιδί' ἑστέον πλὴν ὁδοπορίαν, πείσασθαι δὲ τῇ ἀναγνωστέῳ πρὸς αὐτῶν γραφῶν, ἐκ τῆς ῥωμαίων μεταφράσεως φωνῆς, καὶ ἡμεῖς τῇ σιωπῶν, ἐκπέμψαι τοῖς ἀνὰ τὴν ἐπισκόποις οὕτω γὰρ συμβῆσθαι πλὴν μὴ γραφῶν καὶ ὁδοπορίαν αὐτοῖς δὲ ἀπουδαζόμενον καὶ σιωπῶν συγγραφῇ μὴ φωνῇ. θήσεσθαι τὸν δόξαν ἀπὸ τῇ ἡγεμονίᾳ, ὡς ἔχ' ἐκόντες οἱ ἐν ἀριμύρῃ ὄνομα τῇ οὐσίας ἀπέστησαν. ἀλλὰ δὲ τῇ εἰς τοῖς ἀνατολικοῖς σκῆψιν, ὡς ἀποστερομένοις τὸ ὄνομα. ὁ δὲ ψῆδος περιφανῶς ἐτύχανε· πόρτες γὰρ, πλὴν ὀλίγων, καὶ κατ' οὐσίαν ὅμοιον τὰ πατεῖν τὸν υἱὸν ἰσχυρίζοντο. διεφέροντο δὲ μόνον, οἱ μὲν ὁμοούσιον· οἱ δὲ, ὁμοούσιον τὸν υἱὸν ὀνομάζοντες.

καὶ ταῦτα οἱ μὲν, ὅπως οἱ δὲ, ἐκεῖνα ἐργάζοντο. ἐν τῷ δὲ τῷ πρὸς ἰταλίαν, ὡς εἶρη, ἐγένετο τῶν συζητῶν τὸν σελυκίαν σιωπῶν, μέγιστα τὰ ῥωμαίων καὶ τῇ ἐν σιωπῶν. οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ ἀνάκτιον, καὶ παρ' ἐφίλον ἀφελόμενοι, μάξιμον τὸν ἐργασίαν ἐκκλησιῶν κυρίως ἐπέβλεψαν. μακεδόνιος δὲ, τὸν κωνσταντῖνον πόλιν, καὶ τὰς πλείους πόλεις ἐπάρατον, ὡς ἤρξατο χερσὶν ὁ μακεδόνιος, συλλαβόμενοις ἔχον ἡγεμόνιν καὶ μαρτυρῶν, ὡς τῇ μὲν ἡδὴ πρὸς τὸν καὶ δὲ κόνον τὸν ἄνδρα ἐκκλησιῶν καὶ ἀπουδαῖον, ἐπὶ τὸν πτωχείων τὴν καὶ μοναχικῶν σιωπῶν ἀνδρῶν τὴν καὶ γυναικῶν, ἐπισκόπον νικομηδεῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τὸν κυρίως, οὐκ ἀσήμερος ἐν τοῖς βασιλείοις γραβασάμενον. ἀμφω δὲ φασὶν ἀγαθὰ γινέσθαι τὸν βίον ἀπουδαῖον δὲ κακῶσαι τοῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν δοξάζοντες. ἀλλὰ ἔχ' ἀπλῶς ὅπως ὡς μακεδόνιος· ἐστὶ γὰρ ὁ μόνον ἡλάνθη τοῖς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν κοινῶν, ἀλλὰ καὶ δεσπῶντες ἐπὶ καὶ δικαστῆς πρὸς ἐδίδου. τοῖς δὲ ἀκόνται κοινῶν ἐβόαζον. παῖδας τὴν καὶ γυναικας ἀμνή- τοις ἀρπάζων, ἐμυσταγῶν, ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ πολλὰς πολλαχὲ ἐκκλησιῶν κατέχευε, βασιλέως πρὸς τὰ ῥωμα. πρὸς τοὺς ἀντιπάλους καὶ πρὸς τὰ ῥωμα, τοῖς ἐκκλησιῶν οἰ- κοῖς τῇ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ ἰσχυρίζομένων. ἐκ δὲ τῇ τοιαύτης αἰτίας, καὶ ἡ πρὸς τὰ καλοῦ μὲν πελαργῶν ἐν κωνσταντῖν πόλιν ναυαγιστῶν ἐκκλησιῶν καὶ θηρέων, ὡς δὲ λέγει τοῖς ἀπὸ τῆς αἰρέσεως ἀνδρῶν ἔργον ἐργάσασθαι· ἴσως δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησιῶν ὡς ὁμοφροσίνῃ σιωπῶν. ἐπὶ ταῖς οὖν γὰρ οἱ τοῦτο πρὸς τὸν καὶ τὸν οἶκον, παροικίαν ἡγεμόνις, οἱ μὲν τὰς ὕλας κατέβλεπον· οἱ δὲ τὰς ἀντιπάλους συχρῶς μετέκομιζον, καὶ ἐν τῇ πρὸς ἡ ἀπουδαῖον ἔχον· ἐκοινώνουν γὰρ τῷ ἔργῳ ὁ μόνον ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ γυναικας καὶ παῖδας. ἔκαστος γὰρ ὡς αὐτῶν τῷ ἔργῳ πρὸς σφόνδρον, ὡς φωνῶν πρὸς ὅσον μείνῃ. ὡς τοιαῦτα πλὴν δὲ ἀπου-

δὲ σπουδαίῳ τὸν ἴσον ἔχον ἢ δὲ ἡ ἐκκλησία ἀνενέωθη. καὶ τότε δὲ ἐκείνου τοῦ συμ-
βάντος, ἀναστασία ὠνόμασα. τελευτήσαντος γὰρ κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ ἀμύμος ἰου-
λιανὸς τὴν βασιλείαν, τὸν ἔχον τοῖς ναυαγιστοῖς ἀπέδωκε, καὶ πάλιν ἐκκλησίαν οἰκο-
δομήσαι ἐπέβλεψεν. ὃ καὶ ἐγγύετο, τῷ λαῷ παροθύμως συλλαβομένου, καὶ τὰς αὐτὰς
ὑλὰς ἐκ τῆς συκῆς μετεκομίσαντο. καὶ τὰ μὲν ὑπερὸν ὧδε ἔχεν. ἐν δὲ τῷ τότε μι-
κροῖς ναυαγιστοῖς, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἠρώτησαν. ὁμοίως γὰρ παρὶ τὸ θεῖον
δοξάζοντες, καὶ κοινῇ ἡσανόμενοι, καὶ ἐν ὁμοίαις συμφοραῖς ὄντες, δινοῖσι ἀνθρώποις ἡ εἴ-
καὶ εἰς ταυτὸν σπυήσονται, καὶ σπυήσονται. τοῖς γὰρ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας,
ἀντικείμενος ἐκ τῶ οἴκου. ἀλλὰ πάντες οἱ παρὰ τὰς εὐθείας φρονούντων ἀφ' ἡρώ-
το, καὶ ὡς εἰκὸς ἐκ τῆς σπυήσεως ὁμοίαις μάτην ἀφ' ἑρέσθαι παρὰ σφᾶς λογι-
σάμενοι, κοινῶν ἀνθρώποις ἐβουλόμηντο. καὶ δὴ τοῦτο ἐγερσέν, εἰ μὴ βασιλεία ὀλίγον
οἶμα τὴν τῶ πληθὺς παροθυμίαν ἐβλάψεν, ἀρχαῖον εἶναι λόγον ἰχυρίζομένων
παράβλυσθαι τοῦτο ποιεῖν.

Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἡ δόσις πάλιν ἐν κυρίῳ ἐκκλησίαν ναυαγισ-
τῶν ἀφ' οὗ κατεῖχε. τούτων δὲ τῶν κακῶν ἐς τὰ μάλιστα μετέχον οἱ μαχομένον
οἰκοῦντες, καὶ οἱ παροθυμῶντες. μαθὼν γὰρ μακεδόνιος τοῖς πλείοις ἐνθάδε τὰ
ναυαγιστῶν φρονεῖν μὴ ἰσχυροῖς μόνοις εἶναι τούτοις τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀπελαύνειν,
ἐπεισε τὸν βασιλέα τέσσαρα τάλαντα τῶν γραμματέων ἐκπέμψαι τούτου χά-
ριν. ὧδε γὰρ ἦτο ἀνδραγαθῶς ἀνέστης ὁπλῶν ὁπλίταις εἰς τὰς οὐκ ἐπὶ τοῖς
παρὰ πάλιν αὐτῶν δόξαν μετὰ τῆς αἰτίας. τὸ δὲ, ὡς ἀπέβη. τὸ γὰρ ἐκ τοῦ μενδινείου
πληθὺς, ἡρώμενοι ἀρεπτόμενοι καὶ περὶ ἐκείνους καὶ ὡς ἔτυχεν, ἕκαστος σφᾶς ὁπλί-
σθαι, σπυήσονται αὐτοῖς γραμματέων. κατὰ τὰς δὲ μάχης ἡρώμενης, πῶς τοῖσι πα-
ροθυμῶν μὲν, πλῆθος τῶν γραμματέων, ἡρώδον πάντες. ἐν τούτῳ ὡς τηλικούτων
συμφορῶν αἴτιον ὄντα μακεδόνιον, πολλοὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐμμένοντο. ἀπογρα-
φεῖς δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς, οὐκέτι ὑγίως παρὰ αὐτὸν εἶχεν. ἐπεγγύετο γὰρ καὶ μείζονος
ἀπερδείας παρὰ φασὶς τοῖς δὲ κωνσταντίνου τὴν βασιλείαν ὁπλῶν πάλιν ἡρώμενος
μακεδόνιος ἐτέρωτι μετὰ φέρειν. ἡ πάλιν γὰρ πᾶσι τὸν αὐτὸν καὶ πάλιν οἶκος. τῷ
δὲ λαῷ οἱ μὲν, ὧδε ἡρώμενος (ὡς ἡρώμενος) οἱ δὲ, ἀντιπῶν, ἀντίστοιχον εἶναι ἡρώμενος,
καὶ τῷ ἀντιπῶν ὁμοίον. σπυήσονται δὲ τούτοις καὶ οἱ τὸ δόγμα τὸ ἐν νικητῶν
σπυήσονται παροθυμῶντες, μήτε ὑβρίζεσθαι κωνσταντίνου τὸ σῶμα ὡς ὁμοιοδόξου
ἀντιπῶν, καὶ μακεδόνιος οἶμα ἐν αὐτῶν εἶναι σπουδαζόμενος. ἀλλ' ὁ μὲν μὴδὲν
μνησθῶν, μολέκομις πάλιν ἡρώμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν ἡ ἀκακίᾳ τῶ μὲν ἡρώμενος
ὁ τῶ φος. τὸ δὲ πληθὺς οἱ μὲν, τὸ γερωνός ἐπαμυνόμενοι. οἱ δὲ μεμφομένοι, κατ' αὐ-
τῶν τὴν ἐκκλησίαν εἰς ἀνθρώποις ἐπὶ ἀπὸ τῶν τελευτῶν αὐτῶν τε τὸν ἀντικείμενον
οἶκον καὶ τὸν πᾶσι ἡρώμενος αἰμῶν καὶ φόνων ἐπὶ πληθύν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἀφ' οὗ
ἐν τῇ παρὰ δύσιν ἀρχομένη, τὰ δὲ μαθὼν ἐχάλεπαινε, καὶ ὡς ὑβρισμένου τῶ πα-
ρὰ καὶ τῶ ἐπὶ τὸν λαὸν ἀτυχημῶν, ἐπὶ αὐτὸν μακεδόνιον, καὶ δι' ὁργῆς εἶχε. βουλο-
σάμενος δὲ πάλιν ὡς κατὰ λαβὴν, εἶχε τὸ ὁδοῦ μετὰ καλεσάμενος δὲ ἰουλιανὸν τὸν
ἀντιπῶν, καὶ τὰ κατέβησε, καὶ εἰς τοῖς παρὰ δύσιν γαλάτας πέπομφεν.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἀπὸ τῶ ἐπὶ τῶ ἀμφὶ ρ, καὶ εἰς ὄντες, εἰς σελύκειαν τὸ πᾶσι καὶ
ἰσχυροῖς σπυήσονται. ἐν τούτῳ δὲ ὡς ἐν τῷ ὑπάρχον ἀντιπῶν τὸ καὶ ὑπάτος. σπυή-
σονται.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λυθεί δὲ αὐτοῖς καὶ λεωνᾶς ὁ ἐν ἀξιώμασι βασιλεὺς ἐν τοῖς βασιλείοις ἐπαύσατο
 μένος, ὅς ἐν παρθενίᾳ καὶ κωνσταντίνου τῇ ἐν νόδῳ πατρὶ. ὥστε ἐπ' αὐτὴν γε-
 νέσθαι τὸ πρῶτον δόγματος πίσι. πατρὶς καὶ λαοφύλιος ὁ τῷ ἐρατρίῳ δ' ἐθνοῖς
 ἰσχυρῶν, εἴ τι δέοι παρὰ σπουδαίαν. ὑποσχεῖν γὰρ αὐτῷ βασιλέως ἐπέταττε
 γράμμα. καὶ δὲ τὸν παρὰ τὸν σύλλογον, ἀπολιμπνόν) ἑτεροῖς ἵνες ἐπίσκοποι, καὶ
 παρὰ φίλος ὁ σκυθὸς πόλεως, καὶ μακεδόνιος ὁ κωνσταντίνου πόλεως, καὶ βασιλεὺς ὁ ἀ-
 κύρας. παρὰ φασὶς δὲ γέροντες τοῖς μὲν δόμοις, ἀλλὰ παρὰ φίλος δὲ ὀφθαλμῶν, καὶ μα-
 κεδονίῳ νότος. ὑπονοῖα δὲ ἡ, ὡς δεδῶκε ἐγκλήματα καὶ κληρονομίαν οὐ παρὰ γέ-
 νοντο ὅτε, παρὰ τοῦ μὲν δὲ τῷ δόμῳ ἀφ' ἧς τοῦτων ἀποδοῖαν ἐξέταζεν τὰ ἀμ-
 φίβοι. ὅς οὕτως ἐκέλευσε λεωνᾶς τὰς ἐκκλησίας κινῆν. ἐν δὲ τῷ οἱ μὲν, παρὰ τερ-
 τὸ δόγμα ἐξέταζον. οἱ δὲ, τοῖς βίοις ἀνακρίνεν τῷ καὶ κληρονομίᾳ ἐν αὐτοῖς, ὡν
 ἡ κύριος ἐρεθίζον, καὶ ἀσάφης ὁ σεβαστῆς, ἀνακρίνον ἐχεν. παρὰ φασιν
 δὲ αὐτοῖς ἐ βασιλέως ἐδίδου γράμμα, πῇ μὲν τοῦτο πῇ δὲ ἐκείνο δηλοῦντα. ἐν
 ταύτῃ τὸ ἐξέταζον. οἱ δὲ, τοῖς βίοις ἀνακρίνον, οὐκ ἐν ὑμῶν παρὰ ἀνέκτους εἶχον. ἀλλ' εἰς δύο
 διηρέθη. ἐκράτει δὲ ὅμως παρὰ τερτὸ δόγματος πῶς ἀφ' ἑξῆς ποι-
 εῖται. ἐπεὶ τὸ εἰς τοῖς βίοις καὶ κληρονομίᾳ, τοῖς μὲν ἐδόκει παρὰ τερτὸς τὸ οὐσίας
 ἀνέκτους ὄνομα, παρὰ τοῖς μὲν οἱ πίσι. ἡ οὐ παρὰ πολλοῦ καὶ τὸ σίμμιον ὁ μὲν
 ἐκράτει. καὶ ἐξέταζον δὲ οἱ παρὰ τοῖς μὲν ἐν τῷ ἐρατρίῳ, μὲν ὡν ἡ καὶ βασι-
 λεὺς ὁ τῷ ἀκύρας ἐπίσκοπος. τοῖς τὸ πλείον ἐσπουδαίοντο ἐκκλησίας πίσι ἐπὶ
 τῇ τελεσιουργίᾳ τὴν ἀνέκτους ἐκκλησίας. παρὰ τερτὸ δὲ μάλιστα τῷ παρὰ τερ-
 τῷ γένους ἀνέκτους, καὶ ἀνάκτους, καὶ παρὰ φίλος, καὶ γεώργιος ὁ ἀνέκτους ἀνέκτους, ὅς οὐ-
 ράνιος ὁ τῷ, καὶ ἑτεροῖς τελεσιουργοῖς δύο. τὸ δὲ ἀνέκτους, γεώργιος ὁ λαοδικεῖας τὸ
 συρίας, καὶ ἡ ἀνέκτους ὁ κύριος, καὶ ὁ φερώνιος ὁ πομπήνιος πόλεως τὸ παρὰ τερ-
 τῷ οἱ πλείους εἶποντο. ὑπονοοῦντων τὸ οἱ ἀμφὶ ἀνάκτους ἐπὶ τῇ παρὰ τερ-
 τῷ τὸ δόγμα ἀφ' ἑξῆς, καὶ παρὰ φασὶ ταύτῃ τὰ κατ' αὐτῶν ἀνέκτους ἀνα-
 ρῆν, καὶ τὸν τῷ ὡν ἐκράτει μακεδονίῳ τῷ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος
 ἐκκλησιολογῆσαι καὶ πᾶσι ὅμοιοις εἶ) τῷ παρὰ τὸν ὡν καὶ τῷ οὐσίας,
 ἀνέκτους νῦν ἀπεκράτει τὸ παρὰ τερτῷ ὁμολογίας. ἐκράτει δὲ πολλὰ κινηθέν-
 των, ὅς ἀνέκτους εἶ) ἀνέκτους σιλεωνὸς ὁ τῷ ἐπίσκοπος, καὶ ἡ ἑτεροῖς πί-
 τεως ἐπεισάγειν γράφειν τῷ τὸ ἀνέκτους δοκιμαστέον. ταύτῃ δὲ μὲν
 νῦν γράφειν καὶ τῷ τὸ χαλεπῶς ἐκράτει οἱ ἀμφὶ ἀνάκτους, ἐκράτει
 σμ. οἱ τὸ ἑτεροῖς τῷ μὲν ἀνέκτους τῷ ἀνέκτους δόξα. τῇ δὲ ὑπεράγα
 ἐκράτειντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς θύρας ἀπέκρυν. καὶ κατ' αὐτοῖς γρόμμοι,
 ἐπεκράτειν τῷ τῷ. ἀνάκτους δὲ τῷ μὲν οὕτω γρόμμοι διέκρυν. ἰδίᾳ δὲ λε-
 ωνᾶ ἐκράτει πῶς σπουδαίον μὲν αὐτῷ γράφειν ἐπέδωκε. τῇ τῇ πάλιν ἡμέ-
 ρας, οἱ μὲν δόμοι ἐκράτειν, μακεδονίῳ τὸ καὶ βασιλεὺς οἱ τῷ ἀποκρίνεις. ἀνά-
 κτους δὲ καὶ οἱ ἀμφὶ ἀνέκτους ὅς ἐκράτειν τῷ συλλόγῳ κοινῶν, εἰ μὴ παρὰ τερ-
 τῷ οἱ παρὰ αὐτῶν καὶ κληρονομίᾳ καὶ κληρονομίᾳ. καὶ τῷ τῷ ἐκράτει. σπουδαί-
 ρων γὰρ οἱ ἀπὸ τῷ ἑτεροῖς μέρους, ὑποκράτειν ἀνάκτους ταύτῃ παρὰ φασιν
 ἀνέκτους ἀφ' ἑξῆς πῶς ἐκράτειν. ὡς καὶ πῶς ἀνέκτους ἀνέκτους τῷ παρὰ τερ-
 τῷ ἀφ' ἑξῆς, καὶ σφᾶς αὐτοῖς τὰς ἀνέκτους τῷ καὶ κληρονομίᾳ. ἐπεὶ δὲ παρὰ
 τῷ παρὰ τερ-

ἴες πρῆσθαι, βιβλίον ἔφη λεωνᾶς ἔχον ὅτι δόθεν τῷ τῶν ἀμφὶ ἀγκάκιον. τὸ δὲ
 πίστεως ἡ γράφη ἔνδον παρομιμῶν ἡν, καὶ τοῖς δῆλοις ἔδιδαν. ἐκὼν γὰρ τοῦτο καὶ
 λεωνᾶς ἀπεκρύνθη τῷ ἀγκάκιου φρονῶν. ὡς ὅτι ἀνεγνώσθη, τορύνου πλήρης ἡ ζωὴ
 δὸς γέροντες. ἐδίδου γὰρ ὡς βασιλέως παρὰ τῶν ἀδελφῶν, μηδὲν ἐπεισάγειν τῇ πίστι,
 τῷ τῶν ἱερῶν γραφᾶς, ἐπαγόμενοι ἡνέες τοῖς καὶ θρηνημένοις ἐκ δὲ φάρον ἐδιδαν,
 καὶ τοῖς τῶν ὁμῶς ὅτι σὺ ποιεῖς καὶ τὰς ἀνδράσιν, ἐπὶ τῶν πλὴν ἑλπίδων. καὶ τοῖς
 μὲν αὐτῶν, ὅτι εἰσὶν τοῖς δὲ λαλῶν οὐ σιωπῶντες. σφᾶς δὲ τῷ ἐκτελεῖσθαι πᾶσιν
 ἐν ἀντιοχείᾳ, μὴ ἀποφυγεῖν, εἰ καὶ τῶν τῶν συμβῶν ζήτησιν οἱ σὺν ἡθόντες
 ἐκείσε τῶν πλὴν τῷ γραφῶν εἰσηγήσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ ὁμῶς, καὶ τὸ ὁμοῖον εἰς
 ἐπὶ νῦν πολλοῖς τορύνου, ἀρτίως δὲ καὶ ὁμοῖον ἡνέες ὅτι τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 πατρὸς πατέρων, ἀφ' οὗ τοῦ μὲν ὁμοῖον, καὶ τὸ ὁμοῖον ἐκ δὲ τῶν ἡθόν, ὡς
 ἀντιοχείᾳ γραφῶν ἀποκρύνθη ὅτι τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 φῶς ὁμολογεῖν. ἐστὶ γὰρ, ὡς πού φησι παῦλος ὁ ἀπόστολος, εἰκὼν τοῦ ἀρεῶν τοῦ
 τῶν παρὰ τοῖς ἀντιοχείᾳ, ἐξ ἧς πίστεως ὅτι σὺν ἡνέες γραφῶν μὴ τε τοῖς ἐν νι-
 κῆς, μὴ τε τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ δόξασιν τῶν ἀντιοχείᾳ. ἀλλ' ἀπλῶς οὕτω συκκιμέ-
 νῳ, ὡς καὶ τοῖς τῶν ἀντιοχείᾳ, καὶ ἀντιοχείᾳ φρονῶντες μηδὲν δοκεῖν ἀντιοχείᾳ, εἰ καὶ ὅ-
 δε πίστευοι. τῶν ἀντιοχείᾳ γὰρ τῶν ὁμῶς δι' ὧν τῷ ἀντιοχείᾳ δόξαν ἐκ δὲ τῶν
 σιν οἱ ἐν νικῆς τῶν ἀντιοχείᾳ, σιωπῶντες δὲ, καὶ ὡς ἀντιοχείᾳ ὅτι τῷ ἀντιοχείᾳ ὁ ἡ-
 ὅς, οὐσίας τε καὶ βουλήν καὶ διωγμῶς ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ εἰκὼν τῶν πατέρων,
 οἷα τῇ ἐν ἀντιοχείᾳ (ὡς δὲ εἶρη), ὡς ἀντιοχείᾳ πίστευον εἰς πατέρων, πίστευον δὲ
 καὶ εἰς ἡνέες, ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ. ἐφ' ἐκείνῳ δὲ ὅτι τῶν ὁμῶς κοινῶς ἡνέες ἡθόν
 σάμνοι, ἀμὴν αὐτοῖς, μὴ τε τοῖς ἀντιοχείᾳ δόξαν ἡνέες ἐμάχοντο τοῖς δῆλοις πίστευ-
 οντας τῷ καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ. τοῖς δὲ τῷ τῶν ἀντιοχείᾳ
 βιβλίον τῶν ἀντιοχείᾳ. τῶν ἀντιοχείᾳ δὲ ἀγκάκιον καὶ τῷ ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 μὲν. μὲν δὲ τῶν ἐκ τοῦ τοῦ ἀντιοχείᾳ, ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ ὁ πατὴρ τῶν, εἰ
 τῶν ἐκείνης ἡμέρας, ἔφη, ἰδίαν ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ βούλησιν πίστεως ὅτι ἐκ δὲ τῶν, ἐπὶ τῶν
 ἡμᾶς ἡ τῶν ἀντιοχείᾳ ἀντιοχείᾳ, ἡνέες ἀντιοχείᾳ ἀγκάκιον μηδὲν καλῶν ἐτέρων ὅτι
 γορῶν τῶν ἀντιοχείᾳ, εἶρε ἀπᾶς καὶ ἡ ἐν νικῆς πίστεως μετέποιήθη. καὶ μὲν τῶν
 πολλὰ καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ ἡνέες, ἀλλ' ἡ τῶν ἀντιοχείᾳ, ἔφη, τῶν ἀντιοχείᾳ νῦν, οὐχ ἵνα
 μάθῃ ἀμὴν ἡνέες, οὐδ' ἵνα πίστεως ἐτέρων τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 αἰσθῶν τῶν ἀντιοχείᾳ ἐν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ, ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 ἔχετ' σφᾶς. ὡς παρὰ τοῖς τῶν ἀντιοχείᾳ, ὅτι ἐτέρων μετέποιήθη ζήτησιν, ἐκ
 ἐπὶ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ ἀμφὶ ἀγκάκιον, καὶ τῷ ὁμοῖον τῶν πατέρων ὅτι ὁμῶς
 δὲ, καὶ βούλησιν μόνον, οὐ μὲν κατ' οὐσίας εἰπόντων, οἱ μὲν δῆλοι πόρτες, καὶ κατ'
 οὐσίας ὁμοῖον, αὐτὸν ἡνέες, καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ ἡνέες ἀφ' οὗ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 γορῶν καὶ ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ, ὡς ὁμοῖως αὐτοῖς ἐδίδαν τῶν ἀντιοχείᾳ. τῶν δὲ, μὴ δὲ ἵνα
 ἀπὸ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ ἐπὶ τῶν ἀντιοχείᾳ, καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ
 εἰστικῶς παρὰ τοῖς τῶν ἀντιοχείᾳ, ὅτι τῶν ἀντιοχείᾳ ὁ καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ, εἰ μὲν, ἔφη, βασιλεὺς ἡ μὲν
 κος καὶ ἡ αὐτοῖς ἵνα περὶ τῶν ἀντιοχείᾳ, ἡ ἰδίᾳ τῶν ἀντιοχείᾳ ἀντιοχείᾳ εἰκαλοῦσιν αὐτοῖς
 τε, καὶ οἱ ἀμφὶ ἀγκάκιον, ὅτι τῶν ἀντιοχείᾳ ἀφ' οὗ τῶν ἀντιοχείᾳ καλῶς ἡ δῆλοι
 ἔχῃ ἡ ἐκ δὲ τῶν ἀντιοχείᾳ πίστεως πρὸ αὐτῶν, πολὺ τῶν ἀντιοχείᾳ ἀντιοχείᾳ. τῇ μὲν τῶν ἀντιοχείᾳ

Klz.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

παλαμοτέρων ἐνεθήκοντα καὶ ἐπὶ ἀιρέων ἐν ἀνυποχείᾳ κυρωθήσῃ. καὶ ἡμεῖς ἐπεὶ
 τῶν αὐτῶν δὲ εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἀποστείλας, καὶ τὴν ἐκκλησίαν. ὡς δὲ τοῦ
 τοῖς οἱ ἐν αὐτῇ πρῶτες ἐπαρτήθη, τότε μὲν ὁ σύλλογος διήρθη. τῇ δὲ ὑπεράσ-
 τῶν εἰς αὐτὸ συνειναιμῶς εἰχοντο οἱ παρὲς ἀνάκτιον καὶ γεώργιον. οὐ μὴν οὐδὲ
 λεωνᾶς κληθεὶς πρὸς ἑαυτὸν. παρὰ τοῦτον γὰρ ἡδὴ τὰ τοῦτων ἐφρόνῃ. ἀμφοτέρω οἱ
 παρὲς αὐτῶν ἀφικόμενοι ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατέλαβον τοὺς παρὲς ἀνάκτιον. δεομένων
 δὲ καὶ καλοῦντων αὐτὸν ὅτι ἐν τῷ συλλογῷ, οὐχ ὑπήκουσεν, ὡς τὸν συνόδου διηγου-
 σης. αὐτὸν δὲ πρὸς τὸν παρὲς βασιλέως συλλαμβάνοντων πρῶτον καὶ
 εἰς αὐτὸν συλλέγοντων. ἐπεὶ δὲ χρόνος διετελείετο, πολλάκις μὲν τῶν ἀλλῶν τοῖς ἀμ-
 φι ἀνάκτιον καλοῦντων. ὧν δὲ, πῇ μὲν εἰς τὴν λεωνᾶ οἰκίαν ῥητοὺς συλλέγειν ἀ-
 ξιοῦντων. πῇ δὲ αὐτοῖς κρίνῃ τοὺς ἀλλοῖς ἰσχυροῦσιν αὐτοῖς βασιλέως ὅτι πε-
 τέρηται. οὐδὲ τὸ αὐτῶν πῶς ὁμοθυμαδὸν ἡκούοντο, καὶ παρὲς τῶν ἐκκλησιῶν ἀπο-
 λογισθῶν, οὐτε εἰς τὴν καὶ κύριον δέξασθαι τὸν γένεσθαι ὡς εἰχοντο, ὃν αὐτοὶ κα-
 θεύοντο, καὶ ὁ κατεπείγων ὅτι καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀλλοῖς τέλλας, καὶ γεώργιον ὃν ἀπεξέ-
 δρεῖας ὅτι σκῶπον, καὶ ἀνάκτιον ὃν καὶ ἀφίκα, καὶ οὐρανίον τὸν ἵππον, καὶ παρὰ τοῖς
 ὃν σκυτοπόλεως, καὶ ἀνδρῶν τὸν ἀνυποχείας. τοῖς δὲ πλείοσι ἀκοινωνήτοισι ἐποίησεν,
 ἀλλοῖς δὲ παρὲς τὰ ἐπαρτήματα ἐκκλησιῶν ἀπολογισθῶν. καὶ τὰ παρὰ τὸν βασιλέα τῇ
 ἐκείνου παροικίᾳ ἐγείνατο. ἀπὸ δὲ ἀνδρῶν, ἀφικόμενον ἐκ τῶν ἀλλοῖς ἀνυποχείων
 ὅτι σκῶπον, παρὰ τοῖς ὄντα τοῦ ἐκείνου κλήρου. συλλαβόντες δὲ τοῦτον οἱ ἀμφοῖ
 ἀνάκτιον, λεωνᾶ καὶ γεώργιον πρὸς ἑαυτὸν. οἱ δὲ, τότε μὲν ἐν ἐρασιμότητι φερού-
 αὐτὸν εἶχον. ὑστερον δὲ, ὑπερεβίαν αὐτὸν φυγῶν κατέδικασαν. τοῦτο πέρας ὡς ἐν
 βραχεὶ ἢ ἐν σελευκίᾳ συνόδος ἔαυτον. ὁ δὲ φιλῶν ἀκριβῶς τὸ κατὰ ἐκείνον εἰδέναι
 ἐκ τῶν ὅτι τοῖς παρὰ τὸν βασιλέα ὑπομνημάτων εἴσεται, ἀγαθὰ φαι παρὲς
 ἀνέγερται.

καὶ ἔπειτα δὲ τὰς δὲ ὡς ἐγείνατο, οἱ μὲν ἀμφοῖ τὸ ἀνάκτιον, αὐτοὶ δὲ τὸ βασιλεῖα
 ἀφίκατο. οἱ δὲ ἀλλοῖς ἐκείνου οἵαδε ἀνέχοντο. δέκα δὲ ὡς παρὰ τὸν κοινὴν
 γνώμην ὅτι ἀπέντες παρὲς βασιλέα τὸν γένεσθαι, καὶ ἀλαμβόμενοι τοὺς ἀπε-
 σταλμένους δέκα τῶν ἐν ἐριμύᾳ συνήθοντων. τοῖς δὲ ἀμφοῖ ἀνάκτιον ἡδὴ
 καὶ ὁρθωκότας τὰ αὐτῶν φρονεῖν τοῖς ἐν τοῖς βασιλείοις δυναμένοις, καὶ ἄλλοι τοῦτο
 παρὰ τοῖς ἀλλοῖς τὴν κατὰ τὸν βασιλέα ὡς εἶχοντο. καὶ ὡς ἡγεῖτο τοῖς
 μὲν ὁμοδόξοις αὐτοῖς. τοῖς δὲ, τῶν ἐκκλησιαστικῶν οὐσίαις διεφθάρηται. τοῖς δὲ θω-
 πείας λόγων ἐξηπατήσθαι, καὶ τῇ ἀξίᾳ τῶν πείθοντες. οὐ γὰρ ὁ τυγῶν ἐδόκει. ἀνά-
 κτιος, φύσιν τὴν δὲ ὡς ὡς νοῦν, καὶ λέγειν, καὶ τὰ βεβουλημένα εἰς ἕρπον ἀγῶν, καὶ ὅτι
 σήμου παρὰ τοῖς ἐκκλησιῶν, καὶ ἀπέντες ὃν παμφίλου, μὲν ὃν τὴν αὐτῇ ὅτι σκῶ-
 πον ὡς, διδάσκαλον αὐτῶν, καὶ τῇ δοκῇ καὶ ἀφαιρῇ τῶν αὐτῇ βιβλίων πλείω
 ὡς ἀλλῶν ἀξίων εἰδέναι. καὶ ὁ μὲν, τοῦτο ὡς ὡς, ἀλλοῖς ἐβούλετο διεσπάζειν.
 ὄντων δὲ ἐν κωνσταντινουπόλει τῶν δὲ ἐκείνου συνόδος εἴκοσι, καὶ ἀλλοῖς οἱ παρὰ διέτυ-
 χον ἐνδημιώτες, ὁ μὲν παρὰ τὸν ὅτι σκῶπον διέταξε τῇ καὶ ἀέλιον ζητήσθαι, παρὲν-
 των ὡς ἀπὸ τῆς μετὰ τοῖς βουλήσιν δέξασθαι, ὁ ὡς ὡς ὡς βασιλεῖς οὐ παρὰ πο-
 λὺ ἀπὸ τῆς παρὲς δύναν. ἀρχομένης ἐπαρτήσθαι, παρὰ τὸν ὅτι σκῶπον κωνσταντι-
 νουπόλεως ἀπέφηνεν. ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸν κωνσταντινὸν ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἀφαιρῇ
 τῶν, φερούται

τοῖς, φωρῶται ἀέλιος κακόνους ὡν πᾶσι πῖστιν, ὡς καὶ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀγγέλους
ὡς ὅτι βλασφημίαις αὐτῶν λόγους χαλεπῆναι λέγεται ὅτι τοῖς πᾶσι ἀγκύριον ἀγνοί-
αν σηματοδοτοῖς τῷ ἑρμῇ τῆς τοιαύτης αἰρέσεως, ὅτι τῆς ἀποδοῦσαι τὸν βα-
σιλέα, καὶ τοὺς ἀμφὶ αὐτὸν διέσαι ἀγκύρια μάχην ἐσεσθαι τοῖς λόγοις τὸν ἀέλιον,
ἡγήθησαν καὶ ἰσχυρὸν πειθοῖς ἀνάγκη τοῖς ἀκούοντες εἶναι, ὅτι ἀκοντὶ κρατύνει τὴν ἀ-
ρεσιν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο πρὶν ἤπειδας αὐτοῖς ἀπέβη παρομοίαν πᾶσι δὲ ἑρμιόφου κο-
μιθεῖσθαι γραφῶν, καὶ τοῖς ἀπεσταλμένοις πρὸς τῆς ἐν σελεύκῃ (σινοδου ἀ-
ξιοῦσαι) αὐτῶν καὶ ἀδελφῶν, ἰσχυρίζονται δὲ μηδαμῶς τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα
πρὸς αὐτοὺς πᾶσι, ὅρκοις πείσσει, ὡς οὐκ ἀνόμοιον κατ' οὐσίαν τὴν ὑπὸν δόξαζοισιν
ἐτίμοις τε ἔχουσι αὐτῶν ἀποκηρύττειν πᾶσι αἰρεσιν. ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς δόξας οἱ δυ-
νικοὶ τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα πρὶν εἶπον, ἐν ἑρμιόφου παρομοίαν αὐτοῖς εἶναι ἰσχυ-
ρίζοντο πᾶσι τοιαύτων γραφῶν. εἰ γὰρ φησι, κρατήσοι πᾶσι τῶν τῆς οὐσίας
ὀνόματι, συναπληρώσει καὶ τὸ ὁμοιοῦν. ὃ δὲ μάλιστα οἱ ἀπὸ πᾶν δύσιν ἱε-
ρῆς αἰδοῖ τὴν ἐν νικήᾳ σινοδου, πᾶσι πολλοὶ ἐπιουῶν. πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς ἐπέειπε αὐτῶν ἐπαρῆν πᾶσι γραφῶν, λογιζόμενος ὅτι τῶν ἐν ἑρ-
μιόφου σινοδόντων πληθὺς, καὶ ὡς οὐκ ἀπὸ αὐτῶν οἱ ὅμοιοι ὁμολογεῖν καὶ ὁμο-
σιον, ὅτι μηδὲν αὐτῶν ἔφαθον κατ' ἐννοίαν εἰ ὀνόμασιν ἀγνώστοις τῇ ἱερᾷ γραφῇ
μὴ γινώσκοντες, ἐν ἰσοδυνάμῳ τε καὶ ἀναμφερῆς ὀνόματι ὁμοιον πᾶσι αὐτῶν σημα-
σίαν ὁμολογήσει. οὕτως οὐκ ἔχων γνώμης, ὁμοιοῦν ἐκέλευσε τοῖς ὁπισθόποις πᾶσι
πᾶσι ἐκτεθεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐν ἑρμιόφου σινοδόντων. ἐτοιμαζόμενος τὴν ὑπε-
ραία πρὸς ὑπαλικὴν πομπήν, κατὰ ῥωμαίους ἔθος ἐν τῇ νομιμῇ τῆς πρὶν αὐ-
τοῖς ἰδνουναιερίου μινωὶς, πᾶσιν πᾶσι ἡμέραν καὶ πολὺν τὸ ὁπισθόποις νυκτὸς ἀν-
δρῶσαι μέλει τῶν ὁπισθόπων διαγνώσκων εἰσὶν τε δὲ τῇ διακομιθείᾳ δὲ
ἑρμιόφου γραφῇ, ὅτι οἱ ἐκ σελεύκῃς ἀφικόμενοι ἐξέγραψαν.

Οἱ δὲ ἀμφὶ ἀγκύριον ὅτι μείνοντες ἐν αὐτῶν ὡς κωνσταντίνου πόλεως, μέλει κα-
λέσαντο τοῖς ἐκ βιθυνίας ὁπισθόποις, ἐν οἷς καὶ καίρις ὁ χαλκηδόνος, καὶ οὐχ ὁ-
ραὶ ὁ τῶν γένων. πενήτηκοντα δὲ ὄντες, εἰς αὐτὸν σινοδὸν, καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν ἐν
ἑρμιόφου ἀναγνωθεῖσθαι γραφῶν παρομένους ὅτι θεοῦ τῆς λοιπῆς, οὐσίαν ἢ
ὑπόστασιν ὀνομάζειν μηδὲν. πρὸς αὐτῶν δὲ πᾶσι γραφῶν ἀποκεκηρῆναι
πᾶσιν ἀγγέλοις, ἢ ἡμιόμοις ἢ μὴ ἡμιόμοις. ἐπεὶ δὲ αὐτὰ ἐπεσφάσαν, κατὰ ῥωμῶν ἀ-
έλιον τῆς διακονίας, ὡς ἐριστικῶς καὶ πρὸς ἐνδοξὴν σοφίας ἐκκλησιαστικῆς παρ-
αίρεσεως ἀπαδούσης, συζητῶντά τε καὶ τοῖς διαλέξεσι διεφήμεως ποιούμενον,
ἑρμῆς τε ὅτι ἐσσεων, τὴν ἐκκλησίαν ἀέλιον λέγειν δὲ πρὸς ἱνῶν, ὡς οὐκ ἀπὸ γνώ-
μης τοῦτον κατεῖχον, ἀλλ' ἀφοσιούμενοι καὶ τὸ πᾶσι αὐτῶν δόξας πρὸς βασιλέα.
διεβόησαν γὰρ πᾶσι αὐτοῖς φρονεῖν. ἀποχρησάμενοι τῇ ὁργῇ βασιλέως καὶ κα-
κεδονίου εἶχεν ἐκ τῶν παρ' αὐτὸν εἰρημῶν, κατὰ ῥωμῶν αὐτῶν καὶ ἱερέων τὴν κυ-
ρίου ὁπισθόποιον, καὶ βασιλέον τὸν ἀγκύριον, καὶ ἐορτάσιον τῶν ἑορτῶν, καὶ δραπετῶν
τὸν φηγάμου. διαφερόμενοι τὸ πᾶσι δόγματος ἐν τῇ κατὰ ῥωμῶν τοῦτοις, οὐκ ἐ-
μέμφοντο τὴν αὐτῶν πίστιν. αἰτίας δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν μὲν πᾶσιν, ὡς τὰς ἐκκλησίας ἐπα-
ραῖον, καὶ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους δὲ ἡμῶν. ἰδέα δὲ ἐκλήματι ἐπέφε-
ρον, βασιλείᾳ μὲν ὡς διαγνώσκων παρομένους ἐκ τῆς ἀρετῆς πᾶσι ἀκέραιον δια-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

καὶ κωνσταντίνου πόλε, καὶ θεόφιλον παρσάντα τὸ ἐν κασαβόχοις ἐκκλησίας, ἤδωθε-
 ρουπόχεως ἐπίσκοπον χρεωσθέντα παρ' αὐτοῦ τῷ ἐπισκόπῳ παλαίσ-
 νης, καὶ ἐπομοσάμῳ παρ' αὐτὸν γνώμῳ ἐτέραν μὴ ὑπεισιέναι ἐπισκοπὴν. Ὁ φε-
 ρνιον δὲ ὡς πλεονεκτεῖν καὶ καπηλεύειν ἐπιχρεώτατα τὰ παρσφερύμῳ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, καὶ μὴ κλησιν παρ' αὐτὸν καὶ δόλιέραν, ὅτι μάλιστα ἀπὴντησε, μὴ ἐπὶ ἐκλήσῳ
 παρ' αὐτοῖς ἀπολογήσασθαι παρὸς τὰ ἐκλήματα, ἀλλὰ τοῖς ἐξωθεν αἰρεσὶς δικα-
 σάς· νέωνα δὲ, ὡς ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐκκλησίας ἀπουδάσῃτα δυνάτον χρεωσθέντα
 ἀντιοχέων ἐπίσκοπον, καὶ ἀπείρου ἱναῖς ἱερῶν γραφῶν καὶ θεσμῶν ἐκκλησίας ἀ-
 παύσεσθαι πολὺν οὐδὲν ὄντας, ἐπισκόποις καὶ ἐκλήσῳ, οἱ μὲν ταῦτα χρη-
 μάτων κλησιν τῆς ἱερωσιῶς παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐκφῶς εἰλοντο τὰς οὐσίας ἐ-
 χόντες λητορρεῖν, ἢ δὲ ταῦτων ἐπισκοπεῖν· τὸν δὲ ἡπίδιον ὡς βασιλείᾳ ἐπὶ τὰ
 χη συμμύξαντα, καὶ κατηχητῶν ἡρώδῳ ἀπαξίας, καὶ παρ' αὐτὸν δόξαντα τῇ ἐν με-
 λιτίνῳ συνόδῳ, ὡς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡρώδῳ παρσφύρεϊ ἀποκαταστήσῃ
 τα νεκρὰ δὲ ἵνα δὲ παρ' αὐτοῖς συνήκῃ καὶ ὅρκων ἀκοινωνήτων ἡρωμέ-
 νῳ διανοίας ἀξιώσῃτα μὴ με * αὐτῇ ἡμῶς καὶ τοῖς νόμοις τῇ ἐκκλησίας.

Συνὸν οὖν καὶ κύριον τῷ ἱεροκλήμῳ καὶ τῷ ἡπίδιῳ, ὡς βασιλεῖ καὶ ἡπίδι καὶ κε
 κοινωνηκότα, ἐν δυνάμει ἀπουδάσασιν τοῖς ἐν μελιτίνῳ σὺν ἡρώδῳ, καὶ ὡς αὐτοῖς
 σὺν ἡρώδῳ, καὶ ὡς μὲν τῇ ἐν παλαίστῃ κατὰρεσιν, κοινωνίας μεταχρόντα σὺν βα-
 σιλεῖ, καὶ γεωργίᾳ, καὶ τῷ λαοδικείᾳ ἐπισκόπῳ, ὅτι ἐπετράπη τῷ ἱεροκλήμῳ
 ἐπισκοπὴν, καὶ μὴ ἐπολιτικῶν διακρίσεων διεφέντο παρὸς ἀνάκτιον τὸν κατὰρεσιν,
 ὡς ἀποστολικὸν θρόνον ἡρώδῳ. ἐν ταῦταις τὴν ἀπὸ τῆς κατὰρεσιν, καὶ ἀντι-
 χροῖς διέδοκον, ὡς οὐχ' ὑπὸ τῶν θεοῦ φερόμεν. καὶ γὰρ καὶ τῶν ἐν ὑπονοίᾳ ἐκ-
 τερος, ὡς ὁ μὲν τὰ ἱερῶν δογματίζων κύριος δὲ, τοῖς ὁμοιοῦσι τῷ πατρὶ τὸν
 ἡρώδῳ εἰσηγούμενοις ἐπὶ ἡρώδῳ. οὕτω δὲ ἔχων γνώμης ἀνάκτιος σὺν τοῖς αὐτοῖς φε-
 ρνοῦσιν ἐπισκόποις τῶν ἐθνῶν, φθάνει κατὰ τὸν κύριον ἐπὶ παρσφῶν τοῖς ἀδε-
 μοῦ κατὰρεσιν τῶν ἱεροκλήμῳ ἡρώδῳ, ὡς εἰς ἐπίσκοπον ἔλεγε τῷ ἡρώδῳ
 ἡρώδῳ πληθὺς τῶν ἀνακρίων ἐφ' ἡρώδῳ ἀπορρῶμον, ἐπεὶ δὲ χρημάτα ἐκ τῶν οἷς
 ἐπισκοπῇ ἐδῆ, κειμήλια καὶ ἱερὰ παρ' αὐτοῖς ἀπέδοτο. ἐκ τούτων ὁ ἡρώδῳ,
 ἵνα ἐπιτηδεύῃ οἰκίῳ ἀνάκτιος ἡρώδῳ ἐκ τῶν θυμῶν ἡμφοσιμένῳ, πη-
 παρσφῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἡρώδῳ ἐμπορῇ αὐτῇ ἀπορρῶμον· τὰ ὅτι ἐμ πόρῳ τῇ
 ἐπίσκοπον. αἰτῶν ὅτι ταῦτα παρ' αὐτοῖς κατὰρεσιν αὐτὸν ἀνάκτιον. καὶ τὰ μὲν, ὡς ἐ-
 πυθόμεν, ὡς ἐπὶ τοῖς δὲ δυνάτεσιν, ὡς εἰρησιν, κατὰρεσιν τῶν δὲ ἡρώδῳ οἱ ἀμ-
 φι ἀνάκτιον τῇ κωνσταντίνου πόχεως. τοῖς δὲ σὺν αὐτοῖς οἱ τῇ κατὰρεσιν ὑπογρά-
 φῃ ἐκ τῶν ἡρώδῳ, δέκα τῇ ἡρώδῳ ὄντας, καὶ ἐκ τῶν οἷς τῶν πρὸς ἐκλήσῳ
 καὶ μὴ τε λητορρεῖν, μὴ τε τῇ ἐκκλησίας διοικεῖν, ἀλλὰ δὲ ταῦτα ὑπογρά-
 φῃ. εἰ δὲ μὴ, μεταρρηθῆναι ἐν τῇ μελῶν ἐξ, καὶ πᾶσι τοῖς δόξαι καὶ πε-
 παρσφῶν ἐν τῇ σὺν ὁδῷ ταῦτα συνανέσωσι, καὶ αὐτοῖς κατὰρεσιν. τοῖς δὲ κατὰ
 ἐθνῶν ἐπισκόποις σὺν ὁδῷ ἀντὶ αὐτῶν χρεωσθέντων ἐτέροις. ἐπεὶ ὅτι ταῦτα αὐτοῖς ἐ-
 βουλόμην, ὅτι εἰς ἕρπον ἡρώδῳ, ἡρώδῳ τοῖς πᾶσι ἐπισκόποις καὶ κληρικοῖς τὰ δὲ
 φυλάτῃ, καὶ ἐπιτελεῖν. ἐκ τούτου τὸ οὐ πολλῶν ὑπερὸν ἀντιοχέων παρὸς τῇ
 ἀμφὶ τὸν δὲ δόξαι, ὡς ὁ δὲ, μακεδονίᾳ τῇ αὐτοῖς δὲ δόξαι, ὅτι βασιλεῖ ἀθανά-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σιος, καὶ Ἰδούω δυνάμιος, ὅς ἐρχηγὸς μὲν ταῦτα ἐχέτω τ' ἀπ' αὐτῶν καλουμένης αἰρέσεως. ἀπὶ δὲ Δισαθίου, μὲν ἔτις τὴν ἐν σεβαστείᾳ ἐκκλησίαν ἐπεβάρπη.

κς Αφαιρεθεὶς ὁ μακεδόνιος τὴν κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν, εἰς τὴν αὐτὴν πύλας χωρίον διέπεισεν, εἶτα καὶ ἐτελεύτησεν. Διδόξιος δὲ τὴν ἐκκλησίαν κατέλαβεν. ἰωάννης δὲ κωνσταντινίου δὲ δέκατον, ἔτι ἰουλιανὸς τὸ καὶ ἄλλος δὲ τὸν ἐπὶ αὐτῶν ὄντων, δὲ πρεσβυτέρους ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τῇ τελεσιουργίᾳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ὁφίαν ὄνομα ἴσους, λέγει δὲ ὅτι τὸ τοῦ ἱερέως ἀναβάς βῆμα, οἷα δὲ τ' ἑαὶν διδάσκων, ἐρχόμενος τὸ λόγον, εἰπὴν. ὡς ὁ μὲν πατὴρ ἀσεβής, ὁ δὲ υἱὸς ἀσεβής. θορυβήσαντες δὲ οἱ πλήρεις, ἠρεμεῖτε, ἔφη, ὁ μὲν πατὴρ ἀσεβής, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ δὲ υἱὸς ἀσεβής, οἷα πατέρας σέβει. καὶ ὁ μὲν ὡς εἰπὼν, ἔτι ἤκουσεν αὐτοὺς μετέβηκε. κοινῇ δὲ οἱ μάλιστα πᾶσαν αὐτῶν τε καὶ ἀνάγκης ἐποιούων ἀποδύω δὲ καὶ ἄλλων ἀγῶνι πύργῳ τῷ ἐν νικαίᾳ δόξαντων, καὶ τὴν ἀναγκασθεῖσαν ἐν ἀεμιλίᾳ γραφὴν μετ' ὧν αὐτοὶ πρεσβεύουσιν ὡς θορυβήσαντες, ἀνὰ πᾶν δὲ ὑπήκουον ὅτι ἐπεμψαν, καὶ τοῖς ταύτῃ μὴ ὑπογράφοντας ἐκέλευον ὑποφύλαξαι φυγὴν ζημιῶσαι, καὶ πρεσβεύματα τῶν βασιλέως. ὡς δὲ γὰρ, φησὶν, ἐσπούδατο λαμβανέμεν ἀκοντὶ τ' ἀποδύης ἐπὶ δόξαν. δὲ ὁ μὲν ἐρχόμενος συμφορῶν. ἐμφορῆς δὲ καὶ τοῖς εἰρημνῶν, ἄλλος ἀνὰ πᾶν δὲ ὑπήκουον, ἔτι παρὸν ἐκκλησίας διωκτὸς εἶχε. μονοουχὶ πρὸς πλῆθος τοῖς πρὶν ὅτι τῷ ἡλίω βασιλέων. οἷς γὰρ τ' ἔτι δὲ σῶμα ἡμῶν μετεώτερος ἐδόκει, χαλεπώτερος εἰκότως τοῖς δὲ φρονῶσι ἀπὸ τὴν αἰσχυρῶν ἐφαίνετο. ἀμφω γὰρ ὅ, τε διώκων, καὶ ὁ διωκόμενος ἐκ τ' ἐκκλησίας ὁρμήν. καὶ τοσοῦτον αἶμα ὅσον κακόν, ὅσον πρὸς τὰ ὁμοφύλους τὰ πολεμίων δρᾶν, καὶ αὐτὸν ὁμοφύλους τοῖς τοῖς, ὁ ἱερατικός θεσμός ἀπηγρόθεν. ἡ δὲ κοινότης ἐπαμνημόνη, εἰ μὴ μάλον ἐπεδίδου ἔτι νωλερισμόν εἶρπεν. ἀπαιταδὰς ζομένη τε καὶ τῷ παρὶν ὑποφρονῶσα, ἰδίους ἐλπίδας νόμους, καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς χαλεπώτερος αὐτὸν θεῶν διδάξαι ὅτι καὶ ἔτι. αὐτὸ δὲ ἐν αὐτοῖς δόγματι, ὅτι ἡρέμει τῷ κακῶν, καὶ νομῶν ἀποδύου. ὡς αὐτὸν καὶ νῦν σιωπῶν.

κς Επειδὴ γὰρ μακεδόνιος ἀφῆρθε τὴν κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν, ὅτι καὶ παρὰ πλῆθος ἐδόξαζε τοῖς ἀμφὶ τὴν ἀνάγκην καὶ διδόξιον. εἰσηγείτο δὲ τὸν υἱὸν θεὸν εἶναι καὶ παρὸν καὶ κατ' οὐσίαν ὅμοιον τῷ πατρί. δὲ ὁ ἀγὼν πρὸς τὸν ἀμφοῖν αὐτῶν πρεσβεύων ἀπεφάνετο, ἀφῆκον καὶ ὑπὲρ τὴν καλῶν, καὶ ὅσα αὐτῶν τῶν αὐτῶν ἀγῶν λέγων τὸς ὅτι καὶ ἀμφοῖν. ταύτης δὲ τ' ὁ δόξης ἐκονώον αὐτῶν, Ἰδούος τε καὶ Δισαθίου, ἔτι ὅσοι ὅτε αὐτῶν τῶν ἐκ τ' ἐκκλησίας αἰρέσεως ἐκ κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφῆκον, οἷς ὅτι ὀλίγη μοῖρα τῶν λαῶν ἐπέτετο καὶ τῶν κωνσταντινουπόλεως, ἑρμηνεία τε καὶ ἀράκη, ἔτι ἡ ἀποστολή, καὶ τὰ πείρις ἐστὶν. ἔτι δὲ καὶ τὰ αὐτῶν τ' εἶον ὅτι μάλιστα τὰ πλῆθος πρεσβεύων νομῶν, οὐ φαύλως εἶχον. πρεσβεύοντες γὰρ καὶ αὐτοῖς σεμνὴ καὶ πρὸς πλῆθος μοναρχίς ἡ ἀγῶν, καὶ λόγος ὅτι ἀκομψός, καὶ ἡ πείρις ἡνίκ᾽ ἐκόν, οἷον δὲ ὅτε καὶ μὲν ἀγῶνιον γινέσθαι φασὶν. ὅς ἀπὸ τῆς φησὶν δημοσίου τ' ὑποφύλαξαι ἐρατῶν πλῆθος πολλὴν συλλέξας, ὅτι τ' ἐρατῶν ἐπαύσατο, σιωπῶν νομῶν, καὶ πᾶσιν ἐπεμψαν. μὲν δὲ ταῦτα, πείσαντες Δισαθίου τὸν σεβαστὸν ἐπισκόπου, τὸν ἀσκητικὸν βίον ἐπήνεσε, καὶ σιωπῶν μοναρχῶν ἐκ κωνσταντινουπόλεως σιωπῶν, ἡ καὶ ἔτι ἐκείνου εἰσελθὼν νῦν ὅτι τ' ἀφῆκον φησὶν.

ῥῆμα. ὅτι τοῦτον δὲ αὐτὴ τῇ αἰρέσει αποδοῖ καὶ χεῖμασιν ἰδίῳις βιωσάμενα, ὡς καὶ
 παρὰ τῶν μακαριωδυνῶν τοῖς μακαριωδυνῶν ὀνομαζέσθαι, ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἀπεικό-
 τως φαίνεται ὅτι μόνος ἐστὶ μὲν τῶν βιωσάμενων τοῦ μὴ παντελῶς ἀποσβέναι αὐ-
 τῷ τῷ αἵρεσιν ἐν κωνσταντινουπόλει ἁγίῳ γυμνασίῳ. ἀφ' οὗ γὰρ καὶ διήρτη μακα-
 ρῶν, οὐτε ἐκκλησιᾶς, οὐτε ἐπισκόποις εἶχον, μέγιστος δὲ καὶ βασιλείας. οὐ
 γὰρ βιωσάμενοι οἱ καὶ τοῦτον πάντας τοὺς ἐκκλησιᾶς δόξαζοντας τῶν ἐκκλησιᾶν δὲ
 γυμνασίῳ καὶ διὰ τὸν γυμνασίον. πάντας μὲν οὐκ ὅσοι τότε τῶν ἱερῶν ἐκ τῶν ἰδίων
 πόλεων ἡγάγητο, ἔργον ἀρα καὶ λέγειν. ὅθεν γὰρ ἐξ ὅσων τῶν ῥωμῶν οἰκουμένης
 ἀπεράτουν οἱ μὲν διαμείναντες τοιαύτης συμφορᾶς.

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

εἰρημύων μεταμυγόμενον καὶ τὰν ἀνὰ δόξα ζῶντα· μὴ μεταγόμενον δὲ τῆς γνώ-
μης, ἐκ δὲ θεῶν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὑποφύειν οἱ κεῖν παρὰ τὰς ἐξ οὐ βασιλεὺς. ἐπεὶ
δὲ τοῦτο γέγονεν, ὅτι βρέπτι τὸν ἀνίσχυον θεόνον ἀνίσχυος, ὅς ἀμα θρεῖν, παρ-
θερὸν ἡδὴ καθερεῖτο. οἱ δὲ μὲν γὰρ ἐπαμύνηται ἀπομύνηται σφᾶς τῶν τῶν θρεῖν
φρονιῶτων, ἰδίᾳ ἐκκλησίαν ζῶν. οἱ γὰρ ὁμοούσιον εἶς θρεῖν τὸν ἡὸν παρὰ πατεῖ
δόξα ζῶντες, παρὰ τοῦτο κοινωνοὶν ἀνίσχουσιν, ὡς μὲν γὰρ παρὰ θρεῖν ἀνίσχουσιν ὅτι σφᾶς
χρεοσπότηντες, εἰς ὑποφύειντες ἱερῶσι βαπτισθέντων τῶν ἐπομύων ἀνίσχουσιν. εἰ οἱ
μὲν καὶ παρὰ φασιν τῶνδε διήρηντες, καὶ ὅμοιως φρονιῶτες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀ-
κούσας πέρσας νεώτερον, ἡκεν εἰς ἀνίσχουσιν.

καὶ οἱ δὲ ἀμφὶ ἀνάκτιον, ἡρεμεῖν πάλιν ἐκ ὠκείων, σωζήσονται εἰς ἀνύστατον
 ἅμα ὁλίγοις, τὰ δεδομένα ἤδη σφίσι ἐμέμφοντο, καὶ ἦς ἀναγνωσθεῖσης ἐν ἀε-
 μιν ὡς ἐκωνσαν ἵνου πόλιν γράφῃς, περὶ ἐμὴν ἐδοκίμασάν τὸ ὅμοιον ὄνομα, καὶ
 καὶ πάντα οὐσίαν τὴν καὶ βουλήσιν ἀνόμοιον ἐστὶν πατέρα τὸν υἱόν, καὶ ἐξ ἐκεί-
 νων γεννητῶν ἡρώων, ὡς δὲ ἀρχῆς ἀρεῖα ἐδοκεῖ. σωζάμεθα δὲ τοῦτο
 καὶ οἱ τὰ ἀετὶς φερόμενοι, ὅς μιν ἀρεῖαν πατρὸς περὶ φανῶς χηρήσας τοῖς ὀνό-
 μασι τοῦτο ἐπαρρήσεν, ὅτι καὶ ἀθεός ὡνομάζετο, καὶ οἱ τὰ αὐτὰ δοκιμάζοντες
 ἀνόμοιοι, καὶ ἐξουκόνιοι. πύθανον δὲ αὐτῶν τῶν ἐσομένων τοῖς ἐν νικαίᾳ
 δοξασιν, ὅπως θεὸς ἐκ θεοῦ τὸν υἱὸν σὺν ομολογησάντες, ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἐκεί-
 νων καὶ τῶν τῶν σφῶν αὐτῶν ἐκτεσιν ὀνομάζοντα ῥεῖν. ὅτι καὶ παῦλος ὁ ἀπό-
 στολος, ἔφαθ', εἶπε. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ πάντων δὲ καὶ τὸν υἱόν, καὶ καὶ τοῦτο
 νοεῖται ὅτι περὶ κείμενον ἐν οἷς δὲ ἔθεντο καὶ τὰς θείας γραφάς. καὶ ὁ κυρίου δὲ, με-
 τέφραζον καὶ ἐσφρίζοντο. περὶ πάντες ὅς οὐχ' οἷός τε ἦσαν τοῖς περὶ τούτων εἰ-
 καλοῦσιν ἢ ὀφείζουσιν ἱκανῶς ἀπολογεῖσθαι, πάλιν ὅτι ἐκωνσαν ἵνου πόλιν δοκι-
 μαθεῖν πῶς ἀναγόντες, διήχθησαν, καὶ εἰς τὰς αὐτῶν πόλιν ἀπεχώρησεν.

αλ εν τούτω ὃ ἐν ἀθανασίου κρυπτομένου, ἐπαρξάντων γεώργιος εἰς ἀγέξανδρον,
 χαλεπῶς ἐκέλευε τοὺς ἡμέας, καὶ τοὺς ἑτέρωσ ἀπὸ διδασκόντας χριστιανοίς. ἐκαί-
 ρος τέ γὰρ ὡς ἐβούλετο θρησκείῃ ἐβιάζετο, καὶ παρὰ τοὺς ἡμέας ἐμπίστο-
 δὲ παρὰ τοὺς ἡμέας ἐν λόγῳ, ὡς ὑποφωρῶν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς ἐπιτάττων. παρὰ
 δὲ τῶ πλῆθους, ὡς τυραννικὸς καὶ πλεόντων παρὰ τοὺς διωκόμενος. ἐχαλέπαμε δὲ μά-
 λιστα τὸ ἡμέας ὅτι τε θύει αὐτοὺς καὶ τοὺς πατέρας ἐορτὰς ἀγὰν ἐκώλυε, καὶ φραγί-
 ζας, καὶ τὸν ἐν αἰγυπτίῳ φραγίτην σὺν ὅπλοις ἐπεισαγαγὼν τῇ πόλει, εἰκόνας τε
 καὶ ἀναθήματα, καὶ τὸν ἐν τοῖς ναοῖς κόσμον ἀφαγεύμενος. ἀ δὲ παρὰ τοὺς ὕπε-
 ρον αὐτῶ ἐγίνετο τὸ ἀναμείβεσθαι, ὡς αὐτίκα λέξω. κυρίλλου ὃ κατὰ τὸν καιρὸν, ὡς εἶρη-
 ναι, παρὰ λαμβάνει πῶς ἐροσχύμων ἐκκλησίαν ἐρέννιος, καὶ μετ' ἐκείνον, ἡγά-
 κλος ἐφεξῆς ἐν τούτῳ, ἰσχυρὸς. τούτοις γὰρ ἐν τῷ τετάρτῳ ἐκκλησίαν ἐπι-
 τῶσαι παρὰ τὴν φωνήν, μέγας δὲ θεοδοσίῳ βασιλείας, ἡμῶν δὲ κύριλλος εἰς τὸν
 αὐτὸν ἐπαρξάντε θρόνον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ιστορίας ἑκτος πέμπτος.

κεϛ ας.

Αἱ τὰ μὲν ὧδε διὰ τὴν ἐν τῷ πᾶσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 σὺνέβη. ἐν τούτῳ δὲ ἰουλιανὸς ὁ καὶ ἄρ μάχι κρη-
 τήσας τῇ πατρὶ τὸν ρήττον πᾶσι μὲν βαρβάρων, τοῖς
 μὲν, ἐχθρῶτα τοῖς δὲ, ἐξώρησε. λαμπαρὲς δὲ τη-
 νικάδε φανείς, καὶ ὑπὸ μετεωρίτης καὶ ὀπίσκειας
 κρησινόμενος τοῖς τραυμάσιν γερονῶς, ἀνὰ γρηθὺ
 τῶν παρὲς αὐτῶν σεβαστός. μηδὲν δὲ παρὲς τούτοις, ὡς
 εἰκός, παρὲς κωνσταντῖον πᾶσι ἡσυχία μῆκος, ὅσον
 μὲν τοῖς ὑπὸ αὐτῷ χρονονηθέντας ἡμείβετο. ὅτι τῆδε
 δὲ καὶ τῆς ὀπίσκειας ἐπεδείκνυ, δι' ὧν τοῖς βαρβάρους καλὴν καὶ μαγνητίου, εἰς
 ῥωμαίοις ἡγάγην. δὲ ἀπίνης δὲ τῇ ὀπίσκειαν μεταβδῶν παρὲς τερὸν χριστιανίζον
 δοκῶν, ὅσον χριερέα ὠνόμαζεν ἑαυτὸν, καὶ τοῖς ἡγῶν ναοῖς ἐφοῖτα, καὶ ἔθνε, καὶ τοῖς
 ὑπηκόοις ὧδε ὀπίσκειαν ἐπέειπε. παρὲς δοκῶν μῶν δὲ παρὲς ῥωμαίοις ὀπίσκειαν
 αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ἐν συνεῖα κωνσταντῖου διὰ τῆς ὀπίσκειας, λογισάμενος ἀμαχητὶ τῇ
 ἰκχυρίαν κρητῶν, εἴχετο τῆς ἐπὶ αὐτοῖς ὁδοῦ, παρὲς φασιν ποιούμενος ὡς ἀπογοχίας
 χάριν ἡσυχίας παρὲς κωνσταντῖον, ὑπὸ τῷ μὴ ἐκὼν δόξαι παρὲς τῇ τραυμάσιν
 παρὲς γνώμην αὐτῶν τὰ σύμβολα τῆς βασιλείας καὶ ἀδέχεται, λέγει δὲ ὡς ἡσυχία
 παρὲς τῇ τῆδε ὁρῶν ἐπέβη, τῶν μὲν ἀμπελοῖς μὲν τρυγῶν ἀμφὶ τῇ τῇ πλάσδων δύ-
 σιν ὁμφάκων πλήρης φανῶναι. τῇ δὲ ἀπὸ τῆς ἀέρος δρόσον δὲ χρονοῖσιν καὶ τῆς
 αὐτῶν ἐσθῆτος καὶ τῇ ἐπομῶν καὶ ἐκείνην σαρόνα, σαυροῦ σημεῖον ἐντυπῶσαι.
 ἐδόκει δὲ αὐτῶν καὶ πολλοῖς τῇ στυλόντων, οἱ μὲν βότρυες παρὲς καρὸν φανέντες,
 σύμβολον εἶναι ἀγαθόν. ἡ δὲ δρόσος, ἐκ παρὲς ἰσχυρόντος ὧδε τῶν ἐσθῆτος καὶ ἀερέ-
 ξαι καὶ τῆς ἐτυχε πεσῶν. ἀλλοὶ δὲ ἔλεγον τοῖν συμβόλοιον, ὅ μὲν, αἶωρον σημεῖον
 ἀποχρῶσαι τὸν βασιλέα ὁμφάκων δίκην, καὶ ὀλιγοχρόνιον ἔσται αὐτῶν βασιλείαν.
 ὅ δὲ, παρὲς μὲν οὐρανῶν εἶναι τὸ δόγμα τῇ χριστιανῶν, καὶ χρονοῖς πόντος τῇ
 σημεῖον σαυροῦ καὶ αὐτῶν μὲν πᾶσι. ὡς εἶκε δὲ, οἱ πάντες τῶν βασιλέων δόξαντες
 οὐδὲ μὲν τὸν τῇ ἡσυχίας. ἀμφοτέρω γὰρ δὲ ὁμοῦ εἰρησθαι παρὲς τῶν ὁ χρόνος ἀπέ-
 δέξεν. ἐπεὶ δὲ ἐπέβητο κωνσταντῖος ἐκ τραυμάσιν ἐπὶ αὐτῶν ἰουλιανόν, καὶ ἀριπῶν τῇ
 παρὲς τοῖς πέρασιν παρὲς σκῶν ὅτι τῶν κωνσταντῖν πόλιν ἡπείγχετο. ὡς δὲ τῇ
 ὁδοιπορίαν ποιούμενος, ἐτελεύτησεν ἐν μόμφου κρητῶν, μεταξὺ κηλίκων καὶ καπ-
 παδοκῶν τῇ παρὲς τῇ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ ἀμφὶ τεσσάρων καὶ πέντε γερονῶς, δὲ ὧν
 τρισκαίδεκα σὺν τῇ πατρὶ ἐβασίλευσε. πέντε δὲ καὶ εἴκοσι μετ' ἐκείνον. ἐπεὶ δὲ
 ἐτελεύτησεν, ὁ μὲν ἰουλιανὸς ἡδὴ τῇ θράκην εἶχεν. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ εἰς τῶν κων-
 σταντῖν πόλιν ἦσαν, αὐτῶν αὐτῶν ἀνὰ γρηθὺ. οἱ δὲ ἡγῶν ἐλθοῦν ποιοῦν, ὡς καὶ παρὲς
 τοῦ γαλακτῶς ἀπολιπεῖν αὐτῶν, μὲν καὶ καὶ δαίμονες ὅτι τῶν τῇ ἐκ τραυμάσιν
 ἐκίνησεν τὸν κωνσταντῖου θάνατον παρὲς μὲν οὐρανῶν, καὶ τῶν τῇ παρὲς μὲν μετα-
 βολήν. ὡς δὲ ἀρα πᾶσι τῶν παρὲς ἡσυχίας, εἰ μὴ καὶ αὐτῶν ὅσον οὐ πᾶσι
 τῶν βίου τέλος ἐφθασεν, ὡς ἐν ὁνειρώ τῆς βασιλείας γαλακτῶν. ὡς δὲ οἱ μὲν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λέγειν ὡς Δαυὶδ τῆς μεθυλικῆς παρὶδὼν τὴν αὐτομάτην κωνσταντίνου τελευτῶν καὶ ἡ αὐτὴ παρὰ πέρας σφαγῶν, ἐκονίης εἰς παρὸν ἡλίου θάνατον. αὐτὰ μὲν οὐδὲν ὅτι μὴ ἀβουλίας καὶ ἀμαρτοῦς τρατηγίας παρὰ φάρμακα δόξαν παρὰ πολλοῖς. τῇ δὲ βωμῶν ὑπηκόω τοῦτον ὑπαγαγόντα κινδυνον, ὡς μικρὸν πᾶσι ἢ τὸ πλεονεξον αὐτῆς κινδυνώσας ὑπὸ πέρας γένεσθαι.

βζ Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἵνα μὴ παρὰ λήθη φθῇ δόξη, ὥδε εἰρήστω. κωνσταντίνου ὅτε τελευτήσας, εἰς δέος διωγμῶν ἢ ἐκκλησίᾳ καλίστατο, καὶ φοβερωτέρων τὴν πείρας τὴν παρὰ δόξαν ἐποίητο χριστιανούς, ὅτε παρὰ μέσου πολλῆς χρόνος ἀήτης αὐτοῖς κατὰ τῆς τῶν κινδυνῶν καὶ τῶν πάσαις τιμωρίαις ἢ ἀνάμνησις, καὶ τὸ τοῦ κρητιώτος παρὰ τὸ δόγμα μῖσος. λέγειν γὰρ δὴ τὸν παρὰ φάρμακον οὕτως ἀνέδωκε ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς χριστὸν πίστιν, ὡς θυσιᾶς υἱοῦ καὶ ὁπτικῆς, αἱ δὲ παρὰ τῶν παύσις ἡμέρας καλοῦσι, εἰς ἀμαρτία σφαγῶν τὴν καὶ ἡμᾶς βλάβησις ἀπονήψας, τῇ μνήσῃ τὴν ἐκκλησίᾳ ἀπαρξάμενον, καὶ τὸ δὲ ἐκείνου, ἰδίᾳ τὴν καὶ δημοσίᾳ ἐν τοῖς αὐτοῖς, καὶ ἱερείοις, καὶ τοῖς ὅσα γένεσις ἐστὶν ἡμῶν χριστῶν. ποτε γὰρ αὐτὰν γεωμετρίᾳ, λόγος ἀναδεδειγμέναις φανερῶς σημεῖον ἐν τοῖς ἀπαρξίνοις φανερῶς κυκλῶν, καὶ τοῖς μὲν ἀνθρώποις κοινωνοῖς τῆς μεθυλικῆς εἰς δέος ἐμβόλῃς συμβόλων τῶν αὐτῶν τὴν μὲν ταῦτα τὴν ἀρρησίᾳ ἰσχυρῶς, καὶ τῶν δόξματων τὸ αἶδιον. καὶ ὅτι ὁ φανερὸς ὡς περὶ εἰρήνη, νίκης τὴν μεθυλικῶν ἐστὶν, καὶ τῇ παρὰ δόξῃ καὶ κληρὸν παρὰ τῶν δὲ χριστιανῶν, καὶ εἰς αὐτὸν λήγων, οὐδαμῶς παρὰ τῶν. ὅ γε μὲν δὲ χριστῶν τῆς παρὰ ταῦτα παρὰ γνώσεως παρὰ τῶν ἐκείνων, ὡς αἰσίων καὶ γνώμῃ αὐτῆς τῶν σφαγῶν ἀναδεδειγμένων καὶ παρὰ τῶν τῶν δὲ δόξματων σύμβολον, καὶ εἰς ταῦτα τῶν σὺν τῶν αὐτῶν ὡς τε μὴ παρὰ τῶν καὶ ἀδελφῶν χωρὶς ἐφ' οὓς ἐκείνων, ὅσον ἐχόντα τὴν τὴν κύκλου παρὰ τῶν. ἐπὶ τῶν δὲ ὡς καὶ τῶν ὁπτικῶν καὶ φοβερῶν ἀδύτων εἰς ἡ καὶ τῆς τελευτῆς ἡνὸς ἢ μεθυλικῆς χάριν, δὲ ἀπὸ τῆς παρὰ τῶν αὐτῶν αὐτὰ τῶν ὅτι τούτοις μεθυλικῶν καὶ γρητείας παρὰ φανερῶν φασμάτων ὑπὸ τῶν καὶ δέοις τῶν παρὰ τῶν ὁπτικῶν ἀνθρώπων. ὅτι γὰρ τῆς ἡλικίας ὅτι τῶν αὐτῶν ἡλθε τὴν μάστιγι ἐλθῆναι ὑπὸ τῆς παρὰ τῶν σὺν τῶν αὐτῶν, οἳ γὰρ χριστιανὸς ἐν ἀπορίας κινδυνῶν παρὰ τῶν, ὡς συμβόλῳ τὴν χριστῶν κατὰ τῶν αὐτῶν, αὐτῶν φανερῶς τὰ φασμάτα ἐκείνων, καὶ τὸ παρὰ τῶν αὐτῶν ἐμπειρόδιστο. ἀπορρὺ μὲν δὲ παρὰ τῶν οὐ μυσταγωγῶν, ὅτι γὰρ ἐκείνων τῶν φανερῶν τὴν δαμνῶν, ἀρῶν τὴν γρητῶν ἀποκαλέσας καὶ ἀνδρῶν ἐκείνων, καὶ μηδὲν παρὰ τῶν ἢ ἐκείνων χριστιανῶν παρὰ τῶν αὐτῶν, αὐτῶν ὅτι τὴν τελευτῶν αὐτῶν ἡλθε. ἐμετρίως δὲ ἡμῶν τοῖς χριστιανοῖς, καὶ παρὰ τῶν ἐκείνων ὅτι παρὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν βασιλείας, καὶ μάστιγι ὅτι χριστιανὸς ὑπὸ τῶν. ἀρῶν γὰρ παρὰ τῶν ἀρρησίᾳ πατέρων γρητῶν, ἐκ νέου ἐκείνων καὶ τῶν γεσημῶν τὴν ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶν ἱεραρχῶν ἐκείνων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνων, καὶ ἐκκλησιαστικοῖς ἀνδράσιν ἐκείνων. γένεσις γὰρ αὐτῶν καὶ γὰρ παρὰ τῶν κωνσταντίνου ὁμοπάτριος ἀδελφὸς κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, καὶ δαματῆς. οὐ πᾶσι ὁμῶντος καὶ τῶν ἀναδεδειγμένων, ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν παρὰ τῶν μὲν τὴν κωνσταντίνου τελευτῶν. ὁρῶν δὲ παρὰ τῶν γρητῶν καὶ αὐτῶν τῶν δαματῆς σὺν ἀπολέσας ἐκείνων. ἐκείνων δὲ τὴν ἐκείνων γὰρ ὅτι νοσῶν ἐκείνων, καὶ ὅσον οὐ πᾶσι αὐτῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν. ἰουλιανὸν δὲ τὸν νέον ἐκείνων γὰρ ὅσον ἡλικίας ἡλθε

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ρέθη, ὑπολαβὼν κωνσάντιος καὶ αὐτὸν ἔρωτι βασιλεύας κατέχευε, ὑπὸ φυλα-
κῆς εἶχεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος δὲ αὐτὸν δισεβάς τ' ἡ γαμέτης κωνσταντίου, πρῶτον
ἀνδρὸς αὐτὸν ἀπεδήμησεν εἰς ἀθῆνας, παρὰ τὴν ἡμέραν τῶν πόνων, καὶ παρὰ τὴν
τηλείων, ὡς λέγουσι, κοινωσάμενος τοῖς ἐκείσε μάρτεσι πρὸς τὴν κατ' αὐτὸν μετακα-
λεσάμενος δὲ αὐτὸν ἐν γένει κωνσάντιος, καὶ ἄρα κατέστησε κατεφύτας τὲ αὐτὰς
παρὰ γάμον κωνσάντιαν πλὴν αὐτῆς ἀδελφίῳ, ὅτι τοῖς παρὰ δύνει γαλάτας πέ-
πομφεν. οἱ γὰρ βαρβαροὶ αὐτὸς παρὰ τὴν κατ' αὐτὸν μαγνητίου ἐμιασάτο εἰς συμ-
μαχίαν, ὅθεν ὁ φῆμος εἰς τοῦτο γυμνασίου, τοῖς γαλάτας ἐδύοντο. ὅτι ἐν νεὸς αὐ-
τοῖς ἐπορεύοντο αὐτὰς ἐραλῆταις τὰ παρὰ κλέα ἐπέτρεψε. ὧν δὲ ἐραθυμοῦντων,
αὐτὸς ὡς ἐν αὐτῷ ὁ καὶ τὸ τοῦ πολέμου παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν ἐραθυμοῦντων
ἐρατὸς πλὴν μάχῃ κατέστησε, ὅπως τε παρὰ κινδυνώδην παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν
μιασάτο τὰς ἐκείσε βαρβαροὺς ἀναγκαστῶν. καὶ τὸν κατ' αὐτὸν ἐραθυμοῦντων
ἐρατὸς γυμνασίου ἐδύοντο κωνσάντιαν πλὴν τῆς ἐραλῆταις ἐρατῶν. ἀποσταλέντος δὲ
ἐτέρου συμβολῶν τοῖς βαρβαροῖς καλῶς ἐπαρῆξε. τὸ δὲ, πρὸς αὐτὸν παρὰ τὸν
οὐκ ἐν αὐτῷ καὶ ἐραθυμοῦντων παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν, μετακαλουμένους σφᾶς ὅτι πλὴν
ῥωμῶν γὰρ, ὅτι τῆς ἀποπέμψας μὴ δύνει τὸν κατ' αὐτὸν παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν
αὐτὰς, τοῦτον ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν πρὸς τὸν κατ' αὐτὸν πρὸς τὸν κατ' αὐτὸν
μὴ δὲ καὶ ἄρα πλὴν ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν, τὴν κατ' αὐτὸν, καὶ πλὴν ἀδελφίῳ ἐδύοντο γα-
μετῶν, καὶ μεμφομένους πρὸς τὴν ἐραθυμοῦντων ἐραλῆταις καὶ ἀποσταλέντος αὐτὸν
τοῦτον ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν ὅπως κατ' αὐτὸν τὸν κατ' αὐτὸν, εἰ μὴ φίλος ἐτύγχευεν. ὅτι
συμβολῶν, πλὴν μὴ ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν ἀνδρὸς κωνσάντιος, καὶ ἄρα κατέστησε. ἐπει-
δὲ κατ' αὐτὸν γινώσκων αὐτὸς σέβας ἀνεκλήρηται, ἢ δεδιὼς αὐτὸν ὡς αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν νεὸς ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν ἢ φθονῶν, ὡς εἰκός, ὅτι τὴν ὁμοίαν ἡμῶν, ἐπεβούλευεν αὐτὰς
ὅτι τὴν παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν βαρβαρῶν. ἀλλὰ τὰς αὐτὸν, ὅτι τὸν κατ' αὐτὸν δόκει.

γδ Ἐπεὶ δὲ μόνος εἰς πλὴν βασιλείαν κατέστη, καὶ ἀνὰ πλὴν ἑω τοῖς ἡμέτεροις ἀνέπαυσε,
καὶ τοῖς ἡμέτεροις ἐρατῶν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν
βωμοὺς ἀνίστασθαι παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν, καὶ πολλοὺς αὐτοῖς ἀξίους φόρους. ἔθνη τε πα-
λαιὰ καὶ τὰ πάτρια τῶν πόλεων, καὶ τὰς θυσίας ἀνενέωσεν, αὐτὸς τε ἀναφαν-
δὸν δημοσίους ἔθνη, καὶ ἔσπευδε, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀποσταλέντος ἐν πολλῇ ἡμῶν
ἐποιεῖτο. μύσας τε καὶ ἱερῶν ἱεροφάντας τε καὶ τοῖς τῶν ἐρατῶν θεοπαύστους,
τὰς παλαιὰς ἡμῶν ἀπέδωκε. καὶ τὰς πρὸς τὴν παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν βασιλέων νενομοθετη-
μένα ἐπ' αὐτοῖς ἐκύρωσε, καὶ τῶν ἀνδρῶν ὡς παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν εἶχον, πλὴν ἀπέδωκε
ἐκ τῆς παλαιᾶς, καὶ τὰς ἀφαιρεθέντας τῶν νεοκόρων στήρεσι ἀπέδωκε, καὶ καθαρίσας
ἐπ' αὐτῶν ἐρατῶν διεκέρχοντο, καὶ ὅσον ἀπέχεσθαι παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν, ὡς ἡμέτερος λέγουσιν,
ἐρατῶν παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν. παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν δὲ καὶ τὴν πᾶν κατ' αὐτὸν καὶ τὰς σύμβολας,
καὶ τὰς παλαιὰς πάτρια κομίζεσθαι παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν. καὶ παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν γὰρ κων-
σάντιου τῇ ἐκκλησίᾳ παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν. τὰς δὲ κοινῶς τῶν πόλεων πολλὰς ἐρα-
φεν, εἰ μὴ παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν ἱεροφάντας ἐπ' αὐτῶν ἀνέπαυσε, ἀνέπαυσε αὐτῶν ἀνέπαυσε
ρεας. τὰς δὲ παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν ἀνέπαυσε, ἀνέπαυσε, μὴ τε παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν ἀνέπαυσε
ἐρατῶν, μὴ τε παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν ἀνέπαυσε. πρὸς τὴν κατ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν, τὰς παρὰ τὸν κατ' αὐτὸν
ἀνέπαυσε

[illegible][illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ῥαφάαζ, καὶ καθάπερ ἐν τῇ κώμῃς φόροις τελεῖν. ἔμπορον δὲ ἠπείλησεν, ὥς εἰ μὴ
 τὰς κεφαλὰς συλῶσθαι τοῖς βασιλεῦσι ἐχθρὸν. ὁ δὲ ῥαφάαζ ἐπὶ τῶν ἑσθίων καὶ εἰώθε
 τοῖς βασιλεῦσι, ὥς εἴη δὴ ἴσως εἰς ἔργον ἢ ἀπειλή, εἰ μὴ θάπτον ἐτελεύτησεν. ἐπεὶ καὶ
 ῥαφάαζ πρὸς τὸν βασιλῆα τοῖς βασιλεῦσι φιλανθρωπὸς ἐφάνη τῷ βασι-
 λεῖ διωξάμενον τὸν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ ἐκ τῆς φθασμένης ἀφ' ὧν ὁφείλος
 εἶναι ὑποφέρειν, εἰς σύστασιν ἡλυσισμοῦ. ταύτη δὲ μάχισα τῷ βασιλεῖ ὑποστήσασα,
 καὶ ἐνδοξότερα γένησθαι τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ἀφ' ἧς δόγμα ἀποθανεῖν ἡγομένη.
 ὅθεν δόξης αὐτοῖς φθονῶν οὐ φερόμενος περὶ μὲν ἢ σιδήρεω, ἢ τοῖς τοῖς ἄλλοις ἀ-
 κισμοῖς, ἢ τῷ κατὰ ποιῆσαι, καὶ ζῶντας καὶ ὑπὸ τῇ, ἀπὸ τῶν ἐσπουδαζέσθαι, ἐκ
 ἀναγκῆς εἶδεν εἰς μέγιστα γινώμης. λόγῳ δὲ καὶ πρὸς ἀνέσει πείθῃ ἡγεῖτο τῷ
 πλήθι εἰς ἡλυσισμὸν μετέβαλεν, καὶ τῷ σκοποῦ ἀφ' ἧς εἶδεν, οὐ βιάζεσθαι
 μὴ ἀξιώσας ἐκ τῶν δόξου φιλανθρωπὸς ἡ δόξα τοῖς αὐτοῖς εἶναι. λέγεσθαι
 γοῦν πυθομένη αὐτῇ ἐκ κωνσταντίνου πόλεως τειχίῳ παρὰ τὸν τῶν μαρτύρων τῷ χαλ-
 κηδόνος ἐπὶ σκοποῦ, ἀσπὴν τὴν δημοσίως ὑβρίσας, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν βασιλέων ἀπο-
 καλέσας τὴν δὲ μόνον αὐτῇ ὀφείδασα τὴν τειχίῳ παρὰ τὸν τῶν μαρτύρων
 ῥων ὧν καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποκεχυμένος. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπισημαίνων, οἷα τῷ
 εἰώθῃ, εἰς τὴν βασιλείαν, οὐ δὲ ὁ βασιλεὺς σὺ θεὸς, εἶπε, θεοπρόσε-
 πολεῶν μάχης, ἀλλ' ἐγὼ χάριν ἔχω τῷ θεῷ μου τὸν φιλώσεως, ἐφη, ἵνα μὴ σε γε-
 ἀσθῇ ἡς ἀσπείρας ἐκπεπληκῶτα. καὶ ὁ βασιλεὺς μὴδὲν ἀποκρινόμενος πα-
 ρέδραμεν. ὥστε ῥαφάαζ μᾶλλον ἡλυσισμὸν κρατύνει ἀνέξικτον καὶ παρὰ τὸν ἀ-
 δοκῆτως τῷ πλήθι τῶν βασιλέων ἐαυτὸν ἐπιδικῆναι.

εἰς Ταῦτα δὲ ἐσπουδαζέσθαι, πᾶσι μὲν τοῖς ἐπὶ κωνσταντίνου φυλασσέσθαι τῷ ἀφ' ἧς ἀρη-
 σκεῖαν ἀπὸ τῆς τειχίῳ, καὶ τοῖς δημοσίοις νόμοις τῷ σφέτερον ἀπέδωκε. τοῖς δὲ
 δήμοις παρὰ τὸν βασιλῆα μὴδὲν ἀδικεῖν τῷ βασιλεῖ, μὴ δὲ ὑβρίσῃ, μὴ δὲ ἀ-
 κονίας παρὰ τὸν βασιλῆα ἔλκεν. τοῖς δὲ ἐκ τῆς βωμῆς παρὰ τὸν βασιλῆα, παρὰ τὸν βασιλῆα
 λεοδῶσαι, οἷς ἡλυσισμὸν ἀποσπᾶσθαι δαίμονας, ἐκ τῶν ἀφ' ἧς ἀρσέσις,
 οἷς ἔσθαι αὐτοῖς κληρονομοῦν, πᾶσιν ἀπέδωκε καὶ ἡμῶν καὶ τῷ σιτηρέσιον ἀφ' ἧς
 ῥαφάαζ κωνσταντίνου καὶ τοῖς ἀπὸ αὐτῶν κειμένοις νόμοις ἀνέχε, ἐκ τοῖς βουλευτέοις
 ἀπέδωκε, μέγιστον τῷ πρὸς τῶν καὶ χρηστῶν τῷ δὲ ἐν τῇ ἐκ τῆς κλήρεως ἱεραγέ-
 νας, εἰς τῶν τῶν παρὰ τὸν βασιλῆα, ἀπὸ τῶν τῷ δημοσίου ἐκνομισμῶν. ὡς ἵνα
 ῥαφάαζ κωνσταντίνου τῷ ἐκκλησίαν διέταξε παρὰ τὸν βασιλῆα, ἐκ τῆς ἐκ τῆς πόλεως φό-
 ρων τῷ ἀρκοῦντα παρὰ τὸν βασιλῆα ἐπὶ τῶν ἀπέναντι τοῖς πόλεων κλήρεως,
 καὶ νόμῳ τῷ ἐκ τῶν, ὥς καὶ νῦν κρατύνει, οὗ τῷ ἱουλιανὸς ἐπὶ με-
 λῶς φυλασσόμενος. ὡς ἵνα τῷ καὶ ῥαφάαζ τῷ τῷ ἡγεῖται φασὶ τὴν εἰς
 παρὰ τὸν βασιλῆα. μὴ τῷ δὲ τῷ τῷ τῷ πατέρων ἡγομένη βασιλείᾳ τοῖς
 εἰς παρὰ τὸν βασιλῆα εἰς ἀπὸ τῶν τῷ ἀναδόσεως ὧν εἰλήφεισιν καὶ τῷ κωνσταντίνου νό-
 μων. ἐκ τῶν τῶν δὲ μόνον ἵστα ἢ τῷ κρατύνει τῷ τῷ ἀρσέσιον ἀπὸ
 ἀφ' ἧς, ἀπὸ τῶν δὲ τῷ παρὰ τὸν βασιλῆα μίσους, ὥς εἴη εἰδὸς πρὸς ἧς εἰς
 τῷ ἐκκλησίας. ῥαφάαζ τε καὶ τῷ ἀναστήματα, ἐκ τῶν ἱερέων σκῶν ἀφ' ἧς ἀρσέσιον,
 τοῖς τε καὶ ἀφ' ἧς νεὼς ἐπὶ τῆς κωνσταντίνου καὶ κωνσταντίνου ἡγεμονίας βασιλεί-
 ας

μῦθος τοὺς κατελόντας ἀνοικοδομεῖν, ἢ τὰς ὑπὸ αὐτῶν ἀπολιμήσης ἐκλιννύειν.
 ἐκ δὲ τούτων μηδέτερον ὅππτελιν διωδάμνοι, παρσέτι δὲ καὶ πλὴν ἀναζητήσιν
 τῶν ἱερῶν χρημάτων, ἱερῆς τε καὶ κληρικῶν καὶ τῶν δῶν χρησιδων πολλοί, χαλεπῶς
 ἐβασμίζοντο, καὶ δεσποτικαῖς ἐνεβόλοντο· ὥστε πᾶν τὸν συμβαλὴν ὅτιν,
 φόνων μὲν ἐνεκα καὶ παρνοίας τῆς εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν, μετρίωτερον αὐτὸν ἡμέ-
 ραι τῶν παρσέτι διωξάντων πλὴν ἐκκλησίαν· ἐν δὲ τοῖς δῶν χαλεπώτερον. φαί-
 νεται γὰρ ἐν πᾶσιν αὐτῶν κακῶς ποιήσας, πλὴν οὐ τοῖς ἀνοικοδομοῦν οἰκεῖν καὶ ἀδι-
 καλῶντας ἱερῆς ὅτι τῆς κωνσταντίνου βασιλείας μέλεκαλέσαστο. λέγει δὲ μὴ φθ-
 δοῖ τῇ παρσέτι αὐτοῖς τὰτα παρσπάσαι, ἀλλ' ὡς τε ἡ ὑπὸ τῆς παρσέτι ἀνθρώποις ἐλπίδος ἐμ-
 φυλῶ μάχη πολεμείας πλὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῶν οἰκείων ἀφ' αὐτῶν θεσμῶν, ἢ
 κωνσταντίνου ἀφ' αὐτῶν. ἔπειτα γὰρ γεδὸν παρσέτι πᾶν τὸ ὑπὲρ καὶ τελευτήσαστι
 τούτων, μῦθος καὶ ἀσπιδάειν, τοῖς μὲν ἡγῶντας, ὡς ὁμοφρονῶντας θεοπαύων· τοῖς δὲ
 ἀφ' αὐτῶν ἐπὶ ἐκείνου κακῶς παθόντας ὡς ἡδίκημένους, ἡγῶν· ἀμύνηται καὶ
 τοῖς ἀνοικοδομοῦν ὡς αὐτοὶ καὶ ἀνοικοδομοῦν, τῶν βασιλέων δὲ ἐβόλοντο. ἀσπιδίον δὲ τὸν μεί-
 ζονα τῆς βασιλικῆς αὐτῆς, θανάτω ἐξημίωσε. καὶ ἰδίᾳ γὰρ αὐτῶν λύπη τις ἦν παρσέτι
 τούτων, καὶ ὅτι γὰρ ἄλλον τὸν ἀδελφὸν τῇ αὐτῇ ὅππτελου καὶ ἀμύνηται ὑπὸ πᾶσι. ἀέλιον
 δὲ τὸν ἀρχιερέως ἀνοικοδομοῦν αἰρέσεως ὑπὸ κωνσταντίνου ὑποφύειν φυλῶ κα-
 ταδικαλῶντας. καὶ ὡς ὑποφύειν ἀφ' αὐτῶν πλὴν παρσέτι γὰρ ἄλλον ὁμιλίαν ἀμύνηται, δὲ
 μάλα γὰρ παρσέτι καλέσαστο παρσέτι αὐτὸν δημόσια ὑποφύειν δεδωκώς. ἐκ
 τῶν αὐτῶν δὲ αἰτίας, καὶ ἡδύτων τὸν κυζίκου ὅππτελου ὑπὸ βαρύνεσθαι ὅππτελιν
 παρσέτι αὐτῶν τῶν αὐτῶν ἀπαύων ἐν δύο μόνοις μηνὶ ἀνοικοδομῆσαι τὴν ναυα-
 γιδῶν ἐκκλησίαν ὡς ὅτι κωνσταντίνου κατεῖχεν. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ἀν' αὐτοῖς τῆς αἰ-
 δῆς μῦθος τῶν παρσέτι αὐτῶν ἡγεμονδῶν τοῖς αὐτοῖς, αὐτοῖς ἐποίησε. τὰ δὲ δῶν ποι-
 οῦντων, ὡς ἔχει.

Εἰν δὲ τῷ ὅτι καὶ ἀθανάσιος τὸν παρσέτι τούτου χρόνον λαμβάνων ὅππτε δι- 65
 ἐτελεσεν, ἀνελθείσης τῆς κωνσταντίνου τελευτῆς, ἀνεφάνη νύκτωρ ἐν τῇ ἀγέδω-
 δρέων ἐκκλησίᾳ. ὡς τῷ τούτῳ εἰκότως παρσέτι αὐτῶν, εἰς ἀπὸ τῆς ὡς παρσέτι τῆς παρσέτι
 δοκίαν συμβαλὴν. ὡς ἰδίᾳ γὰρ δὲ ὅππτελου τῶν γεωργίου ὅππτελιν, παρσέτι αὐ-
 τῶν τῆς βασιλείας, αὐτοῖς αὐτὸν συλλαβεσθαι ὅτι τῶν ἐν ἀγῶνι τῶν τῶν
 τῶν ἡγεμῶν, ἀπέτυχεν, ὡς ἐν τοῖς παρσέτι εἰρησῶν, δὲ φυγῶν μέχρι τῆς πα-
 ρούσης ἡγεμονίας, παρσέτι πᾶν παρσέτι ἡγεμον ἱερῶν ἐν ἀγέδωδρέῳ ἐκρύπτετο, ὡς
 ὅτι τῶν καὶ τῶν τῶν γυναικῶν ὑποβόλοντο παρσέτι αὐτῶν, ὡς τῶν
 μα μὲν αὐτοῖς εἶ) τοῖς ὁρατοῖς. φθάνειν δὲ πλὴν ὅππτελιν καὶ φθορῶν
 ἐπαγγελῶν, ἵνα μὴ ἵνα φθόνον δὲ ὑπονοίας αὐτοῖς παρσέτι αὐτῶν. ὡς γὰρ
 καὶ ἐν ἀκμῇ τῆς ὡς σεμνή τε καὶ φθῶν εἰς ἀγῶν, ἢ μὴ δὲ τῆς φύσεως συλ-
 λαμβανούσης ἀφ' αὐτῶν εἶωτε τὸ σῶμα εἰς ἀνθρώπειαν καλλοῖς. ἢ γὰρ ἀνθρώπος
 εἰπεῖν, οὐχ' ὡς ἡσὶ δοκεῖ, ὅππτελιν τῶν φθῶν, ποιῶν τῶν πλὴν φυλῶν· ἀλλ' ἐν
 τοῖς τῶν φυλῶν ὅππτελιν αὐτοῖς ἀπεικονίζεσθαι τὸ τῶν φθῶν ἡθῶς, καὶ τὸν αὐτὸν
 ὅπως ἀν' αὐτῶν ὅππτελιν τῶν τῶν καὶ ἀφ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἀν' ὅππτελιν καὶ ἄλλοι.
 καὶ τούτῳ μὲν τῶν λόγων εἰς ἀκρίτως δὲ ἐτάσθεν, ὡς οἱ οἱ ἀντὶς. ἀθανά-
 σιον δὲ λόγους καὶ τῶν ὅππτελιν ὡς ὅππτελιν αὐτῶν ὡς ὅππτελιν, παρσέτι αὐτῶν τῶν

πρὸς τὸν καὶ Φυγίω, καὶ μοι δοκεῖ πρὸς τὸ ἀπόβασιν ὁρᾶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
οἰκονομηθῆναι δὲν ὡς ἰεὺς καὶ τοῖς ἀθανάτοις ὅτι τῆς δόξης μὴ ἔχον πρὸς μαλὰ, εἴ τις
αὐτοῖς πολυπραγμονίαν πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησεν, ἢ ὁμνῶναι εἰς αὐτὸν καὶ αὐτὸν δὲ
λαθεῖν πρὸς αὐτὴν κρυπτόμενον, ἢ τὰς μὲν καὶ λατρεῖν ὅτι σὺν ἐχθρῶν ὑπονοήσας ἐν-
θάδε ἀφ' ἑαυτῶν τὸν ἱερέα. δι' αὐτοῦ δὲ αὐτὸν ὑπεδέξατο, καὶ ἀφ' ἐφ' ὅσον ἀπέ-
θρεν, ὅτι τοσούτον πιστὸς αὐτῇ φύλαξ καὶ ἀφ' ὅσον ἀποδαῖμα γυμνῶν, ὡς πόδας
αὐτῶν νίπην, καὶ αὐτὸν πρὸς τὸν φῶς καὶ τὸν δῶμα πᾶντα, ὅσα φύσις ὑπομῆν βιά-
ζει ἐν τῇ κατεπειγούσῃς χρείᾳς, μόνον αὐτῶν δὲ καὶ ὁρᾶν. πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ βί-
βλους ὧν ἐδείκτο πρὸς δῶν κομίζην, καὶ ὅτι πολλὰ χροῖον τούτων γυμνῶν, μη-
δένα τῶν κατεκοιῶν τῶν ἀπὸ δὲ αὐτοῦ πόλιν μαθεῖν.

Ὁ μὲν οὖν ἀθανάσιος ὧδε δὲ σαυτοῖς, καὶ ἀπὸ τῆς δοκίμης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
φανείς, οὐδ' ὅθεν πρὸς ἑλπὴν ἐγνώσκετο. πρὸς αὐτοῖς δὲ γυμνῶν ὁ τῶν ἀπὸ ἀνδρῶν
λαός, αὐτὸν ἐκκλησίᾳς αὐτῶν πρὸς ἑδωκεν. ἐκκλησίᾳς δὲ οἱ τῶν ἀπὸ τῆς φρο-
νουῦτες, ἐν ἰδιωτῶν οἰκίᾳς καὶ ἑαυτοῖς ἐκκλησίᾳς, λούκιον ἀπὸ γαργίου ἡς
αὐτῶν ἀφ' ὅσων ὅτι τῶν πρὸς αὐτοῖς γαργίος δὲ ἐτυχεν ἢ δὲ ἀπὸ αὐτοῖς.
ἀμα γὰρ δημοσίᾳς δῆλον ἐποίησαν οἱ ἀπὸ τῶν τετελεσμένων καὶ καὶ αὐτῶν, αὐτῶν
κράτος δὲ ἰουλιανὸν ἐπὶ, ἐξασίασε τὸν ἡλικιὸν πληθὺν τῶν ἀπὸ ἀνδρῶν. κερε-
γῶτες τὲ καὶ λοιδοροῦντες ὡρμησάντων ἐπὶ αὐτῶν ὡς πρὸς χρεῖμα ἀπὸ αὐτῶν. ἀ-
νακοπέντες δὲ ἡς πρὸς αὐτῶν ὁρμῆς, ὅτε μὲν αὐτῶν ἐν δεσμοῖς εἶχον. ὅτι εἰς μα-
κρὰν ὅτι καὶ δραμόντες ἑώπην εἰς τὸ δεσμοπῆριον, ἀπὸ αὐτῶν καὶ καμῆλα
ὅτι τῶν, δημερδύσαντες τὸ ἐν τῇ κατ' αὐτῶν ὕβρεσι, πρὸς δὲ αὐτῶν ὅτι πρὸς πα-
ρέδωκαν. ὅτι ἀπὸ αὐτῶν δὲ ὡς οἱ ἀπὸ τῆς ἀφ' ὅσων ἀφ' ὅσων παθεῖν τὸν γε-
ωργίον πρὸς τῶν τῶν ἀθανάσις ἀποδαῖμα. ἐγὼ δὲ τῶν ἡλικιῶν ἡγεῖμαι μάχ-
λον ἐπὶ τὸ δρᾶμα, λογιζόμενος ὡς μεῖζους ὅτι καὶ πλείους ἀπορμαῖς μίσους πρὸς
αὐτῶν εἶχον, καὶ μάχιστα τὸ πρὸς τῶν ἐξ ὅσων, καὶ τοῖς ναοῖς ὕβριν, καὶ πᾶν τῶν οὐσιῶν
καὶ πατρίων κώλῃσιν. ἐπέτεινε δὲ τὸ πρὸς αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ οἱ ἐν τοῖς βασι-
λείοις δυνάμεις, καὶ οἱ αὐτοῖς δῆμος πρὸς τοῖς ἐν δυνάμει πάχοντες ὅτι ἀπὸ τῶν
ἡγεῖται. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τοῖς δὲ τότε στανέβη πρὸς τὸ καὶ αὐτῶν πρὸς αὐτοῖς
μῆθριον. τούτων γὰρ τὸ πρὸς ἑρμῶν πάχαι γυμνῶν, ἐδωρήσατο καὶ αὐτῶν τῶν ἀ-
λεξάνδρου ἐκκλησίᾳ. γαργίου δὲ εἰς ἐπὶ τῶν δυνάμεων οἴκου ἀπὸ αὐτῶν ὅτι
τοῖς, ἀδύτον ἀνέφαν, ἐν ᾧ ἐξ ὅσων μὲν ἴσως καὶ ὅσων ἡλικιῶν ἀπὸ αὐτῶν ὅτι
μουῶν τῶν τελομένων αὐτοῖς ὁρῶσι γὰρ τε καὶ ἐξ ὅσων ἐδόκει. δημοσίᾳ δὲ αὐτῶν
πρὸς αὐτοῖς οἱ χρεῖσται ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἡλικιῶν. οἱ δὲ, πληθὺς
εἰς αὐτῶν συλλεγόντες, ἐπὶ τῶν τοῖς χρεῖσται, οἱ μὲν ἐξέφασιν ἢ λίθους. οἱ δὲ ἑτέρω-
τῶν ὡς ἐτυχεν ὁπλισμένοι καὶ πολλοὺς ἀπὸ αὐτῶν, τοῖς δὲ καὶ αὐτῶν ἐφ' ὅσων
τὸ ἀρσενικὸν, τραυματίας τοῖς πλείους κατέστη. ἐν δὲ τούτῳ χρεῖσται μὲν τὸ
ἀρσενικὸν ἔργον, ἀτελὲς ἐκτελεῖν. οἱ δὲ ἡλικιῶν, ὅτι τῶν ἡλικιῶν βασιλῆας,
τὸν γαργίον ἀπὸ αὐτῶν. μὲν γὰρ καὶ βασιλῆς αὐτῶν τούτῳ οὕτως ἔχον, ὅτι ὅτι
ὡμολόγησεν, εἰ μὴ ὅτι ἀπὸ αὐτῶν ἐδόκει. ἡγεῖται γὰρ οἱ μὲν χρεῖσται οἱ οὐσιῶν
πολεῖ ἢ ἡλικιῶν τῶν γαργίου φονέας. ἀλλ' ὅμως ὅτι ἀπὸ αὐτῶν. φανέται
γὰρ ἐν τῇ πρὸς αὐτοῖς ἀπὸ αὐτῶν ὅτι τῶν δόξας χαλεπαίνην. μετὰ δὲ
γαργίῳ

γραμμῆς μόνον ἐμέμφατο, καὶ τὴν ἡμετέραν σιωπῶν ἠκούσθη παρὰ
 ἑαυτὴν τὸν αὐτὸν ποιοῦν, καὶ ἀνέειπεν ὁ οἰκιστὴν, καὶ ἰουλιανὸν τὸν αὐτὸν θεῖον,
 ὃς παρὰ τοῦτου, ἀνυπόστατος καὶ ἡσυχίας ἀνέειπεν ἡρξεν. ἀνὴρ δὲ τὰ μάχιστα
 ἡγούμενος χαίρων, καὶ τοῖς χριστιανοῖς ὑποφύας, μισῶν, ὡς ἔλεγε κατ' αὐτὸν ὑπε-
 νανθιον τὸν κεραιωτὸς γλώσσας, καὶ μέγας ἀμαρτωλὸς κακῶς παθεῖν τοῖς χριστιανοῖς.

Λέγει γὰρ ἀποδοκίμων αὐτὸν ὅτε ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τοῖς βασιλέως μετα-
 θέας ἡσυχίας πλῆστα ὄντα καὶ ἡμιώτατα τὰ ἀναθήματα τὸ ἀνιούμενον σύρων
 ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἀκίρτοις ὅτε ἀποκρίσται, φυγεῖν μὴ πόνους τοῖς κηρι-
 κοῖς μόνον ὃ θεοδώριον τὸ παρὰ τοῦτον, μὴ ὑποχωρήσται τὸ πόλεως, ὃν ὡς φύλα-
 κα τῶν κειμηλίων, τὴν τοῦτον γὰρ σὺν καὶ ἀμύνηται διωκόμενον συλλαβὼν, δι-
 νῶς ἡκίσατο, καὶ ὁ τελευτῶν ἀναρεθύνει ἐξ ἑαυτοῦ παρὰ τοῦτον, καὶ πᾶσαν βί-
 στρον ἀνδρείως ἀποκρινόμενον, καὶ ἐν τῇς ὑποφύας τῆς δόξας ὁμοιοῦμαι ἡυδο-
 κημιῶν. ἐπεὶ δὲ ταῖς ἐκ σκόλης ἡγίσατο ἀνιούμενος αὐτὸν καὶ τῆς ἐδάφους, ἐπε-
 τὰτασε, καὶ βλασφημίας ὅσα γε ἡβούλετο τὸ χρεῖον, ἐκείνην ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὸ
 ὑβρεῖν ἐπιβύτησεν. αὐτὸν καὶ ὁ ἀδελφὸν καὶ τοῖς ἀμφὶ τοῦτον ἀνακρίτοις πόρεν διε-
 φθάρη. καὶ ἑαυτὸν πεῖσαι τε αἰ τῇδε ἄρχας εἰς σκώληκας μετέβητον, καὶ ὁ πᾶτος ἐ-
 κρεῖται ἡσυχίας τῶν ἰατρῶν τέχνης. καὶ μὴ τοῖς παρὰ τοῦτον βασιλέα ἀδελφὸν καὶ δὲ ἀφ' αὐτοῦ
 τοῦδα ποῖς φαρμάκων πείρεν ἡγίσησθαι. πολυῖμοις ἰε καὶ πλείονας ὀρνίς θύ-
 οῖτες, ταῦτα τῶν λίπητα διεφθαρμένα μύρια ἐπέπλατον, καὶ εἰς τὴν ἐπιφά-
 νειαν ἔξεκαστο τοῖς σκώληκας. ἀλλ' ὅσον ἰούεν. ἐν βαθεῖ γὰρ καὶ ἀκρυπτό-
 μενοι, παρὰ τοῖς ζώσας ἄρχας εἶπον, καὶ ἕως ὅτου αὐτὸν ἀνέλθον, οὐ διήκον κείρεν-
 ῖες. ἐδόκει δὲ καὶ θεομύνηται ταύτην χρεῖσθαι συμφορῶν, καὶ ὅτι καὶ ὁ βασι-
 κῶν ἡμετέρων φύλαξ, καὶ ἄλλοι ἱερεῖς τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ἔχοντες ἐπιτεταμμέ-
 νων νεανιδῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ ἐκκλησίας παρὰ τοῦτον δόξας καὶ ἡγεμῶν τὸ βίον καὶ ἡσυχίαν,
 ὡς ὑποφύας ὀργῆς καὶ ἀδικαδέντες.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τοῦτον παρὰ τοῦτον λόγου, καὶ τὴν γεωργίαν καὶ θεοδώριον ἀνιού-
 σιν διεξήλθον, καὶ ἐν ἑαυτοῖς ποιήσασθαι μνήμην ἀσεβείας καὶ νεστέου καὶ ζή-
 νωνος τῶν ἀδελφῶν. οἳ καὶ τοῦτον μισῶν ὁ τῶν γαλιλαίων δῆμος, οἳ καὶ κρυπτομενοῖς
 σιωπῶντες, καὶ δεσποινίαις ταῖς παρὰ τοῦτον πᾶσι δόξας, καὶ ἐμαρτυροῦν. ἔπειτα σιω-
 γητοῖς εἰς θέαν, πλῆστα αὐτὸν καὶ ἐβόησαν, ὡς κακουργησάντων ταῖς ἑαυτοῖς, καὶ
 ἐπὶ κατὰ τὸν ὅσον τῆς ἡγούμενος ὅτι παρὰ τοῦτον χρεῖον ἀποχρησάμενοι. ἐν ὃ
 τὰ κεκραγῶν, καὶ παρὰ τοῦτον ἀνιούσας εἰς τὸν κατ' αὐτὸν φόνον ἐνεπλήθησαν
 θυμοῦ. καὶ παρὰ τοῦτον ἀνδρῶν ἐαυτοῖς, οἳ γὰρ δῆμος στασιάζειν εἴωθε, καὶ ἐδράμων
 εἰς ὁ δεσποινίαν καὶ ἐξαγαγόντες αὐτοῖς, ὡμότητα διεχρήσθη, πῇ μὴ παρη-
 νῆς, πῇ δὲ ὑποφύας ἔχοντες, καὶ ὅτι ἐδάφει παρὰ τοῦτον γινώσκοντες, καὶ εἰ ἐτυχον παμό-
 νους, οἳ μὴ λίθοις οἳ δὲ ξύλοις ὅμοι δὲ ὅμοις ἵσιν ἐπιτυχοῦσιν. ἐπὶ τοῖς μὴ αὐτὸν
 καὶ γυναικες ἐκ τῶν ἱερῶν ἔξεχοντο, καὶ κερκίσιν αὐτοῖς κατεκέντησαν. καὶ τῶν ἐπὶ
 ἀργαῶν μαγείρων, οἳ μὴ, ὅταν θερμῶν καὶ χαλκῶν τοῖς λέοντες ἔξαρχαζον-
 τες, τῶν χυτῶν πόδων κατέχεον. οἳ δὲ, τοῖς ὀβελίσκοις διέπειρον. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐπα-
 ρεξαν καὶ ταῖς κεφαλῶν ἐβλάσαν, ὡς καὶ τὸν ἐκείνην χαμῶν ῥῆν, ἡ γὰρ παρὰ τοῦτον
 αἴτεος, ἡ πᾶ ἀποθνήσκοντα τῶν ὀβελίσκων ζώων ῥίπτην εἴωθεσαν. καὶ πῦρ ἀνιούσας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐκαστὸν αὐτῶν τὰ ἑμάτια, καὶ τὰ περιφρηνέα τῶν ὁσίων ὅσα μὴ τὸ πῦρ ἐδάπα-
νησε, τοῖς ἑρρίμυθους αὐτοῦ καμύλων τε καὶ ὄνων ὁσίοις ἀνέμιξαν. ὥς τε μὴ ἔχα-
διαν αὐτῶν εἶναι τὴν ἄρεσιν. ἔλαθ' γε μὴν ὅτι πολὺ. γυνὴ γάρ τις χειρὶ αὐτῆς
ὅτι ἀπὸ γάλης οὔσα, ἀλλ' ἐνθάδε πλὴν οἴκησιν ἔχουσα, καὶ θείαν σκέπην ἀνυψέ-
ξατο αὐτὰ νύκτωρ. καὶ ἐμβύθουσα χύτρα, ζυῶνι τῇ αὐτῇ ἀνέψιφον φυλάττειν
ἐδωκεν. ὧδε γὰρ ἐν τοῖς ὁσίοις ἐχρησεν ὁ θεός, ὅτι τὴν ἀνδρα τῆς γυναικὸς κατε-
μύλυνεν, ἢ ἀφ' ἧς, καὶ τὴν ἰδεῖν ἐπέδωκε κατὰ ἀγνωστὸν αὐτῇ, ὅτι παρορφά-
τως τῇ διωγμοῦ κεκνημένου ἐκρύπτειτο. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μικροῦ συλληφθεὶς παρὰ
τῇ γαλαίῳ, ἀνῆρέτη. ἀρχοῦ μύθου δὲ τῇ πλήθους πρὸς τὸν φόνον τῇ αὐτῇ ἀνε-
ψίφον, καὶ τὸν ὄντων ἐφυγὼν εἰς ἀντιδόνα πόλιν πρὸς θάλασσαν ἀφεστῶσα γάλης
ὥς εἰς σαδίοις εἴκοσιν. παρὰ πλησίον δὲ πλωμένα τῇ ἡλιωκῶ χάλυβος, καὶ
πρὸς πλὴν θεοπειαν τῇ ξοάνων ἐπισημνύει. καὶ αὐτὸς αὐτὸς δὲ ἐν τῇ ὁ χει-
ριστὸς, δὴν αὐτὸς καὶ νώτου ἑσθλῶς ἐμαστῶν παρὰ τῇ ἀντιδόνας, καὶ τῆς πόλεως
ἔξηλθ' ἡ. καὶ εἰς τὴν γαλαίῳ ἐπὶ τὸν ἕλκον, ἔλαθ' ἐκεῖσε κρυπτόμενος. ἐνθα δὲ
παρὰ τὴν αὐτῇ τὸ γυναικὸν, τὸ λείψμα δὲ δωκεν. ὁ δὲ, τέως μὲν οἴκοι αὐτὰ ἐφύ-
λαττεν. ἐπεὶ δὲ τὴν αὐτῇ ἐκκλησίαν ἔλαχεν ἐπισημνῶν, σκέπην δὲ τοῦτο ὅτι τὴν
θεοδοσίου βασιλῆας, δὴν ἡμεῖς ἐδεῖματο οἶκον παρὰ τῇ ἀσείας, καὶ θυσαστῆριον ἐν
αὐτῇ ἐπέστατο, καὶ τὰ ὅσα τῇ μύθου ἀπὸ τῆς πλησίον νέστορος τῇ ὁμοιοτη-
τος, ὅς τῃ βίῳ παροῦσι τοῖς αὐτῇ ἀνέψιφον σῶμα. καὶ συλληφθεὶς ἅμα αὐτοῖς
παρὰ τῇ δῆμου, δεσμῶν καὶ μαστῶν ἐκοινωνήσεν. ἐν τῇ ὁ ἔχεσθαι, καλὸν ἔχον-
τα τὸ σῶμα ἰδόντες οἱ ἔκκοιτες, ἡλῆσθαι, καὶ ὡς πυχῶν ἐν μὲν ἐμπνέοντα, ἀποθα-
νῆν δὲ παροδοκῶ μύθου, ἑρρίμυθου. ἀνυψοῦ μύθου δὲ ἱνες, παρὰ ζυῶνα διεκόμεσθαι,
παρὰ τῇ ἔλκῃ καὶ τῇ πληγῇ ἐπὶ θεοπειαν μύθου, ἐτελεύτησε. γαλαῖοι δὲ τὸ μέ-
γεθος ἀναλογισόμενοι τῇ οἰκείῳ τραυμάτι, πρὸς δεξιὰς ἡσθαι μὴ ὅτι ἀνέξῃ ὁ
βασιλεὺς ἀνιμωρήσας σφᾶς καὶ ἀνιμωρῶν. ἡ δὲ γὰρ καὶ φήμη τις διεφύλαττε, ὡς χαλε-
πῶς φέρει καὶ ἀποδεκτῶν τὸ πληθὺς ἀποδίδει. αὐτὸ δὲ αὐτὰ ἡμεῖς καὶ ἀνυψοῦ
λας μόνον, ὡς εἰκὸς δημόδης ἀπὸ δὴλίας τοῦ σκεπδέναι ἀπεπείχασιν ἐν τοῖς
πολλοῖς παροφροῦ μύθου. ὅτι τῇ ὁ δὲ τοῦτο δὴ τὸ παρὰ δεξιὰν ἀνδρῆας γεροντὸς ὅτι γε-
ωργίου, ὁ δὲ ἐν γράμμασιν ἐμέμψατο τοῖς γαλαίοις. ἀνὰ καὶ τὸν ἡγεῖ μύθου τότε
τῇ ἔσθῃ, πλὴν ἀφείλετο, καὶ ἐν ἀπονοῇ εἶχε. καὶ ἀνιμωρῶν ποιήσας, τὸ
μὴ τανύτου καὶ ἀνιμωρῶν φίσσασθαι, φιλανθρωπίαν ἡγοῖσθαι. ἐπὶ τῇ αὐτῇ, καὶ τὸ
ἡμεῖς αὐτὸν γαλαίων, οἱ τὸ σάσεως ὅτι τῇ φόνων ἀνέξας * ἡγεροντο συλλαβόμεν, ἐν
δεσμοῖς εἶχεν ὡς καὶ νόμοις ἀνιμωρῶν ἐφέξοντες. ἡ γὰρ, φησὶν, ἐδὲ αὐτοῖς ἀπαγεσθαι
εἰς γαλαίους ὁλίγους, ἀνὰ τὸν πολλὰ εἰς αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς ἡδίκησθαι, ἡμεῖς αὐτοῖς. καὶ
τὰ μὲν, ὧδε ἡγεῖτο.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἰσχυρὸν μοναχὸς ἐπισημνόμενος παρὰ τῇ γαλαίῳ, ἐφυγὼν
εἰς σκελίαν. ἐνθα δὲ ἐν τῇ συλλέγων ἐκ τῇ ἐρήμῳ ὁρᾶν, καὶ ὅτι τῇ ὡμῶν φέ-
ρων, ἐν τῇ πόλῃ διεπώλη, καὶ ὅσον ἀποβῆναι τούτῳ ὅτι ἔσθῃ, πλὴν καὶ ἡμέραν ἔσθῃ
φίλῳ ἐπὶ τῇ. καὶ αὐτὸς αὐτὸς δὲ ὅς τις εἶναι, ὅτι οἶος ἀπὸ δαυμονίων ἀνδρῶν τῇ
ἐπισημνῶν τῇ δαυμονίᾳ αὐτὸν ἀπαλλάξας, ἡλῆσθαι εἰς δαυμονίαν. μέγιστον ὅτι πα-
ροδοξὰ σκεπθῆναι δυνάμει καὶ τῇ καὶ τῇ ὡμῶν, ὡς καὶ πλὴν θάλασσαν ἀνιμωρῶν
σα ὅτι ὡμῶν.

[illegible]

σῶμα τραυματίας ἐγλύετο, ἐν δὲ ὁμῶς ἐνέπνεε, μέλιτι καὶ γάλακτι ἀλείφοντες αὐτὸν, καὶ ἀργύρῳ ἐμβάζοντες, πλέγμα δὲ τοῦτο ὁλόθρονον, εἰς ὑψος ἤσαν. ἡ δὲ ἰατρὴ δὲ λέγει· ἡ σφηκὶς καὶ μύδια τῶν ἐπιτολῶν τὰς τὰς ἀρκάς κατεσθίουσιν, παρὲς τοὺς ἀρεθουσίους εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς ὑψηλὸς εἶη· τοὺς δὲ ἀπεινοὺς ὀρεῖ καὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι, καὶ κατὰ τοῦτο ἑαυτὰς τε καὶ κείνοις συμβάλλειν ἑσέσθαι τὰ μὲν ταῦτα λόγους δὲ τὸ ὅτι τὸ πρῶτον ἡμίωσεν ἐς τὰ μέγιστα ὄντα· γυναικὸν δὲ τὸ ἦθος, ὡς καὶ εἰσέτι νῦν πλὴν πᾶσι αὐτὸ δόξαν κρατεῖν, θαυμαστόντα μὲν τὸ ἐκ κείνης, πρῶτον δὲ αὐτὴν παρὲς βασιλέα, καὶ μέμψασθαι, ὡς εἰκότως ἀγνώστῳ ὀφλισκάνουσι κεκρημένον τοῖς ἐνὸς χρόνος παρὲς τοσαύτας βασάνους ἀνδρείως ἀνίσταται ἀνδρῶν, καὶ κινδυνεύειν αὐτοὺς γυνοῖς ἐπὶ. ἐνδοξότεροι δὲ οὗτοι ταῦτα δοῶσιν. ὁ μὲν οὖν μακάριος ὅτι τοσοῦτον γυναικὸς παρὲς τὸν ἀρεθουσίαν θυμὸν καὶ τὰς πολλὰς βασάνους ἀντέχεν, ὡς καὶ παρὲς αὐτῶν ἐπαμειβόμεναι τῇ ἡμίωσιν.

ιαδ. Εν δὲ ταῦτα καὶ μαχεδόνιος, θεόδοτος δὲ καὶ ταυδεῖς οἱ φρύγες ἀνδρείως ἐμψύχοντο. ἐπεὶ γὰρ ἐν μίση, πόλιν ἦδε φρυγῶν, τὸν ἐνθάδε νεῶν ἡρώεζε, καὶ ὑπὸ χρόνων ῥυπιοῦτα δὲ ἐκείνην ὅτι ἐθνοὺς ἡρώεζε, νύκτωρ ἐπεισελθόντες, τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ἐπείρεσαν. ὡς αἰνῶν ὅτι τοῦτων συλλήφθαι τῶν ἀγῶν καὶ ἡμιώσθαι μὴ λόντων, σφᾶς αὐτοὺς καλεῖσθαι. ἐξὸν ὅτι εἴγε θύειν ἡρώεζε, μηδὲν παθεῖν, ὡς ἐν ταύτῃ μόνῳ ἀπολογεῖσθαι ὑπὸ τῇ ἡμίωσιν ὅτι ἔχοντες ἐκ ἐπειθε, πολλοὺς αὐτοὺς ἡκίσατο ἑσπῶν. τελευτῶν δὲ ἐχάραξ ὅτι τῶν πυρὸς ἡμίωσιν. οἱ δὲ, κατόμνοι, εἰ κρεῖν ὅτι, ἔφαθον, ὅτι θυμῶν ὡς μάχης, ἡρώεζε γὰρ ὄνομα ἡρώεζε ἡρώεζε, ὅτι τὰς ἐπείρες πλῆθος, παρὲς τὸ πῦρ ἡμᾶς ἐρέπον· ἵνα μὴ σοὶ γὰρ οὐδὲν ἡμίωσι γυνοῖς ἀνδρείως φανώμεθα. καὶ οἱ μὲν ὡς γυναικὸς ἀγαθῶν οὐκ οὐκ, ἐν τῇ ἡμιώσῃ τῇ βίῳ ἀπένειτο. φασὶ γὰρ καὶ ἐκείνη ἐν ἀκρόασι γαλατίας λαμπαρῶν καὶ ἀνδρῶν αὐτῶν ὁμογενῶν ὑπομείναι δὲ τὴν ἀρεθουσίαν. ὃν τὸ ἀνέρεως ὄντα τῶν τῶν καλῶν ἐκείνων, συλλεγῶν ὅτι ἐθνοὺς ἡρώεζε ὡς νεανίδος ἀνδρῶν καὶ τῇ ἡμίωσιν, ἀκίεσθαι ἡρώεζε. καὶ δημοσίᾳ παρὰ γυναικὸν παρὲς τὸ βασανισθῆναι ξύλον, ἀνδρῶν παρὲς τῶν. ὁ δὲ βούσσει ἀγαθῶν τὰ χεῖρε παρὲς πλὴν κεφαλῶν, ἐγλύμνωσε τὰς πλῆθος, καὶ μὴ μάλιστα χεῖρας πονεῖν τοῖς δημίους παρὲς τὸν ἡρώεζε ἔφη, ἀνδρῶν τὰς αὐτῶν ὅτι τὸ ξύλον, καὶ πάλιν κατὰ γυναικὸς. εἰ μὲν γὰρ καὶ δὴ τοῦτο ἐφόσον βούλετο πρῶτον τὰς πλῆθος τοῖς βασανισαῖς. θαυμάσιος δὲ πλὴν ὑποχέσιν ὁ ἡρώεζε, μάλλον τῇ πείρᾳ κατεπλάγη. ἀκίεσθαι γὰρ τὸ ὄντι τὰς πλῆθος μέγας ὅτι ἡρώεζε ἐδόκει, διεκρίθησε τὰ χεῖρε ἀνδρῶν. καὶ τὰς πλῆθος παρὲς γυναικὸς, ἐν δεσμοῖς δὲ μὲν ταῦτα γυνοῖς, ἀνδρῶν δὲ εἰς μακρὰν ἀπένειτο ἀνδρῶν ἰουλιανόν. καὶ μέγας θεοδοτίου βασιλέως ἐπέβη, καὶ παρὲς πλὴν κατόλου ἐκκλῆσι μετέβη, κατὰ γυναικὸς τὸ παρὲς ἀνέρεως. λόγους δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον μὲν οὐκ οὐκ ἐπὶ μετελθεῖν, βασιλεῖον παρὲς τὸν ἐν ἀκρόασι ἐκκλῆσι, καὶ ἀνδρῶν κατὰ γυναικὸς κατὰ παρὲς τὸν δὲ κατὰ τῶν ἐπὶ γυναικὸς γαμετῶν ἀνδρῶν, καὶ οὗ ἐπὶ νυμφίον ὄντα. συμβάλλει δὲ τὸ ἀνδρῶν ἀνδρῶν δὲ τὸ νῶν τὸ τῶν, ἐφ' ὅτι ὅτε κατὰ γυναικὸς, ὡς ἐν τοῖς παρὲς εἶρη, κοινῇ πᾶντες κατὰ γυναικὸς τὸ βασιλέως ὀργῆς ἐπειρεῖσθαι. οἱ δὲ τὸ κατὰ γυναικὸς ἀνδρῶν, δὴ καὶ ἐδόκει, οἱ μὲν θάνατον. οἱ δὲ, τὸ παρὲς

φύλαξ

φύλιν καὶ ἀδικαδένιες. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῷ τὸ δόγμα ἀποδῶκεν γεροντῶς, ἐφ' ὅσον μὲν ἦρχε κωνσταντῖνος τοῖς τοῦ δαρείου φρονούσιν ἀντέταραττε, καὶ ἀφ' οὗτο φήσκει τῷ ἀμφὶ τὸ δόξιον ἐκάλυψε ἐκκλησιαστικῶν. ἐπεὶ ὁ ἰουλιανὸς μόνος πλὴν ἀρχιερέων, ὁ βασιλεὺς αὐτῶν τοῖς χριστιανοῖς δημοσίᾳ καὶ ἀποφανῶς, παρ' οὗ τρέπετο τῷ οἰκείῳ ἔχειν δοῦναι, καὶ μὴ τοῖς ἡγεμένων θυμῳ καὶ ἀποδῶκεν μιᾷ ἀνέσταν. ἀντ' οὐδενός δὲ ἠγείσταν τὰς γυναικὰς εἰς αὐτοῖς τῷ βασιλεὺς ἡμᾶς, παρ' αὐτοῖς αὐτὰς ἀποφανόμενος ὅτι μιᾷ διωκεῖς ἀπαλλάσσει. αὐτὰ ἀποδῶκεν, ἐν ὑπονοίᾳ δὲ καὶ μίση τῷ τοῖς ἡγεμένων ὡν, δημοσίᾳ θύοντας ἰδὼν ἔστη, καὶ μέγα ἀνοιμῶξας, ἠύξατο μηδὲνα χριστιανὸν ἡς τοιαύτης πειρασθῆναι πλάνης. ἐκ τούτου δὲ συλληφθεὶς, πῦρ ἐδόθη τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἔστωι, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας τῷ πατρὶ τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως τῷ μάρτυρίαν διώκοντι. καὶ τῷ μὲν ὡδε, καὶ τῷ ἡγεμένῳ τῷ βασιλεὺς ἀπέβη. ὅτε ἀγῶνας ὅσος ὁ λῆγος μάρτυρας καὶ ὅτι τῷ αὐτῷ ἡγεμονίας ἀπέδωκεν γενησθῆναι. σαφηνέας δὲ χάριν σωματικῶν παρ' αὐτοῖς ὁμοῦ διεξήλθον, εἰ καὶ ἀφ' ὅσων ὡς ὁ κατὰ τῆς ἐκείνου μάρτυρας.

Μετὰ δὲ πλὴν ἀθανασίου καὶ ἰσοκράτους, ὁ κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῷ ἀρμονίας ἐπίσκοπος, ὁ δὲ δαρείος ὁ βερκελλων τῷ ἐν ἰταλίᾳ χιόνων, ἐκ τῷ ἀπὸ θηβῶν ἐπιδύχθον. ἐνθάδε γὰρ ὅτι κωνσταντῖνου διωκεῖς φύλιν παρ' αὐτοῖς τῷ. ὅτι δ' ὁρῶντες τὸ τῷ ἐκκλησιαστικῷ παρ' αὐτοῖς, κοινῇ σιωπῇ, δαρείος μὲν ἦκεν εἰς ἀντιδύδραν, ὅπως σιωπῇ ἀθανασίῳ τῷ ἰσοκράτους ἀφ' ὅσων ὅτι βεβαιώσῃ τῷ ἐν νικαίᾳ δοξαίτων. λούκιφρος δὲ ἀφ' ὅσων τῷ δαρείῳ τῷ ἀποστρέφας, ὅς ἀντ' αὐτῷ πῦρ ἐστὶ τῷ σιωπῇ τῷ ἀφ' ὅσων εἰς ἀντιδύδραν ἐν ταρταῖς πλὴν ἐνθάδε ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐλάβειν. ἐξήλθον μὲν γὰρ τοῖς ἀπὸ τῷ ἀρεῖας ἀνέστειλες, ὡν ἡγεῖτο δαρείος. διεφύερον δὲ, ὡς παρ' αὐτῶν εἶρη, καὶ παρ' αὐτοῖς σφίσις ὁμοδόξοις οἱ μὲν εἰς ἀποδῶκεν. μήπω γὰρ τούτου ἀπὸ τῷ φυγῆς ἐπιδύχθοντες, ἐφ' ὅσων παυλῖνον ἐπίσκοπον. ἐν τούτῳ δὲ πολλῶν πόλεων ἐπίσκοποι σιωπῇ εἰς ἀντιδύδραν ἀμα ἀθανασίῳ καὶ δαρείῳ, τὰ δεδογμένα ἐν νικαίᾳ κρατεῖν. ὁμοούσιον τε τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ τῷ ἁγίῳ πνέμα ὁμοόμοιον, καὶ τριάδα ὁμόμασον οὐ μόνον τὸ εἶδος, ἀλλ' καὶ ψυχῇ τέλειον χεῖρας δοξάζειν ἀντὶ τῶν ὅν ὁ θεὸς λόγος ἀνέλαβεν εἰσηγήσασθαι, καὶ τῷ τοῖς πάσαις ἐκκλησιαστικαῖς φιλότητος ἐδόκει. ἐπεὶ δὲ ἡ αὐτῷ τῷ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως ζήτησις τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἐτάραττε, καὶ συχνὰ αὐτῷ τούτων εἰσδίδας καὶ ἀφ' ὅσων ἦσαν, ὅτι μάλα σοφῶς μοι δοκοῦσιν οἰεσθαι, μὴ δὲ ἀρχῆς ἀπὸς ὅτι θεὸς τούτου κεχρησθῇ τοῖς ὀνόμασι, πλὴν ὡς πᾶσι τῷ σαββῶνι δοξαῖν ἐκδομένην πειρῶν ἵνα μὴ ἀπολείψω ὀνομασθῇ, αὐτὸν δόξῃς τῷ παρ' αὐτοῖς καλῶν. ἀντὶ ἐκείνου ἰδίᾳ νοοῖτο τειχῇ. καὶ τῷ μὲν ὡδε τοῖς ὅτε ἐν ἀντιδύδρᾳ σιωπῇ εἰσδίδας ἐδόξεν. ἀπολογούμενος δὲ ἐν τούτοις ἀθανάσιος αὐτῷ τῷ αὐτῷ φυγῆς διεξήλθε τὸν λόγον, ὃν αὐτῷ τούτου ἔγραψε.

Καὶ διὰ τούτου τῷ σιωπῇ, τῷ ἀφ' ὅσων δαρείος εἰς ἀντιδύδραν, ἀντὶ ἐν τῷ διχονοίᾳ τὸν λαόν. οἱ γὰρ μὲν τῷ χαίροντες εἰς αὐτὸν σιωπῇ παυλῖνον ὅτι ὡς ἔχοντες. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκκλησιαστικῶν. χαλεπῶς δὲ ἐνέκων ὅτι μὴ δεόν τῷ πλὴν πατρῶν σιωπῇ ἢ χρεονομία ἐγερῶν, οὐδὲν ἐξ ὅσων φανερόν ἐμέμψατο λούκιφρος

Mm.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀνιμῶν. οὐδετέρῳ δὲ μέρει κοινωνήσας, ὑπέχετο τὰ λυποῦντα ἐκείνοις ἐν σω-
δῶ διορθώσθαι. ἐν ᾧ δὲ τὸ πλῆθος πρὸς ὁμόνοιαν συναπλήν ἐσπούδαζεν. ἐπαρξά-
σθαι μὲν οὖν ἐκ τῆς ὑποφωρίας κεχωρισμένοις ἄνδράσι τοῖς τὰ αὐτῶν φρονήμασι
ἰδίᾳ σὺν τοῖσι, ἔξω τῆς πόλεως ἐκκλησιάζειν. ὁ δὲ παυλῖνος, εἰδὼν μὲν τῶν οἰ-
κείων, πρῶτον γὰρ ὑποβίβου καὶ γήρως ἀδιδόν ὄντα ἡμῶν βύσεβιος ὁ τῷ ᾄδει
αἰρέσεως πρῶτος, οὐτε δὲ ἐβόλε, καὶ μίαν αὐτῶν ἐκκλησίαν ἀπέκρινεν. βύσεβιος
δὲ ἀποτυχὼν τῷ αὐτοῦ, δὲ ἐδήμησεν ἀντιοχείας. ὑβρισμένος δὲ πρὸς αὐτὸν λούκι-
φρον, ὅτι μὴ παυλῖνου χρονοῖαν ἐδέξατο, ἐχάλεπεν τε καὶ κοινωνεῖν αὐτῶν διεφέ-
ρετο, καὶ ὡς εἰς ἐλπίδος τὰ δόξα μὲν τῇ συνόδῳ ἐν ἀνδρείᾳ ἀφαισθῆναι ἐπέχειν,
ὁ δὲ πρὸς φασίς ἐγγύς τῷ ἀπ' αὐτῶν καλουμένων λουκιφρονίων. οἱ
γὰρ ὅτι τοῖς αὐτῶν συναρχόντοι σφᾶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέχρισαν. αὐτοὶ δὲ καί-
πρ' ὑποτῷ λούκιφρονος, ὅτι τῶν ἀντιοχείων ὅν βύσεβιος βίωσεν, ἐπε-
ὡμολόγησεν ἐμμένειν τοῖς ἐν ἀνδρείᾳ, πρῶτον τῷ συνόδῳ πρῶτον ὁμοφρο-
νῶν τῇ κατὰ τοῦ ἐκκλησίας, εἰς ἁρμόνιαν ἀφίκετο. βύσεβιος δὲ καὶ πρὸς τὸν
τοῖς ἡμετέροις τῆς πίστεως ἐπὶ νωρτοῦ, καὶ ἡ φρονεῖν ἐδίδασκεν. ἐπειτα αὐτοῦ
δάξων, καὶ ἰλλυριοὺς διήλθε, καὶ εἰς ἰταλίαν ἦκεν. εἴτα δὲ ταῦτα πρῶτον ἀποφω-
τα κατέλαβεν ἰταλίαν, ὅς περ καὶ τῶν, πόλιν δὲ ἡδε ἀκοιταίρας, ὅτι σκαρπὸς ἡ ἐτυ-
χε γὰρ πρῶτος ἐκ τῆς ὑποφωρίας ἐπαρξάσθαι. ἰταλούς τε καὶ γάλλους διδάξας ποῖα
μὲν καὶ τῶν δόξῃ πρῶτος ἀποφωτα. ποῖα δὲ φέρεται. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡμετέροις τῇ ῥω-
μαίων γλώττῃ ἐγγύς, καὶ λόγους ἀξιοχρεοῖς, ὡς εἴρηται, βίωσεν αὐτῶν ἀπομαρ-
τύροις τοῖς ᾄδει δόγμασιν. ὡς μὲν ἰταλίας ὅτι καὶ βύσεβιος ἐν τῇ πρὸς δύ-
σιν ἀρχιερέων τῷ δόγματι ἐν νικαίᾳ συνόδῳ βίωσεν.

155 Ἐν τούτῳ οἱ ἀμφὶ μακεδόνιον, ὡς ἡ βύσεβιος, καὶ βύσεβιος, καὶ σαρδηνίος, ἡδη
εἰς τὴν πρῶτον μακεδονίαν κατέλθοντες, ὡς εἰς ἰδίον ἀφαισθῆναι σύστη-
μα, ἀδελφὰς λευκαίνας τῇ κωνσταντίνῳ τελευτῇ, συστάσθαι τοῖς ἐν σαρδηνίᾳ ὁ-
μόφρονας αὐτοῖς ἡμετέροις, βίωσεν ἡμετέροις ἐπὶ τῇ πόλιν, καὶ τοῖς ἀμφὶ ἀνέκρινον, ὅτι
βίωσεν ἐν τῇ πόλιν πρῶτον ἀπεκρήνυσαν. τῇ οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκτελεῖσθαι ὑπερ-
ῷ ἐν σαρδηνίᾳ πρὸς αὐτῶν κυρωθεῖσθαι, ὑπεκρίθησαν. ἐκ τῶν μὲν δὲ ἡδη πόλιν
πρὸς τοῖς ἀμφὶ ἀνέκρινον ἀφαισθῆναι, πρῶτον αὐτοῖς ὁμοδόξοις κοινωνήσαντες, τὰ δὲ
ἐκ τῶν φρονήτων τῶν παλαιῶν ἀπεκρίναντο, ὡς οἱ καὶ τῷ δύναν, ὅτι ὁμοφρονεῖν ἐδ-
ξάζον. ἀέλιος δὲ ὅτι κατ' οὐσίαν ὁμοφρονεῖ, καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἰδίας ὑπο-
στάσεως πρῶτον καὶ ὑποβίβου πρῶτον εἰς ἐνότητα τῶν ὁμοφρονούντων ὁνόματι. ὁ δὲ σφό-
δρα τῷ τῷ ὑποβίβου πρῶτον πατέρεα φύσεως διίσα ὅτι οἱ κεινότητι σφᾶς δὲ βύσεβιον ὁ-
μοφρονεῖν τῷ πατρί τὸν ὑποβίβου καὶ ὑποβίβου λέγοντας, καὶ μέσθιν ἀμφοῖν τῶν πρῶ-
των ὁδὸν ὁπλίσσασθαι, ἐκείνων πρὸς ἀκρον ἐν ἀμφοῖν χωρησάντων. ὅτι οἱ μὲν,
ὡς ἀπολαύειν τοῖς μεμφομένοις ἐπειράντο.

156 Ὁ δὲ βασιλεὺς πυθόμενος ἐκκλησιάζειν ἀθανάσιον ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ ἐκκλη-
σίᾳ, καὶ ἀδελφὰς διδάσκειν τὰ πλῆθος, καὶ πολλοὺς ἡμετέρων πείθειν εἰς χριστιανισμόν
μεταπείθων, πρῶτον αὐτὸν εἰσένειναι τῇ ἀντιοχείᾳ. μὲν οὖν δὲ ἐν τούτῳ, με-
γίστης πρῶτον ἐκκλησίας πρῶτον ἐκκλησιάζειν ποιησάμενος, ὡς πρῶτον τῷ
πρῶτον αὐτῶν βασιλέων φέρεται καὶ ἀδελφὰς, μὴ ὅτι τῶν ἀπὸ τῶν ἀντιοχείων
θεοῦ

[illegible]

Mm.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ὅτι ἤκουσεν ἡ ἀπὸ αὐτῶν ὧν τῆ βασιλέως ῥημάτων πρὸ ἔξομα ἢ τῆ εἰρημνύων
 „ ἀπόδεδξιν. γράφει δὲ ὧδε. Αρσακίω ἀρχιερεὶ γαλατίας ἐπιστολὴ ἰουλιανοῦ βα-
 „ σιλέως. Εὐχαισμός οὐ πῶς παρὰ τῆς χτ' λήρον ἡμῶν ἐνεκα ὧν μελιόντων αὐτῶν.
 „ πὰ γὰρ τῆς θεῶν λαμπαρὰς καὶ μεγάλα, κρείττονα πάσης μὲν δύχης, πάσης δὲ ἕ-
 „ πίδος ἰλεως δὲ ἔσω τοῖς λόγοις ἡμῶν ἀδράσθαι. πλὴν γὰρ ἐν ὀλίγῳ τοσαύτῳ καὶ
 „ ἡλικαύτῳ μελαβολίῳ ὀλίγῳ παρὰ τὴν ἐλμα. τί οὖν ἡμεῖς οἰομένη ταῦτα
 „ ὅς κεν, ὅθεν ἀποβλέπομεν ὁ μάλιστα ἢ θεότητα σὺν ὑψίστην ἢ παρὰ τοῖς ξένους
 „ φιλανδραπία, καὶ ἡ παρὰ τῆς ταφῆς τῆς νεκρῶν παρὰ μὲν ἡμῶν, καὶ ἡ πεπλάσμενη
 „ σεμνότης καὶ τ' βίον. ὧν ἕκαστον οἶομαι χρεῖσθαι πρὸ ἡμῶν ἀνηθῶς ἐπιτηδούεας.
 „ καὶ ὅτι ἀπόχρη τὸ σεμνὸν εἶναι τοιοῦτον. ἀλλὰ πᾶντας ἀπαξάπλως οἱ παρὰ πλὴν
 „ γαλασίαν εἰσὶν ἱερεῖς, οἳ ἢ δυσώπησον, ἢ πείσον εἶναι ἀπουδαίους, ἢ τ' ἱεραδικῆς λή-
 „ θουργίας ἀπόσπασον, εἰ μὴ παρὰ σέχοντο μὲν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ γεροπόντων
 „ τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ ἀνέχοντο τῶν οἰκετῶν ἢ ὑέων ἢ τῶν γαλιχαίων γαμετῶν ἀσε-
 „ βουμένων μὲν εἰς τοῖς θεοῖς ἀθεότητα δὲ θεοσεβείας παρὰ ἡμῶν. ἔπειτα παρὰ
 „ νεῖον ἱερέα μήτε θεῶν παρὰ βλάστην, μήτε ἐν καπηλείῳ πίνειν, ἢ τέχνης ἑνὸς καὶ
 „ ἐργασίας ἀγχαρῆς καὶ ἐπονδίσους παρὰ ἱεραδαί. καὶ τοῖς μὲν πειθομένοις ἡμα τοῖς ἢ
 „ ἀπειθουῦσιν ἔξωθεν. ἔξοδοι καὶ ἐκείνην πόλιν καλῶς ἐπὶ πυκνὰ ἵν' ἀπολαύ-
 „ σωσιν οἱ ξένοι τ' πρὸ ἡμῶν φιλανδραπίας, οὐ ὧν ἡμετέρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ-
 „ λων ὅς τις ἀν' ἀνθρώπων χρημάτων. ὅθεν δὲ ἐκπορήσας, ἐπὶ νερόν ἔχ' μοι τέως. ἐκείνου
 „ γὰρ ἐν αὐτῇ πεισμοῖς τοῖς τοῖς καὶ πᾶσιν πλὴν γαλασίαν ἐκέρχουσα διδύμῳ
 „ αὐτοῦ τοῖς ἱερεῶσιν ὑπηρετοῦσιν, ἀνδρόσκοπα φημι χρεῖσθαι. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς ξέ-
 „ νοις καὶ τοῖς μελαβόσιν ἐπὶ νέμεας πρὸ ἡμῶν ἀγχαρῆς γὰρ οἱ τῶν μὲν ἰουδαίων
 „ ὁδὸς μελατῆς. πρὸ φοιτοῖ δὲ οἱ δυσσεβεῖς γαλιχαῖοι παρὰ τοῖς ἐαυτῶν, καὶ τοῖς ἡμε-
 „ τέροις. οἱ δὲ ἡμέτεροι τ' πρὸ ἡμῶν ἐπὶ κοινῆς ἐνδεῆς φάινον. διδάσκει δὲ καὶ
 „ στωφσφέρῳ τοῖς ἡμῶν καὶ τῆς τοιαύτης λθουργίας, καὶ τῆς ἡμῶν καὶ κάμας, ἀ-
 „ πρὸ χρεῶν τοῖς θεοῖς τῶν καρπῶν. καὶ τοῖς ἡμῶν καὶ τῆς τοιαύτης ἀποποιῶν παρ-
 „ ἔχῃ, διδάσκων αὐτοῖς ὡς τοῦτο πάσαι αὐτὴ καὶ ἡμετέροις ἔργον. ὁ μὲν γὰρ γοῦν αὐτὸ πε-
 „ ποίηκεν ἐμῶν λόγοντα. ἔξω οὐ μὲν γέμεις ἔξω, οὐτ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι, ἔξω
 „ ἀνιμάσαι παρὰ γὰρ διὸς εἰσὶν ἀπομύες, ἔξω οἱ τε πτωχοί τε, δόσις δὲ ὀλίγη τ' φίλη
 „ τε. μὴ δὲ τὰ πρὸ ἡμῶν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ἀνθρώπων ἀνθρώπων συλχωρῶντες, αὐτοῖς τῇ ῥαθυ-
 „ μίᾳ καὶ ἀγχαρῶν. μάλλον δὲ καὶ παρὰ ὧν πλὴν εἰς τοῖς θεοῖς ἐλθῶν. εἰ
 „ ταῦτα πυθόμενοι ἐγὼ σε παρὰ τῶντα, μετὰς ἀφροσύνης ἔσομαι. τοῖς ἡγεμόνας ὁ-
 „ λυάκεις ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅρα. τὰ πλῆστα δὲ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς. εἰσιῶσι δὲ εἰς πλὴν πό-
 „ λιν, ὑπομύστω μετὰς αὐτοῖς ἱερέων. ἀλλ' ὅταν εἰς τὰ ἱερὰ φοιτῶσι τῶν θεῶν, εἰσω
 „ ὧν παρὰ τῶν. ἡγεῖσθαι δὲ μετὰς αὐτῶν εἰσω φραζώτης. ἐπέσθαι δὲ ὁ βουλόμε-
 „ νος. ἀμα γὰρ εἰς τὸν οὐδὸν ἦλθε τῶν ἱερέων, καὶ γέροντες ἰδιώτης. ὅς κεν γὰρ αὐτοῖς,
 „ ὡς οἶδα, τῶν ἐνδόν, ἐπεὶ καὶ ὁ θεὸς ταῦτα ἀπαμύει θεσμός. καὶ οἱ μὲν πειθομένοις, καὶ
 „ ἀνηθῶν εἰσὶ θεοσεβεῖς. οἱ δὲ ἀντεχόμενοι τοῦ τύφου, δοξοκόποι εἰσὶ καὶ κενόδοξοι. τῇ
 „ πιασιν οὐκ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι εἰμι, εἰ τ' μὴ ἔρα τῶν θεῶν ἰλεων καὶ ἀγχαρῶσιν ἐαυ-
 „ τοῖς. ἀνδρῶν δὲ αὐτῆς, ὅτι ἀμεμπτοὶ μόνον, ἀλλὰ πικρὸν εἰπεῖν μὴ καὶ τ' πρὸ
 „ ἡμῶν ἀπολαύσας δυσμενείας. Οὐ γὰρ μοι γέμεις εἰπεῖν κομιζέμεν ἢ ἡγεῖσθαι ἀν-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

" δρας οὐ καὶ τοῖς ἀπέναντι ἀθανάτοισιν. περὶ τοίνυν αὐτοῖς, εἰ τὸ πρῶτον ἐμολύκηδε-
 " μονίας ἀντέστην) πρὸς δὲ τοῦτο μὴ τὸς τῶν θεῶν ἰκέτας ἔχουσιν.

ἔπνομασαι

ἐπονομάσαι τοὺς κύλιξιν. ὑπολαβόντα δὲ ἵνα τὸ σατυμόνων, θαυμαστὸν, ἔφη, ὑπομύετε χρεῖσιν ἑπικαλούμενοι, ὃν παρορραχέως ἠρνήσασθε, ὡς καὶ τὸ δῶρον τῷ βασιλέως δοξάμενοι ὥς περὶ τὸ λιβανωτὸν ἑπικτεθείκατε. ἅμα δὲ τοῖς τοῦ ἡκουσμοῦ καὶ στυγῆσαν ὅσοι εἰργασάμετο, αὐτίκα ἀναπηδήσαντες δημοσίᾳ ἔθεντο βόωντες, καὶ δεδακρυμένοι, καὶ θεὸν αὐτὸν, καὶ πόλιν αὐτοῦ ποιεῖν μῆνται. οἱ μὲν τούτοις ἐπὶ σφᾶς τὸ δέχεσθαι. ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τοῦ γεγονότος, εἴγε ὅλως εἰπεῖν ὅτι, μόνον ἠγνώσαν τὴν χεῖρα μὴ συμπαράστασιν τὴν ἀγνοίαν. ἐπεὶ δὲ ὡς βασιλεὺς ἦλθον, παρορραχέως ὃν δεδώκει χρυσόν, οὐ μάλα ἀνδρείως τὸ οἰκεῖον δῶρον ἀπαλαβὴν ἤρωον. αὐτοὺς δὲ ἀνῆλθον, μὴ μέγα μνησθήσεσθαι, εἰ ὡς ὃν παρορραχέως ἐκτεῖς ἢ μῆνται ἢ δοξάζει, ὥς περὶ τὸ σῶμα διέκην δοῖεν ἄλλο χρεῖσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τὸν χαλεπῶς ἐπέκων, κτεῖναι μὲν αὐτοὺς ἐφύλαξας, μὴ μῆνται γὰρ ἀξιώσειεν. ἀφελόμενος δὲ τὴν σφραγίδα, ἐξέωσας τὴν βασιλείαν.

Ταύτης δὲ τῆ γνώμης καὶ περὶ πόλεως τοῖς χριστιανοῖς ὑπῆρχεν ἀφορμὴς, ἡ
λαβόμενος ὁποῦνε καὶ μηδὲν ἐκείνην ἔχον παρὰ τοῦ μόνου θύφιν, ἡ πολιτείας ἐφθό-
νη καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχον, ἡ τοῦ δικαίου καὶ ἡ ἐξουσίας κοινω-
νῆν οὐ μελεῖσθαι. οὐ μὴν ὅσοι τοῖς αὐτοῖς παῖδας ξυμμεχόμενοι ἐκ διδασκαλίας τοῖς
κατὰ ἡγῆται ποιήσας καὶ συγγραφεύς, ὅσοι τοῖς τοῦτων διδασκαλίοις φοιτῶν. ὅστις
γὰρ αὐτὸν οὐ μετελὼς ἀπολινάειος ὁ σύρτος, πρὸς πόλιν ὁδοῦν εἰδήσιν καὶ λόγων
εἰδὲν κατὰ ἐκδοκασμένους, βασιλεὺς τε καὶ χρηστὸς οἱ κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν
μοῦντες τοῖς ὅτε ῥητορικοῦ καὶ ὅτι τοῦτων πλῆθος ἡγόμισεν, ὡς οἱ μὲν, ἐξήλθον
τὰ ἐν νικητῇ δόξαντα. οἱ δὲ, ἐκ τῆς ἐξουσίας ὁρμήν τε ἀνέσταν. ἐν τῷ οὗ μόνον
δημιουργεῖσθαι τὸ πείθον οἰόμενος, οὐ συμμεχόμενος τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἐλ-
λῶν ἀσκήσας μαθήμασιν. ὡς καὶ δὴ ἀπολινάειος ὅσοι εἰς κατὰ τὴν πολυμα-
θίαν καὶ τὴν φύσιν χρηστὸς μόνος, ἀπὸ μὲν τῶν ὁμῶν ποιήσεως, ἐν ἑπείν ἡρώους πλῆ-
θος ἐκείνην ἀρχαίολογίαν συμμεχόμενος μέγιστον τὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλείας, καὶ εἰς ἐι-
κοσιπέντα μέρη πλῆθος πᾶσιν παραμαρτυρίαν διδόν, ἐκείνῳ τῷ παρασημασί-
θῃ μόνος ὁμῶν μόνος τοῖς κατὰ ἡγῆται τοῖς κατὰ τὸν πόλιν, καὶ πλῆθος ἡγῆται.
ἐπαραμαρτυρία δὲ καὶ τοῖς μὲν ἀνδρῶν δράμασιν εἰκοσιπέντα καὶ μὲν δὲ καὶ πλῆθος
ἀνδρῶν δράμασιν, καὶ τὸ μὲν ἀνδρῶν λόγον ἐμμελῆσαι. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐκ
τῆς τῶν γραφῶν τῆς ὑποθέσεως λαβὼν τὸ εἰκονικὸν καὶ τοῦ μὲν μαθημάτων,
ἐν ὁλίγῳ χρόνῳ ἐπεπρόσθη ἱερίοις καὶ ἱσοδωμάτοις παραμαρτυρίας, ἡ γὰρ καὶ φρά-
σις καὶ χρονοκλίμα καὶ οἰκονομία ὁμοίαν τοῖς κατὰ ἡγῆται ἐν τοῖς ἀνδρῶν μαθήμασιν.
ὡς εἰ μὴ πλῆθος ἀρχαίολογία ἐπὶ μὲν οἱ ἀνδρῶν, καὶ τὰ πλῆθος φράσις ἐν ὁμῶν,
ἐπίσης, οἱ μὲν, τοῖς παλαιῶν πλῆθος ἀπολινάειου ἀποδοῖν ἐποιοῦν, καὶ ἐκ διδασκῶν τῶν-
των, πλῆθος αὐτῶν πλῆθος ἀφύειν γαυμάζοντες, ὅσοι γὰρ τῶν μὲν ἐξουσίας ἐκείνους
περὶ ἐν μόνον ἐκδοκασμένους. ὁ δὲ, τὰ πλῆθος ἐκ διδασκῶν, ἐν κατὰ πλῆθος χρο-
νῶν ἐκείνους ἐκείνῳ ἀπεμαρτυρεῖ. ὅσοι ἀνδρῶν δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλεῖα ἡτοι-
κοῖς κατὰ ἡγῆται φιλοσόφοις ἐστὶν αὐτῶν λόγος, ὃν ὑπὸ ἀνδρῶν ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ
διὰ τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μὲν ἡρώους ἐκείνους ἀποδοκῶντες τῶν δὲ ὁμῶν
περὶ τοῦ φρονεῖν. τὰ δὲ γὰρ ἐκ διδασκῶν ὁ βασιλεὺς, τοῖς ὅτε διὰ πρὸς ποιοῦν ἐπι-
σκόποις ἐπέγραψεν, ἀνδρῶν, ἐκείνους, κατὰ πλῆθος. τοῖς δὲ, πρὸς τὰ αὐτὰ ἀνδρῶν.

Mm.iii

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀνέγνως, ἀλλ' ὅτε ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, ὅτε ἀν' κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἱ βασιλεῖς πάντες
πορσαίη τῶν ἐκκαπαδοκῶν ἐκκλησιῶν ταῦτων τ' ὁποιοῦν ἀναγίγασσι, καὶ
ὅτε ἀπεικός. ἀλλ' εἴτε αὐτὸς, εἴτε δι' αὐτοῦ ὅτι ἐστὶν ἀγροῦ δι' αὐτὸν ἀνδρείας καὶ
παυδοῦσεως τὸν γράφοντα.

Ο δὲ βασιλεὺς πέρσαις ἐπιτραβύσαι ἀπουδαίμων, ἢ κεν εἰς ἀνιόχην τῇ σύ-
ρων. ἐκδοήσας δὲ τὸ πλῆθος, ὡς πολλὰ μὲν ἔσται ἐπιτήδεα, πολλοὶ δὲ πω-
λοῖτο, ἔπειτα φιλοτιμίας, οἷμα, τὸν δῆμον ἐπαρμόρους, ἐπὶ ἡπτον ἢ ἑδὲ τιμήματα
ἔα ἔω ἀρραῶς ὧνια πωλεῖσθαι, πρὸς ἐταξεν. ἐκφυγόντων δὲ τῇ καπῆλων, ἔα μὲν
ἐπιτήδεα ἐπέλιπεν. ἀνιόχῃς δὲ δὴν ἴον τοῦτο ποιήσασθαι, τὸν βασιλέα ὑβρίζον, καὶ ὅς
τὸν πῶγωνά αὐτὸς ὡς βασιλεὺς εἴη ἐπέσκωπτον, καὶ εἰς τὸ νόμισμα ὅ, τι αὐτοῦ εἶχεν
εἰκόνα. τὸν γὰρ κόσμον ἐπίσης τῇ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἔχοντι αὐτὸς ἡγεμόνι ἀναιετὰ
φθαι ἐπετάσσον. ὁ δὲ, ἔα, πρὸς ὅρμαθεις, ἡπεὶ καὶ ἀνιόχῃς κακῶς ποιήσεν, καὶ
ὅς τῃ αὐτὸν μετρίκιζεσθαι πρὸς ἐσθλὰ ἔειπε. ἔπειτα φωνῶν δὲ τὸ θυμὸς μεταβῆναι ὁρμήν
λόγους μόνοις τῶν ὑβρίων ἡμιόλου, καὶ ἄλλισον καὶ μάλα ἀφῆκον λόγον ὃν μισοπῶ-
γωνα ἐπέγραψε, καὶ ἀνιόχῃς διεξῆλθον. χριστιανοὶ δὲ καὶ τῇ ὁμοίως ἐχρήστο,
καὶ τὸ ἡμιόλου κρατῶν ἐσθλὰ ἔειπε. οἳ αὖτε σιωπῶντες ἐπὶ τῶν ἡμετέρων βα-
βύλας τοῦ μὲν τυρὸς καὶ τῶν ἐν δάφνῃ ναῶν ἐκ τῶν ἀλλωνος, ἀξίον ἀφῆκοντα.
ὁ δὲ χρῶμα δὲ ἐνέειπεν. δάφνη δὲ ἐπίσημον ἴης ἀνιόχῃς πρὸς ἀφῆκον, κομὰ μὲν
ἀφῆκον κυπαρίσων πολλῶν. ποικίλλει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις φυτοῖς ἀνιόχῃς τῇ κυπαρίσῳ.
ἔπειτα δὲ τοῖς δένδροισιν, ἀμοιβὰ δὲν ὡς ὁρῶν δὴ ὡς καὶ πρὸς τὰ παλαιοῦ ἀνιόχῃς
ἢ γῆ φέρει. ὅσον δὲ ἴς ἢ σκιά μᾶλλον πρὸς τὸν ἥλιον πρὸς τὴν γῆν ἐπὶ τῇ
ἡ τῇ κλάδων καὶ τῇ φύλλων μὴ συλῶνται ἔα τῇ ἀκτῖνα ὡς ἐδάφει ἐμεινῇ. ἢ
δὲς τε καὶ λίαν ἐπέταξεν ὅσιν, ἀφῆκον τε καὶ καλὰ ὑδάτων καὶ ὡρῶν ἀφῆκον-
τα, καὶ πρὸς τὸν ἀνιόχῃς πρὸς. ἐν τῇ δὲ πᾶσι δὲ ἡμιόλου μυστέροις, δά-
φνῃς τῇ κλάδωνος πρὸς ἀμὸς ἐξ ἀφῆκον, φῶντος ἀνιόχῃς τὸν ἐρατήν, εἰς
ὁ μῶνυμον φυτὸν αὐτὸν μεταβῆναι. τὸν δὲ, μὴ δὲ οὕτως ἀπαλλαγῆναι τῇ πάσῃ,
πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς κλάδους τῇ ἐρωμῆς, ἐκ δένδρον οὐδὲν, πρὸς τὸν ἐρατήν, καὶ τῇ
πρὸς τὸν ἐρατήν ἔα μάλιστα ἡμῶν τὸ χεῖρον, εἴπερ ἡ δὴ κεχρησμένον αὐτῇ. τοῦ-
τω δὲ ὅτι ὡς πρὸς ἀφῆκον τῇ δάφνῃ ἐπὶ τὴν τοῖς ἐπὶ τῇ ἀφῆκον ἀφῆκον ἐνομιζέτο. ἢ τε
γὰρ τοῖς καὶ ἡ φύσις τῇ χεῖρου πρὸς ἐρατῶν ὡς ἐπὶ τῇ δάφνῃ, καὶ ἡ ἔπειτα τῇ μύ-
θου ἐρωμῆς ἴς οὐσα, μικρὰς ἀφῆκον ἀφῆκον διπλοῦν ἀφῆκον τὸ πάθος τοῖς
διεφθαρμένοις νέοις. εἰς πρὸς ἀφῆκον πρὸς ἀφῆκον μὲν αὐτῇ μυστέριον χαλεπῶς
ἐξ ἀφῆκον, ἐκ ἀφῆκον εἰς ἀφῆκον πρὸς ἀφῆκον οὐ πρὸς ἀφῆκον διπλοῦν, οὐτε
πρὸς ἀφῆκον καὶ τῇ αὐτῇ ὡς ἀφῆκον μὲν αὐτῇ. ὡς γὰρ ἡ ἀφῆκον ἐκ τῇ ἐρωμῆς ἐν
δάφνῃ ἐπὶ τῇ χεῖρου, ἡμῶν ἴς καὶ ἀφῆκον ἐδάφει, καὶ ὡς πρὸς ἡ ἀφῆκον ἢ ἀφῆκον
φῶντος ὡς. καὶ δὴ ὡς δὲ σεβασμός καὶ πρὸς πολλοὶ τῇ ἡμῶν ὡς ὡς ὡς ἐπὶ
χεῖρου. ὡς γὰρ ἐν τῇ δάφνῃ ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον, καὶ νεῶς μετὰ
φῶντος τε καὶ φιλοτιμίας ἐξ ἀφῆκον, ὃν λόγους οἰκοδομήσας πρὸς ἀφῆκον τὸν ἀνιό-
χῃς πρὸς ἀφῆκον, ὡς ἐπὶ τὸν μὲν ὅσιν ἢ ἀνιόχῃς πόλιν. ἐπὶ τῇ δὲ πρὸς ἀφῆκον πρὸς
πρὸς ἀφῆκον ὡς αὐτῇ, ἐκ ὡς μὲν ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον
φῶντος ἀφῆκον τε καὶ πρὸς ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον ἀφῆκον
τὰ πρὸς

τὰ πρὸς τὴν βασιλείαν ἀνθρώπων ἐνθάδε παρὰ μὲν οὖν θύμῃ. φασὶ γὰρ αὐτὸν φύλλον
 δάφνης ἐμβάψαντα τῇ πηγῇ, ἔρυσσασθαι τὴν τῆς ἐσομένης γένεσιν ἐπὶ τῷ φῶτι
 ὅτι τὸ φύλλον δηλωθεὶς περὶ γένεσιν ὃ εἰς τὴν ἡγεμονίαν καὶ ἀρχὴν τῆς πηγῆς,
 ὥστε μὴ ἔξῃναι καὶ ἀλλοῖς παρὰ μὲν οὖν τὸ μῆλον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἷς τοῦτων
 μὲν ἀκριβῶς μυθολογούντων. ἐπεὶ δὲ γάλλος ὁ ἰουλιανοῦ ἀδελφὸς καὶ ἄλλοι καὶ ἄλ-
 λους παρὰ κωνσταντίνου ἐν ἀντιοχείᾳ διήγαγε χειριστὰς ὧν καὶ ἐς τὰ μάλιστα παρ-
 σεδῶν τοῖς ὑπὸ τῷ δόγματι μεμψιρρηκτοῖς, ἐγνωκεν ἡγεμονικῆς διδασκαμο-
 νίας ἐν ὕβρει ἀκολάτων ἀνδρῶν, τοῦτον ἐκκαθαίρει τὸν ἥμερον. ὑπολαβὼν
 δὲ ῥαδίως πεισέσθαι εἰ δὲ κίημιον ἐνθάδε ἀντιοχεὶς οἶκον, μετέστηκεν εἰς
 δάφνην, τὴν λαβὴν βαβύλα τοῦ μὲν οὖν, ὅς ἐστι λαμπερὸς ἐπεὶ ὅτι παρὰ
 τὴν ἀντιοχείαν ἐκκαθαίρει, καὶ ἐμψιρρηκεν. ὅς ἐκείνου δὲ λόγος, μὴ χρησιμεύουσαν
 σιωπῆς τὸ δαμόνιον. ἐδόκει δὲ τὰ μὲν παρὰ τοῦτο παθεῖν, ὡς θυσιᾶν ἀμει-
 ρῶν καὶ θεραπείας ἧς παρὰ τὸν ἥμερον. ἐδόξε δὲ τὰ μὲν ταῦτα, ὡς ἐκ γὰρ τῶν
 γυμνασίων ὁ μὲν οὖν οὐ σιωπῶν τοῦτο ποιῇ. καὶ γὰρ ἰουλιανὸς μόνου καὶ τοῦτο
 ῥωμαίων οἴκου μὲν, ἀποδῶν καὶ κνίσσης καὶ ἀφροσύνης θυμῷ, μετέστηκεν, ὅσον
 ἡρέμει. καὶ τὸ ἱερὸν ἔχον, ἡγεγῆς καὶ αὐτὸς τὴν παρὰ τὸν ἥμερον σιωπῆς τὴν ἀντιο-
 χίαν. γὰρ ἐβεβούλευτο ὁ βασιλεὺς πρὸς ὧν οἱ ἐδόκει πειραθῆναι τὴν μὲν οὖν,
 παρὰ γὰρ ἰουλιανὸς εἰς τὸ ἥμερον, ἀνὰ γὰρ μασι καὶ θυσιᾶς φιλοτίμος εἶμα τὸ δαμό-
 νιον, καὶ ἐδείτο πρὸς ὧν ἐσπούδαζε μὴ ἀμύγειν. ὁ δὲ, πρὸς φανῶς μὲν ὡς ἐκ ἐδή-
 λωσε μὴ διδάσκειν χρησιμεύειν. ἀλλὰ βαβύλαν τὴν μὲν οὖν γὰρ τινάδιντα τῇ γῆν.
 νεκρῶν δὲ, ἔφη, ἀνὰ πλεον ἐστὶ τὸ χρεῖον, καὶ τὴν τοῦτο καλύεσθαι παρὰ τὸν ἥμερον
 χρησιμῶς. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων κειμένων ἐν δάφνῃ κεκρῶν, συμβολῶν ὁ βασιλεὺς
 τὸν μὲν οὖν μόνον ἐμποδῶν γίνεσθαι τοῖς χρησιμῶς, παρὰ τὸν ἥμερον μετακινήσει
 τὴν γῆν, ὡς γὰρ οἱ χριστιανοὶ, εἰληκασθαι τὴν γῆν ὅτι τὴν πόλιν ὡς εἰς ἐσθλὰ
 ἱεραρχεῖν, οὐ νῦν ὁ μὲν οὖν κείνῃ δεδοκὼς ἀπ' αὐτῆς τὴν παρὰ τὸν ἥμερον τὰ
 τοῦτο. φασὶ δὲ τὸτε ἀνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ νέους, καὶ πατέρας, γέροντας τε καὶ παῖ-
 δας οἱ τὴν ἥμερον εἶχον, παρὰ κελεύουσιν ἀλλήλους παρὰ τὸν ἥμερον τὸ ὅσον δὲ τε-
 λέσαι ἄλλους, παρὰ φασιν μὲν τῇ ὡς τοῖς ὑπὸ τῷ ἥμερον ὅτι τοῦτο φιλίαν. τὸ δὲ
 γὰρ ὑπὸ τῷ ἥμερον καὶ παρὰ θυμίας κινουμένων, τὰ μὲν τὴν αὐτὴν γὰρ μὲν ἐκ
 τοῖς τὴν καὶ τοῦτο πρὸς τὸν ἥμερον. ὅς γὰρ φασιν τοῖς ἀλλοῖς, οἱ τοῦτο ἀ-
 κριβοῦντες, καὶ ὅς γὰρ τὸ πλῆθος ἐν ἑσπερίᾳ, καὶ ταῦτα τὴν ῥῆσιν ἐπὶ τὸν ἥμερον.
 ἡσυχίαν παρὰ τὸν ἥμερον οἱ παρὰ τὸν ἥμερον τοῖς γλυπτοῖς, οἱ εἰκαυχόμενοι τοῖς εἰδώλοις.

Εκ τούτου δὲ κινήσεις παρὰ τὸν ἥμερον ὁ βασιλεὺς ὡς ὑβρισμένος, ὑμωρθεὶς τοῖς
 χριστιανοῖς ἐβεβούλευτο. θεοῦ δὲ οὐ τὴν ὑπὸ τῷ ἥμερον ὅς γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς ἀμύγης καὶ παρὰ
 ἡμῶν ὑπὸ τῷ ἥμερον, ὅσον ἐπὶ τῷ ἥμερον. ἀντιτείναν τὴν μὲν ἔχον, τὸ βασιλεὺς ὅτι πα-
 ρὰ εἰς ἔργον ἦγε, καὶ τῇ ὑπεραίᾳ πολλὰς ὡς γὰρ ἀμύγης ἐκ τῆς χριστιανῶν, καὶ δεσμίαις
 ἐποίησεν. εἶνα δὲ ἵνα νεανίαν παρὰ τὸν ἥμερον παρὰ τὸν ἥμερον, θεοῦ δὲ οὐ τὸν ἥμερον, ὅσον
 βασιλεὺς ἐκ τῆς παρὰ τῆς ἥμερον. ὁ δὲ, ὅτι πολλοὶ τοῖς ὄντινι πλῆθος, οὐχ ἡττήθη
 τῇ βασιλῶν, ὅσον τὴν ὑπὸ τῷ ἥμερον. ἀλλ' ἀνὸδινον ἑαυτὸν φανῶς πα-
 ρὰ τὸν ἥμερον ὡς θεοῦ τῇ ἐπ' αὐτῶν γινομένων, καρτερικῶς τὰς πληγὰς ἐδέχετο,
 αὐτὸς τὴν αὐτὴν μὲν οὖν φασιν, ὅσον καὶ τῇ παρὰ τῆς ἀμύγης, μὴ μὲν οὖν αὐτῶν τοῦτων ἐφ'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

849

γὰρ ὅτε ἰσχυροῖς διανομοῦντες, ἐκοινώνουν αὐτοῖς τὸ σπουδαῖον, ὑπολαβόντες διδά-
 σκαι καὶ ὁρτοῦν τὸ ἐλπίσμα, καὶ ψυδαῖς ἀπελγέζαι τὸν χριστὸν τὰς παρρησίας. οἱ
 δὲ, ἅμα τοῦτο διανοοῦντες, καὶ χαρὸν ἔχοντες ὡς οὐκ ἀνὰ σῆμα τὸ ἱερὸν. ἐπεὶ δὲ τὸ παρ-
 ῥησιον οἰκοδομίας τὰ λείψανα κατεῖχον, ἀνέσκαψαν, καὶ τὸ ἑδάφος ἐξεκαθήσαν,
 λέγοντες τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν θεμελίον ἢ μόνον ὑπολίθεσθαι, σφισμὸν γε-
 νέσθαι μέγα. ὑποδὲ κλονοῦν τὸ γῆς ἐκ βάθρου ἀναδοξάμενοι τοῖς λόγοις ἰουδαί-
 ων δὲ ἀπολέσθαι οἱ τὸ ἔργον ἐπεβύβλον, καὶ ὅτι τὰ θεαυτοῦ πρὸς ἐργον. αἱ τε γὰρ
 πλησίον τοῦ ἱεροῦ οἰκίαι ἱε καὶ δημοσίαι σὰν ἐν αἷς κατέκλυνον, ἀθροῖον κατεβύβον.
 καὶ οἱ πλείους ἐκκαταβύβοντες, οἱ μὲν, αὐτίκα ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ἡμισητῆρες ὁρέ-
 θισαν, καὶ πεπηρωμένοι τὰ σκήνη ἢ τὰς χεῖρας. ἀλλοὶ δὲ, πᾶσι δὴ μέρη τῶ σώματος
 ἐδιδύχισαν. ὡς δὲ σείων ἔλκυσεν ὁ θεός, αὐτοῖς ἐπειρώωντες τὸ ἔργον οἱ ἐκκαταβύβοντες,
 οἱ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς αἰρήτης τῆς χυμώσεως ἀπὸ τοῦ βασιλέως παρὰ τὸν ἱερόν καὶ αὐτοῖς
 ἐν νομῷ ὄντες. φιλοῦντες γὰρ πῶς ἢ ἀνδραγαθίαν φύσις ἐν τοῖς καὶ ἡδονῇ παρὰ τὸ
 συμφέρον ῥέπειν, καὶ τοῦτο μόνον σιωποῦσιν οἱ αὐτοὶ τὸ καὶ ὁρτοῦν βύβοντες, ἀνελγέ-
 ζοντες τὸ ἐν ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς κεκατημένης, οὐτε παρρησίας ἡνὶ τὸ συμφέρον ἰδεῖν
 διδάσκοντες, οὐτε πείρα κινδύνων σωφρονισμῶν παρὰ τὸ δέον ἀναστήσειν, ὅπως καὶ
 τοῖς ἰουδαίοις τότε συμβεβηκέναι ἡρώμα. ἰσχυροὶ γὰρ ὄντες τῷ παρρησιον κωλύ-
 ματος καὶ φανερώς ὅτι δειξάμενος ὡς χαλεπαίνει τὸ θεῖον ὅτι τὰς γινόμεναι, πάλιν ἀ-
 νιῶνται ἐσπουδαῖον, λόγους, ἅμα ἱε τὸ δόλιον ἐνεχέμεν τὰς ἐργων. καὶ πῦρ
 ἐξαίφνης ἐκ τῆς θεμελίων τῶ ἱεροῦ ἀνέθορε, καὶ πολλοὶ ἀνήλωσαν. ὁ τοῦτο παρὰ
 πᾶτων ἀδελφῶν λέγοντες τε καὶ πιστεύοντες, καὶ πρὸς ὁσέων ἀμφιβόληται. πλὴν ὅτι
 οἱ μὲν φασὶν ὅτι βιαζομένων αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν παρρησιον φλοῖ ἀπαρτήσασθαι, τὸ εἰ-
 ρηνικὸν εἰργάτα. οἱ δὲ ἅμα ἠρξάμενοι τὸν χριστὸν ἐκφορῶντες. ἀλλ' εἴτε τοῦτο πῶς, εἴτε τὸ
 παρρησιον δέξασθαι, ἐκότερον φῶς τῶμα παρὰ πλησίον. ὅτι τοῦτο δὲ καὶ ἀνιῶν
 νέχῃ τὸ παρρησιον σαφέστερον ἱε καὶ παρὰ δόξότερον. αὐτομάτως γὰρ πᾶτων ἡ ἐ-
 σθῆς τὰ σημεῖα τῶ παρρησιον καὶ ἐσθῆς, καὶ τὸν ἡνὶ ἀγρῶσι πεποιτικημένα
 τὰ ἐσθῆς εἶχον, ὡς ἀπὸ ἰσχυρῆς παρρησίας καὶ ἐσθῆς. ἐκ τοῦτο ὅτι τοῖς μὲν
 αὐτίκα ἐκείνη θεὸν εἶναι τὸν χριστὸν, καὶ μὴ ὁρτοῦναι τὴν ἀνασῶσθαι τὸ ναοῦ. οἱ δὲ,
 ὅτι φῶς μακρὸν παρρησιον τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐμνήθη, καὶ ὕμνοις καὶ ἰκεσίαις
 ὑποτῶν τελεμνημένων αὐτοῖς, τὸν χριστὸν ἰσχυροῖς. ταῦτα ὅταν πιστὰ οὐ κατε-
 φαίνε, πιστεύοντες οἱ παρὰ τῆς θεαυτοῦ ἀκηκοότες ἐν τῷ βίῳ παρρησιον.
 πιστεύοντες δὲ καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἡμίτεροι τὸ ἔργον κατεκατόντες. μακρὸν δὲ
 ὁσέων ὁρτοῦναι τοῦ ἔργου διωνυθέντες.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ιστορίας ἑκτος.

κεϛ αζ.

Σα μὲν δὲ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ βασιλείᾳ συγκαρῆσαι τὴν
 ἐκκλησίαν ἐργῶν, ἐν τοῖς παρόντι δεδιχασθαι. ἅμα
 δὲ ἦεν ἄρχοντες, δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐπράδισαν πέρ-
 σης, ἐν τῇ διέβη τὸν δὲ φράτιν ποταμὸν. πα-
 ραδραμῶν τὴν πλὴν ἐδέξ, ἀφ' οὗ μὴ σὺς ἴσως τῇ ἐνοι-
 κομῶν, ἐπεὶ ἄρχηθεν πρὸς δὲ μετὰ τὴν ἐλθ-
 χεν ἡ δὲ ἡ πόλις, ἡ κεν εἰς καὶ ἑσπας. ἐνθα δὲ διὸς ἱερὸν
 ὁρῶν, ἐθύσε καὶ ἡνῆατο. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἐκ τῇ ἐ-
 πομῶν ἐπράδισαν μάλιστα ἀμφὶ δις μύριοις ὀπλίταις
 ὅτι ἡνῆα ποταμὸν ἐπεμψεν φυλακῆς ἐνεκα τῇ τῶπων, καὶ εἰς καὶ ἑρὸν αὐτῶν πα-
 ρεθρῶν ἡνῆα καλέσσι. ἄρσας καὶ τῶν ἄρχοντων ἡνῆα μὲν συμμάχων τι-
 ρωμάσις, ἐνθα καὶ συμμίσαντες τὴν πολεμῶν. ἀπαυθαδῆσας μὲν τε τῶν
 μετείου ἐν τῇ ὀπισθοῇ, καὶ αὐτὸν μὲν ἐξ ἄρας ὡς ὅτι τῇ δὲ παρὲς ἡνῆα μόνιαν, καὶ
 φίλον οἷς ἐνόμιζε τοῖς, κωνσταντῶν τε ὃν διεδέξατο ὡς ἀνδρῶν καὶ ἀσεβῶν λοιδο-
 ρηθῶντος ὕβριστικῶς μάλα ἡπείλησεν αὐτῶν. καὶ ἐπὶ χριστιανὸν ὄντα ἐπὶ τῶν ἐν-
 ὅτι τῶν πλὴν ὕβριν, ἡ ἐλασθη μὲν ἡ μὴ ἡμῖς, ἀπουδάξων εἰς τὸν χριστὸν, τούτο
 γὰρ εἰώθη πρὸς ἑκαστὰ τοῦ μὲν, ἀπεκόμψασεν, ὡς ἀποδιδῶν ὡς οὐκ ἐστὶ ἀμύνοι ὃν
 ἡνῆα τοῦ ὀλιγαριθμῶν τῇ παρὲς τῶν μὲν. ἐπεὶ δὲ ταῦτα καλῶς ἐλθὼν ἐνό-
 μιζε, τῶν ἐλασθῶν τῶν ῥωμῶν ἐπράδισαν ἡνῆα ἀφ' οὗ ἀσυνείων, καὶ πόλεις ἡνῆα καὶ
 φρούρια, τὰ μὲν παρὲς οὐσία. τὰ δὲ πολέμῳ εἶχεν, ἀπὸ τῶν ἐκείνων εἰς τὸ παρὲς οὐδὲν
 μὴδὲν τῇ κατόπιν παρὲς οὐδὲν, καὶ ὅτι γε δεήσας πλὴν αὐτῶν πόλιν ἐπὶ τῇ ἡνῆα.
 ἀλλ' ὅτι εἰρήνη, δὲ ὡς ἐπὶ ῥωμῶν. τὰ μὲν τε καὶ τ' ἡνῆα, τὰ μὲν καὶ ἐσπασθη. τὰ δὲ ἐ-
 πίμπαρ. πορὸ ὁ μὲν δὲ τῶν τῶν δὲ φράτιν, ὅτι πρὸς οὐδὲν ἀφίκετο κήσι φων-
 ῶς. πόλις δὲ αὕτη μετὰ τῇ, καὶ πᾶσι τῶν βασιλεῶν νῦν, ἀντὶ βασιλεῶντος ἔχουσα.
 ῥῆ δὲ αὐτῆς οὐκ ἀπὸ πολλοῦ ὀλιγαριθμῶν. ὡς δὲ τῶν νῦν οὐκ ἐλθῶν, ἀφ' οὗ τὴν μέσσην
 γλῶσσαν κήσι φωνῶν παρὲς οὐδὲν. ἀλλ' ἐπὶ ἀνδρῶντος ἐφάνετο, ἡ πλὴν πόλιν πρὸς ἐ-
 ναι, ἡ τῇ πλοίων καὶ ἐλασθῶν, ἀνὰ κρῖνας ἡνῆα ὡς αἰχμαλώτων ἐρε διώρυγα
 ναισι πόρῳ ἀνὰ τῶν οὐδὲν τῇ χροῶν. καὶ ἀφ' οὗ τῶν τῶν οὐδὲν, εἰλκυσε τὸν δὲ
 φράτιν ὅτι τὴν ἡνῆα. ταῦτα ἡνῆα τῶν ἐπράτῳ τῶν ἀπλεούσας ἔχων τὰ νῦν, ὅτι τὴν
 πόλιν ἐλθῶν. πλὴν πολλῇ δὲ τῶν οὐδὲν ἡνῆα τῶν ὀπλίων καὶ ἔφεαντων, ὡς παρ-
 ὶων φωνῶντος ὅτι τοῖς ὀλιγαριθμῶν τῇ ἡνῆα, ἰδὼν ἐν πολεμῶν γῇ μέσσην δύο μεγάλων
 ποταμῶν πολιορκου μὲν αὐτῶν πλὴν ἐπράδισαν, καὶ λιμῶν ἀφ' οὗ τῶν κινδυνῶν
 οὐσῶν, ὡς τῶν οὐδὲν αὐτῶν, ὡς τῶν αὐτῶν ὅδον ὡς ἀπὸ τῶν οὐδὲν, ὡς πόλεων καὶ τῇ
 κωμῶν δι' ὡς ἡνῆα καὶ τῶν οὐδὲν καὶ τῶν οὐδὲν ὅτι τῇ ἡνῆα μὴ ἔχουσῶν, κήσις ἀθλα
 παρὲς οὐδὲν ὅτι ἡνῆα ἡνῆα τῶν οὐδὲν ἐκείνησιν. ἐν τούτῳ δὲ τοῖς παρὲς
 τῶν οὐδὲν τῇ πλοίων ἐκείνησιν ἀπὸ τῶν οὐδὲν τὰ φορτία καὶ τὸ σιτηρέσιον τὴν ἐπράδισαν.
 ὅπως ἐν κινδυνῶν σφᾶς ἰδὼντες οἱ ἐπράδισαν, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀπὸ τῶν οὐδὲν ὅτι τῇ
 δειῶν εἰς ἀφ' οὗ τῶν οὐδὲν, καὶ παρὲς οὐδὲν τοῖς πολεμῶντος μαχέσων. συγκα-

Nn.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λέσας δὲ τοὺς φραγίους ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς παξιαρχὰς μὲν δὲ δεῖπνον, ἐνέβιβασε
τοὺς φραγίους εἰς τὰς ναῦς. οἱ δὲ, ἐν νυκτὶ τὸν ἡγεστὰ πλοῦσθαι, ἡδὴ πρὸς τὴν
πέραν ὁρῶντας ἦσαν καὶ δὲξάμενοι. τῇ δὲ ᾠρῶν, οἱ μὲν, ἀσθόμυροι ἡμῶντες, καὶ
ἀμύχτοι περὶ κελεύοντο. τοῖς δὲ ἐν κατεύδουσιν, ἐπέστησαν οἱ ῥωμαῖοι, καὶ ἡμέρας
ἐπιγυρομένης εἰς μάχην κατέστησαν. πολλοὺς τε ἀποβλήσαντες καὶ κτείναντες, διέ-
βησαν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ τότε μὲν πρὸς τῆς κήσιφῶντος ἐστρατοπεδεύοντο. δό-
ξαν δὲ ὅτι βασιλεὺς μηκέτι φασίερω χωρὶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχομένην ἐπὶ ἡγεστῶν,
τὰς ναῦς ἐμπαρήσαντες ὡς ἀπὸ τῶν φυλακῶν τούτων πολλὰν ἀπομαχόμενων ὄν-
των τὴν ἐπὶ ὁδὸν ἐποιούτω, ἐν ἀριστερῇ τῇ γῆντι ποταμὸν ἐγείναι. ἡγεστῶν
δὲ τῇ ἀρχομένην τὰ μὲν πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν χωρῶν δόφου καὶ πύργου ἐπι-
τήδεια ἐγείναι. μὲν δὲ ταῦτα πρὸς τῆς γῆς ἀποθανόντων ἡγεστῶν πύ-
ργων πρὸς τῶν ἡγεστῶν, ἐπὶ τῇδε ἀγῶνι φανείας ὡς ἀκὼν συλληφθεὶς, ἀγῶνι πρὸς
τὸν ἡγεστῶν. ἀνακρίνεται πρὸς τὸν ὁδοῦ, καὶ δόξας ἀγῶνι λέγειν, ἐπεισεν ἰν' αὐτῷ ἐ-
πὶ τῇ γῆντι τοὺς ῥωμαίων ὁδοῦ ἐπὶ τῇδε τὴν φραγίαν μόνον ὅτι πεινῶν ἢ τεσ-
τῶν ἡμερῶν χαλεπὴν ἔσεται τὴν πορείαν, καὶ χεῖρ τούτων σιτία φέρεσθαι τῆς
γῆς ἐρήμου οὐσης. ὑπακούει τε ὁ βασιλεὺς ὅτι πρὸς πρὸς τῆς γῆς, ἐδοκίμα-
σε ταῦτα πορεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇδε χωρῶντες καὶ μὲν πρὸς ἡμέρας ἐνέλα-
βον τῶν ποταμῶν, ὁ μὲν γῶν ὁ ἀρχομένης βασιλεὺς ἀποβλήσαντες, ὡμοχόρησεν ἡγεστῶν οἱ-
κείων ἀνδρομάχῃ πρὸς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐτοιμος εἶναι πύργου πρὸς τῆς γῆς ὑπομέ-
ναι. ἀγῶνι δὲ τῆς φραγίας, ὅτι τε μήκει τὸν ὁδοῦ, καὶ τῇ ἐνδείᾳ τῇδε ἐπὶ τῇδε, ἡ-
δη τεταλαιπωρηκότες, φασίερα πρὸς τῇδε ἐπέτετο. κατὰ τῆς δὲ μάχης συστάσης,
ἐξ ἀπὸ τῆς βίαιος ἀνακινήσεως ἀνέμους, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἡλιὸν τοῖς νέφεσιν ἐκάλυ-
ψε. ὅτι δὲ ἀέρι τὸν κόνιν ἀνέμιξε. σὺ τοῖς δὲ ἐπὶ πολλῆς ἀχλὺς οὐσης πρὸς τῇδε
ἡγεστῶν φέρει ὅτι τὸ βασιλεὺς τὸν ὁδοῦ καὶ πᾶσι χεῖρ, καὶ τῇ ἡγεστῶν κατὰ τῇδε
ὅτι τῇδε ἀπὸ τῆς γῆς. λέγει δὲ οἱ μὲν, πέρσιν οἱ δὲ φασίερα τῇδε τῇδε. εἰ-
σὶ δὲ οἱ ῥωμαῖοι φραγίαν τῇδε τῇδε ἡγεστῶν, καὶ ἐπὶ τῇδε ἡγεστῶν αὐτῶν τὴν πλη-
γὴν, ἀνακινήσαντες κατὰ τῇδε ἀβουλίᾳ καὶ ἀρσὺν τῇδε τῇδε πρὸς τῇδε κινδύ-
νοις τῇδε φραγίαν. ἀβουλίᾳ δὲ ὁ σύρτος σοφιστῆς τὰ μάλιστα τῇδε τῇδε καὶ φίλος αὐτῷ γε-
„ γυνὴς, τὰ δὲ πρὸς τῇδε κτείναντες ἀπὸ τῇδε γῆς. Τίς οὖν ὁ κτείναντες ποτὶ τῇδε ἀκού-
„ σαι, τῇδε οὐκ οἶδα. ὅτι δὲ μὴ πολέμιον εἶναι τὸν κτείναντες, σημεῖον ἐναργές,
„ τὸ μὴ δένα πολέμιον ὅτι τῇδε πληγὴν τῇδε μὴ εἶναι. καὶ τοῖς δὲ τῇδε κτείναντες ὁ πέρσιν ἐκεί-
„ λη πρὸς τῇδε τῇδε ἀπεκτονότα, καὶ μετὰ τῇδε ὑπὸ τῇδε φανέναι τυχεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν
„ οὐδὲ ἔρω τῇδε ἡγεστῶν κατὰ τῇδε, καὶ πολλὰ γε τοῖς πολέμοις ἢ χεῖρ, ὅτι ὡν οὐκ
„ ἔδρανε ὅτι πρὸς τῇδε τῇδε δόξαν, ἀλλ' ἔδρανε ἡμῶν πρὸς ἡμῶν αὐτοῖς τῇδε σφαγῆναι τῇδε
„ οἷς γὰρ οὐκ ἡγεστῶν τῇδε δὲ τῇδε οἱ ζῶντες ὅτι τοῖς νήμοις πάλαι τε ἐπέβλεψαν
„ ον, καὶ τότε διωκτέες εἰργάζονται, τῇδε τῇδε ἀδικίας ἀνακινήσεως, ὅτι ἐγῶντες ὅτι
„ τῇδε κτείναν βασιλεὺς δόξαν, καὶ μάλιστα γε τῇδε μάλιστα τοῖς τοῖς, οἱ τῇδε τῇδε ἐγῶντες.
βδ Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ὡς ἐπὶ τῇδε γῆς χεῖρ τῇδε ἔσεται ὑποδραστῶν ἡγεστῶν τὸν
σφαγῆναι. ὡς δὲ καὶ ἀγῶνι. οὐ γὰρ ἀπεικός ἵνα τῇδε τῇδε φραγίαν ἀβουλίᾳ εἰς νοῦν λα-
βεῖν, ὡς ἡγεστῶν καὶ πύργου ἀπὸ τῇδε μέρους τῇδε πάλαι τυραννοκτόνοις ἐπα-
νοῦσιν, ὡς ἡγεστῶν τῇδε πύργου ἡγεστῶν ἀποθανόντων, καὶ * ἡγεστῶν
ἢ φίλοις

Nn.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

καὶ τῷ δὲ θουμασότερα συμβῆναι ὡς ἐπιδείξειν τῇ μὴ ἀνδραγαθίᾳ ἀποδοῆσαι συζῆ-
ναι τὸ ἐπώνυμον τῶν χειρῶν ἀρησκείαν. ἀμύνηται πᾶσι πόντοι τὸν χρόνον ταυτίσας
τὴ βασιλείας ἀγρομακτῶν ὁ θεὸς ἐφάνετο, καὶ πόντος δαπαῖς συμφορᾶς ἐν πολ-
λοῖς ἐγένεσιν ἐπέτερε πλὴν ῥωμαίων ὑπήκουον. τὸ τε γὰρ γῆς σιωπῶντος ὑπὸ χαλε-
πότητων σφισμῶν ἵνα ἀπορῶν, καὶ τῷ οἰκημῶν ἐρῆπουμένων, ὥς ἀσφαγῆς
ἡὼ οἴκοι οὐτε ἀνθρώποις ἀφ' ἑλπίδων συμβῆναι δὲ ὅτι ἐν ἐπιτόμῳ, ἢ βασιλεύον-
τος αὐτῶν, ἢ καὶ τὸ δόλιον γῆμα τὴ βασιλείας ὄντος, καὶ τὸ συμβῆναι τοῖς παρὲς ἀγ-
γῶν ἀγρομακτῶν γέροντες πάντες. ἡνίκα δὲ ἡ θάλασσα ἐπινεστήσατο, αὐτὸς δὲ ἐπὶ
δρομῆς τοῖς ἰδίους ὄρεσι πῆλιν μείλει, καὶ μέγα πολλὸν πλὴν ξηρὸν κατέκλυσε· ὡς
καὶ ἐπὶ τῷ κερᾷ μὲν ἀποχωρήσαντος τῶν ὑδάτων, θαλάττω ἀρεθῶναι σκάφη.
ἀμύνηται πλὴν ἡμέραν καὶ ἡὼ τῷ δὲ σιωπῶντος, ἡὼ γῆς σφισμῶν παρῶν
ρῶνουν, εἰσέτι καὶ νῦν ἀγρομακτῶν ἐπινεστήσαντες ἐορτὴν ἀγροισι. λῆγους τὲ πλείους
ἀνὰ πᾶσιν πλὴν πόλιν καὶ ὄρους, καὶ χειρῶν τοῖς καὶ τῶν παρῶν ἐρῶντες, λαμ-
πρῶς μέγα καὶ δόξα ὡς ταῦτα ἐπὶ τελευτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐχμοὶ ἐπὶ τῇ
ναντες πόντος τοῖς καρποῖς καὶ τὸν ἀέρα ἐπὶ τῷ τῆς βασιλείας ἡμῶν αὐτῶν.
τεῦθεν ἀποδοῖ τῷ ἐπὶ τῇ δειῶν ἐπὶ τῷ ἀλόγων ζώων ἐρῶντες ἀνδραγαθίᾳ ἢ
λαυνεν ὁ λιμός. ἐπακολουθῶν δὲ καὶ ὁ λοιμός, ἰδίους ἐπὶ γὰρ νόσοις, καὶ τῷ σώμα-
τι διέφθιρε.

γδ Τὰ μὲν δὲ καὶ ἰουλιανόν, ὡς ἐρε. μὲν δὲ τοῦτον κοινῇ σιωπῶντος τῶν τρα-
ποπέδου πᾶσι λαμβανῶν πλὴν βασιλείαν ἰουλιανός. ἡνίκα δὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ αὐτῶν
κεῖται παρῶν ἀγρομακτῶν ἀντὶ τῷ τραπιδόματων, αὐτὸς χειρῶν ἀντὶ τῇ λέ-
γων, πῆλιν μὲν τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τῷ σύμβουλοι τὴ βασιλείας οὐ παρῶντες, εἰσὶν τε δὲ
καὶ ἡ τραπιδόματῶν τὴν πῆλιν μὲν τῆς αἰτίας, χειρῶν τοῖς ἐπὶ σφᾶς ἐκέλευον.
ἐν κινδυνῷ τὴν τῶν παρῶν ἀγρομακτῶν ὄντων ἐκ τῆς ἰουλιανῶν τραπιδόματῶν, κα-
μνότης τῆς τραπιδόματῶν τῶν ἐπὶ τῇ δειῶν, ἀντὶ τῶν εἰδέναι εἰς συμβῆναις ἢ τῇ
πᾶσι τοῖς ἵνα πέρας τῶν παρῶντων ῥωμαίοις ὑπὸ τελευτῶν. τῇ δὲ πείρα μαθῶν
ὑπὸ τομῶν τῶν παρῶντων βασιλεύσαντος κακῶς παθεῖν τὸ ὑπήκουον, μη-
δὲν μὴ ἡσυχίας, ἐρε. αὐτῶν τοῖς ἡγεμονίοις τῶν ἐνθάδε ἐν τῇς ἐκκλησίᾳς ἀνδραγαθί-
ας, καὶ τὸ τῶν ἐπὶ τῇ δειῶν παρῶντων, καὶ μόνον τῇ δειῶν τοῖς ἀγρομακτῶν πλὴν
τῶν χειρῶν πᾶσιν. ἀπέδωκε δὲ καὶ τῇς ἐκκλησίᾳς καὶ τοῖς κλήροις, χήραις τε καὶ
πῆλιν τοῖς, καὶ εἰπὶ παρῶντων ἐπὶ ἀφῆκα καὶ ἡμῶν ἀρησκείας δωρητῶν, ἢ νομοθετητῶν
ἐπὶ τῇ δειῶν, ὑπὸ κωνσταντίνου καὶ τῶν αὐτῶν παρῶντων. ὑπὸ τῶν δὲ ἐπὶ ἰουλιανῶν ἀφῆ-
ρε. παρῶντων τῇ δειῶν τῶν πλὴν ὑπὸ τῶν δειῶν διέποντι γῆμιν νομοθε-
σίαν εἰς κεφαλῶν ἡμῶν ἀφῆκα πᾶσι λαμβανῶν τὴν ἰεράν πῆλιν μὲν τῇ δειῶν
γάμον πειρώμενον, ἢ καὶ ἀκολάτως μόνον παρῶντων, μή τι γὰρ ἀφῆκα τῇ
ἐπὶ τῇ δειῶν. ἐπὶ δὲ τῶν τῶν νόμον, καὶ τῶν μὲν ἀφῆκα ἀνδρες ἐπὶ τῇ ἡγε-
νίας ἰουλιανῶν ἐπὶ τῇ δειῶν πῆλιν γάμοις ἐπὶ τελευτῶν, καὶ ἀντὶ τῇ καὶ
πειρῇ παρῶντων, οἳ γὰρ φιλοῦν τὴν ἀφῆκα ἐπὶ τῇ δειῶν ταῦτα ταῦτα, ἀκινδύ-
ως ὑπὸ τῇ δειῶν δις παρῶντων τῇ ἀρησκείας.

δδ Αἱ δὲ παρῶντων δειῶν τῇ δειῶν τῇ καὶ ἀφῆκα πᾶσιν ἀντὶ τῇ τοῖς
παρῶντων ὡς ἐκκλησίαν. ἰουλιανῶν γὰρ βασιλεύοντος, ὡς πᾶσι τῇ δειῶν
νισμοῦ

[illegible]

Nn.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ῥητοῖς πλὴν τοῦτο· ὅτι ἐν νικαῖα βυβλίου των ἐκτελεῖσθαι πῖστιν, τῇ ἰδίᾳ γραφῇ
ἐποταξάμενος.

[illegible]

55 Ο δὲ ἰοβιανὸς ἀπὸ τῶν ὅτι τὴν κωνσταντινουπόλιν, εἰς ἀπίνης ἐν δαδασάνοις
 χωρίῳ τῆς βιθυνίας καὶ ὁδὸν ἐπελάττησεν, ἢ ἀφ' ἑστέρεον, ὡς ἱνὲς χέροισι, δὲ πη-
 σας, ἢ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ οἰκήματος ἐν ᾧ ἐκ αἵτουθεν ἀσθέστω παρορράτως ἐγ-
 γρημένους. ὑπὲρ γὰρ ἐκμάδα καὶ νομιζήναι τοῖς τοῖχοις ἀμέτῳ, πολλῶν ἀν-
 θράκων αὐτῶν καὶ οὐκ ὡς, ὡς ἡμῶντος ἀφ' ἧς ἀγέαν. ἐπεὶ δὲ εἰς νίκην καὶ
 βιθυνίας ἀφίκετο ἡ στρατεία, ἀναγερθεῖσι βασιλέα οὐδὲν ἱνὲς ἀν-
 θρὸν καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀξίον. ἔτυχεν δὲ τότε πρῶτον ἀπὸ τῆς ὑποφύας φυγῆς. λέγεσθαι
 γὰρ ὡς ἡμεῖς ἰουλιανὸς ἐκέρχεται ῥωμαίων, σὺν τῶν ματάρχων αὐτῶν ὄντων, καὶ τοῦ
 καὶ ἀλάττου ὡς καὶ οὐκ ὡς ἰοβιανῶν, τῆς στρατείας ἀπεώσατο, καὶ αὐτῶν φυγῇ ἐ-
 ζημίωσε.

ζημίωσεν. παρέφασιν μὲν ὡς οὐ δεόντως ἐπαῖξε τοὺς ἑκὼν ἐρασιώτας παρὲς τοὺς
 πολεμίους. ὅτι δὴ δὴ γὰρ, ἐν δὲ δὴ γὰρ. ἐν δὲ δὴ γὰρ. ἐν δὲ δὴ γὰρ. ἐν δὲ δὴ γὰρ. ἐν δὲ δὴ γὰρ.
 τοῖς, ἡ κεῖν εἰς τὴν ναὸν θύειν. σιωπῶν δὲ αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἐνιδρύσας. ἔτος γὰρ παλαιὸν ῥω-
 μαίοις, τὸν ἡγευμένον τὸν ἰοβιδμῶν καὶ ἐρκουλιδμῶν, τὰ γράμματα δὴ ταῦτα τῶν ἐν λό-
 γῳ ἐρασιωτῶν, ὅτι μὲν ἀφ' ἡρακλείους. τὸ δὲ ἀπὸ διὸς λαβόντα πλὴν παρρησιᾶν
 καὶ νότον αὐτὸν φῦλασας ἐπεσθαι τὰ βασιλῆς. ἐπεὶ δὲ ἐμύνην ἑσφαιμείβην, τοῦ
 ναοῦ τὸν οὐδὸν θαλλοὺς τῶν δὲ δὴ γὰρ καὶ ἑλόντων ὁ ἱερὸς νόμος ἡλικιωκῶν παρὲρ-
 ραμε τοὺς εἰσιόντας, ἐκπεσούσης δὲ σαλόνος ὅτι τὸ αὐτὸ ἐσθῆτα, χαλεπῶς ὑπέκειν
 οὐδὲν ἐνιδρύσας. καὶ γὰρ χριστιανὸς, καὶ τὰ ῥαῖνον ἐν ἰοιδρῶν. φασὶ δὲ καὶ τοῦ βα-
 σιλέως ὁράντος, αὐτὸν παρὲς τεμῆν καὶ ἀπορίψαι. ἐν αὐτῇ τῇ φησὶ ὅσον ἐβρα-
 χητῆς ἐσθῆτος. τὸ δὲ ἐξ ἐκείνου μεμνῶν ὁ ἰουλιανὸς, οὐ πολλῶν ὑπερὶ κατεδίκησεν
 αὐτῶν πλὴν μεμνῶν τῆς δευτέρου διωκτικῶς οἰκεῖν, αἷμα σκηπάλμυρος πλὴν παρὲρ
 τοὺς ἑκὼν ἐρασιώτας ῥασιάνω. καὶ γὰρ ἐβούλετο δοῦναι δὲ τὸν ἱερῶν καὶ κακῶς
 αὐτὸν ποιῆναι ἵνα μὴ μὲν τυρεὺς ἢ ὁμοιογενεὶς γὰρ ἀξιοθεῖν, καὶ γὰρ τῶν ἐνεκα
 τῆς αἰτίας καὶ τὸν δὴ γὰρ ἐφείσαστο χριστιανῶν, ὁρᾶν αὐτοὺς δὲ κλέψαν καὶ σύσασι τοῦ
 δόγματος τοὺς κινδυνῶν ποιεῖν, ὡς ἐν τοῖς παρὲς εἶρηται. ἐπεὶ δὲ ὁ ἰο-
 βιδμῶς ἐπεβάρη πλὴν ῥωμαίων ἡγεμονίαν, μετὰ κλητῆς ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰς νίκην, καὶ
 συμβαλὼν ἐκείνον τελευτήσας, βουλεύσας μὲν τοῦ ἐρασιωτῆδος ἐν τῷ τότε τῶν με-
 γάλους δευτέρου ἐχόντων, φησὶ πάλιν αἰρῆσαι βασιλεύειν οὐδὲν ἐνιδρύσας. ὡς δὲ
 τὰ σύμβολα τῆς δευτέρου ἐξέτατο, κεχερσῶν τῶν ἐρασιωτῶν κοινωνὸν αὐτῶν τὸ βα-
 σιλέας ἐτερον ποιήσασθαι, τὸ μὲν ἔχειν με φησὶν δευτέρου ὑμῶν ὡς ἀνδρες ἐρα-
 σιῶται, ἐν ὑμῖν καὶ. ἐπεὶ δὲ εἰλεσθε ὅν τινα ἀπείτε, ὅτι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ἐν ἐμοί. καὶ
 χρεὶ τοὺς μὲν δευτέρου ὑμᾶς ἡσυχίαν ἀγαθὴν ἐμὲ δὲ ὡς βασιλέα, τὰ παρρησιᾶ
 σκαπεῖν. καὶ τότε μὲν ταῦτα παρρησιᾶσας, ὅτι εἴξε τοὺς ἐρασιώτας. μετ' οὐ
 πολὺ δὲ τῶν ἡγευμένων εἰς κωνσταντινὴν πόλιν, ἀνέκρηψε βασιλέα τὸν ἀδελφόν. καὶ
 τῆς ὑπηκούου τῶν παρὲς ἡλίου ἀνίσχοντα, πρὸς ἐδωκεν αὐτῶν. τὰ δὲ ἑκὼν ἰλλυριῶν
 ὅτι τὸν ἐσπέρειον ὡκεανὸν καὶ πᾶσαν πλὴν ἀντικρὺ ἡπείρου μέχρις ἐσθῆτων λι-
 βύων, ἐφ' ἑαυτὸν ἐπαῖξεν. ἀμφω δὲ χριστιανῶν τὸν ἱερῶν ἐνιδρύσας. δευτέρου ὅ-
 πλὴν δόξαν καὶ τὸν ἑσθῆτων. οὐδὲν μὲν γὰρ ἀδελφῶν τὸν ἐπὶ σκάπων μυσταγωγῶν χρι-
 στιανὸς ἰνίκα ἐβασίλειον, πλὴν δευτέρου πῖστιν ἐξήλου, καὶ δὴ τὸν ἡγεῖτο μὴ βιάζε-
 σθαι πάλιν ὁμοδοξοῖς αὐτῶν ποιῆν. οὐδὲν ἐνιδρύσας δὲ τὰ αὐτὰ φερον τοὺς ἐν νι-
 καίᾳ σιωπῶν, τοῦτο μὲν ὡφείδε. τοὺς δὲ ἐτέρως δοξάζουσιν, ὅτι ἐν ὡφείδε.

Ἐπεὶ δὲ κωνσταντίνου πόλεως ἐξεδήμνησεν ὅτι πλὴν ῥωμῶν ἀφ' ἡρακλῆος πο-
 ρὸν ὁ μὲν, ἡλικιωκῶν οἱ παρὲς ἡλικιωκῶν καὶ βιθυνίαν ὅτι σκαπτοὶ, καὶ ὅσοι δὴ οἱ ὁμο-
 ούσιον τὰ παρὲς τὸν ἡγεῖν λέγειν ἡλικιωκῶν, παρὲς τῶν παρὲς τῶν ἑκὼν αὐτῶν ὑ-
 παλιανὸν τὸν ἡρακλείας τὸν παρὲς τῶν ὅτι σκαπτοὶ. ὡς τε ὅτι ῥαπῆναι ἡλικιωκῶν ὅτι
 διορθώσας τοῦ δόγματος. παρὲς τῶν παρὲς δὲ αὐτῶν, καὶ τὰ παρὲς τῶν ὅτι σκαπτοὶ διδά-
 ξαντες, ἑκὼν οὐδὲν ἐνιδρύσας, ἐμοὶ μὲν, ἐφη, μὲν λαοὺς τετραμένους οὐ θέμις
 ταῦτα πολυπραγμονεῖν. οἱ δὲ ἱερῶν οἱς τοῦτο μὲν, καὶ ἑαυτοὺς ὅτι σκαπτοὶ σιωπῶν.
 ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως ἀποκρινάμενος παρὲς τὸ ὑπαλιανὸν παρὲς τῶν
 σιωπῶν ὅτι ῥαπῆναι. καὶ ὅτι μὲν ἐκὼν οὐδὲν ἐνιδρύσας, τελευτῶντες ἐν φησὶν.

Nn. iiii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀκυρον εἶ) τὰ ἐν κωνσταντινουπόλει πεπορευμένα σπουδὴ τῶν ἀμφὶ τ' ἀδδξιον, καὶ ἀγκύριον. ὅρχειν δὲ καὶ πλὴν ἐκθεσιν ἡς πίστεως, ὡς ὡς δυνάμει ὅτι σὺ πῶν οὐδὲ πορευομένοις. ὑπογράψαντες πρὸς ἐσθλὰ σὺν ὅτι ὑπογράψαντες ἀποκηρύξας τοὺς ἀνυπόμοιους κατ' οὐσίαν. εἶ) γὰρ τοὺς ὁμοίου πλὴν πορευθήκην ἀναγκάσειν δὲ τὴν σημασίαν τῶν πορευθέντων. πῶς γὰρ πολλοὶ δέονται καὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν, ἥ ἐν σελευκείᾳ ὁμολογηθεῖσιν. ἐν ἐκείνῳ δὲ ὅτι τῇ ἀφιερώσει ἡς ἐν ἀνυποχέαι ἐκκλησίας. τοὺς δὲ καταρεθέντας πορεύσιν ἀνυπόμοιους ὡς πατρὶ τὸν υἱὸν λεγόντων τοὺς ἰδίους ἀπολαμβάνειν θρόνους, ὡς πορεύσιν ὡς ἐκβεβημένοις τὴν ἐκκλησίαν. εἰ δὲ ἡς αὐτῶν καὶ ἡ γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνῳ, ἐκ τῆς ἰσχύος κινδυνεύου τοῦ ποιῆν. δικαστὴς δὲ εἶ) τοὺς ὁρθῶς δδξάζοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι σὺ πῶν πᾶσι ἐκείνῳ σιωπῶν. τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς οἱ μὲν τυρέες εἰσι τῶν ἐκείνῳ βεβιωμένων. ταῦτα οὐδὲ σὺ πῶν τοὺς πορεύσιν ἀδδξιον κεκλήκασι καὶ μετὰ μοίρας αὐτοῖς μετέδωκαν. οἱ δὲ οὐχ' ὑπήκουον, τὰ δδξάντα τοῖς πῶν τῶν ἐκκλησίας ἐδήλωσαν. λογισάμενοι δὲ ὡς εἰκὸς ἀδδξιον τὴν οἰκείας μερίδος ποιῆσαι τὰ βασιλεία καὶ δδξάντων αὐτοῖς, ἐγνωσθὲν φθάσαι, καὶ τὰ πεπορευμένα ἐν λαμψάκῳ μινύσαι. ὁ δὲ καὶ ἐποίησεν, ἐπορεύοντι οὐδὲν ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκ δδξάντων, ἐν ἡσυχίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀποδημοῦντι γὰρ τὰ ἀδελφῶν εἰς πλὴν πορευθέντων ῥώμῃ, μέγιστον σιωπῶν. ἀδδξίῳ δὲ τὰ πορεύσιν βασιλεία καὶ τοὺς ἀμφὶ αὐτὸν ἡδὴ καὶ γνώμῃ σιωπῶν. πορευθέντων οὐδὲν τοῖς ἐν λαμψάκῳ πορευθέντων πρὸς ἐκείνους μὴ δδξάντων πορεύσιν ἀδδξιον. ἐπεὶ δὲ ἀντίστοιχον ἐστὶ ἐν κωνσταντινουπόλει γινώσκοντι ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ τὰ βεβιωμένα καὶ τῶν ἐν σελευκείᾳ δδξάντων, ἀδδξίῳ ἐμμένοντες, κινήσειν πορεύσιν ὁρθῶν, τοὺς μὲν ὑποφύειν οἰκείν πορευθέντας. τὰς τὴν ἐκκλησίας πορεύσιν ἀδδξίῳ τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀδδξιον. ἐν τούτῳ γὰρ πλὴν σιωπῶν καὶ ἐκείνους. ὑποφύειν γὰρ μὴ οἱ πέρας τὰς ὅτι ἰσοδυναμοῦν τριακονταετῆς σπονδὰς λύσσει. τῶν δὲ μηδὲν νεώτερον ἐκείνῳ ἐν ἀνυποχέαι διέτελει, ὡς δὲ δδξάντων μὲν τῶν ὅτι σὺ πῶν ὑποφύειν φυγῶν καὶ ἰερόντα. παυλίνου δὲ τὸν βίον ἀδδξίῳ, ἐφείσθη. τοὺς δὲ ἀδδξίῳ μὴ κοινωνοῦντας, τῶν ἐκκλησιῶν ἀπήλυνεν. εἰς χεῖμα τὰ τε ἐκείνους, καὶ ἡκίετο καὶ ἡκίετο ἐπέτελε.

ἡ) Γέγονε δὲ τότε, ὡς συμβεβηκέναι, καὶ τούτων δδξάντων, εἰ μὴ ὁ καὶ πορευομένους ἐπέλαβε πόλεμος. τυραννήσας γὰρ ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὴν ἐν βεβαίῃ γέγονε φράσιν ἀδδξίῳ, ἡπεύχοντο καὶ οὐδὲν. ὁ δὲ, ἐκ τῆς σιωπῆς ἡδδξίῳ, συμβεβηκέναι αὐτῶν ἐν ἀκρόχει τὴν φρυγίαν πόλιν. πορευθέντας τε ἀγῶνους καὶ γωμαλείου τῶν αὐτῶν φρατῶν, ζωγρήσας αὐτὸν ἐκ τοῖς πορευθέντας, ἡδδξίῳ ἀνδρῶν. τοὺς μὲν γὰρ λέγει καὶ τὸν δδξίῳ αὐτοῖς ὁμῶς, ὁμοῖοι διχῶν διχῶν. πορευομένους δὲ δύο δένδροις ἐκ τῶν πολλῶν διεσῶσι καὶ καμψαίσι πορεύσιν ἡ ἐκείνους ἐκείνους φυτῶν πορευθέντων σκῆτος, ἐκ ἀφ᾽ ἧς ἀνδρῶν. τὰ δὲ, πορεύσιν πλὴν σιωπῶν εἰσιν ἀνδρῶν θέντα, διέσπασε τὴν ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ τέλος ἔχον ὁ πόλεμος, ἡκίετο εἰς νίκην. ἐν ἡσυχίᾳ τε γέγονε, αὐτῶν ἐπὶ τῇ τοῖς οὐχ' ὁμοῖως αὐτῶν πορεύσιν δδξάζοντες. ὑποφύειν δὲ ἐκείνους καὶ τῶν ἐν λαμψάκῳ σιωπῶν. καὶ τῶν καὶ τοὺς τὰ δδξίῳ φρυγίῳ πορευθέντας, καὶ πλὴν ἐν δδξίῳ πορεύσιν τὴν πίστεως ἐκείνους πορεύσιν γωφίᾳ ἀπεκλήρυνεν. οὐτῶν δὲ ἔχον ὁρθῶς, ἀγῶν ἐκ τῆς κυζίκου ἡδδξίῳ. καὶ ὁμοδδξίῳ

καὶ ὁμοδόξων ἀπὸ ἐπίσχετων σύλλογον καθίστας, ἐβιάζετο κοινωνεῖν αὐτοῖς τῆς πί-
στεως. ὁ δὲ, τὰ παρῶτα ἀνδρείως ἀντέτεινεν. ὑποφειλὼν δὲ φυγὼν καὶ τὴν οὐσίαν ἀ-
φάρεσιν δέσας, ταῦτα γὰρ ἠπείχε μὴ πειθόμενῳ, ὅτι παρὰ τὸν ἐποίησε, καὶ δι-
θύς μετεμύθητο. ἐπαμύθητῶν γὰρ εἰς κύριον, δημοσίᾳ δὲ ἀμύθητον ὅτι τῆς ἐκκλη-
σίας ἐξήγαγε, καὶ ἕτερον ἐπίσχετον χερσὶν παρέχελετο. ἑαυτὸν γὰρ ἱερῶς μὴ
παρῆκεν ἐν ὡς οἰκείου δόγματος παρὰ τὴν γνῶσιν. κυριῶν δὲ ἀπὸ τῆς
τῆς ἀνδρός πολιτείας οἱνοὶ τὰ μάλιστα ἀπὸ τυγχάνουσιν, ἕτερον ἔχον ἐπίσχετον
οὐχ' εἶχοντο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα διδύξις ἐγὼ ὅτι ἐν κωνσταντινουπόλει τὸ δόξαι δόξης
παρεστῶς, χερσὶν δὲ νόμον τὸ κυρίου ἐπίσχετον. ὥστε γὰρ αὐτὸν δεινὸν ὄντα χέ-
ρειν ἐν πειθοῖ ἑαδῶς παρὰ τὸ οἰκείον δόγμα τοῖς κυριῶν ἐφ' ἑκείνῳ. ὡς δὲ
εἰς κύριον παρὰ τὸν βασιλέως, ἡ δὲ οὐσία δὲ ἐξήγαγε τὰς ἐκείνῳ
ἐκκλησίας κατέχευε. οἱ δὲ ἡ δὲ οὐσία πειθόμενοι, ἀκτῆριον οἶκον ἐξω τειχῶν κατε-
σκαδασάντες, παρὰ τὸ πόλεως ἐκκλησίαζον. ἀνομίῳ μὲν οὐκ ἔπει, καὶ τὸ ὁμῶν
μουσῶν αἰρέσεως, μικρὸν ὑπερὶ ἐρῶ.

Παραπλησίον δὲ κακῶν ἐπειράντο οἱ ἐν κωνσταντινουπόλει παρὰ τὸν νόμον τὸ
δόγμα τῶν ἐν νικαίᾳ συνηθόντων. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ τὰ ναύτου φρονιῶτες, καὶ
ποῦτοι μὲν ἡ αἰνέσας τὸ πόλεως, ναυαγιστῶν δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἀποκλείειν
παρεστῶς, ὁ βασιλεὺς τῶν δὲ ἄλλων οὐκ εἶχεν ὅτι ἀποκλείσειν. ἡ δὲ γὰρ παρὰ τὸν
ἐπὶ τὸ κωνσταντινου βασιλείας ἀφῆλτο. οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ ἀρχίον τότε εἰς
ὑποφειλὼν φυγὼν κατέδρασε, ὅς ἐν τῇ κωνσταντινου χερσὶν ἡγεῖτο τῆς ναυα-
γιστῶν ἐκκλησίας. ἤγετο δὲ ὅτι μάλιστα θαυμασίως πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἐκ-
κλησιαστικοῖς νόμοις. ὁ δὲ βίος αὐτῶν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸν ἐν φιλοφιλίᾳ, κτή-
σεως χρημὶν ἡ δὲ ἄνωγῃ ἐδείκνυε. ἐνί τε γὰρ χιτωνίῳ ἐχρῆτο, καὶ δίχα
ὑποδημῶν αἰετῶς ἀδίδεν. οὐ πολλῶν δὲ ὑπερὶ αὐτοῖς μετεβλήθη, καὶ τὰς αὐ-
τὸν ἐκκλησίας ἀπέλαβε, καὶ ἀδεῶς ἐκκλησίαζεν. αἱ δὲ τούτων μὲν καὶ οὐκ
ὅς ἐπὶ βίῳ καὶ λόγῳ θαυμαζόμενος πάλα μὲν ἐν τοῖς βασιλείοις ἐφραδύετο. τότε
δὲ παρὰ τὸν ὅτι τῆς ναυαγιστῶν αἰρέσεως, γραμματικὸς λόγος ἐξεδίδασκε
τὰς βασιλέως θυγατέρας, ἀνδραγαθίᾳ καὶ καρῶν. ὧν εἰς τὴν νῦν ἐπὶ τὸν μα-
ρτυρῶν τὴν κωνσταντινου πόλιν ἐστὶ. ἀφ' οὗ γὰρ τὴν παρὰ αὐτὸν αἰδῶ καὶ χάριν, μὲν
νοῖς ναυαγιστῶν τὰ εἰρημνία ὑπῆρξε.

Υπὸ δὲ τούτῳ τὸν χρόνον, ὁ μῶνιμος παρὰ βασιλεὺς οὐδὲν πνιγνῶν γὰρ πᾶς καὶ τῶν
τὴν δύσιν. οὐ πολλῶν δὲ ὑπερὶ, καὶ γραμμάτων ὃν παρὰ τῆς δόξης εἶχε, καθίστατο
βασιλεὺς. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ εἰωθὸς χαλὰς ἐμφορεῖς λόγοις ἐν πολ-
λοῖς τόποις κατὰ τὸν αἰῶνα, καὶ μεγάλων σφισμῶν ἀνάστασις ἐν πόλεσι καὶ νικαίᾳ τῇ βι-
θυνῶν εἰς ἄλλοις λυμνημῶν, οὐκ ἐπαύσατο οὐδὲν τὸ βασιλεὺς καὶ διδύ-
ξις ὁ ἐπίσχετος τοῖς ἕτερος αὐτοῖς δόξαι ὄντας χερσὶν ἐκδιώκοντες. καὶ παρὰ
μὲν τοῖς ὁμοδόξοις τοῖς ἐν νικαίᾳ συνηθόντων ἐδόκει πως αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον
ἀποδοτέον. ἐν γὰρ τῷ πλείονι τῆς ὑποφειλὼς δόξης καὶ μάλιστα
ἀπὸ τῆς δόξης καὶ βιθυνίαν, καὶ ἡγεμονίαν, ἐπὶ τούτων παρὰ τὸν νόμον, οὐτε ἐκκλη-
σίας, ὅτε ἱερέας εἶχον. παρὰ τὸν νόμον καὶ μακεδονίᾳ φρονιῶτας πολυπλασίους αὐ-
τῶν ὄντας, καὶ δὲ τὸ κλίμα, οὐκ ἐλάττωμα καὶ τὰ πάντες ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ μετεκείνῳ
ἐδίωκον. οἱ δὲ δὲ τῇ ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν κατὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Διαπορεύσασθαι μὲν οὖν πρὸς ἀνθρώπους καὶ πόλεις, ἀμεινον ἐδοκίμασαν ὅτι οὐδὲν
 πνιγνόν καὶ τὸ ῥωμαίων ὀπίσσωπον καὶ φυγεῖν, καὶ κείνῳ μάλλον ἢ ἀδοξίῳ καὶ
 οὐδὲν τι καὶ τοῖς ἀμφοῖν κοινῶν ἦς πίστεως. καὶ ἐπεὶ ἔαδε καλὰς ἐχθρὰς ἐδοξεν,
 ἀργυρῶσαι τοὺς τοῖς δὲ αὐτῶν, ἀνδράσι δὲ τὸ ἐκ σεβαστῆς ὀπίσσωπον, καὶ λι-
 βαρὸν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ θεοφίλον τὸν κατὰ βόλῳ, ὅς πορὸς οὐδὲν ἰνιανόν τὸν βασιλέα
 πέμπουσι, γράψαντες λίβελλας τὰ ῥωμαίων ὀπίσσωπον, καὶ τοῖς ἀνὰ πλὴν δυνάμει-
 ράσιν οἷα δὴ πίστιν δοκιμὴν καὶ βεβαίαν ἀπὸ τῆς ἀποστόλων ἐγγισι, καὶ πορὸς τῶν ἀγ-
 λων πορνοῦν τὸ ἁρρηκτὸς ὁφείλουσι παρὰ τὴν ἀντιπαράθεσιν τοῖς αὐτῶν πορ-
 σέσι, καὶ σὺν αὐτοῖς πορὸς τῶν πορκαλέων βουλεύσασθαι, ἕως ἀνδοκιμάσῃσι δὲ πορ-
 γῶσαι τὰ ἦς ἐκκλησίας πορκαμάτα. καὶ οἱ μὲν εἰς ἰταλίαν ἀφικόμενοι, ἐγνωσαν τὸ
 βασιλέα εἰς γαλατίαν ἀφῆλθαι τοῖς τῇδε βαρβάρους μαχόμενον. ἀπὸ πορ δὲ φα-
 νείσης αὐτοῖς ἦς ὅτι γαλατίας ὁδοῦ ἀφῆλθαι τὸν πόλεμον, ἐδώκεν λίβελλας γράμ-
 ματα. κοινωσάμενοι δὲ πορὸς τὸν ἐπορσεβόλον, καὶ ἀνιόντες πορ εἰς, καὶ τῶν ὁ-
 μοίως αὐτὰ πορνοῦντων καὶ διδασκόντων. ἀποκηρύττουσι δὲ καὶ πᾶσαν ἀίρεσιν ἐκ-
 δουλιουμένῳ τῇ πίστι τὸ ἐκ νικαία σιωνόδου, καὶ τὸ ὁμοῦσιον ὄνομα δέχονται, ὡς πορ
 ὁμοι- κατ' οὐσίαν τὰ αὐτὰ σιμῶν. ὡς δὲ τοῖς τῶν ἐγγιστον ὁμοιότητι αὐτὰ ἐλα-
 βε λίβελλας ἐκοινώνησιν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἀνὰ τὸ ἐκ ὀπίσσωποις ἐγγιστε τὸ ὁμοιότης καὶ
 τὸ πορὸς τὸ δόγμα συμφωνίας ἐπαίνων, καὶ τὰ πορὸς τοῖς πορσεβῆς πορπορ-
 μένα ἐμύλυνσιν.

Ἄλ- Ἦν δὲ τῶν ἀμφοῖν τὸν ἀνδράσιον, ἡ ὁμοιότης ἡδε. Ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ συλλέγουρ
 ὡς λίβελλας, ἀνδράσιον, σιωνόδους, θεοφίλους ἐκ κυρίῳ χάρειν. Διὰ τὰς τῶν ἀίρετι
 ὡς μαριώδους ὡς πορνοίαις, οἷς παύονται τὸ κατὰ νικαίας ἐκκλησίας σιωνόδους ὅτι
 πορέρων, τοῦτο χάρειν πᾶσαν ἀφορμὴν αὐτῶν ἀναργυρῶτες, ὁμοιότης μὲν πλὴν
 σιωνόδου πλὴν ἡρομενίῳ ἐκ γαλατίας, καὶ σιμῶν, καὶ ἐν ἑτέροις ἀποφορῆς το-
 ποῖς τῶν ὀρθοδόξων ὀπίσσωπον. ἦς σιωνόδου πορσεβῆς πορκαίμενοι, πορὸς πλὴν χρε-
 σότητάς καὶ πορὸς τοῖς ἰταλίοις καὶ δυτικοῖς ὀπίσσωποις γράμματα κομίζοντες,
 πλὴν πίστιν τὴν κατὰ νικαίαν καὶ πορκαίμεν, ἥτις ἐκ τῇ ἀγία νικαίων σιωνόδου ὅτι
 τὸ μακαρίου κωνσταντίνου ὡς πορ τετακοσίῳ δέκα ἐκ τῶν πορφόρων πατέρων βε-
 βωθεῖσαι ἀκεραίῃ καὶ ἀκατάπτῳ τῇ κατὰ νικαίας ἕως νῦν καὶ διανεκῶς μὲν, ἐκ ἧ
 τὸ ὁμοῦσιον ἀγίως καὶ ἀποβεῶς καίτοι ὑπεναντίως τὸ πορ εἰς ἀποφορῆς. ὁμοίως
 καὶ ἡμᾶς μὲν τῶν πορκαίμενων τὸ αὐτὴν πίστιν κεκατήκεναι τε καὶ πορκαίμεν, καὶ
 ἀγίως τέλους πορκαίμεν ἰδίᾳ χρεὶ ὁμοιότης μὲν καὶ πορκαίμεν ὡς πορ εἰς ἀπο-
 βῆ διδασκῶν αὐτὰς, σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν ἀίρεσιν παρὰ πασιανός,
 μὲν κωνσταντίνου, μὲν κέλλου, καὶ πάλου πορ σαμοβίως, καὶ τοῦτων πλὴν διδα-
 χῶν καὶ πορὸς τοῖς ὁμοιότης αὐτῶν, καὶ πᾶσας δὲ τὰς ἀίρετας τὰς ἐκ δουλιουμέ-
 νας τῇ πορκαίμεν ἀγία πίστι, ἥτις ἀποβεῶς ἐξετέθη ὡς πορ τῇ ἀγίων πατέρων ἐκ
 νικαίας, ἀναθεματίζοντες ἀναθεματίζοντες πορκαίμεν ὡς πορ εἰς ἀποβεῶς, ἐκ τῶν ἐκ τῇ πορκαί-
 νῳ σιωνόδου ὡς πορ καίμεν ὡς πορκαίμεν ἦς πορκαίμεν πίστις τὸ ἀγίας σιωνόδου
 νικαίων ἐπορκαίμεν. οἷς δόλω καὶ ὀπίσσωποις ὡς πορ καίμεν ἐκ κωνσταντίνου πορκαί-
 μιθεῖσιν ἀπὸ νικαίας τὸ πορκαίμεν, ὡς πορκαίμεν ὡς πορκαίμεν. Καὶ τὸ ἐκ
 πορκαίμεν ἐκ νικαίας πίστιν, αὐτοῖς ῥητοῖς τῇ οἰκίᾳ ὁμοιότης σιωνόδου. καὶ πορὸς τῶν
 πορκαίμεν

παραφέντων γραμματῶν λιβερείου λαβόντες, ἐπιδύσαντες δὲ σιχαίαν.

Γενόμενης δὲ καὶ κεῖσε σιωόδου καὶ τοῦ αὐτοῦ ψηφισαμένων τῶν τῆδε ἐπιτοχῶν, ἵβ
ἐπεὶ πάδε ἔπαρξεν, ἐπιδύσαντες. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν σιωόδον ἀγόντων ἐν
τυαίοις δούσιον ἔβρισκεν τοῦ ἐπιτοχῶν καὶ παρὰ τοῦ καὶ ἀθανάσιον ἱερεῖ αὐτοῦ
ρος, καὶ πελαγίου τῆ λαοδικείας, ζυγώνος τε τοῦ τυρινού, καὶ παύλου τοῦ ἐμέσης,
ὅπως τὸ τοῦ μὲν τῶν, ἐξηγείας, καὶ πολλὰν δόξαν οἱ δὲ ὁμοῖον παρὰ τοῦ
ἐψήφισαν ἐν ἀντιοχείᾳ, ὅτι τὸ ἰοβιανού βασιλείας ἀναγνώσκοντες τοῦ λιβερείου καὶ
τῶν ἀπὸ τῶν δούσιον γραμματῶν. παρὰ τῶν τε ἐπὶ τοῖς γυμνασίοις ἐργασίαν πα-
σαις τῶν ἐκκλησιῶν ἐντυχεῖν τοῖς ψηφισμασι τῶν ἐν τῇ ἀστίᾳ ἐπιτοχῶν, καὶ τοῖς
λιβερείου γραμμασι ἐπὶ τῶν καὶ ἀφρων καὶ γαλατῶν τῶν παρὰ δούσιον, καὶ σιχα-
λῶν. ἐκόμενον γὰρ καὶ τούτων γραμματῶν οἱ ἐκ λαμψάκου παρὰ τοῦ, καὶ ἀνδογί-
σαδὸν τὸν πόλεμον, πολλὰ γὰρ ὡς πλήρη τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ σιωόδον ἐνί-
κων, ἐκ ὁμοφρονίας αὐτοῖς γινώσκοντες καὶ κοινωνοῖς, καὶ οὐ τῶν εἰς τὴν γνώμης δὲ
γραφῆς οἰκείας δηλοῦσαι. σιωγῆν δὲ εἰς τῶν ἱερέων καὶ ἐπὶ ἡμερῶν, ὅς ῥη-
τῶν ἡμέραν ὡς ὡρεῖται. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἀντιοχείᾳ σιωγῆναι παρὰ τοῦ, ἡδὲ δὲ
σιωγῆσαι μὴ οὐκ ἐν τῇ σιωόδου, σιωγῆσαντες ἐν καίᾳ τῇ ἀστίᾳ ἀμ-
φὶ τελευτῶν τεσσάρων τῶν ἀστυνῶν ἐπιτοχῶν, τὸ μὲν ὅτι τῇ ὁμοιότητι τῶν ἐκ-
κλησιῶν σπουδῶν ἐπὶ τοῦ. πρὸς τοῦ δὲ τῶν ὁμοιοῦτος ὄνομα, καὶ τὸ ἐν ἀντιο-
χείᾳ καὶ σιχαίᾳ ἐκτελεῖται πῶς καὶ καὶ ἐκτελεῖται ἰσχυρίζοντο, ὡς ἐκ λουκί-
νου δὲ μὴ τυρῶν οὐδὲν, καὶ πρὸς κινδύνων καὶ πολλῶν ἰδρώτων παρὰ τῶν παρὰ αὐ-
τῶν δοκιμασθέντων. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲ δόξιος σπουδῶν, τῶν ἐν κινδύνῳ παρὰ τοῦ
μὲν διήκουσε σιωόδον, γραφῆς παρὰ τοῦ καὶ ἀπειλῆς ἐπιτοχῶν. ἐν μέρῳ δὲ τοῖς
ἐξ ἡμερῶν ὡς ἐπὶ ἀπειλῶν τῶν ἐκκλησιῶν παρὰ τοῦ, τοῖς ἐπὶ κωνσταντίου
καὶ παρὰ τοῦ ἐπιτοχῶν αὐτῶν δὲ τῶν ἱερωσίων ἀνδραμάνοντες ἐπὶ τῆς ἰου-
λιανού βασιλείας, ἐκ τῶν τῶν παρὰ τοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγνῶτων ἐξ ἡμερῶν
σπουδῶν γέγονεν ἀφῆκεται τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν ἀθανάσιον, ἐκ τῶν πόλεως ἀπε-
λάσαι. ὁ δὲ τυρῶν γὰρ ἐπιτοχῶν ἐν ἐκείνῳ ἔβρισκεν γραμματῶν, εἰ μὴ τῶν γέ-
νηται πόλεων ἐπιτοχῶν ἐξ ἡμερῶν τὸ καὶ ὡς αὐτοῖς ἐρασιωτῶν καὶ βουλομη-
ρίων ἐκ τῶν πολλῶν χρημῶν καὶ ἀντιοχείᾳ, καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ ἀπειλῶν ἀντιοχείᾳ.
σιωγῆσαν δὲ τὸ πλήθος ὡς χριστιανῶν ἐπὶ τοῦ τὸν ὅτι τῶν ἀπειλῶν μὴ ἐ-
πιλαύνει τὸν ἐπιτοχῶν. ἀκριβέστερον δὲ σκοπεῖν τὸν ὅρον τῶν βασιλείων γραμμῶν,
ὡς κατ' ἐκείνων μόνων καὶ τῶν τῶν ἰουλιανού κατελθόντων μὴ τῶν ἐπὶ
κωνσταντίου φυγῶν. τὸν δὲ ἀθανάσιον ἔλεγον, φυγεῖν μὲν ὅτι κωνσταντίου, μετακί-
νηται δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ τῶν ἐπιτοχῶν σπουδῶν ἰουλιανόν δὲ πόλεως καὶ τῶν
γόντων, μόνον αὐτὸν διώξαν. πάλιν δὲ αὐτοῖς ἀντιοχείᾳ μετακινῆσαι. τῶν γέ-
νηται, ὅς ἐπειθον. ἀντιοχείᾳ δὲ ὅμως καὶ βιάζεσθαι οὐ σιωγῶν. πόλεως τῶν
δὲ τοῦ δήμου συρρέοντες, καὶ πολλοὶ πορτοῦ ἐκ τῶν τῶν ἐπὶ τὸν πόλεον ὄντων, ἐκ τῶν
σεως παρὰ τοῦ μὲν, ἐμμένοντες ὅτι τῶν βασιλείᾳ τῶν γυμνασίων, συλῶντες αὐ-
τὸν ἐν τῇ πόλει ἀφῆκεν. ἡδὲ δὲ πολλὰν δὲ ἀντιοχείᾳ ἡμερῶν, καὶ τῶν κινηθείσης ἐκ-
σεως πεπαύσθαι δοκούσης ἐπὶ τοῖς λαοῖς ἀθανάσιος, ἐξ ἡμερῶν πόλεως, καὶ εἰς τὴν
χωρίον ἐκρύπτειτο. αὐτοῖς δὲ τῶν αὐτῶν νυκτὸς ὅτι τῶν ἀγνῶτων, καὶ ὅτι τῶν τῶν ἐκ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

75 Τῷ δὲ βασιλεῖ οὐδὲν ἔτι πρὶν ὁρᾶν τὴν ἀντιόχειαν καὶ λαβὴν ἐδόκει. ἐχρμέ-
 νου δὲ αὐτῆς ἡς ὁδοῦ, τελευτᾷ τὸν βίον διδούσης, ὅτι ἔνδεκα ἐνιαυτοὺς κρατήσας τῇ
 ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει ἐκκλησιασθῆναι. ὅπου τρέπεται δὲ αὐτὰς δημόφιλος χρονομητὴς
 εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδελὴν πατρὶν τῇ τῷ ἑρμίου φερονούτων. εἰ δὲ, τῇ δούματι ἡς
 ἐν νικαίᾳ σιμῶδου νομίσοις εἰς κατὰ αὐτὴν τὰδε συμβεβηκέναι, ψηφίζοντα
 ἀνταρτίον ἵνα ἐπιτοκασθῇ αὐτῶν. χρονομῆς δὲ τοῦτον ἀνίστατος, ὅς τινα ἀντιόχειαν
 τῇ σύρων διδῶν ἐκκλησιασθῇ. μετακλητὴς γὰρ ὑπὸ ἰουλιανὸν ἐκ τῆς ὑποφωρίας
 φυγῆς, λαβὴν ὅτε ἐν κωνσταντίνῃ πόλει διέτριβε, τοὺς ὁμοδόξους αὐτῇ διδάσκων
 καὶ παρῳείων ὅτι τῇ αὐτῆς μετὰ τὸ θεῖον γνῶμης. ἐν δὲ τῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς
 ἑρμίου αἰρέσεως παρὰ τὰς ἀντιόχειαν ἀντιόχειαν, χαλεπῶς ἐδίωκον τοὺς ἀπουδαζατοῦς ἡς
 ἀντιόχειαν χρονομητίας, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτὰ γνοὺς, ἐν νικαίᾳ μένει. τῶς δὲ ὁδὸν ἐ-
 πέχε. δέσας δὲ αὐτῇ τὴν πόλιν μὴ τι πάσῃ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ, σιμῶιδε πέμψαι τρα-
 νιῶτας ὅς κωνσταντίνῃ πόλιν, οὗς ἰσχυροὺς ἐνόμισεν εἰς τοῦτον. ἀντιόχειαν δὲ συλληφθέν-
 τα παρὰ τῶς

τα, παρσέταξεν ἐν κίβητι πόλιν τὴν θράκης ἀφ' ἧς, καὶ δάρετον ἐτέρωθεν ἀπα-
γεσθαι. καὶ ταὶ μὲν ὧδε ἔχουσιν.

Θρασύτερον δὲ, ὡς φιλεῖ συμβαίνειν τοῖς ἀτυχούσιν, οἱ ταὶ θρασυτέρου φρονοῦντες ἰδὲ
γυρόμενοι οὐκ ἀνεκταῖ ἐπεβούλευον τοῖς ἀπὸ τῆς ἐναντίας δόξης. οἱ δὲ, εἰς τε σῶμα
ὑβρίζοντες, ἔρχοιτο τε καὶ δεσποινῆσι τοῖς ἀδιδόμοις, καὶ ταῖς οὐσίαις κατ'
ὀλίγον διαπνύοντες, τὴν ἐνθένδε συγχῶς συμβαίνουσαν ζημίαν ἐγνώριον, δεηθῆ-
ναι τῆς βασιλείας, ὅπως ἵνα ἀπ' αὐτῆς ἀφαιρῇ ἀπαλλαγῇ. ἡ ἐκκλησιαστικὴ
ὀργὴ δὲ οὐκ ἀνέχεται ἀνδράσιν ὅτι τοῦτο εἶλοντο, ὡς ἡγεῖσθαι οὐρβαστὸς καὶ θεόδωρος ἡ με-
νέδιμος. ὡς δὲ εἰς νικομήδειαν ἀφίκοντο, βιβλίον ἐπέδωκαν τὰ κατ' αὐτοὺς ἐγ-
γραμμένα. ὁ δὲ, σφόδρα θυμωθεὶς, ὅσον ὠργίσθη οὐκ ἐγχετο δῆλος. ἀφ' ἧς δὲ
ὑπερῆκεν παρσέταξε συλλαβὴν αὐτοῖς καὶ ἀνέστη. ὁ δὲ ὑπερῆκεν δέσας μὴ στασιάζειν
τὸ πλῆθος, ἡσυχάζειν ἀνδράσιν, καὶ μηδὲν ἡδονητικῶν παρὰ λόγους ἀναρρυ-
μένων, πλὴν ἐκκαταδικάζειν αὐτῶν ὑποφροσίναν φυγῆναι. ὡς ὅτι τοῦτο πέμπτων
αὐτοῖς, εἰς πλοῖον ἐνεβίβασεν οὐκ ἀγνοῶντας τὰς παλαιὰς ὑπομνήσας. ἐπεὶ δὲ
πλέοντες καὶ μέσον τῆς ἀσκαίου καλουμένου κόλπου ἐγχεοντο, οἱ μὲν ναῦται περὶ
τὸ σκάφος ὑφ' ἑσπέρης, ὡς ἰδοὺ αὐτοὺς παρσέταγμένον ὑπεχώρειν εἰς τὸ ἐφ' ἡλίον
μεταπηδήσαντες. ἡ δὲ ναὺς ὑποβύθιστον φέρον ἀνέμου ἡλιομένη ἀγχι δακίδης,
χωρεῖν δὲ τοῦτο τὸ παλαιὸν βιβλίον, διήρκει παρὰ τὸν ἐκπλοῦν. ἀμα δὲ τῇ γῇ
παρσέταξε, καὶ διήρκει ἡ ναὺς αὐτοῖς ἀνδράσι κατὰ φερεῖσιν.

Οὐδὲν δὲ κατὰ χιπὼν ἡ νικομήδειαν, ὅτι πλεῖστον ἀνέχεται ὁδὸν ἐποίησε. ἐν τοῦ-
τω δὲ κατὰ παδοχίαν ἐνδημήσας, ὅπως εἰώθη ποιεῖν, ἐσπούδαζε κακοῦ τοῖς ὀρ-
θόφρονας, ἡ ταῖς ἐνθάδε ἐκκλησίαις παρὰ διδόναι τοῖς ταὶ θρασυτέρου φρονοῦσι. ἐξ-
δίως τε τοῦτο κατὰ παδοχίαν ὥς, οὐκ τῆς ἀφ' ἧς ἵνα εἰς λυπὴν κατὰ σῆμα βασι-
λεῖον ὡς εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτον ἡ κατὰ παδοχίαν ἐκκλησίαν. ἀφ' ἧς καὶ παρὰ τὸν πόντον
ὑπεχώρησε, ἡ τοῖς ἐνθάδε φιλοσοφῶσι μοναχῶσι σῶμα. τὸ δὲ πλῆθος, ἡ μάλιστα
οἱ κερδιστοὶ καὶ ὑποφροσίναν τὴν ἀσκαίου εἶχον, καὶ ὡς φυγῆς αἴτιον γε-
νόμενον ἀνδρὸς ἀδοκίματον ἐν τῇ βίῳ καὶ λέγειν ἀποχίπειν αὐτὸν ἐβουλόμην-
το, καὶ κατὰ ἐαυτοὺς ἐκκλησιάζειν. ἀλλ' ὁ μὲν ἵνα μὴ καὶ τὸ κατὰ ἐαυτὸν ἐπιτελέη
πλεῖστον ἐκκλησίαν οὐκ ἐνδεῶς τοῦτον ἀφ' ἧς ἐπὶ παδοχίαν τῆς ἐπερδύων, ἐν τοῖς
παρὰ τὸν πόντον φρονησέμεν ἡσυχίαν ἦγε. βασιλεῖα δὲ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐπι-
σχόποις, αἰεὶ γὰρ αὐτὰ σῶμα ἡσυχίαν θρασυτέρου, παρὰ θυμότερος εἰς τὸ ἐπιτελέ-
ρησιν ἐποίησεν βασιλείου ἀπορία, καὶ τὸ παρὰ δόσιον τῆς λαοῦ μίσος. ἀπέβη δὲ
παρὰ γνῶμιν αὐτοῖς. ἀμα γὰρ ἡγεῖσθαι, ὅτι κατὰ παδοχίαν ἡσυχίαν, κατὰ χιπὼν
τὴν πόντον βασιλεῖος, ἐπερδύων εἰς κατὰ παδοχίαν ἡσυχίαν, καὶ δόσιον ἀπεισάμενος, ἀνέ-
μην δὲ ἐκκλησίαν εἰς κατὰ τοῖς λόγοις ἐπήμυνεν. ὁ δὲ οὐδὲν ἀποτυχὼν τὴν ἀπο-
δῆς, ἀπαρσέταξε ἀμα τοῖς ἡσυχίαν ἐπιτελέσας ἀπεχώρησε ὧς.

Μετὰ χρόνον δὲ πάλιν εἰς κατὰ παδοχίαν ἡσυχίαν, κατὰ λαμβάνει βασιλεῖον τὰς τῆς
ἐκκλησίας ἐπιτελέσας μὲν τὴν δόσιον τελευτῶν. βουλομένη δὲ αὐτὸν
ἐξῆλθαι, οὐχ' ἐκὼν ἀπέχετο τὸ ἐπιτελέσας. ἀμα γὰρ τῇ ἐπιτελέσει λέγειν τὴν ἐχ-
μῆς νικτὸς τὴν αὐτὴν γαμετὴν παρὰ πεσεῖν δέμασι, καὶ γαλάτῃ τὴν ὅσον ὅν μόνον
εἶχε, ταχεῖα νόσῳ ἀποθανεῖν. ἐδόκει δὲ πᾶσι ἡμῶν γυρόμενον τὴν θεὸν τῇ κατὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Βασιλείου Βεουλὰδ μύρων ὅτι κακῶς τῇ τεκνίῳν, ἀπαχέσαι τὸν παῖδα. ταῦτα
δὲ καὶ οὐδὲν ὑπελάμβανεν. ἀλλὰ ἀποθανόντος μὲν τοῦ υἱοῦ, ἔχει δὲ αὐτὸν ὡς ὡχρη-
σεν. ἐν δὲ αὐτῷ καὶ κακῶς ἔχων ἔμεινε τελευτῶν, πέπομφε παρὲς αὐτὸν ἀν-
τιβοῶν ὑπὸ αὐτῷ τῷ καμνοντος βίξασθαι. ἅμα γὰρ ἀφίκετο εἰς κατάρβαν,
μετακχεσάμενος τὸν βασιλῆον ἐκέλευσε τὰ βασιλέως φρονεῖν. ἀπειθοντὶ δὲ, ἡ-
πείγησε θάνατον. τὸν δὲ φάμα, πολλοὺ ἀξίον ἔσεσθαι αὐτῷ καὶ μέγιστον δάσιν χά-
ριν ὡς ἐν ταῇ τῇ δεσμῶν τῷ θύματος ἀπαχάξεν. ἐπεὶ δὲ τὸν τότε ἡμέραν,
καὶ τὸν ἑξῆς νύκτα ἐκέλευσε αὐτὸν ὁ ὑπὸ τῶν βουλὰδ εἶσαι, καὶ μὴ ἀποεισε-
ταῖς ἑς παρὲς πτόν ἔξασθαι κίνδυνον, ἑς δὲ τὸν ὑπεραίαν πρῆναι καὶ τὸν εἰς
γνώμην δὴλῶ παρὲν, ἐμοὶ μὲν, ἔφη, οὐ δεῖ βουλῆς. αὐτὸς γὰρ ἔσονται καὶ τῇ ὑπεραίᾳ.
κτίσμα γὰρ ὡς ἐκ ἀνέξομαι τὸν ὁμοιον παρὲς κινῶν καὶ θεὸν ὁμοιοῦν, ὅθεν κοι-
νωνὸς σὸι τε καὶ βασιλῆϊ τῆς ἀρεσκείας εἶμι. εἰ γὰρ καὶ λίαν ὀπίσθηται τυγχάνετε, καὶ
ἐκὼς οὐδὲν ἡγείσθαι τῆς οἰκουμένης μοίρας, οὐ παρὰ τοῦτο τοῖς ἀνδράποισι χρει-
στὸν ὀλιγρησάμεν ὅτι εἰς τὸ θεῖον πίστεως, ὡς ἐκὼς ἀνὴρ ποιεῖ παρὰ τοῖς, οὐτε δὴ μευσι
οὐσίας, οὐτε ὑποφείαν φυλῶν, οὐτε θάνατον καὶ ἀδικησάμεν. ἐπεὶ τοῦτων ὁδὸν
με ἀνίσταν δυνήσεται. εἰ γὰρ οὐσίαν μὲν ἐκὼς ἔχω, ἔφακτε τὸ βίβλια ὀλίγα οἰκῶ δὲ τῷ
γὰρ ὡς ἀεὶ παρὰ τοῖς ὡς ἅμα δὲ δι' ἀσθένειαν, μὲν τὸν παρὰ τὸν πληθύνει ἀσθ-
σεως καὶ βασάνων κρείττον. τοιαῦτα βασιλείου πρῆναι σαμαμῶν, θάυμαστος δὲ ἀν-
δρὸς τὸν ἄρετῶν ὁ ὑπὸ τῶν ἀνὴρ ἦγε τὰ βασιλῆ. ὁ δὲ, ὅτι τελευτῶν τῆς τῇ
θεοφανίῳ ἐορίης, σὺ τοῖς ἄρεται καὶ δορυφόροις εἰς τὸ ἐκκλησίαν παρὰ τὸν ὁ-
μῶντος δῶρα τὴν ἱερεῖα παρὰ τὴν παρὲς ἔκρινεν, καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἦλθε, καὶ σοφίας
καὶ τῷ παρὰ τὸν ἱερεῖα εἶσαι ἐκκλησίαν αἵματος τε καὶ βίβλιας ἐπήνεσεν. ἐκρά-
τει δὲ ὁ ὡς ἐκὼς εἰς μακρὸν ἐκ ἀρεσκείας τῇ ἐν ἀνὴρ ὑποφείαν αὐτὸν οἰκεῖν,
καὶ ἡ νύξ πρὸς καὶ τὸν ἑδδοκεῖ τοῦτο γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς δὲ πυρετὸς ὅτι παρὰ τὸν
βασιλέως τὸν υἱόν, εἰς ἀνδρῶν καὶ σφραγῶν νότον κατέβηκε, καὶ ὁ πατὴρ καὶ τῷ ἐ-
δάφοις ἐρρίπτετο, ἐνὶ ζῶντα τὸ παῖδα πενήτων. ἀμνηστῶν δὲ καὶ παρὰ τὸν ὡς
αὐτὸν ἀπουδάξων ἔχων, ὅτι τῷ ἐπεὶ τοῖς οἰκείοις μετακχεῖσθαι βασιλῆον ἑς ὅτι
σκεπὴν τῷ κειμένῳ. ἐν αἵματι γὰρ ὑβρισμένῳ, ἡδεῖτο αὐτὸς παρὰ τοῦτο κελεύειν. ἅ-
μα δὲ πρὸς καὶ ὁ παῖς ἔχων ἔχεν ὡς πολλοὺς τότε ἰσχυρίζεσθαι, ὡς ἐκὼς ἀπὸ
λῶξ, εἰ μὴ καὶ ἐπερὸς τοῖς ἅμα βασιλείᾳ στυγνὰ ἔχεν ὑπὸ τῷ πατρὸς βίξο-
μῶντος. λόγος δὲ καὶ τὸν ὑπὸ τῶν νόσων παρὰ τὸν ἀνὴρ βουλομῶντα δὲ καὶ πρὸς τοῖς
νον αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἡμέρων. ἄλλὰ ταῦτα μὲν, οὐ θαυμαστὰ ἵθις δὲ ἔκρινεν ὅτι βασιλείᾳ
σχεπὺ μῶντα, ἀνδρὶ φιλοφροσύνῃ τε καὶ λόγους ὑποφύως βίβλια μῶντα.

Σύλχενοι δὲ ὄντες αὐτὸς τε καὶ γρηγόριος, ὁμολογῶντες ἄλλήλους, ὡς εἶπεν, ἐ-
γνωρίζοντο. ἄμφω γὰρ νέοι ὄντες, ἰμερίῳ, καὶ παραιρεσίῳ τοῖς τότε δοκιμαστέοις ὁ-
φιστάς ἐν ἀθληταῖς ἐφοίτησαν. καὶ ταῦτα δὲ ἐν ἀθλητοῦ χάριτι λιβαίῳ ὅτι σὺν ὁφί-
ταιν δὲ καὶ δίκας ἀγροῦν ἐκ παλαιῶν, φιλοφρόνῳ ἐγνωσάντων τὸν τὸ ἐκκλη-
σίας νόμον. ὅτι ἵνα δὲ χρόνον τοῖς μαθήμασι τῶν πατρῴων φιλοσόφων ἐκμα-
τεῖν ἄνθρωποι, καὶ τὰς ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λόγων ἐκ ακριβῶς ἀκριβῶς ἐκ τῶν ὡρι-
νοῖς καὶ τῶν παρὰ αὐτοὺς καὶ μετὰ ἐκείνων ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν ἱερῶν βιβλίων διδ-
κίμηνται, μέγα ὁφθαλμὸς καὶ τὸ παρόντα καὶ ἐν ἡμέτεροις ὁμοδόξοις τῶν ἐν νι-
καίᾳ

καὶ αὐτοὶ ἰσχυροὶ τῶν ἐκείνων γὰρ ἀνδρείως σπέντατο τούτῳ ὅτι δόγματι πρὸς τοὺς
 τοὺς ὄφθιμοι φερονούτας, καὶ διήλθεν ὡς μή τε τοὺς ἀλλὰ ὁρθῶς φερονούτες μή τε
 τοὺς ὠκυπόροισι δόξας, αἷς μάλιστα ὑπηρείδοντο. καὶ ἡ δὲ σπουδή ἢ κλήρω, ὡς πρὸς
 τῶν ἐπὶ τὸν πόλεμον, τοὺς κινδυνώους ἐμερίσαντο, καὶ βασιλεὺς μὲν τοὺς πρὸς τὸ πόντον
 παρὰ τῶν πόλεως, σπενδοῦντας ἰεμοναχῶν πολλὰς ἐκέισε κατέστησεν, ἐπὶ τῇ πληθύνει
 δασκῶν ὁμοίως αὐτὰ φερονῶν ἐπέειπε. γρηγόρειος ὅτι ναζιανζοῦ πόλεως, μικρὰς ὅτι
 σκοπῆς μὲν τὸν αὐτὸν παλῆρα λαχὼν, ἀναχθῆναι τούτου χάριν καὶ μάλιστα τῇ κωνσταν-
 τίνου πόλει σπενδοῦν ἐπέδειξεν. οὐ πολλῶν δὲ ὑπερῶν τοῦ τῆδε λαοῦ ὅτι σκοπῆς ἐπέ-
 τειλεται ψήφῳ πολλῶν ἱερέων. μή τε γὰρ ὅτι σκοπῆς μὴ τε ἐκκλησίᾳ οὐσίς ἐν-
 θάδε, ἐκινδυνώει μηκέτι εἶναι λοιπὸν ἐν κωνσταντίνου πόλει τὸ δόγμα τὸ ἐν νι-
 καίᾳ σπενδοῦν.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἀντιόχεια περὶ γένετο ὁ βασιλεὺς, πρὸς τελευτῆς δέδεικται τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ τῶν πρὸς ἀνὰ τὴν πόλιν πρὸς τοὺς οὐχ' ὁμοίως φερονούτας τοὺς ἐν νικαίᾳ
 σπενδοῦσι, καὶ πρὸς δαπαῖς ἐπέτειθεν αὐτοῖς ἡμωρέας. ὡς καὶ τῶν ἰσχυρῶν
 πολλοὺς αὐτοῖς ἀντιόχειαν ἀφ' ὧν τὸ ἐξέποις, καὶ εἰς τὸν ὁρὸν τῶν πρὸς μὲν ἐμὲ δὲ
 αὐτὰ πρὸς τὸ ἐξέποις. μαθὼν δὲ ἐν ἐδέσει δὲ κλήριον ὅτι φανερὸν εἶναι τῇ
 ἐξέποις ἐπὶ τῶν μόνων, ἦλθε τούτῳ ἰσορῆσαι. ἀφαιρεθέντων δὲ καὶ τῶν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, θεασάμενος ἐν πεδίῳ πρὸς τοῦ ἀγέως σπενδοῦν τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 σίας, λέγει τὸν καὶ τῶν ὑπερῶν λαοδότησας, καὶ πρὸς τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς
 ἐξέποις, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ πρὸς τὰς ἐξέποις συλλογισάμενα γένεσθαι τοιαύτας σπενδοῦς, ὁ δὲ
 μὲν δέξας, τούτῳ γὰρ ὄνομα ὅτι ὑπερῶν, καὶ ὅτι ἐπερὶ δόξας ὡν, λαθρα τοὺς ἐδέσει-
 νοὶς ἐμὲ ὡς φυλάξας τὸ ὑπερῶν μὴ σπενδοῦν εἰς τὸν εἰωθὸς τοῦτον δὲ ἐξέ-
 ποίς εἶναι γὰρ αὐτὰ πρὸς τεταγμένον πρὸς τὴν βασιλέως ἡμωρέσας τοὺς ἀν-
 σκοπῶν, καὶ ὁ μὲν αὐτὰ ἡπείλει, ἢ ὁλίγοις, ἢ μηδὲν αὐτοῖς κινδυνώσας, καὶ
 αὐτὸν πρὸς αὐτὰς ἀποδίδων τὸν καὶ τῶν ὁρῶν. οἱ δὲ ἐδέσθηνοι πρὸς οὐ-
 δὲν ποιησάμενοι πρὸς ἀπειλῶν, ἀποδαγόμενοι ἢ πρὸς τῇ, σπενδοῦν ἐώσαν, καὶ τὸν
 εἰωθὸς τοῦτον ἐπλήρωσαν. ὁ δὲ μὲν δέξας, ἀνελθὼν τοῦτον, ἐκ εἶχεν ὅτι καὶ ποιή-
 σεν. ἀμνηστῶν δὲ τοὺς πρὸς οὐσίς, ὅπως ὅτι τὸ πεδίον ἦν. γυνὴ δὲ τῇ παιδάριον
 ἔλκουσα, καὶ τὸ φάρος εἰκὴ ὅτι σπενδοῦν πρὸς τὸν πρὸς τῶν γυναικὶ κόσμον, ὡς
 ὅτι τῇ ἀποδαγὸν ἐπειρομένη, τὴν ἡγεμονίαν τῇ ὑπερῶν φραγμωτικήν ἐκ δια-
 τεμνῶν. ἰδὼν ὅτι μὲν δέξας, πρὸς τὰς ἐξέποις συλλογισάμενα, καὶ πρὸς καλεσάμενος,
 ἀπῆλθε λέγειν τὸν δρόμον πρὸς αἰτίαν. τὸν εἰπούσης, ἵνα τῇ τῶν καὶ τῶν τοῦ πεδίου
 εἶναι σπενδοῦν οἱ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, μόνῃ οὖν, ἔφη μὲν δέξας, ὅτι ἐ-
 γὼς αὐτὴν μὲν ἐκείσε τὸν ὑπερῶν ἵεναι, καὶ οὐδ' ἀνὰ ὅροις πρὸς ἀναμνήσας;
 ναὶ καὶ ἀκήκοα φησὶ, καὶ ἀφ' οὗτο μάλιστα δρόμου δεῖ μοι ἵνα μὴ τὸν καὶ τῶν κατὰ
 πιν γυνωμῶν καὶ ἀμύπτῳ τὸν πρὸς τοῦ μὲν δέξας. ἀπὸρ, τί γε τούτῳ τὸ παιδίον μὲν
 ἐαυτῆς ἀγῆς, ἡρετο ὁ ὑπερῶν. ὡς δὲ καὶ αὐτὸς, ἔφη, τὸν κοινὸν πάθος μετὰ γῆ, ἐπὶ
 τῇ ἴσων ἀξιώσει. θαυμάσας δὲ ὁ μὲν δέξας τὴν γυναικὰ τὴν ἀνδρῆς, ἀνέστρεψεν εἰς
 τὴν βασιλέα. καὶ κοινωσάμενος ὅτι καὶ τῶν πρὸς αὐτῆς, ἔπεισε μὴ γυνώσκειν τὸν δό-
 ξαν ὅτι πρὸς τῇ, ἀγῆρον τούτῳ καὶ ἀσύμφορον ὅτι πρὸς τῇ. ἡ μὲν δὲ τῇ ἐδέσθη τὸν
 λαὸν, πρὸς δὲ τὸν εἰρημνὸν τῶν πρὸς τῇ δόγματι ὁμολόγησεν. Ὑπὸ τῇ τῇ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τὸν δὲν χρόνον, ἐτελεύτησεν ὁ ἀθανάσιος τῶν ἀγέξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἀμφὶ τεσσαρσέκοντα καὶ ἑξ ἑνιαυτοὺς πλὴν ἑρριερωσύνῳ ἀνύσας. τῷ δὲ τῷ ἀρείου φρονοῦντων ἐν τῇ τῷ αὐτῷ τελευτῶν δὴλωσθῶντων ὅτι ἡ μακρὴν δὴ ζωὴς τῷ ἀνθρώπῳ ὅς ἐν ἀνύσας τῷ ἀρείου αἰρέσεως παρῖστα, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ μάγνος ὁ τῷ θησαυρῶν ταμίᾳς τῷ βασιλέως ἀποσταλῆς, πέθον μὲν ὅτι πλὴν ἐπίσκοπὸν παρῖστα ἄθανάσιος, συλλαβόμενοι καθεῖρξαν. λουκίῳ δὲ τῷ ἀγέξανδρέων ἐκκλησίαν παρῖστα. ἐνὶ οὗτον δὲ πᾶσι τοῖς ἀγέξανδρεσι χαλεπώτερον συνέβη. ἀφ᾽ ἐκείνων τοῖς ἐν ἀγνότητι, συμφορᾷ τε συμφορᾷς ἐπιτηνόμενοι τοῖς ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας ἐπίσκοποι. ἀμα γὰρ τῷ ἀγέξανδρέων ἐνεδήμῃ, καὶ τῷ ἐκκλησίας κατὰ κράν ἐπεχίρῃσεν. ἀνύπεστοντος δὲ τοῦ πλήθους, εἰσεως αἰτία τοῖς κληρικοῖς ἐπλάκη καὶ τῇ ἱερᾷ παρῖστα. ὡς πολέμιον δὲ καὶ ταδραμόνῳ τῷ πόλιν, οἱ μὲν, ἐφουρον. οἱ δὲ, διωκόμενοι καὶ ἐλαμβόμενοι, καὶ δεσμοῖς ἐφρουροῦντο, καὶ ἀπὸ τῶν δεσμοῦντων παρῖστα. ἐν μαρτυρίᾳ, οἱ μὲν, ὄντι καὶ βοείας ἀκίβητοι. οἱ δὲ, ἀπὸ λαμπάσι πυρὸς φλεγόμενοι. τῷ δὲ δόξαν δὲ ὡς τῷ ἡμωρείας ἐπιβίβῃ. ἀποθανόντι δὲ παρῖστα τοῦτον πείρας ἢ ἀπορείου οἰκῆν κατὰ δικαιοσύνην, ζήλων ἐνομίζον. καὶ τῷ μὲν ὡς ἐγένετο. πέθον δὲ ὁ ἐπίσκοπος ἀφ᾽ ἀδραὺς ἀπὸ τῶν δεσμοῦντων, ὡς παρῖστα ὁμοδόξον τὸν ῥωμῶν ἐπίσκοπον νηὸς ἐπιτυγῶν, ἀνέπλῳσεν. οἱ δὲ ἀρείου καὶ παρῖστα πολλοὶ ὄντες τῷ ἐκκλησίαν ἐκείνησιν. ἐν αὐτῷ δὲ καὶ βασιλέως ἐπισημασθήσεται παρῖστα. τῷ ὁμοδόξων τοῖς ἐν νικαίᾳ σὺν ἡδοῦσιν ἀγέξανδρας τε καὶ αὐτῆς ἀγνότητι ἀπελαύνοντο ἐκείνῳ λούκιος. ὡς γὰρ ὡς παρῖστα μὲν τῷ ἡγεμόνῳ τῷ ἐθνῶν. δὴ ζωὴς δὲ καὶ ὡς μὲν ὡς ἐσπούδαζεν, ἐπὶ τῷ ἀνύσας ἀνέστρεφεν.

κς Ο δὲ λούκιος παρῖστα τῶν ἡγεμόνων τῷ ἐν ἀγνότητι ἐρασιωτῶν, ἐν πλήθει ἐπεσφάλλετο τοῖς ἐν τῇς ἐρήμοις μοναχοῖς. ὅτε γὰρ ἴσως εἰ διανοχλήσεν αὐτοῖς ἡσυχίας ἐρῶντας, πειθηνίους ἔξεν, καὶ αὐτῇ μάχισα τοῖς ἐν τῇς πόλεσι χριστιανοῖς παρῖστα ἀπὸ μεταστήσιν καθόλου πολλοὶ καὶ θεασάμενοι ἀνδρες παρῖστα. ὅτε τῷ αὐτῷ μοναστηρίων καὶ πόλιν τῷ ἀρείου δόξαν ἀπεσφάλλετο. τῇ δὲ τοῦτων μὲν τῷ καὶ τῷ πλήθους ἐπόμενον ὁμοίως ἐφρόνῃ, ἀφ᾽ ἐκείνων μὲν καὶ πᾶσι δογματῶν ἀδελφεῖν οὔτε γέρον, οὔτε ἐπιστάμνον. παρῖστα ἐκείνοις δὲ πειθόμενον εἰ πλὴν ἀγνότης, οἱ τοῖς ἐργαῖς τῷ ἀρείῳ ἐπεδείκνυντο, ὁποῖος ὅτε τῷ ἀγνότητων ἀσκητῶν, ἡγεμόνας ἡμέας ἀκούομεν, τοῖς δύο μακαρίοις οἱ ἐν τῇς παρῖστα ἐγνώμεν, ἐπὶ μὲν, καὶ ἡρεκλείδῳ, καὶ λοιποῖς ἀντωνίου μαθηταῖς. λουκίῳ μὲν οὐκ ὡς λούκιος ὡς ὅτι ἐκείνῳ τῇς ἀρείας βεβαίως κελῖσται τῷ ἀπὸ τῷ καθόλου ἐκκλησίας, εἰ μὴ τοῖς μοναχοῖς τοῖς ὁμοφρονῶν σφίσι παρῖστα, ἐπεχίρῃ βιάζεσθαι, πείθον γὰρ ὅτι ἡδυνάτο. διημῶν τῷ δὲ καὶ ὅπως τῷ σκαποῦ, εἰ καὶ ἀποθανόντι δέοι παρῖστα ἀσμένων τῷ, καὶ τοῖς ἀνέχοντας ἐτόίμως ἀποδιδόντων τοῖς ἐξίφειν, ἢ τῷ ἐν νικαίᾳ δόξαν τῷ ἀποδιδόν. λέγει ὅτε παρῖστα δόξαν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐρασιωτῶν, ἀφ᾽ ἀκομιδῆναι ἵνα παρῖστα ἐν πολλῇ τῷ ἀφ᾽ ἀπεσκαχῆν καὶ ὅτι ποδῶν εἶναι μὴ διδάσκον. ἐπεὶ ὅτι ἡμῶν τοῦτον ἐχρεῖ, παρῖστα σκαποῦ ἐπὶ ὀνόματι χριστοῦ, ὃν λούκιος δίδωκε, ἐξ ἀνίστασθαι, καὶ οἷα δὲ ἀπέναι. ἐξ ἀπὸ τῆς δὲ ὅτι ἡγεμόνος ὁ ἀνύσας, ἀναφανδὸν ἀπέδειξε παρῖστα. χρῖσται

χειρῶν δοξάζειν τοῖς οἷς καὶ θεὸς αὐτοὺς ἀνέστη ἐν φησίᾳ τοῦ κακηγορουμένου
 λουκίου, καὶ καλουμένων ἐπακούσας καὶ τὸν καίμοντα ἰασάμενος. ἀλλ' οὐ τῷ
 τοῦτο μετεμνήθησαν οἱ τοῖς τοῖς μοναχοῖς ὀπιβουλόοντες. εἰσὶν δὲ νύκτωρ
 αὐτοὶ συλλαβόμενοι, διήγαγον εἰς ἀγρυπσίαν ἵνα νῆσον ἔσθω χιμῶν κυκλου-
 μένῳ. ὡκοῦν δὲ αὐτῶν ἄνδρες ἀμύνην τῷ χειρῶν δόγματι καὶ διδοῦ-
 μιν, καὶ ἡτὶ καὶ παλαστήριον ναοῦ πρὸ αὐτοῦ ὄντος, πολὺ τοῦτου σέβας εἶχον. ὡς ὅ
 καὶ ἦσαν ἐν ἰδίῳ, φασὶν ἅμα τῇ ὀπιβασίᾳ τῶν ἀνδρῶν, δαίμονι κρατηθεῖσιν ὅ
 θυγατέρα τοῦ ἱερέως εἰς ἀπορύτησιν αὐτοῖς ἔχουσιν. θεούσης δὲ καὶ βοώσης τὴν κόρης,
 καὶ ἀπλῆγες οἱ τῇ δὲ ἀνδρῶν τοῖς ἀφινιδίῳ καὶ τῷ δόξῳ τῷ περὶ ματος
 εἶποντο. ὡς δὲ παρὲς τῇ νηὶ ἐγύετο ἡ τοῖς ἱερεῦσι παρῶντας ἔφερε, ποτνωμένη καὶ
 ὀπιβῶν κυλινδουμένη, ἰκέτο καὶ μέγα ἀνέκραγε. οἱ δὲ παρὲς ἡμῶς ἤκατε ὅ
 τοῦ μεγάλου θεοῦ θεράποντες. νησίον γὰρ τοῦτο παλαῖον ἡμῶν ἐστὶν οἰκητήριον. ὁ-
 χλῆμα δὲ ὁδεῖν. πᾶσι ὅ τοῖς ἀνδρῶν τοῖς ἀγνώτες αὐτοῖς λαμβάνοντες, αὐτῶν
 τοῖς χιμῶν τοῖς ἐκκεκλῆσμένοι παρῶντες. εἰ δὲ τοῦτο φίλον ὑμῶν, δέχεσθε ὅ ἡμετε-
 ρον κῆμα, καὶ οἰκὸν ποιήσατε. ἡμεῖς δὲ ὑπέκομεν, καὶ ἡ μὲν τοῖς αὐτοῖς ἡφίφω-
 νας, ὀπιβῶντων δὲ ὅ δαμονίῳ τῶν ἀμφοῖ μακάριον, ἡ πᾶς ἐσφρόνησεν. ἐν-
 ἰδίῳ δὲ ὁ αὐτῶν πατήρ (ὡς τοῖς οἰκείοις, καὶ ἡ νῆσος παρῶνται εἰς χειρῶν τοῖς
 ἐπέβλεψε, καὶ ἀμύνην κατελόντες τὸν πρὸ αὐτοῖς ναόν, εἰς ἐκκλησίαν μετεσκέψα-
 σιν. αὐτὰ ὅ τοῖς ἐν ἀγέᾳ ἀνδρείᾳ ἀπελλόμενα, οὐ μετρίως ἔχουσι τὸν λούκιον. ἐκιν-
 δυνάτω γὰρ καὶ τῷ τῶν ἀνδρῶν τοῖς μισείσθαι, ὡς ἐκ ἀνδρῶν τοῖς, ἀλλὰ αὐτῶν τῶν
 πόλεμον παρῶν καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. αὐτῶν τε ἀνδρῶν τοῖς ἀμφοῖ μακάριον ὀπιβῶν
 ἴδια ἡτὶ καὶ πλὴν ἔρημον ἐπαρῶντες παρῶντας. ὁ μὲν οὖν λούκιος ὡς τὴν ἀγρυ-
 πτίον ἐδόνη. ἔσθω δὲ τοῦτον τὸν χρόνον οὐ μόνον διδύμῳ ὅ φιλοσόφῳ κατ' ἐκείνο
 καὶ ἀκμαζόντι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων διέφερεν. ὡς εἰς πλὴν χρόνῳ ἀπο-
 βλήπουσα καὶ τῶν αὐτῶν μοναχῶν, ἐνδυνάτως εἶχε τοῖς ἀμφοῖ λούκιον. πρὸ δὲ δικί-
 μαι τοῖς χρόνῳ πολλῶν τοῖς παρῶντες, καὶ διωκομένη ἡ κατ' ἀγρυπτίον ἐκκλησία.

Τοῦτο δὲ ὅτε σιωπῶντες καὶ τῷ ὁσέως οἷς. οὐ μὲν ἀνὰ καὶ κατὰ παρῶν καὶ
 καὶ, οἷα τε ἐνωρεῖσθαι ἵνα θείαν καὶ λογισθῶντας λαχοῖσι βασιλῆον τὸν κατὰ
 ρείας τὸ πρὸ αὐτοῖς ὀπιβῶντες, καὶ χειρῶν τὸν ναὸν τοῦ σείας δὲ καὶ τὰ πέριξ
 ἔστιν, καὶ μάχισα ἡ τῶν ἀνδρῶν τοῖς πόλεις ἐν ἀταξίᾳ, καὶ τῶν καὶ τῶν τοῖς
 μὲν ὄντων τῶν τῶν χρόνῳ φρονιμῶν τῶν τῶν ἐκκλησίας ἐχόντων. ἐκ ὁλῶν δὲ
 ὄντων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν κατὰ τοῦ ἐκκλησίας οἷς ὁσέως οἷς καὶ παυλιδμοῖς ὡς μα-
 ζον, ὡς ἡγεῖτο παυλῖνος τῶν μὲν τῶν, ὡς ἐν τοῖς παρῶντες ἐγνώμεν. ἀλλὰ δὲ τοῖς
 τοῖς ἡ ἀνδρῶν τοῖς ἐκκλησία πᾶσα κινδυνόουσα γινέσθαι τῶν χρόνῳ ἀγρέως,
 μάχισα ὡς ἐχεν ἐνδυνάτω τὴν βασιλέως ἀποδῆς, τῶν ἀμφοῖ αὐτῶν δυναμένων. ὡς
 εἶπε γὰρ εἰ (ὡς ἐκ ἀνδρῶν τοῖς ἐκκλησίας ἔχοντες, οὐ μετεβλήθη τὸ παρῶντες
 δόξῳ τῶν πλῆθους ἀμύνην καὶ σὺντας λόγους ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν αὐτῶν ὀπιβῶν
 ναὶ πίστεως. τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος πολλὰς μὲν ἔχῃ καὶ πόλεις καὶ κώμας, καὶ φρονεῖα. μη-
 τρὸς πόλεις δὲ ἐστὶν τοῖς, πόλεις μεγάλης καὶ ἀνδρῶν τοῖς ἀλλοῖς, ἐξ ἀνωμένων εἰς
 πλεόντων τῶν ἀλλοῖς πόντον. εἰσέτι ὅ καὶ νῦν ἔθνος παλαῖον ἐστὶν καὶ παρῶντες
 ἔθνος ἐστὶν τῶν ἐκκλησίας ὀπιβῶντες. καὶ δὲ τὸν πρὸντα καὶ ἐπεβλήθη τοῖς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

των βρετηανίων, καὶ οὐδὲν ὁ βασιλεὺς ἤκεν εἰς τὸ μιν. ἔπειτα δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀ-
φίκετο, καὶ ὡς εἰώθη ἔπειθεν αὐτὸν κοινωνεῖν τοῖς ἀπὸ τῆς ἀνδρίας αἰρέσεως, ἀν-
δρείως μάλιστ' ὡς τὸν κραυαῶντα πρὸ ῥήσιασά μινος παρὲς τοῦ δόγματος ὧν ἐν
νικήᾳ βιωχόντων, κατέλειπεν αὐτὸν, καὶ εἰς ἑτέραν ἤλθεν ἐκκλησίαν. καὶ ὁ λαὸς
ἐπηκολούθησε. σχεδὸν δὲ πᾶσα ἡ πόλις βιωχλήθη, βασιλεῖα οὐ μόνον καὶ νεώ-
τερον ἐσεσθαι τι παρὰ δοκησάριες. ἀπολαφθεὶς δὲ οὐδὲν βίω τοῖς ἀμφοῖν αὐτὸν, χα-
λεπῶς ὡς ἔχει τὴν ὕβριν. καὶ συλληφθεὶς ἡ βρετηανία εἰς ἑσθέραιαν ἀγεσθαι
παρὰ σέταξε, καὶ οὐκ εἰς μακρὸν αὐτῆς ἐπαμύνασθαι ἐπέσχετο. χαλεπαίνοντας
γὰρ οἱ μὲν παρὰ τὴν φυλὴν ἔβρισκεν ποιοῦν τοὺς σκύτας, ἐδεδίδε μὴ τι νεωτερί-
σωσιν ἀνδρείοις τε ἐπιτάμινος, καὶ τῇ γένει τῇ πόπιν ἀναγκάσις τῇ ῥωμῶν οἱ
κουμύνη, καὶ ὧν καὶ τὸδε τὸ κλίμα βαρβαρῶν παρὰ βελήμων. βρετηανίων μὲν
οὕτω ὡς κρείττων ἀνέφαινε τῆς τοῦ κραυαῶνος αἰσχύνης, ἀνὴρ γὰρ τε δῖος ἀγαθὸς ὅς
ἐπὶ δρετῇ γαίᾳ ἐπίσημος, ὡς καὶ αὐτοὶ σιδοῖν μῆρυγος. ὡς ἐπὶ πάλιν δὲ πᾶς
κληρος ἐπετράθη ἀφ' αὐτῶν τῶν βασιλέως ὀργῆς, πάλιν τῇ παρὰ ἐσθέραιαν τῆς
δρετμῆς τῇ ἐκκλησίαν. καὶ ὅτι ὧν ἐπέκεινα ῥωμῶν ἦρχεν οὐδὲν ἰνιδυὸς ἐ-
παμνέτης τε ὡν τῶν δόγματος τῶν ἐν νικήᾳ βιωδου, καὶ ἀναβαλὼς εἰς ἀγαν παρὲς τὸ
θεῖον ἔχων ὡς μήτε ἐπιτάτῃ τοῖς ἱεροῦσι μηδὲν, μήτε δῶν αἰρέσθαι νεωτερί-
ζειν ἐπὶ χείρῳ ἢ ἀμείνονι δοκίμῳ παρὲς τοῖς τῆς ἐκκλησίας θεσμοῖς. ταῦτα γὰρ
κρείττω τῶν αὐτῶν δοκιμασίας ἡγεῖτο, καὶ παρὰ βασιλεὺς δέξιος γεροντῶς, καὶ ἰχθυῶς
δρετμῆς δρετῇ παρὰ γράμματα φανείας.

κβς Εν τούτῳ δὲ πάλιν ἡδη μὲν πρῶτον ζῆλον ἔδειξεν, νῦν δὲ πλεον ἔπιδοῦσα ζή-
τησις ἡ εἰς καὶ τὸ ἀγιον πνεῦμα πατεῖ τε καὶ ὑψὲς ὁμοούσιον δόξαζεν, προσήκεν·
ἐρεστική τε καὶ πρὸς τούτου πολλὰ διαλέξεις οὐχ ἥτιον ἢ πρῶτον πρὸς τὸ θεοῦ
λόγον σιωπῆσαι. καὶ τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἁγίων ὁμοφύλων οἷον ἡμῶν οἰον τὸ ὁμοούσιον τὸ
ὑπὸν ἐστὶν λέγοντες. ἀμφοτέρω δὲ διακονικόν, καὶ τρίτον τῇ πατρὶ καὶ τῇ τῆς ἡμῶν καὶ τῇ οὐ-
σίας ἀποδοῖον τὸ πνεῦμα ἰσχυρίζοντο. ὅσοι δὲ ὁμοούσιον τὸ πατεῖ τὸ ὑπὸν ἐδόξαζον τὰ
αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα ἑφρόνοιον. ὅτι ἀπὸ τῶν δὲ τούτῳ παρὰ λόγον σιω-
σαντο ἐν μὲν τῇ σειρά ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ λαοδικὸς. ἐν ἀγνότητι δὲ ἀθανάσιος ὁ ἐ-
πίσκοπος. πρῶτος δὲ καὶ πατριάρχης καὶ τῶν ἀπὸ τὸν πόλιν ἐκκλησιῶν, βασιλεὺς καὶ
ῥηγέας. ἀνακινουμένης δὲ τῇ τῆς αὐτῆς ζήτησεως, καὶ ὡς εἰκὸς τῇ φιλονεικίᾳ ὅση-
μέρεσι πλεον ἔπιδοῦσης, μαθὼν ὁ ῥώμης ἐπίσκοπος ἔγραψε τῶν ἀπὸ τῶν
ἐκκλησιῶν, ὡς τῶν ἀπὸ τῶν δούσεως ἱερῶν, τριῶν ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδόξον πρε-
σβύτην. τούτου δὲ ἡμῶν, ὡς ἐκ κεκρυμμένοις ἀπαξ πρῶτος ῥώμης ἐκκλη-
σίας, ἡσυχίαν ἦσαν ἐκαστοὶ καὶ τέλος ἔχον ἐδόξεν ἡ τῆς αὐτῆς ζήτησις.

κς Περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον λιβερώου τελευτήσαντος, ὅππότε περὶ δάμασος ἦν
ῥωσίων χρόνον. Ἐποληφός δὲ ὢν τῇ χερσὶν αὐτῆς καὶ οὐρανίος τις δεικνόνος ἀπο-
τυχῶν οὐκ ᾔσχετο. ἀλλὰ θραδὲ ἑποπίνων ἀσήμεων ὅππότε πτωχὸν χερσὶν αὐτῆς, δὲ α-
ποπίνων τὸν χρόνον ἑποπίνουδαζε, καὶ κατ' ἑαυτὸν οὐκ ἐκκλήσας. μετὰ δὲ τὸ πλῆ-
θος, οἱ μὲν, τοῦτον οἱ δὲ, δάμασον ἠξίου. καὶ πολλὴ τὸν δῆμον, ὡς εἰκός, εἰς εἴχε
στάσις. ὡς μέλει καὶ πρᾶσι. καὶ φόνων τὸ κακὸν παρῆλθεν, εἰσὶν δὲ ὁ τοῦ ῥώμης
ἡγετῆρος πολλοὶ τῷ δῆμῳ καὶ τοῦ κλήρου ὑμῶν αὐτῶν, ἑπαύσε τὴν οὐ-
ραίου

σακίου ἐπιχρήσιν. δογματων δὲ πέρι, καὶ τὰ παρότερα, οὐτε ῥωμάιοι διεφέροντο,
 οὐτε ἑτέροι ὧν ἀπὸ πλὴν δύνειν. ἀλλὰ παύρτες τὰ δόξατα τοῖς ἐν νικήῃ στυλ-
 γοῖσιν ἐπήνουν, καὶ τειάδα ἰσότημόν τε καὶ ἰσδιώαμον ἐδόξαζον. πλὴν τῶν ἀμφὶ
 τὸν αὐξένιον, οὗς παρθεῶς ὅτε τὸ ἐν μεδιολάνοις ἐκκλησίας ἅμα ἱστοῖν ἐπεχείρη-
 νεωτερίζον, καὶ τῶν πλὴν κοινῶν σὺν θήκην τῶν παρὲς δύνειν ἱερέων τὸ ζῆριον δό-
 γμα κρατύνον, καὶ τὰ ἴσα φρονέον τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ πνέμα δόξαζοντες καὶ τὸ ὑ-
 φερον ἐπιγινώσκοντες ζήτησιν. καὶ ἀμύνουσάντων δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γαλλίας, καὶ βε-
 νετίας, καὶ πρὸς ἑτέρων ἱνῶν αὐτὰ ἀποδίδεσθαι πρὸς αὐτοῖς, οὐ πολλῶν ὑφερον στυ-
 λιστοὶ εἰς ῥώμην ἐπίσχετοι πολλῶν ἐθνῶν ἐπιφύσμενοι τὴν αὐτῶν κοινωνίας ἀπο-
 τεινόντες αὐξένιον, καὶ τοῖς ὁμοίως αὐτῶν δόξαζοντες. βεβαίαν δὲ μένουν τὴν τῶν
 δόξαντων πίστιν. τῶν τῆς ἐν νικήῃ στυλῶδου. τῶν ἐν ζῆρμιον δόξαντων ὑπε-
 νδυνῶν αὐτῶν ἀκέρων ὄντων, ὥς μήτε ῥωμαίων ἐπίσχετοι, μήτε τῶν ἄλλων στυ-
 λιστῶν αὐτοῖς, καὶ ὥς πολλῶν τῶν αὐτῶν στυλισταῶν ἀπερρεσμένων τοῖς τότε πρὸς
 αὐτῶν δεδωμένοις. αὐτὰ δὲ οὕτω γινώσκοντες καὶ δόξαν, μὴ τυφλῶς καὶ ἡ ἐπίσχετος δα-
 μάσου τοῦ ῥωμαίων ἐπίσχετου, καὶ τῶν ἅμα αὐτῶν τότε στυλισταῶν παρὲς τοῖς
 ἰλλυριῶν ἐπίσχετοις γράφοντες. ἐχθρὸν δὲ ὧδε. Οἱ ἐπίσχετοι οἱ ἐπὶ τῆς ῥωμαίων εἰς
 τὸ ἱερὸν στυλῶδον στυλισταὶ, τοῖς ἐν τῇ ἰλλυριῇ κατεστῶσιν ἐπίσχετοις, δάμα-
 σος, καὶ οὐδέ τις, καὶ οἱ λοιποὶ, τοῖς ἀγαπῶσι ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρων. Πιστεύο-
 ντες πλὴν ἄλλων πίστιν πλὴν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἀποστόλων θεμελιωθεῖσαν, αὐτῶν
 κατέχοντες καὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων ὑποτασσόμενοι. ἡ τῆς ἀπὸ τῶν ὁραθέντων τῶν τῶν πα-
 τέρων ὁραθέντων λόγων διὰ φωνῆς. ὁραθέντων δὲ ὡς ζῆμιον ἀφαινοῦσθαι τοῖς τοῦ θεοῦ
 ἱερέας, ὑφ' ὧν δίκασμόν ἐστὶν τοῖς σοφοῖς παρὰ δόξαν. ἀλλὰ δι' ἀναφορῆς τῶν ἐν γαλ-
 λίας καὶ βενετίας ἀδελφῶν, ἐγνωσμένων ἱνῶν ἀφίεσιν ἀποδίδεσθαι. ὁραθέντων οὐ μόνον
 τῶν φωνηθέντων ὁφείλουσιν οἱ ἐπίσχετοι. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπειρία ἱνῶν ἡ ἀπλό-
 τητι οἰκείας ἐρμηνείας ἀνέστησαν. ἀπὸ οὗ τῶν ἀφαινοῦσθαι διδασκαλίας ἀφαινο-
 ουμένων μὴ παροχθαίνοντες, ἀλλὰ καὶ μάλλον τῶν πατέρων ἡμῶν κατέχοντες πλὴν γνώ-
 μων ὅσα καὶ δι' ἀφαινοῦσθαι βουλοῖς παρὰ φέρων, τοῖς ἀφαινοῦσθαι αὐξένιον ἐν μεδι-
 ολάνῳ ἐξαίρετως ἐν τούτῳ τῶν παρὰ γαλλίαν καὶ ἀφαινοῦσθαι παρὰ γαλλίαν. δι-
 καστον οὗ ἐστὶν, παύρτας τοῖς ἐν τῇ ῥωμαίων κόσμῳ διδασκαλοῖς ὁμοφρονέον, καὶ μὴ
 ἀφαινοῦσθαι διδασκαλίας πλὴν πίστιν μισθῶν. καὶ γὰρ ὡς καὶ παρὰ τὸν ἡ καὶ τῶν αἰ-
 ρετικῶν ἀκμάζοντες ἤρξαντο, ὥς καὶ νῦν μάχιστα, ὁραθέντων ἀπείνη, τῶν ἀφαινοῦσθαι ἡ βλασφη-
 μία, οἱ πατέρες ἡμῶν τεινῶσιν δέκα καὶ ὀκτώ ἐπίσχετοι ἐν νικήῃ γινώσκοντες
 σκέμματος, τοῦτο τὸ τεῖχος ὑπενδυνῶν τῶν ὁπλῶν τῶν ἀφαινοῦσθαι ὡς ἐπὶ. καὶ αὐ-
 τη τῇ ἀνιδότῳ, τῶν ἀνιδότῳ φάρμακα ἀπεώσαντο. ὥστε ἐν πατέρας καὶ τὸν ὑ-
 ὄν, μίας θεότητος, μίας ἀρετῆς, καὶ ἐνὸς χρημάτων πιστεύοντες. καὶ δὲ τῆς αὐτῆς ὑ-
 ποστάσεως, καὶ τὸ πνέμα τὸ ἅγιον πιστεύοντες. τὸν δὲ ὡς φρονούμενα, ἀποτρίβοντες
 τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐκρίναμεν, ὁραθέντων φημι ὁραθέντων καὶ πλὴν παρὰ στυλῶν πλὴν
 σκέφοντες ἱνῶν μισθῶν ἡ τεινῶν. ἀλλὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ ἀπὸ αὐτῶν τοιούτων οἱ ἱνῶν
 τοῦτο ἐν ζῆρμιον ἀνιδότῳ, ἡ φημι ἡ φημι ἡ φημι ἡ φημι, μέγιστον τοῦτο διαρ-
 ρῶν ὡς ὁμοφρονεῖν αὐτοῖς ἑτέροις ἱνῶν ἀφαινοῦσθαι, ὡς ἐν ἐνὸς ἐνὸς τῇ
 τῶν πατέρων γνώμῃ τῇ ἐν νικήῃ ἀφαινοῦσθαι ἐν δυνάμει. οὐ δὲ γὰρ παρὰ γαλλίαν

Oo.iii.

23 ἡ δὲ διωθήτη ἡρώδῃ ἀπὸ τοῦ θέρειμονος τὸ ἐν θέρειμονος σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν-
 24 ἔθηκε, μήτε τοῦ ῥώμας ἑπὶ τοῦ οὐ, οὐδὲ τοῦ πόντου ἐδὲ πλὴν γνώμῃ ἐκ δει-
 25 ξαῶς, οὐκ ὅτε βίβλου, ὅς ἐστι τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπὶ τοῦ πόντου ἀποκρίναι ἐφύλαξεν· οὐκ
 26 ἦν δὲ αὐτῶν τοῖς τοῖς οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 27 αὐτῶν οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 28 σάμῃ, ἀπὸ τοῦ οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 29 ἡ δὲ διωθήτη ἡρώδῃ ἀπὸ τοῦ θέρειμονος τὸ ἐν θέρειμονος σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 30 αὐτῶν οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 31 ἐκ αὐτῶν οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε
 32 οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν
 33 οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν
 34 οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν
 35 οὐκ ὅτε οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν οὐκ ὅτε σὺν αὐτῶν

[illegible]

ἐλθέτω ἡ αἰρέσεως, τοὺς μεταμυθουμένους ὅτι τοῖς ἀμύθημασιν εἰς κοινωνίαν οὐ
 παροίετο, ἔτι τοῦτο μόνον ἐχαινοτόμει. τοῦτο πλησίως δὲ τῇ ῥώμῃ ἐκκλησία
 μὲν τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν διετέλεσεν αὐτὸς τὴν καὶ οἱ μετ' αὐτὸν αὐτὴν ἀγνοῦντες
 τὴν ἑορτήν. εἰσὶν δὲ ὅτι αὐτῆς τὴν ἡγεμονίας ἡνὲς τῇ ἀνὰ τὴν φρυγίαν ναυα-
 νιανῶν ἐπιτοχῶν ἡγόντες ἐν γάλλου κώμῃ, χωρεῖον δὲ αὐτῇ φρυγῶν, ὅθεν σαττα-
 ρίου τῆς ποταμοῦ ἀπὸ πηγάς ῥέουσι, ὡς εἶπε αὐτῇ κοινωνῶν ἀξιοῦντες τοῖς ἑτέροις
 αὐτοῖς δοξάζουσιν, ἴδιον ἔχοντο νόμον. ὡς τε τὴν ἀξίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ, καὶ τὴν
 τοῖς ἰουδαίοις ὅτι πάρα ἐπὶ τῇ. οὐκ ἐκινῶν δὲ αὐτῇ τῇ σὺν ὁδῷ οὔτε ἀρχιεὶς ὁ
 ὢν ἐν κωνσταντινουπόλει ναυανιανῶν ἐπιτοχῶν, οὔτε ὁ νικαίας, ἢ ὁ νικομηδείας, ἢ
 ὁ κοτυλείου πόλις δὲ αὐτῇ φρυγίας οὐκ ἀσημος οὐδὲν κύριος καὶ κοροφῶνας, ὡς
 εἶπεν, οἱ ναυανιανοὶ νομίζουσι τῇ πρὸς τὴν οἰκίαν αἰρεσιν καὶ τὰς αὐτῶν ἐκκλησίας
 παρομοίων. ἐν αὐτῇ δὲ ἡς αἰτίας, ὅπως καὶ οὗτοι εἰς διαφορὰν κατέστησαν,
 καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἀγαθὴ μὲν ἡ ζωὴ ἐκκλησίαζον, καὶ χαρὸν ἔρω.

Εν τούτῳ δὲ εἰς τὸ παροφθαλμὸς παροίετο ἀπολινάριος τὸ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζο- κε
 μένης αἰρέσεως, καὶ πολλοὺς ἀποτεμὼν ἡς ἐκκλησίας, καὶ ἑαυτὸν στυγῆ. στυγε-
 ρά εἶπε δὲ αὐτῇ παρὸς τὴν τοῦ οἰκείου δόγματος σύστασιν καὶ βίβλος παροφθαλμῶν
 ἀντιοχείας τῇ ἀπὸ μολίβδου ἰφωμένων, ἀνὴρ εἰ καὶ ἡς δῆλος ἐν τοῦ βίου καὶ τὴν πολι-
 τείας ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀπομύθους ἀπουδαῖος, καὶ τούτου χάριν
 ὅτι λαὸς σεβασμῶν. μὲν οὐ πολὺ γὰρ ἀποχρίσας ἑαυτὸν ἡς μολίβδου κοινωνίας, ἀ-
 πολινάριον παροφθαλμῶν, καὶ τῇ τὰς αὐτῶν δοξάζοντων ὅτι ἡς ἀντιοχέων ἡγεῖτο, ἀ-
 δοῖ τὴν αὐτῆς πολιτείας, πληθὺς οὐκ ὀλίγον πειθόμενον ἔχων, οἱ καὶ ἀπ' αὐτῆς τὴν
 παροφθαλμῶν ἔλαβον, βίβλος ἀντιοχέων εἰς εἰς νῦν ὀνομαζόμενοι. λέ-
 γεται τοῦτο πατεῖν ἀπὸ λυπῆς, ὡς ἀποφθίς τοῦ φλαβιανοῦ, ὅς ἐστιν ἐπε-
 τράπη τὸν ἀντιοχέων θρόνον συμπαροφθαλμῶν ὅτε ὄντος αὐτῆς, καὶ λυπῆς στυγῆ-
 θως ἰδεῖν τὸν ἐπιτοχῶν. πρὸς δὲ δοκιμαῖαν γὰρ νομίσας, ἀντιοχέων ὑπέστη, καὶ
 παρὸς ἀπολινάριον ἡγῶν, ἐκινῶν, καὶ φίλον αὐτὸν εἶχεν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἐν
 δῆλως πόλει χωρὶς ἐκκλησίαζον ἀπὸ ἐπιτοχῶν ἰδίοις, καὶ θεομοῖς ἐχρῶντο δι-
 λοτείοις τὴν καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ τὰς νενομισμένας ἱεράς ἀδὰς, ἐμμετρά-
 να μολίβδου φαλλοῖς πρὸς αὐτῆς ἀπολινάριον ὁρημῶν. παρὸς γὰρ τῇ δῆλῃ πα-
 δούσῃ, καὶ ποιητικῶς ὡς καὶ παρὸς ἀπὸ μέρων εἰδήμων, καὶ τοῖς ἐν δῆλῳ ὑδῆ-
 μασι τοῖς πολλοῖς ἐπείθεν αὐτῇ παροφθαλμῶν. ἀνδρες τε τοῦ τὰς πόλεις, καὶ ἐν ἑρ-
 ροῖς, καὶ γυναικες τοῦ τὰς ἰσοῖς τὰς αὐτῶν μολίβδου φαλλον. ἀπουδῆς γὰρ ἀνέσεως καὶ
 ἑορτῶν ἔτι δῆλῳ παρὸς τὴν ἐκείνου χαρὸν εἰδύχλια αὐτῇ ποπὸν τοῦ πόλιν εἰς δι-
 λορίαν τοῦ τείνοντα. μαθὼν οὖν αὐτὴν τὴν αἰρεσιν εἰς πολλοὺς ἔρπειν παρὸς δὲ
 μαστος ὁ ῥώμῃ ἐπιτοχῶν, καὶ πρὸς ὁ ἀντιοχέων, στυγῆ γυναικῶν ἐν
 ῥώμῃ, ἀγορεύει τὴν καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ φίσαν (λέγει) δὲ καὶ ἀπολινάριος
 ὁμοίως ἀπὸ μικροφυχίας νεωτερίαν πρὸς τὸ δόγμα εἰς αἰτίας τοῖς δε. ὡς ἡ
 γὰρ ἀθανάσιος ὁ τὴν ἀντιοχέων ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ πόλιν μὲν τὴν ἐν κωνσταν-
 τίνου φρυγῶν, παροφθαλμῶν ἐπὶ τῇ εἰς ἀγνοῖαν, ἀντιοχέων τὴν λαοδίκετον, στυγῆ
 τῆς αὐτῇ ἐλθέτω καὶ εἰς τὰς μάλιστα φίλος. ἀπαμύτου δὲ οὐσης τὴν παρὸς αὐτὸν κοι-
 νωνίας τοῖς ἀπὸ ἡς ἐκκλησίας αἰρέσεως, ὡς ὡς καὶ γέωργιος ὁ ἐν δῆλῳ ἐπιτοχῶν,

ὕβρισκῶς ἐκδίδεται τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς παρὰ χαλκόντας καὶ τοὺς τῶν ἱερέων νόμους ἀθανάσιον συλγινόμηνος. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν παλαιῶν ἀμύρην μὲν μεταμυθεῖα λευκῶν, ὠνεῖδιζεν. ἐπὶ γὰρ θεοδότου τῆς παρὰ αὐτὸν ἡ λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἰθὺν δούλος, κατ' ἐκεῖνο χαρῶν ἀφ' αὐτῶν ὅτι φαίσιος ὁ σοφιστὴς ὕμνον εἰς τὸν δῖον υἱὸν πατρὸς διδασκάλῳ δὲ αὐτῶν γλώσσῳ ἀποκινάειος, ἐν γὰρ νέος υἱ, παρ' ἐλπίδι τῇ ἀκροάσει σιῶν τῆς πατρὸς. ὁ μὲν υἱὸς δὲ αὐτῶν γραμματικὸς ἐν ἀσκήσει. ἐπεὶ δὲ τῆς λόγου ἀρχῆς ἀποκινάειος, ὡς ἔπος τοῖς τοιαύτῃς ἐπιδοκίμοις λέγειν, τοῖς ἀμύρῃσι δὲ βελήτοις δὲ ἰέναι θύραζε ἐκέλευεν. οὐτε δὲ ἀποκινάειος, οὐτε ὁ παρ' αὐτοῦ, οὐτε ἑτέρως ἢ τῶν πατρῶν χριστιανῶν, τῇ ἀκροάσει ἀπεχώρησε. μαθὼν δὲ αὐτῶν θεοδότος ὁ ἐπίσκοπος, χαλεπῶς ὑπέβλεπε. καὶ τοῖς μὲν δῆλοις ἐν λαῷ τεταγμένοις μετελὼς ἐπαλέσας, συλγινόμηνον ἐνδὲ μὲν. ἀποκινάειος δὲ ἀμφω πλὴν ἀμύρῃσι δημοσίᾳ ἔγενεας, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφώρουν. ἦσαν γὰρ κληρικῶν, ὁ μὲν πατήρ, παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ παῖς, ἀναγνώστης ἐν τῇ ἱερῇ γραφῇ. χρόνου δὲ ἱεροῦ ἀναγνώστη, ἐν δὲ ἀκριστοῦ καὶ νηστείας ἐπαλείως τῇ ἀμύρῃς μεταμυθεῖα παλιν θεοδότος. ὡς δὲ πλὴν αὐτῶν ἐπίσκοπος πλὴν ἐλαχέ γεώργιος, καὶ ἡ παρὰ ἀθανάσιον σιῶν οἰοῦσα γένονεν, ἀποκινάειος ὡς εἰρησὶ ἀκοινώνητον αὐτῶν ἀποφαίνε, ὅτι τῇ ἐκκλησίᾳ ἀμύρῃσι. ὁ δὲ, λέγει μὲν πολλὰ χάρις αὐτῶν δεηθῆναι τῇ κοινωσίᾳ ἀπολαβῆναι. ὡς δὲ ἐν ἐπείγε, λυπητὴ κεραιήτης ἐπαλέζε τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν δὲ δόγματων κοινότητι πλὴν εἰρησὶ ἀμύρῃσι εἰσὶν ἀγῶν, ὅτι ἡ δὲ αὐτῶν, τέχνη φημι λόγων ἐν ἐχθρῶν ἀμύρῃσι. καὶ δι' ἐλπίδων ὡς ἐν διδασκαλίᾳ ἱερῶν δόγματων ὁ τοιοῦτος ὢν, τὸν ἀμύρῃν κατέλειπεν. οὕτω πη, αἱ ἰδίαι ἐχθραὶ τῶν κατὰ κληρικῶν τῶν μέγιστα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐβλάψαν, καὶ τῇ ἀμύρῃσι εἰς πολλὰς αἰρέσεις κατέτεμον. ἰεκμήριον δὲ τοῦτο. εἰ γὰρ ὁμοίως θεοδότος, καὶ γεώργιος μεταμυθεῖα ἀποκινάειος ἐδέξατο, ὅτι ἀνὸς οἱ μὲν ἢ ἀπ' αὐτῶν καλῶν ἀμύρῃσι εἰσὶν υἱ. ἡ γὰρ ἀνδραγαθία φύσις ὡς φρονεῖ ἀμύρῃσι ἀπαυθαδῆς, καὶ εἰς φιλονεικίαν καὶ νεωτερισμοὺς κατέστησεν. ἀπολαύουσα δὲ τῇ ἰσχύϊ, μετελάζει καὶ ὅτι ἐν αὐτῶν μὲν φιλή.

καὶ ἂν Ἀμφὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον, ἀνόμιμος ὡς ἀπὸ τῆς φύσεως πλὴν ἐν κυρίῳ ἐκκλησίᾳ κατεῖχε τῇ ἀρεῇ αἰρέσεως παρ' αὐτῶν, ἐτέραν παρὰ αὐτῶν εἰσηγήσατο, ὡς οἱ μὲν ἀπ' αὐτῶν ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ, πλὴν τῶν ἀνομίων καλῶν. φασὶ δὲ ἱεροῦ παρ' αὐτῶν ἀνόμιον ὁλομήσαι εἰσηγήσασθαι ἐν μιᾷ κατὰ δύσιν χρεῖται ὅτι τελεῖν τῇ γαίᾳ βάρησιν, καὶ παρὰ χαλκόντας τῇ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων εἰσέλιναι ἐν πᾶσι φυλαττομένῳ παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐτέραν ἵνα τῇ αὐτῆς ἐκκλησίᾳ ἐξέλκῃ ἀγῶνι σιμνότητι καὶ ἀκριβείᾳ πλείονι πλὴν ἀμύρῃσι παρ' αὐτοῖς. ἐλπίδι δὲ καὶ τεχνίτης λόγων, καὶ εἰστικός καὶ συλλογισμοὺς χαίρων. τοιοῦτος δὲ τοῖς πολλοῖς τῶν αὐτῶν φρονιμῶν ἐστὶν ἰδεῖν. οὐ μᾶλλον γὰρ ἐπαμνοῦσι βίον ἀγαθόν, ἢ ἔσπον, ἢ τὸν παρ' αὐτοῖς δεομένους ἔλεον, εἰ μὴ τῇ αὐτῇ δόξῃ αἰσθῶν, ὅτι εἰς εἰστικῶς ἀφ' ἐλπίδι, ἐκ κατὰ δόκω συλλογισμῶν. ὁ τοιοῦτος γὰρ ἀσέβης παρὰ πᾶσι νομίζεται, ὡς δῆλοις δοκεῖ πλὴν ἑτέραν, οἱ μὲν, λέγουσιν. ὡς θεοφρόνιος ὁ κατὰ παδύκην, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστασίου αὐτῆς τῇ αἰρέσεως ἀποτεμνόμενος σφᾶς ὅτι τῇ ἐλπίδι βασιλέως παρ' αὐτοῖς ἀπὸ ἀνόμιον δόξαντων, καὶ παρ' αὐτῶν βάρησιν ἐνεωτέριστον,

τερισμῶν, ὅτε καὶ τρεῖς ἀδελφοὶ εἰς τὸν τῆς γρηγορίου θανάτου βασιλευσάντων εἰσηγη-
 σάμενοι· ὁ δὲ ὁμοῖον μὲν τοῖς μηδὲν παρὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἑξῆς τῆς ἱστορίας
 ἑρμηνείας, καὶ οὕτως ἀφ' ἑμῶν· ὅτι τὸν δὲ κυρίως γρηγορίου, καὶ ἡγε-
 ρηθῆναι· ὡς τῆς ἑξῆς· ὡς αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, ὡς νεωτέρων δόγματων εἰσηγητῶν. τῇ-
 νικαῖα δὲ ὁ δόξιος τὸν ἡγεροῦ μὲν ἐν κωνσταντινουπόλει τῆς ἑξῆς αἰρέσεως, με-
 τακαρσεσάμενον αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἑξῆς· ὡς αὐτὸν παρὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ δόξιος· μὴ
 καὶ ἡγεροῦ δὲ μηδὲν, παρὰ τῆς ἑξῆς αὐτὸν καὶ ὁ δόξιος· ὡς αὐτὸν καὶ ὁ δόξιος· μὴ
 αἰρετικῶς λαοὶ τῶν ἐν ἡμεῖς αὐτῶν γρηγορίου σπουδῶν, καὶ παρὰ τοῦτο αὐτῶν
 τῆς γρηγορίου ποιήσας. ὅτι δὲ ἡγεροῦ, ὡς αὐτὸν διδασκαλῶν οὐ παρὰ τοῦτο
 δὲ ὁ δόξιος· ἐφ' ἑαυτῶν δὲ ἡγεροῦ μὲν μηδὲν τῆς παρὰ τοῦτο δόξης καὶ ἡγεροῦ
 αὐτῶν οἱ μὲν, ὡς αὐτὸν δὲ, ἑτέρως λέγουσιν. ἀλλ' εἴτε ὁμοῖος, εἴτε ἡγεροῦ τῶν
 παρὰ τοῦτο τῆς βασιλείας αὐτῶν ἐνεωτέρων, ἐμοὶ δοκεῖ μόνον καὶ τὸν αὐτὸν
 λόγον καὶ διωκτοῖσι ἀμφοῖν τῶν τῆς βασιλείας τὸν βίον καὶ ἡγεροῦ. εἰ γὰρ καὶ τὸ
 νεομισμένον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν, παρὰ τοῦτο αὐτῶν ἀναβαπτίζον· ὅτε
 ἡγεροῦ, ἢ τὸ μὴ συμβῆναι ἐπὶ αὐτῶν τῆς ἑξῆς εἰσηγητῶν. καὶ ὁ μὴ αὐτῶν τῆς
 μὴ τε δι' ἡγεροῦ ἐν τῶν, τῶν ἐτέρων ἐποιοῦν. καὶ ἐπὶ ἀνυποστάτου τῶν ἑξῆς καὶ
 ἰδίας καὶ ἡγεροῦ τῶν τῶν δόγμα συζητῶμενοι, ἀλλ' αὐτῶν καὶ ἡγεροῦ πα-
 ραδεδοκῶσιν, ὅτε ὁμοῖος ἐστὶ σπουδῶν γὰρ καὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀμφοῖν μὴ
 διωκόμενοι ἡγεροῦ βαπτίζον. ὁ δὲ τῶν τῶν αὐτῶν παρὰ τοῦτο αὐτῶν μὴ βαπτίζοντες,
 ἀναβαπτίζον αὐτοὺς ἐπὶ δόξιος, ὡς μὴ δεόντως μνηστῆς. καὶ μὴ ἡγεροῦ αὐτῶν οἱ δὲ
 διωκόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν φερόντων ἀναβαπτίζοντες. * ἐφ' ἡγεροῦ μνηστῆς,
 καὶ τῶν παρὰ τοῦτο αὐτῶν ἐκκλησίας. ἐπορὶ αὐτῶν οὐ μὴ παρὰ τοῦτο καὶ αὐτῶν
 τῶν ἡγεροῦ, καὶ τῶν ἡγεροῦ γρηγορίου ἐν πόδι ἐν τῶν τῶν ἡγεροῦ τῶν ἡγεροῦ
 γρηγορίου δόγματων. ἐκαστοτε γὰρ καὶ ἡγεροῦ ἐν τῶν, καὶ ὡς ἐν ἡγεροῦ
 μὲν αἰρέσειν ἡ καὶ, οὐ τῶν τῶν ἀποδοῦν καὶ λόγων διωκόμενοι καὶ ἡγεροῦ
 ἡγεροῦ. ὡς δὲ συμβῆναι ἐστὶ, μὴ καὶ τῶν ἐκκλησίας εἰς τῶν αὐτῶν δόξιος τῶν
 πλείους καὶ ἡγεροῦ, εἰ μὴ τῶν ἀμφοῖν βασιλείας καὶ ἡγεροῦ τῶν καὶ παρὰ τοῦτο
 ἀντιπάλους ἡγεροῦ. καὶ ἡγεροῦ βασιλείας ὅτε καὶ καὶ ἡγεροῦ τῶν γρηγορίου τῶν
 ἡγεροῦ, καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεροῦ τῶν αἰρέσεων ἐκ τῶν συγχωτέρων τῶν ἡγεροῦ
 ἐρημιέων τῶν τοῖς ἡγεροῦ. ὡς τε δὲ μὴ παρὰ τοῦτο ἡγεροῦ τῶν δόγμα τῶν
 ἐτέρων αἰρέσεως, ἡγεροῦ ὡς καὶ ὁμοῖον δόξης, παρὰ τοῦτο αὐτῶν ὁ σύρος ἡγεροῦ
 ἐν τῶν, ὁμοῖον ὡς παρὰ τοῦτο ὡς, καὶ ὡς καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ἀποφηνάμενος. καὶ οἱ τῶν φερόντες ἀντιπάλους τῶν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει εἰρηκα, τῶν μὲν, ὁμοῖον ὡς δὲ, ὁμοῖον ὡς παρὰ τοῦτο
 τὸν ὡς δόξιος τῶν, ὁμοῖον τῶν ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 σπουδῶν, ἀέτιος μὴ καὶ ἐν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 σπουδῶν αἰρέσεις, ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ὁμοῖος καὶ τὸ φανερόν ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἐκκλησιῶν ἀντὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 πλήθους ἡγεροῦ μὲν αὐτῶν τῶν αὐτῶν δόξιος εἰς μὲν ἡγεροῦ. οἱ αὐτῶν, πολλὰ
 καὶ ἐπὶ τῶν μὲν οἱ ἀντὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τοις ὧδε φρονοῦσιν ἐπιπινόμασθιν καὶ τοῖς μὲν ἀέλιον, τοῦτο δὲ δόγμα ἀνεθέωσε,
καὶ ὑπερμερότερον ἐπεξήρατο ὅτι τὸ ἀρχαῖον πᾶσι δόντος.

Εὐνόμιον μὲν οὐδὲν αὐτῷ φρονεῖν ἀεὶ σὺν ομολογεῖν δεόν. καὶ γὰρ δὴ καὶ
αὐτὸς δυνάμιος ἀέλιον διδάσκον ἀνχεῖ, καὶ μὴ μόνον τοῦτο πολλὰ καὶ ἐν ἰδίῳ
γράμμασι περὶ ῥησιάζοντος. ἀποκινάειον δὲ ἐπαυλῶν μόνος γρηγόριος ὁ ναζιαν-
ζηνὸς ἐπίσκοπος, ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡγήσατο μόνον
ἐν κωνσταντίνῃ πόλει ἐκκλησίας. Τὸ δὲ εἰκότατον ἰμῶν κακὸν δυνάμιος ἐκείνῃ ἀ-
γαπᾷ, ὅτι οὐκ οὐκ εἶ. ἄλλ' εἰ μὴ πᾶσι τῇ αὐτῇ ἀποκαταστασὶς σιωπῆσαι, ἡ-
μίαν κρίνει, καὶ αὐτὰ μὲν φορητὰ. τὸ δὲ πᾶσι χαλεπώτατον ἐν ταῖς ἐκκλησια-
στικαῖς συμφοραῖς, ἡ τῇ ἀποκινάειον ἐστὶ περὶ ῥησιάζοντος. οἷς ἐκ οἷδα πᾶσι περὶ δέ σθ
ἡ ὁσιότης ὡς * ἐαυτοῖς τὸ σιωπᾶν ὁμολίμως ἡμῖν περὶ ῥησιάζοντος. πᾶσι
πᾶσι μὲν οὐδὲν ἀλλὰ πᾶσι καὶ θεοῦ χάριν τὰ θεῖα πεπαυδὸς μόνος μυστήρια, οὐ
μόνον τὸ τῷ θεοῦ λόγῳ σιωπᾶν ἐκείνῃ. ἀλλὰ καὶ ἐκείνῃ ὅσα αὐτῇ τῷ αἵρετι
καὶ τῷ ἵδιῳ ὑγιαίνουσιν ἐπὶ πνεύματι πίστεως. πλὴν καὶ αὐτῇ τὸ βραχύτης ἡμῶν
ἐκείνῃ ἀκαρῶν ἴσως ἀκούσῃ σθ πλὴν σεμνοφρέτου. ὁ *

μοι πυκνὸν γέροντι ἐν χερσὶ τῷ ἀποκινάειον, ἐν ᾧ τὰ κατὰ σκευὴ ἀζόνομα πᾶσι
αἵρετικὴν κακίαν περὶ ῥησιάζοντος. ἀγαθὸν αὐτοῦ γὰρ μὴ ἐπὶ κλητὸν εἶναι τὸ ἄφρα κατ'
οἰκονομίαν ὅτι μονογυῖς ὅς πορευθεὶς ἐπὶ μεταστοιχείῳ τὸ φύσεως ἡμῶν.
ἀλλ' ὅτι ἀρχὴς ἐν ᾧ ὅτι τὸ ἀρκῶν ἐκείνῃ φύσιν εἶναι. καὶ κακῶς ἐκκαθῶν,
ἀναγέλικὴν ἵνα ῥῆσιν εἰς μὴ μόνον τὸ αὐτῆς ἀποκινάειον πορευθεὶς ἡμῶν, ἐ-
δεῖς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὅτι τῷ οὐρανοῦ κατὰ σκευὴ, ὅς ὅς τοῦ ἀν-
θρώπου. ὡς καὶ τῶν κατελθεῖν αὐτῶν ὅς ἀνθρώπου εἶναι, καὶ κατελθεῖν ἰδίαν ἐ-
παυλῶν ἄφρα ἐκείνῃ καὶ ἔχον ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ χερσὶ, πορευθεὶς ἡμῶν τε καὶ
σιωπῶν μόνον. λέγει γὰρ πάλιν ἀποκινάειον ἵνα ῥῆσιν, ὅτι ὁ δόρυς ἀνθρώπου
ἐξ οὐρανοῦ. εἴτα κατὰ σκευὴ ἀζόνομα τὸν ἀνθρώπου ἐκείνῃ τὸν ἀνθρώπου ἡμῶν, νοῦν
μὴ ἔχον. ἀλλὰ τὸ θεοποίητα τῷ μονογυῖς πλὴν τοῦ νοῦ φύσιν ἀναπληροῦσθαι, μέ-
ρος γινέσθαι τοῦ ἀνθρώπου συνκρίματος ὅτι τριμύριον φύσιν τε καὶ σώματος
καὶ τὸ ἀνθρώπου αὐτῶν αὐτῶν ὄντων. νοῦ δὲ μὴ ὄντος, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ λόγῳ τὸν
ἐκείνῃ τοῦ ἀναπληροῦσθαι. καὶ οὕτω τοῦτο δεινὸν θεάμα. ἀλλὰ τὸ πᾶσι χα-
λεπώτατον, ὅτι αὐτῶν τὸν μονογυῖς θεὸν τὸν κριτὴν τῶν ὄντων, ὅτι ἀρχὴν τὸ ζῶντος, τὸ
καταρέτω τῷ θανάτῳ, θνητὸν εἶναι κατὰ σκευὴ ἀζόνομα, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῷ θεοποίη-
τος δέξασθαι, ἐν τῇ τριμύρει ἐκείνῃ νεκρώσῃ τῷ θάματι ἐπὶ τῷ θεοποίη-
σι σιωπῶν κατὰ σκευὴ ἀζόνομα, καὶ οὕτω πᾶσι τὸ πᾶσι πάλιν ἀπὸ τοῦ θανά-
του ἀναστῆναι. Τὰ δὲ διὰ ὅσα πορευθεὶς ἡμῶν αὐτῶν ἀποκινάειον μακρὸν ἀν εἶναι
διεξίεναι. οἷα μὲν οὐκ οὐκ ἀζόνομα ἀποκινάειον τε, καὶ δυνάμιος ἐκ τῶν εἰρημνῶν,
ὅτι μὴ σκεπείτω. εἰ ὅτι αὐτῇ μάθῃσιν ἀκριβῶς τῷ αὐτοῦ πονεῖν ἔγνωκεν ἐκ τῇ
νεχαμμένων, ἡ αὐτῇ ἡ ἑτέροις ἐπὶ ζήτηται τὰ πλείω, ἐπεὶ ἐμοὶ οὐτε σιωπᾶν
τὰ αὐτῇ οὐτε μεταφράζειν ἀπὸ τῆς ὡς εἰκοιξε δὲ πορευθεὶς ἡμῶν εἰρημνῶν αἱμῶν ὅ-
τι κατὰ σκευὴ ἀζόνομα καὶ εἰς πολλοὺς πορευθεὶς μάχιστα, τοῖς ὅτε μονα-
χῶν λογιστῶν. ἀπὸ γὰρ εἰχνοῦ τῶν ἐν νικήσῃ δόγματι, οἷτε ἐν σερῇ ἐκκα-
παδοκίᾳ καὶ πλείω τῶν φιλοσοφῶντες. ἡ μὲν γὰρ ἕως ἀπὸ κλητικῶν ἀξία μόνον,
μέλει

μέγρι φοινίκων ἐκινδυνώσῃ θυεῖσθαι τὸ ἀπολιναρίου αἰρέσεως. Ὀνομίου δὲ ἀπὸ
κίλικων, καὶ ἑσθλῶν τ' ὄρεσι, καὶ μέγρι τῷ ἡγεσπόντου καὶ τῆς κωνσταντίνης πόλεως. ἔσθ-
λως γὰρ ἐκάτερος παρ' οἷς διέτριβε, καὶ τοῖς πέλας τὰ αὐτὰ φρονεῖν ἐπέειπε. τῷ δὲ
πλήσιον δὲ πως τοῖς ὅτι δρεῖς, καὶ ὅτι τοῖς συμβέβηκε. τὸ γὰρ τῇδε πλήθος τοῖς
δηλωθέντας μοναχοὺς τὸ δρεῖς τῇ ἔργων ἐταύμαζον, ὁρῶντες αὐτοὺς δοξάζειν ἐπι-
στευε, καὶ τοῖς δὴ πάλιν φρονουῦσας οἶδ' ὅτι μὴ καθαρὰ ὄντας νόθων δογματῶν ἀπε-
στρέφοντο, ὡς περ ἀγνώστοι τοῖς παρ' αὐτοῖς μοναχοῖς ἐπόμυθοι, ἐν ἀμύλῳ εἶπεν πρὸς
τοῖς δρεῖου.

Εἰς χαρὸν δὲ μοι δοκεῖ ὅτι μνησθέντα τῇ ὁρῇ ἐν χριστιανισμῷ φιλοφροῦ- κηδ
των, ὅσοις δὴ διωκόμενοι διεξῆλθον. πλείστη γὰρ κατ' ἐκείνο χαρὸν φερεῖ θεοφι-
λῶν ἀνδρῶν ἐπήνθη. διέφερετε δὲ καὶ τοῖς ὡς ἴσμεν ἐν ἀγνώστῳ ὁδῷ, καὶ τὸ
μῆλον καὶ ἀλλοῖς ἀδελφόν, ὃ θεὸς ἐδήλωσεν οὐχ ἡ πῆλον ἢ τοῖς ἀλλοῖς πάλαι πρὸς φήτας, καὶ
δῶρον ἐδωκεῖ ἰσάως τοῖς ἀνὰ τοῖς πάσι καὶ νόσοις καμνοντάς, καὶ ὥρως ὅς ἐκ νέου διέ-
τριβεν ἐν ἐρήμοις ἀεὶ τὸ θεῖον ὑμῶν. ἐπεφύετο δὲ βοτάνης καὶ ῥίζας ὑσίν. ὕδωρ δὲ
ἐπίνεν εἴπη ὄρεν. ἐπεὶ δὲ θῆκον ἔχον, καὶ τῇδε πρὸς τὰς μελικοιὰς εἰς θεοφύλα-
κας πλείων ἡγεῖτο μοναστηρίων, οὐδ' αὐτοῖς τοῖς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς. μόνον γὰρ δι-
χῶς μόνος, νόσοις καὶ δαίμονας ἤλαυνε. καὶ ἡράμματα μὴ μαθῶν, ὡς ἐδείκτο βιβλί-
ων ὅς ἀνὰ μνησιν. ἀλλὰ πᾶν ὅσον ἔλαβεν εἰς νοῦν κρείττον καὶ τῆς ἐτύχου. πρὸς
δὲ τοῦτο τὸ κλίμα, ἐφικτόφθ καὶ ἀμμῶν ὃ τῇ καλουμένων τὰ βενησιότων ἡγε-
μνος, ἀμφὶ τριγυρίαις μετ' ἡμῶν ἔχον. καὶ βιῶν δὲ καὶ θεωνῶν, μοναχὸν ἡγε-
μῶν τῶν κατὰ τὴν καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν ἐμπλεῶ. λέγει δὲ καὶ θεωνῶν μὴ
ἴσως οἶτα τὸ ἀγνώστον καὶ ἡμῶν, καὶ ῥωμαίων παυδούσεως, ὅτι τριτάκοντα ἔτεσι
σιωπὴν ἀσκήσας. βιῶν δὲ, παρ' ὁσθένος θεοφύλακας ὁρμίζοντες ἡ ὁμνούντες ἡ ψυ-
δόντες, ἡ εἰσάγον, ἡ δραστῶν, ἡ ὡλιγορημῶν εἰπόντες λόγον. πρὸς τὸν τὸ χερόν,
ἐγγύς κόπης τε ὅτι ἡμῶν, καὶ ἡμῶν. φασὶ δὲ κόπης μὴ διαρηδύσας θεόθεν, ἰσάως πα-
θῶν, καὶ νοσημῶν ποικίλων, καὶ δαμνῶν κραδί. ἡμῶν δὲ παυδούοντες ἐκ νέου πάλιν
μοναχικὴν ἀγωγὴν, πλείστα πρὸς δόξαν ποιεῖν. ὡς καὶ πῦρ ἐν τῷ κόλπῳ κομίζον, καὶ
μὴ καὶ πάλιν πάλιν ἐδίδηται, καὶ τοῦτο παρ' ὁρμῶν τοῖς συμμονάζοντάς, καὶ τῇ ἀγαθῇ πολι-
τεῖα καὶ τῆς ὅτι δειξέως τῇ πρὸς δόξαν ἐπομύθους. ἡμῶν δὲ τὸ τε μὲν οὐ πόρρω τ' ἀν-
τιπόου πόλεως ἐφικτόφθ, ἀμφὶ τοῖς ἐκαστὸν καὶ δέκα ἄγων ἐν αὐτοῖς. πρὸς τοῦ-
του ὅτι ἔλεγε ὅτι ἐβδόμηκοντα ἔτεσι μόνος ἐρημίδι οἰκῆσαι. ὅτι τοσούτον δὲ γηρα-
λέος γεροντός, διέτερεσε νηστεύων καὶ ἀνδρείως πολιτὸν ὁμνῶν. ὅτι τοῖς καὶ ἀπελ-
λῆς πλυνθῶν δὲ διέφερετε, πρὸς ἄλλων ἐν τοῖς κατ' ἀγνώστον μοναστηρίοις πλείστα
θαυματουργῶν. ὃν ποιεῖ χαλκεύσαι, τοῦτο δὲ ὅτι τὴν ἡδύ, νύκτωρ φάσμα δαί-
μονος, ὅτι γυνὴ ὡρεπῆς, εἰς τὸ φερεσθῶν ἐπέειπε. ὃ δὲ, σίδηρον ὃν εἰργάζετο ἐκ
τῶν πυρὸς ἐξερύσας, καὶ ἐφλέξε τοῦ δαμνίου τὸ πρὸς σωπον. τὸ δὲ, τερήνης καὶ ὁλο-
φύρου μόνος, ἀπέδρασεν. ὅτι φάσμα τοῖς δὲ τὸτε πατέρες μοναχῶν, ἰσάως τε καὶ σε-
ραπίων, καὶ δόσκαρος. ἀλλ' ἰσάως μὲν παρ' ὁρμῶν πρὸς τὰς μελικοιὰς τὸ μοναστήριον,
ἐπεμύθητο μηδένα τῇ ἐνδον θύραζε δεινῶν, καὶ πᾶσι ὅτι τῇδε ἔχον. σεραπίων
δὲ πρὸς τὸ δρεῖν ὁπλὸν διέτριβεν, ἀμφὶ τοῖς μυρίοις ὅτι ἑαυτὸν ἔχον. πᾶσι δὲ
ἦσαν ἐξ οἰκείων ἰδρώτων τὰ ὅτι τῇδε παρ' ὁρμῶν, καὶ ἀλλοῖς δεομῶν χορηγεῖν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὧς δὲ ἴδους ὅτι μιᾷ ἀμῶνι, ὁμοιωτα αὐτοῖς οἷον ἀπέλθοντο, καὶ ἄλλοις
μοιχαῖς μετέδιδου. διὰ τὸ οὐ πλείους ἕκαστον ἐφοίτων. παρὰ τοῦτο δὲ ὧν
ἐν ταῖς ἱερωαῖς, ἀφ' ὅλης ἀκριβείας ἐλάττω, βασανίζων καὶ ὅτι μὲν ἀνακρί-
νων τοῖς παροισίν τοις μυστηρίοις ὥστε αὐτοῖς παρὰ κεκαρτέρησιν τὸν νοῦν, καὶ μὴ
συνάδεναι τὴν περὶ τὴν δόξαν. ἀκριβέστερον δὲ τότε ἐγγύετο πρὸς τὴν μετὰ δόξιν
τῶν ἱερῶν μυστηρίων, καὶ διὰ τὸν παρὰ τοῦτο, ὅν φασι ἱερωνυμὸν παρὰ γινώσκιν
ἐργαζέμεν τὴν τῶν παροισίντων ἐννοίας ὅτι τοῦτον, ὡς καὶ τὰ ἡμῶν ἱερωνύμῳ σαφῶς
διήγετο, καὶ τὰς τῶν νοῦν ἐκείνων κρυπτόμενα ἐφορεῖν. τοῖς οὖν κακῶς περὶ τὰ
τοῖς, ἢ πρὸς ἱεροῦ φαύλου βουλόσασιν, τῶς εἰρηγῆς θυσιαστηρίου, διὰ τὴν ποιή-
σας τὴν ἀμῶνιαν. μεταμηνία δὲ κατὰ τὸν νόμον, πάλιν παρὰ τοῦτο.

καὶ τούτοις δὲ καὶ ἀπολλύσας ἐν θηβασί διέπειθεν ὁ ἡβὼν ἀρχιεπίσκοπος, ἐφίλα-
σφόφην. ὅτι τεσσάρων ταῦ ἔτη τὸ ἔρημον οἰκήσας, ἀπὸ τῶ ὄρους πλη-
σίον τῷ οἴκου μύνης, ἔθετό γερόσφυρος κατέλαβεν. ἀπὸ δὲ πληθύνειν τῶν μαύρων, ἐν
ὁλίγῳ ὅπτισημος ἐγένετο, καὶ ἡγεμὼν πλείων μοναχῶν. ὡς γὰρ καὶ τοῖς διδασκαλίαις
εἰς ὠφελὲς ἐπαγωγῆς. ἀπὸ οἷα μὲν ἀγωγῇ ἐχρηστοῦν, καὶ ἡλικίῳ ὡς γέροντος καὶ ἡλικί-
α δόξων παρὰ ματῶν ποιητῆς, ἰσορῆς ἡμῶντες ὁ τὸ ἀνεξάνδρεων ἐκκησίου ὅτι
ἐπὶ πύλας ἐν μάλα, αὐτὸς καὶ πολλῶν ὧν ἐπεμνήσθην, καὶ ἄλλων δοκίμων μονα-
χῶν τοῖς βίοις διεξήλθον. ἐν δὲ ὅτε, πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἀποσταλῶς ἐφίλασφόφῳ
ἀπὸ τῶ ἀνεξάνδρεος ἀμφὶ διαχίλοι ὄντες. ὧν οἱ μὲν, ἐν τοῖς καλουμένοις ἐρήμοις
ᾠκοῦντο, οἱ δὲ, παρὰ τὸν μὲν ὡς πῶς καὶ τοῖς ἐκ γὰρ ὡς ἀλλήλους. ἀπὸ φωνῶν δὲ ἐν
τούτοις διέφερετε δωρῆτος θηβασί τὸ γένος, ὅς τις βίος ὡς, ἐν ἡμέρᾳ μὲν, ἀπὸ τῆς πε-
λάς θαλάσσης λίθους συλλέγειν, καὶ ἑτοῖς ἐκαστοῦ οἰκίδιον καὶ σκευὰ ἄλλα, καὶ διδόναι
τοῖς μὴ διωκαμένοις ἐαυτοῖς οἰκοδομεῖν. νύκτωρ δὲ εἰς αὐτὸν ἀναστρεφόμενος ἐκ φοι-
νίκων φύλλων σφραῖς πλέκων, ἀπὸ εἰσάδας εἰργάζετο. Ἐσφὴ δὲ ὡς αὐτὸς ἄξιον οὐ γ-
νῆαι ἐξ, καὶ λεπτῶν λαχρῶν δέμας, ἐν ὕδαρ ποτόν. ἐκ νέου δὲ οὕτως ἀσκήσας, οὐ
διήλυπε, καὶ γῆρας ὧν, ὅσῳ ποιεῖ ὡς ἔφη ὅτι ῥίπος ἡ κλίνης καὶ τευδῆσας, ἡ τοῖς πό-
δας ἐκτείνας ἀνέστη, ἡ ἐκὼν ὑπνῶ ὡς αὐτὸν ἐκδοῖς. πάλιν ὅσον ἐργαζόμενος ἡ
ἐσθίων βιασθεῖς ἀπὸ τῶ φύσεως, ἐμυσσε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς πολλὰς νυσσάροντες
ἐν ταῖς ἐσθίῃς ἐκπεσῖν τῶ σῶματος πῶς ἔσθην. ποτὲ γυνὴς ἀκρον κρατηθεῖς
ὅς ὑπνῶ ἔλαθεν ὅτι τὸ ῥίπος πεσὼν, καὶ περὶ χυτὸς ὅτι τούτῳ γεροντῶς, ἡρέμα
ἔφη, εἰ τοῖς ἀνέλοις πείσας καὶ τευδῆν, πείσας καὶ ὅν ἀποσταλῶν. ὑπεδήλου δὲ ἐα-
ρὸν, παρὰ τὸν ὑπνον ἴσως ἀποτεινόμενος, ἡ τὸν δαίμονα τὸ ἐμποδὼν γένος μόνον τοῖς
ἀποσταλῶς παρὰ ξέσιν. ὧς δὲ αὐτὸς μαχόμενος παρὰ σελτῶν ἡς ἔφη. ἡ δὲ σῶμα ὅ-
σον ἀποκτείνεις τοῦτον, ὅς με ἀποκτείνεις, ἀπεκρίνατο. καὶ πιάμμων δὲ καὶ ἰωάννης
πῶς αὐτὰ παρὰ δολιχὸν τῆς ἀγρυπνίας ὅπτισημος ὡς πῶς παρὰ σελτῶν μοναχῶν ὅπτι-
μὴ ἐσθῆς τὸ καὶ μάλα σεμνῶς παρὰ σελτῶν ὅντες τὸ ἱερατεῖον μετῆσθαι λέγει
δὲ ποιεῖ τὸν πιάμμωνα ἱερωμῆτον θεάσασθαι παρὰ πῶς ἱεραὶ τῶ ἀπέλῳ θεῖον ἀ-
γῆον ἐσθῆς, καὶ τῶ μόνον τοῖς παρὰ τῶς ἐφῆσθαι βίβλῳ ἡνίκα τοῖς δὲ ἀπόντες,
ἀπαλείφειν. ἰωάννης δὲ ἰσακὺ πῶς ἐδωρήσατο διωκάμιν ὁ θεὸς καὶ παθῶν, καὶ νοση-
μάτων, ὡς πολλοὺς ἰασάσθαι ποδαλγοῖς, καὶ τὰ ἄλλα ἀφῆκε μὲν τοῖς. ἐν τού-
τῳ δὲ καὶ βενιαμὴν γεραλέος ἐν μάλα γαμπαρῶς ἀπὸ τῶ σκῆτιν ἐφίλασφόφῳ, δῶ-
ρον ἔχων

ὅτι ἔχων τὸν θεὸν δίχα φαρμάκων ἐπαφῇ μόνῃ χεὶρὸς ἢ ἕλκωσιν ἐπὶ χεῖρὸς πα-
 σης ἀπαλλάσσει νόσου τοῖς καίμοις. τὸν δὲ τοιοῦτον, λόγος ὑδέρω περὶ περὶ τα-
 τοῦτον οἰδῆσαι τὸ σῶμα, ὡς μὴ διωκηθῆναι διὰ τὸ θυρῶν τὸ οἰκήματος ἐν ᾧ διήλθον
 ἐκ κομιθῆναι, εἰ μὴ ἐν τῇ θύρῃς καὶ τὰς πόρτας αἰσθάνων κατεῖχον. ἐν τῇ ᾧ νοσεῖν ἐν
 κλίνῃ κεῖσθαι μὴ διωκόμενος, ἀμφὶ τοῖς ὀκτώ μηνῶς ὅτι διέφρου πλῆθος αὐτοῦ
 ἐκαστὸς, σωθήσεται τοῖς καίμοις ἰώμενος, αὐτὸς μὴδὲν δυσφορεῖν ὅτι μὴ τὸ ἐ-
 γρήσας αὐτὸν νόσος ἀπηλλάττετο. μάλλον μὲν οὖν καὶ τοῖς ὀρώμενοις περὶ μὲν τῆς καὶ
 ἡλικίας τὸν θεὸν ἰκεῖν ὡς ἐν τῇ αὐτῇ ψυχῇ. ὅμας δὲ αὐτῶν μὴδὲν μὲν. ἐπεὶ
 καὶ διέκλυον, ὅθεν μετῴησεν, ἔφη, ὅτι κακῶς πάσχον, ὅτι ἐλθὼν κατ' ἐκείνο δὲ
 καὶ ἐν τῇ ἐκ σκῆτι διέβητο μὲν ὁ αἰσθητός, καὶ μακάριος ὁ νέος καὶ ἀποκλῶνιος,
 καὶ μωσῆς ὁ ἀγῆτορ. φασὶ δὲ μὲν μὲν καὶ ἐν τῇ νέῃ τῇ ἡλικίας εἰς ἄγαν πρὸς τὸν
 ὄφρα καὶ μνήμονα ἱερῶν γραφῶν ἡμεῖς. θεοφιλεῖς δὲ ὅτι τοῦτον, ὡς ἰαυρίζεσθαι
 μακάριον τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ὄντα ὡς κεκλίνων, μὴδὲ πώποτε πρὸ αὐτῶν λα-
 βὴν ἀ γέμεις ἱερῶν διδόναι τοῖς μεμνημένοις περὶ τῶν ἱερῶν τράπεζαν. ἀγῆτος
 δὲ αὐτῶν ἐδίδου, οὐ τὴν χεῖρα μέγιστον καὶ καρπὸν μένου ἔλεγε θεωρεῖν. μακα-
 ρίῳ δὲ ἐδόθη χάρις ὡς τοῦ ὁφειλόμενου τῶν δαυμόνων. ἐγὼ δὲ αὐτῶν τὴν
 ὄφρα πρὸς τὰς φίλας, ἀκούσιος φόνος. ἐν γὰρ βύπαις ὡν, πρὸς τὰ
 ὅτι μετὰ τὴν μὲν αἰώνιον, καὶ παύσων ἵνα τῇ ὁμηλικῶν ἀνέλκε. δέσας
 τὴν δούσαν δίκην, ἐφύγη εἰς τὴν ἐρημίαν. ἀγῆτος δὲ ὅτι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ
 γων, αὐτῇ οἰκίδιον μικρὸν αὐτῶν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη διέ-
 τειλεν. ἔλεγον δὲ οἱ γὰρ αὐτῶν ἀκηκόσθην, ὡς πολλὴν ὁμολογῆσαι χάριν τῇ συμφορῇ,
 καὶ σωτήριον ἀπεκέρχον ἀκούσιος φόνος, φιλοφιλίας καὶ μακαρίου βίου ἀγῆτον
 αὐτῶν γελημερῶν. ἀποκλῶνιος δὲ, τὸν δῆλον χεῖρον ἐμπορεῖ μέλιων, ἥδη πρὸς γῆ-
 ρος ἡλικίας, ὅτι τὸ σκῆτιν ἤλθε. λογιζόμενος δὲ ὡς οὐτε γράφει, οὐτε δῆλον ἵνα
 τέχνη ματῆν οἷος τε ὅτι ἀφ' οὗ ἡλικίας πρὸς τὰς φαρμάκων εἶδη καὶ
 ἐδεσμάτων ὅτι τῇ δέον τοῖς καίμοις ἐξ οἰκείων χρημάτων ὠνούμενος, ἀνὰ ἐ-
 κάστην θύραν μοναστικὴν περὶ μέγιστον ἐν αὐτῇ ὡς ἐφορεῖν τοῖς νοσήσασιν. ὅτι
 τῇ δέον δὲ αὐτῶν αὐτῶν τὴν ἀσκήσιν ὁρώμεν, ὡς ἐπὶ τῇ δέον. μὲν δὲ τῇ
 τῶν, δῆλον πρὸς τὸν αὐτῶν, ἐν τῇ δέον τὰ αὐτῶν ποιῶν. μωσῆς δὲ δούλος ὡν ἀφ' οὗ
 μορφηδὴν ἐξηλάθη τὸ οἰκίας τοῦ κεκτημένου. καὶ εἰς ληστείας βαπτίς, ληστρικοῦ ὅτι
 μάτος ἡγεῖτο. πολλοὺς δὲ κακουργήσας, καὶ πολλοὺς φόνους ἐλμήσας, ἐκ περὶ
 τείας ἵνους τὸν μοναστικὸν μετῴησε βίον, καὶ ἀφ' οὗ εἰς ὅσον φιλοφιλίας ἀπέ-
 δωκεν. ἐπεὶ οὖν ἐκ τῆς πρὸς τὴν διαίτης διέξια χαίρων καὶ πρὸς φαύλας
 ἡδονὰν κινούμενος, μετῴησε ἀσκήσας τὸ σῶμα κατέστηξε, πῇ μὲν δίχα ὅλου ὀλί-
 γω ὅσον ἀρκούν. πῇ δὲ πλῆθος ἔργον ἀνύων, καὶ πένθησας ἀρκούν. πῇ δὲ ὅτι
 ἐξ ἑτέρας ὁλόκληρον ἐκάστην νύκτα ἕως, πρὸς τὴν χεῖρα, μὴτε γόνυ κλίνων, μὴτε
 τοῖς ὀφθαλμοῖς μύων εἰς ὑπνον. ὅσον δὲ νύκτωρ περὶ τῶν οἰκήσας τῇ μονα-
 γῶν, λαθρα τὴν ἐκαστοῦ ὑδρίαν ἐπὶ τῇ ὑδατος. ὡς δὲ τοῦτο λίαν ἐργάδες. τῇ
 μὲν γὰρ, σαδίοις δέκα. τῇ δὲ εἴκοσι. ὡς γὰρ καὶ τὴν ἀκοντα, καὶ πλέον διδῆται ὅ
 τόπος ὅθεν ὑδρὸν ἔλκε. διέμενει δὲ ὅτι πολλὴν πρὸς τὴν ἰαυρίζεσθαι, καὶ τῇ
 πολλὰς ἀσκήσας κατελθὼν αὐτῶν ἀποδίδων, καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀκατακτάτων

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πέζων. λέγει γὰρ ποτὲ ληστές καὶ ἀδραμόντες τὸ τόπον ἐν ᾧ μόνος ἐφιλοσόφει, συλλαβέσθαι πόντους καὶ θάλασσας, καὶ τέσσαρας ὄντας, τοῖς ὁμοῖς ἐπιτείνειν καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάζειν ἀγαγεῖν, καὶ συμμινασθῶσιν ἐπιτελέσαι τὰς ἐν αὐτοῖς, ὡς μὴ θεμιτὸν αὐτῷ εἶναι μηδὲνα κακῶς ποιεῖν. φασὶ γὰρ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν μὲν Ἰσαυρίῃ οὐκ ἔστι μεταβολὴ, ὡς τε ἀκροῦ μὲν ἐπιφύσσει μοναχὴς φιλοσοφίας. ἀλλὰ αἴσιον δὲ φόβον τοῖς δαίμοσιν ἐμποιῶσαι, καὶ παρὰ τὸν νόμον ἡμέραν τὴν ἐν σκῆτι μοναχῶν. ὁ μὲν οὖν τοῖς ὡς ὁν, πολλοὶς ἀρεταῖς μαθητὰς καὶ ἀγαθῶν, ἀμφιτὸς ἐβδόμηκοντα ἔτεσι ἐτή γερωνός, ἐτελεύτησεν. ἐπὶ ταύτης δὲ τῆ βασιλείας ἐγέρθη Παῦλος, καὶ Παχών, ἐφάρμοσεν τε καὶ μωσῆς ἀμφω λίβυες, καὶ πῶρ ὁ ἀγρυπνίος. ὁμοῦ δὲ, Παῦλος μὲν ἐν φέρμῃ, ὅρος δὲ τοῦτο ἐν σκῆτι, οὐ μείους πεντακοσίοις ἀσκητὰς ἔχων. εἰργάζετο δὲ σάβαν, σάβαν ἡμιβάρυντο καὶ τὸ τούτου, πλὴν ὅσον ἡ ἀδελφὴ ἡνυχέτι μόνον, ὡς περὶ φόβον ἵνα τριακοσίας βίβας ἐκείνης ἡμέρας ἀποδιδούς τῷ θεῷ. ἵνα δὲ μὴ λαθῶν ἀφαιρήσῃ τοῦ ἀριθμοῦ, τριακοσίας ψευδῶς ὡς κόλπω ἐμβάλλων, καὶ ἐκείνην βίβαν, ψευδῶς ἐκείνην. ἀνδραγαθῶν δὲ τῶν λίθων, δὴλον ἐγέρθη τὰς ἰσαριθμοῖς τοῖς λίθοις βίβας πεπληρωμένης. καὶ Παχών τὸ τε ἐν σκῆτι διέτρεπεν, ὅν ἐκ νέου μέγρι γήρως πολλὸν δούλῳ, οὐτε σῶμα οὐκ ἔχων, οὐτε πάθος ψυχῆς, οὐτε δαίμον, ἀνδρὸν ἐφώρσετο πρὸς τὸ ἐκχεῖται, ὡς δὲ κρατεῖν τὸν φιλοσοφόν. ἐφάρμοσεν δὲ πρὸς τὸν μὲν πῶρ πλὴν οἴκησιν εἶχεν, ὅσον ἀπώθεν τῆς μὲν μαρικῆς. δι' ἀκριβοῦς δὲ ἐτελεύτησεν ἀσκήσεως, ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτεσιν ἀδοκιμώτατος ἐγέρθη μοναχός, ἐν αὐτῶν δὲ καὶ μεγάλῳ γνώριμος. ἐγέρθη δὲ παρὰ τὸν, καὶ σφοδρὸς ἀγῶν, καὶ ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἡδὺς καὶ ὠφελίμος, ἐκείνους τὰς τῶν λυπουμένων ψυχὰς κηλύν, καὶ ἐπὶ τὸ βούλον μεταβολῆν, εἰ ἐκ ἀναγκῆς λυπαίς παρὰ τὴν κλειμμένην ἐτύγχευον. τοιοῦτος δὲ ὡς καὶ πρὸς τὰς οἰκείας συμφορὰς, ἀμύχῃ χαλεποῦ καὶ ἀνιάτου πάθος ἐνοικήσαντος αὐτῷ, τὰ διεφθαρμένα μὲν τοῖς ἰατροῖς τέμνεν. πρὸς αὐτοῖς, εἰργάζετο τῆς χειρὸς φύλλα φοινίκων πλέκων. καὶ τοῖς περὶ οὐσὶν ζωοποιῶν μὴ δυσφορῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πάθεσι, μὴ δὲ ἀλλοτὶ ἀφαινοῦσθαι, πλὴν ὅτι, πρὸς τέλος χρεῖσιν πόντως ἀποῖν ὁ θεὸς ἐκβαλεῖ, καὶ αὐτῷ σιωοῖσιν τοιούτων πειρασθῶναι παθῶν. καὶ ὡς ἀμύχῃ ἴσως, ὡς ἐνεκεν ἀμεινον ἐνθάδε διδόναι δίκην, ἢ μὲν πλὴν βιοτὴν ταύτην. μωσῆς δὲ παρὰ τὴν καὶ ἀγάπῃ ὡς φυῶς ἀδοκιμηκέναι πρὸς αὐτοῖς, καὶ ἰάσει παθῶν βίβαν καὶ ὁρθομύθους. ὁ δὲ πῶρ ἐκ νέου φιλοσοφῶν εἰναικῶς, ἐνέεικα ἀφ' αὐτοῦ τοῦτο τῆ πατρὸς οἴκου ἐξῆλθε, ζωοποιῶν τῶν τοῦ τοῦ μηδὲνα τῶν οἰκείων ὄψεσθαι. μὲν δὲ πενήτων ἐτή, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκ ἀδελφῆν ζῶν. ὡς δὲ χαρῆς ἀμέτρητος πρὸς λόγου μὴ λυσιτελεῖ καὶ ἀπλάγιστα, ἡρεμεῖν ἐκ ἡδυνάτου, εἰ μὴ θεάσασθαι τὸν ἀδελφόν. ὁ λοφουρομύθου δὲ καὶ ἀντιβουλοῦσθαι ἐν γῆσι. * ὁ πρὸ αὐτοῖς ἐπίσκοπος γράψας τοῖς ἡγουμένοις τῶν ἐν ἐρήμῳ μοναχῶν ἐκπέμψας τὸν πῶρ. ἀπείναι τὸ παρὰ τὸν, ὅσον ἔχων ἀντιπείν. οὐ γὰρ θέμις ἀγρυπνίους μοναχοῖς, οἷμα δὲ καὶ τοῖς ἀλλοῖς, ἀπείναι τοῖς ἐπιταγῶν. πρὸς λαβὼν ἵνα, ἀφίκετο εἰς πλὴν πατρίδα. καὶ εἰς τὰς πατρὸς οἴκας, ἐμμένον ἡγιασμέναι. ἐπεὶ δὲ φοβῶν πλὴν θύρας ἡδύτο, μύσας τοῖς ὁφθαλμοῖς ὀνομαστὶ πλὴν ἀδελφῶν, ἐγὼ ἔφη πῶρ ὁ σὸς ἀδελφός. ἀλλὰ ὅσον βούληται καὶ ἀνὸς. ἐκ μὲν οὖν ἡ ἀδείσα, ἡρὶν ὁμολογῶν τῷ θεῷ. ὁ

ὁ πρὸς

δὲ πρὸ τῆς ἡμέρας δὲ ἀμύνης, ἀνέστρεψεν εἰς τὸ ὕπνιον ἐν ᾧ ἔκειτο. ἐνταῦθα δὲ φρέαρ ὀρύξας, πικρὸν ὕδωρ καὶ μέγρι τελευτῆς ἐπανετοῦτο κεχηρμένος. ὁ δὲ μὲν ταῦτα χρόνος, τὸ ὑποβόηον ἀπέδειξε τῆς ἐαυτοῦ ἐκχευθείας. ἐπεὶ γὰρ ἐτελεύτησε, πολλῶν σπουδασμάτων ἐν ᾧ αὐτῷ ὕπνῳ φιλοσοφῆν, οὐδεὶς ὑπέστη. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμαυτὸν πείθω, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ᾧ ὕπνῳ φιλοσοφῆν ἐγινώσκην, οὐ χαλεπὸν ἔτι αὐτῷ δὲ ἀμύνης μετὰ βλάβην τὸ ὑδωρ εἶναι γάρ τινι γλυκεῖαν, ὅπου γε καὶ μὴ ὄν παρὰ τὰ πασιν ἀναβλύσαι ἐποίησεν. ἀμύνης γὰρ λέγει ποτὲ τὸ φρέαρ ὀρύσσοντας τοὺς ἀμφὶ μωσέα, μὴτε τῆς παρὰ δόξαν μύνης φλεβός, μὴτε ἱνὸς βάρους τὸ ὑδωρ ἀναδιδύντος μύνης ὅ ἐργον ἀπαγορεύειν ὅτι πάντα ὅ αὐτοῖς πρὸς μέσσην ἡμέραν πῶρ καὶ παρὰ τρεῖς ἡμέρας ἀσπασάμενοι, οὐδὲν δὲ δυνάμει καὶ μικροψυχίαν κατέχοντα δὲ εἰς πλὴν ἄφρονι δὲ ἀσάφει, καὶ ὀρυγνί τεινὴν πληῖσαι τὴν γλῶσσαν. πρὸς γὰρ ἡμᾶς δὲ ἀναβλύσαι τὸ ὑδωρ, καὶ πλὴν ἄφρονι πληρῶσαι. ἐπεὶ δὲ δὲ ἀμύνης ἀπὸ τῆς, δεομένων δὲ τῆς ἀμφὶ μωσέα γάρ σάσαι πρὸς αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἐχέτω, φήσας μὴ ὅτι τοῦτο ἀπεσάληται, καὶ ὕδατος δὲ ἐφ' ᾧ ἦλθεν.

Εν τοῦτο δὲ εἰσέτι διέφερετον ἐν τοῖς σκῆτεως μοναστηρίοις, γεγραμμένος μὲν ὡρι-
 γῆς ἐν τῇ μαθητῶν ἀντωνίου τοῦ μεγάλου πατριάρχου, καὶ δίδυμος, καὶ
 χρονίων, ἀμφὶ τοὺς ἑκατὸν, καὶ δέκα ἐνιαυτοὺς γεροντός, καὶ ὁ μέγας ὁρσίσιος, καὶ
 πουλυβάτης, καὶ σεραπίων, οἱ καὶ αὐτοὶ σύγχρονοι ἀντωνίου ἐγίνοντο. κατὰ γεγραμμέ-
 νους ὅτι ἐν τῷ φιλοσοφῆν, παρῆσαντο τότε τῇ τῇδε μοναστηρίῳ. τῇ δὲ αὐτῇ καὶ μέ-
 σσην ἡλικίαν ἀγνόντων πολλοὶ καλοὶ τῆς καὶ ἀγαθοί, (ὡς αὐτοῖς ἐγνωρίζοντο. καὶ ἀμ-
 μώνιος, ὁ δὲ σέβιος, καὶ δρόσκυρος οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀνθόλῳ ὄντας, μακροὶς ἐν τῇ ἡλι-
 κίας ὠνόμαζον. λέγει δὲ τοῦτον ὅτι ἀμμόνιον εἰς ἄκρον φιλοσοφίας παρῆσαν, ἡ-
 δονῆς τε καὶ ῥαφώνης ἀνδρείως κρατῆσαι, ὁ φιλολόγον εἰς ἄγαν γινέσθαι. ὡς τοὺς
 ὠριγῆς, ὁ δίδυμος, καὶ τῇ δὲ ἀγνόντων ἐκκλησιαστικοὺς λόγους διεξήγειν, ἐν νέου μέ-
 γρι τελευτῆς πλὴν δὲ τοῦ, μηδενὸς γάρ σάσαι ἐν πυρὶ γυρομένου. μύνης δὲ πο-
 τε παρὰ χερσὶν αὐτῶν ὅτι σκεπῆς συλλαμβάνεσθαι, ὡς ἀντιβόλῳ ὅτι ἐπεισὶν ἀπεί-
 ναι τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἡγυρόντας ἀποτεμῶν τὸ οἶον, ἀπείτε ἔφη. λοιπὸν γὰρ ὅτι ἐκόντα
 με ὁ ἱερατικὸς νόμος συγχωρεῖ χερσὶν ἑσθαι δὲ ἔτιον γὰρ χερσὶν αὐτῶν ἱερέα καθίσα-
 σθαι. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπεὶ αὐτὸς ἐγινώσκον ἰουδαίους φυλακτέα, τῇ δὲ ἐκκλη-
 σία ὁμαλὸς μηδὲν μύνης μόνον δὲ τοῖς τοῖς τοῖς ὁ ἱερεὺς, αὐτῆς ἀνέστρεψεν
 ὡς συλληφόμενοι τὸν ἀνδρα. ὁ δὲ ἡ μὲν καὶ πλὴν γλῶσσαν τεμῶν διωμόσας εἰ
 βιάσθαι πειραθῆναι. δείσαντες οὐκ πλὴν ἀπειλῶν, ἀπεχώρουν. αὐτοῖς δὲ ἐν-
 ἴδον ἀμμόνιος ὁ πρῶτος ὠνόμαζετο. ταῦτα δὲ μετὰ πολὺ ὅτι τῆς ἐχρημῆς βα-
 σιλείας, ὡς ὡς ἀνδρείος ὁ σφοδρὸς, ἡγόμιστος ἀνὴρ, νοῆσαι τε καὶ φερεῖν δυνάτης, καὶ
 ὅτι πολλοὺς ἀφαιρῆναι τοῖς παρὰ δὲ τῶν καὶ κακίαν ἀγνόντας λογισμοῖς. καὶ ἱκα-
 νὸν ὑποτάσσειν ἡ χερσὶ τοῖς μὲν ὅτι τῇ δὲ τοῖς δὲ φυλάσσας. ἀλλ' οἷος μὲν
 παρὲς λόγους ὡς, ὅτι δειξουσιν αἱ γραφαὶ ἀσκατέλιπεν. ἡ γὰρ δὲ καὶ ὁ ἦτος μέ-
 τερος, τυφου τῆς καὶ ὑποφῶς τοῖς ἑσθαι, ὡς μὴτε δικαίως ἐπαυνοῦ μύνης ὅ-
 κωδῶν τοῖς χρότοις, μὴτε ἀδίκως λαίδροῦ μύνης, ἀγνόντων ὅτι τῶν ὑβρεσιν.
 ἐγίνετο δὲ ὅτι μὲν γὰρ, ἱερέων πόλεως παρὰ καλουμένων δὲ εἰναι πάντα. ἐφι-
 αστόφ δὲ καὶ ἐπαυδῶν ὅτι γενησὶν ὅτι σκεπῆς συλλαμβάνεσθαι τοῖς ἱερεῖς ἀ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ρους. Ἰνίκα δὲ ἐπεβύβλε πλὴν ἐν κωνσταντινουπόλει ἐκκηνοῖαν, ὅς χι διὰ κονον
 αὐτὸν εἶχεν. ἀφείον δὲ ὄντα τῇ ὁλῇ καὶ παρὶ τῆ ἐδοῖτα φιλόκαλον, μαθὼν τις τῶν
 ἐν τέλει ζηλοτύπος γνώριμος εἶναι τῇ γαμετῇ, θάνατον αὐτῷ ἐμνημονῶτο. εἰς ἔργον
 δὲ παροβήσεως μνηγοῦσης τῇ ὀπιουχῇ κατεβύβοντι αὐτῷ, φοβεράν ἵνα καὶ ὁ
 πῆλιον ὀνειράτος ὅλιν ὀπιπέμπει τὸ θεῖον. ἐδόξε γὰρ ὡς ὅτι ἐκλήματι συλληφθεῖς,
 σιδηρῶ δεδεδῶς πόδας, καὶ χεῖρας, καὶ μὴ ὀνί τε αὐτῷ εἰς δικαστήριον ἀγείας καὶ ἱ-
 μωρίαν ὑπέχην, παροβήτων τις ὑπέδωξε πλὴν ἱερὰν τῶν ὁσπερίων βίβλον. ὅ ὁ
 παρὶ το, εἰ τὸ πόλεως δέξῃτο, τῶν δεσμῶν αὐτὸν ἀπαλλάξῃν, καὶ ὅτι τοῦτο ποιήσῃ,
 ὄρκον ἀπῆται. ὁ δὲ τῆς βίβλου ἐφαλάμνος, ἡ μὲν ὥδε παρὰ τῶν ἐπωμύσαν
 ἀφαιθεῖς τὴν δεσμῶν, αὐτίκα ἐξηγῆθη. καὶ ὅτι θεῖον ὀνειρῶ πειθεῖς διέφυγε
 τὸν κίνδυνον. εἰς νοῦν τῆ λαβὼν χρεῖαι μελίναι τὴ ἀσκήλιον εἶον, δέδεδημυεν ἐν
 κωνσταντινουπόλει εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ μετὰ χρόνον ἵνα παρὰ τῶν ὁσπερίων
 τῶν ἐν σκῆτι φιλοσοφούτων, ἡσμένισε τὴ ἐνθάδε ἀφαιθεῖς.

καλῶσι δὲ τὸν ἥωρον τοῦτον, νιτρίαν· καὶ ὅτι καὶ μὴ τῆς ἐστὶν ὁμορφος ἐν ἧ ὁ νί-
 ῥον συλλέγουσιν. οὐ δὲ τυτὸν δὲ πλήθος ἐν τῷ ἐφίλοσόφῳ. ἀλλὰ μοναχία καὶ
 ἀμφὶ πενήτην καὶ ἀμύλην ἐξέμελλε, καὶ μὴ σῶν οἰκιστῶν. καὶ δὲ, καὶ ἑαυτοὺς οἰκιστῶ-
 των. ἐν τῷ δὲ ὡς ὅτι τὴν ἐνδον ἔρημον ἡκόντων, ἑτέρους ἐστὶ τόπος σχεδὸν ἐβδόμη-
 κοντα σταδίους διεσπας, ὄνομα κερχία. ἐν τούτῳ δὲ ἀπορροήν ἐστὶ μοναχικὴ οἰκήμα-
 τα πολλὰ, καὶ ὅτι καὶ τοιαύτης ἔλαχε παρορηρίας. κερχίαι δὲ τοῦτον ἀμύλην, ὡς
 τοὺς αὐτοὺς καὶ τοῖς οἰκιστῶν σφᾶς αὐτοὺς μὴ κερχίαν, ἢ ἐκείνην. σπυρίαι δὲ παύτες
 εἰς τὸν αὐτὸν ἀμα καὶ ἐκκλησιάζουσι τῇ παρῳτῇ καὶ τελευτῶν ἡμέρῃ τῇ ἐβδόμῃ-
 δος. καὶ δὲ ὡς μὴ παρῳτῇ, ἀλλὰ ὡς ἐστὶν ἀκὼν ἀπορροή, ἢ παρῳτῇ τὴν ἰσὺ πε-
 πεδημένους, καὶ ὅτι τῇ αὐτῇ ἐκ παλαιῶν οὐκ ἐστὶν παύτες ἀπῳτῇ. ἀλλ' ἐν
 ἀπορροῇ καὶ ἐκαστος ἐκ παρῳτῇ οὐκ ἐστὶν ἀκὼν ἀπορροῇ νόσον ἐκ μὲν οὐκ ἐστὶν
 δὲ τοιαύτης αἰτίας οὐ σπυρίαι οὐκ ἀμύλην, εἰ μὴ λόγων ἐνεκεν εἰς γινώσκον θεοῦ τε-
 νόντων ἢ ὡφελῶν ψυχῆς, ἔλθοι τις μαθησόμενος παρῳτῇ τῇ παρῳτῇ διὰ ἀμύλην.
 οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς κερχίοις, ὅσοι τῆς φιλοσοφίας εἰς ἀκὼν ἡγήσαντο, ἐκ σφᾶς ἀκὼν
 διώκον, καὶ μόνον ἀπορροῇ, δι' ἡσυχίαν χειροῦντες τῇ ἀμύλῃ. καὶ δὲ μὴ ἡμῶν
 ὡς ἐν βροχεῖ παρῳτῇ σπυρίαι εἰρήσῃ, ἐκ τῇ ἀκὼν φιλοσοφούντων. εἰ γὰρ ἐκ
 παρῳτῇ τῆς αὐτῇ ἀκὼν διεξῆλθον περὶ τῇ, μηκυνόμενον ἴσως τὴν παρῳτῇ
 φιλῶ μωμήσῃ τῇ ἰδίᾳ γὰρ συνησόμενοι πολιτεία, ἔργα καὶ ἡσυχία καὶ γυμνάσια,
 καὶ διακονία, καὶ καὶ ἐκαστος ἡλικία καὶ ὅτι εἰκὼς διένειμαν. καὶ ῥινοκουρῶν δὲ, οὐκ
 ἐπεισάκτοισι, ἀλλ' οἴκοθεν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἐκείνου διέταρεπεν. ὧν δὲ ἀκὼν
 φιλοσοφῇ ἐπυρόμενοι ἀρίστοι, ἐγγὼν τὸν τε μέγαν καὶ τὸν κατ' ἐκείνου καὶ τὸν ἐκ-
 κλησιῶν ἐκ παρῳτῇ, καὶ ἀκὼν ὅς παρῳτῇ βορέαν τῇ πόλεως τῇ φεργινίῃ
 εἶχε, καὶ σάκονα τὸν μέγαν ἀδεφόν, ἐκ τῆς ἐκ παρῳτῇ ἀδεφόν. λέγει δὲ ἰνίκα
 παρῳτῇ τῇ τοῖς καὶ τὸν ἱερέας ἐκ παρῳτῇ ἀδεφόν. ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν
 καὶ ἀδεφόν μέγαν τοῖς ἐκ τῇ ἀκὼν τῇ ἀδεφόν, τοῖς ἀδεφόν τῇ ἐκ παρῳτῇ
 ἀδεφόν οἱ ἀδεφόν ὑπὲρ τῇ ἀδεφόν, ἐκ παρῳτῇ τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν
 ἐκ παρῳτῇ, καὶ τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν τῇ ἀδεφόν
 εἰπεῖν, ὡς ἀκὼν ἐστὶ, καὶ μὴ οὐκ ἐστὶν. ἀκὼν δὲ τοῖς ἀδεφόν οἱ ἀδεφόν δὲ ὁδοῦ κε-
 κλησίου

κμηκότας, εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν καὶ ἀγαθόν ὁδηγήσας, καὶ τρεῖς αὐτῶν παρὰ θεῶν, καὶ ἐκ τῶν ὄντων ἐστῆσαν· μὲν δὲ τὴν ἐστῆσαν, νικητὰς αὐτῶν χεῖρας, διηκόνον γὰρ τοῖς ἐστωμένοις, ἐαυτὸν παρὰ θεῶν ἔλαβεν· τοῖς δὲ τὸν ἀνδρα θαυμάσαντας, ὁμο- λογήσαντες μὲν ἐφ' ᾧ ἤνελυθησαν. αἰδοῖ δὲ τῇ παρὰ αὐτὸν ἐξουσίαν δοῦναι φυγῆς τὸν δὲ φάσαι, ὡς ὅτι αὐτὸν παρὰ θεῶν ἔλαβεν. * ὁμοδόξοις ἱερῶσιν ὑπομείναν. ἄλλ' ἐκοντὶ ἤεσθαι. ταῦτα δὲ οἱ ἀγαθὸν νέου φιλοσοφίας, μοναχικὴν ἄρετίνην δὲ νοσήσαν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἐμπόρῳ εἰς μοναχὴν μετέβη, οὐδὲ αὐτὸς ὀλίγον ἀ- πώνατο τὸ ἐν τῇδε ὡφείας. ὑπὸ διδασκάλῳ γὰρ τὰ ἀδελφῶν καὶ τοῖς τῇδε φιλο- σοφοῦσιν ἐπιμαχῶς παιδευθεὶς, καὶ πᾶσι * ὅτι μάλιστα παρὰ θεῶν ἐσπούδα- ζε, καὶ παρὰ τοῖς * ἀγαθὸς ἐτύλχεν. ἡ μὲν ῥινόη δὲ σὺν τῶν ἐκκλησία, τοι- ούτων δὲ ἀρχῆς ἡγουμένων ἐπιτυχούσα, οὐ διήκινεν δὲ ἐκείνου μέγεθος εἰς ἡ- μαῖς, καὶ ἐπὶ τῷ τοῖς ἐκείνων χρωμένῳ θεσμοῖς, καὶ ἀγαθὸς ἀνδρας φέρουσα κοι- νὴ δὲ ἐστὶ τοῖς αὐτῇ κληρικῶσι οἰκησίς τε καὶ τρεῖς αὐτῶν, καὶ τ' ἄλλα παύται.

Οὐ μὲν δὲ καὶ παλαιστὴν μοναχὴν ἀνδρῶν ἀφαιρέσας ἔλαβεν. οἷον γὰρ πλεί- οντων ἐν τῇ κωνσταντίνου βασιλείᾳ ἀπαιθρησάμεν, ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ τῷ ἐπιση- μίῳ σεμνυνόντες· οἱ δὲ τῇ αὐτῇ ζωοισίᾳ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐπέδρασαν, εἰς δὲ κλειδὸν μεῖζονα τοῖς ἐν τῇδε φρονιμητοῖς παρὰ θεῶν ἔλαβεν, ὡς ἡσυχῆς οἱ ἰα- εῖωνος ἐταίρος, εἰς ἐπιφάνους ὁ ὑπερὺν γυμνασιῶν Γλαμῖνος τὸν κύριον ἐπιση- πος. ἐφίλοσόφησε δὲ ἡσυχῆς μὲν, καὶ ὁ διδασκαλός· ἐπιφάνους δὲ ἀμφὶ θεῶν δούκην κώμῳ ὅθεν ἔλαβεν, ὡς ἡσυχῆς γυμνασίου. ἐκ νέου δὲ ὑπὸ μοναχοῖς ἀρί- στοις παιδευθεὶς, καὶ τούτου χάριν ἐν ἀγνότητι πλῆθος ἀφαιρέσας χεῖρον ἐπιση- μώτατος ἐν μοναχικῇ φιλοσοφίᾳ γέγονε παρὰ τῇ ἀγνότητι, καὶ παλαιστοῖς. μὲν δὲ ταῦτα καὶ κυρίως, πρὸ οἷς ἡρέθη τῆς μετὰ πόλεως τῆς νήσου ἐπισημαίνων. ὅθεν οἱ μὲν μᾶλλον καὶ πᾶσιν, ὡς εἰπὼν, τὴν ὑφήμιον, αἰοδιμώτατος ἐστίν. ὡς ἐν ὁμίᾳ γὰρ καὶ πόλιν μετὰ καὶ παρὰ τῇ ἱερῶν μὲν, καὶ μὲν ὅσης ἀρετῆς εἶχε πολὺν ἐμβά- λων παρὰ θεῶν, αἰσθητοῖς καὶ ἐξένοις παρὰ θεῶν γινώσκοντες ἐν ὁμίᾳ ἐχέμεν, τοῖς μὲν παρὰ θεῶν καὶ πᾶσιν λαοῖς τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ. τοῖς δὲ, παρὰ τῶν πει- θομένων. παρὰ δὲ τῇ ἐν κύριον ἐπισημαίνων ἐπὶ ἐν παλαιστὴν διέτριβεν, ὅτι τῇ πα- ρούσης ἡγεμονίας· ὡς δὲ ἐν τοῖς τότε φρονιμητοῖς δὲ μάλιστα ἀφαιρέτων Γλαμῖνος τε καὶ φύσκων, καὶ μαλαχίων, καὶ κριαίων ἀδελφοί. ἐφίλοσόφουν δὲ ἀμ- φιβητέαν κώμῳ τῇ νομῇ γάλας. καὶ γὰρ καὶ ἐκ παλαιῶν ἐν τῇδε ἡσυχῇ διδασκαλὸς δὲ ταύτης τῇ φιλοφίας ἐτύχεν ἰαεῖωνος, ἀφ' οὗ λέγει ποτὲ τού- των ἅμα οἱ ἀπὸ τῶν, ἐκ μέσης ἀπαγνῶναι πῶς τὸν μαλαχίωνα, καὶ ἀφανῆ γυμνασίᾳ. δὲ ἀπὸ τῆς δὲ πάλιν ἀφανισθῆναι τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζοντα τοῖς ἀδελ- φοῖς· μετὰ οὐ πολὺ τῇ ἀποβῆναι, νέον μὲν ἐν ὄντα, τῇ γυμνασίου τῇ ἐν φιλο- φίας κατὰ ἀρετὴν βίου καὶ θεοφιλίᾳ καὶ ἀπομύκων. καὶ ἀμμῶνιος τῇ ὡς δὲ ἐκ σα- δίοις διεσῶς, ὡς καὶ ἀμφὶ γοφᾶρ ἔλαβεν κώμῳ γάλας, ἀφ' ἧς τῇ γυμνῇ εἶχεν, ἀνὴρ ἀκριβῶς ὅτι μάλιστα, καὶ ἀνδρείως ἐν τῇ ἀσκήσει ἀφαιρέτων γυμνασίου. σιλεωνὸς δὲ ἐν ἀφ' αὐτῶν ἀγνῶν ἀρετῇ ὑπὸ ἀφαιρέτων ὑπὸ ἀφαιρέτων παρὰ θεῶν λόγος, πα- λαστίνος ὡς, ἐν οἱ μὲν καὶ τῇ ἀγνότητι ἐφίλοσόφησαν. ἐπειτα δὲ ἐν τῇδε ὁρᾷ σινὰ χεῖρον ἵνα ἀφαιρέσας, ὑπερὺν τῇ ἐν γάλας ἐν ᾧ χαμᾶρ καὶ μέγιστον τε καὶ ἐπι-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σημιόατιω πλείων ἀγαθῶν ἀνδρῶν σὺνοικίαν στυγερήσαντο. ἥς μετ' αὐτὸν ἡγή-
σατο Ζαχαρίας ὁ θεαπεσιος.

λνδ Ενὶ δὲ τῇ συνείδῃ καὶ πέρας τοῖς σύρων ὁμόροις ἵπτεον, οἱ δὲ παρὲς πλη-
θος ἐπέδωκαν τοῖς ἐν ἀγνότητι φιλοσοφοῦσιν ἀμιχλώμενοι. διέφερεπον δὲ μάχι-
στα τότε πρὸς μὲν νισιέωσις ἀμφὶ τὸ σιγῶν καλούμενον ὄρος, βαθύτης καὶ δι-
σέβιος, καὶ βαρύνῃς, καὶ ἀβύσσος. ἀλλὰ ζαχάριε ὁ γεροντὸς ἐπίσκοπος, καὶ ἀβδαλέως, καὶ
ζιζύων, καὶ ἡλιόδωρος ὁ γῆρων. τούτοις δὲ καὶ βοσκὸς ἀπεκάλωτο, εἰς αὐτὸς τῆς αὐτοῦ
φιλοσοφίας ᾗ ἐξήλθε. ὀνομάζουσι δὲ ὧδε αὐτοὺς, καὶ οὐκ οἰκήματα ἔχουσιν,
οὐτε ᾗ ἐξόν ἔτε ὅσον ἐαθίσουσιν, ἔτε οἶνον πίνουσιν. ἐν δὲ τοῖς ὅροις δὲ φερεῖ βονίτες ἀεὶ
τὸν θεὸν ἀνυμνοῦσιν, ἐν ἀρχαῖς καὶ ὕμνοις καὶ θεσμὸν ἡς ἐκκλησίας. Ἐσθῆς δὲ λι-
νίκα γῆνηται καὶ καὶ καὶ νεμώμενοι ᾗ πῃ ἔχων ἑκάστος, ἀλλὰ τὸ ὄρος παρὰ τὸν
ἵεος, καὶ βοσκὸς σιγῶν. καὶ οἱ μὲν ὧδε ἐφιλοσόφουν. ἐν κέραις δὲ δισέβιος, ὃς
ἐν τῷ ἐνέλκον τῆς κατὰ τὴν ἐφιλοσόφου, καὶ παρὰ τὸν γῆνη, ὃς τῷ αὐτῷ ἐκκλησίαν ἐ-
πέερεσε μὲν εἶπον τὸν τότε ἐπίσκοπον, εἶπον ἐκ τῶν τὸν αὐοῖδιμον, ὃν φασὶ βα-
σιλέα κωνσταντῖνον παρὰ τῷ θεῷ, ὁμοιοῦσιν ὡς πάλαι πολλὰς ἐν ἐπι-
φανεῖας τὸν ἀνδρα τούτον ὁ θεὸς αὐτῷ ἐπέδωκε, καὶ πρὸς ἐκείνους, ὅτι λέγει περὶ
ταρχειν αὐτῷ. καὶ αὐτῆς δὲ ἐν φανερῷ τὸ φρονιμώτερον εἶχε. τόπος δὲ τῷ, οὐκ ἰα-
κῶς ὁ δὲ ἀβδαλέως ἐκ γῆρας ἐκ παλαιότητος ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν στυγερῶς τῇ μὲν
ταῦτα γαμετή. ἐκ κυλίσας τὸ τὸν ἐν τῷ φρέατος τὸν λίθον, παρὰ τὸν αὐτῆς τὸ πῶς
μῖνον ἐποίησε. φασὶ δὲ τούτον αὐτῷ ἡς ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν καὶ ἀκριβοῦς
φιλοσοφίας ᾗ ἐξήλθε, ὡς παρὰ τῶν ἀντιπῶν πρὸς ἀγνότητος.

λδδ Τούτῳ δὲ στυγερῶς ἦσαν, γὰρ δὲ δὲ καὶ αἱ εἰς, παρὲς ὁμοίαν ἀρετῇ ἀ-
μιχλώμενοι. ἀλλὰ δὲ τῷ ἐκ γῆρας ἐδεσθῇ καὶ πέριξ ταῦτα διδοκίμαται φι-
λόσοφοι καὶ τούτον τὸν χρόνον ἡσυχίας, ἰουλιανὸς καὶ ἐφραίμ ὁ σύρος συγγραφεύς, οἱ ἐν
τῇ κωνσταντινου βασιλείᾳ δηλωθέντες, βαρύνῃς τε καὶ ἀλόγιος, οἱ καὶ ἐπισκόπων ἀμ-
φωύτερον ἐν γῆρας, οὐκ ἔλαττος πινός, ἀλλὰ ἡμῶς ἐνεκεν ἀνταμοιβῆς, ὡς παρὰ τῷ
αὐτοῖς πεπολιθῶμεν καὶ γῆρας ἐν τοῖς ἰδοῖς μοναστηρίοις. ὃν εἶπον καὶ ζα-
χαρίας ὁ δηλωτής. οἱ δὲ μὲν τῷ τότε φιλοσοφῶντων ἐπιστήμης ἀλλὰ τε σύρος καὶ
πέρας τοῖς ἐκ γῆρας ἀνδρῶν ἡσυχίας καὶ γῆρας ἐμὴν ἡλθον. πολλοὶ δὲ κοινῇ πᾶσιν, ὡς
εἰπεῖν, ὡς ψυχῆς μὲν ὅτι μάχιστα ἐπιμνησθῆναι, καὶ εἰς τὸν εἶπον παρὲς ἀπαλλα-
γῇ τῷ ἐν γῆρας, ἐν ἀρχαῖς τε καὶ νηστείας, καὶ τοῖς ὕμνοις, καὶ ταῦτα τὸν πο-
λὺν ἀνδρῶν βίον. χρημῆς δὲ καὶ τῷ παρὰ τῷ πολίτη καὶ παρὰ τῷ γῆρας, ὅμα-
τός γε ἐστίν ἡ ἐπιμνησθῆναι παρὰ τῷ ἀμύγῃ. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ εἶπον ἐκ τῆς
ἡλθον, ὡς βαθύτης μὲν ἐπὶ τῆς ἀγῆρας ἐκ τῆς ἀσπίδας, σκώληκος ἐκ τῆς
ὁδόντων ἐρπειν. ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τῷ εἶπον ἐκ τῆς ἀσπίδας, ᾗ μὲν μὴ γὰρ σαφές. τῷ δὲ ἡλιό-
δωρον αὐτοῖς καὶ πολλὰς ἀφῆκεν τῆς νύκτας, ἐκ δὲ μαδάς ἡμερῶν ἐν νηστεί-
ας ἐπισημῶς φανῆται. συνέλκε δὲ, ἥ τε κοίτη καλουμένη, καὶ ἡ τῷ ταῦτα πάλιν
ἀντιοχείας, βροδὸν εἰς χρεῖσταισι μὲν μετέβη. οὐ μὲν, ὅτι αὐτῇ φιλοσόφων
ἐκκλησιαστικῶν ἀμοιβῶν, ταῦτα γε μάλλον ἀνδρείων ὄντων τε καὶ φανερῶν.
ὅσα γε καὶ παρὲς τῷ οἰκωμάτων τῷ γῆρας ἐμὴν τῷ ἐπεβουλόοντο, καὶ γῆρας
ἀντιπῶν, καὶ ἀμύγῃ μὲν ὅτι γῆρας λαμβάνοντες, ἀλλὰ παρὰ τῷ γῆρας καὶ τῷ
τῷ ἡμῶν

τῶν ἡγίων ὕβρις τε καὶ πληγὰς ὑπομείνοντες. οἷους γινέσθαι ἐπιτόμιον οὐδεν-
 ἄνους, ὃν οἱ μὲν, ὅς ἐμίσης· οἱ δὲ, ὅς ὄρεθούσης τὸ γένος ἔχον ἔφασκεν, καὶ τὸν ὁμῶν-
 μον τὸν αὐτὸν, καὶ θεόδωρον. ἀμφω δὲ ἀπὸ ὑπὸ τῶν ἑαπαμέων νόμου ἦσαν. ἔμα-
 ρώσαν τὸν ἐκ νεχείρων, καὶ βάσαν, καὶ βασάνην, καὶ παύλον, ὃς ἀπὸ τῆς τελευτῆς
 τῆς κώμης ἐγέρθη. πολλοὶ δὲ ἐν πολλοῖς τόποις στυγοικίας, καὶ ὃν χρηστὸν στυγα-
 γαγὼν εἰς τὸ φιλοσοφῆν εἰδέναι τὸ τελευτῶν εἰς τὸ ἰουδαῖον καλοῦ μῦθον χωρίον,
 μερίστην τε καὶ ὀπίσθη μὲν αὐτῶν στυγοικίαν μοναχῶν καλεσθήσεται. εἴτα δὲ καὶ ἐτε-
 λώθη, καὶ τὸν πάφον ἔχον μακροβιώτατος γενεῶς. ὡς μέγιστος εἰς ἡμᾶς ὀπι-
 βιώναι διδοκίμως ἐστὶν φιλosophίας. ἐπὶ δὲ τῶν δῶν ὅν δηλωθέντων μοναχῶν,
 σχεδὸν πάντες πολλὴν διεγέρσαντο χερόν. καὶ μοι φαίνεται, μακροβίοις τοῖς ἀνδράς
 ὁ θεὸς ἐποίησεν εἰς ὀπίσθησιν τῆς ἀρεσκείας ἀγῶν. σύρις τε γὰρ καὶ ὀπίσθη καὶ τῶν
 σῶν καὶ φρακηνῶν πλείους παρὰ τὸ οἰκεῖον ἐπηγάγοντο σέβας, καὶ ἡγίωσαν ἐπαυ-
 σάν, μοναχικῆς φιλοσοφίας εἴτα δὲ ὅς ἐδύνατο, πολλοὶ ὁμοίους ἀπέφηναν. καὶ γα-
 ρὰς δὲ καὶ καππαδόχας, καὶ τοῖς τοῦτων ὁμόρους, συμβόλῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἀγῶν
 ἐγκέναι ὅτε ἐκκλησιαστικοὶ φιλοσόφοι, οἳ γε πλείους δόγματά. ἀπουδαίως
 παρὰ τὸν ὄντα. καὶ στυγοικίας δὲ ἐν πόλεσιν ἢ κώμας οἱ πλείους ἄκουσιν. οὔτε γὰρ
 τῶν δόξων τῶν παρὰ τῶν μοναχῶν εἰσάκουσιν. οὔτε ὑπὸ χαλεπότητος χαλκῶντος,
 φύσιν τῆς τῆς χάριτος ἐκείνου συμβαίνοντος, διωκτὸν ἴσως καλεσθῆναι ἐν ἐρημίᾳς
 ἀφελῆναι. διδοκίμως τῶν δὲ ἐν ἐπιτόμιον ἐγέρθη εἴτα δὲ μοναχῶν, λέων ὁ
 πῶς ἐν ἀλκυῶν ἐκκλησίᾳ ὕστερον ὀπίσθησας, καὶ παρὰ τὸν ὄντα, ὃς ἡδη γερα-
 λέος ὢν, πολλὰς ἐπέσχετο κώμας. παρὰ τῆς δὲ καὶ βασιλεῖδος, ὁ πῶς ἐν ὀπίσθη
 μὲν αὐτῶν καὶ γὰρ ὄντα, ὑπὸ βασιλείου τοῦ καὶ φράσας ὀπίσθησιν καὶ ἀσκαδαῖν,
 ἀφ' οὗ πῶς παρὰ τῶν γένων τῶν δὲ γένων ἔλαβε, καὶ εἰς ἐπὶ νῦν ἔχει.

Ἀλλὰ τὰ μὲν ἀφηγησάμενος ἐφόσον μοι μαθεῖν ὅς ἐγέρθη τῶν τῶν ὅτε λέει
 ἐκκλησιαστικῶν φιλοσόφων. τῶν δὲ αὐτῶν ἡγίων μικροῦ πᾶντες κατ' ἐκεῖνο κα-
 ροῦ διεφθάρσαν. εἰς γὰρ τῶν δῶν οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ παρὰ τῶν ἐνομίμων παρὰ
 πῶς ὀπίσθησιν τῶν χριστιανισμοῦ δυσφορεῖν, ἐβουλόσαντο μαθεῖν τὸν ἐφε-
 ξῆς οὐδὲν ῥωμαίων ἡγήσαντο. μῦθους τε παρὰ τῶν πατρῶν παρὰ τῶν ἐξ ἡ-
 σάν, καὶ τελευτῶν, τελευτῶν ἐκ δαφνῆς καλεσθῆναι, καὶ ὀπίσθη
 σαι καὶ λόγους οἱς εἰώθησαν, ἐτέλεσαν. ὥστε συλλογῇ γραμμάτων καὶ ἔκαστον
 σοιχεῖον ὑπὸ μηχανῆς ὀπίσθησας καὶ τῆς μαντείας σημενομένων, ἀνὰ φανῶναι
 τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως. κερνήσι δὲ αὐτοῖς εἰς θεόδωρον, ἀνδρά τῶν ἐν τοῖς βασι-
 λείοις ὀπίσθησας φράσας μὲν ἡγίωσιν καὶ ἡγῶν, μέγιστος τῶν δὲ ἔχον ὀπίσθη
 τοῦ παρὰ τῶν γένων ἡγῶν καὶ τῶν σοιχείων ἢ τῶν πατρῶν, ἡπάτησε τοῖς φιλοσόφοις, καὶ
 ὅσον οὐ πῶς, θεόδωρον βασιλεῖσιν παρὰ τῶν δόκων. καὶ μὲν αὐτοῖς δὲ τῶν ὀπίσθη-
 ρήσεως, ὡς εἰς ὀπίσθησιν ὀπίσθησας οὐδὲν ἐκ δαφνῆς καλεσθῆναι. ἐκ
 τοῦτου δὲ συλλογῆς θεόδωρος τε, καὶ οἱ τελευτῶν τελευτῶν, ὁ μὲν πῶς, οἱ δὲ ἐξ-
 φῆς ἀπολέσθαι παρὰ τῶν γένων. τῶν δὲ πλείους δὲ δῶν πῶς αὐτῶν αἴτιαν διε-
 φθάρσαν καὶ οἱ ἀνὰ πᾶσαν πῶς ἀρχομένων παρὰ τῶν φιλοσοφῶν. ἀφελ-
 του δὲ τῶν βασιλέως ὀργῆς οὐσης, καὶ εἰς μὴ φιλοσόφοις, ἐαθῆναι δὲ τῶν ἐκείνων
 χερόν, ὁ φόνος ἐκείνους ὡς μὴ δὲ τοῖς δῶν ὀπίσθησας, κροκῶν ἢ τελευτῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

νοῖς ἀμφιέννυσθαι δι' ὑπονοῖαν κινδύνου ὅς δέοις, ὡς δὲ μὴ δόξωσι πᾶσι μαρ-
τείας καὶ τελεῖαι ἐχολοκέναι. οὐχ' ἤκιστα δὲ πᾶσι τοῖς δὲ φρονούσι, δίνοντι οἱ-
μοῖα καὶ μέμφεται βασιλέα τὸν ὅτι τοῦτον ὀργῆς καὶ ἀμείβετο, ὅς τοις φιλο-
σόφοις παρεπετείαι καὶ τῆς ἀφιστοφῆς ὅτι πλεονέκτητος. ὁ μὲν γὰρ δὴ τοῦτο λίαν δι-
ηγῆς ὑπολαβὼν ἀναγνῶσθαι τὸ μετ' αὐτὸν βασιλεύοντα, οὐτε τῶν μαρτυροῦσά-
νων ἐφείσασθαι, οὐτε πᾶσι οὐ ἐμαρτυροῦσά τε. ὡς δὲ φασὶν, οὐτε τῶν ὁμωνύμων ἀν-
τὶν οἱ ἄλλοι ἡσυχῇ ὅτισηται, ὅτε τὸ αὐτῆς παροργισίας ἢ ὁμοίας ἀπὸ τῆς θ
ῥαχιδίου μέγιστον δὲ οἱ δὲ, ὡς περ ἐν αὐτοῖς ὄν, βασιλέα καὶ ταῖς καὶ πάλιν ἐ-
γείρειν, ὅτι τοῦτο παροργισίαν, ὅς μὲν τοῖς εἰ τοῖς ἀπαξ δεδωμένοις ἐν τῇ τ' ἀφρον
φορῇ τοῖς αὐτοῖς λογιστὸν ἐχέτω, τὸν ἐσόμενον ὅς τις αὐτῶν, πᾶσι μὲν εἰς τὸ θεοῦ βου-
λήν τ' ἔργον, τὴν πολυπραγμονίαν ἔδει. οὐ γὰρ δὴ πᾶσι ἐκ παροργισίας ἢ ἀπουδῆς
ἀνδραγαθίας, ἐνέστιν ὅτισηται πᾶσι θεῷ δοκοῦν. οὐτε εἴπερ ἐξέτω, καλῶς εἶχεν
οἰεσθαι ἀνδραγαθίας ὄντας, εἰ καὶ πᾶσι τῶν βρωτοῦ, ἀμεινον θεοῦ βουλεύεσθαι.
εἰ δὲ ἀπλῶς ὑπὸ παροργισίας τῆς πᾶσι τὸ μὲν εἰδέναι, ὅτι τοῦτον ἀκρίτως
ἔχον, ὡς εἰς ἐπὶ μὲν ἔχεται κίνδυνον, καὶ νόμοις ὑποφιδεῖν πᾶσι τετέλεσται ἐν ῥω-
μαίοις, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν καὶ θύειν ἀκίνδυνον αὐτῶν, οὐ γὰρ αὐτῶν ἐφρόνουν σωφρα-
τει, ὅς ἐξόν ὅτισηται ὅς αὐτὰ ἀδίκως κἀνδον μὲν πίνειν, ἀλλ' οὐ νόμον καὶ οἱς ἐ-
γύετο, καὶ ἐπερ ἀφῆ, καὶ περ διωκόμενος, ὅς ἀπέφυγε τὸ δεσποτικόν.

157 Αλλὰ ταῦτα μὲν ἡμεῖς ἀπὸ δόξης ἐκείνης, σκοπεῖται καὶ λέγεται. καὶ ταδραμόντων
δὲ σαυροματῶν χωρία ἵνα τὸ παρὲς δύσιν ῥαχιδίου, ἐπεγράτευσεν τοῖς οὐ-
δυνάμιανός. οἱ δὲ τὸ γράμμα τὸ πλεονέκτητος, καὶ πᾶσι πᾶσι τοῖς ἀκούσαντες, παρ-
σέως πέμψαντες εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ. ἰδὼν δὲ τοῦτον, εἰ τοῖς τοῖς σαυροματῶν πᾶσι
εἰσὶν ἐπὶ τὴν αὐτὴν. τῶν δὲ τοῖς κρείττοις πᾶσι καὶ παρσέως σαυροματῶν φησὶν τῶν,
ἐμπύμπασθαι ὀργῆς. καὶ μέγα κεκραγὼς, ὅς δὴ τὸν τοῖς ὑπηκόους ὑπομνήσει, ἐφῆ καὶ
πᾶσι ῥωμαίων δις παρσέως ῥαχιδίου εἰς αὐτὸν πᾶσι σαυροματῶν βαρβα-
ρον ἔθνος ὃν ῥῆσι οὐτοῖς, ὅς ἀπῶσιν ἐφ' ἐαυτῶν μὲν οἱς ζῶν, ἀλλ' ὅτι πᾶσι
τῆς ὑπὸ αὐτῶν ῥαχιδίου ἐπαρρησθαι, ὅς πολεμεῖν ὅλως παρὲς ῥωμαίοις φαντα-
ζόν. ὅτι πολὺ δὲ χαλεπαίνοντες, καὶ τοῖς δὲ βούλονται, ὑπὸ ἀμέλειαν ἀφῆσας
σπαρσέντων αὐτῶν τῶν ἐνδόν, φλέψαι αὐτὰ καὶ ῥαχιδίου ἐρεθίστη. καὶ ἀναδοθέντες
αἱματος ἐν φρουρῇ τῇ τὸ γαλλίας ἐπελάττησε τὸ βίον, ἐπὶ μὲν ἀμφὶ τὰ πενή-
κοντα καὶ πένταρα γεγονώς. τρισημίονα δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ μέγα καὶ λίαν
ἔπειτα * ῥαχιδίου. ἔκτη δὲ ἡμέρα τὸ τελευτῆς αὐτῶν, ἀναγνῶσθαι βασι-
λεὺς ὑπὸ τῶν γραικῶν ὁ νεώτερος καὶ ὁ μόνυμος αὐτῶν παῖς. ὅς εἰς μακρὸν
ἐπεφίσησθαι τῇ αὐτῇ ῥαχιδίου, οὐδὲν τὸ καὶ γραικῶν ὁ αὐτῶν ἀδελφός, εἰ καὶ τὸ
ῥαχιδίου χαλεπαίνον, ὡς τῶν γραικῶν τῶν αὐτῶν ὅτι τῶν τῶν σύμβουλοις τῆς
ῥαχιδίου αὐτῶν πᾶσι τῶν. ἐν τοῖς δὲ οὐδὲν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συνείας ἀφῆσαν,
εἰ μάλιστα ἐπεδίδου τοῖς ἑτέροις αὐτῶν πᾶσι τὸ θεῖον δόξα ῥοισιν ἀπερσάνον, καὶ
χαλεπῶς τοῖς ἡλαυνεν. ὅτε δὴ λόγον αὐτῶν παρσέως τῶν ἡμέσις ὁ φιλόσοφος
πᾶσι μὴ γελῶσαι θαυμάζειν τὸ ῥαχιδίου τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, με-
τρωτέων καὶ μείων τῶν πᾶσι ἡσυχῇ οὐδὲν πολυπλασίους γὰρ εἶναι τῶν πᾶσι
δόξας, καὶ ὡς ἐν πλεονέκτητος ἀνάγκη πᾶσι πᾶσι ταῦτα ῥαχιδίου πλείους
εἶδαι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αὐτὰ παιδοὺς γέντες οἱ γέντοί τε πρὸς δούλους, καὶ δι' αὐτὰς μεταχρήσεις πολιτείας
 ἡμερωτέρας, πάλιν ἐξεδίωκε αὐτὰς ἐπείθοντο, πεπεισμένοι μηδὲν εἶναι φάλλον τῆς
 πρὸ αὐτῶν χειρομύων ἢ παρομομύων ἀποδοῦναι δὲ σωτεράς εἰς χρησίμον τοῖς ζή-
 λουσιν. οὐ μὲν ἄλλ' αὖ καὶ πλείστην δέδωκε πείραν ἡς αὐτὰς ἔρειναι, μυρίους μὲν
 ὑπομείναν κινδύνους ὑπὸ τῶν δόγματος, ἐπὶ τῆς εἰρημύων βαρβαρῶν ἡλι-
 κῶς ἀρησκυλίων. πρὸς δὲ γραμμάτων ἀρετῆς αὐτὰς ἐγλύετο, καὶ εἰς τὸ οἰ-
 κείδην φωνῶν μετέφρασε τὰς ἱεράς βίβλους. καὶ οὕτως μὲν οὕτως ὡς ἐπὶ πάλιν οἱ παῖδες τῆς
 ἱστορίας βαρβαροὶ τὰς ἔρειναι φρονέουσι, πρὸς φάσις ἡ δὲ κατ' ἐκεῖνο δὲ χαλεπὸ πλῆθος
 τῶν ὑπὸ τὸν φερέντων ἀφ' ἑαυτῶν μὲν ἡμετέρους, ἀντιθέτου. ὁ γὰρ ἀθανάτου
 καὶ τοῖς ὑπὸ αὐτὰς ἡμετέροις ἐλπίσιν περὶ τὸν χρηστὸν ἀντιθέτου, ἀθανάτου ὡς ἡς
 πρὸς τῆς ἀρησκυλίας καὶ ἀποδομύων πολλοὺς πολλὰς ἡμετέρας ὑπέβλεπε. καὶ τοῖς
 μὲν εἰς δούλους ἀγαθῶν. πρὸς ἡμετέροις ἀντιθέτου ὑπὸ τῶν δόγματος τοῖς δὲ,
 μὴ τὸ λῶν μεταδοῖς, ἀντιθέτου λέγει γὰρ ὡς ἐξ ὁδὸν ἐφ' ἑαυτὰ ἀμαρτίας ἐπὶ οἱ γε
 τοῦτο ποιεῖν ὑπὸ ἀθανάτου πρὸς ἀντιθέτου, καὶ ἐκεῖνη σκηνὴν πρὸς ἀντιθέτου
 τῆς ἀντιθέτου καὶ ἀντιθέτου, ἐκείδον τοῦτο πρὸς ἀντιθέτου, ἐπὶ τῆς. τῆς δὲ πρὸς
 ἀντιθέτου, σὺν αὐτοῖς ἀντιθέτου τὰς σκηνὰς ἐν ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου. πρὸς ἀντιθέτου δὲ
 ὅτε ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου πάλιν ἐπὶ τῶν. ἀντιθέτου γὰρ πολλοὶ τῆς. τῆς δὲ
 ἐν ἀντιθέτου ζόντων ἀντιθέτου καὶ γυναικες, ὡς αἱ μὲν παιδάριον ἐπὶ τῶν. αἱ δὲ πρὸς
 ἡμετέρας βρέφη ὑπὸ τοῖς μαζοῖς ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου, ἐπὶ τῶν σκηνῶν ἐν ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου
 καὶ ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου. πρὸς ἀντιθέτου δὲ πρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀντιθέτου διεφθάρησαν. ὅτε
 εἰς μακρὰν δὲ οἱ γέντοί τε πρὸς ἀντιθέτου ὡς ἀντιθέτου, καὶ εἰς ἀντιθέτου ἐπὶ τῶν, τοῖς
 ἀντιθέτου ἐκ ἀκούρου, καὶ τὰς αὐτῶν πόλεις καὶ κώμας ἐδύοντο. πρὸς ἀντιθέτου δὲ οὐ-
 δήνης, τῆς πρὸς ἀντιθέτου μεμάρηκεν ὅσον ἡμετέρας. οἱ γὰρ γὰρ αὐτὰς τε καὶ τοῖς ἀντιθέτου
 ἀντιθέτου εἰσελθὼς τοῖς γέντοισι. φοβεροὺς δὲ τοῖς ἀντιθέτου ὡς ἐν ὅπλοισι αἱ πρὸς
 ἀντιθέτου, τῆς ῥωμαίων παρμάτων ἡμετέρας, ἐπὶ τῶν εἰσδύοντων εἰς ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου
 ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου ἐν τῶν ὑπὸ ῥωμαίοις πόλεων τε καὶ κωμῶν, ἀντιθέτου εἰσεπρὸς ἀντιθέτου
 τοῖς ἀντιθέτου δὲ τῆς ἡμετέρας, καὶ ἀντιθέτου τὴν ἀντιθέτου, ἀντιθέτου εἰς τὴν κωνσταντινού-
 πολιν ἀφίκετο, ὡς αἱ δὲ ὅτε τῆς ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 χλὼ ἔχειν. ἀντιθέτου δὲ ἀντιθέτου, πρὸς ἀντιθέτου εἰς τὴν αὐτὰς ἀντιθέτου
 πρὸς ἀντιθέτου, τῆς ἀντιθέτου πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου.

καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, τελευτήσαντος ἑσπερίων βασιλέως, αἱ πρὸς
 τοῖς ῥωμαίοις ἀντιθέτου ἡμετέρας. μαρτία δὲ ἡ τοῦτου γαμετὴ τὴν ἡμετέρας τῆς ἐ-
 θνοῖς ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου, ἐδύοντο τὰς φοινίκων καὶ παλαιστίνων πόλεις, μέγρι καὶ ἀντιθέτου
 ἀντιθέτου, ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου καὶ νείων, ὅτε πρὸς ἀντιθέτου καὶ ἀντιθέτου οἱ
 ἀντιθέτου. ὡς δὲ ὅτε οἱ νομίζονται ῥωμαῖοι ὁ πόλεμος, ὡς πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 ἀντιθέτου ἀντιθέτου. ἀντιθέτου δὲ καὶ ἀντιθέτου ἀντιθέτου φασὶ γυνέσθαι ῥωμαίοις τῶν
 τὴν τὴν μάχην ὡς καὶ ὅτε ἡμετέρας τῆς ἐν φοινίκῃ ἀντιθέτου εἰς ἀντιθέτου
 ἐπὶ πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου πρὸς ἀντιθέτου τὴν ἀντιθέτου τε καὶ πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 δὲ ἀντιθέτου μὲν τὴν ἀντιθέτου, καὶ ἀντιθέτου ἀντιθέτου τὸν ἀντιθέτου. πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 ἀντιθέτου δὲ πρὸς ἀντιθέτου ἀντιθέτου ἀντιθέτου, ἀντιθέτου ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 ἡμετέρας τῆς ἀντιθέτου καὶ φοινίκων ἀντιθέτου. ὡς γὰρ εἶδεν αὐτὸν κινδυνεύ-
 οντα,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αὐτῶν συγγενόμενοι ἰουδαίοις, ἐμαθον ἅφ' ὧν ἐγρόντο, καὶ ὅτι τὸ συγγενὲς ἐπαρνη-
θον, ἐ τοῖς ἐβραίοις ἔτεσι καὶ νόμοις παροσθέντο. ἐξ ἐκείνων τε πολλοὶ παρ' αὐτοῖς εἰς-
ἔτι καὶ νῦν ἰουδαϊκῶς ζῶσιν. οὐ παρὰ πολλοὺ δὲ τὸ παρ' αὐτοῦ βασιλείας, καὶ χριστιανί-
ζην ἤρξαντο. μετέχον δὲ τῆς ἐν χριστῷ πίστεως, τοῖς στωικοῖσι τῶν παροσηκόν-
των αὐτοῖς ἱερέων καὶ μοναχῶν οἱ ἐν τοῖς πέλας ἐρημίαις ἐφιλοσόφουν, οἱ βιοιωῦτες
καὶ θαυματουργοῦντες. λέγει δὲ τότε καὶ φυλιὺ ὁλῶ εἰς χριστιανισμόν μεταβα-
λθὲν, ζώκομος τοῦ ταύτης φυλάρχου ἐξ αἰτίας τοιαύτης βασιλευσέντος. ἅπας ὢν, κατ'
κλέος ἀνδρὸς μοναχοῦ ἦλθεν αὐτῷ στυλιδόξο μόνος, καὶ τὴν συμφορὰν ἀπαδύ-
ρετο. πάλιν πολλοὶ γὰρ ἐστὶ παιδοποιίας ἄρεσκηνοῖς. οἱ μὲν δὲ καὶ πᾶσι βαρβάρ-
οις. ὁ δὲ θάρρην τῶν κελευσάμενος, ἠύξατο καὶ ἀπέπεμψεν ἕξιν αὐτῶν υἱὸν ὑ-
ποκόμοιο εἰς πεινῶσιν καὶ χριστόν. ἐπεὶ δὲ θεὸς εἰς ἔργον τὸ ὑποτάσσιν ἐβεβαίωσε,
καὶ ἐτέλεθον αὐτῷ πᾶσι, αὐτὸς τε ζώκομος ἐμνήσθη, καὶ τοῖς ὑποτασσίν ὅτι τοῦτο ἡ-
γάγη. ἐξ ἐκείνου τε ταύτῃ τὴν φυλὴν γνέσθαι φασὶν ὁ δαίμονα καὶ πολυ-
ἀνδρεον, πέριστοι καὶ τοῖς δήμοις ἄρεσκηνοῖς φοβεράν. ὃν μὲν δὲ τῶν ἄρε-
σκηνοῖ τ' ἀρχὴν εἰς χριστιανισμόν μετέβηκεν. καὶ οἷα πάλιν τὸ παρ' αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς
ὅπως ἐπὶ στυλιδόξο παρ' αὐτῷ φασὶν, αὐτὸς δὲ ἔχει.

λδ' Οἱ δὲ κατ' πόλιν τὸ δόγμα τὸ ἐν νικήᾳ ζήκοιόντες πάλιν ἀνεδιάρρουν, καὶ μά-
λιστα οἱ κατ' ἀγρυπτιὸν ἀνέξοντο. ἐπαρνηθόντι δὲ τότε πέβω ἀπὸ τῆς ῥώμης μὲν
γρημυτὶ δαμάσκει, ταῦτε ἐν νικήᾳ δόξαντα, καὶ τὴν αὐτὴν χριστιανὴν κυρω-
σάντων παρ' ἐδωκέν τοις ἐκκλησίαις. ὁ δὲ λούκιος ἐξήγαγε, ὅτι. ὡς κωνσταντῖνα πό-
λιν ἀπέπλευσεν. οὐδὲν δὲ ὁ βασιλεὺς, ὡς εἰκὸς, ἐν φρονέσει γνόμενος, ἐπεξείναι τοῦ
τοῖς ὁλῶν σὺν τῇ αἰσῇ γὰρ ἦκεν καὶ τὴν κωνσταντῖνάν πόλιν, ἐν ὑποταξίᾳ πολλῇ καὶ
μίστῃ ἐγρόντο παρ' αὐτῷ δῆμον. οἱ γὰρ βαρβάροι τὴν ἀράκην δυνάσκειν, καὶ μέγιστον
παροσθέντων ἡδὴ παρ' αὐτοῖς, καὶ αὐτοῖς ἰεῖναι μηδενὸς κωλύοντος παροσθέντων ἐ-
πεχείρουν. ὅτι τοῦτο δὲ χαλεπὸς ἡ πόλις ἔφερε. καὶ τὸν βασιλεῖα ὅτι μὴ ἀντεξήκει,
ἀλλ' ἀνεδιάρρει πολεμῶν, ἐν αἰνῇ ἐποιούων, καὶ ἵεροποιούων ὡς αὐτοῖς τοῖς πολεμίοις
ἐπαρνητο. τελευτῶντες δὲ, ἐν ἱπποδρομίᾳ θανάτοις, καὶ τὸ φανερὸν αὐτῶν κατεβό-
ων, ὡς τὰ κοινὰ παρ' αὐτοῖς παροσθέντες, ἐπὶ πλά ἡτοῦ αὐτοῖς πολεμήσαντες. ὁ δὲ
ἐκείνης ὑβριστεὺς, ἐπεστράδωσε τοῖς βαρβάροις. ἡπειλήσε δὲ ὡς ὑποσπένει, τιμωρὴν
σὲν αὐτῷ τῇ ὑβριστεῖ δυνάμει, καὶ ὅτι παρ' αὐτοῖς παροσθέντων ἐπὶ ὑβριστεῖ παροσθέντων.

μδ' Εξήχθη δὲ αὐτῷ τὴν κωνσταντῖνου πόλεως παροσθέντων, ἰσχυρὸς ἀνὴρ μοναχὸς,
ταῦτε δὲ ἀγρυπτιὸς, καὶ ἀφ' ὅ θείον, κινδυνύων καὶ παρ' αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ, ὅτι βασι-
λεὺς τοῖς ὁρῶν δόξαντα, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς φυλάττοιεν τῶν ἐν νικήᾳ στωικηχρό-
των τοῖς ἀφαιρεθείσας ἐκκλησίας, καὶ νικήσας τὸν πόλεμον. ὁρῶντες δὲ ὁ βασιλεὺς
ἐκέλευσεν αὐτῶν συλληφθῆναι καὶ δεσμοφυλάττειν αὐτοῖς ἐπαρνηθῶν δίκην εἰς-
παρ' αὐτοῖς τῶν ὁλῶν, ὁ δὲ ὑποτασσίν, ἀλλ' οὐχ ὑποσπένει, ὅτι, μὴ ἀ-
ποδοῖς τοῖς ἐκκλησίαις. καὶ ἀπέβη οὕτως. ἐπεὶ γὰρ ἅμα ἐπὶ τῶν ἐπεξήλθεν, οἱ
μὲν γὰρ τοῖς διωκόμενοι ὑπεχέρον. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν, ἡδὴ παρ' αὐτοῖς τὴν ἀράκην,
ἦκεν εἰς τὴν ἀνδριανού πόλιν. σὺν ἀπὸ πολλοῦ τε γνόμενος, τοῖς βαρβάροις ἐν ἀ-
σφαλεῖ χώρῃ φασὶν πεδύοις, θάπτον ἢ ἐδὲ συμβόλῃ, μὴ παρ' αὐτοῖς ἢ χρεὶ καὶ
ὅτι παρ' αὐτοῖς τῶν φασὶν. ἀφ' ἀσφαλείας δὲ αὐτῷ τὴν ἱπποδρόμον καὶ τὸ ὁλῶν τοῖς φασὶν
τοῖς, διω-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐρείου φρονοῦντες ἐκράτω. μακεδονيانοὶ δὲ καὶ μέγιστα οἱ ἐν κωνσταντινουπό-
λει μὲν τὰς παρὰς λιβέρτιον σὺν ἡγάς, ὃ μέγα ἡ διεφέροντο παρὰς τοὺς ἐπαμνοῦ-
τας δὲ δόγμα τῶν ἐν νικαίᾳ σὺν ἡγόντων. ὡς ὁμοδόξοις δὲ καὶ πόλεις ἐπεμύνημι-
το, καὶ ἐκοινώνουσι ἀλλήλοις. μὲν δὲ τὸν τετέντα παρὰς γερμανοῦ νόμον, ἀδελφὰν λα-
βόμενοι ἑνὲς τῶν ἐπισκόπων τούτης τῆς αἰρέσεως, κατέλαβον τὰς ἐκκλησίας ὧν
ἐπὶ οὐδένως ἀφῆλυντο. Ἐ σὺν ἡγόντες ἐν ἀντιοχείᾳ τῇ καρείᾳ, ἐψηφίσαντο μὴ
δεῖν ὁμοουσίον εἶπατε τὸν υἱὸν ὀνομάζειν, ἀλλ' ὁμοιοῦστον, ὡς παρὰθεν. ἐν τού-
του δ', οἱ μὲν δὲ ἀκριβέστες ἰδίᾳ ἐκκλησίαζον· οἱ δὲ, τῶν ταῦτα ψηφισαμένων ἐν-
ἀντιόχεια καὶ φιλονεικίαν καὶ ἀγνοίας, ἀπέστησαν αὐτῶν, καὶ βεβαιότερον ὁμο-
φρονοῦσι τοῖς καὶ τὸ δόγμα τῶν ἐν νικαίᾳ στωόδου ἀρρησιδίουσιν. ἐκ δὲ τῶν τότε
καὶ τῶν γερμανοῦ νόμον ἐπαρῆγοντων ἐπισκόπων ἀπὸ τῆ συμβάσεως αὐτοῖς φυ-
γῆς ἐπὶ τῆς οὐδένως βασιλείας, οἱ μὲν παρεδρίας εἶδεν ἐφρόνισαν. ἀλλὰ πλὴν
ὁμόνοιαν τῶν λαῶν παρὰ μὴ σαρπτες, μὴ καὶ ἀλιπείν σφᾶς ἐδεήθησαν τῶν ἀπὸ τῆ
Ἐρείου αἰρέσεως, μὴ δὲ διζηνοῖα καὶ ἀτεμνὴν πλὴν ἐκκλησίαν, ἡ δὲ παρὰ θεοῦ ἔ-
σποσίων μίαν παρὰ δὲ τῆς φιλονεικίας, καὶ φιλοπαρεδρίας εἰς πολλὰς κατεμέ-
ει. τούτης δὲ τῆς αὐτοῦ ἐγγύς καὶ ἀντιόχειος ὃ ἐν ἀμφοῖς τῇ παρὰς τὰς πόλιν
ἐπίσκοπος λέγει γυνὴ μὲν τῇ ἐπαρῆγοντων ὁρῶν ἕτερον παρὰ μὴ μὲν τῇ αὐτῇ ἐκ-
κλησίας τῇ εἰς, ἐπίσκοπος πονεῖ δὲ τοῖς περὶ μὴ τοῖς αὐτῇ ἐν τῇ πόλιν, ὃ δὲ ἄλλως πεν-
τήκοντα παρὰ μὴ μὲν τῇ τῇ παρὰ τῶν γνώσεως, ἀντιβοήσαν τούτων παρὰ μὴ, καὶ κοι-
νῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἰθὺν ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ὁμοιότητι τῇ παρεδρίαν ἔχοντα. ἀλλ' ὃ μὴ μὴ πεν-
αῖς, ἐκ εἰς μακρὰν ἐμνήσθη εἶδεν ὧν εἶχ' ὁλίγων ἡγήσεσθαι, παρὰ μὴ τοῖς ἀλλοῖς.

Ἐν δὲ τὰς τότε καὶ μὴ μὲν τῇ τούτων τὸν νόμον ἐπαρῆγοντων εἰς ἀντιόχειαν τῆς
συρίας, δὲ τῆς εἰς λαῶν φιλονεικία στωέβη. παυλίνου γὰρ ἐν παρὰ μὴ τοῖς, οὐ πλὴν δὲ
λαβάν, ὡς ἐγνωμὴν, ἀδελφὰς οὐδὲν ὃ βασιλεὺς καὶ ἀδικήσαντες φυγὴν εἰς ἐπὶ
μῆσιν, οἱ μὲν τῶν φρονοῦντων αὐτῶν γινώσκοντες μὴ ἐπὶ τῇ ἀντιόχειᾳ, ἀντιερχόμενοι τῇ τῇ παυ-
λίνου φρονοῦντων, καὶ τῇ μὴ μὲν τῇ παρὰ μὴ τῇ ἀδικήσαντων, ὡς ἔπειτα παρὰ μὴ
ἐπίσκοπων γινώσκοντες, εἰς τῇ αὐτοῦ ἀδικήσαντων εἰς ἕρπον ἡγόν οἱ μὴ μὲν τῇ ἐπαμ-
νέται. πλὴν γὰρ οὐδὲ τυτὸν ὄντες, ἐν μὴ τῇ παρὰ τῇ πόλιν ἐκκλησιᾶν εἰς τὸν
ἐπίσκοπον ἀντιεβίβασαν αὐτῶν. ἐκ αὐτῶν δὲ τῇ λαοῦ χαλεπαίνοντες,
καὶ εἰσεως παρὰ μὴ μὲν τῇ, γαμασῆς ἐκράτησε βουλή παρὰς ὁμόνοιαν αὐ-
τοῖς ἀγνοῦσα. σὺν εἰδοὶ γὰρ ὁρκοὺς λαβάν παρὰ τῇ ἐπίσκοπον εἶν ἐπὶ τῇ δὲ φρο-
νον ἐπίσκοπον εἶν νομίζοντων, ἡ παρὰ μὴ μὲν τῇ ὧν ἡσυχία ἕτεροι πέντε, καὶ
βλαβιδυῖς, ὡς ἔπειτα αὐτοῖς οὐτε παρὰ μὴ μὲν τῇ εἰς τῇ ἀδικήσαντων, ἀντιεβίβασαν
ἐπίσκοπον, εἰς ὅσον παυλίνος ἡ μὴ μὲν τῇ εἰς βίᾳ παρὰ μὴ μὲν τῇ ἀδικήσαντων δὲ θατέρου
τελευτήσαντος τὸν ἕτερον μόνον πλὴν ἐπίσκοπον ἔχον. καὶ ταῦτα δὲ δὲ τῇ τῇ
ὁρκων, ἡ δὲ τῇ παρὰ μὴ μὲν τῇ πλὴν. ὁλίγοι δὲ τῇ λαοὶ φερεῖς ἐν διεφέροντο, ὡς
ἔπειτα ἕτεροι δὲ μὴ μὲν τῇ παρὰ μὴ μὲν τῇ. ἐπεὶ δὲ τῇ δὲ γέγονε, μὴ μὲν τῇ
ἡ καὶ εἰς κωνσταντίναν πόλιν. ἡ δὲ καὶ ἀλλοῖς ἐπίσκοποις κατ' αὐτῶν γινώσκοντες, εἰδ-
ξεν ἀντιόχειον εἶν ἐκ τῆς ναζιανζοῦ μεταστῆναι γινώσκοντες, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ
ἐπὶ τῇ ἐπίσκοπον.

Ἐπὶ δὲ τούτων τὸν φρόνον γερμανοῦ μὲν ἐπὶ τῇ παρὰς ἑσπεραν γα-
λατῶν

λαίων ὑποδραμεύων ταραχομένων, ὅτι πλὴν παύσαν ἀνέστρεψε μοῖραν αὐτῶν καὶ τὰ ἀδελφῶν θύειν κατέλειπεν, ἰλλυριοὺς καὶ τὰ πρὸς ἡλίον αἰχμαλωτίζωντας. ἀρχὴς θεοδοσίῳ ὅτι τρέψας κατωρθότο δὲ καὶ γνώμην αὐτῶν, τὰ πρὸς τοὺς τοὺς θεοδοσίῳ δὲ τὰ πρὸς τοὺς ἀμφὶ τ' ἴστρον βαρβαροὺς. ὅτι τῷ μὲν, μάχῃ ἐπεκράτησε. τοὺς δὲ φίλους ἔχον ῥωμαίοις ἀντιβοχούτας, ὁμήρου λαβὼν σπονδὰς ἐδέξατο, ἔκρινε εἰς θεσσαλονίκην. νόσῳ δὲ περιπεσὼν ἐν αὐτῷ, μυσταγωγούμενος αὐτῷ ἀρχαίου τῆς τῆς ὀπισθοπόρου, ἐμνήθη, καὶ ἔσθον ἔσθον. ἐκ παλαιῶν γὰρ χρυσιδιούων καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐν νικαίᾳ (νωόδου, ἡδη ἀρχαίῳ ὡς δὲ δόξαζοντι. ἡδετό τε καὶ ἔργῳ ἀγαθῶν, καὶ συλλήδων, ὡς εἰπεῖν, πρὸς πᾶσαν ἱερωσύνης ἀρετὴν τελευτῶν. ἡδη δὲ καὶ ἰλλυριοὶ πᾶσι μὴ μείαχουσι τὸ ἀρετῆς δόξης. πτωχάνομος δὲ περὶ τῶν δόγων ἐστὶν μέγας μὲν μακεδόνων ἐγνώσας ἐκκλησίας ὁμονοῖν, καὶ πάλαι τὰς ἐπίσης ἐκ πατρὸς τὸν θεὸν λόγον καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα σέβειν. ἐν δὲ τῇ τῇ πρὸς ἑωσασίαν, ὡς καὶ τοὺς λαοὺς εἰς ἀγαθῶν αἰρέσεως μεμερίσας, ἐκ μάλιστα ἀνὰ τὴν κωνσταντίνου πόλιν. λογισάμενος δὲ ἀμφοτέρω πρὸς ἀρετῶν τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν ἔχοντες τὸ θεῖον δόξαν, ὡς τε μὴ βιάζεσθαι δοκεῖν ἐπιτάττοντι παρὰ νόμον. ἀρησιόφην, νόμον ἐκ θεσσαλονίκης πρὸς σφώνησε ἐκ δὲ μὲν κωνσταντίνου πόλεως. (νωόδου γὰρ ἐν τῇδε ὡς ἀπὸ ἴνους ἀκροπόλεως τὸ πάσης ὑπηκόου, καὶ τὸ δόγας πόλεσι δὴ λὺν ἔσας ἐν τῇ πλὴν γραφῇ. ἐδήλου δὲ ἀπὸ τούτης βούλεως πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἀρησιόφην, ὡς δὲ ἀρχὴς ῥωμαίοις πρὸς ἑδωκε πέ- τοις ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων. ἐφύλαττον δὲ τότε δάμασος ὁ ῥώμης ὀπισθοπορος, καὶ πέτοις ὁ ἀρετῶν δόξης μόνων τῶν ἰσχυρίων τελευτῶν ἀρησιόφοντων, καὶ ἀρχαίῳ πλὴν ἐκκλησίαν ὀνομάζουσι. τοὺς δὲ πρὸς αὐτὰ δόξαζοντας, αἰρετικούς πρὸς ἀρετῶν, καὶ ἀσήμενοι, καὶ ἡμωμένοι πρὸς δόξαν.

Ταῦτα νομοθετήσας, οὐ πολλῶν ὕστερον ἦκεν εἰς κωνσταντίνου πόλιν. ἐκεί-
 τῶν δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν οἷς τὰ ἀρετῶν φρονούμετες, ὧν ἡγεῖτο δημόφιλος. γρη-
 γόριος δὲ πρὸς τὰ τῶν ὁμοῦσιν τελευτῶν δόξαζόντων. ἐκκλησίαζε δὲ ἐν οἰκί-
 σκῳ μικρῷ πρὸς ὁμοδόξων αὐτῶν τῇ τοῖς ὁμοίως ἀρησιόφουσι εἰς ἀκτῆσαν οἰ-
 κον καὶ ἀσπιδασθέντι. μὲν δὲ ταῦτα πρὸς φωνῇ τῇ ἐν τῇ πόλει νεὸς γέγονεν οὐ-
 τοις, καὶ ἐστὶν οὐ μόνον οἰκοδομημάτων καὶ καὶ καὶ μετὰ, ἀλλὰ ἐκ ἀρετῶν
 θεοφιλῶν ὡφειλάς. πρὸς φωνομένη γὰρ ἐν τῇδε θεῖα διώαμις, ὑπὲρ τε καὶ ἐν
 ὀνείρεσι πολλοὺς πολλὰς νόσοις τε καὶ περιπετείαις πρὸς μὲν καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ
 μῦνε. πεπίπτει δὲ ταῦτα τῇ χρυσῷ μητέρι μαρίαν πλὴν ἄγιαν πρὸς θεὸν ἐστὶν.
 ταῦτα γὰρ ὅτι φαίνεται). ἀσασίαν δὲ ταῦτα τῇ ἐκκλησίαν ὀνομάζουσι, ὡς μὲν
 ὁρίμην, καὶ ὅτι τὸ δόγμα τὸ ἐν νικαίᾳ (νωόδου πεπληκός, ἡδη ἐκ κωνσταντίνου πό-
 λης καὶ πεπληκός, ὡς εἰπεῖν, ἀπὸ τῆς διώαμις τῇ ἐπερδόξων ἐν τῇδε ἀνέστη, καὶ ἀνέ-
 βίω δὲ τῇ γρηγορίου λόγων. ὡς δὲ ἡνὶκ δὴ καὶ ἰχθυομένων ἀκήκοα,
 ἐκκλησίαζοντες τῇ λαοῦ, γυνὴ ἐκύμων ἀπὸ τῆς ὑπερφύου τοῦ καὶ ἀπεσῶσα,
 ἐν τῇδε τεθνήκε. κοινῇ δὲ πρὸς πλὴν ἀρχῆς ἐπ' αὐτῇ γρηγορίου, ἀνέστη, καὶ
 (ὡς δὲ βρέφη ἐσώθη. ὡς ὅτι πρὸς δόξῳ δὲ θεοῦ συμβαίνει, ταῦτα ἐλαχε τὸ
 πρὸς φωνῆς δὲ ἐκείνου ὁ ὅπος. καὶ πρὸς μὲν τοῦτο τοῦτο εἰσέτι νῦν φέρει
 λόγος. ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας πρὸς δημόφιλον, ἐκέλευσεν αὐτὸν καὶ τὸ δόγμα τὸ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

85 Μετὰ δὲ ταῦτα συνελθόντες αὐτοὶ τε νεκταίριος καὶ οἱ ἄλλοι ἱερεῖς, ἐλθὼν φίσκοντο ἡ
 ἐν νικητῇ συνόδου βεβαίαν λόγον τιμὴν πίστιν, καὶ πᾶσιν ἄρεσιν ἀποκεκηρῶσθαι
 δοικεῖσθαι δὲ τὰς πόλιντων ἐκκλησιῶν καὶ τοῖς πάλαι κατόνοις καὶ τοῖς ἐπισκοποῖς
 ὅτι τῶν ἰδίων λόγον ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ εἰκῆ τῶν ὑποφωτιστῶν ἐπιβαίνον, μήτε ἀ-
 κλητοῖς χρεωδότησις παροδοκούσας σφᾶς ἐπιβόησιν, καὶ τὸ παρότερον, ὡς ἐτυχε
 διακομῆς ἡ κατόλου ἐκκλησιῶν, πολλὰ κίς σὺν ἔβη. τὰ δὲ πρῶτ' ἐκείνην συμβα-
 νοῖτα. τιμὴ τῶν ἔθνοις συνόδον, ὡς ἀν' αἰετα φανείη, διοικεῖν τε καὶ παρὰ τῶν. μὲν δὲ
 τὸν ῥώμης, τὸν κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον τὰ παροδοῖα ἔχον, ὡς νέας ῥώμης
 τὸν θερόν ἐπιβόησιν. ἥδη γὰρ οὐ μόνον εἶχε ταύτην ἡ παροσηχεῖαν ἡ πό-
 λιν, καὶ ἡροῖα καὶ τὰ ματι δὴ μὲν ἡ δὲ χαῖς ὁμοίως ἐχρηῖτο. ἀλλὰ καὶ τὰ σύμβο-
 λα, καὶ τὰ νόμιμα ἡ ἐν ἰταλίᾳ ῥωμῶν ἐκρίνετο, καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ γράτα παρὰ
 πόλιντα ἐκείνην ἰσάζετο. μαῖς μὲν δὲ, μήτε γε γῆσθαι εἶναι ἐπίσκοπον, μήτε κλη-
 ρικοῦ

μωδίας $\tilde{\tau}$ ἐν ἐκείνῳ ὅπῃ ἡ μωδία ἔως ἀντιοχίας ἀφαιρομένηται.

καὶ μὲν πρὸς τοὺς ἑβραίους ἔλεγεν· καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐβραῖοι ἐστέ, ἀλλὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούετε, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ κατασκευάζετε, ὡς καὶ οἱ ἑβραῖοι ποιεῖτε. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεὶ εἶπεν ταῦτα, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς συναγωγῆς αὐτῆς.

[illegible]

δὲ καὶ βασιλεὺς ἐπὶ ἤνεσε πλὴν βουλῇ. ἀπεπειράτο τῷ ἀπὸ τῶν δῆλων αἰρέσεων ὅ-
πως ἔχοισι γνώμης πρὸς τῷ παλαιότερων ἐξηγήσεως. τῷ δὲ μάλα θαυμα-
σάμεν, ἀναφάνδον ἐδήλωσεν εἰ ὅτι τοῖς εἰρημύτοις αὐτοῖς καὶ παύσαι τὰς ζη-
τήσεως καὶ ἀξιοχρεοῖς ἡρωῦται μὴ τυχερὰ ἢ δόγματος. διηρησίας δὲ καὶ πρὸς τοῦτο
συμβάσης τοῖς παρθεῶσι τῷ αἰρέσεων, οὐ ταῦτα γὰρ ἕκαστοι πρὸς τῷ δόγμα-
οτέρων ἐφρόνουν βίβλοις, ἐγὼ δὲ βασιλεὺς, ὡς ἀχάλεξαι μόνως οἰκείων λόγων πε-
ποιθότες, πρὸς τοῦτο πλὴν παρθεῶσι καὶ τῆς γνώμης αὐτοῖς μεμψάμενος, ἐκέλευ-
σεν ἕκαστην αἰρεσιν γραφῇ αὐτὰ διδόναι τοῖς οἰκείου δόγματος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα πα-
ρὴν καὶ ἡμεῖς ὡς τοῦτο ποιεῖν, στυγῆτον εἰς τὰ βασιλεῖα, ὑπὸ μὲν τῷ ὁμοούσιον
πειάδα δόξαζόντων, νεκρῶτος, καὶ ἀγῆτος. ὑπὸ δὲ τῆς ἀρείου αἰρέσεως, δι-
μόφιλος ταύτης παρθεῶς τὸ δὲ ὀνόμιον, αὐτὸς ὀνόμιος. ὕδατος δὲ ὁ κυλίου
ὀπίσθετος, ὑπὸ τῷ καλουμένων μακεδονίων. δόξαμενος ὅτι ἐκείνου γραφῇ,
μόνῳ πλὴν ὁμοούσιον πειάδα εἰσηγούμενον ἐπὶ ἤνεσε. τὰς δὲ δῆλας ὡς ἐνδυτίας
διέρρηξε, καὶ ναυαγιστοῖς μὲν, ὅθεν ἐπὶ τῷ πρὸς γνώμῳ ἀπέβη. ὁμοίως γὰρ
τῇ καὶ τοῦ ἐκκλησίας τὰ πρὸς τοῦ δόξαζόντων. οἱ δὲ δῆλοι πρὸς τοῖς αὐτοῖς ἱερέας
ἐχάλεπαμνον, ὡς ἀμαθῶς σφίσιν ἐνδυτίοις ὅτι τὰ καὶ τοῦτο γνησιμύτοις. πολλοὶ
δὲ καὶ γινόντες, πρὸς τὸ ἐπαμνεσίω μετέθεντο. ὁ δὲ βασιλεὺς νομοθετῶν, ἐκέ-
λευσε τοῖς ἐπερδοξοῖς μήτε ἐκκλησιάζειν, μήτε πρὸς πίστεως διδάσκειν, μήτε
ὀπίσθετος ἢ δῆλοις χρεῶνται, καὶ τοῖς μὲν πόλεων καὶ ἀγῶν ἡγούμενος. τοῖς δὲ, ἀ-
νίμοις εἶ), καὶ πολιτείας ὁμοίας μὴ μετέχειν τοῖς δῆλοις, καὶ χαλεπὰς τοῖς νόμοις ἐ-
πέγραφε ἡμωρίας. ἀλλ' ὅτι ἐπέβη, οὐ γὰρ ἡμωρίας, ἀλλ' εἰς δέος καὶ δεισῶν τοῖς
ὕπνχοις ἐσπούδαζεν. πῶς ὁμόφρονες αὐτὰ γινόντο πρὸς τὸ θεῖον. ἐπεὶ καὶ τοῖς
ἐκοντὶ μεταλήψομενος ἐπὶ ἤνεσε.

Υπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἡρχομένων γραμμάτων εἰς τὸ πρὸς ἀγαμανοῖς πόλε- 175
μον, ἐπιδόκη μαζιμος ἐκ τῆς βρετανίας, καὶ ὑπὸ αὐτὸν πλὴν ῥωμάτων ἀρχὴν
ποιήσασθαι ἐσπούδαζεν. ἐν ἰταλίας δὲ τότε διέτριβεν οὐδὲν ἰνιανὸς ἐν νέος ὢν.
ἐπετέτρατο δὲ τῷ τῇδε πρὸς μὲν πλὴν διοίκησιν ὑπὸ πρὸς ὢν πρὸς ὅς ὑπαί-
κως ἀνὴρ, λίνικα δὲ ἰουστὶνα ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ τὰ ἀρείου φρονούσα, πρὸς γ-
ματὰ πρὸς ἄλλων ἀμφοτέρω ὀπίσθετος μεδελάνων, καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπὶ ἄρ-
πιχρεῶσα νεωτερίζειν καὶ τῷ ἐν νικαία δόξαντων, καὶ πρὸς πολλοὺς ποιουμένων
χερσὶν πλὴν πῖσιν τὸ ἐν ἀρίμῳ στυγῆτον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδυτίον ἐσπούδα-
σεν ἀμφοτέρω, χαλεπήσασα ἀχάλεξαι αὐτὸν πρὸς τὸν ὅσον ὡς ὑβρισμένη. ὑπολα-
βὼν δὲ οὐδὲν ἰνιανὸς ἀληθεῖς εἶ) τὰς ἀχάλεξαι, ἀπὸ δὲ μητέρει ἡμωρίας, τρανι-
τῶν πλῆθος ὀπίσθετος τῇ ἐκκλησίας. οἱ δὲ, ὡς νὰ πρὸς ἀχάλεξαι, βία τῷ θυ-
ραν ἐν τὸς ἐγῆντο, καὶ τὸν ἀμφοτέρω εἶχον αὐτῶν εἰς τὸ ὑποβρίδαι ἀξοντες.
πρὸς χυθύνες δὲ αὐτὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐκκλησίας, ἀντέχον τοῖς τρανιτάς, καὶ πρὸς
τερῶν ἐγνώσθαι ἀποταίνειν, ἢ τὸν ἱερέα ὑποβρίδαι. ἐκ τοῦτου ἰε εἰς μείζονα ὀργὴν
ἰουστὶνα ἐδήφθη, καὶ νόμῳ χερσὶν πλὴν ἐλπίσιν ἐβουλόετο. μετακχεσάμε-
νη τοῖνυν μολίβδον τὸν ὅτι τοῖς γραμμάσι τῷ θεσμῶν τότε τεταγμένον, ἐκέ-
λευσε τὸ ἀχάλεξαι ἡγεῖναι νόμον ὅτι βεβαίως τῆς ἐν ἀρίμῳ ἀναγνωθείσης πί-
στεως. ὑποπρὸς αὐτὸν μὲν ὅτι πλὴν πρὸς εἶναι, ὡς γὰρ τὸ καὶ τοῦ ἐκκλησίας, πρὸς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τρέπετο μείζονος ἡμῆς ἐπαγγελίας δεχάζουσα. ἀλλ' οὕτως ἔπεισε. πείθει δὲ τὸ
ζώντιον μὴδὲν, πρὸς τὴν ποδῶν τὴν βασιλίδος ἔρριψε, μήτε τὴν οὐσῆς ἡμῆς, μή-
τε μείζονος μεταποιῶσαι φήσας ὅτι μὴδὲν ἀσβεΐας. ἐπεὶ οὕτως ἐνέστη μὴ ποιεῖ
τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ποδῶν, ἔπειθε διηκονήσαντο πρὸς τὴν ποδῶν τοῦ τοιούτου νόμου.
πρὸς κελεύει δὲ ἀδελφῶς σιωπῆσαι τοῖς ὁμοίως δόξαντας τοῖς ἐν ζῆμιν, καὶ μὴ
ταῦτα ἐν κωνσταντινουπόλει σιωπῆσαι. τοῖς δὲ ἐμπροσθέν γενομένοις, ἢ ἐν ἀντιόχεια
ἐν νόμῳ βασιλέως γενομένοις, θανόντων ζῆμιν. ταῦτα ἀποδοξάσας τὴν βα-
σιλέως μήτηρ, καὶ τὴν νόμον εἰς ἔργον ἀγαθὴν κατεπεύρουσας, ἀνέλαβεν δόξα ἀνδραγα-
θίου ὅς γε πρὸς τὴν μαζίμω, γενομένην ἀνδραγαθίαν. ἐφ' ἧς μαζίμω γενομένη βασι-
λικῆς ὀργῆς, ἀπεκρύβη, καὶ ὡς τοῦ βασιλέως εἴη γαμετή, τοῖς ἡγετομένοις ἀγ-
γέλλει ἐκέλευεν. ἀπεσκέπτως δὲ γενομένης τὴν τῆδε πύλινον δόξαν, ὡς ἐν ἀν-
τιόχεια γῆμας καὶ νέος ὢν καὶ ἐρωτικῶς πρὸς τὴν γενομένην δόξαν, ὡς ἐν ἀν-
τιόχεια τὸν γενομένην αὐτὴν μὴδὲν πρὸς ἡγετομένης, εἰς τὴν ἀνδραγαθίαν ἐνέπεισε χεί-
ρας. καὶ συλλήφθεις, οὕτως ἦς μακρὴν ἀνδραγαθίαν, ἔτη μὲν ἀμφὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα γε-
γονώς, δέκα δὲ καὶ πέντε βασιλεύσας. ὡς ὅτι γενομένης δὲ τοσαύτης συμφορῆς,
ἐπαύσατο ἰουστὶνὰ τὴν ἀμβροσίου ὀργῆς. ἐν τούτῳ δὲ μαζίμω πλείστην ἀγεί-
ρας γενομένην βρετομένων ἀνδρῶν καὶ τῶν ὁμῶν γενομένων, καὶ κελεύων, καὶ ὡς
τῆδε ἐνδῶν, ὅτι τὴν ἰταλίαν ἦν, πρὸς τὴν μὴδὲν ὡς οὕτως ἡγετομένης νεώτερον ἡ
γενομένην πρὸς τὴν πᾶσι πᾶσι, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔτι. ὅ δὲ ἀνδρες, τυ-
ρόντων δόξης ἑαυτὸν κατὰ τὴν πρὸς τὴν βασιλείαν ἐκείνων, καὶ πρὸς γενο-
μένης ἡγετομένης εἰς τὴν δόξαν νόμου, οὐ βία τὴν πρὸς τὴν ῥωμαίων ἑαυτῶν
πρὸς τὴν οὐδὲν ἡγετομένης δὲ ὡς τὴν γενομένην βασιλείαν, ἡγετομένης τὴν σύμβολον ἡ
αὐτῶν βασιλείας. δείσας δὲ μὴ τὴν πᾶσι, φέροντων ἐξ ἰταλίας εἰς γενομένην ἡγε-
τομένης δὲ καὶ ἡ μήτηρ, ὡς πρὸς τὴν οὐ πρὸς.

375 Ἐν τούτῳ δὲ πρὸς τὴν γενομένην γενομένης ἦς τὸν πρὸς μαζίμω πόλεμον, γί-
νετο πᾶσι ὁνείριος. ὡς δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν γενομένην ἡγετομένης, κατὰ τὴν ἐν κων-
σταντινουπόλει βασιλεύοντα πρὸς τὴν οὐδὲν, κατὰ τὴν γενομένην οὐδὲν γενομένης
οὐδὲν ἡγετομένης, καὶ τοῖς μὴδὲν ἀποσταλέντας πρὸς μαζίμω πρὸς τὴν οὐδὲν ἀπέπεμ-
πεν εἰς τὸν πρὸς τὴν οὐδὲν. οὐδὲν πρὸς τὴν οὐδὲν. ἀνδραγαθῶν δὲ τοῖς γενομένων, ὅτι τὴν ἰτα-
λίαν ἐκείνη. πρὸς δὲ τὸν οὐδὲν γενομένης γενομένων ἀνδρῶν ὅς ἐν κωνσταντινῇ πό-
λει τῶν ναυαγίων ὅτι οὐδὲν, ἐφ' ἧς οὐδὲν αὐτῶν πρὸς τὴν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
αὐτῶν. μεμφομένη δὲ τὴν πᾶσι οὐδὲν μὴ μὴδὲν ὅτι οὐδὲν ὅτι οὐδὲν ὅτι οὐδὲν
ἔχον ἔχον δόξαν ἐκείνην οὐδὲν μὴδὲν καὶ ὡς ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὴν οὐδὲν
νηστεύει, μετ' ἐμὲ, λέγων, μὴδὲν ἔχον. μὴδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
οὐδὲν εἰς μακρὴν ἐτελεύτησεν, ὅτι γενομένης ἔπειθε ἀνδραγαθῶς τὴν οὐδὲν ἀν-
δραγαθῶς πρὸς τὴν οὐδὲν. εἰς δὲ οὐ καὶ ὁμολογητὴν ἡγετομένης τὸν οὐδὲν ἐν ἡγε-
τομένης κατὰ τὴν γενομένης. οὐ πολλῶν δὲ ὡς οὐδὲν, ἡγετομένης καὶ κελεύων τὸν οὐδὲν μετα-
σταλέντων, ἀνδραγαθῶν τὴν ἀνδραγαθῶν γενομένης γενομένης τῶν δὲ ἡγετομένων, ἡ-
γετομένης. ὅτι δὲ τὴν κωνσταντινουπόλεως, καὶ δημόφιλος ὁ τὴν πρὸς ἀνδραγαθῶς ἡγε-
τομένης ἐτελεύτησε. μὴδὲν δὲ τὴν οὐδὲν μετακινήσει, ὅτι πρὸς τὴν οὐδὲν
δὲ οὐδὲν. ὡς ὅτι οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
πρὸς τὴν οὐδὲν

πορείαν τὴν αἰρέσεως. ἐν τούτῳ δὲ θεοδοσίου εἰς ἰταλίαν ἀφικομένου φῆμαί ποδὶ
 τοῦ πολέμου πορεύσθαι δοκοῦν ἐκράναι. ποδὶ δὲ ὁραιοῖς ὡς πολλὰν ἐν
 τῇ μάχῃ πεσόντων, ὑπὸ τὸν τύραννον ὁ βασιλεὺς ἐγγύει, καὶ ὡς ἐπιτηρομένοις
 ἡδὴ οἷς ἐλογροποιοῦν, ἐθαύρησεν, καὶ αἰσθραμῶνιες νεκταρείου τοῦ ἐπιτοχέπου, ἢ
 οἰκίαν ἐνέωρεσεν, χαλεπαίνοντες ὅτι τῷ ἐκκλησιᾷ ἐκράναι. ὅ δὲ βασιλεὺς τοῦ
 ποδὶ τὸν πόλεμον καὶ γνώμῳ ἀπέβη. οἱ γὰρ ὑπὸ μαξίμῳ φραδαίται, ἢ φόβῳ
 τὸ ἐπὶ αὐτοῖς ποδὶ σκεδῆς, ἢ πορροδοσία συλλαβόμενοι τὸν τύραννον ἀνέλυν. ἀν-
 δραγάτης δὲ ὁ γρᾶνδρὸν ἀνέλυν, ὡς τὰδε ἐγνώ, σὺν αὐτοῖς ὁπλοῖς εἰς πελαγον
 ποδὶ ῥέροντα ἢ πλάτο, καὶ διεφθάρη. ὅ δὲ πολέμου τοῦτον ἐφελγύντος τὸν ἔσπον,
 ἐπειτα εἰκότα γρᾶνδρῷ τιμωρήσας, ἤκεν εἰς ῥώμῳ καὶ ἐπινίκιον πομπὴν ἀμα
 οὐδὲν ἰνιανῶ ἐπετέλεσε, καὶ τοῦ ποδὶ τὸ ἐν ἰταλίᾳ ἐκκλησίας δὲ διέθηκε. στωέβη
 γὰρ καὶ ἰουστῖαν ἀποθανῆν.

Εν τῷ δὲ πρῶτῳ παυλίνῳ ἐν ἀντιοχείᾳ τελευτήσαντος, δι' ἐμεινάνου ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ-
κλησιαζομένους, ὡς παρὰ βασιλῆα τοῖς ἑπὶ μνηστείου δοθέντας ὅροις ἀποστροφόμενοι
φρασιδόμενοι, καὶ ὡς ὁσὲν πρὸς τὸ δόγμα διαφερόμενοι. κατὰ τὴν δὲ αὐτῶν ἐ-
πίσκεψιν ἀνέβη, ὅς δὲ βραχυῶς διὰ χρόνον ἐπαβιάσαντος, ὁσὲν ἐν αὐτῷ τῷ
ἀφ' αὐτοῦ ἐπ' ἐπὶ φρασιδόμενοι ἀντιοχεύσαντες. ἰδίᾳ δὲ ἐκκλησια-
ζον ἐν αὐτῷ πρὸς αὐτὸν πρὸς τοῦτο κοινωνίαν. ὡς δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἀπεξελ-
θόντων ἐπίσκεψιν ὁ πρὸ αὐτοῖς δυνούσου ἱερὸν εἰς ἐκκλησίαν μετεσκέδαζεν. δῶ-
ρον γὰρ εἰλήφει τοῦτο παρὰ τῶν βασιλέως ζητήσας. κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ
ἐξορίαν καὶ τῶν ἀδύτων ἀνακαλυπτομένων, ἐπὶ τῇδε σπουδαίῳ ἐν αὐτῷ
τοῖς ἡγεμενοῖς μυστηρίοις, ὅς ἐκ πόμπης αὐτῶν, καὶ φημι καὶ εἰς ἐπὶ αὐτῶν ἐν τοῖς
ἀδύτοις κεκρυμμένους κατὰ τὴν αὐτῶν ὡς ἡ ἐφάνητο, δημοσίᾳ ἡ γὰρ εἰς ἐπὶ αὐτῶν
πρὸς δὲ τὸ ἀνέχον, καὶ τὸ ἀδύτων τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν οἱ ἡγεμενοί, ἡρε-
μεῖν ὁσὲν ἐν αὐτῷ. παρὰ τὴν ἀσάμηνον δὲ ἐν αὐτοῖς κατὰ ἐραμον τοῖς χριστι-
ανοῖς, καὶ τοῖς μὲν κτείναντες, τοῖς δὲ πρὸς αὐτῶν ποιήσαντες, κατὰ τὴν ἀσάμηνον
σερῶν πονηρὰς δὲ ὁσὲν ἐν αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν ἐμφανέστατον ἐπὶ γεωγράφου κείμε-
νος. ἐπὶ αὐτῶν ὡς ἀπὸ ἀκρῶς ἐν ὅς ἀπὸ αὐτῶν ἡγεμόνες, σπουδαίῳ πολλοὺς χρι-
στianοὺς, καὶ βασιλῆας, ὡς ἀπὸ αὐτῶν ὡς πρὸς αὐτῶν δὲ, τοῖς μὲν ἀνέσχετο
πιστῶν. ὅς δὲ τὰ σκῆπη κατὰ αὐτῶν. ἀλλ' οἱ δὲ ὡς ἀπὸ αὐτῶν. ἐπὶ πολλῶν δὲ χρόνῳ τῆς
ἐσάσεως κραυγῆς, παρὰ τὴν ἀσάμηνον πρὸς αὐτοῖς οἱ ἀπὸ τῶν, νόμων ὑπερμύμη-
σιν, καὶ παύσεσθαι πολέμου πρὸς ἐκείνους, ὅς δὲ σερῶν κατὰ τὴν ἀσάμηνον. ἡ γὰρ
τὸ τε τῶν ἐν αὐτῷ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀσάμηνον ῥωμανός. ἀνέβη δὲ ὑπὲρ τῶν, ὅς
ἀπεξελθόντες ἡγεμόνες. ὡς δὲ ὁσὲν ἐν αὐτῷ, ἐμεινάνου δὲ βασιλῆα τῶν ἀσάμηνον. πρὸς
μοτέροις δὲ τοῖς ἐν αὐτῷ σερῶν πρὸς αὐτῶν ἐπὶ, ὅς σερῶν ἀπὸ σπρίσιν ἀπὸ
τολμήσαν. ἐπὶ αὐτῶν δὲ καὶ ὁσὲν πρὸς αὐτῶν ἐν φιλοσόφου χρίματι σπουδῶν αὐτοῖς, καὶ
πεῖθαι χρίματι μὴ ἀπὸ αὐτῶν τῶν πατέρων, ἀλλ' εἰ δέοι ὡς αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν. κατὰ
τὴν ἀσάμηνον δὲ τῶν ἐξορίων, ἀπὸ αὐτῶν ὡς ὁσὲν μὴ ἀπὸ αὐτῶν τὸ ἀπὸ
σκειάς, ὡς φημι καὶ ἐν ἀπὸ αὐτῶν λέγων ἐπὶ τῶν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἀ-
φαισισμόν. ὡς αὐτῶν διὰ αὐτοῖς δὲ διὰ ἐν αὐτῶν αὐτοῖς καὶ εἰς ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν
να. καὶ ὁ μὲν, τοῖς δὲ εἰσὶν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ πρὸς αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἐν αὐτῶν σερῶν

Rr.i.

πίω διέτειθεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέχεσθαι τῆς γυμνασίας, τοὺς μὲν ἀναγκάζωντας
 χρυσιδμοὺς ἐμακάριζεν ὡς μὲν ἱερίας θρανίας μετὰ τὸν θάνατον, καὶ ὑπὸ τῆς δόξης
 παροκινουμένους. τοὺς δὲ ἀνυπότακτους συγγνώμης τυχεῖν παροτρύνει, ὡς ἀνὴρ
 ἔσται εἰς χρυσισμὸν μεταδύοιεν, τὴν δ' ἐργασίαν ἀδούλμοι καταργεῖν. αὐτῶν
 δὲ τοὺς ἐν ἀντιθέσει ναοὺς, ὡς αἰετοὺς ἐπὶ τῇ δόξῃ, δὲ τῇ περὶ τοῦ-
 των γρᾶφέντων τῶν βασιλέως εἰς τὸ κοινὸν ἀναγνωσθέντων, μέγα ἀναβοῶσαι
 χρυσισμοὺς, καὶ τοὺς δὲ ἐν παροίμιον ἐν αἰτίᾳ τοῦ ἡμίσεως ἐποίητο. ἐν δὲ
 θέν δὲ εἰς δέος ἐμπεσόντας τοὺς τὸν σερῶπιον φυλάσσοντας εἰς φυλὴν βαπτῆσαι κα-
 τὰ τὸν νόμον. ὁ δὲ ἐκείνου καταχεῖν. ὁ δὲ ὀλύμπιος, ὡς
 ἐπυθόμην, οὐ πολλὰ παρήγγειλε τῆς νυκτὸς μὴ ἡμεῖς αὐτὰ ἐπιγυμνασθῆναι ἡμέρας
 σιμῶν, ἐπὶ τοῦ σιμῶν ἐν τῷ σερῶπιον ἀνελθόντα. ἄλλοι δὲ τῇ θυ-
 ρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἡσυχίας οὐσης, οὐδένα καταχεῖν, φωνῆς δὲ μόνης ἤκουε τὸν
 αὐτὸν. ἄλλοι δὲ μὴ ἀκούσαντες, ἐγὼ τὸν σύμβουλον, καὶ λατῶν πόλιν ἐξῆλθον τὸν σερῶπιον,
 καὶ πλοῖα τῶν, εἰς ἰταλίαν ἀνελθόντα. φασὶ δὲ τοὺς ναοὺς καταργεῖν τὸν τοῦ
 ναοῦ τῆς καλουμένης ἱερῶν γυμναστικῆς καὶ τῆς γυμναστικῆς ἐμφερῆς εἶχε-
 γυμναστικῆς τοῖς λίθοις ἀναφανίσαι. περὶ τῆς γυμναστικῆς δὲ τῶν ναοῦ, ἐρμηνεύ-
 σαι τὸν σημεῖον αὐτῶν τὴν γρᾶφιν, ζῶν ἐπερχομένη. τοῦτο δὲ, παρὰ τὸν
 χρυσισμὸν πολλοὺς γινέσθαι τῆς ἡμίσεως, καὶ τὴν καὶ γρᾶμματα ἔτερεα τοῦτο
 τὸ ἱερὸν τέλος ἐξῆλθον ἐδύο, ὡς ἡμεῖς τὸν ὁ κατακτῆται φανῇ. τὸ μὲν δὲ σερῶπιον ὡς
 ἡλῶ, καὶ μετ' οὐ πολὺ εἰς ἐκκλησίαν μετεσκέδαθη. ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 νυκτὸς εἰσέτι δὲ καὶ πόλιν ἵνα παρὰ τὸν νόμον ἐμάρτυρε τῇ ναοῦ οἱ ἡμίσεως, τῶν
 μὲν ὁρᾶν, περὶ αὐτοῖς, καὶ ἀεὶ ποιεῖται. τῶν δὲ παλαιστῶν, ὁρᾶν αὐτοῖς, καὶ γα-
 ζαῖοι. τῶν δὲ φοίνικες, οἱ τῇ ἡλίου πόλιν οἰκοῦντες. σύρων δὲ μάλιστα οἱ τοὺς ναοὺς
 ἀπαμείβει τῆς παρὰ τῶν αἰετῶν ποταμῶν, οἱ ἐπυθόμην. περὶ φυλακῇ τῇ περὶ
 αὐτοῖς ναοῦν συμμαχίας χρῆσασθαι πολλὰς γαλατῶν ἀνδράν, καὶ τῇ περὶ τὸν
 λίθον καμῶν. τὸ δὲ τελευτῶν ἐπὶ τοῦτον παρὰ τὸν νόμον, ὡς μὴ κελλόν τὸν
 τῇ δὲ ἐπὶ τὸν νόμον ἀνυπότακτον. ὁ γὰρ ὡς οὐκ ἀλλοῦ αὐτοῖς ῥάδιον μετατελεῖται τῇ
 παρὰ τὸν νόμον ἀνυπότακτος, τοὺς ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τὰς κάμας ναοὺς κατεστρέψατο. πυ-
 θόμην δὲ μέγιστον εἶναι ναοῦ ἐν αὐτῶν, καὶ μάλιστα δὲ τοῦτο τῇ ἀπαμείβει. ὁρᾶν,
 τρανῶς ἵνα, καὶ μοναχῶν τῶν ναοῦ, ἐπὶ τοῦτο ἡδ. πλησίον δὲ γυμναστικῆς
 ἐξω βελῶν αὐτοῖς ἐμάρτυρε. ὡς γὰρ ποταμῶν, καὶ οὐτε μάλιστα οὐτε διώκειν ἢ φά-
 γην ἡδυνάτο. ἡ γυμναστικῆς δὲ τῇ τρανῶν καὶ μοναχῶν παρὰ τὸν νόμον, κα-
 θόντες αὐτῶν ἵνα τῇ ἡμίσεως μεμονῶσαι, καὶ ὁ μέγιστος ἡδυνάτο. ὡς μάλιστα
 τὸ χειρὸν, ὡς ἡλῶν. ὡς ἀπὸ τῆς ἡδυνάτο, σιμῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐμάρτυρε
 ἀνυπότακτον, καὶ παρὰ τὸν νόμον. ἐπεὶ δὲ τῇ γυμναστικῆς ἐμάρτυρε, οἱ μὲν μὴ κε-
 λλον παῖδες ἡμάρτυρε τῇ παρὰ τὸν νόμον. ὡς δὲ ἀνὰ τὸν νόμον ἀνυπότακτος, διεκώλυσε,
 μὴ δὲ δύναντο νομίσαι τῇ τῆς γυμναστικῆς ἀνυπότακτος, ἐπὶ τῇ παρὰ τὸν νόμον
 ἐν ὁμοιοῦν τὸν ὡς θανόντα, καὶ γυμναστικῆς, καὶ φίλοις ὡς ὑπὸ τῇ θανόντα ἡδυνά-
 τος καὶ τῇ μὲν, οὕτως ἔγεν.

175 Ἐν τούτῳ δὲ τῇ ἐπὶ τῇ μετανοουμένων τεταγμένον παρὰ τὸν νόμον ἐκείνῳ σιμῶν
 ὡρᾶν τῇ παρὰ τὸν νόμον νεκρῶν οἱ τῇ ἐκκλησίαν κωνσταντίνου πόλεως ἐπὶ τῇ
 ὡν. ἐπὶ τῇ.

ων. ἐπιπολούησθαι δὲ σχεδὸν οἱ πόρτων ὁπίσχεποι. τοῦτο δὲ τί ποιεῖσθαι, ἢ πόθεν ἦρ-
 ξάτω, ἢ καὶ ποῖαν αἰτὶ ἐπαύσατο, ἀλλ' οἱ μὴ ἴσως ἀλλ' ὅπως λέγουσιν. ἐγὼ δ' ὡς οἱ μὲν ἀφηγή-
 σομαι. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὴ ἀμῶν τειν παρὶεῶς ἡστέρας ἢ καὶ ἀνδραπον ἐδεῖτο φύσε-
 ως, μεταμελουμένοις δ' καὶ πολλὰς ἀμῶν τοῖσι συγνώμῃ νέμειν ὁ θεὸς πρὸς
 κελεύσατο, ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς συνομολογεῖν τὴν ἀμῶν, χρεῶν φορικόν, ὡς εἰκός,
 δὲ δ' ἔρχης τοῖς ἱερὰν ἐδίδεν ὡς ἐν θεάτῳ. ὑπομῶν τυρεταὶ πλήρη τὴν ἐκκλη-
 σίαν τὰς ἀμῶν δὲ ἀπὸ τῆς. παρεσβύτερον δὲ τὸ δ' ἔστιν πολιτομοιῶν ἐχέμυ-
 θόν τ' καὶ ἐμφρονά. ἐπὶ τοῦτο τεταχασιν, ὅ δ' ἡ παρσιόντες οἱ ἡμῶν τικῶντες, τὰ βεβιω-
 μένα ὁμολογήσω. ὁ δ' παρὸς τὴν ἐκείνου ἀμῶν τ' ὅ, ἡ χρεῖ ποιήσας ἢ ἐκτίσας ἐπὶ τῇ
 μίον θεῖς, ἀπέλυσεν, τῶν σφῶν αὐτῶν πλὴν δίκην εἰς παρὰ ἀμῶν. ἄλλ' ἀναυα-
 λιανοῖς μὴ οἷς ὁ λόγος μεταμοίως, ὅθεν τοῦτο ἐδέησεν. ἐν δ' τὸ δ' ἄλλας αἰρέσειν, εἰς ἐν
 νῦν τοῦτο χρεῖται. ἐπὶ μὲν δὲ καὶ ἐν τῷ καὶ δύνειν ἐκκλησίαν φυλάττειν, καὶ
 μάχιστα ἐν τῇ ῥωμῶν. ἐνθα δὲ γὰρ ἐκείνους ἐστὶν ὁ ὅπως τῶν ἐν μεταμοίᾳ ὀνίων.
 ἐστῶσι δὲ καὶ ἡφῶς καὶ οἰονεὶ πενθουῶντες ἡδὴ δὲ πληρωθείσης τὴν θεοῦ λήγουρ-
 ας, μὴ μεταχρήσας ὧν μύσας θέμις, ἐν οἱ μὲν καὶ ὁδυρμῶν παρὶεῶς ἐπὶ γῆς
 ῥήτοισι σφῶν. ἀλλ' ἡ παρὸς δὲ δεδακρυμένους ὁ ὁπίσχεπος παρὰ δ' αἰμάτων, ὁ-
 μοίως ἐπὶ τῶν ἐδάφοις πῖπῃ. σὺν ὁλοθυρῇ καὶ τὸ παρὸς τῆς ἐκκλησίας πλήθος
 δακρύων ἐμπιπλάσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ, παρὸς ὁ ὁπίσχεπος δὲ ἀνίσταται καὶ τοῖς
 κειμένοις ἀνίστησι, καὶ ἡ παρὸς ἡν ἡμῶν τικῶντων μεταμοιῶν δὲ ἀ-
 μένος, ἀποπέμπτει. καὶ ἡ ἐαυτὸν δὲ ἐκόντ' ἑλαττωμένους ἐκείνους ἢ νηθείας, ἢ
 ἀγορεύσας, ἢ ἐδεσμάτων ἀποχῇ, ἢ ἐτέροις οἷς παρὰ τὴν παρὸς τὴν χρεῖον
 εἰς ὅσον αὐτῶν τέταχεν ὁ ὁπίσχεπος. τῇ δ' παρὸς θεομῖα ὡς πέρ ἡ ὀφθημα ἀφ' αὐ-
 σης πλὴν ἡμῶν τῆς ἀμῶν τῆς ἀνίε), καὶ μὲν τοῦτο λαοὺ ἐκκλησιᾶς. τὰ δὲ μὴ οἱ
 ῥωμῶν ἱερεῖς ἀγχοὶ καὶ δὲ ἡμῶν φυλάττειν. ἐν δὲ τῇ κωνσταντινουπόλει ἐκκλη-
 σία ὁ ἐπὶ τῶν μεταμοιῶν τεταγμένος παρεσβύτερος ἐποχίτευετο. εἰσὶν δὲ γὰρ
 νῆ λῖς τὴν ἀπαρτῶν ἐπὶ ἀμῶν τῆς ἀπὸ τῆς παρὸς τῆς παρὸς τοῦτο
 τῶν παρεσβύτερον νηθείων, καὶ τὸν θεὸν ἐκείνους. τοῦτο χρεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφ-
 τείδουσα, ἐν πεπορνῶσθαι πρὸς ἀνδρὸς ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἐμῶν. ἐφ' ὅ τὸ πλὴν-
 θος μαθόν, ἐχαλέπαμεν ὡς τῆς ἐκκλησίας ὑβρισμένης. μέγιστη δὲ ἀφ' αὐτῆς τοῖς
 ἱερωμένοις εἶχεν. ἀπορῶν δὲ ὅ τὴν χρεῖσται τὰ συμβεβηκότι νεκρῶν, ἀφείλετο τὴν
 ἀφ' αὐτοῦ τὸν ἡταρηνῶν. συμβουλεύσθαι δὲ ἡνὸν συλχαρῶν ἐκείνους, ὡς ἀπὸ
 αὐτῶν σὺν δέησι καὶ παρὸς δὲ δυνάμει κοινωρῶν τῶν μυστηρίων, ἐπαυσε τὴν ἐπὶ τῇ με-
 ταμοίᾳ παρεσβύτερον, καὶ δὲ ἐκείνου τοῦτο χρεῖν διέμεινε. ἡδὴ τὸ δ' ἔρχατο, ὡς
 οἱ μὲν, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν σεμνότητος, καὶ ἀκριβείας εἰς ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν τῶν
 ἡθὺς καὶ μικρὸν ἀφ' αὐτῶν δ' ἔρχατο, ἐπεὶ παρὸς, ὡς ἡ γῆ καὶ μείω τὰ
 ἀμῶν τῆς ἀμῶν, ὑποτὸ ἀνδρῶν τῶν δ' ἀφ' αὐτῶν τὰ σφῶν αὐτῶν πλημμε-
 λείας, καὶ ὑποτὸ ἀκριβείας τῶν ἐπὶ τοῦτο τεταγμένων χριτῶν. ἐν ταύτῃ δ' ἡνὸν αἰ-
 νίας συμβεβηκότι καὶ θεοδόσιον τὸν βασιλέα παρὰ τὸν τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἀ-
 κλείας τὴν, καὶ σεμνότητος, νομοθετήσας τὰς γυναικας, εἰ μὴ παῖδας ἔχοιεν καὶ
 ὑποτὸ ἐξήκοντα ἔτη γήρουντο, ἀφ' αὐτοῦ θεοῦ μὴ ἐπὶ τῇ ἐπέσθαι, καὶ τὸ ἀποτόλου
 παύλας ῥητὸν παρὸς τῶν. τὰ δ' ἐκείνους τὰ κεφῶν, ἀπελαύνει τῶν ἐκκλη-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

συν. τοις δὲ ταύταις πρὸς ἐκείνους ἐπιστολάς, ἀφ' αὐρῶν τῶν ἐπιστολῶν.

[illegible]

σεως, ὡς πρὸς τὴν ὀνόματός, τὸν ὅτι ἔστιν ἡ ἀποστολή μὴ καλῶς πατέρεσσι τὸν
 θεὸν ἀπεφίνατο. μὲντοι δὲ τοὺνδ' αὖτις ἰσχυρίζετο, καὶ μὴ ὑφεστῶτος ἢ ὑπὸ πατέρεσσι
 αἰετῆς, τὸν πατέρα ἐδίδασκεν, ἢ οὕτως ἔχων γνώμης, ἢ κατὰ δωροθέου δῖα φορὸς
 ἡ δὲ περικριθέντος παρ' ἐσάναι τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν. ἐκ ταύτης δὲ τῆς αἰτίας εἰς ἐ-
 κείτηρον διεκρίθη τὸ πλῆθος. δωροθέα δὲ ἔτι αὐτοῖς αὐτὰς πειθομένους ἐφ' ὧν κα-
 τείχεν δικλιθεὶς οἰκῶν μείνοντες, ἐτέροις οἰκοδομήσαντες οἱ ἀμφὶ μακρὸν, ἰδίᾳ
 ἐκκλησίαν. ἐπὶ τὸν αὐτὸν δὲ φασματῶν ἦτοί τῃ γένεσιν, τὸ μὲν ὅτι θεοκλίας
 τῆς φασματῶν, πομπῆς δὲ τοῦτο τὸ εἶδος, παρ' ὅπως ταύτη τῇ δόξῃ σιμύσα-
 το. γένεσιν δὲ, κατὰ τὴν καὶ σελίνας ὁ ὅτι σκαπὸς τοῦτων ὁμοίως ἐδίδασκεν. ἐπακρο-
 νήσαντες ἄλλοι τοῦτων πάντες βαρβάρους, ἔτι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. πειθύνοντες γὰρ
 εἰς τὰ μάλιστα τὸν σελίνα ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὑπογράφει τὴν ἡμετέραν καὶ ἀφ' ὧν οὐλ-
 φίλα τῇ πρὸ αὐτοῖς ὁπτισκαπὸς, καὶ ὅτι ἐκκλησίαν ἰσχυρὸς διδάσκων, οὐ μόν-
 ον καὶ τὴν πάντων αὐτῶν φωνῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὴν ἡμετέραν. οὐ πολλῶν δὲ ὑπε-
 ρον δῖα φορὸς πρὸς παρ' ἐκείνης ἡμετέρας μὲν τὴν πρὸς ἀγάπην ὅτι ὁπτισκαπὸν τὴν
 ἐν ἐφέσει ὁμοδοξῶν ἐχρηστένησε, δῖα κριθέντες ἀλλήλων, μονονουχὶ πρὸς σφᾶς ἐ-
 ποχέμου, ἐπαμύνοντων ἀγαπῶν τῇ γένεσιν. ἐκ ταύτης δὲ τῆς αἰτίας, λέγεσθαι
 πολλοὺς τὴν ἐνθάδε κληρικῶν μεμφομένους τὴν τῇ ἡμετέραν φιλοτιμίαν τῇ κα-
 τὰ τοῦ ἐκκλησίας κοινωνήσαν. ὡς δὲ μὲν ἄλλοι τὴν ἀρχὴν ἐχρηστένησε, καὶ εἰσέτι
 νῦν ἐν αἷς εἰσι πόλεις ἰδίᾳ ἐκκλησίαν. τοῖς δὲ ἐν κωνσταντινουπόλει ὅτι τε-
 ἀκοντα καὶ πέντε ἔτεσι, διενεχθέντες πρὸς σφᾶς εἰς ὁμοίαν ὑπερὸν σιμύσαν
 ὁμοδοξῶς ὧν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἀνὴρ ὑπατικός ἵππου τὴν καὶ πεζῆς στρατῶν ἡγεμόν,
 διωατάτατος ὅτε ἐκ τοῖς βασιλείοις γεροντός. καὶ εἰς ταύτην ὡς ἡμετέρας, ἐπὶ φη-
 σάντο μὴ ποτε ταύτην τὴν ζήτησιν εἰς ἀφ' ἑξῆς ἀγῆν. καὶ τὰ μὲν ὑπερὸν ὡ-
 δε ἀπέβη.

Επὶ δὲ τῆς πρὸ οὐσίας ἡγεμονίας, καὶ ναυαγίαν πρὸς σφᾶς διενεχθέντες πρὸς ἡμῶν
 τῆς παρ' αἰτίας ἐορτῆς, ἐτέραν αἵρεσιν τῇ κατὰ τοῦ ἐκκλησίας ὡς βασιλεῶν σιμύσαν-
 το. βασιλεὺς γὰρ πρὸς τοῦτον ὑποδύσαντο τὴν ἡμετέραν ὡς ἀμα θεοκλίας καὶ
 μακρῶν, τοῖς συμπαροῦσιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν σιμύσαντες ἐν παρ' ὅπως σιμύσαντες
 ὅτι τῆς οὐδένης βασιλείας, ἡμετέρας ἀμα τοῖς ἰουδαίοις τὴν τοῦ πάρα ἐορτῆς ἐ-
 πιτελῆν. ἀποστὰς δὲ τῆς ἐκκλησίας τὰ μὲν πρὸς τα, πᾶσι μὲν ἀσκήσεως εἵνεκα, ἀ-
 ρεῖα γὰρ ἐβίου. πᾶσι δὲ ἡμετέρας ὑπονοῖν ἀμα τοῖς κοινωνίας μυστηρίων, ἐσκήπτει. ὡς
 δὲ ἐχρηστένησε δῖα νεωτερίζων, ἐμέμφετο μὲν μὲν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἡμετέραν
 νίαν. ἀμεινόν τὴν ὡς ὅτι ἀκαθάρτος ὅτι τε διὰ τὰς χεῖρας, ἢ ἐπὶ αὐτὸν πολλὰ κίς, φη-
 σὶν, ἀνέβωα. ἀφ' ἐκείνου δὲ αὐτὰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς ἑτέραν πλῆθος ὄραν,
 σιμύσαντες ὁμοδοξῶς ὅτι σκαπὸς εἰς σάλαρον. χωρίον δὲ τοῦτο βιθυνίας, ὅτι
 ἀπὸ πολλῶν ἡμετέρας πόλεως ὅτι τὴν θαλάσσης κείνου, ἐνθα δὲ ὡς ἡμετέρας, μετ' ἐκεί-
 νου σαββαίον. ἐπεὶ δὲ τὴν λύπης τὴν αἰτὴν ἀπατηθῆς λέγειν, ἐπὶ τὴν αὐτὴν τὴν ἐορτῆς τὸ
 δῖα φορὸν, ὑπονοήσαντες ἐρῶν παρ' ἐκείνης τὰς αὐτὴν σιμύσαντες, ὅτι ἀπὸ
 τῆς ὡς ὅτι σκαπὸν ὅτι ἀπὸ ἐλπίος ποτε. ὅτι δὲ τὰς ἐκείνου ὁμοδοξῶς, λο-
 γισάμενοι μὴ ἀλλοτρίων εἶναι ταύτην τὴν αἰτίαν εἰς χωρισμὸν κοινωνίας, ἀπὸ τῆς

Rr.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

μου πληροῦται ἐν νείᾳ καὶ ἐνεήκοντα μηνὶν· ἡμέραις δὲ δυσχερίαις ἐνακοσίαις εἴκοσι δύο, ἐν αἷς ὁ ἥλιος τοῖς ὀκτώ δρόμοις ἀνύει, λογιζομένων ἐκάστη ἔτει τετακοσίων ἐξήκοντα ἡμερῶν, καὶ παρὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν μιᾶς. ἀπὸ γὰρ τῆς παρὰ ἐν νείᾳ καλαινδῶν ἀποριχλίων ὡς ἀρχῆς οὐσης κλίσεως ἡλίου καὶ παρὰ τοῦ μινωὸς ἀναλογίζοντι πλὴν εἰρημνίου τοῦ ἱεροῦ γραφῆς τεταρσεκαδεκάτην. ἐπὶ ταύτῃ τῇ λέξει πλὴν παρὰ ὀκτὼ ἰδῶν ἀποριχλίων, καὶ ἡ μὲν αἰεὶ τὸ πάρα ἀγροῖν, εἰ συμβαῖη καὶ πλὴν ἀναστασίμου αὐτῇ σιωδραμεῖν ἡμέραν, ὅτι τῇ ἐρημνίᾳ κυριακῇ ἑορτάζουσι. γέγραπται γὰρ, φησὶν, ἀπὸ τεταρσεκαδεκάτης μέχρι εἰκοστῆς παρὰ τῆς.

Αἶδε μὲν παρὰ ταύτης τῆς ἑορτῆς αἱ ἀφαιροεῖς. ὁφθαλμοὶ δὲ πως οἷμα κα-
ταχῶσαι πλὴν συμβᾶσθαι πάρα παρὰ ταύτης φιλονεικίαν, τοῖς ἀμφὶ βίβλωρα ὅν-
τ' ὅτε τῆς ῥώμης ὁπίσχεπον, καὶ πολὺν καρπὸν τὴν σιμυριῶν. ἐπεὶ γὰρ οἱ παρὰ δύοσιν
ἱερῆς ὅτι ἄνθρωποι δεῖν παύλου καὶ πέτρῳ πλὴν παρὰ δόξιν ἀπὸ μὲν οἱ ὅτι ἐκ τῆς
ἀσίας ἰωάννη παρὰ δὲ ἀνδρέῃ ἀκολουθεῖν ἰσχυρίζοντο, τοῦτο κοινῇ δόξαν ἔκαστοι ὡς
εἰώθασι ἑορτάζοντες, τῆς παρὰ σφᾶς κοινωνίας ὅτι ἐχωρίσθησαν. ἀντὶς γὰρ καὶ
μάλα διχασμὸς ὑπέλαβον ἐξ ὧν ἐνεκεν ἀμύλην χωρίζεσθαι, παρὰ τὰ καίρια τῆς ἀρη-
σιμίας (συμφωνοῦντες. οὐ γὰρ δὴ τὰς αὐτὰς παρὰ δόξας καὶ πᾶσι τοῖς ὁμοίαις καὶ ὁμο-
δοξοῖς εἶναι, ἐν πάσαις τῇ ἐκκλησίᾳς δεῖν εἶναι. ἀλλὰ σκύθαι πολλὰ πόλεις ὅντις
ἐνα πᾶσι τοῖς ὁπίσχεπον ἔχουσιν. ἐν ἀλλοῖς δὲ ἔστιν ὅτι καὶ ἐν κώμῃς ὁπί-
σχεποι ἱεροῦ, ὡς παρὰ ἀρχαίοις καὶ κυριόις ἔγνωσαν, καὶ παρὰ τοῖς ἐν φρυγίαις
νυνὶ ἀνιδμοῖς, καὶ μαντανισαῖς. ἀφαιροῖ δὲ παρὰ ῥωμαίοις εἰσεῖν νυνὶ οὐ πλείους
εἰσὶν ἐπὶ τὰ καὶ ὁμοίᾳ τῇ ἡμῶν ἀποστόλων χρεοβηθέντων, ὧν ἡμῶν ἐ-
φανὸς ὁ παρὰ τῆς μὲν ῥήσεως. παρὰ δὲ τοῖς ἀλλοῖς ἀφαιροῖς ὁ τούτων ἀριθμὸς.
πάλιν αὖ ἐκαστοῦ ἑτέρου ἀπαξ ἐν ῥώμῃ τὸ ἀμύλην ἰαχαιοῖς καὶ πλὴν παρὰ πλὴν
ἡμέραν τῆς παλαιᾶς ἑορτῆς ὡς πολλοῖς ῥωμαίων ὅρμον ἐπὶ τοῦτον ὅν ὕμνον ἀ-
ξιοῦν ἀκούσασθαι καὶ ἰαχαι. οὐτε δὲ ὁ ὁπίσχεπος, οὐτε ἀλλοῖς ἐπὶ ἐκκλη-
σίας ἐνθάδε διδάσκει. παρὰ δὲ ἀνδρέῃ μόνος ὁ τὸ πόλεως ὁπίσχεπος. φασὶ
δὲ τοῦτο οὐ παρὰ τὴν εἰωθὸς ὁπίσχεσαι, ἀφ' οὗ ἀφαιροῖς παρὰ τῆς ὡν, παρὰ
τῆς δόγματος ἀφαιρεῖν μόνος ἐνεωτέριστο. ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδρέῃ
τούτοις ἀναγινώσκοντων γὰρ τῆς ἀναγνώσεως, ὅτι ἐπὶ τῆς ὁπίσχεπος. ὁ παρὰ
ἀλλοῖς ἔγνωσαν οὕτως ἀκήκοα. ταύτῃ δὲ τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀναγνώσεως ἐνθάδε μονα-
χὸς ὁ ἀρχιδιάκονος. παρὰ δὲ ἀλλοῖς, ἀφαιροῖ. ἐν πολλῇ δὲ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἱε-
ρεῖς μόνον ἐν δὲ ὁπίσχεποις ἡμέραις, ὁπίσχεποι, ὡς ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ πλὴν
παρὰ πλὴν ἡμέραν τῆς ἀναστασίμου ἑορτῆς, καὶ τῆς παρὰ ταύτης τῇ καλομνίᾳ τετα-
ρακτοῦ ἐν τῇ νηστείᾳ τὸ πλῆθος, οἱ μὲν εἰς ἐξ ἐβδόμαδας ἡμερῶν λογιζόντι, ὡς
ἰλλυριοὶ καὶ οἱ παρὰ δύοσιν, λιβύη τὴν πᾶσα, καὶ ἡ αἰγυπτίος (ἐν τοῖς παλαιστοῖς.
οἱ δὲ ἐπὶ τὰ, ὡς ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς πέριξ ἔστιν, μέχρι φοινίκων. ἀλλοῖς δὲ
τῆς παρὰ πλὴν ἐν τῇ ἐξ ἡ ἐπὶ τῆς νηστεύουσιν. οἱ δὲ, ἀμα τῆς παρὰ τῆς ἑορτῆς σιωδ-
ραμεῖν. οἱ δὲ δύο, ὡς οἱ ταύμωντομοὶ φερονοῦντες. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκκλη-
σιασταῖς οὐχ' ὁ αὐτὸς παρὰ πᾶσι καὶ τὸς ἡ πόρος. ἀλλὰ οἱ μὲν καὶ παρὰ σαββάτῳ,
ὁμοίως τῇ μιᾷ σαββάτῳ ἐκκλησιασάζουσιν, ὡς ἐν κωνσταντινουπόλει καὶ ἄλλοις πόλε-
σιν.

Rr.iiii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

των. ἐν ῥώμῃ δὲ, καὶ ἀρξέσθω δρεῖα ὁκέειν. καὶ ὅτι ἀνυποπίστοις ἐν πολλαῖς πόλεσι καὶ
κώμασι καὶ ὅτι κοινῇ πᾶσι νενομισμένον, πρὸς ἑαυτοὺς ὡς ἀββάτω σωλόν-
τες, ἡρεσκόεις ἡδη μυσηίων μετέχουσι, καὶ ὁμοῦ δὲ καὶ φαλμαδίας τοῖς αὐτοῖς
ἡ ἀναγνώσασαι καὶ ὅτι αὐτοὶ χαρὸν, καὶ πόρῳς κεχρημένοις ὁρῶν ἐστίν. οὕτω γυναι-
κὶ καλουμένοις ἀποκάλυψιν πέτρου, ὡς νότον πόρῳ τε καὶ πρὸς τῶν ἀρχαίων δοκι-
μαθεῖσθαι ἐν ἡσιν ἐκκλησίαις τὴν παλαιστίνης εἰσεῖν νυνὶ ἀπαξ ἐκείνου ἔτοις ἀνα-
γνωσθῶν καὶ ἐν γυναικὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ καὶ σκεδῆς, καὶ ὁμοῦ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὸς ὁ λαὸς
νηστεύει ὅτι ἀναμνήσθαι τοῦ ὁσπτείου πάθους. καὶ δὲ νυνὶ, ὡς ἀποκάλυψιν παύλου τοῦ
ἀποστόλου φερεμένοις, καὶ ὁδοὶς ἀρχαίων εἶδε, πληθύνει μοναχῶν ἐπαμνοῦσιν. ὅτι
ταύτης δὲ τὴν βασιλείας ἐξουσίᾳ τοῖς ἡσιν ταύτῃ ἡνυρθαί τινὲς βίβλον. λέγουσι
γὰρ ἐκ θείας ὅτι φανείας ἐν ἁρῶν τῆς κηκίαις καὶ ὅτι οἰκίαν παύλου μὲν μαρτίνου
λαρῶνα καὶ ὁδοὶς ἐφειδῶναι, καὶ ἐν αὐτῇ τινὲς βίβλον εἶναι. ἐρεμνῶν δὲ μοι περὶ
τούτου, καὶ ὁδοὶς ἐφειδῶναι εἶναι καὶ φερεσθῶν τερος τῆς ἐν ἁρῶν ἐκκλησίας. γερωνέναι
μὲν γὰρ πολλὰν ἐπὶ τῶν καὶ ἡ ποχιά τὸν ἀνδρα ἐδείκνυνεν. ἔλεγε δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐ-
πίστασθαι καὶ αὐτοῖς συμβαδόν, τὰ μάλιστα τὴν ἐν, εἰ μὴ τὰ δὲ πρὸς αἰρετικῶν ἀναπέ-
πλῃσται. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου τὰ δὲ. πολλὰ δὲ ἀνὸς πῖς εἶναι καὶ πόλεις καὶ κώ-
μας, ἀπὸ αἰδοῖ τῶν εἰς ἀρχῆς καὶ δεδωκότων ἡ τῶν τοῖς δὲ ἀδελφῶν καὶ ὁμοῦ
ὁσίων, ὁδοὶς ἀνέκτὸν ἡγνῶν καὶ καὶ ὁδοὶς ἐφειδῶν οἱ τοῖς ἐν τῇ φείβῃ. ταῦτὸν δὲ τοῦτο
πεπονημένον νομισθῶν τοῖς ἀνδραποῖς, καὶ περὶ ταύτῃ τινὲς ἐρεμνῶν ἡ ἐνεκεν εἰς
τοῖς περὶ τούτων εἰρησθῶν λόγους.

[illegible]

μὴν, ὅτι τω θάσσῃ καὶ ἐν τοῖς θαλάσσις ἀναβοῆσαι, ὡς οἷα ἦσαν καὶ ἡγεῖς, ἐξούρη-
σεν ὁ ποταμός. ἐν τούτῳ δὲ πλῆθος ἀγρυπνῶν τὸ πατρῷος διδασκαλίας κατέ-
γνωσαν, καὶ εἰς χριστιανισμόν μετέβησαν. καὶ τὰ μὲν, ὡς ἐπυθόμην.

Υπὸ δὲ τούτῳ τὸ χερόν διεκομίσθη ἡ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ κεφαλὴ, ἡ ἡρώ- καὶ
διὰς ἠτήσατο τὸν ἡρώδου τῷ τετραρχῷ. λέγει δὲ ὁ ὑρεθῆναι τὸν ἀνδράσι
μοναρχοῖς τὸ μακεδονίαν αἰρέσεως, οἱ τὰ μὲν παλαιὰ ἐν ἱεροσολύμοις διέτριβον ὕψι-
ρον, ὃ εἰς κίχιν μετέβη. ὅτι τὸ παλαιὸν τῆς ἡγεμονίας, μὲν δὲ μὴ μὴν ὅσον
ὅς ἡς βασιλικῆς οἰκίας μέλῳ ἡ δυνάμις, πρὸς ταῖς οὐδαμῶς εἰς κωνσταντι-
νου πόλιν αὐτὴν κομίσθη. καὶ οἱ μὲν ὅτι τούτῳ ἀποσταλέντες, ὅτι τῆς οὐδαμῶς
δημοσίᾳ, ἦγον. ὡς δὲ εἰς τὸ παλαιόν ἦκον, χωρίον δὲ τούτῳ χαλκηδόνος, ὅτι ἐν
παλαιῶν βασιλῶν ἡμεῖς τὸ ὄχημα κατέχουσιν ἡμίονοι, καὶ ταῦτα τῶν
ἰπποκόμων ἐπαπειλούτων, καὶ τῶν ἰσχυρῶν χαλεπῶς τῇ μάσῃ κεντρίων. ὡς
δὲ ὁδὸν ἡμεῖς, ἐδόκει δὲ πᾶσι καὶ αὐτῶν τὸ βασιλῆα τὸν ἡρώδου εἶναι καὶ τῶν
παλαιῶν, ἀπὸ τῆς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ἐν τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
αὐτῶν τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
βουλομένων τε τῶν βαπτιστοῦ τὸ χεῖρμον λαβόν, μόνον φασὶν ἀντιπεῖν ματρώ-
ναι, ἢ πρὸ τῆς μὲν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
δὲ πρὸ τῆς μὲν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
δὲ μάλιστα εἶξεν, ἀντιπεῖν τῶν νομίμων τῶν κατὰ τὴν πλὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὸ συμ-
βαίνειν τῶν οὐδαμῶς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
χρῶν ἐπὶ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ἐβδόμῳ, μέγιστον καὶ τῶν καλλίστων τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
λάκεις λιπαρήσας μαρῶναι, καὶ κεχαρισμένα ὑποχρόμους, ὅτι ἐπεισε μετα-
τάξαι τὸ δόξαι. ἡ δὲ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
μὲν δόξαι ὡς αὐτὴν καὶ τὴν σοφὴν τῶν παλαιῶν τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ταῦτα ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
μὲν δὲ ὡς λέγουσιν οἱ τῶν μακεδονίαν φερονῶντες, ποιησάμενοι μὴ ποτε μετα-
στήσας τῶν αὐτῶν δόξαι. ὃ δὲ τελευτῶν εἰς τὸ παλαιόν ὁρίσας, ὡς εἰ ἐλπίς ὁ
βαπτιστοῦ ἀκοχουῆσαι τὸ βασιλῆα καὶ αὐτὸν κοινωνήσιν αὐτῶν μὴδὲν ἀφαιρέ-
σιν. ἐγὼ δὲ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
θαλαβόντες τοῖς ἐν τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ῥωμάοις ἦλθεν. ἀλλὰ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ξίαν. ἀδ δὲ δὲ γήμας, μέγιστον τὸ ἐκκλησίαν ὡφύησε, καὶ πᾶσα κατὰ τὴν αὐ-
ξάνειν, ἀνδρά τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
καὶ φιλολόγον τὸ πολυμαθὴ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ρημῶν. μέγιστον δὲ τὸ ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
παλαιῶν ἐπειρημένον εἰσαγείας. ἀλλὰ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
ματῶν τοῖς μοναχοῖς καὶ ἀποστόλοις ἀνδράσιν, οἱ τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
μάλα σφραγίσαντες ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς
τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς τῶν ἡμεῖς

μὲν τὸ ὑπὸ ματρῶνας παιδούσεως ἄξιον φερόσας ἦτος.

καὶ ὁ μὲν θεοδόσιος ἐν εἰρήνῃ πλὴν παρὲς ἑὸν ὄχλον ἰσχυρῶς ἐ-
 σπούδαζε, καὶ ὅτι μὲν μάλα τὸ θεῖον ἐπερὶ πλυν. ἐν τούτῳ δὲ ἀπὸ ἑλλῆς) ἁ-
 λενιριανὸς ὁ βασιλεὺς ἀλχόνῃ ἀπολαλέναι. ἤεν γὰρ ὅτι αὐτὸν αὐτὸς κατήνυσεν πλὴν
 τελευτῶν δὲ τῶν παλαμυπόλων δυνούχων ἄλλοις τέττινας τῶν εἰς τὰ βασιλεῖα, καὶ
 ὄρουαζάσθην τὸν ὅτι τῶν αὐτῶν ἐραλδῶν μόνων τεταγμένον, καὶ ὅτι πατρῶζοντα τὸ
 νέον δυνάστην τῶν δὲ τῶν καὶ παρὲς πολλὰ τῶν ἐκείνοις δοκούστων χαλεπαί-
 νοντα. οἱ δὲ, αὐτὸν ἠγνῶνται αὐτόχρεα ἑαυτῶν ἠγνῶνται, ὡς ὅτι χρεῖντα ἰσὺν
 οὐ δέον ἐν τῷ ξέοντι τὴν ἡλικίαν, καὶ καλὸν μόνον, καὶ τούτου χάριν οὐ κατὰ ξιῶσθην
 τὰ ζῶν, ὅτι βασιλεύων μὴ συλχεσθῆναι πείθῃ ἀβέλῃ. Φασὶ γὰρ μὲν τούτῳ μείρε-
 κιον δὲ γυνεὶα σώματος, καὶ βασιλικῶν ὅρων ὄρεσθαι ὑπὸ φῶς, δόξα τὴν ἡγεμο-
 νίας ἄξιον, καὶ οἷος μεγαλόφυτος, καὶ διακοσμήνῃ ὑπὸ δόξῃ αὐτῶν πατέρες,
 εἰ περὶ ἦλθεν εἰς ἀνδρας. ὁ δὲ μὲν τοιούτος ὢν, ὧδε τέθνηκεν. δὲ γυνεὶα δὲ ἵς ὅτι ὑπὸ
 ὡς ἀφαιρέματος παρὲς τὸ δόγμα τῶν χειριστῶν, ἐπεισθηδὲ τῇ δὲ γυνεὶ, καὶ τὰ σύμβου-
 λα τὸ βασιλείας ἀμφιέννυ. ὧς δὲ τῇ ὅτι χρεὶντα αὐτῶν κερτήσθην, ὑπα-
 γνῶμος λόγους ἀνδρῶν εἰδέναι τὸ μόνον, ὑπὸ γυνεὶα σφαιρίοις ἰσὺν καὶ ἡπα-
 τοκοπίαις, καὶ κατὰ ἡλῆς ἀτέρων. ἐσπούδαζον δὲ παρὲς αὐτὰ ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν
 ἐν τῇ ῥωμῶν, καὶ φλαβιανὸς ὁ ὅτε ὑπὸ γυνεὶα, δὲ γυνεὶα καὶ παρὲς τὰ πολί-
 καὶ ἐχέφρων εἶ) δοκῶν, παρὲς δὲ καὶ τὰ μόνοντα ἀκριβοῦς λογισμῶν ὅτι χρε-
 μη πᾶν τοῦδα ποῖς μαντείας. αὐτῇ γὰρ μάχιστα τὸ δὲ γυνεὶα ἐπεισεν εἰς πόλεμον πα-
 ρακλῆσασθαι, μοιρίδιον εἶ) αὐτῇ πλὴν βασιλείαν ἰσχυρῶς ῥῶμος, καὶ νικῆν ὅτι
 τῇ μάχῃ συμβήσεσθαι. καὶ μεταβολεῖν τὸ χειριστῶν ἀνδρῶν. καὶ δὲ γυνεὶα μὲν
 αὐτῆς τὸ ἡγεμονία βουκοχούμνος, πλείστην ἡγερε ἐραλδῶν, ὅτι παρὲς τὰ ἰταλίοις
 πύλας ἀς οἱ ῥωμῶν ἰουλίαν ἀγῆται καλῶσι, παρὲς τὰ λαλῶν ἐφευρῆ, ὡς ἐν γε-
 νῶ μίαν παρὸν ἐρῶσας, ἐκὰ τέρωθεν πεφραγμένους ἀπορῶξαι, καὶ ὑπὸ γυνεὶα τοῖς
 ὄρεσι. θεοδόσιος δὲ δυνάστης μόνος πᾶν ἄρα πλὴν ἀπὸ βασινὲς ἐξῆς ὁ παρὲς αὐτὸν πόλε-
 μος, καὶ παρὲς τῶν ἑαυτὸν χρεῖντα δεῖ, ὅτι ὅτι πλὴντα παρὲς μόνον, ἐγνώκε παρὲς τούτου
 συμβούλῃ χρεῖσασθαι ἰωάννην ὅτι ἐν τῇ βαλῆναι μοναχῶν, ὅτι ἐν τοῖς παρὲς εἰρησθαι
 ὅτι φανέσθαι πλὴν καὶ δὲ ἡγεμονία ὅτι γινώσκῃ τῶν ἐσομένων, καὶ δὲ ὅτι πλὴν, ὅς πι-
 σὸς ἰσὺ αὐτῇ τῇ ἐν τοῖς βασιλείοις δυνούχων, πέπομφεν δὲ ἀγῆσθαι, εἰ μὴ διωκα-
 τὸν, ἀξίοντα αὐτὸν, εἰ δὲ περὶ αὐτῆς παρὲς, ὅτι παρὲς τῶν ματῶν. καὶ ὁ μὲν εἰς ἰσὺ πα-
 ρακλῆσθαι, ὅτι ἐπεισεν παρὲς τὸ βασιλεῖα ἡγεῖν. ἐπὶ γυνεὶα δὲ, ὅτι ἡγεμονία εἰπεῖν αὐ-
 τῇ νικῆσθαι τὸν πόλεμον, καὶ κατὰ τὸντα τὸν τῶν παρὲς ἐν ἰταλίᾳ μεταλλάξαι τὸν βίον.
 ἀμφοτέρω δὲ ἀγῆν τὸ τέλος ἐδῆξεν.

καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἀφ' αὐτῶν χρεῖντα τὸν πόλεμον ἐδῆξε τοῖς ὄρεσι οἷς τούτου
 μὲν πλὴν τῇ εἰσὸντων φορῶν δὲ παρὲς αὐτῶν, τοῖς αὐτοῖς. ὅτι τούτῳ ὅτι
 σασιάσας ὁ ἐν συρία τῇ ἀντιοχείᾳ δῆμος, τοῖς τοῖς βασιλείας ἀνδρῶν αὐτῶν κατῆλθε,
 καὶ τὸ αὐτῶν γαμετῆς. καὶ γοῖντα παρὲς αὐτῶν, εἶλθεν, οἷας εἰκὸς ὑπὸ χαλεπαίνοντος
 πλήθους ὑβριστικῶς ἀφιεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ πολλοὶς ἀντιοχείᾳ δῆμος φεῖται διενόστο,
 καὶ παρὲς μόνον πλὴν φημὶν κατὰ πλῆθος, καὶ παυσάμενοι μῆνεσθαι,
 μέλερ γοῖντα, καὶ ὡς ὅτι περὶ τοῖς ἀντιοχείᾳ ἀνδρῶν κακοῖς, ἐξενόν τε καὶ ἐδάκρυον,
 καὶ τὸν

καὶ τὸν θεὸν ἰκέτευον παρ' αὐτῶν ἔκχευεν τὴν ὀργὴν, μὴ φείσῃς τὴν ὀργὴν
 ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κεχρημένοι. ἰούδα δὲ καὶ φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχέων ἐπίσκοπος
 παρ' ἐβραίων ἄρχων τῶν πολιτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ χαλεπαίνοντες, πέπεικε τοὺς
 ἄλλους βασιλικὴν τρεῖς ἀπέδωκεν εἰσφορὰς νέους, τοὺς ἐν ταῖς λίθαις τῶν ἀντιο-
 χέων ψαλμωδίας εἰπεῖν. ἐφ' ᾧ λέγει· Φιλιπποῦ δ' ἐκχύθητα τὸν βασιλέα,
 κρηνηθῶντα ὅς ἔγω, καὶ αὐτὴν τὴν ὀργὴν ἐκβύθην καὶ ἀπέστασθαι πρὸς τὴν
 πόλιν, δάκρυσι βρέξασθαι τὴν φιλίαν, ἡ δὲ ἐτυχε καλῶς. φασὶ δὲ τῆς φθασάσης νυ-
 κτός μὴ ἡ δ' αὖτε ἐπιτηρομένης ἡμέρας ἡ σάσις ἐγγύετο, φάσμα γυναικὸς θεα-
 θῆναι μεγέθει δέξασθαι καὶ θεὰ φοβερόν, μετὰ τοῖς ἱεροῖς ἀνὰ τοὺς ἀγῶνας τὴν
 πόλιν αἰετὸς μαστίζῃ. ὑπὸ μάστιγι δυσήχων, οἷα εἰς θυμὸν παρὰ τοὺς ἄλλους
 τοὺς ἱερεῖς οἱ παρ' ἐβραίων ταῦτα θεάτρα ποιοῦντες. οὕτω τις ἀλάστωρ δαυμόνων ἐπι-
 βουλήν τινι εἶσιν ἐκίνησεν. ἐπηκολούθησε δὲ αὐτὸν καὶ φόβος πολλὸς, εἰ μὴ τὴν ὀργὴν
 κατέπαυσεν ὁ βασιλεὺς, τὴν ἱερὰν καὶ ὑπὸ δυνάστεως ἰκεσίῃ ἀνέσχετο.

Ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτῶν ἤντησαν, ἀναγρόντες βασιλεῖα ὀνόμαζον τὴν κατὰ
 νεώτερον ἔσθλην. Ἐκείνους γὰρ ἡδὴ χερσὶν ἔλαβον. ἀμφὶ δὲ ἐν κωνσταντινουπόλει
 καὶ ἄλλων, ἀποδοὺς τὴν ἐβραϊκὴν ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν ἐβραίων ἀπὸ τῶν ἀντιοχέων
 ἡγεῖτο. σιωπῶντες δὲ αὐτῶν καὶ πληθὺς συμμάχων, τῶν παρὰ τὸν ἴσον βαρβάρων
 λέγει· δὲ τότε τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκδημῶν πρὸς τὴν ἐβδόμην μηνὸς γε-
 νόμηνος παρ' ἐβραίων ὅς ἔγω ἐν τῇ ἐνθάδε ἐκκλησίᾳ, ἡ δὲ ἐπὶ τῇ ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ ἐδείματο, αἰτήσας τε αἰσίαν αὐτῶν καὶ τῇ γρατῇ καὶ ῥωμαίοις ἀπασιν γε-
 νέας τὴν ἐκβάσιν τῶν πολέμων, καὶ σύμμαχον αὐτῶν ἐπιτελέσασθαι τὸν βασιλεῖα.
 ταῦτα δὲ παρ' ἐβραίων εἰς ἰταλίαν ἀφίκετο, ὅς παρ' ἐβραίων τὴν ἀπείκην, εἶχε τὰς
 παρ' ἐβραίων φυλακὰς. τῶν μείζων δὲ τῆς πρὸ οὐδοῦ δ' ἀκρον, ὡς πρὸς τῇ κατὰ τὴν ἐ-
 γένεσιν, εἶδε τι πεδίον πρὸς ἱερὸς ἰσχυρῶν καὶ πεζῶν. ὅς ἀπὸθεν δὲ κατὰ νότον πολ-
 λοις τῶν πολέμων ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τέως ἡρεμοῦντας. ἐπεὶ δὲ οἱ παρ' ἐβραίων πα-
 ρήγοντες σὺν ἐμίσθοντες τοῖς ἐν ταῖς πεδίῳ, μάχη τε καὶ ἄλλοις ἐκινή-
 θη, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκείνου τῆς γρατῆς, λογισάμενος ὅσον ἦκεν εἰς ἀνδρῶν δύνα-
 μιν, καὶ βουλομένοις μὴ δυνάσθαι ἐλθεῖν, ἐπιτιθεμένων τῶν ἀπὸ τῆς νότου τὴν
 ἀκρόφειαν καὶ ἐκ τῶν ἐβραίων, τῶν ἐκ τῶν ἐβραίων πεσόντων, ἡ δὲ κατὰ τὴν δακρύων καὶ ὁ
 θεὸς αὐτὴν ἐπήκουσεν, ὡς τὸ ἀποδοῦν ἐδέξαι. πέμψαντες γὰρ ἰσχυρὰς συμμάχους
 σφᾶς ἐστὶν παρ' ἐβραίων οἱ ἡγεμόνες τῶν παρ' ἐβραίων τὴν ἀκρόφειαν, εἰ μὴ
 λαοὶ ἐν τῇ μὴ πρὸ αὐτῶν εἶ. ἐπεὶ δὲ γὰρ τὴν καὶ μὴ ἐκ τῆς ἐβραίων οὐχὶ ἄλλοι, δὲ
 τοῖς ἐβραίων ἡ δὲ ἐκ τῆς πρὸς τῶν ἐβραίων ἔχων, ἐν ἐβραίων αὐτοῖς ἐπισημοῦς ἐκ τῶν
 ἐβραίων ἐβραίων ἐβραίων, ἡ δὲ ἐκ τῶν πρὸ αὐτῶν τὴν ἀκρόφειαν πληροῦντες καὶ οἱ μὴ
 ἐκ τῶν ἐβραίων βασιλεὺς παρ' ἐβραίων. μὴ πῶ δὲ πατέρου μέγας κλίναντες, ἀλλ'
 ἐπὶ τῆς ἐν πεδίῳ μάχης ἐκαστέρωθεν ἰσαζούσης, ἀντιπαρ' ἐβραίων τοῖς ἐκ τῶν ἐβραίων
 ἐκ τῶν ἐβραίων ἐκ τῶν ἐβραίων, ἡ δὲ οὕτω παρ' ἐβραίων ἰσορήσασθαι, διήκοντες τὰς τῶν πολε-
 μίων ἐβραίων. ὅλως δὲ καὶ ἀκρόφειαν κατὰ ῥωμαίων πεμπόμην ὡς ἀντιτύποις παρ' ἐβραίων
 ἐκ τῶν ἐβραίων, εἰς τὰς τῶν ἀκρόφειαν τῶν ἐκ τῶν ἐβραίων ἐκ τῶν ἐβραίων ἐκ τῶν ἐβραίων
 παρ' ἐβραίων τῶν ἐκ τῶν ἐβραίων τῶν ἐκ τῶν ἐβραίων κατὰ αὐτῶν ἐκ τῶν ἐβραίων. γυμνωθέντες δὲ
 τῶν ἐκ τῶν ἐβραίων, οἱ μὴ, πλείους αὐτῶν διέφθον. οἱ δὲ πρὸς ὁλόν φυχὴν ἀφ' ἐβραίων

θέντες, μετ' οὐ πολὺ ἤλωσαν. Δύστημιος δὲ παροδραμὼν τοῖς ποσὶ τῆ βασιλείας,
 εἰδείτο (φίλας). ἐν ᾧ ὅτι ἐκέλευε, παρὲς τοῦ τῆν φραγιστῶν τῶν κεφαλῶν ἀπετμή-
 θη. Ἐρρογάσης δὲ φάτων μὲν ἡ μάχην, ἀντόχρ' ἐαυτὸν γέρονε. λέγει δὲ καὶ ὁ
 οὐν καὶ ἐν τῷ πόλεμος συνεκροτεῖτο ὡς ἐν τῷ νεφ' τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐβδόμῳ,
 οὐ παροσηύξατο ὁ βασιλεὺς, ἐξίων δαμυνῶν τις ἀναρπαδαίς μεταρσιος, τὸν βα-
 σιλεὺς ἰωδύνῳ ἡιοδρόφῳ, καὶ ὡς τῆς κεφαλῆς ἀποτμηθέντα ὠνείδιζε καὶ ἀνέβόα.
 σὺ με νικᾷς, καὶ τῇ ἐμῇ φραγιστῶν ἐπιβουλήδης. οἱ δὲ παροδραμῶντες, ὡς εἰκός, πολλῆς οὐ-
 σης παρὲς τοῦ πολέμου ἀποσπᾷς, νεώτερον τι ἀκούειν καὶ λέγειν καὶ ἀπαλαγνίς ἀνέ-
 γραψαντο τῶν ἡμέραν καὶ ἡν γνέσθαι τὰ παρὲς τὸν πόλεμον ὅτι εἰς μακρὰν
 ἐγνώσαντο παρὲς τῆν κοινωνιστῶν τῇ μάχῃ, καὶ τὰ μὲν ὧδε γνέσθαι λόγος. μὲν δὲ
 τῶν δύστημιος καὶ ἡμερῶν, ἀφικόμενος εἰς μεδιόλανον ὁ βασιλεὺς, ἦκεν εἰς τῶν ἐκ-
 κλησιῶν δὲ ξόμνος. ὡς δὲ παρὲς τῆς θύρας ἐγνέτο, ὑπὸν τελοῦ ἀμβρόσιος ὅτις πῶ-
 λεως ἐπίσχετος καὶ λαβόμενος τῆς ὁμορφίας ἐπὶ τοῦ πλήθους, ἐπίσχετος, ἐφῆ. ἀν-
 δρὶ γὰρ ὡς ἀμύρπας ἐβόησε καὶ τὰ χεῖρας ἡμαλόμενος ὅτι ἐν δίκῃ ἔχοντι, ὅ-
 θεμιτὸν τ' * μετὰ μοίας, τ' τοῦ ἱεροῦ ἐπιβλήσαντι οὐδὲν, ἡ μυστηρίων θεῶν κοινωνίαν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας τὸν ἱερέα τ' πρὸ ῥησίας, σπύνοις γερῶν, ὑπέστρεφεν,
 ὡς τ' μετὰ μοίας κεντῶν μνος. ἡ δὲ τῆς ἀμύρπας παρὲς φασὶς τοῖα δὲ. βωθεῖον
 τῆς ἡγεμονίας τότε τῆν πρὸ ἡγεμονίας φραγιστῶν ἡνίοχος, τὸν οἰονόχον ἀγρῶς ἰ-
 δὼν, ἐπείρασε, καὶ συλληφθεὶς ἐν φρουρᾷ ἡνίοχου δὲ ἰπποδρομίας ἐπιτελέ-
 σαι μνημούσης, ὡς ἀνακτῶν εἰς τῶν ἀγωνίαν ὁ θεσσαλονικέων δῆμος ἐζητεῖ ἀ-
 φιέσθαι. ὡς δὲ ὁ δὲ ἡνίοχος, εἰς χαλεπὴν κατέστη σάσιν, καὶ τῶν τῶν ἐν τῇ
 χερσὶ ἀνέειχε. καὶ ἐπεὶ τὰ δὲ ἐμύνηθη εἰς ἀμύρπας ὁρῶν ἐμύνηθη ὁ βασιλεὺς, ῥητὸν
 τῆν παρὲς τῶν ἀμύρπας ἀναρεθῶν παρὲς τῶν, ἐν. ἐν ᾧ τῶν δὲ πολλῶν
 ἀδίκων ἐνεπλήθη φόνων ἡ πόλις. ἔξενον τε γὰρ αὐτὴν καὶ τῶν πλῶν ἀμύρπας καὶ ἐξ
 οὐδὲν ἀφικόμενοι, ἀδολήτως ἤλωσαν, καὶ πᾶσι ἡνίοχος σπύνοις, ἐν οἷς καὶ τὰ δὲ. ἐμ-
 πορὸς ἀντὶ δύο παίδων αὐτῶν συλληφθέντων, παρὲς τῶν ἐαυτὸν, ἀποθανόντων ἐ-
 δείτο. τοῖς δὲ φάσθαι, καὶ μετὰ τὸν τῶν χερσίων ὅσον εἶχε παρὲς τῶν φραγισ-
 τῶν. οἱ δὲ, τὸν ἀνδρῶν τ' συμφορὰς ἡνίοχος ἀντὶ ἐνός οὐδ' ἡνίοχος τῶν ἡνίοχων.
 ὅτι ἐκεῖσιν παρὲς τῶν. τοῖς δὲ δύο ἀφιέναι ὡς ἐπιχειρόντος ὅτι ἀειμοῦ ὅτι ἀκίν-
 δυνον σφίσις ἐφασάν. εἰς ἀμφοτέρους δὲ ἐλέπων ὁ πατὴρ ὁλοφύρομενος τε ὅ-
 κλῶν, οὐδετέρου τῶν ἀφίεναι ὑπέστη. ἀλλ' ἀπορῶν εἰσὶν τε διήκασιν διετέλεσεν,
 ἐκαστέρου ὅτι φίλῳ νικώμενος. ὅτι οἱ κέτι δὲ ἀγαθὸν ἐπυθόμενος τότε ἀντὶ δεσπῶ-
 του ἀνδρῶν παρὲς τῶν σφραγῶν, ἀναρεθῶν παρὲς τῶν. τοῖς τῶν δὲ καὶ ἐ-
 τέρων, ὡς εἰκός, συλληφθέντων καὶ τῶν ἐπαμύρπας ἀμβρόσιος τὸν βασιλεῖα, τ'
 ἐκκλησίας εἰρξε, καὶ ἀκοινωνήτων ἐποίησε. δημοσίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς τ' ἀμύρπας ἐπὶ τῆς
 ἐκκλησίας ὡμολόγησε, καὶ πᾶσι τὸν ὁμοφύροντα αὐτῶν χρόνον οἶα γὰρ πενήτων, βα-
 σιλικῶ κόσμῳ ὅτι ἐχρήσατο, καὶ νόμον παρὲς τῶν τοῖς ἀμύρπας ἀμύρπας τοῖς τοῦ
 βασιλέως παρὲς τῶν, εἰς τελειοσὴν ἡμέραν ἀναβόησθαι τῶν ἡμερῶν τῆν
 ὅτι θανάτου καὶ ἀδικησμένων ὡς καὶ τὸν ἐν μέσῳ χρόνον μακάρεσσιν τῶν τῶ
 βασιλέως ὁρῶν, καὶ τῶν θυμῶν παρὲς τῶν, ἡνίοχος καὶ μετὰ μνημῶν γνέσθαι
 καὶ * ἀμύρπας δὲ τῶν πολλὰ μὲν καὶ ὅλα κατάρθῃ ἀξία ἱερω-
 σιώνης,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Βάρβαροι, θεὸν ῥωμῶν ὠνόμαζον· καὶ γὰρ δὴ καὶ θεῶν ἐπ' αὐτῶν ποταμῶν
ἐπερξαμένην, λέγει·) γυνὴ ὡς ὁδὸν ἐν ποτὶ, καὶ πλὴν ἐνθαδὲ βαρβαρῶν γυνή,
ὑπὸν τὸν ἐνθαδὴν πλὴν αὐτῶν ὁδὸν ἐπιτίμιον ἵκανοίτες. ὁλοφροσύνης δὲ τῆς
ἀμφοῦ ἀνδρῶν ὡς αὐτίκα ἀποχουμένων, ἀποβάς τῶν ἵππων, ἡύξατο· οἱ δὲ βάρβαροι
μήτε ἀνδρῶν, μήτε τοῖς ἐπομύοις, ἢ τοῖς ἵπποις ὧν ἐπέβησαν θεασάμενοι πα-
ρέδραμον· ἐπεὶ δὲ πολλὰ καὶ ἐπιτόντες ἐκακοποιῶν τοῖς σκύθαις, φύσιν θηριώδεις
ὄντας εἰς ἡμερότητα μετέβλεπεν. ἐστὼν τὰ δὲ καὶ δώρις φιλοφρονούμενος, ἐν ἑα-
στὴν δὲ βάρβαρος ἀνὴρ ὑπολαβὼν ἀπορεν εἶναι, ἐπεβούλευσεν ἀνδρὶ ἵκναι, καὶ
βλέπον καὶ σκεδάσας ἀσπίδι ἐκφιδόμενος, ὡς καὶ εἰώθη τοῖς πολεμίοις ἀφ-
λεγεόμενος, ἀνὰ χρόνῳ δὲ διὰ δὴ ἀκοντίζον ἐπ' αὐτὸν ὁ χροῖον ἐμύεν, ὡς παρὲς ἐ-
αυτὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοφύλοις ἵκνουν. ἀμὰ δὲ τῇ ἐπιχειρήσει ἀνατεταμένη ἡ χεὶρ, παρὲς
τὸν ἀέρα διέμεινε, καὶ οὐ παρέτερον ὁ βάρβαρος τῆς ἀρετῆς ἡφείθη δεσμιῶν, εἰ
μὴ τῆς δόξης ἀνὴρ ὁλοφύων· καὶ τὸν θεὸν ἰκέτευε θεόζιμος. φασὶ δὲ κομή-
τιν αὐτὸν ἀφαιμεῖναι, καὶ γὰρ ἡμα φιλοσοφῶν ἐξέταλμος ἐπετήδευσε, λιτὸν δὲ
πλὴν διατρεφόμενος. Ἐφθῆς δὲ, οὐ τὸν αὐτὸν· ἀλλ' ἐν ταῖς πενιέσι ἡ διήθη τὸν χαλεπὸν οὐρίσας.
Φιλοσόφου γὰρ ἡ οἰμῆ, καὶ τοῖς τοῖς χρεῖαν οὐ ἀφ' ἐσθλῶν εἶχεν.

περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐπιφανέος τὸ κυριώτερον ἐπεσχέπει μὴ ἐπὶ πόλεως, ὅν τ'
μόνον τὰ παρὲς τὴν πολιτείαν ἐπίσημον ἐπὶ ἐξέταλμος ἀπέδδξεν, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ
δοξα ζῶντος αὐτοῦ, καὶ μὴ τελευτῶν ἡμῶν τὸν ἀνδρα ὁ θεὸς ἐπετέλεσεν. ἀποθα-
νόντι γὰρ, ὁ μὴ παρὲς οὐκ ὑπῆρξε, λόγος ἐπὶ τῷ παρὰ αὐτοῦ εἰσεῖν νῦν δαίμονας ἀπε-
λαύνει, καὶ ἰάσας ἵνα γίνεσθαι, ἐν ᾧ καὶ ζῶν ἐτύχωνε πολλὰ θαυμάσια αὐτῶν ἀ-
ναγιγνώσκοντες. τῆς γὰρ μετὰ εἰς ἡμᾶς ἵκνουν, ἐκείνῳ μεταδίδου ὡς ὧν παρὲς δεομένων, ἢ
ναυαγίοις, ἢ ἄλλως δεστυχισμένων, ἐπὶ τῇ πάλας πλὴν οὐσίας ἡ νόσῳ, εἰς δέον ἐσπᾶ-
σθαι τοῖς τὸ ἐκκλησίαις χρημασί· πλὴν δὲ ἡ πλὴν γὰρ πολλοὶ τὸν πλοῦτον
ἀποβῶς ἀνδρῶν παρὰ τῶν τοῖς, καὶ ζῶντες τῇ παρὰ αὐτὸν ἐκκλησίαις πρὸς χρόν, καὶ
τελευτῶντες κατεχίμηνον. ἐθαύρατον γὰρ ὡς οἰκονομικῶς, καὶ θεοφιλῶς ὧν καὶ
γνώμην αὐτοῖς ἀνδρώσας τὰ δῶρα. φασὶ γυνὴ πλὴν ὀλίγων εἶναι ἀπομύων χρη-
μασίων, χαλεπῶν τὸ ἐκκλησίαις τὸν οἰκονόμον, καὶ ὡς διατρεφὼν αὐτὸν μέμψασθαι.
τὸν δὲ, μὴ δὲ οὕτως καθευδῆναι παρὲς τοῖς ἐνδεεῖς φιλοτιμούμενον. ἐπεὶ δὲ πλὴν
τα ἀνδρώσας, ἐπὶ τῶν πλὴν δῶματι οὐ διήκον ὁ οἰκονόμος, βαλάντιον πολλῶν
χρυσῶν νομισμάτων ἔδωκεν. ὡς δὲ οὐτε ὁ δοῦν ἢ ὁ πεπομφῶς δῆλος ἡ, ἐδό-
κει δὲ παρὰ δόξον εἰκότως ἐπὶ δόσας τοσούτων χρημάτων ἀνδρῶν ἀγνοῶν
ἐαυτὸν πρὸς χρόν, ὅτε δὴ πλὴν τῶν παρὰ τῶν θεῶν εἶναι οὐκ ἐλάβον. ἀλλ' οἱ ἐτε-
ρον παρὲς αὐτὸν λέγει, ἐπὶ ἀφηνήσασθαι βούλομαι. πτωχὸν νομῶν τε θαυματουργῶ-
σαι χρημασίαν ὡς θαυμασίαν, ὡς πάλας πλὴν νεοκαταρῶν ἐπεβούλευσε, καὶ μάλα
περίσοι, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἐπιφανέως εἰργασασθαι. ἐπεὶ οὐ
δὲ μόνος πέτρης ὁ ἀποστολὴς ἡγάρε νεκρὸν. ἀλλὰ καὶ ἰωάννης ὁ διαχέλιος ἐν ἐφέ-
σω, καὶ φιλιππου θυγατέρες ἐν ἱερὰ πόλιν, καὶ τὰ αὐτὰ πολλὰ καὶ ἐξερρασμένοις
ἀνδρῶν ἐπὶ πολλοὺς τῶν πάλας καὶ νῦν θεοφιλῶν ἀνδρῶν. ἐστὶ δὲ τοῖον δὲ ὁ λέγειν θεῶν.
ἐπιτηρησάμενος δύο πινές πτωχοὶ ἀπὸ τῶν τὸν ἐπιφανέον, πλὴν τι κομίσασθαι
παρὰ μαλὶ δόμενον, ὁ μὲν ἐφαπλώσας ἐαυτὸν ταῖς ἐδάφει, ἔκειρε δὴ τὴν νεκρῶν.
ὁ δὲ,

ὁ δὲ, πρὸς τὰς ἐκκλησίας οἱ δὲ γε ὁμοῦ συνήθους θάνατον ὁδυρόμενος, καὶ ὅτι μὴ δὲ θα-
 λήν αὐτὸν διώκοντι τὴν πενίαν καὶ ἀμειψόμενος. ὁ δὲ ὅτι φάσιος ἐν αἰσιν παύ-
 σις εἶ) τὸν κείμενον ἠύξατο, καὶ τὰ πρὸς τὴν κηδείαν ὁπτιήδεια δέδωκας, ὅτι με-
 λος, φησὶ, ὃ δακρύοντι τὴν φωνήν, καὶ παύου κλάων ὃ τέκνον. οὐ γὰρ ἀναστήσει) νῦν.
 ὁ δὲ ὅτι ὃ δὲ συμβεβηκὸς ἀπὸ τῆς αἰτίας, καὶ πᾶσι τῶν ἀποκείμενων δεῖ φέρειν γυ-
 νάως, καὶ ὁ μὲν τοιαῦτα εἰπὼν, πρὸς ἡλθεν. ὡς δὲ ὁ δὲ εἰς ἐφάνετο τῶν ποδὶ κινήσας τὴν
 κείμενον, ὁ ἑστὼς ἄμα γε ἐπαυαὶν ὡς μάλα σαφῶς τεθάναι ἐμμήσατο, ἐγράφε
 σαυτὸν, ἔφη, καὶ τὴν ἡμέραν ἐν τῇ σὺν πόνων ἐν τρυφῇ δὲ ξωμεν. ἐπεὶ δὲ ὁ-
 μοίως ἐκεῖτο καὶ ὁ δὲ μᾶλλον οὐτε βοῶντος ἤκουεν, οὐτε πᾶσι ἀνένδονοις ἡ-
 δαίνετο, ὁρομήτος καὶ ἀλαβῶν τὸν ἱερέα τὴν σφῶν τέχνῳ κατεμύλυσε. κλά-
 ων τὴν τὴν τείχας ἡλθον, ἐδείκτο τὸν ἑαυτοῦ ἐξ ἀνίστασθαι. ὁ δὲ ὅτι φάσιος μὴ χαλε-
 πῶς φέρειν ὁ συμβαὶν πρὸς αἰτίας, ἀπέπεμψε τὸν ἀνδραπον. οὐ γὰρ δύναται πᾶ-
 γεροντος ὁ θεὸς πᾶσι, οἱ μὲν, τοῖς ἀνδραποῖς πιστούμενος, ὡς αὐτὸν τὴν πᾶσι ἀ-
 κούοντα καὶ ἐφορῶντα ἐξ ἀπατῶσιν οἱ τοιούτοις σφᾶς πᾶσι τοῖς αὐτῶν τρεῖς πᾶσι
 πρὸς ἐχθρούς.

Αλλὰ τὰ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ μὲν. δὲ ἐκείνου ὃ καὶ ἀνέκτιος ἐν ὁπτιήτοις διέφερε καὶ
 πειν, ἥδη πρὸς τὸν τὴν ἐν ἐρεῖα ἴης συνείας ὁπτιήτοις ὁπτιήτοις. τοῦτου δὲ
 εἰκὸς μὲν καὶ δὴ φέρειν τῶν ἀνέκτιος, καὶ τὸν βίον μοναχικῶς ἀσκητικῶς ἐν
 παιδὸς, ἀκριβῶς ἐπολιτεύσατο. τεκμήριον ὃ μερίτης ἔδωκεν ὁ δὲ τὴν πᾶσι
 τὰ τὸν χρόνον ὁ ὁπτιήτοις καὶ ἀνέκτιος ἀνέκτιος ἔχων. ὡς καὶ ὁ φησὶ ὡς καὶ
 ὁ πᾶς ἀδελφὸς οἷς ἐδόκει ξένοις τε καὶ ἀσπίς αὐτὸν ὁ δὲ. ἀγαθὴ ὃ τοῦτο μάχισα. ἡ γὰρ
 εἰς ἐβίω ὡς αἰετὸς πεπνυμένος, ἡ πρὸς ὁ δὲ τοῖς ἑσ κακίαν τὴν φύσεως πρὸς τοῖς μα-
 ζόμενος, τοῦτο ἐπενόησεν. ὡς τε αἰετὸς φερεθήσεται πρὸς ὁ δὲ καὶ τὸν ἐξ ἀπί-
 νης εἰσιόντων ἐν τῇ σφῶν ἐχει φυλακῇ, μὴ δὲ ἀμὲν τὸν ὡν δεῖ, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς
 οἷς εἶ) πρὸς ἡμᾶς. ἐν δὲ τῇ τῇ, ὁπτιήτοις ἡσθον, καὶ ζῶντων, καὶ αἰας ἀδελφοί,
 οἱ δὲ τὸν ἐφιστόφορον ὁ δὲ ἐν μοναχικῶς, ἀλλ' ἐν * ζῇ πρὸς τὰ ἀλα-
 σον, ὁ δὲ καὶ μᾶλλον ὁ δὲ οἰοῦνται. ἀμὲν δὲ πᾶσι τῶν πρὸς ὁ δὲ δόγμα ἐγὼ
 αὐτῶν, καὶ τὸν ὁ δὲ μολογῶν ἀνδρείως. ὡς καὶ πολλὰ καὶ πρὸς τῇ ἡμῶν ἀκτι-
 ναι χαλεπῶς ἀγῶν καὶ ἀπηνάς. λέγει) δὲ αἰετὸς ἡμᾶς ὁ δὲ δὲ τῇ γυναικα-
 τῇ δὲ μόνον αὐτῇ σφῶν ἐν πᾶσι τῇ χρόνῳ, καὶ τῇ πᾶσι ποιῶσαι. ὁ
 μὲν τῶν τῇ σφῶν ἐνεκα τοιαῦτα τῇ γαμετῇ ἀπὸ τῶν ἀνέκτιος μοναχικῶς πε-
 ποχτεῦσθαι, καὶ τῇ ἡμῶν, δύο μὲν ὅτι τὰ τῇ καὶ τὴν ἀγαμίαν παιδαγωγῶσαι.
 τὸν δὲ δὲ, ὁπτιήτοις πᾶσι γάμον. ὁπτιήτοις δὲ, καὶ μάλα δὲ δόκιμος τὴν βο-
 τωλίου ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ πᾶσι. ζῶντων δὲ ἐν νέος ὡν βίω καὶ γάμῳ ἀπαρτῶσας,
 ὁπτιήτοις ἐγὼ ἐγὼ πᾶσι τῇ ἀκτινῶν τῇ θεοῦ. φασὶ γοῦν αὐτὸν, μᾶλλον δὲ
 καὶ ἡμῶν τε τῇ ἀκτινῶν, ὁπτιήτοις πᾶσι τῇ ἐν τῇ μᾶλλον ἐκκλησίαν, ἡδη γηρα-
 ὦν τῇ ἀμφὶ τῇ ἐκκλῆσι, μὴ δὲ πᾶσι ἐκκλῆσι ἡ ἐκκλῆσι ἡμῶν, ἡ δὲ δὲ
 ἀκτινῶν τῇ θεοῦ καὶ τῇ γηραῶν, εἰ μὴ γε νότος αὐτὸν ἐπέχεν. ἐν φησὶ φησὶ
 δὲ μοναχικῇ τὸν βίον ἀγῶν, καὶ τῇ ἐκκλῆσι ὁπτιήτοις ἐκκλῆσι. ἐν δὲ τῇ τῇ
 τῇ ὁπτιήτοις εἶχε, καὶ δὲ δὲ ἐκκλῆσι, καὶ οὐδὲν πᾶσι ἀγῶν τεκνῶν τῇ αὐτῇ διέπων
 ἐργῶν, καὶ τῇ δὲ δὲ δὲ δὲ ἐκκλῆσι ἱερέων πρὸς τῇ πᾶσι, καὶ γὰρ καὶ γηραῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μερίτης ἐκκλησίας παρθεναί. ἀλλὰ τῶν δὲ μὲν, εἰς ἀπόδειξιν τῶν τότε ἱερωμηνῶν ἐμνήσθην. πάντας δὲ διεξέχθειν ἔργον, ἐπεὶ οἱ πλείους ἀγαθοὶ ἐγγύοντο, καὶ τὸ θεῖον ἐμψύρῃ τοῖς αὐτῶν βίοις, ὁππότελουμηνῶν εἰσώμως ἐπακοῦον, καὶ πληθύνειν μαθητῶν.

[illegible]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ἱστορίας τόμος ὀγδοὺς.

५३५

 Δε μὲν ἐς τὰ μάχιστα πλὴν ἐκκληνοῖαν αὐξήσας, ἐ-
 τελέωτησε θεοδόσιος, ἀμφὶ τὰ ἐξήκοντα ἔτη γε-
 νώς. ἐκ τούτων δὲ, δέκα καὶ ἑξὶ ἐβασίλευσε, καὶ δὲ
 δόχους κατέλιπε τῷ ἑρῆμῳ ἑρῆμῳ μὲν τὸν πε-
 σεύτερον τῶν ὑέων, τῶν περὶ ἑὸν ἐνὶ ὠνίων δὲ,
 τῶν περὶ ἑσπερίαν. ἀμφω δὲ ὁμόφρονες ἦν πατρὶ
 πατρὶ τῷ ἑρῆμῳ ἐν ἑσπερίᾳ. ἡγεῖτο δὲ τότε ἡς ῥω
 μάων ἐκκληνοῖας μὲν δαμάσπον, σιρίκιος. τῷ δὲ ἐν
 κωνσταντινουπόλει, νεφέλειος. θεόφιλος δὲ, τῷ ἐν ὠν-
 ξανδρεία, καὶ φλαβιδιανὸς ἡς αὐτοχέων, καὶ ἰωάννης ἱεροβόλου. ἐν τούτῳ δὲ
 οὐκ οὐκ ἐβασίλευσαν, καὶ ἡς περὶ ἑὸν ἐν ὠνίων δὲ, κατέδραμον.
 ἡγεῖτο δὲ ὡς λαδρα τούτοις ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡς βασιλείας ἐρῆμῳ ὁ τῷ
 ἀνατολῆς ὑπερῆος, ὑποπῶτος ὢν, ἔδωκε ὡς τυραννὴν βούλει. ἄλλ' ὁ μὲν ἐπὶ τοι-
 αύτῃ αἰτίᾳ, ὅτι δὲ μακρὸν ἀνῆρέν. ἀμα γὰρ ἐκ ἡς ἐπὶ ἀνῆρέν μαχίαν ἐπα-
 νῆλθεν ἡ τραχὺ, καὶ ὁ βασιλεὺς, ὡς ἔπος, περὶ τῷ κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ ἡγεῖτο, μετὰ
 μνηστῆρας

[illegible]

Sf. iii.

μᾶλλον ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἐπέδωκεν τῷ τοῖς παθήμασιν. ἡ γὰρ φύσις ἐξουσίας ἐπι-
 λαβομένη, ῥαδίως εἰς ἐλπίδα ἐξῆγε τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν ὀργὴν ἐτοιμότερον καὶ
 τῇ ἀμφοτέρων ἐκείνῃ. οὐ μόνον δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὡς ἀ-
 γαθὸς ἐκ μεγάλων, καὶ τὰς ἀποστόλων ἐπαπορροῦν ἐσπούδαζεν. αὐτὴν γὰρ
 ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν πῶς ἔχον, ἐπὶ τῇ δυνάμει αἰγυπίου, καὶ δύσιν ἱερέων πρὸς τοῖς
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παυλῖνον ἀφ' ἐρεσμοῦ, καὶ κοινῆς ἑνὸς ἀμύξιας ἀφ' οὗτο ἔξ
 ἀνὰ πόλιν ὅτι πῆκον ἐκκλησίας κατεργασίας ἐδέχθη θεοφίλῃ συμπεριεῖλαι αὐτῇ,
 καὶ ἀλλὰ φραβιδῶν, τὸν ῥωμαίων ἐπίσκοπον. ὡς δὲ δόξαν ἀρετῆς ἐπὶ
 τοῦτο ἀνάκτιος ὁ βεργίας ἐπίσκοπος, καὶ ἰσίδωρος δι' ὃν θεοφίλῃς ἐνδυτὸς ἐγύρετο
 τῇ αὐτῇ χερσίν. καὶ πῶς ἡγεμόνιοι εἰς ῥώμην, ἐπὶ τῇ γνῶμην αὐτοῖς ἡ παρε-
 σθεία ἀπέβη, κατέπλευσαν εἰς αἰγυπτον. ἐν δὲ τῇ εἰς συρίαν ἦκεν ἀνάκτιος,
 αἰγυπίων, καὶ τῇ πρὸς δύσιν ἱερέων εἰρηνῶς ἀγαμμάτῃ τοῖς ἀμφὶ φραβιδῶ-
 νον φέρων. καὶ αἱ μὲν ἐκκλησίαι οὐ πώποτε ταύτης τῇ διανοίας ὡς ἀπαλαγεί-
 σαι, τὴν πρὸς ἀνθρώποις κοινωνίαν ἀπέλαβον. ὅτι δὲ πλῆθος τῇ ἐν ἀντιοχείᾳ κα-
 λουμένων ἐσαθιδῶν, ἀγχι ἑνὸς διέμεινεν ἐφ' ἑαυτὸ σιναγῶγον, καὶ ἐπισκο-
 που ἐκτός. ὁ γὰρ γὰρ χροῖον ἐπισκοπῶν, ὡς ἐγνων, ἐτελεύτησεν ἀνδρείος ὁ
 παυλῖνον ἀφ' ἐξ ἀμύξιας. καὶ τοῦτο γὰρ, οἱ μὲν, ἀμύξιας ἐγνων τοῖς ἐπισκοποῖς αἱ
 διαλογαί, μηδενοῦς ἐναντίου ὄντος. ὁ δὲ λαὸς, οἷα δῆμος φιλά, κατ' ὀλίγους ἀεὶ
 πρὸς ἐκείνους τοῖς ἑαυτοῦ φραβιδῶν ἐκκλησιαζοῖσιν, οἱ πλείους τῇ χροῖᾳ
 ἡρώδησιν.

Εἰς τούτῳ δὲ γαῖαν ἀνὴρ βαρβάρους ἀντιοχείας ῥωμαίους ἐξ ἀπεριεῖρα-
 τώτου πρὸς ἀλλήλους εἰς τὴν τῇ ἐρατήτων πῶς ἔχον, περὶ ἑνὸς τῇ ῥωμαίων
 πρὸς ἑαυτὸν ποιῇ. ταῦτα δὲ βουλομένης τοῖς ἀφ' οὗ τοῖς αὐτῇ γένους
 ἐκ τῇ ἰδίᾳ νόμων εἰς ῥωμαίους μετεπέμφθη, καὶ τοῖς ἐκ τῇ τοῖς σιναγῶ-
 γῶν καὶ χιλιάρχους κατέστησε. τῇ βουλῇ δὲ νεωτερίσας τοῖς αὐτῇ πρὸς
 ἡκων, πολὺν χρόνον ταύτης ἡγεῖτο τῇ ἐν φρυγίᾳ ἐρατιῶν. τοῖς μὲν δὲ
 φρονοῦσι, δῆλος ἡ ταῦτα καὶ ἀποβύσας. ἀνδρακτεῖν δὲ πρὸς τοῖς μὲν πορ-
 τουμένων τῇ τῇδε πόλεων ἐπετράπη ταύτης βοηθεῖν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν φρυγίαν
 ἀφίκετο πλῆθος ἔχων βαρβάρων ὡς εἰς πόλεμον ἀφικόμενος, εἰς τὸ φανερὸν ἐξ-
 ἤγε τῇ γνῶμην ἡ πρὸς τὸν ἐκρυσσε, καὶ πόλεος ἀς ἐπάρθη φυλάττειν, ἐδῆου. τῇ
 δὲ ἐπὶ τῇ ἀμύξιας. πρὸς ἡγεμόνιοι δὲ εἰς βιθυνίαν ἐν τοῖς χαλκηδόνος ὅροις
 ἐστρατοπεδύετο, καὶ πόλεμον ἡπεύχθη. ἐν κινδύνῳ δὲ ὡς πρὸς τῇ ὄντων, καὶ μά-
 λιστα τῇ ἐν ἀσίᾳ ἐκ πόλεων, ὅσα τε μεταξὺ τούτων, καὶ πρὸς τὸν ἀντιοχίαν πόντον
 οἰκουμένη, λογισάμενος ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὡς ἐκ ἀσφαλῆς ἀπα-
 ραικτοῖς ὄντας εἰς κινδύνον κατέστησεν πρὸς ἀνδράς ἡδη τῇ ἀπειρηκότες,
 πέμψας πρὸς γαῖαν, ἐπὶ τῇ αἰτεῖν ὅτι ἐκείνῃ. τῇ γὰρ ἐκείνῃ ἐν πᾶσιν αὐτῇ
 γινέσθαι χειραρισμένος. ὁ δὲ, ἑταίρων καὶ ἀντιοχίαν ὑπαίκοις ἀνδράς ἑταίρων
 ἐν ἀντιοχείᾳ φρονοῦν αὐτῇ ἐξήγησε. λαβὼν δὲ, ἐφείσθη, ἐκ εἰς ταύτην τῇ βασιλῆς
 σιναγῶν, εἰς τὸν πρὸς τῇ χαλκηδόνος ἀκτῆριον οἶκον ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ τῇ
 μὲν πρὸς τὸν ὁ ταφός, ὅροις τε λαβὼν καὶ δοὺς πρὸς ἀντιοχίαν, ἀπέπεσε τῇ ὀπλᾷ,
 καὶ εἰς κωνσταντινούπολιν ἐπαυτοῦ, περὶ καὶ ἰππέων τὴν ἡγεμονίαν ἐκ βασι-
 λέως

λέως ἔχων. πρὸς αὐτοὺς δὲ δόξαν ἔτι παρέσθη, ὅτι καὶ ἐκεῖσε ἐφύλασσεν. ἄλλ' ἔπειτα
 παρ' αὐτὸν ἡρώδης ἔρχεται καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπέβη, καὶ τὴν καὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν θορυ-
 βῶς ἐπέχειρσεν. καὶ μὴ γὰρ χρυσίου τὴν βαρβαρὸν αἰρέσεως, οἱ τὰ ἑρμῆος
 φρονέουσιν. ἀνὰ πειρασθεὶς δὲ τὸν τὴν αὐτοῦ παρ' ἐφ' ἑαυτὸν, ἢ αὐτὸς φιλοτιμώμε-
 νος ἦτοσε τὸν βασιλέα μὴ τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκκλησίαν τοῖς ὁμοδόξοις αὐτοῦ
 ἔχειν. μὴ δὲ γὰρ εἴ) δίκαιον καὶ δίκαιον ἀποφασίσαι ἐμὲ μόνον, ὅτι αὐτὸν
 ἐρατήσαν ἔξω τειχῶν τὸν ἡρώδη μόνον ἔχειν. μαθὼν δὲ τὰδε ἰωάννης ὅτι ἐφ' ἑ-
 σπλάσσει. τὸν βασιλέα δὲ τοῖς ὁμοδόξοις οἱ αὐτοῦ ἐτύχον ἐνδημιῶντες τῇ πόλει, ἥκεν
 εἰς τὰ βασιλῆα, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπακούοντες, αὐτὸν ἰεργάσαντο πρὸν τοῖς, πολλοὶ κα-
 τέχευον ἄλλον, πατεῖδα τε καὶ φυλάκων ὁμοδόξων, καὶ ὡς ἐπὶ βασιλέως πατεῖδα * εἰς
 ὧμοισιν ἢ μὴ ῥωμάοις ὄνομα, αὐτὸν τε καὶ τοῖς αὐτοῦ πασι, ὅτι νόμοις, οἱ ἀκὴ-
 ροι ἐπέχειρσιν ποιεῖν. καὶ αὐτὸς λέγοντες, εἰδείκνυν τὸν νόμον ὃν θεοδότης ἔθετο, τοῖς ἐ-
 τεροδόξοις εἰργῶν ἔξω τειχῶν ἐκκλησιασθῆναι. ἐν τούτῳ δὲ παρ' αὐτὸν τὸν βασιλέα ῥε-
 νῶν τὸν ἄλλον, ἔπεισε τὸν τεθέντα νόμον καὶ τὴν αὐτοῦ αἰρέσιν κύνειον φυλάττειν,
 ἀμεινον εἴ) συμβαδύων τῆς βασιλείας τὸν ἡρώδη, ἢ παρ' αὐτὸν οἴκου θεοῦ γε-
 νόμῳ, ἀσεβῶν. καὶ ὁ μὴ ἀνδρείως ὡς πρὸς ῥητορικήν, ὅθεν σὺν ἐχθρῶν
 νεωτερισθῆναι παρ' αὐτὸν αὐτὸν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ γὰρ αὐτὸς ὁμοδοξοῦν ἡδη δι-
 ενόησε καὶ τὴν πόλιν πορεύειν. καὶ αὐτὸν τὴν αὐτὴν τὴν ὁμοδοξίαν παρ' ἐμὲ νύσε κο-
 μίτης ὅτι τῆς πόλεως φαρμακὸς μέγιστος εἰς αὐτὸν ἔχοντες τὴν γὰρ διήκων, καὶ οἷος παρ-
 τερον οὐ γὰρ ἡσυχάζειν λέγει. ἔπειτα δὲ παρ' αὐτὸν τοῖς ἑρμῆος παλαιοῖς ὁμοδο-
 ξοῖς, χρυσῶν πλῆθος συλλέγειν ἐν τῇ πόλει ἡσυχάζειν. φήμης δὲ ἡρώδης οἱ αὐτοῦ
 βεβούληται, καὶ τὴν ἑρμῆος τὸν παρ' αὐτὸν πλοῦτον ἀποκρυψαμένων,
 ὅτι ὅτι τὴν παρ' αὐτὸν ἑρμῆος ὁμοδοξίαν σὺν ἡσυχάζειν δημοσίᾳ παρ' αὐτὸν τῶν,
 ἐν νυκτὶ πλῆθος ὁμοδοξοῦν βαρβαρὸν, ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ βασιλῆα ἐμπιπῶν. οἱ δὲ,
 ἀποφασίζοντες καὶ ἐκκλησίαν ὁμοδοξοῦν. ὡς γὰρ πλῆθος ἐκκλησίαν, πλῆθος ὁμοδο-
 ξοῦν ἔδοξεν ὁμοδοξοῦν ἐν μεγάλοις ὁμοδοξοῖς. ὡς ὁμοδοξοῦν δὲ νύκτωρ εἴ) φανῶν,
 ἡρώδης ἐπὶ γὰρ αὐτὸν. ὁ δὲ, ἡρώδης γὰρ μὴ πλείους τὴν εἰσόδον τῇ πόλει ἐνδημιῶν
 φανῶν, ὅτι ἡρώδης τοῖς ἡρώδης παρ' αὐτὸν. ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἡρώδης νυκτὸς ἀποφασ-
 λέντες ἑτεροι, αὐτὸν γὰρ τοῖς παρ' αὐτὸν ἡρώδης, αὐτὸν ἡρώδης, αὐτὸν ἡρώδης
 τὸν ἡρώδης θεάματος. νομίσας τε αὐτὸν ἡρώδης σὺν ἡρώδης τοῖς ἐκ τῆς αὐτοῦ
 πόλεως φανῶν, νύκτωρ μὴ φεγγῆς τὴν πόλιν καὶ τὰ βασιλῆα, ἐν ἡμέρᾳ δὲ
 λαοὺς, σὺν τῇ) δαμονῶν, ὡς ὁμοδοξοῦν τὴν ἡρώδης τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ ὅτι ἡρώδης τὴν βασιλῆα ὁμοδοξοῦν ὁμοδοξοῦν πατὴρ ὁμοδοξοῦν παρ' αὐτὸν
 ὁμοδοξοῦν. τὴν) βαρβαρὸν οἱ μὴ, ἐν τῇ) ὁμοδοξοῦν. οἱ δὲ, γὰρ αὐτὸν σὺν ἡρώδης. λαοὺς
 δὲ σὺν ἡρώδης ὁμοδοξοῦν ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησίαν βαρβαρὸν. ἔπειτα δὲ ἐφ' ἑ-
 σπλάσσει, τοῖς φύλακας τὴν πύλιν αἰμαρῶν πειραθέντας καλύσαι τὴν τὴν ὁμοδοξοῦν
 ἐκκλησίαν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἡρώδης καὶ τοῦ ὁμοδοξοῦν ἀνὰ πλείους ἢ πόλιν ἐκκλησίαν, ὡς αὐ-
 τὸν ἡρώδης ὁμοδοξοῦν. ἀνὰ τὴν δὲ γὰρ αὐτὸν ἐκκλησίαν παρ' αὐτὸν δὴν αὐτὸν. ὁ γὰρ βασιλῆα
 μὴ δὲ ὁμοδοξοῦν, τὸν μὴ γὰρ αὐτὸν πολεμῶν ἀνεκλήρξε. τοῖς δὲ παρ' αὐτὸν τῇ) ἐκκλησίαν
 πόλιν βαρβαρὸν ἀνὰ πλείους παρ' αὐτὸν. ὁμοδοξοῦν δὲ τούτοις οἱ φανῶν
 τῇ) ἀνὰ πλείους τοῖς πλείους. τὴν δὲ ἡρώδης τὴν γὰρ αὐτὸν ἐκκλησίαν ἐμπι-

παραστῆσαν. ὡς εἰς σὺνῆθη γὰρ ἀνελήθειον οἶκον ἐνθάδε ἡ θρηγομένη ἐπὶ γάμον, οἷς
 ἔκειτο φυγεῖν ἐξερχέτο τῶν πυλῶν κεκλιμένων. ταῦτα δὲ μαθὼν ὁ γαῖνᾶς Διὰ
 θράκης ἤλσας ἤκειν εἰς χερσὶν ἡσόν, καὶ τὸν ἡγήσασιν ἀφαισάτω ἐσπύδαζε.
 διενόστο γὰρ ὡς εἰ τὸ ἀνελήθειον ἀσίας κρατήσε, ἐσθλὸς πῶτα τὰ παρὲς ἐὼ τῆς
 ἑσπερίας ἐπὶ ἑαυτὸν ποιήσῃ. πρὶν ἤτις δὲ αὐτὰ καὶ τὰδε ἀπὸ τῆς γαῖας
 ἐσπύδαζε τῶν ῥωμαίων χρησαμένων. πρὶν μὲν γὰρ στρατὰ καὶ γὰρ καὶ τὰ λατ-
 τὰ παρὰ βασιλέως ἀπεσταλμένη, ἥς ἡγεῖτο φλαυβίτας ἀνὴρ βαρβαρος ὁ γῆρος,
 ἀγὰρ δὲ τὸν ἔσπον καὶ στρατηγικός. οἱ δὲ βαρβαροὶ ναῦς μὴ ἐχρύντες ὅτι ἐσθλὸν
 ἐπειράντο ἐκπλῆν τὸν ἡγήσασιν τὸν παρὲς τὴν ἀνελήθειον ἡπείρου. ἐξ ἀπίνης δὲ πο-
 λὺς ἐπιπνύσας ζέφυρος τὰς ἐσθλὰς διήγυσε σὺν βία, καὶ καὶ τούτων τὰς ῥωμαίων
 ναῦς ἤλαυνε. τῶν δὲ βαρβαρῶν οἱ πλείους μὲν αὐτοῖς ἵπποις ὑποβρυχιοὶ ἐχρύν-
 ται, οἱ δὲ, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνελήθειον. ὁ δὲ γαῖνᾶς ἀμα σὺν ὀλίγοις παρὰ
 θεῖς τότε, οὐ πολλὰ ὑπερὶν ἀνὰ τὴν θράκην ἀγῶνις ἰε καὶ φάγων, ἐτέρω στρατῷ
 παρὲς πεσε, καὶ σὺν τοῖς αὐτοῖς βαρβαροῖς ἀπώλετο. τούτῳ τῶν γαῖνᾶς τοιμημά-
 των, καὶ τοῦ βίβας ὁ τέλος. ὁ δὲ φλαυβίτας λαμπαρὸς ἐν τῇ τῇ μάχῃ γῆρος,
 χερσὶν ἡσόν ὑπὸ τῶν. ἐν δὲ τῷ τότε αὐτὰ καὶ βικεντίου ὑπαυλίου, τῆς τῆς
 ἐν βασιλῆα παῖς τὰς πᾶσι πᾶσι ὁ μάνιμος. ἑσπερίας δὲ τῆς ἐξῆς ὑπαυλίας, ἀναγο-
 ρῶς) σεβαστός.

ἔσ) Ἰωάννης δὲ ἔστιν ἡς κανσανίνου πόλεως ἐκκλησίας ἐπὶ ἐσθλῶν, πολλοὺς
 μὲν ἐκ τῶν ἡγῶν πολλοὺς ὅς ἐκ τῶν αἰρέσεων ἐπὶ ἡγεῖτο. σὺν ἐρρίδ δὲ παρὲς αὐτὸν
 ἐκαστοτε πληθὺς, ὧν μὲν, ἐπὶ ὡφεία ἀκουσμένων, ὧν δὲ ἐπὶ πείρου ληφομέ-
 νων. ἀπὸ τῶν τε ἡρῶ, καὶ τὰ αὐτὰ δόξα ἔστιν αὐτὰ παρὲς τῶν ἡγῶν ἐπείπε. τοσούτων
 δὲ παρὲς αὐτὸν ὁ πληθὺς ἐκέρχινεσθαι, καὶ ὧν αὐτὰς λῆγων κόρον ἐκ εἶναι, ὡς
 τε ἐπὶ ὡφεία, καὶ παρὰ τῶν ἀνελήθειον, ἐκινδυνεύειν, ἐκαστος παρὰ τῶν
 ῥωμαίων βιαζόμενος, ὅπως ἐχρύντες παρὲς, ἀκρίβες ἐσθλῶν αὐτοῖς ἀκούοι, μέντοι ἐαυ-
 τὸν πᾶσι παρὲς, ὅτι τοῦ βήματος ὧν ἀναγνώτων καὶ ἐσθλῶν, ἐδίδασκεν.
 ἐν χαρῶ δὲ μοι δοκεῖ ὁ συμβαῖν ὅτι αὐτὰς γαῖνᾶς, συμπαρὲς λαβὼν τῇ γραφῇ. ἀνὴρ
 ἦς τὸ μακεδονίου αἰρέσεως, τοιαύτη γυναικὶ σὺν ὡφεί. παρὲς τῶν δὲ αὐτὰ διδά-
 σκοντι ὅπως χερσὶν παρὲς τοῦ δόξα ἔστιν, ἐπαμνέτης ὡς τῆς δόγματος, καὶ τὴν γυναι-
 κα ὁμοφρονῶν αὐτὰ παρὲς. ἐπὶ δὲ τῇ παρὲς τούτου σὺν ὡφεί τὸ ὁμιλίας τῶν
 γνωρίμων γυναικῶν ἡπείρου, καὶ πολλὰ νουθετῶν ὁ ἀνὴρ ἐσθλὸν ὡφεί, εἰ μὴ, φη-
 σί, κοινωνήσας μοι τῶν θείων, ἐσθλὸς τῆς βίου κοινωνός ἐσθ μοι τοῦ λοιποῦ. ἐν τῇ δὲ
 ἡ γυνὴ σὺν τῇ μὲν τούτο ποιῶν, κοινούται ἡνὶ τῶν θεσπασμάτων ὡς ἡγεῖτο πειρῶν,
 καὶ παρὰ λαμβάνει σὺν ἐργὸν ἐς ἀπάτην τῆς ἀνδρός. παρὲς δὲ τὸ χαρὸν τῶν μυστη-
 ρίων ἴσασι δὲ οἱ μεμνημένοι ὁ λέγων ἡ μὲν, ὅτι ἐσθλὸς καὶ ἐσθλὸς, ὡς ἐξομέ-
 νη ἐπέσκυψε. παρὲς δὲ αὐτῇ ἡ θεσπασμα λαβὼν δὲ δῶκεν ὁ μὲν χερσὶν ἡ-
 γε φέρουσα. ὁ δὲ παρὲς τοῖς ὁδοῦσι λίθος ἐπὶ ἡγεῖτο. παρὲς δὲ γῆρος ἡ γυνὴ
 μὴ ἂν πάτοι, θεῖον οὕτω παρὰ ἡγεῖτο ἐπὶ αὐτῇ συμβαῖν, ὅμοια ὅτι τὸ ἐπὶ σὺν
 ἡγεῖτο, ἐαυτὴν καὶ ἐμὴν, καὶ τὸν λίθον ἐπέδωκεν εἰκόνα φέρουσα τῆς δὴ ἡγεῖτο,
 ἀγῶνα δὲ τὴν ὡφεί καὶ παρὰ δόξα ἡ δὴ ἡγεῖτο χερσὶν, σὺν δὴ ἡγεῖτο τὸ σὺν ἡγεῖτο
 μὲν αὐτῇ παρὰ ὁμοφρονῶν ὅτι ἀνδρὶ σὺν ὡφεί. ἀλλὰ τὰ δὲ μὲν εἶπε μὴ πιθανὰ
 δοκεῖ,

δοκεῖ, μὴ τὸ αὐτὸς ὁ λόγος εἰσέτι νῦν ἐν τοῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας κωνσταντι-
νου πόλεως φυλάττομαι.

Ο δὲ ἰωάννης πύθμενος ὑπὸ ἀνείων τὰς ἐν αἰσία καὶ πείρῃ ἐκκλησίας ἐ-
πιβύβησεν, ἐπὶ τοῖς μὲν, ῥήμμασι καὶ δωροδοκίαις τοῖς δὲ, ῥάρις ὑπαγομένους
τὰς ἱερωσύνας ἀπεμπώρην, ἤκεν εἰς ἐφεσον καὶ θελών τε δέκα καὶ τρεῖς ὀπίσσω, καὶ
τοῖς μὲν, ἐν λυκίᾳ ἐφρυγίᾳ τοῖς δὲ, ἐν αὐτῇ τῇ αἰσίᾳ ἀντ' αὐτῶν κατέστησε. τὸ δὲ ἐ-
φεσίων ἐκκλησίας, ἔτυχε γὰρ ὁ τότε ἐνθάδε ὀπίσσω πῶν τελευτήσας, ἡρακλεί-
δην ἀνδρα κύριον τὸ γένος, δεικνόντων τῷ ὑπὸ αὐτὸν μοναχῶν τῷ ἐκ τῆς σκη-
τεως διαρείου ὅτι μοναχὸς μαθητὴς. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ῥόνιον δ' ἐξέσωσε τῆς νι-
κομηδέων ἐκκλησίας. ὅτι γὰρ ὅτι ἀμβροσίῳ ὅτι ὀπίσσω πῶν μεδιοχάνων δεικνόντων
μυρτος, ὅτι οἱ δὲ, ὅτι πατρὶν, ἀλλ' ἢ τερατευόμενος ἢ δαμνόντων ἀπουδῇ καὶ φαντα-
σίαις ὑπαρξέως νύκτωρ, ἔφη ἵσιν ὀνομαζόμενα συλλαβόμενος, ξυρίσας τὴν κεφαλὴν
καὶ μυλωνίᾳ ἐμβόρην. ὡς ἀνείων δὲ τῶν δεικνόντων θεοῦ φηγεῖσθαι μόνον, ἐκέλευεν
ἀμβροσίος τέως καὶ ἑαυτὸν εἶναι, καὶ μεταμυρίαν κατὰ τὸν. ὁ δὲ, ἰατρὸς ὢν ἀριστος
καὶ ἀσκητότατος λέγειν καὶ πείθειν καὶ φίλους παρὰ τοῖς ἱσθμοῖς, ὡς ἐπαγγελάς ἀμβρο-
σίῳ, ἤκεν εἰς κωνσταντινουπόλιν. ἐν ὁλίῳ τε χρόνῳ ἵνα τῷ ἐν τοῖς βασιλείοις δυ-
ναμίων ποιῆται φίλους, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὀπίσσω πῶν τῶν νικομηδέων ὀπίσσω πῶν.
ἐχθρότησε δὲ αὐτὸν ἡμάδιος ὁ καὶ ἑρέων καὶ παδοκῆς ὀπίσσω πῶν, ἀμειβόμε-
νος καὶ ὅτι πατρὶ αὐτῷ παρ' ἐξενος λαμπαρῶς τραχὺς ἐγέρθη ἐν τοῖς βασιλείοις.
μετὰ τὸν δὲ αὐτὸν ἀμβροσίος, ἐγχαίρει νεκταρίῳ ὅτι παρὰ τοῖς μὲν ἐκκλησίας
κωνσταντινουπόλεως ἐφύεσθαι ῥόνιον τῶν ἱερωσύνων, καὶ μὴ παρὰ τοῖς αὐτῶν
ὑβρισμένον, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τάξιν. νεκταρίῳ δὲ καὶ μάλα τοῦτο ἀπουδά-
σθαι, γέροντι ἀνείων, παρὰ τοῖς μὲν νικομηδέων ἀνδρικῶς ἀνίστα μόνον. ὁ δὲ
ἰωάννης καὶ θελών αὐτῷ ἐχθρότησε παρὰ τοῖς μὲν, ὅς παρὰ τοῖς μὲν ἐγέρθη τὸ ὅτι βα-
σιλέως γαμετῆς. ἀνείων δὲ καὶ τὸ ἥθος μέτερος τε καὶ παρὰ τοῖς μὲν, οὐ μὲν νικομη-
δέων καὶ παρὰ τοῖς μὲν. σασι δὲ παρὰ τοῖς μὲν πολλὰ καὶ κοινῇ τε ἐπὶ τοῖς ἐκκλησίας ἀπαι-
θμοῦ τοῖς ῥόνιον ἀνείων, καὶ τῶν ἐκ τῇ ἐκκλησίας ἀφθονον χρεῖαν καὶ τὸ
παρὰ τοῖς μὲν πολλοῖς τε καὶ πένητος ἐκκλησίας ἀφθονον τε καὶ ἀσκητον. τοῦτο δὲ
καὶ τὰς ἀνείων ἀνείων παρὰ τοῖς μὲν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῖς μὲν ἡ ἀσκητοῖς, ἢ ἀνείων ἵσιν θεο-
σημείας παρὰ τοῖς μὲν ἐν τῇ ἀγμάς ἀνείων τῶν παρὰ τοῖς μὲν ἐπὶ αὐτῶν καὶ τῶν κωνσταν-
τινουπόλιν ἐφαλλον καὶ ἱκέτευον τὸν θεὸν ὀπίσσω πῶν αὐτῶν ἔχον. τὸ δὲ τελευτήσαν
βιασθέντες, τοῖς μὲν ἀπὸ πηλῶν σπῶν πένθη τε ὀδυρμοῖς. τὸν δὲ, μὲν δέοις καὶ μί-
σους ἐδέξασθαι. ἐν αὐτῇ δὲ οἱ κατὰ τοῖς μὲν καὶ οἱ τοῦτων ὀπίσσω πῶν, ἐπὶ τοῖς μὲν ἰω-
άννῳ, ὡς ὀπίσσω πῶν νεωτερισμοῦ τῶν ἐκκλησίας ἐγέρθη, καὶ τὰς δεικνόντων τῷ χη-
ρονοίαν παρὰ τοῖς μὲν παρὰ τοῖς μὲν νόμοις ἐκκλησίας ἐκκλησίας. ὑπὸ δὲ λύπης, καὶ τὰς ἀνείων
ἀνείων αὐτῷ παρὰ τοῖς μὲν καὶ τῷ πολλῶν δέξας διέβησεν. ἀνείων καὶ τὸ ὅτι
ἀνείων τὸν τότε συμβῶν ἐκκλησίας.

Οὗτος γὰρ μείζων ὢν τῷ βασιλέως δυνούχων μόνος καὶ παρὰ τοῖς μὲν ἵσμεν ἢ
ἀνείων μόνον, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀνείων ἐκκλησίας. ἐπεὶ δὲ τῆς παρὰ τοῖς μὲν δυ-
ναμείως ὅτι ἐκκλησίας τὸ μόνον, καὶ τὰς συμβαίνουσας ἐν τοῖς ἀνείων τοῖς παρὰ
τοῖς μὲν μεταβολαῖς, ἐπεχίρῃ τὴν ἐκκλησίας ἀφύκειν ἱκέτας θεοῦ δι' αὐτὸν ἐνθάδε

[illegible]

Επει γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αἰρέσεως ἀφαιρεθέντες τῶν ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει
ἐκκλησιαστικῶν ὅτι τῆς θεοδοσίου βασιλείας πρὸς τῶν τειχῶν ἐκκλησίαν ἔχουσιν
πρὸς τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ σοφίᾳ συνήχοντο, καὶ εἰς συστήματι μεριζομένοι, καὶ
τὴν τῶν ἀνιφάνων ἔξουσίαν ἐφαλλον, ἀκροτελεύτια σὺν τῇ ἡλικίᾳ πρὸς τὴν αὐτῶν
δοξάν πεποιτημένα. ὡς δὲ τῶν αὐτῶν δημοσίᾳ φάλλοντες εἰς τοὺς ὁδοῦς ἀπὸ
σοφίᾳ, εἴτα καὶ ἐκκλησιαστικῶν. ἐποιοῦν δὲ ὧδε, ἐν ταῖς ἐπισκοπῇ εὐδοκίᾳ καὶ τῇ
πρὸς τὴν καὶ τελευτήᾳ τῆς ἐξουσίας ἡμέρᾳ. τελευτῶντες δὲ καὶ πρὸς ἐμὴν καὶ ὡ-
δαὶς πρὸς αἰθερῶν, ποὺ εἰσὶν οἱ χεῖροντες τὰ τελευτῶν δυνάμει, ὅς ἐπερ. ποιεῖ
τοὺς ὕμνοις ἀναμνηστικῶν. διέσας ὅτι ἰωάννης μήνινες τοῖς ὕμνοις ὑπακούσιν τῶν ὡ-
αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι τὴν ἰσὺν ἔξουσίαν τῆς φάλλοντες τὴν αὐτῶν λαὸν πρὸς
πει. ἐν ὁλίᾳ δὲ ἐπιστημώτεροι γινώσκοντες, τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας αἰρέσεως ὡς
ἐμὴν τῶν πλήθων καὶ τῇ πρὸς ὁδῶν, καὶ γὰρ διὰ καὶ σαυρῶν ὡς γινώσκοντες μετὰ καὶ
εἰς ἡμῶν πρὸς αἰθερῶν αὐτῶν, καὶ δινοῦντες τῆς βασιλείας γαμετῆς ὅτι τοῦτο
τέτακτο. τὴν αὐτῶν δὲ πλάττω καὶ τοὺς ὕμνοις πρὸς ἐκκλησιαστικῶν. εἰς ὅτι
ἡ ἐκκλησιαστικὴ οἱ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αἰρέσεως, ἡ ἀμυνόμενοι τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
ἐκκλησίας, εἰς μάχην κατέστησαν, ὅς κτείνοντες ἴνες ἐκτείνοντες. ὁ δὲ βέλων
τοῦτο γὰρ ὄνομα τῆς βασιλικῆς δινοῦντες, λίθωντες τῆς μετὰ τοῦ βολῆς. κινητοὺς δὲ
πρὸς ὁδοῦ ὁ βασιλεὺς ἐπαύσε τῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αἰρέσεως καὶ τοῖς αὐτοῖς συν-
δοῖς. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐξ αἰτίας τοῖς αὐτοῖς τὴν εἰρημὴν ἔξουσίαν ὡς
ἐμὴν, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν διέμενον. ἰωάννης δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τῶν ἐπὶ ἐκκλησίας
λόγων πρὸς μὲν τῆς δημοῦ ἐπεδίδου ὅς φήλουν. μετὰ δὲ πρὸς τοὺς δυναμῶντες καὶ
τοὺς ἐκκλησιαστικῶν ἐν τῇ κατ' αὐτῶν πρὸς ἐκκλησίας. τοὺς μὲν γὰρ ἀδικουμένους ὡς, ἡ ἐκκλησίας
δὲ πλάττω καὶ ἀσβεβεία, καὶ ἡ δυνάμεις ἀσέμνους διεφθαρμένους, ἀνῆκε πρὸς ἀρετῶν.
Ἡ ὕψιστος

ἔσθ, τοῦτο γὰρ ἡ ὄνομα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τῆ ἐκκλησίας καὶ γνώμη θεοφίλου
 κεκοινωνηκέναι τὸ γινώσκον ἰσχυρίζετο, καὶ μὴ τυχεῖν τούτων, ἰσίδωρον ἔλεγε. ὁ δὲ, ἐ-
 τυχεῖν μὲν ὅτε εἰς ῥώμην ἀποσταλῆς. ἐπαρξάμενος δὲ ἀληθῆ λέγειν τὸ πέποιθεν ἐμὴν τυ-
 ρῆσεν. ὡς συκοφαντηθεὶς δὲ θεόφιλος χαλεπήνας ἀμφοτέρω ἐκκλησίαις ἐξήλασε.
 καὶ οἱ μὲν, τὰ δὲ λέγεισι. ἦν γὰρ μὲν συνενομήτων τούτοις τοῖς μοναχοῖς ἀνδρὸς οἷον
 πιστεύεσθαι ἐπιτόμιον διττῶν αἰτίων θεοφίλων γινέσθαι τὸ παρὰ ἰσίδωρον δις-
 μηρείας, κοινῶν μὲν αὐτῶν τε καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ, καὶ τοῦ μὴ τυρῆσαι περὶ τῆς οὐ-
 ῶς τῆ θεοφίλου ἀδελφῆς παρὰ τῆ κληρονομίας γραφείσης· ἰδίαν δὲ, καὶ τὸ χρημίσ-
 αὐτῶν παρὰ σφετέρων μὲν ὡς ὅτι ἐξέτω πατρὶον, ὅτι χρημίστι θεοφίλου τούτων
 λαμβάνειν, ὡς δεδαπνημένον εἰς οἰκοδομὰς ἐκκλησιῶν, ὅτι ἐνεδίδου, ἀμεινον
 εἶναι λέγων τὰ ὅματα τῶν καμνόντων, ἀναοὶς θεῶν κυριώτερον νοεῖν ὅτι, δι' οὗ καὶ τὰ
 χρημίσματα περὶ χεῖρας τοῦ παρ' αὐτοῦ σφαιρούμενος ἀνεοῖν, ἢ τοῖς οἰκοδο-
 μείν. ἀλλ' εἴτε ἐν ἰσίδωρον, εἴτε ἐξ αἰτίας ἐτέρας ἀφαιρεθεὶς παρὰ θεοφίλου τῆ κοι-
 νωνίας ἰσίδωρος, ἦλθεν εἰς σκῆτιν, ὡς παρὰ ἐτέροις τοῖς ἐνθάδε μοναχοῖς. παρὰ
 λαβὼν δὲ ἱναὶς ἀμμάνιος, περὶ γινέτω παρὰ θεοφίλου, καὶ τῆ κοινωνίας ἀποδοῦναι
 ἰσίδωρον ἐδείξεν. ὁ δὲ, τότε μὲν παρὰ θυμῶς ὑποχέσθαι λέγει. χρόνου δὲ ἀφ' ἡγε-
 νομένου, ὡς ὅτε ἐν αὐτοῖς πλέον ἰσίδωρος. δῆλος δὲ ἐγγενὴς θεοφίλος παρὰ κρουό-
 μινος, ἀποδαγόμενος πῶς αὐτῶν παρὰ σελόντες, ἀπὸ τῶν τῶν ὑποχέσθαι πλη-
 ρυνῶν. ὁ δὲ, ἱναὶς τῶν μοναχῶν ἐν δημοσίᾳ φερούμενος· ὡς τε φόβον τοῖς ἀλλοῖς ἐμ-
 βαλόν. ἢ μὴ τε ἐξέσθαι. ὁ γὰρ ἀμμάνιος ἀμὰ πᾶσι τοῖς σὺν αὐτῶν μοναχοῖς δόξαν-
 τες τοῖς παρ' αὐτοῖς τῶν φερούμενος εἰς μετὰ δόντιν ὅτι τῆ δεινῶν τοῖς κατὰ τῶν μόνους ἔχθρην,
 ἐτοίμως ἐνδὸν εἰσενέχθαι. ἐπελόντες δὲ, ὅτι ἐπὶ ἐξείναι ἰσίδωρος. μαθὼν δὲ
 τὰ δὲ θεόφιλος, ἐδήλου παρὰ εἰς αὐτὸν καλῶν τοῖς ἀνδράσιν. οἱ δὲ, τὰ μὲν παρὰ αὐτὸν
 παρὰ τῶν μόνους σφᾶς ἀφ' ἡγεῖται. μὴ δὲ γὰρ εἶναι δίκαιον δημοσίᾳ ὑβρισμένους
 ἀνδράσιν τῆς φερούμενος ἀνέσθαι. ὕστερον δὲ ἐνδόντες, ὡς αὐτὸν ἦλθον. περὶ αὐτοῖς
 μόνους δὲ αὐτοῖς, ὡς οὐ παρ' αὐτῷ λυπήσθαι, ἀπέπεμψεν, καὶ κατὰ εἰς αὐτὸν δὲ ἐδά-
 κνεν, καὶ ἡ ἀνὰ κτεῖ, καὶ κακῶς ποιεῖν ἐπεβούλευσεν. ἀπορῶν δὲ ὁ, ἱναὶς δὲ αὐτοῖς
 κακὸν ἀκτῆμονας ὄντας, καὶ πόρτων πλὴν σοφίας ὑποφωτῶντας, ἐγὼ παρὰ πλὴν
 ἡσυχίαν ἐλάττω. καὶ ἐπεὶ ἡπίστατο ἐξ ὧν αὐτῶν σπουδαίως διχάζοντο, μεμφομένοις
 τοῖς ἀνδραπομορφοῦν τὸν θεὸν δοξάζουσιν ὡς τὰ ὠμολογίους φερούμενος, σπου-
 δασε παρὰ τὸ μοναχὸν πλῆθος δῆλως ἔχειν δόξης. ἐν τούτῳ δὲ δεινὴ τις ἐρεῖς ἐν
 τοῖς μοναχοῖς ἐκέρχεται, καὶ τὰς διαλέξεις ὅτι ἐν κόσμῳ παρὰ εἰς αὐτοῖς ποιούμενοι,
 περὶ τῶν ἀλλοῖς ὅτι ἡγεῖται. ἀμὰ τε καὶ αὐτῶν διαβολὰς παρὰ τῶν σκῆτι-
 σσιν, καὶ εἰς αὐτοῖς παρὰ τοῦ δέοντος, ἀνὴρ παρὰ τῶν μαθόντες τὰ δὲ οἱ ἀμὰ τῶν

Ττ. ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΤΣ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

54475

ἀννης μὲ εἰς ταυτὸν σίωχθῆναι ἀπέφυγν. ἰδίᾳ δὲ συγκαλῶν τοῖς ἐκδημοῦντας ἐκ-
 κωνσαν ἵν' οὐ πόλιν ὅτι σὺ ποιεῖς, ἐπεδείκνυτο ἡ φιλοφρόνησις καὶ τὸ ὠρεῖν τοὺς λόγους, καὶ
 ἵνα δὲ ὅτι φιλοφρόνησις ἐπέσειεν. οἱ δὲ πλείους πρὸς τὴν σὺν τοῦ θεοῦ ἔκδοσιν ἐ-
 πίσχευον, καὶ ἀνὴρες ὅτι φανίου καὶ ἡ ψαλ. οὐτε γὰρ ἔφη ὅσον εἶπ' τὸν πάλαι τε-
 τελευτήκοις ὑβρίζειν, οὐτε βλασφημίας ἐκτός, πλὴν τῶν παλαιότερων Δα-
 βιδῶν κρίσιν, καὶ τὰ πρὸ ἐκείνων δεδοκιμασμένα ἀγείρειν. ἅμα τε λέγων, καὶ βί-
 βλόν τι τῶν ὠρεῖν τοὺς λόγους διεξήλθε, καὶ χειρώδην τῶν ἐκκλησιῶν τὰ ἀνε-
 γρωσμένα δείξας, ἄποπον, ἔφη, ὡς μὲν οὖν οἱ ταῦτα Δαβιδῶντες. κινδυ-
 νάουσι γὰρ ταῦτα ὑβρίζειν, ὡς ὧν οἱ λόγοι. ὁ δὲ ἰωάννης δὲ ἀδούς εἶχεν ἔτι τὸν
 ὅτι φανίου, ὅς πρὸς ἐκείνους ὡς ἐκκλησιάζειν, καὶ σὺν οἰκον ἔχον. ὁ δὲ οὐτε βί-
 οικεῖν, οὐτε βίβλ' ἔχοντα ἀπὸ ἀντεδήλου, εἰ μὴ καὶ ἡ φιλοφρόνησις τῶν ὠρεῖν τοὺς λό-
 γους, καὶ δὲ σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξήλθε. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ποιεῖν παρὰ δίκης οὐ
 δίκην ἠρεῖτο, καὶ ἀνεβόητο, μὴ δὲ ὅτι τελευτᾶ σὺν ἀξέως ἐν τῇ ἐπιτομῇ
 τῶν ἀποστόλων ἐκκλησία, κατεπελάσσον οἱ ἰωάννου δυσμενὲς παρὰ τὴν ὅτι
 φανίου, καὶ δημοσία ἀπακηρύξαι ὅτι τοῦ λαοῦ τὰς ὠρεῖν τοὺς λόγους βίβλους, καὶ τοῖς ἀμ-
 φὶ τὸν δὲ σὺν τοῖς ἑαυτοῦ φρονοῦντας ἐν ταῦτα δὲ καὶ τὸν ὅτι σὺν τοῖς πο-
 λεως Δαβιδῶν, ὡς ἐκείνοις παρὰ σκεῖμα. καὶ οἱ μὲν, τὰ δὲ ἐσπούδαζον. ὡς οὖν
 γὰρ αὐτὸν οὕτω συγχρούσθην παρὰ τὸ πλῆθος. τῇ δὲ ἐξῆς ὅτι τὸν παρὰ τὴν ὅτι
 φανίου ἐγὼ εἰς ἡδὴ τῆς ἐκκλησίας ἐτύχην. ἀπαρτήσας ὅς αὐτὴν ἀραπίων παρὰ
 ἰωάννου ἀποσταλῆς ἦσαν γὰρ τὰ τῇ παρὰ τὴν βιβλίον, ἐμὴν τὴν μὴ
 τε δίκην ποιεῖν, μὴ αὐτὴν συμφέροντα, εἰ τὰ παρὰ τῆς ἐν ταῖς πλῆθ' ἡ γὰρ σὺν κί-
 νησίσης, αὐτὸς κινδυνεύει ὡς αἴτιος γενεῶν. καὶ ὁ μὲν ὡς ἀνεκόπη τῆς ὅτι τοῦ-
 το ὅρμης.

Εν ταῦτα δὲ σὺν τῇ νοσῇ τῆ βασιλέως παιδίον. παρὰ τὴν δὲ οὐσα ἡ μή-
 τηρ μὴ τι πάθοι, πέμψασα παρὰ τὸν ὅτι φανίου, ἐδείκτο ἡ χεῖρα ὡς αὐτὴ. ὁ δὲ,
 ζήσεσθαι τὸν κἀμνοντα ὑπέχετο, εἰ τοῖς ἀμφὶ δὲ σὺν τοῖς ἀρετικαῖς ὄντας ἀποστα-
 φείη. ἐπεὶ δὲ βασιλεὺς, τὸ ἐκόν, ἔφη, παιδίον, εἴη δοκῇ τὰς τῶν λαμβάνειν, ταῦτα ἔ-
 σω. κύριος γὰρ ὁ δόξας, πάλιν ἀφαιρήσεται. αὐτὸς δὲ εἰς τὸ οἶος τε τῆς νεκροῖς ἀνεγείρειν,
 ὅς αὖ ὁ σὺν δὲ σὺν τοῖς ἀρετικαῖς τε διήκει. ἔτυχε γὰρ ὅς παρὰ πολλοὺς τελευτήσας κρι-
 στίων, ὃν ἀδελφὸν ὄντα φούσκωνος καὶ σαλαμίου ὡς ὅτι οὐκ ἔχοντες δηλωθέντων με-
 ναχὸν βίβλ' οἰκον ἔχον, δὲ σὺν τοῖς ἀρετικαῖς αὐτὴν κατέστησεν. οἱ δὲ ὡς ἀμμιώνιον, τοῦτο
 γὰρ αὐτὴ τῇ βασιλίδι, παρὰ τὸν ὅτι φανίου ἦλθον. πρὸς μὲν οὖν δὲ αὐτὴν ἵνες εἶεν, ὡς
 λαβὼν ἀμμιώνιος, οἱ μακροί, ἔφη, ὡς πάντες. ἀλλ' εἰ πᾶν ποτε μαθητῶν ἡμετέρων
 ἡ βίβλ' ἔχοντα ἐν τῇ σὺν τοῖς ἀρετικαῖς, ἡ δὲ ὡς ἐμὴν ἦσαν. τοῦ δὲ ἀποφύγεσθαι, πάλιν ἠρετο. πᾶ-
 ρεν οὐκ ἀρετικαῖς εἶπ' σφᾶς νερόμικτος, μὴ δὲ ἔχον ἔχον τῆς αὐτῶν γνώμης.
 ἀκηκοέναι δὲ ὅτι φανίου λέγοντος, ἡμεῖς δὲ, ἔφη, παρὰ τὸν ὅτι φανίου πεποιθᾶμεν.
 μαθητῶν γὰρ τοῖς σὺν τοῖς ἀρετικαῖς πολλὰς, καὶ σὺν τοῖς ἀρετικαῖς ὡς ἐκείνους ὅτι
 πλὴν ὅτι παρὰ τὸν ἀκυρώτως ἔχον. βουλομένων τε πολλὰν λειδορῆσαι καὶ ὡς
 ἀρετικὰν Δαβιδῶν ὡς τῇ τῇ τῇ τῇ, ὡς εἰκός, παρὰ τὸν ὅτι φανίου ἀπαρτήσας.
 ὅς οὖν ἐγὼ εἰς ἀκοῆς ἐρήμιον καὶ ἀδικάζειν, ὡς ὅς αὐτὸς πεισθεὶς κατέ-
 γινωσκων, οὐτε βίβλ' αὐτῶν τοῖς δὲ λέγουσιν ἀποδοῦναι. ὁ δὲ ὅτι φανίου ὅτι τῇ

μετεωώτερον παροδ' αλεχθεις, απεπεμπε τοις ανδρας. ου πολλω δε υστερον απεπλευσεν εις κυπρον, η ηης επι κωνσταντινουπολεως αφιξεως καταγοις, η τε θεοδ' χρησθης και τον αυτη θανατον ως εικος αυτη παρομινυσθης. πλεων γδ ωρον εις κυπρον ηγθειν επεβουησε. λεγεται γω τοις αυτη συζητουσιν επισκοποις επι παλαστρον, μηλων βαμην τε σκαφεις, αφημι υμιν πλεον εκει, κα τα βασιλεια, ε' πλεον υποκρισιν. εγω δε, απειμι. απευδω γδ παρ' ου απευδω. κα κεινον δε εισε' τι νυν πολλω οντα τον λογον επυρομινω, ως επιφαινω μηδ' ιωδυνης πλεον εν τη παλαστη τελευτω παρομινυσεν. ο δε ενεινω, επισκοπος η κατ' αρεσιν. εν ω γδ διεφεροντο, ο μηδ' εδηλωσεν ιωδυνη, η πιζω σε μη αποθανειν επισκοπον. ο δε ιωδυνης αντεδηλου, ου δε εγω σε, ηης σης επιβησεσθαι πολεως.

157 Επει δὲ ἀπὲρ πλῆθυνεν ὅτι φαίσιος, ἐκκλησιασίων ἰωάννης κοινὸν καὶ γυναικὶν
 διεξήλθε φόρον. ἀνιγματοδῶς δὲ συλκεῖσθαι τοὺς καὶ τῆς βασιλέως γαμετῆς τὸ
 πλῆθος ἐδέχετο. οἱ δὲ τοῦ ὅτι σκόπου δυσμενέας, καὶ αὐτὸν τὸν λόγον ἐκλαμβάνον-
 τες τῇ βασιλίδι διεκόμιζον. ἡ δὲ τοῦτο τὰς ἀνδρὶ πλὴν ἔβριον ἀπωδύρετο, καὶ θεό-
 φιλον κέρειναι, καὶ στυγερὰ ποιῆναι κατήπειρε. στυγερὰ γὰρ ἔθε δὲ, ἐς συλκεῖσθαι
 αἶζε τῶντα καὶ συλκεῖσθαι ὁ γὰρ δὲ, οὐ πῶς τῆς παροτρύνει ἀπαλλαγῆς λύπης.
 ἀλλὰ παρὰ τὸ οὐτως ὡς ἐτύχειν, ὅτι τοῦτον ἰωάννης παροτρύνει τὸν λόγον, ἡ ὡς
 ἴνες λέγουσιν, ἔχοντο ὡς ἡ βασιλὶς ἐπέσειεν ὅτι φαίσιος ὅτι βουλομένη αὐτὰς, ἀ-
 κριβῶς ἐκὼς ἔχω λέγειν. ἐκὼς εἰς μακρὰν δὲ καὶ θεόφιλος κέρειναι εἰς γυναικὶν
 πλὴν βιθυνῶν, καὶ δῆλοι πολλὰν πόλεον ὅτι σκόποι, οἱ μὲν ἔχοντο θεόφιλον παρὰ
 τες. οἱ δὲ βασιλέως παρὰ τὸ γὰρ μετὰ κληθέντες. αὐτοὶ δὲ μέγιστα ζῶντες,
 ὅσοι τε τῶν ἐν αἰσῇ τῆς ὅτι σκόπῃς ἀφῆλυντο τοῦτο ἰωάννου, καὶ ὅσοι ἀνδρὶν δῆ-
 λως αὐτὰς ἀπηρτάνοντο. ἡ δὲ καὶ εἰς ἀγνότητος ἡνέκα καὶ θεόφιλος παρὰ τὸ
 εἰς χαλκηδὼνα ἀφίκοιτο. στυγερῶντων δὲ πάλιν εἰς τῶντα καὶ δαδὲ, καὶ βουλομέ-
 νων ὅπως αὐτοῖς καὶ γνώμην παρὰ τὴν ἡ καὶ ἰωάννου ὅτι χεῖρσις, κυεῖνος δὲ ἡ-
 γαῖτο τότε τῆς ἐν χαλκηδὼνι ἐκκλησίας, καὶ καὶ τὸ συλκεῖσθαι ἰσως θεόφιλον παρὰ τὸ
 μένος. καὶ γὰρ ἀγνότητος, καὶ δῆλως ἀφῆλυντο ἰωάννη τυχερῶν, πλῆθος αὐτὸν ἐ-
 λαιδὸρ. ἀρχαῖα δὲ τοῦτων τῶν ἔβριον ἐδοξεν αὐτὸν μελίσθαι δίκην. μῦρουτῶς γὰρ
 ὁ ἐκ μετὰ τῆς αἰσῇ στυγερῶν τοῖς ὅτι σκόποις, ἀκων αὐτὰς παρὰ τὸν ποδῶν ἐπὶ
 τῶν. ὁ δὲ καὶ δὲ, ἐκὼς ἐπὶ τῶν τοῖς δῆλοις ἱερῶσιν εἰς κωνσταντινὸν πόλιν ἐπε-
 ραιώθη, καὶ παρὰ αὐτῶς ἔθιμον παρὰ τὸ καὶ καὶ ἰωάννου ὅτι βουλομένης. μετὰ τῶ-
 ντα δὲ κακῶς ἀφῆλυντο πολλὰ καὶ ἔχοντο τῶν ἰατρῶν, ἀπερτάνει τὸ σκῆλος ὅτι
 γυμνασίου γὰρ στυγερῶν, τὸ παρὰ ἐπενέμετο σῶμα. ὡς καὶ τὸν ἔπειτα πόδα, τῶν τὸν ὁ-
 πομεῖναι τῇ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς. ἀλλὰ καὶ μὲν, οὐ πολλὰ ἔπειτα ἐν τῇ ὁδῶν
 ἐπερτάνει τὸν βίον.

Περαιωθέντι δὲ θεοφίλῳ, ὁ δὲ εἰς ὧν κωνσταντινουπόλεως κληρικῶν ὑπὸν τελοῦν, δῆλος γὰρ ὡς ἡδη τὰ ὑποσχετὰ δυσμενῆς. τὸ δὲ τῶν ἀγροδρεῶν ναυικὸν ἐν δημοῦντες ἐλθεῖν ὧν δὴ πλείων καὶ μάλιστα τῶν πτηγῶν, ὁμοῦ σιωχέησθαι, καὶ παρορμῶς αὐτὸν διφρημοῦντες, ἐδέξαντο. τῷ δὲ αὐτῶν δὲ ἑὴν ἐκκλησίαν, εἰς βασιλικὴν οἰκίαν ἦλθεν, ἐν ἧ καὶ αὐτὸν αὐτὰ ἡσυχάζει. ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἐγνώσαντες αὐτὸν ἀπερῶσαντο, καὶ κατηγορήσαντες αὐτὸν, ὡς ἐχθρὸν αὐτῶν ἦσαν, αὐτὸν ἐκείνῃ οἰκίᾳ ἀπέβησαν.

ρας ἔχον ἐδόκει, ἦκεν εἰς δριῦν. χαλκηδόνος δὲ τοῦτο παρὰ δαφνόν, ῥουφίνου τῷ ὑπα-
 γκοῦ νῦν ἐπώνυμον, ἐν ᾧ βασίλειά ἐστι, καὶ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ αὐτὸς ῥουφίνος
 ὅτι ἐν αὐτῇ πέτρῳ καὶ παύλῳ ὦν ἀποστόλων ἐδείξατο, καὶ ἀποστόλον ἐξ αὐτῶν ὠνό-
 μασε. πλησίον δὲ μοναχοὺς σιωπῶντες οἱ τῆς ἐκκλησίας τὴν κλήρον ἐπλήρωσιν.
 ἐν αὐτῷ δὲ σιωπῶντος θεοφίλου ἀμα τοῖς δῆλοις ὅτι σκόποις, καὶ μὴ τῷ ὡριμῶντος
 βιβλίων ὁ δὲ ἐπεμνημόνευσε. τοῖς δὲ ἀπὸ σιότητος μοναχοὺς εἰς μεταβολὴν ἐ-
 κάλει, μήτε μνηστικακεῖν, μήτε κακῶς ποιῆν ὑποχρέωτος. ὅτι βουόντων δὲ τοῖς
 συγγνώμῃ αἰτεῖν ὦν θεοφίλου ἀπουδαστῶν, καὶ παρὰ τοὺς μὲν τῶν τῶν ζωοδόν
 ἰκελεύειν ὑπὲρ αὐτῶν, λαοφθίντες οἱ μοναχοὶ καὶ τοῦτο ποιῶν νομίσασις πολλῶν
 ὅτι σκόπων παρὰ κατηγόρων τοῦτο δὴ τὸ ζωῶντες αὐτοῖς λέγειν. καὶ ἀδικῶν * συγ-
 γωρησὶν ἐφασκεν. θεοφίλου δὲ ἐβόμῃς ἀποσταλέντος, καὶ τῶν κοινωνῶν αὐτοῖς ἀ-
 ποδόντος, διήλυθη ὦν παρὰ σκήτιν ἀδικημάτων ἢ ἐξέτασις, ὅτι οἱ μὲν οὐκ ἀνὴρ ζω-
 ῶν, εἰ συμπεριήσαντο τοῖς δῆλοις μοναχοὺς δόσκορος τε καὶ ἀμμάνιος. ὁ μὲν γὰρ ἦδη
 πρῶτον πελάγησας, ἐτάφη ἐν τῇ μωκίου τῷ μὲν τυρὸς ἐπὶ αὐτῷ ἐκκλησία.
 ἀμμάνιος δὲ ἐν ἀλγος τὸ σιωπῶντος παρὰ σκόπων μὲν, ἐμαλακίᾳ τὸ σῶμα.
 παρὰ αὐτοῦ δὲ εἰς δριῦν, χαλεπώτερον ὑπὸ τῆς νόσου διετέθη. καὶ μετ' οὐ πολὺ τε-
 λούτα τὸν βίον, καὶ παρὰ τῷ πλησίον μοναχῶν ἐνταδὴ κείται, λαμπαρὸς ἡξιώ-
 τηται φθῆς. ὁ δὲ θεοφίλος ὡς ἐπύθετο, λέγειν δακρύσαι καὶ εἰς πόλιν εἰπεῖν, ὡς
 ὁ δὲ εἴη ὦν κατ' αὐτὸν μοναχὸς οἷος ἀμμάνιος, εἰ καὶ αὐτὸν παρὰ τῆς αἰτίας ἐλθέ-
 ῖτο. παρὰ τῶν δὲ μὲν αὐτῶν καὶ τοῦτο κατ' ἡρώμῃ. ἡ δὲ σιωπῶντος ἀποδόντος ζωο-
 κέλεσε τοῖς κωνσταντινουπόλεως κληρικοῖς, κατηγέρεσιν ἀπειλήσασα κατ' αὐτῶν ἀπει-
 θουμένων. ἐκδήσε δὲ ἐν ἰωάννῃ παρὰ ἀπολόγιον. ζωὸν αὐτῶν δὲ πρῶτον παρὰ
 τῶν ἐφ' ἀπὸ πῶνα, καὶ τῶν εἰον παρὰ πῶνα, καὶ παύλον ἀναγνώστην. ὁ δὲ ἰωάννης δὲ
 λους τὴν ἰνῶν ὦν ὅτι τῶν αὐτῶν κληρικῶν, καὶ δημήτριον τὸν πεινιούτως ὅτι
 σκοπον πέμψας παρὰ αὐτοῖς, ἔλεγε μὴ ἀποφύγειν τῶν κρίσιν. ἐβόμῃς δὲ ἐπὶ
 πρῶτον μάστιγι κατηγέρεσιν, καὶ τῶν γραφῶν ὅτι σκόπων, ὅτι μείζονος ἀ-
 πολογεῖσθαι σιωπῶντος. μὴ γὰρ αἰρεῖται ἀνὴρ πῶν ὑπομνήσιν, καὶ παρὰ τῶν ἐχ-
 θρῶν ἀνέχεσθαι δικαστῶν. ὡς ἀπειθουμένων δὲ σιωπῶντος χαλεπαίνοντων αὐτῶν, οἱ
 μὲν τῷ τῶν ἀδελφῶν δεισδύλατοι, ὅτι ἐπὶ ἀνέστρεφον. δημήτριος δὲ, καὶ ὅσοι τῷ
 ἰωάννου παρὰ τῶν σιωπῶντος, ὡς αὐτὸν ἐπὶ τῶν λον. κατ' αὐτῶν δὲ τῷ ἡμέραν
 ταχυγράφος ἐκ τῶν βασιλέων παρὰ τῶν ἡρώμῃς, τὸν μὲν κατηγέρεσιν παρὰ τοῖς
 ὅτι σκόπων ἦν. τοῖς δὲ μὴ μὲν καὶ τῷ κρίσιν. ἐπεὶ δὲ τεράκις κλητὸς οἰκου-
 μενικὴν ἐπεκαλέσθη σιωπῶντος, ὁ δὲ ἐπὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, πλὴν, ὅτι κλητὸς οὐχ
 ὑπήκουσε, κατηγέρεσιν αὐτῶν.

Τὸ δὲ πλῆθος ὡς τῶν ἐγὼ ἐν κωνσταντινουπόλει καὶ δείλιον ὅτιαν, παρὰ τῶν
 σάσιν κεκίνητο, καὶ σιωπῶντος εἰς τῶν ἐκκλησίαν, ὅτι τὰ πολλὰ ἀνέχεσθαι, καὶ
 ὡς δὲ οἱ μείζονα σιωπῶντος καὶ αὐτῶν δὲ λαοφθῶν. κατηγέρεσιν τῶν ἐκ βασι-
 λέως παρὰ τῶν αὐτῶν εἰς ὑποφάν αὐτῶν ἀπάγειν οὐ ζωοφθῶν. ὁ δὲ δείσις
 μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκκλησία πλῆθος, ἢ ὡς βασιλεὺς ἀπειθουμένων, ἢ τὸν δῆμον παρὰ
 τῶν, ἡμέραν τῶν ἀπαρέντος τοῦ πλῆθους μὲν τῷ κατηγέρεσιν, καὶ μεσημ-
 βριαν λατῶν, ἀπέχεσθαι τῶν ἐκκλησίαν. ἡ δὲ αὐτῶν ἀπαρμέντος, χαλεπῶς ὁ λαὸς

Tt.iiii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Θεόφιλος δὲ ἀπαρῶν οὕτως χηρύσσας, τοῖς κηρύουσιν ἐκεῖ ἐπαρρη, καὶ ὡς πα-
ρὰ τοῦ μύθου εἰς τὸ φανερὸν ἀφελήθη ἰωάννῃ ὡς παρὰ τὸ νόμος μὲν καθάρεσιν
ἱερῶν μύθον. ἥδη γὰρ τοῖς κηρύουσιν παρὰ τοῦ μύθου, οἱ ἀφ' ὧν κίνησιν τοῦ δήμου πα-
ρα τοῦ μύθου ἐπαρρηγῆναι ἐβιάσαντο. τοῖς δὲ ἡρακλείδου κατηγόροις δικαστήριον καὶ
ἀπόντος κηρύττειν, οἵηται ἐκείνους ἀλογώτερον πως ἀπὸ τῆς ἀρήσης τῆς ἰωάννης
καθάρσεως. ἀντερωμένων δὲ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδεῶν ὡς ἐν ἡμίμον ἐσθὲ ἐκκλησια-
στικὸν τὸ ἀπόντα κρίνεσθαι. τῶν δὲ, παρὰ τὸν θεόφιλον τὰν αὐτῶν ἰσχυρίζομένων, ἐπι-
λαβόμενοι τὸ ἐκείνους ἐλαττωμένους τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν πλῆθος, καὶ ὁ κων-
σταντίνου πόλεως λαὸς, εἰς ἀγέλης ἐκέρχοντο. ὡς πολλοὶς τραυματίας θύεσθαι,
ὕψος δὲ καὶ ἀπολέσθαι. δεισμονίας δὲ τῆς σπουδαίας καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσκοποι πλὴν τῶν
τῶν ἰωάννου φρονούντων, φυγῇ πλὴν κωνσταντινουπόλιν ἀπέλιπον. τὸ θεόφιλος δὲ
αὐτῶν καὶ μηδὲν ἀναβιβάζομενος ἥδη τοῦ χηρύσσοντος ἐκέρχοντο, φάλαγγας ἀμαρτω-
λῶν ὡς μοναχῶν, ἀπέπλυνον ἐς ἀγέλας ἀνδράν. ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους ὡς συμ-
βῶν, κατήρειν ἐς γῆρας, πόλιν μικράν, ἀμφὶ πεντήκοντα σάββατα τῆς πηλίου ἀφε-
στῶσαν. τελευτήσαντος δὲ τότε τῆς ἐκείνου ἐπίσκοπου, οἱ μὲν πολλοὶ, ὡς ἐπὶ τῷ
μύθῳ

μὴν ἐψηφίσαντο νιγάμμωνα παρσατεῖν τ' αὐτὶ ἐκκλησίας, ἀνδρα ἀγαθὸν καὶ
 μοναστικῆς φιλοφιλίας ᾧς ἀκρον ἔχοντα· ὅκει δὲ παρ' αὐτοῦ ἀγέτος ἐν οἰκῇ μαλὶ κα-
 τείρξας ἑαυτὸν ἐλπίσις πλὴν θύραν ἀποφράξας· ἀποφράζοντα δὲ πλὴν ἱερωσύ-
 νῳ ἔχοντι τὸ παρὸς αὐτὸν θεόφιλος, σὺν ἐβούλῳσε καὶ ἀδέχεσθαι τὸ παρ' αὐτοῦ χη-
 ροτονίαν. ὁ δὲ πολλάκις παρηγορησάμενος, οὐκ ἔπειθεν. αὐριοι εἰσι φίλον, ἔφη,
 παρ' αὐτὸν ὡς πάτερ· ὥστε με σήμερον τὰ κατ' ἐμαυτὸν ἀφαιεῖναι. ἐπεὶ δὲ τῇ ὑπε-
 ραίᾳ καὶ τῇ σὺν κείμῳ ἦλθε καὶ πλὴν θύραν ἀνοίξαν ἐκέλευσεν, ἀγέ δὴ παρ' αὐτοῦ,
 ὁ νιγάμμων ἔφη, ἀνέστη. ἐπεὶ θεόφιλος ἐπαμνεσας, ἠύξατο νιγάμμων τὸ ἐν πατρί-
 ᾳ ἔχειν, πλὴν ἐνθάδε κατέλιπε βιοτὴν. τοῦτο δὲ τὸ μὲν παρ' αὐτοῦ, ἡγεμόντος θεοφί-
 λου καὶ τοῖς ἀμφοῖν αὐτὸν ἔξωθεν ἑστῶσιν. ἀνδραγωγείσης δὲ λοιπὸν ἡμετέρας, ὡς πολ-
 λάκις γεγωνότερον καλοῦντων οὐχ' ὑπήκουε, καὶ ἀβελόνης τοῖς παρ' αὐτοῦ θύρας
 λίθοις ὄντον ἀνδρα νεκρὸν, ἐπεὶ εἰσέλθοντες ἡ ἐδὲ δημοσίας ἡξίωσαν τὰ φῆς, καὶ
 ἀκλήρειον οἶκον παρὸν αὐτοῦ τὰ φῶν ἀποδομήσαντο οἱ ἐπιχώριοι, καὶ ἐπισημύτατα
 εἰσέτι νῦν τὴν ἡμέραν τὴν αὐτὴν τελευτῆς ἀγρῶσιν. ὁ μὲν δὴ νιγάμμων, ὡς τετέθηκεν,
 εἰ γε θάνατον δεῖ καλῶν ὡς ὑπομείναι ἠύξατο παρὸν ἐπισημύτατα τὴν ἱερωσύνην,
 ἡς ἀνέστης ἐπὶ δὲ μετεωρίσθη. ἔσπων ἡγεῖτο. ὁ δὲ ἰωάννης ἐπὶ αὐτὸν εἰς κωνσταν-
 τινὸς πόλιν, ἐπὶ μάλλον κερχελισμένους ὡς λαὸν ἐφάνητο. σιωπῶντες ἦσαν τὸ ἐν κων-
 σταντινουπόλει ἀμφὶ ἐξήκοντα ἐπισκοπῶν, ἀκυρῶν τε τὰ ἐν τῇ ἀρῶν περὶ αὐτοῦ
 να, καὶ αὐτὸν ἔχον τὸν ἐπισκοπὴν ψηφισάμενον διετέλεσεν ἱερομάρτυς καὶ χηρτονῶν,
 καὶ τὸ δὴ αὖτε ἐκκλησίαν ἡ γέμει τοῖς παρ' αὐτοῦ διέπων, ἰωάννα καὶ σεραπίων-
 να τὸ ἐν ἀράκῃ ἡγεῖτο λείας ἐπισκοπῶν κατέστησεν.

Οὐ πολλῶν δὲ ὑπερῶν, ἀνδριάντος ἄρχοντος τὸ βασιλέως γαμεῖνς ἐπὶ πορ καὶ
 φουρὸς κίονος ἀνελθῆναι, ὅς καὶ νῦν ἐστὶ παρὸς μεσημβρίαν ἡς ἐκκλησίας παρ' αὐτοῦ
 τοῦ οἴκου ἡς μετὰ τῆς δουλῆς ἐφ' ὑψηλὸν βήματι, κρότοι τε καὶ δημοφῶδες θεῶν
 ὀρχηστῶν τε καὶ μύμων ἐνθάδε ἐπετελοῦντο, ὡς ἔθος ἦν τότε ἐπὶ τῇ ἀνακλήσει τῆς
 βασιλικῆς εἰκόνων. ἐφ' ὅβρι δὲ τὸ ἐκκλησίας τὰδε γεγενησθαι, ἐν ὁμίᾳ παρὸς τὸ
 λαὸν οἰωμένης διεβόλη. ἡ δὲ βασις ἐν παρσφάτου οὔσης τὴν μνήμης τὴν παρ' αὐ-
 τοῦ λυπηρὰν, ὡς ὑβρισμένη πάλιν ἐμπύσταται θυμῷ, καὶ σιωπῶν αὐτὴς ἐπὶ τῇ
 λαῶν ἐσπούδαζεν. ὁ δὲ, οὐκ ἐνεδίδου. ἀλλ' ἐν σαφέστερον ἐπὶ ἐκκλησίας λοιδο-
 ρῶν αὐτὴν, ὅς ἐκαστος παρὸς ὀργάνῳ· ἰωάννα δὲ τὸν ἀσίδιμον ἐκείνον διεξῆλθε λόγον,
 ἄρξας ἀμῶν ὡς, πάλιν ἡρώδιας μνησθῆναι, πάλιν ὀρχηστῶν, πάλιν ἰωάννου τὴν κεφα-
 λὴν ἐπὶ πίνακος σπουδαζέσθαι λαβῆναι. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ ἄλλοις ἐπισκοπῶν παρ' αὐ-
 τὸν ἦσαν, καὶ λεόντιος ὁ ἀγύρως * ὁ βερροίας, ἐπισημύτης τὴν ἡμετέραν ἡμέραν
 ἡγεῖτο, ὁ μὲν βασιλεὺς, ὡς εἰώθη εἰς πλὴν ἐκκλησίαν οὐκ ἦλθεν. ἐδήλωσε δὲ ἰωάννη
 μὴ κοινῶν αὐτὰ παρὸν ἀνελθόντος τῆς ἐκκλησίας φανῆναι. ἐπεὶ δὲ παρ' αὐτοῦ ἀπολο-
 γεῖσθαι ἔφη, οἱ καὶ ἡγεῖτο δεισφύλιες ἐπεξίεναι τοῖς ἐκλήμασιν οὐκ ἐθάρρουν.
 ἐδόκει δὲ τοῖς δικασταῖς μὴ δεῶν εἰς δολύτρεαν χωρὶν κρίσιν τὸν ὁπωσιῶν κατὰ
 γένεα, καὶ τῆς μὲν δὴ τὸν ἀσίδιμον ἐξήταζον. παρὸς τοῦτο δὲ μόνον ἀπολογεῖσθαι τὸν
 ἰωάννην ἀπὸ τῶν ὅτι κατὰ τρεῖς παρὸν ἐπισημύται σιωπῶν, εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν ἐ-
 κατίσε θρόνον. τὸ δὲ τὴν ἡγεῖτο τῆς κεκοινωνηκότων αὐτὰ μὲν τὴν παρ' αὐτοῦ σιω-
 πῶν παρ' αὐτοῦ, ὡς πλάτων αὐτὰ καὶ ἀφιστάμενων, καὶ δὲ τοῦτο ἱερατικὸν

σφᾶς αὐτοῖς ἔφασκεν διχαζέσθαι πάλιν οὐδὲν αἰαδεδέχθαι πάλιν ἐπ' αὐτοῖς κρίσιν. καὶ
 τῆς πόλεως αὐτὴν ἐξείναι ἐκέλευσεν. διὸ καὶ μὴ δὲ τὸ πλῆθος ἠρεμήσεν. τῷ
 γηρομύου δὲ τῷ ἀπὸ βασιλέως καὶ ταῦτα σὺν ἀπειλῇ ποιῆναι τῶν βασιλέων, λα-
 βὼν τοὺς ἄνδρες φύλακας ἐξῆλθε, τοῦτον μεμφομένους, ὅτι γε τῷ ἀνόμῳ
 τῶν βασιλέων ἔσται μὴ ἀξιοῦναι κρίσεως ἥς καὶ ἀνδροφόνους καὶ γῆσι καὶ μοιροῖς
 μέτεστιν ἐκ νόμου. ὁ δὲ μικροῦ σκᾶφοις φερόμενος αὐτὴν εἰς βίβλιν. ἐκεί-
 νην τε τῷ ἄρχηγῳ εἶχετο τῆς ὁδοῦ. τῶν δὲ βίβλιν ἐπὶ τοῦτον ὅτι βουλομένων
 αὐτῶν, ὡς εἰ ἀφαινοτο ὁ λαὸς ἐπιδιώξῃ, καὶ πάλιν βιάσῃ ἐπιδιώξῃ, φθασάντες ἀ-
 ποκλείσθαι τὴν θύραν τὴν ἐκκλησίας. ἐπεὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ τὴν ἀγμάς ἐγνώριον, οἱ μὲν δρομῶν
 ἠπείγνοντο τῶν βασιλέων ὡς δὴ κατὰ τὴν φύσιν. οἱ δὲ, ὡς δὲ γηρομύου, εἰς φυ-
 γλὴν ἠελύνοντο, ἐπὶ τοῦτον τοῦτον καὶ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ ταῦτα συρρέοντες, καὶ τῶν
 δουλοῦντες ἀνθρώποις. μέγας δὲ τὴν θύραν ἐπέταξε σὺν βίβλιν πολλῇ, τῇ μὲν λίθοις κα-
 τεαχθέντων. τῇ δὲ τῶν βασιλέων ἀνδραγαθῶν, καὶ τὸν καὶ τῶν οὐχὲν εἰς τοῦτον
 σὺν ἀποφυγῶν. ἐν τούτῳ ὅτι πῦρ ἐξαπίνης παύσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἐπέβόσκε-
 το. καὶ πᾶσαν ἀφαινομένην, ἐνεμήθη καὶ τὸν τῶν ἀρχῶν αὐτῇ ἐκ μεσημβρίας
 μέγιστον οἶκον τῆς συκλήτου βουλή. τοῦτον δὲ πάλιν ἀντεπῆρξεν ἀνθρώποις, οἱ μὲν
 ἰωάννην ἐπιδιούκοντες τοὺς αὐτοὺς φερονούσας ἐπαπιδόμους, ὡς χαλεπήσαν-
 τας τῶν πάλιν τῆς σὺν ὁδοῦ ἦσαν. οἱ δὲ συκοφαντεῖσθαι ἰσχυρίζομενοι καὶ τὴν ἐκεί-
 νων τῶν ἀρχῶν σφίσι τῶν ἀρχῶν εἶπε ἀμα τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ αὐτοῖς πυρπολῆσαι βου-
 λήσαντες. οἱ δὲ δείκνυσι δὲ ὅτι μέγας ἔω τῷ πυρὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ
 τῶν ἀρχῶν ἐν σὺν ἐστῆς ἔλας ἐρποντος, οἱ μὲν ἐπιδιώκοντες ἰωάννην εἰς κουκου-
 σὸν διήκον τῆς ἀρχῆς, βασιλέως γράμματα κατὰ δικασθέντα τὴν ἐκείσε οἴκησιν.
 οἱ δὲ τοὺς ἐξωστῆναι αὐτῶν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κληρονομοῦν ἀναγόντες ἐν χαλκιδόνι κα-
 ταίρξαντο. οἱ δὲ τῶν ἀρχῶν πάλιν πόλιν, τοὺς κατὰ μύθους ἀνθρώπους τῶν ἀρχῶν
 σὺν γαμβαίνοντες, καὶ ἐφῆρξον, καὶ ἀνατεματίζον αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

Οὐ πολλὰ δὲ ὑστερον γέγονεν ταῦτα καὶ τῶν ἀρχῶν πόλεως ἐπίσκοπος, ὁρσάκιος καὶ
 νεαυαίου τοῦ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τὴν ἐπίσκοπὸν ἀφ᾽ οὐδὲν ἀδελφός, ἀνὴρ
 τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχῆς. ἔβλεψαν δὲ πάλιν ἐν τῷ τῶν ἀρχῶν τῶν
 αὐτῶν κατὰ τὸν δόξαν κληρονομοῦντες, ποιουῦντες μὲν ἀφ᾽ ἐβούλωντο. αὐτῶν δὲ
 ταῦτα ἀναγινόντες. διέβλεπε δὲ αὐτὸν μέγιστα καὶ τὰ συμβαίνοντα μὲν ταῦτα τῶν
 ἰωάννου ἐπαμνέας. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν καὶ τοῖς αὐτοῖς σὺν οὐδὲν κοινωνῆν ἢ σὺν δὲ
 ὁκέτι ἀνέκτῃν ἡρώων ἀναμειγμένων αὐτοῖς τῇ ἐπιδιούκων ἰωάννην. καὶ τὴν ἐαυ-
 τοῖς δὲ, ὡς εἶρηται, σὺν ἐνέειν ἐν τῇ ἐραλίας τὴν πόλεως ἐκκλησίαζον. κοινοῦν βα-
 σιλεῖ τῶν τούτων. σὺν ἡμένοις δὲ σὺν παρρησίας ἀμα τρανείας ἐμδεδῆν
 ἐπιδιούκοντες, τὸ μὲν πλῆθος πάλιν ἐξῆλθε καὶ λίθοις, εἰς φυγὴν τρέπει. τοὺς δὲ
 ἐπιδιούκοντες καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀρχῶν φερονούσας ἐν φερονέει ποιῆται. ἐν-
 ταῦθ' δὲ, οἷα συμβαίνον φιλῆς, τρανείων ἐπιδιούκων νεανίσκων, γυναικα
 τῶν βασιλέων τῶν κόσμου, τῇ μὲν ὁρμαῖς καὶ ζώνας χρυσᾶς καὶ τῶν δέμας καὶ τῶν
 τῶν ἀρχῶν καὶ οἱ μὲν τῶν ἀρχῶν πάλιν συμβαίνοντες, οὐδὲ οὕτως μετέγεντο τοῦ τῶν ἀρχῶν
 φιλῆος. δημῶν δὲ ὁκέτι σὺν ἡρώων. πολλὴ δὲ, οὔτε εἰς ἀρχαίαν οὔτε εἰς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

γδ οὐσῶν εἰς ἀναείωσιν ναῶν θεῶν ἢ οὐσίαν ἀνδρώσασθαι. τῷ δὲ τὸν αὐτῆς βίον ὅπῃ
 σαθὰ λέγοντος, οὐκοῦν εἰς καὶ ἡγερέου τάξιν μεταβῆθι, ἔφη, καὶ ἔτερος ἡμῖν δι-
 κῆσθαι. ἀλλ' ὅτι τῶν δὲ τῆς καὶ ἡγερέας οὐσης, μὴ ἔχων ὁ ὑπὸ πρῶτος ὅ, ἡ δικαίως μέμ-
 νηται, ἡ πῶτερον πῶς εἰς ἔτερον μετέβη ἑλκλημα, καὶ ὡς ἐν συμβουλή, ἀνίστανται
 τῇ καὶ τῆς δῆλας γυναιξὶν ἐμμένειν, ὅτι πῶς εἰς τὸν ὁπίσθιον κοινωνίᾳ ἡρεῖται
 εἰς μεταμνησθῆναι καὶ παρὰ μᾶλλον ἀπὸ πρῶτον. ἀλλ' αἱ μὲν, ὑπὸ δέοις τῶν
 δὲ τῶν ὑπὸ πρῶτον παρὰ τῶν εἰς αὐτὴν εἰς αὐτὴν. ἡ δὲ ἐλμπιας οὐ δίκαιον, ἔφη, πῶς ἐν τῶν
 πλὴν ἢ ὑπὸ συκοφαντίας ἀποσπῶν, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις ἐπ' οὐδενὶ τῶν καὶ ἡγε-
 ρουμένων διψήσαντες εἰς ἀπολογία ἐλκεσθαι, μέμνηται ἀνδρῶν. ὅτι τῶν
 οὐ μοι παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 νόμος βιασθῆναι οἷς μὴ δεῖ κοινωνῆν, οὐ ποιήσω ἂν μὴ θέμις τοῖς ἀντιθέουσιν. ὁ δὲ
 ὡς οὐκ ἐπέσει αὐτῶν ὁρῶν καὶ κοινωνῆν, τότε μὲν ἡφίς ὡς σιωπῶντες διδά-
 ζουσιν. ἐν ἑτέρῳ δὲ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 αὐτῶν μετασθῆναι τῆς γυναικός. ἀλλ' ἡ μὲν τῶν χρημάτων ὑπερβύσσει, οὐ καὶ
 φῆκε. καὶ καὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 ὅτε καὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 τοῖς, πόδας καὶ χεῖρας δεδεμένους ἀφ' ἑαυτοῖς, διψήσαντες τὰ ὁρῶν. ἐγὼ δὲ
 βάρβαρος τὸ γένος, οὐκ ἐκ γυναικὸς ἀνθρώπου. ἐν οἰκίᾳ δὲ ἵκνῃ ἐν δυνάμει
 τοῖς ὅτε δουλοῦσι καὶ ἐπαυμένοι τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 εἰς παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 ἐν καὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 πέντε καὶ δέκα ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνδρῶν δὲ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 αὐτῶν ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 ἰωάννου καὶ παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 τοῖς καὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 κλησίας ἐχθροῦ ἀνδρῶν. καὶ ἡ ἐαυτοῖς τε τῶν σιωπῶντος ποιῶν μὲν, παρὰ μᾶλλον καὶ
 πλείων δὲ τῶν ἐπειράσθαι. χάριν γὰρ τῆς παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τῶν
 βασιλείοις δυνάτων, νόμος ἐτέθη τοῖς ὁρῶν δόξα ἔχοντες ἐκ τῶν τῶν ἐκ κλησιαῶν
 μὴ σιωπῶντες. τοῖς δὲ μὴ κοινωνοῦσιν αὐτοῖς, ἡ ἀνέσθαι.

Περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὡς ὅτι πᾶσι συνεγενήθη διῆρξιν εἶναι ἐν ταῖς τῶν ἱερέων κεί-
διχονοίαις, καὶ τὰ κοινὰ, τορτύβων καὶ ταραχῆς ἐπειράθη. καὶ οἰῶνσι μὲν τὸν ἴσον
ᾠφισμὸν εἶναι τοῖς ἀρχαῖς ἐδόντων. οἳ δὲ ἴσασιν αὖτις πλῆθος ἀνδρῶν ἀν-
τιπάλαι, μέγας καὶ φονικῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις ἐκώμας ἐκκακούργων. ἐξέ-
χων δὲ ὁ ὄντως ἐρατὴν γῆν, ἀνὴρ εἰς τὴν πᾶσι πᾶσι δυνάμει γενημένη
νός ῥωμάτων τε καὶ βαρβάρων τοῖς νέοις περὶ τὸν πόλεον εἰς ἑχθρὸν καὶ ἀσπῆς, τοῖς
ἀρχαῖοις ἀρχαῖοις ἐβεβούλητο πρὸς ἑαυτὰ συγχροῦσαι τὰ βασιλεῖα, καὶ ἐρα-
τὴν γῆν ῥωμάτων ἀξίωμα πρὸς ὄντως πρὸς ἀσπῆς, ἀναίχων δὲ ἡγουμένῳ τῶν
ἐκείνων, ἰλλυριοῖς ἐπαμείψθη. ὁ πρῶτος γὰρ αὐτῶν καὶ ἀσπῆς ταῖς ἰδίαις πρὸς τὴν
συνέθετο συνδραμεῖν, μὲν τῶν ῥωμάτων ἐρατῶν, ὥστε καὶ τοῖς τῆδε ὑπηκόοις
δῆθεν. ὁ δὲ ὄντως ἡγεμονίαν ποιήσας. πρὸς ἀσπῆς καὶ ἀσπῆς τοῖς αὐτῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐν τῷ ποταμῷ τῇ δαμαλῖα καὶ ποταμῷ ἑσπέρου γῆς ὅτι γῆς ἦκεν εἰς τὰς ἡπεί-
 ρους καὶ συγχὸν ἐν τῷ ποταμῷ μέγας χρόνον, ἐπιδύησεν εἰς ἰταλῖαν. μὴν γὰρ ἐκδη-
 μείν ὡς ὠμολόγησε τελέων ὀνωρίου γραμμασι ἐπεχέθη. καὶ τὰ μὲν ἐν τούτοις ἔω.
 Μαθὼν δὲ ἰνοκέντιος ὁ ῥωμαίων ἐπίσκοπος, τὰ κατὰ ἰωδύνου περὶ ἀνδρῶν, ἔχα-
 λέπαινε, καὶ τῷ μὲν κατέλεγεν. οἰκουμένην δὲ συνόδον σὺν ἀρχιερεῖσι σουδάτων,
 ἐργασάντων ἐν μέρτι τῶν κωνσταντινουπόλεως κληρικοῖς. ἐκατέρωθεν τὸ ἐπι-
 σκόπῳ ἐκ τῆς ῥωμαίων φωνῆς ἄνδρῶν πρὸς ἐμὴν. ἐχθρὸν ὡς δὲ.

Επιστολὴ ἰνοκέντιου πρὸς τὸν χρυσοστόμου.

„ Εἰ καὶ πόρτα δέι τ' ἀνάγειν ποταμὸν καὶ χρυσά, καὶ ποταμὸν τὸν ἔχον ἀπτεῖν,
 „ ὁμοῦ καὶ πρὸς ἡμῶν τ' ἀνέξικα καὶ συμβεβηκότων, τὰ καὶ γίνονται γραμματῶν
 „ κυριακοῦ ὅτι ἀρκούντα ἔξαπταλτα. ὥστε μὴ πλέον διωκηθῆναι τ' ὕβριν ἐν τῷ
 „ σιωπῇ τῶν ἀγαθῶν σιωπῶν, ἐν τῷ ὑπὸ τῶν. ὅτι γὰρ ὁ φείδεις διδάσκειν οὐ
 „ σούτων λαῶν διδάσκαλος καὶ ποιμὴν, τοῖς ἀγίοις αἰεὶ καὶ πολλὰς δοκιμάζων,
 „ εἰ ἐν τῇ ἀκμῇ τ' ὑπομονῆς πρὸς ἀνδρείους, καὶ ὁ δὲ ἐν πόνῳ κακοπαθείας ὑποπί-
 „ πῃσι. καὶ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς βέβαιον πρὸς τὰ σιωπῶν εἰς πόρτα τὰ ἀδίκως συμ-
 „ πῖπτοντα, ἀπὸ εἰ μὴ νικήσῃς τὴν ὑπομονὴν, τεκμήριον φάλης ὑποκρίσεως
 „ ἐκ φέρει. πόρτα γὰρ ὑπομονῆς ὁ φείδεις, ὁ τὰς τῶν ποταμῶν εἶτα καὶ τὸ ἰδίῳ πεποι-
 „ θῶς σιωπῶν. ὁπότε μάλιστα γυμνάξωμαι, εἰς ὑπομονὴν ὁ καλὸς καὶ ἀγαθός
 „ διδάσκει. νικάσας δὲ, οὐ. ἐπειδὴ τῶν αὐτῶν πλὴν ἀφάνισαν αἱ τῶν γραμμάτων
 „ τοῖσι, περὶ τούτοις ὑποδείμασιν αἱ τῶν ἀναγνώσας αἱ τοῖς λαοῖς πρὸς ἀνδρείους
 „ ἀνδρῶν, αἱ ἄλλες πόρτας σχεδὸν τοῖς ἀγίοις καὶ πεπονημένῳ δὲ φόρως καὶ σιωπῶν
 „ ἐπιτάσσοντες, καὶ δοκιμάζονται κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀναγνώσας ὅτι τὰ εἰς τὸν γέφυ-
 „ νον τῆς ὑπομονῆς ἡγεύονται, πρὸς ἀμύνην πλὴν ἀγάπης, ὅτι αὐτὸς ὁ σιωπῶν ἀ-
 „ δεχθὲν ἡμιώτα, ὅτι ἐν τῇ θλίψει ἐχθρὸν τὸ πρὸς ἀμύνην τ' ἀρετῶν. ἐπιτάσσοντες
 „ γὰρ ὅτι ἀποστόλου χρυσὸν ἐν τῇ ἀνδρείῳ τ' εἰρήνης κατὰ ἐκείνην ἢ σιωπῶν εἰσε-
 „ γήσει.

Ετέρω ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κληρικοὺς.

„ Ἰνοκέντιος ἐπίσκοπος πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιερεῖσι καὶ πρεσβυτέρῳ καὶ τῷ
 „ λαῷ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας τοῖς ὑποτῶν ἐπίσκοπον ἰωδύνῳ ἀγαπη-
 „ τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν. Ἐκ τῶν γραμμάτων τ' ὑμετέρων ἀγάπης ἀνὰ ἀρετῶν
 „ μαρτυρῶν πρὸς πρεσβυτέρου καὶ κασιανοῦ ὅτι ἀρκούντος ἀπεσάλατε, τὸ σκηνῶν τῶν κα-
 „ κῶν ἔω πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἐθήκατε, ἐμμελῶς φρονέοντες κατέμαθον, ὅσας τὴν
 „ ἡπίστην καὶ μὴ τὰ λαμπρῶν τε καὶ πόνους, ἐπιδύησθε τῆς πολλὰς τῇ ἀνα-
 „ γνώσει κατείδον. ὅτι πρὸς τὰ μόνον ἢ πρὸς ἀκρίβειαν τ' ὑπομονῆς ἴσως. δάσας γὰρ
 „ ἐν τῇ ἀρετῇ ὁ ἡμέτερος θεὸς τῶν ὑπομονῶν ἐκείνων τέλει, καὶ τὰ σιωπῶν σιωπῶν
 „ νοχύναι. ἀλλὰ γὰρ αὐτῶν τ' ἀνασχάσαντες πρὸς ἀκρίβειαν, ἐν τῇ ἀρετῇ τ' ἐπιστολῆς τῆς ὑμε-
 „ τέρας ἀγάπης κειμένων ἐκωμιάζοντες ὑμῶν τ' πρὸς τὴν ἐπεγνώσαν, πολ-
 „ λὰς πρὸς τὸ ὑπομονῆν μὴ λυγρῶς περὶ τῶν πόνων. τὸ γὰρ ἡμετέρων πρὸς ἀκρίβειαν
 „ ἔω ὁ φείδεις ὑμῶν ἐπιτάσσει, τοῖς ἡμέτεροις γραμμασι πρὸς ἐκείνην. τὰ
 „ πλὴν γὰρ τοῖς καμνοῖσιν ὁ ἡμέτερος δεσπότης ὑπομονῶν πρὸς τὴν εἰρήνην ἵνα καὶ
 „ ἐν τῇ θλίψει τυγχάνοντες, ἑαυτοὺς οἱ τῶν χρυσῶν δοῦλοι πρὸς ἀμύνην, ἀναλογι-
 „ ζόμενοι ἐν ἑαυτοῖς καὶ πρὸς τὴν γέφυρῶν τοῖς ἀγίοις ἀπὸ αὐτῶν πάχιστοι. καὶ ἡ-
 „ μεῖς δὲ ὅτι αὐτῶν τῶν ὑμετέρων γραμμάτων διδάσκοντες ὑμῶν πρὸς ἐκείνην πα-
 „ ράκλητον.

„ ἐκκλησιν. οὐ γὰρ τῶ στωδὴ γαῖν ὑμῖν ἐσμὲν ἀλλότριοι, ἐπειδὴ ὁρῶμεν ὅτι ἡμεῖς κοχα-
 „ ζόμεθα ἐν ὑμῖν. ὡς γὰρ ἐνέχεται διωθήσασθαι τὰς ἐξ ἀμάρτανόμους ὑπὸ ἐκείνων,
 „ οὓς ἵνας ἐχρῆν μάλιστα ἔργαλιν καὶ εἰρήνης, καὶ αὐτῆς σπουδαίας εἶναι τὸ ὁμονοί-
 „ ας, νυνὶ ἐξηλασμένῳ ὅπως ἀπὸ τῆς παρεδρίας τῶν ἰδίων ἐκκλησιαστικῶν ἐξωθου-
 „ σθαι ἀπὸ τοῦ ἱερῆς. ὁ δὲ καὶ παρῶτος ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ συλλειτουργὸς ἰωάννης ὁ ὑμέ-
 „ τερος ὁπίσθεντος ἀδίκως πέποιθε, μηδεμίαν τυχὼν ἀκροάσεως ὁδὸν ἐκκλησια-
 „ στικῶν. οὐδ' εἰσακούει, καὶ τίς ἡ ἀπηγορευμένη ἐπίνοια, ἵνα μὴ παρὰ φασίς
 „ κρίσεως γῆναι, ἢ ζητηθῇ, εἰς τοὺς ζώντων ἱερέων ἀλλοίωσις ἀποκαθίστασθαι, ὡς διωα-
 „ μόνων τῶν ἐκ τοῦτου πλημυλῆματος ὁρμωμένων ὁρθῶς πᾶν ἔχον ἢ περὶ ἑαυτῶν
 „ ὑπὸ ἵνους κρινεῖσθαι. ὁ δὲ γὰρ πᾶν ποτε τῶν πατέρων τῶν ὑμετέρων τοιαῦτα
 „ τελευτήσας ἐγνώκαμεν. ἀλλὰ μάλλον κεκωλύσθαι ὅτι μηδενὶ εἰς τὸ πᾶν ζώντος
 „ χρεώσασθαι ὅσον δεδῶκεν. οὐ γὰρ χρεώσασθαι ἀδοκιμὸς πᾶν ὑμῶν διὰ τὸ
 „ ἀφ' ἑαυτῶν τῶ ἱερέως, ἐπειδὴ ὁρῶμεν ὁδὸν ὁπίσθεντος διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖνος, ὅς ἀδίκως ὑ-
 „ ποκαθίστασθαι, ὅτι καὶ τῶν κληρικών τῶν φυλακῆς τοῖς δεινῶν ἐπεσθαι γὰρ
 „ φορὸν, οἵ ἵνες ἐν νικαίᾳ εἰσὶν ὠρεσμένοι, οὓς μόνοις ὀφείλει ἐξακολουθεῖν ἡ καθολι-
 „ κὴ ἐκκλησία, καὶ τοῖς γνωρίσιν. εἰ δὲ ἑτέρῳ ὑπὸ ἵνων παρὰ φασίς οἵ ἵνες
 „ ἀπὸ τῶν κληρικών ὧν ἐν νικαίᾳ διαφωροῦσι, καὶ ὑπὸ αἰρετικῶν ἡγέσθαι στω-
 „ τεύσασθαι, οὗτοι τῶν κληρικών ὁπίσθεντων ἀποβάνοντα. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν
 „ αἰρετικῶν ὠρεθέντα, ταῦτα οὐκ εἰς τοὺς καθολικοὺς κληρικοὺς παρὰ φασίς. αἰεὶ γὰρ διὰ
 „ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὁρίσμων πᾶν ὧν ἐν νικαίᾳ μειοῦν βουλῶν ἐτέροισιν, ὃ μόνον λέ-
 „ γομεν τοῖς μὴ δὲ ἐξακολουθεῖν, ἀλλὰ μάλλον αὐτοῖς μὲν αἰρετικῶν καὶ χρισμα-
 „ τικῶν δογματῶν εἶναι ἀκακίᾳ, κατὰ τὸν ὅτι παρὰ φασίς γέρονται ἐν τῇ ἀφελείᾳ
 „ σιωπῶν ὑπὸ τῶν πατέρων ὁπίσθεντων. τὰ γὰρ παρὰ φασίς καὶ ἀκρίβεια
 „ μάλλον παρὰ φασίς, ἢ ὑπὸ τῶν κληρικών τῶν κληρικών γινώσκοντα, ἔχον ἵνα βεβαιώσῃ ἀδελ-
 „ φοὶ ὑμῶν. ἀλλὰ τί καὶ ὧν τοιούτων νυνὶ ἐν τῇ πόλει ποιήσωμεν; ἀναγκάσας
 „ ἐστὶν ἀφελείᾳ σιωπῶν, καὶ πάλιν ἐφημερὶ σιωπῶν, ἀφελείᾳ. μόνον γὰρ ἐστὶν
 „ ἡ τίς διώσθαι τὰς κινήσεις τῶν τοιούτων καὶ ἀφελείᾳ καὶ ἀφελείᾳ, ἥς ἵνα τῶν κληρικών
 „ χρησίμων τέως ὑπὸ τῶν πατέρων πᾶν ἰατρῶν τῇ βουλήσιν τῆς μεγάλου τοῦ καὶ τῆς
 „ χριστοῦ αὐτῶν τῆς κυρίου ἡμῶν, πᾶν ὅσα νυνὶ ἐν πόλει τοῦ ἀφελείᾳ παρὰ φασίς
 „ τῶν πᾶν δοκιμασίαν τεταράχῃ παρὰ φασίς. ὁ δὲ ὁφείλομεν τῇ φέρει-
 „ τῇ τῇ πίστεως παρὰ φασίς τῆς κυρίου ἀπελπίσθαι. καὶ γὰρ ἡμεῖς πολλὰ σκεπτόμεθα ὅτι
 „ ὅπως ἡ σιωπῶν οἰκουμένη σιωπῶν, ὅπως τῇ βουλήσιν τοῦ καὶ τῆς, αἱ ἀφελείᾳ
 „ δὲ κινήσεις παύσονται. ὑπὸ μείνων οὐκ τέως, καὶ ὅτι τείχῃ τῇ ὑπομονῆς ὀχυ-
 „ ροῦμεν οὐκ ἔτι πᾶν τῇ βοήθειᾳ τῆς τοῦ καὶ τῆς ἀποκαθίστασθαι πᾶν
 „ δὲ ὅσα ὑμῶν ὑφίστασθαι εἰρήνευτε, καὶ παρὰ φασίς σιωπῶν εἰς τὴν ῥώμην τῶν
 „ ἡμετέρων σιωπῶν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἀφελείᾳ χρόνοις, τοῖς δὲ δημητεῖς,
 „ κυριακοῖς, ἀλυσίᾳ, καὶ παλλαδίᾳ, οἱ τῶν σιωπῶν μὴ ἡμῶν τελεῖα ἐρωτήσας
 „ μεμαθήκαμεν.

Ταῦτα δὲ μὲν τὰ ἱεροκλήτου γράμματα, ἐξ ὧν σιωπῶν ἐστὶν οἷον εἶχε παρὰ φασίς ἰωάν-
 νου γνώμην. ἐν τοῖς δὲ παμμεγέθους ἐν κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς παρὰ φασίς
 χάλαζα κατεργάσθη τετάρτη τε μὲν τοῦτο ἡμέρα, ἢ ὅτι βασιλέως γαμετὴ ἐτελε-

συνωικίας (γνωσθήτω, διωκεῖται ἡ ἔξασα ἢ εἰς αὐτὰ διαπύρην, καὶ τὸ σιτηρέσιον ἐνοικοιωτῶν. εἴτω δὲ φίλον ἐκ τῆς ποταμῶν πειρᾶς τὴν ἀκολουθίαν, καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθεσθαι λόγους, μαθήσεθαι μὴ ψευδῶς μὴ δὲ πρὸς χάριν με τὰ δὲ συγγραφεύς, εἰ πᾶσι τὸ ὅτι ἐξοπλόντων τὸν αὐτῆς οἶκον ἀνάγκαστον οὐδὲν διή-
γοι τῆς τοιούτων γνώσιν, καὶ πᾶσι τῶν γεγραμμένων πύλοισι, εἰ τῇ γραφῇ (γνωσθῇ) τὰ ποταμῶν. ὅ δὲ μὴ αὐτὰ μόνον πρὸς πίστιν ἔχουσιν, πιστεύω καὶ θεὸς αὐτὸς πρῶτως ποῦ δὲ πῶς πολιτείας κεχρησμένον αὐτῶν ἔχων, ὡς ἀνθρώπου ἐλπί-
μως ὑπακούειν, καὶ πολλάκις αὐτῇ πᾶσι τῶν ποταμῶν φαίνεται. οὐ δὲ γὰρ αὐ-
τῇ ποτὲ θεοφίλῃ πᾶσι γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ὡς μὴ σφᾶς ἀξίους αὐτῆς ἀφ' ἧς τῶν ἔργων πρὸς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσα μὲν εἰς ἀπόδειξιν ἡ καὶ τῆς κατ' ἐκαστον ἐπι-
δείκνυται θεοφιλῆς εἶναι πῶς τῶ βασιλέως ἀδεχθῶν, ἐκὼν πρὸς τὴν τέως. μὴ καὶ
μνησθῆναι ὡς ἕτερος ποταμὸς ἀδύμνος, εἰς ἐκκαμίων νόμον ἐπέστη. ὁ δὲ
μοι καὶ κατ' αὐτὸν ἐκκλησιαστικῆς τῆς ἱστορίας ἰδίον εἶναι δοκεῖ, καὶ θεοφιλῆς αὐτῆς
πρὸς αὐτὸν ἔλκετος αὐτῶν ἐρῶ, εἰ καὶ χρόνον ὑστερον συνέβη. ἐχθρὸν δὲ ὧδε.

βζ Γνωστὸς δὲ οὖν τοῦτομα δὲ ἀκοντος τῆς μακεδονίου αἰρέσεως, οἴκημα καὶ κη-
πον εἶχε πρὸς τῶν τείχεσι τὴν κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐρεθίσθη αὐτῷ ἐφύ-
λατῃ τῆς ἐν σεβαστείᾳ τῆς ἑρμιόνης καὶ τοῖς λιχινίου χρόνοις μὲν τυρηνῶν
μνηστῶν. μνηστῶν δὲ τελευτῶν, κατέλιπε τὸν τοιοῦτον τόπον μοναχοῖς ὁμο-
δόχοις, καὶ μὴ ὅρκων αὐτῶν ἐδέχθη ἐκείσετα φιλῶν. ὡς δὲ κεφαλῆς τῶν αἰώνων
τοῖς ἰδίᾳ ἔξασα, ἐκ συγγραφεύς αὐτῇ τῇ μνηστῶν τὰ λείψαν, καὶ μνηστῶν κα-
ταμνήσκει. ἐοικὸς μὲν ὧδε ἐποιοῦν. ὥστε δὲ τῆς ποταμῶν πρὸς τῆς μελα-
γαλῶν τοῖς μνηστῶν, καὶ τοῖς ἔξωθεν ἀγνοῖν καὶ τὰ αὐτῶν. τὸ μνηστῶν πρὸς ἐν-
σῆαν, ἐκ τῆς οἴκου. ὡς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς αὐτῆς. εἰς δὲ τὸ ποτα-
μῶν οἴκημα. ὡς δὲ πᾶσι πλὴν τοῖς ὁμοῖς τὸ ἔδαφος ἡμῶν ἐσμένον καὶ κατὰ ἐ-
σῆαν ἐκ τῆς αὐτῆς, ὅτι τοῖς μνηστῶν. μὲν δὲ αὐτὰ κατὰ τῆς αὐτῆς
τοῖς ἐν διωκόμεν, ὅς καὶ ὑπάρχει καὶ ὑπάρχει εἰς ἀξίαν ποταμῶν τανούσων αὐτῶν
γαμετῶν πᾶσι πῶς ἐνσῆαν τοῖς ἔξωθεν. τοῖς γὰρ ἐν πρὸς αὐτῶν αὐτῶν
γνωσθῆναι ὡς * αἱ κεχρησμέναις ἀμύχαις καὶ πᾶσι τὸ δόγμα, καὶ πῶς ἀρη-
σκεῖαν ὁμοφρονούσας. ἐν τῇ πρὸς πρὸς αὐτῶν κατὰ τῆς αὐτῆς τὸν τοιοῦτον κτή-
σασις τοῖς ὡς αὐτῶν πλὴν τοῖς γαμετῶν τῶν αὐτῶν. οἱ δὲ ποταμῶν μονα-
χοὶ ἀλλὰ ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς, μνηστῶν πᾶσι τῶν μνηστῶν ὁμοφρονούσας, κατὰ
πρὸς αὐτῶν δὲ τοῖς οἴκου μὲν αὐτὰ γῆς τε καὶ φορυτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς, πᾶς ὁ ἦν δὲ τό-
πος δὲ μαλίστα, καὶ ὅτι αὐτῶν κατὰ τῆς, εἰς ἡμῶν γῆς τοῖς μνηστῶν μελα-
γαλῶν πρὸς αὐτῶν πᾶσι πρὸς αὐτῶν ἀνέστησεν. ἐοικὸς ὅτι μνηστῶν ὧδε ἀφαιρῶναι
τὸν ποταμῶν τῶν αὐτῶν, καὶ τοῖς αὐτῶν πρὸς αὐτῶν γῆς ὅς ἐκ τῶν αὐτῶν, πᾶσι δὲ
τέρας καὶ ὅτι πρὸς αὐτῶν πᾶσι τῶν μνηστῶν πῶς αὐτῶν, καὶ τῆς ἐ-
ρῶν τῆς θεοφιλῆς. ὡς δὲ τῆς κατὰ τῆς αὐτῆς ἡ ἀδεχθῆναι πρὸς αὐτῶν ἡ βασιλῆς. ὅτι
πρὸς αὐτῶν γὰρ αὐτῶν τῆς ὁ θαυμασιότατος, τοῖς αὐτῶν κρυπτομῶν ἐμῆ-
νυσε, καὶ μετὰ τῆς αὐτῶν πρὸς αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν. ὥστε τὸ ὁμοῖς τῶν αὐτῶν καὶ ἡμῶν
μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν οἱ πρὸς αὐτῶν κατὰ τῶν αὐτῶν ἡμῶν πρὸς αὐτῶν
κατὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν σφᾶς ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἐδοκεῖ δὲ πᾶσι τῶν αὐτῶν, καὶ
πρὸς αὐτῶν

πᾶν τεχνικὸν ἀπορῶν. οὐτε γὰρ οἱ παλαιότεροι τῶν ἐνθάδε κληρικῶν πολλὰ κίς ἐ-
 ρωτηθέντες, οὐτε δῆλος ὁδοὺς καὶ ἀμυνούσῃ εἶχε τοὺς μὲν τυράγας. ὅ δὲ τελευτᾶν
 πᾶντων ἀμνηστικῶν πολυχρόνιον ἐνὶ παλαιότερῳ πάλαι γινώσκοντες τῶν κα-
 θερίου οἰκείων, ἀλλὰ ὅ γε ἴσον εἰς νομῶν τοὺς ποτὲ τὸν τόπον οἰκιστὰς μοναχοὺς, καὶ
 τῶν τοῖς μακεδονιανῶν κληρικοῖς ἔχον, ἐπισημάνειν αὐτῶν. ἡ δὲ δὲ πᾶν-
 των τετελευτηκότων, ἕνα μόνον ἀεικλόντα ὄντων ἐπὶ μιν ὅτι μιν ὁσὶ τῶν ἐπισημάνων
 μὲν τῶν ἐν πεφυλαγμένον ἐν ἑαυτοῖς, ἐδείκτο φερόμεν, εἶχε ἱερὰ λείψανον ἑαυτοῦ
 δηλωθέντα ὡς ἐν κρυπτόμενα. ἐπεὶ δὲ δὲ τὰς παρὰ δὲ σεβίαν σιωπῆρας, ἰδὼν
 αὐτὸν πολυχρόνιος ἑαυτοῦ τῶν μιν, καὶ τὴν ἴσαν ἐπιφάνειαν ἐδήλωσε, καὶ ἴης
 βασιλίδος τὰς ὀχλήσας καὶ αὐτὴν πᾶν ἀμνηστικῶν σιωπῶν λόγῳ δὴ δὴ τὴν θεὸν
 ἐπιδείξαι τῇ κεραιούσῃ. βούπαδα γὰρ τότε ὄντα, καὶ ἑαυτοῦ γέροντας ἡγουμένους
 πᾶν μοναχικὴν ἐκδιδασκόμενον ἀκριβῶς ἐπίστασθαι μὲν τυράγας καὶ αὐτὸς τὴν
 δὲ σεβίαν ἑρῶν, μὴ εἰδέναι μὲν τοῦ ποτέρου ἑαυτοῦ τέμνος, ἢ ἐτέρῳ καὶ ὁρωρῶν-
 μένους εἰσὶ, ὅτι πολλὴν πρὸς ἑαυτὸν χρόνον, καὶ πᾶν παρὰ τὸν ὅτιν τοῦ τόπου εἰς τὸ
 νῦν φανόμενον ἀμειψόμενα, καὶ μὲν ἔφη πολυχρόνιος, οὐ γὰρ αὐτὸς πέποιθα.
 μέμνηται γὰρ τῶν παλαιῶν τῇ τῶν τῶν καὶ ἑαυτοῦ γαμεῖης, καὶ ἀνδρονόμου ἐκ
 ἴης πέρας τῶν καὶ κεραιούσας λεωφόρου, εἰκάζω αὐτὸν καὶ αὐτὸς τὸν ἀμειψόμε-
 νον δὲ τοῦτο ὡς ἀνγνωστῶν. ὁκοῦν ἑαυτοῦ τῶν ὁ μοναχὸς, εἶπε καὶ ἴης δὲ
 σεβίαν ἑρῶν τῶν πᾶν καὶ ἑαυτοῦ γαμετῶν ἱστητέον. καὶ ὅτι καὶ αὐτοῦ τῶν τῶν
 * ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθήσας, καὶ θανούσας ἑαυτοῦ τῶν αὐτῶν σιωπῆρας ἔχον.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν εἰρημνῶν ὁρῶν τῶν ἑρῶν, καὶ τῶν ἱερὰ λείψανον ἀνιχνεύον, μαρτυροῦσα αὐ-
 τα ἢ βασιλῆς, παρὰ τῶν ἑρῶν ἔχον τῶν ἑρῶν. ἀνδρονόμου τῶν τῶν αὐτῶν τῶν ἀμειψο-
 ναί ἑρῶν, ἀνέστη ἡ ἴης καὶ ἑαυτοῦ γαμετῶν σιωπῆρας, καὶ ὡς ἑαυτοῦ πολυχρό-
 νιος. ὁ γὰρ δὲ διεσῶς ἐκ πλάγιον καὶ ἑαυτοῦ πλίνθων ὁσὶ αὐτῶν ἰσομέρως τε
 τῇ τοῦτων ἀεικλόντῃ πλὴν αὐτῶν μὲν τῶν ὡς αὐτῶν δὲ σεβίαν ἢ ἑρῶν ἀπεδεί-
 χθη, καὶ τὸ αὐτὸ αὐτὸν ἀκρίβειον ἐπιφάνειαν μάλα λεωκοπορφύρεως μὲν τῶν
 ἡμειψομένων. ὅ δὲ ἐπὶ τῶν τῶν ἡμειψομένων, ὡς ὅτι εἰς ἱερὰν ἐξηκολούθησε τῶν
 ἐπὶ ἀκροῦ δὲ καὶ ὅ οἱ μὲν τυράγας ἐκείνῳ, τῶν τῶν μικρὸν ἀνέφαιον. πρὸς τῶν δὲ
 πῶν τοῦ βασιλέως οἴκου, ἐκείνῳ λεπτῶν ὡς ἔτυχε καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
 καὶ ἡκεν. καὶ ἀνιμῶσας, τῇ ῖνι παρὰ τῶν γα, καὶ μὲν δὲ δὲ αὐτῶν ὡς φερόντη. ἐκ
 τοῦτου γὰρ ἀναστὰς ἔπειδες τοὺς ἐργαστομένους, καὶ τοὺς ἐφεσῶσιν ἐγέροντο. καὶ αὐτοῦ
 πᾶν ἑρῶν ἀποκαλύψαντες ἀνέκτισαν τὴν δὲ σεβίαν. τὸ δὲ παρὰ κεφαλῶν αὐτῶν
 ἐξέχον ἴης θήκης εἰς κίβωτον γῆμα ἀεικλόντων, ἰδὼν ἐνδοθεν ἐκ δὲ πᾶν ἐ-
 πιτέμειν, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτῶν παρὰ τῶν καὶ χεῖρ σίδηρος ἐπιτεμνόμενος, σιωπῆρας μο-
 λῶν συμπεπηγῶς. ὅτι δὲ μέσῳ τῶν τῶν τῶν πάλιν ἀναφανέν, ἐν σαφέ-
 τερον ἐδείκνυ ἐνδοθεν ἔχον τοὺς μὲν τυράγας, ὡς δὲ αὐτὰ ἡ γῆλη, σιωπῶν αὐτῶν εἰς τὸ
 μὲν τῶν, ἢ τε βασιλῆς καὶ ὁ ἐπίσκοπος, ἀνέστη δὲ δὲ τῶν ἐπισημάνων ἀεικλόν-
 τῶν τῶν τῶν σιδηρείων δεσμών, ἀνέστη ἡ γῆλη ὅτι ἐπὶ τῶν. ἑαυτοῦ δὲ τοῦτο
 μὲν πολλὰ, καὶ ἐν τοῖς μὲν τῶν ἀναστὰς, καὶ τῶν τῶν δὲ ἀνέστη ὡς
 αὐτῶν ἱερὰ λείψανον ἐκείνῳ. τότε μὲν ἡ βασιλῆς ἀνέστη ἡ γῆλη ὡς ἡ γῆλη
 αὐτῶν τῶν ἐπιφανείας ἀνέστη αὐτῶν, καὶ τὴν ἀνέστη τῶν τῶν ἱερὰν λείψανον,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μὲν δὲ ταῦτα, πολυτελεσάτη θήκη ὑμῶσα τοὺς μῦθους παρὰ τὸν γεωπόνου
θύρσον κατέπερ, δημοτελοῖς ἐορίης ὡς εἰκὸς καὶ τὴν παροσηκούσης τὴν πομπῆς (ὡς
ψαλμωδίας) ἐπιτελεσθείσης, ἣ τὴν αὐτὴς ἐγὼ παρ' ἐν γόμῳ καὶ τὰ μὲν ὡς ἐγὼ
οἱ παρὰ τὸν θύρσον τῇ ἐορτῇ μῦθους ῥήσιν. σχεδὸν γὰρ ἐπὶ πόδες περὶ, καὶ τὸν πολ
λὸν ὅτερον σῖν ἐβη, παρὰ κλου ἐπιτρῶδον τοὺς τὴν κωνσαντίνου πόχεως ἐκκλησίῳ.

75 Λόγος ὃ καὶ ἐπὶ δόμοις παρὰ γὰρ τὸν θεὸν παρὰ φανερῶν τὸ μῆλον
 τῇ βασιλίδι, καὶ πληθὺν θεοφίλῃαν μὴ ἴσμεν οὐκ ἀποφύγεταί. αὐτὴ καὶ αὐτῆς
 ἀδελφὰς. ἐπεὶ καὶ αὐτὰν τὸν ἴσον πολλὴν δὲ ἔχον, πρὸς τοὺς ἱερεῖας, καὶ τοὺς ἀνέκ-
 ριτους οἴκοις ἀποφύγεταί, καὶ αὐτῶν δὲ δόμοις ξένοις καὶ πτωχοῖς φιλοχρησίου με-
 ναί. βράβειαν καὶ παροδοῖς ὡς ἐπὶ πόρῃ ἢ αὐτῇ πάσαις, κοινῇ τῇ νύκτωρ καὶ μὴ ἡμέραν
 τῇ θεῶν ὑμνοῖς, καὶ οἷος ἀξιαγάτων γυναικῶν νόμος ὑφασμάτων καὶ τῶν τοῦτων ἐρ-
 γων ἐπεμνησθῆναι. ἐξαιτῶν γὰρ καὶ ἀρχὴν βασιλευσάν καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις
 ἡγεῖσθαι, καὶ βαφθεῖν, πρὸς θεοῦ ἱερεῖς καὶ μετὰ αὐτοὺς ἀναξίαν ἡγήσασθαι, καὶ οἱ οἱ
 εἰς αὐτὴν ἀφώγει. διὰ τούτων δὲ παρὰ φανερῶς ἔλεω ὄντος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ οἴκου ὑπο-
 μαρτυρῶντος, ὅτι μὴ κραυγῶν τῇ ἡλικίας καὶ ἡτῆς ἀρχῆς ἐπέδιδου. πᾶσαι δὲ ἐπὶ
 βαλὴ καὶ πόλεμος κατ' αὐτὴν οὐκ ἐπὶ ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐπὶ ἀνδρὸς διήνετο.

Τότε γυνὴ πέρσαι μὲν εἰς μάχην κεκνημένοι ἐκ τὸν τοῦ τριῶν ἀποδοῦναι πρὸς
 ῥωμαίους ἔθεντο. τελέων δὲ ὁ τὸ ὄνωρον φραγῆς ἡγουμένος ὑποπλοῦς ὢν ὡς ἐν
 χεῖρον τὸν ἥεα τὸν ἑαυτὸς ἀποδοῦναι ἀναγροῦσαι βασιλέα καὶ πλὴν ἑῶν, καὶ καὶ
 πρὸς τὸν ἐν ἐσθονὴ φραγῆς. οὗτος δὲ πρὸς τὸν ἐν ἐσθονὴ φραγῆς
 ἔσας εἰς * τοῖς αὐτοῖς ἔρχονται, ἐβεβούλῳ καὶ ἑαυτὰ ὑποκρύπτει βα-
 σίλει. καὶ φραγῆς ῥωμαίων ἀξίον πρὸς ἐξήσας ἀγαλῶν καὶ ἡγουμένῳ τῷ γέ-
 θων, πρὸς τὸν καὶ καὶ καὶ τοῖς ἰλλυριοῖς, καὶ * μὲν αὐτὸν καὶ ἐσθοναί, καὶ
 τὸ ἰόνιον πρὸς ἐμῶν σὺν ἑσθονὴ καὶ αὐτοῖς σὺν δρᾶμα ἑσθοναί, τῷ ῥωμαίων φρα-
 γῆς, ὥστε καὶ τοῖς τῆς ἐπὶ πλοῦς καὶ τὸ ὄνωρον δὴ τὸν ἡγεμονίαν ποιῶσαι. καὶ
 ὁ μὲν ἀγαλῶν ἐκ τῆς πρὸς τῇ δαλματία καὶ περνονία γῆς βαρβάρου ἐδῆγε
 πρὸς καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὸν, ἡ γὰρ εἰς τὰς ἡπείρους. καὶ σιχρὸν ἐν τῷ πρὸς ἐμῶν
 γέθων ἀποκατὰ ἐπὶ πλοῦς εἰς ἰταλίαν. μὲν γὰρ ἐκ δὴ μὲν καὶ τὰ σὺν τῇ
 μὲν, ὄνωρον γὰρ μᾶσι ἐπεσθῆναι. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν ἄρχατος, ὥρμησε μὲν ὁ
 ὄνωρος φράδοι τῇ πρὸς τὸν ἀδελφιδουὺν ἐπὶ πλοῦς εἰς κωνσταντινουπόλιν, καὶ πρὸς
 χον καὶ καὶ τῇ αὐτῇ φραγῆς καὶ βασιλείας. ἐν τῇ αὐτῇ γὰρ ἥος αὐτὸν ἔχων ἐ-
 δεδίχθη μὲν παῖσι. ἀφ' ὅ νέν, ἔτοιμος ὢν πρὸς ἐπὶ πλοῦς. ἡ δὲ μὲν παῖς ἐ-
 σθοναί τῆς ὀδοῦ, πείθῃ τελέων ἐν τῇ ἰταλία μὲν τὸν ὄνωρον, ἀνακλῶν τῇ τοῦ
 εἰπὼν, καὶ τὸν κωνσταντίνος τῆς ἐπὶ πλοῦς. ἡ γὰρ ἐν ἄρχατος τυραννίδος. δα-
 πρὸν γὰρ τῷ σκήπτρῳ ὁ ἀγαλῶν ῥωμαίους καλοῦσι, ἐν γὰρ μᾶσι βασιλέως λα-
 βὼν ἐπὶ πλοῦς αὐτῶν τῇ εἰς πλὴν ἀνακλῶν ἀφίξιν ἐμὴν ἐκ δὴ μὲν πρὸς
 ἀριθμοῖς φραγῆς πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῶν δὲ φήμης ἀφ' ἀρᾶς ὡς ἐπὶ
 πλοῦς καὶ βασιλῆς, καὶ ἐπὶ πλοῦς μετὰ ἥος πρὸς πλοῦς (ἐ) συμπερὶ πλοῦς
 ἔχων τοῖς ἐν διωμάμει, σασιλῶν τῆς φραγῆς καὶ τὸν ἰταλίας ὑπὲρ χον, ἐν
 τὸν τῷ γαλατῶν καὶ τοῖς φραγῆς καὶ τοῖς δὴ τῆς διέποντας τῆς ἐν τοῖς βασι-
 λείοις ἔσας. ἀναγρῆται δὲ καὶ αὐτοῖς πρὸς τῷ ἐν ἐσθονὴ φραγῆς, ἀνὴρ εἰς
 πρὸς τῆς

πέρ τις δή τις πώποιε, ἐν πολλῇ διωάμει γηρόμυρος, καὶ πόντος, ὡς εἶπεν, βαρβα-
ροὺς τε καὶ ῥωμαίους πειθομένους ἔχων. τελίχων δὲ ὑποπονητὴς κακόνους ἐστὶ τοῖς
βασίλειοις, ὥδε ἀπώλετο. κτήνυσται δὲ καὶ διχέριος ὁ τοῦτου υἱός.

Κατὰ ταῦτον δὲ σωέβη καὶ οὐνοὺς ἐρατοπεδολομένους ἐν θράκη, μήτε πο-
λεμοῦντος αὐτῶν, μήτε διώκοντος ἀγροῦς ὑποστρέψαι τοῖς πλείοις ἀποδογόντας.
ἐπεὶ γὰρ οὐλδης ὁ ἡγευόμενος τῶν πᾶσι τὸν ἴσον βαρβαρὸν πλείστην ἔχων ἐρα-
τὴν ἐπαρώγη τὸν πῶμον, ἐν τοῖς θρακικοῖς ὅροις ἐρατοπεδούετο. καὶ κατὰ μὲν
τὴν πόλιν τῆς μυσίας περὶ δούσια ἦν, ἐν δὲ τῇ θράκῃ κατέπεσε, καὶ
απονοδὰς θέσται πρὸς ῥωμαίους ὑποδραζονείας δοκῶν εἶχετο. δὲ χαλεπότητος δὲ
αὐτῶν πρὸς εἰρήνης, τοῦ ὑπερῆγου τῶν θρακικῶν ἐρατομάτων, ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον
ἐπιδείξας, οὐ χαλεπὸν αὐτῶν, ἔφη, ἡ βούληται πᾶσαν ἡμῶν ἐφορεῖν ἡμῶν κατὰ ἐν-
δομα. τερατολόμου δὲ τοῖα δὲ καὶ δασμόν ὅσον ἐβούλετο ἐπιτάττοντος καὶ ἐπὶ
τοῦτοισι πῶπτεα ῥωμαίοις εἰρήνῃ τε ἔχῃ ἢ πόλεμον πεισμένῃ. ἀμνηστὴς τε
τῆς περὶ ματος ὄντος, ἐπέδωξεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἔχῃ περὶ ματος πρὸς πᾶσι παροῦσιν
βασίλειον. δοκῶν εἰς μακρὸν δὲ λόγος πρὸς τοῖς ἀμφὶ τὸν οὐλδην οἰκείοις καὶ λο-
χατοῖς ἐγγύς πρὸς τῶν ῥωμαίων βασιλείας, καὶ τῆς βασιλείας φιλιανθοπίας,
ὁποῖον τε καὶ ὅσων ἀξιοὶ ᾖ τῶν τοῖς ἄριστοις καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράς. δοκῶν αὖτε δὲ
τοῦτων εἰς ἔρωτα κατὰ πάντας ῥωμαίους περὶ ματος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐρατοπε-
δοῦναι τὸ ἅμα τοῖς ὑποταγμένοις. ὁ δὲ οὐλδης πρὸς τὸ πέραν τῆς πῶμοι
μόλις διεσπῆ, καὶ τοῖς ἀποδογόν. ἔξω δὲ τοῖς καλουμένοις σκιρτοῖς, ἐξ ὧν δὲ
τοῦτο βαρβαρὸν ἰσχυρὸς πολυάνθοποι, πρὸς τοῖα δὲ πεισμένῃ συμφορῇ. ὑπε-
ρήσμενες γὰρ ἐν τῇ φυγῇ, οἱ μὲν αὐτῶν ἀνιέρησιν, οἱ δὲ ζωγρηθέντες δέσμοι πρὸς
πᾶσι κωνσταντινουπόλιν ἐξεπέμφθη. δούξαν δὲ τοῖς ἔχουσιν ἀνιέρησιν τοῖς,
μὴ τι πλῆθος ὄντες νεήλειοι, τοῖς μὲν, ἐπὶ ὀλίγοις ἡμέμασι ἀπέδοντο. τοῖς δὲ,
πολλοῖς περὶ ματος δουλοῦν ἀπέδοντο, ἐπὶ τὸ μήτε κωνσταντινουπόλεως, μήτε πᾶ-
σης ἀνθρώπου ἐπιβάντων, καὶ τῇ μέσῃ θαλάσῃ χωρίζεσθαι τὸν ἐγνωσμένον αὐτοῖς
τόπον. ἐν τοῦτων τὸ πλῆθος ἀπεσπῆ πρὸς εἰρήνην, δῆλος ἀλλὰ καὶ ἀνιέρησιν
ἐπαρῆσθαι. πολλοὺς δὲ ἐπὶ τῆς βιθυνίας τεταμέναι πρὸς τὰ καλουμένα ὀλύμπω
ἐρῶν περὶ ματος οἰκιστάς, ἐν τοῖς αὐτοῖς λόγοις καὶ ὑποδείας γεωργουμένους.

Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἑωτὶ ἔχουσιν, πολεμίων ἀπὸ λακτο, καὶ σὺν κίσμω
πολλῶν ἰθύνετο πρὸς τὴν πόλιν δόξαν. ἡ γὰρ ἐν νεὸς ὁ κρατὴν. τὰ δὲ πρὸς δὲ-
σιν, ἐν ἀπαξίαις ἡμῶν, πολλὰν ἐπιδραμύων τυραννῶν. ἡμῶν δὲ μὲν τῆς τελίχωνος
ἀνιέρησιν, ἀνιέρησιν ὁ τῶν γέντων ἡγευόμενος περὶ ματος πρὸς εἰρήνης πρὸς
ὀνώριον, ἀπέτυχε, καὶ κατὰ λακτο ῥώμῃ, ἐπολιόρκει, πολλοὺς βαρβαροὺς
ἐπιτήσας θύμβειδι πρὸς πῶμον ὥστε μὴ εἰσκομίζεσθαι τὰ ἐπιτήσας τοῖς ἐν τῇ
πόλῃ, ἀπὸ τῆς πόλιν. ὥδε γὰρ ὀνομάζονται ῥωμαῖον ἐπὶ τῶν. χρονίας δὲ γηρομέ-
νης τῆς πολιορκίας, ἡμῶν τε καὶ λοιμοῦ τῆς πῶμον, δούξαν τε πολλὰν καὶ με-
λιστα βαρβαρὸν πρὸς τὸν ἀνιέρησιν, οἱ δὲ ἀνιέρησιν, ἀνιέρησιν ἐδόκει τοῖς
ἡμῶν τοῖς τῶν συγκλήτου τῶν ἐν τῇ καππαδοκίᾳ καὶ τοῖς ἀνιέρησιν. τοῖς γὰρ
ἡμῶν ἐπὶ τοῦτο μετακλήθεντες πρὸς τοῦ ὑπερῆγου τῆς πόλεως, ὑπερῆγου σκηπτοῖς
καὶ βρονοῖς ἀπελάσθαι τοῖς βαρβαροῖς. ἡμῶν δὲ τοῖς αὐτοῖς εἰρήνην. καὶ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Τ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πρὸ λαορίαν πόλιν τ' θουσιόας, καὶ πρὶν ἄλγεος ὅτι τ' ῥώμῳ οὐχ' εἶχεν.
 ἀλλὰ τοῦτων μὴ γὰρ ὅφριος ἔσεσθαι τῇ πόλει ἢ σπύδασις ἐδόξε. τοῖς γὰρ δὲ
 φρονοῦσιν, ὑπὸ θεομηνίας καλεφάνετο ταῦτα συμβαίνειν ῥωμαίοις καὶ ποι-
 νῶν ὧν πρὸς ὑπὸ παλαιᾶς εὐσεβείας καὶ ἀνομιᾶς εἰς αὐτοὺς καὶ ξένους ἀδικίας
 ἢ μῆτον. λέγει γὰρ ἀγαθὸς τις τῶν ἐν ἰταλίᾳ μοναχῶν ἀπεύδων τὸ ὅτι ῥώμῳ
 ἀγασίχῳ πρὸς αὐτοὺς φείσεσθαι τῆς πόλεως, μὴ ὅτι τῶν αἰσίων ἀγίων κα-
 χῶν τὸν δὲ φαῖναι, ὡς οὐχ' ἐκὼν ταῦτα ἐπιτελεῖ. ἀλλὰ ὡς στυγρῶς ἐνοχλῶν αὐτὸν
 βιάζεται, καὶ ἐπιτάττει τῷ ῥώμῳ πορθεῖν, ὃ δὴ τελευτῶν ἐποίησεν. ἐν ᾧ δὲ ἐπο-
 λόρχει πλῆθος δῶρα λαβὼν, ὅτι χρονον ἵνα τ' πολιορκίᾳ ἔλυσεν, στυγεράων
 ῥωμαίων τ' βασιλέα πείσθαι εἰς εἰρήνην αὐτὸν δέχεσθαι.

Ξ Γενομένης δὲ τοῦτου παροξείας οἱ τὰ ἐνδύα παρὰ τὴν οἰκίαν ἐν
τοῖς βασιλείοις, ἐπεπύδον τῇ εἰρήνῃ. μὲν δὲ ταῦτα παροξέδυσαν τοῦ ἰνοκεντοῦ ὁ
ῥωμαίων ἐπιστάτου, μετακλήτους ἀλλήλους ῥάμμασι ὁ βασιλέως, ἤκεν εἰς ἀ-
εὶ μύλον πόλιν, δέκα καὶ δέκα τοῖς σαδίοις τῆς ἐσθλῆνης ἀφ᾽ ἑσώστου. ἐν ταῦτ᾽ δὲ
τὰ σκηνὰς ἔχοντι παρὰ τῇ τειχῶν εἰς λόγους ἵσταν ἰόδοις τῆς ἰταλίας ὑπερῆς ὦν,
διηλθὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἀλλήλου ἀήτησιν, καὶ ὡς δέοι δέχεται αὐτὸν ἐμῆσαι φρατῆρα
διωόμεως ἐκείνους. ὁ δὲ βασιλεὺς χρημὶς μὴ καὶ σιληρεσιῶν ὦν ἦται, ὡς ὑπερῆς
ἰοδία τὴν ἐξοισίαν δέδωκεν. ἀξίας δὲ οὐποτε μεταδώσῃ αὐτὰ ἀντεδύχουσι.
ἀβούλως δὲ ἰόδοις ἐν τῇ ἀλλήλου σκηνῇ παρὰ μείνας τὸν ἐκ τῇ βασιλείῳ, ἐπε-
σαλμύρον, ἀναγνώσκον ἐκέλευε παρόντων τῇ βασιλείῳ τὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς
ὅτι δὲ τῇ ῥωμῆσιν τῇ ἀξιώματος ὀργισθεὶς ἀλλήλους ὡς ὑπερῆς, ἀνταρῶν τῇ
σάκκῃ σιμῆνας ὅτι τὴν ῥωμῆν ἤλυνε. δέσας δὲ οἱ ἰόδοις μὴ ὑπονοήσῃ ὁ βα-
σιλεὺς ἀλλήλου ἀπουδάξῃ, ἀβελωτέρῳ ἢ παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν
τοῦ βασιλέως αὐτὸς ὤμοσε, καὶ τοῖς ἀνδρῶν ῥωμῆσιν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν
νῦν ῥωμῆσιν παρὰ τὴν ἀλλήλου. ὅτι εἰς μακρὸν δὲ μετακλήτους ὁ βασιλεὺς, ἐδή-
λωσε μηδὲν ἀξιώματι δέσας σύμμαχον δὲ παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν
σῇ, ὅτι οἰκήσῃ τῶντων, οὐ πόρῳ ῥωμῆσιν ἐσπουδασιμένων.

75 Ἐπεὶ δὲ δις ἀπέτυχε πρὸς τοῦτου παρὰ δὲ σαλμῶνος Διὰ τῶν ὀπίσθιων,
 ἤθων εἰς ῥώμην, ἐπολιόρκει τὴν πόλιν, καὶ δὲ ἐνός μέρους τὸν πόρτον ἔχων, βιάζεται
 ῥωμῶσι βασιλέα ψηφίσασθαι τὸν ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἔχοντα τότε τῆς πόλεως ῥωμῶ-
 νων δὲ παρθενῶν ὅτι τὰς δῆλας ἔρχεται, χερσὶν δὲ ταῖς ἀεὶ πρὸς τῆς ἐκ-
 τέρους διωάμεως. ἀδούλφος δὲ ὁ τῆς αὐτῆς γαμῆλης ἀδελφὸς ἦγε μὲν τῶν ἱπ-
 πέων δομεστικῶν καὶ χουμῶν. συγκαλέσας δὲ τὴν χροισίαν ἀπὸ τοῦ ἀδελφῶν διήλθε μα-
 κρόν καὶ λαμπερὸν μάλα πεπονημένον, ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τῶν πάντων τῆς συγκλήτου
 φυλάξεν, καὶ πλὴν αἰγυπῶν καὶ πᾶσιν ἑκαστοῖς ἕως ἔφθασεν ὑπὲρ τοῦ ἰταλῶ-
 ποιῆσαι. καὶ ὁ μὲν ὧδε ἀγαθὸν δόμους ὅσους εἰς αὐτὴν ὁλόκληρον ἤμην βα-
 σιλεὺς κατέσθαι. μὲν τεσι δὲ ἵσον ὑπαρχεῖς ὑπαρχουμένοις ἀμαχητὶ τὴν ἀφεικὴν
 κατέστη, οὐτε ἀγαθὴν ἐπείθι μετὰ δὲ δυνάμειν εἰσηγησάμενοι πέμψαι εἰς
 κερχηδὸνα ὅτι ἀναρῶν τῶν ὀνείων ἔρχονται εἰς ἀντιπαρὰ τῶν εἰσὶν αὐτῶν οὐτε
 ἰωάννη ὃν παρὰ τῶν αὐτῶν ἀμφὶ αὐτὸν βασιλικῶν ταῖς εἰς, φάσκοντι χρῆσθαι
 κώσαντα τὴν ἐκδημῶν εἰς ἡλύω πρὸ αὐτῆς τεταγμένον ὡς πρὸς ὀνείων ἀπε-
 σαλμῶν

Τας δυνάμεις καὶ δυνάμεις ὑποταγὰς ὧν ἀλαλῶν ἀφ' ὧν παρέρχοντο ἐχθρὰν, ἡγοῦσά τοι μη σιωοῖσιν αὐτὰς τὰς μεταξὺ ῥωμαίων καὶ γότθων ἀπονοίας. καὶ δὲ ἀπὸ τῆς μὲν τῶν ἰδίων ἐπιδρομῶν, ἀναρῶν ἱναὶ τῶν βαρβάρων. ἐκ τούτου δὲ εἰς ὄργην καὶ δέος κα-
ταστάς ἀλάλῃς τῶν αὐτῶν ὁδὸν ἀνατρέφει, καὶ παρέρχονται τῶν ῥωμαίων εἶχε παρ-
δοσία, καὶ τοῖς αὐτοῖς πληθεσὶν ἐπέτρεψεν ἐκαστῶ τῶν ῥωμαίων πλοῦτον ἐξ ἀπ' αὐτῶν,
ὡς δὴ δυνάμει ἐπὶ πᾶσι τοῖς οἰκοῖς ληΐζεσθαι, ἀσυχον εἶναι παρὰ τὰς αἰδοῖ τῇ
παρὰ τὸν ἀποστολὸν πέτρῳ τῶν αὐτῶν ὁδὸν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν τε καὶ πο-
λίαν ῥώρην παρέρχουσαν. τοῦτο δὲ γέγονεν αἰνῶντος τοῦ μὴ ἐρῶντος ἀπολέας τῶν ῥω-
μαίων. οἱ γὰρ ἐνθάδε ἀφ' ὧν ἦσαν, πολλοὶ γὰρ ἦσαν, πάλιν τὴν πόλιν ὥκησαν.

Ὅσα δὲ εἰκός, ὡς ἐν ἀγῶσφι τοιαῦτα πόλεως πολλὰν συμβεβηκότων, ὁ τότε μοι
ἐδόξεν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἀξίον γεγενησθαι ἀναγράφουσα. διηγοῖ γὰρ ἀνδρὸς
βαρβαρῶν παρὰ τὴν ὁδοῦ, καὶ γυναικὸς ῥωμαίας ἀνδρείου ἐπὶ φυλακῆς ὡφρε-
σιμῆς. ἀμφοτέρων δὲ χριστιανῶν, ἐκ τῶν αὐτῶν αἰρέσεως, καὶ τοῦ οἰκιστοῦ, τὰ ἀ-
ρείου. καὶ δὲ τῶν ἐν νικητῇ τῶν πλῆθιν ἐξήκου. ταῦτα δὲ δὴ μάλα καλῶς ἰδὼν τις νέος
τῶν ἀλαλῶν τραυλιωτῶν, ἡγήθη τοῦ κἀλλοῦ, καὶ εἰς σιωοῖσιν εἶλκεν. ἀντὶ τούτου
δὲ ἐβιάζετο μὴ μὴδὲν ἀσελγὲς παθεῖν, γυμνώσας δὲ ξίφος ἡπείλησεν ἀναρῶν,
καὶ τὰ μὲν φηδοῖς οἷα γε ἐρωτικῶς ἀφ' αὐτοῦ ἐξέειπεν, ὅτι πολλὰς ἐπληξε τὸν περὶ
χρῆστον. πολλὰ δὲ παρὰ τὸν ἀνδρὸς τὸν αἰμαίνον ἀντὶ τὸ ξίφος ὑπέσχετο, αἰρετὰ ἔργον
ἐν ὡφρεσιμῇ λογισαμένη ἀποθανεῖν ἢ ζῆναι ἐτέρῳ πειραθείσθαι ἀνδρὸς μὲν
τὸν καὶ τὸ νόμον σιωοῖσιν. ἐπεὶ δὲ πάλαι ὁ βαρβαρὸς καὶ φησὶ παρέρχοντο ὅτι
ὁδὸν πλέον ἔχουσιν, θαυμάσας αὐτῆς τῆς ὡφρεσιμῆς, ἡγάγαν εἰς τὸ πέτρῳ ἀπο-
στολῶν, καὶ παρὰ τοῖς τοῖς φυλάξει τῆς ἐκκλησίας, καὶ χρῆσιν εἰς ἀποστολὴν
αὐτῆς ἐκέλευσε τὸν ἀνδρὸς φυλάττειν.

ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον πολλὰν ἀνισταμένην Ἰουδαίαν, ὡς ἐν τῇ παρὰ τὸν
ἐρχομένη, οἱ μὲν παρὰ τὸν ἀνδρὸς πίπτοντες. οἱ δὲ, παρὰ τοῖς συλλαμβανόμενοι, οὐκ
τυχεῖσιν ἐπεμύνησιν ὡς ἐπὶ τοφίλῃ. παρὰ τὸν μὲν γὰρ ἐν βρετανίᾳ στασι-
σθῆναι τραυλιώται, ἀναρῶν τοῖς μὲν τὸν τυραννῶν. μὲν δὲ τοῦτον, γραττιανὸν ἀν-
δρὸς μὲν τὸν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν ἐπὶ πλέον τεσσάρων μιλίων διηγήσιν ἐφονόηθη παρὰ
αὐτῶν, πάλιν κωνσταντῖνον χρεστονῶσιν, οἷον τῆς καὶ τῶν αὐτῶν εἶχε παρὰ τὸν
καὶ βεβαίως αὐτὸν κρατῆσιν τῆς βασιλείας. ἐκ τοιαύτης γὰρ αἰτίας φαίνονται καὶ τοῖς
ἀλλοῖς εἰς τυραννίδα ἐπὶ τῆς ἀνδρῶν. παρὰ τὸν δὲ κωνσταντῖνος ἀπὸ βρετανίας,
ὅτι βρετανία πόλιν τῆς γαλατίας παρὰ τὴν γαλασίαν κειμένην παρὰ τὸν τοῖς
παρὰ τὴν γαλασίαν, καὶ ἀκουσίτοις τραυλιώταις, καὶ τοῖς τῇδε ὑπηκόοις παρὰ τὸν
ἐαυτὰς μέγρι τῶν μεταξὺ ἰταλίας καὶ γαλατίας ὄρων, ἀπὸ κοπίας ἀπὸ τῶν ῥωμαίων
καλῶσι. κωνσταντῖνος δὲ τὸν παρὰ τὸν τῶν αὐτῶν ἔχων, ὃν ὑπερὶ βασιλέως ἡγεμα
ἐνέδυσσε καὶ σάρα τὸτε ἀναρῶν τῶν, πέπομφεν εἰς ἀσπίαν. ὁ δὲ τὸ ἐπὶ καὶ
λαβὼν, ἐρχόμενος ἰδίους κατέστησε, καὶ δεσμίους αὐτὰς ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν
μοι, καὶ βρετανὸν τοῖς ὡς ἐπὶ συλλαμβανόμενοι. καὶ τῶν παρὰ τὸν ἀφ' ὧν παρὰ τὸν
εἰς κινδυνὸν κατὰ τῆς ἀποστολῆς, καὶ πλῆθος ἀρρέων καὶ οἰκετῶν συλλέξαν-
τες, κοινῇ καὶ τῇ λειτοργίᾳ παρὰ τὸν ἀνδρὸς, καὶ πολλοὺς ἀνδρῶν τῶν εἰς σύλληψιν αὐ-
τῶν ἀποσταλέτων παρὰ τὸν Ἰουδαίου τραυλιώται.

Μετά

[illegible]

178
 Ἐν τούτῳ δὲ γρόντιος ὁ τῷ κωνσταντίνου γρατσηῶν ἀείρος δυσμενὴς αὐτῷ γέ-
 γρονεν. ὅτε ἰηδὸν εἰς τυρρανίδα μάξιμον τὸν αὐτῷ οἰκεῖον νομίσας βασιλι-
 κὴν ἐνέδυσεν ἐδῆται, ἃ ἐν ταρακόνῃ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἶασεν. αὐτὸς δὲ κωνσταντίνῳ ἐπε-
 σταλὼσεν, ἐν πῶρόδῳ κώνσαντα τῷ ἰδὼν αὐτὸ ἐν βιέννῃ ὄντα ἀναγρεθῆναι πρὸς
 σιδηράσας. ἐπεὶ δὲ ἑμαυτὸν κωνσταντίνος τὰ κτ᾽ μάξιμον, ἐδόμυχον μὲν τῷ αὐτῷ γρα-
 τσηῶν πέραν τοῦ ῥιῶου πέπομφεν, φεύγων τὴν καὶ ἀλαμάνων συμμαχίαν παρ-
 ησάμενον. κώνσαντι δὲ τῷ αὐτῷ πατρὶ βιέννης καὶ τῷ τῇδε πόλει τῷ φυλακῇ
 ἐπέβη. καὶ γρόντιος μὲν ὅτι τῷ ἀρχηγῶν ἡγάσας, ἐπολιόρχει τὴν πόλιν. μετ᾽ οὐ πο-
 λὺ δὲ σταπιάσωνος καὶ τῷ τυράννου πρὸς ἀρχηγῶν, ἧς ἡγεῖτο κωνσταντίνος ὁ
 οὐδενὶνιδμοῦ ὅς βασιλέως πατήρ, φιλοῦντος πρὸς ἀρχηγῶν μετ᾽ ὀλίγων σταπιάων.
 οἱ γὰρ πλείους τοῖς ἀμφὶ τὸν κωνσταντίνον παρσεχώρησθη. οἱ δὲ ἐν ἰσπανίᾳ σταπιά-
 ται, ἀναστὰς φέρονται ἀπὸ τῆς φυγῆς δόξαται τὸν γρόντιον, ἐβουλόσατο ἀνε-
 λθῆναι, ἃ φεραμένοι νύκτωρ αὐτῷ τῷ οἰκῇ κατέδραμον. ὁ δὲ, μὴ ἐνὸς ἀλαμοῦ ὅτι
 ἰηδείου καὶ ὀλίγων οἰκετῶν ἀνῶν τῷ ῥιῶν τῷ πρὸς τῷ πρὸς τοῖς ἀναγρῶν σταπιά-
 ται, ὅτι πρὸς τῶν δὲ ὧν βελῶν, φεραμένοι οἱ οἰκεῖται, κατέβη αὐτοῖς τῷ οἰκῇ μα-
 τος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. γρόντιος δὲ τῷ ἴσον ἔχοντος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διὰ ἀλμυρὸς, οὐχ εἶχε κατὰ
 χεῖρας ἐρωτῇ νομιστίας τῷ αὐτῷ γαμείῃς. πρὸς δὲ τῷ ἑῷ πῦρ ἐμβολοῦν τῷ σταπιά-
 ται, οὐκ ἔχων λοιπὸν ἰηδίας ἡπίδα, ἐκόντος τοῦ σταπιάων αὐτῷ ἀλαμοῦ, ἀπο-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἰέμενος ἃ κεφάλυς. μὲν δὲ ταῦτα καὶ τῆς ἰδίας γαμείης ὁλοφύρομένης, καὶ μὲν δα-
κρύων παροφθούσης ἐαυτὴν ὡς ἑξίφει, καὶ ὅτι ἐπ' ἐτέροις γυνεῶν, καὶ ὡς ἀνδρὸς
ἐποθανέντος αἰσίου, καὶ τοῦτο δῶρον ἔσται, καὶ αὐτὴ λαβὴν ἀντιβουλεύσης. καὶ ἐν
μὲν γυναικὶ ἀνδρεία τῆς ἀρησκειᾶς ἐπαξίως φανείτω, ὡς γὰρ χρυσίδι, ὥς τε τῆς
κεκρίστηται λέξης τὴν αὐτῆς μὴ μὲν ὡς χρυσὸν ὡς αὐτὸ δοῦσα. γυνὴ δὲ
τελείων ἐαυτὴν ὡς ἑξίφει πάντας, ὡς οὐ καμείαν λαβὴν ἠδ' αὖτε πασάμις, ὅτι
ἃ μὲν ἑξίφει, ὅτι ἡ καρδία ἡ γὰρ.

Κωνσταντίνος δὲ παῖς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐξ ἑκείνου τοῦ πολιορκίαν ἀντειχεν, ἀνελθὲν εἰς ἐβόδου μὲν πλείους συμμαχίας ἤξει. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ὀνόματι Κωνσταντίνου οὐ μετρίως ἐφόβει, βουλόμενος ἀνίστασθαι εἰς ἰταλίαν καὶ περὶ τῆς πόλεως ἐπὶ πολέμου. ὅθεν τοῦτο σίμωδε δόκει, πλησίον ἀνελθὲν εἰς ἐβόδου, ὥστε ἐβόδου τὴν ποταμὸν καὶ Κωνσταντίνος μὲν ἔχων τοῖς περὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς πολεμίοις. οὐκ ὅλας δὲ ὁ Κωνσταντίνου συμμαχίας οὐ πόρρωθεν ἀποκρυβείας μὲν τῆς ἰσπανίας ἵστανται. ἐπεὶ δὲ τῶν μακρὰν οἱ πολεμιοὶ τὰ οὐκ ὅλα τῇ στρατῷ ἐμνησθὲν εἰς χεῖρας ἵεναι τῆς ἀμφὶ τὴν Κωνσταντίνον, σημεῖον δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀναφάνειας οὐκ ὅλας καὶ νῶτον τῆς πολεμίων ἤσανεν. αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῆς ἀναφάνειας, οἱ μὲν φέρονται. οἱ δὲ ἀναφάνειαν. οἱ δὲ πλείους τῶν ὀπλων ἀποτὸν οἱ συμμαχίαν ἤτις καὶ φέρονται ἡξιώθη. ἐβόδου δὲ ἵππου ἐπὶ τοῖς ἐφ' οὓς εἰς ἀγρὸν ἵνα παρὲς ἐκ δίκιον τὸν κεκλιμένον πληῖστα πρὸς αὐτὸν ἐλθόντες, καὶ φέρονται νομιζόμενον. ὁ δὲ τῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῖς ὀνόματι Κωνσταντίνου, ἐπὶ τῇ πύλῃ μεγάλων δώρων καὶ τιμῆς. Κωνσταντίνος δὲ τὴν μὲν κεφαλὴν δεξιῶν παρὲς ταξί, χαλκὸν ἔχον ἐκ δίκιον τὸ δημόσιον εἰπὼν ἡξίως οὐκ ὅλα παρὲς ξέως. σιωπῆσαι δὲ σπουδαζόμενα αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἐκέλευσε, ὅτε ἀναστὰς ἡγεσάμενος κακοὶ ξενόδοξοι τὴν σίμωδε δόκει αὐτῶν ἡ τῇ στρατῷ. καὶ ὁ μὲν φέρονται ἀνδρὸς καὶ ξένου ἐν διεσπαρῆς ἀφαιρέσει ἀνδρῶν τῶν φέρονται, καὶ κενῆς, τοῦτο δὲ τῶν λόγων, χρομὸν, ἀπὸ τῆς.

Μετὰ δὲ τὴν νίκην ἀνὰ φαιωδέσσης αὐτῆς πρὸς τὴν πόλιν ἦς ὀνωρείου στρατῶ
μαθὼν κωνσταντῖνος ἀναγρῆξ ἐδόδοιχον, αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἀγούργιδαν καὶ τὰ σύμ-
βολα τῆ βασιλείας ἀπέπετε, καὶ κατὰ λαβὼν τὴν ἐκκλησίαν, χερσὶν ἔσται παρὰ τοῦ
ἱεροῦ. ὅροις ἰερωτέρων λαβόντες οἱ ἑσὼ τειχῶν, ἀνοίγῃσι τὰς πύλας, καὶ φάδοις
ἀξιοῦμαι πτότες, καὶ ὁ εἰς ἐκείνου πάλιν ὁ τῇδε ὑπήκουον εἰς τὴν ὀνωρείου ἡγεμο-
νίαν ἐπαρῆλθε καὶ τοῖς ἑσὼ αὐτὸν εἰς χερσὶν ἐπέπετε. κωνσταντῖνος δὲ ἄμα ἰουλιανῶν
πατρὶ πατρὶ πατρὶ πατρὶ εἰς ἰταλὶαν ὡς φθάσαι καὶ τὴν ὁδὸν κτίννυσται. καὶ πολ-
λῶν ὅς ὑστερὸν ἀδοκήτως ἀναμενῆσαι ἰοδιδάσας τε καὶ μέγιστος οἱ παρὰ φημινοί ἰν-
ρανοι, καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πλῆθος ὅτι τοῦτο ἔπειθον λαβὼν σπύρας τῇ ὀνωρείου βασιλείᾳ.

15 Τὰυτα δὲ κελεύειν οὐκ ὅτι τῷ πρῶτοντος χειροῦ ὁ μὲν οὐκ ἀναγκάως ἐ-
 μνήσθην, ὡς δὲ ἔχοντι εἰδέναι. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς φυλακὴν τῷ κρείττω ὅτι
 μὲν ὡς τὸ θεῖον παρεσβόλῃ, ὁποῖος καὶ οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐγέρετο. Τούτῳ δὲ σπουδῇ
 καὶ ἄλλα πλακιδία ὁμοπατεία ἀντὶ ἀδελφῆ πρὸς πλησίον πολλὰ ποιουμένη
 λέγον. ἄλλο δὲ ταύτην κωνσταντῖνος ὁ ἥ κωνσταντῖνος ἰουβαννίδα κατελὼν, αὐτὴν μα-
 χμώτατος καὶ στρατηγικός, ὃν ὁ βασιλεὺς θράϊρων τῇ ἀδελφῇ τεφάνῃ καὶ ὁ γουρῆδι καὶ
 τῇ κοινῶνι.

τῇ κοινωνίᾳ τῶν κερῶν ἐλίμνησεν. ὁλίγον δὲ χρόνον ὀπιθιώσας, ἐτελεύτησεν, οὐδὲν-
 ἵνι δὲ τὸν ὀνείρου ἀφ' ὁδοῦ καὶ ὀνείρου, παῖδας καὶ ἀγαπῶν. ἐν τούτῳ ὅτε τὸ μὲν
 πρὸς ἑὸν τὸν ὀνείρου, πολεμίων ἀπήλακτο, καὶ σὺ κόσμῳ πολλῷ τὰ τῇδε ἰθὺ-
 νέτο πρὸς τὸν πρὸς τὸν δόξαν. ἡ δὲ ἔτι νέος ὁ κερῶν. ἐδόκει δὲ ὁ θεὸς πρὸς φανῶς
 ἡδὲ αὖτ' τῇ πρὸς τὴν βασιλείᾳ, ἔμνονον ἐξ ἀπὸς δόκῃ του τὰ πρὸς τοὺς πολεμίοις
 ὡς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλὰν ὅτι δι' αὐτοῦ πάσαι διδοκίμησιν τὰ ἱερὰ ἑμα-
 τὰ ἀναφανῶν. οἳ δὲ καὶ τότε ἡμέρᾳ σὺ ἐβή ὅτι ζαχαρία ἐπὶ παλαιότερῳ πρὸς-
 φήτῃ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ὁδοῦ πρὸς τὸν τένει πρὸς τὴν ἀποστόλων. ἐκαστέρου δὲ τῆς
 ἀρεσσεως πρὸς δόξαν καὶ τῆς οὐσης, ἀνακῶν εἰπεῖν τὸν ἔσπον.

Ἀρξομεν δὲ τῶν πρὸς φήτου. χαφάρ, ζαχαρία κώμη ἐστίν, ἐν ὁρίοις ἡδὲ πρὸς 123
 πόλεως τῆς παλαιστίνης. ἐπεὶ ἔπαυε δὲ ταύτῃ καλήμερος τις ὁ μὲν δούλος τῶν ἀ-
 γρῶν, δούλους μὲν ἐπὶ κεκλημῶν. χαλεπὸς δὲ ἐδύσχετος, καὶ πρὸς τοὺς ὁμῶς ἀ-
 γρῶν ἀδίκους. τοιούτῳ δὲ ὄντι ὁ πρὸς ὀπιθίας ὁ πρὸς φήτης ἑαυτὸν καλεμῶν, ὡς
 ἐκ τῆς πινὰ ὀπιθίας, ἀλλὰ δὲ ἐν ταύτῃ ὀρυξὸν δούπηχεις, ἔφη, ἀναμετρήσας
 ἀπὸ τῆς αἵμασις ὅτι τὸν καὶ πον, πρὸς τὸν ὁδὸν καὶ ὅτι βιθρερέβιν καὶ πόλιν ἀγρῶν.
 ἀρήσας δὲ λαρνακα διπλῶν ξυλῶν καὶ ἐν δὸν, ἐν μοχιδίνῃ τῇ ἐξωθεν. ἀμφὶ δὲ
 καὶ λαρνακα, ὅτι ἵνον σκῶς πληρὲς ὑδάτων, καὶ δού ὁφθς μετρίῃ μετελῶς, καὶ
 πρὸς τοὺς, καὶ ἀφ' ὁδοῦ, ὡς δόκειν πρὸς φήτης (ἔ). καὶ δὲ τὸ σὺ τὰ τῶν πρὸς φήτου
 ἀνὸς καλήμερος ὅτι τὸν δηλωθέντα τόπον, ἀποδῆ τοῦ ἔργου εἶχετο.
 ὡς δὲ τοὺς πρὸς φήτης συμβόλοις ἀνακαλυφθείσης τῆς ἱερᾶς γῆς, ἀνέφθῃ
 ὁ θεὸς πρὸς φήτης, λαλῶν σοφῶς ἡμφιεσμένος, οἷα γε οἶμα καὶ ἱερὰς ὡν. ὡς δὲ
 τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐξωθεν τὸν λαρνακος παμδιὸν ἐκείτω βασιλικῆς ἡζιωμῶν ταφῆς.
 εἶχε μὲν γὰρ, ὅτι μὲν τῆς κεφαλῆς, χρυσῶν ἐφ' αὐτὸν. χρυσῶν δὲ τὰ ὡς δὲ ματὰ
 καὶ τὸ ἐφ' αὐτὸν ἡμῶν. ἀπὸ τῶν δὲ τῶν πότε φθῶν καὶ ἱερῶν πρὸς τούτου τῶν πα-
 δίου τις τε εἶη ἐπὶ πότεν, καὶ οὐ χαλεπὸν τοῖα δὲ ἡμφίετο, λέγει (ζαχαρία) τὸν ἡγούμε-
 νον τῆς ἐν γράσις μοναχικῆς στωικίας, ἐβράων παλαιᾶ πρὸς τυχεῖν γρᾶφῃ οὐ
 τὸ ἐκκλησιαζομῶν. ἐδήλου δὲ ὡς ἡμῶν ζαχαρία τὸν πρὸς φήτῃ ἀνέλεν ἰω-
 ας ὁ τὸ ἰουδαίας βασιλεὺς, ὅς ἐστι μακρὸν πρὸς τὸν οἶκον χαλεπῇ ἐχρήσατο συμ-
 φορᾷ. ἐβδόμη γὰρ ἡμέρᾳ τῆς ἀναρέσεως τῶν πρὸς φήτου ἐξ ἀπίνης ἀπὸ μάλα κε-
 χρομῶν ὁ πᾶς ἀπὸ τῶν. συμβόλων δὲ καὶ θεομῶν ἐπὶ τοιούτῳ παθήμα-
 τι πρὸς πεσεῖν, ὡς τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸ μείρεσιον ἔταψεν, ἀπολογούμῳ τῶν
 τῶν ὡς ὡν εἰς αὐτὸν ἡμῶν. καὶ τὰ μὲν, ὡς ἐγνων. ὁ δὲ πρὸς φήτης καὶ πρὸς πλεί-
 των ἡμερῶν ὡς γὰρ καὶ μῶν, ὡς ἀνέφθῃ, ἐν χρῶ κεκαρμῶν, δὲ γούρις, ἡμ-
 νῶν δὲ μετελῶς καὶ ἡμῶν ἔχων, τῶν δὲ κεφαλῶν βραχυτέραν καὶ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ὁλίγον ἐν βᾶσι τῆς ὀφρύσι καὶ πρὸς τοὺς.

Τέλος.

Xx.ii.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ἥς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας διαγελίου χρονολογικῶς, καὶ ἀπὸ ὑποτίμων τοῦ
ἐπιφανεώς, νικηφόρου καλλίστου τῆς ξανθοπούλου ὁ πίνελ.

Προϊμιον ἔσ' συγγραφέως, πῶς ἐπὶ τὸ γράφειν ἢ πρὸς τὴν πραγματείαν ἤλυν- α'
θεν. εἶπα πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι μὲν τὸ κατέλυσιν ἔσ' ἀσέβοις ἰουλιανοῦ τ' αἰρέ-
σεων μικρὸν παυήσων, ὑστερον ὁ πόνητος δ' ἐβόλος τ' ἴσιν πάλιν ἐτραπέν.

Ὅπως ἐφωράθη νεστέριος δι' ἀναστασίου ἔμαθητο διδάσκειν μὴ θεότοκον, ἀλλὰ β'
χρηστότοκον ἢ ἀγίαν καλὴν θεομήτορα, δι' αὐτὴν αἰτίαν καὶ αἰρετικὸς ὁμολογεῖται.

Ὅτι ὁ μέγας κύριλλος παρ' νεστέριον ἔγραψε, καὶ ὅπως ἡ τελετὴ συνόδου ἐν ἐφέ- γ'
σῳ ἡθροιάθη, ὑπερήσαντες ἰωάννου τοῦ ἀντιοχείας, καὶ θεοδοτίου.

Ὅπως πρῶτον τῷ συνόδου κατηρέθη νεστέριος τῆς ἀντιοχείας μὴ ἐνδημήσαντος. δ'

Ὡς μὲν πέντε ἡμέρας ἦσαν ὁ ἀντιοχείας ἰωάννης, καὶ ταῖς κύριλλον τὸν ἀνεξέ- ε'
δρεῖας καὶ μέμνων αὐτὸν ἐφέσου, οὓς ἡ συνὸς πάλιν ἐβόλυν, καὶ θεοδοσία
ἰωάννου καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν. καὶ ὅπως δ' ἐπὶ θεοδοτίου τοῦ βασιλέως συμβαίνουσι
κύριλλος καὶ ἰωάννης κυρώσαντες ἐπὶ καὶ τῶν νεστέριου κατηρέσιν.

Περὶ παύλου τοῦ ἐμέσης, εἰς ἀνεξέδρεϊαν ἦλθον. καὶ ἔπαυτος κύριλλου δ' ἐπὶ τῷ ε'
ἐπιστολῇ.

Ὅτι ἀναστασίας νεστέριος πεποιθέναι πρὸς αὐτὸν γράφει, καὶ ὡς σκώληξ ἢ γλῶτ- ζ'
την τὸ τελευτῶν βρωτῆς, εἰς ὅσιν ἀπέρρηξε τὸ ψυλῶν.

Ὡς μὲν νεστέριου μαξιμιανὸς, καὶ μὲν τοῦτον πρῶτος, εἶτα φλαβιανὸς ἦδ'. η'

Περὶ τῆς δυστυχίας ἀτυχίας, καὶ ὅπως πρῶτον κωνσταντίνου πόλεως κατηρέθη ἡ
φλαβιανὸς, καὶ πρὸς τὴν ἐφέσῳ δόλτερος ληστρικῆς συνόδου.

Ὅσα πρῶτον τοῦ δ' ἐσέχου καὶ χρυσόφου τοῦ πρῶτου ἐν ἐφέσῳ συνέδριον ι'
διεπραξάτο.

Ἀπολογία τῆς συγγραφέως πρὸς τὴν ἐν ἡμῖν ἀφ' ὅρων, καὶ κατέργησεν τὴν ἡ- ια'
λικὴν ὕλην. Ὅπως ὁ βασιλεὺς θεοδοσιος τὴν νεστέριου αἵρεσιν ἀπελαυνῇ. ιβ'

Περὶ τῆς ἀγίου συμεὼν τοῦ συλίου. ιγ'

Περὶ τοῦ πολλάκις φαινομένου ἀγέρος ἐν τῇ πρὸς τὴν κίονα σοφίαν τοῦ οἴου συμεὼν, ιδ'
ὃν ἐώρακει ὁ συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι, καὶ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν τῆς ἀγίου.

Περὶ τῆς ἀγίου ἰσιδώρου τοῦ πηλασιώτου, καὶ πτωσίου ἢ κυρίως ἐπισκόπου. ιε'

Ὅπως ὁ θεοφόρος ἰγνατίος ἐκ ῥώμης ἀνακομιθεὶς πρῶτον θεοδοτίου, ἐν ἀντιο- ις'
χείᾳ κατετέθη.

Περὶ ἀπ' ἀγίου τοῦ σκυθῶν βασιλέως, ὅπως τὰ ἑῷα καὶ ἑσπέρια κατέγραψε. καὶ ις'
πρὸς τὸν ἡμομόνου ξένου σημείου, καὶ τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ φοβεράν σημείων.

Περὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ, καὶ τῶν οἱ ἐργαζόμενοι ταύτας. ιθ'

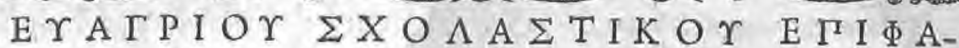
Περὶ πολέμων ἀφ' ὅρων ἰταλικῶν, καὶ πρὸς τὸν, ὅτι θεοδοσίῳ γέγονασι. ιθ'

Περὶ τῆς βασιλείας β' δ' οὐκίας, καὶ β' δ' οὐκίας τ' οὐκίας, καὶ ὅπως εἰς ἀντιοχείαν κ'
καὶ ἱεροσόλυμα ἀφίκετο.

Ὅτι καλῶς τὰ πρὸς τὰ ἱεροσόλυμα ἡ β' δ' οὐκία διέθηκε, καὶ πρὸς ἀφ' ὅρου βιοτῆς κα'
καὶ διαίτης τῶν ἐν παλαιστίνῃ μοναχῶν.

Ὅσα ἐδείμμεν ἡ βασιλεὺς β' δ' οὐκία καὶ παλαιστίνῃ, καὶ πρὸς τὸ ναοῦ. κβ'

Xx.iii.

νέως, καὶ ἀπὸ ἐπερχομένων ἐκκλησιαστικῆς ἰσορείας πόμοι εἰ.

τόμος πρῶτος. κε' α'.

ΕΥΣΕΒΙΩ Δὲ ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΔΥΨΗΡ Δὲ Εἰς Τὰ Μάχιστα ὁ ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΤΑΤΕ ΔΗΛΑ ΧΑΙ ὥς ΤΕ ΠΕΙΡΗΝ ΟἷΟΣ ΤΕ Εἶ ΤΟΙΣ ΕΝΤΥΓΧΑΡΜΟΝΤΑΣ, ΔΗΡΗΚΟΝΤΕΣ ΤΑ ἡΜΕΤΕΡΑ, Εἰ ΚΥ ΜΗ ΛΙΑΝ ΑΚΡΙΒΕΙΣ ΟἶΔΕ ΠΟΙΩΝ. ΔΥΣΕΒΙΩ ΤΕ ΟΥΝ Δὲ ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΘΕΟΔΩΡΩ ΤΕ ΚΥ ΤΕΟΔΩΡΙΤΩ, ΚΥ ΘΑΚΕΛΩ, ΔΕΞΙΣΤΑ ΠΟΝΤΩΝ ΠΕΠΟΝΗΘΑ, ἦΤΕ Εἰς ἡΜΑΣ ΑΦΙΞΙΣ Τῶ ΦΙΛΑΝΔΡΟΥ ΠΟΥ ΤΕΟΥ, ἦΤΕ Εἰς ΟΥΘΑΝΟΙΣ ΔΥΔΟΑΣΙΣ, ὍΣΑ ΤΕ ΤΗΣ ΓΕΛΛΕΙΟΙΣ ΔΠΟΣΟΛΟΙΣ, ΑΛΛΑΡ ΧΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΛΟΙΣ ΜΥΡΤΥΣΙ ΔΕΚΑΘΛΟΟΙΣΙ ΚΑΤΩΡΩΤΩ, ἢ Εἰ ΤΙ ΧΑΙ ΔΗΛΟ ΑΞΙΟΛΟΓΩΝ ἡΜῖΝ, ἢ ΧΑΙ ΠΛΩΔΗΩΣ ἔχον ΠΕΠΟΝΗΘΑ, ΜΕΓΕΛΙΝΟΣ ΤΗΣ ΓΕΟΔΟΣΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. ΟΠΤΕ ΔΕ ΤΑ ΕΞΗΣ ΟΥ ΠΟΛΛΩ ΤΟΥΤΩΝ ΔΠΟΔΕΟΝΤΑ, ΟΥΔΕΝΟΣ ΠΩ ΚΑΘΗΡΜΟΝ ΤΕΤΕΛΕΤΑΙ. ΕΓΩΝ ΕΔΟΞΕ ΜΟΙ Εἰ ΧΑΙ ΜΗ ΔΗΛΟΣ ΕΓΩ ΤΑ ΤΑΥΤΑ Τὸν ἄνθρωπον ΤΟΥΤΩΝ ΔΥΞΕΣΘΑΙ ΠΟΝΟΝ, ΣΥΓΡΑΦΙΩ ΤΕ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΗΣΑΔΑΙ Δὲ ΜΑΛΑ ΠΙΣΤΕΥΣΑΡΙ, ΤΑΙ ΧΑΙ ΔΗΛΕΑΣ ΣΟΦΙΣΑΡΙ, ΧΑΙ ΓΛΑΦΑΡΩ ΔΥΟΡΩΝ, Εἰ ΕἰΑΡ ΔΕΘΝ ΔΠΦΩΝΙΑΝ ΚΙΝΗΣΑΡΙ ΑἰΑΤΗΣΑΙ ΤΕ ΤΑΙ ἡΔΗ Τῇ ΧΗΤΗ ΤΕΘΗΚΙΑΣ ΠΕΡΕΞΕΙΣ, ΨΥΧΩΣΑΙ ΤΕ Εἰ ΛΟΓΩ, ΧΑΙ ΑΠΑΘΑΝΑΤΗΣΑΙ Τῇ ΜΗΜΗ ὥς ΔΥ ἔχον Τῶ ΕΝΤΥΓΧΑΡΜΟΝΤΩΝ ΕΙΚΑΣΟΣ ΜΕΓΕΛΙΣ ἡΜΩΝ ΕΙΔΕΝΑΙ Εἰ, ΤΕ, ΧΑΙ ὅΤΕ, ΚΥ ὅΠΟΙ, ΚΥ ὅΠΩΣ, ΧΑΙ ΠΕΡΕΣ ΟἶΣ, Εἰ ΠΕΡ ὦΝ ΕΓΧΡΟΝΟ, ΧΑΙ ΜΗΔΕΝ Τῶ Τ ΜΗΜΗΣ ΑΞΙΩΝ ΔΕΦΛΑΘΟΙ ἄνθρωπον Τῇ ΔΥΔΑΡΜΗ, ΧΑΙ ΕΚΛΥΤΩ ΕΧΘΥΜΙΑ, Εἰ Τῇ ΤΑΥΤΗΣ ΑΓΧΥΡΩ ΧΗΤΗ ΚΡΥΠΤΟΜΟΝ. ΔΕΞΟΜΑΙ ΔΕ ΤΗΣ ΓΕΙΑΣ ἡΓΟΥΜΗΝΗΣ ΕΘΠΗΣ, ὅΤΕΝ Οἱ ΛΕΧΕΛΜΟΙ ΜΟΙ ΠΛΩΙΣΟΕΙΛΑΝ ΑΠΕΛΙΠΟΝ. ΑΡΙΤ Τῇ ΙΟΥΛΙΔΗΟΥ ΔΥΑΣΕΒΙΑΣ Τῇ Τ ΜΥΡΤΥΡΩΝ ΑἰΜΑΣΙ ΚΑΤΑΚΛΙΘΕΙΣΙΣ ΧΑΙ ΤΗΣ ΔΕΞΕΙΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΣΩΔΕΓΕΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΙΑ ΧΑΛΚΕΥΤΕΙΣΙΣ ΠΕΔΑΙΣ, ΔΥΟΜΕΙΣ ΤΕ ΑΥ ΚΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἄνθρωπον Τῶ ΠΩΡΑΓΙΟΥ ΠΝΔΜΑΤΟΣ ΚΥ ΕΟΑΠΟΡΩΝ ΕΚΒΑΔΕΝΤΩΝ, Εἰ ΠΕΡΕΣ Τῇ ΚΩΝΣΑΝΙΝΟΥ ΙΕΡΩ ΔΡΑΥΔΕΝΤΩΝ ΠΟΛΕ, ἡΔΗ Τῇ ΑΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Τὸν ΠΕΡΕΣΦΑΤΟΝ ΔΠΟΤΕΛΗΝΗΣ ΡΥΠΟΝ, Εἰ ΠΕΡΕΣ ΠΛΩ ΔΕΧΑΙΑΝ ΕΠΩΡΑΓΟΜΗΝΗΣ ΔΠΟΡΕΠΕΙΑΝ, ΕΝ ΙΜΑΙΣΜΩ Τῇ ΔΕΦΧΥΡΩ ΠΕΙΒΕΒΕΛΗΜΗΝΗΣ ΠΕΠΟΙΚΙΛΗΜΗΝΗΣ, Εἰ ΤΕ ΕΡΕΣΤΗ ΝΥΜΦΙΩ ΣΩΑΡΜΟΖΟΜΗΝΗΣ, Εἰ ΕΝΕΚΩΝ ὁ ΜΙΣΘΕΛΟΣ ΔΑΨΜΟΝ, ΞΕΝΟΝ ΔΥΝΑ Εἰ ΔΗΛΟΚΟΤΟΝ ἡΜῖΝ ΕΠΩΡΙΣΗΟΙ ΠΟΧΕΜΟΝ. ΠΛΩ ΤΕ ΠΕΠΑΤΗΜΗΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΕΙΑΝ ΠΕΙΦΕΡΩΝΗΟΑΣ, Εἰ ΠΛΩ ΔΟΥΚΙΧΗΝ ΔΕΞΕΙΟΥ ΜΑΡΙΑΝ ΠΩΡΑΚΩΝΙΣΑΜΗΝΟΣ, ΚΥ ΠΕΡΕΣΒΑΛΩΝ ΜΗΩΣ ΕΧΔΕΘΕΣ Τῇ ΠΙΣΤΙ ΔΕΔΟΙΚΕΙ, ἄνθρωπον Τῶ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΥΡΓΩΤΕΙΣΙ, ΚΥ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΤΗΣ ΔΥΔΑΜΕΩΣ ΕΝ Τῇ ΤΑΥΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΙΑ ΠΕΡΗΡΗΜΗΝΟΣ, ΛΗΓΙΚΩΣ Τῇ ΠΕΡΕΣΜΑ ΜΕΤΕΙΣΙ, ΠΔΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΣ, ΔΠΟΚΡΙΣΤΕΣ ΤΕ ΑΥ ΜΗΧΑΡΩΜΗΝΟΣ ΠΕΡΕΣ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΝ ΚΑΝΟΠΕΡΕΠΩΣ ΕΠΩΡΑΓΩΝ Τὸ ΠΛΑΜΩΜΗΝΟΣ, ΟΥ ΣΩΙΕΙΣ ΚΥ ΠΛΩ ΕΝΤΕΛΕΤΕΝ ἡΤΕΑΝ ὁ ΔΕΙΛΑΜΟΣ. ὁ γὰρ ΠΕΡΕΣ ΜΟΝΟΝ ΔΥΝΗΠΑΛΟΝ ΕΙΧΕ, ΝΥΝ ΤΕΤΕΛΕΤΑΙ ΚΥ ΠΕΙΠΤΩΣΕΙ. ΚΥ Εἰ

πάρταρχῃ δὲ ἀγίων ἐκκλησιῶν παρεστηκότας. ὅς κεν ἂν τῆς σὺν ἡδύσεως ἀπέ-
φηνε τὴν ἀγίαν πεντηκοστὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ὁ ζῶσποιον ἡμῶν ἐπεφοίτησε πνῦμα. καὶ
νεστέριος μὲν οὐ μακρὸν τὸ ἐφέσου διεσώσης τῆς κωνσταντίνου, φθάνει πνύτως. καὶ
εἰλλος δὲ ὅτι οἱ ἀμφ' αὐτὸν, παρὰ τὸ ἐπαγγέλεισης ἡμέρας ἀπηντήκασιν. ἰωάννης
ὁ τῆς ἀντιοχείας παρθεδρος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀπελείφθη, τὸ εὐαγγέλιον ἡμέ-
ρας, οὐκ ἐκὼν, ὡς πολλοῖς ἀπολογισμὸς δοκεῖ. ἀλλ' οὐ μὴ ἀγείραι τὰ χεῖρα τοῖς
ἀμφ' αὐτὸν ἐδυνήστω. διῖσα μὲν τῶν αὐτῶν πόλεων τῆς παλαιᾶς ἀντιόχου,
νυνὶ δὲ τὰς παρσαγορδομύνης πόλεως, ὁδὸν ἀνδρὶ δὲ ζῶντι ἡμερῶν δυοκαδέκα.
ἡσὶ δὲ, καὶ πλέον. διεσώσης δὲ καὶ τὸ ἐφεσίων ἐκ τῆς ἀντιόχου ὁδὸν ἡμερῶν μάχιστα
τεράκοντα, ἐνισχυρίζομαι μὴ ποτε ἀν' αὐτὸν φθίσῃαι τὸ κρεῖν εἰ τὸ καλουμένῳ
κυριακὴν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἀνὰ τοῖς οἰκείοις ἐπετέλεσθαι θρόνοις.

Ὡς οὖν ἡ κυρία πρῶτον κεν, ἡμέρας πεντεκαδέκα, οἱ ὅτι τοῦτο στωαθεσι-
σθέντες ὡς ἐφ' ἡμερῶν τῶν ἀνατολικῶν, ἢ εἰ καὶ φθάνει, μὲν πολλὰ χρόνον περιβῶν
ἀνίσταται, κυρίως τὰς πεσέσιον διέποντες, καὶ τὸν κελεσίον τοῦτον ὅτι σκαπτήν, ὡς
ἐξήλθον, τῆς παρσαγορδομύνης ῥώμης παρσαγορδομύνης. καλῶσι δὲ οὖν καὶ τὸν νεστέριον
παρσαγορδομύνης ἐπαγορδομύνης ἀπολογισάσθαι, καὶ δὴ τὰ κατὰ τὴν παρσαγορδομύνην
ὑπαγορδομύνης ἀφικνεῖσθαι εἰς τὸν δεῖναι, καὶ τῶν ἀποσχεθέντων κατὰ τὴν πόλιν,
καὶ τεισκηθείς. ὅτι μὴ ὑπὸντήκε τῆς ζητήσεως, οἱ στωαθόντες ἀντελάβοντο, καὶ
μέμνωνος τοῦ τῆς ἐφεσίων παρθεδρου τὸ διχάσιν τῶν ἡμερῶν τῶν μὲν τῶν κατὰ τὴν
διχάσιν. ἐπὶ τὸν δὲ ἐκ κατὰ τὸν χρόνον οὐσιν, καὶ ὡς ἐξήλθον ἀντιόχου ἀντιόχου
σμένων κυρίως τὰς πεσέσιον τῶν παρσαγορδομύνης εἰργασμένων αὐτῶν, καὶ παρσαγορδομύνης
τῶν νεστέριον παρσαγορδομύνης κυρίως. ἐργασθείσης δὲ καὶ τῆς ἱερέως ἐκείνης ὅτι σκαπτή
κελεσίον τῶν πόλεων τῆς παρσαγορδομύνης νεστέριον ἀγορδομύνης, εἰπόντων τε αὐτῶν τοῦ
ὅτι σκαπτοῦ ἀντιόχου, ἀντιόχου τε τὸν μετὰ τῆς θρόνον διέποντες, καὶ ἀπὸ κατὰ τὴν
ἐφεσίων ἀντιόχου ἐργασθείσης ἀπὸ τῆς ἀντιόχου ῥήματα ὁ νεστέριος. στωαθόντων
τῶν δὲ καὶ πολλὰν ῥήσεων ἀγίων, καὶ ἐκρίτων πατέρων τῶν ὁρίων καὶ ἀμφοτέρων
ἐκ τῶν πόλεων πῶς ἐνταγμένων γε μὴν καὶ ἀφ' ὅρων ἐκ τῶν ἐργασθείσης ἀπὸ τῶν
τῶν παρσαγορδομύνης νεστέριον, ἢ ἀγία στωαθόντων παρσαγορδομύνης ἀπὸ τῶν
τῶν παρσαγορδομύνης ἀντιόχου μὴτε ὑπακοῦσαι βουληθέντες τοῦ ἀντιόχου νεστέριον τῆς ἡμέρας
κλήσεως, μὴτε μὴν τοῖς πρὸς ἡμῶν ἀποσχεθέντες ἀντιόχου, καὶ πεσέσιον τοῖς ἐ-
πισκόποις παρσαγορδομύνης, ἀντιόχου ἐκ τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
βουληθέντων αὐτῶν, ὅτι παρσαγορδομύνης αὐτῶν καὶ ὡς στωαθόντων
μάτων τῶν, καὶ ἀντιόχου τῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
τῶν μὴ ἐπισκόπων, καὶ παρσαγορδομύνης ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
ἀντιόχου καὶ ἐκ τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
παρσαγορδομύνης καὶ συλλεγόμενοι καλλεσίον τῶν ὅτι σκαπτοῦ τῆς ῥώμης ἐκκλη-
σίας, ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
ὁ βλασφημηθείς τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου
τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου

Μετὰ τοῦ τῶν ἐνομιματῶν καὶ διχάσιν τῶν τῶν ἀπὸ φασιν, ἐφίσταται τῇ
ἐφεσίων

φροσίων ἰωάννης ὁ τ' ἀνιόχου μὲν τῷ ἀμφ' αὐτὸν, καθαρὸς κύριλλον καὶ μέμνων α.
 ἐκ δὲ ἡβέλλων ὅτι δεδωμένον τῷ κυρίλλῳ καὶ μέμνωνος τῇ ἀμα σφίσι στυα
 θεοειδίῃ στυνόμεν εἰ καὶ σωκράτης ἀγνοήσας, ὑτέρως ἰσόρησε, μετακλίσται ἰω-
 ἀννης ἐφ' ἣ πεποίηκεν ἀπολογησόμενος καθαρῶς. οὐ μὴ στυγνολογῶτος μὲν ἴδης
 τὰς ἡμομύας κλήσας, ἀπολύον) μὲν ἴδης καθαρῶς κύριλλος καὶ μέμνων. ἀπο-
 κρίνον) ὅ τ' ἀγίας κοινωνίας καὶ πάσης αὐθεντίας ἰεραρχίας, ἰωάννης καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν
 ἱερεῖς. καὶ τῶτα μὲν θεοδοσίῳ μὴ παροισι μὲν πλὴν νεστορίῳ καθάρειν, ὑτέρω δὲ τῷ
 ἐκείνου βλασφημίαν ἐγκυκλίως, δι' οὐδέσιν ἰε ἀνδράμμοσι χρησάμενος πρὸς τε
 κύριλλον καὶ ἰωάννην τοὺς ὁπισθόποις συμβαίνοισι πρὸς ἀλλήλους πλὴν νεστορίου
 καθάρειν ὅτι κυρώσμετες.

Παύλου τὸ δὲ ἐμείψας ὁπισθόπου πρὸς πλὴν ἀνδρῶν πόλιν ἡμομύου, ὅτι τῷ
 τε τ' ἐκκλησίας τὸν πρὸς τοῦτου φερόμενον λόγον ὁμιλήσμετες, ὁππότε καὶ κύ-
 ριλλος τ' ὁπισθίω ἰωάννου δὲ μάλα ἐπαμύνας, ὅτι ῥήματα γέγραφε ταῦτα.
 „ Εὐφραυνέσθω οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα ὅτι ὁ μεσσοριχὸς τ' φρα-
 „ γμοῦ, καὶ πέπαυ) ὁ λυποῦν, καὶ διχονοίας ἀπάσης ἀμείψεται ὅπως τὸ πρὸς τὸν
 „ ἡμῶν ἰησοῦς ὁππότες χριστοῦ τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν τ' εἰρηνῶν βασιλεύσμετες.
 „ κεκληκότες δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ τῶν δι' οὐδεσίων καὶ θεοφιλεσίων βασι-
 „ λῶν οἱ παροισι καὶ δι' οὐδεσίων ἀνδρῶν (ἡλῶν) γερνότες, ἀσφαλῆ μὲν καὶ ἀκα-
 „ τῶν τῶν ἰδίων τύχης πλὴν ὁρῶν φυλάττοις πίστιν. εἰς αἵρεσιν δὲ ποιούμεθα
 „ φρονίδια πλὴν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν, ἵνα καὶ ἀναβῶντες ἔχωσιν εἰς αἰῶνα
 „ πλὴν δόξαν, καὶ δι' οὐδεσίων ἀποφύνοισι τ' ἐαυτῶν βασιλείαν. οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῶν
 „ διωγμένων κύριος πλάσσει χεῖρας ἀνένεμει πὰ ἀγαθὰ, καὶ δίδωσι μὲν καὶ ἀκα-
 „ τῶν ἀντισηκώτων. χαρὶς (εἰ) δὲ τ' νικῶν. οὐ γὰρ ἀν' ἀντισηκώτων ὁ λέγων, ὡς ἐγὼ, λέ-
 „ γει κύριος, οἷς τοὺς δόξαν τῶν με δόξαν. ἀφικόμενος τοίνυν εἰς τὸν ἀνδρῶν τῶν
 „ κυρίου τ' θεοσεβασίου ἀδελφοῦ καὶ συλλέγουρος παύλου, θυμηδίας ἐμπεπλή-
 „ σμεθα, καὶ σφόδρα εὐκρίτως ὡς ἀνδρὸς τοιοῦτου μεσσιόντος, καὶ τοῖς ἑσθ' διωγ-
 „ μιν πόνοις ἡμομύου παροισι μὲν ἵνα τὸν τ' ἀναβῶντος νικήσῃ φθόνον, καὶ στυα-
 „ ψῆται διηρημένα καὶ τὰ μεταξὺ σκαῖδαλα πρὸς ἑαυτῶν, ὁμονομία καὶ εἰρηνὴ σεφδω-
 „ σῆται τε πρὸς ἡμῶν καὶ πρὸς ὑμῶν ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ ἑτέρω. οἷς δὲ πρὸς τὴν πόλιν
 „ λῶς καὶ οὐκ ἀφορμὸς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ διχοστασία γένηται, νικῶν μάχιστα πεπλη-
 „ ροφορήμεθα τοῦ κυρίου μου τῶν θεοσεβασίου παύλου τῶν ὁπισθόπου, γάρ πλὴν παρ-
 „ κομισάμενος ἀναβῶντες ἔχοντα τῶν πίστεως τ' ὁμολογίαν, καὶ ταῦτα στυα τετάρτῃ,
 „ ἀναβῶντος παύλου τῶν τῶν σῆς ἀποστόλων, καὶ τῶν αὐτῶν θεοσεβασίων ὅτι
 „ σὺ πάντων. ἐχθ' δὲ οὕτως ἡ συγγραφή καὶ αὐτῶν λέξεσιν ἐντέλλεται τῇδε τῇ ὁπισθίῃ.
 „ πρὸς δὲ τὸν θεοτόκου καὶ τῶν ἐξῆς, ταῦτα ἡμῶν ἐντυγνίτες τῶν ἱερῶν φωνῶν, οὕτω
 „ τὸ καὶ ἐαυτοὺς φρονούμεθα δι' οὐδεσίων. οἷς γὰρ κύριος, μία πίστις, ἐν βαπτίσματι, ἐ-
 „ δοξάσμεθα τὸν τῶν ὅλων σωτήρα θεόν. ἀλλήλους συγχάριτες, οἷς τῶν θεοπνεύματι
 „ γράφας καὶ τῶν δόξαν τῶν ἀγίων καὶ τῶν πατέρων συμβαίνοισι ἔχουσι πίστιν, αἵτε
 „ πρὸς ὑμῶν, καὶ αἱ πρὸς ἡμῶν ἐκκλησιῶν. ταῦτα μὲν οὕτως ἔχον τὸν φιλοπόνως τοῖς
 „ πτωχεύοντα γερνόντων ὁπισθίῳ βοήθου.

Οὕτως δὲ ὁ νεστοριος ἀνέλαθον, ἡ δὲ μὲν ταῦτα γέγονεν ἐπ' αὐτῶν, ἡ ὅπως τὸν τῇδε

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

फॉन

21 νης παρὲς δὴλυ δέοιαν καὶ ἰμὴν τετάρτῳ πάλιν ἀφ' ὧς δὴ σὺ ἐπὶ θεῷ,
 22 καὶ μετ' ὀλίγα. ἀλλ' ἄρχεσθαι τοῖς πεπορευμένοις παρὰ καλῶ, καὶ ὁ τοσαύ-
 23 τας καὶ ἐνὸς θύματος δέοιαν οὐκ εἶναι, καὶ ἵης ἐπὶ τοῖς ἀνελθούσι παρὰ τὸ σὺς
 24 μεγαλοπρεπείας. ὁ πρὸς ἡμῶν δὲ ὡς ἐχρὴν γνωρισθῆναι τοῖς καλλινίκους ἡμῶν
 25 βασιλεῦσι δοκιμασίας ἐπιτελεῖν παρὰ καλῶ παρὰ γάρησον. ταῦτα πρὸς ἡμῶν ὡς
 26 παρὲς ὅν παρὰ παρὲς συμβουλεύματα. εἰ δὲ ἀγνοακλήσας καὶ νῦν ὡς ὁ παρὲς-
 27 πρεσβυτέρων, παρὲς δὲ δοκοῦν, εἰ γὰρ τῷ δοκοῦντος λόγος ὁδοὶς διωκτῶν τερος, καὶ ὁ δὲ
 28 μὴ οὕτω ὅτι τοῖς γράμμασι, πύξ, λῆξ, παύξ, βάνην καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δὲ
 29 χλὴν βλασφημιῶν, ὁ μὴ δὲ εἰς ὡς πέπονθε ὁ φρονησας. ἐγὼ δὲ καὶ ἵνος γεγρα-
 30 φότερος τὴν τελευτῶν ἐκείνῃ ὁρπὴν ἀκλήκω, λέγοντες ὡς τὴν γλῶσσῃ σκώληξ, δὲ
 31 βρωτεῖς, ἐπὶ τὰ μείζω τε καὶ ἀγανάκτα κατ' αὐτὸν διχόμοτερος. μελεχέρησε.

32 Μετὰ δὲ οὗ αὐτὸν νεφέριον τὸν ἀγασσάμενος κωνσταντίνου ὁ αἰοδύμου πόλεως,
 33 τὴν ἐπισκοπὴν ἐπιβέβηται μαξιμιανός, ἐφ' οὗ πάσης εἰρήνης ἡ τῷ θεῷ τετύχηκεν
 34 ἐκκλησία. τοῦτου δὲ αὐτοῦ εἰς ἀνδρεῖον γυρομῆνους, παρὲς τοῖς οἰακας τὴν κατὰ-
 35 τῶν ἐλπίδων, ὅς πάλαι κυλίκου ἐπίσκοπος ἐκεχρησμένη. καὶ τῷ δὲ τὴν κοινῶν
 36 τῶν ἀνδρεῖον ἐλπίδων πορείαν, φλαβιανός τὸν δὲ τῶν ἀνδρεῖον.

37 Εφ' ὃ τὸ κατὰ δὲ τυχεῖ τὴν δὲ ἀσπὴν κινήται μερικῶς καὶ τὸν κωνσταντίνου ἀγασσά-
 38 στωδου. λιβήρις τε αὐτὸν ἐπιδεδωκότες ἀσπείρου τὴν ἐπισκοπὴν τῷ δορυλάμῳ διέποι-
 39 τος, ὅς καὶ ῥήτωρ ἐν τῷ γλῶσσῳ, παρὲς τὸν νεφέριον βλασφημίαν διήχετο.
 40 οὗ κλητεῖς δὲ τυχεῖς ἐκ τῇ γλῶσσῳ. τὰ δὲ, καὶ παρὰ γυρομῆνους ἐλπίδων. εἰρήκει γὰρ, ὁμο-
 41 λογῶν ἐκ δύο φύσεων γενητῶν τὴν κύριον ἡμῶν παρὲς τὴν ἐνώσεως. μὲν δὲ τὴν ἐνώσει
 42 μὴ φύσει ὁμολογῶν. ὅς δὲ τὸ σῶμα, ὅς κύριος ὁμοῦσιον ἡμῶν ἐχρὴν τῷ, κατὰ τῶν
 43 μὴ. ἐκδεήσεων δὲ αὐτὸν παρὲς τοδοσίον γυρομῆνους, εἰ τὸ συζάντων ὑπομνημάτων
 44 παρὰ φλαβιανῶν πλασουργηθέντων, παρὲς μὲν ἀπὸ τὴν κωνσταντίνου ἡ ἐκ γλῶσσῳ
 45 στωδός ἀγασσά, καὶ αὐτὴ καὶ ἵσι τῶν ἀνδρεῖον φλαβιανός κρίνει, καὶ ἐκ
 46 ὠθέντων ὡς ἀγασσά τῶν ὑπομνημάτων ἡ ἐκ ἐφέσω δόλτερος στωδός ἀγασσά.

47 Ἡς ἕξαρτος κατὰ τῆς διόσκους ὁ μὲν κύριον ἵης ἀγασσάμενος ἐπίσκοπος
 48 παρὲς ἐχθρας φλαβιανῶν τοῦ τελευτῶντος γευσταφίου τῶν βασιλείων πτω-
 49 καῦτα κρατοῦντος. στωδράμωντων ἐν ἐφέσω ἰουβενδίου τοῦ ἱεροσολύμων ἐπι-
 50 σκόπου τοῦ καὶ παρὲς πρεσβυτέρων ἐν ἐφέσω γυρομῆνους μὲν πολλῶν τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἱερέ-
 51 ων. σὺν δὲ τοῖς καὶ δόμνος ὁ μὲν ἰωδύνων ἀνιοχίας παρὲς πρεσβυτέρων, καὶ μὲν καὶ
 52 ἰούλιος ἐπίσκοπος, τόπον πληρῶν λέοντες τοῦ τὸν παρὲς πρεσβυτέρων ῥώμης ἐπίσκοπος.
 53 πρὸς δὲ καὶ αὐτοῖς φλαβιανός μὲν τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐπισκόπων, τοδοσίον γεασ-
 54 στωτος παρὲς ὑπὸ διον ἐπὶ ῥήματος ταῦτα. τῶν παρὲς δικαστῶν δὲ τυχεῖ τὸν ἀ-
 55 λαβεσάτω ἀρχιμανδρίτη πρὸν ἵων μὴ ἡσυχάζοντων. ἔξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπε-
 56 χύντων, ἀλλὰ τὴν κοινῶν πόρτων τῶν ἀγασσάμενων. ἐν ἐφῶν παρὲς μὲν ἵων ἀφῶν,
 57 ἐπὶ τῷ κατὰ αὐτὸν κεκοιμημένῳ ἡσυχάζοντων. οὕτω τὰ στωδρίων ἀνα-
 58 καλῆται μὲν ἵης κατὰ τῶν παρὲς παρὲς πρὸς δὲ πρὸς, καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν. ὅπως
 59 δὲ τοῖς πεπορευμένοις ἀκτισμένοις καὶ κατὰ κρίνει τὴν κατὰ πρεσβυτέρων φλαβιανός ὁ
 60 τὸν δορυλάμῳ παρὲς πρεσβυτέρων. καὶ τῶν ἀγασσάμενων ἐπὶ τῶν ἐκδεσινῶν ἐπίσκοπος ἀποκη-
 61 ρύπτεται. κατὰ τῶν δὲ καὶ δαμνῆλ ἐπίσκοπος κατὰ τῶν, εἰρήνῳς τε αὐτοῦ. καὶ
 62 παρὲς γὰρ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὧς ἐλάσκεισθαι βουλομένων. μὴ ἥς ἄτης ἀχρημονίας τοῖς ἡφαιστου τεχνάσμασιν
 ὑπὸ τοῖς θεοῖς θαυματοῦνός τε καὶ γινώσκοντος. γὰρ οὐδὲ ἀνὴρ διχαίως καὶ φθό-
 λους αὐτῶν, καὶ ἰθὺφώλους, καὶ φθοναγῶνας, καὶ παρίαμον ὑφαιμενέτη, καὶ πᾶσα
 ἀχρημονία μοῖραν ἡμῶντων, καὶ τὰ ἐν ὕδασι μυστήρια, καὶ ἢ ἐν μόνον ἐπαμνετά.
 οὐ γὰρ ἥλιος οὐχ' ὅρα, ἀλλὰ πᾶσι σέσωκειν κατεκρίθη. τούτων τοῖς ἀμείνων
 ἡμῶσι τὴν καὶ ἡμῶντοισι καὶ ἀχρημονοῦντων, ὅτι τὸ νύσταν τὸν πῶλον ἐκ κενή-
 τω, καὶ τὰ λείποντα ἡς θεοδοσίου βασιλείας δὲ σὺν ὅπως ἀποθνήσκου.

β) Γέγραπται ὁ οὐδὲ αὐτὰ πόρρω σεβῆς Διφτάξις αὐτὰ δὲ πρῶτον βιβλίον κει-
 μένη, ἡς ἐνιδμοὶ κώδιξ ὠνόμασαι τέττη τὸν ἄριθμὸν δὲ πρῶτον τίτλον τυλχάρη-
 Γ. ἐν ᾧ τὸν πόρρω πορῶν μόνον πρῶτον, ὡς αὐτὰ νεοεὶω γέγραπται, θεόθεν κινη-
 θεὶς, ἀπάσας δὲ δὴ χερῶν μόνον ψήφοις κατέκρινεν, ἀναθέματι περὶ δὲ τῶν, καὶ γέ-
 γραφέν ὅτι λέξεως ὡδε. ἐν γεασίσορ μὲν τοῖς ζήλωσις τὸ ἀσεβῆ νεοεὶου πίσει, ἢ
 τῇ ἀθεμίτω αὐτὰ διδασκαλίᾳ ἀκολουθοῦσι, εἰ μὴ ὅτι σκοποὶ εἶεν ἢ κληρικοί,
 τῶν ἀγίων ἐκκλησιασίων ἐκδόμας. εἰ δὲ λαϊκοί, ἀναθέματι ζεας. τέττηται δὲ αὐτὰ
 καὶ ἕτεραι νομοθεσίαι τὴ μετέρεας ἕνεκα ἀρησκειᾶς τὸν Διφπυρον αὐτὰ ζῆλον
 δεικνύσαι.

[illegible]

ὅτι ἔσπῃν ἐκ πληρώσεως βουλόμηνος, ἀφ' ἧς αὐτὸν τ' ἰδίαν ὁδὸν ἐκ πληρώσεως, ὅτι
 φησὶ ἀμὴν ἔχει καὶ ἀνδρίῳ, ἡ εἰς αὐτὸν ὁδὸν, ὃ μοι ἀξιόλογον ὄν δέ-
 τετη τοῖς ἀδελφοῖς γραφῆσαι πρὸς μὲν. οὕτω τοῦτον ἡ τ' θείας χάριτος ἐνέσκη-
 ψε διώταμις, ὡς καὶ θεοδόσιον τῆς αὐτοκράτορος τεταπνύοντος τοῖς καὶ τ' ἀνδρίῳ
 ἰουδαίοις ἀποδοθῆναι τὰς σφῶν σὺναγωγὰς, αἵ αὖ ἐφ' ἡσιν ὁδὸν ἡρεσιαν
 ἀφ' ἡμετέρων, οὕτω πρὸς ἡμῶν γέγραφε, οὕτω σφοδρῶς ἐπέλιμψε, μόνον τὸν
 ἰδίον βασιλέα ἀναβουλόμηνος, ὡς καὶ τὸν βασιλέα θεοδόσιον τὰς ἰδίας ἀνακαλεσά-
 μηνος κελεύσας πᾶσι τοῖς χάριτι ἡρεσιαν ἐκ πληρώσεως. ὁδὸν αὖτε καὶ
 τ' ὁ πρὸς τὸν αὐτὰ διδάξαντα τ' ἔρχεται, δεηθῆναι τε τ' πρὸς αὐτοῦ * εἰς
 μὲν τυρὸς ὅτι ῥήματος, ἰκέλευν τε καὶ ὁδὸν αὐτῶν, καὶ τῆς οἰκείας ἀπορίας
 μεταδιδόναι. διέπειψε τοίνυν ἐν ἑκῇ τὴν δὲ τὸν εἶον ἀναβουλόμηνος ἔτη ἕξ καὶ πεντή-
 κοιντα, ἐν μὲν τῷ αὐτῷ φροντισθῆναι εἶναι τὰς θείας καὶ ἡρεσιαν, ἔτη ἐνέα. ἐν δὲ
 αὐτῇ καλουμένη μὲν δὲ, ἐπὶ αὐτῇ τεταπνύοντα, ἐν τῇ μὲν γενωπῶ ἔτεσι δέκα
 τὸν ἀγῶνα ἀναβουλόμηνος. ἐν δὲ κίσει βραχυτέροις ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ὅτι τεταπνύοντα πη-
 χυν, ἔτη τεταπνύοντα. οὕτου τὸ πρὸς αὐτοῦ σῶμα μὲν τ' ἐκδημίαν καὶ πᾶσι ἀνδρί-
 ῳ ἐν τῇ ἐσθῇ, ἡλεοντος τὰς σφῶν διέποντος, μὲν τυρὸς πᾶσι αὐτῶν τ' ἀν-
 δρίῳ τοῦ αὐτοκράτορος. ἀναβουλόμηνος τ' αὐτῇ ἐφ' ἡσιν ἐρασινοῦτος τὰς μὲν, μὲν
 τῇ ἀμὴν αὐτοῖς ἐρασινοῦτος τεταπνύοντα καὶ τῇ αὐτῇ μὲν δὲ ἀναβουλόμηνος
 νων, καὶ τὸν πρὸς αὐτοῦ ἀναβουλόμηνος νεκρὸν συμεώνου τῆς μακαρίου. ὡς δὲ μὴ
 αἱ γὰρ τῶν πόλεως σφῶν τοῦτον διαρπάξουσιν. τὰς μὲν τοίνυν μερίτων καὶ
 καὶ τ' ὁδὸν πορεύου ἀναβουλόμηνος κομίζεσθαι καὶ πᾶσι ἀνδρίῳ τὸ αὐτῇ πρὸς αὐτοῦ σῶμα,
 ὃ καὶ ἡλεοντος ὁ αὐτοκράτωρ ἐξηγήσατο ὁδὸν τῇ ἀνδρίῳ λαβόν. καὶ δέκα οἱ τῆς
 ἀνδρίῳ τοῦ αὐτοκράτορος ἀναβουλόμηνος γέγραφασι οὕτως. ἀφ' ἧς μὴ ὁ πρὸς αὐτοῦ
 τῇ πόλεως, πέπλωκε γὰρ ἐν ἑκῇ, ἡ ἀναβουλόμηνος πρὸς αὐτοῦ σῶμα, ὅπως ἡμῶν γέ-
 νηται τῇ πόλεως, καὶ ὁ χύρωμα. οἱς δὲ πεισθεὶς ἐν δέκα τοῖς δέκα, τὸ σφῶν αὐτοῖς
 εἶσε σῶμα. οὕτου τὰ πολλὰ μέγιστος ἡμῶν ἐφ' ἡσιν αὐτῇ καὶ τ' ἀγῶνα κορυφῶ μὲν
 πολλὰν ἱερέων τεταπνύοντα, ὅτι σφῶν τοῦτον πᾶσι αὐτοῖς γέγραφε τῆς πρὸς αὐτοῖς
 φιλοπονοῦ δὲ τῇ πόλεως ἐνεκα τῇ ἐφ' ἡσιν ἐρασινοῦτος τὰς μὲν, πᾶσι αὐτοῖς
 ἡμῶν ἀγῶνα οἱ ἐκ πεμφθῆναι. καὶ τὸ αὐτῇ ὁδὸν, αἱ καὶ τῆς κεφαλῆς ὅτι κείμε-
 ναί τεταπνύοντα, οὐ διεφθάρησαν. ὡς δὲ αὐτῇ ζῶντος καὶ τοῖς ἀνδρίῳ σφῶν τοῦτον
 ἀναβουλόμηνος, καὶ τὸ καὶ τῆς μετὰ πᾶσι δέρμα, ἐρῶν αὐτοῖς μὲν, καὶ ἀπέσκηκε. (ὁδὸν)
 δὲ οὐδ' ὁμῶς, καὶ τῇ ὁδὸν τῇ οἱ πλείοις, οἱ μὴ τ' ὅσοι χερσὶν ἀνδρίῳ πᾶσι
 βιαίως ἀφ' ἡσιν αὐτοῖς, ἀφ' ἡσιν γέγραφε ἀναβουλόμηνος, οἷος τε καὶ ὁ πόσις, καὶ πηλίκος ὁ
 ἀνδρίῳ τοῦ θεοῦ γέγραφε συμεώνος. αὐτῇ καὶ ὁ ἐκ σφῶν πεποιημένος κηλὸς
 ὁδὸν αὐτοῖς, μὲν οὐ τὸ πᾶσι, ἡσιν δὲ ἀναβουλόμηνος σῶμα τῇ ἐκ τοῦ γρῶν με-
 ταδιδόναι. οὐ δὲ γὰρ ἀναβουλόμηνος τὸν συμεώνου, ὁ ἐρασινοῦτος ἀπέλιπε σφῶν. οὕτω
 τὸ καὶ ἡσιν ἀνδρίῳ διέγραφε τῇ πόλεως ἀφ' ἡσιν πρὸς αὐτοῖς, τὸ τοῖς ἐν-
 τυλῶσι, εἰ μὴ πᾶσι αὐτοῖς τῇ πόλεως, ὡς ἐφ' ἡσιν εἰπὼν, ἐπεπλήρωσε. φέ-
 ρε δὲ καὶ ἔτερον ὁ τεταπνύοντα τῇ πόλεως.

Εποδοῖα τὸ πρὸς αὐτοῦ δὲ τῇ πόλεως ἀγῶνα γέγραφε. διέγραφε δὲ γέγραφε γὰρ
 τοῖς μάλιστα τεταπνύοντα κείμηνος τοῖς αὐτοῖς τῇ πόλεως τ' κορυφῶ. μὲν δὲ

Yy.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

οἱ ὀπιζώεσσι καλοῦσι τῆς ἀσκήσεως οἶμον τοῦ πῶνα γὰρ συμμένων τῶν παροσηγο-
ρίων τὰς χώρας καὶ ἀλιπόντας. διήκει δὲ τὸ παρ' ὁδοῦ εἰς ὅρους καὶ δίοους εἰκόσιν. ἡ δὲ ἔ-
νεώ οἰκοδομία, σὺν καὶ μὲν τῶν δίκην ἐκ τῶν ἰευστῶν πλῶρων σοφῶς κο-
σμουμένη. τῶν τε τὰ χάσμα δὲ τῶν σοφῶν, κίονες ἐκ λίθου ξεστοῦ πεποιημένοι δι-
παρεπῶς, δι' μάλα τὸ ὄροφιν εἰς ὑψος ἐπαύροιντες. τὸ δὲ γε μέσον, αὐτὴ ὑπαί-
θριος ὅστις μὲν πλείεσθι δὲ φρασμένης τέχνης. ὅσα δὲ τεσσάρων τὰ πηχὺς ἴσα
κίων, ἐν ᾧ τὸν οὐρανὸν διώκοντες βίον οὐκ ἔχοντες ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. παρὰ τῇ ὀροφῇ
τοίνυν τῶν χειρῶν τῶν καὶ θριδίων καὶ τεσσάρων. θυρίδας ἐν οἷσι καλοῦσι παρὰ τῇ
ὀλκῇ μένον ὑπαίθριον, παρὰ τῇ τῶν σοφῶν ἀποκρινόμενα. καὶ τὸ λαὸν τοίνυν μέ-
ρος τῆς κίονος ἐν αὐτῇ τῇ καὶ θριδίῳ τεθείαται μετὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις αὐτό-
τη λεῶν, τῶν ἀργύρων παρὰ τὸν κίονα χορδόνων, ἀγέρας ὑπὸ μεγέθει καὶ πᾶσι
καὶ θριδίον δὲ καὶ τῶν τε καὶ σελαγίζοντα, οὐχ' ἀπαξ, ἔστις, ἡ τελες, ἀλλὰ καὶ πολλὰ-
κις, παυόμενον ἵνα αὐτοὺς συγχῶς καὶ πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς φανόμενον, ὃ δὲ μόνον γὰρ ἐν
τοῖς τῶν πῶνα μνημείοις. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν τῶν
ἐκ τῆς τῶν χειρῶν δι' ὑψίστης, καὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς παρὰ τεθείαται, οὐκ καὶ αὐτὸ δὲ
παρὰ τῇ αὐτῇ τεθείαται, ὥστε τε καὶ καὶ παρὰ τῇ αὐτῇ μόνον τὸ ὑπὸ τῇ καὶ μέ-
νον, τὸ κεφαλὴν ἵνα καὶ κακαλυμμένον ὡς παρὰ εἶδοι. ὥστε τοῦ χώρου γινόμενοι ἀν-
δρες ἀφυλάκτως ἐσίσαι μὲν τὸ σφῶν νωτοφόρων τὸ κίονα πολλὰκις παρὰ τῇ αὐ-
τῇ. φυλακὴ δὲ ἵνα ἐς τὸ ἀκρίβες εἶναι οὐκ ἔχω ἀντὶ τοῦ λέγειν, ὡς ἀντὶ γυνή μὴ φοι-
τῇ τῇ ἀνακτόρων ἐστὶν. ἐξω δὲ παρὰ τῇ φιλίας ἐστὶν παρὰ τῇ αὐτῇ. ἀντὶ
καὶ γὰρ τὸ σελαγίζοντες ἀγέρας, ἡ μία τῇ θυρῶν ὅστις.

Επει δὲ τῆς αὐτῆς βασιλείας διέωρεπε καὶ ἰσίδωρος, οὗ κλέος ὄντι καὶ ποιήσιν
 ἔργῳ τε καὶ λόγῳ παρὰ πᾶσι διαβόητον, ὃς οὕτω μὲν τὴν ἁγίαν τοῖς πόνοις δέξεται
 ξεν, οὕτω δὲ τὴν ψυχὴν τοῖς ἀναγωγικοῖς ὀπίστανε λόγοις, ὡς ἀνελκόντων ἐπὶ γῆς μέλι
 θεῖν βίον, εἰρήνῃ τε ζῶν διὰ πᾶν τὸ εἶναι, βίου τὴν μοναδικὴν καὶ τῆς ἐς ἀντιθέσεως γέ
 γραπταὶ δι' οὗ αὐτῶν πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα πάσης ὠφελείας ἐμπλέει. γέγραπτα
 δὲ παρὰ κύριον τὸν ἀσίδιμον, εἰς ὃν μάλιστα δέκνυται ὁ θεοσεύου σωματικὰ μακά
 ριαι χρονοῖς. ταῦτά μοι κομψῶς ὡς διωπτόν πονουμένην, φέρε καὶ στίλβοντος οὐκυ
 ρήματος ἐς μέσον ἡκέτω τῇ οἰκείᾳ μνήμῃ κοσμήθων τὴν ἀφ' ἧς ἐξῆλθεν. ἔπειτα ὁ στίλβοντος
 μὲν καὶ ἀπὸ πᾶν λόγος, φιλοφρονέων οὕτως ἐς τὸ ἀκρότατον δέξασθαι, ὡς καὶ
 παρὰ χρυσίδιον τὴν μακάριαν τῇ μὴ παρὰ πατρίᾳ ἢ ἀντιπατρίᾳ κρινόντων τα
 ὄρωντων. πεῖθονσι δι' οὗ αὐτῶν τῆς ἁγίας πόλεως παλαιῆς ἀλκιμίας, ἣ τὸν
 ζυγὸν τὴν ἱερωσύνης ἐπελθεῖν, οὕτω τὴν λόγον τὴν ἀνδραγαθείας παρὰ δὲ μέτρον, ὅσοι
 δὲ ἀπὸ ἐν ἐλθόντα, δι' οὗ ὅλως δι' μάλα σοφιστάται, οἱ, ὡς τῆς ἀπὸ πᾶν τῶν
 τῆς, ἐπὶ καὶ ταῦτα, τὴν τῆς χάριτος μηδὲν ἡγεῖται καὶ ἀντιπατρίᾳ καὶ οὐκ ἐπὶ
 ἀπὸ τῆς ἡπίδος. οἷος γὰρ καὶ ὅσοι γέροντες τῆς μετὰ τὴν ἀπὸ κομψῶς αὐτῶν καὶ λο
 γίως μὲν τὴν ἱερωσύνην πεποιημένην ὀπίστανε, ὅσοι δὲ παρὰ αὐτῶν θεοδόσιον παρ
 φωνητικὸς λόγος, καὶ ὅσα τῇ ἐκείνῃ χρυσίδιον ἐλθόντων.

17 Τότε καὶ ἰσχυρὸς ὁ θεσπέσιος ὡς ἰωάννη σὺν ἑτέροις ἰσορήσας, ἐπειδὴ καὶ ὡς ἐβλ
 ἔβλεψαν τὰς τῶν θείων ἐργικὰς κατέρας ἐν ᾗ τῶν αὐτῶν ἀμφιδέσας, καὶ διὰ
 τὴν ὑποκαταστάσιν ἀνδροτέρων ὁσῶν, αὐτὰς τὴν ἀνύσχυ αὐτονομίαν ἐν ᾗ κα-
 λουμένη

λου μὲν κοιμηθεὶς μετατίθεται πολλοῖς ὕστερον χρόνοις, ἵνα ποτε μὲν οὐκ ἐπα-
γάτου θεοῦ, θεοδοσίῳ τὸν θεοφόρον μείζονι ὑμῶν ὑμῶν. ἱερὸν ἴε πάλας τοῖς δαί-
μοσιν ἀνδρῶν τυχεῖον τοῖς ἐπιχειροῖς ὠνόμαστο, τὰ ἀβλοφόρῳ καὶ μὴ τυρε-
ἀναθεῖναι, καὶ σηκὸς διαγῆς, καὶ τέμνος ἀγίου ὃ ἰγνάτω ὃ πάλας τυχεῖον γέρονε.
τῷ ἱερῶν αὐτῶν λήψαντων μὲν πομπῆς ἱερᾶς ἀνὰ τὴν πόλιν ἐπὶ ὀρήματις ἐνεστῆ-
των, ὅτε καὶ ὃ τέμνος ἱερέωντων. ὅτε καὶ δημοτελής ἐορτὴ καὶ παύδηςμος ἀφροσύνη
μέγας ἡμῶν ἱερέωνται, πρὸς ὃ μεγαλοπρεπέστερον ὃ ἱερέων γρηγορεῖς αὐτῶν
ἐξ ἀρχαῖος. γέρονε ὃ αὐτὰ ἐκείθεν, ὅσα ὃ θεὸς αὐτῶν ὅσας τὴν ἀγίων ὑμῶν τοσ
μας. ἱσχυρὸς μὲν γὰρ ὁ ἀγίτης, ἡ θεοσυγῆς τυραννίς, ἀκων καὶ μασιζόμενος, ὅτι
μὴ ὁ δαφναῖος ἀπόλλων ὁ φωνῶν καὶ παρρησίαν τὴν κασιγῆαν ἔχων ἀνῆλθεν ἡ
διώατο ὃ βασιλεὺς χειρὸς ἐξομῶν, βασιλεύει τοῦ ἀγίου παύδης ἐκ γαπόνων
ὅτις τομῶντος, ὑμῶν μετὰ θεοῦ τὸν ἀγίου. ὅτε ὅ νεὸς αὐτῶν πρὸς τῆς πόλεως παμ-
μεγέθους ἀνίστατο, ὁ καὶ μέγας ἡμῶν ἐξομῶν. ἵνα λοιπὸν οἱ δαίμονες ἐπὶ ἀ-
δεῖας αὐτοῖς κείῳ δρῶν, ὡς φασὶν ἰουλιανῶ φιλῶν τοῦ τοῖς ἐπαγείλας. τοῦτο δὲ
ἀρχαῖον ὃ οἰκονομῶντων πρὸς τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ ὡς ἀνὰ καὶ τῶν μεμνημένων
των ἡ διώαμις ἐκδηλῶς ἡ, καὶ τοῦ ἀγίου μὴ τυρεῖς αὐτῶν διαγῆ λείψαντα, ἀνα-
γεῖ μετενεστῆεν γάρ, καλλίστη τέμνος ὑμῶν.

Εἰς τοῖς τοῖς χρόνοις ὁ πολὺς ὃ λόγῳ πόλεμος ἐκκίνητο, ἀπὸ τῆς τῆς 125
σκυθῶν βασιλείας, ὃν ἀειέρως καὶ ἐς αὐτὰ μάλιστα λογίως, πρὸς τοῖς ὀρήματι γρά-
φει μὲν πολλῆς ἡς κομψείας διηγουμένους ὅπως τε καὶ τῶν ἐφῶν καὶ ἐσπερίων ἐ-
πεγράτενε μερῶν, οἷας τε καὶ ὅσας πόλεις ἦν κατήγαγε, καὶ ὅσα περὶ αὐτῶν τῶν
ἐν αὐτῶν μετέστη. ὃ αὐτῶν τοῖς θεοδοσίῳ αὐτῶν σιγήσεια διέποντες, μέγας καὶ ὅς-
αῖος καὶ τοῖς περὶ αὐτῶν ἀποκρυπτόμενος, γέρονε σφισμός ἀνὰ πᾶσι,
ὡς εἰπεῖν, τίς οἰκουμένην ὡς τε καὶ πολλοῖς τῶν πύργων ὡς ἀνὰ τίς βασιλίδας
πρὸς ἐνεστῆεν, συμπεσεῖν τε καὶ ὃ χερσὶν ἡσυχαστῶν μακρὸν τείχος, δι-
αχῆναι τὴν γῆν, καὶ πολλὰς κώμας ἐν αὐτῇ κατεδιδύαι. πολλὰ τε αὐτῶν καὶ ἀναεῖθ-
μητα γινέσθαι πᾶσι ἀνὰ τε γῆν καὶ τῶν θάλασσαν, καὶ οἷας μὲν τῶν πηγῶν ἐξηρῆς
ἀναδεδῆναι. ἐτέρωτι δὲ, ὅδῳ τῶν πληθὺς ἀναδεδῆναι, μὴ πρὸς τοῖς ὃν. δέν-
δρα τε αὐτῶν πρὸς σὺν τοῖς σφισί ρίγας ἀναερεσθῆναι. καὶ γῶματα πλῆστα, ἐς
ὅρη σχεδιασθῆναι. τὴν θάλασσαν, ἡρῆς νεκροῖς ἀποσπενδονήσασθαι, καὶ πολλὰς
τῶν ἐν αὐτῇ νήσων ἐπικλυσθῆναι. πλοῖα τε αὐτῶν θαλάσσια ὅτι τὴν ἐξηρῆς ὀφειλῶναι.
τῶν ὅδῳ τῶν ἐς τοῦ πᾶσι νοσησάντων. παθεῖν τε καὶ πολλὰ βιθυνίας τε καὶ ἡρῆς πόν-
του, φρυγίας τε ἐκκατέρως. ὃ δὲ πᾶσι καὶ ἐπὶ χρόνον τὴν γῆς ἐπεκράτησεν, οὐχ ὅσας
πρὸς ἡρῆς οὕτω σφοδρῶς ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ μικρὸν λῆγον, μέγας οὐ κα-
θάπαξ ἐπέπαυτο.

Κατὰ τοῖς τοῖς χρόνοις μεμνόνιος καὶ ζωῖλος καὶ κάλλιστος πρὸς θεοδοσίῳ 126
καὶ τῶν ἀντιοχέων ἀξιοῦντες ὅτι ἐξ αὐτῶν πᾶσι ἡμετέραν ἀρροκείαν ἀφωρέπον-
τες. καὶ μεμνόνιος μὲν ἀφωρέτως καὶ ἀειέρως καὶ πρὸς ἡμῶν ἡφίον ὀνο-
μαζόμενος ὃς ἐδάφοις ἀνοικοδομεῖ ὑπαίθριον αὐτῶν καὶ ὃ μέσσην ἐάσας. ζωῖ-
λος δὲ, πᾶσι βασιλεῖς εἶναι τὴν πρὸς ὃ νόμιον τὴν ἐσφίνου πλῆστα μέγας ἡμῶν
τὴν τοῦ τοῦ πρὸς τοῖς ἀφωδῆς ἀνδρῶν, εἰ καὶ αὐτῶν οἰκοδομίας ἐκ τῶν ποικίλων

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πατριμῆς ἐνήλλαξεν. ἀπὸρ καὶ καλλιςτος μεγαλοπρεπῆ τε καὶ περικλυτὴ οἰκοδομὴ
ἀνίστη, ὡς καλλίστου σοφῶν οἷτε παλαῖοι, οἷτε νῦν ὀνομάζομεν παρὰ τῶν ἐδῶν ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας, διὸ καὶ τὸ φῶς οὐδὲ περικλυτῆς οἰκίας, τῶν γραττηγῶν τὰ κατὰ γῶ-
να. μὲν τούτοις ἀνάτολιος αὐτῶν γραττηγῶν τῶν ἐδῶν τειχεμάτων πεμψεῖς, πλὴν κα-
λουμνῶν ἀνάτολιος σοφῶν οἰκοδομῆς, πρὸς δὲ παῖς ὕψους ταύτης δὲ κοσμήσας.
ταῦτα εἰ καὶ περὶ ἐργα τοῖς φιλομαθέσιν, οὐκ ἀκόμῃ.

105 Ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις θεοδόσιος ἐπιδρασαίτης συγχάει τὴν δ' ὥρῳ πῃν γέ-
νασιν, οὐδ' ἐν ἱνιανμοδ' ῥώμης βασιλεὺς σάμυτος, αἱ κατέχευε θεοδόσιος μεγάλας δυ-
νάμεις ἐκπέμψας κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν πεζικῶν τε καὶ νηῶν στρατῶν. οὐ-
τω δὲ καὶ τῶν παρρησιόδων κεκράτηκε, βασιλεὺς αὐτῶν ἰσδιγέρδου τοῦ
ἀραράνου, ἡ ὡς ὁκράτει δοκεῖ, αὐτῶν οὐαράρα βασιλεὺς, ὡς καὶ παρὰ σό-
σάμνοι αὐτοῖς εἰρῶν γαρίσασθαι, ἡ καὶ διήρκεσε μέχρι δύο καὶ δέκα ἐτῶν ἡς
ἀναστατοῦ βασιλείας, ἀπὸ ἰσρήσθαι μὲν καὶ ἀγῶνις ἐπιτέτμη) δὲ δὲ μάλα κομ-
ψῶς καὶ ἀναστῆναι ὡς δὲ ἐπιφανεῖς ὡς σύρω, ὅς καὶ τὴν δῶσαν ἀμίδης σῶσε-
γρὰ φάτο. ὅτε φασὶ καὶ κλαυδιανὸν καὶ κύρον τοῖς ποιηταῖς ἀναδελφῆσθαι· κύρον δὲ
καὶ παρὰ τὸν μέγιστον τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναλετῶν γένον, ὃν ὑπὲρ τῶν ἀγῶνι οἱ παρὰ
ἡμῶν κεκλήκασι, καὶ τῶν ἐσπερίων ἐξηγήσασθαι διωδάμεων, καρχιδόνος ἑσπὸς
βασιλέων κρατηθείσης, γιζερίου τε τῶν βαρβάρων ἡγουμένου.

[illegible]

καὶ ἐπιδύσει τὸν νοῦν ἡ διδουσία ἐν ἱεροσολυμοῖς· καὶ οὕτως καὶ οὗτος μὲν χάριν, ἡ
ὡς παρὰ τοῦ πῶς ὡς φασὶ βουλομένη, ὥς ἰσχυρήσασιν καὶ ἀληπτόν, εἰ καὶ μὴ ἀλη-
θεύει μοι δοκοῦσιν. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ἀνὰ τὴν ἀγίαν τοῦ χριστοῦ πόλιν ἀπομύνη πολλὰ
πρὸς ὑμῶν τοῦ θεοῦ πένερα χεν τοῦ. ὥστε καὶ ἀναγῆ δέιμασθαι φρονι-
μία, καὶ τὰς καλουμένης λαύρας, ἐν οἷς ἡ μὲν, ἀφ' ὧν φερεται. ἡ δὲ γε πολιτεία ἐς
ἐν αὐτῇ

εἶνα τελευτᾷ θεοφιλεῖ σκοπῶν. οἱ μὲν γὰρ ἀρχηδὸν ζῶντες ὁσὲν τῷ ἐς γὰρ βελ-
 γόντων κερταῖντες. ὁ χρυσὸς γὰρ αὐτοῖς ὅστις. ἡ δὲ αὖ φαίω χρυσός, ὅτε ἰδιχὴ τις
 ἐαθῆς, ὁσὲν τι τῷ ἐδωδῖμων. ὁ γὰρ νῦν τις ἀπέχεσθαι τειβώνιον ἢ ἐξωμίδα, τοῦτο
 μὲν συμκρὸν ἔτερος ἀμφιέννυ. ὡς καὶ τῷ πάλτων ἐαθῆτα ἐνός (εἰ) δοκεῖν, καὶ τῷ ἐνός
 ἀπὸ ὕλων, καὶ κοινὴ βράπεζα (ὡς ἀπὸ τῆς), ὅτι ὁ ἴσος κεκαρυκευμένη, ὁ δὲ ἵνι τῷ δῆλων
 ἐδεσμάτων. λαχούσις ὁ καὶ ὁσὲν ἰσὺς δόξουμένη, ἐς τοσούτον χρηρηκευμένους
 ὅσον ἀπὸ ζῶν καὶ μόνον κοινὰς τὰς παρὰ τὸν θεὸν λῆγας διημερδύουσι τε καὶ δὲ
 νυκτερδύουσι, οὕτω σφᾶς ἐκθλίβουσι, οὕτω τοῖς πόνοις πύζοντες, ὡς τὰ φων
 ἀνδρὶ νεκροῖς αὐτοῖς ὑπὸ γὰρ ὁρῶν, οἱ πολλάκις μὲν καὶ τὰς καλουμενὰς ὑπὸ
 θεομοῖς παρὰ τοῖς, διημερὶ καὶ τελημερὶ τὰς νητείας ἐκτελούντες. εἰσὶ δὲ οἱ
 καὶ πεμπτῶσι, ἢ καὶ παρὰ, καὶ μόνος τῷ ἀνακχάας μετὰ λαμβάνουσι Ἐσφῆς. ἔτεροι
 δὲ αὖ πάλιν ἀπειρῶντας ἰόντες, μόνους ἐαυτοῖς κατὰ γυμνοῖσιν ἐν οἰκίσκοις, ποσὶ-
 τον ὄρεος, τοσούτον ὑψὸς ἔχουσιν, ὡς μὴ δὲ τὰ ὅματα ἀνὸρτου, μηδὲ μὲν ἐπὶ
 ἀδείας τὰς κλήσας ποιῶσαι, ἀπὸ λαίσις παρὰ καρτεριώτες, καὶ τῶς ὅπας ἡς
 γῆς καὶ τῶν τοῦ ἀποδόλου φωνῶν, ἀνὸρ σὺν οἰκοῖς θηρίοις γινόμενοι, καὶ ἵσι τῷ γῆς
 ἀπὸ κερταῖντων ἐκδομῶν τὰς παρὰ τὸν θεὸν ἐκθλίβουσι ποιῶντες. ἀπὸ καὶ ἔτε-
 ρον εἶδος ἐπενοήθη, πάσης ἀνδρείας τε καὶ καρτερίας διώαμιν ἐκβαῖνον. ἐς ἔ-
 ρημον γὰρ κεκαυμένον σφᾶς αὐτοῖς ἀφέντες καὶ μόνον τὰ τῷ φύσεως ἀνακχάα πε-
 ρετρίαντες, ἀνδρες τε καὶ γυναῖκα, ὁ λοιπὸν σῶμα γυμνόν, κρυμοῖς τε ἐξαίσις,
 ἀέρων τῷ πυρεκτώσειν ὅτι βέποισιν, ὅτι τῆς τάλποις τε καὶ ψυχῆς παρὰ οὐρανῆς,
 ἐτὰς μὲν τῷ ἀνδρῶν Ἐσφῆς, τέλεον ἀποσείοντες. νέμονται δὲ πάλιν γὰρ, βο-
 σκούς καλῶσι μόνον ὁ ζῶν ἐκθλίβουσι ποιεῖν ὁμοῖοι. ὡς τῷ χρόνων καὶ θηρίων
 σὺν αὐτοῖς ὁμοῖοι. ἡς τε ἰδέας αὐτῶν ὡς ἀπὸ βράπεισης, τῷ τε γνῶμης λοιπὸν
 οὐ συμβαίνουσις ἀνδρῶν, οἱ δὲ διδράσκεισιν ἰδόντες, καὶ διωκόμενοι, ἢ τῷ
 ὠκύτη τῷ ποδῶν, ἢ ἵνι τῷ ὅτι γῆς δυσόδων χωρίων ὁ λατῆν ἐαυτοῖς ποιεῖ-
 ντες. λέξω δὲ ὁ ἔτερον ὁ μικρὸν μὲν διέλαιε, καὶ τοῖς τὰ παρὰ τοῖς καὶ πάλτων ἐ-
 χον. εἰσὶ μὲν ἡ ἀχίσις, εἰσὶ δὲ οἱ οὐκ ὁμοῖοι, οἱ ἐπὶ δὲ τῷ ἀρετῆς ὁ ἀπὸ τῆς (εἰ) τῷ
 χωρῶν, ἐς κόσμον ἐπὶ ἡμῶν ἐν μέσοις τοῖς θορύβοις. καὶ παρὰ τοῖς σφᾶς ἐπαγγόν-
 τες, οὕτως πάλιν κεινοδοξίαν καὶ ἀπαύουσι, ὃν τελευτῶν χιτῶνα καὶ πλάτωνα τῷ
 ὁφὸν ἢ ψυχὴ πέφυκεν ἀποτίναξ. ὅπως ὁ ἀπαθῆς ἐαθῆν φιλοφροδοῖ, καὶ πα-
 ρεκαπήλεια ἢ παλινκαπήλεια δέησι, ὁ τὸ πον, οὐ παρὰ τοῖς, ὁσὲν τι τῷ πάλτων
 ἐκκαυμένον. ὁ βδελυγνῶν δὲ συχοῖς ὁμιλοῖσι, τὰ πολλὰ γυνάξιν σὺν αὐ-
 ζόμενοι, ὁ συλλογόμενοι, οὐκ ὡς τῷ παθῶν γυμνοῖς ὡς ὁ τῷ φύσεως τυραννῆ-
 σαι, καὶ μὴ δὲ τῷ ὁ μὴ δὲ τῷ ἀπὸ μὴ δὲ μὲν αὐτῇ τῷ παρὰ τοῖς, ὁ γῆρος παρὰ
 πάλιν ἰδίαν ἀποκρίθῃναι ὡς ὁ δὲ τῷ ἀνδρῶν δὲ, ἀνδρας (εἰ), μὲν γυναικῶν τε αὐ-
 γυναικῶν, ἐκαστέρας τε μὲν ὡς ὁ γῆρος ὡς ὁ γῆρος, καὶ μίας (εἰ). σὺν γόντι τοῖνυν
 εἰπεῖν ἐν τοῦτω ὁ παρὰ τοῖς, καὶ φιλοφροδοῖ βίαν ὁ ἀρετῇ τῷ φύσιν ἀνὸρ νομοτετεῖ οἱ
 κείοις πηξάμενοι νόμοις. ὡς ὁ ἡδενὸς αὐτῶν τῷ ἀνακχάων μετὰ διδόναι ὅσα γε
 κορεσθῆναι. περὶ δὲ αὐτοῖς καὶ διὰ τὸν ὁ σφᾶς ἐκκαυμένον νόμος, ὡς ἀπὸ τῆς τε
 ὁ σῶμα τοσούτον μόνον ὅσον ἢ ἀνακχῇ βιάξιν. οὕτως τε αὐτοῖς ἢ διατα ἀκρίβειαν
 ἀνὸρ ἀνακχῇ ζυγοῖς, ὡς ἐκ δὲ μετὰ τοῦ παρὰ τοῖς αὐτοῖς πάλιν ὁσὲν ἀνὸρ πα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αὐτὸν εἶ), καὶ αὐτὰ γε πολὺ διεσῶσθαι. ὁσὶν γὰρ αὐτοῖς τὰ πάντα κεκράνηκε τῆς
 θείας (καὶ ἀμικτα) σπουδαίου, καὶ αὐτὸν πάλιν διαμερῶς χαρίτος· ὥστε ζῶντες ἐν
 αὐτοῖς καὶ νέκρωσιν σπυροῦνται, τὰ πάντα καὶ τῇ φύσει καὶ τοῖς παθήμασιν. εἴτα μὴ πᾶ-
 ρος, νεκροὺς εἶ) δεῖ καὶ τῶν τῶν φωνῶν εἶσω. ἐνθα δὲ παρὰ θεὸν ἰκετεία, ῥωμαλέως δὲ
 σῶμα, σφειγῶντα τὸ ἀκμύν, καὶ ἐξωρεῖ τὴν ἡλικίαν ὥσι, καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐκ-
 τερος συμπλέκεται βίος. ὥστε ἀμέλῃ καὶ τὴν ἄρῃ τέλει ἀποτέμνεται, ζῶσιν
 αἰεὶ, καὶ τοῖς ζῶσι συναυχίζονται, καὶ ἑμασί τε ἀκὴ παροφείροντες καὶ τὰ
 ὧν ἰκετεύοντων φωνὰς, ὡς θεῶν παροσάροντες, ἄτε δὴ αὖ ὁμοίως τῇ παροφεί-
 ρῃ βίῳ διεκλίζονται, ὅσα μὴ ὧν ἀνακρίων δεῖσθαι, ἢ ῥῶπων ἀειοζῆσθαι.
 παρῶν δὲ ἀκούειν, καὶ πᾶσι συγγίνασθαι. εἰσὶ δὲ ῥῶπων αὐτοῖς συγχῆ καὶ ἀδύνατοι
 κλήσεις, ἐπὶ μακάριος ἰεσὺς ποιοῦν, μόνος τὸ ἐφέσεως ἀναζωπυρῶν τὴν ἡλικίαν,
 ὅς τ' ἐκούσιον ἀδένειαν, ἀφ' οὗ τίνες ἀθλήσονται, ἀνὰ μόνους παλασά, οἳ γε παρὰ μα-
 σίδου τε καὶ τρυφῆς τὴν νητεῖαν ἔχουσιν, καὶ τὴν ἀπέλθον ἀφ' οὗ καὶ τὸ μηδὲν ὡς οἴ-
 ὄν ἰε ἀπορῶσθαι. ὁπότῃ ξένος πρὸ αὐτοῖς ἀφίκεται καὶ ἐξ ἐωθινῶν, οὕτως
 πάλιν τῆς φιλοφροσύνης, καὶ τῇ φιλοφροσύνῃ δόξιοι καὶ ἑτερον εἶδος νητείας ὅτι
 νοήσονται. ὅ αὖ μὴ βουλόμενοι εἰσὶν, καὶ ἐκπλήξιν τὸ παρὰ μακάριος ἀφ' οὗ
 πόσον ἐς ἑσφίω αὐτῶν δεόμενοι, οὕτω κομιδῇ βραχέειν ἀποκρίτως ἐχθρῶν
 τῶν ἰδίων βραχέων καὶ τὸ φύσεως ἐκδοτοῖς τοῖς τ' ἀπὸ τῆς φύσεως, ἵνα ἀπὸ τῶν
 αὐτοῖς τὸ ἡδὺ τὸ ἄρκος ἐξωστῇ, καὶ ψυχὴν ἀφ' οὗ βραχέων τὰ καλλίστα ὅς θεὸν ἀφ' οὗ
 σκοντα νομωχῇ ἐκλεγεσθῇ τε καὶ τῶν τ' ἀποδοῦμεν αὐτοῖς ἰδεῖν ἐπαρῶμεν.
 καὶ Πολλοὶς τοῖς τοῖς ἐν τῇ πόλει ἡ θεοδοσίου σύμβουλος, καὶ πολλὰ ὡς μοι χέ-
 λεσται, τοιαῦτα φρονιότης ἀφ' οὗ καὶ μὴ καὶ τὴν τῆς πόλεως τὸ κρῖτον ἰε-
 ρῶν ἀναμνησθῆναι, καὶ τέλος μέγιστον ἀνίστη, ὅσον καὶ καλλίστη παρὰ τὸν
 παρὰ τὸν δόκονων ἰε καὶ μὴ τῶν στεφανίου, ὅτι ἐκδοτοῖς ἰε ρῶν διεσῶς, ἐν ᾧ
 καὶ ἡγεταὶ παρὰ τὸ ἀγῶνα μεταχωρήσασα βίον. ἀμείψαντες δὲ μὴ αὐτὰ, ἡ καὶ
 ὡς ἡσι δοκεῖ παρὰ τὸ δόκον, καὶ θεοδοσίου τὴν βασιλείαν ὅκτω καὶ τριάντα
 ἔτεσι τοῦτων ἀφ' οὗ καὶ ἀφ' οὗ, μὴ καὶ ὁ πόρῳ τὴν ῥωμαλέων ἀφ' οὗ πα-
 ραδῶν. ὅς τ' οὐ καὶ τὸ αὐτὸν πέπαρται τῶν ἐφ' οὗ ἡγεμονδῶν, ἡ ἐξῆς
 δὲ μάλα ἀφ' οὗ ἰσοεῖα τῶν ἐφ' οὗ, τὸ ἀφ' οὗ ἐφ' οὗ τὴν οἰκίαν χορηγῶν
 ἀφ' οὗ.

Τὰ δὲ ἐν τῇ πόλει ἐφ' οὗ δὲ ἐφ' οὗ τὸ μὴ τὸ ἐκκλησίᾳ ἰσοεῖας ἀφ' οὗ.

- α' Περὶ τῶν βασιλέων, καὶ οἷα σύμβουλος ἀφ' οὗ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ μὴ μὴ.
- β' Περὶ τῶν καλλίδων σπυροῦ, καὶ πόθεν αὐτοῖς ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.
- γ' Εκφρασις τῆς ἀφ' οὗ οἴκου τῆς μεγαλομύτης ἀφ' οὗ καὶ ἀφ' οὗ.
- δ' Περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει, καὶ ὡς ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.

Περὶ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

1937

μειώνω

5023522 (1)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

μόνων, ὅτι δ' ὁ δόσχος φήσιν ἡς συκλήτου ἀνὰ τ' μέσον καὶ ἡσο χάρον, ἀπέβιος
 δέηται τὰς ἐπιδοδολύας πρὸ αὐτῶν τῇ βασιλείᾳ δέησας, ἀναγνωσθῆναι φήσας
 ὅτι λέξεως αὐτὰ. ἡ δὲ κημη καὶ δ' ὁ δόσχος, ἡ δὲ κημη ἡ πείσις, ἐφονδύη φλαβια-
 νὸς ὁ ὅτι σχος ἀμα ἐμοί, ἀδίκως καὶ θηρέθῃ πρὸ αὐτῶν, κελεύσας τὰς δέησας
 μου ἀναγνωσθῆναι. ὅτι δ' ὁ δόσχος δι' ὅλην τὴν δέησιν ἀναγνώσεως ἔτυχε, αὐτὴ φησὶ
 22 γομύη τὰ ρήματα. Περὶ ἀπεβίου ἔ' ἐλαχίστου ὅτι σχος που δορυλάου ποιουμέ-
 23 νου τὸν λόγον ἑαυτῶν καὶ ἡς ὀρθοδόξου πίστεως σχος πρὸ ὑμῶν κερᾶται
 24 ἀπολύτων μὲν τῶν ὑψηλῶν παροῦσιν, καὶ χεῖρα ὀρέξαν πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις· μα-
 25 λιστα δὲ τοῖς ἱερωσύνῳ τελοῦσι καὶ ἐν τούτῳ γὰρ ὁ θεὸς περὶ αὐτῶν, πρὸ οὗ ὁ βα-
 26 σιλεύει ὑμῶν καὶ κερᾶται τῶν ὑψηλῶν δεδωρῆται. ἐπεὶ οὖν δὴ καὶ πολλὰ καὶ
 27 πᾶσιν ἀποχουθῆναι ἢ εἰς χεῖρα πίσις, ὅς ἡμεῖς πεπόντα μὲν καὶ δόσχος τῶν
 28 ἀλαβείων ὅτι σχος που ἡς ἀγέξασκεων μεγαλοπρέως, παρῶν τῇ ὑμε-
 29 ῖν ἐρεθ. ἀπεβίῳ τῶν δικίων ἀξιοῦντες τυχεῖν. τὰ δὲ τῶν παρῶν ἐν τούτοις,
 30 ὅτι ἡς ἐναλχὸς ἡμοῦσι σιωδου ἐν τῇ ἐφείων μὴ ἐπὶ αὐτῶν, ὅφρ' ὅσον γε μὴ
 31 γνέσθαι, ἵνα μὴ κακῶν καὶ ταραχῶν τῶν οἰκουμένων ἐμπλήσῃ ὁ χρεὶς δόσχο-
 32 ρος πρὸ οὗ δὴ τὸ μένος τὸν τοῦ δικίου λόγον, καὶ τῶν θεοῦ φόβον ὁμοδόξος ὦν καὶ
 33 ὁμοφρων ἀτυχῶς ἔ' ματαόφρωνος καὶ αἰρετικοῦ. λαμβάνει δὲ τοῖς πολλοῖς ὡς
 34 ὑπερεν ἑαυτὸν ἐφάμερῶσιν ὁρῶν καὶ ἐν τῇ γομύῃ μὲν πρὸ ἐμοῦ καὶ ἀτυχῶς
 35 τῶν ὁμοδόξου αὐτῶν καὶ ἡς ἐπὶ αὐτῶν ἐξενεχθεῖσιν φησὶν αὐτῶν τοῦ ἡς
 36 ὅσις ἡξέως φλαβιανὸς ὅτι σχος που πλῆθος ἀπᾶντων ὁχλῶν σιωαγῶν καὶ
 37 διωγῶν ἑαυτῶν ἀφ' ἡμῶν πορισάμενος τῶν ἀπεβίῳ ἡρησκείαν τῶν ὀρθοδό-
 38 ξων τὸν εἶκον εἰς αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν κακοδόξων ἀτυχῶς τῶν μονάζοντες,
 39 ἡς ἀνῶν καὶ δὲ χεῖρας τῶν ἀγίων πατέρων ἀπεκηρύχθη, ἐβεβῶσιν. ἐ-
 40 πεισὶν οὐ μακρὰ τὰ τελεμνημένα αὐτῶν καὶ τῶν εἰς χεῖρα πίστεως καὶ κατῶν
 41 ἡμῶν, δέο μὲν καὶ παρῶν παρῶν πρὸ ὑμῶν κερᾶται, πεπόντα τὸν αὐτὸν ἀλα-
 42 βείων ὅτι σχος που δόσχος, ἀπολαγῆσθαι τῶν πρὸ ἡμῶν αὐτῶν ἐπαρμέ-
 43 νων· δηλαδὴ τῶν πρὸ αὐτῶν καὶ ἡμῶν περὶ αὐτῶν ἐπαρμένων ὑπομνησὶν ἀναγνωσχο-
 44 μόνων ὅτι ἡς ἀγίας σιωδου, δι' ὧν διωδύμια ἀποδείξαι, καὶ ὁμοδοξοῦν τῶν ἡς
 45 ἡμεῖς πίστεως ὀρθοδόξου, καὶ αἰρεσιν ἀπεβίῳ πεπληρωμένῳ κερᾶται αὐτῶν,
 46 καὶ ἀδίκως ἡμᾶς κατελόντα, καὶ τὰ δὴν ἡμᾶς κατεργασμένον. τῶν καὶ παρῶν
 47 καὶ μὲν ἡμῶν μόνον καὶ τὰ περὶ αὐτῶν τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμένην σιωδου τῶν
 48 θεοφιλεσάντων ὅτι σχος που, ἐν τῶν ἡμῶν καὶ τῶν παρῶν μὲν διόσχος δοκούσιν
 49 ὅς ἀνενέχθαι εἰς γῶσιν ἡς αὐτῶν ἀπεβίῳ παρῶν τὰ παρῶν μὲν παρῶν
 50 πρὸ αὐτῶν τῇ ἀθανάτῳ ἡμῶν κορυφῇ. καὶ τούτου τυγνύει, ἀδελφείοις ἀλά-
 51 ὦν ἀπεμφορῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑμῶν κερῶν τῶν βασιλείς. Μετὰ αὐτὰ
 52 ἐκ κοινῆς δέησεως δόσχος πατέρων καὶ τῶν ἐν τῶν δόξῳ σιωδου περὶ αὐ-
 53 γμένα τῶν ἐν ἐφείσῳ ἀφ' ἡμῶν πᾶσιν ἀνὰ δημοσίῳ, ὧν τῶν παρῶν μὲν ἀφ'
 54 πολλῶν μὲν ἀνείκῃ μὲν. αὐτῶν τῶν ὧν ἐν τῶν ἀλλήλων ἐκ κημῶν, ὡς
 55 ἀνὰ μὴ ἀδολεσχεῖν δέειν περὶ αὐτῶν, γρᾶφας τῶν παρῶν μὲν ἐπειρῶν, ὑποτά-
 56 ξω τῶν πρὸν τῶν ἡς ἰσοείας τῶν τῶν μὲν τῶν μὲν τῶν ἐπὶ αὐτῶν εἰδέναι βουλο-
 57 μένοις, καὶ τούτοις ἐν τῶν αὐτῶν
 58 αὐτῶν καὶ τῶν

५५१७

11 καὶ οἱ μὴ δὲ τὸ αὐθεντῶν αὐτῶν πῶς πλησίως ἐξηκολούθησεν ὁ τοῖς δούλοις τῷ
 12 πατρὶ ἔρχαν ἀνομιὰν ὑποκρίνυσιν, ἐλθόντες δὲ καὶ ἀκοινωνίας ὑπαρξούσας
 13 καὶ τῆς ἀγιώτατος, καὶ ὁσιώτατος Ἀρχιεπισκόπου Ἰῆς μεγάλης ῥώμης λέοντος.
 14 πρὸς τοῦτοις καὶ ἡβήεις πῶς ἀνομιῶν μετὰ κατ' αὐτῶν παρσενεργούντων τῇ ἀ-
 15 γίᾳ καὶ μεγάλῃ σιωδῶ καὶ ἀπάξ, ἔδιδε, καὶ τέλος, ἀφ' ἑοφιλῶν ἐπισκόπων καὶ μο-
 16 νικῶς κληθεῖς, οὐχ' ὑπήκουσεν, ὑπὸ τῆς ἰδίου σιωδῶτος δολιχὸν κεντῶν μῦθος, ἔ-
 17 τοῖς πῶς σιωδῶν ἀφ' ὁρῶν ἐν ἑσμοῖς κατὰρεθύντας πῶς ἀνόμως ἐδέξατο.
 18 αὐτὸς κατ' ἑαυτὸν πλὴν ἦν φωνὴ ἐξελόμενος ἀφ' ὁρῶν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πατήσας
 19 θεσμοῖς, ὅθεν ὁ ἀγιώτατος, καὶ μακαριώτατος ἐπισκόπος Ἰῆς μεγάλης καὶ παρσεν-
 20 τέρως ῥώμης λέων δι' ἡμῶν καὶ Ἰῆς παρσενεργούντων σιωδῶν μὲν τῆς πρὸς μακαρίτου καὶ
 21 παρσενεργούντων ἀποστόλου πέτρου, ὅς ἐστι πέτρα ἡ κρητὶς Ἰῆς κατὰ κλητὴς ἐκκλησίας,
 22 καὶ Ἰῆς ὁδοδὲς πίστεως θεμελίον, ἐγὼ μνησκῶ αὐτὸν τῆς ἐπισκοπικοῦ ἀξιωματός,
 23 καὶ πάσης ἱερατικῆς ἡγετείας ἐνεργείας. τοῖς παρσενεργούντων ἀγία αὐτὴ καὶ μεγάλη
 24 σιωδῶς τῶν δόξαντα τοῖς κατόσιν, ἐπὶ τῷ μνημονοῦντι ἀποστόλῳ ἡφίλξει. Τῶν
 25 πῶν πῶς τῶν σιωδῶν κυρτώντων καὶ πῶν ἐτέρων περσενεργούντων, οἱ μὲν, ἀμα-
 26 ἀποστόλων κατὰρεθύντες, πῶς κλητὴς Ἰῆς σιωδῶν καὶ νόμοις τῆς βασιλείας, ἀνα-
 27 κλησεως ἔτυχον. ἐτέρων δὲ τοῖς περσενεργούντων ἐπισκοπῶν ἐνεργούντων, ὅρως ἐξεφω-
 28 νήθη λέγων αὐτοῖς ὀνόμασι τῶντα. Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ἰησοῦς χριστὸς Ἰῆς πῶ-
 29 τεως τῇ γινώσκιν τοῖς μαθηταῖς βεβαίως, ἔφη. εἰρήνῃ πλὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν,
 30 εἰρήνῃ τῇ ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν, ὡς μηδένα πρὸς τὸν πλησίον ἀφ' ὁρῶν ἐν τοῖς
 31 δόγμασι τῆς ἀσεβείας ἀπὸ ἐπίσης τῆς ἀληθείας ἐνδείκνυσθαι κήρυγμα. καὶ μὲν
 32 τῶντα ἀναγνωσθέντες ἐν νικαίᾳ ἀγίας συμβόλου, καὶ πρὸς γε τὸ ἐκαστὸν πενήτηκον-
 33 τα ἀγίων πατέρων ἐπὶ γὰρ. ἡρεκεῖ μὲν οὐδ' εἰς ἐντελὴ τῆς ἀσεβείας ἐπὶ γινώσκιν τῇ
 34 καὶ βεβαίως τὸ σοφὸν καὶ ὁσιώτατον τοῦτο Ἰῆς τείας χεῖρας σύμβολον. πῶς ἰεὺς καὶ
 35 τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ὑοῦ, καὶ τῆς ἀγίου πνέματος ἐκδιδοσκή τῶν τέλει, καὶ τῇ κυρίου
 36 πλὴν ἀνδραποποιῶν τοῖς πῶς δεχομένοις πρὸς τῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς οἱ Ἰῆς ἀληθείας
 37 ἐχθροὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν κήρυγμα ἀφ' ἑοφίλων αἰρέσεων, κενοφρονίας
 38 ἀπέτεκεν. οἱ μὲν, τῇ δὲ ἡμῶν τῆς κυρίου οἰκονομίας μυστήριον πῶς ἀφ' ὁρῶν τῶν
 39 μυστηρίων, καὶ πλὴν θεοτόκος ἐπὶ τῇ πρὸς τῶν φωνῶν ἀπὸ τῶν μῦθων οἱ δὲ σύλχουσιν
 40 καὶ κερῶσιν εἰσαγγίλεις, καὶ μὴν εἶπὶ πλὴν φύσιν Ἰῆς ὁρῶν καὶ Ἰῆς θεοτόκος ἀναπλάτ-
 41 τόντες, καὶ παρσενεργούντων μόνον τοῖς πλὴν τείας φύσιν τῇ συλχούσῃ περσενεργούντων.
 42 ἀφ' ὁρῶν πῶς αὐτοῖς ἀποκρίσθαι καὶ Ἰῆς ἀληθείας μυστηρίων βουλομένη ἡ πα-
 43 ρούσα νῦν αὐτὴ ἀγία μεγάλη καὶ οἰκουμένη σιωδῶς, τῶν κήρυγμα ἀνῶ-
 44 τεν ἀσάλευτον ἐκδικούσα ὥστε παρσενεργούντων τῶν τελακοσίων καὶ ὁκτὼ ἀγί-
 45 ων πατέρων τῇ πίστιν μὲν ἀπὸ τῆς χεῖρας, καὶ δὴ μὲν τοῖς τῶν πνέματος τῶν ἀγίων μα-
 46 χηρίων, πλὴν χεῖρας ἔσπερον πῶς τῇ ἐπὶ τῇ βασιλεύουσας πόλεως ἐκαστὸν
 47 πενήτηκοντα σιωδῶντων πατέρων πρὸς Ἰῆς τῆς πνέματος οὐσίας πῶς ἀποκρίσθαι
 48 διδασκαλίας κυρτῶς ὡς ἐκεῖνοι πῶσιν. ἐγὼ εἰσάγω, οὐχ' ὅτι λείπον τοῖς παρσενεργ-
 49 οῖς ἐπὶ τῶν ἀγίων πλὴν τῆς ἀγίας πνέματος αὐτῶν ἐν καὶ τῇ πλὴν αὐτῶν δε-
 50 σποτέιδν αὐθεντῶν πειρώμενοι, χεῖρας μὲν ἰσχύος τρανώσαντες. ἀφ' ὁρῶν δὲ τοῖς
 51 Ἰῆς οἰκονομίας πῶς ἀφ' ὁρῶν τῶν μυστηρίων, καὶ πλὴν ἀνδραποποιῶν τὸν πῶς

Zz.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Ф.Иль

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

λίον, πολλά καὶ ἀνὰ γένον αὖτις ἐκείνην ὥσπερ ἐκείνην. ὅσα καὶ ὁ θυμὸς αὐ-
τῶν ὑπερβόησεν, ὡς βασιλεὺς καὶ θεομισθὸς δαίμονος. οὕτως ἐνὸς γράμματός ἐν-
δηγὰν κακούργως λεγόμενος τε καὶ πρὸς ἐρμηνεύσεως, ὡς τὸ πατέρα τοῦ-
των ἐκφραστῶς, πρὸς ἐπαγγελίας ἐκείνην τὸ ἔτερον, πολὺ δὲ ἀσφαλῆ πα-
ρὰ τοῖς πλείοσι νομίζεσθαι, καὶ ἀνὰ κρὺ τῆς ἐννοίας ἐκ διαμέλει φέρεσθαι, καὶ ἀν-
λήλων ἀναρεχῶς καθεστάναι. ὅτε γὰρ ἐν δύο φύσει τὸν χριστὸν ὁμολογῶν, ἐκ
δύο ἀνέκχους λέγει, εἴτε ἐν θεότητι καὶ ἀνθρώποτητι στωματολογῶν τὸν χριστὸν,
ὁμολογῶν ἐκ θεότητος, καὶ ἀνθρώποτητος στωματωθεῖσθαι λέγει. ὅτε, ἐκ δύο λέ-
γων, πλὴν ἐν δύο πρῶτως ὁμολογίαν ἐπάγει, εἴτε ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρώποτητος
τὸν χριστὸν λέγειν, ἐν θεότητι καὶ ἀνθρώποτητι ὁμολογεῖσθαι καθεστάναι. οὐτε τὸ
ἄρκος ἐς θεότητα μεταβληθείσης, οὐτε αὖτὴς θεότητος ἐς ἄρκα χωρηθείσης, εἴ-
τε ἡ δόξα ἐν ἑνώσει, καὶ ἀλλὰ τὸ ἐκ δύο φωνῆς ἐκείνην νοσήσας παρὰ φόβου τὸ
ἐν δύο, καὶ ἀλλὰ τῆς ἐν δύο, καὶ πατέρα τοῦ ἑτέρου μὴ ἀπολιμπανέσθαι. ὅπου
γε καὶ τὸ πεινῶσι οὐ μόνον τὸ ὅλον ἐκ μερῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν μέρεσι τὸ ὅλον γινω-
εῖσθαι, καὶ ὅμως οὕτως ἀνέκχων ἀπεχρυσίαν ταῦτα νομίζουσιν ἀνθρώποι, στω-
ματωθεῖσθαι τὸν πατέρα τὸν θεὸν διδόντες, καὶ τὸ οὕτω βούλεσθαι παρὰ χριστὸν, καὶ πᾶ-
σης ἰδέας θανάτου παρὰ φρονέειν, ἢ παρὰ τὸν ὄντως ἰέναι συγκαταθεσθαι, ὅθεν τὰ
λελειμμένα μοι γέγονασι. καὶ ταῦτα μὲν, ἔχον οὕτως.

Υπὸ τούτοις δὲ τοῖς χρόνοις, καὶ ὁμοειδῶν ὑδάτων ἀσπῆς γέγονεν ἐν τε φρυ-
γίας, γαλατίας αὖτε καὶ παδοκίας, καὶ κικλίας, καὶ ἐν δὲ τῇ αἰαλικῶν καὶ ὁ-
λοθριωτέρας Ἑφῆς μεταβληθείσας τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν καὶ λοιμὸς γέγονεν.
ἐν ὅσῳ τε τῇ μεταβολῇ τῆς διαίτης, ἐκ οἱ δαίμονες σφίσι τοῦ ἄρματος δι' ὑπερ-
βολὴν τῆς φλεγμονῆς, τὰς ὁφείας ἀπέβλεπον. βηρὺς τε συλγισμῶν, τελευτοῖ τὸν
βίον ἀπελίμπνον. ἐκ τοῦ μὲν λοιμοῦ τέως βοήθειαν εἰσέλαβον ἐν τῷ. ἄλλος δὲ
τῷ λιμῷ τοῖς ὑποχρεωθεῖσιν ἢ πρῶτον θνητὰ δέδωκε παρὰ νοῖα, καὶ μὲν τὸ ἀ-
γνον ἔως Ἑφῆς ἐκ τῆς ἀέρος ἐπιβρέξασα, ἵσα τῶν ἰσραηλῆταις μόνον παρ-
σιγῶν. ἀλλὰ δὲ τὸ ἐξῆς ἔως αὐτομάτως ἀδουκῆσθαι τοῖς καρποῖς τελεσιγρη-
θῆναι. ταῦτα καὶ τὸ παλαιστίνων χόρον ἐνεμήθη, ὅσας τε πολλὰς ἐκ αἰαλικῶν
τοῖς τῷ γένει τῶν πατρῶν πεινῶσι.

Τούτων ἐν τοῖς ἑσώτοις παρὰ ὁντων, ἀλλὰ τὸ παρὰ τῶν ῥώμην, ἀέτιος δὲ λαίως
εἰς ἀνθρώπων μετῆς. οὐδὲν ἐνιδνός δὲ ὁ τῶν ἐσπερίων μερῶν βασιλεὺς, σὺν
αὐτῷ τε καὶ ἡρώκλῳ παρὰ τῶν ἀέλιου δρυφόρων ἐπιβουλήν καὶ ἀνέστη κατ'
αὐτῶν παρὰ μαζίμου τῷ καὶ πλὴν δὲ χιλῶν παρὰ ζωσάμηνου, διότι ἐς τὸ μαζίμου
γαμετῶν οὐδὲν ἐνιδνός ὑβρίσε παρὰ βίαις αὐτῇ συμφάρεις. εἴτε ὁ μαζίμος δι-
δοξίαν πλὴν οὐδὲν ἐνιδνός γαμετῶν συμπάση ἀνὰ τῇ ἐσοικίῃ. ἢ δὲ γε ὑβρίν,
καὶ πᾶσιν ἀσπίαν εἰκότως τὸ παρὰ γὰρ λογισμῶν, ἐκ πρῶτα κύβον, τὸ δὲ χερσὶ
μὲν, ῥίπτειν ἀνέρισσάμην, ὡς ὡν ἐς τε τὸν γαμετῶν ἐπεπόνθη, καὶ ἐς πλὴν ἐ-
λάττειαν εἰσέβριση. δὲ γὰρ γὰρ γὰρ καὶ ἀδουκῶντες χύπης φρεσίνων ἀντεχο-
μὲν εἰς τῶν πλὴν ἀφαιρέσειν, καὶ μέγιστα πρὸ οὐ τὸν αἰδρῶ ἡμῶν ἀπολέσθαι,
καὶ τὸ γὰρ ἐν ἐκπέμψει, καὶ δῶρα πλὴν παρὰ αὐτῇ δοῦσα τὸ, τε δὲ γὰρ καὶ
τοῖς ἐξῆς ὑποχρεωθῆναι, πείθειν γὰρ εἰσὶν ἐπὶ ἀδουκῆτως τῇ ῥώμῃ καὶ ἐπι-
κατα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐκείθεν

„ ἐκεῖθεν ἐρύχῃ χάριν. ὁμῶς οἱ τὸν εἰς ἀρχῆς ἡμοῦ σκαπὸν εἰς ἔργον παρὰ
 „ γαῖαν ἀποδάσκει. οἱ μὴ δὲ ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἐκείνοις σκηνοῖς αὐτῶν ἀνεγέρθησαν ὅ-
 „ ζισται, οὔτε τὸ σέβας ἀδελφεῖνες τοῦ τόπου, οὔτε τὸν καρὸν. ἡ γὰρ ἡ φησὶ τοῦ πα-
 „ τὸρ πατρὸς, οὔτε τὸ ἱερὸν αὐτῶν φρύξαιτες μεσὶ αὐτοῦ. θεῶν καὶ ἀνθρώπων
 „ ποιεῖ, ἀποκλείνοισι τὸ ἀνδύθιον, ἀποσφάττοισιν αὐτὸν ἀπὸ πᾶσι μετὰ καὶ ἀνθρώπων
 „ ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν τὸ λαίψαρον παρὰ τὸν κατὰ τὸν νόμον, ὁμοῦς τε ἀπο-
 „ ραίνας καὶ παρὰ τὰ γὰρ τὸν πόλεως, καὶ κατὰ πομπὴν οὐδὲν σχετῆως ἡκίζοντο
 „ ἀνθρώπων καὶ τὸ τῶν πληθύνων οὐκ ἀδελφόντων σῶμα δὲ τὸ μόνον κατὰ τὸν νόμον, ἐ-
 „ σθλὴ τῶν ἐν τῷ ἀποδείξαι καὶ τοῖς θῆρας φησὶ δὲ οὐδὲν ἐκείνου, ὃν ἔχον μεσὶ τῶν
 „ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐναγῆς ἐνομίαντο. πύρι τε τῶν ἀδελφῶν τὸ ὑποκαταστή-
 „ αὐτῶν σῶμα, τὸ ἐκ τοῦτον κόνιν τοῖς ἀνέμοις πᾶσι πεμπόν, θηρίων πᾶσιν ὑποκα-
 „ κοντήσας ἀνελύτῃ. ὡς ἀπὸ τῶν αἰσῶν ἐκ τῶν κακῶν σοφῶς οἰκοδόμος καὶ ἡ
 „ στήκει ἡμῶς. Τῶν μὲν τοῖς ζαχαρίας καὶ τῶν τοῖων διηγουμένων δοκεῖ περὶ τῶν
 „ ἡμῶν καὶ τῶν πλεόνων. ὅς αἰτίας δὲ περὶ τῶν, μεγίστος τὸ ἀρχαῖς τῇ ἀνελύ-
 „ δρῃ ἐμποιήσας, οὐκ ἐκ τῶν δημοῦ αὐτῶν τελευτήσας. ἀλλ' ἐκ τῶν γραμμῶν
 „ εἰς ἀποστολῆς ἡμοῦ πιστοῦ μὲν τὸ πρὸς λέοντα γερηνήσας. τοῖς μὲν οὖν ὅτι
 „ θῆσαν δίκην στήλας πρὸς τοῦ βασιλέως λέοντος ἐκπέμπει. ἐκκυκλίοις δὲ χρῆται
 „ γράμμασιν ὁ λέων τὸ ἀνὰ τὸ ῥωμαίων πολιτείαν ὅτι σκῶτων πύσανό μιν, καὶ
 „ τῶν ἐν τῷ μοναδικῷ ἀφ' ὧν ἐπὶ τῶν βίβλιν τῶν ἐν χαλκῷ δὲ στωόδου, καὶ τῶν ἡ-
 „ μοῦ τὸ ὅτι κλέψας ἀγούρου χερσὶν ἀφ' ὧν πεμπόμενος, ἐκ τῶν ἐκδομένων
 „ αὐτῶν δεήσεων οὐκ ἐκ τῶν μίσεως περὶ τῶν, οὐκ ἐκ τῶν ἡμοῦ τῶν ἀγούρου.

„ Σύ γὰρ καὶ δὲ τὰ ἐκκυκλία τοῖς ῥήμασιν, ἵνα τῶν γράμμασιν τοῦ δι-
 „ σεβαστοῦ βασιλέως λέοντος πεμψέντος ἀνὰ τὸν ὅτι σκῶτων κωνσταντίνου πό-
 „ λεως, καὶ τοῖς καὶ τὸ οἰκουμένῳ ἀπασιν μήτ' ἐκ τῶν, καὶ λοιποῖς ὅτι σκῶτοις. Αὐ-
 „ τοκράτωρ καὶ ἡμεῖς, ἀποστολῆς, νικητῆς, ἑσπαρῆς μέγιστος, ἀφ' ὧν ἀνθρώπων,
 „ ἀνὰ τὸν ὅτι σκῶτων. Δι' ὧν καὶ τῶν τῶν ἐμὴ δὲ σελεία ἀπὸ τῶν ὁρθόδοξοις
 „ ἀγῶν τῶν ἐκκυκλίας, εἰ καὶ μετὰ καὶ τῶν ῥωμαίων πολιτείαν πόλεως, με-
 „ γίστος ἡσυχίας ἀπολαύει. μηδὲν δὲ συμβαίνει τὸ αὐτῶν κατὰ τῶν καὶ γαλιλῶν
 „ ἀφ' ὧν τῶν. οἷα δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐναγῆς σὺν ἐβη εἰδέναι καὶ ἡδη πεπε-
 „ σμετα τὸ σὺν ὁσιότητι. ἵνα δὲ τελεώτερον περὶ τῶν διδασκῶν, ποῖα αἰτία
 „ τοῦτον τοῦτον, ἐκ τῶν σὺν χύσεως γένεσι, τὰ ἵσα τὸ δεήσεων αἱ οἱ ἀλαβέσαι ὅτι
 „ σκαποὶ ἐκ κληρικῶν ἀπὸ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν, καὶ τῶν ἀγῶν πιακῆς δὲ κλη-
 „ σεως εἰς τὸ βασιλῆα κωνσταντίνου πόλεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡμοῦ τῶν ἐμὴ δὲ
 „ σελεία ἐκὸς μὲν οὐ μὲν, ἀλλὰ ἐκ τῶν τῶν δεήσεων, αἱ εἰς τὸ θεῶν ἡμῶν γρα-
 „ πεδὸν ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς περὶ τῶν
 „ καὶ γαλιλῶν, πρὸς τὸ σὺν θεοῦ ἀπεσείλαμεν. ὡς τὸ περὶ τῶν τῶν
 „ τοῦ εἰρημίου ἡμοῦ, ὃν ὅτε τὸ ἀνθρώπων δῆμος, καὶ ἀξίωμα τῶν, καὶ πολι-
 „ μῶν, καὶ ναύκληροι, ὅτι σκαποὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων περὶ τῶν
 „ τῶν ὅτι σκαποὶ δὲ τῶν περὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ τῶν, περὶ τῶν ἐν χαλκῷ δὲ
 „ στωόδου, ἡ τῶν οὐδαμῶς στωαγῶσι, καὶ αἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δεήσεων σ-
 „ μῶν, φαίνεται διηγουμένη καὶ τὸ σὺν ὁσιότητι. ἡ σὺν τῶν ἀνθρώπων ἀφ' ὧν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἂν πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους ὁποῖοις ὁπίσθ' ἔχουσιν τοὺς ὁπίσθ' ἔχουσιν καὶ πλὴν δὲ τὸ βα-
 σιλεὺς δὲ γὰρ μὴ καὶ τοὺς ἀλλοδαποὺς κληρικοὺς πρὸς αὐτὸν πρὸς
 ἡγεῖμα ποιησάτω σωζέσθαι καὶ πρὸς τῶν ὁπίσθ' ἔχουσιν καὶ δοκιμα-
 σάντων ὁπίσθ' ἔχουσιν καὶ ἄλλοις πόλιν τεταρκαῖαν, ἣς ἡνὸς τῆς κατὰ σέως, καὶ τῆς
 ἡσυχίας μεγίστη ὅτιν ἡμῖν φροντίς, εἴπατε δὲ δοκοῦν πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου ἡμο-
 γένου, καὶ τῆς ἐν χαλκηδὸνι σωζόμενου, ἀλλὰ πρὸς ἀνδραγαθίου φόβου, καὶ δὲ χα-
 ρίτος καὶ ἀπερδείας, μόνον τὸν τοῦ πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 γέμενοι, ὁπίσθ' ἔχουσιν ὡς πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 σετε ἵνα πρὸς πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ζοντα τὸν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 σια δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀλλοις ὁπίσθ' ἔχουσιν γέγραφε, καὶ πρὸς τοὺς ὁπίσθ' ἔχουσιν ὡς ἀλλο-
 γαί μοι ἔχουσιν ἐκείνου καὶ πρὸς τὸν ἀσκήσαν καὶ αὐτὸν δὲ ἀλλοις ὁπίσθ' ἔχουσιν
 συμειώνης ὁπίσθ' ἔχουσιν πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 μνήσθημεν, ἐς οὓς κατὰ σέως πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-

Τοιγαροῦν πρὸς τὸν ὁπίσθ' ἔχουσιν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 χαλκηδὸνι σωζόμενου γέγραφε, πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 μως ἡμοιῶν, ὡς ἵνα τοῦ πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 περὶ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 κωνησάμεν, πρὸς τὸν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 δον, καὶ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ἐμοὶ δὲ πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 λεων ὁπίσθ' ἔχουσιν, τοὺς ἐν χαλκηδὸνι σωζόμενους ἐνέμεναι, καὶ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ἀπάσας κατέκριναν ἡμῶν. ἀμφιλόγιος δὲ μόνος ὁ σίδης ὁπίσθ' ἔχουσιν γέγραφε
 πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ σέως πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 δὲ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ὁπίσθ' ἔχουσιν αὐτὴν ἀμφιλόγιος ἐν τεταρκαίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ συγγραμμῇ. γράφει δὲ
 καὶ συμειώνης ὁπίσθ' ἔχουσιν λέξεως πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 κέρτορα, πρὸς τὴν βασιλέα ὁπίσθ' ἔχουσιν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 χυλογοῦσαν, ἐν τῇ τῇ μουτῇ συγγραφῇ, ὡς πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ὁπίσθ' ἔχουσιν, ἐν τῇ τῇ βασιλείᾳ ἀρχιεπισκόπου, ὁπίσθ' ἔχουσιν συμειώ-
 νης ἐν κυρίᾳ χαρίτι. Νῦν δὲ καὶ εἰπεῖν δεῖ πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 σησε τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 γὰρ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 θεοφιλεστάτου ἡμῶν βασιλέως τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 πίσην, ὡς ἐπέδωκε (ὁπίσθ' ἔχουσιν). καὶ τοῦτο ὡς ἡμῶν δὲ πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ἀπόστολος λέγει. ἀλλ' ἐκ θεοῦ, ὡς αὐτὴν αὐτὴν δεδωκότος πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 τῇ ὁπίσθ' ἔχουσιν, ἐν μετρίᾳ. ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπεινότητος ἐν τῇ πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 μοναχῶν ἐγνώρισα τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 ὡν. πατέρων ὡς ἐν χαλκηδὸνι σωζόμενων ἐξακοσίων τῶν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 σησε τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-
 δύο ἢ τρεῖς σωζόμενων πρὸς τὸ ὄνομα αὐτῶν, πρὸς τὴν πρὸς φροντίδου πρὸς φόβου πρὸς ὁφθαλμῶν ἡ-

των καὶ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Υπὸ τοῖς ἀλγεῖς χρόνοις ὅ σκυθηκοὺς πολέμου σιωπᾷ μὲν παρὰ τοῖς ἐσθίοις ῥω-
μαίοις, ἥ τε θρακία γῆ, ἥ δ' ἡλυσσωνίδες ἐσείσθη, καὶ ἰωνία, ἥ αἰκαχλῆ μιν κακὰ δαδὲς
νῆσοι· ὡς κινδύν, ἥ τ' ἡ καὶ τῆς νήσου τοῖς πολλὰ κατενεχθῆναι. ἥ ὁμοῖος δὲ ὁ παρὶς
σχὺς ἐξαίσιος ἰστορὶς ἡρέσθαι ἀνὰ τὴν κωνσταντινόπολιν, καὶ πῶς βιθυνῶν χάριν,
ὅτι τρεῖς καὶ τέσσαρες ἡμέρας πᾶσι μὲν τῆς ὑδάτων ἐξ οὐρανὸν φερόμενων,
καὶ ὅρα μὲν ἐς πεδία κατενεχθῆναι, καὶ ἀκχυθείσας ὅ κώμας αὐτῆς ἀποχέσθαι, γε-
νέσθαι δὲ καὶ νήσους ἐν τῇ βοαῇ λίμνῃ, οὐ μακρὰν ἴσως νικομυδείας ἀφεστάσης, ὅς
τ' σκυθενεχθῆναι ἐς αὐτὴν παμπόλλων φορυτῶν. ἀπὸ αὐτῆς, ὅς φερονέτω ἀπὸ τῆς

ΙΕ Δέων δὲ γαμβρὸν ὅτι θυγατρὶ δριμάδην προσλαμβάνεται ζῶωνα, δρι-
μῆσον μὲν ἐκ παργυρῶν καλουμένων. μὲν δὲ τοῦ γάμου καὶ τῶν προσθηγμένων
κλήσας μιν ἐκ τῶν ἐκείνων ἐς μέγα κλέος ἤηλυθ' ὅς, οὐτ' αὖτε προσ-
γερουσιόμην. ὅθεν δὲ προήρηται τοῦτο ὁ ζῶων, ἵν' αὖτε χάριν πύτων τοῦτο τοῦ λέ-
οντος προεχρήθη, ὡς αἰνῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας οὐρα.

[illegible]

X.i.

[illegible]

ἐπερπής ἡ θεία, ἀλλὰ καὶ ἡ χρυσία ἐπερπής. ὕδατος δὲ καὶ γῆς μέτρα ἔδρασαντες
ἐκράναι παρῆσαν γεωργίαν καὶ τῆς ἀγροδοκίης τὸ ἐν χρυσίᾳ παρῆσα κομιδῆς, τὸ ἀκριβὲς
θεοῦ καὶ ἐμμελὲς παρῆσαν πᾶσι οὐ φανερώς ἀποδείκνυουσιν, ὅρη μὲν γὰρ ὕδαρ
ἔχῃ. δὲ αὐτὸς ἀμύνη δὲ τοῦ ὁμαλοῦς, καὶ ὁρδὸν σαμύνη δὲ ἰκανὸν παρῆσαν ἀνάλκην
σιν τὴν γῆς, δὲ ὡς δὲ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ δὲ αὐτὴ θάλασσα ἔχει ὡς αὐτὴ παρῆ-
σιν δίδωσι. καὶ ἐπὶ τοῖς μύθοις λέγειν αὐτὰ πᾶσι ἀνθρώποις καὶ ὡς ἐτύχε γένεσθαι, ὅ
δηλοῦντες ἐν ποίῳ τινὶ γήματι ἔμορφη χρυσία κινεῖται οἷον τὸ αὐτόματον, ὡς παρῆ-
σιν ὁ δὲ μέγας ἔχει, οὐτε νοερῶς, οὐτε ἀσθητῶς. μόνον δὲ ὅτι ἡ γῆς ὀνόματι ἀν-
υποστάτου παρῆσαν βομβῆ. ἐστὶ γὰρ ὡς ἀνθρώπος ἐπὶ φθελμα δὲ αὐτὸματον ἀνδρῶ
πων ὡς ἐτύχε καὶ ἀγροῦτος φρονουμένων καὶ τὸ μὲν λόγον αὐτῶν μὴ καὶ λαμβαν-
όντων. ἀλλὰ δὲ πᾶσι ἀσθενέσθαι τῆς καὶ ἀλλήλως ἀγροῦτος οἰομένων δὲ αὐτὰ ἔχῃ
αὐτὰ, ὡς τὸ λόγον εἰπεῖν ὅτι ἔχουσιν. ἐστὶ δὲ ὅλως τινὰ, ὡς ἡ ἀνθρώπος καὶ ἀλλήλως τῆς
ἀνθρώπος ἐν βάρῃ κείται, θαυμαστὴ φύσεως τελευτήματα, ὅποια καὶ ἡ τῶν θερμῶν
ὑδάτων φύσις τελευτᾷ. τὸ μὲν γὰρ αἰπὴν τοῦ τοσούτου πυρὸς ὁ δὲ αὐτὸς ἀνδρῶ
χείρως ἔχει λέγειν. θαυμαστὸν δὲ ὅτι ψυχρῶ ὕδατι παρῆσαν χιτῶνα κύνεον, ὅτι
ἐν δὲ ἔξιστάται τὸ ἐμφύτου θερμότητος. αὐτὰ τοι αὐτῶν τι χρῆμα εἶναι δοκεῖ καὶ δι-
αείθμενον καὶ πᾶσι τὸ οἰκουμένῳ, ὡς ὡς ἐμφύτον πείθω, ἡ τῆς παρῆσαν δυνά-
μεις διδρανώσας παρῆσαν τοῖς ἀνδρῶ τοῖς γινέσθαι δυνήσθαι, δύο φύσεις ἐναντιω-
τάτας, θερμότης καὶ ψυχρότης, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ μιᾷ ρίζῃ διηγεῖται παρῆσαν.

[illegible]

[illegible]

οἰῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ σώματος ἀναχῶρησιν ἐν τοῖς καλλί-
 σοις τῶ οὐρανοῦ καθεργῶνται, ἀλλὰ καὶ βιωφελῶς. τίς γὰρ οὐκ ἀνὰ πεισθεὶς αὐτῶν,
 καὶ τὴν ὀτυχίαν αὐτῶν παρεσδοκήσας, τὴν ἔρριπον εἶον, διχαιοσύνην καὶ σωφροσύ-
 νην ἀσκήσῃ, πλὴν δὲ κακίαν ἀποτραφῇ. ἀκολουθῶν δὲ τοῖς ἐπὶ πνεύματι
 τῶν ποιητῶν ψυχῆς, ἀχέροντός τ' καὶ πυριφλεγέροντος ῥέματι ναυαγίων ἔχον
 φερόμενος πλανᾶσθαι. Εἰσὶ μὲν τοιγάρ τινες ὅτι τοσοῦτον τὴν διάνοιαν βεβλαμ-
 μένοι, ὥς ὅτι οὐδὲν τοῖς αὐτοῖς ἐντυγχάνωσι, μήτ' ὅτι σφ' ἐφ' ἑαυτῶν μήτε δεδι-
 κέναι, καὶ φερόντων τε καὶ ἐγγυῶν, ὥς πεπλάσμενων τινῶν μύθων ἀκούοντες. καὶ ὅ-
 μῳ ποικίλον τῆς ἀγνοίας, εἰκωμιάζουσι. ὅς τ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅδῳ μαλ' ἀποτρέφον-
 ται, μύθοις τε πρὸς ὁμοιοποιήσεως καὶ πᾶσιν μὴ ἡγάδα, πᾶσι γὰρ βάρβαρον, ἑωχό-
 τε καὶ ψευδέσι φήμασι διαβόωσιν. οἱ γὰρ τοὶ ποιηταὶ παῖδας θεοῦ ἀνδραγαθούς
 μὲν τελευτῶν φασὶ κρινθῆναι ψυχῆς, κρίσις τε καὶ δικαιοσύνη ὑμνοῦντες, καὶ
 τῶν κατὰ τοὺς μύθους ἐπὶ πᾶσι ἐφιστάμενοι. οἱ δὲ αὐτοὶ ποιηταὶ, μάλας δαυμόνων, καὶ πο-
 λεμικοῦ τινος ἑξ' ἀγῶνισι νόμοις, εἰ μὲν μύθους τε αὐτῶν διαφηνίζουσι. καὶ τοῖς μὲν
 τινος φύσιν περὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνδραγαθῶν ἐπιμυθείας ἀποτελοῖς. τοῖς δὲ τινος
 δυσχερὲς ἀποφάνονται. εἰσαγοῖσι δὲ καὶ ὁδὸν μύθοις τῶν οἰκείων παίδων σφα-
 γῆς, ὥς μὴ δυνατὸν αὐτοῖς, οὐχ' ὅτι γὰρ ἀποτελοῖς, ἀλλὰ μὴ τῶν φιλοφροσύνης ἐπ' ἑ-
 καῖν. ἀνδραγαθῶν τ' αὐτοῖς εἰσάγουσι, πολέμοις καὶ τρώσας, θράς τ' καὶ ὁδυ-
 μοῖς ἀδόντες. καὶ εἰσὶν ἀξιόπιστοι λέγοντες. εἰ γὰρ ἐπιπνοία τίς μετέρχοντο τὴν ποιη-
 τικῶν, πρὸς ὅν αὐτοῖς καὶ πείθεσθαι παρεσθῇ, αὐτῶν λέγοντι ἐν τοῖς αὐτοῖς. λέ-
 γουσι τὴν πατήματα θεῶν τε καὶ δαυμόνων. αὐτὰ δὲ πατήματα τούτων παρὰ τῆς ἀλη-
 θείας ἐφ' ἡμῶν. ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν, εἰς τὴν ποιητικὴν ψευδέσιν. τῶν γὰρ τῶν ἀκούοντων ψυ-
 χῆς, ἴδιον εἶναι ποιητικῆς. ὅς τ' ἀληθῆς εἶναι, ἡνίκα ἀνὰ τὰ λεγόμενα μὴ ἀλλ' ὡς ἐχθρῶν
 λέγῃ. ἔστω τοῦτο ἴδιον ποιητικῆς, ὅς τ' ἀληθῆς ἔστω ὅτε ἀφανισθῇ. ἀλλ' οἱ τῶν ψευδῶν
 λέγοντες, ἐμὰ πλὴν ψεύδον. ἢ γὰρ κέρδους καὶ ὠφελείας χάριν τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ κακίαν
 τινὰ παρὰ τὴν οὐκ ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅτι ἀληθῆς αὐτῶν τῶν κρείττονος φύσεως
 ἰσορροπίας, μὴ ψεύδους δύνασθαι. ὁκοῦν εἰ τις ὅτι ἀδύνατος χρῆσθαι βίῃ, οὐκ
 οἶδε τε παρὰ πλημυθῶς καὶ ἀπάκτως τὸν βίον βεβιωκότι, ἐὰν μετὰ τῇ καὶ παρὰ
 ὅς τῶν ἀπίδῃ, ὅς τῆς ψυχῆς ὁμοία κατὰ τῆς, καὶ ἀνδραγαθῶν ἡνίκα τινος πᾶ-
 λα κακίης διαφύγῃ, ἀλλ' ὅμοιος ἀγαπῶν, εἰ καὶ ἐν τῇ τῇ ἀκμῆς ἡλικίᾳ πλὴν σο-
 φίδου ὀτυχῶσιν. ἡμῶν τὴν παιδείαν μὲν ὅτι ἀνδραγαθῶν οὐδεμία πώποτε σευή-
 ρατο. θεοῦ δὲ ὅτι ἀπομύθῃ τὰ δωρήματα, ὅσα ἐν ἡμῶν καὶ ἔχουσιν ἀδύνατον
 τῶν τοῖς νοῦν ἔχουσιν. ἔχω τὴν καὶ οἱ παρεβέβληται ἀληθινοῦ ἀντικρὺς ὁπ-
 τα τεκταίνε. ὁ ποιητὴς οὐ μετεῖαν ἀσπίδα πλὴν γὰρ τῶν ἀρεσκῶν τῶν θεῶν
 εἰς αὐτὴν παρὰ τὸν παρὰ τὸν λόγον, χρῆσθαι ἐκλεξάμενος, ὑμνήσω τὸν πατρί-
 ρα πατρῶν, αὐτῶν τε τῶν κατὰ τὸν λόγον τῆς κατὰ τὸν λόγον ἀποδοῦναι. Παρ-
 ῖτι γὰρ τῶν ἀπομύθῃ, καὶ τῶν τῶν ἀρεσκῶν κατὰ τὸν λόγον, τὸν ἔχον
 τῆς σεμνολογίας ὑψηλοῦ λόγου. καὶ μὴδὲς παρεσδοκῶν, κομψία τινὶ κεκαλλω-
 πισμένων ὀνομαζῶν τε καὶ ῥημάτων ἀκούσασθαι. οἶδα γὰρ ἀκριβῶς πλὴν ἐκλυθῆναι καὶ
 παρὰ τὸν ὁδὸν ἀπειρασμῶν δὴ μνηστῆρ' αὐτοῖς ὅτι φερόντων ἀπαρέσθαι, ὅτι

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΦ.

οὐ λέγοντες χρόλου μάλλον, ἢ ὁφρονος ἀφ' ἑξέως ὅτι μὲν ἔστιν. φασὶ δὲ ἱκανὲς ἀ-
 νήτοι καὶ δυασεβὲς ἀνδρες ποιεῖν, διχαιωθῆναι τὸν χρεὶν ἡμῶν, ἐπὶ τὸν περὶ αἵτιον τῆς
 βίου τοῦ ζῶσιν αὐτῶν ὅτι ζῶντες ἐρεθίζονται, τοὺς ἀσεβεῖς ἀπαξ τολμήσαντας. καὶ μὴ
 τε δεδιέναι, μὴ τ' ἐγκαλύπτειν τὴν ἐαυτῶν πονηρίαν, ὅθεν θαυμαστον. ἐκεί-
 νο δὲ πᾶσιν ὑποβέβηκεν διήγησιν, ὅτι δοκεῖν πεπεικέναι ἐαυτοὺς, ὡς ἀνδρες
 ποιοῦντες ἀφ' ἑαυτῶν βεβαιῶσαι τῆς φιλανδρεπίας, μὴ δὲ ἄλλοθεν ὅτι τὸ μεγα-
 λόψυχον καὶ ἀνέξικτον, οὐδ' ὑποβέβηκεν ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐδ' ὑποβέβηκεν ἀφ' ἑαυτοῦ
 κισμῶ τῆς φυσικῆς ἐρεθιστικῆς ἐξίσταται. ἀλλ' αἰετὶ γῆρας τῆς ἐπεμβαίνοντος τῆς ἀ-
 γριότητος, λογισμοῦ τε καὶ μεγαλοψυχίας φρονήματι δραμόμενος. περὶ τὸ μὴ
 ἐπὶ τῆς θεοῦ φιλανδρεπίας, ἀδικίᾳ μὲν ἐξελθὼν, κοσμιότητι δὲ καὶ δίκῃ ἐ-
 παύει. ἀλλ' καὶ τοὺς σοφώτατους ὧν ἀνδρῶν σπουδαίοντες, καλλίστην καὶ βιωφε-
 λειάτην διδασκαλίαν ἐνεστήσατο, ζητοῦσα τοὺς ἀγαθοὺς τε ἐξ ἀδελφώνων τῶν
 ἐαυτοῦ πατρὶς καὶ κόσμου παρ' ὧν οὐ μείζον ἀγαθὸν ἢ τίς εἴποι θεῶν διχαιοσύνην
 βεβαιῶντας, καὶ ἐξομοιωτὸς ἐαυτῶν τοὺς ἀδελφούς τ' αὐτῶν παιδούσεως, ὅπως ἀφ' ἑ-
 δοθεῖς εἰς πόλιν τῆς ἀγαθότητος, ὅτι τυχεῖν τοῖς ἀνδρεσποῖς εἰς ἀπάρχην τῆς
 αἰῶνος παρ' ἡμῶν. αὐτὴ ὅτι ἡ σεμνὴ νίκη. τὸ δὲ ἀληθὲς κέρδιον ὅτι μέγιστον ἔργον
 καὶ εὐχέλων, τῆς συμποσίων δῆμων ὁφρονισμός. καὶ τούτων μὴ ὅσοι τὰ νικη-
 τήρια δίδουσι ὁφρονομίαις, ὡς ὅτε τῶν ὄλων. Σὺ δὲ ὡς πονηρὸς καὶ ἐπονεί-
 δις βλασφημία, ἡμῶν ἐπαρρησίου, φήμεις τε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ ἀπα-
 τῆς μὴ νέους, πείρας δὲ μειράκια. καὶ ὧν ἀνδρῶν τοὺς μειράκιωδὴς ἀνὰ ἑσπέρην ἐ-
 χοντας, ἀπάρχουσα μὴ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀρροχίας τῆς ὄντος θεοῦ, σπουδαίοντες δὲ
 ἀγαθῶν πλ' ἀσπασίας, οἷς ἀπὸ τῆς ἀρροχίας καὶ ἀρροχίας ὡς ἐξ ἀπάρχης τῆς, μὴ μὲν
 πλ' ἀπάρχης τῆς αὐτῶν ἀρροχίας. ἀπὸ τῆς ἀρροχίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀρροχίας πλ' ἀπάρχης
 χρεὶν τὸν τε καὶ θεοῦ παῖδα. ὅτι οὐκ ἔστι ὑποβέβηκεν ἀπὸ σωφρονεσάτων καὶ φρονιμότητων
 ἐπὶ τῶν τε καὶ δῆμων οὐτος ὁ θεὸς καὶ ἐξίσταται (ἐξίσταται); πλ' ἀπάρχης μὲν διωμάμεως ἐπει-
 λημυδίας αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῆς οἰκείας παρρησίας μὲν, οὐδὲν οὐκ ἔστι ἐμφύτου φιλαν-
 δρεπίας ἐμείωσεν. ἀπὸ δὲ δὴ δυασεβὲς. ἐφείθε γὰρ ὑμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπάρχης
 ἀμύρην, ὅτι τὰς ὧν ἱερῶν σφραγίδας, τοῖν τε καὶ ἐορταῖς ἐξ ἐμείας, παρρησίας
 μὲν μὲν ἀρροχίας. ἐπὶ τῆς ἀρροχίας δὲ ἡδοναὶ καὶ ἀκοχασίας, καὶ θυσίας μὲν ἐπὶ
 τελεῖν σκηπτοῦ μὲν. τὰς δὲ αὐτῶν ἡδοναῖς δουλοῦντες. οὐ γὰρ ἔστι ἀγαθὸν ὅθεν,
 ὅθεν ὅτι παρρησίας μὲν ἀπὸ τῆς ἀρροχίας, ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης
 πλ' ἀπάρχης, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρροχίας τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης
 καὶ ὁφρονος βιώσαντες, καὶ τῆς ἀπάρχης κρίσιν δόλτερον εἶον μακρότερον τῆς καὶ ἀ-
 δελφονα λαλάνωσιν. Εἰ γὰρ μὴ οὐκ ἔστι θεῶν δόγμα παρ' ἑαυτοῦ τῆς ἀπάρχης βιώ-
 σεως διεξήλθον, ἐμὲν ἀγνοῶν, καὶ ἀπὸ οἱ πολλοί, ὅθεν ἐξ ἐμείας, ὅθεν ἐξ ἐμείας.
 τὰ γὰρ δὲ αὐτοὺς εἴποι, πλ' ἀπὸ τῆς ἀρροχίας τῆς ἀπάρχης, ποία δὲ γῆρας, εἴθε εἰς μό-
 νος ὧν θεὸς τυχεῖν. πάσης δὲ μίξεως ὅθεν ὅθεν ἀγνοῶν. ἀπὸ τῆς γῆρας διπλῶν
 ἀνὰ νομῶν γῆρας, τῆς μὴ ἐξ ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης
 ἐξ αἰδίας αἰτίας. ἡς τὸν λόγον θεῶν παρρησίας τῆς ἀπάρχης, καὶ ἀνδρῶν ὡς ἐκείνων φίλος ὑ-
 πάρχει. ὁφρονος γὰρ τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης
 καὶ μηδενός, παρρησίας τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης τῆς ἀπάρχης
 αὐτῶν

[illegible]

-244375.244.

X.iii.

θυσία τοῖς ἀνδράσιν ἀποτελεῖται, ἀγὴρ μὲν αἵματος, ἀγὴρ δὲ πάσης βίας. ὁ δὲ μὲν
 ὁσμὴν λιβάνων ἐπιποθεῖται, ὁ δὲ πυρκαϊά. καὶ τὰς οὖν φῶς ὅσον δὲ ἀρκέσαι πρὸς
 ἐκλαμψὴν τοῖς ἀνθρώποις. ὁ φρονέσας δὲ πολλὰν καὶ τὰ συμπόσια, πρὸς ἐ-
 λεον καὶ ἀνάκλησιν ὧν δεομένων ποιούμενα. ἔπειτα βοήθειαν τῷ ἐκπεσόντι, ἀ-
 πὸρ δὲ τις φοβηθεὶς ἐπὶ νομίῳ, καὶ τὴν θείαν καὶ μακαριώτατον διδασκαλίαν φρο-
 νῇ. ἡ δὲ δὲ ἕως καὶ ἐν τῷ μέμφεσθαι τὸν θεὸν νεανιδίον, ἡ δὲ ποιεῖ βουληθῆς, οὐ
 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὧν ὄντων φύσιν ἐτεκλήνατο, ἀλλὰ ἀφ' ὅρα καὶ τὰ πλῆστα ἐν-
 ἀντία πλὴν φύσιν ἐκλήβουεν ἀπογινῶν. ὅθεν καὶ ἡ ἀφ' ὅρα τῷ ἡμετέρων ἡθῶν
 τῇ καὶ παραρρέσεων. ἡ γὰρ ἴσως ἀμεινον καὶ πρὸς τὸ πειθαρχεῖν τοῖς κελεύσμασι
 τοῦ θεοῦ, ἔπειτα πλὴν ἀκριβῆ κατέληψιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸ βεβαιοῦσθαι καὶ τὴν
 ἐκείνου πίσιν, ὁμοῦ ποιεῖ τὸ πᾶν ἀνθρώποις, τὸ δὲ τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι
 ὁμοῦ ποιεῖ τὸ ἀξιοῦν, κομιδὴν γὰρ οὐκ ἐννοεῖν ὅτι οὐχ' ἡ πρὸς τοῦ κόσμου
 ἀφ' ὅρα, αὐτὴ δὲ ὧν κοσμοῦν. ὁ δὲ τὰ φυσικὰ τοῖς ἡθικοῖς ὁμοῦ ποιεῖ, ὁ δὲ
 τὰ τῶν ὁμῶν παθήματα, τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι καὶ αὐτά. τὸ μὲν γὰρ σύμπαν
 τὰ κόσμον φθαρτὴν καὶ ἐπιγείων ζώων μακαριότητι, ὅσω σεμνοτέρῃ τε καὶ ἡδύ-
 ρα τυγχάνουσα, καὶ τῆς ἡσυχίας ἀγαθότητος ὅσω ἀμεινὸν δὲ ὧν ἀνθρώπων ἡμῶν.
 ἀλλ' οὐχ' ἀπλῶς πᾶσι, καὶ ὡς ἐτύχε. μόνων δὲ ὧν τὴν θείαν φύσιν ἐξελχισάν-
 των, καὶ τὸ πρὸς τὸν θεὸν ἐπιλήδυνμα τῶν βίου πρὸς τὸν θεὸν, τὴν θείαν ἐπι-
 γνῶσιν. καὶ γὰρ μὲν ἐκ τῆς αἰδοῦς συγκρίνῃ, μαρίας ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τῆς
 τελευτῆς. τῷ μὲν γὰρ οὐτ' ἀρχὴ τίς, οὐτε τέλος. καὶ οὐδ' αἴτε φῶτα καὶ ἡρό-
 μῶνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ τε εἶναι καὶ ζῆναι ἐν χρόνῳ ἐνὶ λαβόντα, ἀποχούτως καὶ τε-
 λῶν τὴν ἀνάγκης ἐχθρῶν. καὶ τὴν ἡρόμῶνα, τῶν κελεύσμενι ἡμνηθῆναι αὐτῶν, πῶς δὲ
 ἐξιστάζοιτο. εἰ γὰρ μὲν αὐτῶν ἐκείνῳ, ὁ δὲ πρὸς ταῖς ἐν ἡμῶν πρὸς τὸν θεὸν
 ἡμῶν ἐκείνῳ ἀξιοῦν. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν οὐδ' ἀπὸ τῶν οὐρανῶν συγκριθεῖν. ὡς ὅρα
 οὐδ' ὁ αἰσθητὸς κόσμος ἐν νοητῶν, οὐδ' αἱ εἰκόνες τοῖς πρὸς ἀδείγμασιν. ἡ δὲ σύγ-
 χυσις τὴν πᾶσι, πῶς ἐν ἡμῶν, ἀποκρυπτομένης τῆς θείας ἡμῶν τοῖς
 ἀνθρώποις, εἰ τὰ γε θεία συγκρίνοι. ἐφ' ὅρα τὸ διωαφῆς, ἀπὸ τῶν τοῦ θεοῦ διωα-
 φῆς, πῶς οὐ μακροτέρων ἀνθρώπων ἐστὶν, ἀπεφραμμένων τε τὴν ὁφθαλμῶν ἐν-
 ἀφῆτον βίον. εἰ γὰρ ὅπως τὴν ἡσυχίας ἀντιποιούμενα, καὶ τὸν βίον ἀφ' ὅρα
 καὶ πλὴν τῶν τοῦ κέλουσιν. οὕτω γὰρ μοναῖς ἀθανάτοις καὶ ἀγήροισι κρείσσους πᾶ-
 σης εἰ μὲν μὲν δὲ ἀφ' ὅρα τὸ βίον, καὶ τὸν ὅρα τοῦ νόμον ὁμοῦ ποιεῖται βιώσαντες.
 μόνῃ γὰρ ἀπὸ τῶν τοῦ διωαφῆς ἀνθρώπων διωαφῆς, ἡ εἰλικρινὴς δὲ ἀ-
 δοχος πρὸς τὴν θείαν ἀφῆς, καὶ ἡ εἰς αὐτὸν ἐπιπροσφῆ, θεωρεῖα τε καὶ μάθησις τῷ
 ἀφῆς τῶν ἐν κρείσσονι. καὶ τὸ μὴ εἶναι γὰρ νεκρὸν ἀλλ' ὅρα διωαφῆς τὴν ἀφῆ-
 νοίαν ἐπὶ τὰ ὁρτὰ τε καὶ ὑψηλὰ ἀναβιβάζειν. ἐν γὰρ τοῖς τῆς ἐπιλήδυνσεως τῶν
 τῆς, τὸ νικᾶν ἀπὸ πολλῶν ἀγαθῶν, φησὶ, πρὸς τὴν ἡσυχίαν. ἡ τῶν αἰτῶν τῆς ὧν ὄντων
 ἀφῆς, καὶ τὴν τὴν ἀφῆς ἐν τῇ τῇ διωαφῆς πρὸς ἀλλήλῃ, τοῦτον ἐχθρὸν τὸ λόγον.
 ἐπὶ τῶν μὲν οἱ δὲ φρονιμῶν, καὶ ἀνθρώπων ἐξαισῶν. οἱ δὲ ἀνθρώπων, ἡλ-
 θιοι, τὴν ἀφῆς τὴν ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς
 λέει πᾶσι πρὸς τὴν ἀφῆς ἀφῆς, διδασκαλὸν ἑαυτὸν τοῖς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς
 τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς τῆς ἀφῆς

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦ.

Idub'at

Ἰδρώσῃ γὰρ ῥῥῶν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται.
 Ἡξίῃ δ' οὐρανόνθεν βασιλῆς αἰῶσιν ὁ μὲν,
 Σάρακα πῆρῶν κείναι πᾶσιν καὶ κόσμον ἀπὸρυτα.
 Οὐρανὸν δ' ἡ θεὸν μέροτες πῆρῶν καὶ ἀπῆρῶν,
 Ὑψιστον μὲν τῶν ἀγίων ὅτι τέρμα χρόνιοι,
 Σαρκοφόρον· ψυχὰς δ' ἀνθρώπων ὅτι βήματα κρινῆς.
 Χέρους δ' ὅτ' ἀπὸ τοῦ κόσμου ὅλος καὶ ἀκαταγλήσῃ,
 Ρίψωσι τ' εἰδωλὰ βροτοὶ καὶ πλοῦτον ἀπὸρυτα,
 Ἰχθύων ῥήξῃ τε πύλας εἰρεῖας αἰδαο.
 Σαρξὶς ὅτε πᾶσα νεκρὰν ἐς ἕλβετον φάος ἦξῃ.
 Τοῖς ἀγίοις, ἀνόμοις τε δ' πῦρ αἰῶσιν ἕγξει.
 Οὐρανὸς πῆρ ὡς ἔλαθεν ὅτε πᾶντα λαλήσῃ.
 Στήθεα γὰρ ζοφόντα θεὸς φωτῆσιν ἀνοίξει.
 Θρίωνος τ' ἐν πᾶσι καὶ βρυγμὸς ὁδόντων.
 Εκλείψῃ σέλας ἡγίου, ἀστέρων τ' χορδαί.
 Οὐρανὸν εἰλήξει, μὲν δὲ τε φέρος ὁλῆται.
 Ὑψιστὸν δ' ἀφ' ὧν ὅλας δ' ὕψιμα βουνοῖν.
 Ὑψος δ' ἐκ ἐπὶ λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις φανῆται.
 Ἰσά τ' ὅρη πεδίοις ἔσται, καὶ πᾶσα θάλασσα
 Οὐκ ἔστι πλοῦν ἦξῃ, γῆ γὰρ φρυγνεῖσα κεραυνῶ.
 Σὺν πηγῇς ποταμοὶ καὶ χαλὰς ὅλῃς λείψουσιν.
 Σὺν πηγῇ δ' οὐρανόνθεν φωνὴν πολὺν ἀφῆσθαι,
 Ωρύουσα δ' ὁ μὲν καὶ δὴ πᾶντα κόσμου.
 Ταρταρόν καὶ χάος δείξει ποτὲ γαῖα χυμοῖσα.
 Ἡξοῖσιν δ' ὅτι βῆμα θεοῦ βασιλῆς ἀπὸρυτες.
 Ράσῃ δ' οὐρανόνθεν ποταμὸς πυρὸς, ἡ δὲ γὰρ θεῶν.
 Σῆμα δέ τοι τότε πᾶσι βροτοῖς ὁρίσει, οἷον
 Τὸ ξύλον ἐν πῆρῶν δ' κέρως τὸ ποτὸν μὲν ἔσται.
 Ἀνδρῶν δ' ἐσέβων ζῶν, ὡς ὅσον μακάρες κόσμου,
 Ὑδασι φωτῆσιν πῆρῶν ἐν δάδεκα πηγῇς.
 Ράβδος ποιμήνουσα σιδηρεῖ γὰρ κελήσῃ.
 Οὗτος ὁ νῦν ὡς ὁραφῆς ἐν ἀκροστίχοις θεὸς ἡμῶν
 Σωτὴρ ἀθάνατος βασιλῆς ὁ πατὴρ ἐνέχῃ ἡμῶν.
 Καὶ ταῦτα τῇ πῆρ ἡνὶ δὴ θεὸν ἐπέστη ὡς κηρύξαι μακαρίαν δ' αὐτῶν
 ἔγωγε κρίνω, καὶ ὁ θεὸς ὅς ἐστιν ὡς φησὶν τὸ αὐτὸ ὡς ἡμῶν ὡς κηρύξαι.
 ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπιστοῦσι, καὶ ταῦτ' ὁμολογῶντες ἐρυθράαν γεγε-
 νῆσθαι σβύλλαν μὲν. ὡς πᾶσι δὲ νῦν τὸν τῇ ἡμετέρας ἀρρηκῆς ποιητικῆς
 μούσης ὅτι ἀμοιβὴν, καὶ ἐπὶ ταῦτα πεποιημέναι, νοθεύονται τε αὐτὰ, καὶ σβύλλης
 πεποιημένα ἐστὶ λέγεσθαι, ἔχοντα βιωφελὲς γνῶμας, πλὴν πολλῶν ὧν ἡδονὰν πε-
 ρικοποιούσας, ὁμοῖαι, καὶ ὅτι τὸν σάφον ἀπὸ καὶ κόσμον εἶον ὁδηγούσας. ἐν ὡς
 φανῇ δ' ἀληθείᾳ ἡς ὧν ἡμετέρων ἀνδρῶν ὅτι μὲν, συλλεξάσης τοῖς χρόνοις

ἀκριβέστερον ὡς πρὸς τὸ μηδὲνα ὑπάρχειν μὲν τὸ ἅγιον καὶ ἀπόδοτον καὶ κρείσσον γε-
νησθαι τὸ ποίημα, καὶ ὡς πάσαι παρολεθύντων ὑποσιβύλλης τῆς ἐπὶ τῶν ψεύδους
διαφρημίζεσθαι. ὁμολόγηται γὰρ κικέρωνα ἀντειχυκότες τῷ ποιήματι, μέλειεν-
κεῖν τε αὐτὸ εἰς τὴν ῥωμῆων διόψεσκον, καὶ στωβρίδα αὐτὸ τοῖς ἐαυτοῦ ἐκτάγμασι,
τοῦτον ἀναγρῖσθαι κεραιήσματος ἀντωνίου. ἀντωνίου δὲ αὐτὸ πάλιν αὐτοῦσον παριγε-
νησθαι, ὅς ἐξ καὶ πεντήκοντα ἔτη ἐβασίλευσε. τοῦτον διβέριος διεδέξατο καὶ ὁ ὄν-
χερόνον ἢ τοῦ θίηρος δέξαμψε παροισία, καὶ τὸ τοῦ ἀνωτάτης ἀρησιφίας ἐπε-
κράτησε μυθίαιον, ἢ τε νέα τοῦ δήμου διαδοχὴ σῶνέση, πρὸς ἧς οἱ μὲν λέγειν τὸν
ἐξοχώτατον τοῦ κατὰ τὴν ἰταλίαν ποιητῶν.

Εἰσθεν ἔπειτα νέων πληθὺς ἀνδρῶν ἐφαάνθη.

καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ διὰ τῆς βουκολικῆς ὁπῶν.

Σικελίδες μοῦσαι μέγαλιν φάιν ὑμνήσωμεν.

τί τοῦτο φανερώμεθ; πρὸς τί, θηοὶ γάρ.

Ηλυθε κυμαίου μαλ' ἄματος εἰς τέλος ὁμφῇ.

κυμίσαν ἀντιόχῳ δὲ πάλιν σβύλλαν. Ἐὸς ἡρέαθη τοῖς, ἀλλὰ πε-
ραίερω παρεχώρησεν, ὡς τῆς χειρὸς αὐτῆς ἰσχυρῆς ὅτι ποιοῦσης. τί λέγων αὐτῆς.
Οὗτος δ' αὐτῶν ἱερὸς εἶχος ὤρνυται ἡμῖν.

Ηκετ' ἔργον αὐτῆς ἀγνοῦσ' ἔργον βασιλῆα.

τίς οὖν. ἀρε εἴη πῦρ θεῖος ἢ ἐπομήκουσα. ὅς οὐχ' ἡ πλήρης τὴν ἐλπίδα γλυ-
 μῶν τῶ θεοῦ πνύματις. καὶ τί ὁ καλὸν ἢ ἐλπίδα τῶ θεοῦ πνύματις κόρην εἶ-
 ἀει δὲ δὲ γλυμῶν πῦρ θεῖον. ἐπομήξω δὲ ἐκ δολιέρον, ἢ οἴκου μὲν πῦρ ἀγνόν
 ὅτικουφίσι. καὶ πῶς γίγνηται ὁ ποιητής.

Τὸν ὃ νεωστὶ πω τεχθέντα φαεινὸν φέρε μῦθον.

Ἀντὶ σιδηρεῖος χυτὸν χυεὶν ὁπάσονται,

Προσκύψ. τὴ δὲ γὰρ ἔχοντες, μενοικέα πάντα βροῦθα. *

Καὶ συναχάτε καὶ ὁμιλᾶτε. *

σωίεμεν δὴ φανερώς τε ἅμα καὶ ὑποκρύφως δι' ἀκηροειδῶν καὶ χαλκῶν. τοῖς
 μὲν βασιλεῦσι δ' ἐπάροιθε καὶ ὅτε ἐπὶ δυνάμει, καὶ ὅτε ἐπὶ τῆς τοῦ θεοῦ θεότη-
 τος. * ὅπως τε μή τις ὦν δυναστευόντων ἐν τῇ βασιλευσύνῃ πόλιν ἐγκαλῶν ἔχη
 ὡς ποιητῆ, ὡς καὶ τοῖς πατέροις νόμοις συγγράφοντι, ἐκβάλλοντι τε καὶ πάσαι
 καὶ ὡς ὦν παρορῶντων καὶ ἐπὶ τῶν νομιζόμενων, ἐπιτελέσει) καὶ ἀνέστη. ἡπίστα-
 το γὰρ, οἵμα, πῶς μακαρίων καὶ ἐπὶ νόμον καὶ ὁμῶς τελευτῶν. ἵνα δὲ ὁ ἀγχιον
 ὁ ὁμῶς τελευτῶν ἐκκλίνῃ, ἡγάγετο δὲ διανοίας καὶ ἀκούοντων καὶ ἐπὶ τῶν στυγ-
 ρῶν καὶ φησὶ, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ἰδρυμένων καὶ νεώτερον καὶ ἀσκαλῶν, θυσίας τε ἐπιτελέσας
 καὶ νεώτερον τελευτῶν. ἀποκρίθως γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν φερονόσι. φησὶ γὰρ.

Λή(ε) ἀφ' ἁρ' τοῦ θεοῦ βίον, ἐ ἀνθρώπῳ

Ηρώας (ὡς κείνῳ ἀσχετάς, ἢ καὶ αὐτῆς

Πατεῖδ' ὧ μακάρεσσιν ἐκδομένοισι φανήται.

Παροδότην ἀρετῇ κυβερνῶν τὴν αἰνία κόσμου.

Σοὶ δ' ἄρα πᾶν ἀποτίνα φέδω δωρήματα γαῖα,

Κενὴ δὲ ἡδὲ κούπειρον ὁμοῖ' κολοχάσι' ἀκμάθω.

Θαυμάσιος

θαυμαστός ἀνὴρ καὶ πάση παιδείᾳ κεκοσμημένος, ὃς ἀκριβῶς ὅπτις ἀνὴρ τὴν
 εἶν τότε χαρᾶν ὡμότητα.

Σοὶ δ' ὦ παῖς θαλεροῖ ματοῖ καὶ ἀβεβελῆσαι, * φησὶ,

Αὐτόματοι γλυκὺν ἄμα σῖνεν κίχιοισι γάλακτος,

Οὐδὲ γέμισ τερβὴν βλοσυροῖς ἀγῆστοι λέοντες.

ἀλλ. ἡ λέγων. ἡ γὰρ πῖσις τῆς βασιλικῆς αὐλῆς τοῖς διωκταῖς ὁ φοβηθήσεται.

Φύσθ' δ' ὡδὴ τὰ σπάργανα, * ἀντὶ αὐτῶν

Ολλύαι ἰοβόλου φύσις ἐρπετοῦ ὀλλύ' πῖσις,

Λοίγιος, ἀσούριον γὰρ καὶ παμπύρ ἀμωμον.

Τούτων τ' ὁδὸν ἀνιέσθων, ὁδὸν τῆς τῆς θεότητος ἀρετῆς οἰκειότερον εἶποι τις
 ἀν. αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ σπάργανα πνύματα ἀγίου διώματα, ὡδὴ ἡνὰ
 ἀντὶ, νεοτὰ ὡπάσε γύναι. ὁ γ' ὅφισ ἀπόλλυ', καὶ ὁ ἰός τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὃς τοῖς
 ποταμοῖς πλάσσει ποταμούς, ποταμῶν τὰς δαίμονας αὐτῶν ἀπὸ τ' ἐμφύ-
 του ὅτι τὴν τῶν ἰοβόλων ἀπόλαστον, ὅπως γνοῖεν τ' ἐπὶ τῇ ἀνδρίᾳ αὐτοῖς ὅλεθρον.
 ποταμὸν γὰρ τῆς κατελευσεως τῆς σωτηρίας τ' ἀθανασίας εἶν διχάων, ἀγνοία τὰς
 ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ὅτι μηδεμίαν χρῆσθ' ἡπίδι ἐρῶδ' ἀνδρίας, ἔδραυε. παθόν-
 τες δὲ αὐτὰς τὰ ποταμῶν τῶν ποταμῶν τῶν σώματος χωριζέντες ἐκ τῆς κοινω-
 νίας τῆς ἀγίου πνύματος, ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀνθρώποις τὸ διωκτὸν τῆς ἀνδρα-
 σεως καὶ εἰ τις ἰχὺς ἀνθρώπων ἀδίκημα κατελείπετο, αὐτὴ πᾶσα λουθεῖται ἀ-
 γνοίας ἐσμήχεται. τὸ δὲ καὶ ποταμῶν τῶν ὑπὸ τοῖς ποταμοῖς ταῖς ἀντὶ σε-
 μνῆς ἀφ' ὧν τε ἀνδρασεως τὰ ὅμοια ἡπίδι ἐκ τῶν ποταμῶν. ὁκοῦν διχάως ἐ-
 τελέτα τῶν ἰοβόλων ἡ φύσις. ἐτελέτα δὲ καὶ τὰν αὐτῶν ἐπεσφραγίσθη ἡ ἀνδ-
 ρασις ἀπώλετο δὲ καὶ τὸ τῶν ἀσούριων γένος, ὃ πρᾶντιον ἐγέρτε τ' πείσεως ὁ θεός,
 φύεσθαι τε καὶ πνύσθαι φάσκον τὸ ἀμωμον πλῆθος εἶν ἀνθρωπίνων ποτα-
 μοῖς. οἱ γὰρ ἐκ μιᾶς ῥίζης πλῆθος κλάδων ὡδὲσι τὰλλον αἰθεσιν, ἀν-
 δρόμους συμμετεία δρόσου βλαστάνει. πεπαυδὸς μὲν δὲ ὡς φώπτεται ποταμῶν
 μύρων, καὶ τὰ ἐξ ἧς ἀπορροῖ ἀκοχούτως ἔχει.

Αὐτῆς δ' ἡρώων ἀρετῆς, παρὰ τὴν μέγαν

Εργ' ὑπερνηοῖσι κεκασμένα πνύτα μαθήση.

Τοῖς μὲν τ' ἡρώων ἐπαύνοις, τὰ τῶν διχάων ἀνδρῶν ἔργα σημάνων. τὰς δ' ἀρε-
 τὰς τῆς παρὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ τὴν εἰς αἰώνιον δαίμονιν ἀφ' ἧς
 σίαν λέγων. ἴσως δὲ καὶ τοῖς νόμοις, οἷς ἡ θεοφιλὴς ἐκκλησία χρῆται, ὅπτις ἡδὸν
 οὐτὰ τὸν μὲν δικαιοσύνης τε καὶ φρεσίνης βίον. θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ μεταξὺ
 τῶν τε ἀγαθῶν καὶ εἰς κακῶν βίου τὸ ἀνθρωπίνου πρᾶντις, τὸ ἀνδρόν τῆς ἀφ-
 νιδίου μεταβολῆς πρᾶντις.

Πρώτων μὲν ἀνθρώπων ξανθῶν ἡρώων ἀνδρῶν.

Τυτέστιν ὁ καρπὸς τῆς τοῦ νόμου ἡρώων εἰς χρεῖαν.

Εν δ' ἐρῶν τοῖς ἀνθρώποις πρᾶντις ἡρώων εἰς χρεῖαν.

ἀφ' ὅπου καὶ τὸν ἀνθρωπίνον βίον.

Σκληρῶν δὲ πνύκων λαγόνων μύκων ῥέε ἡρώων.

ἡ ἡλιθιότητα τῶν τότε ἀνθρώπων καὶ τὸ κατεσκληρὸς ἀπορροῖς ἡρώων. ἴσως δ'

καὶ τὸν τοῦ θεοῦ πόνον ἀκούοντας ἦς ἐαυτὸν καρτείας γλυκύνεινα καρπὸν λή-
ψασθαι διδάσκων.

Πᾶσα δ' ὁμῶς ἵκη παρ' ἑρέας παρ' αἰετὶ ἀτης,
Γόντον ἐπαΐξαι, πέρι τ' ἄστα πείχεσι κλέσαι,
Ρῆξαι τ' εἰλιπόδων ἡκύσμασι τέλσον θρούρης.

Ἄλλος ἔπειτ' ἔσται τίφεις, καὶ θαλαλὶς θργῶ,
Ἀνδράσιν ἠρώεσιν ἀγαλλομένη πολέμου δέ
Τρώων καὶ δαμασῶν πειρήσει αὐτὴς ἀρχαλάς.

Εὖ γ' ὧ σοφώτατε ποιητῶ· τίω γὰρ ποιητικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆ παρ' ὁμήρου
ἐπαμύδω. οὐ γὰρ ἴδιον παρ' αἰετὸν ἀποθεασίαν, μὴ ὅντι γε παρ' ὁμήρου. ἐ-
κάλυε δέ τις οἶμα, καὶ κινδύως τοῖς ἡέλοισι τὰ ὑπὸ τῶν παρ' ὁμήρου νομιθέν-
τα ἐπὶ ἠρώεσιν πεφραγμένως δὴ καὶ ἀκινδύνως καὶ τὸ δυνάτον στυλιέναι δυνα-
μύσιν παρ' ὁμήρου. τίω δὲ ἡγήσαν, πύργους καὶ πόλεμον αἰετῶν ἀμύδω, ἀπὸ ὁμή-
ρου ἐπὶ καὶ νῦν δεξιὰ καὶ τὸν ἀνδραπόων βίον, χαρὰ κλέει τὸν ὁμήρου ὁρ-
μῶντα ὅτι τὸν τρωϊκὸν πόλεμον· τίω δὲ ἑσάν, τίω οἰκουμένην πᾶσιν, ἐπολέμησε
τοῦ ἀντικρυς τὸ ἀντικειμένης δυνάμεως ποιεῖν πεμφθῆς ἐξ οἰκείας τε παρ-
νοίας καὶ παρ' ἀρχαίας μερίτου πατρὸς. ἢ δὴ μὲν αὐτὰ οὐ ποιητὴς λέγει.

Ἀλλ' ὅτ' ἀν' ἡρώεσιν ὦρη καὶ καρπὸς ἵκη).

Τούτῃ ἐπειδὴ ἀνδραπόων τὰ παρ' ὁμήρου τὸ εἶον ὦν ἀνδραπόων ριζοῦν ἐξ-
έλη, τίω τε ξύμπασιν γὰρ εἰρήνη καὶ ἀκοσμήση.

Οὐ γὰρ ὅσοι αὐτοῖσιν ἀν' ὁμήρου,

Φυομένην ἀμύδω γαίης ἀπο πόντι μέτρω.

Αὐτὸς δ' ἀπαρτὸς καὶ ἀνδραπόων. ὅθεν ἀμύδω

Οτρᾶλέου δρεπτόνιο ποιεῖν ἀμύδω οἶμα.

Οὐ δ' ἐλίου δόλοιο βροτὸς πόκον αὐτομάτος δέ

Ἀργίος τυροῖσι παρ' ὁμήρου λιβάδεσσιν,

Σάνδυκι πορφυρέω λαχίλῳ ῥηπτόεσσιν ἀμείδων.

Ἀλλ' ἄγε ἡμῖν σκῆπτρον βασιλῆϊδος θργῶ,

Δεξιτερῆς ἀπὸ πατρὸς εἰσβερέμεταο δέδεξο,

Κόσμου κητώεντος ὁρᾶν ὅππῃ τὰ γέμεθα.

Χαρμοσύνῳ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἠδὲ θαλάσσης.

Γηθόσμων τ' αἰῶνος ἀπειρεσίου λαοῖσιν κῆρ.

Εἴτε με παρ' ὁμήρου ζῶντα τ' ἔχον ἡδυμῶς ἰαχὺς.

Τίω θρεῖν κελεύειν ἐφ' ὅσον δυνάμεις γε παρ' ὁμήρου,

Οὐκ ἀν' με πλῆξεν ὁ θρακῶν δῖος αἰοδός.

Οὐ λίνος, οὐ πῶν αὐτὸς, ὃν θρακῶν τέκετο γυν.

Ἀλλ' οὐ δ' αὐτὸς ὁ πῶν ἀν' ὁμήρου εἴνεκα νίκης.

ὅρα, φησὶ, καὶ τῶν σοιχείων ἀπαμύδων χαρῶν. ταῦτα δέδεξεν αὐτὸς ὦν ὁ δὲ
φρονοῦντων, παρ' ὁμήρου ἀνδραπόων λέγεσθαι. παμύδω δὲ παρ' ὁμήρου ἀνδραπόων.
ποῖον δὲ ἔχῃ λόγον γὰρ ἀπαρτὸν καὶ ἀνδραπόων, καὶ τίω γε ἀμύδω μὴ ὅτι τὸ
δρεπτόνιο ἀμύδω. μὴ δὲ τίω δὲ ὅτι παρ' ὁμήρου πᾶσι ἀν' ὁμήρου λέγειν ὅτι ὁμήρου ἀν-
δραπόων.

θεοπίνης. ἥτοι γάρτοι φύσις ἡδὲ πᾶσι θεοῦ ἀξίως δέκοντος, ὅτε ἀνθεοπίνης
κελεύσεως ἐργάσῃ. ἀλλὰ καὶ σοιχίων γὰρ θεοῦ καὶ τοῦτον ὅτε ἀνθεοπίνου ἱνὸς
χαρακτερίσει κύνειν, ὅτε ὡς αὐτὸν τὸ ποιητὴν, τὸ βίου τὸ τέλος αὐτῷ μηκύνε-
σθαι, ἡδὲ ἐπιτελέσει σὺμβολον. ὡς γὰρ θεοῦ τὸν βίον καὶ τὸ θεῶν ἀξίως
εἴησμεθα, οὐ πρὸς ἀνθεοπίνου. ἡ γὰρ ἐν ἑνὶ θράσος πρὸς τὸν θεόν. ἡ δὲ μοι, φησὶν,
ὡ δέσποτα, τίς ἴης μαντείας ἐπισημῶς ἀνέγκην. καὶ οὐχὶ μάλλον ἀπὸ τῆς
μετέωρον ἀρτεῖσθαι ἀφ' οὗρα τῆς ἀρετῆς τῆς μακαριώτατης σῆς ἡδύσεως ἡμέ-
ρας. ὁ δὲ μάρων πρὸς τοῖς εἰρημύοις ἐπιφέρει καὶ ταῦτα.

Ἀρχεο μειδιῶν ἀνὸρ ἄν τίς μὴ ἴδῃ κεδνῶν

Γινώσκῃ γὰρ σε φέρειν πολλοὺς λυκάβαντας.

Σοὶ δ' ὅ γινώσκῃ οὐ πᾶμπαρ ἐφημέριοι ἐγγασθῇ,

Οὐδ' ἢ ἢ λῶν λεγέων οὐδ' ἢ ἢ γινώσκῃ δαῖτα θάλασσαν.

Γὰρ γὰρ ἀνὰ πρὸς τοῦτον οἱ γινώσκῃ ἐμειδιάσθαι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν θεός, ἀποιοῦς δύ-
ναμις, καὶ ἀγαμέμνων μὲν, ἐν ὡς αὐτῶν τῶν δῶν, ὅτε ἀνθεοπίνου δὲ σώματος.
λέκτων δὲ ἀπειρῶν, ἡδὲ ὅτε οἱ δὲ ὅν τὸ ἀγίον πνέμα. ποία δ' ἐπιθυμία, ἐφείθε
ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ δόξῃ οὐ πᾶντα ἐφείθε. ἡ δὲ ὅπως κοινὸν σοφία. τέ καὶ ἡδὲ
νῆ. ἀλλὰ ταῦτα ἐφείθε λέγειν τοῖς ἀνθεοπίνου ἱνὰ. * οἱ δ' ὅτε ψυχῶν αὐτῶν
καθαρὰν ἀπὸ πᾶντος κακοῦ ἔργου γὰρ καὶ ῥήματος ὡς αὐτῶν ἀξίως. ἐπιτε-
λοῦμαι δὲ σε αὐτῶν σύμμαχον τοῖς λεγόμενοις ὡς θεοῦ δόξα * ἀγνόν ἵνα νόμον ὡ-
πῇ χυσα. * Γὰρ ἡδὲ ἀγαθῶν ἀκλυστοτάτην ἡγίδα, ὅσα ὡς αὐτῶν διδασκαλῶν ἀ-
θανασίας, ὡς αὐτῶν ἀκλυστοτάτην. σὲ μὲν δὲ δόξα καὶ φιλεῖν θεοπία πρὸς σὺν.
σῆς δὲ θεοπίας γὰρ αὐτῶν οἱ φείλομαι οἱ δὲ ἡντινῆς. ὁ δ' ἀπειρῶς ὅπως τῆς
ἐπιθυμίας ἀφ' οὗ αὐτῶν πρὸς σὲ ἀπέθρηναν, καὶ τὸν θεόν ἀποτρέφε. ὅτε
οἱ δὲ τίς αὐτῶν ὅπως τῶν (ἡδὲ, καὶ εἰ) αὐτῶν τε ὡς τοῖς λοιποῖς δυσεβέσιν ὅτε πρὸς
τὸ χρῆσθαι καὶ ἀκλυστοτάτην ἡγίδα. πᾶς γὰρ ὁ κόσμος, ἐκείνου κλῆμα καὶ ὅσα ὅτε ἐν
κόσμῳ. Ἐγὼ μὲν ἴης ἀτυχίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς ἐμῆς πᾶντων ἀπὸ τῆς
ἀκλυστοτάτης. μὲν γὰρ δὲ ἡ ἀκλυστοτάτης ὡς καὶ ἀκλυστοτάτης, ἀνδραγαθία, νίκη
καὶ τῆς πολεμίων, ὡς αὐτῶν. ὡς αὐτῶν καὶ μετ' ἀφ' οὗ αὐτῶν ἐπαμνῆ καὶ ἡ μεγαλόπο-
λις. βούλει) ὅτε καὶ ὁ δῆμος ἴης φιλεῖν πρὸς σὲ, εἰ καὶ πρὸς τῶν σφοδρῶν ἡγί-
σιν ὡς αὐτῶν ἡδὲ, ἀνδρῶν ἡδὲ πρὸς σὲ πρὸς σὲ, ὅτε πρὸς σὲ ἡδὲ ἡδὲ
πρὸς σὲ ἡδὲ καὶ ἀκλυστοτάτης ὡς αὐτῶν τεταλμημένοις, ὡς ὅτε αὐτῶν ἀπομνημονό-
σας, μάλιστα ἐμοὶ πᾶν ἀφ' οὗ αὐτῶν πρὸς σὲ, καὶ πᾶν ἐπιτελέσαι ποιουμένων,
πᾶς ἀνδρῶν καὶ ἀφ' οὗ αὐτῶν δόξα ἡδὲ πρὸς σὲ. ἐρῶ δὲ ἡ ἴσως, ὅτε ἀφ' οὗ
μον ὅτε ἀφ' οὗ αὐτῶν. ὡς αὐτῶν μὲν γὰρ, μάλιστα καὶ ὡς αὐτῶν, ὡς θεοῦ δόξα * καὶ πᾶ-
σας τῆς ἀκλυστοτάτης σὲ ἀκλυστοτάτης. ὡς αὐτῶν πρὸς σὲ ἀκλυστοτάτης. καὶ ὅτε ἐ-
πέφθον ἡδὲ ἡδὲ ἐν τῇ ῥώμῃ τηλικούτως ἐπιτελέσαι δημοσίοις κακοῖς. πρὸς
κλυστοτάτης καὶ πρὸς τῇ μάχῃ. σὺ δὲ πρὸς σὲ ὡς αὐτῶν ὡς αὐτῶν ὡς αὐτῶν
μὲν γὰρ τῇ πρὸς σὲ πρὸς σὲ, ἀνδρῶν δυσεβῶν ὡς αὐτῶν δόξαν. πρὸς ἀκλυστοτάτης
ἐπιτελέσαι μὲν γὰρ, θαυμαστὴν καὶ ἀφ' οὗ αὐτῶν ἀκλυστοτάτης ἀκλυστοτάτης. σὲ
δὲ γὰρ δὲ ταῦτα εἴγε τοῖς πρὸς σὲ ἀκλυστοτάτης. τοῖς μὲν οὖν δημίοις καὶ πρὸς σὲ
ταῦτα πᾶν ἀκλυστοτάτης ὡς αὐτῶν, ἀκλυστοτάτης καὶ δυσεβῶν πρὸς σὲ
πρὸς σὲ.

Y.i.

[illegible]

[illegible]

Y.ii.

πρὸ τῆς ἀνδραπύου παρὰ δεχόμενος καλοκαγαθίαν. δὲ ἀνδραπύον μὲν, πᾶ-
σαι ποτε. ὁ δὲ θεὸς ἀγαθὸς τῆς ἀνδραπύων ἀγαθῆς. καὶ τοὺς πάντας τοὺς τ'
θεοσέβων καὶ ἀδίωντας, χάριν ὁμολογεῖν ὅτι σωτὴρ τῶν πονηρῶν, ἐνεκεν τῆς ἡμε-
τέρας αὐτῶν φιλίας, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἀγαθῆς διμοιρίας, ὅσας τε δι-
χάς καὶ λιτῶν εἰς ἐπαλήκοις ὀξυχεοῦσθαι τὴν χεῖρὸν ἡμῶν, ὅ-
πως τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀφαιρήσῃ. Οὗτος γὰρ ἐστὶν
ἀληθὴς σύμμαχος καὶ ὑποστυγνὴς τῶν δυνάμεων.
ὁ δὲ ἀπὸ κρίσεως ὅστις ἀθανάσιος ἡ-
γεμὸν αἰδίου ζωῆς χορηγός.

τέλος.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ παλαιῷ βιβλίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοφάνους.

Τὸ τοῦ βιβλίου παροίμιον.	α'
Τίνα εἶπον ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος ὅτι τὸ χριστιανίζον ἔχλυθεν.	β'
Πᾶς κωνσταντίνου τὰ χριστιανῶν αὐξόντες, λικίννιος ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, σταυροῖς ἐδίωκεν.	γ'
Οὐ πόλεμος μεταξὺ κωνσταντίνου καὶ λικιννίου, ἀλλὰ χριστιανοὺς ἐχλύετο.	δ'
Περὶ τῆς θρείου πατρὸς ἀγέξιδου τὸν ἐπίσκοπον φιλονεικίας.	ε'
Ὡς ἐκ τῆς φιλονεικίας θέρων διαρέσεως ἡ ἐκκλησία ἐλαβεν. καὶ ὡς ἀγέξιδου ὁ ἀγέξιδος, καθεῖλεν θέρων, καὶ τοὺς πᾶσι αὐτῶν.	ς'
Ὡς ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος λυπηθεὶς ὅτι τῇ παρεσχῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπεμύψεν ὅσιον τῷ ἱσάουρον εἰς ἀγέξιδον, ὅς ὁ μόνος τῷ πατριάρχῳ τὸν ἐπίσκοπον, καὶ τὸ θέρων.	ζ'
Περὶ τῆς γενημένης στυγερῆς ἐν νικαίᾳ τῆς βιθυνίας, καὶ πᾶσι τῆς ἐκτὸς ἐκτεθεί- σης πίστεως.	η'
Ἐπιστολὴ τῆς στυγερῆς, πᾶσι ὧν ὤρισεν ἡ Σύνοδος. καὶ ὡς καθήρεται θέρων, καὶ οἱ ὁ- μοφρονουῦντες αὐτῷ.	θ'
Οὐ καὶ τὸ ναυαγιστῶν ἐπίσκοπον ἀκέσιον, κεκληκὼς εἰς τὴν Σύνοδον ὁ βασιλεὺς.	ι'
Περὶ παφνουγίου τῆς ἐπισκόπου. ια' Περὶ αὐριδωνος τῆς κυπρίων ἐπισκόπου. ιβ'	
Περὶ δ' τυχαίου τῆς μοναχοῦ.	ιγ'
Οὐ δ' οὐδέ τις ὁ νικομηδείας, καὶ θεόγνης ὁ νικαίας ἀξιομαθὲς ἀφ' ὅσων συμφωνῆσαι θέρων, ὅτε ἐν βιβλίῳ μετανοίας μετὰ πεμψάμενοι, καὶ σιωπῆμενοι τῇ ἐκ- θέσει τῆς πίστεως, τοὺς ἐαυτῶν ἀπέλαβον θέρων.	ιδ'
Οὐ μὲν τὸ Σύνοδον, ἀγέξιδος τελευτήσαντος, ἀθανάσιος κατὰ τὸν ἐπίσκοπον.	ιε'
Ὡς βασιλεὺς κωνσταντῖνος τὸ πάλαι βυζαντινὸν αὐξήσας, κωνσταντίνου πόλιν ὠ- νόμασεν.	ισ'
Ὡς ἡ τῆς βασιλέως μήτηρ ἦν ἐν τῇ ἱεροσολύμα πατριάρχῳ, τὸν σταυρὸν τῆς χριστοῦ ἀναζητήσας εἶρε, καὶ ἐκκλησίαν ἀνακοδόμησεν.	ις'
Ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος, τὰ μὲν ἡρώων καθήρεται. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας ἐν ἀφ' ὧν τοῖς ἰδρυν.	ιθ'
Τίνα εἶπον ὅτι τὸ χρόνον κωνσταντίνου, τὰ ἐν διόλῳ ἐστὶν τῶν ἰνδῶν ἐχριστιανίζον.	ιβ'
Τίνα εἶπον ἱεροὺς ἐχριστιανιστῶν.	κ'
Περὶ τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου ἀντωνίου τῆς μοναχοῦ.	κα'
Περὶ μαρκεῖος τοῦ ἁγίου τῆς αἰρέσεως ὧν μαρκεῖων, ὅθεν ἡ τῆς θέρων.	κβ'
Ὡς δ' οὐδέ τις ὁ νικομηδείας, καὶ θεόγνης ὁ νικαίας ἀναταρσιστῆρες, ἀποδιδόντες πεποί- ῳ τῷ πατριάρχει τὸν ἐν νικαίᾳ πῖστιν, ἀφ' ὅσων σκωρῆσαι ἀθανάσιον.	κγ'
Περὶ τῆς γενημένης Σύνοδου ἐν ἀντιοχείᾳ, ἣν καθεῖλεν ἀσάτιον, τὸ ἀντιοχείας ἐ- πίσκοπον. ἐφ' ὃ σάσεως γενημένης, μικροῦ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πόλεως.	κδ'
Περὶ τοῦ πατριάρχου, ὃ ἀποδιδόντες ἀνακληθῆναι θέρων.	κε'
Ὡς θέρων ἀνακληθῆς, βιβλίον μετανοίας διδὼς τῷ βασιλεῖ, τὸν ἐν νικαίᾳ πῖστιν ὠ- πεκρίνατο.	κς'
Ὡς θέρων εἰς τὴν ἀγέξιδον γνῶμη τῆς βασιλέως κατελήγοντες, ὅς μὴ δεχθῆναι	κζ'

καὶ ὡς ἀπὸ τῆς κατήχευσης τῆς ἐν Ἀθανασίῳ, ἐν ὁδῳ ἐπιστάτων ἐν τῇ πόλει ὁ
 βασιλεὺς ἡμέας πρὸς ἐκδόσιν.

λ' Ως ἀθανάσις ἐπὶ τῇ κατήχευα ἀθάνατο βρεθέντος, οἱ κατήγεσσι φωνῇ ἐξεήσθητο.

λβ' Οὐ ἀθανάσιος καὶ ἀγήγητος ὁ Θεός, οἱ δὲ σαυνοῖδοι κατὰ γένεσιν αὐτῶν ἐκλήθησαν.

λδ' Οὐκ ὁ βασιλεὺς τὴν κρίνωσιν ἐκείνην παρέδωκεν δι' ἑπαισθητικῆς, ἢ ἡ ἀντιφάσις ἀπο-
νείουσι ἀκριβῶς διεπαρῶν.

λς' Περὶ μὲν κέλλου ὁ ἀγκύρας, καὶ ἀστείου τοῦ σοφιστοῦ.

λη' Περὶ τοῦ αἰχίσου θανάτου τοῦ ἁγίου.

λθ' Περὶ τῆς κηδεύσεως τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

22 ἀγαπητοί, ἐν τὸν καρπὸν ἡς ἐαυτῶν πίστεως ἐπὶ ὀφθαλμοῖν λοιπὸν ἑρῶτε. Ὡς
 23 γὰρ ἀληθῶς ἀν' αὐτοῖς γινώσκοντες ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συνεπισκόπου μου ἀθανά-
 24 σίου. ὃν δεῖτε πλὴν καθαρῶς τῆς βίου, καὶ διὰ τὰς ὑμετέρας διχαί, ὁ θεὸς ὑμῶν
 25 ἀποδίδωσιν. Ἐκ δὲ τοῦτου σίωσαν ὅτι καθαρὰς ὑμῶν καὶ μετὰ ἀγάπης αἰ-
 26 τὰς διχαίς ἀνενηνοχέναι πρὸς τὸν θεόν. μήμονες γὰρ ὅτις τῶν ἑσθίων ἐπαγγέλων,
 27 καὶ ἡς πρὸς αὐτὰς ἀγάπης, καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς πνευματικῆς ἀδελφου
 28 μου ἐπαγγέλλεται, ἐγνώτε ἀληθῶς, καὶ καὶ πλὴν πρὸς ὑμῶν ὁρῶντες πῶς κατε-
 29 λήφατε τοῦτο. ὡς ὅτι εἰς τέλος ἔστ' ἀφ' ὑμῶν ἀποχρησιάζετε. ὃν ἐν τῷ θεο-
 30 βέσιν ὑμῶν ψυχῆς ἐχέετε ὡς πρὸντα αἰεὶ. ὁκοῦν, οὐ πολλὰν μοι χρεία λό-
 31 γων πρὸς ὑμᾶς ἐπιτέλλομαι. ὅσα γὰρ ὑμῶν λέλεκται πρὸς ἐμοί, ταῦτα ἢ ὑμετέρου
 32 πίστεως πρὸς ὑμᾶς, καὶ πεπλήρωται καὶ χρυσὸν χάριν τὰς κοινῆς ὑμῶν πόρτων δι-
 33 χῆς. συγχάρω τοίνυν ὑμῶν. πάλιν γὰρ ἐρῶ, ὅτι τὰς ψυχὰς ἀκαταμάχητους ἐν τῇ πί-
 34 στει τέλει κατε. καὶ αὐτὰ δὲ ὅτι ἀδελφῶ μου ἀθανάσιω ὅτι ἐλατὸν συγχάρω,
 35 ὅτι καὶ πολλὰ πάθων λυπηρὰ, ὁδὸν ἐμὴν ὡς ἐπὶ τῆς ἀγάπης ἡμε-
 36 τέρας ἀγάπης, καὶ τῆς ὑμετέρου πόθου. εἰ γὰρ καὶ τὰ σῶματι πρὸς κατὰ ἐδόξεν
 37 ἀφ' ὑμῶν ἀφῆκυαθῆναι, ἀλλὰ ὅτι πνύματι διαπαρῶς, ὡς σῶμα ὑμῶν διήγε.
 38 Ἐγὼ γὰρ ἀγαπητοὶ τὸν γινώσκοντα κατ' αὐτὰ πόρτα πειρασμῶν, ὅτι ἀδόξον ἡ-
 39 γούμαι γινώσκοντα. Ἐ γὰρ καὶ ἡ ὑμετέρα καὶ ἐν τοῦτου πίστεως ἐγνώσθη πρὸς πᾶσι
 40 καὶ δεδοκίμαται. εἰ γὰρ μὴ τὸ αὐτὸ συμβεβῆκε, τίς δὲ ὅτις πεισυν, ἢ εἰς ὑμᾶς τοσαύ-
 41 ταν κρίσιν, καὶ τοσαύτην ἀγάπην πρὸς τὸν τηλικούτον ὁπίσχεπον ἔχον, ἢ ἐκείνον
 42 τοσαύτης ἀρετῆς πρὸς βεβῆκε, δι' αὐτὴν καὶ ἡς ἐν οὐρανῶς ἡπίδος ὅτι ἀνθρώπος
 43 γινώσκον. ἐπέτυχεν τοίνυν οἰσθῆναι ἔστω καὶ ἐν ταῖς νύκτι, καὶ ἐν τῇ μέσση, Ἐ ὁμο-
 44 λογίας ἐδόξον μὴ βλάσφημον. διὰ τὸν ὅτι κατὰ τὴν γὰρ καὶ καὶ τὰς ἀγαθὰν πολλὰ
 45 πειρασθεῖς, πλὴν σκώδωτον πᾶσιν ἡς ἀρετῆς αἰρέσεως κατεπάλησε. Ἐ πολ-
 46 λάκις διὰ φθόνον, καὶ εἰς κίνδυνον ὁπίσχεπον, καὶ ἐφρόνησε θανάτου, φρου-
 47 ρούμιος ὑπὸ τοῦ πόρτου κατὰ τοῦ θεοῦ, Ἐ τῆς κυρίου ἐμὴν ἐν τῷ χρυσῷ, ἡπί-
 48 ζων ἅμα καὶ τὰς ὁπίσχεπον ἐκκλήν, καὶ ἀποκαταστήσεται πρὸς ἡμετέραν
 49 πρὸς ἀκλήσιν, φέρων ὑμῶν ἅμα, ἐκ τῆς ὑμετέρας συνθέσεως μεζονα τὰ ἔστωμα.
 50 ἐν οἷς καὶ ἀρετὴν πᾶσις ἡς γῆς ἐδόξος ἐγνώσθη, δοκιμαθεῖς ἐκ τῆς βίης,
 51 πρὸς ἡσυχία (ἀνδρὸς μὴ τῇ πρὸς τὸν θεόν διδασκαλία. ἀποδείξεις ὅτι ἀθα-
 52 νάτω κρίσις πρὸς ὑμῶν ἀγαπώμιος. ἐπιδέχεται τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀγα-
 53 πότερος νύκτι, ἢ ὅτι. πρὸς ὑμῶν ἀπεδήμησεν. εἰ γὰρ καὶ τὰς ἡμέρας ἔλας, χρυσὸν
 54 δὴ λέγω Ἐ ἀρετὴν, εἰς καθαρῶς τὸ πῦρ δοκιμάσει, πᾶσις εἴποι κατ' ἀξίαν
 55 τοῦ τοῦτου ἀνδρός, ὅς τοσούτων θλίψεων πρὸς, καὶ τοσούτοις κινδύνοις ἀπο-
 56 δεύει. ὑποδέξαοτε τοίνυν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μὴ πᾶσις ἡς καὶ τὸν θεόν δόξης τῇ
 57 καὶ χάρις τῇ ὁπίσχεπον ὑμῶν ἀθανάσιον, μὴ τοῦτων οἱ τινὲς αὐτῶν κοινωνοὶ γε-
 58 γόνασι. καὶ χαίρετε, τῶν διχαίων ἀπολαύοντες, οἱ τὸν ποιμνία τῇ ὑμετέρου, ἢ οὕτως
 59 εἴπω, ποιοῦντα, καὶ διὰ τὴν πλὴν ὑμετέρου θεοσεβείαν, ὁπίσχεπον γραφῆς ἐν ἑ-
 60 λιάτῃ καὶ ἐποίσατε. Ἐ γὰρ καὶ ἡς ὁπίσχεπον αὐτῶν ἀρετῆς, ὑμεῖς πρὸς ἀγα-
 61 θεία γινώσκατε. Ἐ δικούμιον, καὶ ὁπίσχεπον ὁπίσχεπον ἐπὶ ἀλάφαις τῇ πιστοτάτης ἐαυ-
 62 τῶν ψυχῆς καὶ ἀθανάσιος. ἐμὲ δὲ ἡ δὴ ἀφραγῆς, ἐννοήμιον Ἐ πρὸς ὁπίσχεπον ὅτι λο-
 63 γισμῶ,

ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸν ὄντα οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ, λέλχητε τὸ ὄνομα μὲν αὐτῶν μόνον χει-
 ρόμοις· τὸ δὲ ἀληθῶς, ὅς ἐστι) ἄνθρωπος. ὁ γὰρ δὲ οὐκ ὄντων γεγενῶς, οὐκ ἀ-
 ληθῶς γίνοιτ' ἀλλ' ὅς ἐστι θεοῦ, οὐ μὴ δὲ ἀλλό τι ὦν γιννητῶν. ἀλλ' ἀληθῶς ὅς ἐστι
 θεοῦ ὡς εἴς αὐτὸν, ὡς αὐτὸς ἐκ πατρὸς ἀποτεταγμένος, εἰκότως δὲ καὶ μονογενὴς, καὶ ἀ-
 γαπητὸς χρηματίσας τῇ πατρὶ. οὕτω δὲ, καὶ θεὸς αὐτὸς εἴη. τί γὰρ αὐτὸ καὶ θεοῦ γιννη-
 μα, ἐν τῷ τῷ γιννητῷ ἀφωμοιωμένον. καὶ τίς μὲν οὖν βασιλεὺς πόλιν, ἀλλ' οὐ
 γινῶ πόλιν· γινῶ δὲ ὄντα, ἀλλ' οὐ καὶ ζῶν λέγεσθαι. καὶ ἰερατὴς δημιουργοῦ, ἀλλ' οὐ
 πατήρ γίνοιτ' ἀλλ' τοῦ πατρὸς αὐτῶν δημιουργοῦ. ὅτι δὲ αὐτὸς φιλῶς ὅς ἐστι, οὐκ
 ἀλλ' δημιουργὸς λέγεται. καὶ δὴ καὶ ὁ τῶν ὄντων θεός, τοῦ μὲν ὅς ἐστι, πατήρ· ὅτι δὲ κόσμου,
 κτίστης δὲ εἰκότως καὶ ποιητὴς λέγεται. εἰ δὲ ἀπᾶς ποιητὴς γενοῖτο εὐεχὴς τῆς εἰρη-
 μῆτος, ὅτι κύριος ἐκτίσας με ἀρχὴν ὁδὸν εἰς ἔργα αὐτῶν, τὸν νοῦν ὁπισθεπεῖν
 ἔρη· ὅτι λόγου, ὃν μικρὸν ὑπερὶ ἐκ γήσσομαι. ἀλλ' αὖ μὴ καὶ μὴ κεχρον ἐκ μιᾶς λέ-
 ξεως, ὅτι κυριώτατον ἴης ἐκ κησίας πατρὸς ἀρχαίου δόγμα. τοιαῦτα μὲν καὶ ἔτερον
 πλείονα ὁ παμφίλου δισέβιος ἐν τῇ παρῶν λόγῳ, ὅτι πατρὸς μὴ κεχρον φησὶν. καὶ
 ἐν τῇ περὶ τῶν δὲ ὁ αὐτὸς διδάσκων πῶς δεῖ τὸ κτίσμα, πῶς λέξιν ἐκδέχεσθαι,
 τοιαῦτα φησὶν. τοῦτων τοίνυν ὧδε ὁπισθεπεκλασμένων, ἀκολουθοῦν ἐστὶ μὴ τῇ
 παρῶν κληθέντων ἀποδύων, καὶ τὸ κύριος ἐκτίσας με ἀρχὴν ὁδὸν αὐτῶν εἰς ἔργα αὐτῶν,
 λέγεσθαι. εἰ δὲ λέγῃ ἐκτίσας ἐαυτὸν, ὅτι ὡς ἐκ τῶν μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι περὶ τῶν αὐ-
 τῶν εἴποι, τοῖς λοιποῖς κτίσμασι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὁμοίως γεγενῶς, ὁ ἴσως
 οὐκ ὀρθῶς εἰλήφασιν. ἀλλ' ὡς ὑφεστὼς μὲν καὶ ζῶν, παρῶν τῇ καὶ παρῶν πρῶτων
 ἴης τῇ παρῶν κόσμου συστάσεως. ἀρχὴν δὲ τῶν ὄντων ὑποστῇ κυρίου τῇ ἐαυτῷ πατρὸς
 καὶ ἀπᾶν τοῦ μὲν, ὅτι ἐκτίσας ἐν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι τοῦ κατέπαξεν, καὶ κατέστησεν εἰρημῆτος. δι-
 ἀρῆδιν οὖν τοῖς ἐν ἀνθρώποις ἀρχαῖς καὶ ἡγεμόνας, κτίσιν ὠνόμασεν ὁ εἰπὼν
 ἀπόστολος, ὑποτάγητε οὖν τῷ κυρίῳ ἀνθρώποις καὶ ἡγεμόνι καὶ ἐστὶν ὁ κύριος, εἴτε βασιλεὺς,
 ὡς ὑποτάχοντες, εἴτε ἡγεμόνοι, ὡς δὲ αὐτὸς πεμπομένοις. καὶ ὁ εἰπὼν δὲ παρῶν τῇ,
 ἐντομᾶς τοῦ ἐπικρατοῦς τὸν θεὸν σαῖερον ἀλλήμ. διὸ ἰδοὺ στερεὰν βροντὴν, καὶ
 κτίζων πνέμα, καὶ ἀναγέλλων εἰς ἀνθρώπους, τῇ χειρὶ αὐτῶν. ὅτι κτίζων, οὐκ
 ἐκ τῆς γενομένης εἰς ἀνθρώπους περὶ εἰρηφει. ὅτι γὰρ ὅτε ἐκτίσας ὁ θεὸς τὸ πνέμα,
 ὅτε τῇ χειρὶ αὐτῶν δι' αὐτῶν πᾶσιν ἀνθρώποις κατέστησεν. ὅθεν γὰρ παρῶν πα-
 τὸν ὑποστῇ τῇ ἡλίῳ, ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ ὑπῆρχεν. ἀπετέλλετο δὲ, καὶ ὅτι καὶ ὅτι ὅτι οἱ
 ἀπόστολοι σὺν ἡγεμόνοι, ὅτε δίκην βροντῆς ἐγγύς ἡγεῖς ἐκ τῆς οὐρανοῦ, ὡς παρῶν φερε-
 μῆτος πνοῆς βλάσας. ἐπληρώθησαν τῇ πνέματος ἀγίου καὶ οὕτως εἰς πᾶν ἀν-
 θρώποις, τῇ χειρὶ τῇ θεοῦ κατέστησεν, ἀκολουθῶν τῇ παρῶν τῇ φησάσῃ. διὸ
 ἰδοὺ στερεὰν βροντὴν, καὶ κτίζων πνέμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους, τὸν
 χειρὶ αὐτῶν, τοῦ κτίζων, ἀλλ' ὅτι κατέπαξεν, καὶ κατέπαξεν εἰρημῆτος. ἴης δὲ
 βροντῆς, καὶ ὅτι ἔτερον ὅτι παρῶν τῇ ἀναγέλλων κήρυγμα δηλοῦσης. καὶ ὁ λέγων δὲ,
 καρδία καθαρήν κτίσας ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, οὐχ' ὡς μὴ ἔχων καρδίαν τοῦτο ἔλεγε. καὶ
 παρῶν δὲ αὐτῶν πᾶσι ἀφᾶνοιαν ἀπὸ ἡγεμόνων ἡγεῖς. οὕτως εἰρηφει καὶ ἴνα τοῖς δύο
 κτίσας εἰς εἰνα καμὸν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι εἰσαγάγῃ. ὅρα μὴ ποιεῖ τοιοῦτον ἐστὶ, καὶ ὅτι
 ἐνδύσασθαι τὸν καμὸν ἀνθρώπων, τῇ καὶ τῇ θεὸν κατέπαξεν. καὶ ὅτι, εἰ τις οὖν ἐν χει-
 ϶σιν καμὸν κτίσας. καὶ ὅσα δὲ ἄλλα βέβαια τῇ αὐτῶν τῇ θεὸν πνέμα γενοῖται

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

διερδυνώμενος, μὴ θαυμασθῆς εἰ μέγα φοικῶς καὶ ἐν ᾧ, κύριος ἐκτίσεν με ὡς
 ἡλὼ ὁδοῦ αὐτοῦ, ὅς ἐκτίσεν ἀπὸ τοῦ κατέστησεν, ἢ κατέταξε. Τοιαῦτα μὲν ὁ δούσιος
 ἐν τοῖς ποταμοῖς μὲν κελλόν διέξυσιν. ἡμεῖς δὲ αὐτὰ πρὸς ἐνὶ μέγα ἀφ' οὗ τοῖς μάτιν
 ἐρεσχεροῦνται, καὶ βλασφημίαν τὸν ἀνδρα ἐπιχρήσαντας, οὔτε γὰρ ἐξουσι δεῖ-
 ξαι ὅτι δούσιος ὡς ἡλὼ τῆς ὑπερξέως δίδωσι ὅς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν οἰκο-
 νομίας λέξεσιν ἐν τοῖς βιβλίοις διέσχευσιν αὐτὸν κατὰ χρώμενον. μάλιστα δὲ, ὅτι
 ζηλωτῆς, καὶ θαυμαστῆς τῆς ὡριμότητος βιβλίων, ἐν οἷς πολλὰ καὶ τὸν ὕψιν ἐκ τοῦ
 πατρὸς γνησθέντα διέσχευσιν, οἱ δὲ ὡριμότητος βιβλίων ὅς ἐσθλὸς κατὰ μοῖαν δυ-
 νάμενοι. καὶ ταῦτα μὲν ἐν πρὸς ἐκδόσει, ἀφ' οὗ τοῖς λοιδορεῖν ἐπιχρήσαντας τὸν
 δούσιον.

κβ' Οἱ μὲντοι ἐν ἑσθλῇ στήθῳ ἴσθες, καὶ ἐν φιλίππου πόλιν τὴν θράκης ἰδιό-
 ζοντα ἑσθλὰ ποιησάμενοι, τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς ἐκείνῳ ποταμῶν, καὶ
 πόλεις πᾶς ἐαυτῶν ἀνεχώρησεν. διεσπάρτο οὐκ ἴσθες ἀνὰ τῆς ἡδύτης. καὶ ὡς ὅρος τῆς
 κοινωνίας αὐτοῖς, ὅς ὅρος τὸ λεγόμενον ἰσθμῶς, ὅπως ἐστὶν ἰλλυριανὴ καὶ θράκη. καὶ
 ἕως μὲν ὅρος τοῦτο, ἀδιόφορος ὡς ἡ κοινωνία, ἀφ' οὗ τοῖς τυχεροῦς τῆς πεί-
 γεως. πρὸς αἰετῶν δὲ ἀνέχουσιν, ὅς ἐκκοινωνοῦν. τοιαῦτη τῆς ὡς ὅτε τὸ πᾶν τὰς ἐκ-
 κλησίας κατὰ σάσεως σύγχυσις. μέγα ταῦτα δὲ δούσιος, ὁ τῶν ἐσπερίων μερῶν βα-
 σιλεὺς, τὰ ἐν τῇ κατὰ ἑσθλὴν γηρόμενα γνώμενα, τὰ ἀδελφῶν κωνσταντίνου κατὰ τῆς
 σιν, ἀποδίδουσι τῶν ποταμῶν καὶ ἀθανάσιον τοῖς ἰδιότοις ὅπως πρὸς ἐκδόσει.
 ὡς δὲ ὁ κωνσταντίνος πρὸς τὴν ποταμῶν γηρόμενα, αἵρεσιν αὐτῆς ποταμῶν ὁ τῶν
 ἐσπερίων μερῶν βασιλεὺς, ἐν δὲ γενομένη τοῖς ποταμῶν καὶ ἀθανάσιον, ἐν τῇ οἰ-
 κείᾳ τῇ, καὶ ἀποδίδουσι αὐτοῖς τὰς ἐκκλησίας, ἢ μὴ ποιοῦντας τοῦτο, ἐχθρὸν τε
 ἐστὶν, καὶ ποταμῶν πόλεμον. ἐστὶ δὲ τὰ ποταμῶν τὸν ἀδελφὸν γηρόμενα, τὰ δε. ὡς
 μὲν εἰσι πρὸς ἐμοὶ ἀθανάσιος καὶ παῦλος. ἀλλὰ πῶς θανόμενος διέγνω δούσιος
 αὐτοῖς γῆρον, διώκεται. εἰ μὲν οὖν ἐπαγγέλλεται ἀποδίδουσι τοῖς ποταμῶν, ἐπα-
 μυνόμενος τοῖς μάτιν αὐτοῖς ποταμῶν, ἀποτρεχά ποταμῶν τοῖς ἀνδρας. εἰ
 ὅς ἀνὰ τοῖς ταῦτα οὐκ ἔστιν ποιῆν, ὅς ἴσθες, ὅτι αὐτοῖς ἐγὼ αὐτῶν γηρόμενος, καὶ ἀκον-
 τί σου τοῖς τοῖς οἰκείοις ἀποδίδωμι ποταμῶν. ταῦτα γνοὺς ὁ τὸ ἐφ' ὅς βασιλεὺς, εἰς
 ἀγωνίαν οὐ τὴν τυχερῶν κατέστη.

κγ' Μεταπεμψάμενος τε δούσιος πλείους τῶν ἀναρχικῶν ἐπιτοχῶν, πᾶν τε αἵ-
 ρεσιν ποταμῶν, καὶ ποταμῶν ποταμῶν διεπύκνωσεν. οἱ δὲ, κρῖνον ἐφαρξά τῶν ἐκ-
 κλησιῶν ποταμῶν ποταμῶν τοῖς ποταμῶν ἀθανάσιον, ἐν ἐμφύλιον ἀνὰ δέξασθαι πόλεμον. ὅ-
 θεν ἐπὶ ἀνὰ γῆν κατὰ τὸν βασιλεὺς, ἐκείνῳ ποταμῶν ἐαυτὸν τοῖς ποταμῶν ἀθανάσιον. καὶ
 τέως μὲν ποταμῶν τὸν παῦλον μὲν δούσιον ἐπιτοχῶν καὶ τὴν δούσιον, γηρό-
 μασι τε πάλιν τοῖς οἰκείοις ὁ τῶν ἐσπερίων βασιλεὺς, ἐν τε καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἑσθ-
 λου κατὰ χρώσας, ἀποτρεχά ὅτι τὴν κωνσταντίνου πόλιν. τοῦ δὲ ἀθανάσιου ἐπὶ τὴν πο-
 ταμῶν ποταμῶν, καὶ ἀμφιβόητον ποταμῶν αὐτὸν, ἡνθα βέβητο γὰρ τὰ τῶν συκοφαν-
 τῶν σκωδωρίας, ὁ βασιλεὺς τὸ ἐφ' ὅς οὐχ' ἀπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ δις ἐπὶ τοῖς ἐκείνῳ
 πρὸς ἐαυτὸν. ὡς τὰ πρὸς αὐτὸν γηρόμενα δεικνύσιν, ἀπὸ ἐκ τὴν ῥωμῆκῆς μετα-
 βληθέντα γλώσσης, τοῦτον ἐκ τῶν ἑσθλῶν.

Επιστολή

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗ-

στασιμῆς ἰσορείας βιβλία ἐπὶ α'.

βιβλίον. ας.

५६. ५७

ΒΥΣΕΙΟΣ Ο ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΝ ΟΛΟΙΣ ΔΕΚΑ ΕΒΔΟΜΟΙΣ Τ' ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΚ ΤΕΤΑΡΤΟΥ, ΚΑΤΕΠΑΥΣΕΝ ΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. ΕΝ ΟΙΣ ΚΑΙ Ο
ΠΩΤΕΡ' ΕΒΕΒΛΗΤΟΝ ΕΤ' ΕΡΕΣΤΑΝΩΝ ΓΗΡΟΜΟΣ ΠΟ-
ΛΕΜΟΣ, ΑΠΕΠΑΥΣΑΤΟ. ΧΕΡΑΦΩΝ Τ' Ο ΑΥΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Τ' ΚΑΤ' ΕΞΕΦΟΝ ΜΕΛΙΚΩΣ ΜΗΝΙΜΟ ΠΕ-
ΠΟΙΗΤΗ, ΑΝ ΕΠΑΝΩΝ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΗΓΥ-
ΕΙΧΗΣ ΥΨΗΡΕΙΑΣ ΤΩ ΛΟΓΩΝ ΜΑΛΛΟΝ, ΩΣ ΕΝ ΕΓΚΩ-
ΜΙΩ ΦΡΟΝΗΣΑΣ, ΗΙ ΠΕΙ Τ' ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΕΙΛΑΦΕΝ ΤΑ
ΓΗΡΟΜΙΑ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΡΕΤΕΜΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΕΚΕΙΝΩ ΜΕΧΡΙ Τ' ΤΗΔΕ ΠΕΙ ΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΗΡΟΜΙΑ, Τ' ΥΠΟ ΤΕΣΕΩΣ ΕΡΧΩΝ, ΕΞ ΩΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΠΕΛΙΠΕ, ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΑ,
ΕΦΕΡΕΣΕΩΣ ΟΙΚΟΥ ΦΡΟΝΕΙΖΟΝΤΕΣ, ΔΗΤ' ΟΣΑ Η ΕΓΧΕΙΡΑΦΩΣ ΔΙΕΓΡΑΜΜΗ, Η ΠΩΤΕΡ' Τ' ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΓΗΡΟΜΙΑ ΔΙΗΓΗΣΑΜΕΝ. ΚΑΙ ΟΤΙ ΠΑΡΕΤΕΜΕΝΟΝ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤ' ΗΜΙΝ
ΜΗΝΟΜΟΝΟΝ ΤΑΝΤΑ ΕΥΡΕΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΤΙ Τ' ΕΡΕΣΤΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕ, ΜΙ-
ΚΡΑΤΕΡ' ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ, ΩΣ ΟΙΟΝ Τ' ΜΗΝΟΜΟΝΟΝ Τ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΕ, ΕΝ ΤΗΝ ΔΕ ΠΟΤΕΝ Τ' ΕΡΕΣΤΑΝΩΝ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΙ.

Ηνίκα δεσκληνέντος, καὶ μαξιμιανὸς ὁ ὀπτικλητὴς ἐρκουλίος ἐκ σιων ἔμα-
 ρος πλὴν βασιλείᾳ ἀποθνήσκουσι, τὸν ἰδιωτικὸν ἐπιδεικνύοντο βίον, καὶ μαξιμιανὸς
 ὁ ὀπτικλητὴς γαλέριος, ὁ συμβασιλεύσας αὐτοῖς, ὅτι βας τῆς ἰταλίας, δύο κατέ-
 στησε καὶ θράς, μαξιμίνον μὲν, ἐν τοῖς χτ' πλὴν ἐφ' αὐτῷ· σεβήσαν δὲ, ἐν τοῖς χτ' πλὴν
 ἰταλίαν. καὶ αὐτὸς δὲ τὰς βρετανίας, κωνσταντῖνος ἀντιγροῦλη βασιλεὺς, εἰς τὸ πον-
 κωνσταντίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τεθνηκότος πατὴρ πατρὸς αὐτοῦ τῆς ἀφροσπο-
 ρῆς ἐβδόμηκοῦς πατρὸς οὐμπιάδου, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τῷ ἰουλίῳ μη-
 νός. ἐν ῥώμῃ δὲ ὑπὸ τῆς φραγιωτῶν ὡς παρτωρίων, μαξένιος ὁ υἱὸς μαξι-
 μιανὸς τῷ ἐρκουλίῳ ἦρθη τύραννος μᾶλλον ἢ βασιλεὺς. ἐκ τούτων ὁ ἐρκουλίος
 εἰς ὀπτιθυμὴν πάλιν βασιλεὺς ἔρχεται, ἐπεχείρησεν ἀπολέσαι τὸν υἱὸν μαξένιον· ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν ποιῆσαι ὑπὸ τῆς φραγιωτῶν διεκωλύθη. ὕστερον δ' ἐν θρασυίᾳ τῆς κλι-
 κίας, ἐπελάττα τὸν βίον. σεβήσαν δὲ ὁ καὶ αὐτὸς γαλερίου μαξιμίνου πεμφθὴς
 εἰς πλὴν ῥώμην, ὅτι τὸν μαξένιου σύλληψιν ἀνέρεθαι, τῆς φραγιωτῶν παρδεδω-
 κότην αὐτὸν. καὶ τελευτῶν παύσα μαξιμιανὸς ὁ γαλέριος παρδεπτὴν τελευτῶν, λι-
 κίνιον παρδεπτον βασιλέα καὶ αὐτὸς, ὃς ἔτι ἐκ παλαιῶν ὡς χρόνον συφραγί-
 τῆς αὐτοῦ καὶ φίλος, ἀπὸ δακρύων ὁρμώμενος. μαξένιος δ' ἐκ κακῶς τοῖς ῥωμαίοις ἐ-
 πέτειβε, τυραννικῶ μᾶλλον ἢ βασιλικῶ ἔργῳ χρόνος κατ' αὐτῶν, μοιχεύων

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀνὰ τὸν αἶμα τῶν ἁγίων γυναικῶν, καὶ πολλοὺς ἀνδράσιν, ὅς ποιοῦν τὰ τοῦτοῦ ἀνόμι-
 θα. τὸ γινώσκοντες ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος, ῥύσασθαι ῥωμαιοὺς τὸ ὑπὸ αὐτὸν δουλεύοντες ἑαπο-
 δαξεν. ἀντὶς τὸ φρονέειν αὐτὸν, ἵνα εὖ ποῖ καὶ ἀπολαύσῃ τὸν τύραννον. καὶ ὡς ἔτι ἐν τη-
 λικαυτῇ φρονέειν, ἐπενοήσθη ἵνα θεὸν ἐπὶ κούρην παρὰ τὴν μάχην καλέσῃ. καὶ νοῦν ὅ-
 τι ἡ ἀμειβόμενος, ὡς ἔδεν ὡς ἀνὰ τοὺς αἵματι δολοφονηθέντων, αὐτὸς τοῖς ἡγμένων θεοὺς ἀγαπήσει. οὐ-
 κὲν οὐκ ἔως ὅς αὐτὸν παλὴρ κωνσταντῖνος ἀποστραφῇ τῶν ἡγμένων ἀρρησκάς, ἀδαι-
 μονέστερον τὸ βίον διήγαγε. ἐν ταύτῃ τῇ αὐτοῦ ἀμφισβήτησιν τυγχάνων, καὶ ποῦ ἀμα-
 τοῖς φραγέσθαι ὁδοῦν, σὺν ἐβη θαυμασίον καὶ καὶ λόγου κρείττονος θεόσδοτος. αὐτὸς
 γὰρ μεσημβρινὰς ἡλίας ὥρας, ἡδὴ τὴν ἡμέραν ἀποκλινούσης, εἶδεν ἐν ᾧ ἔρχοντο ἐν-
 χον φωτὸς φανερῶς, ἐν ᾧ γὰρ ἀμειβόμενος ἔχοντα, ἐν τούτῳ νίκη. τὸ φανερὸν ὅ-
 σημεῖον, τὸν βασιλεὺς ἀξέπλητην. αὐτὸς τὸ τοῖς οἰκείοις ἔχον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμοῖς,
 ἡρώτα καὶ τοῖς παρόντες, εἰ καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτῆς ἀπολαύσειν ὀφείλω. τὸ ὅτι, συμφωνησάν-
 των, ἀνερρώωντο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ. νυκτὸς ὅτι πη-
 λῶς, καὶ τοῖς ὑπνοῖς ὅρα τὴν χρυσὴν λέγοντα αὐτῇ, καὶ ἀπολαύσασθαι καὶ τὴν τύπον
 ὁφθέντος σημεῖου, καὶ τούτῳ καὶ ὡς πολεμίων, ὡς ἐνίμῳ κεχρησθαι ἑσπάρει. τού-
 τῳ πεισθεὶς ὁ χρησμῶν, καὶ ἀπολαύσας ἀπὸ τῶν φανερῶν ἑσπάρει, ὁ μέγας νῦν
 τοῖς βασιλείοις φυλάττει. Ἐν τῇ αὐτοῦ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ ἐκείνῳ.
 συμβαλὼν τε αὐτῷ παρὰ τῆς ῥώμης αὐτὸς πλὴν καλουμένῳ βουλῆαν γέφυραν
 νική, μαζενίου εἰς τὸν ποταμὸν ἀποπνιγνῶς. ἡ δὲ αὐτοῦ ἐβδόμον ἔτος τῆς βα-
 σιλείας αὐτοῦ, ἐνίκα τὴν καὶ μαζενίου ἡρώτα νίκην. μετὰ ταῦτα λιχινίου τοῦ συμ-
 βασιλεύοντος αὐτοῦ, τὸ καὶ γὰρ ἀμειβόμενος τυγχάνοντος ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ κων-
 σταντίᾳ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, αὐτὸς ἀπολαύσας τῇ τηλικαυτῇ ἀνερρωσάν τῶν
 θεοῦ, χρυσήν αὐτὴν ἀνερρῶτα παρὰ τῆς φέρει. ταῦτα ὅτι ἡ ἀνὰ τῶν τοῖς χρυστανοῖς τοῦ
 διώκεαυ, καὶ τοῖς ἐν ἐξορίᾳ ὄντες ἀνακαλῶν. τοῖς δὲ ἐν δεσμοῖς αὐτοῦ, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ
 τοῖς δημευθεῖσιν αὐτῶν τῶν οὐσίας ἀποκαθίστασθαι. τὰς τε ἐκκλησίας ἀνθρώπου, ὅ-
 πῳτα ἐποῖν τῶν παρὰ τῆς αὐτοῦ πολλῇ. ἐν τούτῳ καὶ δολοφονηθέντος, ὁ πλὴν βασιλείαν
 ἀποθέμενος, ἐν ἑαυτῇ τὴν δαλματίας ἐτελεύτα.

Ἔτι Ἀλλὰ κωνσταντῖνος μὲν ὁ βασιλεὺς τῆς χρυσῆς φρονέειν πᾶσι, ὡς χρυστανοῦς ἐ-
 παρῆν, ἀνερρῶν τῶν ἐκκλησίας, καὶ πολυέχουσι τῶν ἀνὰ τῆς αὐτοῦ. ἐπὶ καὶ τοῖς
 ἡγμένων ναοῖς κλείων καὶ κατὰ τῶν, καὶ δημοσιῶν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀγαλλία. λιχίν-
 νιος ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, τῶν ἡγμένων ἐχον δόξας, ἐμίσθαι χρυστανοῖς. καὶ διωκτῶν
 μὲν παρὰ τῇ φόβῳ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος, κινεῖν ὑπετέλλετο. χεληθῶς ὅτι πολλοὺς
 ἐσκαύωρε. παρὰ τῶν δὲ, καὶ φανερώς αὐτοῖς ἐλάττειν ἐπεχείρει. καὶ γὰρ ὁ διωκ-
 τῶν τοπικός. εἴτα γὰρ ἡ λιχίννιος, ἐκείνῳ μόνον ἐχέμετο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα τε, καὶ αὐτὰ τυ-
 ραννικῶς ποιοῦν, ἔδα μὲν κωνσταντῖνον ἡγνάναι, ἐγὼ τὸ ἐπὶ τούτοις χαλεπαίνον-
 τα, παρὰ ἀπολογίᾳ ἐτρέπετο. καὶ θεοπαύων αὐτὸν πλάσσει φιλίδῳ ἑαπένδετο πολ-
 λοις ὅροις ὁμνῶν, μηδὲν τυραννικὸν φρονέειν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸ ὁμνῶν, καὶ ὁπορκεῖν.
 ὁ γὰρ μέλει αὐτοῦ τῶν φρονέειν τε τῶν τυραννικῶν, καὶ τῶν χρυστανοῦν κινεῖν διωγμὸν.
 νόμῳ γὰρ ἐκείνῳ τοῖς ἐπὶ σὺν ποιεῖν μὴ φοιτᾶν πρὸς ἡγνάναι, ὡς ἀνὰ μὴ ἔχει παρὰ τῶν
 σὺν αὐτοῖς τῶν χρυστανοῦν. ἡ δὲ ὁ διωγμὸς ἀνθρώπου ἐν ταύτῃ, καὶ ἀπορρῶτος ἐ-
 κρύπτετο τε ὁ λόγος καὶ ἔργον ἡ φανερός. ἀνὰ τῶν γὰρ οἱ διωκόμενοι, εἰς τε τὸ σω-
 μα, καὶ

22. « γὰρ οὐκ εἰκότως ἀπὸ τῆς περὶ τὸν νομὸν καὶ καλῆς καὶ ἐκδομῆς
 23. « μὲν σιωπῇ τῶν ἀδυνάτων τοῦτον, ἵνα ἴσως ἐν τῇ ἀποστασίᾳ μόνοις ἀνδρωθῇ
 24. « κακὸν καὶ μὴ εἰς ἑτέροις τοῖς ἀφ' ὧν πᾶσι τῶν ἀκεραίων τῶν ἀκοῶν. ὅτι δὲ
 25. « δούσιος ὁ νῦν τῇ νικομηδείᾳ, νομίσας ἐπ' αὐτῇ καὶ τῇ τῆς ἐκκλησίας, ὅτι
 26. « καὶ λαίψας πλὴν βηρυθὸν, καὶ ἐποφθαλμίσας τῇ ἐκκλησίᾳ νικομηδέων, ὅτι
 27. « ἐκ δέδουκε κατ' αὐτῇ, παρ' ἧς καὶ τούτων τῶν ἀποσταλῶν, ἐν τῇ ἐπεχεί-
 28. « ρησὶ περὶ τῶν στωικῶν αὐτοῖς, ἵσως ὑποσύρη τινὰς ἀγνωστῶν, εἰς τὴν ἐχάτην
 29. « καὶ χρυσόμαχον ἄρεσιν, ἀνὰ τὴν ἐχόν εἰδὼς ὅτι ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένον, μηκέ-
 30. « τι μὲν σιωπῇσαι, ἀναγνέλαι τὴν πᾶσιν ὑμῖν, ἵνα γινώσκῃτε τοὺς τε ἀποσταλ-
 31. « νομῶν, καὶ τὰς τῆς ἀρέσεως αὐτῶν, δύστηνα ῥήματα, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δούσιος,
 32. « μὴ παρ' ἧς. πλὴν πάσαι γὰρ αὐτῇ κακόνοιαν τὴν χρυσόμαχον σιωπῇσαι, νῦν ἀφ'
 33. « τούτων ἀναγεῖναι ἐκδομῇ, γρηματίζῃ μὴ ὡς ὑπὸ τούτων γεγραμμένων. ἐργῶν δὲ δει-
 34. « κνυσιν ὡς ὅτι ὑπὸ αὐτῶν ἀποσταλῶν, τοῦτο ποιεῖ. οἱ μὲν οὖν ἀποσταλῶν ἡμόθυμοι,
 35. « εἰσὶν ὅτι, ἄλλος, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ, καὶ καρπῶν, καὶ ἑτέρος ἄλλος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 36. « καὶ δούσιος, καὶ λούκιος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ μνηστῆς, καὶ ἡγάδιος, καὶ γάιος, καὶ ἐν αὐτοῖς
 37. « στωικῶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ πολὲν λεγόμενοι ἐκδομῇ. ποῖα δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκδομῇ
 38. « ἐκδομῇ λαλοῦσι, αὐτὰ. ὅτι αὐτῇ ὁ θεὸς πατὴρ ἡμῶν, ὅτι ὁ θεὸς, πατὴρ ὅτι ἡμῶν.
 39. « ὅτι αὐτῇ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ὁ θεὸς ὅτι ἡμῶν. ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ἡμῶν. ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ἡμῶν.
 40. « τῇ ἐκκλησίᾳ πεποίηκε. ὅτι καὶ ἡμῶν, ὅτι ὁ θεὸς ὅτι ἡμῶν. ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ἡμῶν.
 41. « ὅτι ὁ θεὸς. οὐτε γὰρ ὁμοίως κατ' οὐσίαν τὰ πατέρα ὅτι, οὐτε ἀληθινὸς καὶ φύσις τοῦ πα-
 42. « τὸς ὅτι ὅτι, οὐτε ἀληθινὴ φύσις αὐτῇ ὅτι. καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι ὁ θεὸς καὶ σοφία
 43. « ἡμῶν. καὶ αὐτῇ, ὅτι ὁ θεὸς ὅτι ὁ θεὸς ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ὁ θεὸς.
 44. « τῇ καὶ αὐτῇ πεποίηκε ὁ θεὸς. ὅτι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ὁ θεὸς, ὅτι ὁ θεὸς.
 45. « τῇ καὶ λαλοῦντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 46. « φίας. καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ πατὴρ ὅτι ὁ θεὸς. οὐτε γὰρ τελείως καὶ ἀκριβῶς γινώσκῃ ὁ θεὸς
 47. « πατέρα, ὅτι τελείως ὅτι αὐτῇ δυνάμει. καὶ γὰρ αὐτῇ ὅτι οὐδὲ ὅτι οὐδὲ ὅτι ὁ θεὸς ὅτι ὁ θεὸς.
 48. « δι' ἡμῶν γὰρ πεποίηκε, ἵνα ἡμῶν δι' αὐτῇ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς.
 49. « πέσει, εἰ μὴ ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν ποιῇσαι. ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰ δυνάμει ὅτι ὁ θεὸς
 50. « ὁ θεὸς τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς, καὶ ὅτι ὁ θεὸς.
 51. « πῇ γὰρ φύσεως ὅτι ἡμῶν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. αὐτὰ λέγοντες τοὺς πατέρας ὅτι ὁ θεὸς,
 52. « καὶ ὅτι τούτοις ἀναγεῖναι αὐτοῖς, αὐτοῖς τε καὶ τοὺς στωικῶν ἀνδρῶν αὐτοῖς, ὅτι
 53. « μεῖς μὲν, μὲν τῇ κατ' ἀγνοίαν ἐκδομῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ θεὸς.
 54. « τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ αὐτοῖς δούσιον, παρ' ἧς ἀνδρῶν, ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 55. « τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 56. « φωνήματα χρυσῶν παρ' ἧς βιβλία. ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 57. « ἐκδομῇ, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ βιβλία, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 58. « καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 59. « ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 60. « δι' αὐτῇ ἐκδομῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 61. « μὲν ὁ θεὸς. πῶς δὲ δυνάμει ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

πᾶσι

„ πᾶσι κατ' ἐκείνοις συναριθμοῦμενος. πῶς δὲ εἴς τιν' ὄντων ἀν' εἴη, τοῦ πατρὸς
 „ λέγοντος, δὲ ἡρβύλας ἢ καρφία μὲν. ἄλλοι ἀγαθόν. καὶ ἐκ γαστρός παρ' ἐωσφόρου
 „ ἐγγίνεσά σε. ἢ πῶς ἀνόμοιος τῇ οὐσίᾳ τῆς πατρὸς, ὃ ὧν εἰκὼν τελεία καὶ ἀπαύγα-
 „ σμα τοῦ πατρὸς καὶ λέγων, ὃ ἐμὲ ἐώρακώς, ἐώρακε τὸν πατέρα. πῶς ὃ εἰ λόγος,
 „ καὶ ὁφίᾳ ὅτι τοῦ θεοῦ ὃ υἱός, ἡ ποτε ὅτε τιν' ἦν; ἴσον γὰρ αὐτοῖς λέγειν, ἄλλοι δὲ
 „ ἄσπορον τ' θεὸν ποτε. πῶς δὲ περὶ τὸς, ἢ ἀποιωτός, ὃ λέγων δι' ἑαυτὸν, ἐγὼ ἐν πατρί
 „ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. καὶ ἐγὼ εἰ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμένῳ. ἀλλ' ὃ ὅτι παρ' ὁφίᾳ, ἴδε-
 „ τέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι, εἰς τὸν ἡλλοίωμαι. εἰ ὃ καὶ ἐπ' αὐτὸν ἵς τὸν πατέρα ὃ ῥητὸν δὴ-
 „ νασθαι ἀναφέρειν, ἀλλ' ὅτι μετὰ τὸν ἀν' εἴη παρ' τοῦ λόγου νῦν λεγόμενον, ὅτι
 „ καὶ ἡρόδοτος ἀν' ἀπορίας τιν' ἡλλοίωσι, ἀλλ' ὡς ὁ ἀπόστολος, ἰησοῦς χριστὸς ᾄδεις καὶ
 „ σήμερον ὁ αὐτοῖς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. τί ὃ ἄρα εἰπεῖν αὐτοῖς ἐπεισεν, ὅτι δι' ἡμᾶς γέ-
 „ γνε, καὶ τοὶ τῆς παύλου γράφοντες, δι' ὃν τὰ παρ' ἡμῶν, καὶ δι' οὗ τὰ παρ' ἡμῶν. παρ' δὲ
 „ τοῦ βλασφημεῖν αὐτοῖς, ὅτι τιν' οἶδε τελείως ὁ υἱὸς τὸν πατέρα, καὶ δεῖ θαυμάζειν.
 „ ἀπαξ γὰρ παρ' ἡμεῖς λεγόμενοι χριστομαχίῳ, παρ' ἡμεῖς αὐτοῖς αὐτὸν ὅτι κυ-
 „ ρίου λέγοντος, καὶ ὡς γινώσκω με ὁ πατὴρ, καὶ ὡς γινώσκω τὸν πατέρα. εἰ μὲν οὖν
 „ ἐκ μέρους γινώσκω ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, δὴλον ὅτι εἰ ὁ υἱὸς ἐκ μέρους γινώσκω τὸν πατέρα
 „ ρα. εἰ δὲ τοῦτο λέγειν οὐ θέμις, οἶδε ὃ τελείως ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, δὴλον ὅτι καὶ ὡς γινώ-
 „ σκω ὁ πατὴρ τὸν ἑαυτοῦ λόγον, οὕτω καὶ ὁ λόγος γινώσκω τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὗ καὶ ἐστὶ
 „ λόγος. καὶ ταῦτα λέγοντες εἰς ἀναπίπτουσι τὰς ἡμέρας γραφάς, πολλάκις ἀνέβη-
 „ μιν αὐτοῖς, καὶ πάλιν ὡς χαμαιλέοντες μετεβόλουν, ὅτι φιλονεικῶντες εἰς ἑαυτοὺς, ἐ-
 „ φηκύντο τὸ γεγραμμένον, ὅτι ἐλθὼν ὁ ἀσεβὴς εἰς βάθιν κακῶν, καὶ παρ' ὁφίᾳ. πολ-
 „ λαὶ γὰρ αἰρέσεις παρ' αὐτῶν γεγόνασιν, αἵ τινες πλέον ὅτι δέοντος τοῦ μὴ εἶναι, πε-
 „ πτώκεισιν εἰς ἀφροσύνην. οὗτοι ὃ ἀλλὰ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ῥημάτων ὅτι παρ' ἡμῶν
 „ τες, τὸ ἀναγνέσει τῆς τοῦ λόγου θεότητος, ἐδικαίωσαν εἰς αὐτῶν ἐκείνας, ὡς ἐγ-
 „ γύτεροι τοῦ ἀν' ἡμεῖς ἡρόδοτος. δὲ καὶ ἀπεκηρύχθη, ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ
 „ ἀνέθεμα ἡμεῖς παρ' ἡμῶν. λυποῦμεθα μὲν οὖν ὅτι τῇ ἀπωλείᾳ τούτων, εἰ μάλιστα ὅτι μα-
 „ θόντες ποτε καὶ αὐτοὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας, νῦν ἀπεπήδησαν, οὐ ξενίζόμεθα δὲ. τοῦτο γὰρ
 „ καὶ ὑμῶν, καὶ φιλικὸς πεπνυμένος. καὶ παρ' αὐτῶν ἰουδαῖς ἀκολουθήσας τῷ θεῷ, καὶ
 „ ὑμῶν ὃ παρ' ὁφίᾳ, καὶ ἀποστάτης γενόμενος. καὶ παρ' αὐτῶν ὃ αὐτῶν, τιν' ἀδ-
 „ δακτοὶ μεμνημένοι. ἀλλ' ὃ μὲν κύριος παρ' εἴρηκε, βλέπετε μὴ ἵς ὑμᾶς πλά-
 „ νησι. πολλοὶ γὰρ ἡμῶν ὅτι τῶν ὀνόματι μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι. καὶ ὁ κατὰ τὴν
 „ γίγνηται, καὶ πολλοὶ πλανήσοισι. μὴ πορβὴν ὅτι ὅπισθ' αὐτῶν. ὃ ὃ παῦρος μαθὼν ταῦ-
 „ τα παρ' ὁφίᾳ τῆς θεότητος, ἐγγραφέν, ὅτι ἐν ὑμῶν κατὰ τὸν ἀποστόλον τινες τῆς π-
 „ τεως τῆς ὑμῶν, παρ' ὁφίᾳ πνέουσι πλάτης, καὶ διδασκαλίας δαυμονίων,
 „ ἀποστρεφόμενοι τὴν ἀλήθειαν. τοῦτο νῦν τῆς θεότητος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ δὲ καὶ
 „ αὐτῶν παρ' ἡμῶν, καὶ ἀλλὰ τοῦ ἀποστόλου σημαίνοντες παρ' ὁφίᾳ τῶν τοιούτων, ἀκο-
 „ λούτως ἡμεῖς αὐτῶν τῆς ἀσεβείας αὐτῶν ἡρόδοτος, ἀνέθεμα ἡμεῖς παρ' ὁφίᾳ
 „ εἰπομεν, τοὺς τοιούτους, ἀποδείξοντες αὐτοῖς ἀποδείξεις τῆς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν
 „ τῆ καὶ πίστεως. ἐδηλώσαμεν δὲ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ θεοσεβείᾳ, ἀγαπήτοι καὶ ἡμιώτατοι
 „ συλλειτουργοί, ἵνα μὴ τινες εἰς αὐτῶν, εἰ παρ' ὁφίᾳ, καὶ παρ' ὁφίᾳ ἡμῶν ἡμῶν
 „ μὴ παρ' ὁφίᾳ, μὴ τε ἀσεβείᾳ, ἢ ἐτέρῳ ἡμῶν γράφοντι παρ' αὐτῶν πεισθῆναι.

ὡς περὶ γὰρ ἡμᾶς ὡς χειριστοὺς ὄντας, πάντας τοὺς καὶ χειροὺς λέγοντας τὸ καὶ φε-
 ροῦντας, ὡς θεομάχους καὶ φθορέας τῆς ψυχῆς ἡγορεῖσθαι, καὶ μὴ ὅτι χαίρουν τοῖς
 τοιούτοις λέγοντες. ἵνα μὴ πῶτε καὶ τὸ ἀμύδναις αὐτῶν κοινωνοὶ γινώμεθα, ὡς περὶ
 γὰρ ὁ μακάριος ἰωάννης, παρῶν παλαιοῖς καὶ ὑμῶν ἀδελφοίς. ὑμᾶς οἱ
 ἐμοὶ παρὰ γὰρ ὁμοῖοι. τοιαῦτα τοῖς ἀποστόλοις καὶ πόλιν ἀγέξανδρου γράφοντες,
 χεῖρον ἐγλύετο ὁ κακὸς, εἰς φιλονεικίαν δὲ ἀπομύμων, οἷς τὰ γραφέντα ἐγνωρίζε-
 το. καὶ οἱ μὲν τοῖς γραφῶσι, σύμφηφοι γινόμενοι, καὶ παρὰ σὺν γράφον· οἱ δὲ, τὸ
 ναυτικὸν ἐποίουν. μάλιστα ὅτι παρὰ ἀντιπάθον ἐκεκίνητο ὁ τὸ νικομηδείας ἀστέριος,
 ὅτι αὐτὸς κακῶς ἀγέξανδρος ἐν τοῖς γραφῶσι μνήμην πεποίητο. ἔχουσιν καὶ ἐκεί-
 νο τοῦ κακοῦ, μάλιστα ὁ ἀστέριος, ὅτι καὶ τὸ νικομηδεῖαν ὁ βασιλεὺς τότε διέτει-
 λε. καὶ γὰρ ἐκείναι βασιλεῖα μικρὸν ἔμπροσθεν οἱ παρὰ διοκλητιανὸν ἐπεποιήτω.
 ἀφ' οὗτο οὐκ πολλοὶ τῶν ὁπισθόπων τὰς ἀστέριος ὑπήκουον, καὶ ἐκείνος σέβουσιν
 ἐπέεργε ἀγέξανδρῳ μὲν, ἵνα κακοῦς τὸ κινουμένον ζήτημα, δέξῃται τοὺς παρὰ
 ἄφρον· τοῖς δὲ καὶ πόλιν, ὅπως αὐτὸν μὴ γινώσκον σύμφηφοι ἀγέξανδρῳ. ὅταν τὰ πόλιν
 αὐτὸς ἀξίως ἀνάμεσιν. ὅ γὰρ μόνοις αὐτὸν ἰδεῖν τοῖς ὡς ἐκκλησιαστικῶν παρὰ δόξαις
 γοῖς ἀφ' ἀπληκτικῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ πλήρη τε μόνον αὐτῶν μὲν, ὡς τοῖς τοῖς ὡς
 δὲ, ταῖς τοῖς ἐκκλησιαστικῶν. εἰς τοσοῦτον ὅτι ἀποτίνας παρὰ ἐξουσίαν, ὡς τε
 δημοσίᾳ καὶ ἐν αὐτοῖς θεάτρῳ τὸ χειρισμὸν γινώσκον. οἱ μὲν οὐκ παρὰ αὐ-
 τῶν τὸ ἀγέξανδρῳ, νεανικῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων δογματικῶν διεπληκτικῶν
 διεπαρῶντο, καὶ παρὰ τοῖς κατ' ἐπαρχίαν ὁπισθόποις. οἱ δὲ, εἰς ταῖς τε μόνον
 μόνον μέγας, ἵνα ἐκείνων ὁμοίως εἰσεσέωσιν ἐγίνοντο. ἐν ἀντιπρόσωπῳ δὲ τοῖς ἀγέ-
 νῳσι μνηστῆρες, οἱ μὲν ἔμπροσθεν ἵνα ἐκκλησιαστικῶν χρεωδέντες. ἕντες δὲ εἰσιν
 οὗτοι, κακῶς. ὡς παρὰ τῶν ὁπισθόπων ἀγέξανδρῳ, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μὲν
 ὑπερῶντος, μνηστῆρες ἵνα μὴ ἐν ἀγέξανδρῳ πόλεων ὁπισθόποις κακοῦς, δι' ἀγ-
 λας τε πολλὰς αἰτίας, καὶ μάλιστα ὅτι ἐν τῷ διωγμῷ ἀγέξανδρῳ τὸ πῶς, ἐπέ-
 ρυσεν. ὅτι κακοῦς, πολλοὺς τε ἐγκλησῶν τοῖς ἐπομύμων αὐτῶν, αἰρεσιάρχῳ κα-
 τέστη τῶν ἀγέξανδρῳ καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀγέξανδρῳ μνηστῆρων κακοῦς, ἀποχρηστικῶν
 ὅτι μίαν ἀγέξανδρῳ ἐκείνῳ κακοῦς ἵνα ἐκκλησιαστικῶν, ἡ δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνῳ
 τὸν ἀπλῶς. ἐκκλησιαστικῶν δὲ καὶ ὡς οὐδὲν τὸν παρὰ. ἀλλὰ παρὰ αὐτῶν ἐν τῷ διωγμῷ
 μνηστῆρας, ἐτελεσθησεν. ὁ δὲ, μεταφέρει τὰς λοιδορίας ἐπὶ ἀγέξανδρῳ, ὅς μὲν παρὰ
 τῶν ὁπισθόπων αὐτῶν. καὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸν μὲν ἀγέξανδρῳ γέγραμμένον ἀγέξανδρῳ. ἐν
 τοῖς τοῖς κακοῦς αὐτῶν, ἐπὶ γινώσκον τὸ καὶ ἀγέξανδρῳ ζήτημα. καὶ ὁ μνηστῆρας ἀμα-
 τοῖς αὐτῶν, σιωπῶντες αὐτῶν ἀγέξανδρῳ, καὶ τῶν ὁπισθόπων συμπαρῶν αὐτῶν.
 καὶ ὅσοις μὲν ἀγέξανδρῳ δόξα, ἀπεδέχοντο ὅτι ἀγέξανδρῳ τῶν ἐκείνῳ ἀγέξανδρῳ
 κρίσιν. καὶ ὡς δικαία εἴη ἡ καὶ τῶν οὕτω φερονῶν ψήφος. ἐγέγραφον ὅτι καὶ οἱ παρὰ
 τὸ νικομηδεῖα ἀστέριον, καὶ ὅσοι τὸ ἀγέξανδρῳ δόξαν ἡσμενίζον. ὡς τε αὐτῶν μὲν τῶν
 φερονῶν ἀποκλήρουν. ἐπὶ γὰρ ὅτι εἰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς ἀποκλήρουν
 μήτε γὰρ δόξα ἵνα κακῶς, οὕτως ἐκείνων τὸ γραμματικῶν παρὰ τὸ ὁπισθόπων
 ἀγέξανδρῳ πεμπομύμων, πεποιμένῳ τῶν ὁπισθόπων τούτων σιωπῶντες, ἀγέξανδρῳ
 μὲν τὸ καὶ αὐτῶν ἀγέξανδρῳ ὅτι ἐκκλησιαστικῶν. καὶ ὅτι παρὰ φάσις γέγονεν ἀποχρηστικῶν
 τὸ καὶ ὁπισθόπων αἰρέσειν ἀγέξανδρῳ, ἀντιπρόσωπῳ, καὶ ὅσοι τὸ ἐκείνῳ ἀπὸ

μακε-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

« λους συμπνέουσιν. εἰ ὅτε τοῦτο ὅτι, πῶς οὐ πολλῶν διακρίσεων ὑμᾶς τοῖς τοῦ μεγάλου
 « θεοῦ θεράποντας κατεστάτας ἐν ταύτῃ παρρησίᾳ, ἀποκρίσεις, ὁμοφύλους ἀνι-
 « λους εἶ. ὅτι σκεψάμεθα ὅτι λογισμῶν μείζονι, καὶ πλείονι στίμῃσιν ὁρῶν ἐν θυμῷ
 « ἡμῶν, εἰς ὅσον ὁρῶντες ἔχῃ, δι' ὁλίγας καὶ μετὰ ῥῆμα ἐν ὑμῖν φιλονεικίας, ἀδελ-
 « φοὺς ἀδελφοὺς ἀνικεῖσθαι, ὅτι ὁ ἴσος ἐν ὁδοῦ τῆμον ἀσεβῆς διχονοία, χωρίζε-
 « σθαι δι' ἡμῶν, οἱ παρὲς ἀνιήλους ὑπὸ μικρὰν οὕτω, καὶ μετὰ μὲν ἀναισχύντων φι-
 « λονεικῶν. δημῶν ταῦτ' ὅτι, καὶ παρὲς ἀνιήλους ἀρμότιοντα μάλλον, ἢ τῇ ἐν
 « ἱερέων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐν ὁδοῦ παρρησίᾳ. ἀποκρίσεις ἐκόντες τῇ ἀφελον-
 « κῇ πειρασμῶν. ὁ μέγας ἡμῶν θεὸς ὁ ὁρῶν παρρησίαν, κοινὸν ἀπασιν ὁ φῶς δέξει-
 « νεν. ἐφ' οὗ τῇ παρρησίᾳ ταῦτ' ἐμοὶ ὡς θεράποντι, τοῦ κρείττονος τῇ ἀποδυνάμει
 « τέχῃ ἐνεργεῖν συγχωρήσας, ὅπως ὑμᾶς τοῖς ἐκείνου δῆμοις ἐμὴ παρρησίᾳ
 « καὶ ὑπηρεσίᾳ, καὶ νοθεσίᾳ ἐνστάσῃ παρὲς τὴν τῇ ἐν ὁδοῦ κοινωσίᾳ ἐπιδράξωμι.
 « ὅτι γὰρ, ὡς ἐφίω, μία τις ἐστὶ πῖστις ἐν ὑμῖν, καὶ μία ἡς καὶ ὑμᾶς ἀφελον-
 « ἐνέσις, τὸ τε τῇ νόμου παρρησίᾳ, τοῖς δι' ἐαυτὴν μέρεσιν εἰς μίαν ψυχῆς παρ-
 « ρῆσιν, ὅσον συγκατέ. τοῦτο ὅτι ὑμῖν ἐν ἀνιήλους φιλονεικίᾳ ἡγάρεν, ὅτι μὴ παρ-
 « τὴν τῇ παρρησίᾳ νόμου δυνάμει ἀνιήκει, χωρισμὸν ἵνα καὶ εἰσὶν ἐν ὑμῖν μετὰ-
 « μὲν ἐμποιεῖτω. καὶ λέγω ταῦτα οὐχ ὡς ἀνιήλους ὑμᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ τῇ χρίσ-
 « τῇ, ὅτι οἱ δὲ πότε ὅτι, ἐκείνη ζητήσῃ στίμῃ θεοῦ. δυνάμει γὰρ καὶ ὁ τῇ ἐν ὁ-
 « δοῦ ἡμῶν ὑμῖν ἀκέραιον φυλάττεισθαι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παρρησίᾳ κοινωσίᾳ τηρεῖσθαι.
 « καὶ ἐν ἀμαρτίᾳ τις ἐν μέρῃ παρὲς ἀνιήλους ὑπὸ ἡγάρεν ἀφελονία γῆ, ἐπεὶ
 « μὴ δὲ παρρησίᾳ ἐν πᾶσι ταῦτ' ἐκείνη, μετὰ μίαν τις ἐν ὑμῖν φύσις ἐν γνώμῃ
 « πολυτελείᾳ. παρὲς ἡμῶν τῇ ἡγάρεν παρρησίᾳ, μία τις ἐν ὑμῖν ἔσω πῖστις, μία στίμ-
 « ης, μία ἐν ὁδοῦ τοῦ κρείττονος. ἀπὸ ὅτι ὑμῖν ἡγάρεν τῇ ἡγάρεν τῇ ἐν ὁδοῦ
 « ἀνιήλους ἀφελονία, καὶ μὴ παρὲς μίαν γνώμῃν συμπερῆντε, μετὰ εἰσω λο-
 « γισμῶν παρρησίᾳ, τῇ τῇ ἀφελονίας ἀπορρήτῃ ἡγάρεν. ὁ μετὰ τῇ κοινῇ
 « φιλίας ἀπορρήτῃ καὶ ἐξ ἀφελον, καὶ ἡ τῇ ἀφελονίας πῖστις, ἡ τε παρὲς τῇ θεῷ καὶ τῇ
 « τοῦ νόμου ἀφελονία ἡμῶν, μετὰ τῇ ὑμῶν ἀσάλευτος. ἐπιδράξτε ὅτι παρὲς τῇ
 « ἀνιήλων φιλίᾳ τε καὶ χρίσιν. ἀπὸ δὲ ἐν συμπερῆν ἀφελονίας οἱ κείας παρρησίᾳ.
 « ὑμεῖς τε αὐτοὶ κατὰ τῇ ἐαυτῶν ψυχῇ ἐκείνη ἀφελονίας, αὐτῇ ἀνιήλους ὅτι-
 « γνώτε. ἡ δὲ τῇ πολλὰς τῇ φιλίας μετὰ τῇ τῇ ἐκείνης ἀφελονίας. αὐτῇ εἰς
 « κατὰ ἀφελονία ἐπιδράξτε. ἀπὸ δὲ ἐν τῇ μετὰ τῇ ἀφελονίας, νύκτας ὅτι ἀμε-
 « λῆτοι. ἵνα καὶ μοί τις ἡ δὲ κατὰ τῇ φῶς, καὶ βίου, λοιπὸν ἡσυχῆς ἀφελον-
 « νη (ὅτι). εἰ δὲ μὴ, ἐν τῇ ἀνιήλων, καὶ ἀφελονίας δι' ὅλου στίμῃσιν, καὶ μετὰ
 « τὸν τοῦ ζῆν ἀφελον, παρὲς ὅτι ἀφελον. τῇ γὰρ τοῖς τοῦ θεοῦ ἀφελον, ἐν ἐν-
 « παρρησίᾳ λέγω τῇ ἐμῇ, οὕτως ἀφελον καὶ βλαβερῇ παρὲς ἀνιήλους φιλονει-
 « κίας κεχωρισμένων, ἐμὲ πῶς ἐγχαρῇ ἐν λογισμῶν ἐνστάσῃ λοιπὸν. ἵνα ὅτι ἡς
 « ὅτι τούτῳ χύπης τῇ ἀφελονίας ἀφελον, ἀφελονίας. παρὲς ὅτι τῇ νικο-
 « μετὰ τῇ πόλῃ, παρὲς ἀφελονίας τῇ ἐν τῇ ἀφελονίας τῇ γνώμῃ. ἀφελονίας δὲ μοι
 « παρὲς ὑμᾶς ἡ δὲ, καὶ τῇ πλείονι μέρῃ ἐν ὑμῖν ὅτι, ἡ τῇ τῇ παρὲς ἀφελονίας ἀφ-
 « γῆ, παρὲς ὅτι ἐμπαλιν τὸν λογισμὸν ἀφελονίας. ἵνα μὴ τοῖς ὁφθαλμοῖς ὁρῶν
 « ἀφελονίας, ἀ μὴ ὅτι ἀφελονίας παρὲς ἀφελονίας ἀφελονίας. ἀφελονίας δὲ μοι
 λοιπὸν ἐν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

eg 25

ῥός τις ἰὼ καὶ ἡδὺς, τοὺς μὲν συμπεῖθων, τοὺς δὲ καὶ δυθρῶν τὰς λόγους. τοὺς δὲ δὲ
 λέγοντας ἐπαγγέλων· πάλιν δὲ εἰς ὁμόνοιαν ἵκνυν, ὁμογνώμονας τε καὶ ὁμοδόξους
 αὐτοὺς ὅτι τοῖς ἀμφισβητοῦσιν ἀπαντῶν, ὅτι αὐτὸ καλεσθήσεται, ὡς ὁμοφρονῶς
 μὲν καλεσθῆσαι πλὴν πίστιν ἴης δὲ ὁμοφρονῶν, τὸν αὐτὸν πᾶσι τοῖς πᾶσιν ὁμοφρο-
 νηθῆναι καλεῖται. ἐκυροῦτο τε ἡδὺ, καὶ ἐγγράφως δι' ὑποσημειώσεως ἐκείνου τοῦ
 κοινῆ δεδογμένα. τοιαῦτα καὶ πάλιν τούτων ἢ ἑαυτὸ φωνᾷς ὁ δὲ σέβιος ἐγγράφως
 κατέλιπεν. ἡμεῖς δὲ σὺν ἀσκήτως αὐτοῖς ἐχρησάμεθα. ἀλλὰ μὲν τυσι χρώμενοι
 τοῖς ὑπὸ αὐτῶν λεγόμενοι, τῇ δὲ αὐτῇ κατελέξαμεν τῇ γραφῇ· ἵνα ὅσοι ἴναι ἐν
 νικαία στυμόδου ὡς πάλιν πίστιν σφαιρίσθης καὶ ἀγνώσκωσι, μὴ αὐτῶν ἀνέχ-
 ομεθα, μὴ δὲ πῖς δὲ ὁμοφρονῶν μακεδονιανῶν, ἰδιώτας αὐτοὺς καὶ ἀφῆδες κα-
 λοῦντι τοὺς ἐκείνους ἐκείνους. ἑβίος γὰρ, ὁ τῶν ἐν ἡρακλείᾳ ἴης θράκης μα-
 κεδονιανῶν ὅτι σφαιρίσθης, στυμαγωγίῳ ὡν ἀφῆδες ἐκείνους ἐγγράφως δέξω-
 χθῃ, ποιησάμενος, τοὺς μὲν ἐν νικαία, ὡς ἀφῆδες καὶ ἰδιώτας διέσπερε, μὴ ἀντα-
 νόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸν δὲ σέβιον, τὸν μὲν πολλῆς δοκιμασίας πλὴν πίστιν ὁμοφρονῶν
 τοῖς ὡς ἰδιώταις ἀφῆδες. καὶ ἵνα μὲν, ἐκὼν πᾶσι λείπει. ἵνα δὲ, πᾶσι λείπει. πάλιν
 τοῖς δὲ πᾶσι τὸν οἰκεῖον σφαιρίσθης, μάλλον δέξεται, καὶ ἐπαίνῃ μὲν τὸ παμφίλου δὲ
 σέβιον, ὡς ἀξιοῖται μὲν τυσι. ἐπαίνῃ δὲ καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τοῖς χριστιανῶν δοκί-
 μαίῃ δὲ διωάμενος, μέμφει τῇ ἐν νικαία ἐκτελεσθῇ πᾶσι, ὡς ὑπὸ ἰδιωτῶν, καὶ
 ὅσοι ἐκείνους ἀνέχονται ἐκείνους. καὶ ὡς σφαιρίσθης καὶ ἀφῆδες καὶ μὲν τυσι, τοῦ-
 του τοῖς φωνᾷς ἐκείνους ὑπερερεῖ. φησὶ γὰρ ὁ δὲ σέβιος, ὅτι τῶν πᾶσι ἐκείνους ἐν τῇ νι-
 καία τοῦ θεοῦ λατρυγῶν, οἱ μὲν, διέπρεπον σοφίας λόγους. οἱ δὲ, εἰς ἐρεῖς τε καὶ ὅσοι
 ὁ βασιλεὺς, πᾶσι ἐκείνους εἰς ὁμόνοιαν ἄγων, ὁμογνώμονας καὶ ὁμοδόξους κατέ-
 στησεν. ἀλλὰ ἑβίου μὲν εἴ ποτε χρεία καλέσται, ποιησάμεθα μνήμην. ἵνα δὲ ἐν νι-
 καία τοῖς ἴης μεγάλης (ὡς δὲ μεγαλοφρονῶς δέξεται) συμφωνία τῆς πί-
 στεως, ἐστὶν αὐτῇ. τοῦ πλὴν τῇ πίστιν τελακόσοι πᾶσι τοῖς δεκαοκτώ, ἐγνωσθῇ τε καὶ
 ἐρεῖς τε καὶ ὡς φησὶν ὁ δὲ σέβιος, ὁμοφρονῶντες, καὶ ὁμοδόξοις ἐγγράφως. πέντε
 δὲ μόνον οὐ πᾶσι δέξεται ἴης λέξεως τοῦ ὁμοιοῦτος ὅτι κατέλεξε. δὲ σέβιος δὲ ὁ
 νικομηδείας ὅτι σφαιρίσθης, καὶ θεογνῶν νικαίας. μὲν, χαλκηδόνος. θεωνῶν, μὲν μακεδόνος.
 σκυοῦδος, ὡς σφαιρίσθης. ἐπεὶ γὰρ ἐφαῖ ὁμοιοῦτος ἐστὶν ὁ ἐκείνους ὅτι, ἵνα μὲν με-
 σιμόν, ἡ καὶ ῥόβιν, ἡ καὶ πᾶσι κατέλεξε. καὶ πᾶσι κατέλεξε μὲν, ὡς ἐκείνους βλάστημα.
 καὶ ὅτι πᾶσι, ὡς οἱ πατεῖκοι πᾶσι. καὶ μεσιμόν δὲ, ὡς βόλου χριστιδὲς δύο ἢ
 πᾶσι κατ' ὅσον ἐκείνους ἐστὶν ὁ ὡς. ἀφῆδες τοῖς οὐ συγκατατίθεαι τῇ πίστιν ἐλε-
 γον. πολλὰ οὖν τῇ λέξιν τῇ ὁμοιοῦτος καὶ σφαιρίσθης, τῇ κατὰ τὴν ἀρετὴν ὑπογρά-
 ψαι ἐκείνους ἡ βουλήθη. ἀφῆδες ἡ βουλήθη, ἀφῆδες μὲν καὶ τοὺς ὁμοδόξους αὐτῶν, ἀνέ-
 θεμάμειν ἀπὸ τοῖς, πᾶσι δὲ μὴ τῇ ὅτι κατέλεξε ἴης ἀνέλεξε αὐτῶν. βασιλέως
 δὲ πᾶσι κατέλεξε, καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς πᾶσι δὲ σέβιον καὶ μὲν οὖν καὶ θεογνῶν μικρὸν ὑπερε-
 μὲν πλὴν ἐξορίαν βίβλιον μετανόας ὅτι δὲ πᾶσι, τῇ πίστιν τῇ ὁμοιοῦτος ἐκείνους
 ὡς πᾶσι δὲ δηλώσεται. τὸ δὲ ἐκείνους ἐκείνους, δὲ σέβιος ὁ δὲ παμφίλου πᾶσι
 ὡς πᾶσι ἐκείνους, καὶ ἴης ἐκείνους παλαιστίνῃ καὶ ἑβίος τῇ ὅτι σφαιρίσθης, μικρὸν
 ὅτι σφαιρίσθης καὶ ἀφῆδες αὐτῶν εἰ δὲ πᾶσι δέξεται τῇ ὅσον τῇ πίστεως, οὕτως ἀμα
 τοῖς πολλοῖς πᾶσι ἐκείνους ἐκείνους καὶ ἐκείνους πᾶσι. ἐκείνους αὐτῶν ἀφῆδες ἐκείνους

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Φον τὸν ὄρον ἡς πίστεως διεπέμφατο, πλὴν τοῦ ὁμοιοῦτος λέξι ἐρμηνεύσας· ἵνα
 μὴ ὅλως ὡς ὑπόνοιαν ἀρῇ ὡς ἐπέστηεν ἔχει παρ' αὐτῶν· ἐστὶ δὲ αὐτῶν τὰ γραφέν-
 τα καὶ λέξι πάδε· τὰ παρ' ἡ ἐκκλησιαστικῆς πίστεως παραματευθέντα καὶ ἡ
 μεγάλῃ ἑλπίδι τὸ ἐν νικαίᾳ συγκροτηθεῖς, εἰκὸς μὲν καὶ ὑμᾶς ἀγαπητοὶ με-
 μαθημέναι, ἡς φήμης παρ' ἐξῆς εἰωθῆς, τὰ παρ' ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἀκριβῶς
 λόγον· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν μόνῃς τοιαύτης ἀκοῆς τὰ τὸ ἀληθῆς ἐπεριώσῃ ὑμῖν ἀπαγ-
 γλῇ, ἀναγκάως διεπέμφαμεν ὑμῖν, παρ' ἡμῶν μὲν πλὴν ὅφ' ἡμῶν παρ' ἐξῆς
 παρ' ἡς πίστεως γραφῶν, ἐπειτα τὸ δὲ εἰρεῖαν, ὡς τὸ ἡμετέρας φωνῆς παρ' ἐξῆς
 καὶ ἐπιβεβαιώσας ἐκδεδώκασι· ὅ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν γραμμάτια ἐπὶ παρ' ἐξῆς
 θεοφιλέστατον ἡμῶν βασιλέως ἀναγνωσθέν, ὅτε ἐξῆς, καὶ δοκίμως ἀποφανθέν, τὸ
 τὸν ἐξῆς τὸν ἑσπῶν, καὶ ὡς παρ' ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, καὶ ὡς παρ' ἡμῶν ἐπιστολῶν, καὶ ἐν τῇ
 καὶ ἡμῶν, καὶ ὅτε ὅ λουθεῖν ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, καὶ ὡς παρ' ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, καὶ ὡς
 μαθημέναι, καὶ ὡς ἐν τῇ παρ' ἡμῶν ἐπιστολῇ, καὶ ὡς παρ' ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, καὶ ὡς
 καὶ ἐδιδάσκον· οὕτω καὶ νῦν πιστεύοντες, πλὴν ἡμετέρων πᾶσιν ὑμῖν παρ' ἐξῆς
 φέρονται· ἐστὶ ὅ αὐτῶν· Πιστεύοντες εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παρ' ἐξῆς, τὸν ἡμῶν ἀ-
 παρ' ἡμῶν ὁρῶν τὸ καὶ ἀπομνημονεύσας, καὶ εἰς ἕνα κύριον ἡμῶν ἡμῶν, τὸν ἡμῶν ἀ-
 λόγον, θεόν ἐκ θεοῦ· φῶς, ἐκ φωτός· ζωὴν, ἐκ ζωῆς, ὅν μονογενῆ παρ' ἐξῆς
 πάσης κτίσεως, παρ' ἐξῆς τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς θεοῦ πατρὸς γεννημένον· δι' ὃ ἐ-
 ἐγένετο τὰ παρ' ἐξῆς, τὰ παρ' ἡμῶν ἡμετέρων ὁρῶν, ὅρα τὰ παρ' ἐξῆς, ἐκ τῶν ἀπομνημονεύσας
 πολιτευσάμενον· καὶ παρ' ἐξῆς, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἀνέστηντα παρ' ἐξῆς
 τὸ πατέρα, καὶ ἡμῶν πάλιν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· πιστεύοντες καὶ εἰς ἕνα πνέ-
 μα ἅγιον, τοῦτων ἐκαστον ἐστὶ καὶ ὑμῶν πιστεύοντες, πατέρα ἀληθῶς πατέρα,
 καὶ ὅν ἀληθῶς ὅν· ἐκ πνέμα ἁγίου, ἀληθῶς ἁγίου πνέμα· καὶ ὡς καὶ ὁ κύριος
 ἡμῶν ἀπομνημονεύσας εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ ἐξῆς μαθητῆς, εἶπε· πορὶ θέντες μαθητῆ-
 σαί τε παρ' ἐξῆς, ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ ὅ ὅς, καὶ τῶν ἀ-
 γίου πνέματος· παρ' ἐξῆς ὡς καὶ ἀπομνημονεύσας οὕτως ἐξῆς, καὶ οὕτω φέρονται, καὶ
 πάλιν οὕτως ἐκ μὲν, καὶ μέγιστον οὕτω φέρονται, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκ μὲν τῇ πᾶ-
 σι, ἀναγεμασμένοι πᾶσιν αἵρεσιν ἄθεον· τὰ παρ' ἐξῆς ἀπομνημονεύσας καὶ ψυχῆς παρ' ἐξῆς
 πεφρονημέναι, ὅς οὐ παρ' ἡμῶν ἐκ μὲν, καὶ νῦν φέρονται τε καὶ λέγονται ἐκ μὲν ἀληθῆς, ὅτι
 τοῦ θεοῦ τῶν παρ' ἐξῆς, καὶ ὅ κύριος ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν μὲν ἡμῶν, δὲ
 κινῶν ἐκ μὲν δι' ἀποδείξεως, καὶ πείθον ὑμᾶς· ὅτι καὶ τοῦ παρ' ἐξῆς φέρονται, καὶ
 οὕτως ἐκ μὲν ἡμῶν καὶ ἐκ μὲν ἀπομνημονεύσας, ὁμοίως τῶν ἡμῶν ὅφ' ἡμῶν ἐκ μὲν
 πίστεως, καὶ ὅθεν παρ' ἐξῆς ἀπομνημονεύσας· ἀλλ' αὐτοῦ τὸ παρ' ἐξῆς ὁ θεοφιλέστατος ἡμῶν
 βασιλεὺς, ὁρῶν τὰ παρ' ἐξῆς αὐτῶν ἐκ μὲν ἡμῶν· ὅτε καὶ ἐκ μὲν φέρονται ἐκ μὲν
 πύραυλο, καὶ τῶν τοῦ πατρὸς συγκαταστάς, ἐκ μὲν ἀπομνημονεύσας τοῦ δόμασι, καὶ συμ-
 φωνῶν τοῦτοις αὐτοῖς παρ' ἐξῆς, ἐκ μὲν μόνου παρ' ἐξῆς φέρονται ῥήματα τοῦ ὁ-
 μοιοῦτος· ὅ καὶ αὐτοῦ ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, ὅτι μὴ καὶ τὰ παρ' ἐξῆς παρ' ἐξῆς
 ὁμοιοῦτον· οὕτω οὖν καὶ διαίρεσιν, ὅτε καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἀπομνημονεύσας ἐκ μὲν
 ἡμῶν· μὴ τὸ γὰρ δυνάσασθαι πλὴν αὐτῶν καὶ νοεῖν, καὶ ἀπομνημονεύσας φέρονται, ὅρα
 ἡμῶν ὅφ' ἡμῶν ἀπομνημονεύσας, καὶ ἀπομνημονεύσας ῥήματα, παρ' ἐξῆς τὰ τοιαῦτα φέρονται· καὶ ὅ
 μὲν σφωτάως καὶ ἀπομνημονεύσας βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐκ μὲν ἀπομνημονεύσας· οἱ δὲ παρ' ἐξῆς
 ὁμοιοῦτος,

„ ὁμοιοῦτον, τίωδε τὸ γραφὴν πεποίηται. Πις ἄλλοις εἰς ἓνα θεὸν πατέρα πατρ-
 „ τοκράτορα, πατρίων ὁρατῶν τὸ ἑσθλόν ποιητὴν καὶ εἰς ἓνα κύριον ἰησοῦν χρι-
 „ στόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γνηστὴν τὰ ἐκ τῆς πατρὸς μονογενῆ, τοῦτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς
 „ πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτός· θεὸν ἀληθινόν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. γνηστὴν-
 „ τὰ, οὐ ποιηστὴν τὰ ὁμοούσιον ὡς πατεὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τὰ ἐν ταῖς οὐρα-
 „ νῶν, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν φιλίαν
 „ κατελήγοντα καὶ ἀρκούντα, ἐνανθροπώσαντα· παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 „ ἡμέρᾳ· ἵκοντα εἰς τοὺς ἕθνοισι· ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ πᾶν
 „ μα τὸ ἅγιον. τοῖς δὲ λέγοντας ὅτι ἡμεῖς ποιεῖν ὅτε ὁ ἐκ τοῦ ἁγίου γνηστὴν, ἢ ὅτι ὁ
 „ ὄντων ἐγένετο, ἢ ὅτι ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντες εἶναι, ἢ κτιστὸν, ἢ τρε-
 „ πτόν, ἢ ἀμοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τοῦτοισι ἀναθεματίζω ἡ κατωχική, καὶ ἀποστολι-
 „ κή τῆς θεοῦ ἐκκλησίας. καὶ δι' αὐτῆς τῆς γραφῆς ὑπὸ αὐτῶν ὑπαγορεύσεως, ὁ-
 „ πως εἶρη· αὐτοῖς δὲ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ ὡς πατεὶ ὁμοούσιον, ὁ ἐκ
 „ ἐξέτασαν αὐτοῖς καὶ ἀλιμπρόμην. ἐπερωτήσης τοιαυτῶν καὶ ἀποκρίσεις ἐν τεύ-
 „ θεν ἀρεκινουῦν, ἐβασίλειζεν τε ὁ λόγος τὴν ἀφνοίαν τῶν εἰρημίων. καὶ δι' αὐτὸ
 „ ἐκ τῆς οὐσίας ὁμολόγητο παρὲς αὐτῶν, δηλωτικὸν εἶναι, τοῦ ἐκ μὲν τῆς πατρὸς εἶναι,
 „ οὐ μὲν ὡς μέγας ὑπάρχον τοῦ πατρὸς. ταῦτα δὲ καὶ ἡμῖν ἐδοκεῖ καλῶς ἔχειν συλ-
 „ λαβεῖν τῇ ἀφνοίᾳ τῆς ἐσθλῆς διδασκαλίας ὑπαγορεύσεως, ἐκ τῆς πατρὸς
 „ εἶναι τὸν υἱόν, ὃ μὲν μέγας τὸ οὐσίας αὐτῶν τυγχάνειν. δι' ὅθεν τῇ ἀφνοίᾳ καὶ αὐτοῖς σιω-
 „ ζήμεθα, ὅθεν τὴν φωνὴν τῆς ὁμοιοῦτος πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τοῦ τῆς εἰρήνης σκοποῦ
 „ παρὲς ὁφθαλμῶν ἡμῶν κειμένου, καὶ τῆς μὴ τὸ ὁρῆσαι ἐκπεσεῖν ἀφνοίας. καὶ τὰ
 „ αὐτὰ, καὶ τὸ γνηστὴν τὰ οὐ ποιηστὴν κατεδέξαμεθα, ὅθεν ποιητὴν, κοινὸν ἔφα-
 „ σκον εἶναι παρὸς ἡμᾶς τῶν λοιπῶν κλισμῶν. ὡς διὰ τοῦ υἱοῦ γνησίων, ὡς ὅθεν
 „ ὁμοιοῦν ἔχον τὸν υἱόν· δι' ὃν, μὴ εἶναι αὐτὸν ποίημα, τοῖς δι' αὐτῶν γνησίοις ὁμοιοῦν
 „ κρείττονος δὲ, ἢ καὶ πατρὸς ποίημα τυγχάνειν οὐσίας, ἡ ἐκ τῆς πατρὸς γεγενῆσθαι
 „ διδασκὰ τὰ τοιαῦτα λόγια, τοῦ ἔργου τῆς γνηστῆς ἀνεκφράστου καὶ ἀνεπιλογίστου
 „ πάσης γνηστῆς φύσεως τυγχάνοντος. οὕτω δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον εἶναι τῆς πατρὸς τὸν υἱόν
 „ ὅθεν ἐταξόμενος ὁ λόγος (ωρίστησιν, οὐ καὶ τὸν τῶν ὁμῶν ἔργον, ὅθεν τοῖς διηγοῖς
 „ ζώοις παρὰ πλῆθος. οὕτω γὰρ καὶ διαίρεσιν τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ ἀποτομῇ, ἢ
 „ ἀμοιώσιν τῆς πατρὸς οὐσίας τε καὶ διωόμεως. τούτων γὰρ πατρίων ἀμοιωτῶν εἶναι
 „ τὸ ἀγνηστὸν φύσιν τοῦ πατρὸς· παρὰ τὸν δὲ εἶναι ὡς πατεὶ τὸ ὁμοούσιον, τὸ μη-
 „ δεμίαν ἐμφέρειαν παρὲς τὰ γνηστὰ κλισμάτα τὸν υἱὸν τῆς θεοῦ ἐμφανῶν· μόνον δὲ
 „ τὰ πατεὶ ὡς γεγενῆσθαι καὶ πατὴρ ἔργον ἀφομοιωθῆναι· καὶ μὴ εἶναι ὅθεν ἑτέρας
 „ τῆς ὑποστάσεως καὶ οὐσίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ πατρὸς. ὡς καὶ αὐτὰ τοῦτον ἐρμηνεύσαν-
 „ τι τὸ ἔργον, καλῶς ἔχον ἐφάνη συλλαβεῖν. ἐπεὶ καὶ τῶν παλαιῶν ἱναὶ λογίους,
 „ καὶ ὁπποῦντες ὁπποῦντες καὶ συγγραφείας ἐγνωμένον ὅτι τὸ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεο-
 „ λογίας, ὡς τῆς ὁμοιοῦτος συγχεσθῆναι οὐδὲν ὀνόματι. ταῦτα μὲν οὖν, ὡς τῆς ἐκ-
 „ τεθείσης εἰρήσεως πίστεως. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποδοθείσας ἀφνοίας ἐπ' αὐτῶν τῆς θεο-
 „ φιλεσάντου βασιλέως ὅθεν παδείας, καὶ τοῖς εἰρημίοις λογισμοῖς σιωπομοχολήσεως,
 „ καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν ὃν τὸ μῆναι πᾶσι παρὲς αὐτῶν ἐκτελέναι, ὅθεν ἡγή-
 „ σαμεθα, διὰ τὸ ἀπεῖργον ἀγνάφοις χρῆσθαι φωναῖς. δι' ὃν ἔχον, ἢ πᾶσα γέ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

20 γονεσὺν χυσις ἰε καὶ ἀκαταστασία τῶ ἐκκλησιαστικῶν μηδεμιᾶς γονεὺ θεοπιδόσου γρα-
 21 φῆς τὸ εἶς οὐκ ὀνίων, καὶ τὸ μὴ ποτε ὅτε οὐκ ἔω, ἐ τοῖς ἐξῆς ὅτι λεγομένοις κεχρη-
 22 μένης, οὐκ ἄλλορον ἐφάνη ταῦτα λέγειν, καὶ διδάσκειν. ὡ καὶ αὐτὰ καλῶς δόξαντι
 23 βιωτέμεθα. ἐπεὶ μὴ ὅ ἐν ταῖς παρ' αὐτοῦ γρόναι, αὐτοῖς εἰώτα μὲν χρῆσθαι τοῖς
 24 ῥήμασι. ταῦτα ὑμῖν ἀναγκασίως διεπεμψάμεθα ἀγαπητοί, ὅ κεκριμένοι ἦς ἡ-
 25 μετέρας ἐξετάσεως τε, καὶ συγκατάθεσεως φανερόν ὑμῖν καθιστάντες. καὶ ὡς δι-
 26 λόγως τότε μὴ ἐ μέλει ὑσάτης ὥρας ἐνστάμεθα, ὅτι ἡμῖν τὰ ἐτεροῦς γραφέν-
 27 τα παρ' ἐκκοσίων τῶ ἀφικονείκως τὰ μὴ λυποῦντα κατεδέξαμεθα, ὅτε ἡμῖν
 28 ἀγνωμόνως ἐξετάζοιτο τῶ λόγων τῶ δέχνοισιν, ἐφάνη βλῆναι τῶς ὑφ' ἡμῶν
 29 αἰσίων ἐν τῇ παρ' ἐκτεθείσῃ πίστῃ ὡμορογημένοις. ταῦτα μὴ ὅ παμφίλου δούτε-
 30 ριος, δὲ τῶ παλαστήνης καὶ ἑφάνη διεπεμψάτο. καὶ τῇ ἀγεξανδρέων ὅ ἐκκλησία, καὶ
 31 τοῖς ἐν ἀργύρῳ ἐ λιβύη, καὶ πέντα πόλιν κοινῇ ψήφω τὰδε ἡ βυόδοις ἐγράψαν.

Τῇ ἀγία θεοῦ χάριτι, καὶ μεγάλῃ ἀγεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς κατ' ἀργυ-
 32 πιον καὶ λιβύην, καὶ πέντα πόλιν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, οἱ ἐν νικαίᾳ βιωσάντες,
 33 καὶ πλὴν μεγάλῃ ἐ ἀγίᾳ βυόδον συγκροτήσαντες ὅτις ποιοι, ἐν κυρίῳ χαί-
 34 ρον. ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ χάρις, ἐ τῇ θεοφιλεστάτου βασιλέως κωνσταντίνου βυα-
 35 γανόντος ἡμᾶς ἐκ δαφόρων πόλεων τῶ καὶ ἐπαρχιῶν, μεγάλη ἐ ἀγία βυόδοις
 36 ἐν νικαίᾳ βιωσπορήσῃ δὲ ἀπαντος, ἀνακρίων ἐφάνη παρ' αὐτῆς ἰερέως βυόδου, καὶ
 37 παρ' ὅς ὑμᾶς ὅτις εἶχαι γράμματα. ἵν' εἰδέναι ἐχοίτε, ἵνα μὴ ἐκινήσῃ καὶ ἐκτετά-
 38 αθῇ. τίνα δὲ ἐδόξε ἐ ἐκρεπύσῃ. παρ' ὅρον μὲν οὖν δὲ ἀποκρίων ἐκτετάθη τὰ κατ'
 39 πλὴν ἀσέβειαν, ἐ τῇ παρ' ἀνομίαν θείου καὶ τῶ σὺν αὐτῇ, ὅτι παρ' οἰσία τῇ θεο-
 40 φιλεστάτου βασιλέως κωνσταντίνου. ἐ ἐδόξεν ἀναγεμασθῆναι τῇ ἀσέβῃ αὐτῇ δό-
 41 ξαν, καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα τὰ βλασφημία, τὸν ὕον τοῦ θεοῦ λέγων ἐξ
 42 οὐκ ὀνίων, καὶ εἶ) ποτε ὅτε οὐκ ἔω. καὶ αὐτεξοισιότητι κακίας καὶ θείας δεξιῶν
 43 τὸν ὕον τῇ θεοῦ λέγοντος, καὶ κλισμα καὶ ποίημα ὀνομάζοντος, ἀπαρτὰ ἀναγεμα-
 44 σεν ἡ ἀγία βυόδοις. ὅσοι ὅσον ἀκούσαι τῆς ἀσεβοῦς δόξης, ἡ βυνοίας, καὶ τῶ
 45 βλασφημῶν ῥημάτων ἀναγομένη. καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκείνου οἴου τέλους τετύχη-
 46 κε, παρ' ὅς ἡ ἀκηκόατε ἡ ἀκούσατε. ἵνα μὴ δόξω μὲν ἐπεμβαίνῃ ἀνδρὶ δι' οἰκεί-
 47 αν ἀμάρτυρῶν ἀξία τὰ ἐπὶ χρεα κομιθεμένη. τοσοῦτον δὲ ἔχουσε αὐτῇ ἡ ἀσέβεια, ὡς
 48 καὶ παρ' ἀπολέσαι θεωνῶν, ἀπὸ μάρμαρικῆς, καὶ σκυῶνδον, ἀπὸ τοῖς μετέδοις.
 49 τῶ γὰρ αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι τετυχήκασι. ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ χάρις, τῇ μὲν κακοδο-
 50 ξίας ἐκείνης ἐ ἀσεβείας, καὶ τῆς βλασφημίας, καὶ τῶ παρ' ὅτων εἶν' ὀχλησάν-
 51 των ἀφίστασιν καὶ διαίρεσιν ποιήσασθαι τῇ εἰρηνόδοξου ἀνῶθεν λαοῦ, ἡ βυ-
 52 θέρωσεν ἡμᾶς. ἡγεῖτο ὅ τῇ τῇ παρ' ἐπείναι μολίβδιον, καὶ τῶ ἀπ' αὐτῇ χρεστο-
 53 νηθέντων. καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ μέρις ἀ ἐδόξε τῇ βυόδῳ, ἐμφανίζον μὲν ὑμῖν ἀγα-
 54 πητοὶ ἀδελφοί. ἐδόξεν οὖν μολίβδιον φιλανδρεσποτέρεον κινηθείσης τῇ βυόδου.
 55 κατ' ὅ τῇ ἀκριβῇ λόγον, μηδεμιᾶς συγγνώμης ἀξίος ἔω, μολίβδιον ἐν τῇ πόλιν ἐα-
 56 τοῦ, καὶ μηδεμίαν δέουσαν ἐχθρὸν αὐτῶν, μὴ τῇ χρεοτεῖν, μὴ τε παρ' ἀείξεας,
 57 μὴ τῇ ἐν χώρῃ, μὴ ἰε ἐν πόλιν ἐτερας φαίνεας, ταύτης ἦς παρ' ἀσέως ἐνεκα. ἡ-
 58 λὸν δὲ τὸ ὄνομα τῆς ἡμῶς κεκλήσθαι. τοῖς δὲ ἐπ' αὐτῇ κατ' ἀσάσθῃ, μνησκο-
 59 τέρας χρεοθία κατ' ἀσάσθῃ κοινωνῆσαι ὅτι αὐτοῖς, ἐφ' ὅτε ἐχθρὸν μὲν αὐτοῖς τῇ

ἡμῶν

ἡμιῶν καὶ ἀφ' αὐτῶν, δούτεροι δὲ εἶ) ἐξ ἀποστόλων, παύλων τ' ἐν ἐκείνῃ περὶ οἰκίας
 τῆς καὶ ἐκκλησίας, ὁμοῦ δὲ ἐταξομένων τῶν ὑπο τῆς ἡμιῶν καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν
 ἀλεξάνδρου παρεχόμενων. ὡς πρὸς τοῖς, ὅ, μηδεμίαν ἐξ αὐτῶν εἶ) τοὺς ὁμο-
 σκηντας αὐτοὺς παρεχόμενους, ἢ ὑποβόλῃν ὀνόματι, ἢ ὅπως ποιεῖν ἐν χωρὶς γνώ-
 μης τῆς ἡς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου, τῶν ὑπο ἀλεξάνδρου. τοὺς δὲ ἄλλους
 θεοῦ καὶ ἀρχαῖς ἡμετέρας ἐν μηδενὶ χάσματι ὁρεθύντας, ἀλλὰ ἀκηλιδώτους ἐν
 τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ὄντας, ἐξουσίαν ἔχοντες παρεχόμενους, καὶ ὀνόματι ἐ-
 πιλέγεσθαι τῶν ἀξίων τοῦ κλήρου, καὶ ὅπως πᾶντα ποιεῖν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἐν θεσμῶν
 τῇ ἐκκλησιαστικῶν. εἰ δὲ ἴνας συμβαῖν ἀναπαύσασθαι τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πτω-
 καῦτα παρεσθαι ἀνὰ εἰς τῇ ἡμιῶν ἐτετελευτήκατος, τοὺς ὁμοῦ παρεσθαι φέ-
 ντας, μόνον εἰ ἀξιοὶ φάνοιτο, καὶ ὁ λαὸς ἀγοῖτο, σὺν ἐπιφύσει τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐπι-
 σφραγίζοντες τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐπισκόπου. τοῦτο ὅ, τοῖς μὲν ἀλλοῖς πᾶσι συμεχω-
 ρήθῃ. ἐπὶ τῇ μὲν ἡμιῶν παρεσθαι, ὅ, καὶ πᾶν αὐτὸ ἐδόξε, δὲ πᾶν ἀνέκαθεν αὐ-
 τοῦ ἀπαξίαν, καὶ διὰ τὸ παρεσθαι αὐτὸ καὶ παρεσθαι τῆς γνώμης, ἵνα μηδεμία
 ἐξουσία, ἢ ἀντιθέτως αὐτῶν δοθέν, ἀνδρῶν διωκαμένων, πάλιν τὰς αὐτὰς ἀπαξίας
 ἐμποῖται. ταῦτα ἐστὶ τὰς ἐξ αἵρετας καὶ διαφέροντα τῇ ἀγνότητι, ἐν τῇ ἀγνότητι
 ἀλεξάνδρου ἐκκλησία. εἰ δὲ ἐν ὅ, ὅ, καὶ ἀντιθέτως, ἢ ἐδογματίζοντα, συμπαρόντες ἐ-
 κυρίου καὶ ἡμιῶν, καὶ συλλειτουργοῦ, καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἀλεξάνδρου, αὐτοὺς περ-
 ῶν, ἀκριβέστερον ἀποσφραγίζοντες, ἀπὸ τῆς καὶ κυρίου καὶ κοινωνοῦ τῶν γενη-
 μένων τυγχάνων. ἀναγνίζοντες ὅ, ὅ, μὲν, πρὸς τῆς συμφωνίας τοῦ ἀγνότητος
 πάρα, ὅ, ὅ, ἡμετέρας ἀρχαῖς καὶ ὁρῶντες καὶ τοῦτο ὅ, μέρες. ὡς τὸ πᾶν τοὺς ἐν τῇ
 ἐκείνῃ ἀδελφοὺς, τοὺς μὲν τῇ ἰσχυρίαν τὸ πρὸς ποιοῦντας, συμφώνως ῥωμάιους
 καὶ ἡμῶν, καὶ πᾶσιν ὅ, μὲν τοῖς ἐξ ἀρχαίου μὲν ἡμῶν φυλάττοιτο τὸ πάρα, ἐν τοῦ
 δούρου ἀγνότητος. χαίροντες οὖν ἐπὶ τοῖς καὶ ὁρῶντες, ἐν τῇ τῇ εἰρήνης συμφωνίᾳ, καὶ
 ἐπὶ τὸ πᾶσιν ἀρεσιν ἐκκοπῆσαι, ἀποδέξασθαι μὲν, μὲν μείζονος ἡμῶν καὶ πλείο-
 νος ἀγάπης τὸν συλλειτουργὸν ἡμῶν. ὅ, μὲν δὲ, ἐπισκοπῶν ἀλεξάνδρου, τὸ ἀφ' αὐτῶν
 τὰ ἡμῶν ἐν τῇ περὶ οἰκίας, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ, τοῦτον πόρον ὑποσάντα ὑπο-
 τῆς εἰρήνῃς ἡμῶν καὶ περὶ ὅ, μὲν. ἀφ' αὐτῶν τῇ ὑπο ἡμῶν ἀποσθαι, ἵνα καλῶς ἐ-
 χῇ δόξαν. ταῦτα βέβαια μὲν, διὰ τοῦ πᾶν τοῦ καὶ πρὸς θεοῦ, ἐν διὰ τῆς κυ-
 ρίου ἡμῶν ἰσοῦ χριστοῦ, ὅ, ἀγνότητος πᾶν μὲν, ὅ, ὅ, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμὲν. ἐν
 ταύτῃ τῇ τῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου, φοβερὸν καὶ ἡγήσιν, ὅ, οὐ μόνον ἄρτον, ἐν τοῖς ὁ-
 μοδοξοῖς αὐτῶν ἀνατεμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰς λέξεις τῆς δόξης αὐτῶν. καὶ ὅ, πρὸς
 τῆς πάρα ὁμοφρονήσαντες, ἐδέξαντο τὸ ἀρεσιν ἀρχὴν μὲν, πᾶν μὲν ἀξίαν
 τῆς ἐπισκοπῆς ἔχον αὐτὸν συγχωρήσαντες. πᾶν ὅ, ἐξουσίαν τοῦ πρὸς αὐτὸν
 ἵνα ὡς ἐπισκοπῶν πρὸς ὄντες. δι' αὐτὸν αἰτίαν νομίζω ἄρτι νῦν κεχωρίσθαι
 τῆς ἐκκλησίας, τοὺς ἐν ἀγνότητι μὲν, ὅ, πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μὲν
 τὸ διδάσκει. ἴσθον ὅ, ὅ, ὅ, βιβλίον συνέγραψε πρὸς τῆς ἐκκλησίας δόξης, ὅ, ἐ-
 πέγραψε θάλασσαν. ἐστὶ δὲ ὁ χαρακτήρ τῆς βιβλίου, ἡμῶν καὶ ἀφ' αὐτῶν μὲν, τοῖς
 ὁρῶντες ἀσπασίως πρὸς πᾶσι. ὅ, καὶ αὐτὸ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀπεκλήρυξεν. ὅ, μὲν
 νη δὲ καὶ ἐκκλησίας τοῦτο γράψαι πρὸς τῆς ἡμῶν εἰρήνης ἐφρόντισεν. ἀλλὰ γὰρ
 καὶ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος δι' οἰκείων γραμμάτων, τῇ ἀλεξάνδρου ἐκκλησίᾳ τὰ

11 δε ἐπέσχεθεν. Κωνσταντῖνος σεβαστὸς, τῇ καθολικῇ ἀνεξαρτήτων ἐκκλησίᾳ. χαίρετε
 12 ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. τελέειν ὡς τὸ ἵδιον παρρησίας εἰληφάμεν χάριν ἵνα πάσης
 13 πλάτης ἀπαλλαγῇτες, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁποῦν ὁπωσδήποτε πίσι. ὅθεν λοιπὸν
 14 ὡς ἀποστόλοι ἐξέστη καὶ ἡμῶν, πρὸς εἶπαι δὲ καὶ ἀποστολὰς ἐπεχειρήσας, ἐκ
 15 βλάβου ἀνὴρ, τὰς διχονοίας, τὰς ῥήματα, τοὺς ὁμοῦς ἐκείνους καὶ τῶν ἀπο-
 16 φωνιῶν, ἵνα οὕτως εἴπωσαν ἀσπίδα φάρμακα καὶ τῶν ῥήματων ἐκείνων, ἢ τὴν ἀπο-
 17 ῥήματα ἐκείνην λαμβάνειν. ἵνα τοιούτων ἀποστόλων καὶ ὡς ὁ νόμος παρρησίας
 18 μίαν, καὶ εἶς πεπαισμένον. ἵνα ὡς τοῦτο γινώσκῃς. ὡς ἐκείνην τοῦ
 19 τὴν νίκαν πρὸς τοὺς πλείους τῶν ὁποῦν, μὴ ὡς εἰς δὲ ὑμῶν, ἐγὼ ὁ
 20 θεοῦ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν ἀποστολὴν εἶς χαίρων, καὶ αὐτὸς τὴν ἀποστολὴν δέξας
 21 σὺν ἀποστόλοις. ἐξέστη γινώσκῃς, καὶ ἀκριβῶς δέξασθαι, ὅσα δὲ ἀμφιβο-
 22 λία, ἢ διχονοία παρρησίας ἐδόκει γινώσκῃς. καὶ φασὶν ὅτι ἡμεῖς μετὰ τῶν
 23 καὶ ὡς δὲ τὰς ἀποστολὰς μετὰ τοῦ ὁποῦν. ἵνα ὡς ἐκείνην καὶ ὡς ἐκείνην, ἀπο-
 24 πῶς ἐκείνην ὡς ἐκείνην, πᾶσι τοῖς ἀποστόλοις παρρησίας, καὶ τῇ ἀποστολῇ
 25 φησὶν ὁποῦν, καὶ πρὸς τὴν ὁμοῦν γινώσκῃς. τῶν καὶ πρὸς τῶν ὁποῦν
 26 σὺν, ὅτι ὁποῦν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἀποστολὰς παρρησίας, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
 27 ἢ καὶ τὴν ἀποστολὴν ἀκριβῶς τοῦ ὁποῦν νόμου πέφυκε πίσι εἶς βεβαιώτων. μὴ
 28 νος ὅθεν ἐφωρᾶται ἡ ἀποστολὴ ἐκείνην καὶ τὴν ἀποστολὴν. καὶ ὡς ἐκείνην
 29 τὸν μὴ πρὸς ὑμῶν, ἐπειτα καὶ πρὸς ἐτέροις ἀποστολῇ γινώσκῃς ἀποστολῇς. ἀποστολῇς
 30 μετὰ τοιούτων, μὴ ὁποῦν καὶ τῶν πρὸς γινώσκῃς. ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν
 31 ἀποστολῇς ἡμῶν ἀδελφοί, ὡς ὑμᾶς ἀποστολῇς ἀποστολῇς ὡς ὑμῶν ἐκείνην. ὅτι
 32 κοινὸν σῶμα, καὶ τὰς γινώσκῃς ἡμῶν μίαν, ἀποστολῇς πᾶσι. ὡς καὶ τῇ ἀποστολῇ
 33 τῇ πρὸς, ὅτι ὡς ὡς τῇ ὡς τῇ ἀποστολῇ, ἵνα τὴν ἀποστολὴν ὡς ἐκείνην, ὡς
 34 ἀποστολῇς εἶς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 35 κοινὸν ὡς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 36 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 37 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 38 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 39 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 40 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 41 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 42 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 43 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 44 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 45 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 46 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 47 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 48 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 49 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 50 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 51 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 52 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 53 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 54 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 55 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 56 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 57 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 58 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 59 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 60 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 61 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 62 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 63 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 64 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 65 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 66 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 67 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 68 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 69 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 70 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 71 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 72 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 73 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 74 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολῇς ἀποστολῇς. ὡς
 75 ἀποστολῇς ἀποστολῇς, ἀποστολ

μείψαι ὡς εἰ καὶ ἰδιδώται ἡ δὲ οἱ τὸ στυγερὸν καλεῖται πορνείαν ἢ ἄλλο τι καὶ τὸ ἄλλο-
 τος ἢ ἀγνὸς πνέοντα, ὅθεν μὲν ἀποχρησάμενοι τὴν ἀγνοίαν ἐδιδάσκοντο. ἐπὶ αὐτοῖς γὰρ
 οἱ αὖτε καὶ δι' ἐτέρων ἐπιτοχῆς ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ τῷ δαίμονι δοῦναι καὶ ὧν ὁμο-
 δόξων αὐτὸ νομοθετήσας, τοῖς πόρταις καὶ ἐπιτοχῆς τοῖς τε καὶ λαοῖς διέπεμψατο.

Ἀλλή ἐπιτοχή κωνσταντίνου.

Νικητὴς κωνσταντίνος, μέγιστος, σεβαστὸς, ἐπιτοχῆς τοῖς καὶ λαοῖς. Τοῖς πορνείοις καὶ
 ἀσεβείας μισητοῦ καὶ ἀσεβείας, δίκαιον ὅτι τὸ αὐτὸν ἐκείνοις ὑπέχθη ἀνίμω. ὡς-
 ἔπειτα νῦν πορφυρίου ὁ τὸ θεοσεβείας ἐχθρὸς, στυγερὰ καὶ ἄνομα καὶ τῆς
 ἀρησείας συνησάμενος, ἀξίον ὅπως μισθὸν, ὅτι τὸν ὡς τὸ ἐποείδισον μὲν αὐτὸν
 πρὸς τὸ ἐξῆς γινώσκοντες, καὶ πλείους ἀναπληροῦναι κακοδοξίας, ἀφαιρῶν
 ναὶ δὲ τὰ ἀσεβῆ αὐτὸν συνησάμενος. οὕτω καὶ νῦν ἐδόξεν ἄρξαι καὶ τοῖς δαίμονι
 ὁμογνώμονας, πορφυριανοὺς μὲν καλεῖται. ἵνα ὧν τοῖς ἑστέροις μεμνῆται, τοῦτων
 ἔχουσι καὶ τὴν πορφυριαν. πρὸς τὸν αὖτε καὶ εἰς τὸν συνησάμενον δαίμονι στυγερὰ
 παλαιοῦ δαίμονος, τοῦτο πρὸς τὸν δαίμονα. ἵνα μὴ μόνον τὰ φαῦλα αὐτὸν τὸ
 διδασκαλίας ἀφανισθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο μὴ τὸ ἄλλο μὴ τὸ ἄλλο ὅπως ἂν πολεῖται. ἐκεί-
 νοι μὲν πορφυριαν, ὡς εἰς τὸν συνησάμενον δαίμονι στυγερὰ καὶ φανερώσῃ
 κρύψας, καὶ μὴ δὲ θεῶς πορφυριαν πρὸς κατὰ νόμον, τοῦτω θάνατος ἔσται ἡ ζή-
 μία. τὸ δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι, ὅτι τὸν κατὰ νόμον ἔσται ἡ ζή-
 μία. δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι. Κωνσταντίνος σεβαστὸς τὸ ἐκκλησίαις. Γεῖρον λαβὼν ἐκ τῆς
 τῶν κοινῶν ἀποδοξίας, ὅσην τῆς θείας διωόμεως πέφυκε χάρις, τοῦτον τὸν πορφυριαν-
 τὸν ἐκρίνα εἶναι μοι στυγερὸν πορφυριαν, ὅπως τὸν τοῖς μακαρίστοις τὸ κατὰ
 λικῆς ἐκκλησίας πλήττει, πῶς μία, καὶ εἰς λικῆς ἀγάπη, ὁμογνώμων τὸν πορφυριαν
 τὸν παλαιοῦ θεὸν ἀσεβείας ἡγήται. ἀλλὰ τὸν τοῦ ἐτέρως ἔχοντος οἷον τὸν αὐτὸν καὶ
 βεβαίαν τὰ ἐξ ἑαυτοῦ λαβὼν, εἰ μὴ εἰς αὐτὸν πάντων ὁμοῦ, ἢ τῷ γινώσκοντι πλείονων ἐπιτοχῆ-
 πων γινώσκοντων, ἐκείνου ὧν πορφυριαν τῆς ἀγνοίας ἀρησείας ἀφαιρῶν γέ-
 νοις, τοῦτου ἕνεκεν πλείων ὅσων στυγερὰ πορφυριαν. καὶ αὐτὸς δὲ κατὰ περ εἰς τὸν
 ὑμῶν ἐπὶ τὸν συνησάμενον δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι
 ἐκείνων ὑμέτερος πεφυκέναι. ἀλλὰ τοῦτου ἀπαρτὰ τὸ πορφυριαν τὸν πορφυριαν
 δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι καὶ τὸν δαίμονι
 συμφώνων εἰς φῶς πορφυριαν. ὡς μὴ δὲ ἐπὶ πρὸς διχόνοια, ἢ πῶς ἀμφισβῆ-
 τήσιν ἂν πολεῖται. ἔνθα καὶ τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν
 ζητήσεως, ἐδόξε κοινὴ γνώμη καλῶς ἔχειν ὅτι μὴ ἡμέρας, πρὸς τοῖς ἀποδο-
 ξαῖς ἐπιτοχῆς. τί γὰρ ἡμῶν καλλίον· τί δὲ σεμνότερον ὑμῶν ἐξαι διωόμεν, τοῦ πρὸς
 ἑορτῶν αὐτῶν, πρὸς τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν
 λόγῳ, τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν
 πρὸς ἀγνοίας πρὸς ἐκείνῳ ἑορτῶν, τῇ τῇ ἰουδαίων ἐπορτοῖς στυγερὰ, πλεονεξίᾳ.
 οἱ αὖτε αὐτῶν χεῖρας ἀνέμειψαν πλεονεξίᾳ καὶ εἰκότως τὰς ψυχὰς οἱ
 μαρτυροῦντες. ἔξισι γὰρ τοῖς ἐκείνων ἔθνοις ἀποβληθέντος ἀγνοίας τὸν πορφυριαν
 καὶ ὡς πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν
 μὴ μόνον αὐτῶν, πρὸς τῆς ἐπιτοχῆς συμπλήρωσιν ἐγίνετο. μὴ δὲ τοῖς
 νῦν ἔστω ὑμῶν κοινόν, μὲν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν τὸν πορφυριαν

11 ἔτερον ὁδόν. παρέκειται γὰρ ὁ ὁμός τῇ ἱερῷ ἁγίᾳ θρησκείᾳ, καὶ νόμιμος καὶ
 12 παρέπων (ούτω). ὁ συμφώνως ἀντιλαμβάνομαι τοῦ ἔχοντος ἐκείνης, ἐαυτοῖς (ἡ-
 13 φήσεως ἀποσπασμῷ ἀδελφοὶ ἡμῶν). ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀποπώτατον ἐκείνης
 14 αὐχρῖν, ὡς ἀρετῆς ἐκείνης τῆς αὐτῶν διδασκαλίας (αὐτὰ φυλάττειν ἐκ ἡμῶν ἰσχυροί.
 15 πῇ δὲ φρονεῖν ὁρθὸν διωθήσονται), οἱ μὲν τὴν κυριακὴν ἐκείνην ἐκείνης τῆς φρε-
 16 νῶν, ἀγνῶν) ὁ λογισμὸς ἡμῶν, ὁρμὴ ἀκαταστάτων ὅποι ἀνὰ αὐτοῖς ἡ ἐμφύτης αὐ-
 17 τῶν ἀνάγκη μαρτυρεῖται. ἐκείνην τοῖνυ καὶ οὕτω τὰς μέρας τῆς ἀγῆρας ἐχ' ὁρῶσιν, ὡς
 18 δεῖ καὶ πλείστον αὐτοῖς πλανωμένοις, ἀπὸ τῆς παρορμητικῆς ἐπαρρησιώσεως ἐν τῇ
 19 αὐτῇ ἔτει, δούτερον δὲ πάρα ὅτι περὶ. ἡνός οὖν ἡρῶν τοῖς ἐπόμεθα, οἱ δὲ
 20 νῦν πλάνῳ νοσεῖν ὡμοθυμῶν. δούτερον γὰρ δὲ πάρα ἐν ἐνὶ ἐν αὐτῷ ἐκ ἀν-
 21 ποῖς ποιεῖν ἀνέξωμαι. ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὰ μὴ παρορμητικῶς, τὴν ὑμετέρων ἀγῆρας
 22 ἐχρῶν, καὶ ἀφ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἔχον παρρησίαν ἐν μηδενὸς ὁμοιότητι, τὸ κα-
 23 ταρὸν τὴν ὑμετέρων ψυχῆς κοινωνεῖν, ἡ δοκεῖν ἀνὰ παρρησίαν ἐπεσε παγκράτων. παρὲς
 24 τοῖς, καὶ ἐκείνο περὶ ἐστὶ σιωπῶν, ὡς ἐν τηλικούτῳ παρρησίᾳ, καὶ τοιαύτῃ θρη-
 25 σκείᾳ ἐορτῇ ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐστὶν ἀπὸ τῆς. μὲν γὰρ ἡμῶν τῶν ἡμετέ-
 26 ρων ἡμετέρας ἡμέρας, τοῦτέστι τὴν τοῦ ἀνωτάτου πάρος ὁ ἡμετέρος περὶ ἐδῶκε
 27 (ἐπὶ τῇ, μὲν εἰ) τῶν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν βεβούλην). ἡς καὶ ἀμαλίστα εἰς πολ-
 28 λὰς τε καὶ ἀφ' αὐτοῖς τοῖς (τὰς μέρας διήρη). ἀλλ' ὁμως ἐνὶ πᾶσι μὲν, τοῦτέστι τὰς
 29 θείας βουλήματι τὰς περὶ. λογισμῶν δὲ ἡ τὴν ὑμετέρων ὁσὶν ἡ ἀγῆρας, ὅπως
 30 ἐστὶ δὴνόν τε καὶ ἀπορετῆς καὶ τῶν αὐτῶν ἡμέρας, ἐτέροις μὲν τὴν νηστείας χορῶν, καὶ
 31 ἐτέροις τὴν συμπόσια τελεῖν. καὶ μὲν τῶν τῶν πάρα ἡμέρας, ἀλλοῖς μὲν ἐν ἐορταῖς
 32 ἀνέσειν δὲ ἐπὶ τῶν. ἀλλοῖς τὴν τῶν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἐκκλησίας. ἀφ' αὐτοῦ τοῦ
 33 ἡς παρορμητικῆς ἐπαρρησιώσεως τυχεῖν, καὶ παρὲς μὲν ἀφ' αὐτοῦ πᾶσι ἀνὰ τῶν
 34 τῶν, ἡ θεία παρρησία βούλην, ὡς ἐγὼ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων (ἡμετέρων). ὅθεν ὅτι τῶν
 35 τῶν οὕτως ἐπαρρησιώσας παρρησίαν, ὡς μηδὲν μὲν τοῦ τῶν παρρησιῶν τῶν καὶ κυ-
 36 ριοκτονῶν ἐκείνων ἐπὶ τοῖς ἐπὶ κοινωνῶν. ἔστι τῶν τῶν ἀπορετῆς, ἡν ἀπασα τῶν δι-
 37 νῶν τὴν καὶ μεσημβρινῶν, καὶ ἀφ' αὐτοῦ τῶν οἰκουμένης μερῶν παρὲς φυλάττειν
 38 σιν αἱ ἐκκλησίαι, καὶ ἡνὲς ὡς καὶ τῶν ἐφ' αὐτῶν τοῖς, ὡς ἐνεκεν ὅτι τῶν παρὲς κα-
 39 λῶς ἔχον ἀπὸ τῶν ἡμετέρων. καὶ αὐτοῖς τὴν τῶν ὑμετέρων ἀγῆρας ἀφ' αὐτοῦ ὑπερ-
 40 μῶν. ἡν ὅθεν ἀνὰ τῶν τῶν ῥωμῶν πόλιν, ἰταλίαν τε καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ἀπασα ἀγῆ-
 41 ρων, ἰσπανίας, γαλλίας, βρετανίας, λιβύων, ὁλλῶν ἡμέρας, ἀσιανῶν τε ἀφ' αὐτοῦ καὶ
 42 ποινικῶν, καὶ κελικῶν, μὲν δὲ συμφώνως φυλάττειν) ἡνὲς, ἀσμένως τοῦ καὶ ἡ
 43 ὑμετέρας παρρησίας) σιωπῶν, λογισμῶν ὡς οὐ μόνον πλείων ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς
 44 παρρησιῶν τοῖς ἐκκλησιῶν ἀφ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦτο μάλιστα κοινὴ παρρη-
 45 τῶν ὁσὶν ἐστὶ βούλην. ὅπερ δὲ ὁ ἀφ' αὐτοῦ ἀπασα δόξα, καὶ ἀφ' αὐτοῦ
 46 μὲν τὴν ἰσπανίαν ἐκκλησίας ἔχον κοινωνίαν. ἡν δὲ τὸ κεφθαλωδέσας (ἡνὲς
 47 πᾶσι, κοινὴ παρρησία ἡρεσε καὶ τῶν ἀνωτάτων τῶν πάρα ἐορτῇ, μὲν καὶ τῇ αὐτῇ ἡ-
 48 μέρας σιωπῶν. ὅθεν γὰρ παρρησία ἐν τοιαύτῃ ἀγῆρας ἐπὶ ἡνὲς ἀφ' αὐτοῦ
 49 καὶ καλλίον ἐπεσθαι τῇ ἡνὲς αὐτῇ, ἐν ἡ ἀφ' αὐτοῦ ἐστὶν ἀγῆρας πλάνης, καὶ
 50 ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ. τοῦτων οὖν οὕτω σιωπῶν, ἀσμένως ἀφ' αὐτοῦ τῶν
 51 ἐκκλησίαν καὶ θείαν ὡς ἀληθῶς ἐκκλησίαν. πᾶσι γὰρ ὅ, ἡν δὲ ἐν τοῖς ἀγῆρας τῶν ἐπὶ

ἰσορίας ἐπεμνησθῇ. οὐ μὲν, ἀκριβῶς διηγήσατο. δὲ ὅτε τὸ πῶς ἀφ' ὧν ἐ-
¹ξῶ δὴ ἀπληρώσαι, δὴ ἀγχαῖον ἡγοῦμαι. γινώσκῃ γὰρ ἡς τε ὧν ὁ μδριχάτος,
καὶ πόθεν τοιαῦτα ἐτόλμησε. σκυθιανὸς τῆς θρακῆς, γυναικα εἶχεν ἀγχαῖον-
τον, ἐκ τῆς αἰῶς θηβῶν. δι' ἣν τὴν αἰγυπτιὸν οἰκήσας, καὶ τὴν αἰγυπτίων παιδείαν μα-
θῶν, πλὴν ἐμπεδοκλέους καὶ πυθαγόρου δόξας, εἰς τὴν χριστιανισμὸν περὶ ἤγαγε, δύο
φύσας εἰπὼν, ἀραδίαν τε καὶ πονηρίαν, ὡς ἔμπεδοκλῆς, νῆκος ὀνομάζων τὴν πο-
νηρίαν. φιλίδου δέ, τὴν ἀραδίαν. τοῦτου ὅτι σκυθιανὸς μαθητὴς γὰρ ἐξ ἑδ' ἑαυτοῦ, παρ-
τερον τερέωντος κελεύμενος. ὅς ἡς ὅτι πλὴν βαθυκωνίδιου χῶρον ὀρμήσας, ἡ ἡς
ἑαυτοῦ ὅτε ὅσων οἰκεῖται, πολλὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐτεροβόλετο, φάσκων ἐκ περὶ τῆς γε-
νησθῆναι, καὶ ἐν ὅρεσιν ἀναλετράσθαι. εἴτα συγγραφεὶς βιβλία τέσσαρα, ἐν μὲν
ἐπονομασίας τῆς μυστηρίων. ἑτερον δέ, τὸ δὲ ἀγχαῖον, καὶ τὸν θησαυρὸν τείτον-
καὶ τὰ κεφάλαια, τέταρτον. τελευτῶν δέ ἡς ποιῶν χρηματίζόμενος. ἐδοκίμασεν ἑαυ-
τὸν πνέματι, καὶ οὕτως ἀπώλετο. γυνὴ δέ ἡς περὶ ἡ κατέλυνεν, ἔταψεν αὐτὸν, καὶ τὰ
ἐκείνου χρηματὰ καὶ ἀφ' ὧν, παιδάριον ὠνήσατο, πρὸς ἐπὶ ἑτη πλὴν ἡλικίαν,
ὀνόματι κουβερικόν. τοῦτον ἡδ' ἡρώεσσα, καὶ χρηματὰ ἐκ διδάσασα, μετὰ χρο-
νον ἐτελεύτησε, πάντα αὐτῇ τὰ χρηματὰ τῆς τερεβίνθου καὶ ἀλείψασα. καὶ τὰ βι-
βλία ἀφ' ἧς στωμάξας ἐκένος, ἑαυτοῦ σκυθιανῶν παιδὸς ὀνόματι. ταῦτα λαβὼν
ὁ ἀπελευθερὸς κουβερικός, καὶ ὅτι τὰ ὅσων μέρη χωρήσας, μετονομάζει μὲν ἑαυ-
τὸν μδρίαν. τὰ δέ τῶν βουδ' ἑαυτοῦ τερεβίνθου βιβλία, ὡς οἰκεῖα τοῖς ἑαυ-
τοῦ πληρητέσι δέ ἐδῶκεν. αἱ τῆς βίβλων τοίνυν ἑαυτοῦ φάσκας, χριστιανίζουσι μὲν τῇ φω-
νῇ. τοῖς δὲ δόγμασιν, ἡμῶν ἰσοῖσι. καὶ γὰρ πολλοὶ θεοὺς σέβον ὁ μδριχάτος παρ' ἐ-
πεσθ' ἀθεὸς ὧν, καὶ τὸν ἡλίον παρ' οὐρανὸν διδάσκει. καὶ εἰ μὲν μδρίαν εἰσάγει, καὶ τὸ
ἐφ' ἡμῶν ἀναρῶν. καὶ μετενέφραται δόγματι φανερώς, ἐμπεδοκλέους καὶ πυ-
θαγόρου, ἔκ αἰγυπτίων τὴν δόξας ἀποχουθήσας. καὶ τὴν χροῖον γερονέαι οὐ βούλει,
φάντασμα αὐτὸν λέγων εἶναι. καὶ νόμον, καὶ παρ' ὧν ἀθετεῖ, καὶ ἑαυτὸν ὀνομάζει
πῶς ἐκλήθη. ἀφ' ὧν πάντα, ἀπὸ τῶν ὅτε τὸ ὀρθόδοξον ἐκκλησίας κατέστηκεν. ἐν ὅτι τὸ
ὅτι στωμάξας, καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάζειν ἐτόλμησεν. ἀλλὰ ἔτι τηλικούτου φημιδὸς
ἀξίαν δὲ ἑλθὼν δίκην, δέξαι τοιαύτῃ αἰτίῃ. ὅτι βασιλέως ὅσων ὑπὸς νόσω πρὸς ἐπιπλάκει.
ὁ δὲ πατήρ, τὸ δὲ χροῖον, πνέμα ἡλὸν ἐκίνει, τὸν ὑπὸν ὅτι τῶν βουδ' ὀνόματι. μα-
θῶν τε πρὸς τῶν μδριχάτου, καὶ τὰς τερεβινθίας αὐτῶν νομίας εἶναι ἀληθείας, ὡς ἀπὸ τῶν
μεταπέμπεται, πνέμας δι' αὐτῶν. ὅτι τῶν ὅτι τῶν ὀνομάζειν, ὅτι τῶν ὀνομάζειν,
μετὰ τῶν ὅτι τῶν ὀνομάζειν ἐν χροῖον τὸν τῶν βασιλέως ὑπὸν. ὁ δὲ βασιλέως ἐ-
ρω-
σικὸς ὅτι ὁ πᾶς ἐν τῇ χροῖον αὐτῶν ἐτεδνήκει, συγχέοντας αὐτὸν, ἡμωρῶς ἐτοιμος
ἡν. ὁ δὲ ἀφ' ὧν ὅτι πλὴν μεσποταμίας, δέξασθαι. μαθῶν τε αὐτὸν ὅτι τῶν
ὅσων βασιλέως ἐκ δὲ δέξασθαι, ἀνάσπασον ποιήσας, ζῶντα δέ ἐδῶκεν. καὶ ἀχρῶν
πλὴν δόξαν πληρώσας, παρ' ὧν πύλης τὴν πόλεως παρ' ὧν ἦκε. ταῦτα δὲ ἡμεῖς, οὐ
πλάσθαι λέγομεν. ἀλλὰ δέξαι λόγου δέξασθαι ὅτι τῶν κατὰ τῶν, μίας
τῆς ἐν μεσποταμίας πόλεως, ἐν τυχόντες στωματίζουσι. αὐτὸς γὰρ δέξασθαι
ἀφ' ὧν αὐτῶν φησὶ παρ' ὧν. καὶ τὰ παρ' ὧν ἀφ' ὧν, εἰς τὸν βίον
αὐτῶν ἐκλήθη. τοῖς οὖν ἀγαθοῖς ἐνακαμάζουσιν ὁ φθόνος, κατὰ ἐφ' ὧν, ἐφεδρῶν
φιλεῖ. τίς ὅτι ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ ἀγαθὸς θεὸς τοῦτο γίνεσθαι συγχωρεῖ, πότερον γυναι-

BB.i.

σαι τὰ ἀγαθὰ τῶν δογμάτων βουλόμηνος, τῆς ἐκκλησίας, καὶ πλὴν ὅτι τῆς
παρασηνομύων ἀναζονείαν ἐκκόπη. ἢ ὅπως ποτὲ ἔχοι, δυσχερὲς μὲν καὶ μακ-
ρὴ ἀπόδοσις. ὅτι ἀκαίρως δὲ νῦν ἐξέσσει. οὐτε γὰρ δογματὰ παρὰ τοῦ γυ-
μνασίου ἡμῶν, οὐτε τοῖς πᾶσι παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν κρίσεως τοῦ θεοῦ, δυσχερὲς τοῖς λόγους κα-
νὴν, ἀλλ' ἰσορῶν γερονότων πᾶσι τὰς ἐκκλησίας παραγμῶν, ὡς οἷόν τε διηγή-
σασθαι. ὅπως μὲν οὐκ ἔμπαρθεν μικρὸν τῶν κωνσταντίνου χρόνων, ἢ μετὰ ταῦτα
παρεφύλαττο, εἰρημα. ἐπαυλῶν μὲν δὲ ὅτι τοῖς χρόνοις τῆς παρὰ τοῖς μέ-
νης ἰσορίας.

καὶ Οἱ πᾶσι δὲ ὁσέβιον ἐπὶ θεογνῶν, τῆς ἐξουσίας ἐπαυλῶν, τὰς μὲν ἐκκλησίας κα-
τέλαβον, ἀξιώσαντες, ὡς ἐφίλω, τοῖς χρόνοις τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ ἴσον αὐτῶν, παρὰ τοῖς
τὸ οὐ πλὴν τυγνύσθαι ἐκλήσαντο πᾶσι τῶν βασιλέων. ὅς ποτὲ ἀφ' ἡμῶν ἡγῶν αὐτοῖς,
ἀπὸ κακοδοξίας, εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἐπιστρέψαντες. οἱ δὲ, τῇ δοθείσῃ παρὰ τοῖς κα-
ταχρησάμενοι, μείζονα τῆς παρὰ τοῖς βασιλέων, τὰς αὐτῶν τῇ οἰκουμένη ἐκλήσαντο δι-
χόθεν ὁρμάμενοι, ἐν τῇ τῆς παρὰ τοῖς βασιλέων αὐτοῖς ἀξιώσεως δόξης, καὶ ἐν τῇ
παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπεχθίας. ὅτι αὐτοῖς ἐκείνους, ἐν τῇ σπουδῇ ἡμῶν πᾶσι
ζητοῦμεν δόγμα, ἀντέπεσε, παρὰ τοῖς μὲν, πλὴν ἀθανάτου χρόνους διέδοξ-
λον, καὶ ὡς ἀναξίου παρὰ τοῖς ἐπισκοπῇ, καὶ μὴ ὡς ὑπὸ ἀξιοπίστον γενησὶν μὲν.
ἐπεὶ ὅτι ἐκείνους κρείττων τῆς ἀξιώσεως ἐδείκνυτο, ἐγκρατῆς γὰρ τῇ ἀξιώσεως ἐκ-
κλησίας ἡρόμηνος, ἀκαίρως ὑπὸ τῇ ἐν νικαίᾳ πίστεως ἡγωνίσθη. ὅτι οἱ πᾶσι
δὲ ὁσέβιον παυδῶν ἐπὶ τοῖς ἀθανάτοις μὲν σπουδῇ παρὰ τοῖς βασιλέων, ἀξίως δὲ κατὰ τὰς
εἰς πλὴν ἀξιώσεως. οὐτω γὰρ μόνως διωκόμεν τῇ τοῦ ὁμοιοῦς πίστιν ἐκλήσαντο
παρὰ τοῖς πᾶσι πλὴν ἀξιώσεως. ἐργαζόμενοι οὐκ ὁσέβιος ἀθανάτου, δὲ παρὰ τοῖς
αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀμφοῖν αὐτοῖς, παρὰ τοῖς μὲν παρὰ τοῖς βασιλέων. ἐξωθεν δὲ διηγεῖται. ἐπεὶ δὲ ἀθα-
νάσιος ὁσέβιον ἐπὶ τοῖς ἀθανάτοις, κατὰ τοῖς ἀξίως πεισθῆναι τὸν βασιλέα, δὲ ἀξίως μὲν
εἰς παρὰ τοῖς πᾶσι ἀξίως, καὶ κατὰ τοῖς αὐτοῖς εἰς τῇ ἀξιώσεως παρὰ τοῖς πᾶσι καὶ τῇ
μὲν ὅπως ἀξίως, καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς πᾶσι. παρὰ τοῖς πᾶσι ὅτι ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν
ταραχῇ. καὶ γὰρ πάλιν πλὴν εἰρήνῃ οἱ οἰκεῖοι τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῖς πᾶσι. ὁσέβιος
μὲν οὐκ ὁ παμφίλου φησὶν, ἀλλ' ὡς μὲν τῇ ἐκλήσαντο, παρὰ τοῖς αὐτοῖς παρὰ τοῖς
αὐτοῖς, πλὴν αὐτοῖς μὴ παρὰ τοῖς πᾶσι, ἀλλ' ὡς καὶ διηγεῖται δόξαν ἐκλήσαντο. ὅτι τὰς
αἰτίας λέγειν ἐκκλησίαν, μὴ σπουδῇ τοῖς ἐν νικαίᾳ ἐκλήσαντο. ὡς ὅτι ἡμεῖς ἐκ
ἀφ' ὧν παρὰ τοῖς πᾶσι ἀξίως, ἀλλ' ὡς μὲν τῇ ἐκλήσαντο οἱ ἐπισκοπῇ παρὰ τοῖς πᾶσι
ἐργαζόμενοι, ἢ τῇ ὁμοιοῦς λέξις ἵνα δὲ διατάσσῃ. πᾶσι μὲν κατὰ τοῖς μὲν καὶ ἀ-
κριβοῦς μὲν, τῇ καὶ ἀξίως πόλεμον ἡγῶν. νυκτομαχίας τὲ ὁσέβιον ἀπείχε-
ται γινώσκοντα. ὁσέβιον γὰρ ἀξίως ἐφάνητο νοοῦντες, ἀφ' ὧν ἀξίως βλασφημεῖν
ὑπελάμβανον. οἱ μὲν γὰρ ὅτι ὁμοιοῦς πλὴν λέξιν ἐκκλησίαν, τῇ ἐκλήσαντο, καὶ μον-
αχοῖς δόξαν εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς παρὰ τοῖς μὲν ἀνόμιζον. καὶ ἀφ' ὧν
βλασφημίας ἐκλήσαντο, ὡς ἀναρῶντες πλὴν ὑπαρξῶν τῇ ὑπὸ τῇ θεῷ. οἱ δὲ πάλιν
τῇ ὁμοιοῦς παρὰ τοῖς μὲν, παρὰ τοῖς εἰσάγον τοῖς ἐτέροις νομίζοντες, ὡς ἡμῶν
σημὸν εἰσάγοντες, ἀξίως ἐπὶ τοῖς καὶ ἀνόμιζον. καὶ ἀφ' ὧν ἀξίως ἐκλήσαντο, τῇ
παμφίλου δὲ ὁσέβιον, ὡς τῇ ἐν νικαίᾳ πίστιν παρὰ τοῖς πᾶσι. ὁσέβιος ὅτι, πλὴν μὲν
ἐν νικαίᾳ πίστιν οὐ φησὶ παρὰ τοῖς πᾶσι. ἀφ' ὧν δὲ ἀξίως, ὡς τῇ ἐκλήσαντο δόξαν
εἰσάγον-

πύλας. ταῦτα ἀκούσας ἡ κωνσταντία, ὅτι μὴ παρῆνεν ὁ βασιλεὺς, ἔπει-
 σεν αὐτὴν εἰσελθεῖν. συμβαίνει δὲ χαλεπὴ νόσος περὶ κωνσταντίαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς σίμωχως ἐξέτισεν αὐτὴν ἐπεσκεπτεῖτο. ὅτι ἡ γυνὴ ἐκ τῆς νό-
 σου χαλεπώτερον διετέθη, διήσκειν δὲ παρῆνεν, ὡς βασιλεὺς, τὸ
 παρῆνεν μὴ παρῆνεν αὐτὴν ἀποδιδόναι καὶ ἀλγύβαν, καὶ ὡς ὅτι εἴη παρῆνεν
 βασιλείῳ αὐτῇ. ἡ μὲν οὖν, μετ' ὅσον πολὺ τεθνήκει. ὁ δὲ παρῆνεν, ἐν τοῖς οἰκει-
 οῖς τῆς βασιλείας ἐπάτητο. καὶ δὴ καὶ βασιλεὺς τὸ παρῆνεν αὐξήσας, τοῖς αὐτοῖς
 ἀναφέρει λόγους παρῆνεν τῆς βασιλείας, οἷς παρῆνεν αὐτῇ ἀδελφίῳ ἐξήσαστο
 παρῆνεν, φάσκων μὴ δὴως φρονεῖν ἐξείον, ἢ ὅτι σιωπῶν δοκεῖ ἔχοντα τὸ αὐ-
 τὸν καὶ παρῆνεν, σιωπῶντος τοῖς, καὶ μὴ δὴως συκοφαντεῖσθαι τοῖς,
 ξένῳ καὶ φαίνετο. ὁ βασιλεὺς, ὡς παρῆνεν τῆς παρῆνεν λεγόμενα. καὶ εἰ ἐξείον,
 ἔφη, σιωπῶν τῇ σιωπῶν, καὶ εἰ τῇ ἐκείνης φρονεῖ, δέξομαι τε αὐτὸν εἰς παρῆ-
 νεν, καὶ ὡς ἡμῶν ἐκπέμψω ὅτι τὸ ἀγένητον. ταῦτα ἔλεγε, καὶ αὐτὴν παρῆνεν
 αὐτὸν ἐξήσαστο. Νικήτης κωνσταντίνος, μέγιστος, σεβαστός. Πόλεμος μὲν ἐδὴ καὶ
 ἦν τῇ φερόμεν, ὅπως αὐτὸν εἰς τὸ ἐμὸν παρῆνεν ἀφίκοιτο, ἵνα τὸ ἡμέτερος θεός
 ἀπολαύσῃ διωγηθείς. θαυμάζομαι ὅτι σφόδρα, μὴ παρῆνεν ἡμῶν πεποι-
 κότε. δὴ καὶ νῦν ὅτι παρῆνεν δημοσίου, εἰς τὸ ἡμέτερον παρῆνεν ἀφίκοιτο
 ἐπελθόντι. ὅπως αὐτὸν τὸ παρῆνεν ἀφίκοιτο καὶ ὅτι παρῆνεν τυχόν, ὅτι τὸν πα-
 ρείδα ἀφίκοιτο διωγηθείς. ὁ θεός σε δὴ φυλάττοι ἀγαπήσει. ἐδόθη τῇ παρῆνεν
 καλῶν δεκεμβρίων. ὅτι αὐτὴ μὲν εἰς παρῆνεν τῆς βασιλείας ἐπιστολή. θαυ-
 μάσαι δέ μοι ἔπεισι τὸν ἀποδιδόναι καὶ τὸν ζῆλον ὃν εἶχεν ὁ βασιλεὺς παρῆνεν
 ἐξείον. φαίνετο γὰρ ἀφίκοιτο τῆς ἐπιστολῆς, ὡς παρῆνεν αὐτὸν ὅτι μετὰ τοῖς παρῆ-
 νεν, ἀφίκοιτο ὡς μέμψομαι. ὅτι παρῆνεν αὐτὸν παρῆνεν, μὴ παρῆνεν ἐξείον
 παρῆνεν εἰς τὸ ἀγένητον. ἐξείον μὲν οὖν δεκεμβρίων ὁ βασιλεὺς τῇ παρῆνεν
 μετ' οὐ πολὺ παρῆνεν ὅτι τὸν κωνσταντίνου πόλιν. συμπαρῆνεν ὅτι αὐτὴν καὶ ἀφί-
 κος, ὃν κατῆλθεν ἀγένητος, ὅντα ἀφίκοιτο, ὅτι κατῆλθεν τοῖς παρῆνεν ἐξείον. δέχεται
 οὖν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰς παρῆνεν, καὶ ἐπεισάγει εἰς τὴν πόλιν σιωπῶντος. ὅτι ὁ
 σιωπῶντος, ἐπὶ μὲν ὁ βασιλεὺς ἐξήσαστο αὐτοῖς ὅτι παρῆνεν ὅτι πῆνεν ἐκείνου.

καὶ οἱ δὲ βιβλίον σιωπῶντος, ὁ βασιλεὺς παρῆνεν ὅτι παρῆνεν ὅτι παρῆνεν.
 Τὸν ἀφίκοιτο, καὶ παρῆνεν παρῆνεν ὅτι παρῆνεν, βασιλεὺς κωνσταντίνος, ἐξείον καὶ
 ἀφίκοιτος. κατὰ τὸν παρῆνεν ὅτι παρῆνεν, βασιλεὺς κωνσταντίνος, ἐξείον καὶ
 μετὰ τὸ ἐξείον πῆνεν, καὶ ἐξήσαστο ὁμολογοῦντος παρῆνεν, οὕτω παρῆνεν καὶ αὐ-
 τοῖς, καὶ οἱ ὡς ἡμῶν, ὡς παρῆνεν. παρῆνεν εἰς ἕνα θεόν, παρῆνεν παρῆνεν
 παρῆνεν, καὶ εἰς κύριον ἰησοῦν χριστόν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν ἐξ αὐτοῦ παρῆνεν τῆς αἰ-
 νων γενημένην θεὸν λόγον, δι' οὗ τῇ παρῆνεν ἐγένητο, τῇ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τῇ
 ἐν τῇ γῆς. τὸ κατελθόντα καὶ ἄρξασθαι, καὶ παρῆνεν καὶ ἀναστῆναι, ὅτι ἀρξάμενος
 εἰς τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι πάλιν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ ἀγίον πνεῦ-
 μα, καὶ εἰς ἄρκος ἀνάστασιν, καὶ εἰς ζῶντος μνησθῆναι αἰώνος, ὅτι εἰς βασιλείαν ὡραίων,
 καὶ εἰς μέγα καὶ δοξασιὴν ἐκκλησίᾳ τῇ θεῷ, τὸ παρῆνεν ὡς παρῆνεν. ταῦτα δὲ τὸ
 πῆνεν παρῆνεν ἐκ τῆς αἰῶνος ἀφίκοιτος, λέγοντος ὁ κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς.
 παρῆνεν μαθηταῖς παρῆνεν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ πῆνεν αὐτοῖς εἰς ὄνομα ὁ παρῆνεν,
 καὶ τῷ

λεξανδρίας, εἰς τὴν κωνσταντινου πόλιν κομιζόμενον καὶ τούτων λεγομένων, τῶν
ἀθανασίου ἀκηκοέναι ἀδαμνίου, ἀννουβώνα, ἄρβαθίωνα, καὶ πέτρην τοῖς ὅπτι-
σχύποις. ἀλλὰ γὰρ ἰσχυρὰ διαβολὴ, ὅταν ὁ διαβόλων ἀξιοπίστος ᾖ. τούτω γὰρ σὺν-
αρπαγῆς, καὶ εἰς θυμὸν ἀρθεῖς, ἐν δόξῃ αὐτοδιδόν τὴν ἀθανάσιον τῆς γαλλίας κε-
λεύσας οἰκεῖν. φασὶ δὲ ἕντες τούτω πεποιηκέναι τὴν βασιλέα, σκοπῶν τῆς ἐνωπίου
τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι τὴν ἀθανάσιος πάλιν κοινωνήσας τοῖς πᾶσι ἄρτον ἐξέβρεπε.
ἀλλ' ὅτι μὴ ἐν πειθερῇ τὴν γαλλίαν διέπειθεν.

λζδ Οἱ δὲ ἐν κωνσταντινου πόλιν συναθροέντες ὁπίσχοι, καὶ μὲν κεχρον τὸν ἀγ-
κύριον τὸ ἐν τῇ μικρῇ γαλατῇ καθεῖλον, δι' αἵτιαν τοιαύτην. ἀγέριος ἦν ἐν κα-
παδοκίᾳ σοφιστικὴν μελιὼν, τὴν μὲν κατέλεπε. χριστιανίζον δὲ ἐπηγὴν γῆν. ἐπε-
χείρδ' δὲ καὶ λόγους συγχεύον, οἱ μέγρι νῦν φέρονται, δι' ὧν δὲ ἄρειος Ἰωάννης δό-
μα τὸν χριστὸν οὕτω λέγων (ἐπὶ) τοῦ διώταμιν, ὡς εἶρη) τῶν μαρτυρῶν, τὴν ἀ-
κρίδα καὶ τὴν κάμπην διώταμιν θεῶν, καὶ ἕτερον τούτοις τῶν πληθύνον. Ἰωάννης δὲ
ὁ ἀγέριος Ἰωαννῶν, καὶ τοῖς ὁπίσχοις τοῖς μάλιστα ἄρτων δόξαν μὴ ἀθετοῦσι.
καὶ δὴ καὶ εἰς τῆς Ἰωαννῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ διώταμιν μίας πόλεως ὁπίσχοπὴν παρθε-
μούμυρος. ἀλλ' ἱερωσιτύνης μὲν ἡσυχασε διὰ τὸ ὁπίσχοπὴν καὶ τὸν διωγμὸν.
τῶν δὲ ἐν τῇ ἐν συρία πόλεις, οἱ Ἰωαννῶν λόγους ἐπεδείκνυτο. ταῦτα γνοὺς ὁ
μὲν κεχρος, ἀντιπαρῆλθεν αὐτῷ βουλόμυρος, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πολλὰ εἰς τὸ ἐναντίον
ἐξέπεσε. ψυχὸν γὰρ ἀνδραπον ὁ σαμοθραεὶς ἐτόλμησεν εἰπεῖν τὸν χριστὸν. ταῦτα
γνόντες οἱ τότε ἐν ἱεροσολύμοις Ἰωαννῶντες, ἀγέριον μὲν ὁσένα λόγον ἐτίθεντο.
ἐπεὶ μὴ δὲ εἰς τὸν κατὰ λόγον τῶν ἱερῶν ἐτέτακτο. μὲν κεχρον δὲ ὡς ἱερωμόν, λόγον
ἀπὸ τῆς τῆς συγχεύοντος αὐτῷ βιβλίου. ὡς δὲ ἡμεῖς αὐτὸν τὰ τῆς σαμοθα-
τέως φερονόωτα, ἐκέλευον αὐτὸν μεταθέσθαι τῆς δόξης. ὁ δὲ καὶ αὐτομνησθεῖς, ἐπηγ-
γῆντο καὶ αὐτοὺς τὸ βιβλίον. ὡς δὲ αὐτοὶ διήλυντο ὁ τῶν ὁπίσχοπων σύλλογος, ὁ
βασιλέως εἰς τὴν κωνσταντινου πόλιν καλοῦντος αὐτοὺς, ὅτε δὴ τὰν πᾶσι δὲ δὲ
εἰον ἐν τῇ κωνσταντινου πόλιν παρόντων αὐτῶν τὰ καὶ μὲν κεχρον ἀνέστη. ὡς δὲ
ὁ μὲν κεχρος οὐχ' ἡρώς καὶ αὐτοῦ, κατὰ ὑπέσχετο, τὴν ἀκαρῶν συγχεύων, οἱ
παρόντες, τὸν μὲν καθεῖλον. βασιλέων δὲ ἀντ' αὐτῶν, εἰς τὴν ἀκρυβὴν ἐπεμψαν. ἀλλὰ
τούτω μὲν τὸ σύγχευμα, ὁσέριος ἐν τῇσι βιβλίοις ἀνέστειλεν, ἐξήνεγκες τὴν κα-
κοδοξίαν αὐτῶν. μὲν κεχρος δὲ ἕτερον ἐν τῇ καὶ ἑσθλὴν Ἰωαννῶν, τὴν ὁπίσχοπὴν ἀνέ-
λάβειν, εἰπὼν μὴ νενοῦσθαι αὐτῶν τὸ σύγχευμα, καὶ διατῶν τῆς σαμοθατέως δό-
ξαν λαβεῖν. καὶ πᾶσι μὲν τούτου τὰ εἰκότα καὶ ἔχοντες ἐροῦν.

λζε Τετακοσὸν δὲ ἔτος τῆς βασιλείας κωνσταντινου τούτων γνομένων ἐπληροῦτο.
καὶ ἄρτος Ἰωάννης πᾶσι αὐτὸν κατελάβων τὸν ἀνδραπον, αὐτῶν ὅλως ἐτάραξε, ὅ
ἀνδραπον λαοῦ δυσφοροῦντος, ὅτι τῇ ἄρειου κατὰ δῶν, καὶ τῶν ἀμφοῖν αὐτῶν.
καὶ ὅτι ὁ ὁπίσχοπος αὐτῶν ἀθανάσιος εἰς δόξαν ἀπέσταλτο. ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς
ἐπιωθάνετο διεσπάρθαι τὴν ἄρειον γνώμην, μετὰ πεμπτον αὐτῶν εἰς τὴν κωνσταντι-
νου πόλιν ἤκειν αὐτὸν ἐκλύσει, λόγον δώσονται, ὧν αὐτῶν ἀνακινῶν ἐπεχείρδ'. ἐπύ-
λμα δὲ τῆς ἐν κωνσταντινου πόλιν παρθεῖας ἀνδραπον ἐκκλησίας, μετὰ φαίλιν
πάλαυ ἀφ' ἑαυτοῦ. τούτων τὴν ἀνδραπον θεοφιλή ὄντα, ἡ παρὰ ἄρτον τότε γνομέ-
νη μάχη ἀνέδιδεν. ὡς γὰρ ἦκε τότε ἄρτος καὶ ὁ λαὸς, εἰς δύο πάλιν τμήματα ἐ-
μερίζε-

μερίζετο, τὰ ῥα χί τε καὶ πλὴν πόλιν ἐγήμετο· τῷ μὲν, τὸ ἐν νικητῇ πίστιν μηδαμῶς
 ὡς παλαιὰ ἔστιν, λεγόντων· τῷ δ', ὁ λόγος λέγειν τὸν ἄρτον φιλονεικούντων, εἰς ἀγῶνα
 μέγιστον κατέστη ὁ ἀγέξανδρος. καὶ μάχιστα μὲν, ὅτι Δυσέβιος ὁ νικομηδείας πολλὰ
 διηπείλει αὐτῷ, λέγων ὅσον ὁδὸν πῶ κατὰρῆσθαι αὐτὸν, εἰ μὴ εἰς κοινωσίαν δέξῃ· τὸ
 ἄρτον, καὶ τοῖς ἀμφοῖν αὐτῶν. ἀγέξανδρος δὲ οὐ τοσοῦτον ὡς κατὰρῆσθαι ἐμύθεν,
 ὅσον ἐδέδιτο ὅτι τῇ σπουδαζομένη ὡς ἀγῶνι τοῦ δόγματος. φύλακα γὰρ ἑαυτὸν
 τῷ ὄρῳ τὸν ὡδόδου νομίζων, πρὸ τοῖς ἐγίμετο, μὴ ὡς βωβηλαί τοις τύποις αὐ-
 τῆς. ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἀγωνίᾳ κατεστῶς, χαίρειν πολλὰ φερόσας τῇ ἀφαικτικῇ,
 παροφθαλμῇ τε. καὶ νηπείας μὲν στυγερὰς ἐχόμενος. καὶ τὰ παροφθαλμῇ,
 ὁδὸν ἔχοντα ἔχοντα ἔχοντα. καὶ δὴ τοιοῦτον ἐνθύμιον εἶχε. καὶ λατῶν ἐπετέλει τὰ
 δόξα, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐπὶ τῶν μόνων εἰρήνῃ, μόνον ἑαυτὸν κατὰ κλῆρον ποιήσας, καὶ
 εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσελθὼν, ὑπὸ τῷ ἱερῶν βράσειαν ἑαυτὸν ὅτι σῶμα ἐκτείνας,
 ὡς δὲ δακρύων. νύκτας τε πολλὰς ἐφεξῆς καὶ ἡμέρας τοῦτο ποιεῖν διετέλει. ἡτε-
 ρο γὰρ ὡς θεοῦ καὶ ἡγάμειναι. ἡ δὲ αἵτησις, ὡς τοιαύτη. εἰ μὲν ἀληθῆς ἡ ἄρετος
 δόξα, ἑαυτὸν τὸ ὡρισμένῳ ἡμέραν τῇ συζητήσει μὴ ὀφείδειν. εἰ δὲ, ὡς αὐτὸς ἔχει
 πίστιν, ἀληθῆς ἡ ἄρετος δόξα, ἑαυτὸν τὸ ὡρισμένῳ ἡμέραν ἄρτον τὸ ἀσέβειας δι-
 κην δίδοναι, τῷ πρὸς αὐτὸν αἵτιον κακῶς.

Τοιαῦτα μὲν οὐκ ἀγέξανδρος ἤνχετο. ὁ βασιλεὺς δ' ἀπόπειραν ἄρετος ποιή-
 σα, ὡς ἔλεγε, ὅτι τὰ βασιλεῖς αὐτὸν μεταπέμπεται, ἡρώτα τε, εἰ τοῖς ὅροις ποι-
 χεῖ τὸ ἐν νικητῇ ὡδόδου. ὁ δ', ἐπὶ μὲν μηδὲν μνησθῆς, ἐπὶ αὐτῷ ὑπέγραφε τὰ ὡς
 τῆς πίστεως ὁρμαίνοντα σοφιστὰς. καὶ ὁ βασιλεὺς θαυμάσας, καὶ ὅρκον ἐπέφε-
 ρεν. ὁ δ', καὶ τοῦτο ὡς ὡδόδου ἐποίησε. ὡς δ' ἔχοντα ἔτεχνετο γράφων, ὡς ἡκούσας,
 ἐστὶ ταῦτα. κατὰ γράφας, φησὶν, ὁ ἄρτος ἐν χερσὶν ὡς εἶχε δόξαν ὑπὸ μάχης ἐ-
 φερεν. ὡς μὲν τὸ ἀληθῶς οὕτω φρονεῖν, ὡς καὶ γεγραφένως εἶη. τοῦτο μὲν οὐκ οὐ-
 πω γεγνησθαι ἀκοῇ, γράφας ἔχω. ὅτι μὲντοι καὶ ὅρκον ἐπέθηκε τοῖς γραφῆσιν ἐκ
 τῷ ὅτι πρὸς αὐτὸν τὸ βασιλεὺς ἀνέχεσθαι. πιστὸν δὲ ὁ βασιλεὺς δεχόμενος αὐ-
 τὸν ὑπὸ τοῦ ὅτι σῶμα καὶ πᾶσι πᾶσι πόλεως ἀγέξανδρος, εἰς κοινωσίαν ἐκλήθεον.
 σαββάτου δ' ἐν τῷ ὅτι ἡμέρα, καὶ τῇ ἐξῆς παροφθαλμῇ στυγερὰς. δίκη δ' ἐπι-
 κολούη τοῖς ἄρετος ὁρμαίνουσιν. ὡς γὰρ ὅτι τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, ἐδορυφο-
 ρήτο μὲν ὑπὸ τῷ ὡς Δυσέβιον, ἀφ' ἡμέρας τότε τὸ πόλεως ὡς ὡς τε. ὅτι
 ἐπεὶ ἐγήμετο πλησίον τῆς ὅτι γεγραμμένης ἀγῶν καὶ πᾶσι πᾶσι, ἐνταῦθα ὁ πορφυρεὺς ἱ-
 ερὸς κίων, φόβος ἐκ τῆς ὡς ὡς, κατεῖχε τὸ ἄρτον. ἐν τῇ φόβῳ, τὸ γὰρ
 εὐδὲς ἐκινετο πᾶσι πᾶσι, ἐξ ὅτι μὲν τε εἰ ἀφ' ὅτι πᾶσι πᾶσι, μαθὼν τε εἰ ὅτι
 ἀδελφῆς ἀγῶν καὶ πᾶσι πᾶσι, ἐκ τῆς ὡς ὡς. λαμβάνει οὐκ λιποθυμία τὸ ἀν-
 δροπον. καὶ ἅμα τοῖς ἀφαικτικῇς ἐν τῇ παροφθαλμῇ ἐκ πᾶσι πᾶσι,
 καὶ ἅμα τὸ πᾶσι πᾶσι ἐκ πᾶσι πᾶσι, καὶ τὰ λεγόμενα τῷ ἑτέρῳ. ἐν τῇ πᾶσι πᾶσι
 νῦν ἐν τῇ καὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι, ὡς ἐφύλα, ὅτι πᾶσι πᾶσι ἀγῶν καὶ πᾶσι πᾶσι,
 καὶ τὸ ἐν τῇ πᾶσι πᾶσι πᾶσι. πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι, ἐκ τῆς πᾶσι πᾶσι κατὰ
 αὐτῶν, ἀφ' ἡμέρας μὲν τῇ πᾶσι πᾶσι τὸ πᾶσι πᾶσι. τοῦτο γὰρ ἀγῶν καὶ πᾶσι πᾶσι,
 φόβος καὶ ἀγῶν κατεῖχε τοῖς ὡς τὸν νικομηδεὶα Δυσέβιον. διετέλει τὸ ἡ φήμη

δι' ὅλης τῆς πόλεως ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ τῆς συμπάσης οἰκουμένης. ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς
χριστιανισμῷ μάλλον προσετίθετο, καὶ ἀληθῶς ἐκ θεοῦ μεμαρτυρησθαι πλὴν ἐν νι-
καίᾳ πίστιν ἐφησεν, ἀφραίνετο ὅτι τοῖς γεγενοῖσι, καὶ ὅτι τεισὶν υἱοῖς, οἱ καὶ θρασυ-
ἀναγροῦς, ἐκείσιν καὶ δεκάδα ἐνιαυτῶν τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ, τῷ μὲν παλαιῷ, ὁ μὲν-
νυμον αὐτοῦ κωνσταντῖνον, τῷ ἑσπερίων μερῶν ἄρχῃ καὶ θαλάσσης ἐν τῇ παλαιᾷ δε-
κάδι τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν ὅσον χρόνον τῇ ἐφ' αὐτὸν μερῶν, τῷ δὲ πάππῳ ἐπ' αὐτὸν κων-
σταντῖνον, ἐν τῇ εἰκοσάεισθ' ἐκείνῃ κατέστησε καὶ θρασυ. τῷ δὲ νεώτερον κωνσταντα, ἐν τῇ τρια-
κοντάεισθ' ἐκείνῃ βασιλεῖ, ἐχέουσιν.

λθ' Ἐνιαυτὸς δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς δραμόντας, ὅτι βασιλεὺς ἐξηκονταπέντε ἐνιαυτῶν ὁ βα-
σιλεὺς κωνσταντῖνος, ἄρρωστος, ἀπέπληθ. καὶ ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει, ἐκ πλῆθους
ὅτι πλὴν ἕως πόλιν, ὡς φησὶν τοῖς γεγενοῖσι, τοῖς ἐκείνῃ ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ
δὲ σφοδρῶς ἐργασθῆναι νοσήματι, καὶ μὴ λυσιτελεῖν. ἀπ' αὐτοῦ ὅσον
τῆς ἕως πόλεως, εἰς πλὴν νικομήδειαν καὶ αὐτοῦ, ἐν παλαιᾷ ἀφ' αὐτοῦ, τῷ χρι-
στιανισμῷ μεταλαμβάνει βασιλείας, ἀφ' αὐτοῦ τε ὅτι τοῦτο γένος, ἀφ' αὐτοῦ
ποιεῖται, ἐν αἷσι τοῖς μὴ τῆς πόλεως, καὶ κληρονομοῖ τῆς βασιλείας ἐκείνης, καὶ αὐ-
τῶν, αὐτοῖς τοῖς κληροῖς διένειμε. πολλὰ δὲ καὶ τῇ ῥώμῃ πόλιν τῇ ἐαυτοῦ ἐπ' αὐ-
τῷ παλαιᾷ καὶ αὐτοῦ, τῷ δὲ ἀφ' αὐτοῦ ἐκείνῃ πρὸς αὐτοῦ, δι'
ὅσον ἄρως ἀνακρίσθαι, οὗ καὶ μικρὸν ἐμπαροῦν πεποιθὲν μὴ μὴ, ἐν-
τειλάμενος μηδὲν ἑτέρῳ, ἢ ὅσον ἡ τῇ ἀνατολῇ ἄρχῃ κωνσταντῖν, εἰς τῶν
χειρὶς βολῆν. μὴ δὲ ὅσον τῷ ἀφ' αὐτοῦ, ὅσον ἡ μέγας ὅσον τοῖς, τὸν εἶον ἀ-
πέλιπε. τῷ μὴ τοῖς ἡ τῇ τῷ τῷ, πρὸς αὐτοῦ, πέμπεται οὗτο δὲ
πρὸς τῷ ἐφ' αὐτὸν, ὁ κωνσταντῖν μὴ τοῦ τῷ τῷ.

μδ' Τὸ δὲ σῶμα τοῦ βασιλέως οἱ ὅσον τῷ χρυσῷ ἐν τῇ λαοῖν, ὅσον πλὴν
κωνσταντίνου πόλιν διέκομισαν. ἀπ' αὐτοῦ τε ἐν τοῖς βασιλείοις ἐφ' αὐτοῦ, καὶ ἀφ'
ἡμῶν τοῦτο ἐποίησαν, ἕως τῆς τῷ ἡ τῷ αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ. μὴ δὲ ἡ αὐτοῦ ἐκ τῷ ἀ-
νατολικῷ μερῶν ὅσον τῷ κωνσταντίνου, καὶ τῆς βασιλείας ἡ τῷ τοῦ, ἀπ' αὐτοῦ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπ' αὐτοῦ τῷ ἀποστόλων, ὡς δὲ αὐτοῦ τοῦτο πεποιθήκει, ὅπως αὐ-
τοῖς βασιλεῖς τε καὶ ἱερεῖς τῷ ἀποστολικῷ λαῷ μὴ ἀπολιμπανέτω. ἐξῆσε δὲ
ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος, ἐπὶ ἐξηκονταπέντε. ἐβασίλευσε δὲ, ἐπὶ τριακοντα ἔτη. ἐτε-
λεύτησε δὲ ἐν ὑπαίφῃ φιλικιανῶν, καὶ αὐτοῦ, τῇ δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτοῦ μὴ
νός. τοῦτο δὲ αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ ἔτος τῆς ἀφ' αὐτοῦ ἐβδόμητος ὁ δὲ οὗτο οὗτο
αὐτοῦ δὲ ἡ βίβλος χροῖον ἐτῶν ἐνός πρὸς τοῖς τριακοντα.

Τὰ δὲ ἐν τῇ ἐν δὲ αὐτοῦ βιβλίῳ.

- α' Προφῆται, δι' αὐτῶν τῷ παλαιῷ καὶ τῷ νεώτερον βιβλίον ἀναγινώσκοντες.
β' Ὡς οἱ παλαιῶν τῷ νικομήδειας ὅσον τῷ αὐτοῦ τῷ ἀφ' αὐτοῦ ἀποδοῦναι εἰς
καὶ δόγμα, αὐτοῦ τῷ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ.
γ' Ὡς ἀθανάτος κωνσταντίνου τοῦ νεώτερου χροῖον ἀφ' αὐτοῦ, πλὴν ἀφ' αὐ-
τοῦ ἀφ' αὐτοῦ.

Ως τελευτήσαντος Δυσείους τ' παμφίλου, ἀνέκλιος τ' ὀπίσκειν καὶ ἑρφίας διεδέξατο
 Περὶ τῆς κωνσταντίνου τῆς νεωτέρου τελευτῆς.

Ως δὲ ἄνδρος ὁ κωνσταντίνου πόλεως ὀπίσκειν τελευτῶν, ὑπὸ ψήφον πεποίη-
 κε παῦλον, καὶ μακεδόνιον.

Ως ὁ βασιλεὺς κωνσταντίνος παῦλον τ' παρεκλήθηεν ὀπίσκειν ἐκβλήν. Δυσ-
 εῖω δὲ, εἰς τὴν νικομηδείας μεταπεμφθέντι, τ' ὀπίσκειν κωνσταντίνου πό-
 λεως ἐνεχείρισεν.

Ως Δυσείος ἐτέραν σιλόδον ποιησάμενος ἐν ἀντιοχείᾳ τ' συείας, ἐτέραν ἐκ-
 θεσιν πίστεως ὑπαγροβιῶναι ἐποίησε.

Περὶ Δυσείου τοῦ ἐμισσηνοῦ.

Ως οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ βυζυγόντες ὀπίσκειν, δὲ τ' πρῶτα ἰσχυροῦ τ' ἀγέδωδον
 Δυσείον τ' ἐμισσηνὸν, γρηγόριον χερσονήσους, τ' τῆς ἐν νικαίᾳ πίστεως φρε-
 σιν ἐπεποίησαν.

Ως γρηγόριος μὲν χερσονήσους εἰς ἀγέδωδον κατελήγοντος, ἀθανάσιος
 ἐφυγῆν.

Ως Δυσείου τελευτήσαντος, ὁ ἐν κωνσταντίνου πόλεως λαὸς, παῦλον αὐτῆς ἐνε-
 γράνισε. ὥς οἱ ἄρφαροι μακεδόνιον παρεβλήοντο.

Περὶ τῆς ἐρμολέως τ' γραμματικῆς ἀναγνώσεως, καὶ ὅπως πάλιν δὲ τὸν δὲ ἐξέωσθη
 παῦλος τ' ἐκκλησίας.

Οἱ οἱ ἄρφαροι, γρηγόριον τῆς ἀγέδωδον μεταστήσαντες, γέωργιον ἀπέστειλαν.

Ως ἀθανάσιος καὶ παῦλος εἰς τ' ῥώμην πρῶτον ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ γράμμασιν ὀχυρω-
 γέντες τ' ὀπίσκειν τοῦ ἰουλίου, κατέλαβον αὐτῆς τοῖς ἰδίους δόξοις.

Ως ὁ βασιλεὺς πρῶτον ἀπέστειλεν δὲ φιλίππου τ' ἐκ τ' ἑαυτοῦ, ἐξέωσθη τ' παῦλον, καὶ
 εἰς δὲ οὐρανὸν πεμφθῆναι μακεδόνιον δὲ, ἐν δόξοις ἵσταται.

Ως ἀθανάσιος φοβηθεὶς τὰς τῆς βασιλέως ἀπειλὰς, ὅτι τ' ῥώμην ἀνέδραμον.

Ως ὁ τῶν ἑσπερίων βασιλεὺς ἐξήγησε πρῶτον τῶν ἀδελφῶν πεμφθῆναι τοῖς λόγον
 δώσαντας πρὸς ἀθανασίου, καὶ παύλου. καὶ οὕτως ἐτέραν οἱ πεμφθέντες ὑπηγ-
 ράσαν ἐκ θεσιν πίστεως.

Περὶ τῆς μικροσίχου ἐκθέσεως. Περὶ τῆς ἐν ἑρφίᾳ βυζυγίου.

Απολογία ὑπὲρ Δυσείου τοῦ παμφίλου.

Ως τῆς ἐν ἑρφίᾳ βυζυγίου ἀποδόσεως τ' δόξον ἀθανασίῳ καὶ παύλῳ, καὶ τ' βα-
 σιλέως τ' ἐφ' ἧς μὴ δεχόμενοι, πόλεμον ὁ τῶν ἑσπερίων ἠπείλησε βασιλεὺς.

Ως φοβηθεὶς ὁ κωνσταντίνος τὰς ἀπειλὰς τῶν ἀδελφῶν, δι' ὀπίσκειν ἐκάλεισε τ' ἀθα-
 νάσιον, καὶ εἰς τ' ἀγέδωδον ἐπεμψεν.

Ως ἀθανάσιος ὅτι τὴν ἀγέδωδον δὲ τῶν ἑσπερίων πρῶτον, ὑπὸ μαζί-
 μου εἰς κοινόναν ἀνεδέχθη, καὶ βυζυγίον ὀπίσκειν, τὰ ἐν νικαίᾳ κυροῦσθαι

βυζυγίου.

Περὶ τῶν πυρρῶν, μακεδόνιον καὶ μεθανίονος.

Ως τὸ βασιλέως τῶν ἑσπερίων τελευτήσαντος, αὐτῆς ἐν ἰδίῳ ἐξεβλήθη τῶν
 παύλος δὲ ἀθανάσιος. καὶ ὥς παῦλος μὲν εἰς δόξον ἀνέδραμον, ἀνέρεθη ἀθα-
 νάσιος δὲ, ἀπέδρα.

- κζ' Ως μακεδόνιος τῷ θρόνου ἐπιλαβόμενος, πολλὰ κακὰ τοῖς μὴ φρονοῦσιν τοῖς αὐτῷ πεποίηκε.
- κη' Περὶ τῶν γερονότων ἐν τῇ μεγάλῃ ἀνδρείᾳ, ἀπὸ γεωργίου τοῦ ἀφάνου, ἐκ τῆς ἀθανάσιου διηγήσεως.
- κθ' Περὶ φωνίου τῷ αἰρεσιάρχου.
- λ' Περὶ τῶν ἐν σιρμῶ ἐκλεθίστων πίστεων, προοσία τῷ βασιλέως κωνσταντίνου.
- λα' Περὶ οἰοῦ τοῦ κουδρουβίου.
- λβ' Περὶ τῆς ἡτῆς μαγνητίου τῷ τυράννου.
- λγ' Περὶ τῶν ἐν δροσουργείᾳ τῷ παλαιστίνης ἰουδαίων.
- λδ' Περὶ γάλλου τοῦ καίθρος.
- λέ' Περὶ ἀετίου τοῦ σύρου, τῷ διδασκάλου δυνομίου.
- λς' Περὶ τῶν ἐν μεδιολάνῳ ἐκδόδου.
- λζ' Περὶ τῆς ἐν δριμυλῶ στυγερῶ, καὶ περὶ τῶν ἐκεῖσε ἐκλεθίστων πίστεων.
- λη' Περὶ τῆς μακεδονίου ὠμότητος, καὶ περὶ τῶν δι' αὐτὴν γερονότων ταραχῶν.
- λθ' Περὶ τῶν σελευκείων τῆς καίθρος στυγερῶ.
- μ' Οὗ ἐν τῇ κατὰ σελευκίαν ἐκδόδῳ, ἀκάκιος ὁ καίθρος, δῆλως ὑπερηράδισεν ἐκδοῦν πίστεως.
- μα' Ως τῷ βασιλέως ἐπαρρησιάζοντος ἐκ τῶν ἐσπερίων μερῶν, οἱ περὶ ἀκάκιον ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει ἐναρξάντες, πλὴν ἐν δριμυλῶ πίσει ἐκύρωσαν, παρορνεύοντες αὐτῇ καὶ δῆλα ἰνὰ.
- μβ' Ως κατὰρξάντος μακεδονίου, δυνόξιος πλὴν ἐπιτοκίην κωνσταντίνου πόλεως κατέχεν. μγ' Περὶ διδακτοῦ τοῦ σεβασίου ἐπιτοκίου.
- μδ' Περὶ μαγνίου τῷ ἀντιστοχίας ἐπιτοκίου.
- με' Περὶ τῆς μακεδονίου αἰρέσεως.
- μς' Περὶ τῶν ἀπολιναριστῶν, καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν.
- μζ' Περὶ τῶν κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως τελευτῆς.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΜΟΣ Β΄.

Δουφίνος τῇ ῥαμψῶν γλώττῃ πλὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἐκλάζας, περὶ τοῖς χρόνοις ἐπιλαλήθη. καὶ γὰρ κατὰ ἀθανάσιον νομίζετο τὸ τελευτῶν τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου γενησῶν. ἀγνοοῦν καὶ τὸ ἐν γαλιλαίᾳ γηρομνύειν αὐτὸν εἰσορῶν, καὶ ἕτερα πλείονα. ἡμεῖς οὖν περὶ τὴν ἐν οὐφίνῳ ἀκολουθήσαντες, τὸ περὶ τὴν καὶ τὸ δόξιν τῆς ἱστορίας βιβλίον, ᾧ ἐκείνῳ ἐδόκει ἐνεργεῖν φανερῶς. ἀπὸ τῆς τείτου ἀρετῆς τοῦ ἐκδόμου βιβλίου, καὶ μὴ περὶ οὐφίνου λαβόντες. καὶ δὲ, ἐκ ἀφώρων στυγαργήντες. ἰνὰ τὸ, καὶ περὶ τῶν ἐν ζώντων ἀκούσαντες,

[illegible]

Τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου τελευτήσαντος, οἱ αὐτοὶ δ' ὅσπερ οἱ νικητὲς, καὶ β3
 θεογονικῶς ἐπίσχεπον καὶ ἐπὶ δὲ ἀρχαῖς νομίσαντες, ἀγῶνα ἔθεντο
 πῶς τῷ ὁμοιοῦσι πῶς ἐκ βαλάν, ἀντιστάσαν δὲ τῷ ἀρχαῖς. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔμελλον
 τοῦτον οὐκ ἀνδρῶν, εἰ μὴ ὑπονοήσῃ ἀθανάσιος. αὐτὰρ ὅτι καὶ ἐκ βαλάν οὐ
 πούρῃς ἡρώδης, ὅς τις ἀρείου ἀνακλήσεως αἴτιος μικρὸν ἔμ-
 παρθεῖν ἐρεῖν. πῶς δὲ τοῦτο ἐρεῖν, καὶ ἔμελλον. πῶς ἀρχαῖς οὐκ ἔμελλον
 εἰς τὴν ἀρχαῖαν αὐτοῦ βασιλέως παρθεῖν κωνσταν-
 τῶς αὐτοῦ βασιλέως ἦν. ὁ δὲ τοῦτο ἀρκῶς γεγραμμένον, ὅτι ἐβούλετο. τῆς γὰρ
 ἐφ' ἧς βασιλεύει ἐπέτερεν ἡ ἀρχαῖς, ἀρχαῖς ἡμεῖς ἦν τὸν παρθεῖν. πῶς ἡ-
 σίας δὲ μετεδίδου πολλῆς, εἰς τὴν βασιλέα παρθεῖν εἰσέναι ἐκ βαλάν. ἡ τοῖ-
 νυν δοθέντα πῶς ἡσίας, γὰρ ἐκ βασιλέως κατέστησεν τῇ τε τῷ βασιλέως γα-
 μετῇ, καὶ τοῖς ἀνδράσι αὐτῆς. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔμελλον τῷ παρθεῖν τῷ κοιτῶ-
 νων τοῦ βασιλέως ἀνδράς, ὅς ὄνομα αὐτοῦ δ' ὅσπερ οἱ. τοῦτον ὁ παρθεῖν σιωπῶ-
 ντα τῆς ἀρείου δόξης (ὡς περὶ). ἐκ δὲ τοῦτον, καὶ οἱ λοιποὶ τῷ ἀνδράς, αὐ-
 τοῦ παρθεῖν ἀνέπειθον. οὐ μὲν ἀλλὰ ἐκ τῷ βασιλέως γαμετῇ, ἀρχαῖς τῷ ἀν-
 δράς, καὶ τοῦ παρθεῖν, τῇ ἀρείου δόξει παρθεῖν. μετ' οὗ πολὺ δὲ καὶ ἐπὶ αὐ-
 τῷ τῷ βασιλέα διέβαινε τὸ ζήτημα τοῦτον, γὰρ φανερόν ἐστι βασιλέα, παρθεῖν μὲν
 τοῖς καὶ τῷ βασιλέα γρατευσμένοις. ἐπειτα ὅτι, διεδόθη καὶ εἰς τὴν πλῆθιν τῆς πό-
 λεως. δι' ἧν δὲ αὐτοῦ δόξης ἐκ μὲν τοῖς βασιλείοις, οἱ δὲ κοιτανῆται ἅμα
 τῷ γαμετῇ. ἐκ δὲ τῇ πόλει καὶ ἐκ τῇ οἰκίᾳ, ἀρχαῖς πόλεμος αὐτοῦ. διέτερεν
 οὐκ ἀρχαῖς τῷ καὶ, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ ἀρχαῖς ἐπὶ χῆρας τῇ καὶ πόλεως. καὶ ὡς ἀπὸ τῆς μικροῦ
 γαμετῇ πῶς ἀρχαῖς τὸ ζήτημα, εἰς φιλονεικίαν τοῖς ἀκούοντες ἡ ἀρχαῖς. ἐκαστος
 γὰρ τῷ πῶς ἀνδράς τῷ ἀρχαῖς πῶς αἰτίαν, παρθεῖν ἀνδράς εἶχε ζήτησεως.
 καὶ ἅμα τῇ ἐρωτησῇ, ἐρεῖν ἐβούλετο. ἐκ τῆς ἐρεῖς, παρθεῖν ἀνδράς ἀπὸ τῆς αἰτίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μὴ οὕτως ἔσται ἀνατολικὰ πόλεις ἐγγύεσσι. αἱ γὰρ ἐν ἰσχυροῖς καὶ ταῖς ἐσπέραις μέ-
 ρη τέως ἡσύχαζον. τοῖς ὕροις γὰρ τοῖς Ἰησὺ ἐν νικαίᾳ βυθόδου παύσασθαι ἐν
 ἡμέτερον. ὡς οὕτως ὁξυφθὲν τὸ παρῶν, ἐπὶ τῷ χεῖρον ἐπέδωκε, πτωχεύοντες οἱ παῖ-
 δίστειον τὸ νικομηδεῖα, ἔρμαιοι ἡρώων τοῦ πτωχῆς πολλῶν τραχυν. οὕτω γὰρ
 μόνως διδάσκει Ἰησὺς ἀπεξαιρέτως ἐπίσχετον ἀναδείξαι τὴν αὐτῶν δόξης ὁμόφρο-
 να. ἀλλὰ τότε μὴ ἐφθασεν ἐπονηθῆναι εἰς αὐτῶν ἀθανάσιος, ἐνὸς τῶν αὐγούτων
 ὠχυρωμένος γράμμασιν, ἀπὸ τοῦ ἀπεξαιρέτως λαῶν κωνσταντίνος ὀνόματος ὁ δὲ πα-
 τεὶ ὁμώνυμος, ἐν τῇ ἐν γαλλίᾳ τριβέρεως ἐπεμψεν. ἐστὶ δὲ ταῦτα τὰ γράμματα
 ταῦτα ὑπολείπεται γράμματα.

Κωνσταντῖνος καὶ ὁ πατριάρχης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας. Οὐδὲν
 ἦεν ὑμετέρας ἱερᾶς ἐνοίας ἀποπεφωγμένα εἰς γνώσιν οἴμου, ἀλλὰ τοῦτο ἀθανά-
 τιον, τὸν δ' ὡσεὶ σκυλητόν μόνον ὑποφήτω πρὸς κερθὸν εἰς τὰς γαλήνας ἀπεστάλ-
 θαι. ἵνα ὅτι ἢ ἀρεϊότης τῇ αἰμοδόρυν καὶ πολεμίων αὐτῷ ἐχθερῶν, εἰς κίνδυνον
 ἦεν ἱερᾶς αὐτῶν κεφαλῆς ἐπέμνον, μὴ ἄρα δεῖ τῇ φαύλων ἀφροσύνης ἀνήκε-
 σα ὑποστῆναι. πρὸς δὲ δευπαΐζαντα ἴδιον ταῦτ' αὐτῶν ἀφῆρέθη τῇ φαρύγγει ὧν ὅτι
 κελυμένων αὐτῶν ἀνδρῶν ὑπὸ ἐμοὶ δεξιάν κελύθει ὥστε ὡς ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐν
 ἣ διέτειθεν, πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐμπλεονάζειν, εἰ καὶ ταμάριστα αὐτῷ ἡ αἰδοίμος
 εἶρη τῇ γείας πεποιθῆα βοηθείας, καὶ πὰρ τῶν βαρυτέρων τύχης ἀζητῶντες. τοι-
 γαρωῦν, εἰ καὶ ταμάριστα πρὸς τὴν φιλεστίαν ὑμῶν γεοσέβαν, ὁ δεσπότης ἡμῶν
 ὁ δὲ μακαρίας μηήρης Κωνσταντῖνος ὁ σεβαστός, ὁ ἐμὸς πατήρ, τὸν αὐτὸν ὅπως ὀνει-
 ρώσατο τόπω πρὸς ἀρχεῖν πρὸς ἡγήτο, ὁ μὲν ὅτι ἀνδραγαθήν καὶ ἠρώα πρὸς ἀνιψτεῖς,
 πρὸς τοὺς δὲ ἀρχὴν πληράσαι, ἀνεπαύσατο, ἀκούουτον ἡγησάμενον τῇ ἡγεσίᾳ
 μηήρης βασιλεύος τῇ πρὸς αἵρεσιν δευδεξιάμενος, πληρώσας. ὅστις ἐπειδή τοις
 ὑμετέρας τύχη προσόψεως, ὅσης καὶ ἐμοὶ ἀδούξει τελευτήκει γνώσεαι. οὐ γάρ
 θαυμαστόν, εἴ τι δὲ ὑπὸ αὐτῶν πεποίηται. καὶ γὰρ τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ ὑμετέ-
 ρου πότου εἰκών, καὶ δὲ τηλικούτον ἀνδρὸς γῆμα, εἰς τοῦτο ἐκίνησεν καὶ πρὸς ἑτέρην
 ἢ γεία πρὸς νοία ὑμῶν δευφυλάξαν ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. τοῖς τοῖς πατρῶν τοῖς χρᾶ-
 μασιν ὁ ἀθανάσιος, καὶ λαλαμέδον τῇ ἀνεξαρτησίαν. καὶ ἡδιστα μὲν αὐτὸν ἀνεδέξατο
 ὁ τῶν ἀνεξαρτησιῶν λαός. ὅσοι δὲ ἐτύχανον ἀντιθέτοντες, ἐν αὐτῇ φασίας συνέ-
 σαντο κατ' αὐτῶν, δι' ὧν συνεχεῖς στάσεις ἐγένοντο, αἱ ἴνες ὑπόδεικναι καὶ ἔχον τοῖς
 πρὸς ἀντιθέτον τοῦ διαδόχου αὐτὸν βασιλέα. ὅτι μὴ κείναντος τοῦ κοινοῦ συνεδρίου
 τῇ ὅπως ὀνειρῶντα ἑαυτῶν ὅπως ἐπείρασεν, τῇ ἐκκλησίαν καὶ ἐλαβεύσαν. ὅπως τοῦτον δὲ
 τὰς δευλογίας ἐξέτεινον, ὡς ὀργισθέντα τῇ βασιλείᾳ, τῇ ἀνεξαρτησίας ἐκδομένη. πῶς
 μὲν οὕτως ἐγέρθη, μικρόν ὑπερὶ λέξω.

Εν τῷ τῷ δὲ ᾧ χρόνῳ, τελευτήσαντος Ἀσείβει, ὅς τ' ἐν παλαιστίνῃ καὶ ἑσθίας ἐ-
πίσκοπος ὤν, καὶ τῷ παμφίλου πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ, ἀκάκιος μαθητὴς αὐτῶν, ὃ
ὅτι πρεσβυτὴν ἔσχετο, ὅς καὶ οὕτως μὲν πολλὰ ἐβιβλία ἐξέθετο, καὶ εἰς τὸ εἶον τῷ
διδασκάλῳ αὐτῶν συνέγραψεν.

Εἰς Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ τῷ βασιλέως κωνσταντίνου ἀδελφός, ὃς αὐτῷ ὁμώνυμος πα-
πατελεῖ, ὁ νέος κωνσταντῖνος, ὅτι πῶν τοῖς μέρεσι τῶ νέου ἀδελφοῦ κωνσταντοῦ, συμβολῶν
τε τοῖς τραυμάσιν αὐτοῦ, ἀναγρῖται ὡς αὐτῶν, ὡς ὑπαλιεία ἀκινδυνῶς καὶ παρῆλθε.

 $\gamma_{\pi 0}$

Υπὸ δὲ τῷ αὐτῷ ὁδόν ἡρόδοτος καὶ πλὴν κωνσταντίνου πόλιν, ἑτέραν δὲ παλαιάρας
 ὅπου συμπελέσθη ἡ μάχη, ἐξ αἰτίας τῆς αὐτῆς. ὁ δὲ ἄνδρος ὁ καὶ πλὴν δὲ τῷ πόλιν
 τῇ ἐκκλησίᾳ παλαιάρας, ὁ πλὴν παλαιάρας ἄνδρος μάχην ἀγωνισάμενος, τὴν δὲ
 βίον ἀπέλαβεν, εἰκοσιτεία μὲν ἔτη καὶ τὴν ἐπισκοπὴν ἀφαιρέσας, ἐνεθήκοντα ὅ
 καὶ ὁκτώ ἔτη ἡ παλαιάρας βιοί, ὁ δὲ εἰς τὸν αὐτὸν ὅπον ἡρόδοτος. ἐνετείλα-
 το δὲ τοῖς κατήκοισιν ἵεσθαι δυοῖν τὸν ἑτέρον, ὃν δὲ τῷ ὀνομασθέν. καὶ εἰ μὴ βί-
 λοντο δὲ διδασκαλικὸν ἐν ταύτῃ τῇ βίῳ ἡρόδοτος μὲν ἡρόδοτος, παῦλον τὸν αὐ-
 τὸν ἡρόδοτον παλαιότερον, ἀνδρὰ νέον μὲν πλὴν ἡλικίᾳ, παλαιότερον δὲ
 τῷ φρεσίν. εἰ δὲ μόνον ἐκ τῶν παλαιάρας τῆς ἀφαιρέσεως ἀφαιρέσας, αἰρῆσαι
 μαχεδόνιον, ἀφαιρόντων τυγχάνοντα μὲν ἡδὴ πάλαι τῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ ἡλικίᾳ δὲ γέ-
 ροντα. ἐκ τούτου μείζων φιλονεικία παλαιάρας ἡρόδοτος ἐπισκόπου, καὶ τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ διετάραχεν. ἐπεὶ γὰρ ὁ λαὸς εἰς δύο διετέμελλο μέρη, τῇ μὲν παλαιάρας
 παλαιάρας δόγματι. ὃν δὲ φρονιμίῳ, καὶ τῇ ἐν νικαίᾳ (νόδος ὡρεσε, ὅ-
 ἕως μὴ ὁ δὲ ἄνδρος παλαιάρας, καὶ ἐπεκράτει οἱ φρονιμίῳ δὲ ὁμοούσιον, τῇ δὲ
 ἀμίζοντων ἀφαιρέσας, καὶ ὅσην μέραν ἀφαιρέσας ὁμοούσιον παλαιάρας
 τῶν. ἐπεὶ δὲ ἐκείνος τελεωτήκει, ἀμφήριος ἡ τοῦ λαοῦ μάχη καθίστατο. δὲ οἱ
 μὲν δὲ ὁμοούσιον πλὴν πῖστιν φυλάττοντες, παῦλον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν παλαιάρας
 τῶν. οἱ δὲ ἀφαιρέσας, μαχεδόνιον ἑσπευδον. καὶ ἐν μὴ τῇ ἡλικίᾳ ἐπώνυμῳ
 ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐχομῆν τῇ νῦν μετὰ καὶ σοφίας ὀνομαζομένης, ἡρόδοτος
 παῦλος, ἐφ' ὃ καὶ μάλλον ἢ τῷ ἀπελθόντι τῷ φρεσὶν ἐδόκει κρατεῖν.

Μετὰ δὲ πολλὴν δὲ ἐπιστάς ὁ βασιλεὺς, τῇ κωνσταντίνου πόλιν παλαιάρας ἐκκεί-
 ται ὅτι τῇ ἡμομῇ ἡρόδοτος. καὶ καθίστας στωδόν τῇ τῷ ἀφαιρέσας φρονιμίῳ
 ἐπισκόπων, τῇ μὲν παῦλον χολαζὴν ἐποίησεν. ὁ δὲ βίον ὅτι τῇ νικομηδείᾳ μετὰ
 τῆς, τῆς κωνσταντίνου πόλεως ἐπισκόπον ἀναδείκνυσιν. ὁ δὲ μὲν βασιλεὺς ταῦτα
 παλαιάρας, ὅτι τῷ ἀπὸ τῆς ἀφαιρέσεως.

Εὐσέβιος δὲ ὁ δὲ ἐν τῷ πῶν χαλκῷ ἐβούλετο, ἀλλὰ, ὅτι τῷ λόγῳ, παλαιάρας
 τὸν ἐκείν, ὅπως αὐτὸν παλαιάρας, καὶ ἐργασίᾳ. καὶ τῷ ἀφαιρέσας στωδόν ἐν ἀν-
 νοχίᾳ τῆς συρίας ἡρόδοτος, παλαιάρας μὲν τῇ ἐγκρίσει τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ
 πατήρ μὴ τῇ ἀνυψῶν, καὶ τῷ ἀφαιρέσας ἡρόδοτος. μὲν περὶ τῷ δὲ αὐτῷ, ὁ ὅς κων-
 σταντίνος δεκάτω ἔπει, ἀπὸ τῆς γεμνιώσεως (νωτέρεσεν. ὁ δὲ ἀνυψῶν, ὅτι τῇ ἀνα-
 τῶν τῷ κατὰ τῷ τῷ ὁμοούσιῳ πῖστιν. ἐν ταύτῃ τῇ τῷ στωδόν, (νωτῶν ἐκ ἀφαι-
 πόρων πόλεως ἐπισκόποι ἐνεθήκοντα. μάξιμος μὲν τοῖς τῷ ἡρόδοτος μὲν ἐπισκό-
 πος, ὅς μακρὸν διεδέξατο, οὐκ ἔργον ἐν αὐτῇ, ἐπισκοπασάμενος ὡς εἴη στω-
 αρπαγῆς, καὶ τῇ κατὰ τῷ ἀθανάσιου ἀπογράφας. ἀλλὰ μὲν, ὁ δὲ ἰούλιος
 πῖστιν, ὁ τῷ μετὰ τῷ ῥώμης ἐπισκόπος. ὁ δὲ μὲν εἰς τὸν ὅπον αὐτὸν ἀπεσάκει
 ἡνὰ, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικῷς κελεύουσιν, μὴ δεῖν παλαιάρας πλὴν γνώμῃ τῷ
 ἐπισκόπου ῥώμης, τῷ ἐκκλησίᾳ ἐκμονίῳ. συγκροτεῖται οὗ αὐτῇ ἡ (νόδος
 ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ, πῖστιν κωνσταντίνου τῷ βασιλεῶς, ἐν ὑπατίᾳ μὲν κέλλου, καὶ
 παλαιάρας. ὡς δὲ πέμπτῳ ἔτος τῷ ἀπὸ τῆς τελεῆς τῷ τῷ ἀνυψῶν παλαιάρας
 κωνσταντίνου. παλαιάρας ὅτι τότε τῷ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ, πλάκοτος ἀφαιρέσας
 μὲν φρονιμίον. οἱ παλαιάρας οὗ, ἔργον ἡνὰ) παλαιάρας ἀθανάσιον

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀφελήσαν, παρῶτον μὲν, ὡς παρὰ χάμονα παρ᾽ ἕξαντα, ὃν αὐτοὶ ὤρισαν τότε, ὅτι
 μὴ γνώμη κενὸν σταδίου τῷ ὀπισθόπῳ πλὴν ἑξῶν, ἧς ἱερωστέως ἀνέλαβεν.
 ἐπαυχθῶν γὰρ ἀπὸ τῆς ὀξείας ἑαυτῷ ὀπισθόπῳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσεπήδησε. καὶ
 ὅτι ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς ἄρραχῆς ἡμομύνης, πολλοὶ ἐν τῇ στάσιν ἀπέθανον. καὶ ὡς ἡνῶν
 ἀκισθέντων ἀπὸ ἀθανασίου. ἡνῶν δὲ δικαστηρίοις παρὰ ὀδὸν ἑλίων. οὐ μὲν ἄλλα
 καὶ ἐν τῇ τύρῳ πεπερασμένα καὶ ἀθανασίου εἰς μέσον ἦγον.

[illegible]

Τότε δὲ τοῦ δούλου ἐν τῇ ἀποχείᾳ παρεκλήθητος, δεδωκότος τινὸς εἰς ἀν-
 ξάνδραν ἀφίξιν, παρεδείξον) χρηρμεῖον εἰς τὸ ἀνέξανδραν ἐπισκοπῆν. καὶ τοῦ-
 το κατεργασάμενοι, μέλα ποιῶσι τὸ πῖσιν, ὅθεν μὲν τῶν ἐν νικητῇ μεμελάνηται.
 ὅ δὲ ἀνηγές, ὅτι καὶ παρῆς καὶ παρὰ τὴν ἡσ, ὅμοιου πείσεως, δὲ τοῦ σίμ-
 χεῖς ποιεῖται (ἡν ὁδοί, ἐ δὲ ὅτε ὡς ὑπαγορεύει τὸ ὅρον τὸ πείσεως ὥστε κα-
 ταβραχὺ εἰς τὸ ἄρῃαν δόξαν παρὰ βέλῃσι. ἡν μὲν οὖν ὅπως ἐγέρτε, παρ-
 ὄντες δὲ λόγῳ δηλώσονται. ἡ δὲ ὑπαγορεύεισα παρὲς τῆς πείσεως ἐπισκοπῇ, ἔστιν ἡ δε-
 „ Ημεῖς οὐτε ἀκλόουτοι ἄρῃου γερόνα μιν. πῶς γὰρ ἐπισκοποῖ ὄντες, ἀκολουθήσο-
 „ μιν παρῆς, οὐτε ὡς ἡνὰ πῖσιν παρὰ τινὸς εἰς ἄρῃς ἐκλεγεῖς ἐδόξα-
 „ μιν. ἀλλὰ ἡμεῖς εἰς ἐτασὶ καὶ δοκιμασὶ τῆς πείσεως ἀπὸ τῶν γηρόνων, μάλλον αὖ-
 „ τὸν παρῆς μιν ἢ παρὲς ἡμεῖς ἀκολουθήσονται. καὶ γνώσατε ἀπὸ τῶν λεγόμενων.

μετα-

„ μεμαθήκαμεν γὰρ ὅτι ἄρχῃς, εἰς ἓνα θεὸν τὸ τῆς ὅλων πνεύματος, ὃν πάντων νο-
 „ ῶν τε καὶ ἀσθενῶν δημιουργὸν τε καὶ σωτηριώτην καὶ εἰς ἓνα υἱὸν τοῦ θεοῦ μονο-
 „ γην, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, ἡ σωτήρ ὅλην τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
 „ τε, δι' οὗ καὶ τὰ πάντα ἐγένετο καὶ τὰ ἀόρατα καὶ τὰ ἐκτάτων τῶν
 „ ἡμερῶν κατ' ἐξουσίαν τῆς πατρὸς κατελθόντα, καὶ ἅπαντα ἐκ τῆς ἀγίας πνεύματος
 „ ἀνέκλυσται καὶ πᾶσι τὴν πατρὸς αὐτῆς βουλὴν ζωοποιῶντα, πεποιθέ-
 „ ναι, καὶ ἐνηργῆσαι, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνελθόντα, ἡ δὲ δόξα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
 „ καὶ ἁγίου πνεύματος ζῶντος καὶ νεκροῦ, ἡ δὲ δόξα πάντοτε καὶ πανταχόθεν εἰς τοὺς
 „ αἰῶνας. πνεύματος καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. εἰ γὰρ πνεύματος πνεύματος καὶ
 „ πνεύματος ἀνέκλυσται, καὶ ζωῆς αἰωνίου. ταῦτα μὲν ἐν τῇ περὶ τῆς ἐκκλησίας
 „ ἡμερῶν, τοῖς καὶ πολλοῖς ἐπέμποιον. ὁπταίναντες δὲ μικρὸν ἐν τῇ ἀποστολῇ, καὶ ὡς
 „ καὶ ἀποστόλοις ταύτης, αὐτοὶ ἐτέραν ὑπαγορεύουσιν ἐν τοῖς δεξιῇ ῥήμασι. πνεύ-
 „ ματι ἀποστόλων τῇ ἀποστολικῇ καὶ ἀποστολικῇ πνεύματος, εἰς ἓνα θεὸν πάντοτε
 „ πάντοτε, τὸν τῆς ὅλων δημιουργὸν καὶ ποιητήν. ἡ δὲ εἰς ἓνα κύριον ἰησοῦν
 „ χριστόν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογην θεόν, δι' οὗ καὶ τὰ πάντα ἐγένετο καὶ ἡ
 „ πάντων τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, ὅλον, ὃς ὅλος, μόνον, ἐκ μόνου.
 „ τέλει, ἐκ τελείου βασιλέα, ἐκ βασιλέως κύριον, ἀπὸ κυρίου λόγον ζῶντα, ἡ-
 „ φάν, ζῶν, φῶς ἀληθινόν, ὁδὸν ἀληθείας, ἀλάστον, ποιητήν, ἡμερῶν ἀποστόλων καὶ
 „ ἀποστόλων. τὸ τῆς θεότητος οὐσίας τε καὶ διωμέως, καὶ βουλήν καὶ δόξαν τῆς πα-
 „ τρὸς ἀποστόλων εἰκόνα. τὸν πνεύματος πάσης κτίσεως τὸ ὄντα ἐν ἄρχῃ πνεύ-
 „ τος θεόν, λόγον θεόν, καὶ τὸ εἰρημνόν ἐν τῇ ἀποστολῇ. καὶ θεὸς ὁ λόγος, δι' οὗ
 „ καὶ τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῶντα ἐκτάτων τῶν ἡμερῶν κα-
 „ τελόντα ἀνῶθεν, καὶ ἡμερῶν ἐκ πνεύματος καὶ τῆς γραφῆς. ἡ δὲ ἀποστολὴ γε-
 „ νόμενον, μεσότητι τοῦ καὶ ἀποστόλων, ἀποστόλων τὸ πνεύματος ἡμερῶν, καὶ ἀρχὴν
 „ τῆς ζωῆς, ὡς φησι, καὶ ἀποστόλων ἐκ τῆς οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ τέλει καὶ ἐμὸν,
 „ ἀλλὰ τὸ τέλει καὶ πέμψαντες μετὰ πατέρα ἡμερῶν, καὶ ἀλάστον ἡ-
 „ μερῶν τῇ τελετῇ ἡμερῶν καὶ ἀποστόλων εἰς οὐρανοὺς, ἡ κατεσθέντα ἐκ τῆς πατρὸς καὶ
 „ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, ἡ διωμέως, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ εἰς τὸ πνεύ-
 „ ματι τὸ ἅγιον, τὸ εἰς τὸν πνεύματος ἐκ ἀλαστον, καὶ τελεῖται τοῖς πνεύματι διδόμε-
 „ νον, καὶ ὡς καὶ ὁ κύριος ἡμερῶν ἰησοῦς χριστὸς διέταξε τοῖς μαθητῇ λέγων. πορευ-
 „ θέσθε μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατρὸς,
 „ καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος. διῶν ὅτι πατρὸς ἀληθινῶς υἱὸς ὄντας, καὶ πνεύ-
 „ ματι ἀγίου ἀληθινῶς ὄντος πνεύματος ἀγίου, τῆς ὀνομαζόμενης οὐχ ἀπλάως, ὡς δὲ ἄρ-
 „ γῶν κειμένων. ἀλλὰ σημαίνοντων ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἐκείνου ὃν ὀνομαζομένων
 „ ὡς αὐτοὶ τὸ καὶ τῆς, ἡ δὲ δόξα ὡς ἐν τῇ μὲν ὡς αὐτοὶ τῆς. τῇ δὲ συμφω-
 „ νία, ἐν ταύτῃ οὐκ ἐχόντες τὸ πνεῦμα ἐν ὧν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς χριστοῦ, πᾶσι ἀρετικῶν
 „ ἀλάστον μαθητῶν κακοδοξίαν. καὶ εἰ τις πνεύματος πνεύματος τῆς γραφῆς ὁρῶν πνεύ-
 „ σιν διδάσκει λέγων, ἡ κατὰ τὴν αἰνῶνα εἶναι, ἡ γενόμενα πνεύματος τοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ,
 „ ἀλάστον καὶ εἰ τις λέγει τὸν υἱὸν κτίσμα ὡς ἐν τῇ κτισμάτων, ἡ ἡμερῶν ὡς
 „ ἐν τῇ ἡμερῶν, καὶ μὴ ὡς αἱ ταῦτα γραφῆς πνεύματος δέδωκεν τῇ πνεύματος ἡμερῶν
 „ κατὰ. ἡ εἰ τις δὲ διδάσκει, ἡ ἀλάστον τῆς πνεύματος ἡμερῶν, ἀλάστον καὶ εἶναι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ια) Τῶν γινομένων, καὶ γενησέων καὶ ἡγεσέων ἐν ἡμετέροις συλλαβάσι τὸ ὅσον
 ἡγεσέων, καὶ οἱ τὸν αὐτὸν ὁπλίσται φωνηώμεθα, ὅτι οἱ πεντακταχίλοι. ὡς ἡ α-
 βαίνοντο ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ τὰ ὅσον φωνηώμεθα. ὅπως ὅτι ἀθανάσιος τὸ ἐκκλησίαν
 ἐξωθεν ὁμοῦ τοῦ συλληφέναι αὐτὸν διέφυγε, λεκτέον. ἑσπερα μὲν ἔστιν. ὁ δὲ λαὸς
 ἐπὶ τοῦ ἡγέως, παροσδοκῶν τὴν ἀνάστασιν. ἡκαὶ δὲ ὁ στρατηγὸς, καὶ φησὶν ὅτι
 φωνηώμεθα τὰς παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησίας. ἀθανάσιος ὅτι ἐξωθεν ὁμοῦ τὸν γινόμε-
 να, φωνηώμεθα ὅτι οἱ ὅπως αὐτὸν ὁ λαὸς μηδαμῶς ἐλάττω γῆναι διὰ αὐτὸν. καὶ παροσ-
 φάσας ἀφ' ὧν κηρύσσας διὰ τὴν αὐτῆς ψαλμῶν λέγειν καὶ πρὸς τοὺς συμμα-
 χούς διὰ τῆς ψαλμῶν διὰ τὴν ὁμοῦ, ἀφ' ὧν μὲν τῶν πολλῶν τὸ ἐκκλησίαν παρὶς
 ἐξήκει. τοῦτου γινομένου, οἱ φωνηώμεθα ἀπὸ μαχρὸν ἔμμενον. ὁ δὲ ἀθανάσιος ἐν μέ-
 σοις τοῖς ψαλμοῖς ἀβραάμ διὰ τὸν αὐτὸν. τοῦτον δὲ τὸ ὅσον διαφυγόντων, ὅτι
 τὸ ῥώμην ἀνέδραμε. καὶ γενησέων ὁμοῦ τὸν τὸ ἐκκλησίαν ἐκείνην. ὁ δὲ ἡγε-
 ξανθέντων λαὸς ὅτι ἐνεγκόντες τὸ γενησέων, τὸ καλουμένου διὰ τοῦτου ἐκκλησίαν
 ἐνέστη. ὅτι μὲν οὖν τοῦτου εἰρήσων. διὰ τοῦτου ὅτι ὅσα ἐβόλετο καὶ ἐργασά-
 μενος, διὰ τοῦτου ὅτι παρὸς ἑαλίον τὸ ῥώμης ἐπίσχεπον, αὐτὸν κριτὴν καὶ τὸν ἀθανά-
 σιον ἡμεῶν τὸν καλόν, καὶ παρὸς αὐτὸν καλὸν τὸ δίκαιον.

[illegible]

175 Ηλθε ὁ ἁγινόμενος εἰς ἀκοὰς κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, καὶ πρὸς αὐτόν·
 διατείλοντος. ἐντέλλει οὐκ ἔρμολόγῃ τὰς γραίνλας, ὅτι τὰ θράκια πεμπο-
 ρύα

μὲν μέρη, ὁδὸν περὶ ἔργον ποιῆσαι, καὶ ἐξωστῆσαι τῆς ἐκκλησίας τὸν παῦλον. οἷς
καὶ λαβῶν τὴν κωνσταντινούπολιν, ὅλῳ διεπαράξε βιαζόμενος ἐκβλήναι τὸν ἐ-
πίσκοπον. γὰρ οἱ δὲ οὗτος ἐκ τῆς δήμου περὶ κολούθῃ, καὶ ἔριμοι ἦν ἀμύνασθαι.
ὥς δὲ ἐπέκειτο ὁ ἔρμολύτης διὰ τὴν φιλίαν καὶ ἀπελάσαι τὸν παῦλον, περὶ ο-
ξιωθέν τὸν πλῆθος, οἷα ἐν τοῖς τοιούτοις φιλίαν γενέσθαι, ἀποσταλέως ἐποιήσῃ κατ'
αὐτὸν τὰς ὁρμαῖς. καὶ ἐμπέτησεν μετ' αὐτὸν οἰκίαν. αὐτὸν δὲ σύρανας, ἀπέκτει-
ναν. ταῦτα δὲ περὶ τῶν ἐν ὑπατείᾳ τῶν δύο ἀνδρῶν, κωνσταντῖνος δὲ τὸν τείνον,
καὶ κωνσταντῖνος δὲ δούτερον. καὶ τὸν χρόνον κώνσας μὲν, φράσων ἔδνος νικήσας,
ὑποσπόνδους ῥωμαίους ἐποίησε. κωνσταντῖνος δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν ἀναγρέσεως ἔρ-
μολύτους πυθόμενος, ἐκ τῆς ἀντιοχείας ἰπποδῶς ἤλθας, καὶ λαβὼν τὸν κωνσταν-
τῖνου πόλιν. καὶ τὸν μὲν παῦλον ἐξήγαγεν ἐκ πόλεως. ἐξημίωσε δὲ τὴν πόλιν, ἀφε-
λὼν τοὺς σιτηρεσίους τῶν πρὸς τὸν πόλιν τῶν πατρῶν αὐτῶν ἡμερῶν, ὑπὸ τῶν πείρα-
ρας μυριάδας. οἰκίῳ δὲ ἐπὶ μυριάδες ἐχρησάμετο πρὸς τὸν πόλιν, ἐκ τῆς
ἀρετῆς ἀνδρῶν κομιζόμενος πόλεως. μακεδόνιον δὲ ἀναδείξαι τὴν πόλεως ἐπίσκοπον
ὑπὸ τῶν πείραρας. ὡς ἐξέτερον οὐ μόνον πρὸς αὐτὸν, οἷα πρὸς τὸν γινώσκων αὐτὸν κεχρησμένον,
ἀλλ' ὅτι καὶ διὰ τὰς μεταξὺ αὐτῶν τε καὶ παύλου ἡμιόμηναι γὰρ οὐκ ἔστιν, πολλοὶ τε δῆλοι,
καὶ ὁ φρασηλάτης ἔρμολύτης ἀνῆρητο. ἐλάσας οὖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐχειροτονίᾳ ἐκκλησίας
ἐκβλήναι, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀντιοχείαν ἀνελθὼν.

Εν τῇ ταύτῃ καὶ οἱ ἐμφανίζοντες μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀρετῇ ἀνδρῶν γενηθέντων ὡς μι-
σούμενον. ἐν ταύτῃ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίας ἐμπαρονομήσαν, καὶ οὐκ ἔστιν αὐ-
τῶν δόξαν ἐκνεκρότερον. ἀντεπεμποιῶν τὴν γεωργίαν, ὅς ἐκ κατωπαδοκίας μὲν ὥρμα-
το. δόξαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνελθὼν ἀνελθὼν ἐκείνη.

Αθηνάσιος μὲν οὖν ὁφείτω δαβύλαι ἐπὶ τῇ ἰταλίᾳ ἐξίχουσι. τῇ τῇ ἐσπερίων
τῶν καὶ ταῦτα μερῶν κώνσας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς αὐτῶν ὑπὸ τῶν φρασηλάτων ἀνα-
ρετῆς, καὶ τὰ καὶ ἡδὴ φρασηλάτης πρὸς τὸν πόλιν. κατ' αὐτὸν δὲ καὶ παῦλος ὁ τῶν κων-
σταντῖνου πόλεως. ἐκκλησίας, γὰρ καὶ μὲν κελλος, ἀγκύρας τῆς μικρῆς γαλα-
τίας. καὶ λούκιος, ἀνδριανου πόλεως, δῆλος δὲ δῆλος καὶ ἡγεμονοῦντες, καὶ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐξήγαγεν, ἐν τῇ βασιλευσύνῃ ῥώμῃ ἐβίβουν. γνωρίζουσιν οὖν τὸν ἐπὶ
σχόπῳ ῥώμης ἰουλίῳ τῷ καὶ ἑαυτοῖς. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν πόλιν τῆς ἐκκλη-
σίας ἐχούσης, περὶ τῶν ἐκκλησίας γράμμασιν ὡχρῶσεν αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατολίαν
ἐπὶ τῇ πόλιν, τὸν οἰκίον ἐκείνῳ τὸν ἀποδιδόναι, καὶ κατὰ τὸν πόλιν τῇ πρὸς τὴν
κατελόντων αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀναζώσαντες ἐκ τῆς ῥώμης, καὶ τοῖς τυποῖς τῶν ἐπὶ τὴν
ποῦ ἰουλίου παρῶντες, τὰς τε ἑαυτῶν ἐκκλησίας καὶ λαβόμενοι, καὶ τὰς ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίας, πρὸς οὗς ἐξήγαγον διὰ τὴν ἐκκλησίας. οἱ δὲ δόξαν μὲν, ὅτι ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίας, καὶ τὸν πόλιν ἐκ τῆς ἀντιοχείας κηρύξαντες, σιωπῶντες ἐν αὐτῇ, γινώσκων
κοινῇ σφοδρότερον διὰ τῶν ἐκκλησίας ἀντεπεμποιῶν τὸν ἰουλίῳ, δηλοῦντες μὴ δεῖν χρο-
νίζεσθαι περὶ αὐτῶν, εἰ βέλουντο ἐξήγαγον τὴν ἐκκλησίας. μὴ δὲ γὰρ αὐτοῖς ἀντε-
πεῖν, ὅτι ναύαρον τὴν ἐκκλησίας ἡλαυνον. ταῦτα μὲν ἡ τῇ ἐκκλησίας ἐπίσκοποι, ἐπὶ τὴν
ῥώμης ἰουλίῳ διεπέμποιον. ἐπὶ δὲ ἀθηνάσιος εἰς τὴν ἀρετῇ ἀνδρῶν εἰσιόντος, ὡς ἡμῶν
τῇ ὑπὸ γεωργίου τῶν ἐμφανῶν ἐγέρθη. ἐκ δὲ τούτου φασὶν ἡγεμονοῦν καὶ διὰ τῶν
ἀνελθόντων γενηθέντων. οἱ τε ἐμφανίζοντες τὴν βασιλείαν καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐκκλη-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μαλ' αὖτις ἀθανάσιον ὡς αἴτιον ἀναφέρεισι, βραχέα πρὸς τούτων λεκτέον. Τὰς
μὲν γὰρ ἀληθεῖς αἰτίας ὁ θεὸς οἶδεν, ὁ τῆς ἀληθείας κριτής. οὐκ δὲ ταῦτα κτ' ὁ πλῆ-
στον εἶωθε γίνεσθαι ὅταν καὶ ἑαυτῶν γασσάξῃ τὰ πλήρη, ὅτε ἀνὰ γνώσει τοῖς
δὲ φρονοῦσι κατέστηκεν. ὥστε μάλιστα ἀθανάσιον τίς αἰτίαν ἀνάποιοιεν, οἱ λοι-
ποὶ δὲ αὐτοῖς αὐτῶν, καὶ μάλιστα σαβῖνος, ὁ τῆς μακεδονίου παρθενομῆος αἰρέσεως. ὅς ἐι
διχορίζετο πρὸς κακὰ κτ' ἀθανάσιον οἱ ἑρμηνεύοντες, καὶ τῶν ὁμοούσιον φρο-
νοῦσιν εἰρηδοκίμω, ἢ ὅσα δὲ ἀθανάσιον γνύμενα ἐκ νόδοι ἀπαδύρηντο, ἢ ὅ-
σα αὐτοῖς ὁ αἰρεσιάρχης μακεδόνιος, κτ' πασῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν διεπορεύετο, ἡ-
συχίαν ἤγλυ δὴ, ἢ φτεροδόμιμος, ὁ φημίαν πρὸς τούτων ἐφθέρξετο. νῦν δὲ ταῦτα
πρόστα ἀποσιγήσας, ἐκεῖνα ἀφελόμενος. ἀλλ' οὐδ' ὅπως τοῦ αἰρεσιάρχου μνή-
μιον πεποίητο, πόρρωτος που τὰ τῆς δραματουργίας αὐτοῦ τοῦ μύθου καὶ πλὴν
βουλόμιμος. καὶ ὁ δὲ θαυμαστότερον, οὐκ ἐφύλαξεν ἑρμηνεύς ὅτε εἶπε κακῶς.
ὅς δὲ ἠκολούθησεν μακεδονίῳ, τούτου καὶ τῆς χειροτονίας ἀπέκρυψεν. εἰ γὰρ αὐτῆς ἐμέ-
μνητο, ἐμέμνητο δὴ πόρρωτος καὶ ὧν ἀδικημὶν αὐτῶν, ὡς τὰ ἐπὶ αὐτῇ γνόμενα δεί-
κνυσιν. Ἰωάννης μὲν πρὸς τούτου.

Ο μύθοι βασιλέως των ελλήνων εν ἀντιόχεια εὐφραν, πύθοι μύθος πάλιν τὸ παῦ-
 λον ἀπειληθέναι τὸν θρόνον, δι' ὁρῆς ἐπὶ τὸ τὴν γέννησιν. πρὸς τὸ αὐτὸ οὐκ ἔ-
 γραφον ἀποτέλλει ὃ ἐκ τῆς φιλιππου, ὡς μείζονα μὲν τῆς ἀλλοτρίων ἐχθρότητων τὴν
 ἐξοισίαν κεκληρωμένον. δὲ τέρψις δὲ μὲν βασιλέα χρηματίζοντι, ὅπως δὲ τὸν μὲν
 παῦλον τῆς ἐκκλησίας ἐκβάνη, ἀντιόχεια δὲ μακεδόνιον. ὁ οὖν ἐκ τῆς φιλιπ-
 πος ἀναβηθείς τιμὴν ἀπὸ τοῦ πλήθους εἶσιν, τέχνη μετῴησε τὸ παῦλον. καὶ κρύ-
 πτη μὲν πρὸς αὐτῶν, τιμὴν βασιλέως βουλήν. πλάττοντος δὲ δημοσίον πρὸς
 μὲν ποιεῖσθαι φρονίδια, πρὸς εἰς τὸ λουτροῦ τὸν δημοσίον, ὃ ἐπὶ τὸν μὲν ἐξί-
 πτος. καὶ κείθεν μεταπέμπεται, μὲν ἡμῶς δὲ τὸν παῦλον ὡς ἀναγκάσιον ἵσταίν
 πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡλθεν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἦλθε μέγαπεμψας, ἐπεδείκνυσεν ἀντὶς ὃ ἐκ τῆς
 τοῦ βασιλέως τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ. καὶ ὁ μὲν ἐπίσκοπος, ἀγνωμόνως ἔφερε τιμὴν
 ἀκρίτον καὶ ἀδίκην. ὁ δὲ, δείσας τοὺς πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ τοῦ πλήθους τὴν ὁρμὴν, καὶ
 γὰρ πολλοὶ σιωπήσαντες ἐν φήμῃς ὑποπίπτουσι, πρὸς τὸν δημοσίον ἐκφραζόμενος
 μίαν τοῦ λουτροῦ θύρετρα παῦλος, ἐμβληθείς τε εἰς πλοῖον ἐπὶ τὸν ἀντιόχειον, ἔ-
 χεως ἐπὶ ἐξοισίαν ἐπέμπετο. πρὸς τὸν αὐτὸν τὸν ἐκ τῆς μακεδονίας μὲν
 πολλὴν θεοσλαυτικὴν ἵσταίν. ἥς καὶ ἐν πρὸς τὸν αὐτὸν παῦλος ἐπὶ γὰρ ὡν, ἐν ἧς
 εὐφραντο ποιεῖσθαι, ἀδελφῶς τε ἐπὶ τὸν αὐτὸν, καὶ τῆς αὐτῆς ἀλλοτρίων ἐν ἡλικίᾳ πόλιν
 μὴ μὲν εἶδεν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν μέρη ἀφαιρούμενος. ὁ μὲν οὖν παῦλος πα-
 ρεῖ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐκβληθείς τῆς ἐκκλησίας ἐν αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, μὲν αὐτοῦ
 ἀπῆλθε. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς φιλιππου, ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τιμὴν ἐκκλη-
 σίαν ἡπείχετο. σιωπῶν δὲ ὡς ἐκ μνηστῆρος ἑνὸς πρὸς τὸν μακεδόνιον ἐν ὃν ὁ γύ-
 ματις τῆς θρόνου ἐκ τῆς φιλιππου ἐν πᾶσιν ἐδείκνυτο, στρατιωτικὴ τὴν χεῖρ ἐξίφνης πρὸς
 αὐτοῖς ἐπὶ γὰρ. δέος γὰρ ἐν τεύχῃ καὶ ἀναμείβει τὴν πλῆθη. καὶ πόλιν εἰς τὴν
 ἐκκλησίας σιωπῶν, οἵ τε τὸν ὁμοουσίον πίστεως, καὶ οἱ τοῦ ἀντιόχειου δόγματα, ἔ-
 καστοὶ καὶ ἀναμείβει τιμὴν ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀλλοτρίων. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἐκ τῆς ἀντιόχειας
 μακεδονίᾳ πλοῖον τῆς ἐκκλησίας ἐκβάνη, τότε δὲ ἀντιόχειος φόβος καὶ ἀναμείβει

καὶ τὰ πλήθη· ἀλλὰ γὰρ καὶ τοὺς φραζιώτας αὐτοὺς· ἐπεὶ γὰρ οἱ παρόντες ὄχλος ἦν πολὺς, πέρσοδες δὲ τὰς ἐπερχόμενας καὶ ἀφ' ἧς τὴν μακεδόνιον σφαιρίδα ἐγένετο, ὡθισμὸς τῶν φραζιωτῶν ἐτολμάτω βίαιος· ἐπεὶ δὲ ζυωτῶν μόνον ὁ πλῆθος, δὴ τὸ γενοχωρεῖν ὑποχωρεῖν ἔχ' οἶον τε ἰὺ, ἀντίστασιν τοῖς ὄχλοις οἱ φραζιώται νομίζοντες, καὶ ἐκόντας καλύψαν πλὴν πέρσον, γυμνοὺς τοὺς ἐξίφεσιν ἀντεπιόντες ἐκέχλευτο, καὶ τοὺς ἐρχομένους εἰχόντες ἀπέθανον οὐκ ὥς λέγει, ἀλλὰ τοὺς τριχίλοις ἐκαστὸν πενήντην· οἱ μὲν ὑποτῶν φραζιωτῶν σφαγῆτες· οἱ δὲ ὑποτῶν πλῆθος φθαρέντες· ὅτι τοὺς τοιούτους δὴ καὶ θορόμασιν, ὁ μακεδόνιος ὡς σφαιρὸν φαῦλον πεπορευμένος, ἀλλὰ κατὰ τὸν καὶ ἀθῶος τῆς γυμναστικῆς τυγχάνων, ὑποτῶν ἐπερχομένου μᾶλλον, ἢ ἐκκλησιαστικοῦ χυμῶνος ἐδραγίζετο. οὕτω μὲν οὐκ μακεδόνιος καὶ οἱ σφαιροὶ, ἀλλὰ τοσούτων φόνων, ἥτις ἐκκλησίας ἐκείνη· καὶ δὲ τὸν καὶ τὸν τοῦτον, καὶ ὁ βασιλεὺς πλὴν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐκλίζεν, ἥτις ὅφρα μὲν πεπορευόμενος νῦν· ζυωτῶν δὲ τῇ ἐπὶ πονύμῳ εἰρήνῃ, ἰὺ ὁ πατήρ τοῦ βασιλέως μικρὸν οὐδὲν τοσούτερον, εἰς ἄλλος καὶ μέγας ἤυξεν· καὶ νῦν εἰσὶν ἑξήκοντα πέντε ἄνθρωποι ὁρώμενοι, μὲν τῶν πεπορευμένων ἔχουσαι.

Εν τούτῳ ὅτε καὶ ἐτέρα ἀφ' ἧς καὶ ἀθανασίου τῶν σφαιρῶν ἐξόντων συρράττει, πεπορευμένων ἐφ' ἑαυτῶν τοιαύτῃ τῇ ἀντιδραστῶν ἐκκλησία σιτηρέσιον ἥδη πεπορευμένων δεδώρητο ὁ τῶν αὐτοῦτων πατήρ, εἰς ἀφ' ἧς τῶν πτωχῶν· τοῦτο ἔφαθ' ὁ ἀργυρεῖς τὸν ἀθανάσιον, καὶ ἦν οἱ κείνῳ ἀποφύεσθαι κέρδους· πιστεύσας οὐκ ὁ βασιλεὺς, ἀνατὼν αὐτῶν πλὴν ζήμιον ἠπέλυσεν· ὁ δὲ πεπορευόμενος ἥτις βασιλέως ἀπειχῆς, χρῆται φυγῇ, καὶ ἰὺ ἀφανῆς· τότε δὲ καὶ ἰούλιος ὁ τῶν ῥώμης ἐπίσκοπος γνοὺς τὰ τῶν σφαιρῶν ἐξόντων καὶ ἀθανασίου γνόμενα· δὴ δὲ μὲν καὶ τὰ δ' αὐτοῦ τῶν τελεχθέντων γεράματα, καὶ πεπορευόμενον τὸν ἀθανάσιον, πυθόμενος τὸν τοῦτον ἐντα κέρυπται· φθάνει δὲ ἐν ταῦτα καὶ τὰ γεράματα, ἀφ' οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ πεπορευμένων σὺν ἀφ' ἧς ἀπεσάκει· ἐπεμπετο δὲ καὶ ἐτέρα γεράματα πεπορευμένων αὐτῶν, τῶν τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ ἐπίσκοπων, διδασκόντων ψευδῆ· τὰ καὶ ἀθανασίου λεγόμενα· οὕτως ἐναντίων πεπορευμένων τῶν γεράματι, ὁ ἰούλιος τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ ζυωτῶν, ἀντιγέρων ἐπέμψατο· πεπορευόμενον μὲν οὐκ ἐπαρῆς τῶν αὐτῶν ἐπίσκοπος, ἐπειτα τῶν καὶ χυμῶνος ποιούσας, δὴ καὶ εἰς πλὴν πέρσον αὐτῶν σφαιρῶν ἐκείνη, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χυμῶνος κελεύοντες, μὴ δεῖν τῶν γνόμενων τῶν ἐπίσκοπων ῥώμης, χυμῶνος τῶν ἐκκλησίας· καὶ οὐ τῶν πᾶσιν ληηδῶς τῶν χράτοις· ἐπὶ δὲ, ὡς τῶν ἐν τῶν πάλαι τῶν χράτοις, ἐκ στωαρπαῆς ἐγγενῆς, ἀφ' ἧς ἐκ μονομερίας τῶν ἐν τῶν μὲν ὑπομνήματα πεπορευμένων· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰ καὶ σφαιρῶν, φανεράς συκοφαντίας ἐδέδκετο· ταῦτα καὶ τὰ ταῦτα ἀφ' ἧς πλείονων, ὁ ἰούλιος τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ ζυωτῶν ἐγγράφει· πεπορευόμενος δὲ καὶ τὰς πεπορευμένων ἰούλιον ἐπίσκοπος καὶ πλὴν πέρσον αὐτῶν, εἰ μὴ ὁ πολυεπὲς αὐτῶν μῆκος ἐκώλυσε· ὁ δὲ μὲν οὐκ ὡς μακεδονίου αἰρέσεως, οὐ καὶ ἰὺ πεπορευμένων ἐμνημονόσαμεν, τὰς τῶν ἰουλίου ἐπίσκοπος, ἐν τῇ ζυωτῶν τῶν ζυωτῶν σφαιρῶν ἐγένετο· καὶ πλὴν τῶν τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ πεπορευμένων ἰούλιον οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν δὲ σὺν ἡγεῖς αὐτῶν ποιῶν· ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῶν ζυωτῶν ἐπίσκοπος σιγῶσιν, ἢ ἀφ' ἧς τῶν οὐκ ὡς, ταῦτα ἀποσυνάγως τῶν αὐτῶν· τὰ δὲ ἐναντίας,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐκὼν ὑπερβαίνῃ. ὁ δὲ μὲν, πρὸς τούτων. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ παῦλος ἐκ τ' ἡε-
σαλονίκης ὑποκρινόμενος εἰς τὴν κώρινθον ἀπαίρει, ὅτι τ' ἰταλίδι ἀφίκετο. ἀμ-
φω οὖν τὰ κατ' ἑαυτοὺς γνώριμα καθίστα ὥς ἐκεῖ βασιλεῖς.

475 Ο δὲ τῶν ἐσπερίων μερῶν βασιλεὺς γνοὺς τὰ κατ' ἑαυτοὺς ἰδιοπαθεῖ, καὶ παρὰ
τὴν ἀδελφὸν γραμματεῖα δαπέμπε, δηλῶν τῆς ὀπισθοποιοῦ πεμφθῆναι πρὸ
αὐτῶν τοὺς λόγον δώσοντας τῆς παύλου καὶ ἀθανασίου καθαρῆς. καὶ πέμποι
ναύκτας ὁκλίει, καὶ θεόδωρος ὁ θραξ, καὶ μῦσις, καρχηδόνος, καὶ μῦρκος ὁ σύρος. οἱ
δὲ τινες παρὰ γινόμενοι, τοῖς μὲν πρὸς ἀθανάσιον, οὐδαμῶς εἰς λόγους ἔχθιν, κατε-
δέξαντο. τ' ὅ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκτετεῖτο ἀποκρυφάριοι, ἐτέρων δὲ συνηγμένων, ἐκ
δεδώκασι τῷ βασιλεῖ κώσαντι ἐν τούτοις οὐδ' οἱς ῥήμασιν.

Πισθίω εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παρὸν κρότος, κλίστην καὶ ποιητὴν τῶν πᾶ-
των, ὅς οὐ πᾶσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ὅτι γῆς ὀνομάζει. καὶ εἰς τὴν μονοφυῖ
αὐτῶν ὅν, τ' κώρινθον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, τὴν παρὰ πᾶσι τῶν αἰώνων ἐκ τ' πα-
τρὸς γνηθέντα. θεόν, ἐκ θεοῦ. φῶς, ἐκ φωτός. δι' οὗ ἐγένετο τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς, καὶ ὅτι τῆς γῆς, τὰ τε ὄρατα, καὶ τὰ ἀόρατα. λόγον ὄντα, καὶ σοφίαν, καὶ διω-
μιν, καὶ ζωὴν, καὶ φῶς ἀληθινόν. τὴν ἐκ τ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς ἐνανθε-
σάμενα, καὶ γνηθέντα ἐκ τῆς αἰτίας πρὸ γένου. τὸν σαρωθέντα, καὶ ἀποθανόν-
τα. ἐκ τ' αὐθέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀνέστηντα εἰς
τοῖς οὐρανοῖς καὶ καθεστάντα ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς. καὶ ἐρχόμενον ὅτι ζωοποιεῖ τὰ
αἰώνων, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἐκ ἀποδοῦναι ἐκάστη κατὰ ἔργα αὐτῶν. οὐ ἡ βα-
σιλεία ἀκαταπαύτος οὐσα, ἀλλ' αὖτις εἰς τοὺς αἰῶνες αἰῶνας. ἔσται γὰρ κατεξο-
μῆτος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, οὐ μόνον ἐν ταῖς αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.
καὶ εἰς τὸ πᾶν μακάριον, τούτῳ τῷ πατρὶ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ἀγαθῷ τοῖς ἀ-
ποστόλοις, καὶ τῶν εἰς οὐρανοὺς αὐτῶν ἀπόδοι, ἀπέστρεψε διδάξαι καὶ ὑπομῆσαι
πᾶσι. δι' οὗ καὶ ἀγαθήσονται αἱ τῶν εἰλικρινῶς εἰς αὐτὸν πεπισκυμένων ψυχῶν.
τοῖς δὲ λέγοντας ὅς ἐκ ὀνίων τ' ὅν, ἢ ὅς ἐτέρας ὑποστάσεις, καὶ μὴ ἐκ θεοῦ,
ἐκ τῶν πόλε γένους ὅτε ἐκ τῶν ἀποστολῶν οἱ δὲν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. ταῦτα ὅτι
δεδωκότες τῷ βασιλεῖ, καὶ πολλοῖς ἐτέροις ὅτι δεδωκότες, ὅτε ἐν πλείον ἐκδύλεις
ἀνελκόμενοι. ἀδιαφόρου τῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ τῆς μετὰ τῶν δυτικῶν τε καὶ ἀνα-
τολικῶν κοινωνίας, ἐπεφύη ἐν σιρμίᾳ, πόλιν ὅ ἐκ τῶν ἰλλυριῶν, αἰρεσις ἐτέρα. φω-
τεινὸς γὰρ τῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν παρθενῶν, γένος τ' μικρῶν γαλιλαίας, μὲν κέλλε
τοῦ καθηρημένου μαθητῆς ἀκολουθῶν τῷ διδασκάλῳ, ψιλὸν ἀνδρῶν, τ' ὅν
ἐδδύμασε. καὶ πρὸς μὲν τούτων, καὶ γὰρ ἐξ ἑρῶν.

105 Τελευταῖος δὲ ἐν τῷ μέσῳ δαδραμόντος χρόνου, αὐτῶν οἱ ἀνατολικοὶ ὀπίσκει, οἱ
ἐκδύλεις ποιησάμενοι, καὶ ἐτέρων πῶς σιωπῶντες, τοῖς ἐν ἰταλίᾳ ἀποστέλλε-
σι δι' ἀδοξίου τοῦ πότ' ὀπίσκει γερμανίας, καὶ μῦρβιου, καὶ μακεδονίου, ὅς
μόλου ἐστὶς τῆς ἐκκλησίας ὀπίσκει τῶν. ἡ δὲ πίστις ἀπὸ μακροτέρων γραφί-
σα, παρὰ τῆς πλείους τῶν παρὰ τῶν παρὰ λαμβάνοντα πρὸς χροῦσα, ἐν τούτοις
ἐξέτερε τοῖς ῥήμασι. Πισθίω εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παρὸν κρότος, κλίστην ἐκ
ποιητῆ τῶν πᾶσι, ὅς οὐ πᾶσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ὅτι γῆς ὀνομάζει. καὶ
εἰς τὴν μονοφυῖ αὐτῶν ὅν ἰησοῦν χριστόν, τὸν κώρινθον ἡμῶν, τ' παρὰ πᾶσι τῶν αἰ-
ώνων γνη-

νων γνηνηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς θεόν, ἐκ θεοῦ φῶς, ἐκ φωτός δι' ὃ ἐγένετο πᾶν πρῶτα
 τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γῆς, τὰ ὄρατα, καὶ τὰ ἀόρατα λόγον ὄντα, καὶ ὁφίαν,
 καὶ δυνάμιν, καὶ ζῶν, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸ ἐκ ἐξάτου τῆς ἡμερῶν δι' ἡμᾶς ἐναν-
 θεσποήσμεν, καὶ γνηνηθέντα ἐκ τῆς ἀγίας πνεύματος τὸν σαρρωθέντα, καὶ ἀποθα-
 νόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνδληφθέντα εἰς ὁ-
 ρανόν, ὃ καθεστέντα ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ἐρχόμενον ἐπὶ σινωτελείᾳ τῶν αἰώνων,
 κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. οὗ ἡ βασιλεία
 ἀκαταπαύστος οὐσα, ἀφ' ἧς εἰς ἀπείρους αἰώνας. καθεζέσθαι γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ
 πατρὸς, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῳ κόσμῳ. πιστεύοντες δὲ καὶ
 εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τούτῳ, ὅς ἐστι τὸ ὁρακλήιον. ὁ παρ' ἐπαγγελίας λόγος τοῖς ἀ-
 ποστόλοις, καὶ πᾶσι τοῖς οὐρανῶν ἀποστόλοις, ἀπέστειλε διδάσκειν καὶ ὑπομνησάμενοι αὐτοῖς
 πρὸς τοὺς δι' οὗ καὶ ἀγαθόν) αἱ τῶν εἰλικρινῶς εἰς αὐτὸν πιστεύοντων ψυχὰς. τοῖς δὲ
 λέγοντας δὲ ἐκόντων τὸ ἕκον, ἢ δὲ ἐτέρως ὑποστάσεως, καὶ μὴ ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ
 καὶ πᾶσι τοῖς ἀγίοις ὅτε μὴ καὶ, ἀλλοτείοις οἶδεν ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία.
 ὁμοίως καὶ τοῖς λέγοντας τῆς εἰς) τοῖς, ἢ τὸν χριστὸν μὴ εἶ) θεὸν παρὰ τῶν αἰώνων,
 μὴ τε χριστὸν, μὴ τὸ ἕκον τοῦ, καὶ τὸν πατέρα καὶ ἕκον, καὶ ἅγιον πνεῦμα, καὶ ἀγνῶστον
 τὸ ἕκον, ἢ οὐ βουλήσθαι ὁδὸν θελήσθαι ἐκλήθησεν ὁ πατήρ τὸ ἕκον, ἀναθεματίζῃ ἡ ἀγία
 καὶ καθολικὴ ἐκκλησία. οὐτε γὰρ ἐξ ἐκόντων λέγειν τὸ ἕκον ἀσφαγῆς. ἐπεὶ μηδα-
 μὸς τοῦτο τῶν θεοπιδεόντων γραφῶν ἐμφέρει) παρ' αὐτοῦ. οὐτε μὲν, δὲ ἐτέρως ὑ-
 ποστάσεως παρὰ τὸν πατέρα παρὰ τοῦτο καὶ μόνος, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ θεοῦ, γνησίως
 αὐτὸν γεννηθῆσαι διδασκόμεθα. ἐν γὰρ τῷ ἀγνῶστον καὶ ἀναρχόν τὸ χριστὸν πα-
 τέρα ὁ θεὸς διδάσκει λόγος. ἀλλ' ὁδὸν τὸ καὶ πᾶσι τοῖς ὅτε ἐκ καὶ ἐξ ἀρχαίων ἐπι-
 σφαγῶς λέγοντας χρονοῦν διέστημα παρὰ τὸν ἑκόντα αὐτὸν, ἀλλ' ἡ μόνον τὸ ἀρχό-
 ντως αὐτὸν γεννηκότα θεόν. καὶ χρονοὶ γὰρ καὶ αἰῶνες γενόμενοι δι' αὐτοῦ. οὐτε μὲν
 ἀναρχόν, οὐτε ἀναγνῶστον, ὁδὸν κυρίως πατήρ, καὶ ἕκον λεγόμεθα. ἀλλὰ
 τὸ καὶ πατέρα, μόνον ἀναρχόν ὄντα καὶ ἀνέφικτον, γεννηθέντα ἀνέφικτως, καὶ πᾶ-
 σιν ἀκαταπαύστως οἶδαμεν. τὸν δὲ ἕκον γεννηθῆσαι παρὰ τῶν αἰώνων, καὶ μηκέτι ὁ-
 μοίως ὅς πατὴρ ἀγνῶστον εἶ) καὶ αὐτὸν. ἀλλ' ἀρχὴν ἔχον γνησίου πατέ-
 ρα. κεφάλη γὰρ χριστὸς, ὁ θεός. ὅτε μὲν τελεῖ ὁμοδοξοῦντες παρὰ τὸν πατέρα, καὶ τελεῖ
 παρὰ τὸν πατέρα, καὶ τοῦ ἕκον, καὶ τὸ ἀγίου πνεύματος κατὰ τὰς γραφάς, ἢ τῆς
 ἀφ' ἧς τοῖς θεοῖς ποιοῦμεν. ὅτι τὸ αὐτοτελὲς καὶ ἀγνῶστον, ἀναρχόν τὸ ἀό-
 ρητον θεόν, εἶνα μόνον οἶδαμεν τὸ θεόν ὃς πατέρα τῶν μονογυνοῦς, τὸν μόνον καὶ δὲ αὐ-
 τὸν εἶ) ἔχοντα. μόνον δὲ τοῖς πᾶσιν ἀγίοις ἀφθόνως εἶ) παρὰ τὸν λόγον. ὅτε μὲν
 εἶνα θεὸν λέγοντες εἶ) τὸ καὶ κυρίου ἱεροῦ χριστοῦ πατέρα, τὸ μόνον ἀγνῶστον, ἀφ-
 ἧς τοῦτο χρονοῦμεν τὸ χριστὸν θεόν εἶ) παρὰ τὸν ἕκον, ὁποῖοι εἰσὶν οἱ ἀπὸ παύλας ὁ σα-
 μοχάτως, ὅτε ἐκόν αὐτὸν καὶ πᾶσι ἐνανθεσποῖν, ἐκ παρὰ τὸν ἕκον τε θεοποιῖα
 λέγοντες, ὅς πᾶσι φύσιν ἑκόν ἀνθεσπον γενόμενα. οἶδαμεν γὰρ καὶ αὐτὸν, εἰ καὶ ὁ-
 ποῖεταί) ὅς πατὴρ καὶ ὁ θεός, ἀλλ' ὁμοῦς γνηνηθέντα ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ φύσιν,
 τέλει) καὶ ἀληθῶς, καὶ μὴ ἐξ ἀνθεσπων μεταστάλα θεόν. ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐναν-
 θεσποῖται δι' ἡμᾶς, καὶ μηδὲ πᾶσι ἀπολωλέναι τὸ εἶ) θεόν. βδ' ἐκαστοῦ καὶ δὲ
 παρὰ τὸν ἕκον, καὶ ἀναθεματίζομεν καὶ τοῖς λόγοις καὶ μόνον αὐτὸν τοῦ θεοῦ καὶ φύσιν καὶ

DD.i.

22 αὐτοὶ περικτείνονται πλάσας καλοῦντας, ἐν ἑτέρῳ δὲ εἶ) ἔχοντα νῦν μὲν, ὡς δὲ παρ-
 23 φορικὸν χειρὸς μόνον ὑποδύων νῦν δὲ, ὡς δὲ ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ. χειρὸν δὲ αὐτὸν καὶ κύριον
 24 τοῦ θεοῦ, ἔς μεστίτην, καὶ εἰκόνα τῆς θεοῦ, μὴ εἶ) παρὰ αἰώνων τέλοντας. ἀλλ' ἐν-
 25 ὅτε χειρὸν αὐτὸν γεννέσκει καὶ ὑὸν τῆς θεοῦ, δὲ οὐ πῶς ἡμετέραν ἐκ τῆς περὶ
 26 νοῦ ἄρκα ἀνείληφε, παρὰ τετρακοσίων ὅλων ἐτῶν. ἐκότε γὰρ τὸν χειρὸν ἀρχὴν
 27 βασιλείας ἐξηκέναι τέλοισι, καὶ τέλος ἔξεν αὐτῶν, μὴ τὴν ζωτέραν ἔς κρίσιν. τοι-
 28 οῦτοι δὲ εἰσιν, οἱ ἀπὸ μὲν κέλλου, ἔς φωτεινοῦ, τῶν ἀγκυρογαλαλίων οἱ τὴν παρὰ αἰ-
 29 νιον ὑπερξίν τὴν καὶ θεότητα δὲ χειρὸς, καὶ πῶς ἀτελεύτητον αὐτῆς βασιλείαν ὁμοίως
 30 ἀτελεύτησιν, ἵστασαι δοκεῖν τὴν μοναρχίαν. ἴσμεν γὰρ αὐτὸν ἡμεῖς, οὐχ' ἀπλῶς λό-
 31 γον παρὰ φορικόν, ἢ ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ ζῶντα θεὸν λόγον, καὶ κατ' ἑαυτὸν
 32 ὑπερχοντα καὶ ὑὸν θεοῦ ἔς χειρὸν. καὶ οὐ παρὰ γνωστῶς στυόντα, καὶ ζωδιατεί-
 33 βοντα παρὰ αἰώνων ὅς ἑαυτοῦ πατεῖ. καὶ παρὰ πᾶσι, ἀφ' ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ πῶς
 34 δημιουργίαν, εἴτε τῶν ἀοράτων, εἴτε τῶν ὁρατῶν. ἀλλ' ἐν ὑποστάσει ὄντα λόγον τῆς
 35 πατρὸς καὶ θεοῦ ἐκ θεοῦ. ὅς γὰρ ὅστις παρὰ ὃν εἶπεν ὁ πατήρ, ὅτι ποιήσω μὲν αὐ-
 36 ρητον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ κατ' ὁμοίωσιν, ὅς καὶ τοῖς πατέρας αὐτοῦ παρὰ
 37 ὡπως ὡφθη δεδωκώς τὸ νόμον. καὶ λαλήσας ἀφ' ἑαυτοῦ παρὰ φητῶν, καὶ δὲ τελευ-
 38 τῶν ἐνανθρηπῆσας, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πᾶσιν ἀνθρώποις φανερώσας, ἔς βα-
 39 σιλείαν εἰς τοῖς ἀτελεύτητοις αἰώνας. ὅθεν γὰρ παρὰ σφᾶτον ὁ χειρὸς παρὰ σείλη-
 40 φον ἀξίωμα. ἀλλ' ἀνῶθεν τέλειον αὐτὸν, καὶ τῶν πατέρων καὶ πᾶσι ὁμοίον πεπι-
 41 στεύκα μὲν. ἔς τοῖς λέγοντας δὲ τὸν αὐτὸν εἶ) πατέρα, ἔς ὑὸν, καὶ ἄλλον πνέμα, καὶ
 42 ἐνός δὲ αὐτῆς παρὰ μαλὶς τε καὶ παρὰ σώπου τὰ τέλη ὀνόματι ἀσεβῶς ἐκλαμ-
 43 βάνοντας, εἰκότως ἀποκηρύσσονται τῆς ἐκκλησίας, ὅτι τὸ ἀχώρητον καὶ ἀπαθὴ πα-
 44 τέρας, χωρητὸν ἅμα καὶ παθητὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἐνανθρηπῆσεως ὑποδύειν. τοιούτοις
 45 γὰρ εἰσιν οἱ παρὰ πασθεμοὶ παρὰ ῥωμαίοις σαββαίται δὲ, περὶ ἡμῖν χειρὸς μόνον. οἱ
 46 δα μὲν γὰρ ἡμεῖς τὸν μὲν ἀποστείλαντα πατέρα ἐν ὅς οἱ κείῳ τῆς ἀμυσίωτου θεότητος
 47 ἡμεῖς μεμνημέναι. τὸν δὲ ἀποσταλέντα χειρὸν, πῶς τὴν ἐνανθρηπῆσεως οἰκονομίαν
 48 πεπληρωκέναι. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐ βουλήσας, ὅθεν τελεσθὲν γενησάσθαι τὴν χειρὸν εἰ-
 49 ρηκόμεν ἀνδραγαθῶς, ἀνδραγαθῶς δεδωκέναι, ὅτι ἀβουλήσας οὐδὲν καὶ ἀπαρᾶρετον
 50 παρὰ τελεσθόμεν ὅς θεῶν, ἵνα ἄκων γνησθῇ τὸν ὑὸν, δυσεβέστατος, καὶ τῆς ἀληθείας ἐξ-
 51 νοῖς ὅτι γνωσόμεν. ὅτι τὸ παρὰ τῆς κοινᾶς ἐννοίας παρὰ θεοῦ, ἔς δὴ παρὰ τὸ βού-
 52 λημα τὴν θεοπνέου γραφῆς τοιαῦτα τελεσθήσασιν παρὰ αὐτῆς ἀβελήσας. αὐτο-
 53 κρήτορας γὰρ ἡμεῖς τὸν θεὸν, κύριον αὐτὸν ἑαυτοῦ εἰδότες, ἐκκοσίως αὐτὸν καὶ τέλοντα
 54 τὴν ὑὸν γενησθῆναι, ἀσεβῶς ὑπειλήφα μὲν. παρὰ βούλεις δὲ ἐμφόβως, καὶ δὲ παρὰ
 55 αὐτῆς χειρὸς μόνον, κύριος ἐκείσε με ἀρχὴν ὁδὸν αὐτῆς, εἰς ἔργα αὐτῆς, οὐχ' ὁμοίως
 56 αὐτὸν τοῖς δι' αὐτῆς ἡμετέροις κτίσμασιν, ἢ ποιήμασι γενησάσθαι νοοῦ μὲν. ἀσεβῶς
 57 γὰρ, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικῆς πίστεως ἀμύστερον, ὅς τὸν κτίστην, τοῖς δι' αὐτῆς ἐκτισμένοις
 58 δημιουργήμασι παρὰ βούλεις, καὶ τὴν αὐτὴν τῆς γνέσεως τοῖς ἀμύστεροις ἔσπον ἔχον
 59 καὶ αὐτὸν νομίζον. μόνον γὰρ καὶ μόνως τὸν μονογνήτῳ ὑὸν, γνησίως τε ἔς ἀληθῶς δι-
 60 δάσκεισιν ἡμᾶς αἱ τοιαῦτα γραφαὶ γενησάσθαι. ἀλλ' ὅθεν τὸν ὑὸν κατ' ἑαυτὸν εἶ),
 61 ζῶν τε ἔς ὑπερχον ὁμοίως τῶν πατέρων λέγοντες. ἀφ' ἑαυτοῦ χωρίζομεν αὐτὸν τῆς πα-
 62 τρὸς, τοῖς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἵνα μεταξὺ τὴν ζωφῆας αὐτῶν ὁμοίως ὅτι νο-
 63 οῦντες.

ἴες σὺν ἑδρίον· καὶ φανερώς λοιπὸν ὃ μὲν ὁμοούσιον ἀναθεματίζουσι· τίω δὲ
 τῷ ὁμοοίου δοῖαν, ὅτι τοιαύτας συγγραφαὶ ἀνέβησαν, πρὸς τὰς ἀποκρίσεις. οἱ δὲ ἐν
 ἑκδίῃ παρῶτον μὲν τοῦτων ἐρήμην κατέφηφισαν. ἔπειτα τοῖς κατηγόροις ἀ-
 θανάσιον τὴν ἀξίας ἀφείλοντο. τὸν ὅρον τῆς πίστεως τὴν ἐν νικήσῃ κεραιωδύμους, καὶ
 ὃ ὁμοῖον ἐκβλόντες, τὸ ὁμοῖον φανερώτερον ἐκδίδουσι. καὶ ἐν τῇ συγγρα-
 φῇ τε καὶ αὐτῇ παρὰ τὸς ἀποκρίσεις. γνώμη μὲν οὖν ἐκείνῃ τοιαύτη δι-
 κήως πεποιημένη νομίσθη, οἱ μὲν ἀναγκαῖοι, ὅτι τοῖς ἑσπέραις ἀναγκαῖον
 τοῖς οἱ ἑσπέραις παρῶτον ἐξέδωτο. οἱ δὲ ἑσπέραις, ὅτι παρῶτον ὁμοῖον οἱ κατηγόροις
 ἀπέφυγον, καὶ ὅτι αὐτῇ μὲν τίω ἐν νικήσῃ πίστιν ἐφύλαττον. ἐκείνοι δὲ τῷ συγ-
 γραφῇ ἐβλάμησαν. ἀποκρίσεις οὖν τὸν τοῖς παρῶτον καὶ ἀθανάσιον. ἐν
 μὲν, καὶ μὲν καὶ τὸ ἀγκύρας, τὰς παρῶτον τῇ μικρῇ γαλατῖα, ὅς παρῶτον μὲν κα-
 θήρητο, ὡς ἐν τῇ παρῶτον βιβλίῳ πεποιημένη μνήμη. τότε δὲ ἐν τῇ τῇ κα-
 ταδίῃ ἀναπαράστασι ἐσπούδασε, διδάξας ὡς ἐν νοητῇ ἢ ἐν τῇ βιβλίῳ φράσις,
 καὶ δὲ τούτου ὑπονοῖαν τοῦ σαμοσατέως λαβόν. ἐν ἀγνοήῃ μὲν τοῖς ὅτι μὲν
 κέρου βιβλίον ὁ παμφίλου δισέβιος ἀνεσκέδασεν ἐν ὅλοις περὶ βιβλίοις, παρῶτον
 αὐτὸν ἀφελόμενος, ἀπὸ τῶν μὲν κέρου ἐπέγραψε. καὶ πῆσι μὲν τὰ ῥήματα
 μὲν κέρου. παρῶτον αὐτῇ τῇ ἀφελόμενος ὡς ψιλὸν ἀνέθετον τὴν κύριον, κατὰ σα-
 βήμιος ὁ λίβυς, καὶ παρῶτον ὁ σαμοσατέας, τοῦ μὲν κέρου εἰσαγόντος. ὅτι δὲ ἱνές
 ἐπεχειρήσαντο καὶ αὐτὸν λοιδορήσαντο, φημὶ δὲ τὸν παμφίλου δισέβιον ὡς ἀπειρή-
 ζοντο, ἐν οἷς λόγοις ἐξέδωκε, μικρὰ καὶ παρῶτον αὐτῇ εἰπεῖν ἐκ ἀκαρῶν ἡρώδου.
 παρῶτον μὲν γὰρ τῇ ἐν νικήσῃ ἀνὸδου ὃ ὁμοῖον οὐκ ἐξέδωκε, καὶ πρὸς, καὶ σιωπῇ
 τῇ λέγει τὴν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ τελείῃ βιβλίῳ ὅτι εἰς τὸν εἶον κωνσταντίνου, καὶ λέγει τῷ
 .. παμφίλῳ τὸ ὁμοῖον εἰς ὁμοῖον ἡρώδου, εἰς τὸ ὁμοῖον καὶ ὁμοῖον αὐτῇ
 .. ὅτι τοῖς ἀμφοτέρωθεν μὲν αὐτῇ τὸ ἐπ' αὐτῇ κατέστη, ὡς ὁμοῖον κρατῆσαι
 .. τίω ἐν νικήσῃ πίστιν. εἰ τίνω δισέβιος τὸ ἐκείνου ἀνὸδου μνήμην ποιήσας,
 λεχόμενα μὲν τῇ τότε ἀμφοτέρωθεν μὲν λέγει, παρῶτον δὲ ὁμοῖον φησὶν, καὶ ὁμοῖον
 ξῆσαι, πῶς ἀφελόμενος αὐτὸν ἱνές ὑπολαβόμενοι. πληθύνοντες δὲ καὶ ἀφελόμενοι,
 φρονεῖν αὐτὸν νομίζοντες τὰ αὐτῇ. ἀπὸ τῆς πρὸς ὡς ἐν τοῖς λόγοις αὐτῇ ἀφελόμενος
 δοκεῖ, ὅτι ὑπερῶς λέγειν ἀπὸ τῆς πρὸς. παρῶτον ὅτι ἀποκρινόμενα, ὅτι τῇ λέγει τῷ
 τῇ πολλὰ καὶ καὶ οἱ τὸ ἐκκλησίας ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς μνήμης τῇ οἱ
 κωνσταντίνου ἀνέθετον τῇ σιωπῇ ἡρώδου. καὶ παρῶτον ἀπὸ τῶν ἡρώδου, ὁ ἀ-
 πόστολος τοῖς λέξει τῇ ἐχρήσαντο, καὶ οὐ δὲ πᾶσι τοῖς κακοδοξίας διδασκα-
 λος ἐνομίαν. ἐν μὲν καὶ ἀφελόμενος κτίσμα τὸν ἡρώδου, ὡς ἐν τῇ ἀπὸ τῆς ἐχρήσαντο εἰ-
 πεῖν, ἐπακούον οἱ δισέβιος παρῶτον ἐν τῇ παρῶτον βιβλίῳ ὅτι παρῶτον μὲν κέρ-
 .. λον καὶ λέγειν φησὶν. ὁ μονοθεῖς ὁ θεὸς μόνος αὐτῇ, καὶ οὐ δὲ ἄλλος ἀνέθε-
 .. ρῶν τῇ καὶ ἐστίν. ὅθεν εἰκότως ἀπὸ τῆς μέμνηται τοῖς κτίσμα αὐτῇ φησὶν ἡρω-
 .. μνήμης, ὅτι ἐκ ὧν ὁμοῖον τοῖς λοιποῖς κτίσμασι ἡρώδου. καὶ πῶς γὰρ ἐν ἑσπέραις
 .. ὁ θεὸς πῶς δὲ μονοθεῖς τοῦ θεοῦ, ὁ τὸ αὐτῇ τοῖς λοιποῖς κτίσμασιν ὅτι ἐχρήσαντο
 .. νος φύσιν, ἡμῶν τῇ πολλῶν ἡμῶν τῇ ἐστίν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἐκ ὧν ὁμοῖον κτίσεως ὁμοῖως
 .. αὐτῇ μετὰ τῶν κοινωνίας. ἀλλ' οὐχ ὡς παρῶτον αὐτῇ τῇ θεῷ παρῶτον λόγια. εἴπα
 .. μετ' ὅλγα πάλιν ἐπιφέρει. ὁ τίνω ἡμῶν τῇ ἐκ ὧν ὁμοῖον, καὶ κτίσμα παρῶτον
 μὲν

„ γιομῶ, πλὴν ὅτι τῇ ἐπομύδῳ, ἐκείνου ὑμῶν χάραν, καὶ τῶ πλήθους τὰ θεοσεβεία-
 „ τας ἀπορρήσας, ἐπὶ τὸ ἐνδοξόν τῶν σιῶν βεχόντων ἑορτίζω. καὶ τίς ἐκείνη ἡ ἡμέρα
 „ ὑμῶν, καὶ ποία ἔσται, ἐπομυερχομένου μὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου· παυθεμένων ὅτι τὸ παρ-
 „ ἡμομένων, καὶ τὸ πολυμήτην κατὰ δὲ χλὺν ἐπομύδου εἰς ἀφροσύνην ἵνα πλη-
 „ ρεσάτης χάρας ζωαπιούσης τοῖς πόλεσι, ἡ τοιαύτη χάρις καὶ τὸ μέγιστον μέγεθος
 „ ἡμῶν φθάνει. οἷς θεόθεν ἐπὶ τοῦτο συλκεχωρήσας σιωπῆσθαι, ὅπως εἰς γνώσιν ἔ-
 „ λικούτου ἀνδρὸς ἔχθιν διωκηθῶμεν. εἰς δὲ χλὺν οὖν τὸ ὅτι πολλὴν τελευτῶσαι καλόν.
 „ ὁ θεὸς ὁ πόλεως κέρταρ, καὶ οὗτου ὑὸς ὁ κύριος ἐπὶ τῇ ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς, διη-
 „ νεκῇ πλὴν χάριν αὐτῷ ὑμῶν παρὰ τοῖς, διδοὺς ἐπαθλον τῇ θαυμαστῇ ἡμῶν πίστι,
 „ ἡνὲν παρὰ τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν, ἐνδοξῶ μὴ τυχεῖα ἐνεδείξατε. ἵνα ὑμῶν τε καὶ τοῖς
 „ μὴ ὑμῶν ἐν τῇ, καὶ ἐν τῇ μὴ ἡμῶν τὰ βεβήτονα μὴ οἱ. ἀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ
 „ οὐκ ἤκουσε, καὶ ὅτι καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. ἀλλ' ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀ-
 „ γαπῶσιν αὐτόν, ἀλλὰ τῶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, δι' οὗ ἐπὶ πόλεως κέρταρ θεῶ
 „ ἡ δόξα, εἰς τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ἐρῶ δὲ ὑμῶν ἀρχομένη, ἀγαπητοὶ ἀ-
 „ δελφοί. Τούτοις πεπιστευκὸς τοῖς γραμμασιν ἀθανάσιος, ὅτι τὸ ἀνατολὴν πρὸ-
 „ ερχόμενος. κωνσταντῖνος δὲ ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἀπεχθὺς μὴ τότε ἐδέξατο. ἐφίξας δὲ
 „ αὐτόν ἐπεχείρησεν, οὐκ ἐκείνου τῶν ἀφαιζόντων ὑποβαλόμενος. καὶ φησὶ
 „ παρὰ αὐτόν. ὅν μ' ἔθρονον τὸν σαυτοῦ, ἡμῶν τῆς ἐκδόδου, καὶ ἡμῶν σίμω-
 „ νέσθαι ἀπείληφας. ὅτι δὲ εἰσιν ἐν τῇ ἀρετῇ ἀνδρείᾳ ἡνέες τοῦ λαοῦ ἀφαιζόμενοι τὸ
 „ παρὰ σὲ κοινωνίαν μίαν ἐν τῇ πόλει ἐκκλησίᾳ, ἔασον ἔχθιν αὐτοῖς. παρὰ τὸ παρ-
 „ τασιν αὐτῷ ἀθανάσιος γοργῶς ὑπὸ ἡγήσθη. καὶ φησὶ, βασιλεῦ, ἐπὶ ἀξιοσύνης μὴ ἐ-
 „ χθὺς κελεύειν τὸ παρὰ τῇ ὅσα ἀνὰ τῆς. χάριν δὲ καὶ αὐτοῖς αὐτῶ καὶ δέομαι, δὸς
 „ μοι. ὅ δὲ βασιλεὺς δώσθιν ἐτοίμως ἐπαγγέλλεται μὴ οὐκ ἐπὶ ἀθανάσιος,
 „ τὸ αὐτῷ ἀξίαν χάριν λαβεῖν, ἡνὲν ὁ βασιλεὺς ἐπέζητει λαβεῖν. μὴ γὰρ καὶ αὐτοῖς
 „ ἐκκλησίαν ἀπονεμηθῆναι ἡλίου καὶ ἐκείνην πόλιν τοῖς ἀφαιζόμενοις παρὰ τὸ
 „ τῶ ἀφαιζόντων κοινωνίαν. πλὴν ἀθανάσιος τῶν γινώσκων χειροτελῇ γινόντες οἱ
 „ ἀφαιζόντες, ὑποφύλακται μὴ τοῦτο ἔλεγον. παρὰ τῇ δὲ τῶ δοκιμῶν παρὰ βασιλεῖ
 „ πρὸς ἑαυτοῦ. ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς ἀθανάσιος τε καὶ παύλα, καὶ μὴ κέρταρ τοῖς ἰδίους
 „ ἀπεδίδου θρόνους. ἐπὶ μὴ καὶ ἀσκητῶν ἐπὶ γὰρ, καὶ λουκίῳ, ἀνδριανου πόλεως.
 „ καὶ γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὸ ἐν ἑκείνῃ ἐκδόδου ἐδέχθη. ἀσκητῶν μὴ ὑπομνήματα
 „ ἐπιδείξας, ἐν οἷς ἐδέχθη δὲ οὐκ οὐκ ὁ παμφίλου ἅμα πλείοσι, ἀφαιζοῖς τὰ κατὰ
 „ αὐτῶ, καὶ ἀποδοῖς πλὴν ἀξίαν αὐτῶ. λούκιος δὲ, ὅτι οἱ καὶ ἡγορευοῦντες αὐτῶ φυχῇ ἐ-
 „ χρήσαντο. παρὰ τῇ ματα οὖν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς αὐτῶν ἐφοίτων πόλεις, κελεύ-
 „ οντα ἐτοίμως αὐτοῖς ὑποδέχεσθαι. ἐν μὴ οὖν ἀγκύρα βασιλείου δέωτου μὴ οὐ,
 „ καὶ ἀντίσειόντες μὴ κέρταρ, τὰ καὶ ἑχθὲν ἡ τυχεύουσα ἐχθὲν, ἡ παρὰ φασιν λοιδορίας
 „ πρὸς ἑαυτοῖς τὰ ἐναντία φερόσιν. ἀσκητῶν δὲ ἐτοίμως γὰρ αἱ εἰς ἐδέχθη. ἐν ὅ
 „ τῇ κωνσταντίνου πόλει μακεδόνιος παύλα παρὰ ὀλίγον ὑπέξεσθαι, καὶ ἑαυτὸν ἐν ἰ-
 „ διαζούσῃ ἐκκλησίᾳ τῆς πόλεως, τὰς ἐκδόδους ποιούμενος. ὑπὸ μὴ οὐκ ἀθανά-
 „ σίος, ὁ βασιλεὺς ἐπίσκοπος τε καὶ κληρικοί, καὶ λαοὶ παρὰ τὸ ἀσμένως αὐτὸν ὑπο-
 „ δέχεσθαι, ἐπέστη. ἐπὶ μὴ καὶ τὰ κατὰ αὐτῶ ἐν διανοήσεσι παρὰ φέντα, δι' ἐτε-
 „ ρων γραμμῶν ἀφανισθῆναι ἐκλήθε. τὰ ὅ παρὰ ἀμφοτέρων γράφοντα, ἐπὶ τὰδε.

Επιστολή κωνσταντίνου ὑπὲρ ἀθανάσιου ἑπισκόπου.

Νικητὴς κωνσταντίνος, μέγας, σεβαστός, ἐπίσκοποις, καὶ πατριάρχαις καὶ
 ἐκκλησίαις. Οὐκ ἀπελείφθη τὸ ἔργον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἐπισκο-
 πος ἀθανάσιος. Ἄλλ' εἰς τὸ ἐν βραχεὶ γρόνω τῇ καὶ ἀνδράποισι δοκιμασίᾳ ὑπε-
 βλήθη, ὅπως τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ καὶ τὸν τε πόρον τοῦ πατριάρχου ὑπὸ
 φον, ἀπολαβὼν βουλήσῃ τοῦ κρείττονος, ἐκρίσῃ ἐν μέλει τὸν πατριάρχη ὁμοῦ καὶ
 τὸ ἐκκλησίαν, ἥς θεῖον νόμον καὶ πατριάρχης ἐπὶ γράμμι. Τοῦτο καὶ ἀκούοντα ἔδω-
 κα τὸ καὶ ἡμετέρας ὑπαρξαι πατριάρχης, ὡς τὸ πᾶν τὰ καὶ τοῦτο καὶ τὸν αὐ-
 τῶν κοινωνικῶν ὡρισμένα νῦν, ἀμνηστία καὶ ἀδολογήσει. Πᾶσαν τὴν ὑποψί-
 τὴν καὶ αὐτὴν γράμμι καὶ λοιπὸν, τὴν τε ἀτέλειαν ἥς ἐτυχον πάλαι οἱ ἅμα αὐ-
 τῶν κληρικοί, τοῖς δὲ βεβαιωθῆναι πατριάρχης. Ἄλλ' ἀμὲν καὶ τοῦτο τῇ εἰς
 αὐτὸν γράμμι πατριάρχης ἐδικαιώσαμεν. ὡς τὸ πᾶν τοῖς ἑσθὲν καὶ ἀκούοντα
 γνώσειν ἐκ δευτέρου τὸ ἀφοβὸν πᾶσι τοῖς αὐτῇ πατριάρχης ἡμῶν, εἴτε ἐπίσκοποις,
 εἴτε κληρικοῖς. ἰκανὸν δὲ γνώσειν, τῆς ἐκείνου ὁρῆς πατριάρχης, ἔσται ἡ πατρι-
 ᾶς ἐν ὧν, ὅσοι γὰρ αὐτὴ καλλίονος ὁμοῦ κρίσεως τε καὶ μίσεως γινώσκοντες, τὸ
 τοῦ ἐκείνου κοινωνίαν, τοῖς πᾶσι ἐκείνου καὶ ὁμοιότητι τὴν φανούσης
 πατριάρχης, καὶ νῦν τῇ ὑπὸ ἐκείνου βουλήσῃ, τοῦ κρείττονος καὶ ἀκούοντα χάρι-
 τος ἀπολαύειν.

Ἄλλη ἐπιστολή, τοῖς ἀγέστοις πεμθεῖται.

Νικητὴς κωνσταντίνος, μέγας, σεβαστός, καὶ ἁγίος καὶ ἁγίος ἀνδρῶν καὶ ἐκκλη-
 σίας. Σκοπὸν ποιούμενοι τὸν ὑμετέρων ἐν ἅπασιν ὀνομαζόντων, εἰδότες τε
 ὡς ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπισκοπῶν πατριάρχης ἐστὶν ἀθανάσιον τὸ ἐπίσκοπον,
 ἀνδρά τοῖς πᾶσι, δὲ καὶ τὸν πατριάρχην ὁρῶντα, καὶ ἀπὸ τὸν οἰκείον διπλοῦν,
 γνώσειν πάλιν πατριάρχης ὑμᾶς ἀποδείξαι ἐδικαιώσαμεν. τοῦτο γινώσκοντες καὶ πατρι-
 ᾶς ὑμῶν ἀποδείξαι, καὶ τὸν πατριάρχην ὁρῶντα, καὶ τὸν πατριάρχην, καὶ τὸν
 ὑμῶν τε πατριάρχην καὶ ἡμῶν πατριάρχην ὁρῶντα, ἐκρίναι καὶ τὸ ἐκκλησίας γε-
 σιὸν διαρκῆ φυλάττειν ἀποδείξαι. ὅσοι γὰρ ἀκούοντες ἐστὶν, διχόνοιαν ἵνα δὲ ἡ εἰς
 ἐν ὑμῶν κινήσῃ, ὑπεναντίαν τῆς τῆς ἡμετέρων καὶ ἀντιθέτου. ἐκ τοῦτο μὲν
 ἀπεινῶν ἀπὸ ὑμῶν πᾶν τε καὶ βουλήσῃ. ὅσοι γὰρ ἀκούοντες ὑμᾶς διαρκῶς αὐ-
 τῶν, ὡς πατριάρχης, πατριάρχης καὶ ἐκρίναι καὶ τὸν πατριάρχην, καὶ τὸν πατριάρχην,
 γινώσκοντες καὶ ἀποδείξαι. ὡς αὐτὴ τοῦ πατριάρχης ὑμῶν πατριάρχης εἰς τὰς ἀποδείξαι
 καὶ ἀποδείξαι, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου, οἱ τῆς ἐκείνου πᾶν ἐπὶ καὶ νῦν πατρι-
 ᾶς ἀκούοντες, ἐκ τῆς ἐκείνου ἀκούοντες, πατριάρχης ἀκούοντες, ἀκούοντες,
 ἀκούοντες πατριάρχης, καὶ αὐτῶν καὶ τῶν πατριάρχης, καὶ τῶν πατριάρχης, καὶ τῶν
 δὲ ἐπίσκοπον, καὶ τὸν κρείττονος, καὶ ἡμετέρων γνώμην ἀποδείξαι, ἡ δὲ εἰς
 εἰς, πᾶσι καὶ τῆς γνώμης ἀποδείξαι ἡμετέρων. τοῦτο γὰρ καὶ ὑμῶν ἀκούει, καὶ τῇ
 μετέρων πατριάρχης πατριάρχης γινώσκοντες. καὶ γὰρ τῶν πᾶν ἀκούοντες, καὶ
 εἰς πατριάρχης ἀκούοντες ἀκούοντες τὸν πατριάρχην, καὶ τῶν πατριάρχης, καὶ τῶν
 εἰς ἀκούοντες, καὶ τῶν πατριάρχης ἀκούοντες, καὶ τῶν πατριάρχης, καὶ τῶν
 νόμων ὑπακούοντες ἐκείνου. ἀκούοντες τοῖνυν ἀκούοντες, καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ
 τῶν κρείττονος γνώμην, καὶ τὸν καὶ ὑμῶν καὶ τῆς ὁμοιότητος ἀκούοντες, καὶ τῶν καὶ τῶν ἀ-
 κούοντες

ταύτων ἡμιμέλιαν, τὰ πρέποντα καὶ ὑπερβόλαια ὅτι ἱερὰς ἀρρηκίας γενομένης
φυλάττοντες, τὸ πρὸς ἡμῶν ἀφ' ὧν πάσης ἀδοῦς καὶ ἡμῶν ἀγνῶτες, τὰς δὲ χάρις ἀ-
μα αὐτὰ ὑπὸ τῶν τε αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ βίου βουλοίας τῶν ὄλων γενομένης πατρὶς ἀναπέμ-
πειν ἀποδίδετε.

Ἐπιστολή, πρὸς τὸ ἀφανισθῆναι τὰ πρὸς ἡμῶν καὶ ἀθανάσιον.

Νικητὴς κωνσταντῖνος αὐγούστου νεορείω. τὰς δὲ αὐτῶν τύπων καὶ τοῖς ἐν αὐγούστο-
μνίᾳ καὶ ἡ βασιλῆα, ἡ λιβύη, ἡ λικύη, ἡ γερμῶσι. εἴ τι ποτὲ πρὸς τοῦτον ἐπὶ βλα-
βῇ καὶ ὑβρίδι τῶν κοινωνοῦντων ἀθανάσιον ὅτι πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν δόξῃ, τοῦτον
νῦν ἀπαρξάμεθα βουλόμεθα. καὶ γὰρ πῶς ἀφ' οὐρανῶν οὐκ οἱ αὐτὲς κληρονομοῦν
χρον, τὸ αὐτῶν πάλιν γέγονεν ἔχον. ταῦτα καὶ τὸ ἡμετέραν πρὸς τὰς φυλακῆς
καὶ βουλόμεθα ὥστε ἀποδοθέντος ἀθανάσιον ὅτι πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν, τοῖς κοι-
νωνοῦντας αὐτὰ ἔχον ἀφ' οὐρανῶν οὐκ οἱ αὐτὲς κληρονομοῦν
ἐν οὕτως ἐχόντες, ἡ αὐτὴ χάρις.

Τὰς τριακτὰς ἐπιστολὰς ὁχυρωθῆς ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, ἀφ' ἧς συνείας καὶ
ὁρμήσας, τὸ παλαιστίνης ἐπέβη. καὶ τὰς ἀλλὰ τῶν ἱεροσολύμων, καὶ ὅτι πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν
ἐξίμω καὶ τὰ φανῆ ποιήσας, τὰ τὸ ὑπὸ τῆς ἐν ἑκδικῇ (ὡς οὐδὲν γνωσθέντα, καὶ ὡς ὁ
βασιλεὺς κωνσταντῖνος τῇ ἐκείνων κρίσει ἐξήλυθε σύμφητος, πρὸς τὸν ἀφ' ὧν
δὸν τῶν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν γράμματα. μάλιστα τὸ μηδὲν μετῴχτας, μετέπεμπε τὸν
τῶν ἀπὸ συνείας καὶ παλαιστίνης ἐπιστολῶν. ἡ καὶ τῶν ἱεροσολύμων, ἀποδίδωσι καὶ
αὐτὸς πῶς κοινωνοῦν ἀθανάσιον καὶ πῶς ἀφ' ὧν. γράφει τε ἡ αὐτὴ ἡ ἐκ τῶν
ἐν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἀφ' ὧν ἡ ἐκ τῶν ἱεροσολύμων, τὰ ἐγνωσμένα καὶ
ἐκ τῶν ἱεροσολύμων, πρὸς ἀθανάσιον, ὅτι πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐκ μεταμετῴχτας
ὡς μηδενὸς ἱεροσολύμων, πρὸς ἀθανάσιον ἐξήλυθε, πῶς τε κοινωνοῦν αὐ-
τῶν καὶ τὸ ἀφ' ὧν πρὸς ἡμῶν. ταῦτα γινόντες οὐρακίως, καὶ οὐδὲν, οἱ πρὸς τὸν
ἀφ' ὧν δόγμα ἀφ' ὧν ἀποδίδοντες, καὶ τῶν ἱεροσολύμων τῶν πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν ἀπο-
δίδοντες, ὅτι τὸ ῥῶμιον ἀφ' ὧν, βιβλίω μετὰ τῶν ἐπιστολῶν ἱουλίω ἐπιδόνας, τὰ
τε ὁμοιοῦντα ἱεροσολύμων καὶ γράμματα πρὸς ἀθανάσιον ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν, κοι-
νωνοῦν αὐτὰ τῶν λοιπῶν ὁμοιοῦντων. οὕτως μὲν οὕτως τῶν οὐρακίως, καὶ οὐδὲν τοῖς
ἐπὶ ἀθανάσιον γινόντες ἡ τῶν ἱεροσολύμων, ὡς ἐφ' ὧν, ὅτι ὁμοιοῦντα ἱεροσολύμων. ἀθανάσιος
τὸ ἀφ' ὧν τῶν πηλουσίου εἰς τὸ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἐπορεύετο. καὶ πῶς τε πρὸν ἐδίδασκε,
τοῖς μὲν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἐκ τῶν ἐπιδόνας. ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ὁμοιοῦντα ὁμοιοῦντων
ταῖς. ἐν ἡσὶ δὲ τῶν ἐκ τῶν ἱεροσολύμων ἐκ τῶν ἐπιδόνας. καὶ ὅτι γέγονεν ἀφ' ὧν ἐπιδόνας
μέμψως κατ' αὐτὸν, ὅτι ἐν τῶν ἀφ' ὧν πρὸς ἡμῶν, ἀφ' ὧν ἐπιδόνας. τὰ μὲν οὕτως
τὸ μέγα ἀθανάσιον, οὕτως τῶν πρὸς ἡμῶν.

Ἐν τούτῳ δὲ τὰ δημόσια ἐκ τῆς τυχοῦσας ἀφ' ὧν διεδέχετο. πρὸς τῶν οὐρακίως κεφα-
λαίωδη πρὸς ἀφ' ὧν οὐκ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν βιβλίω ἀφ' ὧν. ὅτι τῶν κλη-
σου τὸ κωνσταντῖνου πόλεως, πρὸς τῶν ἀφ' ὧν οὐκ ἀφ' ὧν πᾶν τῶν βασιλείων
αὐτὰ διεδέξαντο, ὡς ἐν τῶν πρὸς τούτου βιβλίω πεποιημένα μνήμην. ἰστέον δὲ ὅτι
ἱεροσολύμων τῶν οὐρακίως, ὁ ὁμοιοῦντος ὁ ἰδίω πατρὶς. ὅν ὁλί-
γον συμβασιλεύοντες οἱ φραγῶντες ἀφ' ὧν, ὁ κελεύοντες κωνσταντῖνος τὸ σφραγῶν,
ἀλλὰ μὴ καλῶντες. ὡς δὲ κωνσταντῖνος ὁ νέος τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ μέρεσιν ὅτι καὶ

αὐτὸς ὑπὸ τῆς φραζιωτῶν συμβολῶν ἀνῆρέθη ἥδη, πολλάκις παρ' ἑτέρων εἰρησά-
 μῃ δὲ πλὴν οὐκ εἰναι ἀνείρεσιν ὁ πατριάρχης πρὸς ῥωμαίους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὁ ὢν
 κωνσταντῖνος οὐδὲν ἐπαρτήεν ἐπὶ τῷ ῥώμῳ. νυκτομαχίας γὰρ παρὶ τοῖς ὅροις ῥωμαίων
 καὶ παρ' ὧν γηρομνῆς, ὅτι παρ' ἐξέταρα τότε τὰ παρ' ὧν παρὸς ὀλίγον ἐδόξε γίνεσθαι.
 καὶ ὁ ὢν καμρὸν οὐτε τὰ γρησιδυνῶν ἠσυχάζειν, ἀλλὰ δι' ἀθανάσιον, καὶ τὸ τῷ ὁμο-
 οιοῦτο λέξιεν παρὶ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμος ἦν. ἐν τούτοις κατεστῶτων τῶν παρ' ἑ-
 μετέρων μερῶν βασιλεύοντα, παρὶ τῶν γαλλίας δὴ γίνοντα, ἐκ συσκότης ἀνέβλε. οὐ
 γηρομνῆς, ἐμφύλιος μέγιστος ἀνερρίπτει πόλεμος. μαγνένιος μὲν γὰρ τυραννὸς πᾶ-
 σις ἰταλίας ἐκράτει, ἀφελικὴν τὴν καὶ λιβύην ὑφ' ἑαυτῷ πεποίητο, καὶ αὐτὰς τῶν
 γαλλίας ἔχε λαβὼν. ἐν ἰλλυρικοῖς δὲ, ἐν σερμῖα πόλιν, ὑπὸ τῆς φραζιωτῶν ἑτέρως
 ἐπῆρτο τυραννὸς. ὄνομα δὲ αὐτῷ βερβανίον. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πλὴν ῥώμῳ παρ' ἑ-
 μετέρων κατεῖχεν. τὸ κωνσταντῖνου γὰρ ἀδελφίδος ἦν, ἥ νεπωλιανὸς ὄνομα, ὃς ἀντεποι-
 ῆτο τὴν βασιλείαν καὶ μονομάχων δορυφοροῦμενος. νεπωλιανὸν μὲν οὐδ' οἱ μαγνέν-
 ιου κατεῖχον φραζιωτῶν. μαγνένιος δὲ ἐπὶ τῶν πόλεων, παρὶ τῶν ἐσπέρων κατεστρέφετο.

75

Τῶν δὲ πρῶτων κακῶν σύρροια, ἐν βραχεὶ γέρονε γέρονι. τέταρτον γὰρ ἔσε-
 ρον ἔπει μῃ πλὴν ἐν φραζιωτῶν γέρονε καὶ τὸ ὑπατεῖαν σερμῖου, καὶ νιγελανῶ.
 τούτων ἀγγλῶν τῶν, ἐδόκει μὲν εἰς κωνσταντῖνον μόνον παρὶ τῶν γηρομνῶν καὶ τῆς βασι-
 λεύας. αὐτοκράτωρ δὲ ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἀνεδείχθη μέρεσι. καὶ τῶν τυραννῶν πόμ-
 τοῖς ἦν ἀντεπείθετο. καμρὸν δὲ ἀκαμρὸν οἱ παρὸς ἀθανάσιον δὴ παρὸς μὲν οἱ, ἀ-
 ρηκέναι νομισθῆναι, αὐτὸς κατ' αὐτὸν, καὶ μηδὲ πῶς ἡγεξάνδρου ἐπὶ τῶν, με-
 γίστας ἀφελικὸν ἐξέφραζοντο, διδάσκουσι τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον, ὡς εἴη πᾶσι
 ἀνὰ ῥέπων ἀντιπῶν καὶ λιβύην. μέγιστα δὲ πλὴν ἀφελικῶν ἠύξησεν, ὃ καρπο-
 νίας αὐτὸν ἐν ἀλλοπελίας παρὸς ποιήσας. ἀθανάσιος ἐν τούτῳ κατὰ λα-
 βὼν τὴν ἡγεξάνδρου, ζωόδοις τῶν ἐν ἀντιπῶν ἐπισκόπων σῶν, θρονον, οἱ ὁμο-
 φωνοὶ ἐπὶ φρίσσοντες τότε ἐν φραζιωτῶν ζωόδοις, καὶ τῇ παρὸς μαξίμου ἐν τοῖς
 ἱεροσολύμοις γηρομνῆς ζωόδοις. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ αὐτὸς πάλιν τῇ ῥωμανῇ κατεχό-
 μενος δόξῃ, πόμτο καὶ μικρὸν ἐμπαρθεύει αὐτῷ δεδογμένα εἰς τὸν αὐτὸν μετέ-
 στρεφε. καὶ παρὸν μὲν τῆς κωνσταντῖνου πόλεως τὴν ἐπὶ τῶν παύλον ἔξοριον γε-
 νέσθαι ἐκ τῶν, ὃν οἱ ἀπαγαγόντες ἐν κουκουσῷ τὴν καππαδοκίαν, ἀπέπνιξαν.
 μὲν κέρλου δὲ ἐκκλησιῶν, αὐτὸς τῆς ἐν ἀντιπῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν βασιλεὺς
 γέρονε. λούκιος δὲ ὁ τὸν ἀντιπῶν πόλεως, σιδηροδέσμους ἐν εἰρήτῃ διεφθάρη. τού-
 το δὲ ἐπεκράτησε καὶ παρὸς ἀθανάσιον λεγόμενα, ὡς ἔς ἀμείβον ὀργῶν ἐκπεσῶν
 τὸν βασιλέα, καλῶσαι τὴν ἀντιπῶν αὐτὸν, εἴτα δὲ δόξουσι. ἐν αὐτῷ δὲ,
 θεόδουλον, καὶ ὀλύμπιον, παρὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐν φραζιωτῶν ἀθανάσιον τὴν καὶ
 βασιλεὺς δεδογμένα ἐκ ἑλάν. ἀλλὰ παρὸς ἀντιπῶν, αὐτὸς φυγὴν ἐχρήσατο, καὶ
 οὕτω πλὴν ἀπειλῶν τῶν βασιλέως διεφυγῇ. τῶν πλὴν αὐτῶν τὴν φυγὴν διέβλεπον οἱ
 ῥωμανίζοντες, καὶ μέγιστα ναρχιασος ὁ νερωιανὸς τῆς ἐν κελικίᾳ ἐπὶ τῶν, καὶ
 γεώργιος ὁ λαοδικεῖας, ὁ λεόντιος ὁ τῆς ἐν ἀντιπῶν ἐκκλησιῶν τότε παρὸς ῥω-
 μῶν. ὃς ἰνίκα παρὸς τῶν, ἀφῆρέθη τῆς ἀλξίας, ὃν γυναικὶ ζωομένη μερῶν
 ὄνομα, καὶ τὴν εἰς αὐτὴν ἀγχαῖν ὑπονοῖα ὑποκρύψαι σπουδαίας, τῶν γηρομνῶν
 καὶ ἑ-

ἑξορίας ἀνακληθεῖς, τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπέλαβε, ὃ ἐν Ῥώμῃ λαοὺς αἰσάσμενος, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκβόλοντος τὸν φίλῃκα, ὅτε βασιλεὺς καὶ πᾶσι γνώμῃσι τοῖς ἐγγύεσσι σύμφητος. οἱ δὲ πᾶσι οὐροσάκιον τῆς ἰταλίας ἀναχωρήσαντες, καὶ ὅτε τὰ αἰατολικά Διφθαίονες μέρη, πόλιν τὴν θράκης, ὄνομα νίκην, καὶ χαλμαίνουσι. μακρὸν δὲ ὅτι μείναντες ἐν αὐτῇ χρόνον, ἕτερον ποιουῦσαι ἐν αὐτῇ στήνεδριον. καὶ πάλιν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν ἑσπέρῃ τῆς πίστεως ἐνδοξασιν εἰς ἡγῶν γαλῶσαν ἐρμυλῶσαντες, καὶ ὅν ἀνώτερον γέγραπται ἔσπον, εἴτα δημοσιόσαντες ἐβεβαίωσαν, ὅτι φημισάντες ὑπὸ τῷ οἰκουμένης στυόδου, καὶ ὑπερηρόδῳ πάλιν πίσι τῇ ἐν νίκῃ τῇ πῶρομῳ τῷ ὀνόματι (ῥωαρχάδῃ) τοῖς ἀπλουτέροις βουλόμενοι τὴν ἐν νίκῃ τῇ πῶρομῳ τῷ ὀνόματι ἐν ὀνόματι. ἀλλ' ὅσον αὐτοὺς ὠνήσετο σόφισμα. μετ' οὐ πολὺ γὰρ ὁ ξηλέτης διετέλει γὰρ γῆνιοι. πᾶσι μὲν οὖν τῇ καὶ ἐσπεία ἡγομένη μέρη, τοῦ εἰρήσῳ μετῆλθον ὅτι τὴν διήγησιν τῇ καὶ τὴν αὐτὴν χρόνον καὶ τὴν ἀνατολὴν γεγενημένων.

Ἀρκίον δὲ ἐν ὁδῷ. οἱ τοῦ θρονοῦ μέγιστοι, μεῖζον ἐκ τῶν βασιλευσάντων παρὰ τῶν παλαιῶν θράσος, καὶ ὅπως πάλιν μὲν ῥωοδὸν πῶρομῳ αἰσῶν, ὅσον κροτεῖν μικρὸν ἕτερον λέξω. τὰ ὅτι πᾶσι τῆς ῥωοδου ὑπὸ αὐτῶν ἡγομένη, πᾶσι τῶν ἐπὶ τῷ μῶν. ἀνάκτιος μὲν γὰρ καὶ παρὰ φίλους, μάξιμον ὅν ἱεροσολύμων ὁξωθήσαντες, κύριον ἀντικατέστη. μακεδόνιος ὁ τῶν γῆ-ἰνιανούσας ἐν κωνσταντίνου πόλιν ἐπὶ τῇ τῆς καὶ πόλεις ἀνέβηκεν ὑποურγῶς τῇ οἰκεῖου σκοποῦ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παρὰ τῶν ὀνόματι. καὶ τὴν μὲν κυζίκου, ἡδύσιον ὅτι σκοπον ἀναδύκνεις. τῆς δὲ νικομηδείας, μὲν ἡρώνιον, ὅς πᾶσι τῶν μὲν Διφθο-νος ἡ, ὑπὸ μακεδονίᾳ τῇ ὀνόματι. σπουδαίως δὲ πᾶσι τῶν συστήσασθαι ἀνδράν τε καὶ γυναικῶν μοναχίᾳ. ὅπως δὲ μακεδόνιος τῶν πᾶσι κωνσταντίνου πόλιν ἐπὶ τῇ καὶ πόλιν ἀνέβηκεν, ἡδὴ λεκίον. ὅτι γὰρ, ὡς καὶ φθῶσας εἶπον, θράσος μῶν τὴν ὅτι σκοπῆς, μυρία καὶ ποῖς τοῖς μὴ ἀρεσμένοις τὰ αὐτῶν φρονεῖν. καὶ οὐ μόνον γε τοῖς τῇ ἐκκλησίᾳ Διφθορομένοις ῥωοδουεν, ἀλλὰ καὶ καυαλαιοῖς, εἰδῶς καὶ αὐτοὺς φρονουῦσας ὅσον οὐσίον. στήνῃ αὐτῶν οὐ καὶ οὐ τοῖς τῇ ἀν-ἡκῆσιν πάροιντες. καὶ φθῶν μὲν αὐτῶν ὁ ὅτι σκοπος, ἀλλ' ὄνομα αὐτῶν. πολλοὶ δὲ τῇ ὅτι στήμων ἐπὶ ὁξωθῆσιν συλλήφθησαν ἡκίοντο, ἐπεὶ μὴ ἐβούλοντο μεῖζον τῇ τῆς κοινωνίας αὐτῶν. μὲν δὲ τοῖς ἀντικατέστη, βία τῇ μυστηρίων μελέτην τοῖς ἀνδράς ἡδύκνεις. ἔσχατον γὰρ ὁξωθῆσιν τὰ ὅματα τῇ ἀνδράσων, τὰ μυστήρια ἐνελέθη. οἱ ὅτι ὑπομνήσαντες τοῦτο, μεῖζονα τῇ δῆλων ὑμνεῖαν κόλασιν τῶν πάλιν ἐν ὀνόματι γυναικῶν τε καὶ παιδῶν ῥωαρχάδῃ, μυσθῶν ἡδύκνεις. εἰ δὲ τις πῶρηται, ἡ δῆλως ἀντέλεγει, δῆλως ἐπὶ πλοῦτος πλοῦτος, καὶ μὲν τῇ πλοῦτος δεσμοί τε καὶ δεσμοτήρια, καὶ τὰ δῆλως δῆλως. ὡν ἑνὸς ἡ δυοῖν ὅτι μυσθῶν, φανερόν πάλιν ἀπῆλθεν καὶ ὁ μυσθῶν μακεδονίου, ὅτι τῇ τῇ ἀκμασάντων ἀνδράσων τοῖς ἀκούοις καὶ αἰσῶν. γυναικῶν γὰρ τὴν μὴ ἀναγομένην μετὰ τῇ μυσθῶν, τοῖς μυσθῶν ἐν κίβω βαλόντες ἀπέσπιν. δῆλως τὴν γυναικῶν τὰ αὐτὰ μυσθῶν, ὅτι μὲν σιδήρῳ. τοῦτο δὲ ὡς εἰς ἄκρον πῶν τερμαθῆσι, πᾶσι φερόντες ἐκείον. ἔστη τε, καὶ πᾶσι τῇ ἡγῶν ὑμνεῖαν, αὐτῇ ἡ ὑπὸ τῇ γυναικῶν γυναικῶν ἐγίνε-το. τῶν τῇ ἐγὼ πᾶσι μακροχρόνιᾳ τοῦ αὐξάνοντος ἡκούσα, οὐ καὶ τῇ πᾶσι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐκκλησι-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

κῆν ἐξέτε μὲν ἑαυτὸν, ἐπεὶ λοιποὶ πῆρ' ῥησέμερον τῇ γυναικὶ στυγερῶς, ὡς μὴ ἔ-
χων δι' αὐτὴν αὐτὴν διεβόητο. γνώμη δὲ καὶ ἀποδοῖν τῷ βασιλέως κωνσταντίου ὅ-
τι ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας παρεβλήθη ὑπὸ σκῆπτρου μὲν ἑφ' αὐτὸν, ὅς πλάκιν δι-
δέκετο πρὸς τέρπον. τοῦτο μὲν πρὸς τοῦτον.

κ5

Τότε ὅτε καὶ ἐν κωνσταντινου πόλει μακεδόνιος τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρεατῆς ἦν,
παύλου ἐκποδῶν γυμνασίου, καὶ ὅν εἶρη) ἔσπον. πῆρ' ῥησίδμ τε πρὸς βασιλῆ-
μεγίστην κτησάμην, ἡγεμονικὸν ἐκίνησε πόλεμον, ὃν ἡττονα ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἡρό-
νον ἐποίωσι οἱ τύραννοι, πείσθης τ' βασιλέα συλλαμβάνεσθαι ἀπὸ πορρωτέρου
ταῖς ἐκκλησίαις, πρὸς αὐτὰς ἀλλ' ὁ νόμος κυρὸς ἔσται, ὅσα κακῶς πρὸς τὴν ἐβούλῃ. καὶ
ὅτι ἐντεθέν καὶ πόλεος μὲν νόμος πρὸς τὴν ἐβούλῃ. φρασιωτικὴ δὲ χεὶρ ὑποურγεῖν κε-
κέρχου τοῖς τοῦ βασιλέως θεσπίσμασιν, ὅς ἐστὶν ὅτι οἱ φρονιμῶντες ὁμοῦσι, οἱ
ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνων, ἀλλ' ἡδὴ καὶ ἐν τῇ πόλει. ἐπεὶ μὲν πρὸς τέρπον
πρὸς ἐξωθεν μόνον ἐχράζον. παρεβλήθη ὅτι τῷ κακῶς, ὅτι ὁ ἀναγκάζει
συλκοινῶν ἀλλοῖς ἐπείκειτο μικρὰ τῶν ἐκκλησιῶν φρονιμῶντες. ὡς δὲ ἡ ἀνά-
κη οὐ μείων, ἡς πρὸς τέρπον οἱ τοῖς ἀνάγκαις πρὸς αὐτὸν ἀναγκάζον-
τες. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὴν αἰχίας πρὸς ἐφέμερον, καὶ ἐρεβλώσας ποικίλας, ἐπὶ δὴ μεύσας ἡγε-
μῆν, ἐξορίας τε πολλοὶ ὑπεβόηοντο. καὶ οἱ μὲν, τῷ βασιλεῖ ἐναπέδνησαν. οἱ δὲ,
ἐφ' αὐτὸν, καὶ τῷ ἐξορίας ἀπαρνήσαντο. καὶ τῷ ἐβούλῃ καὶ πᾶσι μὲν τῷ ἀνα-
γκάζοντες πόλεος, ἐξαίρετως δὲ ἐν τῇ κωνσταντινου πόλει. τοῦτον μὲν οὖν τ' ἐμφύλιον
διωγμὸν, βραχυὸν ὄντα πρὸς τέρπον εἰς τὴν ὑπὸ σκῆπτρου πῆρ' ῥησίδμ μακεδόνιος, ἡγε-
μῆν δὲ πρὸς τῷ ἀδελφῷ πόλεος, καὶ ἡγεμονίᾳ, ἐπὶ ἐσπέρια μέρη, ἐμὸν ὅτι ἀσάλευτοι,
ὅτι συμφωνῶν τε ἀνθρώποις, καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν ὄντα ἐν νικητῇ στυγερῶς κρατεῖν.

κ5

Οἱ δὲ τῇ ἀγέδμῳ γέωργιος ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡρόνον εἰργάζετο, ἡς φωνῆς
ἀθανασίου τοῦ πεποιθότος, καὶ παρὸν τοῖς γυμνασίοις, ἐπάκουσον. ἐν γὰρ τῷ ἀ-
ποστολικῷ πρὸς τῷ φωνῆς ἑαυτοῦ λόγῳ, καὶ λέξιν πρὸς τῷ ἐκ τῷ γυμνασίου
Φησί. Καὶ γὰρ εἰς τὴν ἀγέδμῳ ἐπεφύκει τῇ αὐτῇ πάλιν ἡμεῖς ἀποκτεῖναι. καὶ
γέροντες τῷ ὑστερα, χεῖρον τῷ πρὸς τῷ. φρασιωτικὴ γὰρ ἐξ αἰφνης τῷ ἐκκλησίᾳ
ἐμὸν κλωσθῆναι. καὶ τὰ πολέμων, ἀπὸ τῷ ὅν ὅτι ἔχων ἐβούλῃ. εἴτα εἰσελθὼν τῇ τεσπαρα-
κοστῇ, ὅτι πρὸς αὐτὴν ἀποσταλῆς ἐκ κατωπαδοκίας γέωργιος, ἡγεμονίᾳ αὐτῶν
μεμάρχηκε κακῶς. μὲν γὰρ τὰ ἐβδόμα τῷ πάρα, πρὸς τῷ εἰς δεσποτικὸν ἐβόη-
λοντο ὑπὸ σκῆπτρου ἡγεμονίᾳ ὑπὸ φρασιωτῶν δεδεδυμένοι. ὁρῶντες, καὶ χερσὶν ἡρπάζον-
το οἰκίαν τε, καὶ ὅτι ἐφοδοῖ καὶ τῷ οἰκίαν ἐβούλῃ. ἐπεσφραγίσθη οἰκία. καὶ ἀ-
δελφοὶ κληρικῶν, ὑπὸ τῷ ἀδελφῷ ἐκινδυνώον. καὶ δὴ μὲν τῷ ἐβούλῃ. δὴ ὅτι
δὲ, τῷ μεταίωτα τετρημηνία. τῇ γὰρ ἐβδόμα μὲν τῷ ἀγίαν πενήτησιν, ὁ λαὸς
νῆστεύσας ἐξῆλθε πρὸς τῷ κοιμητήριον ἐβόησας, ἀλλ' ὅτι πρὸς τῷ ἀποσφραγίσ-
τῳ πρὸς γέωργιον κοινωνίαν. ἀλλὰ τοῦτον μαθὼν ὁ παμπόνηρος αὐτῶς, πρὸς
ἐξωθεν τὸν φρασιωτικὸν σεβαστιανόν, μεμάρχηον ὄντα. καὶ λοιπὸν αὐτῶς μὲν πλῆθος
φρασιωτῶν, ὅτι καὶ ἐξῆν γυμνασίου, καὶ τῷ ἐβόη, ἐπὶ φωνῆς φρονιμῶν, ὡρμησεν ἐν αὐτῇ
τῇ κυριακῇ καὶ τῷ λαῶν. καὶ ὁλίγοις ὁρῶν ἐρχομένοις, οἱ γὰρ πλῆθος λοιπὸν
δὲ πρὸς τῷ ὄντι ἀναχωρήσαντες ἐτῶν, τοιαῦτα εἰργάζετο, οἱ αὐτῶν ἑσπε-
πε πρὸς τῷ πυρκαϊᾷ γὰρ ἀλλοῖς, καὶ ἡσας πρὸς τῷ πρὸς τῷ πῦρ, ὡς ἀναγκά-

ΕΕ.Ι.

11. ζε λέναν αὐτὰς τῆς θρείας πίστεως εἶ). ὡς δὲ νικώσας αὐτὰς ἐβλεπε, καὶ μὴ φρον-
 12. υζούσας τοῦ πυρὸς, γυμνῶσας αὐτὰς, οὕτω κατέκοψεν αὐτὰς εἰς τὰ παρῳπα,
 13. ὡς μὲν χρόνον μόνον ἐπαγνοῶσθαι, ἀνδρας τὲ κρατήσας τεσσάρων κοντα, καμνο-
 14. τέρῳ ὑπὸ καλίσκοι. ἐξέδουε γὰρ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ἀνδρῶν τεμνών, αὐτὶ ἐ-
 15. χούσας ἐπὶ τοῖς σκλόπας, τὰ νῶτα τοῦτων οὕτως ἐξέδφρεν, ὡς ἵνα αὐτὰς πολλὰ-
 16. κας χρεουργήσῃαι, δι' αὐτοῖς ἀποπαγῆναι ἐν αὐτοῖς σκλόπας ἵνας, καὶ μὴ φέ-
 17. ροντας, ἀποθανῇν. πόντας μὲν οὖν τοῖς περὶ λφθῆντας ἀδρόως, καὶ πλὴν πρὸ γέ-
 18. νον ἐξώρισεν εἰς τὴν μέγαν οὐρανόν. τὰ δὲ ἑσπέρια τῶν ἱεραδοληκόντων, ὅσοι τῆς ἱ-
 19. εῖοις χεῖρ' ἔχοντες ἀποδοθῆναι σῖνι καὶ ῥήσιν. ἀλλ' ἐκρυψαν ὡς ἡτέλει ἀπα-
 20. φα βολόντες, ὑπὸ τοῦ δοκεῖν αὐτοῖς λαμβάνειν πλὴν τοσαύτην ἀμύνην. παρὰ τὴν
 21. τοῖσι δὲ τοῦ πεπλανημένοι τῇ ἀφροσύνῃ οἱ παρὰ φρονες. τῶν γὰρ οἰκίων ὧν τέλει
 22. λαβηκόντων, χαλκόντων μὲν δὲ καὶ ὁμοροχίδων, ἀφροσύνης δὲ ἀφ' ἑσπέρια, ἑσπέρια,
 23. μεῖζον δὲ καὶ κατ' αὐτῶν ὅτις ἀσεβείας καὶ ἀμύνης ἐλεγχος. καὶ γὰρ ἀνδρῶν
 24. ἀπὸ τῆς ἀγνοίας καὶ τῶν λυγρῶν, ἐξώρισαν μὲν ἐπιτοχάς, ἀμμῶνιον, θμοδίν,
 25. γάϊον, φίλονα, ἐρμύν, πλῶνιον, φνόσιον, νηλεῖς, ἀνδράνα, ἀνδράνα, ἀνδράνα, ἀνδράνα,
 26. ἀμμῶνιον, μῆκον, δρακόντιον, ἀδελφίον, ἀνδρῶνιον, καὶ παρὰ τοῖς ἐλεγχος, ἐλεγχος,
 27. καὶ ἐλεγχος. καὶ οὕτω παρὰ τὴν ἡλῆσιν αὐτοῖς, ὡς ἵνα αὐτῶν ἐν τῇ ὁδοῖς, ἵνα αὐ-
 28. τὰς ἐν αὐτῇ ὧν ἐξορισμῶ ἀποθανῇν. ἐφ' ἡλῆσιν ὧν ἐπιτοχάς πλείους ἢ τελε-
 29. κόντα. αὐτοὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀφροσύνην, ἐξέφαι πλὴν ἀνδρῶν. τοιαῦτα μὲν ἀ-
 30. θανάσιος παρὰ τῶν ὑπὸ γεωργίου καὶ τῶν ἀφροσύνης γηροσύνης, οἰκίαις διεξήλ-
 31. θε φωνῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς, ὅτι τὴν ἡλῆσιν ἐστρατοπεδούλετο. ἡ γὰρ αὐτὴν ἐκείσε,
 32. τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἀφροσύνης, καὶ τῶν ἀφροσύνης, καὶ τῶν ἀφροσύνης, καὶ τῶν ἀφροσύνης,
 33. ναγρόσις. γηροσύνης δὲ ἐν σιμῶν, καὶ σιμῶν καὶ σιμῶν καὶ σιμῶν καὶ σιμῶν. κα-
 34. τασιδὸς δὲ τὴν μεταθέσθαι τοῖς ἀφροσύνης αὐτὴν ἐστρατοπεδούλετο. οἱ καὶ μεταθέ-
 35. σθαι κωνσάντιον μόνον ἀφροσύνης αὐτοῦτον, καὶ βασιλέα, καὶ ἀφροσύνης. βα-
 36. σιλέωνος δὲ οὐδαμῶς μὴ μὴ βωόντων ἐγένετο. ὁ δὲ, ἀνδρῶν ἀφροσύνης παρὰ τὴν
 37. αὐτῇ, παρὰ τοῖς πόδας ἐκυλινδρῶν τῆς βασιλείας. κωνσάντιος δὲ αὐτῇ παρὰ τὴν
 38. τὴν βασιλικὴν ἐφαιον καὶ πλὴν ἀφροσύνης, φιλικῶς παρὰ τὴν, παρὰ τὴν ἐφαιον ἐφαιον
 39. καὶ γηροσύνης ἡσυχίας παρὰ τὴν. παρὰ τὴν γὰρ παρὰ τὴν βασιλικὴν καὶ ἡλικίαν, ἀφροσύνης
 40. μὲν ἐφαιον βιωῶν, ἡ ἐφαιον ὄνομα φρονήτων μεσόν. τὰ μὲν οὖν καὶ ἐφαιον, ἐφαιον,
 41. αὐτῇ ἐφαιον καὶ ἐφαιον. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῇ παρὰ τὴν ἀφροσύνης ἐφαιον φρο-
 42. νων ἐφαιον ἐφαιον. πολλὰς δὲ αὐτῇ ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον
 43. γὰρ ἐφαιον ἐφαιον, ὡς εἴη μελίστων ἀφαιον ἀφαιον αὐτῇ γηροσύνης ἀφαιον φρο-
 44. νῶν, καὶ ὅσα σιμῶν τῇ βασιλείᾳ καὶ καὶ. ὅτι δὲ παρὰ τὴν ἐφαιον αὐτῇ, ὅτι ὧν
 45. ἐφαιον παρὰ τὴν, αὐτῇ ὅτι ἀφαιον. καὶ ἐφαιον μὲν παρὰ τὴν. ἐφαιον. ὅτι
 46. δὲ ὁ βασιλεὺς, γὰρ μὲν ἀφαιον ἐφαιον καὶ ἐφαιον καὶ ἐφαιον, ὅτι οἰκίον ἡφαιον
 47. τῇ ὄνομα, εἰς πλὴν σιμῶν ἀφαιον ἐφαιον. φρονήτων τὰ τῆς ἐφαιον μέρη δι'
 48. αὐτῇ φρονήτων μὲν. ὅτι καὶ ἐφαιον αὐτῇ τῇ ἀφαιον, ὅτι ἐφαιον σιμῶν
 49. παρὰ τὴν ἀφαιον ἐφαιον. ἐφαιον γὰρ ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον
 50. μα τῇς ὁφαιον ἐφαιον. τοῖς δὲ ἀφαιον αὐτῇ ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον
 51. γηροσύνης παρὰ τὴν. παρὰ τὴν καὶ ἐφαιον, παρὰ τὴν ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον.
 52. Τότε δὲ καὶ φωτεινὸς ὁ τὸ ἐφαιον ἐφαιον παρὰ τὴν ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον ἐφαιον

δόγμα, φανερώτερον ἐξεδήρυλλε. διὸ ταραχῆς ἐκ τούτου γνομῶνης, ὁ βασιλεὺς
 Ἰνδοδὸν ἐπισκόπων ἐν ταῖς σιρμίαις ἡμέας ἐκλήδυσεν. σιωνῆλτον οὐκ ἐκεί, τῷ μὲν
 ἀναρχικῷ, μὲντος ὁ ἄρεθούσιος, γεώργιος τε ὁ ἀγέξδμηδρῆς, ὃν οἱ ἄρεθάνιζοντες
 ἔπεμψαν, ἀποκινήσονται γεωργίον, ὥς μοι παρότερον εἶρηται, βασιλεὺς τὸ ἐκ-
 βληθέντος μὲν κέλλου, τῆς ἐν ἀγκύρῃ παρθενῶς ἐκκλησίας, παγκρατῆρος πηλου-
 σίου, ὑπαλιδῶς ἡρακλῆας. τῷ δὲ δυνικῷ, οὐδὲν μωροῦν, καὶ ὁ παρὲς ὁ ἴσος τοῖς τό-
 τε ἀνδράποισι ὅσιος ὁ τὸ ἐν ἰσσομῖα κουδρῆς ἐπισκοπὸς ἀκων πῆρῳ. οὗτοι μὲν
 τὸ ὑπαλείαν σεργίου, κληντῆρος, καὶ ὃν ἐν αὐτῷ δὲ τοῖς ἐκ τῷ ποχέμων θο-
 ρύβοις, ὁδὸς ὑπαλὸς τῆς σιωνῆς ὑπαλείας ἐπετέλεσε. Ἰωνῆλτον δὲ ἐν σιρμῖαις,
 καὶ τὸ φωτεινὸν δὲ δόγμα σαβῆλίου τῆς λίβου, καὶ παύλου ἑσάμοθεως φρονοῦ-
 ῖα φωρεσθῆναι, κατεῖχον δὲ τῶν. καὶ τοῦτο μὲν ὡς καλῶς ἐδιδάχθη γνομῶνον,
 παύλως ἐπῆνε, καὶ ὅτι καὶ μεταβῆτα. οἱ δὲ ἐπιμενῶντες ἔπαυσαν.

Ὡς δὲ γὰρ καὶ γινώσκοντες τῷ πάλαυ αὐτοῖς παρὲς τὸ πίστεως ἐνομοθέτου
 ἐκείνης, μίαν μὲν καὶ μὲντος ὁ ἄρεθούσιος ὑπηγέρδυσεν ἡγάδι γλώσσῃ, διήλθον
 δὲ τῇ ῥωμῆων φωνῇ, σὺμφωνον ὅτι ἐχούσας οὐτε τὴν λέξιν, οὐτε τὴν σιωνῆς,
 οὐτε παρὲς αὐτῶν, οὐτε μὲν παρὲς τῆς ἡλικίᾳς, καὶ ὁ ἄρεθούσιος ὑπηγέρδυσεν. τὸ
 μὲν οὐκ μίαν τῇ ῥωμῆων ἐκείνων, τῇ ὑπὸ μὲντος σιωνῆς συζῆξας ἐν-
 τῶν ὑποστάσει. τὴν δὲ δόξιν καὶ ὑπερὶ ἐν σιρμῖαις ἀνέγνωσαν, ὅτι οἱ καὶ
 τῶν ἡμερῶν ὅτε ἐν τῇ σιρμῖαις γνομῶνα ἐκείνη μετὰ. ἴσος δὲ, ὅτι ἀμφό-
 τεροι εἰς ἡγάδα μετέβηθησαν γλώσσῃ. ἐστὶ δὲ ἡ ὑπὸ μὲντος ὑπαγέρδυσεν
 .. σα τῆς πίστεως ἐκείνης ἡδε. Γίγνεται εἰς ἓνα θεὸν πατέρα πατρὸς καὶ υἱόν, τὸν
 .. κτίστην καὶ ποιητὴν τῶν πάντων. ἐξ οὗ πάντα πατέρα ἐν οὐρανοῖς, καὶ ὅτι τῆς
 .. ὀνομαζέσθαι. καὶ εἰς τὸν μονογενῆ υἱόν, τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, τὸν πατέρα
 .. πάντων τῶν αἰώνων ἐκ τῆς πατρὸς γνηστῆρα, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, δι
 .. οὗ ἐγένετο τὰ πάντα, τὰ ἐν οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα.
 .. λόγον ὄντα καὶ ὄφειαν, καὶ φῶς ἀληθινόν, καὶ ζωὴν. τὸν ἐπὶ ἐχάτων τῶν ἡμερῶν
 .. δι' ἡμᾶς ἐνδυθεὶς πατέρα, καὶ γνηστῆρα ἐκ τῆς ἀγίας πνεύματος, καὶ σαυρω-
 .. θέντα καὶ ἀποθανόντα, ὅτι ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνακηφθέντα
 .. εἰς οὐρανόν, καὶ καθίστατα ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ ἐρχόμενον ὅτι σιωνῆς.
 .. τοῦ αἰῶνος κρίναι ζῶντας ἐκ νεκροῖς, καὶ ἀποδοῦναι ἕκαστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὃ ἡ
 .. βασιλεία ἀναπαύσεως οὗσα δὲ μὲν καὶ τοῖς αἰῶνας ἀπείρους. ἔσται γὰρ καὶ τὸ
 .. μῦθον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, οὐ μόνον ἐν ταῖς αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅτῳ μῦθον.
 .. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῦτο ἐστὶ τὸ πνεῦμα. ὅτι ἐπαγγελῆς μῦθον τοῖς
 .. ἀποστόλοις μὲν τὴν εἰς οὐρανοῖς ἰσοδοῦν ἀποστείλαι καὶ διδάξαι, καὶ ὑπομνήσαι
 .. αὐτοῖς πάντα ἔπεμψεν. δι' οὗ καὶ ἀναγινώσκοντες αἱ τῶν εἰλικρινῶς εἰς αὐτὸν πεπι-
 .. στευκότων ψυχῶν τοῖς ὅτι λέγοντας ἐξ ὅτι ὄντων τὸ ὅτι, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως,
 .. καὶ μὴ ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι καὶ χρόνος ἢ αἰὼν ὅτε ὅτι καὶ, δημοτελεῖς οἶδεν ἡ ἀγία
 .. καθολικὴ ἐκκλησία. πάλιν οὐκ ἐργον μὲν, εἴτις τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν δύο λέγει
 .. θεοὺς, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ εἴτις λέγων θεὸν τὸν χριστόν πατριῶν, υἱὸν τοῦ θεοῦ ὑ-
 .. πουργηκότα ὅτι πατὴρ εἰς τὸ ὅτι ὅλων δημιουργίαν μὴ ὁμολογήσῃ, ἀνάθεμα ἔστω.
 .. εἴτις τὸ ἀγνῶν τὸν ἡμέτερον αὐτὸν ἐκ μαρτίας λέγειν γεννηθῆναι τοῦ καὶ ἀνάθεμα

ἔγω. εἴτις καὶ παρῶντων τὸν ἐκ μαρίας λέγει υἱὸν ἐγώ, καὶ μὴ παρὲς αἰώνων ἐκ
 τοῦ πατρὸς γεννημένον παρὲς τὸ θεὸν ἐγώ, καὶ δι' αὐτοῦ γεννηθῆναι τὰ πάντα, ἀνά-
 θεμα ἔγω. εἴτις πλὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ πλάσιωσας, ἢ συγγεσθαι φάσκει, ἀνά-
 θεμα ἔγω. εἴτις πλατυνομένην πλὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ τὸν υἱὸν λέγει ποιῆσαι, ἢ τὸ πλα-
 τυσμον τὴν οὐσίας αὐτοῦ υἱὸν ὀνομάζει, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις ἐνδιψάσκει ἢ παρ-
 φορικὸν λόγον λέγει τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις ἀνδραποῶν μόνον λέγει τὸν
 υἱὸν τὸν ἐκ μαρίας, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις θεὸν καὶ ἀνδραποῶν τὸν ἐκ μαρίας λέ-
 γων, θεὸν τὸν ἀγγέλλον ἀγγέλλον αὐτὸν νοεῖ, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸ ἐγὼ θεὸς παρ-
 τος, καὶ ἐγὼ μέγαλαῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἐστὶ θεός, τὸ ἐπαυαρέσθαι εἰδῶτων, καὶ
 εἰ μὴ ὄντων θεὸν εἰρημνόν, ἐπαυαρέσθαι τὸ μονοθλοῦ παρὲς τῶν αἰώνων θεοῦ ἰου-
 δαϊκῶς ἐκλαμβάνει, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸ, ὁ λόγος ὅς ἐστι ἐγγύς ἀκούων, τὸν λό-
 γον εἰς ἄρκα μέγα βεβλήσας νομίζοι, ἢ τὴν ἑσπέρην ὑπομεμνηκέναι ἀνέλεον καὶ τὸ
 ἄρκα, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸν μονοθλοῦ υἱὸν τὸν θεοῦ ἐσαυρωμένον ἀκούων, φθο-
 ρὴν ἢ πάθος, ἢ τὴν ἑσπέρην, ἢ μείωσιν, ἢ ἀνείρεσιν ὑπομεμνηκέναι λέγει, ἀνάθεμα
 ἔγω. εἴτις τὸ, ποιήσας αὐτὸν ἀνδραποῶν, μὴ τὸν πατέρα παρὲς τὸν υἱὸν λέγει, ἀλλὰ αὐ-
 τὸν παρὲς αὐτὸν τὸν θεὸν εἰρηκέναι, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὰ ἰσχυρὰ μὴ τὸν υἱὸν ὡς
 ἀνδραποῶν πεπαλακέναι, ἀλλὰ τὸν ἀγγέλλον θεὸν, ἢ μέγας αὐτοῦ λέγει, ἀνάθεμα
 ἔγω. εἴτις τὸ, ἐβρεξε κύριος τὸν κύριον, μὴ ὅτι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκλαμ-
 βάνοι, ἀλλὰ αὐτὸν πᾶν αὐτὸν λέγει βεβερεχέναι, ἀνάθεμα ἔγω. ἐβρεξε γὰρ κύριος ὁ
 υἱός, τὸν κύριον τὸν πατέρα. εἴτις ἀκούων κύριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν κύριον, καὶ
 κύριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν κύριον, καὶ τὸν κύριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν εἴποι, καὶ κύ-
 ριος ἐκ κυρίου λέγων δύο λέγει θεοὺς, ἀνάθεμα ἔγω. οὐ γὰρ σιωπᾷσιν αὐτὸν τὸν
 υἱὸν τὸν πατέρα, ἀλλὰ ὑποβιβάζουσιν τὸν πατέρα. οὐτε γὰρ κατήλθεν εἰς σῶμα ἀνθρώ-
 που τοῦ πατρὸς. οὐ γὰρ ἐβρεξε ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸν κύριον αὐτὸν αὐτὸν,
 δηλαδὴ τοῦ πατρὸς, λέγοντες καὶ τοῦ ἐκ δόξων μου, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸν πατέρα
 καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα ἐν πατρὶσι λέγει, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸ
 πνεῦμα τὸ ἄγιον τὸν ἀγγέλλον λέγων, τὸν ἀγγέλλον λέγει θεὸν, ἀνάθεμα ἔγω. εἴ-
 τις ὡς ἐδίδαξεν ἡμᾶς μὴ εἶναι λέγει τὸν ἀγγέλλον, τὸν ἀγγέλλον τὸν υἱὸν, εἰρηκε γὰρ καὶ
 εἶναι τὸν ἀγγέλλον πνεῦμα ὑμῶν ὁ πατὴρ ὃν ἐγὼ ἐρωτήσω, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸ
 πνεῦμα μέγας λέγει τοῦ πατρὸς καὶ τὸν υἱὸν, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις τὸν πατέρα καὶ
 τὸν υἱὸν, καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα, τρεῖς λέγει θεοὺς, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις βουλήσας τῶν
 θεοῦ, ὡς ἐν τῇ κτισμάτων γενεῇ λέγει τὸν υἱὸν τὸν θεοῦ, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις
 μὴ τελήσας τὸν πατέρα γεννηθῆναι τὸν υἱὸν λέγει, ἀνάθεμα ἔγω. οὐ γὰρ μὴ βουλο-
 μένου τὸν πατέρα, βιασθεὶς ὁ πατὴρ ὑποδύσας φυσικῆς, αὐτὸς ὡς οὐκ ἦτελεν
 ἐγγενῆσαι τὸν υἱὸν, ἀλλ' ἅμα τὸ ἐβουλήθη, καὶ ἀχρόνως καὶ ἀπαθῶς ὅς αὐτὸν αὐτὸν
 γεννήσας ἀπέδωκεν, ἀνάθεμα ἔγω. εἴτις ἀγγέλλον, καὶ ἀναρχον λέγει τὸν υἱὸν, ὡς
 δύο ἀναρχα, καὶ δύο ἀγγέλλον λέγων, καὶ δύο ποιῶν θεοὺς, ἀνάθεμα ἔγω. κεφαλή
 γὰρ ἐστὶ καὶ ἀρχὴ πάντων ὁ υἱός. κεφαλὴ δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον, ὁ θεός. οὐτὼ γὰρ εἰς μίαν
 ἀναρχον τῶν ὄλων ἀρχὴν δι' υἱὸν ἀποβῶναι τὰ πάντα ἀνάρχον. καὶ πάλιν οὕτως
 ἀναρχοῦν τῶν ὄλων ἀρχὴν δι' υἱὸν ἀποβῶναι τὰ πάντα ἀνάρχον. καὶ πάλιν οὕτως
 τοῦ θεοῦ παρὲς αἰώνων ὄντα ὑποσχηκῶς τὸν πατέρα, εἰς πλὴν τῶν ὄλων δημιουργ-
 γίαν μὴ λέγει, ἀλλ' εἰς οὗ ἐγγενῆσαι ἐκ μαρίας, οὕτως καὶ υἱὸν καὶ ἀναρχον κεκλη-

αυται, καὶ ἄρχῃ εἰληφέναι τὸ θεοῦ εἶναι, ἀνὰ θεομαΐτω, ὡς ὁ σαμοθευτής.

Πίστις ἐκτεθεῖσα ἑτέρως ἐν σιρμῇ ῥωμῆς, καὶ ἐρμηνεύεται.

Ἐπειδὴ περὶ πίστεως ἐδόξε ἵνα διεσκεψῇ γεγνηῖα, πρῶτα ἀσφαλῶς ἐξηγήθη, καὶ διερμηνεύθη ἐν τῇ σιρμῇ, ὅτι περὶ οὐσίας οὐκ ἔχοντος καὶ οὐρανίου, καὶ ἡρμηνεύει καὶ ὧν λοιπὸν στίλλεται, ἕνα θεὸν εἶναι πατέρα, πρὸς ὃν ἡμεῖς ἐσμὲν, καὶ ὡς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ καὶ ἀγέλλῃ, καὶ ἕνα μονογενῆ αὐτοῦ υἱόν, ἰησοῦν χριστόν, καὶ σωτήρα ἡμῶν, ὃς αὐτὸν παρὰ αἰώνων γνηστέντα· δύο δὲ θεοὺς μὴ γινώσκοντες λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κύριος εἶρηκεν, πορβόμα παρὰ τὸν πατέρα μου, καὶ πατέρα υἱοῦ, καὶ θεὸν μου, ὃς θεὸν υἱοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο, καὶ πρῶτον θεὸς ἐστὶ, καὶ ὡς ὁ ἀπόστολος ἐδίδαξεν, ἡ ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον, ὃς καὶ ἐστὶν· καὶ ἐστὶν. ἐπεὶ ὅτι εἰς θεός, ὃς διχαίως περὶ τοῦ μὲν ἐκ πίστεως, καὶ τοῦ μὲν λοιπὰ πρῶτα συμφωνῇ, καὶ οὐδεμίαν ἀμφιστολίαν ἔχει. ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἵνα κινῇ περὶ τῆς λεγομένης ῥωμῆς, καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ τῇ λεγομένης οὐσίας, τοῦτέστιν ἵνα ἀκριβέστερον γνωσθῇ τὸ ὁμοούσιον, ἡτοίχευον ὁμοούσιον, οὐ γὰρ ἵνα τοῦτων πρὸς ἑαυτὸν μὴ μὲν γινώσκοντες, ὅτι περὶ τοῦτων ἐξηγεῖσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ τοῦτο τὸ αἰετὶς, καὶ ἀλλὰ τοῦτον τὸν λογισμόν, ὅτι ἐν τῇς θείαις γραφαῖς οὐ γέγραπται περὶ τοῦτων, καὶ ὅτι τοῦτο τὸν πῶν τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντες, καὶ τὸν ἀνθρώπων νοῦν ὅτιν. καὶ ὅτι ὁ δὲ εἰς διωκόμενος πῶν γινώσκοντες ὑπὸ διηγήσεως, καὶ ὡς γέγραπται, τὸ δὲ γινώσκοντες αὐτὸν τίς διηγήσει. μόνον γὰρ εἰδέναι τὸν πατέρα φανερόν ἐστι, πῶς τὸ υἱὸν ἐγγίνωσκε καὶ πάλιν τὸν υἱόν, πῶς γεγνηῖα ἐκ τοῦ πατρὸς. οὐδενὶ δὲ ἀμφιστολὸν ἐστὶ μείζονα εἶναι τὸν πατέρα, ἡμῶν καὶ ἀλλὰ, καὶ θεότητι, καὶ αὐτὸν ὁ νόματι πατρὸς, μείζονα εἶναι. ἀλλὰ μὲν τυρομένη αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, ὃ ἐμὲ πέμψας πατὴρ μείζων μου ἐστὶ. καὶ τοῦτο δὲ καὶ τοῦτον εἶναι οὐδὲν ἀγνοεῖ, δύο πατέρας εἶναι πατέρα καὶ υἱόν. καὶ τὸν μὲν πατέρα, μείζονα· τὸν δὲ υἱόν ὑποβιβάζοντα μὲν πρῶτον ὧν αὐτὸς ὁ πατὴρ ὑπέταξεν. ὃ δὲ πατέρα ἄρχῃ μὴ ἔχειν, καὶ ἀόρατον εἶναι, καὶ ἀθάνατον εἶναι, καὶ ἀπαθῆναι. ὅν δὲ υἱόν, γεγνηῖα ἐκ τοῦ πατρὸς, θεόν, ἐκ θεοῦ· φῶς, ἐκ φωτός· καὶ τοῦτο τὸ γινώσκοντες, καὶ ὡς παρὰ εἰρησίου, μὴ δὲ ἵνα γινώσκοντες, εἰ μὴ μόνον τὸν πατέρα· αὐτὸν δὲ τὸν υἱόν τὸν κύριον καὶ θεόν ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς ὅτι σῶμα, τοῦτέστιν ἀνθρώπων εἰληφέναι, καὶ ὡς καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ θεοῦ διηγήσατο. καὶ ὡς καὶ πᾶσαι αἱ γραφαὶ διδάσκουσιν, καὶ μάλιστα αὐτὸς ὁ ἀπόστολος, ὁ διδάσκαλος τῶν ἐσθλῶν, ἀνθρώπων ἀνέλαβεν ὁ χριστὸς ἀπὸ μαρτίας τῆς περὶ τοῦ, δι' οὗ πέπονθεν. ὃ δὲ κεφάλαιον πίστεως ἡς πίστεως καὶ ἡ βασιλεία ἐστὶν, ἵνα πείσῃ αἰεὶ φυλάττειν, καὶ ὡς ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἀναγέλλῃ. πορβόμεις μαθητεύσατε πρῶτα τὰ ἐσθλὰ, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀκέραιος δὲ καὶ τέλειος ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἡς τριάδος. ὃ δὲ περὶ τῆς τριάδος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δι' υἱοῦ ἀποσταλὲν, ἡλθεν καὶ πῶν ἐπαγγέλιαν, ἵνα τοὺς ἀποστόλους, καὶ πρῶτος τοὺς πιστεύοντες ἀγάσῃ καὶ ἀναδείξῃ. τοῦτοισι τὸν φωνεῖν, καὶ μὲν καὶ ἄλλοις στίλλεται, καὶ στίλλεται πορβόμα συμπερίφηρ ἐπειρώμενος, ἐπαγγέλλομενοι ἀποδώσῃ αὐτῷ τὸ ὅτι πορβόμα, ἐὰν ἐκ μετὰ τοῦ ἀνὰ θεομαΐτω, μὲν τὸ περὶ τοῦτον αὐτῷ δόγμα, στίλλεται δὲ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. ὃ δὲ, τὸ μὲν παρὰ τῶν ὅτι ἐδέξατο. παρὰ τοῦ δὲ αὐτοὺς εἰς ἀγάπην. ὁ ἐκείνης τῇ ἡμέρᾳ, γνώμη δὲ ὅτι βασιλείας, στίλλεται οἷον περὶ τοὺς ὅτι πορβόμα, καὶ τὸ συγκληνύμενον ἐκ

EE.iii.

ὁλίγοι, οἳ ἐκέλευσε πρῆναι τῇ Διφλέξῃ βασιλῆϊ. ἐφ' ὧν ἀντιπάλῃς τὰ Φω-
τεινῶ βασιλῆος ὁ τ' ἐν ἀκώρεσσι τε περὶ τὸν ἐκκλησίαν, ὅξυρράφων τὸ τὰς
Φωνὰς αὐτῶν γραφόντων. μετὰ δὲ μάχη μετὰ τὸν πρῶτον ἐκείνου λόγον ἐ-
γύρετο, ἐν οἷς ὁ Φωτεινὸς ἠττήθη, καὶ ἐκρίθη. ἐν φυγῇ τε Διφλῶν τοῦ λοιποῦ, λόγον
σωζέμενος ἀμφοτέρωθεν γλώσσῃς, ἐπεὶ μὴ δὲ τῆς ῥωμαϊκῆς ὡς ἄμοιρος. ἐ-
γραφε δὲ καὶ πᾶσιν αἰρέσεσιν, ὅτι οἱ κεῖνον μόνον δόγμα πρὸς ἀντιθέμενος. πρὸς μὲν
οὖν Φωτεινοῦ τοῦτο εἰρήστω. ἴστων μὲντοι οἳ οἱ ἐν σιρμῇ σὺν ἡγόντες ἐπίσκο-
ποι, μετέγνωσαν ὅτι τῇ ῥωμαϊκῇ τ' πίστεως ἐκδόσθ. πολλὰ γὰρ καὶ τῇ ἐκδόσιν
ἐν ἀντιπάλῃ ἔχον ἀλλήλους καὶ ἐφάνετο. δὲ ἀποδοὺν ἐδίθεντο πρὸς τῇ ἐκδοσὶ ἀμφοτέρων
ἀναλαμβάνειν αὐτῶν. ὅτι πολλοὶ ἀπέκρυπτον, ὁ βασιλεὺς Διφλάμασιν ἐ-
κέλευσε ζητεῖν πῶς ἐκδόσιν, ἡμῶς ἀπειλήσας, εἴ τις φερεται κρύπτον αὐ-
τῶν. ἀλλ' οὐδὲ ἀπειλὰ τ' ἀπαξ ἐκδοθεὶς ἀφαιρῶν δεδιώμενος, ὅς φησιν
εἰς πλείονας ἐμπεσεῖν. τοῦτο μὲν πρὸς τοῦτου λελέστω.

λαδ Επεὶ δὲ ὁ πρὸς τοῦτου τῆς κουδράνης ἐπίσκοπος μνήμην ὡς ἀκοισίως πρὸν-
τος πεποιθὲς, ὡς καὶ πρὸς τοῦτου λελέστω. μικρὸν γὰρ ἐμπεσεῖν οὕτως
ἐκ συσκότης τῇ ἀρετῇ ζόντων εἰς ἄλλοις ἀπέσπαστο. τότε δὲ ἀποδοὺν τ' ἐν τῇ
σιρμῇ σὺν ἡγόντων ὁ βασιλεὺς αὐτὸν μετέπεμψε, ὡς ἀντιπάλῃ ἡ ἀντι-
πάλῃ τῇ πρὸς οἱ ὁμοφώνησαν. τοῦτου γὰρ ἡγομένου, μέγιστον ἐδόκει μὲν τῶν ὑ-
πὸ τῇ πρὸς οἱ ἐκείνων πίστεως. δὲ τῇ αὐτῇ οὖν, ὡς ἐφίω, ὅς ἀντιπάλῃ ἀκὼν πρὸς αὐτῶν. ἐ-
πεὶ δὲ αὐτὸς πρὸς τῇ σὺν ἡγόντων, πληγὰς τε καὶ σφραγίσας τὰς φερεσὺν
φερεσὺν. δὲ καὶ ὅς ἀντιπάλῃ, τ' τ' δὲ δόξας ὑπαγορεύσει καὶ σὺν ἡγόντων,
καὶ ὑπερβαλεῖ. καὶ τὰ μὲν ἐν σιρμῇ τότε ἡγομένου τοιοῦτον ἔχει τὸ τέλος. ὁ μὲντοι
βασιλεὺς κωνσταντῖος πρὸς αὐτῶν ἐν τῇ σιρμῇ, πρὸς ἀμφοτέρων τ' πρὸς μαγνένιον πο-
λέμου τ' ἐκέλευσε.

λαδ Μαγνένιος μὲν οὖν πῶς βασιλεὺς ῥώμης καὶ λαβὼν, πολλοὺς μὲν τῆς
συγκλήτου βουλῆς ἀνὴρ. πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ δήμου ἀπάλλυνεν. ὡς δὲ οἱ στρατηγὸι
κωνσταντῖος πῶς ῥωμαϊκὴν δύναμιν συκροτήσιν ἐπ' αὐτὸν ἐχώρει, ἀντιπάλῃ
ρήσας τῆς ῥώμης, τὰς γαλλίας κατέλαβεν. εἴτα συμβολαί σὺν ἐκείνῃ, καὶ
ποτὲ μὲν τοῦτο τὸ μέρος, ποτὲ τὸ θάτερον ἐκράτει. τέλος δὲ, πρὸς μούρσων, φρου-
ριον δὲ τοῦτο τῇ γαλλίᾳ, ὁ μαγνένιος ἠττήθη, σὺν ἐκείνῃ. ἐν τῇ φρουρίᾳ λέ-
γει τοῖον δὲ θῶμα συμβαίνει. ὁ μαγνένιος ὑπὸ τῆς ἡττης, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν
τοῖς αὐτῶν στρατιώταις ἀνερρώσας ἀποδίδων, ὑψηλοῦ βήματος ἐπέβη. οἱ δὲ, πῶς
συνήθη τοῖς βασιλεῦσιν ἀφαιρῶν ἐπίσκοποι βουλόμενοι, πρὸς ἀντιπάλῃ ὅτι
τ' κωνσταντῖον αὐτῶν μεταφέρουσιν. οὐ γὰρ μαγνένιον, ἀλλὰ κωνσταντῖον αὐτοῦ-
σον κοινῇ πάλῃς ἐβόη. τοῦτο σύμβολον καὶ αὐτῶν ὁ μαγνένιος ἠγασάμενος, ἐν
τῇ φρουρίᾳ ἀντὶς ἀφαιρῶν, φυγῇ ὅτι τὰ φερεται τῆς γαλλίας χωρὶς. ἐπέ-
κειντο δὲ οἱ τῶν κωνσταντῖου στρατηγὸι διώκοιτες. αὐτῶν τε γὰρ συμβολὴ πρὸς τὸν
ὅς ὄνομα μιχρότερος, ἐν τῇ καὶ ἀφαιρῶν ἠττήθη ὁ μαγνένιος, φεύγων μόνος
εἰς λουγδυνὸν πόλιν τῆς γαλλίας χωρὶς, εἰς ὃν ἀπὸ μούρσων ἐστὶ τῆς φρουρίας,
πειρῶν ἡμερῶν ὁδὸς. ἐν ταύτῃ τῇ λουγδυνῷ ἡγομένου ὁ μαγνένιος, ἀναίρῃ μὲν
πῶς αὐτῶν μητέρα. ἀντὶς δὲ καὶ τ' ἀδελφὸν ὃν καὶ αὐτῶν πεποιθήκει, τέλος,
ὅτι καὶ

[illegible]

λς. Τὸ δ' ὅτι ἐν τῇ ἰταλίᾳ Ἰνδιανὸν ἐπίσκοποι τῶν ἀνατολικῶν, οὐ σφόδρα πολ-
 λοί. ἐπεὶ τοὺς πλείους αὐτῶν τὸ ἥλικίας γῆρας, καὶ ἥς ὁδοὸς τὸ δόξασμα πρὸς
 ναὶ ἐκώλυσεν. ὧν δὲ ἑσπερίων, ἡρώς τοὺς τριακοστοὺς ἀπὴν ἦσαν. πρὸς τὰ γὰρ
 ἡμεῖς βασιλέως, ἐν μεδιολάνῳ πόλιν ποιεῖσθαι τὴν Ἰνδοδον. καὶ ἡμεῖς συνα-
 γόντων οἱ ἐκ τῆς ἀνατολῆς παρθένων, ψήφον κοινῶς καὶ ἀθανασίου ἐκφέρειν ἡ-
 ξίοιμεν. ὅπως ἀν' αὐτοῦ γηροδότης, τελέως ἀβάτος ἐκείνῳ ἡ ἀνεξάνδρῳ (ἡμεῖς). ὡς
 δὲ ἤσθοντο, παυλῖνος ὁ τῆς ἐν γαλλίᾳ τριβέρεως ἐπίσκοπος, δυνούσιος τε καὶ δι-
 σέβιος, ὧν ὁ μὲν δόξας τῆς ἰταλῶν μητρὸς πόλεως ἐπίσκοπος ἡμεῖς. δισέβιος δ', ἐβρεχέ-
 λων, πόλιν δὲ αὐτὴ τῶν ἐν ἰταλίᾳ λιγύων, ὡς ἐπὶ καθαρῶς τὸ πίστεως τοὺς ἀνατο-
 λικοὺς ἀπεύδειν κυράσθαι τὸ καὶ ἀθανασίου ψήφισμα, ἀναστάντες ἐβόων μακροῦ, δό-
 λον ἡπομύειν καὶ ἀπάττω δόξαι τῶν γηροδότην τὸ χειρισθῆναι. καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς
 ἀθανασίου μέμψιν ἔχοντες εἶπεν, ὅτι πρὸς τὴν ἐπίσκοπον τῆς πίστεως τῶν αὐτῶν ἐπι-
 νοδῶν. τοιαῦτα κεκραγόντων, δὲ καὶ ἡμεῖς τῶν ἐπισκόπων ὁ σύλλογος.

λζδ Γνοίς δὲ ὁ βασιλεὺς, τοῖς μὲν ἐκ ποδῶν δι' ἐξορίας ποιεῖ. οἰκουμένην δὲ τὴν
 δὸν συγκροτεῖν ἐβούλετο, ὅπως δὴ πάντας τοὺς Ἰῆς ἀναρχῆς ὁπισθόποις εἰς πῦν
 δύσιν ἔκλυσας, ὁμοδόξους, εἰ δυνάμετο, τοῖς πάντας ποιήσεν. ὥς δὲ αὐτὰ ταῦτα σκε-
 πτομένη, χαλεπὰ τὰ Ἰῆς ὁδοὺ κατεφάνετο, διμερῇ γῆρας πῦν τὸν ὁδὸν αὐτοῖς
 πωρε-

παρ' ἐταξεν. ἐν ὅριμλῳ μὲν τῆς ἰταλίας, τοὺς τ' ἐπ' αὐτῇ σὺν ἡγεῖν ὅτι βέλγας·
 τοὺς δὲ ἐν ἀνατολῇ δὲ γαμμύ· ἐν νικομηδείᾳ τ' ἐβιθυνίας ἀποδυτῆσαι ἐκέλευ-
 σεν. ὁ μὲν αὐτὰς ὁ σκαπὸς χρηστὴν ἔχεν ἐνώσαν. ὁ δὲ ἕτερος γὰρ τ' ἐνωδὼν ἐαυτῇ
 σκυφώνησεν, ἀλλ' ἐκατέρω διηρέθη. ὅτε γὰρ οἱ ἐν ὅριμλῳ σκυφόντες, ὁμο-
 φωνῆσαι δεδιώμενοι, καὶ οἱ τ' ἀνατολῆς ἐκφυγόντες, ἐν σελυκείᾳ τῆς ἰσουλίας,
 ἕτερον χῆμα εἰργάσαντο. ὅπως μὲν οὖν ἐκαστα τούτων ἐγλύετο, παρ' ὁμοφώνους δηλώ-
 σοντες, παρ' ἑτέρωθεν δὲ διδοξίου μικρὰ μνημονόσαντες. καὶ γὰρ τὸνδε τ' ἐχέ-
 ρον λεοντίου τελευτήσαντες, ὅς τὸν ἀρετικὸν ἀέθιον εἰς τὴν ὀρεονίδην παρ' ἐβελή-
 τε, διδοξίος ἡγεμονίας ὅτι σκαπὸς ὦν, σκευῆς δὲ καὶ ἡδεῖα πόλις, καὶ τὴν ῥώμην
 τότε κέρων, ἐπεὶ γὰρ σκέπη, καὶ τὰ βασιλεὺς δολίως ἀφ' ἑλπίου, ὡς χρηζούσης
 τῆς ἡγεμονίας πόλεως παρ' ἀμύθας καὶ φυλακῆς συγχωρηθῆναι αὐτὰ παλαιὰ
 ἐπιδόδον. ὁ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρ' ἑλπίου, ἀφίησιν αὐτὸν. ὁ δὲ τοὺς ἐκ κοινῶν κρε-
 τιστάς, ἔχων σκυφόντες, τὴν ἀντιοχίαν ὅτι σκαπὸν ὑπορύξας, τ' ἐαυτὴν πόλιν ἀ-
 πέλιπε, καὶ τὸν ἀέθιον συγκροτεῖν ἐπειράτο. ἀποδὴν τ' ἐπὶ τῇ σκίῳ ἐδρίον ὅτι σκα-
 πῶν κέρων, καὶ ἀποδιδῶναι αὐτὰ τ' ὀρεονίας τὴν ἀξίαν. τοῦτο μὲν οὖν οὐδα-
 μῶς ἐγλύετο, δὲ ἐν ὅτι σκαπὸς ἕτερον ἢ τ' ἀέθιον μῖσος, τῆς διδοξίου ἀποδῆς.
 ὁ δὲ καὶ παρ' αὐτῶν εἰρήστω. τῇ δὲ ἐν τῇ ὅριμλῳ ἐκφυγόντων, οἱ μὲν ἀνατολι-
 κοὶ, σκίῳ τ' καὶ ἀθανασίου παρ' ἀμύθας, ἐκφυγόντων ἐφασκον. σκίῳ γὰρ
 βαλόντες δὲ τῇ τούτων ἀποδῆ, οὐράκιος καὶ οὐδῆς, οἱ δὲ ἀρχῆς μὲν, τ' τῇ ἀρείου
 συγκροτήσαντες δόγμα. ἐν τῇ μέσῳ δὲ τὰ ὁμοιοῦτα ἐκφυγόντες, δὲ τῇ ὅτι σκα-
 πόντες βελήου ὅτι σκαπὸν τῆς ῥώμης, ὡς μοι καὶ παρ' ἑτέρωθεν εἰρή. οὗτοι γὰρ ἀεὶ
 παρ' τοὺς ὅτι σκαπὸν ἐπέκλινον. σκίῳ γὰρ βαλόντες δὲ τούτοις, ἡγεμονίας, καὶ ἀν-
 ξένιος, δημόφιλος τε καὶ γάιος. ὡς οὖν ἐν τῇ συλλόγῃ τῇ παρ' ὁμοφώνων δῆλος δῆλος
 ἢ παρ' ὁμοφώνων κέρων τῇ τούτων, τὴν καὶ οἱ παρ' οὐράκιον, καὶ οὐδῆς, παρ' ἑλπίου
 λεγόντες. καὶ παρ' τῆς πίστεως ὑπαγορεύοντες μὲν ἀρχῆς. δὲ καὶ δὲ νεωτέρων
 ἐκφυγόντες, μὲν μικρὸν ἐκπαρῶν ἐν σκίῳ σκίῳ ἐκφυγόντες δὲ ἐκφυγόντες. τῇ τούτων ἐκφυγόντες, καὶ
 ἀρχῆς μὲν χεῖρας ἐκφυγόντες, ἀναγινώσκοντες πεποιθήσαντες. δῆλος δὲ ἐκφυγόντες πίστεως,
 μὲν ἐν σκίῳ παρ' ὁμοφώνων, ἐκφυγόντες μὲν, ὡς καὶ παρ' ἑτέρωθεν ἐκφυγόντες, ἐκπαρῶν τούτων. τὸ
 ἢ ἐν τῇ ὅριμλῳ, φανερόν τ' πεποιθήσαντες. δὲ ἐκφυγόντες πίστεως ἢ κατὰ τὴν ὅτι σκα-
 ποῖα δὲ ἀποδῆ ἢ μὲν κωνσταντῆς, ἐν ὑπατεία φλαβίου δισσερίου, καὶ ὑπατείας τῇ
 γαμπαρῶν ἐν σκίῳ, τῇ παρ' ὁμοφώνων καὶ καλῶν ἰουαίων.

- „ Πιστεύοντες εἰς ἓνα τ' μόνον καὶ ἀληθινὸν θεόν, πατέρας πάντων κρείττονα, κτίστην
 „ καὶ δημιουργὸν τῇ πάντων καὶ εἰς ἓνα μονογενῆ υἱὸν ἔχοντα θεοῦ, τ' παρ' ὁμοφώνων
 „ ἀνώνων, καὶ παρ' ὁμοφώνων ἀρχῆς, τ' παρ' ὁμοφώνων ὅτι σκαπὸν κρείττονος, καὶ παρ' ὁμο-
 „ φώνων κατὰ τὴν ὅτι σκαπὸν, γαλῆν καὶ ἀπαρῶν ἐκφυγόντες, δὲ οὐ οἱ τε ἀνώνων κα-
 „ τὰ τὴν ὅτι σκαπὸν, τ' παρ' ὁμοφώνων ἐκφυγόντες. γαλῆν καὶ ἀπαρῶν δὲ μονογενῆ μόνον ἐκ μόνων ὑπα-
 „ τῆς πατρός, θεὸν ἐκ θεοῦ, ὁμοῖον τῇ γυνήσιν αὐτὸν πατὴρ, καὶ τῇ γαμπαρῶν. οὐ τ' ἢ
 „ γυνήσιν ὁμοῖον τῇ γυνήσιν, ἢ μόνος ὁ γυνήσιν αὐτὸν πατὴρ. τοῦτον ἴσμεν τὸν μονογενῆ
 „ αὐτὸν υἱόν, ὃν μὲν πατὴρ καὶ παρ' ὁμοφώνων ἐκφυγόντες οὐρανὸν εἰς ἀθέτησιν τ' ἀ-
 „ μύθας καὶ γυνήσιν ἐκφυγόντες τ' κέρων, τ' ἀναγινώσκοντες μὲν τῇ μαθη-
 „ τῶν, καὶ πᾶσιν τὴν οἰκονομίαν πληρώσαντες, καὶ τ' πατὴρ καὶ βούλησιν ἐκφυγόντες

20 θέντα, καὶ παλόντα, καὶ ἀποθανόντα, καὶ εἰς τὰ κατὰ ῥήθνια κατελθόντα, καὶ τὰ ἐκείσε
 21 οἰκονομήσαντα· ὃν πυλωροὶ ἄδου ἰδόντες ἐφείξαν· καὶ ἀνασάντα τῇ τελευτῇ ἡμέρᾳ.
 22 καὶ ἀναγραφέντα μετ' ἑνὸς μαθητῶν· καὶ πεπρωμένον ἡμερῶν ἀναπληροῦσιν,
 23 ἀνδρηφθέντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατεζόμενον ἐκ δόξων τῶ πατρὸς· ὃ ἔδω-
 24 σόμενον τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ δόξῃ τῇ πατρικῇ, ἀποδιδόντα ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 25 αὐτοῦ· καὶ ὅς ὁ ἀγιὸν πνέυμα ὁ αὐτὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ υἱοῦ, ἰησοῦς χριστὸς ἐπη-
 26 γείνατο πέμψας ὁ γὰρ τὸ ἀνθρώπων, τὸν ὡς ἀκλήθον κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀ-
 27 πέρχουσα πρὸς τὸ πατέρα μου, καὶ ὡς ἀκαλέσῳ τὸ πατέρα μου, καὶ ὅλον ὡς ἀ-
 28 κλήθον πέμψας ὑμῖν, ὃ πνέυμα ἡς ἀληθείας· ἐκείνος ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαίψας, καὶ δι-
 29 δάξας καὶ ὑπομνήσας ὑμᾶς παύσατο. ὃ δὲ ὄνομα τῆς οὐσίας ἀπὸ τῶ ἀπλοῦτερον
 30 ὑπὸ τῶ πατέρων τεθεισθαι, ἀγνωστὸν ὡς ὑπὸ τῶ λαῶν, σκανδαλὸν φέρειν
 31 διὰ τὸ μήτε τὰς γραφὰς τοῦτο περὶ ἐξουσίας, ἢ ἡρεσε τοῦτο περὶ αἰρετικῶν καὶ πᾶν τεχῶς
 32 μηδεμίαν μνήμην οὐσίας ὅτι θεοῦ ἔστι τῶ λοιποῦ, διὰ τὸ τὰς ἡγίας γραφὰς μη-
 33 δαμοῦ περὶ πνέματος καὶ υἱοῦ οὐσίας μεμνησθῆναι. ὁμοίον δὲ λέγειν τὸν υἱὸν τῶ
 34 πατρὶ κατὰ παύσατο, ὡς αἱ ἀγία γραφαὶ λέγουσιν· καὶ διδάσκουσιν. Τούτων ἀνα-
 35 γνωστῶν, ἀφ' ἡμετέρων οἷς τὰ ἡμετέρα ὅσα ἡρεσεν ἐφασκόμεν, οὐδεὶς ἀνὴρ πίστεως ἐν-
 36 τὸν σὺν ἡμετέροις. ὅτι γὰρ φυλάττομεν, ὡς εἰς τὸν περὶ τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ἵ-
 37 να εἴ τις περὶ τούτων καὶνομένη γένοιτο, τούτων καλῶς. εἰ οὐκ ἔστι ἀναγνω-
 38 σθέντα μηδὲν καὶνομένη, φανερώς ἡδη τὸ ἀφανὲς αἴρεσιν ἀναθεματίζονται, καὶ
 39 ὃν ἔσπον καὶ τὰς ἀγίας αἰρέσεις ὁ παλαιὸς καὶ τῶν ἡμετέρων, ὡς ἐκκλησίας, ὡς ἐκκλησίαις
 40 ἐξέβλεπεν. ὅτι γὰρ ὁ βλάστημον ἐξείλου δόγμα τοῖς ἰσοῦς τῆς ἐκκλησίας καὶ
 41 τὰς ἀγίας νῦν γνωστὰς ἐκίνησε ταραχὰς, τοῦτο τῇ οἰκουμένη δόλον κατέστηκεν.
 42 αὐτὴ ἡ πόλις ἡ πόλις καὶ ὑπὸ τῶν περὶ οὐρακίων, καὶ οὐκ ἔστιν, ἡμετέρων τε καὶ αὐξάν-
 43 ῶν, καὶ δημόφιον, καὶ γαίον μὴ δεχθεῖσα τελέως πλὴν ἐκκλησίαν διέσπασεν. οὗτοι
 44 μὲν γὰρ τοῖς ῥήματι καὶ πλὴν ἐν ἑρμηνείᾳ ἀναγνωστῶν, περὶ τῶν οἰκίων. οἱ δὲ πλὴν ἐν νι-
 45 καίᾳ πίσει αὐτῆς ἐκύρωσεν. κατεργάσας δὲ καὶ τῆς περὶ τῶν ἀγίων ἀναγνωστῶν
 46 των. μάλιστα δὲ ἀθανάσιος, δι' ὧν πρὸς τοὺς ἐαυτῶν γνωστὸς ὅτι τῶν, τοῖς δὲ
 47 κατὰ λέξιν φησὶν. τί γὰρ ἔλεπεν εἰς διδασκαλίας ὁσέβει τῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα
 48 νῦν περὶ πίστεως ζητῶσι καὶ πλὴν ὑπαταίαν ὡς περὶ τῶν χροίων περὶ τῶν αὐτῶν
 49 τῶν περὶ αὐτῶν ἐκκλησιῶν ῥημῶν· δὴθεν περὶ πίστεως. οὐρανὸς γὰρ καὶ οὐρά-
 50 λης, καὶ ἡμετέρων πεποιθήσιν, ὃ μὴ τε γέρονεν, μὴ τὸ ἡκούσθη ποτὲ περὶ τῶν χροίων
 51 ἀνοίς. γράφοντες γὰρ ὡς ἡμετέροις αὐτοῖς περὶ τῶν, περὶ τῶν αὐτῶν πλὴν ὑπαταίαν, καὶ τὸν
 52 μὲν, ὃ πλὴν ἡμετέρων τῶ πᾶν τῶν χροίων· ἵνα δείξωσι πᾶσι τοῖς φρονήτοις ὅτι
 53 μὴ περὶ τῶν, ἀλλὰ νῦν ὅτι κωνσταντίνου, ἀρχὴν ἔχει τούτων ἡ πίστις. πᾶν τῶν
 54 γὰρ πρὸς πλὴν ἰδίαν αἴρεσιν βλέποντες ἐγγραφον. πρὸς τοῦτο γὰρ περὶ τῶν κυ-
 55 εῖου περὶ τοῦ οἰκίου γράφον, ὅλον δεσπότην ἐαυτῶν ὀνομάζουσι κωνσταντίνου.
 56 αὐτὸς γὰρ ὡς πλὴν διωκτικῶν τῆς ἀσεβείας αὐτοῖς περὶ τῶν. καὶ αὐτῶν δὲ αὐτῶν
 57 βασιλεῖα εἰρήνευσεν, οἱ τὸ ὑπὸν αἰδίου ἀρνέουμνοι, οὕτως εἰσὶ πρὸς ἀσεβείαν χροί-
 58 ον. ἀλλ' ἵσως ὅτι αὐτοῖς περὶ τῶν ὑπαταίαν, ἡ τῶν ἀγίων περὶ τῶν χρο-
 59 ἰων γράφια. ἀλλὰ καὶ τούτων ἡμετέρων εἰπεῖν, πολλὸν τὸ ἀμαθίαν ἐαυτῶν δεῖξαι.
 60 γένοιτο. αἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγίων περὶ τῶν χροίων ἔχουσι μνήμην. καὶ ἡμετέρων
 καὶ ὡς ἡμετέροις,

20 καὶ ὥσπερ, ἐν ἡμέραις ὀζίου ἐῖωδάμα, καὶ ἀχάζ καὶ ἐζεκίου γενέσασιν· ἱερεμίας
 21 δὲ, ἐν ἡμέραις ἰωσίου· ἱεζεκιήλ δὲ καὶ δαυὶδ, ὅτι κύριος ἐδεδείκνυτο καὶ δόξαι ἐν αἰῶσι
 22 χρόνοις ἐπεσφηνεύσασιν, οὐ ἴης θεοσεβείας ἀρχὴν καὶ ἀβραάμ, ἡμῶν γὰρ καὶ
 23 πατρὶς αὐτῶν, καὶ αἰεὶ, ἐπεὶ καὶ ἀβραάμ. ταύτην ἡμῶν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ παρρησί-
 24 μασιν. ὅθεν ἴης αὐτῶν πίστεως, τοῖς χρόνοις ἐσήμανον. ἥσαν γὰρ καὶ πατρὶς αὐτῶν
 25 τῶν χρόνων αὐτοῖς πιστοί. ἀλλὰ τὸ δι' αὐτῶν ἐπαγγελίας ἦν οἱ χρόνοι· οἱ δὲ ἐπαγ-
 26 γησία παρρησιόδως μὲν παρὶς ἴης ὁπτιδότης ἐστὶν ἡμῶν. ἐπακοχούθημα
 27 δὲ παρὶς τῶν ἐσποδίων ἐστὶν ἰσορρή καὶ τοῖς ἐθέσει. καὶ ἥσαν οἱ χρόνοι σημαγνόμυροι, ὅτι
 28 ἀρχὴ πίστεως, καὶ παρρησίαν, ἀλλὰ αὐτῶν τῶν παρρησιάν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἡμῶν
 29 νοί, τοιαῦτα παρρησιάν. οὗτοι δὲ οἱ νῦν ἑφοί, ἔχ' ἰσορείας ἀξιογνόμυροι, ὅθεν πα-
 30 μῶντα παρρησιάν, ἀλλὰ ἀβραάμ, ἀξιογνόμυροι, ἀξιογνόμυροι, ἀξιογνόμυροι, ἀξιογνόμυροι
 31 ἡμῶν καὶ τῶν ὑπαταίαν, ἐπὶ τὸν μῦθον, καὶ τῶν ἡμέραν. ὥσπερ οἱ ἀγνοί ἐν ἰσο-
 32 ρείαν, καὶ ἴης αὐτῶν ἀξιογνόμυροι τοῖς χρόνοις ἐξέσασιν, οὕτως οὗτοι τὸ αὐτῶν πί-
 33 στεως τὸ χρόνον σημαγνόμυροι. καὶ εἴτε παρὶς ἴης αὐτῶν ἐξέσασιν. νῦν δὲ ἡρξάμεθα καὶ
 34 μὴ ὡς παρὶς ἴης ἐπεχειρῶν. οὐ γὰρ ἐξέσασιν, οὐτὼ πιστεύομεν, ἀλλ' ὅτι ἀξιογνόμυροι
 35 ἡ ἀξιογνόμυροι πίστεως. ὁ μὲν οὖν τοῦ μῦθου τὸ παρρησιάν, ἔχ' ἰσορείαν αὐ-
 36 τῶν. ὁ δὲ καὶ ἡμῶν ὁπτιδότης τῆς ἀξιογνόμυροι, ἴσον ἐστὶ ἴης ἀξιογνόμυροι ἀξιογνόμυροι. οὕτω γὰρ
 37 ἀβραάμ, ἀξιογνόμυροι ἐδέξατο. ὅτε μὲν ἡρξάμεθα πιστεύειν αὐτοῖς. ἀπὸ δὲ τῆς νῦν βούλομαι τὸ
 38 πιστὴν αὐτῶν καὶ ἀξιογνόμυροι. καὶ ὥσπερ καὶ τὸ ἀξιογνόμυροι ἀξιογνόμυροι, ἐπέσασιν δόγμα παρὶς
 39 ἴης ἀπογνόμυροι. καὶ τοῦτο τὸ δόγμα, παρὶς μὲν ὅτι καὶ νῦν. ἀπὸ τῆς ἡμερῶν ἐ-
 40 κείνων ἡρξάμεθα εἶναι, καὶ ἐπέσασιν παρὶς τῆς ἀβραάμ. οὕτω καὶ οὗτοι ἀβραάμ, ἀξιογ-
 41 ἐπέσασιν νῦν ἡ πίστεως, ἐδέξατο ὅτι νεώτερον τὸ ἴης ἀξιογνόμυροι αὐτῶν ὅτι φρόνημα, καὶ
 42 ὅτι καὶ παρὶς μὲν. εἰ δὲ παρὶς ἴης αὐτοῖς, ἐξέσασιν αὐτοῖς, πεπνυμένοι εἰς τὸ
 43 παρὶς μὲν ὅτι ἀπὸ φρυγίας. ὥστε καὶ αὐτοῖς κατ' ἐκείνοις εἰπεῖν, ἡμῶν παρὶς
 44 ἀπεκαλύφθη καὶ ἀφ' ἡμῶν ἡ πίστεως ἀρχή τῶν χριστιανῶν. καὶ ὥσπερ ἐκείνοι μα-
 45 ξίμυροι καὶ μοναχῶν, οὕτως οὗτοι ἀπὸ τῶν χριστιανῶν, δεσποτῶν καὶ ἀνδρῶν ὅτι
 46 ἀβραάμ. εἰ δὲ κατ' αὐτοῖς ἀπὸ ἴης νῦν ὑπαταίαν ἀρχὴν ἡ πίστεως ἔχει, τί ποιή-
 47 θουσιν οἱ πατέρες, καὶ οἱ μακάριοι μῦρτυρες. τί δὲ αὐτοὶ ποιήθουσιν τοῖς παρὶς αὐτῶν
 48 καὶ ἡμῶν, καὶ παρὶς ἴης ὑπαταίαν ταύτης κοιμηθέντας. πῶς αὐτοῖς ἐγείρουσιν,
 49 ἵνα αὐτοὶ ἐδέξαντο δεδιδαχέναι, τοῖς ἀπαχέψασιν. αὐτοὶ δὲ νῦν ὡς ἐφάραδες ἐ-
 50 γνάμυροι, ὅτι παρὶς αὐτοῖς. οὕτως εἰσὶν ἀμαρτίαις μόνον εἰδότες πλάττειν παρ-
 51 φάσεις, καὶ ταῦτα, ἀπαρτεῖς καὶ ἀπιδάνους, ἐξέσασιν ἀπὸ τῶν ἐλεγχον. τοιαῦτα μὲν
 52 ἀθανάσιος, τοῖς αὐτοῖς γνωρίμοις ἐπέσασιν. ἐξέσασιν τῶν φιλομαθῶν ἀναζητή-
 53 ται τὸ ὁπτιδότης, γινώσκοντες ἐν αὐτῇ διωκτῶς εἰρημνία. ἡμεῖς γὰρ μέγας αὐτῆς
 54 ἐν αὐτῇ παρὶς ἀξιογνόμυροι, ὁ μῦθος παρὶς ἀξιογνόμυροι. ἴσμεν δὲ, ὅτι ἡ ἀξιογνόμυροι καὶ
 55 καὶ τοῖς παρὶς οὐδέντα καὶ οὐράκιον, αὐξάνειν τὸ καὶ ἡμῶν, καὶ γάρον, ἐδιδό-
 56 φισον, ὅτι τῶν ἀξιογνόμυροι ἐδέξαντο ἀναγνώσασιν οὐ καὶ ἐδέξαντο. εἰς οὗτοι μὲν ἀ-
 57 γνάμυροι τοῖς παρὶς τῆς ἀξιογνόμυροι, παρὶς τὸ βασιλέα ταχέως ἀνέδραμον, ὅτι κομι-
 58 ζόμενοι τῶν ἀναγνώσασιν ἐν τῇ σωφροσύνῃ πίστεως ἐκδοσιν. ἡ ἀξιογνόμυροι δὲ,
 59 δι' ὁπτιδότης γινώσκοντες ἀπὸ αὐτῆς γινώσκοντες καὶ ἡμῶν τὸ βασιλέα. ἡ ἀξιογνόμυροι
 60 καὶ μὲν ἀξιογνόμυροι, ἡ δὲ ἐστὶν ἡ ἀξιογνόμυροι.

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ . ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὁ δὸς, καὶ ὡς οἶδατε, παρέπει πλὴν ψυχῶν καθαρόν οὐσόν ἀπὸ πάσης φρονήσεως, καὶ
 πρὸς τοῦ θεοῦ νόμου γυμνάζον. τοῖς ὅποιός ποτε ἐκελεύσασκεν ἐν τῇ
 ἀνδριάνου πόλει, ἐκδέξασθαι πλὴν ἡμετέρων ἐπιδόδον· ἵν' ἐπειδὴν πᾶσι καλῶς
 διδάσκῃ. καὶ τὰ δημόσια, τότε λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου ἀκούσας, καὶ δοκιμάσας
 διωκῆται. τῇ μὲν γὰρ ἐξέστη ἡμῶν μὴ βαρὺ φανέσθαι, ὥστε ἐκδέξασθαι
 πλὴν αὐτῶν ἐπιδόδον· ἵν' ἐπειδὴν ἐπιδόδωσι κομίζοντες ὑμῖν τὰς ἡμετέρας ἀ-
 ποκρίσεις, διωκῆτε εἰς πέρας ἀγαγεῖν, καὶ πρὸς τὴν λειψύτην ἀνέκοντα τῇ κα-
 τοικίᾳ ἐκκλησίᾳ. ταῦτα δὲ δέξασκεν καὶ ἡ δέμας οἱ ὅποιός ποτε, αὐτῶν τοιαῦτα
 ἀντιγράψας. καὶ ἡ δέμας ἴης σὺς φιλανθρωπίας ἐδίδεκεν, καὶ εἰς θεοφι-
 λῆσαι βασιλεῦ, καὶ πρὸς τοῖς ἀντιγράψας. καὶ πλὴν τῶν δημοσίων ἀνάγκη, τέως μὴ δεδύ-
 νησθαι σε τοῖς ἡμετέροις παρέσθαι θεωρήσας. ἡμῶς δὲ κελεύεις ἐκδέξασθαι πλὴν
 αὐτῶν ἐπιδόδον, ἕως δὲ πᾶσι ἡμῶν ὁριζήντα ἀκολουθῶν τοῖς παροχνοῖς ἡ-
 μῶν ὅποιός ποτε πρὸς αὐτῶν ἡ σὴ δὲ δέμας. ἀλλὰ καὶ νῦν ἀπὸ τούτων τῶν γραμ-
 μῶν ὁμοιογρῶν καὶ διαβεβαιούμεθα, μηδαμῶς ἡμῶς ἀναχωρεῖν ἴης ἡμε-
 τέρας παροχσεως. τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς παρέσθαι ἡμῶν ἐντελεσθῆναι. ἀλλ' οὐδὲν
 τοῖς ὅπως γὰρ καὶ αὐτῶν παρέσθαι ἡμῶν ἐντελεσθῆναι. ἀλλ' οὐδὲν
 τῆς κελεύεις ἀναγνωσθῆναι. καὶ γὰρ καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν παρέσθαι ἡμῶν ἐντε-
 λεσθῆναι ἡ δέμας ἀπὸ δέμας. ἐκείνο μὲν οὖν σὺν ὅποιός ποτε πρὸς ἡμῶν καὶ ἡ σὴ ἡμετέ-
 ρας, ὅση νῦν ἐστὶ λυπη καὶ κατήφεια, ὅτι ἐν τοῖς σὺς μακαριωτάτοις καίτοι, τοιαῦ-
 ται ἐκκλησίαι χωρὶς ὅποιός ποτε εἰσὶ. καὶ ἀπὸ τούτου πάλιν πλὴν σὺν φιλανθρωπείᾳ
 ἀλλ' οὐδὲν, καὶ εἰς θεοφιλέσαι βασιλεῦ, ὅπως πρὸς ἴης τραχύτητος τῶν χαλμώνων,
 εἴπω ἐρέσθαι τῇ σὴ δὲ δέμας, κελεύεις ἡμῶς εἰς τὰς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἐπιδό-
 δωκεν, ἀπὸ τοῦ διδάσκει ἡμῶς τὰς πᾶσι κελεύεις θεῶ, καὶ ὅτι δεσπότη καὶ το-
 πῆς ἡμῶν γρῶν, ὅτι ὡς αὐτῶν τὰς μονογρῶν, ἀπὸ ἴης σὺς βασιλέας, καὶ εἰς ἡμῶς
 ἀπὸ δέμας τῶν λαῶν ἀποπληροῦν, καὶ ὡς καὶ αἰεὶ ἐπετελεσάμεν καὶ νῦν ἐχόμε-
 νοι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ δέμας, ἐκ μικρὸν ὅτι μείναντες γρῶν, ὡς οὐκ ἡξίου αὐτοῖς ὁ βα-
 σιλεὺς ἀποκρίσεως, καὶ πᾶσι τὰς αὐτῶν ἀνέχρησάν. ὁ βασιλεὺς δὲ, καὶ ἡ δὲ μὲν
 παρ' ἑτέρων ἐσχέπει πλὴν ἀρξάντων δόξαν τῇ ἐκκλησίᾳς ἐκείνῃ παρ' ἑαυτῶν. καὶ πλὴν ἡ
 κρατήσῃ ἐσπουδακῶς, παρ' ἑαυτῶν ὕβρεως, τῇ ἐκείνων ποιῆται ἀναχώρησιν, κα-
 ταπεφερομένη λέγων ὅτι πρὸς γνώμην αὐτῶν διδύγησάν. δὲ τοῖς μὲν πρὸς ἑρ-
 σάκιον ὅσα αὐτοῖς ἐδόκει ἔν τῇ πρὸς ἡμῶν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παρ' ἑαυτῶν ἐπέτερε. καὶ
 τῇ δὲ ἐκδοσιν τῇ ἀναγνωσείσης ἐν ἀρξάντων πίστεως, ἐκείνῃ πρὸς τὰς πρὸς ἡ-
 ταλίδην ἐκκλησίας πέμπεσθαι, παρ' ἑαυτῶν τοῖς μὴ βουλομένοις ἀπὸ γρῶν
 αὐτῶν, ἐξέσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰς τοῖς τόποις αὐτῶν ἐτέρως ἀντιθέσθαι.
 καὶ παρ' ἑτέρων μὲν λιβέριος ὁ τῆς ῥώμης ὅποιός ποτε πρὸς ἡμῶν ἐκείνῃ τῇ πίστε
 σὺν δέμας, ἐξέσθαι γὰρ τῇ πρὸς οὐρ ἑκείνῃ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐκείνῃ τῶν φι-
 ληκῶ, ὅς δὲ φωνος ὦν τῇ ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἀρξάντων δόξῃ, ἀμα δὲ καὶ ἀ-
 νάγκη κελεύεις τῇ. πᾶσι μὲν οὖν τότε πᾶσι πλὴν δὲ σὺν καὶ τοῖς μὲν καὶ τοῖς
 ἐκείνῃ εἴχε, τῇ μὲν, ἐξέσθαι μὲν καὶ ἀπὸ πελλομῶν δὲ ἐξέσθαι τῇ δὲ εἰς τοῖς
 αὐτῶν ἀντιθέσθαι μὲν. καὶ ταῦτα ἐκείνῃ βία, καὶ τῇ βασιλεῦ παρ' ἑαυτῶν
 μὲν, ἀπὸ καὶ εἰς τὰ ἐξέσθαι μέρη ἀπέσταν. ὁ λιβέριος μὲν οὖν μικρὸν ὕστερον
 ἐξέσθαι

« ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. ὁμοιωθῆναι δὲ καὶ πνεύοντι εἰς ἓνα θεόν, πα-
 « τέρα πατρὸς καὶ υἱοῦ. ποιητὴν οὐρανῶν καὶ γῆς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πνεύοντι.
 « πνεύοντι δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστόν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐξ αὐτοῦ γνηθῆντα
 « ἀπαθῶς, ὡς πατρὸς τῶν αἰώνων, θεὸν λόγον, ἐκ θεοῦ μονογενῆ, φῶς, ζωὴ, ἀ-
 « λήθειαν, ὁφίαν, δι' οὗ πάντα ἐγένετο, ὃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅτι τὸ γῆς,
 « εἴτε ὁρατὰ εἴτε ἀόρατα. ὅσον πνεύοντι ὅτι ζωοποιὸς τῶν αἰώνων, εἰς ἀγέννητον ἀ-
 « μῆραν ὅρα εἰληφέναι ἐκ τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ ἐνανθευθῆναι, πα-
 « τὴρ ὡς τῶν ἀμῆραν ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα, καὶ ἀνδραγαθῆντα εἰς οὐρανούς, καὶ
 « ζῶντα ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμενον ἐν δεξιᾷ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.
 « πνεύοντι καὶ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα, ὃ καὶ ὡς ἐκλήθη ὀνόμασεν ὁ ὁρατὴρ ὁ κύριος
 « ἡμῶν, ἐπαγγελίας ἡμῶν μὲν τὸ ἀπελθεῖν αὐτὸν, πέμψαι τοὺς μαθητάς, ὃ καὶ
 « ἀπέστειλε δι' οὗ καὶ ἀγαθὰ τοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πνεύοντες, καὶ βαπτίζοντες ἐν
 « ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τοῖς δὲ ὡς αὐτὸν τὸ
 « πᾶσι δὲ ἐκκλησίᾳ κηρύττοντας, ἀλλοτρίους εἶναι τὴν κατὰ τοὺς ἐκκλησίας. αὐτὴ μὲν ἡ ἀ-
 « κακίαν, ὡς ἡμεῖς αὐτὸν πᾶσι δὲ ἐκκλησίᾳ. ἡμεῖς δὲ αὐτὴν καὶ ποιοῦμεν ἀκακίαν, αὐ-
 « τὸς ἀκακίαν καὶ οἱ τὰ αὐτὴν φρονοῦντες, τοσοῦτοι ὄντες τὸ ζῆλον, ὅσον μικρὸν ἐμ-
 « ποδῶν ἐμνημονόσασιν. ἀναγνωσθεὶς ὁ αὐτὸς, ὁφείτως πομπῆς πόλεως
 « ἐν παλαιᾷ, τοιαῦτα τὸ λέξουσιν ἀνέβησεν. εἰ δὲ καὶ ἐκείνην ἡμέραν ἰδὼν
 « ἐκ τῆς βουλήσεως πᾶσι τοῖς ἐκκλησίᾳ, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀκακίαν ἀκρί-
 « βως. τοιαῦτα μὲν ὁ ὁφείτως ἐφίση. ἐγὼ δὲ φημι, ὡς ἐξ ἐκείνης τοιαῦτα ὡς τὸ
 « ἐν νικητῇ πᾶσι τοῖς αὐτῶν καὶ οἱ μετ' ἐκείνων διανοήθη, πέπαυτο δὲ
 « πᾶσι φιλονεικίαν ζήτησις, καὶ οὐκ αὖ τῶν ἐκκλησιῶν ἀλλοτρίαν ἐκείνην τῇ ἐκκλησίᾳ.
 « ἀλλ' ὅπως μὲν ἐκ τῶν κρινάτωσαν οἱ κατὰ τοὺς διωκόμενοι. τότε δὲ πολλὰ
 « ὡς ἀλλοτρίαν ὡς τὸ τοῦ καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ πόδες καὶ ἀκούσας,
 « διχόνοια. τῇ τὴν ἐκείνην αὐτὴν ἡμέραν, οὐκ αὖ τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ αὐτὴν ἀνέ-
 « κίνου μὲν ἐρεσθείας τοῖς λόγοις. ἐν οἷς ἀκακίαν τοιαῦτα καὶ λέξιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 « γνώμεν, εἰ ἀπαξ ἐν νικητῇ γνώμη μετέποιήθη, καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις ὡς
 « καλὴ καὶ νῦν ἐπείκειν ὑπαγορεύειν πᾶσι. ὡς ταῦτα ἡμεῖς οἱ ἐκκλησίαν ὁ κύριος εἶ-
 « πει, ἡ ἐκείνην οὐκ αὖ τῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς, οὐκ ἔτι ἡμεῖς ἀμεμέθημεν,
 « οὐκ ἔτι πᾶσι δέξιν, ἡμεῖς μὴ ἐκείνην. ἀλλ' αὖ τῶν πατέρων πᾶσι ἐκείνην, ταῦ-
 « τας μετὰ τοῦ καὶ θανάτου, οὐκ ἐξίστα. τοιοῦτοι καὶ ὁ κύριος ὡς τῶν ἀκα-
 « κίου γνώμεν ἀπὸ τοῦ πᾶσι πατέρων τῶν ἐν ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκείνην πᾶσι κα-
 « λῶν. ἀπὸ τοῦ καὶ αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐν ἀπὸ τοῦ καὶ οὐκ αὖ τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ
 « τῶν ὀνομαζέμεν ἡμεῖς καὶ ἐκείνων πατέρων ἐκείνην. οἱ γὰρ ἐν νικητῇ οὐκ
 « ἐκείνην, καὶ ὁμοούσιον τῇ πᾶσι συμφωνήσας, κυριώτερον δὲ πατέρες λέ-
 « γοντες, καὶ ὡς ἀναβέβηκαμεν τοῖς χρόνοις. καὶ οὐκ οἱ ἐν ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκείνην
 « ἐκείνων, ὡς τῶν ἱεροσυνῶν ὡς βέβηκαμεν. εἰ δὲ ἐν ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκείνην πατέ-
 « ρας ἡμεῖς, λεχθήσιν αὐτοῖς οἱ μετὰ ταῦτα τοῖς πατέρας ἐκείνην. πᾶσι
 « καὶ ὡς ἐκείνην τῶν πᾶσι ὡς ἀδελφον ἡμεῖς, καὶ ἐκείνην ὡς ἀδελφὸν ἐ-
 « δέξασθαι. εἰ δὲ ἐκείνην οὐκ αὖ τῶν πᾶσι, ὁ κύριος καὶ ἐκείνην ἐπεί-
 « ρει, ὡς οὐκ αὖ τῶν ἱεροσυνῶν ἀπὸ τοῦ καὶ. πᾶσι γὰρ ἡμεῖς ἐκείνην, ὡς
 « ἐκείνην

χρίων

χόντων τὸ διδόντων. ταῦτα μὲν οὖν ἀνέστης τις, πρὸς τὰ ἑωὶ ὕδατος λε-
γόμενα. ὅτε δὲ αὐτὸς ἐπὶ ἑτέρων ἐχώρησεν ζήτησιν. ἐπεὶ γὰρ καὶ οἱ πατέ-
ρες ἀνέκτιον ἐν τῇ ἀναγνωστικῇ πίστει, ὅμοιον ἔφασκεν ὅτι ὅν τινι πατέρι, διεπύ-
σαντο ἄλλήλων, καὶ τὸ ὅμοιον ἔστιν ὅτι ὅν τινι πατέρι. καὶ οἱ μὲν πατέρες ἀνέκτιον, ἔλε-
γον καὶ τὴν βούλησιν μόνον, οὐ μὲν καὶ τὴν οὐσίαν ὅμοιον ἔφασκεν ὅτι ὅν.
οἱ δὲ ἄλλοι σύμπαντες, καὶ καὶ τὴν οὐσίαν ἀπεφώνοντο. πατέρι τούτου δὲ τῆς ζητή-
ματος φιλονεικῶντες ἐνδημέδον, καὶ τὸ ἀνέκτιον ἐξήλεγγον, ὡς εἴη ἐν τοῖς λό-
γοις αὐτοῖς, οἷς συγγραφεύς δὲ ἐδωκεν, ὅμοιον καὶ πατέρα εἰπὼν τὸν ὅν τινι πατέρι, ὅ-
πως νῦν ἔφαθ' ἄρνηται, τὴν κατ' οὐσίαν τῆς ὁρᾶς πρὸς τὸν πατέρα ὁμοιότητα. ὅ-
τι, ἀπὸ συγγραμμῆς ἔφη, οὔτε ἀρχαῖός τις, οὔτε νέος ἐκρίθη. πολλὰ δὲ πατέρι τῆς ζη-
τήματος τούτου ἀκριβοῦς μὲν, καὶ μηδαμῶς συμφωνοῦσιν, ὁ λεωνᾶς ἀνα-
στὰς διήκουσε τὴν συλλογὴν. καὶ τούτου τέλος ἔρχεται ἡ ἐν σελυκαίᾳ βιβλὸς ἡμοῦν.
τῇ γὰρ ἐξῆς πρὸς ἀναλυσὶν ὁ δὲ εἰς ταυτὸν βιβλῶν ἡτέλει, φησας ἀπε-
σάλαται πρὸς τὴν βασιλέως, ἐπὶ τῷ πρῶτῳ τῇ συνόδῳ ὁμοφώνουσι. ὅτι δὲ ἄλλοι
διέστη, οὐ δύναμαι, ἔφη, πρὸς ἀνέκτιον. ἀπέλτετε οὖν, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ φλυ-
αρεῖτε. τούτου ἡμοῦν, οἱ πατέρες ἀνέκτιον ἔρμαον ἡγήσαντο, ὅτι αὐτοὶ ἀπαμ-
τῆσαι ἡτέλει. οἱ δὲ τῷ ἄλλῳ μέρεσι διακρίνεται, καὶ σὺν ἡτέλει καὶ τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἐκείνῳ τοῖς πατέρι ἀνέκτιον, ἐπὶ τῷ κρίναι τὰ καὶ κύριον τὸν ἐπίσκοπον
ἱεροσολύμων. ἴσθον, ὅτι κύριος ὕστερον ἐκλήρητο. καὶ δὲ τὴν μὲν, ὅτι ἐξω φρά-
σαι. καὶ ἡρέθη δὲ, ὅτι πολλάκις ἐπὶ τῷ κρίναι ἀναλυσῶν, ἐφεξῆς δύο ἐμιαυτῶν
διέφυγε τὰς ἐκκλησίας ἀναλυσῶν. καὶ ταρεθῆς δὲ ὁμοῖος ἐκκλησίας βιβλίων
τοῖς κατελῶσι δὲ ἀπεμύνατο, μεῖζον ἐπεκαλέσατο δικαστήριον. οὐ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ καὶ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος ἐγγράφῳ σύμφητος. τούτου μὲν οὖν, μόνος καὶ παρῶν
πρὸς τὸ βιβλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μόνον κύριος ἐποίησεν, ἐκκλησίᾳ ὡς ἐν
δημοσίᾳ δικαστικῶν ἡτέλει. ὅτε δὲ ἐν τῇ σελυκαίᾳ πρῶτον κληρονομήσας, καὶ
ἀφ' οὗ οἱ ἐπίσκοποι τοῖς πατέρι ἀνέκτιον ἐκείνῳ, ὡς μικρῶν ἐμπαροῦν ἐμνη-
μονόσατο, ὅπως αὐτὸς τῇ ἐκκλησίᾳ μὲν, οἱ τοῖς πατέρι ἀνέκτιον παροῦν-
φύλασιν. ἐπεὶ οὖν πολλάκις ἀναλυσῶν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, κατεῖλον αὐτὸν τε ἀ-
νέκτιον, γέωργιον ἀνέκτιον ἀναλυσῶν, τύρου, θεόδωρον, χαρτεῖαν τὴν φρυγίας.
θεοδόσιον, φιλαδέλφειαν τῆς ἐν λυδίας ἀναλυσῶν μυτιλῆνης τῆς νήσου, λεόντιον, τρι-
πόλεως τῆς λυδίας. καὶ ἀνδρόνικον, τὸν παρῶν μὲν ἡμερικῆς, μέγα ταῦτα τὴν ἀν-
τιοχίας τῆς ἐν σερίας τὴν ἐπίσκοπον ἑωρδῶν. κατεῖλον δὲ, καὶ παρῶν, ὅτι
αὐτοὶ ἑωρδῶν παρῶν τῆς ἐκκλησίας ἀναλυσῶν. ταῦτα παρῶν ἀνέκτιον
δὲ γράμματα, τὰ πατέρι τὴν κατεῖλαν τὴν ἐκείνων πρὸς αὐτῶν γνωρίσας,
κατεῖλαν εἰς τὴν ὁρᾶν, ἀνδρόνικον τὴν ἀντιοχίας ἐπίσκοπον, ἀντιοχῶν τὸν νομα, ὃν συλ-
λαβόντες οἱ πατέρες ἀνέκτιον, λεωνᾶ καὶ λαυρεντίῳ πρὸς ἐδδοῦν. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐξέλεον
πεποιήκασιν. τούτου ἡμοῦν, οἱ ἐπίσκοποι οἱ παρῶν βιβλῶν τὴν ἀντιοχίαν, ἀφ'
μὲν τυρίας ἐρχόμενοι καὶ τὰ πατέρες ἀνέκτιον πρὸς τὸν λεωνᾶ καὶ λαυρεντίον δι' ὧν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀδικεῖας τῆς σωόδου τῆς κρίσις ἐμμένον. ὡς ὅτι ὁ δὲ πλεόν ἰνύετο, ὅτι τῆς κων-
 σαντίνου πολὺν ὥρμητο, ὅτι τὸ διδάσκει τὴν βασιλέα, καὶ κρίνεται αὐτοῖς.
 καὶ γὰρ πρὶν ἀπὸ τῆς ἐσπερίων μερῶν ἀναστρέφας, ὁ βασιλεὺς, καὶ τότε τὸν
 ἐκείνου τῆς κωνσαντίνου πόλεως κατέστησεν ὀνομαζόμενον, πλὴν ἀνθυπαίων
 παύσας ἀρχῶν. Φθασομένης δὲ οἱ αὐτοὶ ἀρχαῖον, πρὸς ἀρχιερεῖσιν αὐτοῖς βα-
 σιλεὺς, διδάξαντες μὴ δέχεσθαι πλὴν ὅτι αὐτῶν ἐκτελεῖται πίστιν. διότι ἀρχαῖ-
 κτήσας ὁ βασιλεὺς, ἐπεινόησε διασπείρειν αὐτοῖς, νόμῳ κελεύσας, τοῖς ὑποκει-
 μένοις αὐτῶν δημοσίοις λειτουργήμασι, τῇ ἰδίᾳ τύχῃ ἀποδίδου. καὶ γὰρ ἡσυχί-
 νες δὲ αὐτῶν λειτουργίας ὑποκείμενοι, οἱ μὲν, βουλομένητων. οἱ δὲ, τῆς ἐν τῇ ἐ-
 κείνῃ χάριτος ἑξέων. τούτων δὲ οὕτω ἀρχιερέων, οἱ αὐτοὶ ἀρχαῖον ὅτι μετὰ τῆς
 τῆς κωνσαντίνου πόλεως, σπουδαίον ἔτερον πεποιθήσας, τοῖς ἀπὸ βιβλίου ἐπισκόποις
 μετὰ περὶ ἀρχιερέων. ἡρόδοτος οὐδὲ οἱ πατέρες τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα, οἱς ἐκεί-
 νῃ μὲν ὁ χαλκηδόνιος, βεβαίουσι πλὴν ἐν ἀρχιερέων μὲν τῆς ὑπατίας ἀνα-
 γνωρίσθαι πίστιν, ὡς αὐτοῖς ἰὼν ἀντὶ τῆς ἀρχιερείας, εἰ μὴ δὲ αὐτῇ πρὸς
 τελεῖται ῥήματα, ἀναγνώσθαι καὶ αὐτοῖς αὐτῶν ἐκείνῃ ἀρχιερέων. ἐστὶ δὲ ἐν
 τοῖς ῥήμασι τούτοις. Γιστεύομεν εἰς ἓνα θεὸν, πατέρα πατρὸς καὶ υἱοῦ, καὶ
 καὶ εἰς τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, καὶ πρὸ πάσης ἀρ-
 χῆς γνησθέντα ἐκ τοῦ θεοῦ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ ὁ καὶ τὰ ἀόρατα ἡμι-
 νητέα δὲ μονογενῆ μόνον ἐκ μόνου ἔπαυσε, θεὸν ἐκ θεοῦ, ὁμοιον τῷ γνησθέντι.
 αὐτὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν γράφας. οὐ πλὴν γνησθῆναι ὁ δὲ μόνος ὁ γνη-
 νήσας αὐτὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν γράφας. τούτων οἱ δὲ μὲν μονογενῆ τοῦ θεοῦ υἱόν, πέμ-
 ποντες τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἀρχιερέων ἐκ τῆς οὐρανῶν, ὡς γὰρ γράφεται. καὶ ἀναστρέφειν
 τὰ μὲν τῶν μαθητῶν, καὶ πάσης τῆς οἰκονομίας πληρωθείσης καὶ τῆς πατερικῆς βου-
 λῆς, σαρωθέντα καὶ ἀποθανόντα, καὶ ἀφέντα, καὶ ἔς τὴν κατὰ ῥήματα διχηνυτότα.
 ὅν τινα καὶ αὐτοὶ ὁ ἀδελφὸς ἐπηξέν. ὅς τις καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν τῇ τελευτῇ ἡμέρᾳ,
 καὶ διέτριψε μὲν τῶν μαθητῶν καὶ πληρωθῶν τῶν τεσσάρων ταῖς ἡμέραις, ἀνα-
 ληφθεὶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατέβη ἐν δόξῃ τῷ πατρὶ, ἡ δὲ σφόδρα ἐν τῇ ἐ-
 γέρῃ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, ἐν τῇ πατερικῇ δόξῃ, ἵνα ἀποδώσῃ ἐκείνῳ καὶ τὰ ἐρ-
 γὰ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πνέοντα, ὅτι αὐτοὶ ὁ μονογενὴς τῷ θεῷ ὁ υἱὸς, ὁ κύ-
 ριος καὶ θεὸς ἡμῶν ἐπηξέντα πέμπειν τῷ γὰρ τῶν ἀνδράπων ἀρχιερέων, κα-
 θάρ γὰρ γράφεται, τὸ πνέοντα τῆς ἀληθείας, ὅτι αὐτοῖς ἐπέμψεν, ὅτι ἀνυψήσῃ
 εἰς τοὺς οὐρανοὺς. τὸ δὲ ὄνομα τῆς οὐσίας, ὅτι ἀπὸ τῶν πατέρων ἐ-
 τέθη, ἀγνωστὸν μὲν δὲ τοῖς λαοῖς, σκανδαλὸν ἔφερε. διότι μὴ ὅτι ἀρχιερέων τοῦ πε-
 ριέχουσιν, ἤρεσε ἀεικαρεθῆναι, καὶ πρὸς τῶν, μηδεμίαν γνώμην ἔλαβον γε-
 νέσθαι. ἐπειδὴ καὶ αἱ θεῖαι γραφαὶ οὐδαμῶς ἐμνημόνευσαν τοῦ οὐσίας πα-
 τρός καὶ υἱοῦ. ὅτι γὰρ οὐκ ὀφείλει ὑπόστασις, τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἐκ αἰῶνος πνέοντα.
 τὸς ὀνομάζοντες. ὁμοιον δὲ λέγοντες τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ, ὡς λέγουσιν αἱ θεῖαι γραφαὶ
 καὶ διδάσκουσιν. πάντα δὲ αἱ αἰρέσεις, αἱ τε ἡδὴ πρὸ τούτων κατεκρίθησαν, καὶ αἱ
 τινες ἐὰν καὶ ἄλλαι γένωνται, ἐναντίας τυγχάνουσιν τῆς ἐκτελείας τῆς γρά-
 φης, ἀνάθεμα ἔστω. τῶν δὲ μὲν, ἐν κωνσαντίνου πόλει ὅτε ἀνεγνώσθαι. ἡμεῖς
 δὲ τὴν λαοὺς ἐκ τῶν ἐκείνων ὅτι ποιεῖ ἀρχιερέων, πλὴν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν

συνα-

συναγάγων. μὲν γὰρ πλὴν ἐν νικητῇ πίστιν, ὑπερὸν ἐν ἀντιλογίᾳ τοῖς ἐγκλημασίν, διατὰς ἐκ τούτων ὑπηγορεύοντων. τεῖται δὲ ὅτι ἐστὶν, ἢ ὅτι δοθέντα τὰ ὅτι τῶν πάλιν ἀρ-
κιοσιν ἐν τῇ γαλήνῃ, ὅτι βασιλεὺς κωνσταντίνου. τεῖται δὲ, ἢ δι' ἀδελφίου ἐν ἰταλίας
πεμφθεῖσα. ἐν τῇ σιρμίου ἥδε ὑπηγορεύοντι, ὡς ἡ μία ἐν ὁμιλίᾳ μὲν τῇ ὑπα-
τείᾳ ἀνεγνωσθή. ὁ γὰρ δὲ ἐστὶν, ἢ ἐν σελυκείᾳ, ὡς οἱ πάλιν ἀνέκτιον ἀνεγνωσθή.
τελευτῆ δὲ, ἐν κωνσταντίνου πόλιν μὲν ἴης παροικήκης ἐκ δὲ δὲ. παροικήται γὰρ
αὐτῇ, μὴ τε οὐσίαν, μὴ τε ὑπόστασιν ὅτι θεοὺς λέγειν. αὐτῇ καὶ οὐλφίλως ὁ τῶν
γόντων ὅτι σκωπὸς τότε παρὸν σιωπῆτο. τὸ γὰρ ἐμπαροῦν χρόνον, πλὴν ἐν νι-
κήᾳ πίστιν ἡσυχάζει ἐπὶ πόλιν θεοφίλως, ὡς τῶν γόντων ὅτι σκωπὸς ὡς, τῇ ἐν νικητῇ
συνόδῳ πρὸν καὶ οὐχ' ὑπερβαίνει. τὸ αὖ μὲν πάλιν τούτων εἰρήσθω.

Οἱ δὲ πάλιν ἀνέκτιον καὶ ἀδελφίον ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλιν, πάλιν δὲ ἀντιπαρῶν μὲν
καὶ ἀδελφίαν δὲ ἑτέρου μέρους, ἀγῶνα ἐλπίθεν. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ δὲ τερεὶ δὲ ἀρη-
σκεῖται, ἀλλὰ δὲ ἑτέρως παροφάσης, τὰς κατὰρῶν πεποιθῶν. ἀφαιρῶν μὲν
γὰρ πάλιν πίστεως, ἐν τῇ κατὰρῶν ἀλλήλους, τὴν ἀλλήλων πίστιν ἐδιδέμετον. συγ-
χρώμενοι δὲ οἱ πάλιν ἀνέκτιον τῇ τοῦ βασιλέως ὁρῇ, ὡς κατὰ τῇ ἀλλήλων καὶ μὲν
λίστα καὶ μακεδονίου φυλάττων, ἐκ τελέσεως ἐσπῆν. 2
μακεδονίου καὶ τῶν κοινῶν. ὡς οἱ δὲ τὸν κοινῶν, δὲ τῇ ἡγεμονίᾳ ἵνα ἱερεῖα τῇ
ἀγῶντα, ἐδεδότω εἰς κοινῶν. ὡς οἱ δὲ τὸν κοινῶν, δὲ τῇ ἡγεμονίᾳ ἵνα ἱερεῖα τῇ
ἐν τῷ ἡγεμονίᾳ ὅτι γρηναῖα ληφθέντα βασιλείας, εἰς ἀνέκτιον παροφάσθω.
βασιλείᾳ δὲ, τὸν ἐκ βασιλείᾳ, καὶ γὰρ οὕτως ὠνομάζετο, τὸ ἐν ἀγκύρῃ εἰς τόπον μὲν
κέλλου παροφάσθω, ὡς ἀδίκως ἵνα βασιλείᾳ, καὶ σιδηροδέσμοις φυλα-
κῆς κατὰρῶν, καὶ οἱ συκοφαντίας ἵσιν ἐρεῖαν, ἐπὶ μὲν, ὅτι οἱ δὲ ὅτι σκω-
λῶν τὰς ἐν ἀφαιρῇ ἐκκλησίας ἐπαρῶν. δραπετὸν δὲ, ὅτι ἀπὸ γαλατίας με-
τέπειθε πέτραμον. κατὰρῶν δὲ καὶ νεωνῶν τὴν σελυκείας ἐν ἡ ἐγγερόντῃ ἡ ἐγγερόντῃ
ἐπὶ μὲν καὶ ὁφείον τὸν πομπήν πύλιν ἴης ἐν παφλαγονίᾳ, καὶ ἡ πύλιν ὁ-
φείον τῆς μακεδονίας, καὶ τῇ ἱερογλύμων κύριον, καὶ ἀλλοῖς δι' ἀλλὰς ἀπὶ-
ας ἐγγερόντῃ.

Εὐσταθίου δὲ, ὅτι τῆς ἐν ὁμιλίᾳ σεβαστείας, οὐτε εἰς ἀπολογία ἐδεδόθη. δὲ τῇ ὑ-
πὸ ἀλλὰς τῇ ἰδίᾳ παρῶν, καὶ ὅτι σκωπὸς κατὰρῶν τὴν ἐκ παπαδοκίας, ἡ δὲ παρῶ-
τερον κατὰρῶν, ὅτι δὲ ἀνέκτιον τῇ ἱεροσυνῇ σελυκίᾳ ἡμφίετο. ἰστέον δὲ, ὅτι εἰς τῇ-
πον ἀφαιρῶν, μὲν ἡμφίετος κατὰρῶν ὅτι σκωπὸς, πάλιν οὐ μὲν ὑπερὸν ἐρεῖται. ἀφαι-
ρῶν ἀφαιρῶν καὶ μὲν αὐτῇ, ἐν τῇ δὲ αὐτῇ ἡμφίετος ἐν γαλήνῃ τῆς παφλα-
γονίας σινώδῳ κατεκρίθη, δὲ τῇ μὲν τῇ κατὰρῶν αὐτῇ ἐν τῇ κατὰρῶν
σινώδῳ, πολλὰ τὰς τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τύποις ἐπαρῶν. γαμῖν γὰρ ἐκώ-
λυε, καὶ δὲ τῇ ἀπὸρῶν ἐδεδόθη. καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐκ τῆς πόλιν, ἐπὶ
γαμῖν, τὰς σινωκεσίου ἐρεῖται. καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐκ τῆς πόλιν, ἐπὶ
οἰκίας πλὴν κοινῶν ποιεῖται ἀνέπειθε. δούλοισ τε παροφάσθω θεοσεβείας τῇ
δεσποτῶν ἀπὸρῶν, ὡς τὸ φιλοσόφου γῆμα φορῶν, καὶ τοῖς ἀκοινοῦ-
τῇ αὐτῇ ἐγγερόντῃ κατὰρῶν, καὶ τὰς γαμῖν καίρεται πρὸρῶν. καὶ
τὰς μὲν ὡς οἱ δὲ τῇ κατὰρῶν, καὶ κωλυῖται δὲ νηστεύειν ἐδιδάσκει. ἐν οἱ-
κοῖς τε γαμῖν ἀλλὰς ἐκώλυε γαμῖν. καὶ παροφάσθω γαμῖν ἐκώλυε,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τὸ νόμον λαϊκὸς ὢν ἠγάρετο, πλὴν ἀλογίαν καὶ ἡ κοινωσίαν, ὡς μῦθος ἐκκλησίαν ἐ-
 κέλευε. καὶ ἄλλα πολλὰ παρὰ πλῆθυσιν αὐτοῖς ποιουμένων αὐτῷ καὶ διδάσκοντες, (ὡς
 οὐδὲν, ὡς ἐφίλω, ἐν γὰρ ἄλλαις τῇ παφλαγονίας στυγερῆσαι, αὐτὸν δὲ κατέχευε, καὶ τὰ δό-
 γματα αὐτῷ ἀνέθεμαί τις. ταῦτα μὲν οὖν ὕστερον ἐγγράψω. τότε δὲ ἐκκλησιάζοντες μα-
 κεδονίου, ἀνδρὸς ἐν δούτερον τῷ ἀντιοχίᾳς τέρμινος θρόνον τῆς κωνσταντινουπό-
 λεως ἀναδείκνυσι, τῷ πατρὶ ἀκρίβειον ἐν θρονοσύντων αὐτὸν, οἱ ὅτι αὐτὸν αὐτοῖς,
 ἐναντία νομοθετοῦντες τοῖς ἑαυτῶν κεκριμένοις. οἱ γὰρ δρακόντιον κατελόντες
 ἀνδρὸς ἐν δούτερον ὅτε ποιούμενοι πλὴν μετὰ βασιλῆα ἐν θρονοσύντες, ὡς ὑπερδυνά-
 τεις οἰκείοις δόγμασιν ἐπεστέλλον. ταῦτα κατεργασάμενοι, τῷ μὲν ἀναγνωσθεῖσιν
 πᾶσιν εἰς πλὴν ἑρμηνείαν μὲν τῆς ὑπομνήτης παρὰ θεοῦ ὡς διορθωσάμενες δὲ ἀπέ-
 στειλαν, ἐν τειλαμένοις τοῖς μὴ ὑπογραφεύσας αὐτῇ δόξει λαβεῖν, καὶ παρὰ βασι-
 λεύῃ βασιλέως. γνώμα δὲ κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις, καὶ παρὰ φίλῳ, ὡς σπουδαιότατος. ὅτι γὰρ
 ἐκ τῆς σελυκίας, ὅτι τῷ οἰκίᾳ ἀντὶς ὥρμησε πόλιν. ἀνδρὸς δὲ ἀναδεδειγμένους τῷ
 αἰρίου μῦθος. ἀνδρὸς καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἀνεκαίνισθη, ἐν ὑπατεύῃ κων-
 σταντινουπόλεως. ἀνδρὸς κατεστῶσι πᾶσι αὐτῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας, τοῖς τε
 ἀλλοῖς τοῖς καὶ πλὴν ἀνατολίῃς ὁμοδόξοις,

βαπτιζέντες ἐπὶ γὰρ ἄνθρωπον. Ἰδοὺ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ἐν ἀντιποχείᾳ ἐκκλησία, εἰς ἑτέρον ὁμολοξὸν διετέθη μέρος. ὁ μὲντοι βασιλεὺς πυθόμενος κινεῖται πάλιν καὶ ῥωμίων τὰ παρ' αὐτῶν ἔστι, ἵνα γένοιτο ὅτι τὴν ἀντιποχείαν ὥρμησεν.

Μακεδόνιος ἴης κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησιεὺς, καὶ μὴ φέρων τὴν κατὰ μέ-
 δίκην, ἡσυχάζειν οὐδαμῶς ἠνείχετο. ἀλλὰ ἀποκλινὲς μὲν πρὸς τοὺς ἑτέρου μέ-
 ρους, οἱ ἐν τῇ σελουκείᾳ κατεῖχον τοὺς πρὸς ἀνάκτιον. διεπαρεσβέβετο δὲ πρὸς τε
 Φεργόνιον καὶ Ἰβύσιον, ἀντιθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἑτέρον ἐν ἀντιποχείᾳ ἐκτεθείσης πί-
 στως. μέγα αὖτα δὲ ἐν σελουκείᾳ βεβαιωθείσης, καὶ παρ' αὐτῶν ὀνόματι, ὁμοού-
 σιον τὴν πίσιν ὁπτισημοῦσιναι πρῆνεν. σιωεῖν οὐκ ἔμελλεν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τῶν
 εἰσὶν αὐτῶν, οἱ νῦν μακεδονιανοὶ χρηματίζουσιν ἐξ αὐτῶν, ὅσοι τε ἐν τῇ κατὰ
 σελουκείαν σιωδῶ τοὺς πρὸς ἀνάκτιον διεκρίθη, φανερώς δὲ ὁμοούσιον ἐδογμα-
 τισαὶ τὴν πρὸς ἑτέρον ἡδὴ μὲν ἐκ ἐκτρανοῦς αὐτῶν. φήμη δὲ ἵς παρ' αὐτοῖς πολ-
 λοις ἐκφέτει, ὡς ἐκ μακεδονίου Ἰδοὺ δὲ ἔμελλεν. μὲν γὰρ Ἰδοὺ μᾶλλον, ὃν μι-
 κρόν ἐμπαροῦσιν ἴης νικομηδείας πεποιήκεισιν ὁπτισημον, δὲ καὶ μὲν Ἰδοὺ νικομη-
 δειοῖν αὐτοῖς. Ἰδοὺ δὲ πρὸς Φεργόνιον καὶ Ἰβύσιον, ὁ δὲ σεβαστὸς ἐκκλησιεὺς,
 ἀφ' ὧν παρ' αὐτοῖς, μὲν μικρὸν πρὸς ἑτέρον εἰρήνη. ὡς δὲ ὁ μακεδόνιος τὸ ἄγιον πνέ-
 μα σιωανδραβῆν εἰς τὴν θεολογίαν ἴης πειράδας ἐξέκλινε, τότε δὲ καὶ Ἰδοὺ πνέ-
 μα, ἐπὶ ἑφ, οὐτε θεὸν ὀνομάζειν τὸ πνέμα τὸ ἄγιον ἀρεῶμα, οὐτε κτίσμα καλεῖν
 τοῦ ἁγίου. ἀφ' αὐτῶν δὲ τὴν αἰτίαν, καὶ πνέμα τοῦ ἁγίου ἀποκαλοῦσιν αὐ-
 τοῖς, οἱ δὲ ὁμοούσιον φερονῶντες. ὅπως μὲν οὐκ οἱ πρὸς μακεδόνιον εἰς τὴν ἡγήσαν-
 τον πλεονάζουσι, καὶ ἡρώς ἐφ' αὐτοῖς ἀνάκτιον, σιωδῶν πεποιήκει αὐτοῖς ἐν
 τῇ ἀντιποχείᾳ σιωδῶν, μεταγινώσκοντες ὅτι ὅπως ὁμοῖον εἰρήνησιν τὸν ἕν ὃν πατεῖ. τῇ
 οὐκ ἔστιν ὁ πατεῖ, ἡ τις ἐστὶν αὐτοῦ καὶ Φλωρεντίας, ἡ ὁμοῖος καὶ τὴν σιωδῶν ἀν-
 τιποχείαν, ἡ ἰσῶν καὶ τῶν ἴης ἐκ ἐκκλησίας, καὶ τῶν βασιλέως ἐν αὐτῇ δια-
 τεύοντες, ὅλοι γινέσθαι ἀνέκινον αὐτοῖς τὰ δεδομένα αὐτοῖς, φασκόντες δὲ ἐν πρὸς
 ἀρεῶμα τὴν ὁμοῖα λέξιν, ἐκ τῆς ἐκδοθείσης πίστεως ἐν τῇ ῥιμῶν, καὶ ἐν κων-
 σταντινῇ πόλει, ἐκ τῆς ὁπτισημονίας, ἀναφανδὸν λέγοντες, ὅτι καὶ πρὸς ὁμο-
 οῦς ὁ ἕν ὃν πατεῖ, ἡ μόνον καὶ τὴν οὐσίαν ἀναδῶν καὶ καὶ τὴν ἐκδοχῶν. ἐξ ὧν ὁντων τὴν
 αὐτῶν ὡς ἀρεῶς ἔλεγε, καὶ αὐτοὶ ἡμέτερος ἀπεφῆναντε σιωδῶν αὐτοῖς τὴν αὐτῇ τῇ δὲ
 ἐξ, οἱ ἐν ἀντιποχείᾳ τὴν αὐτῇ φερονῶντες. δὲ καὶ μὲν ἔχον τὴν ἀρεῶν καὶ πρὸς
 ὁμοῖα, ἐν καὶ ὁμοῖοι, καὶ ὁμοῖοι ἐκλήθη, ὡς τὴν ἐν ἀντιποχείᾳ φερονῶν-
 των μὲν τὸ ὁμοούσιον, διηρημένων τε πρὸς, δὲ τὴν ὁπτισημονίαν ἡμέτερος αἰτίαν, ὡς
 μοι καὶ πρὸς ἑτέρον εἰρήνη. ἐρωτηθέντες δὲ οὐκ ὁμοῖα πρὸς ἐκείνων, δὲ τί ἐν τῇ ἐκδο-
 σὶ ἴης πίστεως τὴν αὐτῶν, θεὸν ἐκ θεοῦ τὴν ἕν εἰπόντες, ὁμοῖοι καὶ δὲ ἐκδο-
 των πολλῶν ὀνομάζειν, τοῖς δὲ σοφίσμασιν ἐπεχείρω, τὴν ἀντίθεσιν ἀποδο-
 δῶν. ὅτι οὕτως, φησὶν, εἰρήνη τὸ ἐκ θεοῦ, ὡς εἰρήνη παρ' αὐτῶν ἀποστόλων. καὶ τὴν πρὸς
 αὐτοῖς, ἐκ θεοῦ. ἐν οὐκ τῇ πρὸς, καὶ ὁ ἕν ὃν ἐκ θεοῦ. καὶ δὲ τὸν πρὸς
 καὶ ἐν τῇ ἐκδοσὶ τὴν κατὰ γράφας. τούτου δὲ ὁ σοφίσματος, ἀρχηγὸς καὶ ῥη-
 γέλιος ὁ λαοδικεῖας ὁπτισημονίας, ὅς τις ἀνάγκη ὡς ὡς τοῖς ἀντιποχείαν λόγων, ἡ ῥη-
 σεν ὅπως τὰ τοιαῦτα ὁ ἀποστόλου ἰδιώματι, τοῖς ἀντιποχείαν ῥητοῖς ἀντιποχείαν
 ἡ ῥητοῖς ὁπτισημονίας, ἡ ῥητοῖς ὁπτισημονίας, εἰ καὶ τοιαῦτα ἐπεχείρω σοφίσματος.

τοῖς ὀφεισμένοις καὶ τὴν κατὰ γνώσιν οὐ φέροντες ἀνέγνωσαν τὴν αὐτὴν πίστιν, ὡς καὶ ἐν κωνσταντίνου πόλει, καὶ οὕτω κατὰ πόλιν τὰς ἐαυτῶν ἀνεχώρησεν. γεώργιος μὲν οὖν ὅτι τὴν ἀγεξάνδρειαν ὁρμήσας, τῇ τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ ἐκράτει, ἀθανασίου ἐπὶ ἀφαινοῖς τυγχάνοντος, καὶ τοῖς ἐν ἀγεξανδρεία μὴ φερονούσας τὰ αὐτῶν στυγήσαντες. χαλεπὸς δὲ ὡς καὶ ὁ δῆμος τῆς πόλεως. τοῖς πλείοσι γὰρ ὡς ἀπερῆς. ἐν δὲ τοῖς ἱεροσολύμοις ἀπὸ κυρίλλου παρεχθείσθαι ζῆλῳ ἰσχύοντες, οὐκ ἔτι καὶ μετ' ἐκείνου ἡρώκληος κατέστη, καὶ αὐτὸς ἰσχυρὸς. ὕστερον δὲ γεώργιος κύριλλος ἐπέβη τῇ ἱεροσολύμων, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκράτης ἐγένετο. τότε δὲ καὶ ἑτέροις πρὸς ἐβραίων αἵρεσις, ὡς αἰτίας τοιαύτης.

μτδ Εν λαοδικείᾳ τῇ συρίας, δύο ἦσαν ἄνδρες ὁμάνυμοι, πατήρ τε καὶ παῖς. ἐκ τέρῳ γὰρ ὡς ὄνομα ἀποκρινάμενος. ὃν ὁ μὲν πατήρ, τοῦ παρσεβυτείας κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡξιοῦτο. ὁ δὲ παῖς, τὴν τῆς ἀναγνώστου τὰς ἐξέχων. ἀμφοτέρω δὲ ἡγεμονίᾳ λόγων διδάσκοντες, γραμματικῶν μὲν, ὁ πατήρ· ῥητορικῶν δὲ, ὁ υἱός. ὁ μὲν οὖν πατήρ, ἀγεξανδρὸς ὢν τὸ γένος, παρσεβυτον δὲ ἐν τῇ βυρσῇ διδάξας, εἴτα μεταστὰς εἰς λαοδικεῖαν, καὶ γῆμας ἐκείνῃ, ἔχων τὸν ἀποκρινάμενον. ἀμφὶ δὲ ὁμῶς ὅτε στυγήμαζον εἰς λαοδικεῖαν ὅτι φανίῳ ὁ ὁφιστῇ. καὶ γνήσιοι ὄντες φίλοι, στυγερόντων αὐτῶν. δέιστας δὲ θεοδότης ὁ τῇ λαοδικείᾳ ἐπίσκοπος, μὴ τῇ ζυνεχείᾳ τῶν δρόσος ὁμιλίας, παρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀποκρίνωσι, διεκάλυψε φοιτῶν πρὸς αὐτῶν. οἱ δὲ, μικρὰ τῶν ἐπιτοκίων φροντισάμενοι, τὴν ἐπιφανίαν φιλιαν ἡσυχάζοντες, μετὰ αὐτῶν γεώργιος ὁ θεοδότου δὲ δόξης, ἀπεύσας ἀποστῆναι αὐτοῖς, καὶ μηδεὶς ἐξ αὐτῶν πείσασθαι διωκτοῖς, ἀμφὶ τὴν κοινωνίαν ἐζημίωσεν. ὕστερον δὲ ἡγεῖται ὁ παῖς ἀποκρινάμενος τὰ γένος, καὶ τῇ ἐννοίᾳ τῶν σοφιστῶν λόγους θάρσυν, καὶ αὐτοῖς αἵρεσιν, ἢ νῦν ἐπιπορεύει τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου ἔχουσα. φασὶ δὲ ἱκανὴς διενεχθῆναι αὐτοῖς παρὸς γεώργιον, οὐ τοῦτον δὲ τὴν παρσεβυτικὴν αἵρεσιν, ἀλλ' ὅτι ἐάρων αὐτῶν ἀλλόκοτα δογματίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὁμοιον ὁμολογουμένως τὴν ἐν τῇ πατρὶ, καὶ ὁ ἐν τῇ σελευκείᾳ στυγέτο. νῦν δὲ εἰς τὴν ἀρδύμην ἀποκρίνασθαι δόξαν. δὲ παρ' αὐτοῦ φάσαντες λαοδικεῖαν αἵρεσιν, ποιοῦνται τὴν ἀναχώρησιν. ὡς δὲ ὅτι αὐτοῖς παρσεβυτικῇ, πρὸς τῶν ἡγεμονίαν ἀρσενοειδῆ, καὶ παρσεβυτικὸν μὲν ἔχον ἀνδραγαθίαν τὴν ἀνδραγαθίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λόγους ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐκκλησίας ψυχῆς ἀνδρῶν. εἴτα ὡς ἐκ μετανοίας ἐπιδοροῦν μὲν, παρσεβυτικὴν ψυχὴν μὲν ἀνδραγαθίαν, νῦν δὲ ἐκ ἑλπίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν θεὸν λόγους ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν ἀνδραγαθίαν ἀνδραγαθίαν. παρ' αὐτοῦ μόνος δὲ λέγοντες ἀφ' ἑαυτῶν, οἱ νῦν δὲ ἐκ ἐκείνων τὴν παρσεβυτικὴν ἔχοντες. τὴν γὰρ τριάδα ὁμοούσιον ἐπὶ φασὶ. παρ' αὐτοῦ οὖν τῇ ἀποκρινάμεν καὶ αὐτὸς κατὰ ἡγεμονίαν μνημονόσοι. τοῦ μὲν βασιλέως κωνσταντίνου ἐν ἀντιοχείᾳ δὲ γένος, ὁ καὶ ἰουλιανὸς πολλοῖς βαρβάρους συμπλέκει. καὶ νικησας, πᾶσι μὲν τοῖς στρατευομένοις ἐπέτατος δὲ τοῦ γεροντός, ὑπὸ αὐτῶν ἀναρρόβεται βασιλεύς. τοῦτον διαγνήσαντες, ὁ βασιλεὺς κωνσταντίνος εἰς ἀγῶνα κατέστη. βασιλιθεὶς δὲ ὑπὸ δὲ ζώου, ὅτι τὴν παρὸς αὐτῶν ἐχρῆν πόλεμον. γένος δὲ μετὰ κατωπαδοκίας, καὶ κληρίας, ἐν μόλου κρύψας ἐτελεύτησεν τὸν βίον, ὑπὸ φρονιδῶς ἀποπληξία ληφθεὶς, ἐν ὑπατείᾳ τῶν καὶ φλωρεντίας, τῇ τριτῇ τοῦ νοεμβρίου μηνός, τοῦτο δὲ ὡς ἔτος παρσεβυτον, τῆς ἀφ' ἡμετέρας ὁ γδοηκῆς πέντε.

τῆς πέμπτῃς ὀλυμπιάδος. ἔζησε δὲ κωνσάντιος ἔτη τεσσαράκοντα πέντε, βασιλεύσας ἔτη τριάκοντα ὀκτώ, συμβασιλεύσας μὲν πατρί πατρὶ, ἔτη δεκάτεια. μὲν δὲ πλὴν τελευτῶν αὐτοῦ, ἔτη εἰκοσιπέντε. ὅσων τὰρ πατέρες καὶ υἱοὶ βίβλος χρόνον ἔτων.

Τὰ δὲ πατέρες καὶ υἱοὶ τελευτῶν βίβλος.

Περὶ ἰουλιανῶν, καὶ γένους αὐτῶν, καὶ παιδούσεως. ὅπως δὲ πλὴν βασιλείαν πα- α'

ρῆθων, ὅτι δὲ ἡλικίαν ἀπέκλινε.

Περὶ τῶν ἀγεξάνδρου γένους, καὶ ὅπως γεώργιος ἀνέστη. β'

Ὡς δὲ βασιλεὺς ὅτι τῇ γεωργίου χαλεπήνας ἀναγέρσει, δι' ὅτι τοῦ τῶν ἀγεξάν- γ'

δρέων κατήφατο.

Ὡς γεωργίου ἀναγερθέντος, ἀθανάσιος κατέστη εἰς πλὴν ἐκκλησίαν, τῆς ἀγεξάν- δ'

δρείας ἐκκλησίας ἐγγύς.

Περὶ λουκίφρου, καὶ δούλου. ε'

Ὡς λουκίφρου ἐν ἀντιοχείᾳ φερόμενος, παυλῶν ἐχρηστίσεν. ς'

Ὡς δὲ ζώσιος ἐνωθὶς ἀθανάσιῳ, ζώοδον ἐπιστάτην ἐν ἀγεξάνδρῳ σὺν ἡμετέ- ζ'

σας, τῶν δὲ πλὴν τελευτῶν, ὁμοούσιον ἀνακηρύξαντες.

Ἐκ τῶν ἀπολογητικῶν ἀθανάσιου, πρὸς τὸν αὐτὸν φυγῆς. η'

Ὡς μὲν πλὴν ἀγεξάνδρου τῶν ὁμοούσιον περὶ τῶν ἐπιστάτων ζώοδον, δούλου ε'

εἰς ἀντιόχειαν ἐπεστέλλας, καὶ τοῖς ὁμοδόξοις διηρημένους ὄρων, ἀφ' ὧν πλὴν

παυλῶν χειροτονίαν, καὶ τοῖς ἐν ὧν μὴ διωκῆς, ὑπομεχώρησεν.

Περὶ ἰλαρίου τοῦ πυκτῶν ἐπισκόπου. ι'

Ὡς δὲ βασιλεὺς ἰουλιανὸς, χρηματίζας τοῖς χριστιανοῖς εἰσεπρόσθετο. ια'

Περὶ μαρί τῶν ἐπισκόπων χαλκηδόνος. ιβ'

Περὶ τῶν ἀθανάσιῳ ἐποιοῦν οἱ ἡλικίαι καὶ τῶν χριστιανῶν. ιγ'

Περὶ τῆς ἀθανάσιου φυγῆς. ιδ'

Περὶ τῶν ἐν μηρῶ τῇ πόλει τῶν φρυγίας, ὅτι ἰουλιανὸς μὲν ὑποσώτων. ιε'

Ὡς τῶν βασιλέως καλὸς ὁ τῶν χριστιανῶν ἡλικίαν παύσασθαι μὴ θέλειν, ις'

οἱ ἀποκρίσεις εἰς τὸ ἐπιστάτην λόγους ὁρμήσας.

Ὡς δὲ βασιλεὺς εἰς πέρας μέλλων ἵκανῶν, καὶ ἐν ἀντιοχείᾳ γέννησας, καὶ αὐτὸν ιζ'

καὶ τῶν μισοπόγων λόγον ἐπεφώνησε.

Ὡς τῶν βασιλέως χρησμὸν ἐλάσας λαβὼν, τὸ δαμόνιον οὐκ ἀπεκρίνατο, ιη'

ἀλαβήσαν βαβυλῶν τὸν μὲν τῶν.

Περὶ τῆς βασιλέως ὀργῆς, καὶ πρὸς θεοδώρου ὁμολογητοῦ. ιθ'

Ὡς καὶ ἰουδαίους ὁ βασιλεὺς, ὅτι τὸ θύειν ἐπέτατο. κ'

Καὶ πρὸς τῶν ἱεροσολύμων ἱερέας ἀναβῆναι. κα'

Περὶ τῶν εἰς ὧσιν τῶν βασιλέως ἀφίξεως, καὶ πρὸς τῆς ἀναγέρσεως αὐτοῦ. κβ'

Περὶ τῆς ἀναγέρσεως ἰουλιανῶν. κγ'

Πρὸς ἡβελῶν τὸν ὁφιστὴν ἀντιοχίαν. κδ'

GG.ii.

- κε' Ως οἱ πρῶτοι ἀρχὴν ὀπίσκειται παρὰ δὲ δαμόνιο ἰοβιανῶν, ὅτι πρῶτον ἐκαστος αὐτῶν, ὅς
 πλὴν αὐτῶν πῖσιν τῶν ὀπισθοπορευμένων.
 κς' Ως οἱ τὰ μακεδονίου φρονοῦντες, ὅς οἱ πρῶτοι ἀνέκκον ἐν ἀντιοχείᾳ στυγερῶντες,
 πλὴν ἐν νικαίᾳ πῖσιν εἰσεκέρωσαν.
 κζ' Περὶ τῆς ἱερουσαλὴν ἰοβιανῶν τῆ βασιλείας.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΜΟΣ Δ'. ΚΕΣ Α'.

Ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος ἐν μεθυσίᾳ τῆς κληρίας
 πρῶτον τῶν νομενβείων μιλῶν, ὑπαὶ δὲ ὄντων
 αὐτοῦ καὶ φλωρεντίου, ἐτελεύτησεν τὸν βίον. ἰουλιανὸς
 δὲ ὅτι τῶν αὐτῶν ὑπᾶτων, πρῶτον ἐν δέκατι τῶν
 ἐξῆς μιλῶν δεκεμβρίου ἐκ τῆς ἑσπερίων μερῶν
 ἐλάσας, εἰς τὴν κωνσταντινουπόλιν εἰσελήλυθε, καὶ ἐν
 αὐτῇ αὐτοκράτωρ ἀποδείκνυται. ἐπεὶ δὲ πρῶτος ἰουλιαν-
 οῦ τῆ βασιλείας ἡγορήμον ἀνδρὸς ὀλίγα διεξῆ-
 λθεν πρὸς αὐτὸν, μηδὲς τῶν αὐτῶν γνωρίμων ὀπίσκει-
 τῶν κόμπων φροσεως, ὡς δέον τὸν πρῶτον τῆς βουλοῦντος λόγον μὴ ἀπολείπειν, πε-
 ρὶ δὲ οὗ λόγου. χρυσίδιαν δὲ ὕψους τῆς ἰσορίας ἀφ' ἑαυτοῦ φανερὰ πεινὸς ἐχρυσί-
 ζητος πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος. καὶ οὕτως εἰς ἀρχῆς ἐπισημαίεται. ὁμοίως δὲ λεκτέον πρὸς
 αὐτὸν, καὶ γὰρ αὐτὸν, ἐκ παιδείας, καὶ ὅπως ὅτι πλὴν βασιλείαν πρῶτον ἔχεν. καὶ τῶ-
 ν ποιητέον ἡμῶν μικρὸν ἀνῶθεν ἀρξάμενος. κωνσταντῖνος ὁ δὲ βυζαντινὸν τῶν ἰ-
 δίων παρὰ σαυτοῦ ὀνόματι, δύο ἔχεν ὁμοπαῖδας ἀδελφοὺς, ὅς ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς ἡμοιοῦντος μητρὸς, δαλματίας ὀνόματι ὅς ἐνί. πατέρω δὲ κωνσταντῖνος. δαλμα-
 τῖος ὅς ἐχεν ὁμώνυμον αὐτῶν. κωνσταντῖνος δὲ δύο ἐγγυητήσαντες υἱοὶ, γάλλος, καὶ ἰου-
 λιανός. ὡς οὖν μὲν πλὴν ἱερουσαλὴν τῆς κλησίας κωνσταντῖνου πόλεως, οἱ στρατιῶται τὸν
 νέον ἀνείλθον δαλματίαν, ὅτε δὲ καὶ οὗτοι ἀπορφανισθέντες τὸν ἰδίου πατρὸς, μι-
 κροὺ δεινὸν δὲ δαλματίαν ὡς ἐκινδυνώσαντες, εἰ μὴ γάλλον μὲν νόστος παρὰ δὲ δαμόνιον
 ἔχουσα θανάτου ἐρύσαντες. ἰουλιανὸν δὲ ἡλικία, ὅς ἐκείνης γὰρ ἡλικίᾳ, ἐκείνην διέσωσεν. ἐπεὶ
 δὲ ἡ τῆ βασιλείας κατ' αὐτῶν ὁρμὴ ἐκχαύωτο, γάλλος μὲν τῶν ἐν ἰωνίᾳ καὶ πλὴν
 ἐφεσον ἐφοίτα διδασκάλοις, ἐνταῦθα αὐτοῖς καὶ κτήσις ἡ ἐκ παρὰ τῶν πολλῶν. ἰου-
 λιανὸς δὲ αὐξήσας, τῶν ἐν κωνσταντῖνου πόλει παιδευθέντων ἡκρόατο εἰς πλὴν βα-
 σιλικὴν, ἐνταῦθα τὸ παρὰ δὲ δαμόνιον ἡλικίᾳ, ἐν λιτῶν γήματα πρὸς αὐτῶν, καὶ ὑπομῖ-
 δονίου τῆς δυνούχου παιδαγωγῶντος. τῶν μὲν οὖν γραμματικῶν λόγων, νικο-
 κλῆς ὁ λακων ἡ αὐτῶν παιδευθῆναι. ῥητορικὴν δὲ, πρῶτον ἐκ κηρύξεως καὶ ὁρῶντος ὅς
 σοφιστῆς, χρυσίδιαν ὅτε τυχερόν τι. οὗτου δὲ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος παρὰ δὲ δαμόνιον,
 μήπως ἡλικίᾳ διδασκάλου ἀκροώμενος, πρὸς δὲ διδασκαλίαν ἐκκλῖνοι. χρυ-
 σιανὸς γὰρ ἡλικίᾳ ἀρχῆς ἰουλιανός. ἀκμαζόντος δὲ αὐτῶν πρῶτος λόγος, φήμη

τίς εἰς τὸν δῆμον διέβηεν, ὡς εἰήκωνος τὰ ῥωμαίων παρὰ γράμματα διοικεῖν. καὶ τοῦτο
 λοιπὸν φανερώς θρυλλομένων, ταραχῇ ἐποίησεν βασιλεῖ. διὸ μετίστησιν αὐτὸν
 ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως εἰς τὴν νικομηδέαν, κελύσας μὴ φοιτᾶν παρὰ λιβαρίου
 ὅπου σφοδρῶς. τότε γὰρ ὁ λιβαῖος ὑπὸ τῆς παιδαγωγῶν τῆς κωνσταντίνου πό-
 λεως ἐκβλήθη, ἐν τῇ νικομηδείᾳ τὰς ἀφαιρέσεις ἐποίησε. οὗτοι μὲν οὖν ὁ ὀργῶν
 καὶ τῆς παιδαγωγῶν δὲ τὸν κατ' αὐτῶν γραφέντα λόγον ἐκένωσεν. ἰουλιανὸς δὲ
 ἐκώλυε φοιτᾶν πρὸ αὐτῶν, διότι λιβαῖος ἦν τὴν θρησκείαν ἐπύχθμεν ὢν.
 ὁμοῦς δὲ ἐραστὴς ἦν τῶν λόγων αὐτῶν, ληιστότως στυάγων αὐτοὺς ἡσέει. παρὰ
 τοῖς δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ῥητορικὴν ἐφίσατο τῇ νικομηδείᾳ μάξιμος ὁ φιλόσοφος,
 οὐχ' ὁ βυζαντινὸς ὁ ἀκλείδου πατήρ, ἀλλ' ὁ ἐφέσιος, ὃν ὕστερον ὡς μαθηταίης ποι-
 οῦντα ὁ βασιλεὺς οὐδ' ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ ἐκείνῳ ἐκλήβετο. τοῦτο μὲν οὖν ὕστερον γέ-
 γονε. τότε δὲ, οὐδ' ἔτερον τι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν νικομηδέαν, ἀλλὰ ἰουλιανὸς φήμη
 ἦεν αὐτὸν. παρὰ τοῦτο δὲ φιλοσόφων λόγων γαστήρ, ἀλλ' οὐκ ἐμμελὴ καὶ τῇ
 θρησκείᾳ τῆς παιδείας, ὅτι καὶ ἐπιθυμία τῆς βασιλείας ἐκδιδόντες αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ
 ταῦτα τὰς ἀκοὰς τοῦ κρατοῦτος ἤλθον, ἐν μέσῳ ἡπίδος καὶ φόβου ὢν, τὴν
 ὑπόνοιαν ἐκφυγεῖν βυζαντινὸς ὁ παλαιὸς γνήσιος χρυσίδης, τότε πλάσας ἐγέ-
 νετο. ἐν γὰρ * τε κειμήλιος, ὃν τῆς μοναχῶν ὑπεκρίνετο βίον, καὶ ληιστότως μὲν
 ἡσέει τὰ φιλόσοφα. ἐν δὲ τῇ φανερῇ, τὰ ἑρῶς τῇ χρυσίδει ἀντιγίνωσκε γράμ-
 ματα, καὶ δὴ τῇ ἐν νικομηδείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσκει κατέστα. καὶ ἀφ' οὗ τοῦ
 τοῦ παρὰ τὴν βασιλέως ἤλθον, καὶ ἀφ' οὗ τὸν φόβον, ταῦτα ἐ-
 παρῆεν. τῆς δὲ ἡπίδος οὗτος ἀφιστάμενος, πολλοῖς γνωρίμοις βυζαντινῶν ἐλεγε
 τοὺς κερδοῦς, ὡς αὐτὸς τῆς ὅλων κερδήσας. ἐν τοῦτοις δὲ κατεστῶτων τῆς κατ'
 αὐτὸν γάλλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἦκεν ὁ βυζαντινὸς αὐτὸν εἰς τὴν νικο-
 μηδέαν, ὅτε ὅτι τῇ ὥρᾳ ἐπορεύετο. ἐπεὶ ὁ γάλλος μικρὸν ὕστερον ἀνῆλθεν, παρὰ
 γρημα καὶ ἰουλιανὸς ὑποπίπτος κατέστη τῇ βασιλεῖ. δὲ καὶ φεβρυάριον αὐτὸν
 ἐκείλυσεν. ἰούλιος δὲ ἀφ' οὗ τῆς φεβρυαρίου αὐτὸν, ὅπου ἐκ τοῦ ἀμεί-
 βων διεσώζετο. ὁ δὲ ποτε ἡ βασιλείᾳ γαμετὴ δυνάμει χρυσίδης ἀνδ-
 ρεύσας, πείθει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δρᾶσαι κακόν, συγχωρῆσαι δὲ ὅτι τὰς
 ἀθῆνας ἔχοντι φιλοσοφῶν. ἐντεῦθεν αὐτὸν, ὡς οὐκ ὀκνῶς εἰπεῖν, ὁ βασιλεὺς με-
 λαπεμφάμενος, κατέστησε κατὰ τὴν καὶ δὲ αὐτὸν γαμετὴ τὴν ἀδελφῶν ἡνίων,
 ὅτι τὰς γαλλίας καὶ τῇ βαρβάρων ἀπέστειλεν. οἱ γὰρ δὴ βαρβάρων, οἱ ὁ βασι-
 λεὺς κωνσταντίνος εἰς συμμάχον καὶ μαγνησίῳ μικρὸν ἐμπαρῶθεν ἐμπαρῶσα-
 το, εἰς ὅσον χρῆσιμον καὶ τοῦ τυραννοῦ γυμνασίου τὰ ῥωμαίων ἐφῆκεν πόλεως. καὶ
 ὅτι νέος ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐκείλυσεν αὐτὸν μηδὲν παρὰ τὴν, διὰ γὰρ γνῶμης ἡγε-
 μόνων ὁ γράτορ. ὡς δὲ ἐκείνοι τῇ ὁμοιότητι τῶν βαρβάρων, ἐκείνους τῆς
 παρὰ τὴν ἐφῆκεν, καὶ ἀφ' οὗ τοῦ βαρβάρων ὅτι κερδοῦς αὐτοῖς, ὁ ἰουλι-
 ανὸς εἶα τοὺς μὲν γράτῳ καὶ πόλιν γράτῳ καὶ πόλιν γράτῳ. τοὺς δὲ γράτῳ παρ-
 θυμολέγει ἐποίησε, μισθὸν ὡς οὐκ ὀκνῶς εἰπεῖν, ὁ βασιλεὺς με-
 λαπεμφάμενος, κατέστησε κατὰ τὴν καὶ δὲ αὐτὸν γαμετὴ τὴν ἀδελφῶν ἡνίων,
 ὅτι τὰς γαλλίας καὶ τῇ βαρβάρων ἀπέστειλεν, καὶ αὐτὸν ἐκείνους πρὸ αὐ-
 τοῖς γράτῳ γράτῳ. λόγος δὲ ὅτι ὅτι ἐν τῇ πολυχλίῳ εἰσελθόντες αὐτοῖς, ἐ-
 φάμενος ἀφ' οὗ τὰς πόλεις κοσμοῦσιν, ἐν μέσῳ τῇ κίονων ἡρτημῶν, τῇ κερδοῦ κατε-

[illegible]

Διὺς ἐκέλευσε, καὶ τὰς δημιουργήσας ὁσίας αὐτοῖς ἀπεδίδου, καὶ τὰς ἱερὰς τῶν ἡρώων
 ἢ πάρος, ἀνοίξαι τοῖς ὀπίσθιοις παροσέταπτε. τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δυνούχων ἀδικηθέντας
 ἀπολαμβάνειν τὰ κακῶς ἀφαιρεθέντα ἐτέπεικεν. ὁσέτιον δ' ἔτι παροσέταπτε βα-
 σιλικὸν κοιτῶνος, ἐξήμιωσε θανάτω. οὐ μόνον δ' ἔτι πολλοὺς ἠδίκησθαι ὑπὸ
 αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ γάλλον τὸν ἑαυτῶν ἀδελφόν, ἀναρξάς ἐκ τῶν ἐκείνου δὲ βολῆς ἐ-
 πιπυθάνετο. καὶ τὸ μὲν σῶμα κωνσταντῆς βασιλικῶς ὑμνήσας, ἐκδήδυσεν. ὁ δ' ἐβόησε
 δὲ τῶν βασιλείων δυνούχους, κουρῆς, μαγείρους, δυνούχους μὲν, ἀφ' οὗ ἀποβεβλη-
 κέναι τὴν γαμετρίαν, μὲν ἡ δὲ ἄλλω ὁκέτι ἠδ' ἀγέτω μαγείρους δ', ἀφ' οὗ λιτὴν χρεῖ-
 σθαι διαίτην. κουρῆς δ' ἐξέφη, πολλοὺς ἀρξέσθαι. τοῖς μὲν οὖν, ἀφ' οὗ αὐτὰς τὰς αἰτίας
 ἐξέβόησε. τῶν μὲν τοι ὑπογραφέων τοῖς πλείοσι, τῇ δ' ἐξ ἀρχῆς παρὰ τοὺς τύχην,
 τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μισθὸν ὑπογραφέως ἐκέλευσε διδόναι. περὶ δὲ καὶ τὴν ἐν-
 μόσιον δὲν χρεῶν δρόμον, οἷον ἡμιόνων, βοῶν, καὶ ὄνων. μόνων δὲ τῶν ἵππων τὴν δι-
 μοσίαις χρεῖαις στυγερῶς ὑποσυργῆν. αὐτὰ δ' αὐτῶν, ἐπαμύνοσι μὲν ὀλίγοι,
 οἱ πλείους δ' ὑψοῖσιν, ὅτι πανομήνη ἢ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πλούτου τοῖς πολλοῖς ἐλ-
 γνομήνη κατὰ πληξίς, διὰ τὰ φρόνητον ἐποίη τὴν βασιλείαν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ
 ἀφ' ἐνυκτερίων, λόγους σὺν ἐξάφει. καὶ τοῖς τοῖς καὶ αὐτῶν, εἰς τὴν συγκλήτου βου-
 λῇ λόγους ἐπεδείκνυτο. ἐπὶ μὲν δ' καὶ τοῖς πάλαι παιδείαν ἐσπουδακότας· μάλιστα
 δὲ, τοῖς ἐπαρρηγομένοις φιλοσοφῆν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ φήμη, τοῖς πάλαι τῇ ἡγεμονίᾳ τὰς
 ὀπίσθια βασιλεία, οἱ φοροῦντες τοῖς τέλει βωνας, πολλοὶ ἐκ τῶν γήματος μάλλον, ἐκ
 ἐκ παλαιῶν ἐδείκνυτο. πάντες γὰρ ἡσυχίαν βαρῆς τοῖς χρεῖταις ἵκοντο, ἀνδρες ἀπα-
 τεῶνες, καὶ αἰεὶ ἔτι κραυγῶντες οἰκείου μὲν οἱ δ' ἀρξέσθαι. ἔχον δὲ ὁ βασιλεὺς πλεο-
 νάζων ἐν ἑαυτῷ τὸ κενόδοξον, πάλαι τοῖς παρὰ αὐτῶν βασιλεὺς ἐκωμώδησεν ἐν τῷ
 λόγῳ ὅτι ἐπέγραψε καὶ ἑαυτῶν. ἐκ τοῦ τοιούτου ἦτοίς κινέμενος, καὶ τοῖς καὶ χρεῖταις
 πάντων λόγους σὺν ἐξάφει. τὸ μὲν γὰρ μαγείρους καὶ κουρῆς ἐκβόησεν, φιλοσοφῶν
 ἔργον, οὐ μὲν βασιλέως. τὸ δ' ἀφ' οὗ σὺν τῇ σκώτῃ, ὁκέτι φιλοσόφου, ἀλλὰ μὲν
 ὁ δὲ βασιλέως. ἀμφοτέροις γὰρ, πᾶσιν χοιδοῖαν καὶ βασκιδίαν ὑπὸ βεβήκασι.
 βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐξέστω φιλοσοφῆν, ὅσα παρὰ τοῖς φροσύνῃς ὄρεται. φιλόσοφος δ', εἰ
 πάλαι τῶν βασιλείων μιμήσοιτο, ἀφ' οὗ περὶ τὰς τῶν σκώτων. περὶ μὲν δὲ ἰουλιανὸς δ'
 βασιλέως, γήμοις τὲ αὐτῶν καὶ παιδοῦσας, ἐκ ἡτοίς, καὶ ὅπως ὀπίσθια τὴν βασιλείαν πρὸ-
 ἦλθεν, τῶν εἰρησίων.

Αὐτῆς δὲ τῶν πάλαι τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἡγεμονῶν χρεῖον μνήμην
 ποιούμεθα. καὶ τὴν μεγάλην ἀγεῖν πόλιν, στυγερῶς ταραχὴν ἡγεῖσθαι ἐξ
 αἰτίας τοιαύτης. ὅπως μὲν ἐν τῇ πόλει ἐκ παλαιῶν τῶν χρεῶν, ἔρημος καὶ ἡμιδημέ-
 νος, συρφετὸν γεμῶν πολλοῦ, ἐν ᾧ οἱ ἡῖνες τὸ παλαιόν, τὰ μὲν δὲ τελεῖται
 ποιούσιν, ἀνδρῶν κατέθου. τοῦτον κωνσταντῆς ὡς ἡγεῖται ἡδὴ παρὰ τοῖς τῇ
 ἀγεῖται ἀνδρῶν ἐκκλησία παρὰ κεκυρώκει. γεώργιος δὲ βουλόμενος ἐν αὐτῷ δι-
 κτήριον οἶκον κατὰ σκιδάσαι, ἀνακαταρτίσαι κελεύει τὴν ἑσπέραν. καὶ δὲ κατὰ τοῖς
 μὲν, ἀδυνάτον ἔστιν) καὶ βαρῆς πολλοῦ, ἐν ᾧ τὰ μυστήρια δὲ ἡρώων ἐκέ-
 κρυπτο. τῶν δὲ αὐτῶν κρανία ἀνδρῶν πολλὰ, νέων τὲ καὶ παλαιῶν, οἱ δὲ λόγους
 κατεῖχε πάλαι ἀναρξάσαι, ὅτε τὴν ἀφ' ἀλλήλων μολίαις ἐχρῶντο οἱ ἡῖνες,
 καὶ μαγικὰς ἐτέλειον θυσίας, κατὰ μαγικὰς οὐκ ἔχοντες τὰς ψυχὰς, οἱ οὖν χρεῖταις

GG.iii.

ταῦτα δὲ ἐθνῖες ἐν τῷ ἀδύτῳ τοῦ μυστηρίου, σπουδαῖοι ἔγεντο πᾶσιν ἐν ταῖς φανεραῖς γέλωτα δεῖξαι τὰ ἡγῶν μυστήρια. ἐξ ἐπομπεύον δὲ δούλους γυμνά, τῷ δὲ ἡμῶν τὰ κρύβια ἀφανισθῶσιν. ταῦτα ὁράντες οἱ κτ' ἀνεξιδούρηντες ἡγῶνες, καὶ μὴ φέροντες τὸ τῷ παρὰ φύσιν ἐπονειδίσαν, εἰς ὁρῶν ἐξ ἀποστολῆς. καὶ πᾶσι τὸ παρὰ φύσιν ὅπλον ποιούμενοι, ἁρμυστρὶ καὶ τῷ χειριστῶν. καὶ ἀπὸ πάσης ἰδέας θανάτου, ἀφ' ἑαυτῶν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. τοὺς μὲν γὰρ λίπεσι, τοὺς δὲ ξύλοις, ἢ λίθοις ἀπέκλιθεν ἀνθρώπους δὲ, χρυνοῖς ἀπέπνιξαν. ἱναὶς δὲ αὐτῶν καὶ ἐσαύρωσάν, ἐφ' ὅτι ἐφ' ὅτι σαυροῦ, τοῦτον ἐπάγαντες τὸν θάνατον. τοὺς δὲ πλείους, ζαυματίας ἐποίησαν. ὅτε οἱ, οἷα ἐν τοῖς τοιούτοις φιλοφρονεῖσθαι, ὅσοι τῷ οἰκειοτάτων ἀπέχοντο. ἀλλὰ καὶ φίλος φίλον ἐπληξε, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφόν, καὶ γυνὴ παιδάς, καὶ ἀλλήλων πρὸς φόνον ἁρμυστρὶ. δὲ καὶ οἱ χειριστῶν, τοῦ ἐκκαθαρίν τὸ μυστήριον ἐπαύσαντο. οἱ δὲ τὸ γυναικίον τῆς ἐκκλησίας ἐκσυρῶντες, καμῆλον τὸ πρὸς δόξαντες, καὶ ἀπαρξάμενοι, τὸ αὐτῇ κατέκτανον.

[illegible]

11 δυνάσθησάντα. ὁφρογίζουσα δὲ τοῖς ἀγίοις παύσας, ὅσοι τῇ θεῶν ὀλιγορροῖσι.
 12 καὶ παρσέτι τὰς τοιαύτας πόλεις καὶ τοῖς ἀνθρώποις δήμοις, ἐν ᾧ δὲνί λῖθεν. τῆς ἐ-
 13 αὐτῶν ἡ ποιουμένη περὶ ἐργον δυνάστας πλὴν κατ' ἐκείνων ὁμότητα. παρσάδης-
 14 ται τόνου τούτου μου πλὴν ὁπισθίον, καὶ μικρὸν παρσάδης ἐπέσθλα. καὶ τὸ ἀφ-
 15 φορον κατὰ νοήσασαι, πόσις μὲν ὑμῶν ἐπαίνοισι ἐρεσάφον ἔστ. νυνὶ δὲ μὰ τοῖς θεοῖς
 16 ὁφείλων ὑμᾶς ἐπαίνῃν, οὐδὲν αὖτις ἀφ' ἐμὴν παρσάδης. ὁλμῶς δὲ ὅπως ὡς παρ
 17 οἱ κύνες, ἀν' ὅσον παρσάδης. εἴτα οὐκ αἰσχύνομαι, καὶ φυλάττει κατὰ τὰς
 18 χεῖρας ὡς παρσάδης παρσάδης τοῖς θεοῖς, αἰμαῖος κατὰ τὰς πόλεις. ἀλλὰ γὰρ ὁμοῖος ἀ-
 19 ξιος καὶ τοῖς τοιαύταις παρσάδης. καὶ τούτων ἴσως ἐγὼ φαίνομαι καὶ χεῖρας καὶ πικρότε-
 20 ρα. καὶ δι' ὑμᾶς ἐρῶτε. σύμφημι καὶ αὐτῶς. περὶ ὑμῶν ἡ εἰ λέγεται τοῦτο, οὐκ ἐπὶ συλ-
 21 λωρῶν. νόμοι γὰρ ὑμῖν εἰσὶν, οἷς χρὴ ἡμᾶς, μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων ἰδέα καὶ
 22 ἐργασθῆναι. πλὴν ὅτι σιμβάλλει τῇ κατ' ἐκείνων ἡμᾶς παρσάδης, ἀλλὰ τὰ κοι-
 23 νὰ γὰρ ὁνομαζομένη χρὴ, καὶ πειθαρχεῖν τοῖς νόμοις ὑμᾶς, καὶ μὴ παρσάδης,
 24 ὅσα παρσάδης ἐργασθῆναι ἐνομιάζη καλῶς. ὁ τύχημα γὰρ ἐν ὑμῖν ἀνδρες ἀνδραγαθῶς
 25 ἐπ' ἐμοῦ πλημμελήσας τοιοῦτόν ποτε ὑμᾶς, ὅς ἀδίδι τῇ παρσάδης τὸν θεόν, καὶ ἀφ-
 26 ἡ πᾶσι πᾶσι τὸν ἐμὸν καὶ ὁμῶν μου ἡρξέσθαι αὐτῶν τε ἀνθρώπων, καὶ τὸ ὑμετέρας πόλεως
 27 ἀδελφικὴν ὁνομάζω ὑμῖν ὁμοφύλω. τὸ γὰρ ἡμῶν ἀξιοσύνης ἀκαταφρόνητον, καὶ τὸ ἀ-
 28 πηνέστερον καὶ κατὰ τὸν ἐργασθῆναι, οὐ ποτε ἀν' ἡμῶν ἰδεῖν τὸ τύχημα μὴ κατὰ τὸν νό-
 29 σιμα χαλεπὸν, πικρότερον ἀφ' ἡμῶν φαρμάκω. παρσάδης δὲ ἐγὼ ὑμῖν,
 30 δι' ἧς ἐναγχοῦς ἐφίλω αἰτίας τὸ παρσάδης, περὶ ἀνέσιν καὶ λόγους, ὑφ' ὧν δὲ
 31 οἱδ' ὅτι πείσεσθε μάλλον, ἡ παρσάδης ἀκούω, ὅτι ἐργασθῆναι ἡμῶν, καὶ τῶν
 32 ὅτι τῆς ἀνθρώπων ἐκείνης ὑπερὶ ὑμῖν ἀξιολογῶ καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἀφροσύνῃ, ὅτι
 33 τοῖς ὁπισθίον ὑμῶν ὁ χαρακίτης. παρσάδης τῇ τοῖς ἐμοῖς πολίταις ἀνδραγαθῶ-
 34 σιν. τοιαῦτα μὲν οὕτως ὁ βασιλεὺς.

Οὐκ ἔς μακρὰν δὲ ἐκ τῆς φυγῆς κατελθόντα ἀθανάσιον, ἀνδρῶς ὁ ὢν ἀ-
 λεξανδρέων λαὸς ἐδέξατο. ἐξώθησάν τε ἐκ τῆς ἐκκλησιᾶν, τοῖς τῶν ἐργασθῆναι
 δόγματος. παρσάδης δὲ ἀθανάσιος τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἡ ἀφροσύνης, ἐν
 οἰκιστοῖς ἀσπίμοις σιμῶν ἀνδρῶν, εἰς τὸν παρσάδης λαόν. παρσάδης τῇ. ἐν τοι-
 αῦτη μὲν δὲ κατὰ τὰς, καὶ τῇ πλὴν ἀνδραγαθῶν τε καὶ.

Εἰ δὲ δὴ τῇ παρσάδης, καὶ ὁμοφύλω, καὶ ἀνδρῶν, παρσάδης τῇ βασιλέως,
 τὸ δὲ ἐργασθῆναι ἀνδραγαθῶν. καὶ ὁμοφύλω, καὶ ἀνδρῶν, ὁμοφύλω, ἡ ὅτι πόλις παρσά-
 νίας. ἀνδρῶν δὲ, ὁμοφύλων. πόλις δὲ αὕτη τῇ ἐν ἰταλίας λιγύων, ὡς μοι καὶ παρ-
 σάδης εἶρη. ἀμφοῖν οὕτως τῇ ἀνδρῶν τὸ δὲ ἐργασθῆναι ἐπαρσάδης, σιμῶν ἐργασθῆναι
 τῇ, ἡμῶν τῇ τὸ ἐκκλησιᾶς καὶ ὁμοφύλω ἀνδραγαθῶν, μὴ παρσάδης.

Εἰδοκεῖ οὕτως καὶ ὁμοφύλω, ὅτι πλὴν σιμῶν ἀνδρῶν παρσάδης. ἀνδρῶν
 τῇ δὲ, ἐπὶ ἀνδραγαθῶν. ὅπως δὲ τῇ ὁμοφύλω ἀνδρῶν ἀνδραγαθῶν, τῇ τὸ
 ἐκκλησιᾶς κατὰ τὸν δόγματος. καὶ ὁμοφύλω καὶ οὕτως ἀφροσύνης εἰς τὸ αὐτὸ τὸν
 ὁμοφύλω, δι' οὗ ἐργασθῆναι ὁμοφύλω τῇ ὁμοφύλω τυπούμενα. αὐτῶς ἡ ὅτι
 πλὴν ἀνδρῶν καὶ ὁμοφύλων, ἀνδρῶν τῇ παρσάδης. ἐργασθῆναι γὰρ τῇ
 πλὴν παρσάδης. οὐ γὰρ μόνον ἡ ἀνδρῶν τῇ ἀνδρῶν τυπούμενα πλὴν ἐκ-
 κλησιᾶν ἐργασθῆναι. ἀλλὰ γὰρ, καὶ ἡ παρσάδης ἐργασθῆναι, καὶ οἱ ὁμοφύλω ἀνδραγαθῶν.

τες ἐν αὐτοῖς τῇ παρὰ τὸν κατὰ τὴν τὴν παρὰ τοὺς ὁμώφρονας διεκρίνοντο. καὶ ἐπὶ
 σαις οὐκ παυλὶνόν ἐπίσκοπον αὐτοῖς, αὐτὸς ἀπεχάρη.

Εὐσέβιος δὲ καὶ ἑταίρων πλὴν ἀντιθέτων ἀποδοκίματον, ἀλλὰ ἀθανάσιον
 συνεκρότει πλὴν ἑνὸς. οὐκ ἔστιν ἡ δὲ ἐκ ἀφ' ὧν πόλεων ἐπίσκοποι, καὶ παρὰ
 πλείων τε καὶ ἀναγκαστικῶν λόγους ἐνύμνησαν. εἴτα καὶ ὁ ἀγιὸν πνεῦμα
 θεολογήσασθαι, τῇ ὁμοουσίᾳ τελευτῇ συνδυασμῶν. καὶ τὸν ἐν ἀντιθέτῳ
 τοῦ μόνου ἐν ἑκόν, ἀλλὰ καὶ ἐμψυχωμένον ἀπεφάνητο, ἡ καὶ παλαιῶς ἐκ-
 κλησιαστικῶς ἀνδράσιν ἐδόκει. οὐ γὰρ νεαρὰν τινα ἡρεσκίαν ἐπινοήσασθαι εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν εἰσῆλθαι, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρὰ τοὺς ἐ-
 λεγε, καὶ ἀποδοκίμως παρὰ τοὺς χριστιανῶν θεοῖς ἐφίλοσσοφτο. οὕτω γὰρ πρὸς
 τοὺς οἱ παλαιότεροι παρὰ τοῦτου λόγου γυμνάσθαι, ἐφ' ἑαυτὸν ἡμῖν κατέλιπον. ὅ-
 γὰρ εἰρηνῶς τε καὶ κλήμης, ἀπολινδρείος τὸ ἰερεῖο πολίτης, καὶ φρασιπῶν ὁ δὲ ἐν
 ἀντιθέτῳ παρὰ τοὺς ἐκκλησίας, ἐμψυχον τὴν ἐναντιθέτῳ, ἐν τοῖς ποιηταῖς
 αὐτοῖς λόγοις ὡς ὁμογενῶν αὐτοῖς φάσκειν. ὁ μὲν δὲ καὶ ἡ ἀφ' ἑκείνου τὴν
 φιλαδέλφειαν τὴν ἐν ἀντιθέτῳ ἐπίσκοπον ἡμετέραν ἐκκλησίαν, κυρίως πα-
 ρὰ τοὺς ἀντιθέτους. ὡς γὰρ καὶ παρὰ τοῦτου λόγου μὲν ἐν τοῖς φερόμενοις αὐτῶν βιβλίοις,
 ἐμψυχον τὴν ἐναντιθέτῳ οἱ δὲ ἰδίως, ὁ δὲ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν πεποιτημένη ἐν α-
 ντιθέτῳ, ὁ δὲ παρὰ τοῦτου μυστήριον ἐφανέρωσεν, εἴτα ἀδὰμ μὲν τὴν χριστὸν, ἀλλὰ τὴν
 ἐκκλησίαν (εἰ) πλείονα κατέσχευε, μὴ ἴσους τοῦτον ἀξίους, ὁ δὲ ἑρὸς πάμ-
 φλος, καὶ ὁ δὲ αὐτῶν χρηματίζων ἀντιθέτος. ἀμφὶ γὰρ κοινῇ τὴν ὡς γὰρ καὶ παρὰ
 τοῦτου λόγου εἶον, καὶ παρὰ τοὺς ἐκ παλαιῶν ἀπεφάνησαν, παρὰ τὴν ἀντιθέτῳ ἀποδο-
 κίματον, ἐν δὲ τοῖς βιβλίοις ἀποδοκίματον ἀπὸ αὐτῶν ποιούμενοι, οὐ παρὰ τοῦτον ὡς γὰρ
 νῦν ἐπὶ τῷ τῷ τῷ παρὰ τοῦτου λόγου ἡμετέραν φασί, ἀλλὰ πλὴν τῆς ἐκκλησίας μυ-
 στικὴν ἐρμηνεύσας παρὰ τοὺς ἀντιθέτους. καὶ καὶ οἱ δὲ ἐν τῇ ἀντιθέτῳ σὺν ὧν παρὰ τοῦ-
 τοῦ, ὅτι ἀντιθέτῳ εἶασθαι, φημὶ δὲ, ὁ δὲ οὐσίας καὶ ἀποδοκίματον. ὅστις γὰρ ὁ
 κοδοῦντος τῆς ἐν ἀντιθέτῳ ἐπίσκοπος, οὐ καὶ ἐμψυχον πεποιτημένη μνήμην,
 ἀπὸ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου, εἰς τὴν καὶ ἀντιθέτῳ πλὴν τοῦ ἀντιθέτου γε-
 νομένου παρὰ τοῦτου λόγου, ὁ σαβίτης τῆς λίβυος ἐκδοκίματον δόγμα παρὰ
 τοῦτου λόγου, πλὴν οὐσίας καὶ ἀποδοκίματον πεποιτημένη) ζητήσιν, ἡ τις καὶ αὐτὴ ἐ-
 πὶ τῆς ἐρεσχέας ἀπὸ τοῦτου λόγου ἐν ἀντιθέτῳ μὲν ἡ ἐν νικητῇ ἐπίσκοπον (ἐν ὧ-
 δος, παρὰ πλὴν τοῦτου λόγου ζητήσιν ὅτι δὲ λόγου ἡμετέραν. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦτου
 ἡμετέραν ἐρεσχέας ἡμετέραν, ἀπὸ τοῦτου ἐν τῷ τῷ τῷ ἐν ὧν, παρὰ οὐσίας τὴν καὶ ἀποδο-
 κίματον, ἀπὸ τοῦτου ἐπὶ τῆς ἐν ἀντιθέτῳ, ὅτι ἐπὶ τοῦ δεινῆ ἐφασθαι, ταῦτα γὰρ χριστῶν τὴν λέξεσιν
 οὐσίας μὲν γὰρ, μὴ δὲ ὡς οὐσίας ἀπὸ τῆς ἱερᾶς γραμμῆς. ὁ δὲ τῆς ἀποδοκίματον
 ὡς οὐσίας καὶ ἀντιθέτῳ τὸν ἀποδοκίματον τῇ ἐν δόγματων ἀνάγκη. καὶ ἐπὶ τῆς δὲ
 λόγου παρὰ τοῦτου λόγου ἀντιθέτῳ τῆς λέξεως ἐδοκίματον, ὅτι ἀπὸ πλὴν σαβίτης δόξαν
 ἐκδοκίματον. ἡ μὲν γὰρ μὴ γενώσθαι τῆς λέξεως, ὡς ἐν παρὰ τοῦτου λόγου νομίζωμεν,
 ἀλλὰ ἐκαστον τῆς ὀνομαζόμενης παρὰ τοῦτου λόγου, ἐν ἰδίᾳ ἀποδοκίματον θεολογοῦτο. ταῦτα μὲν
 ὅτι τῆς ἐκκλησίας. ἀ δὲ ἡμεῖς παρὰ οὐσίας καὶ ἀποδοκίματον ἴσμεν, ὅτι καὶ καὶ ἀπὸ
 βασιλείας εἰπεῖν. οἱ δὲ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς σοφίαν ἐκδοκίματον, πλὴν μὲν οὐσίας πολ-
 λαχρῶς ὡς οὐσίας. ἀπὸ τοῦτου λόγου ὅτι οὐδὲν ὡς οὐσίας μνήμην πεποιτημένη. εἰρηνῶς
 δὲ ὁ γὰρ

10. ἄς φρένας, ἔλεπον ἑαυτοὺς ἐν τοῖς σιωπηροῖς, καὶ τοῖς ἑαυτὶ παροσχομένοις
 11. ἄς λογισμοῖς, ὅτι καὶ τὸ φρεσὶν ἀπώλεσάν, ἀφ' οὗτο καὶ διώκοντες ἐξήλθον·
 12. ἄς καὶ ζήτωσιν ἀνδρῶν, οὐχ ὁρῶσιν ἑαυτῶν πλὴν ἀσέβειαν. εἰ γὰρ λοιδοροῦσι τοὺς
 13. κρυπτομέρους ἀπὸ τῆς ζήτωσιν ἀνδρῶν, καὶ ἀσεβήσοι τοὺς φάροντες ἀπὸ τῶν
 14. διωκόντων, τί ποιήσουσιν ὁρῶντες, τὸν μὲν ὡς φάροντα, τὸν δὲ ἀδεχθὸν ἰσαῦ· τὸν δὲ
 15. μωρὸν, εἰς μηδείαν ἀναχωρησά, ἀφ' οὗ φάροντα φάρα. καὶ τὸ ταῦτα φησα-
 16. ρωσῶντες ἀπολογησόμεθα τῷ δαβὶδ φάροντι τὸν θεὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀπο-
 17. γείλαντι ἀπὸν ἀναρεθίσαν. καὶ κρυπτομέρους μὲν αὐτῷ ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἄλλοι
 18. οὐκ οἶδον τὸ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ, ἕως οὗ περὶ τῆς ἀσεβείας, καὶ πλὴν ὁπτιβουλίῳ ἐκ-
 19. κλίνῃ. καὶ ὅτ' αὐτὸν εἶποιεν οἱ πόρτα λέγοντες ἀσεβείας, τὸ μέγα ἡλίκον ὁρῶντες ὅτι κα-
 20. λούμενοι μὲν τὸν θεόν, καὶ νεκρὸν ἐγείραντα. κρυπτομέρους μὲν ἀφ' οὗ τὸν ἀχάμ, καὶ
 21. φάροντα ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπειλὰς τῆς ἐξέσεως. ὅτε γὰρ ζήτωσιν οἱ υἱοὶ τῆς παροφῆς
 22. ἐκρύπτοντο, λαοφρονεῖν ἐν τοῖς σπηλαίοις, ὡς οὗ ἀσέβειαν. καὶ τοῖς μὲν ὡς πα-
 23. λαοῖς ἐκ ἐνέτυχον· τῶν δὲ καὶ τὸ ἀσεβήσιον, ἀσεβήσιον μνήμην ἔχουσι. καὶ γὰρ
 24. καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφ' οὗ τὸν φόρον τῆς ἰουδαίας, ἀσεβήσαντες κρυπτομέρους. καὶ ὁ παῦρος
 25. ἐν δαμασκῷ ὡς οὗ ἐν ἀρχῇ ζήτωσιν, ἀπὸ τῆς τείχεος ἐν ἑρμῇ κεχα-
 26. λασα, καὶ ἐξέφυγε τοῦ ζήτωσιν ἑαυτοῦ χεῖρας. καὶ τοῖς γραφῆς ταῦτα λεγούσης
 27. ὡς τῆς ἀγίας, ποίαν δὲ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ παροφῆς ἐξέδωκεν διωκ-
 28. τῶν; ἀπὸ γὰρ ἀφ' οὗ ὁρῶσιν, καὶ αὐτῶν ὡς μενομήσαντες τὸν ἑαυτοῦ, καὶ ἵε
 29. ὡς ὡς τὸ βούλημα τοῦ ζήτωσιν, αὐτοὺς ἀσεβήσοι, ἐκ ἐξέσεως εἰς πόρ-
 30. τας ἑαυτοῦ. ἐν μὲν γὰρ ἐν νόμῳ, παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἐκ ἐξέσεως, καὶ πόρτας φυ-
 31. γαδουλοῖς καὶ τοῖς τοῖς ζήτωσιν εἰς θάνατον, ὅπως δὴ ποιεῖ διωκόμενος ἀφ'-
 32. οὗ ἐξέσεως. ὅτι δὲ σιωπηλὰ τῶν ἀγίων ὡς οὗ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ὁ καὶ μωρὸς ἀπὸ-
 33. σας λόγος τῆς παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ, πάλιν ἐκ ἐξέσεως αὐτοῦ δίδωσι λέγων· ὅτι δὲ διώκωσιν ὁ-
 34. μῶς ἐκ τῆς πόλεως ταῦτα, φάροντες εἰς πλὴν ἐξέσεως. καὶ μετ' ολίγα φησὶν· ὅτι δὲ
 35. δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥητὸν ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ παροφῆς, ἐξέσεως
 36. ἐν τῷ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. ὅτε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, φάροντες εἰς τῆς
 37. ὅρῃ. ὁ ἐκ τῆς δόμας, μὴ καλεσθήτω δὲ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ οἰκίας αὐτοῦ. ὁ ἐν τῷ ἀγῶνι,
 38. μὴ ὁπτιβουλίῳ δὲ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ. ταῦτα γὰρ εἰδότες οἱ ἀγιοὶ, ταῦτα εἰ-
 39. χον τὴν πολιτείαν ἀγῶνι. ἀπὸ γὰρ νῦν παροφῆς ὁ κύριος, ταῦτα καὶ παρὰ τῶν ἐν-
 40. ἑρμῶν περὶ οἰκίας ἐν τοῖς ἀγίοις ἡγάλα. καὶ ἐστὶν ἐκ τῆς ὁρῆς, εἰς τελεσθῆναι φέρων. ὁ δὲ
 41. ἀπὸ τοῦ παροφῆς, ὁ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ. ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὺς ὁ λόγος, δι' ἡμῶς ὡς οὗ μὲν ἀπὸ-
 42. δεσποῦ, καὶ ἡ ἐξέσεως ζήτωσιν ὡς ἡμεῖς κρυπτομέρους. καὶ πάλιν διωκόμενος φά-
 43. ρον, καὶ πλὴν ὁπτιβουλίῳ ἐκ ἐξέσεως. ἐπεὶ ἔπειτα γὰρ αὐτὸν ὡς ἐκ τοῦ πινυῖ καὶ διψῶν, ἐκ
 44. τοῦτο παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ, ἐκ τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐκ ἐξέσεως ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ἐκ
 45. ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ὅτε παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐκ ἐξέσεως
 46. ἐκ τῆς ἐξέσεως, ἐκ τῆς ἐξέσεως τὸ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ πλὴν μνηστὴς αὐτοῦ, καὶ φάροντες εἰς ἀπ-
 47. γῃον. μὴ γὰρ ἡρώδης ζήτωσιν πλὴν ψυχῇ τοῦ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ. καὶ ἀπὸ θανάτου δὲ
 48. ἡρώδου, φησὶν δὲ δὲ ἐξέσεως τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναχωρῆναι εἰς πλὴν ναζαρέτ.
 49. ὅτε δὲ λοιπὸν καὶ θεὸν ἑαυτοῦ ἐδείκνυε, καὶ πλὴν ἐξέσεως χεῖρας πεποίηκεν ὅτι, οἱ
 50. μὲν φάροντες ἐξέσεως, συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπο-
 51. λείψαν

σύναγωγας ἐποίησε. ὅτε μὲν δὴ οὕτω ἡς ἀνιοχίας Δισέβιος ἀνέχρησε. λούκιφρ δὲ πυθόμενος μὴ δέχεσθαι ὑπὸ Δισέβιου τὴν χρεοῖαν αὐτῷ, ὕβριν ἡγάειτο, καὶ δὴν ὡς ἡγάδα κλέ. διεκρίνετο οὐκ κοινωνεῖν Δισέβιῳ. καὶ τὰ τῇ συνόδῳ ᾤοντο σάββα, ἀποδοκιμάζον ἐκ φιλονεικίας ἐβόλετο. ταῦτα ἐν χειρὶ λύπης λεγόμενα, πολλοὺς ἡς ἐκκλησίας ἀπέστησε. καὶ ἤδ' ἄλλιν λουκιφρειαῶν ἐτέρῃ ἀρεσὶς. ἀλλὰ λούκιφρ ἢ ὀργὴν ἀποπληρώσας οὐκ ἴσχυεν. ἐδέδετο γὰρ τὴν εἰμῶν ἀπολογίαν, δι' ὧν ἀποδείκναι τὸ δίκαιον, ἐρξεν τὰ ὑπὸ τῇ συνόδῳ τυπούμενα καθευπένετο. δὲ τῷ αὐτῷ μὲν τὰ ἡς ἐκκλησίας φρονεῖν, ὅτι τὸν οἰκεῖον θρόνον, εἰς τὸν ὁρδάνην ἀπεχώρη. οἱ δὲ πρῶτερον συλλυπηθέντες αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν τὴν ἐκκλησίας χωρίζον. Δισέβιος μὲν τοὶ δίκην ἀγαθὸν ἰατρὸν καὶ τὴν ἀνατολίαν τὰς πόλεις ποιούμενος, τοὺς ἡσθενηκότας πρὸς τὴν πύσιν ἀνυγμάμμε, ποιῶν καὶ διδάσκων τὰ ἐκκλησιαστικὰ κηρύγματα. μεταβάς δ' ἐκδίδει, ὅτι τὸ ἰλλυριοὺς πρὸς τὸν ἰταλίας ἐπιβάς, τὰ αὐτὰ διεπράττειτο.

Ἐφθάκει δὲ καὶ ἰάριος, ὁ ποικίλῳ μὲν ὀπίσσωτος, πόλιν δ' αὐτῇ δαυτέρῃς ἀκωτορίας, πρὸς τὰ βελήμενος τὰ τὸ ὁμοδόξου πίστεως δόγματα, κατειλήφει τοὺς ὅποις. ἀμφω μὲν οὐκ ἡμναίως τῇ πίστι συνηγωνίσαντο. ἰάριος δ' καὶ ἡρόδοτος ὡν βιβλίοις τῇ ῥωμῶν γλώττῃ τὰ τῶν ὁμοιοῦν πρὸς ἑδωκε δόγματα, δι' ὧν ἰάριος μὲν οὕτω συνῆψε. διωατῶς δὲ καὶ τὸν ᾤοντο δόγματων κατήφατο. ταῦτα μὲν οὐκ μικρὸν ὕστερον μὲν τὴν ἀνακλινσιν τῇ δ' ὁμοιοῦν ἐγλύετο. ἰάριος δὲ ὅτι καὶ τὸν δὲ τὸν χρόνον οἱ πρὸς μακεδόνιον, καὶ ἡρόδοτον, ἀνδρόνικον καὶ θεοφρόνιον, πατέρες ἐκ τῶν ἐνὸς μακεδονιοῦ χρηματίζοντες, συνόδους συνῆψαντο. ὅποις ἐποιεῖτο ὅποις. καὶ συγκαλουῦντες τοὺς ἐν σικελίᾳ, τῇ αὐτῶν ἀκολουθήσαντας γνώμῃ, τοὺς τῶν ἐτέρων ἀνέτεμάζον μέρους, λέγων δὲ τοὺς πρὸς ἀγκάκιον. καὶ τὸ ἐν Σριμύῳ πύσιν ἐκβλήθοντες τὴν ἐν σελδουκίᾳ ἀναγνωσθεῖς ἐκέρων. αὐτῇ δ' ὡς ἐν ἀνιοχίᾳ ἡδὴ πρῶτερον ἐκλήθησαν, ὡς ἐν τῇ πρὸς τὸν τῶν βιβλίων πεποιήμεθα μνήμῃ. ἐρωτηθέντες γὰρ ὑπὸ τῶν ἡμεῖς, φησὶ, οἱ μακεδονιδνοὶ χρηματίζοντες, εἰ ἐτέρῃ φρονεῖτε τοὺς πρὸς ἀγκάκιον, πᾶς ἀλλοῖς ἀρεμνῶ ὡς ὁμοδόξοις ἐκκοινωνήτε. πρὸς ταῦτα τὸν πᾶσιν ἀπεκρίναντο ἀφ' ὁμοιοῦν τὸ πομπηίου πόλεως τὸ ἐν παφλαγονίᾳ ἐπιτοχόπου, τῷ δὲ οἱ καὶ τὸν δύναν, φησὶν, ἐν ὁμοιοῦν τὸ ὁμοιοῦν. ἀέπος δὲ ἐν τῇ ἀνατολῇ, πρὸς τὰς εἰρήναις καὶ κατ' ἐσίδαν ἀόμοιον. καὶ ὡς ἐκνομα ἀμφοτέρῃ. οἱ μὲν γὰρ ἀπᾶν τὰς ἰδίας ζούσας ὑποστάσεις πατρὸς καὶ υἱοῦ συνῆψαντο ἐς ἐνότητά, τὰ δ' ὁμοιοῦν ὀνόματι χορδὴ κακίας δεσμούμενοι. ὅτι καὶ σφόδρα ἡς τῶν υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα φύσεως διείσα τὴν οἰκειότητά, ὅτι τῶν ὁμοιοῦν κατ' οὐσίαν ὀνόματι. ἀμφοτέρων δὲ εἰς πολλῶν τῶν ἐναντίων πιπτόντων ἀκρότητα, ἡ μέση ἀμφοῖν ὁδὸς, ἡμεῖς ἡμῖν ἐφάκη, τὴν ἡς ἀληθείας ἔχον Δισέβιον, ὁμοιον λέγουσιν τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ κατ' ἐνότητάσιν. ταῦτα μὲν οὐκ οἱ μακεδονιδνοὶ πρὸς τὴν πᾶσιν ἀφ' ὁμοιοῦν ἀπεκρίναντο, κατὰ ὁμοιοῦν ἐν τῇ συναγωγῇ τῇ συνόδῳ φησὶ. ἀφ' ὅτι τῶν μέμνησθαι ἀέλιον ὡς τῶν ὁμοιοῦν ᾤοντο, καὶ μὴ τοὺς πρὸς ἀγκάκιον φαίνον. ὁμοιοῦν μὲν τὸν ἀληθῆ, δοκονῶντες ἐν μέρει τοὺς ᾤοντες ἐκκλινῶν. ἐν μέρει δ' τοὺς φρονεῖν τὸ ὁμοιοῦν. ἡ γὰρ ὁμοιοῦν δὲ ἀφ' ὅτι ἰδίας φωνῆς, ὅτι ἀμφοτέρων καὶ νοθευμένους ὁμοιοῦν. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν τῶν λήξεω. Ο μὲν

Ο μὲν γὰρ βασιλεὺς ἰουλιανὸς κατ' ἄρχας ἦδ' ἐς τοῖς πᾶσιν ἐφαίνετο παρβαί-
ων, οὐ πᾶσιν ὁμοίος ἐδείκνυτο. ἀλλ' ἐνθα μὲν ἀφ' ἑσθλῆς καὶ κωνσταντίνος ἐγένετο,
παρβαύματα τοῖς χειριστοῖς τὰς αἰτήσεις περὶ ἔχεν. ὅπου δὲ μὴ τοῦτο ἦν, τὸ οἰ-
κείον μῖστος, ὃ κοινῇ καὶ πρῶτων χειριστῶν εἶχε, φανερώς πᾶσιν ἀπεδείκνυεν. αὐ-
τὸς γοῦν ναυαγιστῶν μὲν πλὴν ἐν κυλίκῳ ἐκκλησίαν, ὑπὸ ἀζώου εἰς ἑδάφος
καταρρετίσθαι, οἰκοδομηθῆναι κελεύει, καὶ ἀδίκην βαρυστάτην ἐπιτελεῖς ἡλώσιον
ἐπὶ τῇδε ἐπισκέπτω, ἢ μὴ ἐν τῷ δύο μίλων οἰκείοις ἀνδράσμασι πλὴν οἰκοδομῆσαι
ποιήσῃται. τὸν μὲν οὖν ἡλίωσι μὲν σὺν ἐκρότει, καὶ τὰ μὲν ἑρῶ τῇ ἡλώων, ὥς ἐφίω,
ἢ ἐφ' ἑαυτοῦ. θυσιὰς δ' ἐπετέλει τῇ κωνσταντίνου πόλεως τύχῃ δημοσίᾳ ἐν τῇ βασιλικῇ,
ἐνθα καὶ ὁ τῆς τύχης ἰδρυθῆαι ἀγάλμα.

Τότε δὴ καὶ μάστις ὁ τῆς ἐν βιθυνίᾳ χαλκηδόνος ἐπισκόπος χρεωγινόμε-
νος, ἢ γὰρ δὴ παρὲς τῷ γῆρας, ὑπόχουσι ὀφθαλμῶν ὑπομείνας, πολλὰ τὸν βα-
σιλέα παρὰ τῶν παρ' αὐτῷ εἰσε, τὸν ἀσέβητα καλῶν, τὸ ἀποσάπην καὶ ἄθεον. ὁ δὲ, λέ-
γων τὰς ὕβρεις ἡμεῖς, τυφλὸν καλέσας, καὶ εὖ αὖ, φησι, ὁ βασιλεὺς σε θεὸς
θεραπεύσει σε. βασιλεῖον γὰρ εἰώθη ὁ ἰουλιανὸς καλῶν τὸν χριστὸν, καὶ τοῖς χειριστοῖς.
ὁ δὲ δὴ μάστις περὶ ῥησιμῶν παρὲς τὸν βασιλέα ἀπήντησεν. ἀντιφασί, φησὶ, τῷ
θεῷ παρ' αὐτῷ τυφλῶσθαι με, ἵνα μὴ ἴδω ὅτι παρ' ὁσὺν σε οὕτως ἐκπεπρωκὸς παρὲς
πλὴν ἀσέβηται. ὁ δὲ παρὲς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίνατο. δεινῶς δὲ καὶ τοῦτον με-
τήρχετο. ἑώρακώς γὰρ τοῖς ἐπὶ διοκλητιανῶν μὲν τυρῆσθαι, ὑπὸ τῇ χειρισ-
τῶν ἡμῶν μὲν παρ' αὐτοῖς τε παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ μὲν τυρῆσαι πολλοὺς ἐπιστάτους,
ὥς παρ' αὐτῷ τοῖς χειριστοῖς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἐτέραν ἐπετέτετο. καὶ τὸ μὲν
ὑποβόλουσθαι ἐπὶ διοκλητιανῶν ὁμότητα ὑποβόλουσθαι. οὐ μὲν πᾶν τὸ διώ-
κειν ἀπέχετο. διωγμὸν δὲ λέγω, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῖς ἡσυχάζοντες ἐπάρατῃ δὲ ὥδε.
νόμῳ ἐκέλευε, χειριστοῖς παιδούσεως μὴ μετέχον· ἵνα μὴ, φησὶν, ἀκονώμενοι τὸ
γλῶτταν ἐπὶ μὲν παρὲς τοῖς ἀσχετικῶν τῇ ἡλώων ἀπαρτίωσιν.

Ἐκέλευε δὲ, μὴ δὲ καὶ τὰ βασιλεῖα τραπέζας, τοῖς μὴ βουλομένοις καὶ α-
λιπεῖν μὲν τὸν χειρισμὸν· ἐπὶ τὸ θύειν δὲ τοῖς ἀγάλμασιν ἔρχεσθαι, μὴ τε χει-
ριστοῖς τῇ ἐπὶ τῶν ἄρχων γίνεσθαι, λέγων ὡς κελεύει νόμος μὴ χρῆσθαι
ξίφει καὶ τῇ ἀξίᾳ θανάτου πεπλημυγνηκότων. πολλοὺς δὲ καὶ κολακίαις καὶ δω-
ρεῶν ἐπὶ τὸ θύειν παρ' αὐτοῖς ἐπέτετο. αὐτὸς γοῦν ὡς ἐν χορδῇ τῇ, οἵ τε ὄντες χει-
ριστοὶ καὶ οἱ νομιζόμενοι φανεροὶ πᾶσιν ἐγίνοντο. οἱ μὲν γὰρ ὁρῆναι γνῶμην χειριστῶν
ζόντες, ἀνθυμότεροι πλὴν ζώντων ἀπέκλινον, πᾶντα μᾶλλον ὑπομείναι ἢ ἀντι-
τὸν χριστὸν ἀντιμῆραι. ἐν τοῖς τοῖς ἰουδαίοις, οὐδ' ἐν ἰουδαίοις τε καὶ οὐδ' ἐν οἱ
καὶ ὑστερον βασιλεῖσιν. ἐπερὶ δὲ ὅσοι μὴ ὁρῆναι γνῶμην ἐχειριστῶν, ὅσοι τὰ
χρήματα καὶ πλὴν ἐν τῇ ἡμῶν, τῆς ἀληθοῦς ἀδαιμονίας παρ' αὐτοῖς, μὴ δὲ
μνηστῆρες παρὲς τὸ θύειν ἀπέκλινον. ὡν εἰς ἡμῶν, καὶ ὁ κωνσταντίνου πόλεως ἑπι-
σκόπος βίβλιος, ὅς τις τοῖς ἡγεσὶ τῇ βασιλείᾳ ἐπὶ μὲν, ἐπὶ μὲν κωνσταντίνου ἀντι-
πρὸς χειριστῶν ἐπὶ ἀπεκρίνατο. ἐπὶ δὲ ἰουλιανῶν, γρηγορὸς ἡλὶν ἐφαίνετο. καὶ αὐτὸς μὲν
ἰουλιανὸν χειριστῶν ἦδε λεπίδας γὰρ ἑαυτὸν ὡρῶν, παρ' αὐτοῖς πύλης τοῦ δ' ἐκκλη-
σίου οἴκου, παλῆσαι με ἐβόα, ὅτι ἡμῶν τὸ ἀντιμῆραι. τοῖς μὲν οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
χερὶς ἐκκλησίας παρ' αὐτοῖς τε καὶ ὑστερον ἡμῶν. τότε δὲ ὁ βασιλεὺς πέρας ἀμυν-
ΗΗ.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὡς αὖτε βουλομένης, ἀντὶ τῶν ἐπὶ κωνσταντίνου πλὴν ῥωμῶν χρόνον κατέδραμον, ὡς
δαίως ἀφ' ἧς ἀσίας, ἐπὶ τῇ ἐξῆς μέρει διέβαιναν. εἰδὼς δὲ ὅσα πόλεμος ἔχει κα-
κὰ, καὶ ὡς πολλὰν δεῖται χρημάτων, καὶ ἀνδρῶν τούτων οὐ κατ' ἄρτην, πρὸς ἄλλους
ἐπενόησε συλλέγειν τὰ χρηματὰ τῶν ῥωμίων. τοῖς γὰρ μὴ βουλομένοις
θύειν, ἐπέθηκε χρηματικὴν καὶ ἀδίκην. καὶ ἀπάτησις ἦν τῇ ἀληθῶς ῥωμιοῦν-
των ἐγένετο συνέθετος. ἕκαστος γὰρ καὶ πλὴν ὑπερβῆεν ἀναλόγως εἰσέφερε, καὶ ὁ βα-
σιλεὺς ἐκ τῆς ἀδίκου συλλογῆς τῶν ἀδίκων χρημῶν, ἰσχυρὸς πλούσιος ἦν. ἐχρῆτο
γὰρ ὡς νόμῳ, ὅπου τὴν μὴ πέρειν, καὶ ὅπου διέβαινε. ἰλιμὰς καὶ οἱ ἱππῆες τῶν
ῥωμιοῦν καὶ ἐπὶ τῶν κατέπεσον, σὺν ῥεῖσιν τῶν φιλοφρονούντων ἐγένετο, καὶ ἰλε-
πῆς ἵνας σιωπῶν, ὡς καὶ σπασίαν σπουδῶν μοῖροι παῖδας καὶ ἀνδρῶν ἀφ' ὅσων
ἐξ ῥένας καὶ θήλας, ἐκ τῶν ἑσπέρων ἀπορρέουσιν. καὶ ταῦτα ἐποίουν καὶ αὐτὰς τὰς δῆλας
πόλεις, καὶ καὶ τὰς ἀδελφὰς, καὶ καὶ πλὴν ἀγέλας. ἐνθα δὲ καὶ ἀθανασίου τῆς ἐ-
πισκόπου, σκευαίαν ποιησάμενοι, γινώσκουσι βασιλεῖς, ὡς λυμῶντο πλὴν ἀγ-
γῶν καὶ πᾶσιν τῇ πόλιν, καὶ δεῖν αὐτὸν ἀπαλλάττειν τῆς πόλεως. κεκίνητό τε καὶ
αὐτὸς, ἐκ παλαιῶν βασιλικῶν, ἐκ ὁδῶν ἀνδρείας ἐπὶ ῥωμίων.

Ο δὲ Φύλα πάλιν εἰπὼν τοῖς γνωρίμοις, ἕποσα λῶν μιν μικρὸν ὃ φίλοι νε-
 φύδριον γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶτον. ταῦτα εἰπὼν, δὴν ὡς εἶχε πλοία, δὲ τοὺς πλοῖς
 εἰς τὴν ἀγυπτιὸν ἐφυγν. ἐδίωκον δὲ κατέπιν, ὡς συλλαβὴν αὐτὸν ἀπεύδοντες. ὅτι
 δὲ οὐ πόρρωθεν εἶς ἐπύθετο τοῖς διώκοντάς, οἱ μὲν στυόντες, ὡς ὅτι τὴν ἔρημον αὐ-
 τῆς Φύλας ἐκέλευον. ὁ δὲ, σοφῇ γνώμῃ χρησάμενος, διέφυγε τοῖς διώκοντάς. τοῖς
 γὰρ διώκοισιν, ὅτε προσέειπεν, ἀπορῶν στυελοῦσθε. καὶ τοῦτο ἡ ἄλγος ἐγένετο.
 ἐπεὶ δὲ πλησίον τῆς διώκοντων οἱ παρὰ μικροῦ Φύλας ἦσαν, ὅθεν οἱ ἐκ τῶν
 τῶν ἡρώτων τοῖς παρὰ ἀθανάσιον, ἡ πόλις ἀθανάσιον ἰδέσθαι. οἱ δὲ, ἐκ τῶν αὐτῶν που
 εἶς ἐμύλυνον. ὅτε εἶπε παρὰ σφιν, ὅτε εἰς μακρὰν αὐτὸν κατέλαβεν ἔλεγον. ὅτε οὐ-
 πως οἱ μὲν παρὰ τῶν ἀπείρων, στυόντες μὲν τὴν ἐδίωκον. ὁ δὲ ἀφ' αὐτῶν, τὴν ἄλ-
 γος ἀνδρῶν λαοφράως κατέλαβε. καὶ ὅτε λαοφάνων διήλθον, ἕως οὗ ὁ διωγμὸς ἐ-
 παύσατο. ταῦτα μὲν οὕτως μὲν τοῖς πολλοῖς χριστιανοῖς διωγοῖς, ὅτε τὰ πρῶτα ἡ
 νων κακῶς, τὸν ἄλγος ἀνδρείας ὅτι σφοδρὸν διεδέξατο. οἱ μὲντοι καὶ τὰς ἐκ τῶν χρί-
 στιανῶν, κατὰ οἰκίαν κέρδιος τὴν τοῦ βασιλέως ἀποσκεῖαν νομίσαντες, πέρα τῆς
 βασιλικῶν παρὰ τῶν τοῖς χριστιανοῖς κακῶς διεβίβασαν, χρεῖματα μὲν πλεί-
 ονα ἢ ἐχρῆν εἰς παρὰ τὸ μὲν, ἐστὶ δὲ ὅτε ὅτε ὅτε μακρὰς ὑμῶν παρὰ τῶν
 ταῦτα μὲν τῶν ὁ ἀποστάτης, παρὰ τῶν. καὶ τοῖς χριστιανοῖς παρὰ τοῦτο παρὰ τῶν
 τοῦτο αὐτῶν, ὁ μὲν τῶν ἐστὶν, ἐλεγον αὐτοῖς, παρὰ τῶν κακῶς ἕποσα μὲν. τοῦτο γὰρ
 τοῦ ὁ μὲν τῶν τοῦτο τὸ παρὰ τῶν.

Εν ρουῷ τῇ μηρῷ πόλει ἡ ἐπερχίας ἡς Φρυγίας ἔχων ὡς ἀμάχιος, ὃ τῇδε
 ἰερόν ἀνοίγειναι παρστάξας, ἐκκαταρεσθαι τε τὸν ἐκ τῷ χρόνου σωμαθέντα ῥυ-
 πον ἐκέλευε, ὅτε ἐν αὐτῇ ἀγάλματα, ἐπιμυείας ἡξίου. οὗτο γινόμενον, τοῖς χει-
 στανοῖς σφόδρα ἤγυπει. μακεδόνιος δὲ τις καὶ θεόδουλος, καὶ ἰαλιανός, ζήλω τῷ χει-
 στατισμοῦ πλεονέκτην ὅσα ὡς ἔχον. ἀλλ' ἐν θερμῷ ὃ φρόνημα πρὸς ἀρετὴν
 κεκλήμενοι, νυκτὸς εἰς τὸν ναὸν εἰσπηδήσαντες, σωματέλκουσι τὰ ἀγάλματα. τῷ δὲ
 ἡγεμόνι ὅτι τὰ γέρονότι σφόδρα χαλεπήναντες, ὅτε πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν
 ἀγαθῶν

ἀναιρίων ἀναμφιβόλως ἀποδύζοντες, παροφείρουσιν ἑαυτοὺς οἱ αὐτοὶ τῷ παρ-
 γματι. καὶ μάλλον αὐτοὶ ἔσθ' ἢ ἀληθείας ἀποδύσκειν ἡρωῶτο, ἢ παρ' ἰδεῖν ἑτε-
 ροὺς ἀντὶ ἑαυτῶν ἀποδύσκειν. Τούτοις λαβὼν ὁ ἡγεμὼν, ὡς ἔσθ' ἑὸν ἀδική-
 ματος ἔσθ' αὐτῶν ἡμορφίου, ἀφ' ἧς ἡσυχίας ἀπολογεῖσθαι ἐκέλευε, μὴ ποιουῦντας
 δὲ τοῦτο, ἡμωρφέσθαι ἡπείλει. οἱ δὲ, ἡνῶροι ὁ φρόνημα ὄντες, μικρὰ τῷ ἀπει-
 λῶν φρονισαίμενοι, παρὸν ἑσπεύοντες ἐτίμως εἶχον. καὶ μάλλον δυνάσκειν ἡρωῶτο, ἢ
 ταῖς ἡσυχίαις μοχλιέσθαι. Τότε δὲ πᾶσαις βασάνοις ὑποβλήσας τοὺς ἀνδρας, ἰέσας
 ἐξάρεσις ὅππῃ τις, καὶ πῦρ ταῖς ὁπτασίαις κελεύσας, οὕτως ἀπόλλεσιν. οἱ δὲ,
 τὴν κορωνίδα τῆς ἀνδρίας τιμωρῶντα ἐπέδεδξαν, παρὸς τὸν ἡγεμόνα τοιαῦτα εἰ-
 πόντες. εἰ ἐπεθύμησας ὅσῳ ὧν ἀμάχε κρεῖον ἀπογύσασθαι, ἐρέπον ἡμᾶς καὶ
 εἰς ταῖς ἐτέρας πλῆθος, ἵνα μὴ εἰς τὴν γὰρ σὺν, ἡμῶσι τοι φανώμεναι. τοῦτον μὲν
 οὐδ' ὅν ἔσπον, οὗτοι δὲ βίον ἐτέλεσαν.

Ο μὲν οὖν τῷ βασιλέως νόμος, ὅς τοις χριστιανοῖς ἡλιωκῆς παιδείας μετέχον 175
 ἐκώλυε, τοὺς ἀπολιναρίους, ὧν καὶ παρ' ἑτέρους ἐμνημονόσασκεν, φανερώμενος ἀ-
 πέδεδξεν. ὡς γὰρ ἀμφω ἡσυχίαν ὁπτασίαις λόγων, ὁ μὲν πατήρ γραμματικῶν σοφι-
 στικῶν, ὁ δὲ υἱός, * χριστῶδες ἑαυτοὺς παρὸς τὸν παρόντα κατέχον, τοὺς χρι-
 στιανοὺς ἀπεδείκνυν. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς γραμματικὸς, αἶτε τὴν ἰερίαν γραμματι-
 κὴν χριστιανικῶν τύπων σιμῶντα, ταῖς μαυσιέως βιβλία, δὲ τῷ ἡρώκῳ χρι-
 στιανῶν μετ' αὐτοῦ μετέδωκε, καὶ ὅσα καὶ τὴν παλαιὰν ἀφ' ἧς ἐν ἰσορίας τύπων
 συλειτουργοῦται. ἔστω μὲν δὲ δακτυλικῶν μετ' αὐτοῦ σιμῶντα. τοῦτω δὲ, καὶ τῇ τε α-
 γωγίας τύπων, δραματικῶν ἐξέργαζοντο, καὶ πᾶσι μετ' αὐτοῦ ῥυθμικῶν ἐχρήσαντο, ὅπως
 αὐτὸς μὲν ἔστω τῆς ἡλιωκῆς γλώττης, τοὺς χριστιανοὺς ἀνέκτος ἢ. ὁ δὲ νεώτερος
 ἀπολιναρίος δὲ παρὸς τὸ λέγειν περὶ σπουδασιμῶν, ταῖς ἀσπείλια, καὶ ταῖς ἀποστολι-
 καῖς δόγμασι, ἐν τῷ τῷ δὲ λόγων ἔτετο, καὶ καὶ πλάτων περὶ ἡσυχίας. οὕτω μὲν
 οὐδ' ὧν χριστιανισμῶν χριστῶδες φανέντες, τοῦ βασιλέως δὲ σόφισμα, δὲ τῷ οἰκεί-
 ων πόνων ἐνίκησαν. ἀλλ' ἡ παρ' ἑαυτοῖς τῷ θεῷ κρείσσων ἐχρήσαντο, καὶ τῷ τῷ τῷ τῷ
 δὲ, ἔστω τῷ βασιλέως ὁρμῆς. ὁ μὲν γὰρ νόμος, ὅς ἐν εἰς μακρὰν ἀπέλει ὧν βασιλῆς,
 ὡς παρ' ἑαυτοῖς δυνάσκειν. τῷ δὲ οἱ πόνοι, ἐν ἰσῶν ἢ μὴ χριστιανῶν λογίζοντο. ἀλλ'
 ἐρὼ τις χριστιανῶν παρὸς ἡμᾶς ἀποδύων, πῶς φησὶ παρ' ἑαυτοῖς θεῷ ταῦτα ἡμᾶς. τῷ
 μὲν γὰρ βασιλέως ἰαχίαν τελευτῶν, χυσιλῆσιν ὧν χριστιανισμῶν δὲ ἐν ἑσθ' ὧν δὲ
 περὶ ἑσθ' ὧν ἀπολιναρίων χριστιανικῶν ποιήματα, ἔστω πάλιν τοὺς χριστιανοὺς
 τὴν ἡλιωκῶν μαθητῶν παιδείαν, ὅς ἐν τοῦτω χυσιλῆσιν ὧν χριστιανισμῶν παρὸς
 βλάβης γὰρ εἴη τὴν ἡλιωκῶν παιδείαν, πολυθείαν διδάσκοντο. παρὸς ταῦτα οὐδ'
 ταῖς ὑποπλήττονται ἡμῖν, ὡς οἶοντε λέξομεν. ἡ ἡλιωκῆς παύδουσις, οὐτε παρ' ἑαυτοῖς χρι-
 στοῦ, οὐτε παρ' ἑαυτοῖς αὐτῶν μαθητῶν, ἢ ὡς θεοπρόδοτος ἐδέχθη, ἢ ὡς ὁπτασίαις ἐξέ-
 βλήθη. καὶ τοῦτο, ὡς ἡγεμὼν, ὅς ἀποδοτικῶς ἐποίησαν. πολλοὶ γὰρ τῷ περὶ ἡσυχίας
 φιλοσοφησάντων, οὐ μακρὰ τῷ γινώσκαι τὸν θεὸν ἐχρήσαντο. ἔστω καὶ παρὸς τοὺς ἀ-
 ποδοτικῶν εἰσαγόντας, εἰον ὁπτασίαις, ἢ ἀλλ' ὡς εἰστικοὺς, μὲν τῇ λογικῆς ὁπτα-
 σίμης, ἡνῶως ἀπὸ τῆς τῷ ἀμαθίαν αὐτῶν ἀναβέποντες. ἔστω τούτων τῷ
 λόγων, χριστῶδες μὲν τοὺς τῷ ἀσέβειαν ἀγαπῶσι κατέστησαν. οὐ μὲν τῆς κεφαλῆς
 τῷ λόγῳ ἐκρέτισαν, τοῦ μὴ γινώσκαι τὸ ἀποκρυπτόμενον ἀπὸ τῆς ἡμερῶν, ἔστω

ΗΗ.iii.

Ἀπὸ τῶν αἰώνων, καὶ χρεῖσιν μυσηρίων. καὶ τοῦτο οὕτως ἔχον ἐν τῇ παρῶν ῥώμῃσι
 ὅτις, ὁ ἀπόστολος δείκνυσιν. δι' ὧν φησὶ, ἀποκαλύπτει) γὰρ ὁργὴ θεοῦ ἀπὸ οὐ-
 ρανῶν, ὅτι πᾶσαν ἀσεβειάν καὶ ἀδικίαν ἀνδραπομῶν, τῶν πτωχῶν καὶ ἐν ἀδικίᾳ
 κειμένων, ἀφ' ἧς τὸ γνωστὸν τῷ θεῷ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς. ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐ-
 φανέρωσε. καὶ γὰρ ἀόρατα αὐτῶν, ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα κα-
 τορθῶνται, ἢ τε αἰδίου αὐτῶν δυνάμεις καὶ ἡθότης εἰς τὸ εἶ) αὐτοῖς ἀναπορομήτοις. ἀφ' ἧς
 γινώσκοντες τὸν θεόν, ἔχ' ὡς θεὸν ἐδόξαζον. ἀφ' ἧς τοῦτων φάνον) γινώσκοντες μὲν ἀληθείας ἔχον-
 τες, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσεν. ἐν οὗτοι δὲ γινόν) ἀφ' ἧς γινώσκοντες τὸν θεόν, ἔχ' ὡς θεόν
 ἐδόξαζον. ὁμοῦν, ὅ μὴ καλύπτει καὶ ἡμῶν μὲν ἀνάνη, τῇ γνώμῃ τ' βλασφημῶν
 καὶ ἡμιπῶν. εἰς μὲν ὅτι λόγος εἰρήσῃ ἡμῶν παρὰ τὸ παρὰ κείνους. ἔτερος δὲ τοῖς
 αἱ θεοπνεύστοι γραφαί, δόγματα μὲν θαυμαστά καὶ ὀνίως θεῖα διδάσκει, καὶ πολ-
 λὰ μὲν διδάσκει, καὶ βίον ὁρθὸν τοῖς ἀκροαταῖς ἐνδείκνυσιν, πῶς ἵε τοῖς ἀποστόλοις
 θεοφιλεῖς πρὸς ἑαυτοὺς, οὐ μὲν τέλει διδάσκει λογικὴν, παρὰ τὸ διδάσκει ἀ-
 πορίαν τοῖς βουλομένοις τῇ ἀληθείᾳ παρὰ πολεμεῖν. σφόδρα δὲ καὶ παρὰ πολεμῶν
 οἱ πολέμοι, ὅτι τοῖς αὐτῶν ὅλοις χρώμετα κατ' αὐτῶν. τοῦτο δὲ ὅτι ἐν αὐτῶν
 ἐπὶ τῶν τοῖς χρεῖσιν, δι' ὧν οἱ ἀποκρίνεται ἐργάζονται. τοῦτο καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἰουδαίου σκοπήσας, νόμῳ τοῖς χρεῖσιν ἀνέτερεπε καὶ ἡμῶν παιδιδέσθαι. δι'
 γὰρ ἡπίστατο ὡς οἱ μῦθοι διδάσκοντες αὐτῶν πῶς δέξαι ποιήσονται. ὧν καὶ καὶ τοῖς
 ὁμοῦν ὁ πρὸ αὐτοῖς κορυφαῖος φιλόσοφος, ὡς παρὰ χρεῖσιν καὶ πρὸ
 αὐτοῖς δαμόνια κατεκρίθη, ὅπως τ' παρὰ γινώσκοντες ἡμῶν, ὅ, τε χρεῖσιν καὶ ὁ τοῦτου ἀ-
 πόστολος γινώσκοντες ἡμῶν, ὡς τε καὶ παρὰ δοκιμάζειν, τὸ καλὸν καὶ ἐ-
 ρεῖν. παρὰ τῶν δὲ μὴ ἵς ἡμῶν ἔσται ὁ συλαγωγῶν ἀφ' ἧς φιλοφροσύνης καὶ κε-
 νῆς ἀπάτης. τοῦτο δὲ ὅτι ἀπὸ πεισόμεθα, εἰ μὴ ὅπλα τῶν πολεμῶν κινήσονται, καὶ
 ἐν τῷ κατὰ τῶν πολεμῶν φρονήσονται. ἀλλὰ τὸ μὲν καλὸν ἐκπετόμεθα. τὸ
 δὲ καλὸν καὶ πῶς ἀληθείαν ἔχοντες, πᾶν παρὰ παρὰ δοκιμάζοντες. τὸ γὰρ
 καλὸν ἐνταὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς ἀληθείας ἐστίν. εἰ δὲ ἵς ἡμῶν βίαιως αὐτῶν λέγειν νομί-
 ζει, σκοπήσεται ὅτι ὁ ἀπόστολος, οὐ μόνον οὐ καλὴ μὲν ἀνάνη πᾶν δὲ
 ἀλλὰ γὰρ φάνει) καὶ αὐτοῖς μὴ ἀμνηστίας αὐτοῖς, ἔνεκεν δὲ γινώσκοντες πολλὰ τῶν εἰρη-
 μῶν τοῖς ἡμῶν. ἐπεὶ πόθεν ὁρμώμενος ἔλεγε, κρήτες αἰετῶν, καὶ καὶ θεῖα,
 γαστέρες ἄργα, εἰ μὴ τοῖς ὅτι μὲν τοῦτο χρῆτος, ἀνδρὸς τελεσθὲν ἀνέγνωται χρε-
 σμοῖς. ἢ πόθεν ἐγνώκει τὸ τῶν ἡμῶν ἐσμέν, εἰ μὴ καὶ φανόμενα τοῦ ἀποστόλου ἀ-
 εἶρου ἡπίστατο. ἀλλὰ καὶ τὸ, φτεροῖσιν ἡμῶν χρεῖσιν ὁμιλία καὶ καὶ, δείκνυσιν μὴ ἀ-
 νήκοον τῶν ἀντιπῶν δραμῶν τυχερόν. καὶ τί δὲ παρὰ τοῦτων μηκύνει τὸν λό-
 γον. καὶ ἀνέκαθεν ὡς ἐκ τῶν μὴ κεκαλυμμένης σιωπῆς, οἱ καὶ τῶν ἐκ κλησίας δι-
 δασκαλοὶ δείκνυσται ἀρετὴ γήρως καὶ ἡμῶν ἀσχύμῶν. τοῦτο γὰρ ἀνέγνωται
 χρεῖν καὶ γυμνασίας τοῦ νοῦ. τοῦτο δὲ, καὶ παρὰ πῶς αὐτῶν ἐκείνων καὶ γινώ-
 σιν, παρὰ ὧν ἀπεσφάγησαν. αὐτὰ μὲν οὐκ ἔνεκεν τῶν ἀποκρίσεων, ὡς οἷον τε
 εἰρήσῃ.

175 Ο μὲντοι βασιλεὺς πλῆστα ἐκ τῶν χρεῖσιν κομισάμενος χρεῖσιν, ὅτι
 πέρας τὸ πῶς ἀποδίδει ποιούμενος, τὸ ἐν σειρά καὶ λαμβάνει ἀνέγνωται. ἐν
 τῇ γυμνασίᾳ, ὅ παρὰ τῶν φιλοφροσύνης, καὶ ἀνέγνωται. ὅτι δὲ βουλομένης,
 τὰς

Τὰς ἡμέρας τῆς ὠνίων πλέον ἢ ἑδὴ, εἰς ἑλαττον κατεβίβασε, μὴ σοχασάμενος τῆς
 κακότητος, μὴ δὲ λογισάμενος ὡς πρὸς αἰσχροπλοήτας φρατοπέδου, τοῖς τε ἐπὶ
 χιῶνις ἐξανόγκης ζημία γ' ἔσται, καὶ τὴν ἀφρονίδα ἐκκόπη τῆς πόλεως. διὸ παρ
 οἱ μέγαβουλος, καὶ οἱ τῆς ὠνίων κάπηλοι, μὴ ἐνεγκόντες τὸ ἐκ τῆ βασιλικῆς παρθε-
 νάγματος ζημίαν, τὴν ἐμπορίας τότε ἀπέχρηστο. ἐκ δὲ τούτου, τὰ ὠνία ἀπεχρίπε-
 το. καὶ τὴν παροδοχὴν μὴ ἐνεγκόντες οἱ ἀντιοχείς, ἀλείψιστοι γὰρ οἱ ἀνδραγαθοὶ εἰς
 ἕβρας, μὴ μολήσαντες, καὶ τῆ βασιλέως ἐχώρησαν, κατέβδων τὴν αὐτὴν, καὶ ἀπέσχε-
 πτον εἰς τὴν πώγωνα. βαθυγυφός γὰρ ἦν, κείρην τε ἔλεγον τὸ δόν, καὶ γυνία πλέκειν
 εἰς αὐτὴν, τὸ νόμισμα τε αὐτῆς ταύρου ἔχον, καὶ τὸν κόσμον ἀνατετραφέναι. ὡν γὰρ
 δὴ ὁ βασιλεὺς πολὺ διδασκάλων, ταύρους δὲ σιωχῶς θύων παρὲς τοῖς βωμοῖς τῆς
 εἰδώλων, βωμὸν καὶ ταύρου ἐντυπωθῆναι κεκελεύει τὰς αὐτῶν νομίματα. ἐκ
 τούτων δὴ τὸ σκαμνὸν εἰς ὄργλιν ἐκπεσὼν ὁ βασιλεὺς, διηπείχε πρὸς ποιῆσαι κα-
 κὸν τῇ ἀντιοχείᾳ πόλιν. καὶ ὅτι τὰρσὸν τῆς κηλικίας δέξυτο σφέρεφ. ἐκ δὲ τε τὰ ὅτι
 τῆδε κακὰς ἀντιπεπαισθῆναι, ἀπαίρην ἐσπουδαζεν ἂν ἐν ἀποδείξει ἔχεν ὁ σο-
 φιστὴς λιβάνιος γράψαι, τὸν τε παροδοχικὸν παρὲς ἀντιοχείων, καὶ τὸ παρὲς ἀν-
 τιοχείων, παρὲς τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. ἀλλὰ τούτοις μὲν τοῖς λόγοις φασὶ γρά-
 ψαι τὸν σοφιστὴν, μηκέτι εἰς πολλοὺς εἰρηκέναι. ὁ βασιλεὺς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐργασ-
 τοῖς ὑβριότατοις ἀμύνασθαι τὸν ἀντιοκῶν τὸν ὄργλιν διχόστατο. τὸ γὰρ πεπονημένον
 αὐτὰς ἀντιοκικὸν, ἥτοι μετὰ πώγωνα λόγον διεξήχων. λεκίεον δὲ καὶ οἷα τοῖς ἐν ἀν-
 τιοχείᾳ χριστιανοῖς ὁ βασιλεὺς τότε πεποιθήκει.

Τὰ γὰρ καὶ τὴν ἀντιοκίαν ἱερὰ τῆς ἡμετέρας ἀντιοκίαν κελεύσας, χρυσὸν
 λαβὼν παρὰ τῆς ἐν δάφνῃ ἀπόλλωνος ἑσπευδεν. ὡς δὲ ὁ ἐνοικῶν τῷ ἱερῷ δαίμων
 τὴν γαίονα δεδοικώς, λέγων δὴ βαβυλῶν τὴν μύρτιον, ὅτι ἀπεκρίνατο, πλησίον γὰρ
 ἦν ἡ σπερὶς, ἢ τὸ σῶμα τῆς μύρτιος κρύπτουσα, γνοὺς τὴν αἰτίαν ὁ βασιλεὺς, τὴν
 θεὸν ἄχος κελεύει μετοικίσειν. τούτῳ μαθόντες οἱ καὶ τὴν ἀντιοκίαν χρι-
 στανοὶ, ἅμα γυναιξὶ καὶ νέᾳ ἡλικίᾳ, χαίροντες καὶ φαλαμωδῶντες, ἀπὸ τῆς δάφνης
 ὅτι τὴν πόλιν μέλει φερον τὴν θεὸν. αἱ δὲ φαλαμωδῶντες ἠπτόντο τῆς ἡμετέρας θεῶν,
 καὶ τῆς πεπιτευκτότων αἰσῶς τε καὶ τοῖς εἰδώλοις.

Τότε δὲ καὶ τὸ κρυπτόμενον ἦτος τῆ βασιλέως ἐξηλέγχετο. οὐ γὰρ ἐν κατε-
 χεν αὐτῶν, ὁ παρὲς φιλοφρόνῃ ἐπαγγέλλομαι. ἀλλ' ἐκ τῆς ὀνείδιστος ὑμνων, ἀ-
 ἐμπύλως ἡ εἰς ὄργλιν, ἐρίμως τε ἡ τῶν ποιῶν τοῖς χριστιανοῖς, οἷα ὁ παρὲς ὁ
 κλητὴν παρὲς τὴν πεποιθήκει. ἐπεὶ δὲ ἡ καὶ παρὲς ἀποδοῖν ὁ παρὲς τῆ παρ-
 θεῶς κακὸν, κελεύει σαχούριον, τὰ ἐπὶ τῷ συλλαβῶν, ὅτι τὸ κολλάσαι τοῖς μάχι-
 στα ἀποδοῖς τῆς φαλαμωδῶν. ὁ δὲ ἐπὶ τῷ κακῷ, καὶ τῇ ἡμετέρας ὡν τὴν ἀντιοκίαν, τὸ
 μὲν ὅτι τὰ κακὰ ἡδέως ὅτι ἐδέξατο. ἀντιλέγειν δὲ ὅτι ἔχων, συλλαμβάνει μὴ πολ-
 λοῖς τῆς χριστιανῶν, καὶ τὴν δεσπομένην οἰκῆν παρὲς ταξεν. ἕνα δὲ νεμίσκον,
 ὀνόματι θεόδωρον, αὐτὰς παρὰ τῆς ἡμετέρας τῶν παρὲς τῆς βασιλέως, καὶ δὲ
 φέρεται κολλασθῆναι ὑπέβηκεν, καὶ τὰς ἀντιοκίαν καὶ πρὸς κελεύσας τῆς ὁμα-
 τοῦ. καὶ αὐτὸν τότε ἡφίς τῆς βασιλέως, ὅτε μηκέτι ζήσεσθαι φέρεται. ἀλλὰ θεὸς ἡ
 ζων τὴν ἀνδρα. ἐπεὶ γὰρ γένον μετ' ἐκείνου τὴν ὁμοιογίαν πολλῶν. τούτῳ δὲ
 θεοδώρῳ, εὐφύνης ὁ τῆς ῥώμης γλώσση τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἰστορίαν συγγρά-
 φει.

ΗΗ.iiii.

φας, Φησὶ μέλα τῶντα χρόνῳ ὕψερν πολλῶ σκυλίετυχηκέαι, καὶ ἡρώηκεναι, εἰ τυ-
πλόμνος, ἐρεβλούμῃ μεγίστης τ' ὀδυμῆς ἡσθάνετο. τὸν δὲ εἰρηκέαι βραχεῖδν μ
αὐτὰ σφόδρα γνέσθαι πλὴν ἐκ τῆς βασάνων ὀδυμῆς. τῷ δὲ εἶναι νεα-
νίσκον, καὶ ἀπομάτην αὐτὸν τ' ἔπειθ' ὁ ἀγῶνος ἰδράτα ἐπιγινόμενον, ἐπιτρῶν-
νύδν τε αὐτὸν πλὴν ψυχλῶ, καὶ τέρψιν αὐτὰ μάλλον ἢ ἀγῶνα, τὸν χρόνον ἵης βα-
σάνου ποιεῖν. καὶ πᾶσι μὲν τῷ θαυμαστῷ θεοδώρου, τῷ δὲ εἰρήσθω. ὅτε δὲ πῶρ' ἤδη
παρέσθης ὡρῶν, αἰρουῖτες ἐπὶ φανεροῖς καὶ τῷ θεῷ τὸν πόλεμον. ὃ δ', αὐτοὺς ἀπέ-
πεμψεν εἰπὼν, αὐτὸν μετ' ὅψαδε μετ' ὃ πολὺ, καὶ σθέν μοι δεήσθ' ὡρεσθῆας.

Καὶ κατ' αὐτὸν δὲ ἔσπον ὁ βασιλεὺς τοῖς χριστιανοῖς βράβειν ἀπουδαζων, τῷ
οἰκείδν διδασκαμονίδν ἐξήλεγχε. φιλοθύτης γὰρ ὢν, οὐ μόνον αὐτὸς τῷ αἵματι ἐ-
χαίρειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι μὴ τοῦτο ποιεῖσι, ζημιὰν ἐνόμιζεν. ὅτ' ἤδη δὲ ὀλίγοις τοῖς τοι-
ούτοις ἐφύβεισκον, ἰουδαίους μὲν ἀπέμπε. καὶ πῶρ' αὐτῶν ἐπιπυθάνετο, τῷ χά-
ρειν τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου κελεύσας ὅς μὲν ἀπέμπε. τῷ δὲ, μὴ ἀμαχοῦ φησάν-
των διδάσθαι τοῦτο ποιεῖν, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς ἱεροῦ λόγοις, κελεύει τῷ χά-
ρειν τῷ βλομῶνος ναόν. καὶ αὐτὸς ἐπὶ πέρας ἤλαυνε. ἰουδαῖοι δ' ἀμαχοῦ δρᾶξα-
σαι πάλα ἐπιθυμοῦντες, ἐν τῷ ἱερὸν αὐτοῖς πρὸς τὸ θύδν ἀνοικοδομηθήσθαι,
ὅτε ἀπουδαῖοι μὲν πρὸς τὸ ἔργον ἐγίνοντο. φοβεροῖς δὲ τοῖς χριστιανοῖς ἐπεδείκνυ-
σαν ἐαυτοῖς, ἡλαζονδύοντο τε κατ' αὐτῶν, ἐπαπειλοῦντες τῷ ποιήσθν, ὅσα αὐ-
τοῖς τῷ ῥωμαίων πάλα πεπόνθασι. τοῦ δὲ βασιλέως ἐκ δημοσίων τῷ δαπνύλν
τῷ δὲ χρεῖσθαι κελεύσας, ὅς τ' ἐπιστοπάρτα ξύλα καὶ λίθοι, καὶ πλίνθος ὅσην,
ἐκ πηλὸς ἐκ ἀσβεστός, καὶ τῷ ἄλλῳ ὅσα πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτήδεα γῆς. ὅτε δὲ κῶ-
ελλος ὁ τῷ ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, τῷ πρὸς τῷ δαπνύλν δαπνύλν καὶ νομῷ ἡγάμα-
ν. ὅτ' ἡ καὶ ὁ χριστὸς ἐν τοῖς ἀγίοις ἀναγνώσις ἐπεσφραγίσαντο, πολλοῖς τε πρὸς ἡ-
γῆν, ὡς ἀρα νῦν ἡκαὶ ὁ χαίρης, ὅτι λίθος ἐπὶ λίθον ὅς μὲν αὐτὸν εἰς τὸν ναόν, ἀμα-
τὸ τοῦ ἱεροῦ λόγιον πληρωθήσθ'. αὐτὰ ἐλέγη ὁ ἐπίσκοπος, καὶ δὲ τῷ νυκτὸς
σημῶς μέγας ἐπιγινόμενος, ἀνέβρεσε τοῖς λίθοις τῷ πάλα γεμύων τὸ ναόν, καὶ
πρὸς διέσπειρε, ἐν τοῖς τῷ χαίρειν οἰκήμασι. δέοις δ' ἐκ τοῦτου γινόμε-
νου, ἰουδαῖοις κατέλαβε. καὶ φήμη ἐπὶ τῷ τῷ πον ἡγε, καὶ τοῖς πόρρω δαπνύλν. πῶρ-
όντων οὖν σφόδρα πολλῶν, ἔτερον τεράσιον ἐπὶ τῷ. πῶρ γὰρ δὲ οὐρανοῦ καὶ τῷ
σκήφν, πρὸς τῷ οἰκοδομῶν ἐργαλῆα διέφθην. ἡ γὰρ ἰδεῖν ἔπειθ' ἡ φλο-
γὸς, ἀπολλυμῶας τῷ σφύρας, τῷ γλαείδας, τοῖς παρίονας, τοῖς πελέκεις, τῷ σκέ-
πῶνα, πρὸς τῷ ἀπλῶς ὅσα πρὸς τὸ ἔργον ἐπιτήδεα εἶχον οἱ ἐργαζόμενοι. ἐπε-
νέμετο μὲν οὖν αὐτὰ τῷ πῶρ, δι' ὅλης τῇ ἡμέρας. ἰουδαῖοι δὲ ἐν μεγάλῳ φόβῳ γε-
νόμενοι, καὶ ἀκούτες ὡμολόγησαν τὸν χριστὸν θεὸν λέγοντες. ὅς μὲν ἐποίησεν δὲ αὐτὸν
θέλημα, ἀλλ' ἐμὸν τῷ τῷ ἰουδαϊσμοῦ πρὸς τῷ καὶ τῷ μὲν. ὅτ' ἡ γὰρ τῷ τῷ
τῷ θαῦμα τῷ ὕψερν ἐπιγινόμενον, εἰς πᾶσιν τῷ ἀληθείας ἡγῆν αὐτοῖς. καὶ γὰρ τῷ ἔρ-
χομένη νυκτὶ, σφραγίδες σφραγὶς ἀκλινῶς δέεις, τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐντελευτῶμέ-
ναι ἐφαίνοντο. ἀπὸ ἡμέρας ἐπιγινόμενης ἰδόντες, ἀποπλυνθῆναι, καὶ ἀποσμήχθν
θέλοντες, ὅτ' ἡ τῷ τῷ πῶρ ἡδυνάτο. πεπώρωντο οὖν, καὶ τὸν ἀπόστολον, καὶ τὸ ἀγα-
θὸν ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἔρριπτον. οὕτω μὲν οὖν ὁ ναὸς τῷ τῷ οἰκοδομηθῆ-
ναι, εἰς τέλος ἀνατέταπτο.

Ο δὲ βασιλεὺς ἔς τινι παρῶν ἐνέβηκε μικρὸν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ, πυθόμενος ἀ- καδ
 σθενέστατα καὶ ἀνδρότατα (εἶ) χαμῶνος τὰ ἐδὴ παρῶν. κρυμὸν γὰρ μὴ φέρον-
 τες, ἀπὸ μαχοι μένοισι καὶ τόνδε τὸν χρόνον. ἀλλὰ ὅσδε χεῖρα, ὅτε τοῦ λόγου, βόη-
 λοὶ δὴ ὅτε ἐξω τῆς φάρις μῆδος ἀνὴρ, ῥωμαίοις εἰδὼς καὶ χαμῶνος ἀγωνίζεσθαι
 διωαμένοις, ἐπαφῆκε τῇ χώρᾳ τὸν στρατὸν. πολλὰς οὖν χώρας ἐκώμας, καὶ φρυ-
 γία πορθήσασθαι, ἴδεν καὶ τὰς πόλεις ἡγάμεινον. περὶ τοῦτο δὲ κλησιφῶν τὰν-
 τινι μεγάλῳ πόλιν, τοσούτῳ ἐπολιόρκει τὴν βασιλέα, ὥς τὸ ἐκείνου παρσεβείας χρη-
 σαῖς συχναῖς, ἰκέλευεν τὴν ζημιωθῆναι μέρος ἢ τὸ αὐτὸ πατρειδὸς, εἰ καὶ αὐτὸς
 τὸν πόλεμον ἀποχωρήσῃ. ὁ δὲ, ὅτι ἐπαθε τινὲς ψυχῶν, ὅσδε τοὺς ἰκέλευοντας ἠέλη-
 σεν. ἀλλ' ὅσδε ὅτε τοῦ λόγου καὶ νομῶν ἔλαβεν, ὡς ἄρα νικᾶν μὲν, καλὸν. ὑπαφνι-
 καὶ δὲ, ὅτι φθονον. πεπτευσκῶς ὅτι μὲν ἡμῶν ἵσιν, ἀλλ' αὐτὰ συμπαρῶν ὁ φιλόστροφος
 μάξιμος ὑπέλιπε, καὶ ὁ φρεσποχίτας τὸν ἀγέανδρου τοῦ μακεδόνης λαβὼν, ἢ ἐ-
 μάλλον ὑπαφνι, τὰς ἰκεσίας παρῶν ἀπεκρούσατο. καὶ ἐνόμιζε καὶ τινι πυθα-
 γόρου καὶ πλάτωνος δόξαν, ὅτι μείνῃ ματαώσεως, τὸν ἀγέανδρου ἔχον ψυχῶν.
 μάλλον δὲ αὐτὸς (εἶ) ἀγέανδρος, ἐν ἐτέρῳ ἑαυτοῦ. αὐτὴ ἡ οἴσις αὐτὸν ἐξηπάτη-
 σε, καὶ παρσεβείας ὅτε τινι ἰκεσίαν τοῦ πέρι σου μὴ παρσεβείας. ἀλλ' ὅτε ἐκεί-
 νος γνοὺς ἀνύστα αὐτὰ τὰ τὸ παρσεβείας γυρόμενα, εἰς ἀνάγκην κατέστη. καὶ τῇ ἐ-
 χομῶν καὶ τινι παρσεβείας ἡμέρας, πᾶσιν ἡμῶν εἶχε διώαμιν, ἀντιπατήρ τινι ῥω-
 μαῖοι στρατῶ. διεμέμφοντο μὲν οὖν τὴν βασιλέα ῥωμαῖοι, δὲ μὴ ὅτι περὶ δὲ ὑ-
 φῆκε ἴης μάχης. ὁ μὲν δὲ τοὺς παρῶν ἀντιπατήρ. καὶ αὐτὸς τοὺς πολεμίοις
 ῥέποισιν εἰς φυγῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς παρῶν ἰπαρῶν μὲν, καὶ ἐπερῶν νυνε. τὸν στρα-
 τὸν. ἀοπλος δὲ τῇ τὸν δυνάμεις ἡπιδι μόνῃ παρῶν, ἐξ ἀφανοῖς ὅτι ἀκόντιον φέρε-
 ται κατ' αὐτὸν, καὶ ἀφ' ἐκείνου ἀγέανδρου, ἔς τινι πλάττον εἰσέδω. ἐκ τῶν-
 τος δὲ τὸν πληγῆς, τὸν κατέστρεψεν, ἀδύλου γυρόμενος τῆς ἀντιπατήρ αὐτὸν. οἱ μὲν
 γὰρ, ὑπαφνι περὶ σου αὐτὸν μόνον ἐκείνου φασίν. οἱ δὲ, ὑπαφνι ἐκείνου στρατιώτου,
 ὁ πολλὸς λόγος κρατεῖ. καλλίσιμος δὲ ὁ ἐν τοῖς οἰκείοις τοῦ βασιλέως στρατιώτης, ἰ-
 σθησας τὰ κατ' αὐτὸν ἐν ἡρώικῳ μέτρῳ τὸν ὅτε πόλεμον διηγεύμενος, ὑπαφνι
 μόνος ἐκείνου τελευτήσας φησίν. ὁ παρῶν μὲν ὡς ποιητὴς ἐπλάσσε, τινὲς δὲ καὶ
 οὕτως ἔχον, πολλοὺς γὰρ ἐρμηνεύς μείνῃ, ἢ ὅπως δὲ αὐτὸν ἐκείνου κατ' αὐτὸν. ἀλλ'
 οὖν ἐκείνου ἀγέανδρος, ὡς ἡμῶν ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἐκείνου μὲν ὅτι ἀσφαλῆς, δὲ
 ἐκείνου ἀγέανδρος, δὲ ὅτι ἐκείνου πεπλάσμεν ὅτι ἐκείνου φρεσποχίτας. ἰσχυ-
 ρὸς μὲν οὖν ἐν τῇ τειάρτῃ αὐτὸν ὑπαφνι, ὡς ἄμα ἐκείνου ἐκείνου αὐτὸν αὐτὸν
 ἐκείνου καὶ ἐκείνου τῆς ἰουαίου μινὸς ἐν τῇ παρῶν χώρᾳ, ὡς ἐφίω, τὸν βίον κα-
 τέχυσεν. τοῦτο δὲ ἔτος ὡς τειάρτῃ ἴης βασιλέως αὐτὸν. ἐκείνου δὲ, ἀφ' ἐκείνου ἀφ' ἐκείνου
 καὶ τινι παρῶν παρσεβείας. τειάρτῃ ὅτι καὶ παρῶν ὡς τὸ ζῶντος αὐτὸν.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἐν μεγάλῃ παρσεβείας γυρόμενοι, μὴ δὲν ὑπαφνι μὲν τῇ ἐξῆς ἡ- κδ
 μέρας, ἀντιπατήρ τοις βασιλέα ἰουαίου, ἀντιπατήρ γυρόμενος καὶ ἀντιπατήρ. ὅστις χιλίαρ-
 χος ὢν, ἰνίκα ἰουαίου ἀφρεσίν τοῖς στρατιώταις νόμον παρῶν τῇ, ἢ τινι, ἢ ἀπο-
 στρατεύεσθαι, μάλλον τινι ζῶντι ἀποστρέφει, ἢ ἐκείνου ἀσφαλῆς βασι-
 λέως ὅτι παρῶν. ἀλλὰ ἰουαίου μὲν τῇ ἀντιπατήρ ὅτι ἐκείνου πόλεμον, ἐν τοῖς
 στρατηγῶν εἶχε τὸν ἀντιπατήρ. ὅτε δὲ ἀφρεσίν εἰς τὸν βασιλέα, παρῶν τειάρτῃ. ὅτι τὸ

ἡκόμορος ἔποδ' ἤν' τραυιωτῶν, ἐβόα μὴ βέλεαζ λέγων βασιλεύειν ἀνδραποῶν
 ἡμίλιν παρμαρυνδῶν, αὐτὸς δὲν χειριστὸς. ὡς οὐδ' Φωνὴ κοινὴ πτότων ἐγίνε-
 το, ὁμολοῦντα καὶ αὐτοὶς ἐπ' ἡριστῶν, δέχε' ἡμῶν τὴν βασιλείαν. ἐν τῇ δ' ὅ-
 αφνης ἀποκηφθεὶς ἐν τῇ τῶν, καὶ ἤν' τραυιωτῶν λιμῶ φτερομῶν, κατέ-
 λυσεν ὅτι στωγήκασι τὸν πόλεμον. αἱ στωγήκασι δέ, παρὲς μὲν τὴν δόξαν ῥωμαίων
 ἡσδμ ἀπορεπείς. παρὲς δ' ἡ καὶ ὅν' ἀναγκάσι. ἡμιώτεις γὰρ τοῖς σὺρξες τῆς δρ-
 χῆς, καὶ τῶν δούδ' τοῖς πέρασιν τὴν ἐν μεσοποταμίᾳ νίσκον πόλιν, ὁξήλαυνον
 ἐκείνην. τούτων διαγῆγθεντων, χειριστὸς μὲν ἀνερρώωνωτο τελευτῶν. ὁ τρα-
 υιωτὸν δὲ σύμπαν, τ' ἀφύρακτον αὐτῶν θερμότητι διεμέμφοντο. καὶ τὴν ἀπὸ
 τῆς ἡμίας τῶν ὁρων εἰς αὐτὸν ἀνέφερον, ὅτι ἔποδ' αὐτὸν μέρους πέρσους ἀπατήτεις, (αἱ
 σιτηριώτα δὲ τῶν ποταμῶν πλοῖα κατέκαυσεν, δὲ καὶ λιμῶν πείρεται ὁ τρα-
 υῖος. ὅτε δὲ καὶ ὁ Γοφιστὴς λιβαῖος θρυῶν ἐπὶ ἰουλιανῶ σκώεταπεν, ὃν ἰουλιανὸν
 ἡσδμ ὅτι παφίον ἐγραψεν. ἐν δ' ἡ λάρω, πτότα γὰρ δὲν κατ' αὐτὸν ἐγκωμιασι-
 κῶς διεξῆλθε, μνημονύσας καὶ τῶν βιβλίων, ὃν καὶ χειριστῶν ἰουλιανὸς (ῥω-
 ῆκε, ὅς ὡς εἶπεν αὐτοῖς γῆντα καὶ φλυάφον ἀποδείξας τὰς χειριστῶν βίβλους.
 εἰ μὲν οὐδ' αὖ δὴ αὖ ἐβασίλευς ὁ Γοφιστὴς ἐν ἐκωμιάσει, ἡσυχῶς δὲ ὅτι αὖ ἐχ-
 ῶν τῆς ἰσορίας ἐβόδιζον. ὅτι δ' ὡς δὲν ὁ ρήτωρ τῇ μνήμῃ τῶν ἰουλιανῶν βί-
 βλίων ὅς χειριστῶν κατὰ πῶν, ἀφ' αὐτοῦ εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα πῶν τούτων
 παρμαρυνδῶν, παρὲς τὸν τῆς αὐτῶν τὰ ρήματα.

κγδ

Τοῦ χαμῶνος, φησὶ, τὰς νύκτας ἐκτείνοντες, ἐπὶ τῶν μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν βί-
 βλοις, αἱ δ' ἐκ παλαιότητος ἀνδραποῶν, τὸν δ' καὶ τοῦ πᾶντα ποιοῦσι, μάχη μα-
 χεῖ, καὶ ἡ ἐν γῶν ἰσχυρὴ γῆντα ἀποφῆνας, καὶ φλυάφον τὰ ἡμῶν, ὁ φῶτερος
 ἐν τοῖς αὐτοῖς δέδεται τῶν τυρίου γέροντος. ἡσυχῶς δὲ ὅτι ὁ τυρίος εἶν, καὶ δέχεται
 ἀνδραποῶν ὅτι ῥήτῃν ἀν' ἡσδμ ἡσδμ. αὐτὰ μὲν τὰ ρήματα τοῦ Γοφιστοῦ λιβαῖος.
 ἐγὼ δὲ σοφιστὴν μὲν δέξισον γῆντα φημι, ὅτι αὐτῶν τῶν ὡς εἰ μὴ εἶν ὁ βασιλεὺς
 ὁμόδοξος καὶ τὴν ἡσδμ, πτότα δὲ αὐτὸν ὅσα οἱ χειριστῶν λέγουσι, καὶ ὡς εἰ-
 κὸς, ὅτε σοφιστὴν ὄντα μεγαλύνει τὰ λεγόμενα. ἐπεὶ καὶ εἰς κωνσταντῖνον (ῥω-
 ῆκε, τὸν δὲ ἡσδμ, ὅτι αὐτῶν τῶν βίβλοις, τῶν χαμῶν τὰς νύ-
 κτας ἐκτείνοντες. ὁ δὲ ὅτι αὐτῶν τῶν σιμῶν, ὅτι ἔργον ἔτετο ἡσδμ γῆντα, ὡς ἔ-
 ῶς τοῖς Γοφιστῶν ποίειν ἐν τῇ τῶν νέων εἰσγῶν. πτότα γὰρ τὰς βίβλους ὅτι αὐτῶν, ὅτι
 δὲ ἐπέτετο. καὶ μάχη μαχεῖ, γῆντα, ὅτι ὡς φησὶ λιβαῖος, ἡ ἐν γῶν ἰσχυρὴ, δὴ αὖ
 ἀσθενεία τοῦ ἀνητοῖς, τὰ καλῶς αὐτοῖς ἡσδμ, ὡς φιλοσωπῆς διέσπε.
 πᾶς γὰρ ὁ μαχόμενος ἡνι, νῦν μὲν τῶν ῥῶν, νῦν δ' ὅτι αὐτῶν τῶν πτότα γῆντα,
 καὶ αὐτῶν τῶν τῶν παρὲς ὃν ἡ μάχη σκώεταπεν. καὶ ὁ ἀπερῶν ἔχων παρὲς ἡνι,
 πτότα ὡς πολέμιος οὐ μόνον τῶν ῥῶν, ἀλλὰ καὶ λέγειν ἡσδμ. καὶ τὰ αὐτῶν
 παρὲς τῶν φῶν, ὅτι παρὲς ὃν ἡ ἡσδμ τῶν ῥῶν φησὶ. ὅτι μὲν οὐδ' καὶ ἰου-
 λιανός, καὶ

λιανός, καὶ πορφύρεος, ἐν τύλειον καλὴν γέροντα, ἀμφω φιλοσκώπῃαι ἡσυχίαν, ὑποφύ-
 οίκεων λόγων ἕνεγκον. πορφύρεος μὲν γὰρ τῷ κορυφαμοτάτῳ τῷ φιλοσόφῳ
 θεοφύτῳ τὸν βίον διέστυρεν ἐν τῇ γεγραμμένῃ αὐτῷ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. καὶ τοιαῦ-
 τα πρὸς αὐτὸν γράψας κατέλειπε, οἷα δὲ μήτε μύητος, μήτε ἀνύτος οἱ γράψα-
 μένοι σωκράτει, εἰπεῖν ἐπεχείρησεν. θεοφύτῳ φησὶ, ὅτι ἦνσι θαυμαστὸν μὲν,
 ὅτι τε θεοφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη καὶ τὸ δῆλός ἐστιν ὅτι πλάτων ὁ θαυμαστός
 πρὸς αὐτοῖς φιλόσοφος, καὶ ξενοφάν, καὶ ὁ δῆλος τῷ φιλοσόφῳ θίασος, οὐ μόνον ὡς
 θεοφιλεῖς ἀμφοῖν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνδρῶν φρονεῖν νενομίμεται. ἰσχυρόν ἐστι τὸ
 πατέρᾳ ζῆλόν, ὅτι ἴδιον πάρος ἐστι τοῖς καὶ θρασυῖσι ἡγεῖται, πρὸς μὲν ἑαυτοῦ
 πρὸς αὐτὸν βασιλεῖς, καὶ ὅθεν τῷ φιλοσόφῳ μὲν φησὶ μένος, καὶ ὅτι μὲν φιλο-
 σκώπῃαι ἀμφω, εἰς ἑαυτῶν τὸ ἔλεγχον ἔχουσι. καὶ εἰ μοι πολλὰν ἢ δεινὰν λόγων,
 ἀλλὰ ἀπόρησιν αὐτὰ ἐστὶν ὅτι αὐτῶν τεκμηρίον αὐτὰ γρά-
 φω. οἷα δὲ πρὸς ἰουλιανόν, ὁ ναζιανζηνὸς γενηρέος εἰρηκε, τῷ αὐτῷ λόγων ἐπα-
 κουε. φησὶ γὰρ ἐν ᾧ δεινότερον λόγῳ πρὸς ἡμίαντα καὶ λέξιν ἔλαβε. Ταῦτα τοῖς μὲν
 δῆλοις ἢ πεῖρα πρὸς ἑστῆσε, καὶ ἡ διωρασία πρὸς λαλοῦσα πρὸς ἐξορίαν. ἐμοὶ δὲ
 πόρρωθεν ἔσπον ἡνὰ ἐωρεῖτο, εἰς οὗ ᾧ ἀνδρὶ σωεργόμην ἀντιώσιν. ἦλθε γὰρ
 καὶ καίσετο πρὸς τῷ καὶ ὡς ἀδελφῶν αὐτῶν νεωτεριάζειν, τὸν βασιλέα τοῦτο αὐτῷ
 πρὸς αὐτοῦ μένος. διττὸς δὲ αὐτῷ τὸ ἐπιδημίας ὁ λόγος, ὁ μὲν δὲ πρὸς πέτερος καὶ
 ἱστορίαν. ἦν ἡ δὲ καὶ τῷ ἐκείσε παιδολογίαν. ὅτι, ἀπορήσῃ τερος, καὶ ὅτι πολλοῖς
 γνώριμος, ὡς τοῖς ἐκείσε καὶ ἀπατεῖται πρὸς τῷ καὶ ἑαυτὸν συγγράμματα,
 οὐ πῶ πρὸς ἡσυχίαν ἐχούσης τὸ ἀσεβείας. ὅτε τοίνυν ὁ φαῦλος ἐγὼ, τῷ ἀνδρὶ εἰκα-
 σῆς οἶδα γινώσκον, καὶ τοῖς γὰρ οὐ τῷ δὲ πεφυκτότων πρὸς ταῦτα εἰς ὧν. ἀλλὰ ἐπὶ
 με μὲν μὲν ἢ τῷ ἡτοῖς ἀνωμαλία, καὶ ὅτι πρὸς τὸν ἐκείσε, εἰς μὲν μαρτυ-
 ρείας ὅς τις εἰκάσει κακῶς. ὅθεν γὰρ ἐδόκει μοι σημεῖον εἶναι γενητόν, ἀνχλῶ
 ἀπαρῆς, ὅ μοι, παλλόμενοι, καὶ ἀνακοπήμενοι, ὁφθαλμὸς σοβούμενος, καὶ πρὸς
 φερόμενος, καὶ μαρτυρῶν βλέπων, πόδες ἀσπασίμους, καὶ μετὰ κλάζοντες, μυκτῆρ,
 ὕβρις πλυνέων καὶ πρὸς φρόνησιν, πρὸς ὅπου γενημασίμοι καὶ ἀνχλῶ. ὅ αὐτῷ
 φρονιμῶν γινώσκον, ἀκρεατεῖς καὶ βροματώδεις. ἡ δὲ καὶ ἀνδρῶν, ὅ οὐ-
 δεινὸν λόγῳ. λόγος ἰσχυρόμενος, καὶ κοπιόμενος πρὸς μὲν. ἐρωτήσεως ἀπακτοῖ, καὶ ἀ-
 σπασίμοι. ἀποκρίσεως ὅθεν ἑαυτῶν ἀμείνους ἀνχλῶς ἐπεμβάμεν, καὶ ὅτι ἀ-
 σαπῆς, ὅθεν ἔλαβε πρὸς ἑαυτοῦ παιδολογίας. ἡ δὲ πᾶ καὶ ἑκαστον γράφοιμι. τοῖς
 τὸν πρὸς τῷ ἔργῳ ἐκαστάμεν, οἷς καὶ ὅτι ὡς ἔργῳ ἐγνώριμα. καὶ εἰ μοι πρὸς ἡσυχίαν
 ἡνὲς τῷ πρὸς αὐτὰ σπασίμων καὶ ἀκουσμάτων, οὐ χαλεπῶς ἀνὰ ἐμὴν τῶν οἷς
 ὅτι αὐτὰ ἐκαστάμεν, ἀλλὰ ἐφθελγέμεν οἷς κακὸν ἢ ῥωμῶν πρὸς φθ. καὶ
 πρὸς ἀνδρῶν, καὶ γινώσκον πρὸς ἀνδρῶν, ἐμὴν καὶ ἀνχλῶ. χρῆσθαι γὰρ
 ἢ τοιούτων πρὸς αὐτῶν πρὸς οἰκουμένην καὶ ὡς, καὶ τοιούτων ἀναφθαρτικῶν τερος,
 οἷς οὐ πῶ πρὸς τερος, πολλὰν μὲν ὅτι κλυσιμῶν ἀνχλῶν μὲν. πολλῶν ὅτι ἐμὴν
 σμῶν καὶ βροσμάτων γῆς ἐκασμάτων. εἰ δὲ καὶ ἀνδρῶν ἀπὸν θεοποι, καὶ θηριώ-
 δεις ἀλλοκότων τε καὶ ζωόντων φύσεως καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα καὶ τέλος ἀξίον
 ἡνὲς καὶ τῷ ἀπονοίας. τοιαῦτα μὲν γενηρέος πρὸς ἰουλιανόν διέξῃλθεν. ὅτι δὲ
 καὶ τῷ γενηρέων λόγος πολλοῖς ἀνδρῶν τερος, πρὸς ἀνχλῶ ἐπεχείρησεν, βιάσα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αυται, ἵνα μὴ τῶν ἱερῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν. ἅς δὲ ἐγὼ καὶ ἀλλοι οὐκ αὐτῶν
 τὰς ἐπισημασίας. καὶ δὲ ἀποστόλων ἀεικήνης, καὶ πολλῶν τῶν ἰουλιανῶν ἡρώων ἀ-
 νώτερος ὢν, τὰ δοκιμῶν παρὰ τῶν τοῦ ἐντυγχάνοντος τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀνθυ-
 πενεγκῶν ἐαυτῶν, καὶ ἐρμηνεύσας τὰς τῶν ἀγνωμονοῦντων σοφιστικὰς ἀρεσιλογίας
 ἀπέκλυσεν. οἷς εἰ μὴ περὶ ἑργῶν ἐντελεχθήσιν ἰουλιανὸς καὶ πορφύριος, ἀγνω-
 μόνως τὴν αὐτὴν ἐδέξαντο, παρὶς δὲ ἦς ἕτερος ἵνα τοῖς λόγοις ἔτρεψεν, καὶ οὐκ
 αὖ ἦς τὰ σοφίσματα βλασφημία γραφῆν ἐπαπηνόησεν. ὅτι ὁ βασιλεὺς σκαλῶν
 ἐπετήδευσε καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ ἀπλουτέροις ποιούμιμος, οὐ μὴν καὶ τοῖς
 ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμῶν μόρφωσιν τῆς ἀληθείας ἔχοντες, ἐκείθεν διῶγον ἐστὶ. λαβὼν
 γὰρ τὰ ῥήματα ὅσα γραφὰς ἔνεκεν οἰκονομικῶς ἐπὶ τῷ θεῷ, ἀνδραγαθικώτερον τέ-
 ται, καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἐπισημασίας, τέλος ἐπιφέρει καὶ λέγειν τῷδε. τοῦτων τοί-
 νυν ἕκαστον εἰ μὴ λόγος ἐστὶν ἀπὸ ῥήτων ἔχων ἵνα θεωρεῖται, ὅπως ἐγὼ νεόμικτα,
 πολλὰς γέμουσιν οἱ λόγοι καὶ αὐτὴν βλασφημίας. ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ αὐ-
 τοῦ καὶ ἡμετέραν βιβλίῳ, αὐτῶς λέξεσιν εἴρηκε. καὶ ἐν ταῖς λόγοις ὅτι αὐτὴν ὃν καὶ
 κυνισμοῦ ἐπέγραψεν, διδάσκων ὅπως δεῖ τοῖς ἱεροῦ πλάττειν μύθοις, φησὶ δεῖν
 κρύπτειν τὴν καὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων ἀληθειάν, λέγων αὐτοῖς ῥήματα τῷδε. φιλοῦ
 γὰρ ἡ φύσις κρύπτειν. καὶ ὁ κεκρυμμένον ἵης τῶν θεῶν οὐσίας, οὐκ ἀνέχεσθαι γυ-
 μνοῖς ἦς ἀκαθάρτοις ἀκοῆς ῥίπτειν ῥήματα. φαίνεται δὲ ἀπὸ τούτων ὁ βασι-
 λεὺς ὑπονοεῖν ἔχειν καὶ τῶν θεῶν γραφῶν, ὡς εἴησεν λόγοι μυστικοί, ἀπὸ ῥήτων
 ἵνα θεωρεῖται ἔχοντες. ἀνδραγατεῖ δὲ ἐφ' οἷς, μὴ καὶ παρὶς τῶν αὐτῶν καὶ τοῖων
 ὑπονοεῖται ἔχοντες, καὶ κατὰ τὴν τῶν ἐν ἡμετέροις ἀπλουτέρων δεχομένων τὰ
 λόγια. οὐκ ἐδὲ τῷ τοσούτῳ κατὰ δρᾶμεν τῷ ἀπλότῳ τῶν πολλῶν, ὅτι ἐν τῷ
 πλῶσι δὲ ἐκείνοις, καὶ τῶν ἱερῶν γραμμῶν. ὅτι μισῶσαι καὶ ἀποστραφῆναι τὰ
 καλὰ αὐτῶν νοοῦμινα, ὅτι μὴ παρὶς αὐτῶν ἐνόησαν, ὡς αὐτοῖς ἐβούλετο. νυνὶ δὲ, ὡς
 εἴρηκε, τὰ αὐτὰ πορφύριον πέποιθεν. ἐκείνος μὲν γὰρ ἐν κατὰ τὴν παλαστήνης ὑ-
 πόθινων ἡμετέραν εἰληφώς, καὶ μὴ ἐνεγκῶν, τὴν ὁρμὴν ἐκ μάχης, τὴν μὴ
 ἡμετέραν ἀπέκλυσεν. μισθὸς γὰρ τῷ ἱυπηνόησαν αὐτῶν, εἰς τὸ βλασφημῆσαι καὶ ἡμε-
 τεράων γραφῶν ὅτι ἐπέστ, ὡς αὐτῶν ἀσέβειος ὁ παμφίλου ὅτι ἐλέγχον, ἀνδραγαθ-
 σας τοῖς λόγοις αὐτῶν. ὁ γὰρ βασιλεὺς καὶ τοῖς ἰδιώταις ὑπεροπικῶς καὶ ἡμετέ-
 ρων ἐγκλησας, ἐκ τῶν αὐτῶν παρὶς, ἦς τὴν πορφύριον βλασφημίαν ἀπέκλυσεν. ἀμ-
 φότεροι οὐκ ἐκείνως δυσεβήσαντες, ἐν γνώσει ἀμφοτέρων τῶν ἐπισημασιῶν ἔχοντες. ἐ-
 πειδὲ γὰρ καὶ ὁ Ὀφιστὴς λιβαῖος ἐπιχρᾶσθαι, τὸν ἐκ παλαστήνης φησὶν ἀνδρα-
 γάγον, θεὸν τε καὶ θεοῦ παῖδα ποιοῦσιν ἐκλήθησθαι μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτοῖς ἐπὶ τέλει
 αὐτῶν λόγου, τὸν ἰουλιανὸν ἀπετέωσε. τὸ γὰρ κατὰ τὸν φησὶ ἀγῶνα ἵης τελευτῆς,
 μικροῦ κατέκλυσεν, ὡς θεοῦ κατὰ φύσιν δόμον. εἶπα κατὰ τὸν μικρὸν ὑποβάς, ὅ
 δαμόνων μὲν, φησὶ, ὅφιν, δαμόνων γὰρ μαθητὰς, δαμόνων γὰρ περὶ ἐκείνους, εἰ καὶ
 αὐτοῖς δῆλος ἐνός, ἀλλ' οὐκ ἔτι ὁ μωνυμία τοῦ χείρους μὴ ἐκκλίνας. ταῦτα
 ἐδόξε λέγειν, ἀ καὶ οἱ ἡμετέροις ὁρμῶντες λέγουσιν. εἰ οὐκ ἐπαύων ἐφερόντως, ἐ-
 δὲ φυγεῖν τὴν ὁμωνυμίαν, ὡς καὶ ἐφυγε καὶ ἕτερον λέγειν, δι' οὗ λοιδορηθεῖς, τῶν
 ἐαυτῶν λόγων ὅτι ἐκείνους. ὅπως μὲν οὐκ ἔτι ἡμετέροις ἀνδραγαθὸς θεολογεῖται, ὅπως
 ὁ μὲν φανερόν ἀνδραγαθὸς, ὁ δὲ ἀφανὲς θεός, ὅπως τὴν ἀληθῆ ἀμφοτέρων ἐστὶν, ἡμετέ-
 ρων

αὐτῶν μὲν οἱ θεοὶ λόγοι ἐπίσαντο. ἡγούμενος δὲ παρὰ τὸ πειθεῖσθαι, (ἐπιέναι δὲ διώαν).
 καὶ γὰρ λόγιον ἐστὶ τὸ λέγειν, οὐκ ἐὰν μὴ πεισέσθῃς, καὶ οὐ μὴ σιωπῇς. διὸ οὐκ ἀγρύ-
 νοντο, πολλοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀποθεώσαντες, καὶ εἰς τὸ γὰρ καὶ χρηστοὺς τὸ εἶπον, ἢ δι-
 καίους, ἢ ὑπερβόλους ἀνθρώπους, ἀδίκους, μέγα δὲ δουλομανοὺς, ἢ ἀρχαίους φημι
 καὶ δεινούς, ἐς ἀσκητικοὺς καὶ ὧν σιωπῶντες ἐν τοῖς αὐτοῖς λόγοις ὁμνῶν λιβαῖος
 οὐκ ἀγρύνη. ὧν τοὺς ἀρετικὸς ἐς θυλοὺς ἔρωτας εἰ ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦς μίμης, μικρὸς
 ἡμῖν ἔσται ὁ τὸ πρὸς ἐκείνου λόγος. ἀρετὴ δὲ τοῖς ταῦτα γινώσκοντες ἐπέχουσιν
 ὁ ἀρετικὸς πέπλος, καὶ δεινὸς σέφανος, καὶ ῥήγνυς ὁ πολυμήμων, καὶ τῶν ποιητῶν
 τὸ πλῆθος, οἱ ποιεῖ αὐτὴν ῥαψῶδες, ἡγούμενος ὅτι καὶ φιλόστοργος παρὰ πᾶσι τὸ ἡγ-
 νων θεολογίας δεικνύουσιν. οὐκ δὲ ἴδιον ἡγούμενος τὸ ἀνθρώπου ἀνθρώπους ἀποθεῶν
 ἀρετὴς ὀλίγων ὑπομνησθῆναι. ἐσθλοὺς μὲν γὰρ συμφορὰς περὶ αὐτοὺς ἐδόθη χρη-
 σιμὸς, ὅπως δὲ τὸ φρύγιον ἀπὸ τῆς ἰερῆς τῆς μανικῆς ἐν φρυγίᾳ τελευτῆς τερα-
 πείων. ἐχθρὸς δὲ ὁ χρησιμὸς ὧδε. ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦς, τὸν μέγα, ἀγνὸν ἀδωνιν, ὀλί-
 δωρον, ἀπὸ τῆς ἐρωτικῆς ἐαυτὸν ἀποκόψας, τὸ ἀδωνιν, καὶ δεινὸν ἐπὶ φησι.
 καὶ ὁ μαχεδόνων βασιλεὺς ἀνέξασθαι τὸν ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦς, οἱ ἀμφικύονες ἀνέ-
 ξασθαι ἐχθρὸν, καὶ ἀνέξασθαι τὸν πύθια. ταῦτα δὲ Ζεὺς θεὸς ὑπάτων, καὶ ἀνέξασθαι τὸν
 ἰσχυρὸν καὶ μαχόμενον ἐν σώματι κρυπτόν ἀνέξασθαι. ὃν Ζεὺς ἀρίστως γινώσκει
 ἐσπεῖρεν, ἀνέξασθαι ἀνέξασθαι ἀνέξασθαι ἀνέξασθαι. ταῦτα τὸ ἐν πύθια δα-
 μόνιον ἐχρημάτισεν. ὁ καὶ αὐτὸς τοὺς διωκτάς κορυβεῖν ἐποίησε, καὶ τὸ τὸ μὲν ἴ-
 σως κορυβεῖν ἐποίησε. καὶ δὲ αὐτὸς τοὺς ὡς κλεομένης τὸν πύθια ἀποθεώσαν-
 τες, ἐχρησάντων αὐτῶν παῖδες. ὧς δὲ ἡρώων κλεομένης ἀνέξασθαι ἐν θυσιᾷ καὶ
 μάταια, ὡς μηκέτι ἀνέξασθαι. διὰ μὲν οὖν τὸν χρησιμὸν τὸν δὲ ἀνέξασθαι ὁ κύων,
 καὶ οἰνόμαχος ὁ φιλόσοφος κατέγνωσαν τὸ πύθια ἀπὸ τῆς. Κυβητικοί, τρισκαίδε-
 κατον θεὸν ἀδριανὸν ἀνέξασθαι. αὐτὸς τὸ ἀδριανὸς, ἀνέξασθαι τὸν ἐαυτοῦ ἐρωτῶν
 ἀνέξασθαι. καὶ ταῦτα ἡγούμενος καὶ φιλόστοργος οὐκ ὀνομάζει λιβαῖος. καὶ τοὺς
 χρηστοὺς καὶ τὸ μονόβιβλον ὁ ἀδριανὸς εἰς τὸν ἀνέξασθαι βίον ἐπέγραψεν, ἐπὶ τῇ
 μύθος οὐκ ἐγκύβητος, καὶ αὐτὸν ἀποθεῶν τὸ πορφυρεῖον. ἡγούμενος γὰρ, φησιν, ὁ τῷ
 εἰς εἰς παρὰ τῆς αὐτῆς τῆς βασιλέως βίβλια. ταῦτα μὲν οὖν, ἀπὸ τῆς
 ὁφιστοῦ λαοδρεῖ, ἐν τῇ πρὸς ἐκείνου αὐτῶν εἰρήσας. ἰδίας τὲ παρὰ τῆς αὐτῆς
 μύθα, παρὰ τῆς αὐτῆς μοι δοκῶ. ταῦτα δὲ λοιπὰ τὸ ἰσοπέδον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

Τοῦ δὲ βασιλέως ἰσοπέδον, ἀπὸ τῆς παρὰ τῆς ἀνέξασθαι, αὐτῆς ἀνέξασθαι καὶ
 ταῦτα ἐκκλησιῶν. οἱ τε παρὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησιῶν παρὰ τῆς αὐτῆς, ὡς
 παρὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησιῶν τῆς αὐτῆς τῆς αὐτῆς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ, ἐξ ἀρχῆς
 μὲν τῇ ὁμοιοσίᾳ τῆς αὐτῆς παρὰ τῆς αὐτῆς. τοῦτο δὲ πᾶσι εἰρηκῶς παρὰ τῆς αὐτῆς.
 ῥῶννοι μὲν δὲ γράμματα, τὸν τῆς ἀνέξασθαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνέξασθαι. οὐκ ἀνέξασθαι
 μὲν πᾶσι τελευτῶν ἰουλιανὸς, τὸ ἐκκλησιῶν τῆς ἀνέξασθαι ἐγκύβητος ἐγκύβητος.
 ὅτε δὲ πρὸς τῆς αὐτῆς γράμματα, ἡγούμενος, καὶ τὸ παρὰ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς
 ἀνέξασθαι. ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀνέξασθαι μὲν ἐξ ἀνέξασθαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς,
 ἀπὸ ἰουλιανὸς δὲ ἀνέξασθαι μὴ φάσας. πᾶσι καὶ ταῖς ἰσοπέδον
 ἡγούμενος πᾶσι ἀνέξασθαι. αὐτὸς δὲ ὡς ἀνέξασθαι καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. οἱ τε ἰσοπέδον, τοὺς
 ἀνέξασθαι ἀνέξασθαι, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γῆμα μέγα φέροντες. πέπλος δὲ αὐτῶν καὶ

ο δὲ αἵματος δημοσία γινόμενῃ μοχλοσμός, ὃ κατὰ πόλιν ὅτι ἐκλιανθὲ κατεχρήσατο.
 καὶ τὰ μύησις χρεῖσιν αὐτῶν ἐχ' ἡσύχαζεν. οἱ γὰρ παρ' ἐσθλούς τῶν δημοσίων παρ-
 ἑλθόντες ἐποίουν τὰ βασιλεῖ, πλὴν καὶ αὐτὸ καὶ τῶν νομιζομένων αὐτοῖς ἀντιπάλων
 καὶ ῥησίων ὑπερῆλιν νομιζόντες. καὶ παρ' αὐτοῖς μὲν οἱ μακεδονيانοὶ χρηματίζοντες,
 βιβλίων παρὰ φέρουσιν, ἀξιοῦντες ἐξωθεῖσθαι μὲν ὧν ἐκκλησιῶν τοῖς δὲ ἀπό-
 μοιον δογματίζοντας, αὐτοῖς δὲ ἀντεισάγειν. ἡσυχίαν δὲ οἱ δὲ βιβλίων καὶ δεή-
 σεων ἐπιδόντες, βασιλεὺς ὁ ἀγκύρας, σιλοδόντες, Ἰαροῦ. Φορβόνιος, πομπηίου πό-
 λεως· πασίνικος, ζιζών, λεόντιος, κομδών· καλλικράτης, κλαυδίου πόλεως· θεόφι-
 λος, κατὰ πόλιν. τούτων δὲ ἄλλος οὗ βασιλεῖς, ἀναποκρίτους αὐτοῖς ἀ-
 πέπεμψε. μόνον δὲ τούτῳ ἐφ' ἡγήσατο. ἐγὼ, ἔφη, φιλονεικίαν μισῶ. τοῖς δὲ τῇ ὁμοιοῦ
 παρὰ φέρουσιν, ἀναπῶ καὶ ἡμῶν. ταῦτα εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀγῶν δοθέντα, ὅν τινον
 ὧν φιλονεικίαν ἀφ' αὐτῶν ἐλάμβανεν. καὶ τούτῳ καὶ σιλοδόν τῷ βασιλεῖ ἐγένετο. καὶ
 γὰρ δὴ πτωχεύοντα καὶ οὗ καὶ ἀπὸ φιλονεικίας ἔστος ἡλέγχοντο, καὶ ὡς εἰσὶν
 αἰετὸς τοῖς κατὰ πόλιν ἀποκρίνοντες φανερώς ἐπέδρασαν. ὅτι γινόντες γὰρ ἐν
 ἀντιοχείᾳ τῆς συνείας, εἰς λόγους ἔρχοντο μὴ τίς, ὅς μικρὸν ἐμπαροῦσιν αὐτῶν χω-
 ριστοῖς, τὰ ὁμοιοῦ παρὰ φέρουσιν. τούτῳ δὲ ἐποίησαν, ὅτι ἡμῶν μόνον. ἀπὸ τῶν βα-
 σιλεῶς ἐώρων ἐκείνῳτε ἀφ' αὐτῶν. κοινῇ οὖν γνώμῃ βιβλίων σιλοῦσαντες, κατὰ
 μοχλοσμοῖς τὸ ὁμοιοῖον, καὶ πλὴν ἐν νικητῇ πίστιν κυρώσαντες, ὧν βασιλεῖ παρὰ φέρουσιν
 ζοῦσιν. ἐστὶ δὲ τὸ βιβλίων ἐν τοῖςδε.

Τῶν ἀποβεσάτων καὶ θεοφιλεσάτων δεσποτῇ ἡμῶν ἰοβιδμῶν καὶ ἡ ἀνθρώπων, ἡ
 ἡ ἐν ἀνθρώποις παρόντων ἐπιτοχῶν ἐν ἀνθρώπων ἐπὶ χερσίν.

[illegible]

τος, βότρων πέτρους, σίπων, πελάγους, λαοδικείας· ἀρεταῖδους, ἀνέου· πίων, ἀ-
δάνων· δειλαμυδρίωνος, τρεσβιέρου· βελιδνός, ζέματος· ἀθανάσιος, ἀκύν-
ρων, ἀφ' ὁρίτου, καὶ ἀπετίου τρεσβιέρων· εἰρηνίων, γάλης· πίων, ἀνέου· πα-
τείσιος, πάτρου δειλαμυδρίωνος τρεσβιέρου· ἀνατόλιος, βεργίων· θεόλιμος, ἀν-
βίων· λουκιδνός, ἀκύνων. Τούτῳ μὲν δὲ τὸ βιβλίον τῇ σίμω αὐτῇ τῇ συνωδῇ βί-
βλου γεγραμμένον ὁρίσκει. ὁ μὲντοι βασιλεὺς πρὸς τὸν εἶχε κορυφαίαν καὶ
πειρῶν, τῇ διεσώτων πλὴν φιλονεκίαν ἐκκόψαι φήσας, μηδενὶ ὀχληρὸς εἶναι ὁ-
πωσιῶν περὶ οὐδὲν ἔσεσθαι· ἀγαπήσθαι δὲ καὶ ὑποτιμήσθαι τοὺς ἀρχαίους τῇ ἐ-
νώσει τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἐξόντας. Ταῦτα δὲ οὕτως αὐτὸν πρὸς τὸν θεμίστιον φησὶν ὁ
φιλόσοφος. ὑπαλίκον γὰρ λόγον εἰς αὐτὸν διήλθον, θαυμάζει τὸν βασιλέα, ὡς τὸ ἐ-
φθῆναι θρησκείαν, ὡς ἐκείνου βούλον, νικησόμενα τῇ κορυφαίαν τοὺς ἑσπερίους καὶ
δειλαμυδρίωνος πόνου γηοίως, ἔφη ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ἀγουργίδα, οὐ θεὸν θεοπελοῦντας·
μηδὲ τε δειλαμυδρίων αὐτοὺς βίβλου, νῦν μὲν, ὅτι τὰδε νῦν δὲ, εἰς τὸνδε μὲν τὰ βίβ-
ματα μελαβόλοντες.

Οὕτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ὅτε πλὴν ὁρμῶν τῇ ἐρεχλείᾳ πρὸς αὐτοῦ μὲν
ἐπέχεν· ἡ τὰς δὲ τῆς ἀντιοχείας ἀναχωρήσας, τὴν ἱερὴν τε καὶ ταλαίων τῇ κλι-
κίας, ἐκείνῃ τῇ ἰουλιανῇ σῶμα ἔταψεν· καὶ πάλιν ὅτι τῇ κηδεῖα τῇ νόμιμα πληρώ-
σας, ὑπαλίκον τε ἀναγρῶν εἶαι· καὶ αὐτὸς ὅτι τῇ κωνσταντίνου πολὺν δειλαμυδρίων ἀπο-
δάξων, ἐν χωρίῳ τῇ τῇ γίνεσθαι, ὅτι πρὸς τὴν μίαν, δαδάσανα· μετὰ τὸν δὲ ὅτι
τούτῳ γαλατίας καὶ βιθυνίας· ἐνταὐτὰ καὶ θεμίστιος ὁ φιλόσοφος, μὲν εἰς ἀλλήλων συκκη-
νικῶν ἀπομνήσας, τὸν ὑπαλίκον ἐπ' αὐτῶν διεξῆλθε λόγον, ὃν ὑπερὶ τὸ ἐν κωνσταν-
τίνου πόλιν ὅτι τῇ πλὴν τοῖς ἐπεδείξασθαι. ἀλλ' ὁ τυχερὸς τῇ ῥωμῶν ἐπὶ πρὸς αὐτὸν,
τὰ τε δημοσίᾳ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτως ἀγαθὸν βασιλέως ἀτυχισόμενα,
εἰ μὴ ἀφ' ἑνὸς ὅτι τῇ μὲν ὁμοῦ θάνατος, τὸν τοιοῦτον ἀνδρα τῇ πρὸς αὐτὸν ἀφεί-
λετο· ἐν γὰρ τῇ πρὸς ἑνὸς τῇ χωρίῳ, καὶ μὲν ὡς τῇ τῇ ἐμφραξέως νοσήματι
συγχεῖς ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπαλίκῳ τῇ αὐτῇ, καὶ βαρωνιδνός· ὅτι αὐτῇ τῇ ἐπὶ α-
καδεκῇ τῇ φεβρουαρίου μηνός, βασιλεύσας μὲν ἐπὶ αὐτῇ, ζήσας ἐπὶ τῇ τῇ
κωνσταντίᾳ· ὡς ἐπὶ τῇ βίβλος γρόνον, ἐτῶν δύο, μὲν πέντε.

Τὰδε πρὸς τὸν τῇ τετάρτῃ βίβλος.

Οἱ ἰουλιανοὶ τελευτήσαντες, οὐδὲν ἐν τῇ ἀναγρῶν εἶσιν, ὅς δὲ κοινωνὸν τῇ βα- α'
σιλείᾳ λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν οὐδὲν τα, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐν τῇ μὲν ὁρμῶν δὲ, οὐδὲν δὲ ἀρεταῖδους.

Οἱ οὐδὲν ἐν τῇ μὲν τῇ ἐσπέρῃ μέρῃ γηομύου, οὐδὲν ἐν κωνσταντίνου πό- β'
λιν πρὸς τὸν τῇ μεκεδονιδνόν, καὶ αὐτῇ τῇ συνωδῇ γηομύου, ἐπὶ τῇ περὶ καὶ
ὅτι τῇ τῇ ὁμοῦ εἶσιν ἐπὶ τῇ.

Οἱ οὐδὲν ἐν τῇ κακῶς ποιουῶντος ἐν τῇ ἀνατολῇ τοὺς τῇ ὁμοῦ εἶσιν φεβρουαρίου, ἐν τῇ γ'
κωνσταντίνου πόλιν, τυχερὸς ἀνέστη πρὸς τὸν τῇ. ἐν τῇ τῇ αὐτῇ κακῶς καὶ σφισμός
ὅτι τῇ μὲν ὁμοῦ, καὶ θαλάσσης ἐπὶ τῇ τῇ, τῇ πολλὰς τῇ πόλεων ἐβλάβεν.

II.ii.

- Ν' Οἱ θορύβου οἶτος ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, οἱ δὲ βυβλίου ἐν τῇ λαμπράῃ συνθεσθῆσαντες μακεδονιδμοὶ, τὸ μὲν ἐν ἀντιοχείᾳ πίπτον αὐτῆς κρατυῶδες, τὸ ἐν ζευμύῳ ἀνθεμαίνοντο καὶ αὐτῆς τὸ ἀγκύου καὶ δίδου κατάρσιν βεβαροῦσιν.
- ε' Οἱ συμβολῆς ἡμομύης πρὸς πόλιν τὴν φρυγίας, τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆς τυραννίδος παροπτίου, παροπτία τῇ γραμματικῇ ἔχον τὴν τυραννίδα, αὐτὴν τε καὶ αὐτοὺς ἐξέ-
ναις ἡμωρίας ὑποβόλων, ἀνέλεον.
- στ' Οἱ μὲν πρὸς τῆς τυραννίδος ἀνάρσιν, πάλιν ὁ βασιλεὺς ὑπὸ ἀγκύῃ τοῖς τὴν στυγερῶν
ζευμύῳ, καὶ πρὸς τοῖς ζευμύῳ.
- ζ' Οἱ ἀνόμοιοι κυζίκου γένοντο ἐπίσκοπος, ἔχοντες τὴν μακεδονιδμὸν ἐκβόλων, ἐ-
πὶ τοῦ πόθεν ὥρμητο. καὶ οἱ ἀέλιου τῆς ἀέλου ὑπογραφεὶς ὡς, ἐκείνου
ἐξήλωσαν.
- η' Περὶ τῆς ἀρετῆς χρησμοῦ ἐν λίθῳ γεγραμμένῳ, ὅτε τὸ χαλκηδόνος τείχος ἐ-
λύετο, κατ' ὀργὴν τῆς βασιλείας οὐδένος.
- θ' Ὡς ὁ βασιλεὺς οὐδένος, καὶ ναυαπίδμοις ὁμοίως τοῖς ὀρθοδόξοις τὸ ὁμοῦσιον φρο-
νουῦντας ἡλθον.
- ι' Ὡς ὁ βασιλεὺς ὑδεντινιδμὸς ὁμῶνυμον αὐτῷ παῖδα γεγέννηκε, γεγραμμένον παρ-
τηρῶν τὴν βασιλείας αὐτῆς ἡδὴ γεγεννημένου.
- ια' Περὶ τῆς κατενεχθείσης οὐρανὸν ἐξαίσιον χαλκήνης, καὶ πρὸς τῇ ἐν βιθυνίᾳ καὶ ἡ-
σπόντων ἡμομύων σφισμῶν.
- ιβ' Ὡς οἱ τῆς μακεδονίδος φρονοῦντες ἀπὸ πρὸς τῆς βασιλείας αὐτοὺς εἶαν φρονοῦ-
μενοι, παρὸς λίβελλον τὸ ῥώμης ἐπίσκοπον ἀπὸ παρὸς δασάμμοι, τὸ ὁμοῦσιον
ἐξήλωσαν παρὸς τῆς.
- ιγ' Ὅπως ἀνόμοιοι δίδου καὶ ἄλλοι, ἀπὸ τῆς παρὸς αὐτὴν ἀέλου, καὶ οἱ αὐτοὶ
δὴ δίδου τῆς παρὸς ἐν ἀντιοχείᾳ ἡμομύης, ἀθανάσιος πάλιν φράσας καὶ
οἱ τῆς λαοὺ ἀπὸ τῆς παρὸς τῆς βασιλείας δεισας, ἀπὸ γραμμάτων τῆς
τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ παρὸς ἀνέλεον, αὐτῆς τὴν ἀθανάσιον κρατεῖν ἀδελφὴν πρὸς
ἐκκλησίαν ἐκβόλων.
- ιδ' Ὡς δίδου ἐν κωνσταντινουπόλει τελευτήσαντος, οἱ μὲν ζευμύῳ δημόφιλον· οἱ
ὀρθοδόξοι δὲ ἀνέλεον, διὸ ἀντιοχείᾳ τὴν ἀντιοχείας ἐκβόλων.
- ιε' Ὡς τοῦ βασιλέως ἀνέλεον καὶ ἀντιοχείᾳ ἐκβόλων, οἱ τῆς ζευμύῳ φρονοῦντες,
σφόδρα τοῖς τὸ ὁμοῦσιον κρατεῖντας ἐκβόλων.
- ισ' Περὶ τῆς ἐν πρὸς πλοῖον κατὰ καέντων ἀγίων παρὸς ἐκβόλων οὐδένος. καὶ
πρὸς τοῦ γεγενῆσθαι καὶ μὲν ἡμῶν ἐν τῇ φρυγίᾳ ἡμῶν.
- ιζ' Ὡς ὁ βασιλεὺς ἐν ἀντιοχείᾳ ἡμομύης, τοῖς τὸ ὁμοῦσιον φρονοῦντας ἐδίδωκε.
- ιη' Περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ ἡμομύων τὴν τε ὑπὸ τῆς οὐρανὸς, καὶ πρὸς τῆς τῆς πολιτῶν πρὸς
τῆς, καὶ πρὸς τῆς, ἐκ τῆς θεοφιλοῦς γυναικός.
- ιθ' Ὡς βασιλεὺς οὐδένος πολλοὺς ἀνέλε, φοιτῶντας ἔχοντας ἐν τῇ κατὰ τῆς οὐ-
ρανὸς, ἐκ τῆς νεκρομυτίας τοῦτο φημιθεΐας.
- κ' Περὶ τῆς ἀθανάσιου τελευτήσης, καὶ πρὸς τῆς παρὸς τῆς.
- κα' Ὡς ἀθανάσιου τελευτήσαντος, οἱ ζευμύῳ παρὸς τῆς βασιλείας ἀνέλεον, λου-
κίῳ ὡς

κίω ὡς ἔπειτα αὐτὸν παρέτερον χρεωτονηθέντι, τὰς ἐν ἀγέξανδρείᾳ παύσασθαι δόντες
ἐκκλησίας, τὴν πέτρην φυλακὴν παρέδωκε.

Ὡς πολλὰν κακίαν γυμνασίαν εἰς τὸν λαοῦ ἐν θρηνησμοῖς, σαβίνος ὁ μακεδ- κβ'
ναιὸς συγγραφεύς, ὡς δὲ ἐν ἐμνημόνευσεν. πέτρης δὲ συγγραφεύς ἐμνήσθη, ὅς
καὶ φυγῶν παρὲς δαμάσκον τὴν ῥώμης ἀπεβίβη. οἱ δὲ ἄρφαροι ἐκ λούκιος, πολλὰ
κακὰ τοῖς ἐν ἐρήμῳ ἀγίοις μονάζουσιν ἐδείξαντο.

Περὶ τοῦ ἀγίου μονάζοντος ἀμμοῦ, καὶ ἑτέρων ἀγίων ἀνδρῶν κατὰ λόγους, ἐκ τῆς κγ'
ἀναρχίου συγγραφέως.

Περὶ τῶν ἁγιοποιούντων ἀγίων μοναχῶν, ὅπως ὁ θεὸς τῶν αὐτῶν θαυματοποιῇ, καὶ
πάντας παρὲς αὐτὸν ἐφύλασσε.

Περὶ διδύμου τῆς τυφλῆς.

Περὶ βασιλείου καὶ ἁγίου, καὶ γρηγορίου τῆς ναζιανζοῦ.

Περὶ γρηγορίου, τοῦ νεοκαταφάτος.

Περὶ ναυάρχου, καὶ τῶν ἁγίων ναυαγιστῶν. ὅς ὡς μετέτερε οἱ καὶ τῶν φρυγῶν ἐξ αὐ- κη'
τῶν οἰκιστῶν, τὴν τῆς πάσης ἐορτῆς, ὁμοίως τοῖς ἰουδαίοις.

Περὶ δαμάσου τῆς ῥώμης, ἐκ οὐροῦ, ὅπως δι' αὐτοῦ τὰς ἀρχαίας καὶ γαστρίδας ἐν ῥώ- κθ'
μῃ γυμνασίᾳ, φόνος πολλοὺς ἐπηκολούθησεν.

Ὡς ὁ μεδιολάνων ἐπισκόπος αὐξεντίου τελευτήσαντος, καὶ γαστρίδας ἐπὶ τῇ ἐκκλη- λ'
σίᾳ τοῦ μηδόντος χρεωτονηθέντος γυμνασίᾳ, ἀμβρόσιος ὁ τῶν ἁγίων ἐκτὸς, καὶ
ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ῥώμης καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῆς βασιλείας
οὐδὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πάντας παρὲς αὐτὸν ἐφύλασσε.

Περὶ τῆς τελευτήσαντος οὐδὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Περὶ θεμετίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅς ἐν τῇ παρὰ τὸν ἁγιοποιούντων ἐκτὸς ἀνδρῶν λβ'
ἐκτὸς, μικρὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐμετείασε θάνατον.

Ὅπως οἱ ἁγιοποιούντες, καὶ οὐδὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ὡς οἱ ἁγιοποιούντες ἐκτὸς βασιλείας καὶ τῆς βασιλείας, τῇ τῆς ῥώμης καὶ τῆς βασιλείας λδ'
ἐκτὸς, καὶ ὅς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρὲς αὐτὸν ἐφύλασσε, ὅπως ἁγιοποιούντες ἀπαρχίας καὶ τῆς ῥώ-
μης καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῆς βασιλείας.

Ὡς ὁ βασιλεὺς τῆς φρυγίας τῶν παρὲς ἁγιοποιούντων πολλοὺς, τὸν καὶ τῆς βασιλείας πό- λε'
λεμον ἀνέκεν.

Ὡς ἐκτὸς ἀναρχίου πτωχῶν τῇ πείρῃ γρηγορίου παρὰ τὸν ἁγιοποιούντων, μακρίας γυμνασίας αὐτῶν λς'
ἀρχαίας, μωσὴν ἵνα θεοσεβῇ καὶ πειρὸν μονάζοντα λαβόντες ἐπίσκοπον.

Ὡς ἀναρχίου πτωχῶν ἀνέκεν ἀπὸ ἀνισχίας, οἱ ἐν τῇ ἀναρχίᾳ παρὰ τὸν ἁγιοποιούντων ὁρδο- λς'
δοξοί, καὶ μάλιστα ἐν ἀγέξανδρείᾳ, τὸν λούκιον ἐκτὸς, αὐτοῖς ὡς πέτρῳ τὰς
ἐκκλησίας παρὰ τὸν ἀνέκεν, γαστρίδας δαμάσκον τῆς ἐκκλησίας παρὰ τὸν ῥώμης κα-
τωχρῶν.

Ὡς ὁ βασιλεὺς ὡς παρὰ τὸν ἁγιοποιούντων πόλιν, καὶ ὡς ὁ δῆμος ἀνέκεν τοῖς λη'
ἁγιοποιούντων καὶ τῶν ἀνισχίας, ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ βασιλείας καὶ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῖς ἐν ἀνισχίας πόλιν τῆς μακεδονίας, ὡς αὐτῶν ἀνισχίας, ἵστας μὲν ἐπὶ πεν-
τήκοντα, βασιλείας δὲ ἐπὶ τῆς πόλεως τοῖς δέκα.

Οὐδὲν βασιλέως ἰσίδου ἐν δαδασάνοις, ὡς ἔφη-
μι, τελευτήσαντος, τῇ αὐτῇ ὑπαλείᾳ, καὶ βαρ-
νιδου τῆς υἱοῦ αὐτῆς, τῇ ἐπὶ αὐτῆς δεκάτῃ τῇ φεβρου-
αρίου μηνὸς, οἱ γραβίται ἐκ τῆς γαλατῶν ἐβ-
δομάδῃ, ἃς νίκαιαν τὴν βιθυνίας ὑγόντες, κοινῇ ψήφῳ,
ἐδυνάμην ἀνακηρύττειν βασιλέα, τῇ πέμπτῃ καὶ
ἐκείνῃ τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἐν τῇ αὐτῇ ὑ-
παλείᾳ, ὅς τις πόρνευσις μὲν ἔστι γένος, πόλεως κι-
μάχεως. Ἐξίεν ὁ γραβιτικὴν ἐλχέμεν βασιλεὺς, πολ-
λίαν ἐπεδείξατο τῇ τεχνικῇ ὅτις ἐκείνη. ἔπειτα καὶ μεγάλου ψυχῆς ὁ ἀνὴρ, καὶ αἰ-
τὴν πρὸς τῆς τύχης μείζων ἐφάνετο. ὡς οὐδὲν αὐτὸν ἀνέστησαν βασιλέα, ἀλλ' οὐδὲν ὅτι
πλὴν κωνσταντίνου πόλιν γένος, κοινῶν τῇ βασιλείᾳ παρεστραμμένῃ τῇ ἀδελ-
φὸν οὐδέντα, μὲν τελευτῶν ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἀνακηρύξεως. ἀλλ' ἀμφω μὲν ἡ-
σασιν χριστιανοί, διεφώνοντο μὲν πρὸς τὴν χριστιανισμὸν πίσι. οὐδὲν ἡνιανὸς μὲν
γὰρ πλὴν τῆς ἐν νικαίᾳ στυγερῆς ἐστὲν. οὐδὲν δὲ τῇ ἀρδανῇ δόγματι, ἐκ
παρρησίας μάλλον παρεστέρησε. πλὴν ὁ παρρησιαν ἐποίησε, ὅτι ἀπὸ δίδου
παρεστέρησε τὴν κωνσταντίνου πόλιν ἀρδανῆς ἀρδανῆς βεβαπείσθαι αὐτὸν. καὶ
ζῆλον μὲν εἶχον ἀμφω, πρὸς τὸν ἐκείνους ἐστὲν. ὡς δὲ ἔγωγε, πολὺ διεστήκει δὲ
λήλων, γένος βασιλεὺς. παρτέρων μὲν γὰρ ὅτι ἰουλιανὸς, ὅτε ὁ μὲν οὐδὲν ἡνιαν-
νὸς χιλιάρχος ἔστι, οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς οἰκείοις τῆς βασιλείας ἐστραμμένο, ὅς εἶχον ἐ-
κείνους ζῆλον, ἐπέδειξαν. γὰρ γὰρ ἀνακηρύξοντο, τῇ ζώνῃ τῆς γρατείας μάλλον
ἀφιέναι ἡρώων, ἢ ἀφιέναι τὸν χριστιανισμόν. ἀλλ' ὅτε μὲν ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς,
παρτέρους τοῖς ἀνδράσι τοῖς δημοσίοις εἰδώς, ἐστὲν τῇ γρατείας ἐκείνῃ, ὡς παρτέρους
ἰσίδου τὴν μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντα. ὕστερον δὲ βασιλεύσαντες, πρὸς μὲν τῇ τῇ
δημοσίᾳ παρτέρους ἐν ἀρχῇ παρτέρους ἀλλήλοις ὅντες ἐτύγχεον. πρὸς ὅ
τὴν χριστιανισμόν, ὡς ἔφημι, ἀφαινοῦντες, ὅτι ὁμοίᾳ ἔγωγε, καὶ τῇ χρι-
στιανισμὸν ἐκείνους. ἐδυνάμην, τοῖς μὲν γὰρ οἰκείοις στυγερῶς τοῖς δὲ ἀρ-
νίστοις οὐδαμῶς ἔστι ὁ χριστός. οὐδὲν δὲ ἀρδανὸς αὐξήσαντα παρεστέρησε, δὲ
να καὶ τῇ μὴ τοιαῦτα φρονουσίᾳ εἰργασάτο, ὡς παρτέρους ὁ τὴν ἰστορίας δηλώσει λό-
γος. καὶ δὴ τὴν χρόνον τὸν δὲ, τῆς μὲν ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας, παρεστέρησε λιβερέιος. ἐν
δὲ τῇ ἀγέστῃ ἀρδανῇ, τὴν μὲν ὁμοιοῦσι πίστεως, ἀθανάσιος τῆς δὲ ἀρδανῆς οὐσίης, λυ-
κιος, ὃν μὲν γὰρ κατέστησαν οἱ ἀρδανῆς οὐσίης. τῇ δὲ καὶ πλὴν ἀνιόχῃ ἀρ-
ανῶν, ἡγεῖτο δὲ ζώιος. διήρηντο δὲ καὶ οἱ τοῦ ὁμοιοῦσι, τῇ μὲν γὰρ παυλίῳ, ὡς
δὲ, μὲν γὰρ παρεστέρησαν. τῇ δὲ πρὸς τῇ ἰεροπόλει, κύριλλος αὐτῆς ἐκείνους. ἐν
δὲ κωνσταντίνου πόλιν, δίδου μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνους, πλὴν ἀρδανῆς δὲ ἀν-
δάσκων. οἱ δὲ τοῦ ὁμοιοῦσι φρονήματα, ἐν μικρῇ οἰκίᾳ, τῇ στυγερῶς ἐ-
ποιούτω εἰδὼν τὴν πόλεως. τῆς δὲ μακεδονιανῆς ἀρδανῆς, ἐπὶ καὶ τῇ πόλιν ἐκεί-
νους τῇ δὲ κληρίων οἰκῶν, οἱ ἐν σελυκείᾳ διδάσκοντες τοῖς πρὸς ἀνάκτιον. ἐν τοι-
αύτῃ

αὐτὴ μὲν δὴ καὶ τὰς αὐτὰς, τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἴδιον.

Τῶν δὲ βασιλέων, οὐδὲν ἱκανὸς μὲν, τὰ ἐσπέρια μέρη τὰ χέως κατέλαβεν. 85
εἶχε γὰρ αὐτὸν ἡ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φρονήσις. οὐδὲν ἱκανὸν δὲ μικρὸν καὶ τὸ κων-
σταντίνου πόλιν ἐπιμείναντι, παρεστῆσιν ἡ πλῆθος τῶν ἐπισκόπων τῆς μακεδονια-
νῶν ἀρησκείας, ἐξαίρουσιν ἄλλω γνέσασθαι ἑνὸς δὲ, ἐπὶ δὲ ῥηθῶς τῆς πίστεως. ὁ
δὲ βασιλεὺς νομίσας ἑωαννέσῃ αὐτοῖς τοῖς πρὸ ἀγκύριον καὶ διδύξιον, γνέσασθαι
ἐπέτρεψε. καὶ οὗτοι μὲν συγκροτεῖν ἑνὸς δὲ ἐν τῇ λαμψάκῃ ἐσπευδον. οὐδὲν
δὲ ἡ τὰς, ἐπὶ τῷ συείας ἀνιόντων ὥρμησεν, ὑπορώμνος μὴ οἱ πέρας τὰ
γυρόμηνος ἐπὶ ἰοδιανῶν τριακοντούταις ἀπονδῶς πρὸς ἀγκύριον, τοῖς ῥωμῶν ὁ-
ρεῖς ἐπέλθοιεν. ἀλλὰ τὰ μὲν φρονήσις ἡσυχάσεν. αὐτοῖς δὲ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τὰς
μυρίας, καὶ τῶν ὁμοούσιον φρονουμένων, ἀσπονδὸν ἡγάρε πόλεμον. καὶ παυλῖνον
μὲν τὸν ἐπίσκοπον, δι' ὑποβόλῃς τοῦ ἀνδρὸς ἀλάβαν, ὁ δὲ καὶ ἐποίησεν.
μυρίαν δὲ, ἐξορία ἐξημίωσε. τοῖς δὲ ἀλλοῖς ὅσοι μὴ ἐβούλοντο ἀζώῳ κοινωνῆν, τῶν
μὲν ἐκκλησιαστικῶν ἐν ἀντιοχείᾳ ἐξηλαυνον. ἐξημίαις δὲ καὶ ἡμιμυρίαις ἀφ' ὁ-
ρεῖς ὑπέβηεν. λέγει δὲ, ὅτι καὶ πολλοὶ εἰς τὸν πρὸς ἀγκύριον ποταμὸν ὁρῶν-
τιν ἀπέπνιξεν.

Ταῦτα δὲ αὐτῶν καὶ τῶν συείων ποιουμένων, ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς κωνσταντίνου πό- 75
λεως, τρέφοντος πατριάρχου ὀνόματι αὐτοῦ, ὅς πολλὴν συγκροτήσας ἐν βραχεὶ χρο-
νῷ δύναμιν, ὁρμῶν καὶ τοῦ βασιλέως ἐσπούδαζεν. τοῦτο ἀπαγγέλλων, εἰς ἀγωνίαν
μεγίστην τὸν βασιλεῖα κατέστησεν, ἡ τις αὐτῶν, καὶ τῶν καὶ τῶν διωκομένων ὁρμῶν,
πρὸς ὀλίγον ἐπέσχε. ὡς δὲ ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴ τέως ὠδυνῶτο, σφοδρὸς ἐπι-
γυρόμηνος, πολλὰς τῶν πόλεων ἐβλάψεν. ἡ τε θάλασσα τοῖς οἰκείοις ὁρεῖς ἐνήλα-
ξεν. ἐν ἡσυχίᾳ γὰρ τοῖς τοσούτοις ἐπέκλυσεν, ὡς τοῖς πρὸς βασιμοῖς τοῖς πλῆ-
θους. ἐτέρων δὲ τοῖς τοσούτοις ἀπέστη, ὡς ἐν ἐξῆς διρεθῶναι. καὶ τοῦτο ἐγγύς καὶ
τὸ πρὸς τῶν ὑπατείων ὧν δύο βασιλέων.

Τῶν δὲ γυρόμηνων, ὁ δὲ τετρα ἡσυχάζεν, οὐτε τὰ δημόσια παρὰ τὰς, 85
οὐτε μὲν τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν. οἱ μὲν δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως τῶν ἑνὸς δὲ συ-
κροτήσας αἰτήσαντες ἐν τῇ λαμψάκῃ, σέσωκον ἐν ὑπατείᾳ τῇ αὐτῇ. τοῦτο δὲ
ὡς ἐβδόμον ἔτος, ἀπὸ τῆς ἐν σελυκείᾳ γυρόμηνος ἑωρόδου. καὶ καὶ πάλιν τῶν ἐν
ἀντιοχείᾳ πῆσιν ἐπὶ βεβαίως ὁρμῶν, ἡ καὶ ἐν σελυκείᾳ ὑπερβαίνον, ἀναθεματί-
ζοισι τῶν ἐν ἑριμύῳ πρὸς τῶν πρὸς ὁμοδόξων ἐκτετατῆς πῆσιν. καὶ αὐτοῖς
ἡφίζοντο ὧν πρὸς ἀγκύριον καὶ διδύξιον, ὡς διχάως κατὰ τρεῖς τῶν. τοῦτο οὐ-
δὲν ἀνιόντων διδύξιος ὁ τὸ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος ἴχμεν. οὐ γὰρ αὐτῶν ἀ-
μύνασθαι τοῖς οἰκείοις δημόσιος σῖνεσθαι πόλεμος. δὲ καὶ οἱ πρὸς ἡδύ-
σιον τὸν κυζίκου ἐπίσκοπον ἐπικρατέσει, τοῖς πρὸς ὀλίγον ἐγγύς συγκροτή-
σαντες ὁ χρηματιστὴρ μακεδονίου δόγμα, μικρὸν τε ἐμπαροῦν καὶ ὁ ἐν τῇ καὶ
λαμψάκῃ σῖνῳ γυρόμηνον φανερώτερον. ταῦτα ἐν τῇ ἑνὸς δὲ αἰτήσαν
γνέσας τῶν πλεονάζον ἐν ἡσυχίᾳ τοῖς μακεδονianoῖς χρηματίζοντας. ἡ λαμ-
ψάκος γὰρ ἐν τῇ σελυκείᾳ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν. αὐτὴ μὲν οὐκ ἡ ἑωρόδος τοῖς
αὐτῶν ἐγγύς ἐν ὁδοῖς.

Τῇ δὲ ἐξῆς ὑπατείᾳ, ἡ τις ὡς γυρίαν καὶ δαγαλάφου, τὰ τῶν πόλεμον ἐ- 85

II.iii.

πέτετο. ὡς γὰρ ὁ τύραννος παρόπιος ἀπὸ τῆς κωνσταντίνου πόλεως ὁρμηθεὶς, ἔρρι-
μος ἐὼν ἐπιτραπίδην ἐν βασιλῆϊ, πυθόμενος ὁ οὐδὲν, φθάσει ἐκ τῆς ἀντιοχείας ἐ-
λάσας, καὶ συμβαλεῖς ἐν παροπτίῳ πρὸς πόλιν τῆς φρυγίας, ἣ παρ' ἑνὶ μίαν να-
κώλῃα. καὶ τὸ μὲν παρόπιον μάχην, ἠτήθη. μετ' οὐ πολὺ δὲ, ζωρήσας εἶχε τὸ
παρόπιον, ἀνγλῶνος καὶ γομῶν τὴν ἐραλῆγαν παρὰ δὲ δωκότων αὐτῶν οὐ καὶ ξέναις
ἡμωείας ὑπέσκηεν. τοῖς μὲν παρὰ δόξας, ὑπὲρ δὲ τῶν τοῖς ὅρκους οὐκ αὐτοῖς ὁμωμό-
κει, ὁρίοσι διχῶν, ἀπέκλινε. τοῦ δὲ τυράννου δύο δένδρων καμφθέντων, γὰρ νια-
ζόντων ἀλλήλοις, ἐκείτερον σκῆψος ἐκδήσας, ἐπικαμφθέντων ἀφῆκεν ὁρθοῦσθαι.
ταῦτα δὲ ἀνεγέρθη, διέσπασε τὸν παρόπιον. καὶ οὕτως ὁ τύραννος διχόμοι-
ται, ἀπώλετο.

ΣΤ' Ο δὲ βασιλεὺς δι' ὅτι καὶ τότε παρὰ ξας, αὐτῶν καὶ τῶν χριστιανίζοντων θορύ-
βοις ἐκινῆ, πᾶσαν θρησκείαν ἀρξάμενος. μέγιστα δὲ αὐτὸν εἰς ὀργὴν
ἤγαγον καὶ τὴν πάλιν λαμψακὸν ἡγομένην ἑλθόντος, οὐ μόνον οὐ καὶ τοῖς ἀρξάμενοις ἀ-
πεκλήρυξεν ἐπισκόποις, ἀλλ' οὐ καὶ πάλιν ἐν ἑρμιόῳ τῆς πίστεως ἀρετὴν μάχισεν
ἐκείσιν. ἡγομένης οὐκ ἐν νικομηδείᾳ τῆς βιθυνίας, μετὰ πέμπετον ἡγεῖται ἐ-
λάσειον τὸ κυζίκου ἐπίσκοπον. ὅτε δὲ τῇ μακεδονίῳ δόξῃ παρὰ σέκειτο μάλλον, ὡς
μοι καὶ παρὰ τὸν εἶρη. καὶ ἵστας οὐκ ὁ βασιλεὺς σὺν ἐδρίον ἐπίσκοπων τὸν ἀρξά-
μενος αἰρέσεως, σὺν ἡγεῖται τὸν ἡγεῖται τῇ πίστεϊ ἐκείνων ἰνὰ ἀνταρξῇ. ὁ δὲ, παρὰ τ-
ερον μὲν ἀπηνήγει. ἐξορίας δὲ αὐτῶν καὶ δημεύσεως ἀπειληθείσης, παρὰ δὲ τῆς ἡγο-
μένης, τῇ ἀρξάμῃ δόξῃ ἡγεῖται. σὺν ἡγεῖται δὲ αὐτῶν μετεμῆγετο, καὶ ἀρξά-
μενος πάλιν κύριον, ἐπὶ πᾶσι τῶν λαοῦ, τὸν εἶδον ἀπὸ δὲ ἑαυτοῦ, φάσκων πάλιν συγ-
καταστήσιν ἐκείνας, οὐ μὲν ἐκ παρὰ αἰρέσεως πεποιθῆσθαι, ζητεῖν ἵνα αὐτοῖς ἑτέρον
ἐπίσκοπον, δὲ αὐτῶν τῇ ἀνταρξῇ, τὸ οἰκεῖον δόγμα ἡγήσασθαι. κυζικηνοὶ δὲ φιλο-
σοφία τῇ παρὰ αὐτῶν, ὑπὸ ἑτέρῳ ἐπίσκοπῳ τῇ πείσῃ, οὐκ ἐβούλοντο, ὅτε μὲν
ἐτέρῳ τῆς ἐκκλησίας παρὰ χωρῇ. ἑμὲν μὲν οὐκ ἐπὶ αὐτῶν πατρίοι, μὴ μετὰ
ἡγεῖται δὲ τὸ οἰκείας αἰρέσεως.

ΣΤ' Ταῦτα ἀκούσας ὁ τὸ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος, παρὰ δὲ τῇ παρὰ τὸν
ἐπίσκοπον τῆς κυζίκου δυνάμιον, ὡς διὰ δυνάμιον δεινότητι λόγων, παρὰ ἑαυτὸν
ἡγεῖται ταῦτα πλῆθη. κατελθόντος δὲ τὸ δυνάμιον, παρὰ τῇ βασιλείᾳ ἐκεί-
λασεν ἐξωθέντος μὲν τὸν ἡγεῖται, ἐν θρονῷ δὲ τὸ δυνάμιον, οἶκον δὲ κτή-
ριον καὶ ἀσκήσεις, τῶν σπουδαγῶν ἐποίησάν τε. καὶ πάλιν δὲ σέβειον, τοῦ
εἰρήσθαι. παρὰ τὸ δυνάμιον, ἐκείνα λεκίον. δυνάμιος ὑπογραφεὶς γέγονε αἰετῶν,
τῶν ἐπικληθέντων αἰετῶν, οὐ καὶ ἀνώτερον πεποιθῆμεθα μνήμην. τῶν δὲ αὐτῶν,
τὸν ἐκείνου ὁφιστὸν ὅσον ἐξήλωσε. λεξείδοις τε χρυσοῦν, καὶ ποιῶν ἑαυτῶν σ-
φίσματα, οὐκ ἠδὲ ἀνέτε. ἐκ τούτων τελευθώσας, εἰς βασιλικὴν ἐξέπεσε, τὸ ἀ-
ρεῖον μὲν δόγμα ζητῶν καὶ πολλὰ δὲ τοῖς τὴν ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν, ὁλοκα-
θῶς μὲν ἔχων παρὰ τῇ ἱερᾷ ἀρχῇ, καὶ μὴ δὲ σιωπῇ αὐτῶν δυνάμιος. πο-
λύχρως καὶ δὲ τὸ λέγειν, καὶ τὰ αὐτῶν παρὰ τῶν αἰετῶν, καὶ μὴ δυνάμιος παρὰ τῇ
τῇ παρὰ τῶν σκῆψον, ὡς δὲ κηρύσσιν αὐτῶν οἱ ἐπὶ τῶν τοῖς, οὐκ ἐμπαροπύνησεν
εἰς πάλιν παρὰ τῶν ῥωμαίων τῇ ἀποστόλου ἐπιστολῇ. πολλοὶ γὰρ λόγοις εἰς αὐτῶν ἀν-
αλώσας, τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν λαβὼν οὐ δεδιώθη. ἐφάμην δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἄλλοι
οἱ φε-

ῥήτου, κωνσταντίνου παλῖτα πῦρε κάλῳ τὴν βασιλέα παῦσαι ἢ τοῖς τείχεσι κα-
 τάλῃσιν. συμπῦρε κάλῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ βιθυνίας παρόντες ἐν τῇ κωνσταντίνου πό-
 λει, νικομηθεῖς τε, ἐξ οἱ ἐνοικοῦντες πλὴν νίκων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεγοργῆς ὢν, μό-
 λης ῥῆν ἐδέχετο ἢ ἱκελευόντων πλὴν δέσπον. ἀφοσιούμενος ὅτι παρ' ὅρκου, ἅμα τε
 χυρὴν ἐκείλει, καὶ ἅμα πληροῦν τὰ χυρῶνα, ἐτέροις λίθοις, μακροῖς. καὶ νῦν ἐ-
 σθ' ἰδεῖν ἐν πῶσι τῶν τείχεσι μέρεσιν, ὅπως τοῖς μεγέσιν καὶ θαυμαστοῖς λίθοις, ἢ τό-
 τε γλυφῶν δ' ὅτε καὶ οἰκοδομὴ ὅπῃ κεί. τοῦτο καὶ πρὸς τοῖς χαλκηδόνων τεί-
 χεσι εἰρήσῃ μοι.

Θ) Ο μὲν βασιλεὺς τῷ δώκεν τοῖς τοῦ ὁμοιοῦτος φρονηματός, οὐκ ἐπαύε-
το. ἀλλ' ἐξήλαυνε μὲν αὐτοὺς Ἰῆς κωνσταντίνου πόλεως. ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ ναυαλι-
ανοὺς ὡς ὁμόφρονες, καὶ τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν κληθεῖναι ἐκβύβασε καὶ τὸν ἐπιτοχ-
πὸν αὐτῶν, δέσποια ζημιούῃ παρεσέταπτε, ἀγχιος ὄνομα αὐτῷ, ἀνὴρ ἤδη πάλαι
ἐκ τῆς κωνσταντίνου χρόνων, ὧν ἐκκλησιαὴν παρεσέταπτε, καὶ εἶον ἀποστολικὸν βιοῦς.
ἀνὸς πόδης γὰρ δόλου διήγε, καὶ ἐν χιτῶνι ἐκέχρητο, τὸ τοῦ διαβόλου φυλάττων
ρήτόν. ἐπέχε δὲ πλὴν καὶ ναυαλιανῶν τῷ βασιλέως ὀργῇ, ἀνὴρ διαβόλης, ἐν τω-
τῷ καὶ ἡγόμος, μὲν κινὰς τοῦνομα, ὅς πάλαι μὲν καὶ τὰ βασίλεια ἐπρατεύετο. τότε
ἦ καὶ παρῆντο καὶ τῷ ναυαλιανῶν ἐκκλησίας τυγχάνων, γραμματικοὺς λόγους,
ἀναστασίαν δὲ κέρωσιν τὰς τῷ βασιλέως θυγατέρας ἐδίδασκεν, ὧν ἐπανόματι
καὶ δημοσίᾳ λουβὰ ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει κατεσκευάσθησαν ὑπὸ οὐδέντος δει-
κνύσθαι. αἰδοῖ οὐδὲ τῇ παρὲς τὸν ἀνδρα, παρὲς ὀλίγον κληθεῖσθαι αἱ τῶν ναυαλιανῶν
ἐκκλησία, αὐτοὺς ὑποδείξας. οὐ μὲντοι ταραχῆς τὸ πρῶτον ἀφάνει ἐπιφερομέ-
νης, τελέως ἦσαν ὑπόθεσι. ἐμοσιούῃ γὰρ ὑπὸ αὐτῶν, οὐκ οὐκ ὁμόφρονες ἦσαν
παρὲς, καὶ ἐπεργον. τὰ μὲν οὐδὲ παρὲς τὸνδε τὸν χρόνον, οὐτω δέκετο. ἴστων δὲ, οὐκ ὁ μὲν
παρὲς τὸν Ἰουλιανὸν παρὰ πότον πόλεμος, ἐν ὑπατεῖα γερμανοῦ, καὶ διαλαχέφου
ἐργετο, παρὲς τὰ τελευτῶν τοῦ μαΐου μηνός. ὀλίγον δὲ ὑστερον τοῦδε τῷ πολέμῳ
καὶ τὸ αὐτὸν ὑπατεῖαν, οὐδενὲν ἰδιανῶς τῷ βασιλεῖ, ἐν τοῖς ἑσπερίοις μέρεσιν, ἐ-
τέθη ὑπὸς ὁμώνυμος αὐτῷ γερμανός γὰρ ἦδη παρὲς τὸνδε παρὲς τὸν βασιλέα αὐ-
τῷ γενήθητο.

Τῇ δὲ ἐξῆς ὑπατεία, ἥ τις ὡς λουκίου καὶ ἰοβιανοῦ, χρεωπλήρης κατενώθη
 χάλαζα ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει, τῇ δούτρεα. τοῦ ἰουλίου μινωός, λίθοις ἐμφορής-
 πλῶ δὲ χάλαζαν πολλοὶ ἔφασκον, καὶ μινῶν θεοῦ κατενώθηται, οἷα πολλοὺς τῶν
 ἱερωμάρτων ἀνδρῶν, ὅσοις οὐ βασιλεὺς ἐποίει, μὴ βασιλεῖς κοινῶν δὲ δόξισιν.
 ὁλίγον δὲ μὲν τὸνδε τὸ χρόνον καὶ τὸ αὐτὸ ὑπατείδου, ὁ δὲ γεννιανός οὐ βασιλεὺς τὸ ἦν
 γραβιανὸν βασιλέα κατέστησε, τῇ τελευτῇ καὶ εἰκάδι τὸ αὐτοῦ μινωός. τῇ δὲ ἐξῆς
 ὑπατεία, ἥ τις ὡς οὐδὲ γεννιανός τὸ δούτρεα, καὶ ὁ δὲ γεννιανός τὸ δούτρεα, σφισμοὺς πρὸς τὸ
 βιθυνίδου γυρόμην, ἵκσταν τὴν πόλιν κατέστρεψαν, τῇ ἐνδεκάτῃ τὸ μινωός οὐκωβρίου.
 τοῦτο ὡς δωδέκατον ἔτος, μὲν πλὴν νικομηδείας πᾶσι. ὁλίγον δὲ μὲν τὸνδε τὸ σφ-
 σμόν, καὶ ἡμῶν τῆς ῥήσασόντου τὰ πολλὰ μέρη, ὑπὸ τῆς ἐτέρου σφισμοῦ κατενώ-
 ρη. καὶ τούτων γινομένων, ὅσοι μία ἀλάβειρα οὐτε δὲ δόξισιν ὑπειστά τὸ τῶν ἀ-
 ρχιδρῶν ἐπίσχεπον, οὐτε μινῶν τὸν βασιλέα οὐδὲ γεννιανός. τοῦ γὰρ διώκειν τοὺς μὴ τὰ
 αὐτῶν φρονουῦσας ὅτι ἐπαύετο. τεκμήρια δὲ ἐδόκει εἶναι τὰ τῶν σφισμῶν τῆς
 τῶν ἐκ

τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱεραρχῶν. ἐγίνοντο οὖν, ὡς ἔφην, ἐξ ὁμοίων πολλοὶ τῶν ἱερωμένων ἀνδρῶν. μόνοι δὲ ἐκ τῶν θεοῦ παρονοίας δι' ὑπερβολῆς οὐδὲν ἀλάβαν οὐχ ὑπεβλήθησαν ἐξουσίας, βασιλῆος καὶ γρηγόριος. ὧν ὁ μὲν, καθάρτας ἦν ἐν κατωπαδικείᾳ ἐπίσκοπος ὡς γρηγόριος δὲ ναζιανζοῦ πόλεως ἀπὸ τῶν γαλιανιστῶν τῇ καθάρειᾳ. ὧς μὲν οὖν βασιλείου καὶ γρηγόριου, πατριῶντες ἐροῦμεν.

Τῶν δὲ φρονοούντων δὲ ὁμοούσιον σφοδρῶς τότε σέσωχα γέντων, αὐτῆς οἱ διώ-
 κοντες καὶ τῶν μακεδονικῶν ἐχώρησαν. οἱ δὲ, φόβῳ μᾶλλον καὶ βίᾳ φενοχωρούμε-
 νοι, καὶ πόλιν διεπαρεσβέοντο πρὸς ἀλλήλους, δηλοῦντες δεῖν δὲ ἀνάγκης καὶ ἀ-
 φάσθαι, ὅτι τὸν ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ὅτι λιβέριον τὸ ῥώμης ἐπίσκοπον, ἀ-
 παύσεσθαι τε πλὴν ἐκείνων πίστιν μᾶλλον, ἢ κοινωνεῖν τοῖς ὧς διδόντιον. πέμπου-
 σιν οὖν διδάσκειον τὸν ἐκ σεβαστείας, ὃς πολλὰ καὶ καθήρητο· σιβαδμόν, ἱεροῦ τὸ κι-
 λικίας, καὶ θεόφιλον κασαβόων· κιλικίας δὲ καὶ ἡδὲ πόλιν. ἐν τειλαμόνι μὴ δὲ α-
 κριδιῶν πρὸς λιβέριον ὧς πίστεως, ἀλλὰ κοινωνῆσαι τῇ ῥωμῶν ἐκκλησίᾳ,
 καὶ κυρῶσαι πλὴν τῶν ὁμοοῦσιον πίστιν. οὗτοι γραμμῶν τῶν ἐν σεβαστείᾳ ἀφ' α-
 γέντων ἐπιτομίζοντες, τὴν παλαιὰν ῥώμην κατέλαβον. καὶ τῶν βασιλέων μὲν ὧς
 ἐν τειλαμόνι. ὧς τὰς γαλλίας καὶ ἡγεμόν, σαυρομάτας ἐκ δὲ πολεμῶν. λιβερίῳ
 δὲ τὰς ἐπιστολὰς ἐγχειροῦσιν. ὁ δὲ αὐτοῖς πρὸς δεξιὰς οὐδαμῶς ἐβούλετο. τὸ
 γὰρ ἀφ' αὐτῶν μοίρας εἶναι, καὶ μὴ διῶσθαι δεξιῶν ὑπὸ ἡσ ἐκκλησίας ἔχειν,
 ὡς πλὴν ἐν νικαίᾳ πίστιν ἀπετήρητας. οἱ δὲ, ἀπεκρίναντο ἐκ μέγα μὲν ἀπεγνα-
 κέναι πλὴν ἀγῆσαν, καὶ ἡρῆσθαι μὲν ἡδὲ πρὸς τὴν ἀνομοίῳ πίστιν, ὁμοίον
 τε ὁμοιογενεῖν καὶ πᾶσι τὸν ὡς πατεῖ. μηδὲν τε ἀφ' αὐτῶν τὸ ὁμοοῦσιον
 δὲ ὁμοίον. αὐτὰ λέγοντας, λιβέριος ἐγγραφὸν πλὴν ὁμολογίαν γνώμης ἀπήτησεν.
 οἱ δὲ, αὐτὰ βιβλίον ὠρεξάν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ῥήματα τὰ καὶ νίκης ἐκδοθείσης πίστεως
 παρσεγέγραπτο. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς, ἀπὸ σμύρνης τὸ ἐν ἀσίᾳ, καὶ ἀπὸ πσι-
 δίας, ἰσαυρίας τε καὶ παμφυλίας, καὶ λυκίας, σὺν ὁδοῖς ποιησάμενοι ἐγγραψάν,
 ἐν ᾧ δὲ καὶ τὸ μήκος οὐ παρσεγέγραφα. τὸ μὲν τὸ βιβλίον, ὃ οἱ ὧς διδάσκειον παρ-
 σεψας λιβερίῳ ἐπέδωκε, ἐστὶ τὸδε.

Κυρίῳ ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶν λιβερίῳ, διδάσκει, θεόφιλος, σιβαδός, ἐν
 κυρίῳ χαίρειν.

- Διὰ τὰς τῶν ἀρετικῶν μωριώδους ὑπονοίας, οἱ οὐ παύοντες τὴν καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας σκαλῶδες ἐπιφρονεῖς, τοῦτου χάριν, πᾶσι ἀφορμὴν αὐτῶν ἀμαρτυ-
 ρίας, ὁμοιογενεῖν πλὴν ὧς τὸν γνησιώδη ἐν λαμψάκῳ, καὶ ἐν σμύρνῃ, καὶ ἐν
 ἑτέροις ἀφ' αὐτοῖς τοῖς ὁρθοδόξων ἐπισκόπων. ἡς ὧς τοῦ παρσεβείας ποιῶ-
 μενοι πρὸς πλὴν γρηγόριον, καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς τε, καὶ δυνάτοισ ἐπισκό-
 ποις γράμμα κομίζοντες τὴν καθολικὴν πίστιν κρατεῖν ἐφ' αὐτῶν, ἡτὶς ἐν τῇ ἀ-
 γῇ νικαίων σὺν ὁδοῖς, ὅτι τῶν μακαρίων κωνσταντίνου, ὑπὸ τειλακῶν δέκα καὶ
 ὀκτὼ ἐπισκόπων βεβαιώτερον, ἀκεραίᾳ καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἀσάστῳ ὡς νῦν καὶ δι-
 νεκῶς ἀφ' αὐτῶν, ἐν ᾧ δὲ ὁμοοῦσιον ἀγῶς καὶ ἀσέβως κείται ὑπεναντίως τῷ ὧς
 ἀφ' αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ἡμᾶς καὶ τὰς τῶν παρσεβημένων τὴν αὐτὴν πίστιν κεκρατη-
 κέναι, καὶ κρατεῖν, καὶ ἀγῶν τέλους φυλάσσειν, ἰδίᾳ χρεὶ ὁμολογησάμεν, καὶ ἀκρι-
 νοῦντες ἀφ' αὐτῶν, καὶ πλὴν ἀσέβῃ διδασκῶν αὐτῶν, ὧς τοῖς μαθητῶν αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς ὁμο-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

10 φρονας αὐτῶν, καὶ πᾶσιν αἰρεσιν σαβήνιου, παῖσιν πασιδμοῖς, μὲν κωνισαῖς, φωνια-
 11 νοῖς, μὲν κωνισαῖς, καὶ παῦλον τοῦ σαμοθεύως. ἔτι οὕτως τὸ διδασκῶν, καὶ πᾶσι
 12 τὰς τοὺς ὁμοφρονας αὐτῶν, καὶ πᾶσας τὰς αἰρέσεις, τὰς ἐναντιουμένης τῇ παρρη-
 13 μῳ ἀγία πίστες, ἥ τις ἀσεβείας καὶ κατωδικῶς ἔστω τῇ ἀγίῳ ἐξέτερι πατέρων
 14 ἐν νικήσῃ, ἀναθεματίζοντες ὡς αἰρέτως, καὶ πᾶσι ἐν ἐξομολογῶν σπουδῶν ἀναγνω-
 15 σθεῖσιν ἐκτεσιν, ὡς ὑπερῶς τῇ παρρημῶν τῆς αὐτῆς πίστεως τῇ ἀγίας ζωο-
 16 δου ἥτις ἐν νικήσῃ παρρημῶν. οἷς δὲ καὶ ἐπιτοκία ἔστω πεποιημένους ἐν κωνισαν-
 17 ῖνου πόλιν κομισθεῖσιν ἀπὸ νίκης ἥτις ἀνάγκης ὑπερβαλῶν. ἔστι δὲ ἡ πίστις ἡμῶν
 18 καὶ αὐτῶν ὡς παρρημῶν, ὡς καὶ πᾶσι παρρημῶν ποιούμενα, αὐτῇ. πιστεύοντες ὅτι ἐν
 19 θεόν, πατέρας, πατρὶς καὶ πατρὶς, πατρῶν καὶ ἀσθενῶν ποιητῶν, ἔτι ἐν
 20 μονογενῇ θεόν, κύριον ἰησοῦν χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γνηθῆντα ἐκ τοῦ πατρὸς,
 21 τοῦτέστιν ἐκ ἥτις οὐσίας τοῦ πατρὸς θεόν, ἐκ τοῦ φῶς, ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινόν, ἐκ
 22 τοῦ ἀληθινοῦ. γνηθῆντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐ-
 23 γένετο, τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γῆ. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν
 24 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, ἐκ τῆς γενέας, καὶ ἐκ τῆς γενέας παθόντα,
 25 καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς. καὶ ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας
 26 ἐκ νεκρῶν. καὶ εἰς τὸ πᾶν μακάριον. τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ποιεῖ ὅτε ἐκ τῶν, καὶ τῶν
 27 γνηθῆντων ἐκ τῶν, καὶ οὐκ ἐκ τῶν ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐκ ἐτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐ-
 28 σίας φάσκοντες εἶναι, ἢ ἑπὶ τὸν, ἢ ἀποικιστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τοῦτοίς ἀναθεματίζῃ ἡ
 29 κατωδικὴ καὶ ἀποδοκίμη ἐκκλησία τοῦ θεοῦ. ἐγὼ δὲ ἀνάστων ἐπὶ τὸν πόλεως
 30 σεβαστάς, καὶ θεοφίλους, ἐκ σαβανῶν, παρρημῶν σπουδῶν ἀμάρτανων, σμύρνης, καὶ τῇ
 31 λοιπῶν, αὐτῶν τὸ ὁμολογῶν χερσὶν ἡμῶν, καὶ οἰκείας παρρημῶν ἐξομολογῶν.
 32 εἰ δὲ τις μὴ πᾶσι ἐκτεσθεῖσιν παρρημῶν πίστες, καὶ ἡμῶν ἡτοι τῇ ἀποστασάν-
 33 των ἡμᾶς ἐγκλημάτι παρρημῶν ἐκτεσθεῖσιν ἐκτεσθεῖσιν μὴ γράμμι. ἥτις σὺς ἀγιοσεύης,
 34 παρρημῶν οἷς ἐκ τῶν δοκιμάσῃ ἡ σὺς ἀγιοσεύης, ὁρθοδόξους ἐπιστάτους ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ αὐ-
 35 τῶν μὴ ἡμῶν ἀφαιρέσει. καὶ εἴ τι ἐγκλημάτος ἐνεκεν συσταθῇ, εἰς τὸν αἵτιον
 36 ἐκδικηθῇ. οὕτω δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ παρρημῶν ἀσφαλιστάμμος ὁ λιβέριος, ὅς κοι-
 37 νωνίδου τε ἐδέξατο, καὶ αὐτὸς τὰ γράμματα δοῖς αὐτοῖς, ἀπέχυσεν.

Επιστολή λιβερίου τῆς ἐπισκόπου τῆς ῥωμῶων, πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς
μακεδονικῶν.

Τοῖς ἀγαπῆτοῖς ἀδελφοῖς, καὶ συλλειτουργοῖς, ὁρίω, κινεῖλλω, ὑπερεχίω, οὐρα-
 νίω, ἥρωνι, ἡπιδίω, μαξίμω, θίσεβίω, θίκαρπίω, εὐορτασίω, καὶ τοῖς ἐξ ἡς, τοῖς ἐν τῇ
 ἀνατολῇ ὀρθοδοξοῖς ἐπίσκοποις, λιθόεως ἐπίσκοπος ἰταλίας, καὶ οἱ κτ' πλὴν δύσιν
 ἐπίσκοποι, ἐν κύριω πατρὶτι χαίρην. Τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν χάριτι τῇ εἰρήνῃ,
 ἐ τ' ὁμονοίας ἡμῶν ἐκείνῃ ὑμέτεροι χάριτες, ὡς τ' πίστεως φωτὶ περιλαμπό-
 ρημοι ἀδελφοὶ ἀγαπῆτοί, τὰ ἀποδοθέντα ἡμῶν ἀπὸ τῆς τιμιωτάτης ἀδελφῶν ἐ
 πισχέπων, θίσαθίου, σιλβανού, ἐ θεοφίλου. καὶ τῶν μαχίσι, οὗ πλὴν ὑμέτερον
 γνώμην καὶ τὰ ὑμέτεροι φρονήματα συμφωνῶν ἐ στωαδῶν, πρὸς τε τ' ἐμὴν
 ἡσυχασίαν, καὶ τῇ ἐν ἰταλίᾳ, καὶ δουλικῶν παύτων διεβεβαιώσασθε, καὶ ἀπέδ-
 ξαν. καὶ τῶν πλὴν ἐτ' γνώσεσθαι τὴν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν πίστιν, ἥτις μέγιστος
 κτ' ἵνασαν σπουδῶν, ἀκεραία καὶ ἀσάλευτος διέμεινε. τῶν πλὴν τε αὐτοῖς ἐχθρῶ
 μολογῇ-

[illegible]

KK.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Φυλάξοι ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. Ὡς ἡμεῖς οἱ πατέρες ὑμῶν δεξάμενοι,
αὐτὸς ἐπὶ τῷ σικελῶν ὥρμησεν. ἐκείτε παρὰ τοὺς ἀσπίδας γυμνάς. Ὡς οὖν
σικελῶν ἐπιστάτων, ἐπὶ αὐτῶν τε τῶν τοῦ ὁμοιοῦ πύσιν ὁμολογήσαντες, καὶ
ἐν νικητὰς πύσιν κυρώσαντες, ὁμολογήσαντες καὶ περὶ ἐκείνων δεξάμενοι ἡμεῖς
ἐπαρῆμεν παρὰ τοῖς πέμψουσιν. οἱ δὲ τοῖς λιβερεῖοις ἐπιστάταις δεξάμενοι, δι-
επαρεσβόουντο καὶ πόλεις, καὶ τοῖς παρὰ τοὺς ὁμοιοῦ πύσιν, παρὰ τοὺς
μενοι σὺν ἡμεῖς ὁμοθυμαδὸν, εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ καὶ, ἐπὶ τῷ κυρῶσαι τὴν νικητὰς
πύσιν, καὶ ἡμεῖς πᾶσι μετὰ τοῖς καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐρεχθίαν. καὶ διήϊσας δὲ ὧς ἡμεῖς
ἐρεχθίαν, εἰ μὴ ὁ μέγιστος τε διωάμενος παρὰ τοὺς βασιλεῖς, διεκώλυσε, λέγων δὲ διδ-
ξιος ὁ τῷ Ἰωάννην παρὰ τοὺς ἡμεῖς, ὅς καὶ πλείων ἢ τῶν κηρυχθέντων ὧς
οὖν ἐξαφθίς, μείζονα καὶ τοῖς εἰργάσατο. Ὡς μὲν οὖν μακεδονianoὶ δι' ὧν
ἐπεμψαν παρὰ τοὺς ὁμοιοῦ πύσιν, κοινωμένης λιβερεῖοι, τῶν ἐν νικητὰς πύσιν ἐκύρωσεν, αὐ-
τὸς σαβῖνος ἐν τῇ σιναγωγῇ τῇ σιναγωγῇ ὁμολογήσεν.

Περὶ τῶν δὲ τοῦ χρόνου, δινόμιος διδδξίου χειρῶν, κατ' ἰδίαν τὰς σὺν-
αγωγὰς ἐποίησαν. ὅτι πολλὰ κίς αὐτὰ πρὸς καλῶς τοῦ δεξιῶν τὸν κατηχη-
τὴν εἰς αὐτὸν ἀέτιον, διδδξίος οὐχ' ὑπὸ κούσε. Ἰούτο δὲ, οὐχ' ἐκὼν ἐποίησεν. οὐ γὰρ ἡ
ἀείλου διδδξίον ἡτέτει, ὡς ἐπερὶ διδδξίον πεποίησαν. αὐτὴ ἡ ἀήτις τῆς διδδξίου, τὸν δι-
νόμιον χειρῶν πεποίηκε. Ἰούτα μὲν ἐν κωνσταντίνου πόλει, Ἰούτον τ' ἔβριον ἐ-
γύετο. καὶ δὲ τὸ ἀγέξανδραν, πρὸς τὰς ἀγέξανδραν ἀποδοῖν διδδξίου πεμψέν,
τὴν ἐκκλησίαν ἐπέταξε. ἀθανάσιος δὲ τὴν ἐκ τῶν πολλῶν ἀλγοῦν ὀρμὴν ὑ-
φορώμενος, δεδδικῶς τὸ μὴ τῶν γενητῶν ἀτόπων αὐτὸς τὴν ἀγέξανδραν, τέτα-
ρας ὁλοῦς μιλῶν, ἐν μητιμείῳ παρῶν ἀπέκρυπτεν εἰς αὐτὸν. ὅθεν δὲ ἀγέξανδραν τὴν αὐ-
τὸν ἀποισίαν ὁ λαὸς, πύθῃ, πρὸς αὐτὸν ἐσασίαζε, μαθὼν ὁ βασιλεὺς συγκα-
λῆν ἀγέξανδραν τὴν ἀγέξανδραν, ἀγέξανδραν ἐσθίμενον ἀδεαῖς κρατεῖν τῶν ἐκ-
κλησιῶν ἀθανάσιον. καὶ Ἰούτ' ἡ ἀήτις τὸ μὴ τὰς ἀγέξανδραν τὴν ἀγέξανδραν ἐκ-
κλησίαν, ἕως τῆς ἀθανασίου τελευτῆς. οὐ μὲν οὐκ μὲν τὴν τελευτὴν αὐτὴν, πάλιν
οἱ τῆς ἀθανασίου μέρεος τῶν ἐκκλησιῶν ἐκέρχτησαν, μικρῶν ὕστερον λέξομεν.

ιδὲς Τοιγαροῦν ὁ βασιλεὺς οὐδ' ἤσ, πάλιν ὅτι τ' αὐτοχρεῖαν ἀπεύδων, ἀπῆρεν ἀπὸ
τ' κωνσταντινου πόλεως. καὶ γινόμενος ἐν νικομηδείᾳ πόλιν τῆς βιθυνίας, ἐπεχέθη
κατ' αὐτ', δι' αἰτί' ἑαυτοῦ. δι' ὁδὸς οὖν οὗτος ὁ τῆς ἑρφάνης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος,
δι' ὅς μ' ἔτι πάλιν τοῦ βασιλέως ἔξοδον, τέλει τῆς βίου ἐχρήσατο, ἐν ὑπαλείᾳ οὐα-
λεντινιδμοῦ τ' πλείον, καὶ οὐδ' ἔτι τ' πλείον, δεκαεννέα ἐνιαυτοῖς, τ' ἐν κωνσταν-
τινου πόλιν ἐκκλησίας τ' θρόνον κατεσχέτως. δι' οἱ ἑρφάνοι εἰς τὴν ὑπόπιν αὐτῶν κα-
θίσωσι δημόφιλον. καὶ οὐδ' ἐν νομίσις δεδράχθαι, οἱ δ' ὁμοιοῦσι τ' ἑαυτῶν πῆ-
σεως, δι' ἀγρίον ἵνα παρθεδόντο. καὶ χρεῖται τοῦτον δι' ἀγρίου, ὁ πάλας ποιε-
ῖ ἐπίσκοπος ἀντιοχίας γεροντῶς, ὅς παρ' ἑσθ' ἡμῶν ἰουβιδμοῦ, τῆς δ' ἐξορίας ἀ-
νακέκλητο. ὅτε τ' κ' αὐτὸς εἰς τ' κωνσταντινου πόλιν, τῶν σπείζαται τ' ὁμοιοῦσι πῆ-
σεως. καὶ κατ' αὐτὸν λαοφάνων διέτριβεν.

Εἰς Τούτου δὲ γυμνασίου, αὐτῆς ἐξ ἑτέρων Σχολῆς ἀνεκίνουσι οἱ Σχολαῖοι ὅτι διω-
γμὸν κατ' αὐτῶν. εἰς γὰρ σιν οὐκ ἔβασιλέως τυχέως ἤρχετο τὰ γινόμενα. ὁ δὲ
ἐκ μέρους ἔμνη τις ἐκ τῆ πατριαρχῆς τῆς ὀχλῶν γυμνασίου φύσις ἀναβέβη πάλιν πρὸς

λ¹¹, 5pα-

λιν, τραυλιπικὴν χεῖρα ἐκ τῆς νικομηδείας, εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπεμψεν. ἐ-
 κέλευσέν τε ἐν ταυτῇ συληφθέντας, τὴν χερσὶν ὁσμήντα, καὶ τὸν χερσὶν ὁσμήντα, ἀλλὰ
 ἀναχορῶν ἐκείνους. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐν ταύτῃ τῇ θράκης πόλει περὶ ἐκεί-
 νου. ἀνδρείος δ' εἰς ἀλλὸν τόπον ἀπήλθον. τούτων οὕτω καὶ παλαιότερον, πλεονοί-
 οὐκ ἐκείνους καὶ ἀδραστηρίους, τοὺς δ' ἐκκλησιαστικὰς ἐβλαπτοῦν, τυπτοῦντες, καὶ
 ἐκείνους, καὶ ἀκρίτους δεσποτικῶς ποιοῦντες, χρήμασι ζημιωῦντες, πόντα ἀ-
 πλάως τὰ ἀνέχεσθαι παρὰ τοὺς κατ' αὐτῶν. ἀλλὰ μὴ φέροντες ὅτι τὸ δὲν δυνάμει
 τῆ βασιλείας ἤρξαντο, εἰπὼς διωκάντο μερικῶς γυνὴ ἀνεδυνάμει τῆς βίαις. ἀλλὰ τοῦ-
 το σκεψάμενοι, πολὺ τῆς ὑπὸ δόξης διήμῳ, οὐκ ἀδικοῦντες, τῶν δικαίων
 παρὰ δόξαν τυχεῖν.

Ὡς γὰρ ὅτι παλαιότερον ἀνδρες ἀγαθὰς, ἐκκλησιαστικοὺς τυχεροὺς ἐκείνους
 τοὺς, τὴν θρησκείαν ὄντας ὁδοῦντας, ὧν ἡγεμὸν οὐρανὸς, θεὸς δὲ, μὴ ἐδίδου, εἰς τὴν
 νικομήδειαν πᾶσι γινώσκοντο, καὶ ἰκεσίας ὥρεον τῷ βασιλεῖ, ἀναδιδάσκοντες τὴν βίαν,
 καὶ ὅσα ὑπέμεινον, παρὰ τοῦ βασιλέως ἡγεμὸς ὁ βασιλεὺς, τοσούτον ἐπέκρυψε τῆς ὀργῆς,
 ὅσον λαθραῖως μοδεῖται ἐκ τῆς χειρὸς συλλαβῆναι, καὶ θανάτῳ ζημιώσασθαι
 τοὺς ἀνδρας. ὁ δὲ ἔσπεος τὴν θανάτου τῆς ζωῆς. δὲ καὶ μνήμη παρὰ δόξῃ. δεδιώς ὁ
 ὑπερβύτης μὴ γὰρ ἐκ τῆς πλήθους ἀλλοτρίῳ ἀπομείνῃ ἐκ τῆς φανερώ φονδύων
 αὐτοῦ, πλάτῃ) εἰς ἐξορίας πέμπειν τοὺς ἀνδρας. τῶν δὲ, ἀνθρώπων καὶ ἀδελφῶν μέ-
 νων, ὁ ὑπερβύτης κελεύει πλοῖον ἐμπληθεῖν, ὥς ὅτι τὴν ἐξορίαν δύναιτο ἀπαγε-
 ῶν, ἐν τριτάτῳ τοῖς ναύταις, ἐπειδὴ καὶ μέσθ' ἡμῶν) τῆς πελάγους, ὑφ' αὐτῶν
 ὁ πλοῖον ἵνα ὅν τῶν τοῦτον ἀποθανόντες, μὴ ἐξωσι τοὺς κηδύοντες. ταῦτα
 ἐγίνοντο. καὶ ἀναγινώσκοντες καὶ μέσθ' ἡμῶν) τε ἀσκηνοῦντες πελάγους ἡγεμὸν, ποιοῦσι
 παρὰ τοῦτον, εἰς ἑτερόν τε πᾶσι τοῦτον ἀναγινώσκοντες ἀναγινώσκοντες, τὴν
 πλοῖον ὑφ' αὐτῶν. συμβαλὸν δὲ ἀνέμων πνεῖν ἀφηνιώτῃ σφοδρὸν, ἐξωθεῖται ἐ-
 πιπολὺ κακομῆναι ἢ ναῦς ὥς τε τῶν καὶ τὴν ὁρμῇ ποιεῖται. ἀφ' ἑκείνου δὲ
 ἀλλὰ τὴν ὁρμῇ, ὅτι παρὰ τοῦτον δακτύλῳ, καὶ καὶ τελέως ἐκ τῶν ἀνδράσιν ἀν-
 ἀναγινώσκοντες. τοῦτο δὲ ἀνέμων πνεῖν ἔλεγον γὰρ ἡγεμὸν πολλοί. λιμὸν γὰρ σκεπτοῦν ἐ-
 πισκεῖται ἡγεμὸν παρὰ τοῦτον ἐκ τῆς φρυγῶν ἐκ τῆς ἀναγινώσκοντες ἔχον παρὰ τοῦτον τὴν
 ρας ἀπορίσας τῶν ἐνοικοῦντων τοὺς πλείονας, καὶ καὶ ἀναγινώσκοντες ὅτι τε κωνσταν-
 τινούπολιν, καὶ ὅλας ἐκ τῆς χείρας. αἰ γὰρ δὴ κωνσταντινούπολις, καὶ ἀπείρα ἔφευγον
 πλὴν, τὰ πολλὰ ἀνέμῳ, ὅτι τε ἀναγινώσκοντες ἔχον τῶν πόντων ὅτι τε παρὰ τοῦτον
 τὴν παρὰ τοῦτον, καὶ ὅτι ὁ ἀναγινώσκοντες παρὰ τοῦτον, ἀφηνιώτῃ αὐτῇ, ὡς καὶ
 παρὰ τοῦτον, πᾶσι τῶν οἶτον.

Οὐδὲν δὲ ὁ βασιλεὺς, μικρὰ τῶν ἐκ τῆς λιμὸς ἡγεμὸν φροντισίας, ὅτι τὴν
 συρίας ἀντιόχῃαν παρὰ τοῦτον. ἀφ' ἑκείνου δὲ καὶ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ τοῖς μὴ παρὰ
 ἀνέμῳ. τελέων γὰρ ἀναγινώσκοντες τοὺς ὁμοῖον φροντισίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἡγεμὸν
 τῶν ἀναγινώσκοντες πόλεων, ὅτι ἡγεμὸν τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἀφηνιώτῃ κολαστικῶς ὑ-
 πέμεινον. ἀπώλλουσι πολλοὶ πλείους τῶν παρὰ τοῦτον, ἀφηνιώτῃ μὴ θανάτου πα-
 ρὰ τοῦτον, ἀφηνιώτῃ δὲ τῶν πλοῖων.

Λοκίον δὲ οἶα καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μεσοποταμίᾳ ἐγίνοντο. ἐν δὲ τῇδε τῇ πόλει
 θαμὰ δὲ ἀποστόλου μὴ τῶν οἶτον ὅτι λαμπερὸν καὶ παρὰ τοῦτον, σιωπεῖς τε ἐν αὐ-

πρὸς θενία πρὸς θεὸν εἶ) ποιεῖ. ταῦτα καὶ πολλὰ τοιαῦτα πρὸς τὸ γαμετῶν πρὸς
 θεὸν οὐδὲν διεξέχων, πείθῃ αὐτὸν ὅτι αὐτὰ πρὸς τὸ σωθῆναι, ἀποτάξαι ὅ
 βίω ταῖς κοσμητικαῖς καὶ ταῖς ἀμφοῖς τῆς ζωῆς καὶ θανάτου, ὅτι τὸ ὅρος τῆς καλου-
 μένης νικητικῆς χωροῦσιν. ἐκ τῆς βραχυῆς χρόνον καλῶς διαβῆναι, ἀσκητικῶν
 εἶχον κοινόν, ὅτι ἐχόντες ἀφ' ἑαυτῶν θηλάσας τε καὶ ἄρρενας· ἀλλὰ ὅτι ἐν τῇ τὸν
 ἀπόστολον ἐν χριστῷ. οὐ πολλοὶ δὲ πρὸς ἀδραμόντος καμνοῦ, ἵνα νεόφυτος καὶ ἀμ-
 αλῶτος, τοιάδε πρὸς τὸν ἀμμοῦν ἐλέξεν. οὐ παρέπον, ἔφη, ἀσκητικῇ σοι φρεσύν-
 νῳ, ὅτι ἐν τῷ τοσούτῳ οἰκῇ μαλὶ θηλάσας. δὲ εἰ δοκεῖ, ἰδίᾳ ἐκαστος τὸ ἀσκητικὸν ποιη-
 ῶμεθα. αὐταὶ πάλιν αἱ οὐκ ἦσαν ἡρεσκον ἀμφοτέρους. καὶ χωρὶς ἀνέκων ἀπ' ἀν-
 λων, οὕτω τὸ λοιπὸν τῆς βίου διώκουσιν, ἀπεχόμενοι οἴνου τε καὶ ἵαλου, μόνον τε
 ξηρὸν ἄρτον, καὶ αὐτὸν ποτὶ μὲν ὕδατος ἢ μέλιτος, ποτὶ δὲ ὕδατος, ἔστι δὲ καὶ
 ὕδατος πλείους ἐσθίουσιν. τοῦτο τῆς ἀμμοῦν πλὴν ψυχῆς μὲν θάνατον ἀμφοτέρων
 βίον, ὅτι ἀπὸ ἀνθρώπων ὁ κατ' αὐτὸν βιώσας ἀνθρώπος ἐθέλει, ὡς φησὶν ἐν
 ταῖς βίαις αὐτῶν, ὅτι τῆς ἀνδρείας ὅτι σκαπὸς ἀθανάσιος. ἐξήλωσεν οὖν τὸν βίον
 τῆς ἀμμοῦν πρὸς πολλοί. καὶ τῆς μέσης ἐπληρώθη τὸ νικητικὸν ὅρος, καὶ τὸ ἵος
 σκίτεως, ἐκ τοῦ πλήθους τῶν μοναχῶν. ὡν πρὸς τὸν βίον συλγὰς φησὶν, ἰδίᾳ ἐργῶν
 ὅτι ἐν τῷ ποσὶ σκίτεως. ἐπεὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνδρες θεοφιλεῖς, καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει δια-
 πορέψαντες, ἐκ ἀποστολικῶν βίων βιώσαντες, χρεώδη τέ τινα καὶ ἄλλα τοῦ ἀπομνη-
 μονεύεσθαι, ἐποίησάν τε καὶ ἐλέξαν, χρησίμων οἷμα ἐκ πολλῶν ὀλίγα ἐκαστα-
 μίξαι τῇ ἰσορείᾳ, πρὸς ὡς φησὶν τῶν ἐν τῷ χρόνῳ. λέγει τὸν ἀμμοῦν ὅτι
 γυμνὸν ἑαυτὸν μὴ ἐωρακέναι ποτὶ, λέγων ἀπορεπὲς εἶ) ταῖς μοναχῶν καὶ τῶν ἐαυ-
 τῶν γυμνὸν θεωρεῖν. καὶ ποτὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ποταμὸν βουλόμενος, ὡς πρὸς ἀποδύσα-
 σθαι. ἢ ἔτι τε ταῖς θεῶν ἡμέραις αὐτὰ πλὴν ἀφ' ἑαυτοῦ, μὴ ἐγκοπτομένη τὴν πρὸς
 θεὸν. ἐκ ἀγέλης μετέβηκεν εἰς τὸ πέρας τῆς ποταμοῦ. Δίδυμος δὲ ὁ μὴ μοναχὸς,
 ἐνενήκοντα ἔτη βιοῦν, ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ σπυρμένῳ ἀνθρώπῳ τὴν τελευτῆς. Ἀρσένιος
 δὲ ὁ τοῖς νέοις πλάσας ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τοῖς πρὸς τὸν φαντασάμενος, λέγων ὅτι ὁ
 νέος ἀφορισθεὶς, καὶ ἀφορητικῆς τῆς. ὁ δὲ πρὸς τὸν φαντασάμενος ὅτι ὁ ἀφορισμοῦ ὁ δὲ
 νῆς, ταχέως λαμβάνει πλὴν ἀφ' ἑαυτοῦ. Πάτερ, πρὸς πατρῶν ἡσυχίας. πυθόμενος δὲ ἵκναι
 διαβίῃ οὕτως ἐσθίει, οὐ βούλομαι, ἔφη, ὡς ἐργῶν ὅτι βρώματι χρῆσθαι, ἀλλ' ὡς
 πρὸς ἐργῶν. πρὸς δὲ ὅτι ἐν αὐτῷ ἐρωτήσας, ἀπεκρίνατο. ἵνα μὴ δὲ ἐν τῷ ἐ-
 σθίειν, φησὶν, ἡδονῆς φανταστικῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ψυχῆς. ἰσίδωρος ἔλεγε τεσσερακοσίων
 ἔτος ἐχόν, ἀφ' οὗ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν τῆς καὶ διαβίαν ἀμφοτέρων, μὴ δὲ ποτὶ τὸ συλγα-
 τῆς καὶ τῆς, μὴ τε ἐπιθυμία, μὴ τε θυμῷ. Παμβῶ δὲ ἀνδράμματος ὡν, πρὸς
 ἡλθε ἵνα ὅτι ταῖς διδαχτικαῖς μαλόν. ἀκούσας δὲ τὸν πρὸς τὸν εἶχον τοῦ λή-
 ψαλμοῦ τῆς λέγοντος, εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, ὅτι μὴ ἀμφοτέρων με ἐν γλώσ-
 ση μου. δολίερον ἀκούσας μὴ ἀνέχόμενος, ἀνέχρησεν, ἀρκείσθαι φησὶς τοῦτο
 ταῖς ἐν τῷ, ἐκ δὲ διωκτῶν ἐργῶν αὐτὸν ἐκμαθεῖν. ἐγκαλέσας τὸ τῆς πρὸς δε-
 δωκότος τὸν εἶχον, διαβίαν ἐξ αὐτῶν τοῦ πρὸς ἀδραμόντος τῆς χρόνον μὴ ἐωρακέναι αὐ-
 τὸν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τοῦ ψαλμοῦ τὸν εἶχον οὕτω ὅτι ἐργῶν ἐξέμαθον. μετὰ ταῦ-
 τα δὲ πολλοὶ ἐπιβιοῦντες χρόνους, πρὸς ἵνα τῶν γνωρίμων ἐρωτήσας εἰ τὸ εἶ-
 χον ἐξέμαθον, ἐν ὅλοις, ἔφη, ἐν νεαρχίᾳ ἐτεσι, μόλις αὐτὸν πρὸς τῆς ἐξέμα-
 θον. ὁ

[illegible]

KK.iii.

ἀναγνώσκοντες τῷ θεῷ. ἠρώτησέ με ὁ σάββος ὁ ἐκλογῆς, ὁ ἀγαπῶν ἡμῶν
 μακάριος, τί δὴ ποιεῖς μνηστικακοῦντες μὲν τοῖς ἀνδράποιοις, πλὴν μνημονόλογον
 διδάμιν ἡς ψυχῆς ἀφαιρίζοντο. δαίμοσι δὲ μνηστικακοῦντες, ἀβλαβῆς δὲ ἀμέ-
 νοις. καὶ μοῖ πορὸς πλὴν ἀποκρίσιν ἀπορήσαντες, καὶ πῶς ἀκαλοῦντες τὸν λόγον
 μαθεῖν, δίδωσι, φησὶν ἐκείνος, ὁ μὲν πορὸς πᾶντος, πῶς φύσιν ὁ δὲ δούτερον,
 καὶ φύσιν ὅτι τοῦ θυμοῦ, πῶς ἐκείνου κατ' αὐτὴν ἢ ἐκείνου μεσημβρί, ὅ ἀγῶ-
 πατεῖ μακαρίω, καὶ λίαν ἔστω ὁ δὲ φησὶν φλεβόμυθος, ἡρώω ὕδωρ πῆν. ὁ δὲ φη-
 σιν, ὅτι ἐκείνου σκιά. πολλοὶ γὰρ ὁδοιποροῦντες νύκτ' ἐκ πλεόντες, καὶ ταύτης ἐστὶ-
 ρῶν. εἶτα λόγους μου πορὸς αὐτὸν πορὸς ἐκείνου γυμνάζοντες, δάσκα, φησὶν, ὅ-
 τε κλον, ἐν ὅλοις εἰκοσιν ἔτεσιν, οὐτε ὅτι, ὅτε ὕδατος, οὐτε ὕπνου κόρον εἴληφα.
 τὸν μὲν γὰρ ὅτι μου ἡδίων ἐσθμῶ. ὁ δὲ ὕδωρ ἔπινον μέτεω. τοῖς ἡμέραις δὲ ἐ-
 μαιτὸν πῶς ἀνακλίνων, μικρόν τι τοῦ ὕπνου μέτεω ἀφῆρπαζον. Εὐμνύθη ἡνὶ
 τῷ μοναχῶν, θάνατος ὁ παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ, πορὸς τὸ ἀπαρτίειν, παῦσαι φησὶ βλα-
 σφημῶν. ὁ γὰρ ἐμὸς πατήρ ἀθανάτος ἐστίν. Εὐκλινέ τις τῷ ἀδελφῶν ἀναγῶν
 μόνον, καὶ τοῦτο πωλήσας, ἔδωκεν εἰς ἐξομῶν τοῖς πεινῶσιν, ἀξιον μνήμης ἐστὶ φησὶ.
 ἔα μὲν ρῆμα. αὐτὸν γὰρ, φησὶν, τὸν λόγον πεπώληκα τὸ λέγοντα, πώλησόν σε τὰ
 ὅτι ἡνὶ, καὶ δὲ πωλήσας. Εἰ δὲ τις πορὸς πλὴν ἀγαθῶν ἡνὶ, κατ' αὐτὸ ὁ
 βόρφοι, πέρδω ἡς λίμνης κειμένη ὁ καλουμένης μύρας. πορὸς αὐτῇ μο-
 ναχῆς, ἡς πῶς ἐκείνου τῷ γνωστῶν ὁ δοκιμώτατος, ὅς τις ἐπεφῆνατο πᾶσι τὰ
 πορὸς αὐτὸν ὅτι μοναχῶν, πορὸς αὐτῇ δι' αἰτίας πέντε, δὲ θεῶν, ἀγῶ-
 φύσιν, δι' ἔτος, δι' ἀνάγκην, δὲ ἔργον ἡρώων. ὁ δὲ αὐτὸς ἔχερε πάλιν, μίαν μὲν
 εἶ) τῇ φύσιν ὁ ὅτι πῶς. εἶδο πορὸς αὐτὸν ἐν τῷ διωδύμῳ τῇ ψυχῇ. καὶ γὰρ
 καὶ ὁ φῶς τὸ ἡλιακόν, ἀγῶματῶν μὲν, φησὶν, ὅτι. τοῖς δὲ δι' ὧν εἰς ἐκείνου θυεῖσι,
 ἡμῶν ἐκείνου πέφυκεν. ἀλλ' ὅς τις τῷ μοναχῶν, δὲ τοῦτο πορὸς αὐτῇ ἡδονῆς,
 εἶπεν, ἵνα τὰς τῷ θυμοῦ πορὸς αὐτῇ πορὸς αὐτῇ. οἶδα γὰρ αὐτὸν αἰετὶ μαχόμενον,
 ὅτι τῷ ἡδονῶν, καὶ ἐκείνου πορὸς αὐτῇ τῷ νοῦ, καὶ πλὴν ἡρώων ἀποδιώκοντα.
 ἔχερε δὲ τις ὅτι γερῶντων, ὅτι ἡ ἀγάπη πορὸς αὐτῇ βρωμῆ, ἡ ἡρώων τῇ
 ὅτι ἐκείνου. ὁ γὰρ αὐτὸς ὅτι οἶδα, φησὶν, εἰς ταῦτα δις ὅτι δαμῶντων ἀπαληθείς.
 ταῦτα μὲν ὁ ἀγῶν ἐν τῷ ὅτι πορὸς αὐτῇ πορὸς αὐτῇ, καὶ λέξιν ἀπε-
 μνημόνωσεν. ἐν τῷ ὅτι γνωστῶν αὐτῇ, ταῦτα φησὶ. τέσσαρες ὅτι, καὶ τὰς τεω-
 εῖας αὐτῇ, πορὸς αὐτῇ δικαίου γρηγορίου μεμαθήκα μὲν εἶ) φησὶν, καὶ ἀνδρείαν,
 ὅτι πορὸς αὐτῇ, καὶ δικαιοσύνην. καὶ φησὶν, μὲν ἔργον ἔχερε εἶ), ὁ πορὸς αὐτῇ
 νοερός καὶ ἀγῶν διωδύμῳ, δὲ τῷ λόγῳ. τοῦτο γὰρ ὅτι τῷ ὅτι δὲ πορὸς αὐτῇ
 ὅτι πορὸς αὐτῇ δέδωκεν. ἀνδρείας δὲ, ὁ ἐκείνου πορὸς αὐτῇ. καὶ πορὸς αὐτῇ, καὶ
 μὲν ἐκείνου εἰς τὰ μὲν ὅτι. ὁ δὲ πορὸς αὐτῇ πορὸς αὐτῇ δέχεται πορὸς αὐτῇ
 ματῇ, καὶ ἀπὸ τῇ τῇ ὅτι πορὸς αὐτῇ, ὁ πορὸς αὐτῇ ὅτι ἀπεκρίνατο εἶ). Δι-
 καιοσύνης ὅτι πάλιν, ὁ κατ' ἀξίαν ἐκείνου λόγον ἀποδιδόναι, τὰ μὲν πορὸς αὐτῇ
 παγῆναι. τὰ δὲ δι' αἰνιγματῶν σημήνουσιν. ἵνα δὲ καὶ φανερόν, πορὸς αὐτῇ
 φησὶν τῷ ἀπλουτέρῳ. Τῆς ἀγῶν ὁ ὅτι ὁ κατὰ δόξαν βασιλεὺς, πλὴν μὲν
 ἀπὸ ἀνδράποτων, φησὶν, ὅτι πορὸς αὐτῇ ἡρώων πορὸς αὐτῇ, καὶ γυμνασία
 πορὸς αὐτῇ. πλὴν ὅτι ἐκείνου γὰρ ἐκείνου ἐκείνου, δικαιοσύνη, καὶ ἀοργία καὶ ἐ-
 λεος. καὶ

θης ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ δούλῳ, ὅτι τὰ τὸ ἀργύριον μοναστήρια ἐχάριον. ὁ δὲ γραμμα-
 τὴς, σὺν πλήρῃ πολλῶν γραμματῶν, καὶ ὁ ἄριστος λοῦκιος, ὅσῳ γὰρ αὐτὸς ἀπεχέ-
 πετο, ἀλλὰ εἶφος ἀγίων ἀνδρῶν οὐδαμῶς οὐκ ἐζομύων, χεῖρνα τῶν γραμματῶν
 διεσφάλλετο. ὡς δὲ ὅτι τὸν ὅπον ἐγίνοντο, κατελάμβανον τοὺς ἀνδρας, τὰ σὺν-
 ῆν πορεύοντες, ἀνθρώπους, πᾶσι θεοπαύοντες, δαίμονας ἐξήκοντες. οἱ δὲ,
 μικρὰ τῶν θεοῦ θαυμάτων φρονήσαντες, ὅσῳ τὰς ζωήσεις διχαί, ἐν τοῖς ἀνέτη-
 ροις τοῖς σὺν ἐχάριον ὅτι τελέει. ἀλλὰ αὐτὸ καὶ τούτων ἐξέβλητον. καὶ ὅτι
 ὅτι τούτων μόνον ἐστὶν. ἀλλὰ ποιεῖν τοὺς ὁχλοὺς ἐκέρχοντο κατ' αὐτῶν.
 ταῦτα καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐώρακεναι, πρὶν ὧν καὶ πεπονημέναι φησὶν. ἀνενοῶν τε καὶ
 ἐπ' αὐτῶν, τὰ τὸ ἀποστόλου λεγόμενα. ἐν ἐπαύρῳ γὰρ, καὶ μαθήτων πεῖραν ἐλάμ-
 βανον, ἐγυμνάζοντο, ἐδεσμοῦντο, ἡμετέροις, ἐν φόνῳ μαχόμενοι ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀν-
 δρες περὶ ἐχάριον καὶ τὸ ἔρημον, ἐν μετὰ τῶν, ἐν ἀγίοις δέσμασιν, ὑπερβύμνοι,
 θλιβόμενοι, κακοχούμνοι, ὧν ὅτι αὐτὸς ὁ κόσμος, ἐπ' ἐρημίας πλανώμενοι,
 ὅρεσι, καὶ ἀσκηταῖς, καὶ ὅπως τὸ γῆς. καὶ ταῦτα μὴ ὑπερβύμνοι, ὡς τὸ τὸ πίστεως
 ἐπ' ὧν ἔργων, καὶ τῶν ἰαμάτων, ὅσα ἐν τῇ χερσὶν αὐτῶν ἢ τοῦ χερσὸς χεῖρ ἐργάζε-
 το. ἀλλ' ὡς ὅτι ἡ ἐξ ἡμετέρας πορεύοντα, ταῦτα παθεῖν τοὺς ἀνδρας σὺν ἐχάριον, κρῖν-
 τὸν ἡ πορεύοντα ἀνδρῶν, ἵνα δι' ὧν αὐτοὶ κακῶς ἐπαχον, ἐτερεῖ τὴν ἐν θεῷ σωτηρίαν
 δώρῳ. καὶ ὅτι ἡ ἀποστολὴς ἐδίδεκεν. ὡς οὐκ οἱ θαυμαστοὶ ἐκείνοι ἀνδρες, κρείττους
 τὸν πορεύοντα ἀνδρῶν ἐγίνοντο, ἀποκινήσας ὁ λοῦκιος γνώμῳ δίδωσι τὰς ἡ-
 γουμένων τοῦ γραμματικῶν τὰς μαθῶν. ὡς ὅτι τὸν πατέρα τῶν μονα-
 χῶν. αὐτοὶ δὲ ἡσυχίαν, ὁ ἀργύριος μακάριος, καὶ ὁ ἀνέστη δούλος, ὁ τούτου ἐπώνυ-
 μος. ἐξωρίζοντο οὐκ οἱ ἀνδρες εἰς νῆσον ἵνα, ἡ τις ὅσῳ ἐν τῇ χερσὶν αὐτῶν εἶχεν οἰ-
 κήσας. κατ' αὐτῶν τε τὸ νῆσον ἐπύχοντο, ὡς ἱερὸν, καὶ ἱερὸν ἐν αὐτῷ, ὡς πᾶν
 οἱ ἐκεί, ὅσα θεῷ ἐσέβοντο. ἡμετέροις δὲ τῶν θεοφιλῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ νήσῳ, πᾶσι μὴ
 τὰ ἐκεί, δαίμονα, ἐν θορύβῳ καὶ φόβῳ ἐγίνοντο. ζυνέβαινε δὲ κατ' αὐτοὺς, καὶ τοι-
 οῦτον ἡ πορεύοντα ἡμετέρας. ἡ τῶν ἱερέων θυγάτηρ ἀφῶν ὡς δαίμονος κείνου
 ἡμετέρας, ἐξέμαρτο, καὶ πᾶσι ἀνέπερεν. ἀκατάχρητος τε ὡς, καὶ ὅσῳ ἐν τῇ νή-
 σῳ ἡσυχία ἡδυνάτο. ἀλλ' ἐβόα μεγάλη, καὶ πορεύοντες τοὺς θεοφιλεῖς ἐκείνους ἀνδρας.
 ἡ, φησὶν, ἡλθε καὶ ἐν τῇ ἐξήκοντα καὶ ἡμᾶς. πάλιν οὐκ οἱ ἀνδρες ἐκεί, ὅσῳ ἐν τῇ νή-
 σῳ ὁ ἐκ θεοῦ χάρις εἰρήφασιν, ἐπεδείκνυντο. ἐξήκοντες δὲ τὸ δαίμονα τῆς
 πορεύοντος, καὶ ὡς αὐτὸν ὅτι πατεῖ πορεύοντες, εἰς πίστιν τῶν χριστιανισμοῦ ἡγα-
 γον. τὸν δὲ ἱερέα καὶ πᾶσι τοὺς ἐκεί ἐνοικοῦντας ἐν τῇ νήσῳ, δούλῳ οὐκ οἱ τὸν
 μεταποιήσαντες, ἐβασίλειον τε, καὶ πᾶσι τὰ τῶν χριστιανισμοῦ, χαίροντες ἐ-
 διδάσκοντο. οὕτω μὲν δὲ ἡμετέροις ἀφῶν πᾶσι τοῦ ὁμοεισίου πίστιν οἱ θαυμα-
 στοὶ ἐκείνοι ἀνδρες, αὐτοὶ τε δοκιμάτεροι ἐγίνοντο, καὶ ἀνέστη, καὶ πᾶσι πίστιν
 βεβαιότερον εἰργάζοντο.

καὶ ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἕτερον ἀνδρα πιστὸν ἐδίδεκεν ὁ θεός, δι' αὐτὸν μὴ-
 τυρηθῆναι δικαιοσύνας πᾶσι πίστιν. δίδυμος γὰρ ἀνὴρ θαυμαστὸς καὶ ἡρότιμος, καὶ τὸ
 αὐτὸν ὡς ἡσυχίαν χρόνον, πᾶσι ἀφῶν πᾶσι παιδούσῃ. ὅσῳ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ πᾶ
 πορεύοντα τῶν γραμματῶν σοφία μαθὼν, τὰς τῆς ὀφθαλμίας πορεύοντες πᾶσι. ὅ
 κακῶς δὲ πορεύοντες, ὅσῳ ἐκείνους ἀπέβλητον. ὁ θεός δὲ αὐτῶν ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ὀφθαλ-
 μῶν,

μῶν, πρὸς ἑαυτοῖς νοητοῖς. ἀλλὰ γὰρ δι' ὀφθαλμοῦ παιδουλιῶν ἐκείνων, αὐτὰ δι'
 ἀκοῆς ἐξεμάθοντες. ἐκ παιδὸς γὰρ ὡς δι' οὐχὺς καὶ ψυχῆς λαλῶν ἀγαθῆς, ἐνίσταται
 δι' οὐχὺς, καὶ ὁξὺτατα βλέποντας. γραμματικῆς τε γὰρ τοῖς καλόντας ἐξιδίως κα-
 τέρου, καὶ ῥητορικῆς πάλιν ᾗτιον ἤγάμεθα. ἤσαν δὲ ὅτι τὰ φιλόσοφα, γαν-
 μασιῶν πως, καὶ τὴν ἀφελικὴν ἐξέμαθον, καὶ ζῳομνητικὴν τε καὶ μουσικὴν, καὶ
 ἄλλα τῶν φιλοσόφων μαθήματα ἐν τῇ ψυχῇ κατέθετο, ὡς παρὰ φύσιν αὐτῶν ἀ-
 πορρῶν πρὸς τοὺς αὐτὰ δι' ὀφθαλμοῦ κατέρχονται. ἐμὴν δὲ καὶ τὰ θεῖα
 λόγια, παλαιὰ καὶ καὶνὰ δι' ἀγῆτης οὕτως ἀκριβῶς ἐγνώκει, ὥστε πολλὰ μὲν ἐκ-
 δοῦναι βιβλία. ὑπαγορεύοντα δὲ τὰ κατὰ τὰς τριτάτους βιβλία. ἐρμηνεύοντα
 δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν οὐρανίαν. ὑπομνήματα τε ἐκδοῦναι εἰς αὐτὰ, δι' ὧν στυλ-
 ῆσιν ὡς εἴη ζῆτα γεγραμμένα, καὶ μάστιγι ἐρεχχοῦσιν οἱ κατήγοροι τῶν ἀνδρῶν
 καὶ τὰ βιβλία ἀφ' οὗτοι ἀποδιδόσκειν. μὴ δὲ γὰρ αὐτοῖς διδάσκειν φησὶν ἡμεῖς
 τῶν ἀνδρῶν ἐνέειν. εἴ τίς οὐκ ἐμὴν πολυμαθίαν καὶ τὸ ἀφ' οὗτοι τῇ ψυχῇ διδύ-
 μου γινώσκοντες ἔσθ' ἡμεῖς, ἐν τῇ πεπονημένῃ αὐτῶν βιβλίῳ, μαθήσεσθαι. τοῦ-
 τω λέγεσθαι καὶ ἀντὶ τούτων ἡδὴ πρὸς τὸν οὐρανόν, ὅτι διὰ τοὺς ἀ-
 ρχάνους ἐν τῇ ἀγῆσει ἐκείνῃ ἐρήμου κατήλθεν, ἐν τῇ ψυχῇ τῇ διδύμῳ, καὶ με-
 θόντα τῇ τοῦ ἀνδρῶς ἐνέειν, εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν. μηδὲν ὡς διδύμῳ τὰ κατὰ τὴν
 ἡ τῶν ἀγαθῶν ὀφθαλμοῦ ἀποδοῦναι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ καὶ ποιοῦντες ὀφθαλμοί, οἷς καὶ
 μῦθαι, καὶ κῶνωπες βλέψαι ἰσχύουσιν. χαῖρε δὲ οἱ ἐκείνων ὀφθαλμοί, οἷς καὶ ἀγῆτοι
 βλέποισι, δι' ὧν καὶ ὁ θεὸς θεωρεῖται, καὶ τὸ αὐτὸ φῶς καὶ ἀλαμβάνει. αὐτὰ μὲν
 ἡδὴ οὐκ ἐπὶ πρὸς τὸν τοῦ θεοφιλοῦς ἀντὶ τούτου, πρὸς διδύμῳ εἰρητο. τότε δὲ
 μέγας στυλήτορος. ἡς οἰκείας πίστεως ἐφάνητο διδύμος πρὸς τοὺς ἀρχάνους ἀ-
 πορρῶν, καὶ ἐφίσημα ἀνδρῶν αὐτῶν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν οὐρανίαν καὶ δολεροὺς αὐτῶν λό-
 γους ἐξήγγειλον.

Αλλὰ δίδυμον μὲν τοῖς ἐν ἀνθρώποις ὁμοῖον, ἡ δὲ θεὸς ἀπέταξε πα-
 νοία· ἐν δὲ τῇ ἀλήθειᾳ πόλεσιν, βασιλεῖον τε τὸν καὶ φρέα, καὶ γρηγορεῖον τὸ τὸ ναὶ ἀνδρῶ-
 νον· πρὸς ὧν βραχέα εἶπεν διέχερον ἡγορήματα· ἡρεκεῖ μὲν γὰρ ἡ πρὸς πάντας τῶν
 ἀνδρῶν ὁμοῖον μνήμη, καὶ ἡ ἐν τῇ γρηγορήσει αὐτοῖς βραχέων μαθήσις,
 πρὸς θεῶν πλὴν ἐκείνου διέχερον. ἐπεὶ δὲ κατ' ἐκείνου καὶ πολλὰ τῇ ἐν-
 κλησίαις αὐτοῖς συνεδρήσαντο, καὶ ὡς ἐμπύρμα τῆς πίστεως ἐφυλάχθη, ἀπα-
 τεῖ ἡ ὑπόθεσις μέγιστα τούτων μνήμην ποιήσασθαι. βασιλείου τοίνυν καὶ γρη-
 γορείου εἰς τίς βούλοιο σύγκρισιν ποιήσασθαι, διεξιέναι τε τὸ ἐκείνου βίον καὶ ἔσπον,
 καὶ τὰς παροχὰς αὐτοῖς ὁμοῖον, ἀμφιδοῦναι δὲ ἑτέρου τῶν ἑτέρου παροχῶν.
 ἀμφω γὰρ ἡσυχία καὶ ἐφάμμεν, καὶ τὰ ὁρῶν πολυτελεῖαν, καὶ κατὰ τὰς πα-
 ροχὰς, πλὴν τῆς ἡλικίας φημι, καὶ τὴν ἱερὰν γρηγορήσιν· νέοι γὰρ δὴ ὄντες οὗτοι,
 ἐν τῇ ἀλήθειᾳ ἡγορήσαντες, τῶν ὅτε ἀκμασάντων ὁμοῖον, ἡμετέρου, καὶ παροχῶν
 ἀκροατὰς ἡγορήσαντες, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἀντιπολίᾳ τῆς συνέας λιδομένη συμ-
 φοιτήσαντες, ἀκρως πλὴν ἡλικίας ὅξιν πόνησαν. ἀξιοῖτε τῶν φιλοσοφῶν χρίσαν-
 τες, ὑπο πολλῶν περὶ ἐκείνου, ὅτι τὸ διδασκαλικὸν βίον ὕψιστον. ἀλλ' ὅτε
 διχαστικὴν πρὸς καλοῦντων, ἀμφοτέρων κατεφρόνησαν. καὶ κατὰ τὴν πόλιν τὸ σο-
 φιστεῖν, ὅτι τὸ μνηστὴρ βίον παρ' ἐκείνου. ἀλλ' ἀλλοιοὶ οὗτοι φιλοσοφῶν λόγων, πρὸς

παρ' τινω καὶ ἄλλῃ ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ συμπεσόντι τὰ φιλόσοφα, μετ' οὐ πολὺ τὰ
 ὠρεγῆσι βιβλία συνάγνῃς, ἔξ αὐτῶν τινὲς ἐρμηνεύσαντες τῇ ἱερᾷ γραμμῇ ἐ-
 πέγνωσαν. μέγα γὰρ κλέος ὅ ὠρεγῆσι καὶ ὅλῃς τότε τῆς οἰκουμένης ἐφῆπλω-
 το. ὧν ἀσκηθεῖς, διωκτῶς ἀπὸ τῶν πατρῶν τοῖς ὁρμαίνοντες, καὶ τοῖς ὁρμα-
 νῶν τὰ ὠρεγῆσι βιβλία εἰς μὴνυρίαν, ὡς ὦντο, τῶν ἰδίων καλοῦντο δόγματός, αὐ-
 τοὶ δὲ ἡγεῖσθαι, καὶ ἐδείκνυν, μὴ νοήσαντες τὸ ὠρεγῆσι βιβλίον. καὶ τοῖς πολλοῖς
 τε ὅτ' οἱ ὁρμαῖοι, καὶ ὅτε ὁρμαίνοντες ἀνόμοιοι, ἡγόμιστοι νομίζοντες ἔτι, τοῖς πατρῶν
 γρηγόριον καὶ βασιλέον ἐντυγχάνοντες, ἀπαίδεστοι τελέως ἐδείκνυντο. βασιλέος
 μὲν οὖν ὑπὸ μνηστῆρος ἀντιοχείας ἐπιστάτου, εἰς τὸν ἄλκιμον ἄλκιον πατρῶν
 γρηγόριον, μέγα καὶ δὲ ἐπιστάτου τῆς αὐτῆς πατρίδος, λέγω δὲ τὸ ἐν καπ-
 παδοκίᾳ καὶ ὁρμαῖας πατρῶν, φρονίδια τὸ ἐκκλησιᾶν ἐποιεῖτο. δεδιὼς γὰρ μὴ
 πῶς ὁρμαῖας κακοτομία, καὶ τὰς καὶ τὸν πόνητον ὅπνευμένην ἐπὶ τῆς δρομῆος ἐ-
 πίτῃ ἐκ δὲ μέρη διέβαιναν. ἐκ δὲ τὰ ἀσκηθεῖς συζητῶντες, καὶ καὶ τῆς αὐτῆς
 ἀνδρῶν τὴν αὐτῆς διδασκαλίαν, τοῖς σαλδομοῖς ἐστῆκε. γρηγόριος δὲ τὸ ναζιαν-
 ζοῦ πόλεως ἀντιοχείας ἐν καππαδοκίᾳ, ἥς καὶ ὁ αὐτῆς πατὴρ πατρῶν ἐκκλησιᾶς
 πατρῶν, καὶ τὰ αὐτὰ τὸ βασιλέον διεσπάρτετο. πατρῶν γὰρ καὶ αὐτῶν τὰς πόλεις,
 τοῖς ὁρμαῖας πατρῶν τὴν πῆσιν ἐρῶντων. μάλιστα γὰρ πολλὰ τῇ κωνσταντίνῃ πό-
 λει ἐπιστάτου, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁρμαῖας, τὴν διδασκαλίαν ἐστῆκε. δὲ καὶ μικρὸν ὕπε-
 ρον, φησὶ πολλὰν ἐπιστάτου πατρῶν ἐν κωνσταντίνῃ πόλει λαοῦ. ὡς οὖν τὰ
 πατρῶν ἀμφοτέρων γινόμενα εἰς ἀκοῆς ἡκεῖ τὸ βασιλέως οὐδένως, αὐτῆς βασιλέον
 ἀπὸ τῆς καὶ ὁρμαῖας ἀνέγινον, ὅτι τινὲς ἀντιοχείας γινόμενα ἐκείνου. ἡγεῖτο οὖν
 ἀνδρῶν, καὶ καὶ τὸ γινόμενα τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ τῇ ὑπὸ τῶν εἰσῆλθαι δικαστήριον.
 πᾶσιν τε πατρῶν ἀνδρῶν αὐτῶν τὸ ὑπὸ τῶν, τοῦ γινόμενα, μὴ τινὲς πῆσιν τὸ βασι-
 λέως ἀπαίξας, ὁ βασιλέος ἐν τῇ ὑπὸ τῶν πολλῇ, τῇ μὲν τὸ βασιλέως ἀρροκεία
 ἐμμένετο. τῇ δὲ ὁμοιοῦσι πῆσιν σπῆσιν. ἐπεὶ δὲ ὁ ὑπὸ τῶν θάνατον αὐτῶν διη-
 πείλησεν, εἴτε, ἔφη ὁ βασιλέος, γινόμενα μοι ἀπὸ τινὲς ἀνδρῶν, ἀπαλλοτρίωται τῇ
 δεσμῶν τῶν ὁρμαῖας. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν πάλιν ἐπιστάτου αὐτῶν εἰπόντες, λέγει εἰπεῖν
 τὸν βασιλέον, ἐγὼ δὲ σήμερον καὶ αὐριον, αὐτῶν εἰμὶ, ὅφρων σὺ αὐτὸν μὴ ἐν ἡλικί-
 τες. ὅτε μὲν οὖν κατ' ἐκείνου τὴν ἡμέραν, φρονεῖν μὲν διετέλε βασιλέος. ὅτε
 εἰς μακρὸν δὲ σπῆσιν νήπιον ὑπὸ τῶν οὐδένως, ὅ ὄνομα αὐτῶν γαλάτης, ὁρμαῖας
 σαλδοῦς, ὡς τε ἀπογνωσθῆναι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἡ βασιλέα
 δομῆς, λόγους πατρῶν τὸν βασιλέα πατρῶν φάσκει, εἰ αὐτῶν μὲν ἐν τοῖς
 ὀνειδέσι κακῶς ἀφῆλθαι ὑπὸ φονεῶν φασμάτων. ὁ δὲ παιδίον κακῶς ἐ-
 χῆν, δὲ τὸ εἰς τὸ ἐπιστάτου ὑπὸ τῶν. αὐτῶν εἰς νοῦν βασιλέος ὁ βασιλέος, μετα-
 πέμπεται τὸ βασιλέον. καὶ ἀπὸ τῶν ποιούμενος, φησὶ πατρῶν αὐτῶν. εἰ δὲ τῇ πα-
 τὴρ δόγματός, ἀπὸ τῶν ἰνὰ μου ὁ ὑπὸ μὴ ἀποθάνῃ. ὁ δὲ, εἰ πατρῶν, ἔφη, ὁ βασιλέος
 κατὰ τῶν ἐγὼ, καὶ ἡ ἐκκλησία ἐν τῇ, (ἡ σὺ) τὸ παιδίον. τοῦ δὲ μὴ σπῆσιν, ὁ
 ὁρμαῖας, ἔφη ὁ βασιλέος, πατρῶν τῶν παιδῶν, ὁ γένηται γινόμενα τοῦ θεοῦ. αὐτῶν εἰ-
 πόντες τὸ βασιλέον, ἀφῆλθαι ἐκέλευσε. ὁ μὲν τοῦ παιδίου, μετ' οὐ πολὺ ἐτελέ-
 τησε. ὁ δὲ πατρῶν ἀνδρῶν τοῦτων ὡς ἐν τῇ τῇ εἰρήσῃ. βιβλία δὲ ἐκεί-
 ρος αὐτῶν, πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἐνέγραψαν, καὶ ἐξέδωκαν. ἀφ' ὧν ἰνὰ ὁ ὁρμα-

φῖνος εἰς τὴν ῥωμῶν γλασθὺν μέλαβεληκέναι φησὶν. ἐγὼ δὲ ἀδελφοὶ βασιλείου, πῆξτε καὶ γρηγόριος. ἀλλὰ πῆξτε μὲν τὸν μονήρη βίον βασιλείου ἐξήλωσε. γρηγόριος δὲ ὁ διδασκαλικὸν τοῦ λόγου, ὃς καὶ τὴν πονητείαν βασιλείᾳ ἐξάγει μέρη, ἅτε δὴ καὶ ἀλλήλοισιν, παροτρυνόμενος πλῆρωσε μὲν θάνατον τῶν ἀδελφῶν. καὶ ὑπὸ τῶν εἰς μὲν τὸν τὸν ἀντιοχέας ὑποσχεσθὶν ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει διεξήλθε. φέρονται ὅτι αὐτὸς καὶ ἄλλοι λόγοι διεφθόρον.

Ἐπειδὴ δὲ ἱνὲς ὁμωνυμίας πλῆθος, καὶ ἐκ τῶν ἐπιγραφολύτων γρηγορίου βιβλίων, δεῖ εἰδέναι ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ πονηρὸς γρηγόριος, ὅστις ἐκ τῆς ἐν πόντῳ νεοκαίσεως ὁ ῥωμαῖος, ἄρχαιότερος τούτων ἐστὶ. μαθητὴς γὰρ ὡς ἡμεῖς ἐγνώμετο. ἀπὸ τούτου τῶν γρηγορίων, πολλὸς ὁ λόγος ἐν τε ἀθλήμασι καὶ βηρυτῶν, καὶ ὁλητῇ τῇ πονηρῇ οἰκίᾳ. ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. ὅτι γὰρ ὡς τῶν ἀθλητῶν παιδοληγείων ἀναχωρήσας, ἐν τῇ βηρυτῶν νόμοις ἐμεθύσθη. πύθμενός τε ἐν τῇ καίσεως τοῦ ἱεροῦ γράμματα ἐρμηνεύων ὡς ἡμεῖς, δρομάς ἐπὶ τῇ καίσεως τῶν ἀφ' αὐτοῦ. ἀκροασάμενός τε τῆς μεγαλοφώνου θεωρίας τῶν ἱερῶν γραμμάτων, πολλὰ χαίρειν εἰπὼν τοῖς ῥωμαίοις νόμοις, ἀχρεῖς ἡμεῖς τῶν λοιπῶν. καὶ ὡς αὐτὸς παιδοληγὴς τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, καὶ μέλας αὐτῇ ἐπὶ τῇ πατρίδα τῶν ῥωμαίων καλεσάμεν, ἀνέχεσθαι. καὶ καὶ πᾶσι μὲν λαϊκῶς ὦν, πολλὰ σημεῖα ἐποίησε, νοσοῦντας θεραπεύων, καὶ δαίμονας δι' ὑποσχρῶν φυγαδύων, καὶ τοῖς ἡγνίζοντες τοῖς τε λόγοις, καὶ πλεονέκτησις γινόμενός τε ὡς αὐτὸς παροτρυνόμενος. μέμνηται δὲ αὐτὸς καὶ πᾶμφιλος ὁ μὲν τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ ὡς ἡμεῖς πονητέων αὐτῶν βιβλίοις, ἐν οἷς καὶ συστατικὸς λόγος γρηγορίου, εἰς ὡς ἡμεῖς τῶν ἀφ' αὐτοῦ γράμματα. γρηγόριος οὖν, ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν, γρηγόριος, ὁ, τε ἄρχαιος ὅτι καὶ μαθητὴς ὡς ἡμεῖς, καὶ ὁ ναζιανζηνός, ὁ ὁ ἀδελφὸς βασιλείου. ἐγὼ δὲ καὶ γρηγόριος ἐν ἀγέανδρείᾳ, ὃν οἱ ἄρχαιοι καὶ τὸν καμὸν τῇ φυγῇ ἀθανασίου κατέστησαν. ἀπὸ μὲν δὲ τούτων, ὅτι.

Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸνδε, καὶ ναυαγιστῶν οἱ ἀπὸ φρυγίας οἰκουῦντες, τὴν εὐρ- κατὰ τῶν πάρα μετέθετο. πῶς δὲ τοῦτο ἐγνώμετο λέξω, πᾶσι τοῖς εἰπὼν ὅτι χαλκὸν ὑποκρίσας ἀπὸ τῆς φρυγίας καὶ παφλαγίωνων ἐστὶν, ὁ ἀκριβὴς τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν χθονί. Ναύατος παροτρυνόμενος ὦν τῆς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ὅτι κορινθίος ὁ ὑποσχεσθὶς τοῖς ὑποσχεσθὶς πιστοῖς ἐν τῇ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς δέκιος καὶ τῇ ἐκκλησίας ἐκίνησεν ὅς κοινῶν ἐδέξατο. ἀπὸ τούτων οὖν τῇ ἀλήθειᾳ ἀφ' αὐτοῦ ὅς ὑποσχεσθὶν τῶν συμφεροντομένων αὐτῶν ὑποσχεσθὶν παροτρυνόμενος, τῇ πᾶσι τοῖς ἐκκλησίας ἐγγραφέν, μὴ δέχεσθαι τοῖς ὑποσχεσθὶς εἰς τῇ μυστήρια. ἀλλὰ παροτρυνόμενος μὲν αὐτοῖς ὅς μετὰ τοῖς τὴν συνχώρησιν, ὑποσχεσθὶν τῶν ὁ διωγμῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρῶν ἀμνηστία. τοιαύτας ἐπιστολάς οἱ κατὰ τῇ φρυγίαν δεχόμενοι, πᾶσι τοῖς οἰκείᾳ ἡμῶν ἐποιοῦν τῇ διηγεμένῶν τῶν κρίσεως. ὡς γὰρ ἐκείνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοῖς μὲν ὁ βάπτισμα ὅς θάνατον ἀμνηστία πεποινηκός, τοῖς μὲν ἐδόκει μικρὰ καὶ ἀπηνῆς εἶναι τῶν τοιούτων χθονί. οἱ δὲ, ὡς δὴ καὶ τῇ χθονί. ὁ ὁρῶντα τῇ πολιτείᾳ ἐδέχθη. ἐν τούτῳ δὲ τούτῳ κινουμένου ὁ ζητήματος, ὑποσχεσθὶς λαμβάνει τῶν ὑποσχεσθὶς κορινθίᾳ γράμματα, καὶ τοῖς μὲν ὁ βάπτισμα ἡμνηστία ἐ-

[illegible]

Τοῦ γὰρ βασιλέως οὐδ' ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ ἡ σὺν ἡμῶν ἀρετή, καὶ ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ, ἀλλ' ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ, ἀλλ' ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ, ἀλλ' ὁ ἀρετῆς ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ὁ βασιλεὺς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Φοίρων ἐχθροὺς ἡν, ὃν αὐτοὶ χθροὺς ἔμνημον. ὁ μὲν δὲ ἀμφοτέρω συμψηφισ-
τῆς βασιλείας ἐχθρόντο. καὶ τοῖτον τὸν ἔσπον ὁ νέος οὐδ' ἐν νικητῇ εἰς τὸν το-
πον τοῦ ἰδίου πατρὸς. ἰστέον δὲ, ὅτι οὐδ' ἐν νικητῇ ἐγχερὶν τῶν ἐξ ἰουστίνης, ὡς ἐπέ-
γνημιον ζώσης αὐτοῦ τῇ πατριᾷ γυναικὸς σευήρας, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἰούστους ὅτις
ἰουστίνης πατήρ τῇ πατρικίᾳ ἐκ τῆς γένεως ἦδη παρ' αὐτὴν ὅτις κωνσταντίνου γρ-
νων ἐξέχων καθεστώς, ἰδὲν ὄναρ, ὡς ἐκ τῆς δόξης μέρους ἀλουργίδα βασιλικὴν ἀ-
πεκλήσε. ὁ δὲ ὄναρ εἰς πολλοὺς λεχθέν, ἡκὲ καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς κωνσταντίνου. ὁ δὲ συμ-
βόλων τὸ ὄναρ, ὡς βασιλέως ἐξ αὐτῆς ἰερατορικοῦ, πέμψας ἀμφοτέρω τὸν ἰούστον. ἡ
δὲ αὐτῇ θυγάτηρ ἰουστίνης ἀποφασισθεῖσα τοῦ πατρὸς ἐμεινε, παρ' ἑνὸς οὔσα. γρ-
νὰ δὲ ὕστερον τῇ γαμετῇ τῇ βασιλέως οὐδ' ἐν νικητῇ σευήρας γινώσκων κατέστα.
καὶ στωχεῖς ἐποίητο παρὲς πλὴν βασιλίδας τὰς στωχίχας. ἐπεὶ δὲ ἐκκατεῖνθη ἡ
στωχίχης, ἡδὲ καὶ στωχούετο αὐτῇ. ὡς οὐκ ἰδὲν αὐτῇ λουομένη τῇ ἰουστίνῃ ἡ σευ-
ήρας, ἡράσθη τοῦ ἀλλοῦ τῆς πατρὸς, καὶ παρὲς τὸν βασιλέα διεξήλθε πρὸς αὐτῆς,
ὡς οὕτως εἴη θαυμαστὸν ἐχρυσά ἀλλος ἢ πατρὸς, ἡ τοῦ ἰούστου θυγάτηρ. ὡς καὶ αὐ-
τῇ, γυναικὲ καὶ τοῖς οὔσῃ, ἐρρασθῆναι τῇ δμορφίᾳ αὐτῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰαμι-
δουαδὸς τὸν τῆς γυναικὸς λόγον, ἀγαγὼς πλὴν ἰουστίνῃ ἐβουλότο, μὴ ἐκ-
βόλων τῇ σευήρας ἀφ' ἧς αὐτῇ γυναικὸς ἐγχερὶν, ὃν μικρὸν ἐμπαρῶθεν ἀνηγα-
ρῶκει βασιλέα νόμον οὐκ ὑπαγρῶσας δημοσίᾳ, παρ' αὐτῇ καὶ πόλεις, ὥστε
ἔξεῖναι παρ' βουλομένη, δύο νομίμοις ἐχθρὴν γυναικὲς. καὶ ὁ μὲν νόμος παρ' ἐκείνου.
ὁ δὲ ἀγέτω πλὴν ἰουστίνῃ, ἀφ' ἧς αὐτῇ τῇ οὐδ' ἐν νικητῇ ὁ νέος, καὶ θυγατέρες τῆς
ἰούσας, γράτα, γάλλα. ὡς αἱ μὲν δύο παρ' ἑνὸς οὔσα διετέλεσαν. γάλλαν δὲ ὕστερον
βασιλεὺς ἐγήμε θεοδόσιος ὁ μέγας, ἀφ' ἧς αὐτῇ πλακιδία θυγάτηρ ἐγήμετο. ἐρ-
καδίου γὰρ, καὶ ὠνόμαον ἐκ πλακιδίου ἐχεν τῇ πατριᾷ γυναικὸς. πρὸς μὲν οὐκ θεο-
δοσίου καὶ τῇ ὡς αὐτῇ, καὶ πλὴν ἐκείνου γέγονεν ἐργὸν.

Οὐδ' ἡς δὲ ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ θάλασσας, ἀπὸ μὲν τῆς ἑξῶ πόλεως, ἰέως ἡσύχαζε. παρὶαχόθεν γὰρ οἱ βαρβάρων καὶ τὰς οἰκείας ἐμύμον χόρους. δὴν δὲ ἐπολέμει τοῖς φρονοῦντας τὸ ὁμοῖον, ἔκαστος ἐκείνην, μείζονας τὰς ὑμμερίας ἐφύρισκεν κατ' αὐτῶν. ἕως αὐτὰς πλὴν πολλῶν ἀπῆλθαν ὁ φιλοσοφος θεμίστιος μετρωιέρεν παρ' αὐτοῦ φωνητικῶν λόγων εἰργάμενος, ἐν ᾧ μὴ δεινὸν ξενίζεσθαι ὅτι τῇ ἀφωφονία τῇ χειρῶν δογμαμάτων παρ' αὐτοῦ βασιλῆς· μικρὰν γὰρ εἶπεν αὐτῶν ἀφωφονίαν, ὡς πρὸς τὸ πληθὺς, καὶ πλὴν σὺλχυσις τῆς περὶ ἡμῶν δογμαμάτων· εἶπεν γὰρ ἡμεῖς τὰς ἀποκόσια δόγματα, καὶ πρὸς τὸ δοῦναι δὲ ἀνάγκης, καὶ πλὴν ἀφωφονίαν εἶπεν πολλῶν, βούλεσθαι τὸ οὕτω τὸν θεὸν ἀφωφώως δοξάζεσθαι· ἵνα ἕκαστος πλέον αὐτῶν τῇ μεγαλότητι φοβοῖτο, ἐκ τῆς μὴ πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν πλὴν γινώσκειν αὐτῶν. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ φιλοσόφου πρὸς φωνητικῶν, πρὸς αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἐγένετο. οὐ μὲν ἰεχέως ὑφίς τῶν ὀργῆς, ἀλλὰ ἀπὸ θανάτου δέοιαν ἐβίβη τῇ ζήμῃαν τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσιν, ἕως ἀπέπαυσεν αὐτὰ καὶ ταῦτα πλὴν ὀρμῶν, ὅτι γινώσκοντες πρὸς αὐτὸν τοῖονδε.

Οἱ πέραν τοῦ ἴσου βαρβαροὶ οἱ καλὸν μῆναι γέντοι, ἐμφύλιον παρὰ ἑαυτοῖς
 λνδ κινήσαντες πόλεμον, εἰς δύο μέρη ἐτήθησαν. ὧν τῷ ἐνὸς ἡγεῖτο Φειλιχῆνης. τοῦ
 δὲ ἑτέρου, ἀθανάειχος. ὅππῃ αἰετῶν δὲ τοῦ ἀθανάειχου φανέντος, Φειλιχῆνης
 παρσφύη

πρὸς φιλίαν ῥωμαιοῖς, καὶ πλὴν αὐτῶν καὶ ὁ ἀντιπάδου ἐπεκράτητο βοήθειαν. γνω-
εῖσθαι ταῦτα τὰς βασιλεῖς οὐδέποτε, καὶ κελεύει τοῖς ἐνδοξομένοις καὶ πλὴν θρά-
κην ἐραλίστως, βοηθεῖν τοῖς βαρβάροις, καὶ βαρβάρων ἐραλίστοις, καὶ ποιῶνται νί-
κην καὶ ἀθανάτου πέραν τοῦ ἴσου, τοῖς πολεμίοις εἰς φυγὴν τρέψουσιν. αὕτη
πρὸς φασὶς γέγονε, τοῦ χριστιανοῦ γνέσθαι τῶν βαρβάρων πολλοὺς, ὁ γὰρ φερίν-
της χάριν ἀποδοῖς ὧν διεργάσθη, πλὴν θρησκείαν τοῦ βασιλέως ἠσπάζετο. καὶ τοῖς
ὑφ' αὐτοῦ, τὸ τοιοῦτον πρὸς ἐρέπετο. διὸ καὶ μέγιστον πλείους οἱ γότθοι τὸν ἀρσάκην
θρησκείας ὅτις τυγχάνουσι, τότε δὲ τὸν βασιλέα ταύτην πρὸς ἀδελφοί. τότε δὲ
οὐκ φίλος ὁ τὸ γότθων ἐπίσκοπος, γράμματα ἐφ' ὧς γέγραπται. καὶ τὰς θείας γρα-
φὰς εἰς πλὴν γότθων μελίσθων, τοῖς βαρβάροις μεθάνειν τὰ θεῖα λόγια πρε-
σβύασεν. ὅτι δὲ οὐκ φίλος οὐ μόνον τοῖς ἀπὸ φερίνῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπὸ ἀ-
θανάτου λαοπομπῶν βαρβάροις τὸν χριστιανισμόν διδάσκειν, ὁ ἀθανάτου
χρὺς ὡς πρὸς ἀθανάτου θρησκείας, πολλοὺς τῶν χριστιανιστῶν
ἐμμελῶς ὑπέδειξε, ὥστε γνέσθαι μὲν τυχεῖς πλὴν καὶ τα βαρβάροις ἀρετῶν
ζῶντας. ἀλλὰ ἄλλος μὲν πρὸς πλὴν σαβήλου ἔχοντος δόξαν ἀποκρίσθαι μὴ διωκη-
ταῖς, τὸ ὅτι δὲ ἐπέσει πίστεως, πρὸς φασὶν ὅτι ἔστιν τοῦ θεοῦ δογματισίας. οἱ δὲ βάρ-
βαροι ἀπλότῃ τὸν χριστιανισμόν διδάσκοντες, ὡς τὸ εἰς χριστὸν πίστεως ἦν ἐν-
ταῦτο ζῶντας κατεφρόνησαν. ταῦτα μὲν πρὸς τῶν χριστιανιστῶν.

Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ οἱ βαρβάροι φιλίαν πρὸς ἀνθρώποις ἀφ' αὐτοῦ, αὐτῶν
ὑφ' ἐτέρων βαρβάρων γέννησιν αὐτοῖς τῶν καλομένων οὐννων καὶ ἀπο-
λεμνηντες, καὶ ἦν ἰδίας ἐξελατύντες χώρας, εἰς πλὴν ῥωμαιοῦ γλῶσσαι φε-
ρουσι, δουλεύειν ὡς βασιλεῖς σὺν ἡγεμόνοις. καὶ τοῦτο πρὸς φασὶν, ὅτι αὐτοῖς ῥωμαιοῦ
πρὸς ἀφ' αὐτοῦ βασιλεῖς. ταῦτα εἰς γὰρ ἡκεῖν τοῦ οὐδέποτε, καὶ μηδὲν πρὸς ἀδελφούς,
κελεύει τοῖς ἐκείνων οἰκτοῦ τυχεῖν, πρὸς ἐν τοῦτο μόνον οἰκτοῦ γνέσθαι. ἀ-
φορίσθαι οὐκ αὐτοῖς τὰ μέρη τὴν θράκης διτυχεῖν παμάλιστα ὅτι τούτω νομίσας.
ὅτι γὰρ δὲ ὡς εἴη ἔτοιμον καὶ ἀπορεπὲς, κλησάμενος καὶ πολεμίων ἐρατεῖν. καὶ ἄλλοι
ἡμέτεροι τοῦ λαοπομπῶν ῥωμαιοῦ ἐραλίστως αὐξήσας. ὅτι τοῖς μὲν ἡδὴ πάσαι ἐρα-
λίστοις, καὶ καὶ τοῖς πολεμίοις ἡμετέροις ἀγωνιστάς, ὡς φασὶν. τὸν δὲ σὺν-
τελεύτου ἐν τῶν ἐκείνων καὶ κάμας ἐραλίστως, διηργάσθησαν ὁδοῦ καὶ
χρυσίοις, ὡς ἐκείνου ἐραλίστως, τοῖς σὺν τελεσάς ἀπαλίσθαι κελεύσας, οὐ
πρὸς φασὶν τὰς σὺν ἡγεμῶν κουφίσας αὐτοῖς. τοῦτο ἀρχὴ γέγονε ὁ διευχῆσαι τότε
πρὸς ὁλίγον πλὴν ῥωμαιοῦ ἀρχῶν.

Οἱ γὰρ βαρβάροι πλὴν θράκην καὶ ἡγεμόνες, ἐν ἀδεία τὴν ῥωμαιοῦ καρπού-
μενοι χώραν, τὴν διτυχεῖν ἐν ἡμετέροις. ἀλλὰ καὶ τὴν διεργάσθησαν χώραν, ὅτι
πρὸς φασὶν τὰ πρὸς θράκην ἀνέτερον. ταῦτα οὕτως ἐπιγνέσθαι, εἰς γὰρ ὅτι
τοῦ οὐδέποτε, τὸ εἰς ἐξορίαν πέμπειν τοῖς φερίνοις ὁ ὁμοῦσιον ἀφίστατο. ἐν τοῦ
ρὺς γὰρ ἡγεμόνος, διὸς ἐν ἦν ἀντιπαθείας, ὅτι τὴν κωνσταντινουπόλιν ἤλθε. διὸ
καὶ ὁ κατ' αὐτὴν χριστιανὸς ἠρώφησε πόλεμος. τότε δὲ καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ὁ τὸν ἀρσάκην
θρησκείας ἐν ἀντιπαθείας πρὸς φασὶν, τὸν τοῦ βίου ἐχρήσατο καὶ τὴν ὑπατείαν οὐκ
λεντες ὁ πέμπτου, ὅτι οὐδέποτε ἐν ἡμετέροις νέου τοῦ πρὸς φασὶν. ὅτι καὶ ἡγεμόνος
τοῦ δωρεῖται.

II.iii.

257 Αναχωρήσαντες δὲ τῆς ἀντιοχείας τοῦ βασιλέως, Ἑρακκηνοὶ οἱ παρ' αὐτῶν ἄπο-
 στονδοι, τότε ῥωμάτων ἀπέστησαν, ἐρατήρησάν τε αὐτοὶ καὶ ἑαυτοὺς ἀνὰ τὴν ἑρῆμον
 αὐτῶν τελευτήσαντες. πάντες οὖν τῶν ἀνὰ τὴν ἀντιοχείαν ἄπο τῆς Ἑρακκη-
 νῶν χεῖρ τὸν αὐτὸν ἐπορεύοντο. ἀνὰ τὴν ἑρῆμον αὐτῶν ἔρχομαι, τὰ Ἑρακκηνῶν κατεστῆ-
 λε δὲ αὐτῶν τοιαύτην. μωσῆς ἵς ὄνομα, Ἑρακκηνὸς δὲ γένος, ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν μο-
 ναχικὸν μετεργάμενος βίον, ἐπὶ δὲ λαβεία καὶ πίσι, καὶ τερασίοις τοῖς ἐκείνου τοῖς
 τούτων ἢ τῆς Ἑρακκηνῶν βασιλίσσα μυσία, ἐπίσκοπον ἔοικε οἱ οἰκίῳ ἐξ οὗτος ἡ τε λα-
 βεία ἐπὶ σὺν γήρας, ἔκαστος αὐτῶν τὸν πόλεμον. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ῥωμάτων ἐρα-
 τηροὶ, ἀγαπήσαντες τὴν ἡγήσαντο ἐπὶ τοιαύταις σὺν γήρας εἰρῶν ποιήσαντες. ἀλλ' οὐκ
 ὥς εἶχον ἐπέτατον τοῦτο γινώσκοντες. καὶ συλλήφτες ὁ μωσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου, ἦγετο
 εἰς τὴν ἀντιοχείαν, ἐκ δὲ τῆς ἱερουσαλὴμ δὲξάμενος. ἐπεὶ δὲ παρὲς τὴν κρημνίσαντα
 τότε τῆς ἐκκλησιᾶς λούκιον ἦσαν, τὴν χερσὶν αὐτῶν ἀπέφυγε. ταῦτα εἰπόντες παρὲς
 λούκιον. ἐγὼ μὲν ἐμμενόντες ἡγήσαντο τὴν ἱερουσαλὴμ ἀνὰ τὴν εἰρήνην. εἰ δὲ λουσιτεῖς
 δημοσίοις παρὰ γὰρ αὐτοῖς, οὐκ ἐπὶ τῇ μοι χεῖρ. λούκιος. πεπλήρωται γὰρ αὐτῶν
 αἱμῶν ἡ δόξα. τοῦ δὲ λούκιου λέγοντες μὴ δεῖν ὑβρίζειν, ἀλλὰ παρὲς τὴν μετὰ
 νῦν πρὸς αὐτοῖς τὴν δημοσίαν τὰ δόγματα, ὁ μωσῆς, ἀλλ' οὐδὲ μὴ δόξας, ἐφ' ἧς
 ζητεῖται, ἀλλ' αἱ παρὰ τὴν σὺν γήρας, αἱ χεῖρ τῆς ἀδελφῶν ἡνὸς μὲν, ἐξ ἧς ἐργάζονται ὡς
 χειρὶ αὐτῶν ἐξ ἧς δόγματα. ὁ γὰρ χειρὶ αὐτῶν, οὐκ ἀνέσται, οὐκ ἀνέσται, οὐδὲ μάχε-
 ται. ἀλλ' οὐκ ἀνέσται γὰρ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι. σὺ δὲ τὰ ἔργα σου, ἀλλὰ τῶν πεμφθέν-
 των εἰς ἐξορίαν, καὶ θηρίοις παρὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. μετὰ οὖν
 εἰς τὴν ἀντιοχείαν, τὰ τοῖς ὁφθαλμοῖς ὁρώμενα, ἢ τὴν ἀκούσας ἀμειβανόμενα. ταῦ-
 τα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγοντες τὴν μωσῆν, ἀπῆλθον οἱ ἐπὶ τῇ δόξῃ παρὲς τὸ ὄρος, ὅπως αὐ-
 τῶν χερσὶν αὐτῶν παρὰ τῶν εἰς ἐξορίαν τυγχάνοντων δέξιν. οὕτως οὖν τότε τῶν
 μωσέως χερσὶν αὐτῶν, ὁ Ἑρακκηνῶν ἐσβέβη πόλεμος. εἶχε τε τὴν λουσιτεῖ παρὲς
 ῥωμάτων ἢ μυσία εἰρῶν, ὡς καὶ θυγατέρα αὐτῆς τῇ ἐρατήρῃ κατεργάσθη
 βίβλη. ταῦτα παρὲς Ἑρακκηνῶν.

258 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἔβασίλευσε οὐδέποτε ἐκ τῆς ἀντιοχείας ἀναχωρή-
 σαντες, ἀνέργοντες οἱ πᾶσι τοῖς ἡνὸς μὲν, καὶ μάλιστα οἱ χεῖρ τῆς ἀντιοχείας.
 πέτρῳ τε ἐπὶ τὴν δόξαν ἀπὸ τῆς ῥώμης, μὴ γὰρ μὴ δαμάσκη τοῦ ῥώμης ἐπι-
 σκόπου, βεβασιλεύοντες τῇ τῇ μωσέως πίστιν, καὶ τὴν τοῦ πέτρῳ κατέστασαν. ἀνα-
 θαρρήσαντες οὖν ὁ λαὸς, τὸν μὲν λούκιον ἐξ ἡνὸς οἰοῦν. ἀντιοχείας δὲ τὸν πέτρῳ.
 ἀλλὰ λούκιος μὲν ὡς εἶχεν ἐπὶ τὴν κωνσταντινου πόλιν ἐπλεον. πέτρῳ δὲ ἐλθόν
 ἐπὶ τοῖς χερσὶν, τελευτήσαντες ἀντιοχείας καὶ ἀντιοχείας ἡνὸς ἀδελφὸν αὐτῶν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἀντιοχείας, παρὲς τῆς βασιλίσσας μυσίας, ἐν τῇ ἐκτῇ αὐτῶν ὑπαίφεια, καὶ οὐκ
 ἀντιοχείας τὸ δόξας, ἡνὸς εἰς τὴν κωνσταντινου πόλιν, ἀντιοχείας τὸν δόξας ἐν ἀντι-
 οχείας κατεργάσθη πολλῇ.

259 Οἱ γὰρ βαρβάροι κατὰ δαμόνους τὴν ἀντιοχείαν ἦσαν, καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀντιο-
 χίαν τὴν κωνσταντινου πόλεως, μηδεμίαν οὐσίας ἀξίον μὲν τὴν ἀντιοχείαν διωάμενος.
 ἐπεὶ καὶ τοῖς τείχεσι παρὰ τὴν ἀντιοχείαν ἐπεχείρουν οἱ βαρβάροι, χαλεπῶς ἢ πόλιν ἐ-
 φερε τὰ ἡνὸς μὲν. ἐφ' ἧς ἐπὶ τὴν βασιλίσσας, ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις,
 καὶ οὐκ ἀντιοχείας τὴν ἀντιοχείαν. ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντιοχείας τὴν βασιλίσσας πόλεμον. καὶ
 δὴ ἰπ-

δὴ ἰπποδρομίας ἐπιτελευμήσης, πάλιν ἐκ συμφωνίας κατέβωον τῷ βασιλέως
 παρορῶντες τὰ παρορμαῖα. ἐκράζον οὖν στυγόνως, δὲ ὅπλα καὶ πολεμοδύναμι
 ἡμεῖς. ταῦτα βωόντων, ἐξάπαλ' ἡμεῖς ὀργλῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ὑποβλήναι παρ' αὐτῷ
 ἐνδεκέτιον τοῦ ἰουίου μίλωνος, ἐπαπειλήσας, ἡ δὲ ὑποσφύρη δίκην ὑποκων-
 σαν ἰνδοπολιτῶν λήψας, ὡς ὅτε ὑβρίζῃ αὐτὸν ἐδόκει, καὶ ὑπὸ ὧν ἡδὴ παρ-
 τερον, τῇ τυραννίδι παρορμαῖον παρορμαῖον, ἐρημὸν τε καὶ ἀσκήσιν πλὴν πόλιν. καὶ
 ἀρῶν εἰπὼν βολῆν κατ' αὐτὸν, ὅτι τοῖς βαρβάρους ἐχώρη. καὶ ὡς αὐτὸν μὲν αὐτοὺς
 πόρρω τ' πόλεως. ἐδίωκε δὲ ἄλλοι τ' ἐν θράκη ἀδριανουπόλεως, ἢ ἐν τοῖς ὁρίοις
 τῆς μακεδονίας ἔστιν. ἐκ δὲ τε συμβολῶν τοῖς βαρβάρους, ἀπέθανε τῇ ἐννάτῃ τοῦ
 αὐγούστου μίλωνος, ἐν τῇ αὐτῇ ὑπατείᾳ. τοῦτο δὲ ἡ τέταρτον ἔτος τ' ἀφ' αὐτοῦ, ὅ-
 δοκοῦς ἐννάτης ὀλυμπιάδος. καὶ οἱ μὲν φασὶ περὶ ἀπολέσθαι αὐτὸν, ὡς κώμῳ
 καὶ αὐτοῦ γέντα ἵνα, ἡ δὲ ἐπιδραμόντες οἱ βαρβάροι, ἐνέωρησαν. οἱ δὲ, ἀμείψαντα
 τὸ βασιλικὸν γῆμα, φασὶν αὐτὸν εἰς μέσον τὸ εἶφος τῷ πεζῶν εἰς δραπεῖν. εἶτα τῷ
 ἰππέων παρορμαῖον, καὶ οὐχ' ἀφ' αὐτῶν τῆς μάχης, ἐν τῇ συμβολῇ τοῦτο
 παρ' αὐτῶν παρ' αὐτῶν ἀδρόως, φασὶν αὐτὸν ἀγνοηθῆναι κείνους, ὅτι ὅντος βα-
 σιλικὸν γῆματος καὶ καὶ αὐτῶν ὅς τις ἐστὶν. τελευτᾷ δὲ, ζήσας ἔτη ν, συμβασι-
 λήσας μ' ὅν ἀδελφῶν, ἔτη δεκατεία. μὲν δὲ τὸν ἀδελφόν, βασιλεύσας ἔτη τεία.
 ἢ τὸ βίβλος περὶ ἐξ ἰσορίαν, χρόνων δεκα παρ' αὐτοῖς ἔξ.

Τὰ δὲ παρ' ἐξ καὶ ἡ πέμπτη βίβλος.

Ὡς μὲν τὸν θάνατον οὐδὲν τῷ γόθων ἐπελθόντων καὶ κωνσταντίνου πόλεως, ὁ α'
 δῆμος αὐτῆς ἀντεπεξήλθε, συμμάχοις τοῖς θρακηνοῖς ἔχων, τοῖς ὑπομαίνας
 ἱστοροῦσι.

Ὡς γρηγοριανὸς ὁ βασιλεὺς τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισχέτους ἐκ τῶν ἑξορίων ἀνακαλε- β'
 σάμενος, τοῖς αἰρετικοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεδίωξεν, ὅτε καὶ κοινωνὸν τ' βα-
 σιλέας, θεοδόσιον παρορμαῖον.

Τίνες ἐπισχέτοι ὦν ἐκκλησιῶν πτωχεύοντα τ' παρορμαῖον εἶχον. γ'

Ὡς μακεδονιοὶ, οἱ παρ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς δαμάσαν τ' ῥώμης παρ' αὐτοῖς ὁμοιοῦσι δ' α'
 παρ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς, αὐτῶν τῇ παρ' αὐτοῖς πλὴν ὑπὸ τῇ.

Περὶ τ' ἐν ἀπιοχία δ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς, καὶ μὲν πτωχεύοντα συμβαίνων. ε'

Ὡς γρηγοριανὸς ὁ ναζιανζοῦ, κοινῶν δόγματι τῶν ὀρθοδόξων, πλὴν παρορμαῖον τ' ἐν
 κωνσταντίνου πόλεως ἐκκλησίας ἀναδέδεκ', καὶ ὅν καὶ θεοδόσιος ὁ βα-
 σιλεὺς, μὲν τ' καὶ βαρβάρων νίκην ἐν θεσσαλονίκῃ νοσήσας, ὑπο ἀρχαίου τῷ
 ἐπισχέτου βασιλέως.

Ὡς γρηγορίου ἐν κωνσταντίνου πόλιν εἰσελθόντος, καὶ ἱνὸν ἐπισχέτων ἐπὶ τούτῳ
 δ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς, αὐτοῖς τ' ἐκκλησίας τ' παρορμαῖον παρ' αὐτοῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς
 δ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς, δημοφίλῳ δηλοῖ, ἢ παρ' αὐτοῖς ὁμοιοῦσι, ἢ τ' πόλεως
 ἐξέλεται, ὅτε μᾶλλον ἐποίησεν.

Περὶ τῶν ἐν ἐπισχέτων, ὦν ἐν κωνσταντίνου πόλιν στυγόντων. καὶ παρ' αὐτοῖς ἡ

LL.iiii.

- ἐξέσπασαν, χερσὶν ἡσάμηντες ἐν αὐτῇ καὶ νεκράειον.
- θ' Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, παύλου ἔκωνσανίνου πόλεως ἐπισκόπου τοῦ σώματος (ὡς
ἡμεῖς μετεκρίμωμεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ὅτε καὶ ὁ τῆς ἀντιοχείας μησίτιος τέλει τῆς
βίου ἐχρήσατο.
- ι' Ὡς τῶ βασιλέως (ὡς) οὐδὲν πασῶν αἰρέσεων γινέσθαι τῶ βασιλεὺς σαμάρου, ὅτε ἐ
ἔρχετο οὗτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, αὐτοῦτος ἀνέστη, οἱ μὲν ναυαγιστοὶ μόνοι καὶ πλὴν
πίστιν ὁμοφρονοῦντες τὸ τοῦ ὁμοιοῦτος ἐνδόν τῆς πόλεως (ὡς) ἀφ' ἐπεὶ ἀπη-
σάν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν αἰρέσεων ἀπηλάττη.
- ια' Περὶ μαξίμου ἔτυραν, καὶ τῆς βασιλίσσης δόχου ἀναιρέσεως, ὅτε ἐ τὸ καὶ ἀμβρο-
σίου ἔτυραν πόλεως μεδιστάνων ἐπιβουλή, δὲ τὸ πρὸς μαξίμον δέος, ἵστανα
ἡ μήτηρ οὐδὲν ἡνικαὶ τοῦ μικροῦ, ἀκούσα ἀπέχετο.
- ιβ' Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος καὶ μαξίμου δυνάμειν μεγίστην διωρεπίσας, καὶ ὅν κα-
ρὸν ὀνώριος αὐτῶν ἐν πλάκῃς ἐτέλει, ἔρχετο μὲν ἐν κωνσταντίνου πόλει
κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ ἐν μεδιστάνῳ, ὅτι τυραννὴν παρὰ σέμει.
- ιγ' Περὶ τῆς γυναικὸς ἐν κωνσταντίνου πόλει (ὡς) ἐρχομένης ἀπὸ ἑρμούων.
- ιδ' Περὶ τῆς νίκης τῆς βασιλίσσης θεοδόσιου, καὶ τῆς ἡτῆς ἔτυραν.
- ιε' Περὶ φλαβιανὸς τοῦ ἀντιοχείας.
- ισ' Περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ καὶ ἀναιρέσεως τῶν εἰδωλικῶν ναῶν, καὶ τῆς δὲ τῶν αὐτῶν συμ-
βολῆς ἡρώων καὶ χρυσιδαν.
- ιζ' Περὶ τῶν ἀρετῶν ἐν τῇ τῆς βασιλίσσης ναὶ γραμμῶν.
- ιη' Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ἐν τῇ ῥώμῃ γεννῶς, πολλὰ τὴν πόλιν ὠφείλησε, πλείων τὰ
τε ἐν τοῖς μακροπείοις ληστέια, καὶ τὰ ἐν τοῖς πορείοις ἀτοπα τῶν σείρων.
- ιθ' Περὶ τῶν ἐν τῇ μετὰ τοῖς παρὰ τοῦτον, ὅπως τῶν καὶ τῶν ἀντιοχείας ἐπὶ τῆς πόλεως.
- κ' Ὡς καὶ ἐν ἑρμούοις, ἐν τοῖς δὲ τοῖς αἰρέσεσιν, χρίσας πολλὰ γεννάσιν.
- κα' Ὡς καὶ ναυαγιστοὶ καὶ ἑαυτοὺς ἐσαΐαζ.
- κβ' Περὶ τῶν δόξαντων ἐν συζυγίᾳ δὲ φωνῶν καὶ τῶν ὑποκρίσεων, πλείων τῶν πάσας,
καὶ βασιλισμάτων, καὶ νησιῶν, ἐν γάμων, καὶ σπουδῶν, καὶ λοιπῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν τῶν ἀντιοχείας.
- κγ' Περὶ τῶν ἐν κωνσταντίνου πόλει ἑρμούων, καὶ τῶν φλαβιανῶν μετονομασθέντων.
- κδ' Ὡς καὶ ὁ νομικὸς πρὸς ἑαυτοὺς ἐσαΐαζ, ἀφ' ὧν πρὸς τῶν ἐν τῇ πόλει
πρὸς τῶν κλησάμενοι.
- κε' Περὶ τῆς τυραννίδος ἐν γυναικί, καὶ τῆς οὐδὲν ἡνικαὶ τῶν μικροῦ ἀναιρέσεως, καὶ τῆς θεο-
δόσιου τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ τυραννὸς νίκης.
- κς' Ὡς μὲν πλείων νίκην ὁ βασιλεὺς ἔχων ὀνώριον ἐν μεδιστάνῳ μετὰ
λέσας. καὶ μικρὸν δόξας τῆς νόσου ἐχόντα, ἵπποδρομίαν τελεσάμενος, καὶ
αὐτὸν τὴν ἡμέραν ἐτελεύτησεν.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗ-

σιαστικῆς ἰσορίας ὅμος εἰς παροίμιον.

Πῖν δὲ ξάμεθα τῆς ἰσορίας τῶ πέμπτου βιβλίου,
 φανερὸν παρὲς τοῖς μὲν ὄντας ἐν τῇ γῇ τῇδε τῇ ὑ-
 ποθέσει, μὴ μέμψασθαι ἡμῖν, ὅτι παρὲς μὲν οὐκ ἐκ-
 κλησιαστικὴν ἰσορίαν συγγραφεύμεθα, ὅτι μὲν γὰρ
 αὐτῇ καὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀποστολὴν πολέμοις, ὅσον
 πλὴν ἰσορίαν μὲν τῆς ἀληθείας ἐδωκὴν ἡμεῖς γινώσκαι.
 τοῦτο γὰρ πολλὰν ἐνεκα ποιοῦμεν, τῆς δὲ γῆς γινώσκαι ἁ-
 γὰρ τὰ γινόμενα. ἀλλὰ γὰρ καὶ τοῦ τοῖς ἐν τῇ γῇ
 τῆς μὴ παροχρῆς γινέσθαι ἐκ τοῦ μὴ χρῶσθαι τῇ
 φιλονεικίᾳ, τῇ δὲ ἐπιστάσει, καὶ οἷς κατὰ τὴν ἀποστολὴν. παρὲς δὲ τοῦτων, ἵνα
 γινώσκῃ ὅπως τῇ δημοσίᾳ παροχρῆς, ὡς ἐκ τῆς συνπαθείας, καὶ τὰ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ἐπαρῆται. εἰ γὰρ ἡς παρὲς ἡμεῖς, σωματικὰς δὲ ὁρῶντες τὰ τε δη-
 μοσίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δυοῖν. ἢ γὰρ καὶ ταῦτα κινηθέντα ὁρῶντες, ἢ
 ἐπακορευοῦντα ἀλλήλοις, καὶ ποτὲ μὲν τὰ ἐκ ἐκκλησίᾳ ἡγεύμενα, εἴτα αὐ-
 τῆς ἐπακορευοῦντα τὰ δημόσια. ποτὲ δὲ τοῦμπαλιν, ὥστε μετὰ τῇ δὲ ἀποδοχῇ τοῦ-
 των, μὴ ἐκ τῆς συνπαθείας διωκόμενοι νομίζῃν, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἡμετέρων πλημ-
 μερίας. λαμβάνει τὰς ἀρχαί. ἡμεῖς δὲ ἐνεκεν, ὅτι φέρεται τὰ καὶ εἰ γε
 καὶ τῇ ἀποστολῇ, πᾶν δὲ ἀποδοχῇ καὶ ἀποδοχῇ παρὲς ὁρῶντες εἰσὶν, εἰσάγουσιν δὲ κρί-
 σιν. οὐδὲ καὶ ἐπακορευοῦσιν. ἀλλὰ ταῦτα δὲ πᾶν αἴτιον, τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἰ-
 σορίᾳ καὶ ἵνα τῇ δημοσίᾳ παροχρῆς ἐπισυμπλέκομεν. τὰ μὲν γὰρ ὅτι κων-
 σταντίνου παρὲς τοῖς πολέμοις γινόμενα, ἀλλὰ χρόνου μήκος ὁρῶν ἐκ τῆς ἰσορίας.
 τῇ δὲ μετὰ ταῦτα, ὅσα παρὲς τῇ ἐκ τῶν ἐκκλησίᾳ ἐμάθομεν, ἐκ τῆς ἀποδοχῇ ποιοῦμε-
 θα μνήμην. σίμωτος δὲ καὶ τοῖς βασιλεῦς τῇ ἰσορίᾳ παρὲς λαμβάνομεν, δὲ αὐτῶν
 οὐδὲ χρῶσθαι ἡμεῖς, τὰ τῆς ἐκκλησίας παρὲς ἡμεῖς ἀπὸ αὐτῶν, καὶ αἱ
 μέγιστοι ἐκ τῶν αὐτῶν γνώμη γινώσκαι τὰ γινόμενα. οὐ μὲν γὰρ τῇ χρῶ-
 σθαι μνήμην πεποιήμεθα, δὲ τῇ τῆς ἐκκλησίας ἐπαρῆται. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ
 παροίμοις αὐτῶν εἰρήσθαι. ἡδὴ δὲ τῇ ἰσορίᾳ ἀπὸ μὲν

Τοῦ δὲ βασιλέως ἐδίδου ἀδελφὸν ἐγκρίτως τῇ τελευτῇ, οἱ βαρβάροι πα-
 λιν ἔως τῇ τειχῶν τῇ κωνσταντίνου πόλεως ἤγοντες, τὰ παρὲς αὐτῇ ἐπὶ πόρτῳ παρὰ
 εἶτα. ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ἀγανακτῶν, δὲ αὐτῶν τοῖς βαρβάροις ἀντεπεξήεσθαι, ἐ-
 κείνος δὲ παρὲς γινώσκον, ἀπὸ τῆς ἀποδοχῇ λαμβάνοις. ἐδίδου δὲ τοῖς δίδου εἰς τὸν
 πόλεμον ἢ τοῦ βασιλέως γινώσκον, μισθὸν ἐκ τῆς βασιλικῆς ταμείου, καὶ
 καὶ τοῖς στρατιώταις ἐνενομίμο. ἐπεσοῦν δὲ αὐτοῖς ὁλίγοι στρατιῶται ἐπὶ ἀποδο-
 δι παρὲς μισθῶν πεμφθέντες, ἡς καὶ ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν. τοῦτον δὲ τῇ ἐ-
 πὶ τῇ πᾶσι τοῦ δήμου ἀγωνισαμένου, πόρτῳ τῆς πόλεως ἀπεχρήσθαι οἱ
 βαρβάροι.

Γραμμὸς δὲ ἅμα τῇ ἐπὶ οὐδὲν ἐκ τῆς βασιλέως ἐγκρίτως γινόμενος, καὶ
 καὶ τῇ τῆς οὐδὲν, τῇ παρὲς τοῖς χρῶσθαι ὡς μὲν τῇ

ἐκείνου ἐξοριθεύσαι, ἀνεκάλει νόμον τὸν ἐθέσπισεν μὲν ἀδείας ἐκείνην τῇ δρη-
σικῶν, ἀδιορίστως ἐν τοῖς ἀκλιθεῖσι εἰσάγεσθαι· μένοις δὲ τῇ ἐκκλησιᾷ εἰρ-
γῶν δνομομαγοῖς, φωνιτιανοῖς, καὶ μωριχαίοις. συνεωρεσάμενος δὲ ἡ ἀμμουσαρ πλὴν
ῥωμαίων ὄρχων, καὶ τὰ βαρβαρῶν ὅτι κεραιώτα, καὶ οὐ δεῖται τὰ δημόσια γυ-
ναῖον ἀνδρὸς, κοινωνὸν παρθεναμεινὸν τὴ βασιλῆας, θεοδόσιον ἀνδρα ἐκ τῇ δ-
πατειδῶν τῆς ἰσσομίας καὶ ἀνδρῶν, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς πολέμοις ἀγωνιστάμενον,
καὶ ἀφελὸν ἀξίον τῆς βασιλῆας ἡδὴ πάλα, καὶ παρὰ τῆς γραμμοῦ χερσίν,
ὑπὸ πύργων κριθέντα. ἀναγρόσας οὐκ αὐτὸν ἐν τῇ σιρμῶ, πόλιν δὲ ἰλλυριῶν
αὐτῇ, ὑπαίτια αὐτοῦ, καὶ ὀλυβρίου, τῇ ἐκκαθάρσει τῇ ἰαννουαρίου μηνός, με-
ρίξαι αὐτὰς καὶ βαρβαρῶν ἀγῶνας.

Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον, τὸ μὲν ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας δάμαρτος παρτίσας,
ἀφελόμενος λιβέριον. τὸ δὲ ἱεροσολύμων ἐπὶ κύριλλος ἐκέρχεται. ἡ δὲ ἐν ἀντιο-
χείᾳ, ὡς ἐφημὺν, τειχὴ διήρητο. τῇ μὲν γὰρ ἐκκλησιᾷ, δωρῆτος ὁ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀξίον, ἐν κεραιῇς ἐγέρχεται. τῇ δὲ ἄλλῃ οἱ μὲν, ὑπὸ παυλίνῳ· οἱ δὲ, ὑπὸ μὲν-
τιῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἀνακλήσει, ἐπὶ τὸν καὶ τῇ καὶ ἀνδρῶν δὲ, ὀφθαλμὸν μὲν,
λοῦκιος, καὶ ἐν φυγῇ δὲ γῶν. τὸ δὲ ὁμοιοῦτος πίστεως, ἡμῶς μὲν πέσον παρτί-
σας. ἐν δὲ κωνσταντίνου πόλιν, τῇ μὲν ἐκκλησιᾷ, δημόφιλος ὡς ἐν κεραιῇς, ὁ μὲν
ἀνδρῶν τὸν ὀφθαλμὸν παρθεναμεινὸς δρησικῶν. οἱ δὲ τοῦτον ἐκέρχεται μὲν, καὶ αὐτοῖς
τὰς συναγωγὰς ἐποιεῖτο.

Μακεδονιανοὶ δὲ, μὲν τὸ παρὰ λιβέριον παρτίσας, ἀφελόμενος ἕως ἡνὸς χρό-
νου, πλὴν κοινωνίαν ἐποιεῖτο καὶ τὰς ἐκκλησίας τὰς ἐν ἐκείνῃ πόλιν, ἀμύλητος ὅτι
μηνὺ μὲν αὐτοῖς τε, καὶ οἱ ἐξ ὄρχων τὸν ὄρον τὸν νικητὰς ἐρξάντες πίστεως. ὅτι
δὲ ὁ γραμμοῦ τὸ βασιλέως νόμος ἀδελφὸν τὸν δρησικῶν παρτίσας, ἀφελόμενος
πάλιν ἐσπούδασθαι. ὁ ἀφελόμενος δὲ ἐν ἀντιοχείᾳ τὸν συρίαν, αὐτῇς ἐδογματίζον-
τες ἐκέρχεται πλὴν τοῦ ὁμοιοῦτος φωνίῳ. καὶ τοῖς ἀπαζομῶν πλὴν ἐν νικητὰς πί-
στιν, μηδαμῶς ἐπιμύνηται. ἀλλὰ ἐκ ἀπάναντο τὸν ἐπιμύνηματος. καὶ ἀνόν-
τες γὰρ αὐτῶν οἱ πλείους, ὡς ἀλλοτὶ ἀλλὰ δογματίζοντων, ἀπέστησαν τὸ αὐτῶν, καὶ τοῖς
ὁμοιοῦτον φρονόσι βεβαίως ὡσῶν.

Τότε δὲ καὶ τὰ καὶ ἀντιοχείᾳ τὸν συρίαν ἀφελόμενος φιλονεικίᾳ ἔχεν τοῖς ἀν-
δρῶν. φθασάντες εἰπομέν, ὅτι παυλίνος ὁ τὸν ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, δι' ὑπερβολῶν
ἀφελόμενος, εἰς ὀφθαλμὸν ἐκ ἐπέμπετο. μὲν δὲ καὶ τὸν ἰλλυριανὸν ἀνακλή-
σιν, πάλιν ὑπὸ οὐδένῃς ὀφθαλμοῖς, ὅτι γραμμοῦ ἀνέκληθη. ἡ δὲ εἰς
ἀντιοχείαν, κατέλαβε παυλίνον, ἡδὴ γηραιὸν ὄντα. ἀνδρῶν οὐκ ἀνδρῶν οἱ αὐτῶν παρθε-
ναμεινοὶ, σπουδῶν ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν γηραιὸν παυλίνον τὸν μὲν. ὁ δὲ παυ-
λίνου λέγοντος τῶν ἀνδρῶν (ὁ δὲ ἀνδρῶν λαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν ἀφελόμενος χερσίν
κρίνεται, ἐκ βιάξαι) ὁ λαός. καὶ ἐν μὲν τῇ παρὰ τὴν πόλιν ἐκκλησιᾷ, τῶν
σπουδῶν ἐν ἀντιοχείᾳ αὐτῶν. τοῦτον γηραιὸν, πολλὰ φιλονεικίαν κακίαντο.
μὲν δὲ τῶν, εἰς ὁμόνοιαν ἦλθον οἱ λαοὶ ὅτι τοῖς αὐτοῖς σπουδῶν. ὁ ἀφελόμενος
τοῖς ὑποφύοις εἰς ἐπίσκοπον, ἀνέσχετο τοῖς πύργους τὸν σιρμόν, ἐν οἷς ὡς
καὶ φλαβιανός. ὅρκω τὸν τοῖς ὁσφάστῳ, ὅτι μηδένα πρὸς εἰς τὸν ἐπίσκο-
πον, ἐνὸς τῇ ἐπίσκοπον παρτελεσθήσθαι. ἀλλὰ συγχωρῶν τὸν ἀφελόμενον
κατέχεν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Γυναιξήν δὲ αὐτῶν καὶ λούκιος ὁ τ' ἀγεξάνδρειας, ὡς παρ' ἄλλον ἔφην, ἐκκληθεὶς,
 φυγῇ τε χρυσάμηνος, ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει διέτριβεν. οὕτω μὲν οἱ ἄρφα-
 νοὶ ὅτι τεωαρχοῦντα ἔτη τῷ ἀκλήτειον ὅπων κρατήσαντες, πλὴν τ' βασιλέως
 θεοδοσίου ὁμόνοισιν φάροντες, ὑπεξῆλθον τῆς πόλεως ἐν ὑπαίφῃ χρυσαίνου τ'
 πέμπτου, καὶ θεοδοσίῳ τῷ αὐγούστῳ τ' παρῆσαν, μὲν δὲ νοεμβρίῳ, εἰκάδι ἑκτῇ.
 ἀντιστήσας δὲ καὶ ἀπεχάμηνον οἱ τ' ὁμοροσίου πίστεως τὰς ἐκκλησίας.

75 Μηδὲν γ' ὁ βασιλεὺς ὑποφθιμὸς, ἑλθόντων ἐπιστάτων τῆς αὐτῆς πίστεως συ-
 καλῆς, ὅτι τὸ κρατεῖναι τὴν ἐν νικητῇ πίσιν, καὶ χρεωθῆναι τῇ κωνσταντίνου πό-
 λει ἐπιστάτων. ἡπίστας δὲ διώκοντες καὶ τοὺς ἀπὸ μακεδονίου ἐνῶσαν τοῖς αὐτοῖς, καὶ
 τοὺς ἐκείνης τῆς αἰρέσεως παρεστῶτας ἐκάλεσε. ἑλθόντων οὖν τῆς μὲν ὁμοιοῦτος
 πίστεως, ἐκ μὲν ἀγέλας ἀνδρείας ἡμῶντος· ἐκ δὲ ἱεροσολύμων κύριλλος, ὅτε ἐκ με-
 ταμυθείας, ὅς ὁμοιοῦτος παρεσκεῖμενος. μετ' ἐπὶ δὲ ἀντιοχείας πάλας πρὸς τὴν
 ὅτε ἀφ' οὗ τὴν γρηγορίου κατέστασιν μετεστῆναι· καὶ ἐκ θεσσαλονίκης ἀρχάριος, καὶ
 ἄλλοι πολλοί. παρόντες γ' ἡσυχίαν ἐκείνην πενήτηκοντα. τοὺς δὲ μακεδονιανῶν μέρος ἡ-
 γείτο μὲν ἡδύσιος ὁ κυζίκου, καὶ μάρκιανός λαμψάκου. παρόντες δὲ ἡσυχίαν τελευτῶν-
 τας ἐξ, ὧν οἱ πλείους τῶν αὐτῶν ἡγήσασιν τὸν πόλεον ἡσυχίαν. στυγῆλτον οὖν ἐν ὑπαίλει
 δι' ἀρχίδου, καὶ διαγρίου ὅς μὲν μιλί. ὁ οὖν βασιλεὺς, καὶ οἱ τ' αὐτῶν πίστεως ἐ-
 πιστάται παρόντες ἐγγύοντο ὁμονοῦσαν αὐτοῖς, τοὺς αὐτῶν ἡδύσιον ὑπομιμνήσκον-
 τες τῆς παρεσθείας, ἥς αὐτοὶ παρὰ λίβερον παρ' ἑτέρων τὸν ῥώμης ἐπιστάτων, ἀφ'
 τ' αὐτῶν διδάσκον ἐπεποιήσαντο. καὶ οὖν οὐ παρὰ πολλοῦ χρόνου, τὴν κοινωσίαν ἐκου-
 σίως ἀδελφικῶν ἐποιήσαντο. μὴ ποιεῖν τε ὅσα τοῖς ἐπιτηνόντας τὴν ὁμονοίαν
 πίσιν, αὐτοῖς ἐπιχρῆν ἀναβῆναι τὰ καλῶς αὐτοῖς ἐγνωσμένα. οἱ δὲ μικρὰ καὶ τῶν
 πρὸ ἀνέσεων, καὶ τῶν ἡγῶν φροντιστάδες, μάλλον ἐφθασε τ' ἀρδην αἰρε-
 σὶν ὁμολογεῖν δόξαν, ἢ ὅς ὁμοιοῦται σὺν τίθεσθαι. αὐτὰ ἀποκρινάμενοι, ἀπη-
 λθόντων τῆς κωνσταντίνου πόλεως. ἐξαφ' οὗ δὲ τοῖς καὶ πόλιν πρὸς ἐπιτάσεις, μη-
 δα μὲν ὁμονοῦσαν εἰς τὴν πίσιν τ' ἐν νικητῇ σὺν ὁδοῦ. οἱ γ' οὖν ἐτέρων μέρος ἐ-
 πιμεινάντες, αὐτῶν χρεωθῆναι ἐπιστάτου βουλῇ ἐτίθεντο. γρηγορίου γάρ, ὡς μικρὸν
 ἐμπαροῦσιν ἐφίω, πρὸς ἀνιστάμενος, ὅτι τὴν ναζιανὸν ἀπαίρειν ἐξέλετο. τὴν δὲ τις
 νεκταίριος ὄνομα, συγκεκλητικὸν μὲν γένους, ἐπιτάτης δὲ τὸν ἑσπῶν, δι' ὅλου θαν μα-
 ζιδάριος, καίτοι τὴν τῶν παρὰ τὴν χρεωθῆναι ἀρχὴν ὅς ἀπαθείς ὑποφθιμὸς
 εἰς τ' ἐπιστάτην παρεβλήθη, τῶν οὖν παρόντων ἐκείνην πενήτηκοντα ἐπιστάτων
 χρεωθῆναι αὐτῶν. τοὺς δὲ καὶ ὅσον ἐκφύερον, ὥστε τ' κωνσταντίνου πόλεως
 ἐπιστάται τὰ παρεσθεία ἔχειν τ' ἡμῶν μὲν τὸν ῥώμης ἐπιστάτων, ἀφ' οὗ τ' αὐτῶν
 νέαν ῥώμην. ἐβεβαίωσαν τε αὐτοῖς τὴν ἐν νικητῇ πίσιν, καὶ πατριαρχίας κατέ-
 στηε δ' ἀντιοχείας καὶ ἐκ τῶν ἡγῶν, ὥστε τοὺς ὑποφθιμὸν ἐπιστάταις τ' ὑποφ-
 θιμοῖς ἐκκλησίαις μὴ ὑποβαλῆναι. τοὺς γὰρ παρ' ἑτέρων ἀφ' οὗ τοῖς διωγμοῖς ἐγένε-
 το ἀδελφώτως, καὶ κληροῦσαν νεκταίριος μὲν τ' μεγαλόπολιν, καὶ τὴν ἀρδην τῆς
 δὲ ποιητικῆς ἀρδῆσεως, ἡγάδιος ὁ μὲν βασιλεὺς καὶ ἀρείας τ' κατωπαδοκῆν ἐπι-
 στάτης, γρηγορίου ὁ νύσσης, ὁ βασιλεὺς ἀδελφός, κατωπαδοκῆς δὲ καὶ ἡδὲ πόλιν, καὶ
 ὁ πῆσιος ὁ τ' ἐν ἀρδῆσι μὲν τῆς, τ' πατριαρχίαν ἐκκληρώσαντο. τὴν ἀσσαντῶν
 δὲ λαγχάριον ἀφιδόχιος ἰκονίου, καὶ ὁ πῆσιος ὁ ἀντιοχείας τῆς πισιδίας. καὶ γ' καὶ
 τ' ἀγν-

ὥς τε εἰδὼς τὰς τῶν ἱερῶν γραμμῶν ἐρμηνείας, καὶ φιλόσοφα δόγματα (ὡς οἰ-
 δειν, ὡς αἱ ἀφ' ἐξέως, οὐ μόνον οὐχ' ἐνόησι τὰ θεήματα· ἀλλὰ καὶ καὶ φιλοσοφικότερας
 τὰς αἰρέσεις μάλλον ἀποφάλλον)· καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτῃ διὰ συμβουλῶν ἐν νεκρί-
 αἰᾳ ὑπέπετο, δι' ὅπως αὐτὸς ὡς οἱ παλαῖοι ἄρχοντες ὑπερῆκεν ὡς ἡμεῖς θεῶν δυν-
 ναι ἀπέφυγον· κατελήφθησαν γὰρ αὐτὸν σιναϊτικὸν τῶν πατέρων, συμβουλεύει φυ-
 γεῖν μὲν τὰς ἀφ' ἐκείνης μάχης· μὴ τυχεῖς δὲ καλέσθαι τὰς ἐκδόσεις τῶν πα-
 λαίων, καὶ πᾶσι τοῖς βασιλέως τοῖς ἀρεσιάρχαις παρὰ τὸν βασιλέα, πό-
 τερον λέγων ποτὲ ποιῶνται τῶν παρὰ τῆς διαρέσεως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρὰ τῆς
 μοσδύτων διδασκάλων, ἢ ὡς δημοτελεῖς τοῦ χρησίου τοῦ παλαιού (εἰ μὲν
 γὰρ τοῦτοις ἀντιθέσιν, οὐκοῦν ἀναθεματίζονται αὐτοὶ ὡς ἡμεῖς λέγομεν· καὶ εἰ τοῦτο τολ-
 μήσῃ ποιήσῃ, ὡς τοῦ πλήθους ἐξέστησιν). Ἐξ οὗτου γνομένου, παρὰ τῆς
 νῆς ἔσται ἡ νίκη τῇ ἀληθείᾳ· εἰ δὲ μὴ παρὰ τῆς παλαιότητος τοῖς ἀρχαίοις τῶν διδασκα-
 λων, ἡμέτερον ἐστὶ τὸ παλαιὸν τὰς βίβλους τῶν παλαίων, δι' ὧν ἡ περὶ ἡμῶν δόξα
 μὴ ὑψηλὴ (τῶν αὐτῶν ἀκούσας τῶν ἐκείνου οὐ νεκρῶτος, ἀλλὰ ὅτι τὰ βα-
 σίλεια χωρὶς γνωρίζει δὲ τὸ βασιλεῖα συμβεβουλεύματα αὐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τῆς
 γνώμης, καὶ σοφίας τὸ παλαιὸν μετεχέειν· οὐ γὰρ παρὰ τῶν τὸν σὺν πόν, ἐ-
 δήλωσε μόνον, εἰ λόγον ἔχουσι καὶ δέχονται τὰ τῶν παρὰ τῆς αἰρέσεως τῇ ἐκκλησίᾳ
 διδασκάλων. τῶν δ' οὐκ ἀρνησάμενων, ἀλλὰ καὶ πᾶσι ἡμῶν αὐτοῖς ὡς κατηχητὰς
 εἰπόντων, αὐτοῖς ἐδήλου ὁ βασιλεὺς, εἰ τοῖς τῶν τῶν ἀξιοπίστοις μὴ τυχεῖς
 χρησίου δόγματος. τῶν αὐτῶν ἀκούσας οἱ τῶν ἀρνησάμενων παρὰ τῶν, καὶ οἱ περὶ ἐ-
 κείνοις αὐτῶν ἀφ' ἐκείνων, καὶ γὰρ ἡσυχάσθη πολλοὶ περὶ αὐτῶν ἡντιμεπισμένον παρὰ
 τῇ ἀγῶνι τῇ ἀφ' ἐξέως, οὐκ εἶχον ὅτι ποιήσῃ. ἐνέπεσον γὰρ εἰς ἐκείνους δι-
 φωνία, ὡς μὲν λεγόντων, καὶ ἡμεῖς τῇ τῇ βασιλέως παρὰ τῶν· τῶν δὲ, μὴ συμ-
 φέρουσιν τῇ σὺν πόν ὡς αὐτῶν· ἀλλὰ γὰρ ὡς εἶχον παρὰ τὰς βίβλους τῶν παλαίων,
 καὶ οὐκ ἐστὶ ἀληθείᾳ ἐνέπνεον· ἐδίδοντο οὐ μόνον παρὰ τῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρ-
 σιάν, ἀλλ' ἡδὴ καὶ ὡς αὐτοῖς, οἱ τῇ μίαν ὄντες αἰρέσεως· ἡ οὐκ ὁμοφώνος κακία,
 ὡς ἡ γλῶσσα τῶν παλαιῶν διδάσκαλων, καὶ ἀνατέτακτο ὁ τῇ κακίας πύργος
 αὐτῶν. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς πᾶσι συγκεχυμένων αὐτῶν ἀφ' ἀπορίας, καὶ ὡς ἀφ' ἐ-
 ξέως μόνον, καὶ οὐκ ἀρχαίων ἐκείνους τεταρρήκασιν, ὅτι δὲ τῶν γνώμης ἐβ-
 διζεν· καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνους ἀρνησάμενων γνωρίζει τὸ ὅτι αὐτῶν οἱ ἔχουσι
 πίστεως. ὅτε οἱ περὶ ἐκείνους διότι τὰς λέξεις ἀκριβοῦντες, ὁ οἰκεῖον δόγμα ἐν-
 γραφον· ὡς οὐκ ἐστὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ περὶ ἐκείνους ὅτι σὺν πόν τῇ βασιλείᾳ κλητέλες
 σιναϊτικῶν· περὶ ἡσυχάσθη νεκρῶτος μὲν καὶ ἀγῶν, τὸ ὁμοιοῦτον παρὰ τῶν πί-
 στεως· ἀρνησάμενων δὲ δημόφιλος· ἀνομιαν δὲ αὐτοῖς ἀνόμιος· τῶν δὲ τῇ μακε-
 δονίου φρονοῦντων, ἡ δόσιος ὁ κυζίκου· ὁ δὲ βασιλεὺς, δέχεται μὲν τοῖς σιναϊτικῶν
 τῶν, καὶ τὸ περὶ ἐκείνου δόγμα ἐκείνους λαβὼν, καὶ ἐκείνους τε γνομένου, ἡ δὲ
 ἐκτενείας, σιναϊτικῶν αὐτῶν τὸν θεόν, παρὰ τῶν ἀληθείας ἐπιλογῶν· εἴπα ἐκ-
 εῖναι τῶν γεγραμμένων δόγματων ἀναγνοὺς, τὰ μὲν δὲ πᾶσι ὡς χειρισμὸν τῇ
 πελάδος εἰσαγνοῖα μεμψάμενος, ἐρρήξε· μόνον δὲ πᾶσι τοῖς ὁμοιοῦτον ἐπανέσας
 ἐδέξατο· αὐτὴ παρὰ τῶν γέροντες τοῖς ναυαγιστοῖς πάλιν δὲ παρὰ τῶν ἐκείνους
 τῶν πόλεων τὰς σιναϊτικὰς ποιεῖται· ὁ γὰρ βασιλεὺς θανούσας αὐτῶν τῇ παρὰ
 τοῖς οἰ-

τοῖς οἰκείοις κτ' πλὴν πίσει ὁμόνοιαν, νόμῳ ἐκχέει τὴν οἰκείων κρατεῖν ἀδελφῶς
 ἀκλιμελῶν ὅππων· ἔχον δὲ καὶ παρονόμια τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἀπὸ καὶ οἱ τ' αὐ-
 τοῦ πίστεως ἔχουσιν. οἱ ὅμως ἄλλοις τῶν ἀποστόλων, ἐκ τῆς παρὰ αὐτοῦ δόξα-
 φωνίας ἐκ καταγνώσεως πρὸς αὐτοὺς ἐκτενέστερον ἀμνημονία τε καὶ λύπη
 καταχευόμενοι, ἀνεχώρησαν. καὶ ῥα μάλιστα τοῖς οἰκείοις πρὸς ἐμυθισμῶν, πρὸς ἀνομι-
 λίας μὴ ἀρθεῖν ἐφ' οἷς πολλοὶ καταλιπόντες αὐτοὺς ἐπὶ ὁμοσιῶν παροστέθεντο. πολ-
 λοις γὰρ ἐπὶ τοῖς κλητοῖς, ὁλίγοις δὲ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. ὅθεν οὐκ ἔλεγον, ἰνίκα δὲ πο-
 λὺν τοῦ λαοῦ αὐτοῖς ἐκ διωκείας παροστέχεται. ἀλλὰ μὲν, ὅθεν οἱ τῆς ὁμοσιῶν
 λέξεως, τὴν λυπηρὰν τελέως ἡγεῖται ἡ ἀπόστολος. καὶ γὰρ κτ' ἀντιόχει τοῖς τῇ συνόδῳ πρὸ-
 ὄντας διέκρινεν. ἀγρυπνοῦντες γὰρ καὶ οἱ ἐξ ἐξουσίας, καὶ κύριον, πάλιν συμπαροῦ-
 ὦντες, τὴν φραβιδιανὸν ἀξιώσασθαι τῆς ἀντιοχείας ἔλεγον. οἱ δὲ ἐκ παλαιστίνης, φοι-
 νίκης τε καὶ συρίας, ἔρχομενοι φραβιδιανὸν συνεστῆκεν. τοῦτο μὲν οἱ τέλος ἐδέξατο, κτ'
 χώρην ἐρᾷ.

Υπὸ δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ οἱ ἐν κωνσταντινου πόλιν τὰ τῶν συνόδων ἐρί-
 νετο, τὰ δὲ παρὰ τὰς ἐσπείρας μέρη ἐγγύετο. μαξιμος ἐκ τῶν παρὰ τὰς ἐρετῆρας με-
 ραν, ἐπαμύνη τῇ ῥωμαίων δόξῃ. καὶ κάμνοντι ῥαβιδιανῶν εἰς τὸν κτ' ἀγαθῶν
 πόλεμον ὁπτιότης. ἐν δὲ τῇ ἰταλίας κομιδῇ νέου τυχευομένου οὐδενὶνιδμοῦ, πλὴν
 τῶν παρονομιῶν εἶχε φροντίδα παρὰ τοῖς, ἀπὸ ὑπάτων πλὴν ὑπὸ τῶν τότε χρεῖ-
 ζων δόξῃ. ἰουστὶν δὲ ἡ τοῦ βασιλέως οὐδενὶνιδμοῦ μήτηρ, τὰ δόξαν φρο-
 νοῦσα, ἰωάννης μὲν τῶν ἀνδρῶν, ὅθεν εἶχε ἐλπίδα τοῖς φρονιότητις ὁμοσιῶν
 ὅθεν δὲ κομιδῇ νέος ὢν ὁ υἱός, καὶ ἀγαθῶν οὐδὲν πλὴν μεδιόχων, τὰ ἀγαθὰ με-
 γίστας κτ' τῶν ὁπτιότητος ἀμφοτέρου ἐκίνησεν, εἰς ἐξουσίαν αὐτὸν πεμφθῆναι κε-
 λεύουσα. ὡς δὲ ὁ γὰρ ἀντιόχειν ἀγαθῶν τὸν ἀμφοτέρου, καὶ τοῖς
 ἔλεγον ὅτι τὴν ἐξουσίαν ἀποδίδουσι ἀντιόχειν, ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι, ὅτι ῥα πα-
 νός, δόξα τῇ τυραννίδι μαξιμου ἀντιόχειν. ἐν φορείῳ γὰρ κλίνῃ μιμουμένη, καὶ
 ὑπὸ τῇ μόνῃ φρεσὶν, καὶ ἀκρυφῶς ὁ μαξιμου στρατηγὸς ἀνδραγάθιος,
 παρὰ τοῖς δόξῃ τοῖς δόξῃ τοῖς βασιλέως ῥαβιδιανῶν γαμετή, ὑ-
 πὸ τῇ παρὰ βασιλῆς παρὰ τοῖς δόξῃ τὴν ἐν γαλλίᾳ πόλεως, πάλιν ἀντιόχειν.
 ὁ δὲ πιστεύσας πλὴν γαμετήν ἐπὶ, τὸν δόξαν οὐκ ἐφυλάξατο. ἀλλ' ὡς τῇ τυφλῷ
 εἰς ὄρυγμα τοῦ πολεμίου εἰς τὰς χεῖρας ἔπεσεν. ἐκπεθῆσας γὰρ ἐκ τῆς φρεσὶν
 ἀνδραγάθιος, τὴν ῥαβιδιανὸν διεχρήσατο. τελευτῶντι ἐν ὑπατείᾳ μερηγαύδου,
 ἐκ τῆς ῥαβιδιανῶν, βασιλεύσας ἔτη δεκάπεντε, ζήσας ἔτη εἰκοσιτέσσαρα. ὅθεν ὁπτιότη-
 τος, ἐπαυσε τὴν κτ' ἀμφοτέρου, τῆς μητρὸς τῆς βασιλέως ὀργῇ. οὐδενὶνιδμός
 δὲ ἄκων τῇ ἀντιόχει τοῦ πατρὸς πεισθεὶς, πλὴν μαξιμου βασιλείαν παροστέχεται. ὅ-
 τε ὁ παρὰ τοῖς φοβηθεὶς τὴν μαξιμου δυνάμιν, ὅτι τὰ ἀντιόχειν τὰ μέρη ἀνα-
 χωρῆν πεισθεῖται. ἀλλ' οὐκ ὡς εἶχεν ἀναχωρῆν ἀπὸ τῆς ἰταλίας. καὶ ὅτι τὴν ἰλλυρίδα
 γυμνασθεὶς γὰρ, ἐν πελαγονίᾳ τὴν μακεδονίαν διέτειλεν.

Ο δὲ βασιλεὺς θεοδόσιος, ἐν φρονίᾳ μεγάλῃ κατῆσθαι. δυνάμιν τε μεγίστην
 κτ' τῇ τυραννίδι ὑπερέβη, ἀγαθῶν μὲν καὶ τῶν νέων οὐδενὶνιδμῶν ὁ τυραν-
 νος φόνον βουλεύσθαι. κτ' αὐτὸ δὲ καὶ παροστέχεται τῶν πρὸς αὐτὸν, εἰρηνικῶν τῶν
 βασιλέως αἰσθῆσαι. ὅτε δὲ καὶ παρὰ τοῖς βασιλῆς υἱὸς ὀνώριος, τῶν αὐτῶν ἐκ

ἦς γα μετῆς πλακίλλης, ἐν ὑπατεία ῥυχομηλιδμοῦ, καὶ κλεαργου, τῇ ἐννάτῃ τοῦ
 σεπτεμβρίου μηνὸς, καὶ ἡν ὑπατεία καὶ ἀγχιος ὁ τῷ ναυαλιανῶν ὀπίσκειπος
 μικρῶ παρύτερον ἐτελεύτησεν. τῇ δὲ ἐξῆς ὑπατεία ἦν ἡν ὁ ὁρκαδίου αὐγούστου
 τὸ παρῶν, καὶ βάδωνος, τελευτήσας ἡμωθίου τῷ ὀπίσκειπου ἀγξαδρείας,
 θεόφιλος πλὴν ὀπίσκειπὸν ἐκδέχεται. μέγα τὰ δὲ ἐνιαυτῷ ὑγερὸν καὶ δημόφι-
 λος, ὁ τῷ ὁρκαδίου παρῶν ὁρκακείας, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο. ὁρκαδίου δὲ, μα-
 εἰνόνινα ὀπίσκειπον ἦς οἰκείας αἰρέσεως ἐκ ὁρκακείας μέγα τὰ δὲ ἐνιαυτῷ
 ὀπίσκειπὸν ἐπέβη. ἀλλ' ὅτι ἐχρόνισεν ὁ μῆνις. ἐπ' αὐτῷ γὰρ διηρέθη ἡ ὁρκα-
 ανῶν ὁρκακεία, ὡς ὑγερὸν λέξω. δωρῶθον τε αὐτῆς ἐκ ἦς ἀντιστοίχας τῇ ἐν συρία
 μέγα πεμψάμενοι, ὡς αὐτῷ ἐπάτηοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς ὅτι τὸν χῆ' μαξίμου πό-
 λεμον ἡλαυνε, καταχίτων ἐν τῇ κωνσταντινου πόλει τὸν ἦν ὁρκαδίου βασιλεὺς ὄν-
 τα. καὶ λαβὼν τε πλὴν θεοσταλνίκην, δὲ ἐλπίς τοῖς πᾶσι οὐδὲν ἰνιανὸν πολλῇ ἀ-
 θυμία ἀφῆκεν, ὅτι δὲ ἀνδάνην τὸν τύραννον, ὡς βασιλεὺς ἐδέξαστο. θεοδόσιος
 μὲν ἐν δὲ ὅ φανερώ, οὐδέτερον ἐδείκνυνεν. οὐτε γὰρ ἡθέλει, οὐτε παρῶν δέχεται τῷ
 μαξίμου παρῶν. οὐ μὲν ἡν εἰς τοῖς πᾶσι τῶν τυραννίδων τῷ ῥώμῳ ὁρκα-
 χίλῳ, παρῶν βασιλεὺς ὄν ὁρκακείας. ἀνδάνων δὲ τὰς διωδάμεις τῷ τρανί-
 νίῳ τὰ γράμματα, ὅτι πλὴν μεδιόλανον ἐχάρι. ἐκεῖ γὰρ ἐφθάκει ὁ μαξίμος.

Ἦν δὲ ὁ αὐτὸν ὁρκαδίου, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅ φανερώ, ἐκ πολλῶν ἐχάρι, καὶ οἱ ἐν
 κωνσταντινου πόλει ὁρκαδίου ἰαρχίλῳ κεκινήκασιν δι' ὀπτινίας τοῖς δὲ. φιλοῦσιν
 οἱ ἀνδράποιοι λόγους πλάττειν, πᾶσι δὲ ὡς ἐπίσαν. εἰ δὲ καί ποτε παρῶν δέσσεως
 ὀπτιλῶν, μείζονας τὰς πᾶσι ἐν βούλῳ φήμας δέξασθαι, νεωτέρων αἰεὶ ὁρκα-
 χίλῳ παρῶν. τοῦτο δὲ καὶ ὅτε πλὴν πόλιν ἐγίνετο. ἀλλ' ὅτι δὲ πᾶσι τῷ
 μακρὸν ἡρομίδου πόλεμον πλάττειν, διεφύμιζον αἰεὶ ὅτι τῷ χεῖρον πλὴν ὀπτι-
 λα λαμβάνοντες. καὶ μηδενὸς ὀπτινομίδου χῆ' τὸν πόλεμον, αὐτῷ ὡς τὰ κατ' αὐ-
 τὸν ἰσορήσαντες, πᾶσι δὲ ὡς ὅτι ἡδύσαν ἐχρὸν, ὡς ὁ τύραννος ὀπτικράτερος εἴη ἦς
 βασιλέως διωδάμεις. καὶ ὅτι τοῖς, ἐπὶ τοῖς χῆ' πλὴν μάχῃ πεπώκασιν. καὶ ὅτι ὁ
 βασιλεὺς, ὅσον οὐδέ πω, τὰς τυραννίδας ἀποχέριος γὰρ. ὅτε δὲ καὶ οἱ ὁρκακείας
 τὰς ἐκ πάσι κινούμενοι, σφόδρα γὰρ ἡνίκα, ὅτι τῷ ἐνδον ἐκκλησιῶν ἐκρά-
 τῶν, οἱ πᾶσι αὐτῶν παρῶν διωκόμενοι τὰς φήμας πολλαπλασίους εἰργάζοντο.
 ἐπεὶ δὲ ἔτερά τινα τῷ ὁρκακείας, αὐτῶν τοῖς πεπλάκῃς αὐτὰ εἰς πᾶσι ἦεν ὅτι
 ὡς πεπλάσμενων, ἀλλ' ὡς ἀνδάνων ἡρομίδων ἀπλάσσαν. οἱ γὰρ ἀκοῇ παρῶν
 βόντες, διεβεβαίουσαν παρῶν τοῖς λογοποιῶντες μὴ ἀλλ' ὡς ἐχρὸν, ἢ ὡς πᾶσι αὐτῶν
 ἀκνηόασιν. ὅτε δὲ ἀνδάνων ὀπτιλῶν οἱ ὁρκακείας, εἰς ὅσον χωρῶσιν ὁρκακείας,
 καὶ εἰς τῷ οἰκίαν τῷ ὀπίσκειπου νεκρῶν πᾶσι ἐμεινόντες, ἀνδάνων. τοῦτο μὲν δὲ
 τοῖς ἐν ἡνίκα, χῆ' πλὴν ὑπατεία θεοδόσιου τῷ δούτερον, καὶ κινηγίου.

Τοῦ δὲ βασιλέως ὀπτιλῶν τῷ τυραννίδας, πωθανόμενοι πλὴν παρῶν οἱ
 ὁρκακείας τὰ ὀπτιλῶν, οὐτε τῷ ἐκ τῷ φήμας παρῶν ἐνέκλειν ἐδυνήθη-
 σαν. ἀλλ' ὁ καὶ ἀπὸ τῶν δέσμων αὐτῶν τὸν τύραννον ἐνεχέρισαν, ὅς ἀνδάνων ἐν
 τῇ αὐτῇ ὑπατεία, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐγούστου μηνός. ἀνδράγαθος δὲ ὁ τῷ
 βασιλέως τρανίνο φονδὲς, ἦς ἡ τῆς ἀνδάνων, εἰς τὸν παρῶν κείμενον πόλιμον
 εἰλάς, εἰς τὸν, ἀπεπνίγη. ὅτε οὐδ' οἱ βασιλεὺς νικηφόροι ὅτι τῷ ῥώμῳ ἐχάρι.
 ἡν δὲ

ὡς δὲ καὶ ὁ υἱὸς ὀνόματος (ὡς αὐτοῖς κομιδὴ νέος ὢν. μὲν γὰρ ἡ καὶ μωξίμου νίκην, μετὰ πέμπε) αὐτὸν ὁ πατήρ, ἐκ τῆς κωνσταντίνου πόλεως. ἡ σὺν οὐκ ἐν τῇ ῥώμῃ ἐπινίκιοις ἐορταζέσθαι τελευτῶντες, ὅτε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ἐπὶ συμμαχου τῆς ὑποῦ πάτων βασιλῆος θεοδόσιος ἐπεδείξατο. ἔτι γὰρ ὁ σύμμαχος, παρ' ὧτος μὲν ὡς ἴης ἐν ῥώμῃ συκλήτου. ἔταμ μάχετο δὲ ἐπὶ παμδύσει λόγων ῥωμαίων. καὶ γὰρ αὐτῷ πολλοὶ λόγοι συστραμμένοι, τῇ ῥωμαίων γλώσσῃ τυτθόμοισι. βασιλικὸν οὐκ ἄλλο εἰς μωξίμον ἐπὶ πασιόνα γεγραπὸς, καὶ διεξιὼν ἐπὶ ἴης καθοσιώσεως ἐκλήματι, ἐνοχρὸς ὑπερὸν ἐγγύετο. ἀφ' οὗτο δεδιὼς τὸ θάνατον, τῇ ἐκκλησίᾳ παρῆν. ἐφυγεν. ὁ δὲ βασιλῆς οὕτως ὡς παρὶ τὸν χριστιανισμὸν διὰ βλάβης, ὡς μὴ μόνον τοῖς τῆς αὐτοῦ πίστεως ἱερεῖς ὑπερτιμᾶν. ἀλλὰ καὶ καὶ ναυαγισμοὺς ὁ ὁμοούσιον φερονούσας ἀσμένως παρῆσεν. λεοντῶν οὐκ ἐπιστάτω ἴης ἐν ῥώμῃ τῇ ναυαγισμῶν ἐκκλησίᾳ παρῆσεν, ἡρὶν διδόνε, τὸν σύμμαχον ἀπέλυσε τοῦ ἐκκλημάτος. συγγνώμης οὐκ ἀξιοῦν ὁ σύμμαχος, τὸν ἀπολογητικὸν λόγον, εἰς τὸν αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ θεοδόσιον ἐγραψεν. ὁ μὲν δὲ πόλεμος κατ' ἄρχας μεγίστην ἀπειλήν ἐρηκώς, τελευτῶν, ταχεῖαν ἔχε τὴν κρίσιν.

Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, παρὶ τὴν συρίας ἀντιόχειαν τὰ δὲ ἐγγύετο. παυλίνου τελευτῶντος, ὁ ὑπὲρ αὐτῶν λαὸς, τὸν φλαβιανὸν δέξασθαι. καὶ ἀφ' οὗτο παρῆσεν σκιδάξῃ χριστιανισμῶν τῆς οἰκείου μέρους διὰ χρίον. τῆ δὲ, οὐ πολλὴν ἐπιβιώσαντος χρόνον, ἔτερος εἰς τὸν ὅπον αὐτῶν ἐκλήματι κατῆλθε, φλαβιανὸς τοῦτο κατῆλθε σκιδάσαντος. ὅσοι δὲ τὸν φλαβιανὸν ἀφ' οὗτο παρῆσεν ἀπετρέφοντο τὸν ὅπον, κατ' ἰδίαν τὰς σὺναγωγὰς ἐποιούτω. φλαβιανὸς δὲ, τῆς λόγου, παρῆλθε λίθον ἐκίνη, ὃν αὐτῶ καὶ τοῦτο ποιήσασθαι, ὅπως καὶ μικρὸν ὑπερὸν δέξασθαι κατεργάσασθαι, τὴν ὀργὴν θεοπύλου, ὅτε θεοφίλου, τῆς τῆς ἀνδρείας ἐπιστάτου, δι' οὗ ἐκατήλαξε δάμασον, τὸν τῆς ῥώμης ἐπιστάτον. ἀμφοτέρω γὰρ παρῆσεν φλαβιανὸν ἐξαλέπαντον, οὐ μόνον ἀφ' οὗτο ἐπιτορηνεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν παρῆσεν κατῆλθε χωρίζεσθαι τοῖς ὁμοφρονέουσιν. θεοπύλου οὐκ ὅργην θεοφίλος, πέμψας τὴν ἰσίδωρον παρῆσεν, κατῆλθε λυκούμην δάμασον, λεσιτελῆς εἰπὼν δι' ὁμόνοιαν τῆς λαοῦ, παρῆσεν τὸ φθασθὲν φλαβιανὸς πλημμελῆμα. οὕτως τε παρῆσεν φλαβιανὸν τῇ κοινωνίᾳ ἀποδοθείσης, ὃ ἐν ἀντιόχειᾳ λαὸς κατῆλθε παρῆσεν τῆς χρόνου, τὴν ὁμόνοιαν ἐφῆξαν. τὰ μὲν δὲ κατῆλθε ἀντιόχειαν, τοῦτο ἐχόν τὸ τέλος. οἱ γὰρ κατ' αὐτὴν ἀφῆλθον τῇ ἐκκλησίᾳ δέωπιδέντες, ἐν παρῆσεν ἴης πόλεως τὰς σὺναγωγὰς ἐποιούτω. ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ κύριλλον τὸν ἱεροσολύμων ἐπιστάτον τελευτῶντα ἰωάννης ἀφῆλθε.

Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸνδε, καὶ ἐν τῇ ἀντιόχειᾳ, τοῦτο παρῆσεν. τῇ τοῦ ἐπιστάτου θεοφίλου ἀποδοθείσης, βασιλέως ἐκλήματι παρῆσεν, λυέσθαι τοῖς ἐν ἀντιόχειᾳ τῇ ἱερώων ναοῖς, καὶ τοῦτο γίνεσθαι τῇ θεοφίλου ἀποδοθείσης. τῆς ἴης ἐξουσίας δρᾶξάμενος θεοφίλος, παρῆλθε ἐγγύετο καθυβρίσας τὰ τῇ ἱερώων μυστήρια. καὶ ἀνακαταρῆς μὲν τὸ μυστήριον. κατῆλθε δὲ τὸ ἀπαρτεῖον. καὶ τὰ μὲν τῆς μυστήριου φονικῆς μυστήρια, δημόσια ἐπὶ πόμπῃ. τὰ δὲ τοῦ ἀπαρτεῖος καὶ τῇ δόλων, γλώσσῃ ἐδείκνυ μετὰ, τοῖς φησὶν φέρεσθαι κελεύσας ἀφῆλθε μέσης τῆς ἀρετῆς. τῶντα οὕτω γυμνάσια ὁρῶντες οἱ κατῆλθε ἀντιόχειαν ἱερώες, καὶ μάλιστα οἱ φι-

λοσοφῶν ἐπαγγελλόμενοι, ἃ λυπηρὲς ἐκὼς ἔχον. Ἀλλὰ τοῖς πάσαι δραματούργη-
 θεῖσι παροσέθησαν μείζονα. μιᾷ γὰρ ὁρμῇ ἐκείνος στυγερῶς καὶ τῇ χειρὶ
 νῶν χωρήσαντες, πᾶντα φόνον εἰργάζοντο. ἡμιμόνον δὲ καὶ οἱ χειριστὰς, καὶ πᾶν κα-
 κὸν ἐπηκολούθη κακῶς ἕως τὸ τέλος τοῦ ἐξέτασθαι τὴν μάχην, ἕως οὗ κόρος τῶν φόνων τὸ
 γινόμενον ἐπαυσε. ἀπώλοντο γὰρ ἐν τῇ συμβολῇ, τῇ μὲν ἡμιμόνων ὀλίγοι. ὧν δὲ χει-
 ριστῶν, σφόδρα πολλοί. οἱ δὲ τραυματῆαι δὲ ἐκαστέρου μέρους, ἥσαν ἀναριθμη-
 τοί. φόβος ἐκ τῶν γερονότων εἶχε τοὺς ἡμιμόνους, δεδιμένους πλὴν τῆ βασιλέως ὀρ-
 γάν. παρῆσαντες γὰρ αἱ ἐδόκει αὐτοῖς, καὶ τοῖς μαιφονίαις τὸν θυμὸν ἀποσβέσαν-
 τες, δήσας ἀμαρτὴν καὶ ἐκρύπτοντο. πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνδρείας ἐφυγον, καὶ τὰς
 πόλεις μεριζόμενοι, ὧν ἥσαν οἱ δύο γραμματικοί, ἡμιμόνος καὶ ἀμμόνιος, καὶ οἱ
 ἐνὶ κομιδῇ νέος ὢν, ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει ἐφοίτησα. ἡμιμόνος μὲν οὐκ ἱερὸς τοῦ
 διὸς εἶναι ἤξελετο. ἀμμόνιος δὲ, περὶ τοῦ οὐτοῦ δὴ τῆς κακοῦ καὶ ἀσφαλῆτος, σιω-
 λισμὸν τοῦ θεοφίλου παρὸς τὴν κατὰ λυσιν τῇ ναιὶν, ὅ, τε τῆς ἀγέλης ἀνδρείας ἐπερ-
 χος, καὶ ὁ ἡμιμόνος τοῦ φρασιπιδίου ἀγέρματος. τὰ μὲν οὐκ ἱερὰ κατετρέφετο.
 τὰ δὲ ἀγέρματα τῇ ναιὶν μετεχωνόμετο εἰς λεβήτια, καὶ εἰς ἐτέρας χρεῖας, τῆς
 ἀγέλης ἀνδρείων ἐκκλησίας τῆς βασιλέως χαρισματῶν τοῖς τοῖς, εἰς διαπονήματα
 τῇ ναιὶν. πᾶν οὐκ ἱερὸς τοῖς τοῖς (ῥωπείας ὁ θεοφίλος, ἐν ἀγέρματι τοῦ δὲ τῆς
 θεῶς ἀγώνιστον τηρεῖν, καὶ δημοσίᾳ παροσέστηεν ἵνα, φησὶ, χρεὼν παρὸς
 ὄντος, μὴ ἀρνήσων) οἱ ἡμιμόνοι τοῖς τοῖς παροσέστηεν ἵνα τοῖς. ὅτι τοῦτο, πᾶν
 ἀμμόνιον οἱ δὲ ἀμμόνιον τῆς γραμματικῆς, ὅς ἐλεγε δὲ πᾶν πεπὸν γενεῶν πλὴν ἡμι-
 νων ἀρνησέμεν ἵνα μὴ καὶ ὁ εἰς ἀνδρείας ἔχων βῆ, ἀλλ' ὅτι γέλωτι τῆς ἡμιμόνων ἀρ-
 σίας φησὶ τῇ ναιὶν. ἡμιμόνος τῆς παρὸς πᾶν ἡμιμόνος, ὡς ἐνέειν ἀνδρείας ἐν τῇ συμπλη-
 γᾷ φονόσας. τὰ μὲν οὐκ ἱερὰ τῆς ἀγέλης ἀνδρείων, ὅτε τοιαῦτα ἐγίνετο.

Ἐν δὲ τῇ ναιὶν τῆς φρασιπιδίου λυσιπιδίου καὶ γυμνουμῶν, ἡμιμόνος γραμματικῆς
 ἐν κεχαρμένῳ τοῖς λόγοις, τῇ καλουμῶν ἱερογλυφικῶν. ἡμιμόνος οἱ χαρκατῆ-
 ρες, τῶν ἐχόντες τύποις. τοῖς τοῖς ὁράντες χειριστὰς τε καὶ ἡμιμόνος, τῇ ἰδίᾳ ἐ-
 κατέρει ἀρνησέμεν παροσέστηεν. χειριστὰς μὲν γὰρ, σημειὸν τῆς καὶ χειρὸς σω-
 τηριώδους πᾶσις εἶναι λέγοντες τῆς τῶν, οἰκείον εἶναι τὸν χαρκατῆρα ἐνόμιζον. ἡ-
 μιμόνος δὲ τὸ κοινὸν χειρὸς καὶ σάραπι διέλεγον, εἰ ὁ τῶν ἀνδρείων χαρκατῆρ, ὅς μὲν
 χειριστῶν, ὅς δὲ ἡμιμόνοι ποιεῖται τὸ σύμβολον. τοῦτων δὲ ἀμφισβητοῦμένων, ἡμιμόνος
 τῇ ναιὶν τῆς χειρισμῶν παροσέστηεν, τὰ ἱερογλυφικὰ τε γραμματικὰ ἐ-
 πιστάμνοι, διερμηνύοντες τῆς τῶν ἀνδρείων χαρκατῆρα, ἐλεγον σημεῖον ζῶν ἐ-
 περχειμῶν. τοῦτο πλὴν οἱ χειριστὰς εἰς πλὴν οἰκείον ἀρνησέμεν ἀρνησέμεν,
 ἀρνησέμεν διετεῖται. ὡς δὲ καὶ δι' ἐτέρων γραμμῶν ἱερογλυφικῶν ἐδηλοῦτο
 τέλος εἶναι τὸ φρασιπιδίου ἱερὸν, ὅτε τῶν ἀνδρείων φησὶ χαρκατῆρ, τοῦτο γὰρ εἶναι
 πλὴν ἐπερχειμῶν ζῶν, πολλὰ πλείους παροσέστηεν τῇ χειρισμῶν. καὶ τὰς
 ἀμμόνιους ἀρνησέμεν ἀρνησέμεν, ἐπαπλίζοντο. τὰ μὲν οὐκ ἱερὰ τῆς τῶν ἀνδρείων χαρ-
 κατῆρ γινόμενα, τοιαῦτα ἀκήκοα. ἐγὼ δὲ εἰς φημι τοῖς ἀγνῶστοις ἱερῶν, τὰ τῶν
 χειρὸς παροσέστηεν, ἀπὸ πᾶσις τῶν τῶν ἀνδρείων γραμμάτων. εἰ γὰρ τὸ τῶν ἡμι-
 μόνων, ὡς φησὶν ὁ ἀπὸστολος, καὶ ἔλαθε τὸν ἀρνησέμεν τῆς ποτηρίας ἀρνησέμεν, πολ-
 λὰ μᾶλλον

λὼ μάλλον τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν ἱερῆς ἀγρυπνίαν, τοῦτο διέφυγνεν. ἀλλ' ἡ παρὰ
 πῦρ ἐσκέδασεν τοῦτο γινέσθαι, ὅτι τῇ τῆς γράμματος ζητήσῃ, ὅπως καὶ ἐν τῇ
 ἐλπίδι παύλῳ ἐπέδωκεν. καὶ γὰρ ἐκείνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ πνέματος ὁφείας
 γεννῶν, τῇ ὁμοίᾳ μεθόδῳ παρὰ ἀδελφοῖς χρησάμενος, πολλοὺς εἰς τὴν πίστιν
 παροστήσατο, ὅτε τὰ ὅτι ἐν βωμῷ γεγραμμένα ἀναγνοίς, ἐν ἰδίῳ λόγῳ παρὰ
 ἡμῶσιν. εἰ μὲν ἀρα εἰς λέγει ἐνηργεῖν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον εἰς τοὺς ἀγρυπνίαν
 ἱερῆς, ὡς παρὰ τῆς ἀβραάμ, καὶ ὅτι ἔχει φά. ἔ. γὰρ ἐκεῖνοι ἀκοντες παρὰ τὴν ἀ-
 γαθὴν παρὰ φητέον. τοῦτο μὲν παρὰ τούτων εἰρήστω.

Ο δὲ βασιλεὺς θεοδόσιος ἐπὶ ὀλίγον καὶ τὴν ἰταλίαν ἀφαιρείας, μέγιστα ἢ
 ῥωμαίων ὥσπερ πόλιν, τὰ μὲν τὰ δουλεύει. τὰ δὲ ἐν παλαιῇ. καὶ γὰρ πολλὰ ἐφι-
 λημέσας, καὶ παλαιὰ διπλῶν ἀρχαίων τὴν πόλεως, μίαν μὲν, τὴν δὲ ἡσπέρ. ἡσπέρ
 δευτέρου καὶ τὴν μέγιστην ῥώμῃ οἶκοι παμμεγέθους, ἐν οἷς ὁ τῇ πόλει χορηγού-
 μνος δευτέρος ἐγένετο, οἷτε παρὰ τῶν τοῦτων, οἱ μάκρητες τῇ ῥωμαίων γλῶσ-
 ση καλοῦνται, παρὰ τῶν τοῦ χρόνου, λησθέντες τοὺς οἴκοις πεποίηται. ὡς γὰρ ἡσπέρ
 οἱ τῶν οἰκῶν μυκάδες καὶ βασιλεὺς τὴν ῥώμῃ ἐχούσας, καὶ τὴν πλῆθος ἐκείνου οἰκή-
 ματος καπηλῆα καὶ ἀσκήματα, πόρνας τὴν αὐτοῖς παρὰ τῶν τοῦτων, δι' αὐ-
 τῶν ὅσων πολλαῖς, τοὺς μὲν τῇ χρείᾳ τὴν ἑσθῆς παρὰ τῶν τοῦτων, τοὺς δὲ καὶ δι' ἀκρι-
 σίαν ἀγρῶν ἡδονῆς. ἐκ γὰρ ἱνὸς μηχανῆς, ἐκ τῆς καπηλείας εἰς τὴν μυκάδα ἐνέπα-
 πτον. καὶ τοῦτο ἐπαρὼν μέγιστα οἱ ξένοι, τῇ ῥώμῃ ὅτι δηλοῦνται. ὡς ἀνέχοντο οἱ
 ἀγνοῦντες, ἐν τοῖς μυκάδιν ἐργάζεσθαι. πολλοὶ τε καὶ ἐργάζονται ἐν αὐτοῖς, μὴ συγχα-
 ρηθέντες ὑπερβῆναι, τοῖς τε οἰκείοις ἐαυτῶν τοῦ τε ἀνέχοντα δόξαν παρὰ τῶν τοῦτων. ἐν
 τῇ παρίδι αὐτῇ τῇ γραβιωτῶν ἡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ἐνέπεσεν. ἐπεὶ ὁ γρα-
 βιωτῆς καὶ ἀκρίτος τὰ μυκάδα γινόμενος, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς φιλίας, ἀπασάμενος ὡς
 εἶχε παρὰ τῆς φιλίας, τοὺς καλόντας διεκρήσας. οἱ δὲ φόβῳ τῶν γινόμενων τὴν γρα-
 βιωτῆν ἀπέχουσιν. γινόμενα ὁ βασιλεὺς, τοὺς μάκρητας μὲν ἐπιμαρῆσας. τοὺς
 δὲ χρυσόχοις οἰκοῖς ἐκείνοις καὶ ἀφαιρῶναι ἐκείνους. μίαν μὲν δὲ τοιαύτην ἀγ-
 γαλίαν ὁ βασιλεὺς παλαιὰ τῆς βασιλευσῆς πόλεως. ἐτέραν δὲ τοιαύτην. εἰ ἡ-
 λω ὅτι μοιχεία, γυνή, οὐ δὲ ἀρρώστια, ἀλλὰ παρὰ τῆς ἀμάρτιας, ἐπιμαρῆσας τὴν
 πηλῆσας. ἐν γὰρ πορνείᾳ γενῶν καὶ ἀκρίτων ποιήσαντες, ἀναδῶς ἐποίουν πορνείαν
 αὐτά. κώδωνας τε σείας καὶ τὸν καρὸν τῆς ἀκαθάρτου παρὰ τῆς ἐξέως ἐποίουν, ὅπως
 αὐτὴ μὴ λανθάνῃ τοὺς παρὰ τῆς τῆς γινόμενων. ἀλλ' ἐκ τοῦ ἡσπέρ ὡς σφοδρῶν καδῶ-
 νων ἢ ἐφύβριτος ἡμῶν τοὺς πᾶσιν ἐγνωρίζετο. αὐτὰ οὐκ ὡς ἐγχεῖν ὁ βασιλεὺς
 πυθόμενος τὴν ἀναδῆσιν σιμῆσαν. ἀλλὰ κατέλυσε τὰ σείας, οὕτω γὰρ ὡνομάζετο
 τὰ τοιαῦτα πορνεία, τοὺς ἀγνοῦντας ὑποπείθοντο οἰκοῖς τὰς ἀγνοῦσας ὅτι μοιχεία κελεύ-
 σας. τοιούτων μὲν φαντασίαν, καὶ ἐφύβριτων δύο παρὰ τῶν τοῦτων ὁ βασιλεὺς
 θεοδόσιος, τὴν ῥωμαίων πόλιν ἡδύθερον πεποίηκε. καὶ ἀφαιρῶντος δὲ καλῶς καὶ
 τὰ δῆλα παρὰ τῶν τοῦτων, καὶ ἀλείπει μὲν ἐν τῇ ῥώμῃ οὐδὲν ἱνιανὸν βασιλεύοντα. αὐ-
 τὸς δὲ ἀμαρτῶν ὅτι, ὅτι τὴν κωνσταντινὴν πόλιν ἐπορεύθη, εἰς αὐτὴν τὴν εἰσέρχεται ἐν ὑ-
 παλείᾳ τῆς παρὰ τῆς συμμάχου, τῇ δεκάτῃ τῆς νοεμβρίου μηνός.

Ἐπὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐδόξε καὶ τοῖς ὅτι τὴν μεταμοίαν παλαιὰν παρὰ τῶν τοῦτων
 τῇ ἐκκλησίᾳ, δι' αἵτην τοιαύτην. ἀφ' οὗ ναυαγῶν οἱ τῆς ἐκκλησίας διεκρίθη-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

κδ Αξιον δὲ ἡγοῦμαι μὴ ἀμνημόνιστα καὶ ἀγλαπτεῖν καὶ τὰ παλαιὰ τοῖς ἀλλοῖς γινώσκοντα, φημὶ δὴ θύρανοις, καὶ ναυαρχοῖς, καὶ τοῖς ἀπὸ μακεδονίου, καὶ δινομίαις, τὰς παροτρυνμίας εἰληφόσιν. ἡ γὰρ ἐκκλησιὰ διαμερεῖσα ὅτι τῇ ἀπαξ γυμνασίᾳ διαμερῆθαι οὐχ' ἴστατο. ἀλλὰ ἐραφέντες καὶ ἑαυτὸν, πάλιν ἐχώρισαν. καὶ μικροῖς ὅσοντες παροφάσεως λαβόμενοι, ἀμύχανον διεχωρίζοντο. ὅπως μὲν οὖν καὶ τότε, καὶ δι' αὐτῆς ἔκαστοι, καὶ εἰς ἑαυτοὺς διαμερῆθαι πεποιθότες, παροίοντες ὅσοντες διελύσαντο. ὅσοι δὲ ἴσταντο, ὡς βασιλεὺς θεοδόσιος ὁ δόνατος τούτων ἐδίωκε, πάλιν ὅτι τὸν δινομίον ἐκωνσαν ἱνίου πύλας ὅτι οἰκίας στυάροντα, καὶ τοῖς συγγραφέντες αὐτῶν λόγοις ὅτι δὴ γυμνασίᾳ, ὡς τῇ διδασκαλίᾳ πολλοὺς γυμνασίου ἐκείνου εἰς ἑξορίαν πεμφθῆναι ἐκέλευσε. ἡ μὲν γὰρ οὗτος ὁ δόνατος οὐτε ἔσχυεν, οὐτε αὐτῶν κοινωνήσαι ὠφείλετο. ἀλλ' ἑκάστοις στυγερῶς καὶ τοῖς ἰδίους τοποῖς ὡς ἀγαθῶς, καὶ δόξαι τὸν τῶν ὁρίσασθαι, ὡς καὶ ἀγαθῶς ἔκαστοι πᾶσι αὐτῶν δόξαν ἡδυνάσαντο. καὶ

ἡχοῦ ἡκέναι ἰσχυροῖς. Ἀλλὰ ποιῶντας αὐτὸ μετ' ἰσημερίᾳ τὸ πάχος, μὴ δὲ δια-
κρίνεαί. πρὸς τοῖς οἰκείοις ἡς πίστεως, τοῖς μὴ τ' αὐτὸν ἔχον ἀλλοῖς ὅτι τελοῦν-
τας πλὴν τῶ πάχος ἑορτίζω. ταῦτα καὶ τοιαῦτα πολλὰ λογισάμενοι, οὐκ ἔχοι τὴν ἀ-
διαφορίαν, ὡς ἐφύω, ἀλλ' ἡ τοῦ πάχος χάρις. ἐφ' ᾧ τε ἔλασον μὴν καὶ πλὴν ζωῆ-
θαι καὶ ἐκ παλαιότητος ἔχει, ποῖς τὸ πάχος εἰ βέλαιο. μὴ διαφέρεια δὲ πρὸς
πλὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ τοῖς διαφόροις ἑορτίζοντες, εἴη πάλιν ἐν ὁμονοίᾳ ἡς ἐκ-
κλησίας. τοῦ ὅρου τοῦτον τοῦτου ἀλλ' ἡς ἑορτῆς τὸ πάχος καὶ αὐτῶν ὅτε βεβαιω-
θέντες, ὁ σαββάτιος τοῖς ὅροις δεχτοί, εἴποτε διαπεφωνημένη ἐγγύετο ἡ τοῦ πάχος
ἑορτή, αὐτὸς καὶ ἑαυτὸν παρὰ λαμβάνων ἐνήστευε. καὶ νυκτερεύων, καὶ νεομισμέ-
νῳ τοῦ σαββάτου ἡμέραν ἐπετέλει τὸ πάχος. καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἅμα πᾶσι, καὶ
πλὴν ἐκκλησίαν σιωπῇ καὶ τῇ μυστηρίων μεταλλάσσας. ἐποῖς τε τοῦτο, ὅτι
ἐτη πολλὰ καὶ ἀφ' οὗτο ἀναστάντη τοῖς πολλοῖς οὐκ ἠδυνάτο. διὰ καὶ ἴνες τῇ
ἀπλῶς φέρων, καὶ μάλιστα οἱ ἐκ τῆ φρυγίας, καὶ γαλατίας ὁρμώμενοι, νομίζοντες ἑα-
νοῖς ἐκ τοῦτου διαχωρήσεσθαι, ἐξήκουσεν τὸ αὐτὸν, καὶ τὸ πάχος τ' ἐκείνῳ ἔχον ἐπε-
τέλουσιν λαθράως. ἀλλὰ σαββάτιος ὑστεροῖς χρόνοις καὶ παρὰ σωτήριον καὶ ἑα-
πὸν, μικρὰ δὲ ὅρου φρονήσεως, καὶ τῇ ἀκοῇ ἡσυχίας αὐτῶν, κατέστη ὁπίσθενος, ὡς
παρεστὶν τὸς δὲ λαὸν ποιήσας.

265 Ο δὲ ἡμῖν ὑποπλάττει τῆς πάχας, ὅτι ἀκαθάρτου, ὡς ἡγοῦμαι, ἀλλὰ βρα-
 χέων εἰπεῖν. οὐ μοι δοκοῦσιν οὔτε οἱ πάχαι περὶ τῆς ἐορίης τῆς αὐτῆς ἀλόγως πεφι-
 λανθῆναι, οὔτε οἱ νῦν ἰουδαῖοις ἐσπουδακότες ἀκολουθεῖν. οὐ γὰρ εἰς νοῦν ἐβόηον-
 το, ὅτι τοῦ ἰουδαϊσμοῦ μέλαινα θεμελίον εἰς χριστιανισμόν, τὸ ἀκριβὲς καὶ τυπικὸ τοῦ
 μωσαϊκοῦ νόμου ἐπαύσατο. καὶ τοῦτο αὐτόθεν ἔχον τὴν οἰκείαν ἀπόδειξιν. ἰουδαῖοι
 γὰρ χριστιανοῖς, ὅσοι εἰς τὴν χριστοῦ νόμον ἐπέτευσαν. ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ὁ ἀποστό-
 λος καὶ ἐκώλυεν, οὐ μόνον τὸ περὶ τοῦ μὲν ἐκβόηον, ἀλλὰ καὶ ἐορτῶν μὴ δια-
 κρίνεσθαι πρὸς αὐτὸν. διὸ παρακαλῶντας γράφων, φησί. λέγετέ μοι οἱ ὑπο νόμον θε-
 λοντες εἶναι, τὸν νόμον ὅτι ἀκούετε, καὶ βραχέα περὶ τούτου διαλεχθεῖς, δοῦλον
 μὲν δείκνυσιν τὸν τῶν ἰουδαίων λαόν· ἐπεὶ ἡμεῖς δὲ κεκλήσθαι τοὺς παροφθι-
 γότας χριστοῦ. πρὸς ἡμᾶς δὲ καὶ μηδαμῶς πρὸς ἡμᾶς ἡμέρας, καὶ μελῶς, καὶ ἐ-
 ναντίον. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρὲς κοίτης, μεγάλη φησὶ τῇ φωνῇ, σκιδνῶν τὴν πρὸς
 φυλάγματι. διὸ, φησὶ, μηδὲς ὑμᾶς κρινέτω ἐν ὁρώσῃ, ἢ ἐν πόσῃ, ἢ ἐν μέρῃ ἐορ-
 τῆς, ἢ νομιμίας, ἢ σαββάτου, ἀλλὰ ὅτι σκιδνῶν τῆς μετάνοιας. καὶ ἐν τῇ παρὲς ἐ-
 βραίοις, ὅ, ὅτι αὐτοῖς ὁπισθοφρονῶντος τὸ τοιαῦτα φησὶ. μέλαινα θεμελίον γὰρ τὸ ἱερω-
 σιμῆς, ὅτι ἀνάγκης καὶ νόμου μεταθέσις γάρ. οὐδαμῶς τοίνυν ὁ ἀποστόλος, ὅσοι
 τὰ διατήρησις ζυγὸν δουλείας τοῖς ὡς κηρύγματι παροφθιγόντων ἐπέθηκεν. ἀλλὰ τὸ
 ἐορτῶν τοῦ πάχας καὶ τὰς ἡμέρας ἐορτῶν, οἱ ἀνιδροκοὶ ἀλλὰ τὸ ἀνίστασθαι τῶν πόνων,
 ἐν αὐτῷ ἔκαστοι καὶ χάρις ὡς ἐβουλήθησαν πρὸς μὴ μὲν τῆς θεοφειδῶδους πάχας,
 εἰς ἑτοῖς ἡνὸς ἐπέτελεσθαι. οὐ γὰρ νόμον τοῦτο πρὸς φυλάττειν ὁ θεὸς, ἢ οἱ ἀπόστολοι
 ἡμῖν πρὸς ἡμᾶς. ὅσοι καὶ δίκην ἐν ἡμῶν, ὡς ὁ μωυσέως νόμος τοῖς ἰουδαίοις
 καὶ ἡμῖν τὰ διατήρησις, ἢ οἱ ἀπόστολοι διηπέλην. ἰσορριμῶς δὲ μόνον παρὲς διαβο-
 λῶν ἰουδαίων, οἱ ἐμιαφρόνου καὶ τὰς ἐορτῶν ἐν τοῖς διατέλλοις. καὶ κατὰ τὴν αὐ-
 τῶν πεπονηθέναι ὁ θεὸς ἀναγέγραπται. οὐ γὰρ μὲν οὐδὲν γέγονε τοῖς ἀποστόλοις,
 οὐ καὶ

20 λογισμένη μὴ μόνον ὡς πλεῖον ἔστί· καὶ τοῖς παροφρημένοις τοποῖς ἐκκλησιαστικῶν
21 ἄριθμός. ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦτο μάλιστα κοινῇ παρ' ἑαυτοῦ οἰσώμενον ἔστι βούλεσθαι, ὅπως καὶ
22 ὁ ἀκριβὲς λόγος ἀπαγεῖν δοκεῖ, καὶ ὁ δὲ μὴ μὲν τὸ ἰσχυρὸν ἐπιτοκίας ἔχει κοινω-
23 νίαν. τοιαύτη μὲν ἡ ἔβασίλειος ἐπιτοκία. τεσσαρεσκαίδεκάκιαι δὲ φασιν ὑποῶν
του τοῦ ἀποστόλου πλὴν παρ' αὐτῇσιν τὸ τεσσαρεσκαίδεκάκιαι παρ' αὐτῶν αὐτοῖς.
οἱ δὲ καὶ πλὴν ῥώμῃ καὶ τὰ ἑσπερία μέρη, τοῖς ἀποστόλοις πέτρῳ, καὶ παύλῳ, πλὴν
ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν κείνων συνήθησαν λέγουσιν. ἀλλ' ὁ δὲ τοῦτον ἐπέθετον ἔχει
παρ' αὐτῶν πλὴν τοῦτον ἀποδείξιν. ὅτι μὴ τοῖς ἐκ συνήθους ἑνὸς μᾶλλον καὶ
ἑτέρου ἐπιτελεῖται ἢ τῷ πάρα ἑορτῇ, ἐκ τῶν τεκμηρίων. ὁ δὲ μία τῶν ἀρη-
σικῶν τὰ αὐτὰ ἔστι φυλάττειν, καὶ πλὴν αὐτῶν τοῦτον δόξαν ἀσπάζειν. καὶ γὰρ
οἱ τὸ αὐτῆς πείσεως ὄντες, διὰ φωνοῦσι τοῖς τὰ ἑστὴ παρ' αὐτοῖς. διὸ μικρὰ τοῖς
τῶν καὶ τὰ ἐκκλησιαστικῶν, παρ' αὐτῶν οὐκ ἀκχερῶν. αὐτίκα τὰ παρ' αὐτῶν πᾶ-
ρα νηστείας, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀλλοῖς φυλάττειν μὴ ἔστιν ὁρῶν. οἱ μὲν γὰρ ἐν ῥώμῃ, τῶν
παρ' αὐτῶν πάρα ἐβδόμῃ, πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς, συνήθη μὴ νηστεύ-
ουσιν. οἱ δὲ ἐν ἑλλενισμοῖς καὶ ἄλλῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ ἐν ἀγέλας ἀνδρείας παρ' ἐβδόμῃ ἐξ-
πλὴν τοῦ πάρα νηστεύουσιν, τεσσαρεσκαίδεκα αὐτῶν ὀνομάζουσιν. ἀλλ' οἱ τὸ
παρ' αὐτοῦ. ἀλλ' οἱ παρ' ἐπὶ τῷ ἑορτῇ ἐβδόμῃ τῶν νηστείας ἀρχόμενοι, καὶ ῥῶ-
μῆς πένθη μέρους ἐκ διὰ κλημμάτων νηστεύουσιν, ὁ δὲ ἡ τῶν καὶ αὐτοῖς τεσσαρε-
σκαίδεκα τὸ χροῖον τοῦτον καλοῦσι. καὶ γὰρ μάταια μοι ἔπεισι, πῶς ἔστι τοῖς τῶν ἀρι-
θμῶν τῶν ἡμερῶν διὰ φωνοῦσιν, τεσσαρεσκαίδεκα αὐτῶν ὀνομάζουσιν. καὶ ἀλλ' ὡς
λόγον τῆς ὀνομασίας ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἀποδείξουσιν. ἔστι δὲ ὁρῶν οὐ μόνον τοῖς τῶν
ἀριθμῶν τῶν ἡμερῶν διὰ φωνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πλὴν ἀποκρίνῃ ἐδεσμάτων, ὅτι
ὁμοίαν ποιουμένοις. οἱ μὲν γὰρ, παρ' αὐτῶν ἐμψύχων ἀπέχοντα, οἱ δὲ τῶν ἐμψύχων, ἰ-
σχυρῶς μόνον μετὰ λαμβάνουσιν. ἑνὲς τὸ ἐν τοῖς ἰσχυροῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀποκρί-
νῃ, ὅτι ὁ δὲ καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν μωυσέως, γὰρ ἡμερῶν λέγουσιν. οἱ δὲ καὶ ἀκροδρῶν,
καὶ ὡς ἀπέχοντα. ἑνὲς τὸ ἐξ ἑορτῆς μόνου μετὰ λαμβάνουσιν. ἀλλ' οἱ τὸ οὐδὲ
τοῦτον. ἔτεροι δὲ ἀλλ' οἱ ἐν ἀπὸς ὡς νηστεύουσιν, διὰ φωνοῖν ἔχουσιν πλὴν ἐστῶσιν.
ἀλλ' ὡς τε πρὸς ἀλλοῖς φύλεις καὶ μετὰ αὐτῶν οὐσα τυγχάνουσιν. καὶ ὅτι ὁ δὲ
τοῦτον ἐπέθετον ἔχει δείξαι παρ' αὐτῶν, ὅτι ὡς καὶ τοῦτον τῇ ἐκείνῃ
γνώμῃ καὶ παρ' αὐτῶν ἐπέθετον οἱ ἀποστόλοι· ἵνα ἐκαστος μὴ φοβῶ, μὴ δὲ ὅτι ἀ-
νάγκης τὸ ἀναθὸν κατεργάζοιτο. τοιαύτη μὲν καὶ τοῖς νηστεύουσιν διὰ φωνοῖν καὶ τὰς
ἐκκλησιαστικῶν. τοῖς δὲ συνάξουσιν, ἔτεροι τοιαύτα. τῶν γὰρ παρ' αὐτῶν τὸ οἴκου μέ-
νης ἐκκλησιαστικῶν, ἐν ἡμέρᾳ σαββάτων, καὶ πᾶσι ἐβδόμῃς τοῖς ὁδοῖν ἐπιτελε-
σῶν τὰ μυστήρια, οἱ ἐν ἀγέλας ἀνδρείας, καὶ οἱ ἐν ῥώμῃ, ἐκ ἑνὸς ἀρχαίας παρ' αὐτῶν
τοῦτον ποιεῖν πρὸς ἡμερῶν. ἀγνῶστοι δὲ γένετες ὄντες ἀγέλας ἀνδρείας, καὶ οἱ πλὴν ἡ-
βαίδα οἰκιστοῖς, ἐν σαββάτῳ μὴ ποιοῦνται συνάξεις. οὐχ' ὡς ἔσθ' ὁ δὲ χριστι-
ανοῖς, τὸ μυστήριον μετὰ λαμβάνουσιν. μὲν γὰρ τὸ δῶκεν αὐτοῖς, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐδεσμά-
των ἐμφορηθῆναι, τοῖς ἑσπερίαν παρ' αὐτῶν ἑνὲς, τῶν μυστηρίων μετὰ λαμβάν-
ουσιν. αὐτῶν δὲ ἐν ἀγέλας ἀνδρείας τῇ τῶν ἀνδρείας, καὶ τῇ ἀγέλας παρ' αὐτῶν γὰρ αὐτῶν
ναζανώσων, ὅτι οἱ διδάσκοντες αὐτῶν ἐμψύχουσιν. παρ' αὐτῶν τὰ ἐκ συνάξεως γὰρ,
διὰ τὸ τῶν μυστηρίων γένετος. καὶ τοῦτον ἔστιν ἐν ἀγέλας ἀνδρείας ἑνὸς ἀρχαίον. καὶ
γὰρ

γὰρ ὡς ἐλθὼν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς αἰσῶν ἡμέραις φαίνεται ὅτι τὸ ἐκκλησίαις διδάσκει.
 ὅς τις θεὸς ὢν διδάσκων, καὶ καὶ δὴν ὅτι τὸ ἀδυνάτον τῶ νόμου μετὰ τὸς ἀ-
 εὐεῖς παρὰ τὸ γράμμα ἀποδοθῆναι, τὸν αὐτὸν τῶ πάρα λόγον εἰς θεωρεῖν ἀν-
 ἡγάγην, ἐν πάρα μόνον ἀληθινὸν γεγενησθαι λέγων, ὅτι ὁ σωτὴρ ἐπετέλεσεν ἐνερ-
 γήσας καὶ τῶ ἀντικειμένων δυνάμεων, ἀλλὰ τὸ παρὰ μιῇσαι τὰς σαυρῶν, ἐν-
 παύω τοῦτω καὶ τῶ δὲ θεοῦ χρεοσάμενος. ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀναγνώ-
 ρται, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀλλὰ φέρεται, εἴτε καὶ τοῦ χροῦ μὲν εἰσὶν, εἴτε πῶς τῶ παρὰ τοῦ
 ἐκκλησιῶν, πῶς εἰς τὸ ταῖς αἰσῶν παρὰ τοῦ θεοῦ. ἐγὼ δὲ ἐγὼ καὶ ἑτέρων
 ἔθος ἐν θεοσολίᾳ, ἡνὸς μὲν καὶ κληρὸς ἐκείνῳ νόμῳ γαμήσας τῶν κληρὸς γέ-
 νη), μὲν τὸ κληρὸς γένεσθαι συνηγενησθῆναι αὐτῇ, ἀποκλήρυκτος γὰρ, τὸ ἐν ἀνὰ
 τῇ γυναικὶ παρὰ τῶν ἀπεχόμενων, καὶ τῶ ἐπισκοπῶν εἰ καὶ βούλοιντο, οὐ μὲν
 ἀνὰ τῇ νόμου τοῦτο ποιούτων. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ἐν ταῖς αἰσῶν τὸ ἐπισκοπῆς, καὶ
 πᾶσας ἐκ τῆς νομῆς γαμήσας πεποιήκασιν. ἀλλὰ τῶ μὲν ἐν θεοσολίᾳ ἔ-
 θους, ἀρχηγὸς κληρὸς θεοδωρὸς τέλειος τὸ ἐκείνῳ ἡνὸς μὲν, οὐ λέγει, πονήμα-
 τα ἐρωτικὰ βίβλια νέος ὢν ἔταξε, καὶ αἰθιοπικὰ παρὰ τοῦ θεοῦ. φυλάσσει) τὸ
 τὸ ἔθος ἐν θεοσολίᾳ, καὶ αὐτῇ μακεδονίᾳ, ἐκείνῳ καὶ ἀλλοῖς ἔθος οἶδα ἐν θεο-
 σολίᾳ ἡνὸς μὲν, ἐν τῇ ἡμέραις τὸ πάρα μόνον βαπτίζουσι. δὲ σφόδρα πλὴν ὁ-
 λήγων οἱ λοιποὶ, μὴ βαπτισθέντες ἀποδησέουσιν. ἐν ἀνὰ τῇ δὲ τῆς συρείας, ἡ
 ἐκκλησία ἀνὰ τῇ εὐφροῇ ἔχει πλὴν θεοῖν. οὐ γὰρ παρὰ ἀνὰ τῇ τὸ θυσιαστήριον, ἀλλὰ
 παρὰ δύνει ὅτι. ἐν τῇ αὐτῇ τὸ ἐρεσολύμοις, ἐκ θεοσολίᾳ, τὰς ἐν ταῖς κυριαφαῖς
 ἀλλὰ, τὰς πλὴν τῶν τοῖς ἐν κωνσταντίνου πόλιν ναυαλιανοῖς ποιούται. ὁμοίως τὸ
 καὶ ἐν καὶ τῇ αὐτῇ τὸ καὶ παδοκίας, καὶ ἐν κύττω, ἐν ἡμέραις βαββάτου, ἐκ κυρια-
 κῆς, αἰὲν αὐτῇ ἑσπεραν μὲν τῆς κυριαφίας, οἱ παρὰ τῇ τῇ καὶ ἐπισκοπῇ τὰς γὰρ
 φὰς ἐρμηνεύουσιν. οἱ ἐν τῇ αὐτῇ ναυαλιανοὶ οὐχ ὁμοίως καὶ πᾶσι τοῖς ἐν
 κωνσταντίνου πόλιν ποιούται τὰς ἀλλὰ. τὰς πλὴν τῶν δὲ τὰς πολλὰ τῇ κρε-
 τούτῃ ἐκκλησίᾳ. καὶ τοῦ μὲν παρὰ τοῦ καὶ τὰς πᾶσι ἀρρησείας τὸ ἀ-
 ρχῶν ἐκ ἐστὶν ἀρρῶν συμφωνούσας δύο ὅτι τὸ αὐτῇ. παρὰ τῇ τῇ ἐν ἀνδρείᾳ
 οὐ παρὰ μιῇ, καὶ τοῦτο ἀρχὴν ἔλαβεν, ἀφ' οὗ αἰετος τὸ ἐκκλησίαν ἐπέταξεν.
 ἐν ῥώμῃ πᾶσι σάββατον νηστεύουσιν. ἐν καὶ τῇ αὐτῇ τὸ καὶ παδοκίας τοῖς μὲν
 τὸ βάπτισμα ἡνὸς μὲν τῇ αὐτῇ τῇ κοινωνίας, ὡς οἱ ναυαλιανοί. τὸ αὐτῇ τὸ
 μακεδονίαν ἐν τῇ αὐτῇ ποιούσι, καὶ οἱ ἐν ἀσία τεσπαρασχευέμεται. οἱ ναυα-
 λιανοὶ οἱ αὐτῇ φρυγίαν, διδάμοις οὐ δέχονται. ἔπειτα γὰρ, ὡς ἡνὸς μὲν, τῆς τοιαύτης
 ἀλλὰ φωνίας οἱ καὶ τῇ αὐτῇ τὸ ἐκκλησιῶν παρὰ τῇ. οἱ δὲ ταῖς αὐτῇ τὰς ἀλλὰ
 τῇ, ὡς νόμον τοῖς ἐπισκοπῇ παρὰ τῇ. πᾶσι δὲ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳς ἔθῃ
 καὶ πόλιν καὶ χώρας ἡνὸς μὲν, ἐκ τῇ αὐτῇ ἐργάδες. μᾶλλον δὲ ἀδυνάτον. ἡνὸς μὲν
 μὲν καὶ τὰ αὐτῇ τῇ παρὰ τῇ ἀνὰ τῇ, ὅτι πλὴν ἐορτῇ τοῦ πάρα ἐκ σὺν ἡνὸς
 ἡνὸς καὶ χώρας, ἀλλὰ φέρεται ἐκ τῇ αὐτῇ ἡνὸς μὲν. δὲ αὐτῇ τῇ αὐτῇ οἱ τὸ ἐν νικαίᾳ
 αὐτῇ τῇ αὐτῇ τὸ πάρα ὅτι. ἀρρησείας. οἱ γὰρ ἐκ τῇ σὺν ἡνὸς, τοῖς
 λαοῖς εἰς συμφωνίαν ἀρρῶν ἑσπεύδασθαι, παρὰ τοῖς πολλῶν πλείονας ἀλλὰ φωνί-
 τας τὸ παρὰ τῇ. ὅτι τὸ αὐτῇ τὸ ἀποστολικὴν γένων, πολλὰ ἀλλὰ φωνία ἀλλὰ
 τὰ τοιαύτα ἐγίνοντο, ὅτι αὐτῇ τῇ ἀποστολῇς διδάσκει, ὡς μὲν τῇ ἡ βίβλος τῇ

NN.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

παρ' αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ ἐγνωσάν οἱ ἀπόστολοι τὰς ἀποφασίαις τῶν ἐθνικῶν
 κινουμένων τοῖς πιστεύουσιν, πάντες ἅμα ἡρόδομοι, ἐθέσαντες ἐν τῷ πᾶσι
 καὶ τὰς ἀποφάσεις. δι' οὗ τ' βαρυτάτης μὲν αὖτε τῶν τοιούτων δουλείας τε καὶ ἐρε-
 χείας, τοῖς πιστεύουσιν ἡλὺν ἔρωσαν. ὑποτίπνουν δὲ ἀσφαλῆ τῆς ὀρθῆς πολι-
 τείας, καὶ παρ' οὗ τὴν ἀληθῆ θεοσεβείαν, ἀγνοεῖν ἐδίδαξαν, μόνον ὅσα ἀναγκάως δεῖ
 φυλάττειν μεμνησθῆναι. ἀλλ' ἡ μὲν ὁπίσθεν ἐν τῇ ἀποστολῇ παρ' αὐτοῖς ἀνα-
 γέρχεται. ὁ δὲ ἐν τῇ καλῇ καὶ ἐν τῇ παρ' αὐτοῖς. οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς
 ἐν οἱ ἀδελφοί, τοῖς καὶ ἀντιόχῳ καὶ συρίῳ, ἐκ κληρίκων ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν
 ἀντιόχειᾳ, ὅτι ἡκούσαντες ὅτι ἱνὲς ἐξ ὑμῶν ἐξελθόντες ἐπαρξάμενοι ὑμᾶς λό-
 γους, ἀνασκόψαντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες αὐτὴν ἐκτεμενεῖσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νό-
 μον, οἷς ὁ δὲ ἐξελθὼν, ἐδόξε ἡμῖν ἡρώδοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξάμενοις ἀν-
 δρας πέμψαι παρ' οὗ ὑμᾶς, ὅτι τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βασιλεύσας καὶ παύλας,
 ἀνδράποισι παρ' αὐτοῖς ἐδόξε τὴν ψυχὴν αὐτῶν ὑπὸ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου
 ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀπεσταλμένοι οὖν ἰούδα καὶ σύλβαν, καὶ αὐτοὺς ἐξελθόντων ἀ-
 παγγέλλοντες αὐτοῖς. ἐδόξε γὰρ ὅτι ἀγίῳ πνεύματι ἐκ ἡμῶν, μηδὲν πλέον ὅτι ἐν
 αὐτοῖς ὑμῶν βάρους, πλείονος τῶν ἐπαρξάμενοις τούτων, ἀπέχεσθαι εἰδωλοφύτων, καὶ αἰ-
 μάτων, καὶ πνικτῶν, ἐκ πορνείας, ἐξ ὧν ἐξελθόντες ἐαυτοῖς, ὅτι παρ' αὐτοῖς. ἐρρωσθε.
 Ταῦτα μὲν ἐδόξε ταῖς θεῶ. τοῦτο γὰρ φησὶν ἡ ὁπίσθεν, ὅτι ἐδόξε ὅτι ἀγίῳ πνεύ-
 ματι, μηδὲν πλέον ὅτι ἐκτεμενεῖσθαι βάρους, πλείονος τῶν ἐπαρξάμενοις ὁφειλόντων φυλάττει-
 τεσθαι. ἱνὲς δὲ τούτων ἀμνηστῆρες, ἀδελφοὶ μὲν πᾶσαν πορνείαν ἡρώδοις.
 αὐτοὶ δὲ ἡμερᾶν ἐορίης, ὡς αὐτοὶ ψυχῆς ἀγωνίζοντες, ἀντίστροφαις μὲν τὰς θεοῦ
 παρ' αὐτοῖς, καὶ νομοθετοῦσιν ἐαυτοῖς, περὶ ὧν ἐν τῇ ἀποστολῇ νομο-
 θετοῖαν ἡρώδοις, ἀντιόχῳ καὶ συρίῳ, ἐαυτοῖς, ὅτι ἐν ἀντιόχειᾳ, οἷς ὅτι θεῶν ἐδόξε, παρ' αὐ-
 τοῖς. διωκτῶν μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τῷ πάρα λόγον ἐπὶ πλέον ἐκτείναν, καὶ δεῖξαι
 ὡς ὁ δὲ ἰουδαῖοι τὸν αὐτὸν τῷ πάρα χρόνον τὴν ἀκρίβειαν, ἡ τὴν φωνὴν φυλάττου-
 σιν. ὅπως δὲ σαμάριτας ἀποχρισμα ὄντες ἰουδαίων, αἰετ' ἰσημερίαν τ' ἐορτὴν
 αὐτῶν ὁπίσθεν. ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις, ἰδὲ ζούσης χρείας, καὶ μακροτέ-
 ρος ἐκτέσεως. ἐκείνο δὲ μόνον φησὶ, ὅτι οἱ φιλοῦσιν ἰουδαίοις ἀκολουθεῖν, καὶ
 αὐτοὶ τοῖς ἰούποις ἀκριβοῦς ἡρώδοις, ὁ δὲ ἐν τῷ τούτων ἐκτείναν ὁφειλοῦ-
 σιν. εἰ γὰρ ὅπως ἀκριβοῦς ἡρώδοις παρ' αὐτοῖς, ἐκ ὁφειλοῦσιν ἡμέρας μόνον, καὶ μή-
 νας παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγίας ὅσα ὁ χριστὸς ὑπὸ νόμον ἡρώδοις, ἰουδαϊκῶς
 ἐπαρξάμενοι, ἡ ὑπέμεινεν ὑπὸ ἰουδαίων ἀδικούμενος, ἐκ ἀντιόχειας τοῖς παρ' αὐτοῖς
 τυπικῶς καὶ φησὶ, ἐν πλείονος εἰσελθόντων ἐδίδασκον. ἔς ἀνθρώπον οἶκημα τὸ πά-
 ρα ἀντιόχειας ἐκείνο, ὅσον δεδεμένῳ λυθῆναι παρ' αὐτοῖς, τὸ βασιλεῖον
 τὸ κεράμιον ὑδάτος, σιμειὸν ἐδίδου τοῖς εἰς τὸ πάρα ἀποσπάζουσι. καὶ ἀγία μν-
 εῖα ἐν ἀναγνώσει γέρχεται. καὶ τούτων ὁ δὲ ἐκτείναν παρ' αὐτοῖς ἀποσπάζοντες
 δαίμονες, οἱ ἀπὸ ἐορτῆς διχαιώμενοι νομίζοντες. οὐ γὰρ τῆς διδασκαλίας ἐκ
 πλείονος ποτὲ τὴν διδασκαλίαν πεποίητο. ἐκ ἧς ἀνθρώπον τὸ οἶκημα ἐκ παρ' αὐτοῖς
 τελέσαι τὸ πάρα ἐσπούδασεν. οὐ μόνον δεδεμένῳ δόσιν αὐτοῖς ἐπέλυσαν. οὐ
 κεράμιον ὑδάτος βασιλεῖον τὴν ἐπέτελεσαν, ἵνα τὰ σύμβολα πληρωθῇ. Ταῦτα
 γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰουδαϊκὰ μάλλον ἢ ἡρώδοις. ἰουδαῖοι γὰρ τὰ συμβαίνοντα ἐν
 τοῖς ὅ-

τοῖς ὅμοιοι μάλλον, ἢ τῇ ψυχῇ σάβην ἀποδίδουσι. διὸ καὶ ἐνόησι τῇ καλῇ γέ-
νοι, ὅτι τὸν νόμον μωυσέως ἐν τύποις, ὃ μὲν πρὸς ἀλήθειαν ἐκλαμβάνουσιν. ο
ὃ φίλοι τοῖς ἰουδαίοις, ταῦτα μὲν εἰς θεωρίαν ἄγουσι. πρὸς δὲ ἡμερᾶν καὶ μὲν
ἀποσπῶν ἀφ' ὧν ταῖς πόλεμον, πλὴν πρὸς τούτων θεωρίαν παλήσμιες, ὡς δὲ ἀνὰ
κῆς καὶ αὐτοῖς καὶ τούτῳ ὁ μέγας ὁμοία ἰουδαίοις καὶ ἀδικάζουσαι πλὴν ἐκ τῆς κα-
τὰ τοὺς νόμους ὅτι φέρονται. ἀλλὰ πρὸς τούτων, εἰς ἀρκεῖν ἡρώμα. ἐπὶ μα-
δράμω μὲν ὃ εἰς τὸ πρὸς κείμω, οὐ μικρὸν ἐμπεσθε πεποιήμεθα μὴ μὲν,
ὡς ἡ ἐκκλησία διαφραγθεῖσα, ὅτι ἐνέμεινε τῇ γηρομνή πρὸς τὴν διαφραγθῆ. καὶ ὡς οἱ
διαφραγθέντες καὶ ἐαυτῶν πάλιν ἐχώρησαν, μικρὰς τε εἰς ὁμιλίαις πρὸς φάσεως
λαμβανόμενοι, ἀλήθως διεχωρίζοντο. ναυαγιοὶ μὲν οὖν, ὡς ἐφύω, ἀφ' ὧν πλὴν τῆς
πάσης ἐορτῆς διηρέθησαν, καὶ πρὸς τούτου ὃ μίαν μόνον διαφραγθῆν ἐχούσιν. ἀλλὰ καὶ
ὡς καὶ ἐκ τῆς χάριτος, οὐ μόνον πρὸς μὲν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξουσίας ἡμερᾶν,
καὶ πρὸς ἐτέρων ὁμιλιῶν ἀφ' ὧν φερόμενοι, πᾶσι μὲν ἀφ' ὧν κείνους, πᾶσι δὲ καὶ ὅτι
μὴ μὲν.

Γίνονται δὲ καὶ ἐν τρεῖς ἀνδράσι διαφραγθῆς, δι' αἵτιαν τοιαύτων. αἱ καὶ ἐκαστην καὶ
καὶ αὐτοῖς ἐρεῖ καὶ ζητήσας εἰς ἀποτά πινὰ τοῖς λόγοις αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς. ἐπεὶ
καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεπίευσεν ὁ θεὸς πατὴρ εἰς ὃν τῶν λόγων, ζητήματα ἐνέπεσαν
εἰς αὐτοῖς, εἰ δυνάμει καὶ πρὸς τὸ ὑποσηναί τῇ ὕμνῳ, ὁ θεὸς καλῶσαι πατὴρ. ἐπεὶ
καὶ τῇ ὕμνῳ θεὸς λόγον ὅτι ἐκ πατρὸς γινώσκου, ἀλλὰ δὲ ὅτι ὄντων ὑποσηναί ἐδδ-
ξάζον, πρὸς τὸ πρὸς καὶ ἀνὰ τῷ κεφάλῳ σφραγισθέντες, εἰκότως πρὸς ψαλμῶν
ὁ νόμος, εἰς ἀποτα φιλανθρωπίας δὲ ἐπέσπον. δωρὸς μὲν οὖν ἐκ τῆς ἀνὰ χάριτος
ὑπὸ αὐτῶν μέλας αἵμα, ἔλεγε μὴ δυνάμει πατέρα εἰς, ἢ καλῶσαι, μὴ ὑπερῶς
ὑπὸ. μὲν δὲ, ὅτι ἐκ ἀφ' ὧν πρὸς δωρὸς κεκλήκεισιν, ἀφ' ὧν δρᾶς ἀμε-
νος ἀφορμῆς, ὑπερῶς καὶ ὅτι αὐτῶν δωρὸς πρὸς ἐκείνῳ, τῇ ἐν ἀποτα λόγου
πρὸς αὐτοῖς. ἀφ' ὧν τῷ εἰς αὐτοῖς διαφραγθῆς, καὶ χωρὶς αὐτῶν δὲ τὸ πρὸς αὐτῶν
λεξιδόν, καὶ ἰδίαν ἐκαστην τῶν σωματικῶν ἐποιούτω, τῷ ὑπὸ δωρὸς τῶν
τοιαύτων καὶ τοῖς οἰκείοις ὅποις μὲν ἀνδράτων. οἱ δὲ ἀποχουσιώτες μὲν αὐτοῖς, ἰδίους κα-
τασκευάζοντες ἀποχουσιώτες οἰκοῖς, τῶν σωματικῶν ἐποιούτω, λέγοντες τῇ πα-
τέρα, αἰεὶ εἰς πατέρα, καὶ μὴ ὑπερῶς τῇ ὑπὸ. ἐκ δὲ αὐτῶν δὲ οὗτοι φαυλοὶ,
ὅτι θεοκλήσις τις φαυλοπώλης, σύρος τῇ γῆς ἀφ' ὧν τῶν λόγων τῶν δὲ σωμα-
τικῶν, ἐπὶ τοιαύτην δὲ αὐτοῖς καὶ σελιῶς ὅτι τῶν γῆς ἐπὶ τοιαύτης, ἀλλὰ ἐπὶ τοιαύτης
ἐχόν τῇ γῆς, γῆς μὲν οὖν ἐκ πατρὸς, φρὺξ δὲ καὶ μητέρα. καὶ ἀφ' ὧν ἀμ-
φοτέρω τῇ ἀφ' ὧν ἐπὶ τῶν καὶ πλὴν ἐκκλησίαν ἐδίδασκε. καὶ οὗτοι δὲ μικρὸν
ὑπερῶς διηρέθησαν, μὲν οὖν πρὸς ἀνάπιν διηρέθησαν, ὅτι αὐτοῖς εἰς ἐπὶ τοιαύτης
ἐφ' ὧν πρὸς ἐβλήθη. οὗτοι δὲ οὐ πρὸς ἀποχουσίας, ἀλλὰ πρὸς πρὸς ἀποχουσίας μικρο-
ψυχόσμιες, ἐπὶ τοιαύτης ἀλλήλοις, τῇ γῆς πρὸς τῶν πρὸς τῶν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν. διὸ πολ-
λοὶ τῇ ὑπὸ αὐτοῖς κλημῶν, μισήσμιες τῇ ἐκ κενοδοξίας τελεῖσθαι μάλιστα αὐ-
τοῖς, ἀποσπῶντες αὐτῶν, τῇ ὁμοσίου πῆς πρὸς τῶν. ἀφ' ὧν μὲν δὲ ὅτι πρὸς
καὶ ἀπέντε ἐπὶ χωρὶς αὐτῶν ἀλλήλων, ὑπερῶς ἐπὶ τῆς ὑπατίας τῇ νέου θεοδοσίου,
καὶ πλὴν ὑπατίας τῇ ἀφ' ὧν πλὴν, τῇ φαυλομῶν ὄντες ἀφ' ὧν, πρὸς
αὐτῶν τῆς φιλανθρωπίας ἐπαύσθαι. καὶ ὡς ὅτι νόμον ὁμιλῶντες, μὴ δὲ

NN.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ποτε μνημονύσαι τῶ κεφδαίου, δι' ὃ ἐχρεώζοντο. τοῦτο δὲ ἐν μόνῃ τῇ κωνσταντι-
νου πόλῃ ποιῆσαι δεδομένωται. οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, εἴπου καὶ τυγχάνουσιν
ὄντες, ὅτι μνημόσι χρεώζονται. τοιαῦτα μὲν καὶ παλαιούτων.

καὶ δὲ ἄλλὰ μὲν, ὅθεν οἱ ἀπὸ δυνάμεως ἀδυνατοῦ μετὰ δυνάμεως. ἀλλ' οἱ μὲν γὰρ δὴ
 νόμος ἦδη παρέτερον δόξιν τῆς χειροτέρας αὐτὴν ἐπίσκοπον κυζίκου, κε-
 χώριστο, παρέφασιν λαῶν, ὅτι ἀέτιον ἢ αὐτῆς διδασκαλὸν ἐκβλήθητα οὐ παρέσε
 δέχετο. οἱ δὲ ἀπ' αὐτοῦ, εἰς διαφόρα διηρέθη. ὡς τὸν μὲν γὰρ θεοφρονίος τις κατὰ
 παδύκης ὑπὸ δυνάμει τὰ εἰρηκὰ παδύκης, καὶ παχυμερὲς τὰς ἄριστοτέλους
 κατηρησίας καὶ τὸ πρὸ ἐρμηνείας νοήσας, συντάξας βιβλία πρὸς τῆς γυμνα-
 σίας τοῦ νοῦ, ἐπέγραψε παροσχίστας τοῖς αὐτοῦ ὁμοθητοῖς, ὡς ἀποστατήσας
 αὐτῶν ἐκβέβη, καὶ πρὸς συντάξας αὐτοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπάνυμον αἴρεσιν κα-
 ταχέλοιπε. καὶ ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει δὲ, δυνάμεις τις ἐκ ψυχροῦ ζητήματος, ἐ-
 χωρίσθη τῇ δυνάμει. καὶ νῦν τὰς συντάξας κατ' ἰδίαν ποιεῖται. ὀνομάζοντι οὖν οἱ
 μὲν θεοφρονίῳ ἀκολουθησάμενες, δυνάμει θεοφρονιδμοῖ. οἱ δὲ δυνάμει, δυνάμει δυν-
 χανοί. ὅποια δὲ ψυχρὰ ῥήματα ἐστὶ πρὸς ὧν διαφέρῃ, πρὸς αὐτῶν τῇ ἰσο-
 εἰᾷ οὐκ ἄξιον εἶναι κέραια. ἵνα μὴ εἰς ἕτερα ἀποκλίνω τ' ἀγῶν, πλὴν ὅτι τὸ βῆ-
 τοῖσμα πρὸς ἑαυτῶν. οὐ γὰρ εἰς πλὴν τειάδα, ἀλλ' εἰς τὴν γρηγορίου βασιλίστου
 θάνατον. γέροντες δὲ ἐπὶ γέροντες ἵνα καὶ ἐν μακεδονιδμοῖς διηγήσας, δυνάμει μὲν
 παροσβύτερος ἰδίᾳ συντάξας. καρτερίου δὲ μὴ συνταξάμενος αὐτῶν. ἴσως δὲ αὐ-
 καὶ ἄλλαι ἱκανὲς εἴεν θρησκείας ἐκ τούτων γινόμεναι ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πόλει. ἐγὼ δὲ
 ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει τὰς διατεταγμένους ποιῶμενος, ἐν ἧς ἐτέλλω τε καὶ ἀνέστει-
 λω, τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα πλατύτερον διηγεῖμαι. ὅτι ἵνα τούτων καὶ αὐτῶν
 ἰσότησα, καὶ ὅτι λαμπρότερος τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα, καὶ ἄξια μνήμης κατέστηκε.
 ταῦτα μὲν οὖν, οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν γέροντες, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαφόρως συνέβη γινέσθαι κα-
 ρεῖς. εἰ δέ σοι φίλον ὀνόματα διαφόρων λαμπρόντων αἰρέσεων, τὰς ἐπιγραφόμεναι
 ἀγκυρωτῶ βιβλίοις, ὁ συντάξας οὐ κατὰ τὴν ἐπίσκοπον ἐπιφάνιος ἐντυλχάμων, δι-
 δασκός. πρὸς δὲ τῶν τούτων ἀποχρῶντως εἰρησάτω. τὰ δὲ διηγήσας παρὰ τὰ ἐτα-
 ρήτερον, ὅς ἐστιν αὐτῶν τοιαῦτα.

κε) Κατὰ τὰ ἑσπερία μέρη, γραμματικὸς τις ὀνόματι Διγύμιος, ῥωμαϊκοῦ πα-
δύων λόγιος, ἀφείλετο παρὰ δολιχίαν, ἐν τοῖς βασιλείοις ἐστρατεύετο. καὶ διὸ διὰ γρα-
φὰς τῆ βασιλέως καθίσταται. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἡγούμενος, πλέον τῶν διγύων ἡμῶν, τὴν
τύχην μετεως ὅτι ἠέλειεν. διὰ δὲ σπινερὴν λαβὼν ἄρβυράσιν, ὅς ἐκ τῆ μι-
κρῆς γαλτίας ὀρμυμῆμος, τραυωτικοῦ μὲν πάγματος ἡγεμῶν ἐτύχασεν ὦν, τὸν
δὲ ἔσπον χαλεπὸς καὶ μαιφωνότατος, εἰς τυραννίδα ἐπέκλινε. βουλεύουσιν οὖν
ἀμφω φόνον καὶ τῆ βασιλέως οὐδὲν ἡνικαρὸς, τοῖς ὀπτικοιτανίτας δινοῦχοις ἐπει-
ξήδοντες. οἱ δὲ ὑποχέσθαι μειζόνων εἶχον ἀξιομύχ, δεξάμενοι κατὰ δόξαν τὴν βα-
σιλέα, ἀπέπνιξαν. διὸ οὖν ὁ Διγύμιος ἐλθεσθῆς τῇ τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι πορ-
γματῶν ἡγούμενος, ἔπεισεν ὅσα εἰκὸς ἦν ὑπὸ τυραννίου γένεσθαι. ταῦτα ἀκού-
σας ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, αὐτὸς ἐν φρονίῳσι μεγίστας καθίστατο, δολιέρων ἀγώνων
τῶν μὲν μάλιστα μόνον πορχειμῆρας ὁδοῦ. συγχρόλῃσας οὖν τὰς τραυωπικὰς διωά-
μεις, καὶ τὴν ὑπὸν ὀνώριον ἀναγρόδους βασιλέα ἐν τῇ ἐαυτοῦ τέλει ὑπατεία, καὶ
ἀβουδα-

ἀβουδαίου τῇ δεκάτῃ τῆς ἰδρυνοαρίου μηνὸς, αὐτὸς ἐπὶ τὰ ἑσπέρεια μέρη, μὲν
 αὐτοῦ ἐπορεύετο, καὶ ἀλιπὼν ἀμφοτέροις ὑοῖς, ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει βασιλεύ-
 οντας. ἀπὸντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐξ ὀχλίου πόλεμον, πλεῖστοι τῶν πέραν τοῦ ἱεροῦ
 βαρβάρων ἐπηκολούθου συμμαχεῖν ἐπὶ τῷ τυραννικοῦ παρὰ τοὺς μύθοι. οὐ πολ-
 λοὶ δὲ ἀγαθολογίου χρόνου, τὰς γαλλίας κατέλαβε (ὡς διωάμει πολλῇ. ἐκεῖ γὰρ
 ὑπερεπίετο ἔχων καὶ αὐτὸς στρατὸν μυριάδας πολλὰς. γὰρ οὐδὲ συμβολὴν πρὸς τὸν
 ποταμὸν τὸν καλούμενον φρίγδον, ὅς ἀπέχεται

*

καὶ ὁ μὲν μέγας ῥωμαῖος παρὰ ῥωμαῖοις συνεπλέκοντο, ἰσὺ παλὸς ὡς ἡ μάχη.
 καὶ ὁ δὲ οἱ συμμαχοῦντες ὡς βασιλεὺς θεοδόσιον βαρβάρους, κατ' ἐκείνο οἱ ὀχλοὶ
 μάχων ἐπεκράτω. ὁ δὲ βασιλεὺς ὁρῶν τοὺς βαρβάρους ἀποχρησθέντας, ἐν με-
 γίστῳ τῷ ἀγῶνι γυμνός, χαμῶν ῥίνας ἑαυτὸν, βοηθὸν ἐκάλει θεόν, καὶ τὴν αἰτή-
 σεως ὁρῶν ἠσώχησεν. κακούριος γὰρ ὁ στρατηγὰς αὐτοῦ τοσούτον ἐπερρώθη. ὥστε
 (ὡς τοῖς παλαιῶν αἰσῶν εἰς δρᾶμειν, καὶ ὁ μέγας οἱ βαρβάρους ἐδίωκοντο, καὶ δι-
 ἀρρήσσειν μὲν τὰς φάλαγγας. πέπει δὲ εἰς φυγὴν τοῖς παρὰ βραχέως διώκοντες.
 ἐπιγίνε) δὲ καὶ ὁ δῶν θάυματος ἀξίον. ἀνέμος γὰρ σφοδρῶς ἐπιπνύσας, τὰ πε-
 πόμην αὐτῶν τῶν ὀχλίων, κατ' αὐτῶν πρὸς ἐκείνους. οὐ μὲν δὲ καὶ τῶν
 ἀντιπαλῶν, μὲν σφοδρῶς τῆς ὁρμῆς, ἔφερε κατ' αὐτῶν. τοσούτον ἴσχυεν ἡ τῆς βα-
 σιλέως ὀχλίου. τοῦτον δὲ τῷ ἔργῳ γυμνότητος τῷ πολέμου ἔργῳ, ὁ τυραννικὸς παρὰ
 δρᾶμειν τοῖς τῆς βασιλέως ποσὶν, ἐδέετο σωτηρίας τυχεῖν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς ποσὶ τοῖς
 αὐτοῖς, ὡς ὁ δῶν φανερῶν πλὴν κεφαλῇ ἀπειμήθη. αὐτὰ πρὸς αὐτὴν τῇ ἐκείνῃ
 τῇ σελήμβριον μηνὸς, ἐν ὑπαίφῃ ἀρκαδίου τοῦ τέτον, καὶ ὁνωρίου τοῦ δούτερον.
 ἀρκαδίου δὲ ὁ τῶν ἰηλικούτων κακῶς αἰνός, μὲν δύο τὴν συμβολὴν ἡμέρας φά-
 λων, ὡς ἔγνω ὅτι αὐτῶν βιώσιμα, ὡς οἱ κείνῳ ἔξῃ ἑαυτὸν διεχρήσατο.

Ὁ δὲ βασιλεὺς θεοδόσιος ἐκ τῆς πολεμικῆς μάχης κακῶς διετέθη τοῦ σώματος. καὶ
 παρὰ δόκησας δὲ ἐκ τῆς ἐπιγυμνότητος ἀρρώστιας τέλος ἔχον αὐτῷ τῇ τῆς ζωῆς,
 μείζονα τὴν τελευτῆς πρὸς τὴν δημοσίαν παρὰ μὲν εἶχε φρονίδια, λογιζόμενος ὅσα
 καὶ ἀλαμβὸν καὶ αὐτὸς ἀνδρόποις, βασιλέως τελευτήσαντος. μετὰ πέμπτῃ
 οὐδὲ ἡ τῆς, τὸν ὑὸν ὁνωρίον ἐκ τῆς κωνσταντίνου πόλεως, καὶ ἀπὸ τῆς ἑσπέρειας
 μέρη βουλόμενος. φθάσαντος δὲ τοῦ ὑὸς ἐν τῇ μεδιολάνῳ, ἀνερρώσθη τῆς νόσου.
 ἰπποδρομίας τὴν ἐπιγυμνότητος ἐπὶ τῆς καὶ παρὰ τοῦ ἑρῶτος μὲν ἔρρωτο, τὰς ἰπποδρομίας
 θεώμενος. μὲν δὲ τὸ ἀρῶν ἐξ αἰφνης διετέθη κακῶς, καὶ εἰς μὲν πλὴν θεῶν παρὰ
 ἡγεῖν ὅτι ἴσχυεν. τὸν δὲ ὑὸν τῇ ἰπποδρομίᾳ ἐπὶ τελέσει κελεύσας, νυκτὸς ἐπιγε-
 νομένης ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπαίφῃ ὀλωλέν, καὶ παρὰ τοῦ, τῇ ἐπὶ ἀκαδεμάτῃ τῇ
 ἰδρυνοαρίου μηνὸς. τοῦτο δὲ ὡς παρὰ τὸν ἔπος τῆς ἀφροσύνης, ἐν νεννηκοῦς τετάρ-
 τῃς ὀλυμπιάδος. ἔζησε δὲ ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, ἔτη ἑξήκοντα. ἐβασίλευσε δὲ, ἔτη
 ἑξήκοντα. καὶ ἐπὶ τῇ βίβλῳ χρόνον, ἐτῶν δεκάεξι, μηνῶν ὀκτώ.

Τάδε παρέχεται ἡ ἑκτὴ βίβλος.

- α' Ως τοῦ βασιλέως θεοδοίου τελευτήσαντος, τῷ υἱῷ αὐτοῦ δ' ἄνδρα μακρόν τ' βασιλείαν, καὶ τοῦ γραυοῦ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τ' ἰταλίας ἔχοντος, τοῦ τε ἑρκιδίου αὐτοῖς ὑποδησάντος, ἐρυφίνος ὁ ὑπερῶν παρὲς τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως, ὑπὸ αὐτῶν ἀναγείνεται.
- β' Περὶ τῆς τελευτῆς νεκταρίου, καὶ τ' ἰωάννου χειροτονίας.
- γ' Περὶ γένους, καὶ ἀγωγῆς βίου ἰωάννου τοῦ κωνσταντίνου πόλεως ἐπισκόπου.
- δ' Περὶ γραπίωνος τοῦ δ' ἁγίου, καὶ ὅπως δι' αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος ἐχθρὸς ἐκ κλήρω κατέστη, καὶ πολέμιος.
- ε' Οὐ οὐ παρὲς τοῖς ἐν ταῖς κλήρω μόνον ἰωάννης ὁ καὶ χρυσόστομος, ἀλλὰ καὶ παρὲς τοῖς ἐν τέλει διεφέρετο, καὶ παρὲς δ' ἐροπίου τ' ἀνιούρου.
- ς' Περὶ τ' τυραννίδος γαῖνᾶ τ' ἁγίου, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῷ γ' ἡγουμένης τ' ἐραχῆς ἐν κωνσταντίνου πόλει, καὶ παρὲς τ' ἀναγείνεται αὐτῷ.
- ζ' Περὶ τοῦ ἡγουμένου χρίσματος μέγα ἐστὶν ἀρετῶν δριμύτης θεοφίλου, καὶ τῷ μοναζόντων τ' ἐρήμου. καὶ ὡς τὰ ὠρεῖ γένους ὁ θεοφίλος βίβλια ἀνέτεμάπισε.
- η' Περὶ τῶν σιωάξεων τῶν νυκτερινῶν ὑμνων ἐν ἁγίων, καὶ τῶν τ' ὁμοούσιον παρεσθόντων, ἐπὶ τῆς ἡγουμένης ἐν αὐτοῖς συμβολῆς, καὶ ὅτι ἡ τῶν ἀντιφώνων ὑμνωδία ἀπὸ ἰγνατίου τ' θεοφόρου τ' ἀρχὴν ἔχει.
- θ' Περὶ τῶν μακρῶν καλουμένων μοναχῶν, καὶ ὅπως δι' αὐτοῖς ἀσπονδὸν ἐχθρὸν ὁ θεοφίλος παρὲς ἰωάννου ἐγκρατῶς, καὶ ἁγίου τοῦτον ἐσπούδαζεν.
- ι' Ως καὶ ἐπιφανίος ὁ κύριος τ' θεοφίλου ἀπαύτως σιωπαπαρῆς, ἐπὶ δοκεῖν κατὰ τῶν ὠρεῖ γένους συγγραμμάτων, ἐπισκόπων ἁγίων ἐν τῇ κύριᾷ σιωπαρῶν, ἰωάννη διεμέμψατο, καὶ ἡγουμένη τοῖς βίβλοις ὠρεῖ γένους.
- ια' Περὶ σεβηριανοῦ, καὶ ἀντιόχου τῶν σύρων, ὅπως ἰωάννου ἀπέστησαν, καὶ ἀφ' ἡνίκας αἰτίας.
- ιβ' Ως καὶ ἐν κωνσταντίνου πόλει εἰσελθὼν ὁ ἐπιφάνιος, σιωάξας ἐκ χειροτονίας ἐπετέλει παρὰ γένους τῶν ἰωάννου, θεοφίλου καὶ ἁγίου.
- ιγ' Οἷα φησὶν ὁ συγγραφεὺς ὑπὸ ὠρεῖ γένους.
- ιδ' Ως ἰωάννης παροκλήσεσθαι ἁγίου ἐπιφάνιον, μὴ ὑπακούσαντα, ἀλλὰ μάλλον καὶ ἐν τῇ τῶν ἀποστόλων ἐκκλησίᾳ παρὰ σιωάνοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ μεμφομένος, ὡς παρὰ γένους πολλὰ παρὰ τὸν ἁγίου. ὅθεν ὁ ἐπιφάνιος ἀλαβηθεὶς ἀνεχώρησε.
- ιε' Ως μὲν τ' ἀπὸ πλουτοῦ ἐπιφανίου, λόγον κατὰ γένους ἰωάννης διημερορήσας, καὶ ἁγίου τοῦ ἀσπυδῆ τ' βασιλέως, καὶ τ' βασιλέως ἁγίου τοῦ ἡγουμένου ἐν χαλκῇ δόνι κατὰ αὐτῶν, τῆς ἐκκλησίας δ' ἐξωθεῖται.
- ισ' Ως τ' ἁγίου σασιάνου, ἁγίου τ' ἀναγωγῆς ἰωάννου, βέλων ὁ τ' βασιλέως ἀνιούρου ἀποσταλῆς, πάλιν αὐτὸν ἐπαρτήσαντα ἐν κωνσταντίνου πόλει.
- ιζ' Ως ἀφ' ἁγίου βούλεσθαι θεοφίλου, τὰ κατὰ τ' ἁγίου τοῦ ἀποστόλου ἐξετάξας, τῶν ἰωάννου ἀντιλήγοντες, συμπληγάνους ἡγουμένης, πολλοὶ ἀπαλόντες μετὰ τῶν κωνσταντίνου πολιτῶν καὶ τῶν ἀρετῶν δριμύτων. ἐφ' οἷς φεβηθεὶς θεοφίλος, καὶ ἁγίου
- ἁγίου τῶν

ζινες τῶν ὀπισθέπων τῆς πόλεως, δεξιηγήσασιν.

Περὶ τῆς ὀργῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, καὶ ὡς δευτέρου πάλιν ἰωάννης τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐξοριθεῖς, εἰς ἐξορίαν ἀπήγετο.

Περὶ ὀργῆς καὶ τῆς ἰωάννου χριστομένητος, καὶ πάλιν κλείνου τῆς χαλκηδόνος. 18
Ὡς καὶ ὀργῆς, ἀπὸ τῆς κωνσταντίνου πόλεως, θρόνον κατέσχεν. κ'

Περὶ τῆς ἰωάννου πρὸς κύριον ἐν ἐξορίᾳ ἀνδρῶν. κα'

Περὶ σισινίου ὀπισθέπου ναυαγιστῶν, οἷα φησὶ πρὸς ἑμμελεῖα πρὸς ἰωάννου. κβ'

Περὶ τῆς ὀργῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς. κγ'

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗ- σιαστικῆς ἱστορίας ὅμοιος 75. παροίμιον.

Ο μὲν ὀπίσθια καὶ ὡς ἱερὲς τῶν θεῶν ἀνδρῶν περὶ θε-
δωρε, ἐν πέντε τοῖς παρὰ τοὺς βιβλίους διεπονη-
σάμεθα, ὡς οἷον τε πάλιν ἀπὸ κωνσταντίνου χροῶν
ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν συγγραψάμετες. ἰαθὶ γὰρ ἰ-
μας μὴ ἐσπουδακέναι πάλιν πάλιν φράσιν, ἐννοή-
σασθαι ὡς ἐσπουδακέναι καὶ καλλιχεῖα χροῶν, ἵ-
σως καὶ ἀπὸ περὶ τοῦ τῆς σχολῆς. εἰ δὲ καὶ ἐ-
πίδωξόμεθα, ἐπὶ ταῦτα πάλιν διωκησόμεθα καὶ
φθν, οἷα τοῖς παλαιοῖς συγγραφεῦσιν εἴρηται, δι' ὧν
αὐτῶν τε καὶ χροῶν ποιῶν νομίζουσιν ἀπὸ τῆς τῆς παρὰ τοὺς βιβλίους. ἐπειτα δὲ καὶ οὐδα-
μῶς οἰκοδομήσας τοῖς πολλοῖς καὶ ἰδιώταις ὁ λόγος, οἱ τῆς παρὰ τοὺς βιβλίους (βούλον) μόνον
εἰδέναι, οὐ πάλιν λέξιν ὡς καλῶς συγχειρόμεν θαυμάσαι. ἵνα μὴ οὐδ' ἀμφο-
τέροις ἀνδρῶν ἡ παρὰ τοὺς βιβλίους γῆν, τοῖς καὶ δι' παιδολογίας, ὅτι μὴ ἀξία τῆς πα-
λαιᾶ φράσεως συγκρίνεσθαι. τοῖς δὲ ἰδιώταις, ὅτι μὴ διωκόμεθα ἐφικέσθαι τῆς παρὰ
μὲν καλυπτομένων ἀπὸ τῆς κομψῆς τῆς λόγου, τῆς ἀφελείας καὶ δοκούσης, τῆς
πεινότερας δὲ φράσιν ὀπιτηδύσασθαι.

Ἀρχαῖοι δὲ ὅμοιος τῆς ἐκ τοῦ βιβλίου, ἐκ τῆς παρὰ τοὺς βιβλίους, ὅτι τῶν ὀπίσθια καὶ ἡ-
μετέρας ἡλικίας ἡμετέρων ἀπὸ τοῦ μόνου, δευτέρου καὶ ἡδὴ, μὴ οὐκ ἀρέσκειν τοῖς
πολλοῖς δόξωμεν καὶ φθν. ἡ δὲ καὶ πάλιν πάλιν πάλιν, ὅτι μὴ πάλιν, ὅτι μὴ πάλιν
ἐγκωμῶν τῆς ὀνόματι ὧν φιλοῦσι πάλιν πάλιν. ἡ δὲ καὶ πάλιν τῆς παρὰ τοὺς βιβλίους
αὐτῶν μεγαλύνου. καὶ οἱ καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν (ἡλικίας καὶ ἀγνώστου), ὅτι μὴ
τοῖς ὀπισθέπουσι λέγουσιν τοφίλες, ἡ ἀγνώστου, ἡ τῆς ἰωάννου ἀγνοῖ δὲ καὶ
φιλοπαρρησιαστικῶν, ἐὰν ὅτι μὴ τοῖς βασιλέως, ἡ ἀγνοῖ, καὶ δευτέρου, καὶ
ὅσα χροῶν εἰώθασιν, ὀνόματι. ἐγὼ δὲ καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν χροῶν, πάλιν πάλιν ὅτι ἀ-
ξίωμα γένου, καὶ τῆς τῶν νόμων ἱστορίας πειθόμενος, οἱ τῶν παρὰ τοὺς βιβλίους ἀπαι-
τεῖται διήγησιν, καὶ φθν καὶ ἀγνοῖ, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ μόνου ὀπιτηδύσασθαι.

NN.iiii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐπ' αὐτῷ βασιλεὺς λοιπὸν τὴν ἀξίησιν, ἃ, τε αὐτὸς ἐθαπάμην συζητῶν,
αἷ, τε πρὸς τῶν ἐωρακότεων ἡδυνήθη μὲν μαθεῖν, δοκιμάζων τὰς ἡγέ-
τας, ὡς ἀλλὰ τῶν ἁπαγγέλιαν τοῖς διηγουμένοις αὐτῷ ὅτι πόνως δέ μοι ὁ δὴ-
γὼς ἐγνωρίζω, πολλὰν τε ἐξ ἐφόρων ἀπαγγέλλοντων, καὶ τῶν μὲν πρὸς αὐτὸν λεγόν-
των τοῖς παροῦσι· ὧν ὅτι πάλιν μάλλον ἀξιουμένων εἰδέναι.

αδ Τοῦ δὲ βασιλέως θεοδόσιου τελευτήσας, ἐν ὑπατεῖα ὀλυβρίου καὶ παρ-
βίνου, τῇ ἐπὶ ἀκαδεκῆ τῃ ἰαννουαρίου μηνός, οἱ αὐτὸς υἱὸς τῷ ῥωμαίων ἄρ-
χῷ ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ ἄρχιδιος μὲν τῶν ἐφ' ὧν, ὁ δὲ αὐτὸς δὲ ὧν ἐσπερίων εἶχε ὁ
κράτος. τῶν ἐκκλησιῶν δὲ καὶ τοῖς δὲ τοῖς χρόνοις παρὰ τὴν βα-
σιλευσίνην ῥώμην δάμαρτος. ἐν δὲ ἀνδρείᾳ θεοφιλῶς. τῶν δὲ παρὰ τῇ ἐρεσ-
σὶν ἰωάννης ἐκράτει. φλαβιανὸς δὲ τὴν ἀντιοχείαν εἶχε. καὶ ὅτι τῇ ῥώμῃ
κωνσταντινουπόλιν, νεκταρίου εἶχε τὸν θρόνον, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ παρὰ τὸν βί-
βλιν ἡμῖν ἰσότητι. παρὰ δὲ τῷ ὀγδόῳ τῷ νοεμβρίου μηνός, ἐν τῇ αὐτῇ ὑπα-
τεῖα, ὁ σῶμα θεοδόσιου κομιθεῖν, τῇ νεομνησμένη κηδεῖα, ὁ υἱὸς ἐπὶ ματῶν.
ὅς ἐστι μακρὰν δὲ μέγα τῷ αἵματι ἐξ ὁδοῦ τῇ αὐτῇ μηνός, καὶ ὁ φρατὴς πρὸ-
μῶν, ὁ ἅμα τῷ βασιλεὺς θεοδόσιος καὶ τῷ τυραννὸς φρατῶν. ὡς οὖν ὁ βασιλεὺς
ἄρχιδιος καὶ ὁ εἰωθὸς τῶν πυλῶν ἀπὸ τῆς φρατῶν, τὴν καὶ αὐτὴν καὶ οἱ φρατῶ-
ν ἐρεσφίνον τὸν ὑπὸ τῶν βασιλέως ἀπέκλιναν. ὑποπλάττει γὰρ εἰς τυραννί-
δα ὁ ἐρεσφίνος, καὶ δόξαν εἶχε, ὡς αὐτὸς εἶη τοῖς ὄντοις ὧν βαρβαρὸν ἐπὶ τοῖς
καλεσάμενος εἰς τὴν ῥώμῃν ἰσότην. καὶ γὰρ ἡσυχία καὶ ἐκείνο τῷ καίρῳ, ἄρ-
χιαν τε, καὶ τὴν αὐτὴν μέρη τῆς ἐφ' ὧν καὶ τῶν ἐρεσφίνος. καὶ ὅτι μὲν οὖν ἡμέραν ὁ ἐρε-
σφίνος ἀνέστη, καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ναυαγίων ἐπίσκοπος μὲν κλητὸς ἐτελεύτησε. καὶ ἄρ-
χιος δὲ τῇ ἐπίσκοπὸν σισίνιος, οὗ καὶ ἀνωτέρω ἐμνημονώσαμεν.

βε Ολίγου δὲ διήγοντος χρόνου, καὶ νεκταρίου ὁ τῷ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκο-
πος ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπατεῖα καί φρείου καὶ ἀπικίου, παρὰ τῇ εἰσόδῳ ἐξ ὁδοῦ
ἐσπερίου μηνός. δι' οὗ οὖν ἀπουδὴ παρὰ τῇ χερσονήσῳ ἐγένετο ἐπίσκοπος. ἐ-
δῶν δὴ ὧν ἐπὶ τῇ τῶν τῶν, παρὰ τῇ τῶν πολλὰς παρὰ τῇ τῶν τῶν, τέλος ἐ-
δοκεῖ ἐκ τῇ ἀντιοχείας μεταπέμπεσθαι ἰωάννην τὸν τῆς ἀντιοχείας παρὰ τῇ τῶν.
φήμη γὰρ ἐκράτει παρὰ αὐτῷ, ὡς εἶη διδασκλικὸς ἐν τῷ τῶν καὶ ἡγέτης. ολίγου οὖν
ἀφ' ἑαυτοῦ χρόνου, ἡφίσταται κοινῶς ὁμοῦ πόντων, κλήρου τε φημὶ καὶ λαοῦ,
ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἄρχιδιος μέγα πέμπε. ἀφ' ὅτι ὁ ἀξιοπρεπὴς τῇ χερσονήσῳ, πρὸ-
τῶν ἐκ βασιλικῶν παρὰ τῇ τῶν, πολλοί τε καὶ ὧν ἐπίσκοποι, καὶ δὴ ἐπὶ τῇ ἀν-
τιοχείας θεοφιλῶς, ὅς ἐστι ἀπουδῶν ἐπὶ τῇ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν τὴν ἰωάννην δὲ ἐξ ὁδοῦ ἰσ-
δωρὸν δὲ ὡς αὐτῷ παρὰ τῇ τῶν παρὰ τῇ τῶν ἐπίσκοπὸν παρὰ τῇ τῶν, ὃν πα-
νὴν ἡγάπα, ὅτι ὡς αὐτῷ παρὰ τῇ τῶν κινδυνώδεις ἐπίταγμα ἀνεδέξατο. πρὸς τῇ τῶν τῶν,
λεκτέον. ἰωάννης ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, παρὰ τῇ τῶν τῶν ἡγωνίζετο μάξιμον, θεο-
φιλῶς ἀφ' ἑαυτοῦ ξένια πέμπων βασιλεὺς, διὰ τὸ αὐτῷ ἐπίσκοπὸς ἐνεχείρησεν,
ἐν τῇ τῶν παρὰ τῇ τῶν νικήσας καὶ τῇ τῶν δῶρα, ἐπὶ τῇ τῶν τῶν. τῶν
ποῖς ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν ἰσίδωρος, καὶ τῇ τῶν τῶν τῶν ῥώμῃν, τῇ τῶν ἐφέδρῳ. ἀλλ'
ὅς ἐστι μακρὰν ὁ γινόμενον ἔλαθεν, ἀναγνώστου τῇ σιωπῶντος αὐτῷ, τῇ τῶν τῶν
λαὸς ἐπὶ τῇ τῶν. ὅς ἐνεκεν ὁ ἰσίδωρος ἐν φόβῳ γινόμενος, ὡς εἶχεν ἐπὶ τῇ τῶν
ἐξ ἑαυτοῦ

ξάνοιραν ἔφθλν. αὐτὴ παρῳασίς ἰω θεοφίλῳ, τῷ ἑσθῆ ἰσιδώρου ἀποδῆς. οἱ μὲν
 τοι κτ' ἐλ βασιλῆα, τὸν ἰωδύνῳ παρῳέκριναν. ὅτι δὲ καλῆς γένεας κτ' θεοφίλου
 πολλοὶ ἀνεκίνοισιν, βιβλία τε κατ' αὐτῶν, δῆλος δὲ δῆλῳ αἰτίαν τοῖς παρῳοῖσιν ὅτι
 σκόποις ἐδίδδοσαν, ὁ παρῳεὺς τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος ἐπὶ τὸ πῶς λαβὼν τὰς ἐγ-
 γράφους καλῆς γένεας, ἐπέδιδξεν ὅτι θεοφίλῳ εἰπὼν, ὅτι τοιοῦτον ἔχῃ, ἢ χρονοῖν ἰω-
 δύνῳ, ἢ τὰς κατ' αὐτῶν καλῆς γένεας εἰς ἐλεγχοῦν ἀνασθῆναι. ταῦτα φοβηθεὶς ὁ θεο-
 φίλος, τῷ ἰωδύνῳ ἐχρονοῖν. χρονοῖν τῷ οὐκ παρῳεὺς τὴν ὅτι σκόπῃς ἱερῶν
 νῦν, ἐν θροῖν (εἰ) τῇ εἰκάδι ἐκτὴ τῷ φεβρουαρίου μηνὸς, ὑπαίειά τῇ ἐξῆς, ἢ
 ἐπετέλειον ἐν μὲν τῇ ῥώμῃ, ὁ βασιλεὺς ὀνόμαος· ἐν δὲ τῇ κωνσταντίνου πόλει, ἐν τυ-
 χανός, ὁ τότε τῷ βασιλεῖ ὑπὸ ῥῶμης. ἐπεὶ δὲ ἐκφάνῃς ὁ ἀνὴρ, δὲ ὦν τε κατέλ-
 πε λόγων, καὶ ἐξ ὧν πολλοῖς δῆλοις παρῳεῖται, ἀξίον ἡγεῖσθαι μὴ σιγήσαι τὰ κατ'
 αὐτῶν. ἀλλ' ὡς οἶόν τε τὰ ἀφ' μακροτέρων λεχθῆσθαι συγγράμματα, εἰπεῖν τε ὅθεν
 ἰω, καὶ ἐκ νῦν, ὅπως ὅτι τῷ ἱερῶν νῦν ἐκλήθη, ὅπως τὸ ἀφῆρθη αὐτῆς, καὶ ὡς
 μὲν θάνατον ἐπιμήτην μάλλον, ἢ παρῳεῖν.

ἰωδύνῳ, ἀντιοχείς μὲν ἰω τοῖς κοίτης συρίας· ὅς δὲ σεκουῶδου, καὶ μηδὲς ἀν- 75
 θούσης, ἐξ ἐπαπειδῶν τῷ ἐκτὸς μαθητῆς ὃ ἐχρῆτο λιβαρίου τοῦ σοφιστοῦ, ὃ
 ἀκροατῆς ἀνδραγαθίου τῷ φιλοσόφου. μὴ δὲ ὅτι διχαρικήν ὁρμῶν, καὶ σῶσι-
 δῶν τὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις μοχθηρὸν καὶ ἀδίκον βίον, ὅτι τῷ ἡσύχιον μάλλον ἐπρέ-
 πετο. καὶ τοῦτο ἐποίησε, ζηλώσας ἀνδρείον, ὅς ἐκ αὐτοῖς φοιτῶν παρῳεῖ τοῖς αὐτοῖς δι-
 δασκαλοῖς, τὸν ἡσύχιον πάλας βίον μετήρχετο. ἀπὸς τε καὶ μεταφῆς ὁ γῆμα, καὶ
 βάδισμα, τοῖς ἀναγνώσασιν τῷ ἱερῶν γραμμῶν παρῳεῖται τὸν νοῦν καὶ συνε-
 χεῖς ἐποίητο τὰς ὅτι τὴν ἐκκλησίαν ἀποδίδας· πεῖται ὃ καὶ θεόδωρον ἐ μάλιστα, μόνον,
 συμφοιτῆς αὐτῷ ὄντας παρῳεῖ τῷ σοφιστῇ λιβαρίῳ, καὶ ἀλιπεῖν μὲν τὸν χρημα-
 τιστὴν βίον, μετῴναι δὲ τὸ λῆτον. ἐν θεόδωρος μὲν ὕστερον, μόνον ἐστὶς τῷ ἐκ κλι-
 κία πόλεως ὅτι σκόπος γένετο· μάλιστα δὲ σεκουῶδου τῷ ἐκ ἰστανείας. τῶν κατ'
 αὐτῶν οὐκ ἀποδίδας παρῳεῖ τῷ ἑσθῆ τῷ γυμνασίῳ, μαθητῶν δὲ τῷ ἀσκητικῷ,
 δῶδωρῳ, καὶ καρτερίῳ, οἱ τινες τότε μὲν ἀσκητικῶν παρῳεῖσαντο. δῶδωρος δὲ αὐ-
 τῶν ὕστερον, ὅτι σκόπος παρῳεῖ τῷ γυμνασίῳ, πολλὰ βιβλία συνῆραψε, καὶ τὰς
 γραμμάς, τῷ θείῳ παρῳεῖται γραφῶν τὰς θεωρίας αὐτῶν ἐκ βιβλίου. ταῦτα
 μὲν οὐκ παρῳεῖται. ἰωδύνῳ δὲ ἀμα βασιλείῳ, ὅτι ποτὲ μὲν δῶδωρῳ ἑσθῆ με-
 λῆς κατῳεῖται, μετὰ ταῦτα δὲ γυμνασίῳ κατῳεῖται τῷ κατῳεῖται ὅτι σκόπος,
 τὰ πολλὰ συνῆραποντα, ζῶντων ὁ ὅτι σκόπος ἐκ τῷ ἱερῶν ἑσθῆ κατῳεῖται,
 ἀναγνώσῃ τῆς ἐκ ἀντιοχείας ἐκκλησίας κατήχησιν. ἐν τῇ τῷ ἀναγνώστῳ οὐκ πα-
 ρῳεῖται, τὸν κτ' ἰουδαίων λόγον συνῆραποντα. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τῷ δῶδωρῳ
 νῦν αὖτις παρῳεῖται μετῴναι τῶν τοῖς παρῳεῖται ἱερῶν νῦν λόγους συνῆραποντα, καὶ τοῖς παρῳεῖται
 τῶν γένεων· ἐπὶ μὲν, ἐκ τοῖς παρῳεῖται ἀναγνώστῳ, καὶ τοῖς παρῳεῖται τῷ συνῆραποντα. με-
 τὰ ταῦτα δὲ μετῴναι ἐκ κωνσταντίνου πόλεως τελευτήσαντος, ἐκτὸς γὰρ παρῳεῖται γένεας,
 ἀφ' οὗ τῷ χρηματίῳ τῷ ναζιανζίου κατῳεῖται, ἀναγνώσας ἰωδύνῳ τῷ μετῴ-
 ναι, καὶ μὴτε παυλίνῳ συγγενῶν ἀνδρῶν, ὅτι τῶν ὁδῶν ἐκ τῶν ἡσυχῶς διήλθον.
 ὕστερον δὲ παυλίνῳ τελευτήσαντος, κατῳεῖται ἀναγνώστῳ τῷ δῶδωρῳ παυλίνῳ
 χρονοῖν τῶν παρῳεῖται. αὐτὴ μὲν ἡ ἰωδύνῳ παρῳεῖται τῆς ὅτι σκόπῃς, ὡς σῶσις

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μως εἰπεῖν, δὲ ἀνθρώπος, ὡς φασὶν, ἀφ' ἧτον φερομένης πικρό-
τερος, καὶ πλέον, ὡς ἐφη τις τῶν οἰκειοτάτων αὐτοῦ ἐν νέας ἡλικίας, θυμῷ μάλλον,
ἢ αἰδοῖ ἐλατίζετο. καὶ ἀφ' οὗ μὲν ὀρθότητά βίου, ὅτι ἀσφαλῆς παρὰ τὴν μὴ ὄντα·
δι' ἀπλοῖα δὲ ἀνθρώπου. ἢ δὲ φερομένη τε παρὰ τοῖς ἐνυγχομένοις ἀμέλως
ἐκέρχεται. ὅτι ἐν μὲν τῷ διδάσκῃ, πολλοὶ αὐτὸν ἀφ' ἧτον φερομένης ἡτον. ἐν δὲ τῷ
συνυγχομένοις, ἀναλογικῶς τοῖς ἀνοήτοις ἐνομιζέτο αὐτῷ.

Τοιοῦτος ὢν ὁ ἦτος, καὶ ὅτι πλὴν ὅτι σκοπὴν παροχρησάμενος, μείζονι ἢ ἐξελύτῃ
ὁφρὺν καὶ τῶν ὑποκώων ἐκέρχεται, δὲ φερομένη τοῖς βίοις τῶν ὑφ' αὐτοῦ κληρικῶν, ὡς
ἔλετο παροχρησάμενος. Διὸς οὗτο ἐν δὲ φερομένη φανερὰ τοῖς τῆς ἐκκλησίας τραπεζῆς, ὡς
αὐτῶν ἐμισθῇ, πολλοὶ τε παρὰ αὐτὸν ἀπηρτάνοντο, καὶ ὡς ὀρθὸν δὲ ἐκκλινον. ἐν ἡ-
γε δὲ αὐτῶν παρὰ τὸ πᾶσι παροχρησάμενος, φερομένη ἀφ' οὗτος, ὡς αὐτοῦ πατήρ με-
νος, καὶ ποιεῖ τῶν ὄντων τῶν κληρικῶν, μετὰ τῇ φωνῇ παρὰ τὸν ὅτι σκοπὸν τοῖς
τὸν λόγον ἐφ' ἡγεσάτο. οὐ ποιεῖ ὁ ὅτι σκοπεῖ τούτων κρατῆσαι διωκῆσαι, εἰ μὴ μὴ
ἐλάττω παρὰ τῶν ἡγόνων. τοῦτο λέγειν, ὅτι καὶ τῶν ὅτι σκοπεῖ μῖστος δὲ ἡγεσάτο. ὅτι ἐ-
πίσκοπος ὅτι δὲ μακρὰν, πολλοὶς τῇ ἐκκλησίᾳ, δὲ φερομένη δι' ἡγεσάτο αἰτήσαν δὲ ἐλάττω.
οἱ δὲ, οἱ αὖτε γίνεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ τῶν κρατῶντων ὁρμῇ, φερομένης σιωπῆ-
σθαι κατ' αὐτῶν, καὶ δὲ φερομένης παρὰ τὸν δῆμον ἐκέρχεται. δὲ πῆστιν δὲ ἡγεσάτο τοῖς ἀ-
κούοντες τὰ λεγόμενα, ὅτι μὴ βούλεσθαι τῇ ὅτι σκοπεῖν (ὡς ἐλάττω ἐνὶ, μὴ δὲ κα-
ρὸν μόνον ἐφ' ἐλάττω, τῶν γίνεσθαι. δὲ οὐ καὶ μάχιστα ἢ μείζον ἐκέρχεται ἀφ' οὗτος
κατ' αὐτῶν. καὶ ἡγεσάτο σιωπῆσαι ἐν τῇ παρὰ τῇ φωνῇ, φερομένης ἐλάττω ἀ-
πατήσαν δὲ ἐλάττω). οἱ μὲν γὰρ ὡς αὐτῶν ἀπολατῆσαι βουλόμενοι, ἐφασκον
ὡς εἴη ἐμπαθῆς, καὶ δὲ φερομένης σιωπῆσαι παρὰ τῇ φωνῇ, καὶ δὲ τοῦτο μόνος ἐλάττω.
ἀλλοι δὲ, οἱ δὲ ὡς ἐλάττω σιωπῆσαι ἀσκεῖν τοῦτο ἐπὶ. ὅπως δὲ ἡγεσάτο αὐτῶν ὅτι γ-
νόμενοι, οὐ μικρὰ σιωπῆσαν παρὰ δὲ φερομένης, τοῖς κληρικῶν αὐτῶν. ὁ μὲν τοι
λαὸς δι' αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γηρομύοις ὡς αὐτῶν λόγοις, σφόδρα σιωπερό-
ται, καὶ ἡγεσάτο τὸν ἀνθρώπον μικρὰ φερομένης τῶν κληρικῶν ὅτι σκοπεῖν αὐτῶν.
ὅποιοι δὲ εἰσιν οἱ, τε ἐκδοθέντες αὐτῶν λόγοι, καὶ οἱ λέγοντες αὐτῶν ὡς αὐτῶν
ὅτι σκοπεῖν ἐκκλησίου, ὅπως τε λαμπαρῶν, καὶ ὅτι ἐπαγωγὴν ἐκέρχεται, τί δὲ νῦν
λέγειν, ἐξ ὅν τοις βουλομένοις αὐτοῖς ἀνδράγα, καὶ πλὴν ἐξ αὐτῶν ὡς ἐλάττω κατ-
ποδῆσαι.

Εὖς μὲν οὗτο παρὰ κλήρω μόνον παροχρησάμενος, ἀσθενῆς ὢν ἢ σιμωρεσμένη ἢ
κατ' αὐτῶν μηδὲν. ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἐν τῇ πέρεσθαι παροχρησάμενος δὲ ἐ-
λέγαν ἐπειρῆσαι, πλὴν αὐτῶν καὶ ὁ κατ' αὐτῶν φθόνος πλείων ἐξήπτετο. καὶ πολλὰ
μὲν ἡγεσάτο κατ' αὐτῶν. τὰ πλείστα δὲ λοιπὸν καὶ πῆστιν ἐνεποιῶν τοῖς ἀκούοις. παρὰ
τῇ φωνῇ τῇ δὲ φερομένη ἐπὶ, ἢ καὶ ὅτι σκοπεῖν τε λεγόμενα ὡς αὐτῶν παροχρη-
σάμενος. ὅτι σκοπεῖν γὰρ ἀνοήτος παρὰ τῇ φωνῇ τῇ βασιλικῇ κοιτῶνος, καὶ πλὴν ὡς αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν παρὰ τῇ φωνῇ τῇ βασιλέως λαβὼν, ἀμύνασθαι ἡγεσάτο παρὰ
φερομένης τῇ ἐκκλησίᾳ βουλόμενος, σιωπῆσαι πεποιθὲς νόμον παρὰ τῇ φωνῇ αὐτῶν
κρατῶν παρὰ τῇ φωνῇ, κληρικῶν μηδὲν παρὰ τῇ φωνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἡδὴ παρὰ τῇ φωνῇ ἀφ' ἡγεσάτο. δὲ φερομένη δὲ φερομένη ἐπικρατοῦται. παρὰ τῇ φωνῇ
γὰρ ὁ νόμος, καὶ μετ' οὐ πολλὴ παροχρησάμενος ὡς βασιλεὺς ὁ ὅτι σκοπεῖν, ἐν τοῖς παρὰ τῇ
φονῇ αὐτῶν.

φυξίν ἑω. ὁ οὖν ὀπίσσωπος τῆς δ' ἑσπέρου ὑπὸ τῷ θυσιαστήριον κειμένου, καὶ ἐκ-
 πεπληγμένος ὑπὸ τῆς φόβου, καθεαδείς ὑπὸ τοῦ ἀμμιωνος, ὅθεν εἰώθη καὶ παρ-
 ἴερον ὁμιλῆν χάριν ἔδξακούεσθαι, λόγον ἤϊκ' ἐκὼν δέξεται κατ' αὐτὸν, ἐφ' ᾧ πλέον
 ἐδόκει παρὰ κρούειν ἡσὶν, ὅτι τὸν ἀτυχεύοντα οὐ μόνον οὐκ ἠέλει, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν δα-
 ῖου καὶ ἡλεγχεν. δ' ἑσπέρου μὲν οὖν ἵκετε πλὴν ὑπαὶν ἀξίαν ἐν γὰρ ἐλπίσιν, δ' ἑσπέρου
 ναυαγισμάτω ὁ βασιλεὺς πλὴν κεφαλῇ σπόμεναι ἐκέλευσεν. ἐκ δὲ τῆς κα-
 τὰ λόγον τῆς ὑπ' αὐτῶν παρὰ τὴν ὄνομα, καὶ μόνου τοῦ σίτου παρὰ δ' αὐτῶν θεο-
 δώρου ἐγγράφῳ. λόγος δὲ, ὅτι ὁ ὀπίσσωπος ἰωάννης, καὶ γαῖνδρὸν τὸν πτωχεύοντα
 ἐρατήσας πλὴν τῆς σιωπῆς καὶ ῥήσας χρωματίζοντες ἀνέβησαν, ὅτι μὴ ἐκ-
 κλησίδου τῆς ἐν τῇ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ἐμνησθῆναι τοῖς ὁμοῖς ῥήσας αὐτῶν ἔρφα-
 νοῖς παρὰ τῆς βασιλείας ἀγῆσαι ἐπὶ λησεν. δὴν τε δι' αὐτῶν αἰτίαν τῆς κατὰ τὴν
 ἐξήλκεν γὰρ ἐν τῇ ῥήσας πολλῇ, δι' ἧν πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ ἦν. ὅθεν καὶ θεόφιλος
 ὁ ἀνέξανδρος ὀπίσσωπος δ' ἑσπέρου μὲν πλὴν χρωματίζοντες, ἐπεὶ ὅπως αὐτῶν σκω-
 ρήσας. καὶ ἡσὶν μὲν τῶν παρὸντων παρὰ τοῦτου κρυφαίως δι' ἐγγράφῳ. πολλοῖς δὲ καὶ
 τῆς μακρῶν ἀπόντων, πλὴν οἰκίαν διηγήσειε βέλχον. ἢ ὑπὲρ γὰρ αὐτῶν ὁ μόνος ἡ ὑ-
 παρὰ τῶν ἰωάννου καὶ ῥήσας, ἀλλ' ὅτι καὶ ἰσίδωρον τὸν παρὰ τῶν τεσσάρων ὑπὸ αὐ-
 τῶν κατὰ τὸν ἰωάννου, ὅς πλὴν ὀπίσσωπον κωνσταντίνου πόλεως παρὰ τῶν ἰω-
 σεν. ἐν τούτοις μὲν, τὰ κατὰ ἰωάννου τῆς ὀπίσσωπον ἦν. καὶ δ' ἑσπέρου ἐν ἄρχῃ κατ' αὐτῶν
 ὠδινε τὸ κακόν. καὶ τὰ μὲν παρὰ αὐτῶν, παρὰ τὸν δὲ δὴν ὁμοῖς.

Πρῶτον δὲ ἀξίον μνήμης ὅτι τῆς δὲ ὡς χρόνων γυμνασίον διηγήσασθαι, δὴ
 καὶ ὅπως ἡ τῆς θεοῦ παρὰ τῶν, πλὴν πόλιν καὶ τὰ ῥωμαίων ἐκ μεγίστου κινδύνου
 παρὰ τῶν βοήθειας ἐρρύσας. τὴ δὲ ἐστὶν τοῦτο, λεκτέον. γαῖνδρὸν μὲν βαρβαρὸς
 ἦν τὸ γένος. ὑπὸ ῥωμαίοις δὲ γυμνασίον, καὶ ἐρατὴ παρὰ τῶν, κατὰ τῶν
 δὲ παρὰ τῶν, τέλος ἐρατὴ τῆς ῥωμαίων, ἰσχυρῶς τε καὶ περὶ τῆς ἀνὰ δεικνύσας.
 ὀπίσσωπος δὲ τῆς πτωχεύοντος διωσάσας, ἑαυτὴν οὐκ ἐγίνωσκον, ὅτι τῆς
 ἀφ' αὐτοῦ κατέχον ἡδυνάτω. ἀλλὰ πᾶντα λίπον, τὸ δὲ λεγόμενον ἐκ τῆς, ἐκ τῆς, ὅ-
 πως αὖ ὑπὸ αὐτῶν τὰ ῥωμαίων ποιήσας. καὶ πᾶν μὲν τὸ γένος ἐστὶν ἐκ τῆς αὐ-
 τοῦ χρόνος μίεπεμψας. τοῖς δὲ αὐτῶν ὀπίσσωπος τῆς ἐρατὴ τῶν ῥωμαίων, ὅτι τῶν,
 τούτοις ἔχον παρὰ τῶν. περὶ γὰρ δὲ ἐνός τῆς αὐτῶν συγγενῶν χιλιαρχεύ-
 οντος ἐν ἰδρυμένῳ ἐν τῇ φρυγίᾳ ἐρατὴ τῶν, καὶ γνώμη γαῖνδρὸν νεωτερήσας, ἐ-
 τὰ φρυγῶν ἐστὶν παρὰ τῶν ἀνὰ τῶν, αὐτῶν ὀπίσσωπον αὐτῶν κατὰ τῶν.
 ἀλλὰ πλὴν τῆς ἐκ τῶν παρὰ τῶν φρυγῶν. ἐπειτα ὁ βασιλεὺς ἔκαστος ἐδὲν παρὰ
 δ' ἑσπέρου, ἐπὶ τῶν ἐπέτρεψεν. ἐπὶ δὲ δ' ἑσπέρου ἐπορεύετο, ὅ μὲν λόγῳ, κατὰ τῶν
 δου. παρὰ τῶν ἔργῳ, τυραννίσας βουλόμηνος. ἦγε δὲ μὲν αὐτῶν γένος βαρβαρῶν
 οὐκ ὀλίγας χιλιάδας. καὶ κατὰ τῶν πλὴν φρυγίαν, πᾶντα ἀνέτρεπεν. δ' ἑσπέρου οὖν
 ἐν τῶν ἑσπέρου πᾶν ῥωμαίων, οὐ μόνον ἀλλὰ τὸ παρὰ τῶν γαῖνδρὸν πλὴν βαρβα-
 ρων, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τῶν ἐπὶ τῶν μέρη κινδυνεύον ἐμνησθῆναι. τότε δὲ ὁ βασιλεὺς
 γνώμη χρηστῇ παρὰ τὸν παρὸντα κατὰ τῶν χρωματίζοντες, τέχνη μετῆλθε τῆς βαρβα-
 ρων. ἀφ' αὐτῶν μὲν γὰρ παρὰ αὐτῶν, πᾶσι λόγοις καὶ ἔργοις παρὰ τῶν ἐπι-
 μος ἦν. τοῦτου δὲ ἐξαγορεύοντος δύο τῶν παρὰ τῶν τῶν συγγενῶν ἀνδρῶν παρὰ τῶν
 των, οἱ ἐπεὶ ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν ὁμοῖς, σατάρνινον, καὶ ἀφ' αὐτῶν, ἀκων αὐτῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τῇ ἀνὰ κλητὸν καίρου παρῆγεν ὁ βασιλεὺς. καὶ οἱ μὲν ἑστῶτες τοῦ κοινοῦ, παρὰ πο-
 θνήσκον ἀγροῦ μύθοι, θηναίως τῇ τῷ βασιλέως κελεύσει ὑπήκουον. καὶ πόρρω τ' χαλ-
 κηδόνας, ἐν χωρίῳ ἱπποδρόμῳ ἀπῆνταν, ἔτοιμοι πάσῃ παρὰ ὁποῦν ὁ βαρβα-
 ρος ἦεν. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὁδοὺν φαύλῃν ὑπέμειναν. ὁ δὲ ἀκλιζόμενος, παρὶν
 ἐπὶ πλὴν χαλκηδόνα. ἀπῆντα δ' ἐκείσε καὶ ὁ βασιλεὺς Σαραπίδης. θηρομυοί τ' ἐν
 τῷ μὲν τυρίῳ, εἴητα δ' ὅσῃμα τῆς μὲν τυρὸς διφρημίας ἀπόκειτο, ὅρκοις ὁπισθοῦτο
 ἀλλήλοις, ὅ, τε βασιλεὺς καὶ ὁ βαρβαρὸς ἡμῖν μὴ ἐπιβουλεύσιν ἀλλήλοις. ἀλλ' ὁ μὲν
 βασιλεὺς ὁρκίως ἐν δὴρ καὶ ἀφ' ὅτου θεοφιλῆς, τοῖς ὅρκοις ἐνέμεινε. γαίης δὲ
 παρὰ πόντον τε, καὶ τῷ οἰκείου σκοποῦ ὅτι δέξεται. ἀλλ' ἐμφορημοῖς τε καὶ λα-
 φουραγωγίᾳ ἐμυῖτα ποιήσας, κατὰ τ' ἴης κανσανίνου πόλεως, καὶ κατὰ ὅλης
 εἰς δυνάμει τ' ῥωμῆων Σαραπίδης. βαρβαρὰ οὐκ ἦ πόλις ἑστῶς πολλῶν μυ-
 ριάδων, καὶ οἱ αὐτῆς οἰκῆτορες ἐν ἀχμαλώτων μοίρᾳ ἐκείνου. τοσοῦτος δὲ ὡς ὁ
 ἐπιπρεμασθεὶς τῇ πόλιν κίνδυνος, ὡς καὶ κομήτιον μέγιστον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ μέ-
 γρι τ' ἡν δεικνύται, καὶ οἱ ὁδοὶ ἐξείσαστο παρὰ τέρην, μὴ οὐκ αὐτὸν. ὁ μὲν γὰρ γαί-
 νας, παρὰ τὸν μὲν ἐπείρετο. ἀνὰ δὲ δι' Σαραπίδην τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς ἐργαστη-
 ρίοις πωλοῦ μύθου Σαραπίου ποιήσας. ὡς δὲ φήμης παρὰ μὴνυθείσης, ἐφυ-
 λατῶν παρὰ τῇ ἐν τ' ῥωμῆων τὸν Σαραπίδην, αὐτῆς ἐπὶ ἐτέρῃ χωρὶς ἐκείνου.
 καὶ νυκτὸς μὲν οὐσης, ἐκπέμπει πληθὺς βαρβαρῶν, ἐπὶ τὸ ἐμφορησάτω βασι-
 λεῖ. τότε δὲ καὶ ἐδείχθη παρὰ φανῶς, ὅπως ὁ θεὸς παρὰ νοίαν ἐποιεῖτο τὴν πόλεως. ἀπ-
 ῖνων γὰρ πληθὺς ὥφθη τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἐν γήματι ὁπλιτῶν, μέγιστα ἐκεί-
 νων τὰ ὅσῃμα. οἱ δὲ παρὰ πῶς οἱ βαρβαροὶ, ἀλλήτως ἐπὶ φρατὴν πολλὴν καὶ
 θηναίων, κατεπλάγησαν τε, καὶ ὑπαρξώρησαν. ὡς δ' ἀπῆλθεν τοῦτο τὸ γαίης, πέ-
 ρα πῆγεως κατεφάνετο. ἡπίστατο γὰρ μὴ παρὰ τῇ τὸ πολὺ τῇ ῥωμῆων ὁπλιτι-
 κόν, καὶ τὰ πόλιν γὰρ ἐν δρόμῳ πέμπει καὶ αὐτῆς ἐτέρῃς τῇ τε ἐκείνου νυκτὶ, καὶ
 μέγα τῷ πολλῶν. ὡς δὲ καὶ ἀφ' ὅπως ἀποδείχθη, τὰ αὐτὰ ἀπῆλθεν. αὐτὸν
 γὰρ οἱ τῷ θεῷ ἀγέλοι τ' αὐτὴν τοῖς ἐπιβουλεύουσι παρὰ τῇ φαντασίᾳ. τῶς αὐ-
 τῆς ἐν πληθὺ πολλῶν παρὰ τῇ, πείρεται λαμβάνει τῷ τῷ ματῶς. ὑπονοήσας
 δὲ ἀλλήτως φρατῶν ἐπὶ πληθὺς, καὶ τοῦτο δι' ἡμέρας μὲν λαμβάνει, νυκτὶ δὲ
 παρὰ πλὴν αὐτῶν ἐπιχείρησιν ἀντέχει, τεχνάει βούλησιν, ὡς μὲν ἐνόμιζεν, ῥω-
 μῆοις ἐκπύουσαν, ἐπωφύη δὲ, ὡς ἐκτασις ἐδέξεν. ὑποκρινόμενος γὰρ δαίμο-
 νας, ὡς δὲ ὁ μὲν τὸ μὲν τυρίον τοῦ ἀποστόλου ἰωάννου, ἐπὶ αὐτῇ σημείοις τοῦτο ἀ-
 πέχον τὴν πόλεως, κατὰ λαμβάνει. σιωπῇ δὲ αὐτῇ καὶ οἱ βαρβαροὶ, τὰ ὅπλα
 κρυφαίως ἀγροῖες, τοῦτο μὲν, κεράμοις κατὰ χρυσοῦς. τὸ δὲ, καὶ ἐτέρῃς ῥω-
 μῆοις μηχαναῖς. ὡς δ' οἱ φρουροὶ τῇ πυλῶν τὸ δόλον ἀγροῖες, ἐκφέρειται τὰ
 ἐκείνη διεκώλυνον, οἱ βαρβαροὶ τὰ ἐξίφθη σπασάμενοι, τοῖς φρουροῖς διεκρήσαντο.
 θόρυβός τε ἐν δὴρ τὴν πόλιν εἶχε δεινός, καὶ πᾶσιν ἀθανάτος παρὰ τῇ ἐδοκεῖ. ἀλλ'
 ὁ μὲν ἡ μὲν πόλις ἐν τῇ ἀσφύδι ὅτε ἐγένετο, τῇ παρὰ τῇ πυλῶν αὐτῆς ὡχυρῶ
 μύθων. γνῶμη δὲ ῥησῇ ὁ βασιλεὺς ἐν καίρῳ ἐκρήσατο, καὶ φανερόν πολεμὸν ἐπὶ
 τῇ γαίᾳ, κελεύει τοῖς παρὰ τῇ ἐπὶ τῇ πόλιν βαρβαροῖς ἀναρῆσαι. μᾶλλον
 ἐν μέσῳ μὲν πλὴν τῇ πυλῶν ἀνάρεσιν ἀφ' ὅπου μύθους ἡμέρας, συμβόλοισιν οἱ
 παρὰ τῇ φρατῶν τοῖς βαρβαροῖς ἐν τῇ τῇ πυλῶν, παρὰ πλὴν ἐκκλήσιν ἐν
 γούτων.

γύττων. ἐνταῦθα γὰρ πάλιν οἱ ὑποχρησθέντες ἡθροιάθησαν. καὶ αὐτὸν μὲν ἐμ-
πιμπροσθέντων ἀναγνώσκει δὲ αὐτῶν σφόδρα πολλοὺς. ὁ γὰρ αἰνῶς δὲ μαθὼν ἀνὴρ ἡδὺς
τοῖς μὴ φθασάντων ἐξήγειν τῇ πυλῶν, γνοὺς τε μηκέτι αὐτῶν παροχρῶν τὰ ἀ-
πάσας, ἀρεὰς δὲ τὸν μὲν τυχεῖον, ἡλαυνεν ἐπὶ τὰ θράκια μέρη. καὶ κατὰ λαβῶν
τὴν χερσὶν ἔστη, δὲ αὐτῆς ἀφ' ὧν ἀπομαρτυροῦσθαι, καὶ κατὰ λαβῶν τὴν λαμψακὸν ἐ-
σπουδαζεν. ὅπως δὲ ἐν τῷ ἔργῳ μερῶν κεραιῶν διωκτοῦ. ὡς δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ἐφ' ἡ δυνάμειν ἀποδείξας ἀφ' ἑνὸς καὶ θαλάσσης, ἐνταῦθα πάλιν τὸ
θεῖον παροχρῶν θάλασσαν ἔργον ἐδείκνυτο. ὡς γὰρ οἱ βαρβάροι ἀπορροῦντες πλοῖ-
ων, σχεδὸν συμπεπληγμένοι, ἐπ' αὐτῶν ἐπαυοῦντο, ἑτέρων ῥωμάτων τρανιωτικῶν
ἡνῆες ὅσον ὁδοῦ πω κέρησθαι, ἀνέμους τε ζέφυρος πνέει σφοδρῶς. καὶ οἱ μὲν ῥωμάιοι
τὴν νηυσὶν ἐξιδίως διεξέπλεον. οἱ δὲ βαρβάροι ἅμα τοῖς ἵπποις ἐν τῇ σχεδίᾳ ὑπὸ
τοῦ κλύδωνος ἀναρρίπτου μύθοι, ἐξήκων μῶντο, ἐφ' ἑνὸς ἐν τῇ θαλάσῃ. πολλοὶ
δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ῥωμάτων ἀπώλῃ. οὕτω μὲν οὖν ἔτε πλεόντων πλοῖτος τῇ
βαρβάρων ἐν ταῖς διέκκλησι ἀπώλετο. γαῖνᾳς δὲ ἀναζήσας, καὶ ἀφ' ἑνὸς θράκης
φυγῇ χρώμενος, πᾶσι πᾶσι ἑτέροις δυνάμει ῥωμάτων, καὶ ἀναρρίπται ἅμα τοῖς
ἐν αὐτῇ βαρβάρους. καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν ἐπιδρομῇ γαῖνᾳ, ἀποχρῶντος λε-
λέσθαι. εἰ δὲ τῶ φίλον ἀκριβοῦς μαθεῖν τὰ ἐκείνῳ ὅτι πολέμῳ γενησιν, ἐν-
τυγχάνει τῇ γαῖνᾳ, ὅτι χροατικὸν ὁσεῖοις, ὅς ἐφοῖτα μὲν τὴν πλοῖτος καὶ τὸ
ῥώμῳ τῇ σοφιστῇ. αὐτῇ δὲ τοῦ πολέμου γυμνασμός, ἐν τέσσάρσι βίβλοις ἡρώ-
κῳ μέτρῳ τὰ γυμνασθῆναι διηγήσασθαι. καὶ παροχρῶντων ὄντων τῇ παροχρῶν σφό-
δρα ἐπὶ τοῖς ποιήμασιν ἐθαυμάσθη. ἐν νῦν δὲ ὁ ποιητὴς ἀμμόνιος τὴν αὐτὴν ὑ-
πόθεσιν ἐκτελεσάμενος, ἐν τῇ ἐκκαθάρσει ὑπατεία τοῦ νέου θεοδοσίου, καὶ ἅμα
φάσκει ἐπετελεῖν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀποκρίσει ἐπιδείξασθαι, λαμπρῶς δὲ δόκι-
μῳ. τέλος δὲ ἔχει ὁ πόλεμος, ἐν τῇ ὑπατείᾳ τελεσθῆναι, καὶ ἀνὴρ ἡμιόλιος. τὴν
δὲ ἐξῆς ὑπατείαν ἐδίδου φρασίτης, γύττος μὲν αὐτῷ ὅτι γυμνασθῆναι δὲ ὁ νόμος τῇ
παροχρῶν ῥωμάιοις γυμνασθῆναι μετὰ δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει πολέμῳ ἀγωνισάμε-
νος, ὅς καὶ τῇ ὑπατείας ἀξίας μετέχεν, καὶ τὴν τῇ βασιλῇ ἀποκρίσει
ἡνῆες, ὁ ἀγαθὸς θεοδοσίος, τῇ δεκάτῃ τῆς ἀποκρίσεως μύθος. ἐνταῦθα οὖν τὸ
τῶν εἰρήνων. τηλικούτων δὲ ὅτε κατεκρήνυντο τὰ ῥωμάτων παροχρῶν, οἱ δὲ
ἱεροσυνῶν πεπιπυρμένοι ἐφ' ἑαυτῶν δόλοισι ἐφ' ἑαυτῶν τῇ γυμνασ-
μῳ, οὐδ' αὖ μὴς ἀπείχοντο. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ ὅτι γυμνασθῆναι ἐμμελῶς ἐμμελῶς κατ'
ἀνέμων οἱ ἱερεῖς. ἀρχὴν δὲ κακὸν ἐκ τῆς ἀντιπλοῖν ἐλάμβανε, δι' αὐτῇ τῇ αὐτῇ.

Ἦν μικρὸν ἐμπαροχρῶν ζήτησις κινηθεῖσα, πότερον ὁ θεὸς σώματι, καὶ ἀν- 55
θρώπου ἐκ γῆρας, καὶ ἀσώματος ὅτιν, καὶ ἀπὸ πλάκτου ἀνθρώπου τε
πυρρός, ἀπλῶς εἰπεῖν, θεομακρὸν γήμας. ἐκ δὲ τούτου τῇ ζήτημας ἐ-
ειδὲς καὶ φιλονεικίᾳ τῇ τοῖς πολλοῖς ἐγίνοντο, τῇ μὲν τούτων παροχρῶν με-
νων ὅτι λόγῳ τῇ δὲ τῇ ἑτέρῳ στυγερῶντων. καὶ μάλιστα μὲν πολλοὶ τῇ ἀ-
πλοῖν ἀσκητῶν θεομακρὸν καὶ ἀνθρώπου πόμορον τὸ θεὸν εἶναι ἐβούλοντο. πλε-
στοι δὲ τούτων κατὰ γνώσκοντες, ἀσώματον εἶναι τὸ θεὸν ἔχον, καὶ πάσης ἐκ τῆς
θεομακρῆς μορφῆς ἀπεφάνοντο. οἱ καὶ θεόφιλος στυγερῶν, ὁ δὲ ἀνέμων ἐπὶ
στυγερῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ λαοῦ κατὰ δραμεῖν μὲν τῇ ἀνθρώπου

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μόρφων λεγόντων ὅτι θεῖον, ἀσώματον δὲ αὐτὸν δογματίζουσι. ταῦτα μαθόντες οἱ ἀ-
 γιωτῶν ἀσκηταὶ καὶ ἀλιπὸντες τὰ μοναστεία, ὅτι τὴν ἀρετὴν ἀνδρῶν ἔρχοντο. καὶ
 κατεστασίαζον τῷ θεοφίλῳ, κρίναντες ὡς ἀσεβοῦντα, καὶ ἀνὴρ ἐν βουλόμην. ὁ δὲ
 ἡγεῖται ὁ θεοφίλος, εἰς ἀγῶνα καθίστατο, καὶ ἐπειὸς τέχνην, ὅπως δὴ ἀφ' αὐτῆς τὸ ἀ-
 πειλούμενον θάνατον. ὁ δὲ φησὶ αὐτοῖς, κολακεία μετήλθε τοῖς ἀνδράς, οὕτως εἰ-
 πὼν πρὸς αὐτοὺς. οὕτως ὑμεῖς εἶδον, ὡς θεοὺς πρὸς ἑσέωπον. ὁ δὲ λεγὼν ἐξήκωσεν
 τοῖς μοναχοῖς τῆς ὁρμῆς. ἀλλ' εἰ ἀνηγεύης, ἔφασκεν, ὅτι ὁ τῷ θεοῦ πρὸς ἑσέωπον ὅστις
 ὡς καὶ τὸ ἡμέτερον, ἀναθεμάτισον τὰ ὠρεγμούς, βιβλία. εἰς αὐτῶν γὰρ ἕντες δὲ
 λεγόμενοι, ἐναυτοῦνται τῇ δόξῃ ἡμῶν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσας, τὰ τῶν ἀσεβοῦν-
 τῶν, καὶ θεομάχων ἐκδέχου καὶ ἡμῶν. ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη θεοφίλος, ποιήσω τὰ δεδογ-
 μένα ὑμῶν, καὶ μὴ χαλεπαίνετε πρὸς μέ. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀπεχθὺς ἔχω πρὸς τὰ ὠ-
 ρεγμούς βιβλία, καὶ μέμφομαι τοῖς δεσπομένοις αὐτῶν. οὕτω μὲν οὖν ὅτε τοῖς μο-
 ναχοῖς ἀποκρουσάμενος, ἀπεπέμφατο. καὶ ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦτο ζήτησις ἀ-
 ρεῖ τοῦτο πρὸς ἑσέωπον ἐπαύσατο, εἰ μὴ ὅτι σιωπῇ τῷ τῷ ἑτέρῳ πρὸς ἑσέωπον.
 τοῖον δὲ ἔστι. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀσκητικῇ πρὸς ἑσέωπον τέσσαρες ἀνδρες βίβλους,
 δέσπορας, ἀμύθιος, βύσβιος, βύθιος. οὗτοι αὐτῶν ἀδελφοὶ μὲν ἦσαν. οἱ μακροὶ
 δὲ, ἐκ τοῦ θύματος ὠνομάζοντο. ἦσαν γὰρ καὶ λόγῳ ὁ βίβλος ἐκπρόποινες. ὁ δὲ
 τοῦτο ποιεῖν ἐν τῇ ἀρετῇ ἀνδρείᾳ πρὸς αὐτῶν λόγους. θεοφίλος τε ὁ ἀρετῇ ἀνδρείᾳ
 ὁπίσχετος πρὸς ἡγάπα, καὶ ἐπὶ μα τοῖς ἀνδράς. εἰς καὶ ἕνα μὲν αὐτῶν τὸ δέσπορας,
 ὁπίσχετος καὶ ἑρμουπόλεως, βίβλος ἡκούσας. δύο δὲ εἰς αὐτῶν πρὸς ἑσέωπον
 ναὶ αὐτῶν, ὁ μὲν μὲν ἐπεισεν. ὡς ὁπίσχετος δὲ ὁ μὲν, καὶ πρὸς ἑσέωπον. οἱ γὰρ τῇ
 ἀνὰ γὰρ μὲν ἐμὲν, καὶ τῇ οἰκονομίᾳ πρὸς ἑσέωπον. ὡς αὐτῶν γὰρ ὁ μὲν, ὅτι μὴ
 ἐφίλοσφόου, ὡς ἡγεῖται τῇ ἀσκήσει πρὸς ἑσέωπον. ἐπεὶ γὰρ πρὸς ἑσέωπον τῷ
 πρὸς ἑσέωπον τὴν ψυχὴν ἐνόμιζον, ὁρίντες τὸ ὁπίσχετος πρὸς ἑσέωπον
 μετεργόμενον βίβλος, καὶ πολλὴν ἀποδίδει πρὸς ἑσέωπον. καὶ τῷ
 ταῦτα, ὅτι λεγόμενοι, πρὸς ἑσέωπον, καὶ τῷ πρὸς ἑσέωπον τε σιωπῇ αὐτῶν, τὴν
 ἐρημίαν ἀγαπᾶν εἰπόντες, καὶ ταῦτα πρὸς ἑσέωπον τὸ ἐν ἀσκήσει πρὸς ἑσέωπον. ὁ δὲ ἕως
 μὲν μὴ ἐγίνωσκε τὸ ἀνηγεῖται πρὸς ἑσέωπον, πρὸς ἑσέωπον πρὸς ἑσέωπον. ἐπεὶ δὲ ἐγίνωκε
 γινώσκοντες ὡς αὐτῶν, ὁ γὰρ τῷ πρὸς ἑσέωπον, καὶ πρὸς αὐτοῖς κακὸν ἡπείλει ποιῆν.
 καὶ δὲ μικρὰ φρονισμῶν τὸ ἀπειλῆς, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν χωρησάντων, θερμὸς
 ἦν, ὡς εἰκέν, ὁ θεοφίλος ὢν, εἰς μικρὰν ἐποίησε τὸ κίνησιν κατ' αὐτῶν ἀπὸ σιλω-
 ρεῖται πάσαις μηχαναῖς τοῖς ἀνδράς ἐσπύδαζε. ἐμίσθη δὲ βίβλος καὶ τὸ αὐτῶν ἀ-
 δελφὸν δέσπορας, τὸν δὲ ἑρμουπόλεως ὁπίσχετος. ἔπειτα δὲ αὐτῶν ἰκανῶς, ὁ πρὸς
 κείῳ αὐτῶν τοῖς ἀσκηταῖς, καὶ πρὸς αὐτῶν σέβας ἔχον πολύ. ἐγίνωσκε τε ὡς ὁ δὲ
 ἔπειτα βίβλος τοῖς ἀνδράς, εἰ μὴ τοῖς μοναχοῖς ἐκπολεμῶσθαι αὐτοῖς. μετὰ δὲ οὖν
 ἔπειτα βίβλος, ὅτι ἡπίστατο τοῖς ἀνδράς πολλάκις ἀμα αὐτῶν πρὸς θεοὺς
 κεκνηκότες, ὡς εἴη ὁ θεὸς ἀσώματος, καὶ οὐδαμῶς ἀνδρῶν πομπῶν ἀποχρηστῇ γὰρ
 ἀξανάγκης ὅτι ἀνδρῶν πομπῶν, ὅτι ἀνδρῶν πομπῶν. ὁ δὲ γὰρ γὰρ μὴ πρὸς
 τε καὶ παλαιότερων, καὶ μάλιστα πρὸς ὠρεγμούς. οὕτως ἔχον καὶ φρονῶν πρὸς
 ὁ θεοφίλος, ἀφ' ὅτι ἀμυνάσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀπὸ τῶν πρὸς καὶ αὐτοῖς δε-
 δογμένα, ὅτι ὡς κίνησεν. ἀλλὰ σιωπῇ τῶν πρὸς αὐτοῖς καὶ μὴ πρὸς
 ποῖς ἀ-

ποις ἀκεραίους μὴ ἰδιώτας δὲ ὧν λόγῳ τοῖς πολλοῖς δὲ καὶ ἀγροαμμάταις ὄντας καὶ
 ἀγαπήμενους τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκηθεῖσι, μὴ δεῖν πείθεσθαι δίστοχρον, μὴ τὸ τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτῶν λέγειν ἀσώματον τὸν θεόν. ὁ γὰρ θεός, Φησὶν, καὶ πῶς θεῖον γρα-
 φῶν, καὶ ὀφθαλμοῖς ἔχῃ, καὶ ὦτα, καὶ χεῖρας, καὶ πόδας, καθὰ καὶ οἱ ἀνθρώποι. οἱ δὲ
 πῶς δίστοχρον ὡς ἐκείνῳ ἀκολουθοῦντες, βλάσφημον δόγμα εἰσάγουσιν, ὡς ἄρα ὁ
 θεός οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὔτε ὦτα, οὔτε πόδας, οὔτε χεῖρας ἔχῃ. τούτῳ τὰ σοφί-
 σματα σὺν ἀρπάζει τοῖς πλείοσι τῶν μοναχῶν, καὶ τῶν δίστοχρον ἑστίς ἐν αὐτοῖς.
 ὅσοι μὲν οὐκ ἐγερνυασμένον εἶχον τὸ νοῦν, οὐ σὺν ἡρπάζοντο τὸ θεῖον ὅφισμα-
 τος. ἀλλὰ καὶ τοῖς πῶς δίστοχρον, καὶ ὡς ἐκείνῳ ἐπεὶ ἦν το. οἱ δὲ ἀπλούτεροι πλείους
 τὸ ὄντες, καὶ ζῆλον ἔχοντες θερμὸν καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἀνέως ἐχώρου. οὐκ οὐκ διαί-
 ρεσις ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀλλήλους ὡς ἀσεβοῦντας διόχον. καὶ οἱ μὲν θεοφίλῳ παρσέ-
 λοντες, ὡς ἐκείνῳ καὶ ἀσεβῆς ἐκάλουν τοῖς ἀδελφοῖς. οἱ δὲ ἑτέροι, ἀνθρώπο-
 μορφιδμοῖς τοῖς ἑσπέρῳ θεοφίλου ἀναπεισθέντας ὠνόμαζον. ἐκ τούτου παρὰ τῆς
 ἐκ τῶν οὐ μικρῶν, καὶ ὡς μέγα ἐστὶ τῶν μοναχῶν πόλεμος ἀσπονδός. θεοφίλος δὲ ὡς
 ἐκείνῳ παρσέλονται τὸ σκαπὸν, ἅμα πλήρῃ καὶ ἀλαβῶν τὴν νικητὴν ἐντα εἰσὶ τὰ ἀ-
 σκητήρια, ὅσοι πλείους τοῖς μοναχοῖς, καὶ τὰ δίστοχρον, καὶ τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν. οἱ γὰρ
 κινδυνεύοντες ἀπολέσθαι, μάλιστα διέφυγον. ταῦτα καὶ πῶς ἀγρυπνῶν γινόμενα,
 ὁ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος ἰωάννης, τέως ἡγούμενος τῆς διδασκαλίας τὴν ἑκείνῃ, καὶ
 δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ ταῦτα ὡς. ἰδὺς δὲ παρσέλονται καὶ τὰ πῶς νικητὴν ἐκείνῳ, ὅσοι
 αὐτῶν τοιαῦτα.

Οἱ δὲ ἀντιζώντες, ὡς παρὰ ἐφημερὶν, ἔξω τὸ πόλεως τὰς σπουδαγὰς ἐποιοῦντο. οὐκ ἦν
 καὶ οὐκ ἐκείνῳ ἐβδόμαδος ἑορταῖς καὶ ἐκείνῳ ἐβδόμαδος, Φησὶ δὲ τὸ σαββατον, καὶ
 ἡ κυριακή, ἐν αἷς αἰσιν ἀξίως καὶ τὰ ἐκ ἐκείνῳ εἰσὶ τὰς γίνεσθαι, αὐτοῖς ἐν τῇ
 τῆς πόλεως πυλῶν πῶς τὰς εἰσὶ τὰς ἀντιζώντες, καὶ ὡς ἀντιζώντες παρὰ πῶς
 ἀντιζώντες δόξαν σπουδάζοντες, ἡ δὲ καὶ τὸ ἐποιοῦν καὶ πῶς τὸν μέγαν τὸ νικητὴν.
 ἑσπέρῳ δὲ ὅσον, τὰ ταῦτα ἀντιζώντες λέγοντες, δὲ μέγαν τὸ πόλεως δὲ ἡσπέρῳ
 πυλῶν, καὶ τοῖς τῶν εἰσὶ τὰς σπουδάζοντες, καὶ ἐκείνῳ ἐβδόμαδος. ὅσον δὲ ἐρεθισμοῖς καὶ τῶν
 τὸ ὁμοῦσι φρονιῶντων λέγοντες ὅσον ἐπαύοντο, πολλὰ καὶ γὰρ καὶ ταῦτα πῶς
 ἔλεγον, πῶς εἰσὶ οἱ λέγοντες τὰ πῶς μίαν δύναμιν, τότε δὲ καὶ ἰωάννης ἀντιζών-
 τας, μή τις τῶν ἀπλουτέρων ἑσπέρῳ τῶν εἰσὶ τὰς ἀντιζώντων ὡς ἀντιζώντες ἐκείνῳ
 ἀντιζώντες αὐτοῖς τοῖς τῶν ἰδίου λαοῦ, ὅπως ἀντιζώντες καὶ ἀντιζώντες ὡς ἀντιζώντες
 ἀντιζώντες, ἀμφοτέρω μὲν πῶς ἐκείνῳ πῶς τούτου σπουδάζοντες. βεβαίως δὲ τοῖς οἰ-
 κείους παρὰ πῶς ἐκείνῳ πῶς ἐργάζονται. ἀντιζώντες ὅσον σκαπὸς ἰωάννου ἐδόκει εἶναι
 ἡσπέρῳ σὺν τῶν ἀντιζώντων δὲ καὶ κινδύνους τὸ τέλος ἐδέξατο. ὡς γὰρ ἀμφοτέρω οἱ τῶν
 ὁμοῦσι οὐκ οὐκ, ἐν τῇ νικητὴν ὡς ὡς ἀντιζώντες ἐδείκνυντο. ὅσον ἐκείνῳ γὰρ πῶς
 αὐτῶν εἰσὶ τὰς ἀντιζώντες φάτα ἐκ τῶν κινδύνων ἀμφοτέρω τῆς βασιλίδος
 ἀντιζώντες πῶς ἀντιζώντες πῶς εἰς αὐτὰς δαπάνῃ. πῶς ὅσον οἱ ἀντιζώντες, καὶ
 ζῆλον τῶν ἀντιζώντες, ἀμφοτέρω τε καὶ συμπληρώσας ἐπεχείρουν ποιεῖν. ἐπὶ
 γὰρ ἐκ τῆς ἀντιζώντες δυνάστεως, ἐν τῇ τῶν ἀντιζώντες πῶς ἀντιζώντες, καὶ ἀντιζών-
 τας αὐτῶν. μὴ μὴ ἀντιζώντες οὐκ ἐν μίᾳ τῇ νικητὴν σκαπὸς καὶ βολήσεται
 μὴ λήθῃ καὶ μετὰ τοῦ κρίσιν ὁ τὸ βασιλίδος ἀντιζώντες, σκαπὸς τῶν ἀντιζών-
 τας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δοίς. ἀπόλλυται δὲ καὶ ἱνὲς τῶ λαοῦ, ὅτι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ὅφ' οἷς κινήσεις ὁ βασιλεὺς διεκώλυσε τοὺς ᾠδολογίαις ἐν ᾧ δημοσίᾳ ποιῶν. καὶ τὰ μὲν λεγόμενα, τοιαῦτα ἔω. λεκτέον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ ᾠδολογίᾳ ἔλαβεν ἡ ἐκ τῶν ἀντιφώνων ὕμνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στυγήσας. ἰγνάριος ἀντιφώνος τ' συρίας, τείτονος ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου πέτρου ἐπίσκοπος, ὅς καὶ τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῖς στυδιέτευσεν, ὅτι αὐτοὶ εἶδεν ἀγέλων, ἀλλὰ τῶν ἀντιφώνων ὕμνων, τὴν ἀγίαν τριάδα ὕμνουμένων. καὶ ὅτι ἐβόων τῶ ὁράματι, τῇ ἐν ἀντιφώνᾳ ἐκκλησίᾳ πᾶσι δέδωκεν. ὅτι καὶ ἐν πάσας τ' ἐκκλησίας αὐτὴ ἡ ᾠδή δόξαις ἐδόθη. ὅτι μὲν οὖν ὁ πᾶσι τῶν ἀντιφώνων ὕμνων λόγος ἐστίν.

ὅς Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ οἱ ἀπὸ τῆς ἐρήμου μοναχοὶ ὅτι τὴν κωνσταντινουπόλιν ἐρ-
χόμενοι, ἀμὰ δὲ σκῆπτρον, καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς. ὡς δὲ αὐτοῖς καὶ ἰσίδωρος, ὁ πᾶ-
σαι θεοφίλῳ τῷ ἐπίσκοπῳ φιλάτουρος. τότε δὲ ἀπερχόμενος ἡρόδοτος, δι' αἰτίαν
τοιαύτην. πέτρους τὴν παρὰ τοὺς ἀδελφούς. ὡς ἴης ἐν ἀγέλων ἀντιφώνος. παρὲς
τοῦτον ἀπερχόμενος ἐρχόμενος ὁ θεοφίλος, τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν ἐκβύβειν ἐπενόησε, καὶ
μέμψιν αὐτῷ κατήνεγκεν, ὡς εἴη ἵνα γυναικὰς μολιχαῖαν τὴν ἀρρησκείαν, εἰς τὰ
ἱερὰ μυστήρια παρὰ δὲ ἀδελφούς, μὴ παρὲς τὴν μολιχαῖαν αἰρέσεως ἀπεστήσας
αὐτὴν. ἐπεὶ δὲ ὁ πέτρους ἔλεγε καὶ μετὰ τὴν αἰτίαν ἴης ἀρρησκείας τὴν γυναικὰς, καὶ
πᾶσι γινώσκον θεοφίλου δὲ δέχεται αὐτὴν, ἡ γυναικὶς ὁ θεοφίλος, ὁ συκοφαντού-
μενος. μὴ γὰρ εἶδεναι τὸ γένος ἔλεγε. ὁ οὖν πέτρους ἰσίδωρον ἐκάλει μὴ τυρῆσαι
αὐτῷ, ὡς ἐκ τῆς γυναικὸς ὁ πᾶσι γινώσκον. ἐπὶ τῷ δὲ κατ' αὐτὸν τῷ
καρδὸν ἐν τῇ βασιλευσῇ ῥώμῃ δέχεται ὁ ἰσίδωρος. ἐπὶ μπετὸ γὰρ πᾶσι θεοφίλου,
παρὲς δ' αὖτε τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον, ὅτι τῷ καὶ ἀλλὰ εἶναι αὐτὸν παρὲς φλαβι-
ανὸν τῷ ἐπίσκοπον ἀντιφώνος. διεκρίνοντο γὰρ οἱ μὲν τὴν παρὲς καὶ αὐτοὶ παρὲς φλα-
βιανὸν ἀλλὰ ὅτι ὅρκοι, ὡς μοι καὶ παρὲς τὴν εἰρήνην. ἐπὶ τῷ γὰρ τῷ ἰσίδωρος ἐκ τῆς ῥώ-
μης ὁ ἰσίδωρος, καὶ παρὲς μὴ τυρῆσαι πᾶσι τῷ πέτρῳ κλητῆς, ἔλεγε ὡς εἴη δε-
χθεῖσα ἡ μολιχαῖα καὶ γινώσκον τῷ ἐπίσκοπῳ. μετὰ δὲ αὐτὴν καὶ αὐτὴν τῷ
μυστήρια. ὅτι ἀπὸ τοῦ οὖν παρὲς ὅρκοι ὁ θεοφίλος, καὶ ἀμφοτέρους παρὲς ὅρκοι ἀ-
πὸ τῶν αὐτῶν. αὐτὴ παρὲς αὐτοῖς γέροντες τοῦ καὶ ἰσίδωρον ἀμὰ τοῖς πᾶσι δέχεται ἰσίδωρον
ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει. ὅπως δὲ πᾶσι τῷ βασιλεῖ, καὶ τῷ ἐπίσκοπῳ ἰωάννῃ,
τῷ κατ' αὐτῶν ἐσθλῶς μολιχαῖα δέχεται ἰσίδωρον. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ ἰωάννης, ἐν ἡμῇ
μὲν εἶχε τοὺς ἀνδράς, καὶ τῶν ἀνδρῶν μετέχον ἐκ τῶν αὐτῶν. κοινωνίαν δὲ τῶν μυσ-
τηρίων ὅτι ἔφη παρὲς ἀλλὰ γινώσκον μετὰ δὲ αὐτοῖς. ἐν τοῖς καὶ παρὲς τοῦ
παρὲς αὐτοῖς, ἡ καὶ εἰς τῶν ἀποστόλων λόγους ψευδῆς, ὡς εἴη ἰωάννης καὶ εἰς τῶν
μυστήρια δὲ ἀδελφούς αὐτοῖς, καὶ ἔτοιμος παρὲς τῷ ἐπίσκοπῳ αὐτοῖς, καὶ πᾶσι τοῖς
ἐκ τῶν ὁπῶν, ὅπως δὲ μὴ μόνον τοὺς πᾶσι δέχεται, ἐκ τῶν αὐτῶν ἀμὰ γὰρ καὶ ἰω-
άννῃ καὶ ἐν τῇ τῷ θρόνῳ. ἀλλὰ πέμπεται οὖν καὶ πᾶσι παρὲς τοὺς ἐπίσκοπους
ἐπίσκοποις, κρύπτων μὲν ὅτι αὐτοῖς στυγῶν. μόνους δὲ τοὺς ὁρίοντες βιβλίοις μεμ-
φόμενος δὲ ἦν, οἷς παρὲς αὐτοῖς ἀθανάσιος μὴ τυρῆσαι ἴης οἰκείας πίστεως, ἐν τοῖς καὶ
ᾠδολογίᾳ λόγους ἐχρήσατο πολλὰς.

ὅς Σπένδεται δὲ φιλίαν καὶ παρὲς ἐπίσκοποις, ἐν κωνσταντίας ἴης καὶ παρὲς ἐπί-
σκοπον, παρὲς τὴν δὲ παρὲς αὐτοῖς. ἐμμενέτω γὰρ ἐπίσκοποι θεοφίλος,
ὡς με-

ὡς μικρὰ φερονούει πρὸς θεοῦ, ὅτι ἀνθρώπου μορφὴν ἔχον ἐστὶν ἐνόμιζεν. οὕτως
οὖν θεόφιλος ἔχων πρὸς θεοῦ, καὶ μεμφομένης τοῖς ἀνθρώπου μορφὴν τὸ θεῖον νο-
μίζουσι, ἀλλὰ πῶς πρὸς ἑτέροις ἀπέχεται, ἥρως το μὴ ἐν ᾧ φανερῶν αἰδοῦσα-
ζεν. φιλοποιεῖται δὲ τότε τὸν ἑπιφάνιον, ἀλλὰ φερόμενος πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐκ με-
ταμοίᾳς ὁμοφρονήσας καὶ πῶς πρὸς θεοῦ δόξαν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἀποδόξιν ἑλκυσθὲν
ποιῆσαι ᾧ ἐν κύρωσι, ἑπιστάτων, ὅτι ᾧ ἀφελῶς ἐν ᾧ ὡς ἡμεῖς βιβλία. ἑπιφά-
νιος δὲ δι' ἑπὶ ἀφελῶς ἐπὶ ἀφελῶς, ἀπλοῖκός ἐστιν ὅτι ἔχον, ἑλκυσθὲν ὑπὸ τῆς ὑ-
πὸ τῆς θεοφίλου γραμμάτων. καὶ κατὰ στωϊκὸν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἑπιστάτων,
ἀπαγορεύει μὴ τοῦ ἀναγνώσκειν ἑλκυσθὲν βιβλία. ἀφελῶς περὶ δὲ καὶ γραμ-
ματα πρὸς ἰωάννην πρὸς αὐτῶν, ἀπέχεσθαι μὴ τῶν ὡς ἡμεῖς ἀναγνωσμάτων
συνάγειν δὲ καὶ αὐτὸν στωϊκὸν, καὶ σύμφητον καὶ τοῦτο γίνεσθαι. θεόφιλος τοί-
νυν τὸν ἐπὶ ἀφελῶς πρὸς ἑπὶ ἀφελῶν στωϊκῶν, ἑλκυσθὲν πρὸς ἀφελῶς αὐ-
τοῦ ἐν στωϊκῶν, ἑλκυσθὲν ἑλκυσθὲν πολλοὺς τῶν ἑπιστάτων. καὶ πρὸς ἀφελῶν
οἷον ᾧ ἑπιφάνιος καὶ τῶν ὡς ἡμεῖς βιβλίων, τοῦ πρὸς ἀφελῶν καὶ πρὸς τοῦ ἐπὶ
τελεβήσας, ἀφελῶς ἐπὶ ἀφελῶν, οὐ τὸν πρὸς ἡμεῖς ἔχον τὸν στωϊκῶν, ἀλλὰ
τοὺς πρὸς ἀφελῶν ἀφελῶν ἀφελῶν. ἰωάννης δὲ μικρὰ φερονούει, τῶν μη-
νυθέντων αὐτῶν πρὸς τῶν ἑπιφάνιου, ἑλκυσθὲν θεοφίλου, τῇ διδασκαλίᾳ, τῶν ἐκ κλη-
σιῶν πρὸς αὐτῶν τὸν νοῦν, ἑλκυσθὲν μὴ κατ' αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτῶν ἡμεῖς
στωϊκῶν, οὐδένα λόγον εἶμεν. ἐπεὶ δὲ θεόφιλος καὶ ἀφελῶν ἐλκυσθὲν τοῖς πολ-
λοῖς, σπουδαζὼν καὶ τῶν ἡμεῖς ἑπὶ ἀφελῶν ἰωάννην, ὅτε δὲ καὶ οἱ ἀφελῶς πρὸς ἰω-
άννην ἔχοντες, πρὸς πῶς κατ' αὐτῶν στωϊκῶν ἀφελῶν. ἑλκυσθὲν πολλοὶ μὴ τῶν
κληρῶν, πολλοὶ δὲ ἑλκυσθὲν ἐν τῶν καὶ βασιλεῖς μέγιστον ἔχοντες, καὶ ἐν ἀφελῶν
ναὶ λογισμένοι καὶ ὅν ἰωάννην ἀφελῶν, μελίστην ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει
ἑλκυσθὲν ἡμεῖς πρὸς ἀφελῶν, τοῦτο μὴ δι' ἑπὶ ἀφελῶν, τοῦτο δὲ καὶ ἀφελῶν
ἀφελῶν.

Ηὐξήσῃ δὲ τὸ χτ' ἰωάννου μῖστος, καὶ ἔπειθ' ἐπισυμβὰν τοῖον δε. δύο ἐπίσχοποι
 κατ' αὐτὸν ἡγήσαντο, σύροι ὄντες τὸ γένος, σεβηριανὸς, καὶ ἀντιόχειος. σεβηριανὸς μὲν,
 γαβρίηλ, πόλις δὲ αὐτῆς τῆ συρίας· ἀντιόχειος δὲ, πολιορκησάδος Ἰησὲς ἐν φοινίκῃ ἐκκλη-
 σίας παροφείκει. ἀμφω μὲν οὐκ ἄλλοι λόγων ῥήτορες ἦσαν. σεβηριανὸς δὲ δι-
 οῦρον πεπαυμένον οὐκ ἔπαυσε τῇ φωνῇ, τὴν ἡλικίαν ἐξέβαλον ἡρώσων. ἀπὸ καὶ ἡγ-
 νιστὸς φησὶ πόριμος, σύρος ἡ τὴν φωνὴν. ἀντιόχειος μὲν οὐκ ἔπαυσε ἐν τῇς πλο-
 κησάδος ἐπὶ τὴν κωνσταντινουπόλιν ἔρχων, κατ' αὐτὴν ἐκκλησίας ἐπὶ χρόνον ἵνα
 πεπονημένος διδάξας, καὶ πολλὰ ἐν τοῦτων χρηματισάμενος, ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀνέδραμιν. σεβηριανὸς δὲ πόριμος μέγα πάντα πολλὰ τὴν ἀντιόχειον ἐν τῇς κων-
 σταντινου πόλεως συλλέξασα, ἡλθὼν καὶ αὐτὸς τοῦτο ἐσπούδασεν. ἀσκηθεὶς τε
 οὐκ καὶ ἡρώσως λόγους συχοῖς, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν κωνσταντίνου πόλιν ἔρχετο. καὶ
 δευθεὶς ἀσμένως ἑσπώϊανου, μέγας μὲν ἵνους ὑπέπερεχε τὴν ἀνδρα καὶ ἐκολλά-
 κευε. καὶ αὐτὸς ὁσπὲν ἦτον ἀγαπάμενος, καὶ ἡμέτερος, ἡ γὰρ τε κατ' αὐτὴν διδασκα-
 λίας, ἐκ πολλοῖς τῶν ἐν τέλει, καὶ δὴ καὶ αὐτὰς βασιλεὺς ἡ γὰρ γινώσκω. ἐπὶ δὲ ἐν
 τοσούτῳ σιωπῇ ἡς ἐφέσθαι τελευτήσας τὴν ἐπίσχοπον, ἀνέστη κατέλαβε τὸ ἰωάν-
 νην εἰς τὴν ἐφεσον ἀπελθεῖν, ἐπὶ τὴν ἡρώσων ἐπίσχοπον. καὶ ἡμέτερος ἐν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

135 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐκ τῆς κώπης, ὃ ἔπιτοχος πρὸς ἑπταφάμιλος ἐπὶ πλὴν κωνσταν-
τινουπόλιν πάλιν ἔρχεται, τὴν ἑπομένην θεοφίλου πειραθεὶς, ἑπτακομίζοντι ἐν τα-
πῷ τὰ καθαρὰ καὶ τὰ ὠρεγμένα βιβλία, δι' ὧν ὅτε αὐτὸν ὠρεγμένον ἀκοινώνη-
τον εἶπεν ἀπέφηνεν. ἀλλὰ τὰ βιβλία μόνον διέβλεψεν. πρὸς ἑπταμῆσας οὐκ ἐπὶ
ἰωάννου μὴ τυρεῖα, ἀπέχθη δὲ τοῦτο ἑπὶ ἀσημεῖα τὴν πόλιν, καὶ ἐξῆλθὼν τὴν νεώς,
ἐν ἁλίῳ τε ἑπταπλέσας, καὶ ἀφ' ἑκτονος χερσὶν ἑπταμῆσας, αὐτὸς εἰς πλὴν πόλιν εἰσέρχε-
ται. καὶ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

παρ' αἰσθητικῆς ἀφ' ἡρώσεως παρ' ὅτις ἐν ποίῳ, ὅτι ἐτέρων βουλήν οἱ ἀπε-
 ρῶς παρ' ἰωάννου ἐργαίε, ὅτι παρ' ἰωάννου ἀρῶσι. καὶ παρ' ἰωάννου ἀρῶσι γὰρ μὴ οὐκ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν μὴ ἀποστόλων σπουδάζειν γίνεσθαι, παρ' ἰωάννου ὅτι ἐ-
 πιφανίον, καὶ ὅτι τῷ λαῷ πολλοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ τὰ ὠρεῖν βίβλια. ἀποκη-
 ρύξαι δὲ τοῖς παρ' ἰωάννου, καὶ ἀποκρύφαι ἰωάννου, ὡς καὶ αὐτὸν ἐκείνοις ἐπέμεινον.
 Ταῦτα ἀνὰ γὰρ τῇ ἰωάννου, καὶ τῇ ἐξῆς παρ' ἐπιφανίῳ τῷ ἐκκλησίᾳ ἡδὴ κα-
 22 τεληφῶσι πολλοὶ ἀφ' ἑαυτοῦ παρ' ἰωάννου. καὶ τῷ λαῷ παρ' ἰωάννου πολλὰ ὅτι
 23 φάνη, παρ' ἰωάννου μὴ παρ' ἰωάννου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ποιησάμενος, εἴς ὅτι
 24 παρ' ἰωάννου παρ' ἰωάννου, ἐν αὐτῇ ἰσχυρῶς, οἱ καὶ αὐτὸν ἰσχυρῶς παρ' ἰωάννου.
 25 τὸ αὐτὸ παρ' ἰωάννου παρ' ἰωάννου, καὶ νῦν αὐτὸς ἐπὶ τῷ λαῷ παρ' ἰωάννου. φύλαξαι οὖν
 26 μὴ παρ' ἰωάννου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀναδέξαι καὶ αὐ-
 27 τοῖς. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἐπιφανίος ἀναγὰρ μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ. πολλὰ
 δὲ παρ' ἰωάννου μεμφόμενος, ἀπαίρειν ὅτι τῷ λαῷ ἐπέμεινον. λέγουσι δὲ ἱερεῖς
 28 ὅτι ἀπαίρειν μὴ οὐκ, ὅτι ἰωάννου ταῦτα ἐδήλωσεν. ἰσχυρῶς σε μὴ ἀποθανεῖν ὅτι σπο-
 29 πον. ὁ δὲ ἀντεδήλωσε, ἰσχυρῶς σε μὴ ἐπιφανίῳ τῷ λαῷ παρ' ἰωάννου. ταῦτα ἐκ
 30 χῶ εἰπεῖν, εἰ δὴ τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ ἐμοὶ ἀπαρτίειν. ἀμφοτέρω δὲ ὁμοῦ ταῦτα
 31 ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν. οὐτε γὰρ ἐπιφανίος ἵς κὺ παρ' ἰωάννου ἐπέμεινον. ἐν γὰρ τῷ
 32 ἀπὸν ἐτελέσθη. καὶ ἰωάννου μικρὸν ὕστερον κατ' ἐλθὼν τῷ λαῷ, ὡς παρ-
 33 ἰόντες δηλώσονται.

153 Αποπλύσας γὰρ τὸν ἔπιφανίον, πῶθ' ἔτι τῶν ὁιωάννης ὡς ἡ
 βασιλίσσα δίδοξία τὸν ἔπιφανίον ἐξώπλισε κατ' αὐτὸν. καὶ θερμὸς ὢν τῷ ἥθους,
 καὶ πρὸς τὸ λόγον ἔτοιμος, μὴ μνηστὴς διέξῃσι λόγον κοινὸν καὶ πασῶν γυναικῶν
 ἔπι τῷ λαῷ. ὅς παρὰ τὸ πλῆθος τὸν λόγον, ὡς ἀνιγναι καὶ τὴν βασιλίδος λεγόντων.
 καὶ ὁ λόγος ἐκκηφῆς ὑπὸ τῆς κακουργειῶν, ὥς γινώσκοντες ὧν κραυγαῖαν.
 γινούσα δὲ ἡ ἀνγούσα, πρὸς τὸν βασιλέα πῶς οἰκείαν ὕβριν ὠδύρατο, αὐτὸς ὕβριν
 ἐπὶ λέγουσα πῶς ἐαυτῆς. ὡς αὖτε ἀπὸ τοῦ θεοφίλου, ὡς αὖτε ποιεῖται (ὡς οὐ-
 δον κατ' αὐτὸν. συγκρατοῦσα δὲ αὐτὰ καὶ σεβειανός. ἐπὶ γὰρ πῶς λυπῆται ἐ-
 φύλαπεν. οὐ πολεῖ οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνος, ὅς παρὰ τοῦ θεοφίλου, πολλοὺς ἐκ ἀφρο-
 δων πόλεων ἔπιτοχοῖς κινήσας. τούτῳ δὲ καὶ τῷ βασιλέως ἐκέλευε πρὸς ὅλα.
 μάχιστα δὲ στυγερῶν ὅσοι πρὸς ἰωάννην ἄλλος δι' ἄλλῳ αἰτήσαντες λεγόντων. παρὰ
 σῶμα δὲ καὶ ὅσοις τὸ ἔπιτοχοῦς ἀπεκίνησε. πολλοὺς γὰρ ὁ ἰωάννης καὶ δηρὸν καὶ ἐν
 αἰσῶν ἔπιτοχοῦς, ὅτε ἀπὸ πῶς ἡσυχασίαν καὶ εὐνοίαν ἀπεκλήθη ἔπι πῶς ἐφε-
 ρον. πάντες οὐδὲν συμφωνήσαντες εἰς πῶς χαλκηδὼνα τὴν βιθυνίας, στυγερῶν. τῶ-
 ν τῶν ἔπιτοχοῦς τὴν χαλκηδὼνα, κυεῖνος ὄνομα, γὰρ ἀνιγναι, ὅτι πολλὰ πρὸς
 τοῖς ἔπιτοχοῖς ἔλεγε, τὸν ἀσέβη, τὸν ἀλαστον, τὸν ἀνιγναι ἀποκαλῶν. ἴδοντες μὲν
 οὐδὲν ἔπι τοῖς λεγόντων οἱ ἔπιτοχοῖ. μαρτυρῶν δὲ μετὰ ποταμίας ἔπιτοχοῦς
 ἔπι πῶς κωνσταντίνου πόλιν οὐ δεδιώθη. ἀλλὰ μὲν αὖτε ἐν τῇ χαλκηδὼνι.
 οἱ δὲ ἄλλοι, ἐπεραιώθη. θεοφίλου τὸν ὁσθένος τῆς τὴν ἐκκησίας ἀποκλήσαντων, ὅ-
 δὲ τιμῶν πῶς εἰωθῆσαν παρὰ τῶν ἑλλήνων. φανερὸς γὰρ ἐχθρὸς ἐγινώσκετο λοιπὸν, τῆς
 ἀνιγναι τῶν ναυτικῶν, ἔτυχε γὰρ τῷ παρὰ τῶν αἰτησιῶν τῶν πλοίων, ἀπὸ τῶν
 τῶν αἰτησιῶν ἐπὶ τῶν αἰτησιῶν. ὅς παρὰ τῶν αἰτησιῶν μὲν ἔπι τὴν ἀνιγναι οἶκον εἰς-
 ἔτι.

ἔχειν. ἐν μίᾳ δὲ τῇ βασιλίδων οἰκίᾳ κατὰ γὰρ, ἢ παρὰ θυμῷ πλακιδίαι·
 ὅτε ἐν δὲ ἀνεκινούτω καὶ ἰωδύνου καὶ ηὐρεῖαι πολλὰ, καὶ οὐκ ἐστὶ μὲν τῇ
 ὠρεῖν βιβλίων μνεία ὡς ἔστι. ὅτι ἐτέρας δὲ ἀτόποις καὶ ηὐρεῖαι ἐβέβαιον. τοῦ-
 των δὲ οὕτω παρὰ τεσσάρων ἀσμένων, σὺν δὲ οἱ ὅτι οἱ παρὰ τῷ
 χαλκῷ δὲ ἐπὶ τὸν δρῖς, καὶ λαοὶ δὲ τὸν ἰωδύνου ἀπογορησόμενον παρὰ
 ὧν καὶ ηὐρεῖται. ἐκείνου δὲ πρὸς αἵμα ἀντὶ τῶν ἀσπείων, καὶ ἔστιν ἀνοδὸν
 παρὰ τῷ, καὶ παῦλον ἀναγνώσκειν. ὅτι οὗτοι συνηὶ ηὐρεῖται αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ
 ὁ ἰωδύνου τοῖς καλοῦσιν ὡς ἐχθροῖς πρὸς ἐλπίδα, οἰκουμένην δὲ ἐπεκαλεῖται
 ὡς ὅδον, μὴ μὴ γὰρ, τεβάρεις αὐτὸν ἐκείνου. ὅτι μὴ βουληθέντος ἀποδύ-
 σαι, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ λέγοντες, κατεψήφισαν, καὶ κατέκριναν αὐτὸν, ὅτι μὴ ὡς
 ἡσασμένοι, μόνον δὲ ὅτι καλοῦ μῦθος οὐχ' ὑπήκουσε. τοῦτο ἀπαγγέλλειν παρὰ ἐπεί-
 ραν, παρὰ μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ πλῆθος, καὶ διανοητέον, οὐ σὺν ἐλπίδι
 ἀφ' ἧς καὶ τὸ ἐκκλησίαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐβόων δὲ κρινέας τὰ κατ' αὐτὸν, ὅτι μεί-
 ζοντος στωδίου. τοῦ βασιλέως δὲ ἐκείνου παρὰ τῷ, ἢ τῷ δὲ ὡς αὐτὸν αὐτὸν,
 καὶ ἐπὶ δὲ οὐρανὸν ἀπαγαγεῖται. τοῦτο γὰρ ὁ ἰωδύνου, τῇ τῷ ἡμέρᾳ μὲν τὸ κατὰ
 σιν παρὰ τὸ μεσημέριον ἑαυτὸν ἐξέδωκε, λατὼν δὲ πλῆθος. ἐφύλαττε γὰρ μὴ
 ὡς τῶν γὰρ δὲ αὐτὸν. καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθε.

Ο δὲ λαὸς ἀφόρητα ἐσπίαζεν. οἳ δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις φιλοὶ γίνεσθαι, πολλοὶ τῷ
 ἀπερὶ τῶν παρὰ αὐτὸν ἐχόντων, οἳ κεν μετεβόωντο, καὶ συκοφαντεῖσθαι ἔχον
 ὃν μικρῶν ἐμπαροῦν καὶ ἡρημῶν ἐπεθύμωμεν θεάσασθαι. πλείους οὖν καὶ δὲ
 τοῦτο ἐγίνοντο οἱ κατὰ βόωντες καὶ τῷ βασιλέως, καὶ τῷ ὡς οὐδὲν τῷ ὅτι οἱ παρὰ
 λιστα δὲ θεοφίλῳ τῆς σκωρίας τὴν αἰτίαν ἐτίθεσαν. οὐ γὰρ ἐπὶ λατὼν ὅτι τοῖς
 σκωρημένοις ἐδύνατο. ἐκ πολλῶν μὲν οὖν καὶ ὧν τεκμηρίων, μάλιστα δὲ
 ὅτι τοῖς παρὰ δὲ οὐρανὸν τῷ ἐκκλησίαν μακροῖς, ἀλλὰ μὲν τὴν ἰωδύνου κατὰ
 ρεσιν ἐκοινώνουν. ὅτε δὲ καὶ σθεναρῶς ἐπὶ τῷ ἐκκλησίαν διδάσκων, ἀκρίτως
 ἐδόξε ἀφ' οὐρανὸν τὸν ἰωδύνου, φήσας εἰ καὶ μὴ δὲ ὡς κατὰ ἰωδύνου, ἀλλ' οὐκ
 γὰρ ἰωδύνου ἐγκλημα παρὰ κατὰ ρεσιν, ὅτι ἀλλὰ ζοντὸν ἦτος αὐτῶν. παρὰ γὰρ τὰ α-
 μῖρτῃ ματὰ συγχωρεῖται τοῖς ἀνθρώποις. ὑπερηφάνους δὲ ὁ θεὸς ἀντιτάσσει,
 ὡς διδάσκουσιν αἱ τῶν γραφῶν. αὐτὰ λεγόντα, φιλονεικότερον ἐπὶ τὸ πλῆθος.
 δὲ τὴν ἀνέκλινον τῶν οὐρανῶν ἐποίησε γινέσθαι. πεμφθεὶς οὖν βέβαιον ὁ
 τὸ βασιλίδος ἀνοδὸν, κατὰ λαμβάνει αὐτὸν ἐν τῷ, ἐμπόριον γὰρ τοῦτο
 κατὰ μὲν τῷ νικομηδείας κείνου, καὶ ἀναγέρσει αὐτὸν ὅτι τὴν κωνσταντίνου
 πόλιν. ἐπεὶ δὲ ἀνέκλινον ἰωδύνου, οὐ παρὰ τῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν παρὰ
 τοῦ, ἢ ἐν μείζονι δικαστηρίῳ ἀναδύσθαι ἐν παρὰ τῷ, ὁ κατὰ μὲν τῷ τῶν
 ἐπὶ τῷ. πρὸς τῶν δὲ αὐτῶν καὶ μὴ βουλομένου δὲ τὴν πόλιν ἐπαρῆναι, ἡγα-
 νάκει δὲ πλῆθος, καὶ ἢ τῶν βλάσφημα καὶ τῷ κατὰ τῶν ἡφίστην ῥήμα-
 τα. δὲ καὶ ἀνέκλινον ἐπὶ τῷ τῷ ἐπαρῶν αὐτῶν. ἀπορτῇ οὖν τὸ πλῆθος ὡς
 πολλῇ σεβασμῷ ἡμῶν, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν ἀλλὰ ἀνέκλινον. καὶ πρὸς τῷ, ἐν τῷ
 ὅτι οἱ παρὰ τῷ δρῶν κατὰ τῷ, καὶ στωδίου τὰ λατὼν εἰρῶν ἐπα-
 ρεσιν. τῷ δὲ πρὸς τῷ καὶ λέγοντες ὅτι τοῦτο δεῖ κρίσιν γινέσθαι, καὶ δεῖν
 τοῖς κατὰ τῷ παρὰ τῷ ἀποψήφισαται, δὲ ἐκείνου δὲ πλῆθος ἰδεῖν αὐτὸν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κατήμιον, ἐν ᾧ θρόνῳ ποιοῦντες. καὶ πάλιν αὐτὸς διδάσκοντες ἀκροᾶσθαι, ὅ-
 ἴσμεν ὁ λαὸς ταῦτα κατεργάσασθαι. καὶ κατὰ τὸ ἰωάννης δὲ τὸ ἐπισκοπικὸν
 θρόνον, ἐν ᾧ τὸν μὲν πλὴν εἰρήνῃ ὡς λαὸν ἐπὶ ἡσυχίᾳ. πρὸς τὰς ἀποστολὰς δὲ,
 καὶ ἐδίδασκε. ὅτε πρὸς τοὺς ἀποστόλους ἐχρῆτο πρὸς αὐτοὺς, ἐτέρως σπουδαίας
 πρὸς ἑαυτὸν ὑποθέσιν. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν τέως ἡσύχαζον.

Ἐξ ἑτέρων δὲ καὶ πλὴν ἡρεσωνίδου ἡρεσολογίας, ἀναζητεῖται θεόφιλος πρὸς
 σπουδάζειν ὅπως εἰ διώκτο, ταῦτα γινώσκων ἀφορμῇ λαοί, πρὸς τὴν ἰωάννου
 κατὰ τὴν ἡρεσολογίαν μὲν οὐκ οὐκ πρὸς. ἐκρίνετο δὲ ἀπὸν, ὡς εἴη τυπὴσας ἡ-
 νας ἀδίκως, ἀλλὰ τὴν δὲ δόξαν, καὶ πομπὴν ποιήσας. Ἀλλὰ μέσης τὴν ἐφεσίων πό-
 λεως, τὴν τοῖνον πρὸς ἰωάννου λεγόντων, μὴ δεῖν καὶ ἀπόντων κριτήριον ποιῆσθαι,
 οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἀνδρῶν ἐφίλοντο μὴ δεῖν δεῖν καὶ τὴν κατὰ τὴν ἡρεσολογίαν ἡρε-
 σολογίαν, εἰ καὶ κατὰ τὴν ἡρεσολογίαν ἀπόντος αὐτοῦ. ἐπὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν καὶ ἀποστολὴν
 σμὸς, μετὰ τὴν καὶ τὴν ἡρεσολογίαν πόλεως, καὶ τὴν ἀρετῆς ἀνδρῶν ἐγίνετο. Ἐν τῇ γε-
 νομένης συμπληρώσεως, πολλοὶ μὲν τραύματα ἔλαβον, ὀλίγοι δὲ καὶ ἀπαύχοντο.
 Ταῦτα εἰδὼς θεόφιλος, ὡς οὐκ εἶχεν, ὅτι πλὴν ἀρετῆς ἀνδρῶν ἐφυγε. τοῦτο δὲ καὶ
 οἱ ἄλλοι ἐποίουν ἐπίσκοποι, πλὴν ὀλίγων, οἱ τὰ ἰωάννου ἡσυχάζοντο. καὶ παύσαις δὲ
 τὰ ἑαυτῶν φυγῇ ἀνέχοντο. τούτων οὕτω γινόμενων, ἐν κατὰ τὴν ἡρεσολογίαν μὲν τοῖς
 πᾶσιν ὁ θεόφιλος ὡς ἡσυχάζει δὲ καὶ αὐτὸς μῖσος, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν μὴ δὲν ὑποσχε-
 σθαι μὲν, τὰ ὡς ἡρεσολογίαν ἀποδοῦναι βιβλία. ἐρωτηθεὶς οὐκ ὑποσχεσθαι πῶς δὲ ἀπε-
 κήρυξε, ταῦτα ἀπαύχοντο πάλιν, ταῦτα ἀπεκρίνατο, τὰ ὡς ἡρεσολογίαν εἰκοι βιβλία
 ἀμύμων πόλεων ἀνδρῶν. εἴ τι οὐκ ἐν αὐτοῖς ἐφάπτετο κατὰ τὸν δόξαν ποιεῖν. εἰ δὲ ἡ
 μοι ἀχθῶδες φανείη, τοῦτο ὡς κεντρίῳ ὑποβλήναι. ταῦτα θεόφιλος ἀπεκρί-
 νατο, μὴ λογισάμενος ὅτι τὸ σφοδρὸν σοφιστῆς. ὅτι λόγος σφοδρὸν ὡς τὰ βούλεν-
 τας, καὶ οὐκ ὁφείλουσι λακίμῃ πρὸς αὐτοὺς οἱ ὑποσχεσθαι θεωρημῶν κεντρίοι.
 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ἐν κατὰ τὴν ἡρεσολογίαν πᾶσιν ὁ φιλόθεος ὡς. ὁ δὲ σφοδρὸς ὅτι
 μακρῶν, ὅτι ἐρημιῶν πόλεως ἐπίσκοπος, ὀλίγον ὑπερῶν μὲν πλὴν θεοφίλου φυγῇ
 ἐτελεύτησε. καὶ τὰ φησὶ ἡξιώθη λαμπαρῶν ἐν ταῖς μὲν τυρῶν ὡς ἐν τῇ δρυὶ κη-
 δούσῃ, ἐν ταῖς ἀλλὰ ἰωάννου γέροντες ἢ ἑλπίδας. ἰωάννης δὲ τὸ διδασκαλίας ἐχό-
 λαξε. καὶ ἡρεσολογίας σπουδάζοντα, ἐν ἀρετῇ ἡρεσολογίας ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ αὐ-
 τοῦ μῖσος ἐγήγερτο. μετ' ὃ πολὺ ὅτι ταῦτα ἐπισυνέβη γινέσθαι.

Τῆς αὐτοῦ τῆς διδασκαλίας ἀνδρίας ἀνέστη θρυγερῶς, ὅτι κίονος πορφυροῦ, χλα-
 νίδα ἐνδεδυμένος. ἔστηκε δὲ ὅτι ἐπὶ βήματις ὑψηλοῦ, οὔτε ἐλπίς, οὔτε πόρρω τὸ
 ἐκκλησίας, ἢ ἐπὶ τῶν ὡς φησὶ. ἀλλὰ διεύρησεν ἀμφω μέση πλατείας ὁδός. ὅτι τοῦ-
 τῶ σιωπῆς δὲ μὲν ἡρεσολογίας ἡρεσολογίας παιδείας. ἰωάννης δὲ ὡς τὰ γινόμενα τῆς ἐκ-
 κλησίας νομίζων, τῇ σιωπῇ τὴν πρὸς τὴν ἀνακλινόμενος πάλιν τὴν αὐτὴν γλώτ-
 ταν, καὶ τὴν ταῦτα ποιούτων ὡς πλὴν καὶ δέον τοῖς κεντρίοις λόγῳ πρὸς
 κληρικῶν πείθειν, παῦσαι τῆς παιδείας. ὅτι τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν. κατὰ φρεσὶν ὅτι
 τῇ γλώττῃ κληρικῶν, ὅτι πρὸς τοῖς γινόμενα ταῦτα κεντρίοις. ἡ δὲ βασί-
 λισσα πάλιν εἰς αὐτὴν εἶχε τὰ γινόμενα. καὶ ὡς αὐτὴς τοῖς ἐκείνου λόγοις
 νομίζουσα, πάλιν πρὸς τὴν ἀνακλινόμενος ἐπίσκοπον σιωπάζοντα κατ' αὐτὸν.
 ἀνακλινόμενος ὅτι ὁ ἰωάννης, πλὴν πρὸς τὸν ἐκείνου ὅτι τὸ ἐκκλησίας διεξῆλθεν ὁ-
 μιαν,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κην, ὥς τε ἀποταρῆσθαι τὸν πόδα. οὐχ' ἀπαξ δὲ τοῦτο ἐγμέλει, ἀλλὰ πλεῖστα
ἀπεπαύσειτο. ἐπενέμετο γὰρ τὸ πάθος, καὶ ὅλον τὸ σῶμα, ὥς τε καὶ τ' ἑτέρῳ πόδα με-
ταλαβόντα τὸ κακοῦ, τὸ αὐτὸ ὑπομείναι. τούτου χάριν δὲ πεποίηται μνήμην,
ὅτι πολλοὶ ἐφασκον διὰ τὴν φεῖω ἀνάντων βλασφημίαν ταῦτα παθεῖν τ' κυεῖνον,
ὅτι ἀγῶνα τ' αὐτὸν στυγρῶς ἀπεκάλει, ὥς μοι καὶ παρ' ἑτέρῳ εἶρη. ὅτι δὲ συνέ-
βη καὶ χάλαζον παμμεγέθησθαι ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει καὶ πάλιν αὐτὸ κα-
τενεχθῆναι παρὰ τὰς, γέροντες τ' τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ ὑπαλεία, πάλιν τὴν τριακάδα
ἐσεπλεμβείου μινῶς, τοῦτο ἔχοντες καὶ τοῦ μινῶν γημεῖς, ὅτι τῇ ἀκρίτῳ κα-
ταρέσθαι ἰωάννου. ἠύξησε δὲ τοῖς τοιούτοις λόγοις καὶ ἡ τ' βασιλίδος ἐπιγνομένη
τελευτή. τελευτή γὰρ ἡμέρα μὲν τὸ κατενεχθῆναι τ' χάλαζαν, ἐτελεύτησεν. οἷοι
δὲ ἐφασκον δίχαια πεπονθέναι τὸν ἰωάννην ὅτι τῇ καταρέσθαι, ὅτι πολλὰς ἐκκλη-
σίας τῶν ναυαγιστῶν, καὶ τεσσαρεςκαθεκταίων, καὶ ἀγῶν ἰνῶν καὶ τ' ἀσίαν, καὶ τ'
λυδίαν γημεῖος ἐλαβεν, ἰνῶν διὰ τὴν ἡρακλείδου χερσὶν ἰνῶν, ὅτι τὴν ἐφασκον
ἐσάλη. ἀλλὰ πότερον δίχαια ἡ καταρέσεις ἰωάννου καὶ τ' λόγον τῶν λυπηθέντων
καὶ αὐτὸ ἐγμέλει, ἡ κυεῖνος δίχαια τ' βλασφημίας ἐδίδου δίχην, καὶ πότερον
διὰ ἰωάννην ἡ χάλαζα κατενεχθῆ, καὶ ἡ βασιλίσσα ἐτελεύτησεν, ἡ ταῦτα δι' ἑ-
τέροις ἐγένετο λόγοις, ἡ καὶ δι' ἀμφοτέρων, θεὸς δὲ εἴη, ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ δὲ
αὐτῆς τ' ἀληθείας, κριτὴς δίχαιος. ἐγὼ τ' ταῦτα ἡρακλείδου ἐρεῖα.

κζ Αρσάκιος δὲ οὐ πολὺ ἐπέβη τῇ ἐπισκοπῇ χρόνον. τῇ γὰρ ἐξῆς ὑπαλεία, ἥτις
ἡ γελίχωνος τὸ δούτερον, καὶ ἀντεμίου πάλιν τ' ἐνδεκάτιον ἐνομβρίου μινῶς
ἐτελεύτησε. πάλιν αὐτοῦ δὲ πολλοὶς γημεῖος τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ διὰ τοῦτο
πολλοὶ διαδραμόντες χρόνου, τῇ ἐξῆς ὑπαλεία, ἥτις ἡ ἡρακλείδου τὸ ἕκτον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, παρ' ἐκλήτῃ φεῖω τ' ἐπισκοπῇ ἀνὴρ βλαβῆς, ὃ ὄνομα ἡ ἀπικὸς, ὃς τ'
μὲν γῆρος ἐκ σεβαστῆς τ' ἡρακλείας κατ' ἡγ' ἀσκητικὸς τ' τ' βίον, ἐκ νέας ἡλικίας,
καὶ ἀγῶν μὲν τ' μετεῖως πεπαυμένον, πλέον φρικτὸς φρονίμος ἡ δὲ πάλιν ἡ μὲν
τούτου μικρὸν ὑπερὶν λέξω.

καδ ἰωάννης δὲ ὅτι τὴν ἐξορίαν ἀπαρνήσθαι, ἐν κομάρσις ἐδιδόκειν πόντου ἐ-
τελεύτησε, τῇ τεσσαρεςκαθεκταίῃ τῆς νομβρίου μινῶς, τῇ ἐξῆς ὑπαλεία, ἥτις
ἡ ὀνωρίου τὸ ἑβδόμην, καὶ θεοδοσίου τὸ δούτερον, ἀνὴρ ὡς καὶ παρ' ἑτέρῳ ἐφίω,
διὰ τὴν ζήλον φθοροσύνης θυμῷ πλέον, ἡ αἰδοῖ χαλεπότητος, καὶ διὰ φθοροσύ-
νῃ πᾶσι πᾶσι τῆς βίου τῇ γλώσσῃ χρησάμενος. θαυμάσια δὲ μοι ἐπέισι,
πῶς τοσοῦτον ζήλον φθοροσύνης ἀσκήσας, ἐν παρ' αὐτοῖς αὐτὸς κατὰ φρονίῃ τῆς
σωφροσύνης ἐδίδαξε. μὴ γὰρ μὲν τὸ βέλτιστον τ' ἐπισκοπῶν παρ' αὐτῷ τ' ἡ νό-
δου τῶν ἐπισκοπῶν μετὰ τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ αὐτοῖς δοθείσης, αὐτὸς ἀπετόλμησεν εἰπεῖν,
χιλιάκις μετὰ τοῖς αὐτοῖς εἰσελθε. ἐφ' ἡ διδασκαλία πολλοὶ μὲν καὶ τῶν γημεῖων αὐ-
τοῦ κατέγνωσαν. μάλιστα δὲ σισίνιος, ὁ τῶν ναυαγιστῶν ἐπισκοπῆς, ὃς καὶ λόγον
ὑπερβύον τῆς χερσὶν στυγρῶς αὐτὸς ἡ γημεῖως αὐτὸς διὰ τοῦτο κατέδραμ.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡ δὲ παρ' ἑτέρῳ ἐγερνῶν.

κεδ Γεὺ δὲ σισίνιον βραχέα διεξήγειν ὅσα ἀκαρεῖ τῇ ἡγεμονίᾳ. ἀνὴρ ἡ, ὡς πολ-
λάκις ἐφίω, ἡ γῆρος, καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀκρῶς μαθῶν. διὰ τὴν ἀκρίτην δὲ σφόδρα ἐ-
πεμύθη, καὶ πάλιν ἐφ' ἡ μὲν ἀκρῶς ἐρμηνεύειν ἡ πῆσαι. ὡς καὶ ὁ νόμιον τ' ἀί-
ρετικόν,

ρεῖκον πολλάκις αὐτὸς φυγεῖν τὴν ἐπὶ τῇ δὲ ἀρχῇ δὲ ὅτι ἴα. τὴν δὲ διαίτην αὐτῷ
 οὐ λίσσεται. ἀλλ' ἐν ἄλλῃ, ὅθεν αὐτὸς πολυτελὲς αὐτῇ ἐκέρχεται. τρυφῶν τε ἐν
 ἐσθίῃ λαλῇ, καὶ δις τ' ἡμέρας ἐν λαύροις δημοσίοις χουόμμος διετέλει. καὶ πο-
 τε ἐρωμύς αὐτὸν ἱνὸς, τῷ χάριν ἐπίσχετος ὦν, δις λαύροις τ' ἡμέρας, ὅπως τεί-
 λον οὐ φθάσει, ἀπεκρίνατο. ἀλλ' οὐδὲ ἄρ' αὖτις ἐπὶ σκῆπτρῳ ἐσθίει φορεῖται,
 καὶ ποδὶ γέγραπται λαλῇ τὸν ἱερωμύον ἀμφιέννυσθαι. ὁ δὲ, σὺ πάρεσθαι, ἔφη,
 εἰπέ, ποδὶ γέγραπται μύθων ἐσθίει φορεῖται τ' ἐπίσχετος. τῷ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν
 ἀπόρῳ γημομύου, πῶς τὴν αὐτερώτησιν ἐπήγαγόν οἱ σίνιος. ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ
 αὐτὸς, ἔφη, δεῖξαι διωκῆς, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμύον μύθων ἀμφιέννυσθαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ σο-
 λωμὸν πρῆνεσε λέγων, ἐστὼς τὸν ἱερωμύον λαλῇ. καὶ ὁ ὅτι ἐν τοῖς ἀναγέ-
 λοις, λαλῇ φαίνεται) ἐσθίει χρυσάμμος. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ μωυσοῦν καὶ ἡλίου, λα-
 κοφορεῖται τοῖς ἀποστόλοις ἐδίδει. αὐτὰ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐτόιμος εἰπὼν, τὰ μέ-
 γιστα ἐπὶ τῷ παρόντων ἔθαι μύθῳ. λεοντίου δὲ ἔ' ἀγκύρας τ' ἐν τῇ μικρῇ γα-
 λαλίᾳ ἐπίσχετος ναυαγιστὰν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμύου, ἐπὶ τῇ κωνσταντίνῳ πό-
 λει ἐπιδημοῦντες, ὁ σίνιος ἔχων πρὸ αὐτῶν, πρὸ κεφαλῇ ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλη-
 σίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καὶ φησὶ πᾶσι αὐτῶν. ὑμεῖς, φησὶν, οἱ ναυαγιστὰς, οὐκ
 ὀφείχετε ἐκκλησίας ἔχειν, τὴν μετὰ τοῖς ἀναγνῶντες, καὶ τὴν φιλοφροσύνην
 τῷ θεῷ ἀποκλείοντες. αὐτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα πλείονα ἔ' λεοντίου κακῶς τοῖς ναυα-
 γιστοῖς λέγοντος, ἔφη ὁ σίνιος, καὶ μὲν οὐδὲ οὕτω μετὰ μοῖς ὡς ἐγώ. ἔ' ὅ πα-
 λιν ἐπαγόντος, πῶς μετὰ μοῖς, ἔφη ὁ σίνιος, ὅτι σε εἶδον, ἀπεκρίνατο. ἰωάννου δὲ
 ποτε τῷ ἐπίσχετος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, καὶ λέγοντος ὅτι οὐ διώκει) ἡ πόλις δύο ἐ-
 πιστάτους ἔχειν, ὁ σίνιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ ἰωάννου χαλεπήναντος, καὶ φη-
 σάντος, ὅπως οὐ μόνος εἶ) βούλει ἐπίσχετος, ὁ σίνιος οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι
 ἐγὼ πᾶσι σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσχετος, ὅς τοις ἄλλοις εἰμὶ. ὁ δὲ ἰωάννης πᾶσι τὸ
 λέγειν ἀντακτῆσαι, ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, παύσω πᾶσι τοῖς ἀφαιρῶν ἀφαιρῶν γὰρ ὑπὲρ χεῖ-
 ρος δὴ τούτῳ χριέντως ὁ σίνιος ὑπήντησεν. ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, καὶ βίβλος πρὸ ἐξω,
 εἰ μετὰ τῆς κούρης καμάτου ἀπαλλάξας. ἀφ' αὐτῆς δὲ ἐκ τ' ἀποκρίσεως ὁ
 ἰωάννης, ἀλλ' οὐκ αὐτῷ, ἔφη, παύσω τῷ παροσμῇ ἐγώ, εἰ σε ὅπως τὸ λέγειν λυ-
 πεῖ. οὕτω μὲν οὐκ ἐτόιμος πᾶσι τῷ ἀποκρίσεως καὶ χεῖρας αὐτῷ ὁ σίνιος. γράφειν
 δὲ αὐτὰ καὶ ἀπομνημονεύει τὰ εἰρημύα αὐτῷ, μακρὸν αὐτῷ εἶναι. δὲ τὸ δι' ὀλίγων
 ἀπέδιδε οἷος αὐτῷ ἄρχειν ἡγεσάμμος. ἐκείνο δὲ φημι, ὅτι δὲ παύδουσιν πᾶσι
 βίβλος αὐτῷ. καὶ ἀφ' αὐτῶν, πᾶσι ἐφεξῆς οἱ ἐπίσχετοι ἡγάπων τε καὶ ἐτίμουν
 αὐτῶν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πᾶσι οἱ τ' συγχλήτου πᾶσι φανῆς ἐπερῶν τ' αὐτῶν καὶ ἐ-
 θαύμαζον. ἐπὶ πολλὰ μὲν αὐτῷ βιβλία συγγράμματα λεξιγράψας δὲ ἐν αὐτοῖς, καὶ ποιη-
 τῶν πᾶσι μύθοις λέξας. λέγων ὅτι μακρὸν, ἢ ἀναγνωσκόμεν ἐθαύμαζον. πᾶσι
 αὐτῷ γὰρ αὐτῷ χάρις, πᾶσι τε πᾶσι καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ γήματι, ἐπὶ βέλεμα-
 τι, καὶ τῇ ὅλη κινήσει τῷ ὅματι. ἡγάπατο οὐκ καὶ ἀφ' αὐτῶν πᾶσι πασῶν τε
 τῶν ἀρροκῶν, καὶ μάλιστα πᾶσι τοῖς ἐπίσχετοι ἀπὸ τοῦ. ἐπὶ μὲν πᾶσι σι-
 νίου, αὐτὰ.

Τῷ δὲ πᾶσι οὐ πολὺ μὲν τὴν ἰωάννου λεχθέντων, ὁ βασιλεὺς ἀρχαῖος, ἀνὴρ καὶ

PP.i.

πρεσβυς, καὶ ἡσύχιος, ὃς πρὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς, θεοφιλοῦς δόξαν κλησαμένους, εἰς αἰτίας τοιαύτας. ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει, οἶκος ἐστὶ μέγιστος, καρχαίαν ἔχων ἐπ' αὐτῷ. ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ οἴκου δένδρον καρχαία, ἐφ' ἧς κρεμασθῆναι λέγεται ὅτι μὲν τυρεσὶ ἀνάκιον, καὶ τελευτωῦναι δι' αὐτὴν αἰτίας καὶ οἰκίστας ὃς δένδρῳ περὶ κοδομήτην δυνάστητος. τοῦτον ἰσορήσας ὁ βασιλεὺς Ἰσχυάδιος βουληθεὶς, εἰς αὐτὸν περὶ εὐχέρου, διζάμενός τε αὐτῆς ἀπεχώρη. πάντες δὲ οἱ περὶ οἰκουῦντες ὅτι δυνάστητον οἶκον, ὅτι τὰ θεάσασθαι ὅτι βασιλέα σὺν ἐβέρου. ὃ οἱ μὲν ἔξω τῆς οἰκίας ἡρόμενοι, πρεσβυς καρχαίαν τὰς περὶ οὐδὲς ἐσπούδαζον, ἀφ' ὧν φανερώτερον τε τῷ βασιλέως ὃ πρεσβυς, καὶ πῶς αὐτὸν δορυφορεῖαν ἡρώωτο θεάσασθαι, αἱ οἱ ἐπὶ κοδομήτου, ὡς ἀπὸ πρὸς τῷ γυναιξί, καὶ παιδίῳ, ἐκ τῆς τῆς οἰκίας ἐγγύοντο. καὶ μετὰ τοῦτο διὸς ὁ περὶ κλημνός τὰς δυνάστητος μέγιστος οἶκος, ἀπὸς κατέπεσεν. ἐκ δὲ τοῦτου, βοή τῷ γυναιξί ἐπὶ κοδομήτου, ὡς ἡ τῷ βασιλέως ἀρχὴ τοσούτοις τ' ἀπὸ χείρας ἐρρύσατο. ταῦτα μὲν οὕτως ἐγγύοντο. καρχαίαν δὲ τὸν ἦν θεοδόσιον οἰκιστὴν τυχερόν, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπατείᾳ βασιλεως, ὃς φιλήπου, τῇ πρεσβυτῇ τοῦ μέρους μίλωνος, τῇ οἱ αὐτὸς δούτερον τῆς δυνάστεως, ἐνενηκοῆς ἐβδόμης ὀλυμπιάδος. συμβασιλεύσας δὲ τὰς πατρὶς θεοδόσιον, ἔτη δεκάτεια. μὲν δὲ τ' τελευτῶν τῇ πατρὶς, ἔτη δεκάτεια, ζήσας ἔτη τετρακονταέν. περὶ ἐξ ἡ βίβλος, χρονον ἐτὶ δώδεκα, μίλωνος ἔξ.

Εν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἀρῇ ταῦτα κείμενα, οὐχ' ὡς λείπονται, ἀλλὰ καὶ ἔσπον δὲ φερεσέως ὄντα. σὺν εἰδόμεν οὐδ' ὡς καλὸν ἐστὶ ταῦτα παρὰ τῶν. τοῦτου χάριν, ταῦτα περὶ ἡμεῶν ἐν ταῖς.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τοσούτοις σὺν ἐβέρου τῆς ἐφέσας τελευτῆσαι ὅτι ἐπίσκοπον, ἀνὰ κλη καὶ ἐλθεῖν τ' ἰωάννην, εἰς τ' ἐφέσον ἀπελθεῖν, ὅτι ὃς χρονον τῆς ἐπίσκοπον. καὶ ἡρόμενος ἐν αὐτῇ, δὲ τῇ πρὸς πρεσβυτέσας σπουδαζόντων, αὐτὸς ἡ καρχαίαν ἡνὰ δυνάστητον ἑαυτοῦ, ἡνὰ κῆρυον, εἰς τ' ἐπίσκοπὸν πρὸς ἐβέρου. ἡρόμενος δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦτω στασεως ἐν τῇ ἐφέσῳ, ὡς ὅτι ἀξίου πρὸς πῶς ἐπίσκοπὸν τοῦ ἡ καρχαίαν δού, ἀνὰ κλη χρονον χρονον τῇ ἰωάννην καὶ πῶς ἐφέσον. περὶ χρονον δὲ αὐτὸς κατ' αὐτῶν, ὃς σεβειδμὸς ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει ἐρασιμώτερος τοῖς ἀκροαταῖς ἐγγύοντο. καὶ ταῦτα ὅτι ἡνὰ τῇ ἰωάννην. ταχέως γὰρ αὐτὰς τὰ ἡνὰ κλη δυνάστητος πρὸς ἀραπίωνος, ὃς πρὸς ἡνὰ πᾶσι πρὸς τοῦ ἰωάννου, καὶ πᾶσι πῶς αὐτὸς ὅτι ἐπίσκοπὸν φρονίδα ἐκεχεῖται, δὲ τ' ἀλαβὲς αὐτῶν, καὶ ἐν πᾶσι πῶς, καὶ αὐτὸς πρὸς πῶς πῶς, καὶ αὐτῶν πῶς αὐτῶν, αὐτὸς πῶς τοῦ ἐπίσκοπου συγχρότησιν. ἀλλ' ὅτι εἰς μακρὸν ἰωάννης ὅτι πῶς κωνσταντινουπόλιν ἐρχεσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν πᾶσι πῶς πρὸς σήκουσιν κηδεμονίαν τῇ ἐκκλησιᾷ ἐποίητο. μετὰ δὲ ἀραπίωνος ὃς διακόνου, καὶ σεβειδμοῦ τῇ ἐπίσκοπου, πολλή τις αὐτῷ μικροψυχία, τῇ μὲν ἀραπίωνος ἀνὰ κλημνός ὃς σεβειδμὸς, ἀφ' ὃς ἐτέλει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀφελέσει περὶ δοκιμῆν τῇ ἰωάννου. τοῦ δὲ σεβειδμοῦ ἡνὰ κλημνός ὅτι ἀραπίωνος, ἀφ' ὃς πρὸς αὐτὰς ἰωάννην ὅτι ἐπίσκοπον, καὶ πᾶσι πῶς φρονίδα, ἐκχεῖται τῇ ἀφελέσει ἐπίσκοπου. οὕτω δὲ πρὸς ἀφελέσει ἐγγύοντων, σὺν ἐβέρου πῶς καὶ αὐτὸς τῇ μίσει ὅτι πῶς ἡνὰ, εἰς αἰτίας τοιαύτας. ποτὲ γὰρ τοῦ σεβειδμοῦ περὶ οὐδὲς, πῶς πρὸς σήκουσιν ἐπίσκοπου ἡνὰ κλημνός ὃς ἀπὸ τῆς μὲν ἀλλὰ καὶ ἡνὰ κλημνός διετέλει, ἡ μὲν ἐν-

μὴ ἐωρακώς αὐτὸν ὡς ὑπερὸν ὅτι τοῦ στυγερίου μὴ ὄρκων ἐβεβαίοντο, ἢ μικρὰ
 φροντίδας ὡς καὶ ὅτι σκόπου πρῶτος καὶ ὡς ἔλεγε σεβηειδὸς, οὐκ ἔχω λέγειν,
 θεὸς μόνος ἴστω. τότε δὲ σεβηειδὸς οὐκ ἠΐτις τίς τῷ γραπίωνος καὶ αὐφρόνησιν,
 ἀλλὰ πρὸ αὐτῶ καὶ πρὸ κοινῆς ἀφροσύνης στυγερίου, μὴ ὄρκου καὶ ἀκρίβειαν
 γραπίωνα, καὶ οὐ μόνον τὸ ἀξίας τῷ ἀφροσύνης ἀποκηρύττει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκκλη-
 σίας αὐτῆς. μαθὼν ταῦτα ἰωάννης, βαρέως ἠΐτις. ὃ δὲ πρὸς ἡμᾶς μετὰ ταῦ-
 τα ζήτουμένου ὅτι στυγερίου, καὶ τοῦ γραπίωνος ἀπολογουμένου, καὶ πιστουμένου
 ὅ μὴ ἐωρακέναι, ἀλλὰ καὶ μὴ τυχεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ μὴ κοινὸν τῷ στυγερίου
 ὅτι σκόπου στυγερίου, καὶ πρὸς ἡμᾶς ὅτι σεβηειδὸν δέξασθαι ἀπολογουμένου
 τὸν γραπίωνα. ὁ δὲ ὅτι σκόπος ἰωάννης, πρὸς πληροφωρίαν σεβηειδὸς ἀφο-
 εἶλετο τὸν γραπίωνα, ἐβδόμη δὲ ἀποστήσας ἡμῶν τῷ ἀφροσύνης. καὶ οὐκ ἐν πᾶ-
 σιν τοῖς πρὸς ἡμᾶς, δέξασθαι χεῖρας. ἔχων αὐτὸν, καὶ πρὸς τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἀπο-
 κρίσει ἐξύψατον, καὶ ἀποδοῦναι ὄντα. σεβηειδὸς δὲ οὐδὲ οὕτως ἐπείθετο. ἀλλὰ
 παρὼς ἐγένετο ἰερείως ἀποκηρυχθῆναι τὸ ἀφροσύνης τὸν γραπίωνα, καὶ ἡμῶν κοι-
 νωνίας. λυπηθῆς σφόδρα ὅτι τοῖς ἰωάννης, ὅ ἀφροσύνης ἀπὸ τοῦ στυγερίου, κα-
 τέλιπε τοῖς πρὸς ἡμᾶς ὅτι σκόποις τῷ τὸ δίκης, εἰρηκῶς πρὸς αὐτοῖς, τὸ πρὸς ἡμᾶς
 ὅ μὴ, καὶ ἀξιώσατε αὐτοῖς ἀφροσύνης, καὶ κρίναι οὐκ ἔστι. ἐγὼ γὰρ πρὸς αὐτοῖς
 μὴ τίς μετὰ αὐτῶν ἀφροσύνης. τούτων λεγόντων ὅτι ἰωάννης, καὶ ἀφροσύνης
 τοῖς αὐτοῖς, ὅ μὴ καὶ τὸ κοινὸν τῷ στυγερίου ἀφροσύνης, κατέλιπε οὕτω τῷ ἡμῶν
 δίκης, καὶ μετὰ ὅ μὴ σεβηειδὸν, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶξαι τοῖς ῥητοῖς πρὸς τὸ ὅτι
 σκόπου ἰωάννης. τοῖς λοιποῖς δὲ οὐκ ἐπὶ εἰς στυγερίου τὸν σεβηειδὸν ἰωάννης ἐδέ-
 ξασθαι. ἀλλὰ εἰς τὸ πατερίδα τὸ αὐτὸ ἐκδημεῖν αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, δηλῶσας αὐτῷ
 τοῖς αὐτοῖς, οὐκ ἐπὶ χρεῖσι μὴ, φησὶ, ὅ σεβηειδὸς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ τίς ἐμπιστευθεῖ-
 σθαι τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἀφροσύνης, καὶ ὅ μὴ ὅτι σκόπου τυγχάνειν. δὲ ἀφροσύνης κα-
 τέλιπε τῷ ἐκκλησιαστικῷ σου, καὶ μὴ ἀφροσύνης τοῦ χρεῖσι μὴ τοῖς ἐν σοί. ἴδου δὲ ἡμῶν
 μὴ αὐτὸ ὅτι τίς ὁδοιπορεῖν, γνοῦσα ταῦτα ἢ ἀφροσύνης ἀφροσύνης, μέμφε
 μὴ τῷ ἰωάννης. πρὸς αὐτοῖς ἀξίει δὲ ἢ τῷ καλῶς τὸν σεβηειδὸν, ἐκ τῆς ἐν βί-
 θυνίᾳ χαλκηδόνος. καὶ ὅ μὴ ὅσον ὁδοιπορεῖ πρὸς αὐτοῖς. ἰωάννης δὲ τὸ πρὸς αὐτοῖς φι-
 λίαν ἐξέκλινε. καὶ ὁδοιπορεῖ πρὸς αὐτοῖς, ἐπείθετο, ἔως ἢ βασιλεία ἀφροσύνης,
 ἐν τῇ ἐπὶ μὴ τῷ ἀφροσύνης ἐκκλησιαστικῷ τὸν ὅσον θεοδόσιον τοῖς τὸν νέον, τότε κα-
 μιθὴ νήπιον ὄντα, εἰς τὸν χρόνον τῷ ἰωάννης ἐμβαλόντα, καὶ ὅ μὴ κατ' αὐτοῖς πολ-
 λὰ καὶ ὁδοιπορεῖ, μὴ τὸ πρὸς σεβηειδὸν ἐπείσε φιλίαν ἀφροσύνης. τοῖς
 μὴ οὐκ ὅτι ὅσον καὶ τῷ ἐξῆς.

- α' Ως δὲ βασιλέως Σαββαίου τελευτήσας, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐν θεοδόσιον
ὁκλαετῇ, ἀνέστημιος ὁ πῦρτος πλὴν ὅλων δὲ δίκην ἐποιήσας.
- β' Περὶ ἀπὸ τοῦ δὲ κωνσταντίνου πόλεως ἐπιστάτου, ὁποῖος ἦν τὸ ἔθνος.
- γ' Περὶ θεοδόσιου, καὶ ἀγαπητοῦ, τῶν ἐν σὺν ἀδελφῶν ἐπιστατήσων.
- δ' Περὶ τοῦ ἰαγνίου ἐν τῷ θείῳ βασιλείᾳ τοῦ ἰουδαίου τοῦ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἐπιστάτου.
- ε' Ὅπως σαββαῖος ὁ ἐξ ἰουδαίων ναυαγιστὴν ἀποσώσας, ἀπέστη τῶν ὁμοδο-
ξουμένων αὐτοῦ.
- ς' Περὶ τῶν ἀποστόλων τῶν κληρῶν τῶν ἀποστόλων δόξης.
- ζ' Ως φιλοφρονεῖν τὸν ἀγένητον ἐπιστάτην κύριον διεδέξατο.
- η' Περὶ μαρτυρῶν τῶν μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἐπιστάτου, καὶ ὡς δι' αὐτῶν ὁ χριστιανισμὸς ἐν
τῷ κόσμῳ διεπλάτυνθη.
- θ' Οἱ καὶ τοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἐν ἀντιοχείᾳ, καὶ ῥώμῃ ἐπιστατήσαντες.
- ι' Ως καὶ τὸν δὲ τὸν χρόνον ἡ ῥώμη ἀπὸ βαρβαρῶν γέγονε, ἀναρχοῦ τῶν
πορνήσων.
- ια' Περὶ τῶν ἐν ῥώμῃ ἱερέων ἐπιστατήσων.
- ιβ' Περὶ χριστοῦ, τῶν ναυαγιστῶν ἐν κωνσταντίνου πόλει ἐκκλησία.
- ιγ' Περὶ τῶν ἀγένητον γυναικῶν μάχης, μετὰ τὸν χριστιανισμὸν καὶ ἰουδαίων, καὶ τῶν
τοῦ ἐπιστάτου κύριον ἀπὸ τὸν ὁπῶν ὁρῶν δὲ φερεῖται.
- ιδ' Ως οἱ καὶ τῶν νίκων μοναχοὶ εἰς ἀγένητον ἀπὸ κύριον κατελήγοντες, ἀπὸ τὸν
ὁπῶν ὁρῶν ἐστασία.
- ιε' Περὶ ὑπατίας τῶν φιλοσόφων.
- ισ' Ως πάλιν ἰουδαῖοι ἀπὸ χριστιανῶν πόλεμον συμμίζαντες, δίκην ἐποίησαν.
- ιζ' Περὶ παύλου ἐπιστάτου ναυαγιστῶν, ἐπεὶ δὲ γέγονός τις ἀπὸ τοῦ τοῦ σημεῖος
ἀπὸ αὐτοῦ, μετὰ τὸν βασιλεῖν τὸν ἀπατεῶνα ἰουδαῖον.
- ιη' Ως δὲ βασιλέως τῶν ἀπὸ τῶν ἰσδιγέρων τελευτήσας, αἱ μετὰ τὸν ῥωμαίων καὶ
ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν διγέρων, καὶ πόλιν ἰσχυρὴν γέγονεν, ἡ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν.
- ιθ' Περὶ παλλαδίου τοῦ ταχυδρόμου.
- κ' Ὅπως πάλιν οἱ πέρσαι κατὰ κράτος ἀπὸ ῥωμαίων ἡττήθησαν.
- κα' Οἱ αὖτε τῶν ἀπὸ τῶν ἀγένητον ἀνέκτιστος ἀμίδης ἐπιστάτης πεποίηκε.
- κβ' Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγένητον βασιλῶν θεοδόσιον τῶν νέων.
- κγ' Περὶ ἰωάννου τῶν τυραννήσαντος ἐν ῥώμῃ, μετὰ τὸν θάνατον ὁνεία τῶν βασιλέων, καὶ ὅπως
αὐτὸν ὁ θεὸς τῶν ἀγένητον θεοδόσιον ἀμφίβως, χροῖ τῶν ῥωμαίων στρατὸν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ.
- κδ' Ως μετὰ τὸν ἀνέκτιστος τῶν τυραννῶν ἰωάννου, οὐδὲν ἐν τῶν κωνσταντίνου, καὶ πλά-
κιδίας τῆς αὐτοῦ θείας, ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων ἀνέδειξε.
- κε' Περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ἀγένητον ἐκκλησίας, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα ἰωάννου τοῖς διὰ τὸν
χροῖ τοῖς ἐκκλησίας ἐνέταξε, καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ.
- κς' Περὶ σισινίου τοῦ μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν κωνσταντίνου πόλεως ἐπιστατήσαντος.
- κζ' Περὶ φιλίππου ἀποστόλου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ.
- κη' Ως ἀπὸ τοῦ κύριου ἐπιστάτην ὁ σισίνιος ἐχρηστώνησεν. οἱ δὲ κληρικοὶ τοῦτον ἐ
ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ.

ὡς μετὰ

καὶ ἀβούλως ἐπεσπένοντο. ἀλλὰ ἀνεκοινοῦτο πολλοῖς τῶν γνωρίμων αὐτοῦ τῶν
 περὶ αὐτοῦ, μέγιστα δὲ τῶν φίλων τῶν σοφιστῶν, οὓς μὲν τῆς οὐσίας αὐτοῦ Φιλίας, καὶ
 καὶ τῆς πολιτικῆς φρονήσεως, ὥς ἀντεμίω ἐφάμιλλος ἦν. δὲ γὰρ πᾶσι τῇ συμ-
 βουλῇ βούλου ἐπεσπένοντο.

βζ Τὸ δὲ Γόνη βασιλέως ὀγδοὺν ἔτος ἀγνοῦντες, τρεῖς ἔτη εἶχεν ἀπὸ τῆς τοῦτο ἐν
 τῇ κωνσταντινουπόλει ἀφ' ὧν ἔπειτα, ἀνὴρ ὡς φησὶν αὐτοῖς εἰπομένη, μὲν τὸ πολὺ πε-
 παυμένον, ἀλλὰ τοῦ τε καὶ φρονήσεως. δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπὶ αὐτῷ σιῶν ἔβη
 ὡς μέγα ἐπιδοῦναι. οὐ γὰρ μόνον τοῖς οἰκείοις τῆς πίστεως βιωκρότερος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀ-
 ρεσιώταις τῇ φρονήσει κατέπληθη, καὶ σὺν ἑαυτῷ οὐδαμῶς ἤρηντο. φοβῶν
 δὲ ἐπιχρῶν αὐτῷ αὐτοῖς περὶ αὐτὸν ἐπεδείκνυντο. ἀλλὰ μὲν οὐτε λόγων ἡ-
 μῶν. ἐπὶ γὰρ αὐτῷ τῇ παλαιᾷ ἀναγνώσματι, ἀφ' ἧς ἀντιτερόντων ἐν αὐτοῖς.
 δὲ οὐκ ἔξενον φωνήσαντο αὐτῷ ὡς φιλοσόφων, ἢ σοφιστῶν. ὡς δὲ καὶ τοῖς ἐκκλησιασ-
 τικοῖς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς λυπουμένοις συνεσύνθη. ὡς ἀπλῶς καὶ τὴν ἀ-
 πόστολον, τοῖς πᾶσι τὰ πᾶσι ἐγένετο. καὶ περὶ αὐτοῦ οὐ μόνον ἡνίκα ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ
 εἰρήνῃ ἐτάπητο, ἐκ μαθῶν οὓς καὶ ἐπὶ γὰρ λόγους, ἐπὶ ἐκκλησίας ἐδίδασκε. μὲν τὸ αὐ-
 τῷ ἐν τῇ φιλοπονίᾳ, καὶ περὶ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. ὡς αὐτοῦ γὰρ ἐκκλησιασ-
 τικοῦ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἐποίησε. οὐ μὲν τοιοῦτοι ἦσαν οἱ λόγοι, ὡς καὶ αὐτῷ
 τῇ ἀκροατῶν ἀποδοῦναι, ἢ γὰρ αὐτῷ αὐτοῦ αὐτοῦ. αὐτῷ μὲν ἡτοῖς αὐτοῦ, καὶ
 ἑαυτοῦ, καὶ παρὰ τοῦτο ἀποχρῶντος εἰρήνῃ. ὅσα μὲντοι μνήμης ἀξία ἐπὶ τῇ
 αὐτῷ γράμμι ἐγένετο, διηγήσομαι.

ζδ Ἐν σιῶν πόλει τῇ παλαιᾷ φρυγίας, θεοδοσίος τις ἐπίσκοπος ἦν, οὓς τοῖς
 ἐν αὐτῇ αἰρετικοῖς, πολλοὶ δὲ ἐν αὐτῇ ὄντες ἐτύγχανον τῆς μακεδονικῆς ἀρη-
 σίας, σιῶν ὡς ἐδίδωκεν, ὡς αὐτῶν αὐτοῖς οὐ μόνον τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀ-
 γρῶν. ὡς τοῦτο ἐποίησε, ὡς εἰσὶν διώκειν τῇ ὀρθοδόξῃ ἐκκλησίᾳ, οὐτε μὲν ἡνίκα
 τῇ ὀρθῆς πίστεως ἀφ' ἧς φιλαργυρίας πάλιν δουλοῦν, ἐκ τῇ αἰρετικῇ γρημάτῃ
 συλλέγειν ἐσπουδαῖεν. δὲ πᾶσι ἐκείνῃ, καὶ τῇ μακεδονικῇ φρονιῶντων, τὰς χεῖ-
 ρας ὡς ἐπὶ αὐτῶν ὡς αὐτῶν κληρικῶν. καὶ μυρία κατ' αὐτῶν γράμμις μη-
 χράς, ὡς τῇ δικαστηρίοις αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς μακεδονίας. μέγιστα τὸν ἐπὶ
 σκοπον αὐτῶν, ὡς ὄνομα ἦν ἀραπητῆς, ἀφ' ὧν ἐτάραχεν. ἐπὶ τῇ οἱ τῆς ἐπὶ
 χίας ἀρχόντες οὐδαμῶς ἐξαρκεῖν αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐδόκει, ἀναδραμῶν
 ἐπὶ τῇ κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῇ καὶ περὶ αὐτοῦ ἐδέετο. ἐν ὅσῳ οὖν ὁ θεο-
 δοσίος ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει ἀφ' ἧς αὐτῷ ἀραπητῆς ὡς ἀραπητῆς ὡς ἀραπητῆς
 τῆς μακεδονίας ἀφ' ἧς, ἐπὶ ἀρατῇ ἦλθεν ἀπὸ τοῦτο. βουλὴν αὐτοῦ
 γὰρ αὐτῷ αὐτῷ κληρικῶν πᾶσι, καὶ περὶ αὐτοῦ αὐτοῦ τὸν ὡς αὐτῷ λαόν,
 πείθει τῇ τοῦ ὁμοιοῦτος πίστιν περὶ αὐτοῦ αὐτοῦ. καὶ τοῦτο καὶ αὐτοῦ, ἀφ' ὧν ὡς
 εἶχε ἐν τῇ πλείντι πολλῇ, μάλλον δὲ πᾶσι τῇ λαῷ, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡρ-
 μισεν. ἀφ' ὧν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ τὸν ἀφ' ὧν ὡς ὁ θεο-
 δοσίος περὶ αὐτοῦ αὐτοῦ. ἐν ὅσῳ δὲ τὸν λαόν καὶ τῇ λοιπῇ τῇ τοῦ ὁμοιοῦτος πίστιν
 διδάσκων, τῇ αὐτῷ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ ἐγκρατῆς γέγονε. τοῦτων οὐτῶν γνο-
 μῶν, ἐφ' ὧν μετ' οὐ πολλὸν θεοδοσίος, τῇ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπαρμένους, οὐ-
 δὲν τε τῇ γνομῶν εἰδώς, ὡς εἶχεν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλάττω. ἐξ ἧς αὐτοῖς δὲ
 αὐτοῖς

αὐτῆς πᾶσι πύτων ὁμοῦ, αὐτῆς δὲ πύτων κωνσταντινουπόλιν πάλιν ἐπορεύετο. γε-
νόμηνός τε ἐν αὐτῇ, ὅτι τῷ ἐπισκόπου ἀθηνῶν, Ἰακώβῳ, ἐαυτὸν ἀπαδύρετο, ὡς πα-
τριάρχης εἶναι τῷ ἐπισκοπῆς ἐκκλησίᾳ. ἀθηνῶν δὲ γοῖς πατριάρχῃ λιουτελὲς ἀπο-
βὰν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν μὲν θεοδόσιον λόγῳ πᾶσι μνηστῶν, πείσας ἀνεξίτητος τῇ
ἡσύχιον εἶον ἀπαύξασθαι. πατριάρχῃν τε Ἰακώβον καὶ ἰδίῳν διδάξας, γράφει τὴν
ἀγαπητῶν, ἔχουσαν ἡς ἐπισκοπῆς μηδὲν ἐκ τῆς θεοδοσίου λύπης ἀνιάρων ὑ-
φορώμενον.

Εν μὲν οὖν χρόνῳ ὅτι τῷ ἀθηνῶν χρόνῳ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπῆρχεν. ὅτε ὁ θαυμα-
λῶν, ἡ ἰαμῆ, ἡ τῷ χρόνῳ τούτων κατέστασις ἀμοιρῶν. ἰσχυρὸς γὰρ τῆς πατρι-
άρχῆς ὡς ἐκ πολλῶν ἐτῶν, ὅτι κλίνης κατέκειτο. καὶ πάσης ἰατρικῆς εἰς αὐτὸν γυ-
μνασίης, ἐκ πάσης ἰουδαϊκῆς δόξης ὅσον ἐπὶ αὐτῷ διωκτικῆς, τέλος πατρι-
άρχῃ τῷ χριστιανικῷ βαπτίσματι, τούτῳ μόνῳ ἀθηνῶν ἰατῷ χρίσας, πειν-
σας. τούτῳ κατέφθαρτος ὁ ἐπισκόπος ἀθηνῶν Ἰακώβος ἐγένετο. καὶ ἡγήσας οὐκ αὐτὸν,
καὶ τῷ εἰς χριστὸν ὑπὲρ αὐτοῦ διαβήσας, κομισθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ κελεύει ὅτι
τῷ φωτισμένῳ. ὁ δὲ πατριάρχῃς ἰουδαϊκῶς εἰλικρινῶς πίσει τῷ βαπτίσματι δὲ ἀμε-
νος, ἀπὸ τῆς κορυφῆς θάλασσης τῆς βαπτιστικῆς ἀνδρηφόρῃς, ὅθεν ἀπὸ ἡλλοῦ τοῦ νο-
σήματος, καὶ τῆς λοιπῆς ἐν τοῖς ὑμῖν οἰοῖται. τούτῳ πύτων πατριάρχῃν ἡ τῷ χρι-
στοῦ διώκῃ καὶ ὅτι τοῖς ἡμετέροις χροῖς δεῖξαι τοῖς ἀνδραπόποις ἡγήσας. δι-
ὡς ἡμεῖς μὲν πολλοὶ πεινῶμεντες ἐκ βαπτισμοῦ. ἰουδαῖοι δὲ καὶ τῶν σημείων
ζητοῦντες, ὅσον τῷ γινόμενῳ σημείῳ πατριάρχῃν. ἰατῷ μὲν οὐκ αὐτῷ τῷ
χριστοῦ τοῖς ἀνδραπόποις ὑπῆρχε χρόνος.

Πολλοὶ δὲ πᾶσι ὅσον τούτῳ ἡμεῖς, τῇ αὐτῇ μορφοῖα ἐχόμενοι. οὐ γὰρ
μόνον ἰουδαῖοι τοῖς γινόμενοις τερασίοις ἡπίσσω, ἀλλὰ καὶ οἱ φιλοῦντες ἐκεί-
νοις ἀκολουθεῖν, ἐφάμιλλα αὐτοῖς φρονεῖντες ἡγήσας. σαββᾶτος μὲν οὐκ ἔ-
μικρὸν πατριάρχῃν ἐμνήσθη, μὴ βουλόμενος ἐν τῷ οἰκίῳ πατριάρχῃ τῷ πα-
τριάρχῃ μὲν, ἐπισκοπῇ δὲ ἐξ ἑκτῆς αὐτῶν, ὅσον τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τῇ
ναυαγιστῶν ἐκκλησίᾳ ἀνεχώρησε, πατριάρχῃν πύτων πατριάρχῃν τῷ ἰουδαϊκῷ
πάτρι ποιούμενος. πατριάρχῃν οὐκ αὐτῷ ἐπισκόπῳ ἑαυτῷ σιάνῳ ἐν τῷ πύτων τῆς
πόλεως, ὅσον πατριάρχῃν ἐκ τῆς πόλεως, ἐν τῷ πύτων ἡ ἀνδρῶν ἀρχαῖς ὀνομάζοντες, πα-
τριάρχῃν ἐτόλμησε πολλῶν κινδύνων ἄξιον. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ σιάνῳ, τῷ διαβήσας
πατριάρχῃν ἀναγνώσκων ἐν τῷ λῆξιν, ὅτι οὐκ ἔστι ἡ ἐορτὴ ἡ χριστιανικὴ τῷ ἰουδαϊκῷ
πάτρι, πατριάρχῃν τῷ μηδαμῶς μὴ τε γεγραμμένα, μὴ τε ἀκουσθέντα ποιεῖ,
ἐστὶ δὲ τούτῳ. ἐπισκοπῇ τῷ φησὶν, ὅσον ἀνδρῶν τῷ πάτρι ποιήσας. τούτῳ ἀ-
κουσθέν, ἐδόθη εἰς τοῖς πολλοῖς. καὶ σιάνῳ ἀνδρῶν οἱ ἀκέραιοι πατριάρχῃν ναυαγι-
στῶν λαῖκῳ, πατριάρχῃν ἐχόμενοι. οὐ μὲν ἀπάναν τῷ ὀφίσματος. εἰς κακὸν γὰρ
τέλος αὐτῷ τῷ ἡς πλαστογραφίας ἀπέστρεψε. μετ' οὐ πολὺ γὰρ πύτων ἐκ πα-
τριάρχῃν ἐορτῇ ἐπετέλει. καὶ σιάνῳ πατριάρχῃν ἐξ ἑτοῖς πολλοί. καὶ πύτων ἐξ
ἑτοῖς πατριάρχῃν ποιούτων, ὁρμῶν ἡς δαυμῶν ἐπέτεσεν εἰς αὐτοῖς, ὡς ἀνδρῶν
σιάνῳ ὁ αὐτῷ ἐπισκόπος ἐν πολλῷ πλήθει ἔρχετο κατ' αὐτῶν. καὶ πατριάρχῃν
χριστιανῶν, οἱ αἰκῶν, ἐν νυκτὶ καὶ σιάνῳ τῷ ἀποκηφθέντες, ἐαυτοῖς ἐμνήσθησαν
ὡς ἀποχέσθαι ἐξ αὐτῶν ὅσον τοῖς ἐξομῶντα ἀνδραπόποις. τούτῳ χριστιανῶν,

πολλοὺς τοῦ σαββατίου ἀπέστησε. Ἰνὲς δὲ αὐτῶν πρῆμειναι τὴ ἀγροικίῃ παρ-
λήψαι καὶ τοὺς μύθοι. ἀλλὰ σαββάτιος μὲν ὡς ἐπὶ τὸ ἐπιόρκον πρῆλθεν ἐπιτοκῆσθην,
μικρὸν ὑπερὸν λέξομεν.

Δωρθεὸς δὲ ὁ τῷ ᾤφειν παρθεῶς Ἀρησκίας, ὃν ἐκ τῷ ἀνιούχας, ἐπὶ πλὴν
κωνσταντίνῳ πολὺν μετενέειναι ὑπὸ τῷ ᾤφειν ὡς ἀνώτερον ἐμνημονύσα-
μεν, ἐκείνῳ παρθεῶς τοῖς δεκαεννέα ἐπιτοκῆσθην, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπατεία ὀνωρίου
ὁ ἐβδόμων, καὶ θεοδόσιον αὐτοῦ τοῦ ὁδοῦ τῷ ἐκτῷ νοεμβρίου μηνὸς. μὲν τῷ
τοῦτον, τῷ ᾤφειν Ἀρησκίας παρθεῶς βαρβας. ἐπὶ τοῦτον δὲ τῷ βαρβας, δὴ οὐδὲν
δρῶν ἡγοῖται ἢ τῷ ᾤφειν Ἀρησκίας ἡντύχησε, τῷ αἰδῶν τῷ παρθεῶς ἐχόν-
των, ἡμῶς θάτερον ὄνομα. ὅθεν ἐτέρῳ, γεώργιος. ἀλλὰ γεώργιος μὲν μάλλον τῷ
ἡλιούκῃ κατωρθώκει παίδεσθην. ἡμῶς τῷ πάλιν τῷ ἱερῷ ἡσυχία γεώργιος. καὶ
μὲν, καὶ τῷ ᾤφειν τῷ πλάτωνος αἰὲ μὲν χεῖρας εἶχεν ὁ γεώργιος. ἡμῶ-
ς τῷ τῷ ὡριζῶν ἀνέπνεεν. καὶ δημοσία τῷ ἱερῷ ἐρμηνεύων γεώργιος, οὐ-
δὲ τῷ ἐβδόμων γεώργιος ἀμύροισι. καὶ ἡμῶς μὲν ἡδὴ παρθεῶς, τῷ παρθεῶς
νῶν Ἀρησκίας. γεώργιος δὲ ὑπὸ βαρβας κατωρθώκει. ὅθεν ἡμῶς καὶ αὐ-
τὸς ἐντελεύτησεν, καὶ ἐργῶν ὅπως τοῖς ἐπερωτῶσιν ἐπιτοκῆσθην. ὅθεν
ἀνὴρ ὅσα ἀσφαλή καὶ τῷ ἱερῷ ἐπὶ τοῖς λόγοις, πάλιν καὶ τὸν ὡριζῶν ἐκ-
λεῖ, ὡς ἀνέειπεν μὲν τῷ ᾤφειν παρθεῶς. θαυμάσαι οὐ μοι ἐπέσι, πῶς
οὕτως οἱ ἀνδρες τῷ ᾤφειν Ἀρησκίας πρῆμειναι, ὃν ὁ μὲν τῷ πλάτωνος αἰὲ μὲν
χεῖρας εἶχεν. ὁ δὲ τῷ ὡριζῶν ἀνέπνεεν. ὅθεν τῷ πλάτωνος ὁδοῦ τῷ
τεῖτον αἰτίον, ὡς αὐτὸς ὀνομάζειν εἴωθεν, ᾤφειν ὑπὸ τῷ ᾤφειν εἰληφέναι φησί. καὶ ὡ-
ριζῶς σωματίον πάλιν καὶ ὁμολογεῖ τὸν ὡριζῶν παρθεῶς. πάλιν εἰ καὶ τῷ ἱερῷ
ἐκκλησία πρῆμειναι. ἀλλὰ ὅμως τῷ ᾤφειν Ἀρησκίας ἡντύχως ἐπὶ τῷ ᾤφειν
ἐν μετέθεσθην. πολλὰς γὰρ τῷ ᾤφειν βλασφημιῶν τῷ οἰκείας διδασκαλίας ἐξ-
έβλητον. ἀλλὰ τῷ μὲν τοῦτον τοιαῦτα εἰρήσθην. ὅθεν εἰς μακρὸν δὲ καὶ σιανίου τοῦ
ναυαγίου ἐπὶ τοῦτον τελευτήσθην ἐν τῷ αὐτῷ ὑπατεία, κατωρθώκει γεώργιος
τος, τῷ οὐδὲν μικρὸν ὑπερὸν λέξομεν.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ θεοφίλος ὁ τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς ἐπιτοκῆσθην, ληθαργικῶ πάθει
παρθεῶς, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπατεία ὀνωρίου ὁ ἐνάτος, καὶ θεοδόσιον ὁ πέμπτον,
τῷ πεντήκοντα ἐκτῷ ὁκτωβρίου μηνὸς. ἐπὶ μακρὸν δὲ ἡμῶς καὶ ἐν τῷ τῷ
ἐπιτοκῆσθην, οἱ μὲν ἐξήκοντα ἐν θρηναῖς ἡμῶς τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς. οἱ δὲ κύριον,
ὅς μὲν ἀδελφιδῶς θεοφίλου. εἰσεως τῷ ᾤφειν μεταξὺ τῷ λαοῦ κινήσεως, στω-
χασθῶν τῷ μέρει ἡμῶς ὁ τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς. ὅθεν
τῷ τῷ ἡμέρᾳ μὲν πλὴν τελευτήσθην θεοφίλου ὁ κύριος ἐν θρηναῖς, ἐπὶ πλὴν
ἐπιτοκῆσθην τῷ ᾤφειν θεοφίλου πρῆλθεν. καὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου ἡ ἐπιτοκῆσθην ἀ-
λεξανδρείας τῷ τῷ ἱερῷ τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς. ὅθεν τῷ ᾤφειν
τῷ ᾤφειν. ὅθεν τῷ ᾤφειν οὐδὲν κύριος τῷ ἐν ᾤφειν ἀνδρῶς ναυαγίου ἐκκλησίας ἀ-
παλείσας, πάλιν μὲν αὐτῶν τῷ ἱερῷ καί μὲν ἀνέπνεεν. τὸν τῷ ἐπιτοκῆσθην αὐτῶν τῷ
πεμπτον, πάλιν ὡς εἶχεν ἀφείχεται.

ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, καὶ τὸν ἐν τῷ τῷ ᾤφειν ἀνδρῶς πλάττωσθην
ναυαγίου, ὅθεν αἰτίας τοιαύτας. μεταξὺ ῥωμαίων καὶ παρθεῶς, στωχεῖς αἰὲ παρθεῶς
γίνοντο.

γίνοντο. δὲ φερεῖν δὲ εἰσιν αἱ αἰτίαι, δι' αἷς συνεχῶς πρὸς ἀληθείας παρεσβέδοντο. χρεῖα
 δὲ οὐδ' οὐ καὶ ὅτε ἡγάγη, ὥστε μῦρουθ' ὅν μεθ' ὅποια μίας ἐπίσχετον, οὐ μικρὸν
 ἐμπαροθεν μὴ μὲν πεποιήμεθα, πεμψέντων τῶν βασιλέως ῥωμαίων
 ἡς τὸ βασιλέα φερόντων. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν φερόντων πολλὴν ἀλάβετον τῶν τὰ
 ῥι ὀρηκῶς, ἀφ' ἡμῆς ἡγῆται αὐτὸν, καὶ ὥς ὄντως θεοφιλεῖ παρεστῆεν. ὅτε
 μῦρον, ὑπέκρινε τοὺς μάρτυρας, οἱ πολλοὶ τῶν φερόντων βασιλεῖς ἰχθυοῖσιν. ἐδε-
 κείσθην γὰρ μὴ τὸν βασιλέα πείσῃ χρεῖσθαι. καὶ γὰρ κεφαλὴν αὐτῶν χρο-
 νῶν οἱ μάρτυρες θεράπευσαν μὴ δεδιώμεναι, αὐτῶν οὐ μῦρουθ' ἀχῶς ἐτε-
 ρώσε. βουλομένων οὐδ' ἀπάτην οἱ μάρτυρες. καὶ ὅτι οἱ πέρας τὸ πῦρ σέβουσιν,
 ὅτι δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ τινὶ τὸ διωκῶς καὶ μῦρον πῦρ παρὰ κενὴν, ὑπὸ γὰρ
 ἀκρὺν ἀνέλες ἀνδραπονε καὶ ὅν εἰώθει καὶ ἐδήμιον δεῖν τὸν βασιλέα. ἡσέθη-
 γ' ὅτι τὸν τῶν χρεῖσθαι ἱερεῖα νομίζῃ θεοφιλεῖ. αὐτὰ ἀκούσας, ὁ ἰσδιγῆδης, ὅ-
 ὄνομα τῶν φερόντων βασιλεῖς, ἀδούμῳ μῦρον, ἀποπέμπεσθαι δὲ οὐδ' ὅμως τὸ
 μῦρον ἐβούλετο. μῦρουθ' ἀχῶς δὲ ἀληθῶς θεοφιλεῖς ἀνδραπονε, ἀχῶς παρεστῆ-
 δι' ὅν ἐβρίσκει τὸν τῶν φερόντων μάρτυρα γῆρ' ὅμοιον δόλον. ὅτι οὐδ' βασιλεῖς, μὴ
 οὐ, ἔφη, βασιλεῖς. ἀλλ' εἰσελθὼν ὅτε τῆς φωνῆς ἀκούσας, ὀρύξας τὸ δόλον ἀ-
 οὐ γὰρ τὸ πῦρ φέρεται, ἀλλὰ ἀνδραπονε καὶ ἀσκήνη ὅτε ποιεῖ. πείθεται
 μῦρον ὁ φερόντων βασιλεῖς, καὶ αὐτῆς εἰσῆλθε τὸν οἰκίσκον ὅπου ἔστι τὸ ἀσβε-
 ῖ. ὅτι δὲ αὐτῆς ἀκούει τὴν αὐτῆς φωνῆς, ὀρύττεσθαι τὸν ὅπον ἐκέλευσε. καὶ
 πέμπων τὴν νομιμασίαν θεοῦ φωνῶν, ἐξηγέσθαι. παροργισθεὶς οὐδ' ἡρό-
 βασιλεῖς, τὸ τῶν μάρτυρων γῆρ' ἀπεδέκτασε. τούτου γῆρ' ὅμοιον, εἶπεν ὁ
 μῦρουθ', εἴτα ἀν' βούλοιστο, καὶ εἰς ἐκκλησίας. ἐν τούτῳ τῶν πέρας οὐ χρε-
 ιστασιμὸς ἐπλάτυνετο. ὅτε μὲν οὐδ' μῦρουθ' ἀποχωρήσας τῶν φερόντων, αὐτῆς
 ὅτι τὴν κωνσταντίνου πόλιν τῶν γῆρ'. ὅτι εἰς μακρὸν δὲ πάλιν παρεσβέδας ἐνεκεν
 ἀντεπέμπετο. αὐτῆς τὸ οἱ μάρτυρες σκωλείας ἐπενοοῦντο, ὅπως ἀν' μηδ' αὐτῶς τὸν
 ἀνδραπονε παρὰ βασιλεῖς. ἐπεινόνεον τε δυοῖν αὐτῶν ἵνα καὶ ἀσκήνη, ὅτε
 ὁ βασιλεὺς εἰώθει παρὰ χρεῖσθαι. ἀφ' ὅλῃ τε ἐχρεώτο, ὥς ἀρα αὐτῇ οἱ φε-
 ροῖσιν αὐτῶν οἱ μάρτυρες εἰργάζετο. ὥς δὲ ὁ βασιλεὺς ἡδὴ παρὰ χρεῖσθαι ἀπο-
 χων τοὺς μάρτυρες, ἀποδαμότερον ἀνέζητει τοὺς ἀνδραπονε, αὐτῆς δὲ αὐτῶν ἀνυ-
 εἰσχετο οἱ τὸ κακῆς ὁδὸς ποιήσας. δὲ καὶ αὐτῆς πολλοὺς αὐτῶν ἐπιμνήσας. μα-
 ροῦθ' ὅτι ἀφ' ἡλείωνος ἡγῆται ἡμῆς. καὶ ἡγάπα μὲν ῥωμαίοις, καὶ τὴν παρὰ αὐτῶν
 φιλήσας ἡσέθη. μικρὸν δὲ ἐδέησε χρεῖσθαι αὐτῶν, πείραν δεδωκότος ἐτέρων
 τῶν μῦρουθ', ὅτι ἀλάττω ἐπίσχετον φερόντων. ἀμφω γὰρ τὸν ὀχλοῦντα δαί-
 μονα τὰ ὑφ' ἡ βασιλέως ἀπῆλθον, νητείας καὶ παρὰ χρεῖσθαι ὁρῶντες. ὅ-
 ὁ ἰσδιγῆδης μὲν ἔφθασε τελευτήσας, τῶν τελεῖως χρεῖσθαι. εἰς δὲ τὸν ὅν αὐτῶν
 βαρβαρίαν ἡκεν ἡ βασιλεία, ἐφ' οὗ αἱ μεταξὺ ῥωμαίων καὶ φερόντων ἀποστάθαι διε-
 λήθη, ὥς ὀλίγον ὕστερον λέξομεν.

Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ τὴν ἀντιόχου φλαβίου τελευτήσαντος, ὅς
 πορφυρίου τὴν ἐπίσχετον διεδέξατο. μὲν δὲ πορφυρίου, αὐτῆς ἀνέξασθαι τὸ ἐ-
 κείσε ἐκκλησίας παρὰ χρεῖσθαι. καὶ τὴν τὴν ῥωμαίων δαίμονα ἐπὶ δεκαοκτὼ ἔτη τὸ ἐ-
 πίσχετον κρατήσας, σιρκίου διεδέξατο. σιρκίου δεκαπέντε ἔτη κρατήσας.

Τὸς, ἀναστάσιος ἐπὶ ἑτὶ τεῖα, ἦς ἐκκλησίας ἐκράτησε. μὲν δὲ ἀναστάσιον ἰνοκέντιος, ὃς παρ' αὐτοῦ τοῖς ἐν ῥώμῃ ναυαγιστοῖς ἤσαν ἡρξάτο, πολλὰς τε αὐτῶν ἐκκλησίας ἀφείλετο.

Ἦ Τὸ δὲ πρὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, καὶ ῥώμῃ ὑποβαρβαίων συνέβη ἀγωνίαι. ἀνδρες γὰρ οὗτοι βαρβαροὶ, ὑποβαρβαῖος ὢν ῥωμαῖοις, καὶ ὁ βασιλεὺς θεοδοσίω εἰς τὸν δ' αὐτοῦ τοῦ τυράννου πόλεμον συμμαχήσας, καὶ διαβόητο ῥωμαῖον καὶ ἀξία ὑμνήσας, οὐκ ἔμελλε τιτὸν δ' αὐτοῦ. ἀλλὰ βασιλεύοντι μὲν οὐ παρείλετο. ἀναχωρήσας δὲ τῆς κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τὰ ἐσπέρεια μέρη διέβηκε. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ ἰλλυριῶν, δ' αὖτε πάλιν ἀνέστρεψε. διαβαίνοντι δὲ αὐτῷ θεσσαλοὶ ἀντίστησαν, καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ πηνειοῦ ποταμοῦ, ὅθεν δι' ὄρεσι πίνδου, ἐπὶ νικόπολιν τὴν περὶ τοῦ διαβόου ἐστὶ. καὶ συμβαλόντες, καὶ τειχίσας ἀνέβησαν οἱ θεσσαλοὶ. μὲν δὲ αὐτὰ πάλιν τὸν παρ' αὐτοῦ ἀφαιρῶντες οἱ ῥωμαῖοι, τέλος ἐπὶ τὴν ῥώμην κατέλαβον. καὶ πορθησάντες αὐτὴν, τὰ μὲν πολλὰ τῶν θαυμασίων ἐκείνων θεαμὲν κατέκλυσαν. τὰ δὲ χρηματὰ δι' αὐτῆς παρ' αὐτοῦ ἔλαβον. καὶ πολλοὶ τὴν συγκλήτου βουλῆς διαφόροις διακρίσας ὑποβαλόντες, ἀπάχεον. καὶ παρ' αὐτῶν τῶν βασιλέων, ἀναδείκνυσιν βασιλέα, ὁνόματι ἀπ' αὐτοῦ, ὃν μὲν μὲν ἡμέραν, ὡς βασιλεὺς δορυφοροῦμενος, παρ' αὐτοῦ ἐκέρχεται. τὴν δὲ δ' αὖτε ἐν δούλῳ τὰς φάσεις παρ' αὐτοῦ αἰσθάνεται. ἐπὶ αὐτὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ἀνδρὸς, εἰς φυλὴν ἐστράπη, φήμης αὐτὸν ἐν φόβῳ καὶ ἐστράτης, ὡς εἴη ὁ βασιλεὺς θεοδοσίος διώκων ἀποστρέφας, τὴν αὐτὴν πολεμήσουσαν. τὰ μὲν οὖν τὴν φήμης οὐκ ἔμελλε πεπλάσμενα ἀνηθῆς γὰρ ἡ διώκων ἐπορεύετο. καὶ κείνος τὴν φήμην οὐχ' ὑπομείνας, ἀλλ' ὡς ἐφύω, ἀποδράς ἄρχετο. λέγει δὲ ὡς ἀπὸντι αὐτῷ ἐπὶ τὴν ῥώμην, διαβόητος ὡς ἀπὸν μοναχὸς τὸν εἶον, παρ' αὐτῶν μὴ χαίρειν ἐν τηλικούτοις καιροῖς, μὴ δὲ χαίρειν φωνοῖς, καὶ αἶμασιν. ὁ δὲ οὐκ ἐγὼ, ἔφη, ἐδεχοντὴς τὰ ἐκ τῆς πορβόρου. ἀλλὰ οὐ καὶ ἐκείνην ὁχλὸς μοι βασανίζων, καὶ λέγων, ἀπὸ τῆς ῥωμαίων πόρῃσιν πόλιν. τὸ αὖ μὲν καὶ καὶ τοῦτου.

ιας Μετὰ δὲ ἰνοκέντιον, ζώσιμος ἦς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας ἐπὶ δύο ἔτη ἐκράτησε. καὶ μὲν τοῦτον δὲ, βονιφάτιος ἔτη τεῖα τὴν ἐκκλησίαν παρ' αὐτοῦ, ὃν κελεστίνος διεδέξατο. καὶ ὁ κελεστίνος τὰς ἐν ῥώμῃ ναυαγιστῶν ἐκκλησίας ἀφείλετο, καὶ τὴν ἐπίσκοπον αὐτὸν ἐκστρέψαν, κατ' οἰκίας ἐν τῷ διαβόῳ συνάγειν ἠγάγεον. ἀπὸ γὰρ τοῦτου, ναυαγιστοὶ μετὰ τὴν ῥώμην ἠγάγεον, ἐκκλησίας πλείους ἔχοντες, καὶ λαὸν πολλὸν στήναι θροῖζοντες. ἀλλ' ὁ φθόνος καὶ τοῦτων ἠγάγεον, τὴν ῥωμαίων ἐπίσκοπος ὁμοίως τῇ ἀλεξάνδρειαν πέρεσιν ἰερωσύνης, ἐπὶ διωκείῃ ἤδη πάλιν παρ' αὐτοῦ. καὶ διαβόητο, ὅτι τοῖς ὁμοφρονοῦσιν τὰς οἱ ἐπίσκοποι ἐπὶ ἀδείας ἠγάγεον στυγερῶς. ἀλλὰ πάλιν λαβόντες αὐτὴν, μόνον διαβόητο ὁμοφροσύνην ἐπαγοῦσιν αὐτοῖς. οὐ μὲν οἱ ἐν κωνσταντινουπόλει τοῦτο πεπώνθασιν. ἀλλὰ μὲν ὁ φέρων αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ πόλεως συνάγειν εἶχε, ὡς δὲ παρ' αὐτοῦ ἤδη αὐτὰ ἠγάγεον.

ιβς Σισινίου τὴν τελευτήσαντος, χρόνον καὶ διεκράτησε εἰς τὴν ἐπίσκοπον, ὃς ὡς μὲν ἠγάγεον τὴν ἡμετέραν ναυαγιστῶν ἐπίσκοπον παρ' αὐτοῦ. ἐκ νεῆας τὴν ἡλικίας καὶ τὰ βασιλεῖα ἐκείνου ἀνδρὸς, ὅτε ἐπὶ τοῦ μεγάλου θεοδοσίου βασιλέως.

βασιλέως, ὁ παλὺς τῆς ἰταλίας γυρόμυθος, μέγα ταῦτα καὶ βικαίριος τῶν βρεττανικῶν νήσων κατὰ κράτος, ἔταυμάσθη ὅτι τὸ δεικνύσει. παρὰ δὲ τῇ ἡλικίᾳ, καὶ κατὰ κράτος τὴν κωνσταντίνου πόλιν, ἀπεύδων δὲ ἐπὶ τῶν γυρόμυθων πόλεως, εἰς τὴν ὅπτισκα πῶν ἀκὼν εἰχλύθη. σισινίη γὰρ ἐν χειρὶ τελευτήσῃ μνηστὴρ αὐτῆς ὡς ὅτι ἰηδεύει παρὰ τὴν ὅπτισκα πῶν ποιησάμενος, ὁ ναυαλιανὴν λαὸς ὡς νόμον τὸ ἐκείνου φωνῶν λαβὼν, καὶ ἀκόντα βιάως ἔλκειν ἐπεχείρει. τοῦ δὲ χρυσάρητος φυχόντες, σαββάτιον χαρὸν νομίσας ὀρηκέναι ὀχέον, ἐν ᾧ τὸ ἐκκλησιῶν ἐκρεατὴς γένηται, κατὰ σκόλᾳ χεῖρας ὅπτισκα αὐτῶν ἵνα ἀσήμεως, τὸν ὅρκον ὃν ὁ μωμόκει παρὰ δὲ ἑνὶ γέμυθος. ἐν δὲ τοῖς χερσὶν ἔχουσιν αὐτῶν ἡ καὶ ἐρμολύτης, ὅς ὅτι ἐλασφήμοις συγγραμμάσιν ἔσθ' αὐτῶν μὲν κατὰ κράτος ἐκ κεκήρυκτο. οὐ μὲν αὐτῶν ὁ σκοπὸς τέλος ἐδέξατο. μισήσας γὰρ αὐτῶν ὁ λαὸς τὸ δεικνύειν, ὅτι πᾶντα σκοπὸν τῶ παρὰ δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὅπτισκα πῶν ἐπὶ σφῆτιν, παρὰ τοῖς ἐγγύς ἀνδράσιν τὸ χρυσάρητον, ὃν καὶ ὀρέοντες παρὰ βιθυνίᾳ κρυπτόμενος, παρὰ τὴν ὅπτισκα πῶν ἡκίστατες, παρὰ δὲ ἄλλοις. οὗτος ὁ ἀνὴρ φρόνιμος ἐν ταῦτα καὶ φέρων, εἰ καὶ ἡ δόξα ὑπῆρχε, καὶ σφόδρα τὰς ναυαλιανῶν ἐκκλησίας ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει σὺν ἐκρόῃ ἵππῳ τε καὶ ἡγεσσε, καὶ παρὰ τοῖς πτωχοῖς οἰκοῦν χρυσίον διένειμε. ἀπὸ τε τῶν ἐκκλησιῶν ὅσθ' ἐδέξατο, πλὴν καὶ κυριακῇ δύο ἄλλοις τῶν ἀποστόλων ἡγάμωσαν. οὕτω δὲ ἡ παρὰ τὴν ἑαυτῶν ἐκκλησίαν ἀποδοχὴς, ὡς καὶ ἀβλαβίον τὸ ἑαυτῶν γυμνάσιον ῥήτορα, τοῦ σοφιστοῦ τρωίλου συλλαβὴν, καὶ παρὰ τὴν τῶ παρὰ δὲ τέρεν ἑαυτῶν παρὰ χεῖρας αὐτῶν, οὐ γὰρ φουρὰ παρὰ σμιλῆν καὶ (ἡ γὰρ φέρει). ἀλλ' ἀβλαβίος μὲν ὕστερον τὸ ἐν νικήσῃ τῶ ναυαλιανῶν ἐκκλησίας ὅπτισκα κατέστη, ἐν ταῦτα καὶ σοφιστῶν ἐν ταῦτα.

Υπὸ τῶν αὐτῶν τοῦτον χρόνον, καὶ τὸ ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἀγεῖσθαι ἀνδράσιν ἔχοντα ἡγεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ὅπτισκα πῶν κυρίως σπυρίων, δι' αὐτῶν τοῦτον. ὁ ἀγεῖσθαι ἀνδρῶν δῆμος πλεονεῖν τῶν ἄλλων δῆμων χεῖρα τὴν σάσσειν. εἰ δὲ πόλις καὶ παρὰ δὲ αὐτῶν ὅπτισκα πῶν, εἰς ἀφόρητα κατὰ κράτος κακὰ. διὰ γὰρ αἵματος, οὐ παύει τὸ ὄρμη. ἐν τυχὲ δὲ ὅτε τὸ πλῆθος παρὰ δὲ αὐτῶν, οὐ δι' ἀναγκάσιν ἵνα παρὰ δὲ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲ τὸ ὅπτισκα πῶν ἀπάσας τὴν πόλιν κακόν, φημὶ δὲ τὸ ἀποδοχὴν παρὰ τοῖς ὀρχιστάς. ὅπτις γὰρ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου ὀρχοῦ μύθος, πλείονας ὀχλοῖς σπυρίων, ὡς ἰουδαίοις ἄρρωστοῖς ἐν αὐτῇ, μὴ τῇ ἀκροάσῃ τῶ νόμου, ἀλλὰ τοῖς θεατικαῖς χεῖρας, ὅπτις μαρτὸς τοῖς τῶ δῆμου μέρεσιν ἡ ἡμέρα κατέστη. ἐκ τούτου ἔσπον ἵνα ἔσπον τοῦ ὅπτισκα πῶν τῆς ἀγεῖσθαι ἀνδράσιν ἐν τῷ κατὰ κράτος, ὅσθ' ἦτον ἑμειναι οἱ ἰουδαῖοι, τοῖς τῶ ἐτέρῳ μέρεσι ἀντιπαθούτες, καὶ αἰὲ μὲν πολέμοι παρὰ τῶ τοῖς χριστιανοῖς κατεστῶτες, ἐπὶ τῶ πλεονεῖν δι' αὐτοῖς ὀρχιστάς ἐκπεπολέμουντο καὶ ἑαυτῶν. καὶ δὲ ὅτε ὀρέσων τῶ τὸ ἀγεῖσθαι ἀνδράσιν ἐπὶ τῶ πολιτείαν ἐν τῶ θεάτρῳ ποιούσας, ἔσπον δὲ ὀνομάσθαι εἰσθῆσιν, τῶ δημοτικῇ δὲ αὐτοπάσας, παρὰ τῶ σπυρίων καὶ τοῦ ὅπτισκα πῶν κυρίως οἱ ἀποδοχὰς τὰς γινόμενας παρὰ τῶ ἐπὶ τῶ ἀφ' αὐτοπάσας γινόμενας βολοῦμαι. ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς τῆς ἀνὴρ ὀνομαζομένης, ὅς γὰρ μὲν μὲν τῶ περὶ διδασκαλίας ἡ. ἀφ' αὐτῶν δὲ ἀκροατῆς τῶ ὅπτισκα πῶν κυρίως κατεστῶτες, καὶ παρὰ τῶ κρότοις ἐν τῶ διδασκαλίᾳ αὐτῶν ἐγείρειν ἡ ἀποδοχὰς τῶ. τοῦτον ὅτι τῶ ἰερακα τὸ πλῆθος τῶ ἰουδαίων ἐν τῶ θεάτρῳ θεασάμε-

χοι τοῖς λεητομένοις οἱ μοναχοί, εἰς τὴν εἰς αὐτῶν ἀμυσίνος ὄνομα, λίθω βόμβη τὸν
ὀρέστην καὶ τὴν κεφαλὴν. καὶ πληροῦται μὲν αἷματι ὅλος ἐκ τοῦ τραύματος. ὑπο-
χωροῦσι δὲ οἱ τραυώμενοι πάλιν ὀλίγον, ὅμως ἀλλὰ χροὶ ἐν ᾧ πλήθει διαδιδύα-
ντες, τὸν ἐκ τῆς βολῆς τῇν λίθων θάνατον φυλαττόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ σιωπῶντες
οἱ τῇν ἀνεξάνδρεων δῆμοι ἀμύνονται τοῖς μοναχοῖς ὑπὸ τῆ ἐπὶ τῷ πορφυ-
ροῦ μύθῳ, καὶ τοῖς μὲν δῆμοις πόλιν εἰς φυλὴν ἐπεσφύοντο. τὸν ἀμυσίνον δὲ συλλα-
βόντες, ᾤοντο τὴν ἐπὶ τῷ ἀγρίῳ, ὅς ἐστι νόμος εἰς ἐπὶ τὴν αὐτὴν, ὑπο-
λαβόντων ὅτι τοσούτον ἐβαστάσειεν, ὥς ἀποκλίνειν. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ καὶ τὰ γινόμε-
να γνώριμα τοῖς κρατοῦσι κατέστησεν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ κύριος τῶν ἐναντίων ἐ-
γνώριζε βασιλεῖς. τοῦ δὲ ἀμυσίνου τὸ σῶμα ἀνδραβὼν, καὶ ἐν μιᾷ τῇν ἐκκλη-
σιᾷ ἀποτέμενος ὄνομα ἕτερον αὐτῷ ὀπίσκει, θαυμάσιον ἐπεκάλυψε. καὶ μὲν τὸ
χρηματίζον ἐκέλευε ἐγκωμιάζων αὐτὸ ἐπὶ ἐκκλησίας τὸ φρονημα, ὡς ἀγῶνα
ὑπὸ ὁσέβης ἀνδρομέδου. ἀλλ' οἱ τοφρονοῦντες, καὶ τῷ χριστιανῶν ὄντες, οὐκ
ἀπεδέχοντο πάλιν τὸν ἐκ τοῦ κυρίου κελύχου σπουδῶν. ἡπίσαντο γὰρ πορφυρετικὰς δίκην
δεδοκέναι τὴν ἀμυσίνον. οὐ μὲν ἀνὰ γὰρ ἑρνήσεως χριστοῦ, ἐναποθανόν τῇ βα-
στούχοις. δὲ καὶ κύριος κατεβραχύνθη ἡσυχάζειν καὶ τὴν γινόμενον εἰργάζεσθαι.
ἀλλ' ἔτι ἕως τοῦτου ἔστι τὸ δεινόν, τὸ μεταξὺ κυρίως καὶ ὀρέσου φιλονεικίας. ἀπὸ τῆς
γὰρ αὐτῆς ἑτέρον καὶ ὀπίσκει μὲν τοῖς φησάσαι τῷ πλῆθει.

Ην τις γυνή ἐν τῇ ἀρετῇ ἀνδρείᾳ, τοῦτομα ὑπάλλα. αὐτὴ γένος μὲν τῷ φιλο-
 σόφου θυγάτηρ ἦν· ὅτι τοῦτον ὃ παρ' ὕβη παιδείας, ὡς ὑποφασκόμεθα τοῖς κατ'
 αὐτὴν φιλοσόφοις· τὴν δὲ πλατωνικὴν ἀπὸ πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους διδρα-
 βὴν ἀφ' ἑξῆς εἶδαι, καὶ πάντα τὰ φιλοσοφία μαθήματα τοῖς βιβλιομάχοις ἐκεί-
 ναις. διὸ καὶ οἱ πολλοὶ λέγουσιν φιλοσοφίαν βουλόμενοι, κατέπεσον καὶ αὐτὴν, ἀφ'
 τῆν παρ' ὁσόν αὐτὴ ἐκ τῆς παιδείας σεμνὴν καὶ ῥησιν, ὅτι τοῖς ἀρετοῖσι το
 φρονίως ἢ παρ' ὁσόν εἰργάζετο. καὶ οὐκ ἔστι τις ἀρετὴ ἐν μέσῳ ἀνδράν, καὶ ἴσως
 αὐτὴν· παύεται γὰρ, δι' ὑποβόλῃς τοῦ φρονήτου, πλεοναὺς ἢ ἡδονῶν, καὶ κα-
 τεπλήθηντο. καὶ δὴ τούτης, ὅτε ὁ φρόνος ὡπλίστατο. ἐπεὶ γὰρ συνετύγχετον
 συγρότερον ὅτι ὁρῶν, ἀφ' ὁσόν τοῦτ' ἐκείνησε κατ' αὐτῆς τοῦτ' ὅτι ἐκ κλησίας
 λαῶν, ὡς ἄρα εἴη αὐτὴ μὴ συγχωροῦσα τὸν ὁρῶν εἰς φιλίαν ταῖς ὁπποτέρω συμ-
 βῶναι. καὶ δὴ συμφωνήσαντες ἄνδρες ὁ φρόνημα ἐνδεσμοί, ὡς ἡγεῖτο πέρας τις
 ἀναγνώσεως, ὅτι πλεοναὺς αὐτὴν ἀνδρῶν ἐπαρμόσων ὅτι οἰκίαν ποτὲν, καὶ ἐκ τοῦ
 ἀφρονὲς ἐκβόλῃν, ὅτι ὅτι ἐκ κλησίας ἢ ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἄλλοις συνεύχοισιν. ἀπο-
 δύσαντες τε τὴν ἐσθλότητα, ὁρῶν ἀνδρείαν. καὶ μὴν δὲν ἀφ' ἀσπασίμους, ὅτι τ'
 καλοῦμενοι κινάρανα τὰ μὴν σὺν ἀρετίς, πλεοναὺς καὶ τὴν ἀρετὴν. τοῦτο δ' μικρὸν
 μᾶλλον κυρίως, καὶ τῇ ἀρετῇ ἀνδρείαν ἐκ κλησίας εἰργάζετο. ἀλλ' ὅτερον γὰρ πλεονα-
 λῶς τ' φρονήτων καὶ ἡγεῖτο, φρόνοι καὶ μάχα, καὶ τὰ τοῖς τοῖς πλεοναὺς. αὐτὰ
 πλεοναὺς ὅτι τὸ τὸ ἀρετὴν ἔπειτα τὸ κυρίως ὅτι πλεοναὺς, ἐν ὑπαίτια ὁρῶν ὁ δὲ κα-
 τον, καὶ θεοδοσίον ὁ δὲ κατον, ἐν μὲν μὲν ἀρετῇ, νηστῶν οὐδ' ὡν.

Ολίγον ὃ μὲν τὸνδε τ' χρόνον, ἰσθ᾽ αἰὶνὸν πάλιν ἄρπα καὶ χειρὶ δυνῶν παρ᾽ ἑξου-
 τες, δίκην δὲ δῶκεσιν, ἐν ἡμεσᾶρ, οὕτω καλουμένην ὕπνῳ, ὅς κεῖται μεταξύ χα-
 κίδος, καὶ ἀντιοχῆος τ' ἐν σελᾷ. ἰουδαῖοι σωήτης ἑαυτοῖς πάλην ἐπέτελλον ἡ-

νά. καὶ πολλὰ ἐν τῷ παύλῳ ἀλογα ποιουῖτες, ὑπο μέθῳ ἐξαχθόντες χριστιανοὶ τε καὶ αὐτὸν τὸν χριστόν, ἐν τοῖς παρηγίοις διέσυσεν. γινώσκοντες τε τὴν σαυρὸν, καὶ τοὺς ἐπηληγόμενους ὅτι ἐξασπρωμένοι, καὶ τοιοῦτόν τι ἐπενόησαν, παιδίον χριστιανῶν συλλαβόμενοι, σαυρῶν παροδῆσαντες, ἀπεκρέμαζον καὶ παρῶν μὴ καὶ γινώσκοντες καὶ χλευάζοντες διετέλουν. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκσανίτες, τὸ παιδίον ἠκίσαντο, ὥστε καὶ ἀνέχον. ὅτι τοῦτω χαλεπῇ μὲν συμπληγῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ χριστιανῶν ἐγένετο. γνώριμον δὲ ἔστο τοῖς κρατοῦσι καὶ ἡγεταῖς, ἐπεσάλη τοῖς χριστιανῶν ἐκείνοις, ἀναζητήσαντες τοὺς αἰτίους, καὶ τιμωρήσαντες. καὶ ὅπως οἱ ἐκ τοῦ ἰουδαίου δίκην ἔδοξε, ὧν παύλῳ ἐκακούργησε.

καὶ τὸν χρόνον τόνδε, καὶ ὁ τῶν ναυαγίων ἐπίσκοπος χριστιανός, ὅτι ἐπὶ αὐτῇ τῇ ὑφ' αὐτὸν ἐκκλησιαστικῇ παροδῇ, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπαίφῃ μοναχία, καὶ πλείονα, ἐκ τῆς καὶ εἰσάγει ἀνθρώπου μίσητος. διεδέξατο δὲ τὸν ἐπίσκοπον παῦλος, ὅς παρῶν μὴ λόγων ῥωμαιοῦ διδάσκαλος ἦν. μετ' δὲ ταῦτα, πολλὰ χαίρων τῇ ῥωμαιοῦ φρονήσει, ὅτι τὸν ἀσκητικὸν ἔβλεπε βίον. καὶ συνησάμενος ἀνδρῶν ἀποσταλῶν μοναχίαν, οὐκ ἀμεινότερον τὸ ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλεσε. τοιοῦτον γὰρ αὐτὸν ἐγὼ κατέλαβον ὄντα, οἷος ὁ ἀνδρείος φησὶ δεῖν εἶναι τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατελλέουσιν μοναχοῖς. πάντα γὰρ ἐκείνου μιμούμενος διετέλεσε, πλὴν σιωπῆς καὶ νηστείας, τὴν ὁλίγα φερίεσθαι, καὶ ἀποχρῆναι ἐν ἐμφύλῳ. καὶ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἕλαιου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὲν καὶ παρὶς τοῖς πατρίσι ἀποσταλῶν, εἰ καὶ τις ἀνὴρ ἐγίνετο, τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀσκήτως ἐπεσκέπτετο. ὑπο πολλῶν δὲ, καὶ τοῖς ἑσπερίοις περὶ ἐκείνου, οἱ καὶ ἐτόιμος ὑπήκουον, ἀλλὰ τὴν παροδῇ μὴ ἀλάβαντα ἀνδρῶν. καὶ ἡ με δεῖ μνησκύνειν καὶ κατ' αὐτὸν. ἐρχομαι γὰρ λέξων παρῶν ἐν τῇ χερσὶν αὐτοῦ γινόμενον, ἀξίον τοῦ ἐν γραφῇς παρὰ τοῦ κυρίου μνησθῆναι τοῦ ἰουδαίου τῆς ἀπατεῶν χριστιανιστῆς ὑποκρινόμενος, πολλάκις ἐβασίλευσε. καὶ ἀλλὰ ταῦτα τῆς τέχνης, χρηματίζων σιωπῇ ἐγένετο. ὡς δὲ πολλὰς αἰρέσεις τῇ τέχνῃ ἠπάτησε, καὶ γὰρ ἑσπερίων, καὶ μακεδονιανῶν ἐδέξατο βάπτισμα, μηκέτι ἔχων οὐκ ἀπαλήσθεν, τέλος ἡ καὶ παρῶν τὸν ναυαγίων ἐπίσκοπον παῦλον, καὶ τὸ βάπτισμα τοῦ ἐπιθυμεῖν εἰπὼν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς χερσὶς περὶ ἐκείνου τοῦτου τυχεῖν. ὁ δὲ ἀποδέχεται μὲν αὐτὸν καὶ παροδῇ. οὐ παρῶν δὲ ἔφη δώσαν τὸ βάπτισμα, εἰ μὴ καὶ ἡγενησθῇ τὸ παρῶν τῆς πίστεως λόγον, μετ' τῆς νηστείας χορτάσαι ἡμέρας πολλὰς. ὁ οὖν ἰουδαῖος παρῶν γινώσκων νηστεύειν ἀναγκασόμενος, ἀποσταλῶν ἐν ἐκείνῳ βαπτισθῆναι παρῶν καλῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ παῦλος ἐπιτελείμενος λυπεῖν οὐκ ἐβούλετο τῇ παροδῇ, ἀλλὰ τῆς πίστεως τὸ βάπτισμα. ἐσθῆτα τὴν αὐτὴν λαμπρότητα ὡν σάμενος, καὶ πλὴν κοχυμῆθρα τοῦ βαπτισμοῦ πληρωθῆναι κελεύσας, ἡ γὰρ ἐπ' αὐτὸν τὸν ἰουδαῖον, ὡς βαπτίσαν αὐτόν. θεοῦ δὲ ἡ ἀόρατος δυνάμις, ἀφανὲς τὸ ὕδωρ κατέστησεν. ἐπεὶ δὲ ὁ, τὸ ἐπίσκοπος καὶ οἱ παρῶντες ὁσὲν ὑπολογισάμενοι οὐκ ἐγένετο, ὑπέλαβον ἐκρῶσαι τὸ ὕδωρ ἀλλὰ τοῦ ὑποκειμένου πόρου, ὅθεν καὶ εἰσῆσαν αὐτὸν ἐκπέμπειν, πάλιν ἐπληρώσω πλὴν κοχυμῆθρα ἀκριβῶς, πάλιν ἔχοντες τὴν ἐκείνου αὐτῆς ἀσφαλιθῆναι. αὐτῆς τὴν παροδῇ μὲν αὐτῇ τῇ ἰουδαίᾳ, αὐτῆς ἀφανὲς τὸ ὕδωρ ἐγένετο. καὶ τὸ δὲ ὁ παῦλος, ἡ κακουργεῖς, ἔφη, ὡς ἀνέθετε, ἡ ἀγνοῶν ἡ δὲ τῇ βαπτισματὶς ἐτυχες. σινοδρομῆς οὖν ὅτι τὰ τεραστία γινόμενης, ἐπὶ

ἐφίλω, ὅτι τὴν μεσοποταμίαν ἐκ τῆς ὁρμυνείας χώρας, ὁ πόλεμος μετήνεκτο, οἱ ῥωμαῖοι τοὺς ἐν τῇ νισιβιδνὴν πόλιν κατακλιθεῖντας πέρσας ἐπολιόρκουν. πύργους τε ξυλίνους συμπήξαντες, ἐκ μηχανῆς ἑνὸς βαδίζοντας, παροήγον τοὺς τείχεσι, καὶ πολλοὺς τετραμαχοῦντας, τῷ ἀμύνοντι ἀπευδόντων ἀνέβησαν. βαρβαρῆς δὲ ὁ παρσῶν βασιλεὺς πυθόρμους καὶ τὴν ἑσπέραν αὐτῶν ἀζαζινῶν χώραν πεπορ-
 θῆναι, καὶ πολιορκεῖσθαι, τοὺς συκλιθεῖντας ἐν τῇ νισοκηνῶν πόλιν, πᾶσιν μὲν δυ-
 νάμει δι' ἐαυτοῦ, ἀποδύαντες ἑσπεκδάζετο. καὶ ἀπλάγεις δὲ τῶν ῥωμαίων διώα-
 μιν, Ἰσραηλῆας ἐκέλευσε πρὸς βοήθειαν, ὧν ἦρχεν ἀλαμουδάρος, ἀνὴρ γυναι-
 κος, καὶ πολεμικὸς, ὅστις πολλὰς μυριάδας τῶν Ἰσραηλῶν ἐπαγρόμους, θάρρῃ ἐ-
 λεγε ὡς παρσῶν βασιλεὺς. ὅτε εἰς μακρὴν δὲ αὐτὰ, ῥωμαῖοι τε πρὸς ἐκείνους ἐ-
 πηγήελλον, καὶ τὴν ἐν σελείᾳ πρὸς αὐτοὺς ἀντιόχῃαν. οὐ μὲν τέλει αὐτὰ τὰ τῶν ἐ-
 παγρότων διεδέξατο. θεὸς γὰρ τοὺς Ἰσραηλῆας ἀλῆθιν φόβον ἐπέθηκε, ἐνομήσαν-
 τες ὅτι ἐν αὐτοῖς ῥωμαίων διώαμιν, ἐν θορύβῳ γρόμους, ὅτε ἐχόντες ὅπη φύ-
 γωσιν, εἰς τὸν ποταμὸν διφρατίνην ἐνοπλοὶ ἐρίπτον ἐαυτοὺς, εἰς ὃν αὐτὰς δέκα
 μυριάδας ἀνδρῶν πνιγρόμενοι, διεφθάρησαν. τοῦτο μὲν οὖν, τοιοῦτο. οἱ δὲ τὴν νισι-
 βιν πολιορκουῦντες ῥωμαῖοι πυθόρμους ὡς ὁ βασιλεὺς παρσῶν πληθὺς ἡγεμόνων
 ἐπαγρότων, αὐτὸς δὲ γρόμους, πᾶσας τὰς τῆς πολιορκίας μηχανὰς ἐμπαρήσαντες,
 εἰς τοὺς οἰκείους ἐπεχώρησαν τοῖς ποταμοῖς. ὅσα μὲν οὖν συμβολαὶ μείλα τῶν γεγόναι,
 καὶ ὅπως ὁ παρσῶν βασιλεὺς ἑτέρους τῶν ῥωμαίων στρατηγούς, τὸν γυναιόπαρον ὡς παρσῶν
 μονομαχίας ἀπέκτεινεν, ἢ ὅπως ὁ παρσῶν βασιλεὺς τοὺς ἐπὶ τῶν γυναιότων στρατηγούς τῶν
 παρσῶν ἐπεδρεύσας ἀνέβη, ἢ τίνα ἔσπονδιον ἀνέβη ὁ παρσῶν βασιλεὺς, τοὺς
 ἑσπονδοφθέντας τῶν Ἰσραηλῶν κατηγωνίσασθαι, πρὸς αὐτοὺς μοι δοκῶ, ἵνα μὴ πο-
 λὺ τῶν παρσῶν βασιλέως πρὸς ἐκείνους δοκῶ.

105 Τὰ μὲν οὖν γρόμους, καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς παρσῶν ἐγνώριζετο, ὅπως δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν ῥωμαίων γυναιόμους καὶ ὅπως ἐμπαρήσαντες, διηγήσομαι. ἡνυπόχετο ἀνδρὸς γυ-
 ναίου ψυχὴν καὶ σῶμα, ὄνομα δὲ αὐτῶν παλλαδίους. ὅτε τοιοῦτον ἱππέων ἡγε-
 νει, ὡς ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τετραμέσιν τοὺς ῥωμαῖους τοὺς ἐπὶ τῶν ῥωμαίων
 τῶν καὶ παρσῶν, καὶ αὐτοὺς ἐν τῶν αὐτῶν, ὅτι τὴν κωνσταντίνου πόλιν πρὸς
 γίνεσθαι. διέβαινε δὲ ὅτε ὁ ἀνὴρ ταχυτάτα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ τῶν οἰκουμένων μέρη,
 ἐνθα αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέκτεινεν. καὶ ποτε τῶν ἡγεμόνων τις, αὐτὸν τοιοῦτον
 λόγον ἐφθέγγετο. ὅτε ὁ ἀνὴρ μεγίστην οὐσίαν τῶν ῥωμαίων ἔχων, μικρὸν ἔδωκε
 τῇ ταχυτάτῃ. καὶ ἐπλήθη δὲ καὶ ὁ παρσῶν βασιλεὺς, τῶν αὐτῶν αὐτὸν ἀνδρὸς πύ-
 θανόμους. ἀλλὰ αὐτὸν μὲν δὴ παλλαδίου, τοιοῦτον εἰρήστω.

106 Οὗ δὲ βασιλέως τῶν ῥωμαίων ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλιν ἀφαιρῶν, τοὺς τε
 τῶν ῥωμαίων πρὸς αὐτοὺς νίκην, οὕτως ὡς ἀγαθός, ὡς καὶ ἀτυχὴς παρσῶν
 τῶν ῥωμαίων αὐτῶν, ὅμως εἰρήνῃ ἀσπασάσθαι. πέμπει οὖν ἡλίωνα ἀνδρα, ὃν
 πόρῳ δὲ ἡμῶν ἡ γῆ, εἰρήνῃ ἀσπασάσθαι πρὸς πέρσας ἐν τετραμέσιν. γρόμους
 δὲ ἡλίων ἐν μεσοποταμίᾳ, ἐνθα τὴν αὐτῶν οἱ ῥωμαῖοι πρὸς οἰκίαν φυλα-
 κὴν ἐποίουν, πέμπει παρσῶν τὴν αὐτῶν εἰρήνης μαξιμῖνον, ἀνδρα ἡγεμόνον,
 ὅς τῶν στρατηγῶν ὁ παρσῶν βασιλεὺς συκλιθεῖντος. ὅτε πρὸς τῶν παρσῶν βασι-
 λέα γρόμους, αὐτὸν εἰρήνης πεπέμφθαι ἔλεγον, οὐ πρὸς τῶν βασιλέως ῥωμαίων,
 ἀλλὰ

[illegible]

Τότε δὴ ὁ ἀγκύριον τὸν Ἰησοῦ ἀμύδις ἐπέσχεπον, παρ᾽ οὗτοι ἀγαθὴν ἐπέφρασαν καὶ
 ῥον πεποίηκε τοῖς πᾶσιν. ὥς γὰρ οἱ ῥωμάτων ἐραδιώται τοῖς αἰχμαλώτοις παρ᾽ ὧν,
 ὡς πάλιν ἀζαζιμὸς πορθησάμενος ἔλαβον, ἀποδοῦναι τὰ παρ᾽ ὧν βασιλεὺς κατ' οὐ-
 δένα ἔσπον ἐβούλοντο. ἡμῶν τε οἱ αἰχμαλῶται ἐφθέρωντο, καὶ τοῖς ἐπακισχυ-
 ρίοις ὅντες τὸν ἀριθμὸν. καὶ ταῦτα οὐ μικρῶς ἔχουσι τὸν βασιλεῖα τῶν παρ᾽ ὧν. τότε
 ὁ ἀγκύριος οὐκ ἔρξεν ταῦτα γινώμενα. συνηγάσας ὁ τοῖς ὑφ' αὐτὰ κλητικοῖς ἀν-
 δρας, ἔφη. ὁ θεὸς ἡμῶν οὔτε δίσκων, οὔτε ποτηρίων χρῆσθαι οὔτε γὰρ ἐσθίειν, οὔτε πί-
 νειν, ἐπεὶ μὴ παροσδεῖς ὅσιν. ἐπεὶ τοίνυν πολλὰ κειμήλια χρυσᾶ τε, καὶ ἀργυρεῖ
 καὶ ἐκκλησία ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν παροσκήνων αὐτῇ κέκτηται, παροσκήσει
 ἐκ τούτων ῥύσασθαι τῶν ἐραδιωτῶν τοῖς αἰχμαλώτοις, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν αὐτοῖς.
 ταῦτα καὶ ὅσα πλείονα τούτοις παρὰ πλείονα διεξήλθον, χαίρειν καὶ τὰ κειμήλια.
 ἡμῶν τε δὲ τοῖς ἐραδιώταις καὶ τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐκδοτῶν, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
 αὐτοῖς, εἶπα δοῦναι ἐφόδια, ὥς οἰκείῳ ἀπέπεμψε βασιλεὺς. αὐτῇ ἡ τοῦ ἡμαρτοδ
 ἀγκύριος παρ᾽ οὗτοι πλέον ὧν παρ᾽ ὧν βασιλεῖα κατέπληθην, ὅτι ἀμφοτέρω ῥω-
 μάοι μεριμνήθησιν, πολέμῳ τε καὶ ἀνεργεσίᾳ νικῶν. φασὶν δὲ ὡς καὶ ἐπὶ θυμῷ
 σὺν ὁ παρ᾽ ὧν βασιλεὺς εἰς ὅσον ἔχουσιν αὐτὰ τὸν ἀγκύριον, ἐφ' ᾧ τε καὶ Ἰησοῦς ἀπο-

[illegible]

νέτο ἐπ' ἀλαβείᾳ πλέον ἐκπαρέποντας. λέγει δὲ οὗ τῷ χερσὶν ὀπισθόπου ἐν
κωνσταντίνου πόλιν τελευτήσας, σάκκον ὅτι ζήτησαι καὶ σφόδρα ἐρρύπω μόνον
παραδόνταί, πιεύσας μεταλαβόντι ἐκ τῆς τῷ τελευτήσας ἀγιοτήτος. δυ-
οκρίμενον δὲ πόλε γυμνασίου τῷ ἔργῳ, τὰ στυγερὰ καὶ ὠλισμένα τῷ ἐν τῷ ἵππο-
δρομικῷ θεαματικῷ, ἀφ' ὧν δὴ μὲν αὐτὰ ὀπιζήσωντων, ἀνασχάτως ἐπετέλει, ὡς ὅτι πε-
πληρωμένου ἀνδρῶν τοῦ ἵπποδρομοῦ, ἐπέτεινεν ὁ χερσὶν, πολλοὺ νικητοῦ κα-
ταρξαμένης, τότε δὴ πλὴν αὐτῶν γινώσκων ὁ βασιλεὺς οἶον εἶχε πρὸς τὸ θεῖον, δὴ μὲν
καθήσεται, τὰ δὴ μὲν παρὰ σφωρήσας ἀφ' ὧν κηρύκων. ἀλλὰ πολλῶν κρησίων, ἐ-
φην, καὶ παρὰ σφωρήσας τὸ θεῖον κοινῇ πρὸς τῶν, λιτοδύσας θεὸν, ὅπως ἀβλαβὲς τοῖς
ἐπιχειρήμασι χερσὶν φουλαρξήσῃ. καὶ οὐ πῶς πρὸς ἡρῶν ἐπος, καὶ τῷ χαρῶ με-
γίστῳ ἐν τῷ ἵπποδρομῷ λιτοδύσας ὅμοιοις ἐκ συμφωνίας πρὸς αὐτὸν ἀνέπεμπον
τῷ θεῷ. καὶ ὅλη μὲν ἡ πόλις μία ἐκκλησία ἐγγύς. βασιλεὺς δὲ μέσος δὲ κηρύκει
ὅμοιοις, ἐν ἰδιωτικῷ χερσὶν πορτοφόλιος, καὶ τῆς ἡγεσίας οὐχ' ἡμῶν. ὁ ἀνὴρ γὰρ
ἐς τὸν δίδονον μετεβήκει. καὶ ἐκ σιτοδύσας, ἐν τῷ θεῷ φιλανθρωπία δὲ ἐκείνου
πρὸς τῶν σύμπασι. εἰ δὲ πόλε πόλεμος ἐκινεῖτο καὶ τὸν δαδόν, τῷ θεῷ παρὰ
ἐφ' ὧν εἰδὼς αὐτὸν τῷ πορτοφόλιῳ ἐν τῷ θεῷ, καὶ δὴ τῷ θεῷ καὶ ὁρῶν. αὐτὸς
γινώσκων μὲν τὸν παρὰ σφωρήσας πόλεμον τοῦ βασιλέως ὀνωρίου τελευτήσας,
ἐν ὑπαίτια ἀσκησιμότητι, καὶ μὲν δὴ, τῇ πενίᾳ καὶ ἀνάγκῃ τῷ αὐτοῦ μὲν, ὅ-
πως τὸ τυραννικὸν ἰωάννην θεῷ πιεύσας ἐπὶ σφωρήσας διηγήσεται, ἀξία γὰρ μνή-
μης κρίνω τὰ τότε γινόμενα. οὗ οἶα ὅτι μωυσεως τοῖς ἐβραίοις ὑπῆρξε πλὴν ἐρυ-
δρῶν θαλάσσης ἀφ' ἀβύσσου, τοιαῦτα καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐρατήρησι, ἐν ἰνέκῃ αὐτοῖς ὅτι
τὸν τυραννικὸν ἐπεμψεν, ἀφ' ἀφ' ἀβύσσου ἐκινήσεται ὁ μέγας αὐτῶν, ἰδίας
παρὰ σφωρήσας δεόμενον, ἐτέροις πρὸς τῶν.

Τῇ δὲ τῇ τῇ δὲ βασιλέως ὀνωρίου, μαθὼν ὁ αὐτὸς κερσὶν θεοδόσιος, κρύ- κς
πρὸς τὸν γινόμενον, καὶ δὴ ὅτε δὴ τοῖς πολλοῖς ἀπεπλάνα. ὡς περὶ μπει δὲ λα-
θραῖως ἐρατὴν πλὴν ἐς σαλῶνας πόλις ὅτι αὐτὴ τὸ δαλματίας ἵνα εἰ συμβῇ τι νεω-
τερεσθῆναι πρὸς τὰ ἑσπερία μέρη, μὴ πόρρωθεν ὧσιν οἱ ἀμεινόμενοι. καὶ τοῦτο ὅ-
πως παρὰ σφωρήσας, τῷ καὶ παρὰ τὸν θάνατον τοῦ θεοῦ πεποίηκεν. ἐν τούτῳ ὅ-
τι ἰωάννης παρὰ σφωρήσας ὡν τῷ βασιλεῖ ὡς παρὰ σφωρήσας, μὴ ἐνεγκὼν τὸ ἀτυχίαν
τὸ ἰδίας ἀξίας, πλὴν βασιλείαν ἀρπάξας, καὶ παρὰ σφωρήσας ἀποτέλλει παρὰ τὸν αὐτὸν κερ-
σὶν θεοδόσιον, δεξιῶν εἰς βασιλέα δεόμενος. ὁ δὲ τοῖς μὲν παρὰ σφωρήσας ἐς φεου-
ρὸν κατέστησεν, δὲ ἀποτέλλει τὸν ἐρατὴν πλὴν ἀρδαβούριον, ὅς καὶ ἐν τῷ παρ-
σικῷ πολέμῳ, τὰ μέγιστα ἠγωνίσαστο. ὅς εἰς τὰς σαλῶνας παρὰ γινόμενος, ἐπλῆ
δὲ αὐτῆς ὅτι πλὴν ἀκυλίδου, καὶ χερσὶν τύχη κατὰς ἐνομίσει. ἡ τύχη ὅτι ὡς ὕψι-
ρον ἐδείχθη. ἀνέμος γὰρ ἐκ ἀπὸς πνέσας, ἐς τὰς χερσὶν αὐτῶν ἐβέβηκε τῷ τυ-
ραννικῷ, ὅς συλλαβὼν αὐτὸν, ἤλπιζεν εἰς ἀνάγκην καὶ παρὰ σφωρήσας τὸν αὐτὸν κερσὶν, ὡς
τὸ ἡφίστασθαι καὶ ἀναδείξαι αὐτὸν βασιλέα, εἰ σφωρήσας τὸν ἐρατὴν πλὴν παρὰ
σφωρήσας. ἀληθῶς τε ἐν ἀγῶνι τῷ, ὅτε βασιλεὺς αὐτῶν πυθόμενος, καὶ ὅτι τὸν τυραν-
νικὸν ἀποσάξας ἐρατὴν πλὴν, μὴ ἐν πάσῃ κακῇ ὡς τῷ τυραννικῷ ὁ ἀρδαβούριος.
ἀπαρ δὲ ὁ τοῦ ἀρδαβουρίου υἱὸς μαθὼν καὶ παρὰ τῷ τυραννικῷ τὸν πατέρα κα-
τέχευε, καὶ πολλὰς μυριάδας βαρβάρων ὅτι συμμαχία τοῦ τυραννικῷ πρὸς τῶν

QQ. iiiii.

εἰδώς, ὅτι ἔχεν ὅ,τι καὶ παρὰξεν. τότε δὴ καὶ τῷ θεοφιλοῦς βασιλέως δ' ἡ πόλιν
ἐξέλασεν. ἀνέλας γὰρ θεοῦ ἐν γήματι ποιμνίος, ὁδηγεῖ τὸν ἄσπαρξ, καὶ τοῖς
αὐτοῖς, καὶ ἀγὰρ δὲ τὸ παρὰ χειμῶνος τῇ ἐσθλῇ νη λήμνης. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ πόλιν ὁ τυ-
ραννος ἀφ' αὐτῶν εἶχε τὴν ἐραλιν, ὅταν ὁδοὶς ὁδοὶ πώποτε δὲ βεβηκέναι ἐσθ-
ρήτο. τότε δὴ καὶ ὁ θεὸς τὴν ἀβελόν, βατὴν ἀπειργάσατο. ἀφ' αὐτῶν δὲ δὲ ξη-
ρὸς ὅ τὴν λήμνης ὑδωρ, ἀνέωρμέναις ταῖς τε πύλας ἀφ' ὅντες τῆς πόλεως, ἐκρεατῆς
τοῦ τυράννου ἐγέρθη. τότε δὴ ὁ ἀσπερσάτος βασιλεὺς, ὡς εἶχε παρὰ τὸν θεὸν ἀλά-
βην ἐπεδείξατο. ἱπποδρομίας γὰρ ὅππότε λυῖται, ἐμὴν ὑπὸν ἀνιρῶν ὁ τυραννος.
παροφωρῶν οὖν ὁ δὴ μω. δόρυ μακρόν ἢ δοκεῖ, ἔφη, πρὸντες, τὴν τέραν ὅππ
τὴν ἀκτῆριον οἶκον γυρόμενοι, ἀνιρῶν ἐπὶ δὲ τῷ ἀνὰ πέμψαν, ἀνὴρ
ὡν ἡ αὐτὴ χεὶρ κατέχευε τὸν ἱεράν. ταῦτα εἶρητο, καὶ τὰ μὲν τὸ θεὸς ἐπέπαυτο τε
καὶ ἡ πόλιν. δὲ μέσου δὲ τῷ ἱπποδρόμου συμφώνως ἅμα αὐτοῖς ἀνιρῶν ἐπὶ
ἀλλήλους, ὅππ τὴν ἐκκλησίαν τὸ θεὸς ἐπορεύοντο. καὶ ὅλη μὲν ἡ πόλις, μία ἐκκλησία
ἐγένετο. ἐν τῷ δὲ ἀνιρῶν τὸ πω γυρόμενοι, ἐκ δὲ διημέρον.

κεδ Τοῦ τὸ τυράννου ἀναρεθῆναι, ἐμφρὼν τῆς ὡς ὁ ἀσπερσάτος θεοδόσιος, ἵνα τὸ
ἐσπερίων μερῶν ἀναδείξῃ βασιλέα. ὡς δὲ ἀνιρῶν αὐτοῖς κομιδῇ νέος ἐσθλῶν νια-
νὸς ὄνομα, ἐκ πλακιδίας τῆς αὐτῆς γείας γυρόμενος, ἡ τις θυγάτηρ μὲν ὡς θεο-
δοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως. ἀνιρῶν τὸ καὶ ὄνομα τῷ δὲ δύο ἀνιρῶν ἀδελ-
φὴ. παρὸς τὸ ὡς ὁ οὐδενὶ νιανὸς κωνσταντίνου, ὅς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως ἀναδελ-
φῆς, καὶ ἐσθλῶν αὐτοῖς χεῖρας συμβασιλεύσας, ἀνιρῶν ἐπελάτῃ. τοῦτον τὸν ἀνι-
ρῶν καὶ σαρκατέρας, ὅππ τὸ ἐσπέρια μέρη ἀνιρῶν, τῇ μητρὶ αὐτῶν πλα-
κιδία φρονίδα τῇ παρὰ γυναικὶ ὅππ τῆς. αὐτῶν δὲ καὶ αὐτοῖς κατέλαβον
τὴν ἱππία, ὥστε τὸν μὲν ἀνιρῶν ἀναγερῶν βασιλέα. πρὸν τὸ τῇ αὐτῶν φρο-
νήσῃ παρὰ τοῖς τοῖς ἐκ δὲ, μὴ ὡς τὸν τοῖς τυράννοις ἐσθλῶν, ἀνιρῶν τὸ θεο-
δοσίου γυρόμεν, ὡς ἀνιρῶν διεκωλύθη. πέμψας οὖν τὸ βασιλικὸν σέφανον
ἀνιρῶν δὲ τὸ πατρικίου ἡλῶνος, αὐτοῖς ὅππ τὸ κωνσταντίνου πόλιν δὲ ὑπὲρ τῆς.
ἀνιρῶν μὲν τοῦτων, ἄλλος ἔστω.

κεδ Αἱ τῶν τὸ ὅππ τὸς γυμνασῶν πως τὰ τὸ ἐκκλησίαν ἡνιξε παρὰ μα-
τα, φρονήσῃ μὲν αὐτῶν διοικῶν. τὸ διδασκαλίας δὲ τὸ λαὸν ὅππ τὸ ἀνιρῶν παρὰ
των. στωιδῶν τὸ διαγυρῶν τὸ ἐκκλησίαν δὲ τὸ τοῖς ἰωαννίτας ἐξω αὐτῶν ἱππ-
γῆς, μὲν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνιρῶν ἐκέρχῃ ποιῶν, ὡς καὶ τῇ δὲ ὅππ τὸς τῶν
τὸ κεκοιμημένων εἰώθει γίνασθαι. δὲ τὸ πολλοὺς ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἐκκλησίαν ἱ-
πίσας. ἔστω δὲ ὡς μεταδοτικὸς, ὡς μὴ μόνον τὸ ἐν τῇ αὐτῶν παρὰ τῶν πῶν παρ-
νοδῶν, ἀνιρῶν καὶ τὸ ἀνιρῶν τὸ πόλεων χεῖρματὰ πέμπει παρὰ τὸ παρὰ μὲν τῇ
δεδομένων. καλλιστί τῶν παρὰ τῶν τὸ νικῶν ἐκκλησίαν, τριακοσίους ἀπο-
* γείας γυμνασῶν, ὡς ἀνιρῶν. Καλλιστί ἀνιρῶν, ἐν κωρὶ χαίρειν. ἐμαθον μὲν
* εἰς τὸ τῇ πόλιν πεινῶν τῶν δὲ τῇ ἀνιρῶν τῶν ἱππῶν. μὲν αὐτῶν τὸ χεῖρ
* τὸ πλῆθος, οὐ τὸ ἀνιρῶν τῶν ἀνιρῶν. ἐπὶ τῶν αὐτῶν μὲν ἔχω παρὰ τῶν
* θμὸν παρὰ τοῦ δαφνῆ τῇ χεῖρ διδόντες τοῖς οἰκονομοῖσι καλῶς. συμβαλὲν δὲ
* ἵνας ἀπορῶν δοκιμασίας χεῖρ τῇ ἐπὶ τῶν μὲν, μὴ πρὸν τῶν δὲ τοῖς
* παρὰ τῶν φίλη μοι κεφῶν, τοῖς τῶν τριακοσίους γυμνασῶν, ἀνιρῶν ὅπως αὐτῶν
γελήσης.

χάτησεν, ἐν ὑπαίφῃ θεοδοσίου τὸ ἐνδὲκατον, καὶ οὐδ' ἐν νινιανοῦ καίθρος τὸ περὶ-
τον. ὁ μὲντοι βασιλεὺς θεοδοσιος ἐκ τῆς θεαταλονίκης ὑποστρέψας, πλὴν ἐκ κο-
μιδῶν αὐτὸν οὐ κατέλαβεν. ἐφθασε γὰρ περὶ μίας ἡμέρας τῆς εἰσοδου τοῦ αὐτο-
κράτορος, ἀπικνὸς τῷ αὐτοκράτῃ τῇ θεῇ. ὅτε εἰς μακρὸν δὲ καὶ ἡ ἀναγνώσις τῆς
νέου οὐδ' ἐν νινιανοῦ ἐμῶν ἔσθῃ, πρὶν τὴν τελευτὴν καὶ εἰς αὐτὸν αὐτὸν μῶνός.

κς Εὐχόμενος δὲ μὲν τὴν τελευτὴν ἀπικνὸς, πολλὴ φιλονεικία πρὸς χερσονίαν ἐπι-
σκόπου, ἀπὸν δὲ ζήτωσαν. ἱνὲς μὲν γὰρ, φησι, φίλιππον τὸν περὶ ὑπερῶν ἐξή-
τωσαν. ἱνὲς δὲ περὶ κλον. καὶ ἔσθῃ τὸν περὶ ὑπερῶν ἔσθῃ. κοινὴ δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς
γίνεσθαι σισίνιον, ὅς τις περὶ ὑπερῶν μὲν ἔσθῃ καὶ αὐτοῖς, ἐν ὅσῃ μὲν δὲ τῇ ἐν τῷ
τὸ πάλαι ἐκκλησιαστικὸν ἐπέτακτο, ἀλλ' ἐν περὶ αὐτῶν τῆς κωνσταντίνου πάλαι ὅτι ἐ-
πὶ πᾶν μὲν ἵστα, πλὴν ἱεροσολύμων ἐκκλησίαν, ὅτι κατὰ τὴν μὲν καὶ ταῦτα τὸ πᾶν
λαῶς. ἐν αὐτῇ τὸν ἔσθῃ ἡ ἀνδραγαθία τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῇ περὶ τῆς πόλεως ἐορ-
τῇ. πόσον δὲ εἶχον τῶν ἀνδρῶν, πόσοι οἱ λαῖκοι, ὅτι ἐπὶ ἀναγνώσις πρὸς τοῖς ἔσθῃ
καὶ μάλιστα ὅτι τοῖς πάλαι ὑπὸ δυνάμειν θάλασσαν ἐσπουδαίον. καὶ ἐκ τῆς
σιν οὐδ' ἡ τῇ λαῖκῃ σπουδῇ, καὶ χερσονίαν σισίνιος, τῇ εἰς αὐτὸν ὅτι φεβρουα-
ρίου μῶνός, τῇ ἔσθῃ ὑπαίφῃ, ἡ τις ἔσθῃ θεοδοσίου τὸ δωδέκατον, καὶ οὐδ' ἐν νινιανοῦ
τὸ νεώτερον ἀνγύρου τὸ δέκατον. ὅτι τοῦτω φίλιππος ὁ περὶ ὑπερῶν, ὅτι αὐτὸν
περὶ ἐκ τῆς ἐπερῶν, πολλὰ τὸν χερσονίαν καὶ τῇ περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ χερ-
σιανικῇ ἱστορίᾳ, ἀναγνώσις καὶ τὸν χερσονίαν, καὶ τοῖς χερσονίαν, ἐπὶ πολ-
λῶν πλέον τοῖς λαῖκοις, τοιαῦτα εἶπεν. οἷα ὅτι ἀν' ἡοίμῃ πρὸς αὐτὸν γραφῇ,
ἐπεὶ καὶ κείνον ὅτι ἀποδέχομαι τὸν περὶ τῆς τοιαύτης γραφῇ πρὸς αὐτὸν τολ-
μήσθαι. μικρὸν τὸν αὐτὸν εἶπεν, ὅτι ἀναγνώσις τῇ ἡγεμονίᾳ νῦν.

κς Φίλιππος σισίνιος μὲν ἔσθῃ τὸν γένος. σισίνιος τὸν πόλις τὸν παμφυλίας, ἀφ' ἧς μὲν ὥρ-
μητο καὶ τρώφιλος ὁ σοφιστής, οὐ καὶ συγγενὴς αὐτοῦ τῇ ἐσθῃ ἐσθῃ. ἀφ' ἧς τὸν
ἔσθῃ, ἐπεὶ ὅτι πολλὰ τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως αὐτῇ, ἐπὶ τῆς πόλεως δὲ καὶ πρὸς λόγους,
καὶ πολλὰ, καὶ πόλις βίβλια (ἡγεμονίᾳ). ἡγεμονίᾳ δὲ τὸν ἀσπιδὸν τῇ λόγων χερ-
σιανικῇ, πολλὰ σισίνιος γραφῇ, ὅτι τῇ βασιλείᾳ ἱουλιανοῦ βίβλια ἀνασκόψας, καὶ
χερσιανικὴν ἱστορίαν σισίνιος ἔσθῃ, ἐν τῇ περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ, ἐκ τῆς πόλεως τὸν
βίβλιον εἶχε ὅμοις πολλοῖς, ὡς τοῖς πόλεως εἶπεν τῇ χιλίοις. ὅτι τῇ πόλεως δὲ ἐκ τῆς πό-
μου ἱστορίᾳ τὸν ὅμοις. πλὴν μὲν οὐδ' ὅτι περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ, ὅτι ἐκ τῆς πόλεως
ἱστορίᾳ, ἀλλὰ χερσιανικὴν ὑπερῶν. πολλὰ τὸν σισίνιος ἐπὶ ὅτι εἰς αὐτὸν δὲ
κινῶν βουλόμηνος, μὴ ἀπείρως ἔσθῃ αὐτὸν τῇ φιλοσόφων παιδὸς μὲν. ὅτι καὶ
σισίνιος γεωμετρικῇ τὸν καὶ ἀστρονομικῇ, καὶ μουσικῇ θεωρημῇ ποιῇται μνή-
μῃ, ἐκ τῆς πόλεως τῇ λέγων νήσων, καὶ ὁρέων, καὶ δένδρων, καὶ ἀπὸν ἱνὲς δὲ τελεῶν, δι-
ὶ καὶ τῇ πόλεως πλὴν περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ, εἰρησάτο. ὅτι καὶ, ὡς νομίζω, ἀναγνώσις αὐτῇ
καὶ ἱστορίᾳ, καὶ ἀπὸν τῇ περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ. οἱ ἱστορίᾳ μὲν γὰρ τὸν κεκομῆν μὲν τὸν
φράσας ἰδεῖν ὅτι ἱστορίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸν τῇ, τῆς καὶ τῇ καὶ τῇ ἀναγνώσις
σιν. ἀπὸν ἔσθῃ μὲν πρὸς τῇ βίβλιον ὡς ἔσθῃ γνῶμις κρινέτω. ἐγὼ δὲ ἐκ τῆς πό-
μι, ὅτι τοῖς χερσονίαν τὸν ἱστορίας συγγράφῃ. μνημονεύσας γὰρ τῇ τῇ ἀναγνώσις θεο-
δοσίου χερσονίαν, αὐτῇ ὅτι τοῖς ἀναγνώσις τὸν περὶ τῆς πόλεως αὐτῇ, καὶ ὅτι
ὡς πάλαι ποιῇ τῇ πρὸς μὲν πρὸς φίλιππον. ὅτι τὸν σισίνιος γένος ἀναγνώσις εἶπεν.

Τοῦ

Τοῦ κυζικινῶν ἐπιστάτου τελευτήσαντος, ὁ σισίννιος πρὸς κλον ἐχέσθηνσε καὶ
 πρὸς ἐπισκοπὴν ἦς κυζίκου. μὴνόντος οὖν ἀφ' ἧς ἐπ' αὐτῷ, φθάνουσιν οἱ κυ-
 ζικινοὶ, καὶ χέσθηνσιν ἀνδρά ἀσκητικόν, ὃ ὄνομα ἔω δαλμάσιος. καὶ τοῦτο ἐποίη-
 σον, ἀμύνησαντες ἔ νόμου τοῦ κελεύοντος, πρὸς γνῶμην τῷ ἐπιστάτου κωνσαν-
 τίνου πόλεως, χέσθηνσιν ἐπιστάτου μὴ γίνεσθαι. ἡ μὴν σον ὅ ἔ νόμου τοῦτου, ὡς
 ἀπικῶ μόνω εἰς πρὸς πον πρὸς γε γέντος. ἐμῶν οὖν ὁ πρὸς κλος, οἰκείας μὴ
 ἐκκλησίας μὴ πρὸς γε γέντος, ἐν δὲ τῷ ἐκκλησίας τῷ κωνσαντίνου πόλεως καὶ τὰ δι-
 δασκαλίας ἀντῶν. ἀλλὰ πρὸς μὴν τοῦτου, καὶ γὰρ ἐν ἐνὸς σισίννιος ὅ, ὅσδε δὲ
 ὄλως ἐν αὐτοῖς ἐπιστοῖς τῇ ἐπισκοπῇ, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπατείᾳ ἱερείου, καὶ ἔρ-
 δαβουρίου, τῇ εἰσάδει τειάρτη τῷ δεκεμβρίου μηνός, ἀντὶ τῷ φερεσιῶν μ',
 καὶ εἰς ὁρῶν, καὶ φιλοπρωχίᾳ πρὸς ὁρῶν. ὅ ὅ ἦτος δὲ πρὸς σιτῆς τῷ καὶ ἀπλάστος, ὅ
 δὲ πρὸς ἀπρὸς γμονέ τερος. δὲ καὶ τοῖς φιλοπρὸς γμοσιν λυπηρὸς ἔω, καὶ ἀδρα-
 νίας δὲ δὲ ἐλαβε πρὸς αὐτοῖς.

Μετὰ δὲ τῷ τελευτῶν σισίννιου, ἐδόκει τοῖς κρᾶσι μὴ δὲνα μὴ δὲ τοῖς κε- καὶ
 νοσπουδαστῶν ἐν τῷ ἐκκλησίας, ὅς τινι ἐπισκοπῇ πρὸς χέσθηνσιν. καὶ τοὶ πολ-
 λῶν μὴ τῷ φίλιππον, πολλῶν ὅ τινι πρὸς κλον χέσθηνσιν αὐτοῖς ἀντῶν. ἐπὶ γυ-
 δα ὅ ἐν ἦς ἀντιοχίας καλῶν ἐβούλοντο. ἔω γὰρ ἦς ἐν δὲ νεστέριος τοῦνομα, ὅ
 μὴ γῆρος, ἡρμανικεῖς. δὲ φωνος ὅ δὲ γως καὶ δὲ γαλως. δὲ καὶ ὡς πρὸς σιτῆς δὲ
 εἰς διδασκαλίας ἐγνωσθὲν μεταπέμπεσθαι. τειμνῶν οὖν ἀφ' ἧς ἀντῶν, ἀγ-
 ται ἐν τῷ ἀντιοχίας ὁ νεστέριος, ὅς ἦς ἐν τῷ σιτῆς μὴ, πρὸς τοῖς πλείστοις ἐ-
 κληρῶν. ὁποῖος ὅ ἔω ἐν τοῖς ἀντῶν ὅ ἦτος, ἀπὸ τῷ πρὸς τῆς αὐτῶν διδασκαλίας
 τοῖς δὲ φερεσιῶν τῷ ἐν ἐλαβε. χέσθηνσιν γὰρ τῷ δεκάτῃ τῷ ἀπριλλίου μηνός,
 ἐν ὑπατείᾳ φίληκος, καὶ τῷ γου, δὲ γως ἐκείνῳ τινι πρὸς ὁρῶν ἀφῆκε φωνῶν
 ἐν τῷ λαοῦ πᾶντος, πρὸς τὸν βασιλέα τῷ λόγον ποιούμηνος. δὲ μοι, φησὶν, ὅ βα-
 σιλεῖ κατὰ τινι τινι γῶν ἀντῶν, καὶ γὰρ σοὶ τῷ οὐρανὸν ἀντιδῶσω. συγκατέ-
 λέ μοι τοῖς ἀντῶν, καὶ γὰρ σιτῆς σοὶ τὰς πέρας. τῶντα χέσθηνσιν, εἰ καὶ ἦν
 τῷ πολλῶν ἀπρὸς πρὸς τοῖς ἀντῶν ἐν τῷ, ἡ δὲ εἰς ἐν τῷ. ἀλλ' οὖν γε, ὡς
 ἐφῆν, τοῖς εἰδὲ τῷ ἐν λόγον γνῶμην τεκμήρεως, ὅς ἐλαβε, ὅσδε ὅ κοῦρον
 τῷ διδασκαλίας, ὅσδε ὅ θυμικόν, ἐν τῷ καὶ κενόδοξον, ὅτι μὴ ὅ τῷ πρὸς γ-
 τον εἰς τῷ πρὸς ἀντῶν, ὅς τοῖς πρὸς πρὸς πρὸς. ἀλλ' εἰ δὲ τῷ τινι
 πρὸς μὴν εἰπεῖν, μὴ δὲ τῷ ἦς πόλεως ὑδατος ἡδὲ γὰρ σιτῆς, δὲ πρὸς δι-
 κτης ἐν τῷ. πέμπτῃ γε οὖν μὴ τινι χέσθηνσιν ἡμέρας, δὲ κλήριον τῷ πρὸς
 ναν, ἐν ὅ ἐν πρὸς πρὸς ἡρχοντο, κατὰ τινι βουλόμηνος, εἰς ἀπὸ νοῖον αὐτοῖς ἡλα-
 σεν. ὁρῶντες γὰρ κατὰ τινι μὴν τῷ δὲ κλήριον τοῖς, πῦρ ἐμῶν ὅτις ὑφῆλτον αὐ-
 τῶν. ἐπὶ τινι γὰρ ὅ πῦρ καὶ τὰς πρὸς κειμῶν οἰκίας ἀντῶν. ὁρῶντες τε ἐν τοῖς
 τῷ καὶ τινι πόλιν ἐν τῷ, καὶ οἱ πρὸς πρὸς ἀμῶν ἡ πρὸς πρὸς. ἀλλὰ ὅ μ'
 κακὸν πρὸς πρὸς εἰς ἔργον ὅ σιτῆς γὰρ ὅ τινι πόλιν φυλάσων θεός. πρὸς πρὸς
 ὅ τῷ λειποῦ ἀπρὸς πρὸς αὐτῶν, οὐ μόνον οἱ τῷ ἀντῶν, ἀλλ' ἡδὲ καὶ οἱ οἰκείοι τῷ
 πρὸς πρὸς. οὐ γὰρ ἐπὶ πρὸς. ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντῶν τεκμήριος ὅ ἐπὶ αὐτῷ τινι
 πόλιν ἀντῶν. καὶ γὰρ ναυαῖοι σιτῆς ἐπὶ πρὸς πρὸς πρὸς, ἐφ' οἷς
 ὅ ναυαῖοι ἐπὶ πρὸς πρὸς πρὸς, ἐπὶ δὲ πρὸς πρὸς πρὸς. ἀλλ' οἱ κρᾶσι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τες παρ' αὐτῶν ἡγάγετο αὐτὸ πλὴν ὀρμυλῶ. ὅσα δ' ἐπὶ ἀσίαν, λυδίας τε καὶ κα-
 εῖ καὶ τοῖς περσέσιν ἀνέβητο ἐποίησε, καὶ ὁπόσοι δ' αὖτ' ἐν πολλοῖς ἐπὶ μέ-
 λητον, καὶ ἑρδης ἐν τῇ γρομνῇ ἐσθ' ἀπέθανον, τῶν ληπτῶν μοι δοκῶ. ὁποῖαν μὲν
 οὖν καὶ Διὸς ἑῶπα, καὶ Διὸς πλὴν ἀνέσθ' αὐτὸν γλώσσαν δίκην ἔδωκε, μετ' ὁ-
 λίγον ἐρῶ.

25 Γράμμα μύστοι πάλι πόνδε τ' χρόνον ἄξιον μνήμης γυμνάσιον, διηγήσομαι.
 ἔθνος ὅτι βαρβαρον πέραν τοῦ ποταμοῦ ῥίου ἔχον τὴν οἰκισιν, βουρβουζί-
 νες καλοῦσιν. οὗτοι εἰσιν ἀπερρώματα ζώσιν αἰεὶ. τέκτονες γὰρ σχεδὸν πόρυτες εἰ-
 σὶν. καὶ ἐκ τούτης μισθὸν λαμβάνοντες, ἀπετρέφον. τούτοις συνεχῶς τὸ ἔθνος
 τῶν οὐννων ἐπερρώμην, ἤνελά τει τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ πολλοὺς πολλακίς αὐτῶν
 ἀνέηρον. οἱ δὲ ὑπὸ ἀμνηστίας, ἀνδραγαθῶς παρρησιασάμενοι, θεῶν δὲ ἱνι
 ἐπιτρέψαι αὐτοῖς ἐβούλοντο. καὶ νομῶ δὲ λαμβάνοντες ὅτι ῥωμαῖον ὁ θεὸς ἰχυ-
 ρῶς τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν βοηθεῖ, κοινῇ γνώμῃ πόρυτες, ὅτι τὸ πειθεῖσθαι τῷ θεῷ
 ἤνεχθαι, γυμνάσιοι τε ἐν πόλει μιᾷ τ' γαλτίας, ὡς καλοῦσιν ὑπὸ τῆς ἐ-
 πιτοχίου τυχεῖν χριστιανικοῦ βαπτίσματος. ὁ δὲ ὅτι ἐπὶ ἡμέρας ὡς αὐτὸς ἀ-
 σκασάμενος αὐτοῖς, καὶ τὴν πίσιν κατηχήσας αὐτοῖς, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ βαπτίσας
 ἀπέλυσε. θάρσυνον οὖν οὗτοι καὶ τῶν τυραννῶν ἐπορεύοντο. καὶ τὸ ἱππιδὸς οὐχ ἡ-
 μῶν. τῶν γὰρ βασιλέως τῶν ἔννων ὑπὸ ἀδελφείας ἐν νυκτὶ διαρρέα γένος, ὃ
 ὄνομα οὐ πᾶρος ἦν, οἱ βουρβουζίνες ἀφαιρηγῆναι ἐπιτέμνουσι, ὁλοῖν τε πρὸς
 σφόδρα πολλοὺς ἐπιτέμνουσι συμβαλόντες ἐνίκησαν. τειγίλοι γὰρ μένοι πάλιν τοῖς
 μύστοις κατὰ πᾶσα. καὶ δὲ ἐκείνου τὸ ἔθνος ἀφ' ἑαυτῶν ἐχρησταίησεν. ὑπὸ δὲ
 τοῦτον τ' χρόνον, καὶ βαρβας ὁ ὢν ἀφαιρῶν ἐπέσχετο ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπαίφῃ
 θεοδοσίου τὸ πεισκαθέκτον. καὶ οὐδ' ἐν ἱνιανὸς τὸ τέκνον, τῇ εἰκαδὶ τελεῖται τῶν
 ἰουαῖου μύστος. καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν τόπον αὐτὸς σαββάτιος. πάλιν μὲν δὲ τούτων,
 τοῦτο εἰρήσθω.

λαῖς Νεστόριος μόντοι πρὸς τὸ εἰωθὸς ἦνς ἐκκλησίας παρὰ τῶν, καὶ δὴνως ἐν τοῖς
 τοιούτοις ἐαυτὸν μισοῖσιν ἐποίει, ὡς τὰ ἑαυτὸν γυμνάσια δέκνυσιν. ἐν γὰρ μὴ γὰρ
 πόλιν τοῦ ἡγασσέντου, ἀντάνιος ἐπίσκοπος ὢν, καὶ πειθόμενος τῇ νεστορίου παρὰ τοῖς
 αἰρετικοῖς ὁρμῇ, μακεδονيانοῖς ἡγάνην ἐσπούδαζε, παρὰ ἄλλοις ἀπολογίας, τινὲς
 πατεράριον παρὰ τῶν λαμβάνων. οἱ οὖν μακεδόνιοι, μέγα μόνιμος τὸ σκυ-
 μὸν ὑπέμνον. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ὁ ἀντάνιος σφοδρότερον ἐσκυλεν, μηκέτι φέρουτες τὸ
 ἄλγος, εἰς χαλεπὴν ἀπόνειον τρέπον, ἑωπόμενοι δὲ τὴν ἀνδρᾶς, ἐν δὲ τῇ τῷ
 ἀγὰρὸν τῷ ἡδέος ἡγεμόνοις, ἀναμερόσιν αὐτὸν. τοῦτο τὸ μῖσος τῷ μακεδονιανῶν
 ἐργασαμένων, ὁ νεστόριος ἑωπότεσιν τῇ ἰδίᾳ ὁρμῇ ἐλαβε τὰ γυμνάσια, πείθει τῇ
 τοῖς κεραιώμασι τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀφῆλῆσαι. ἀφῆρῆσαν οὖν ἢ τε ἐν κων-
 σταντινου πόλιν παρὰ τοῦ παλατοῦ τείχεις ἦν πόλεως, καὶ ἢ ἐν κυζίκῳ, καὶ δὴ αἱ πολ-
 λαὶ, ὧν ἔχον ἐν τοῖς ἐν ἡγασσέντῳ ἀγροῖς. ἡνὲς δὲ αὐτῶν παρὰ σεχώρησαν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ τοῦ ὁμοιοῦ τοῦ πίστευον τέμενοι. ἀλλὰ φιλοῖνοις, ὡς φησὶν ἡ περ-
 σιμία, οἷος οὐ λείπει, ὅθεν φιλονείκῳ μάχῃ, καὶ νεστορίῳ τοῖνυν φιλονεικούν-
 τι ἐξῆλθον δὴνως, αὐτὸν δὲ ἐλατύνει ἡς ἐκκλησίας συνέπεσεν ὅς αἰτίας
 τοιαύτης.

$$\Sigma \omega \tilde{\omega}$$

Σιωπῶν αὐτῷ ἀναστάσιος παρῆναι τερος, ἀμα αὐτῷ. ἐν τῇς ἀντιοχείας σαλῆς.
 τοῦτον ἀφ' ἑμῆς εἶχε πολλῆς, καὶ ἐν τοῖς παρῆναι συμφορὰν ἐχρήσθη. καὶ πο-
 .. τε ἐπ' ἐκκλησίας ὁ ἀναστάσιος διδάσκων ἔφη, θεοῦτον τ' μαρίαν καλεῖται μη-
 .. δὲς. μῆρια γὰρ ἀνδραποδιστῶν. ἔπειτα ἀνδραποδιστῶν τὸν τεχνίτην, ἀδυνάτον. τῆ-
 το ἀκουσέν πολλοὺς κληρικούς τε καὶ λαϊκοὺς, ἐν ταῦτα πᾶσι ἐτάραξεν. ἥσαν
 γὰρ πᾶντες θεολογεῖν τ' χρῆσθαι, καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἰσὺς οἰκονομίας, ὡς ἀνδραπο-
 χεῖς ἐν τῇ θεότητι, περὶ ὧν οἱ τῆς ἀποστόλου φωνῇ λεγούσιν. εἰ καὶ ἐγνώ-
 καμῶν καὶ ἑτέρας χρῆσθαι, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γνώσκω. καὶ δὲ ἀφέντες τ' πᾶσι χρῆ-
 σθαι λόγον, ὅτι πᾶν τελεῖται φερόμεθα. ταραχῆς οὐκ ὡς ἐφίω, ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ ἡγουμένης, ὁ νεστέριος τ' τῆς ἀναστάσεως λόγον κυρώσασθαι παύδων, οὐ γὰρ δε-
 χέσθαι ὡς βλάσφημον τὸν πᾶσι αὐτῶν ἡγουμένην ἡγεῖται, σίμωτος πᾶσι τοῦ-
 του, ὅτι τ' ἐκκλησίας ἐδίδασκεν. φιλανθρωπότερον τ' πᾶσι αὐτῶν τῆς ζητήσεως ποιού-
 μενος, καὶ πᾶσι αὐτῶν πᾶν λέξιν τοῦ θεοτόκου ἐκβάντων. δὲ ἰσὺς πᾶσι τοῦτου ζη-
 τήσεως πᾶσι ἀλλοῖς ὡς ἐκδεχόμενος, διαίρεσις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐγίνετο. καὶ ὡς πᾶ-
 ἐν νυκτομαχίᾳ κατεσφύγγον, νῦν μὲν ταῦτα ἔχοντες, νῦν δὲ τὰ ἑτέρα, συγκατε-
 σφύγγον ἐν ταῦτα, καὶ ἡγουμένην. νεστέριος τ' δόξαν πᾶσι τοῖς πολλοῖς εἶχεν, ὡς ψι-
 λὸν ἀνδραποδιστῶν λέγων τ' κύριον, καὶ ὡς παύδων τοῦ σαμοατέως, ἐφωτεινὸς δὲ
 δόγμα εἰς πᾶν ἐκκλησίαν ἄγων. ἀλλὰ πᾶσι μὲν τοῦτου ὑποτακτικῇ ἐκινήθη ζητήσις
 καὶ ταραχῇ, ὡς καὶ σιωπῶν οἰκουμένης δεηθῆναι. ἐγὼ δὲ ἐντυχὼν τοῖς πᾶσι
 νεστέριος λόγους δόξασιν ἀγνοοῦντα ἐφωρίσκατο τὸν ἄνδρα, καὶ μετ' ἀληθείας ἐρῶ.
 ὅτι γὰρ ὅτε ἀπεθανόμενος πρὸς αὐτὸν ὡς εἶχεν ἡσυχίᾳ ἐμνήσθην, ὅτε χα-
 ριζόμενος ἵσιν ἡσυχίᾳ οὐκ ἔχοντες, ἐν ἀποστολῇ. οὐ μοι δοκεῖ ὁ νεστέριος, οὐ-
 τε τ' σαμοατέα παύδων ζητῶν, οὐτε μὲν φώφον μὴ δὲ ὅπως ψιλὸν ἀνδρα-
 ποδιστῶν λέγει τὸν κύριον. ἀλλὰ τ' λέξιν μόνον ὡς τὰ μορφοκῆρα πεφύσθαι. καὶ τοῦτο
 πέποιθεν ἔπειτα ἀμαθίας πολλῆς. φισικὸς γὰρ ὄντας ὡς, πεπαυμένους μὲν ἐνο-
 μίζετο. τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνὰ γὰρ ἡδ. καὶ τῶν παλαιῶν ἐρμηνεύων βίβλους,
 ἀπὸ τοῦ μαιθάνην. τυφύλμενος γὰρ ἔπειτα ἀνὰ γὰρ ἡδ. ὡς ἀκριβῶς παρῆναι
 ἔχε τοῖς παλαιῖς, ἀλλὰ πᾶσι κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτὸν. αὐτὸς γὰρ ἡγνόη-
 σεν ὅτι ἐν τῇ καθολικῇ ἰωάννου γέγραπτο ἐν τοῖς παλαιῖς ἀντιγράφοις, ὅτι πᾶν
 πᾶν μὲν ὁ κύριος τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐστὶ. ταῦτα γὰρ τ' ἀφέντοια ἐν τῇ
 παλαιῇ ἀντιγράφῳ πᾶσι οἱ χεῖρες ἀπὸ τῆς οἰκονομίας ἀνδραποδιστῶν βου-
 λόμενοι πᾶν θεότητι. δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ ἐρμηνεύοντες αὐτὸ τοῦτο ἐπεσημνήσαντο, ὡς ἡ-
 νες εἶεν ἐκδιουρησόμενοι πᾶν ὁπισθίον, ἡδὲ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τ' ἀνδραποδιστῶν γέγον-
 τες. σιωπῶν καὶ δὲ ἡ ἀνδραποδιστῶν, τῇ θεότητι. καὶ οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ ἓν.
 τοῦτο γὰρ ὡς οἱ παλαιοὶ, θεοῦτον πᾶν μαρίαν λέγειν ὅτι ὡς ἡσυχία. ἔπειτα γὰρ
 καὶ ὁ παμφίλου διστέριος ἐν τῇ τῇ λόγῳ πᾶσι εἰς τὸν εἶον κωνσταντίνου καὶ λέ-
 .. ξιν ταῦτα φησὶ. καὶ γὰρ καὶ ἡγουμένην ὁ μὲν ἡμῶν θεὸς δι' ἡμᾶς ἡμέτε-
 .. το. καὶ ὁ πᾶσι αὐτῶν τ' ἐν τῇ οἰκονομίας, ὁνομαστὶ πᾶσι ἐβράχιοις, ἡ ἐκκλησίᾳ ἐκνήρυτ-
 .. τετο. δὲ δὴ καὶ ἡ βασιλεύσα ἡγήθη θεοφιλεστέρα, ἰσὺς θεοῦτον πᾶν κήσιν μνήμασι
 .. ταυμάσιος καὶ ἐκδοσμή, πᾶσι τοῖς ὅτι δὲ ἰερόν ἄντρον φανερῶν. καὶ ὡς ἡμῶν
 .. ὅτι εἰς τ' παρῆναι ὅμοιον τῇ εἰς πᾶν πρὸς ῥωμαίοις τοῦ ἀποστόλου ὁπισθίον, ἐρμη-

νδίων πῶς θεότοκος λέγει), πλατέως ἐξήτασε. Φαίνεται ὅτι ὁ νεστέριος ἀγνοή-
 σαι τὰς παραγματείας τῆς παλαιᾶν. διὸ καὶ ὡς ἐφύω, πλὴν λέξιν μόνον παρ-
 ῥα. ἐπεὶ οὐκ ἔστιν οὐ λέγει ἀλλ' ἀποποιεῖται τὸν χριστόν, ὡς φωτεινός, ἢ παῦλος ὁ σαμο-
 θραῖς, καὶ αἱ ἐκδοθεῖσαι αὐτῷ παρθενομία διδάσκουσιν, ὡς οὐδαμῶς πλὴν τοῦ
 θεοῦ λόγου ὑποτάσσιν ἀναρῶν, ἀλλὰ παρθενογενεῖς ἐνυπόστατον αὐτὸν ὁμολογεῖ, καὶ ἐ-
 νοῦσιον. οὐ μὲν ὡς φωτεινός, καὶ ὁ θεοσαλίδης ἀναρῶν αὐτῷ τὸ ὑπερῷον. τοῦτο γὰρ
 καὶ μανιχαῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ μονοθεοῦ διδυμαλίζοντες ἐτόλμησαν. οὕτω μὲν οὖν τὸν
 νεστέριον φερονόωτα δέλομαι ἐγὼ, ἐκ τε τῶν ἀνέγκων αὐτῷ λόγων, καὶ ἀφ' οὗ
 οἱ ἐρεται αὐτῷ λέγουσιν. οὐ μικρὸν μὲν τοῖς θεολογικοῖς τῇ οἰκουμένη ἢ ψυχρολογία
 νεστέριου ἐκίνησεν.

λνδ Καὶ τοῦτων γυμνασίων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ παλαιῷ καὶ πλὴν ἐκκλησιᾶν
 γινέσθαι. οἰκέται γὰρ ἐνὸς τῷ μεγάλῳ διωταμνῶν, βαρβάρων ὄντες ὁ γένος,
 ἀπηνόους τῶν δεσποτικῶν πειρώμενοι, τῇ ἐκκλησίᾳ παρσφύρισι. καὶ ξιφρογυ-
 ντες, εἰς ὃ θυσιαστήριον εἰσεπήδησαν. καὶ ὁ θεοσαλίδης αὐτοὺς ἐξέλεγε, ὡς ἐν τῷ
 περὶ τοῦ. ἀλλ' ἐμποδὼν τὴν ἱεραῖς λειτουργίαις ἐγένοντο. ὅτι τε ἡμέρας πολλὰς τὰ
 ξίφη γυμνασίου κατέχοντες, ἐτοιμοὶ παρὲς ὃ ἀμύνεσθαι πᾶν τὸν παρσφύριον ἐγί-
 νοντο. καὶ δὴ ἕνα τῶν κληρικῶν ἀποσφάξαντες, καὶ δὴ τὸν τεταυμασμένον, τέλος
 ὅτι κατέσφαξαν αὐτοὺς. καὶ οὗτοι τῶν παρόντων, οὐ καλὸν ἔλεγε σημεῖον τὸ μο-
 λυσμόν τῶν ναοῦ, ὅτι λέγων ὁ θεὸς τοῦ ναοῦ ποιητοῦ δύο ἰάμβους. σημεῖα γὰρ τὰ
 τοιαῦτα γίνεσθαι φησὶ, ὅτι ἐν ναοῖς ἐγκαταστήσει μῦθος. καὶ τὸ δόξης ὁ εἰπὼν
 οὐ διήμωρτε. τὸ διαίρεσιν γὰρ ὡς ἔοικεν ἐσήμηνε τῶν λαοῦ, καὶ κατὰ τὴν τοῦ αἵτου
 τὸ διαίρεσιν.

λδδ Οὐ πολλὰ γὰρ ἐν μέσῳ χρόνος, καὶ τοῖς πάλαι χρόνῳ ὅτι οὐκ ἔστιν, παρσφύριον
 τῶν βασιλέως, εἰς πλὴν ἐφεσίων στυγνῶν ἐκέλευσεν. ἀπὸ οὗ μὲν τὸ πᾶν
 ἐορτῶν, ὁ νεστέριος σὺν πολλῇ διωτάμει ὀχλῶν, πρὶν εἰς πλὴν ἐφεσον, δέλομαι τε
 πολλοὺς ὡς ὅτι οὐκ ἔστιν στυγνῶν ἐκεῖ. ὁ δὲ ἰὼν ἀνέξεδυδρείας κύριλλος, μι-
 κρόν ὑπερήσας, πρὶν τὴν πεντηκοστὴν ἀπῆλθεν. πέμπτη δὲ μὲν τὴν πεντηκοστὴν ἡ-
 μέρα, καὶ ἰουβενδῆος ὁ τὸν ἱεροσολύμων, ἐπέστη. ἰωάννου δὲ τοῦ ἀντιοχείας βραδύ-
 νδρος, οἱ πρὸν δὲ ἀνεκινουῦντο ζήτημα. καὶ κύριλλος ἀνέξεδυδρείας, ἀκροβοχισμοὺς
 ἵνας ἐποίησε τὸν λόγον, νεστέριον παρσφύριον βουλόμενος, ὅ γὰρ ἀπερὶ τῶν εἶχε παρὲς
 αὐτὸν. καὶ δὴ πολλὰν θεολογικῶν τὸν χρόνον, ἐγὼ, ἔφη νεστέριος, τὸν γυμνασίων δι-
 μιμνῶν, καὶ περὶ μιν αὐτὸν οὐκ ἔστιν ὁνομάσαιμι. καὶ δὴ τοῦτο κατὰ τὸν εἰ-
 μὶ ἀπὸ τῶν αἵματος ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν νῶν, παρὲς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ἔλεος. καὶ ταῦτα
 εἰπὼν, μὲν τῶν λοιπῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οἱ τῇ αὐτῇ ἡκολούθησαν γνώμη.
 διηροῦτο οὖν οἱ πρὸν εἰς δύο ἰμήματα. οἱ οὖν ὅτι κύριλλον στυγνῶν ποιη-
 σάμενοι, ἐκέλευσεν τὸν νεστέριον. ὁ δὲ οὐκ ὑπήκουσεν, εἰς πλὴν πρὸς τὸν ἰωάννου
 τῶν ἀντιοχείας ὑποτάσσιν. οἱ δὲ πρὶν κύριλλον τὰς παρσφύριον νεστέριον αἰ-
 πρὶν τῶν ζήτημα εἰρήκει, πολλὰς ἐπὶ τὸν ἀντιοχείας, ἐξ αὐτῶν τε κρίσεις, ἀπὸ-
 νως βλασφημῶντες εἰς τὸν ὑπὸν τῶν θεῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν. τοῦτο γυμνασίου, οἱ πε-
 ρὶ νεστέριον ἔτερον κατὰ αὐτοὺς στυγνῶν ποιησάμενοι, κατὰ τὸν κύριλλον, καὶ
 σὺν αὐτῷ, μέμνονα τὸν ἰὼν ἐφέσει ὅτι οὐκ ἔστιν. οὐκ εἰς μακρὸν δὲ καὶ μέγα ταῦτα
 ἐπέστη

ἐπέστη ἰωδύνης, ὁ ἦν δυνόχαιος ἐπίσκοπος. καὶ γνοὺς τὰ γυρόμυρα, ἀπήχετο πρὸς κύριλλον, ὡς αἰὼν ἦν γεγνημένος ταραχῆς, ὃ θερμῶς ποιῆσαι ἔνεσθαι κα-
θάρεσιν. κύριλλος δὲ ἅμα καὶ ἰουβενδίου, ἀμυνόμενος τὸν ἰωδύνην, καθάρει καὶ
αὐτὸν. τούτων δὴ τότε οὕτω συμπεφυρμένων, γνοὺς ὁ νεσθριος εἰς κοινωνίαν πρὸς ἁ-
σθρ ἔφιλονδρίαν, ἐκ μελαμυρίας, θεοτόκον ἔμαρναν ἐκδήλῃ λέγων. λεγέσθω,
Φησί, καὶ θεοτόκος ἡ μαρία, ἐκ παυσάσθω τὰ λυπηρὰ. ἀλλ' ὁ δὲ αὐτὸν ἐκ με-
τομοίας αὐτὰ λέρντα, πρὸς δέξασθ. διὸ καὶ ἀγρινοῦ κατηρημένος εἰς δόξαν
πεμφθεὶς, εἰς τὴν ὁσιν καὶ οἰκεῖ. ἡ μὲν οὖν τότε γυρόμυρα στυόδος, τοιοῦτον ἔχε τὸ
τέλος. καὶ πρὸς αὐτὸν μὲν αὐτὰ ἐν ὑπατεία βασίλει, καὶ δυνόχου, τῇ εἰσέδει ὁ-
δὸν τῆς ἰαωίου μίλωνος. ἰωδύνης δὲ καὶ αὐτὸς πλὴν δυνόχαιον, καὶ πολλοὺς στυα-
γῶν ἐπίσκοποις, καθάρει κύριλλον, ἥδη καὶ ληφόντα ἔλκεξ ἀμύρειαν. μικρὸν τε
ὑπερὶ λυσσάσθω τὴν ἔχθραν, στυέσθω τε εἰς φίλιν, καὶ δηλήσας τοὺς δεῖ-
νοὺς ἀπέδωκεν. μὲν δὲ τὸ νεσθριος καθάρει, δὲ καὶ ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλει ταρα-
χῇ, καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐγέρει. διηρέθη γὰρ ὁ λαὸς, διὸ καὶ τὸς φθασας εἶπον, ψυχρο-
λογία αὐτῶν. κοινῇ μὲν τοῖς φησὶ πρὸς τοὺς οἰκτικοὺς αὐτὸν ἀνέθεμα ἔστω. οὕτω γὰρ
οἱ χριστιανοὶ καλῶν εἰώτα μὲν ἔχοντες τὴν βλασφημίαν φησὶ, ὅτι αὐτὸν ὡς αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ αἰσθάνονται φανερὰ τοῖς ἀπασιν καὶ αὐτῶν.

Πάλιν πρὸς ἐπίσκοπον ἐπίσκοπον ζήτησις ἔστω. καὶ πολλοὶ μὲν φίλιππον, οὗ καὶ ἡ-
δη ἐπεμνήσθην, πλείους δὲ τὸν πρὸς κλον ἐπέλεγον. ἐκέρχθησεν αὖτὴ πρὸς
κλον γνώμη, εἰ μήτινες τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐκώλυσθαι, φησὶν ἡμεῖς
ἐκκλησιαστικὸν κωλύειν, τὸ ὀνομαζόμενον πόλεως ἐπίσκοπον, εἰς ἑτέρῃ μετα-
φέρειν πόλιν. τοῦτο λεγόν καὶ πιστεύειν, τὸ λαὸν ἡσυχάζειν ἡ ἀνέχεσθαι. ἰεραμύμι-
αίου δὲ ἔχοντος μόνος χρέονος, μὲν τὴν νεσθριος καθάρει, πρὸς αὐτὸν (εἰ) πρὸς
τὴν ἐπίσκοπον μαξιμιανὸς ὄνομα, ἀνὴρ ἀσκητικὸς μὲν τὸν βίον. ἐν τοῖς πρὸς
τέρεσι δὲ καὶ αὐτὸς ἐπέτακτο. εἰς τὴν πόλιν μὲν ἀναβείας πάλιν ἐκέρχθη. διὸ οἱ
καὶ οἱ ἀνδρώμασι κατεσθλάκει μνήματα, ὥστε ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀναβείας τελευ-
τῶντας κηδεύεσθαι. ἡ δὲ καὶ ἰδιώτης τὰς λόγους, καὶ ἀπαραμυνομένους ζῶν
πρὸς αὐτὸν.

Ἐπειδὴ δὲ τινες ἐπίσκοποις ἐκκλησιαστικὸν κωλύειν, ἐκώλυσθαι τὸν πρὸς
κλον ἐν θρονοῖσιν, ἥδη ἦν κυζίκου ὀνομαζόμενον ἐπίσκοπον, βούλομαι πρὸς
τούτου βραχέως εἰπεῖν. οὐ μοι δοκοῦσιν ἀντιτεῖναι, οἱ τότε αὐτὰ λέγοντες ἐπίσκοποις
σάμεις, ἀλλ' ἡ καὶ αὐτὸς αὐτὸς φθόνῳ τὰ πρὸς τὸν πρὸς κλον, ἡ ἀγνοεῖν καὶ τοῖς
κωλύειν, καὶ τὰ πολλὰ καὶ χρεώδεις ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῇ γυρόμυρα. ἀπὸ τοῦ γυροῦ
ὁ παμφίλου ἐν τῇ ἐκτῇ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἰστορίας, ἀνέξασθαι μίαν τὴν ἐκ κα-
παδοκίας πόλεως ἐπίσκοπον ὄντα, δι' ἧς ἐνεκα ἐπὶ τὰ ἱεροσολύμα πρὸς γυρό-
μυρον, καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἱεροσολυμιτῶν φησὶ, καὶ εἰς τὸν ναρκίσου ὃ
ἐπίσκοπος ἐν θρονοῖσιν, καὶ τῇ λοιπῇ τῇ ἐκκλησίας, ἀφ' οὗ πρὸς
εἶναι. οὕτω μὲν οὖν τὸς παλαιότεροις ἡμῶν ἀδιάρκην ἡ ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν μετὰ ἐπίσκοπον, ὅσα καὶ χρεῖα ἐκδήλῃ. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὸν πρὸς τούτου κα-
νόνα ἡδε συζῆσαι τῇ συζῆσιν, δι' ἧς ὅπως αὐτὸν καὶ αὐτὸν οἱ τὸν πρὸς
κλον ἐν θρονοῖσιν κωλύειν. εἰ δὲ ὁ κωλύειν, εἰ τις ἐπίσκοπος χρεώδης

.. θείς εἰς πύριον, μὴ ἀπέλθοι εἰς ὡς ἐχέσθον ἡμεῖς, οὐδὲ πάλιν αὐτὸν ἀνίστασθαι, ἀλλ'
 .. ἡτοίμασεν τὸν τῶν λαῶν πᾶσι τὸν ὅτι ἐτέρων ἀπὸ αὐτοῦ οὐκ ἔστι ἀνδρὶς ἡμο-
 .. μόνων, τοῦτον μετέχον ἡμῶν καὶ τῆς λειτουργίας, μόνον μὴδὲν πᾶσι τοῖς λαοῖς
 .. τοῖς πνευματικοῖς ἐκκλησίας, ἀλλὰ αὐτὸν οὐκ ἀπολείπει. ἐκ δὲ χεῖρας δὲ αὐτοῦ, ὅτι
 .. αὐτὸν ἡ τῆς ἐκκλησίας σωστικὴ κρίνεται ὅτι πᾶσι λαοῖς ὁρίσθη. ὅτι μὴ οὐκ ὁ χερσὶν.
 ὅτι δὲ πολλοὶ ὁπίσθιοι καὶ ἀπὸ ἐτέρων πόλεων εἰς αὐτὴν μετὰ ἐλπίσιν, ἀλλὰ τὰ
 καὶ χερσὶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν χερσὶν, αὐτῶν τῶν μετενεχθέντων τὰ ὀνόματα τῶν
 ἡσυχαστῶν. τῶν ἡμῶν ἐν πάσαις ἐκκλησίαις ὁπίσθιοι. καὶ ὅτι οἱ ἡμῶν πνευμα-
 τικῶν πόλεως αὐτῶν οὐκ ἐδέχοντο, ὅτι ἡμῶν ὁπίσθιος ἐκκλησία αὐτῶν ἐν-
 δεχνομένη ἐν κοίτης τῇ μητρὶ πόλιν, τὴν ἐκ τῶν ὁπίσθιων τελευτήσας, καὶ τῇ
 ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. χρηστὸς ὁ ναζιμαζὺς, πρὸς τὴν σα-
 μων μίαν τῇ ἐκκλησίᾳ πόλεως ὁπίσθιος ὡς. εἴτα γέγονε ναζιμαζὺς.
 μάλιστα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐν
 ἀντιοχείᾳ πρὸς τὴν. δοστέον τὸν σελουκίαν ὁπίσθιος, ἀλλὰ ἀνδρὸς ὁ ἀντιοχείας
 ὁπίσθιος, εἰς τὴν ἡμῶν κληρίαν ἐπήγαγον. ὁ βερένιος ἀπὸ τῶν ἡμῶν φοινί-
 κης, μετὰ ταῦτα μετὰ ἐλπίσιν εἰς τὴν. ἰωάννης ἀπὸ γέρου τῆς λυδίας, μετὰ ἐ-
 λπίσιν ἐν ὁρίσθῃ, καὶ τῇ ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. παλλάδιος ἀπὸ ἡγενοπόλεως,
 μετὰ ἐλπίσιν εἰς ἀσσυρίαν. ἀλλὰ ἀνδρὸς ἀπὸ ἡγενοπόλεως, μετὰ ἐλπίσιν εἰς ἀδριανούς.
 θεοφίλος ἀπὸ ἀπαμείας τὸ ἐν ἀσίᾳ, μετὰ ἐλπίσιν εἰς δωδεκίαν πόλιν, τὸ παλαιόν,
 σαλαβεῖ καὶ λαοὺς μὴ. πολὺν χρόνον ἀπὸ σελουκίαν τῶν μουσίων, μετὰ ἐλπίσιν
 εἰς νικόπολιν τὴν Ἀρμενίας. ἰερόφιλος ἀπὸ τραπεζοῦ πόλεως τῆς Φρυγίας, μετὰ ἐλπίσιν
 εἰς πλωινούπολιν τὴν Ἀρμενίας. ὁπίσθιος ὁ ἀπὸ ἀδριαμίας τῆς Φρυγίας, μετὰ ἐλπίσιν
 εἰς ἀντιόχειαν τῆς πεισίας. σιλβανός ἀπὸ φιλίππου πόλεως τῆς Ἀρμενίας, μετὰ ἐλπίσιν
 εἰς τρωάδα. καὶ τῶν μὴ ὅτι τῶν πρὸς τὴν ἐκ τῶν οἰκείων πόλεων εἰς ἐτέρους μετὰ
 τεθέντων, ἀλλὰ ὡς ἐμνημονόσαμεν. τῶν σιλβανός ὁ ἀπὸ φιλίππου πόλεως
 τῆς Ἀρμενίας μετενεχθέντος εἰς τρωάδα, χρησίμων βραχέα μνημονόσαι νομίζω.

λζ. Σιλβανός ῥήτωρ μὴ ἐγγενὲς πρὸς τὴν τρωάδα ὁ τῶν τρωάδων ἀκριβὲς δὲ χρι-
 στιανιστὴν ἀσσυριακῶς, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ἀσκήσας, τελῶνα φορὴν οὐ πρὸς ἡ-
 ρητο. μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὁπίσθιων συλλαβὼν, ὁπίσθιος τῆς φιλίπ-
 που πόλεως κατέστησεν. ὁ δὲ πρὸς ἐμνημονόσαι ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ διαγαγὼν, καὶ μὴ ὡς
 φέρων τὸ κρύος, λεπτὸν γὰρ εἶχε πόρην καὶ ἀσθενὲς τὸ σῶμα, πρὸς ἀνέστη τὸν ἀπὸ
 κλόν, ὥστε εἰς τόπον αὐτοῦ, ἐτέρων ἐχέσθον, φήσας δὲ ὅτι ἐν ἐτέρων, ἢ ἀλλὰ τὸ
 κρύος τῶν αὐτῶν πάλιν ἐν Ἀρμενίᾳ διαγαγὼν. ἐτέρου οὐκ ἀλλὰ τοῦ ἀντιο-
 χίας τῶν, ἐμνημονόσαι ἐν τῇ κωνσταντίνου πόλιν, τὸν ἀσκητικὸν βίον ἀκρῶς
 μετὰ ἐλπίσιν. τῶν δὲ ἀπὸ τῶν ὡς, ὡς τὰ πολλὰ ἐν τῶν πάλιν τῇ τηλικαύ-
 της πόλεως, ἀπὸ γερῶν σαρδηνίων πρὸς τὴν. χερσὶν δὲ ἡμῶν διαγαγόμενος,
 ὁ τὸ ἐν τρωάδι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐτελευτήσας, ἀλλὰ πρὸς τὴν οἱ τρωάδες ζητω-
 ντες ὁπίσθιος. ἀπὸ τῶν δὲ διαγαγόμενος ἵνα ἐχέσθον, σπένδον τὸν σιλβα-
 νὸν ὅτι ἡμῶν πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ θεοσάμνος αὐτῶν, ἀπὸ τῶν πάλιν φρονίδια ἐπέτε-
 το, καὶ πρὸς τὸν σιλβανόν, οὐκ ἐν πρὸς αὐτῶν ἐχέσθον, φησὶ, τοῦ ἀποφυγεῖν ἐκκλη-
 σίας φρονίδια. ἢ γὰρ τρωάς, κρυμὸν οὐκ ἐχέσθον. ἀλλὰ ἰδοὺ σοὶ πόπος ἀπὸ τῶν
 πάλιν

πλὴν τοῦ θύματος ἀσθενέων, ἐκ θεοῦ ἀντιπείλειται. μή μὴ οὖν ἀδεχθῆς, ἀλλ' ὅτι
 ἡ περὶ αὐτὸν πορβίου. μελέση οὖν ἐκ δ' ὁ σιχλευός, καὶ θαῦμα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
 ἡρόδοτον διηγέμεται. ναῖς ἀρτοφόρος μεγίστη, ἡ τοῖς μεγάλοις κομίζουσα κίονας,
 πλατὺν αὐτὴν ὀνομάζουσι, νεωστὶ κατέσκαψαν, ἐν ᾧ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνιδήσθαι.
 ταῦτα τε ἔδωκεν ἀνέλεσθαι εἰς τὴν θάλασσαν. πολλὰν τε καλῶδων, καὶ πολυπληθῆ
 θεῖας ἀνδρῶν ἱκόντων αὐτὴν, οὐδ' αὖτε ἐκινετο ἡ ναῖς. ὅτι δὲ τοῦτο ὅτι πολ-
 λαῖς ἡμέραις ἐγένετο, φησὶν δαμόνοιο κατέλθον τὴν ναῦν. καὶ ἡρόδοτος περὶ τὴν
 ὁπίσθου σιχλευόν, περὶ αὐτὴν αὐτὴν ἀνέλεσθαι ὅτι τοῦ τοῦ τελέσθαι. οὕτω γὰρ
 μόνως πλὴν ναυὶ κατέλκυσθαι ὅτι τελέσθαι. ὁ δὲ μετεωρόφωνον ἀμφοτέρων ἐαυ-
 τὸν ἀπεκάλει, ὅς ἐλεγε, ὅς ἐργον δικαίου ἐστὶν ἡνὶκός, οὐ μὲν ἐαυτοῦ. ἐκ κληρονομί-
 ας δὲ οὖν, ἥκετο τὸν ἀνιδήσθαι, ἀνέλεσθαι τε ἐκτελέσας, ἡφατο ἐνός τῶν χοι-
 νίων, ὅς τοι ἐργον περὶ αὐτὴν ἀνέλεσθαι. τῶν δὲ βραχυὶ ὠτισμὸν ποιη-
 μένων, δρομῶν ἡ ναῖς ὅτι πλὴν θάλασσαν ἐπορεύετο. τοῦτο δὲ θαῦμα ἐν τῇ χερ-
 σὶ σιχλευόν ἡρόδοτος, περὶ αὐτὴν εἰς ἀνέλεσθαι ἡνὶκός. καὶ δὲ σιχ-
 λευός ἐκ τῆς ἀνὴρ ἀγαθός. καὶ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός. καὶ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός. καὶ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός.
 νοῖς ταῖς τῶν δικαστῶν ἐρεχθείας, οὐδὲνα τὸν τοῦ κλήρου δικαστῆν ἐπεδίδου πο-
 τέ. ἀλλὰ τὰ βιβλία τῶν δεσφύων δεσφύων, περὶ αὐτὴν ἐνα τῶν πεισῶν λαίκα, ὃν
 ἡδὲ φιλοῦντα δὲ δικαστῶν, κατέκρινε ἐλπίδας πλὴν ἀκρόασιν, τοῖς δικαστῶν
 τῆς ἐρεχθείας ἀπὸ αὐτῶν. καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἀνὴρ ἀγαθός. καὶ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός. καὶ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός.
 κέκτητο. τὰ μὲν αὖτε σιχλευόν, εἰ καὶ περὶ αὐτὴν εἴρη, ἀλλ' ἐκ ἀνέλεσθαι ἡνὶκός.
 μὴ μὲν αὐτὴν γερνέειν. ἐπὶ αὐτὴν γερνέειν δὲ ὅθεν δὲ ἐλεσθαι. μαξιμῶν τοῖ-
 νιν περὶ αὐτὴν εἰς τὴν ὁπίσθου, ἐν ὑπατεία βασιλεως, ὅς ἀνιδήσθαι, ὅς ἀνιδήσθαι.
 εἰκάδα πέμπτιον ὅς ἀνιδήσθαι μὲν οὖν, ὅς ἀνιδήσθαι ἡνὶκός. καὶ δὲ ἀνιδήσθαι.

Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, πολλοὶ τῶν ἐν κρήτη ἰουδαίων ἐξεστάνει, δὲ πα-
 ρος τοῖονδε. ἀπατεῶν ἡ ἰουδαῖος, ὑπεκρίνατο ἐπὶ μωυσῆς. περὶ αὐτὴν δὲ ἐλεσθαι
 ἐκ τῶν οὐρανῶν. ὅπως δὲ τοῖς πλὴν ἡνὶκός. ἰουδαῖος ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς
 θαλάσσης ἀγαθῶν. αὐτὸς γὰρ ἐπὶ ἐλεσθαι, ὅς καὶ τὸν ἰουδαῖον πάλαι. ἀπὸ τῆς ἐρυ-
 θραῆς θαλάσσης ὄρεας. ἐφ' ὅσον οὖν ἐμαυτὸν ἀνιδήσθαι καὶ ἐκ τῆς τῆς ἡνὶκός.
 λιν. καὶ τοῖς ἐν αὐτῶν οἰκιστῶν ἰουδαῖος, τὰ τοιαῦτα πεισῶν ἀνιδήσθαι. περὶ αὐτὴν
 τε περὶ αὐτὴν καὶ γερνέειν, καὶ τὰ κλημάτα κατέκρινε. ἀπὸ γὰρ αὐτῶν δὲ ἐλεσθαι
 τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν γὰρ ἐπὶ αὐτὴν ὑπὸ γερνέειν. οἱ δὲ τῶν τοιαῦτων ἡνὶκός.
 μὲν οὖν, περὶ αὐτὴν δὲ τῶν ἐργῶν ἡνὶκός. κατέκρινε τὸν ὅν ἐκ τῶν τοῖς ὁπίσθου
 χροσὶν ἀφέντες λαμβάνειν αὐτὰ. ὅτι δὲ ἐπὶ αὐτὴν ἡνὶκός. ἀπὸ αὐτῶν ἰουδαῖος ἐ-
 στήματι, ἐνιγέρει μὲν αὐτὸς, ἡνὶκός. οἱ δὲ τῶν τοιαῦτων ἡνὶκός. ἀπὸ αὐτῶν ἡνὶκός.
 κερὰ ἡνὶκός. ἀπὸ οὖν αὐτῶν ὅτι ἡ ἀκρωτήριον ὅτι τῆς θαλάσσης ἐκ τῶν, καὶ κυ-
 βιστῶν κατ' αὐτῆς ἐκ τῶν. τοῦτο οὖν ἐποίησαν οἱ περὶ αὐτὴν, ὅς κλημῶν περὶ αὐτὴν
 λαμβάνειν, καὶ δὲ τῶν ἐπὶ αὐτὴν, τοῦτο μὲν τοῖς κλημῶν περὶ αὐτὴν μὲν οὖν, τοῦτο δὲ
 καὶ εἰς τὸ ὅσον ἀποπνιγμένοι. καὶ πλείους δὲ διεφθάρσαν, εἰ μὴ θεοῦ περὶ αὐτὴν
 σφύρας, περὶ αὐτὴν ἀνδρες περὶ αὐτὴν, ἀπὸ τῶν καὶ ἐμποροῖ, οἱ τοῖς μὲν πνιγμένοι
 ἀνέκρινε ἐπὶ αὐτὴν, ὅτε τῶν ἀνιδήσθαι ἐν τῇ κακῶς πάλαι λαμβάνειν. τοῖς
 δὲ αὐτοῖς ἀνδρῶν ῥήσιν ἐαυτοῖς, μὲν οὖν πλὴν ἀπὸ αὐτῶν τῶν περὶ αὐτὴν ῥήσιν.

RR.iii.

των εαυτοῖς. οἱ καὶ γνώριες ὅτε τὴν ἀπάτην, ἐμέμφοντο μὲν τῷ ἀκριτοῦ ἐαυτῶν
πίστιν. τῷ δὲ ψευδομωυσῇ ἀνέχον ἀπειδονίαν, συλλαβὴν οὐ δεδιώκον. ἀφανὴς γὰρ
ἐγέρθη, ὑπονοοῖα τε πρὸς τοὺς πλείους, ὡς εἴη δαίμων ἀλάστορ, ἀνδρόπου
ῥῆμα ὑποδὲς, ὅτι λῆμναι ἐκείνοις αὐτῶν. διὰ τὸ ὅτε δὲ πάθος πολλοὶ τό-
τε τῷ ἐν τῇ κρήτῃ ἰουδαίων, χαίρων ἐν ἰουδαϊσμῷ φροσύνες, τῇ πίστι τῷ ρησια-
νισμοῦ παρεσχέρηθον.

λθ' Μικρὸν δὲ μὲν τὸνδε τῷ ρέοντι, παῦλος ὁ τῷ ναυαλιανῶν ἐπίσκοπος, θεοφι-
λοῖς ὄντος ἀνδρός, δόξαν ἐκτίσας, καὶ πολλῶν πλῆθος, ἧς ἐκείνῳ πλεονέχον. συμ-
βῶν γὰρ ἐμωρησμένον γινέσθαι χαλεπώτατον, καὶ οἷος ὁδὸς πώποτε ἐγέρθη παρ-
εργον. πολὺ γὰρ μέγας τὸ πόλεως πολὺ κατέλυθον. ὡς καὶ τὰ μέγιστα ὦν ὠρίων
ἀπολέσθαι, καὶ τὸ δημόσιον, ὃ ἐπὶ πᾶσι μὲν ὅτιν ἀλλήλῃς. τέλος ὅτιν ἐμὸν μόνον τὸ πῦρ
καὶ τῇ ναυαλιανῶν ἐκκλησίᾳ, τῇ κεινῇ πλῆθει τῷ πελαργῷ παρεδόθη. ἐπεὶ
δὲ ὁ ἐπίσκοπος παῦλος κινδυνώσας τῇ ἐκκλησίᾳ ἐώρα, εἰς πηδῆσας εἰς τὸ θυ-
σιαστήριον, καὶ τὰ τῷ ἐκκλησίᾳ τῇ θρησκείᾳ ἐπέτερε, καὶ ὁ δὲ ἔλεγε δὲ ἄλλῃ ὑπὸ
τῷ τὸ πόλεως, καὶ ὁ δὲ κληρὸς ὅπου. θεὸς δὲ ἄρα ἐπήκουσε τὸν ἀνδρὸς, ὡς τὸ ἔργον ἀ-
πέδωκεν. τὸ γὰρ πῦρ εἰς τὸ δὲ κληρὸν, διὰ πᾶσιν θυρῶν, καὶ θυρίδων ἐσπεσόν, ὁδὸν
θυμῆναι. ἀλλὰ πολλὰ μὲν τῷ πείρῃ γὰρ τῇ τῶν ἡφαιστῶν. αὐτῶν δὲ ὡς ἰδεῖν ἐν
μέσῳ ὅσον πυρὶ, νικῶντα αὐτὸν τῷ ὑποδὲς ὁδὸν ἐκείνου. καὶ τούτου ὅτι δύο νυ-
κτὴ μερῶν. θυμῶν, ἀπεστέθη μὲν ὁ σύμπας ἐμωρησμός, πολλὰ μέρη κατέλυ-
σας τὸ πόλεως. ἡ δὲ ἐκκλησία ἐώρατο ἀκέραιος. καὶ τὸ γε θαυμαστόν, ὅτι μηδὲ
καπνοῦ ἵχνος ὡς ἰδεῖν ἐν τοῖς ξύλοις, ἢ τοῖς αἰσῇ. τούτου μὲν οὐκ ἔργον ἐπὶ
τὴν ἐπὶ ἀκαδεμάτιν τῷ ἀνδρὸς μίμνως, ἐν ὑπαίειᾳ θεοδόσιου τῷ τεσσάρων
κατέκταν, καὶ μαζιμοῦ. ναυαλιανοὶ δὲ σῶσαν τῇ ἐκκλησίᾳ, διὰ ἐκείνου καὶ ἐ-
κείνου ἔτος ὅτιν τελοῖσι, πᾶσι τὴν ἐπὶ ἀκαδεμάτιν τῷ ἀνδρὸς μίμνως, ὁ κατε-
στῆναι διὰ τῷ πείρῃ τῷ θεῷ, γὰρ δὲν τε πᾶσι τῷ διὰ τῷ αὐτῷ συμβῶν θαυ-
μα, ἡ μὲν δὲ ἐκείνου τῷ ὅπου, καὶ ὡς ἀληθῶς ἄλλοι παρεσκευάσιν, ὁ μόνον ρη-
σιανοὶ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἡλικίῳ οἱ πλείονες. τούτου μὲν πᾶσι τούτων.

μα' Μαζιμιανὸς δὲ δύο ἐνιαυτοὺς πᾶσι πέντε μηνὶν, ἡσύχως τῇ ἐκκλησίᾳ
παρασῆς, ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπαίειᾳ. ἔρεοδίνδου, καὶ ἀσπαρης, τῇ δὲ δεκάτῃ τῷ ἀ-
ποριχίου μίμνως. οὐκ ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ τὴν ἐβδομάδα εἶναι τῷ νηστῆναι, τῷ γὰρ τῇ
ζουστῇ τῇ τῷ πάρα ἑορτῇ. ἡ μερῶν δὲ ὡς καλουμένη πείρῃ. ὅτε δὲ καὶ ὁ βα-
σιλεὺς θεοδόσιος, ὅπως τῷ παρὰ γὰρ πᾶσι παρενόησεν. ἵνα γὰρ μὴ πάλιν πᾶσι ὅτι
λογῆς ὅτιν τῷ ζήτησις ἡ, καὶ τῷ τῷ ἐκκλησίᾳ κινήσῃ, μὴ μνησῆς, ἀλλὰ
ἐπὶ κεινῶν τῷ σῶματι μαζιμιανῶν, τοῖς πρὸς τῷ ὅτιν τῷ ἐν δροσίᾳ τῷ
παρὰ κλον ἐπέτερε. τούτου γὰρ καὶ τῷ ὅτιν τῷ τῷ ῥωμαίων κελεσίῳ ὅτιν τῷ
πρὸς τῷ ἐγίνοντο σύμφηφοι, αἱ ἐκείνου ἀπεστέθη, κυρίως τῷ ὅτιν ἀνδρῶν,
καὶ ἰωάννη πᾶσι ἀνιούχας, καὶ ὅπου τῷ θεοσαλονίκης, διδάσκων ὡς ὁδὸν καλῶν
τὸν τε ἑτέρας πόλεως ὁνομασθέντα, ἡ καὶ ὄντα ὅτιν τῷ, εἰς ἀλλῶν μεταστῆναι.
ἐν δροσίᾳ οὐκ ὁ παρὰ κλον, τῷ ἐκκομιδῇ τῷ μαζιμιανῶν σῶματι ἐποίησα-
το. καὶ δὲ ἡδὲ, καὶ πᾶσι αὐτῷ βραχέα εἰπεῖν.

μαδ' Πέτρος, ἐν παρὰ τῇ ἡλικίᾳ ἀναγνώστης ἐτύγχευεν ὢν, ἐφοῖτα τῷ εἰς διδα-
σκάλοις,

σκόλους, καὶ ῥήτορικῆς ἐγίνετο ζηλωτής. τελέσας δὲ εἰς ἀνδρά, ἔα πολλὰ πρὸς αὐτὸν τὰς
 ὁπισθόπῳ ἀπικῶ, ἡπογραφεὶς αὐτὸν ὡς λόγων γηρόμυθος. παροχόμενα δὲ
 αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ ἑξῆς τῇ Διφρονίας, ἀπικὸς παροηγάγετο. ἀξιώμας δὲ ἐπαρεσβυ-
 τερείου ὡς παροφῶν, ἡποσιννίου παρὸς πλὴν κυζίκου ὁπισθοπῶν παροβλήθη.
 ταῦτα μὲν ἤδη παρὸς ἐγέμετο. τότε δὲ τὸ ἐν κωνσταντίνου πόλιν ἐκκλησίας τὸν
 θρόνον ἐκκληρώθη. αὐτὸν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς ὁ ἦτος, εἰ καὶ ἡς ἀγῶς. ἡπο γὰρ ὁ ἀπικ-
 κῶ παιδολογῆς, πλὴν αὐτὸν ἔα χρεῖα ἐμμήσατο. πλὴν δὲ ἀνεξικακίαν πλέον
 αὐτὸν ἐκφῶς εἶχεν ὁξήσκησεν. ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἀρεσιώταις, φοβερόν ἐν καὶ ἑαυ-
 τὸν ἐπεδείκνυνεν. ὁ δὲ παροσηνῆς τοῖς πᾶσιν ἐγίνετο. τοῦτο γὰρ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ εἰς
 παροσάγεσθαι παρονοῶν. ἀρεσιν γὰρ ὁξέμελλον σὺλλαν ἀρεθὺ μύθος, ὁ ἀξίωμα
 ἦς παροσότητος τῇ ἐκκλησίᾳ φυλάξας ἀπέδωκε, καὶ τοῦτο ὁ μέγας, τὸ βασιλεῖα
 μιμούμενος θεοδόσιον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἐκέκριτο καὶ τῇ ὑπαγίτων μὴ χρεῖα
 αὐτῇ βασιλικῇ ὁξοισία. τοῦτο δὲ μικρὰ φρονίσαι τὴν μὴ φρονιούτων παρὸς
 θεοῦ, ἢ ἐφρόνῃ αὐτοῖς.

Ἐπὶ τοῦτοις μὲν οὖν, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀπεδέχετο. καὶ γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἀγῶσις μὲν
 ἱερωμύθοις ἐφάμικτος αὐτὸν, καὶ οὐδαμῶς τοῖς διώκειν ἐτέλοντας ἀπεδέχετο. τολ-
 μήτας δὲ αὐτὸν εἶποιμι, ὅτι τῇ παροσότητι, ἐπὶ πλὴν τοῖς ἀγῶσις ἱερωμύθοις ἐνίκα,
 καὶ αὐτὸν ἢ βίβλος τῇ δριμύτων, ὅτι μυσσέως φησί. καὶ ὁ ἀνδρεῖος μαυῖος
 παρὸς σφόδρα παρὸς πλὴν ἀνδρεῖοις τοῖς ὄντας ὅτι ἦς γῆς. τοῦτο γὰρ καὶ νῦν
 εἶπειν, ὅτι ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, παρὸς σφόδρα, παρὸς πλὴν ἀνδρεῖοις τοῖς
 ὄντας ὅτι ἦς γῆς. ἀπὸ ταῦτα γὰρ αὐτὸν πλὴν παροσότητι, καὶ ὁ θεὸς τοῖς πολε-
 μίοις αὐτῷ, διὰ πολεμικῶν ἀγῶνων ὑπέταττειν ὡς ὁξέειν ἔα τε καὶ τῇ τυραννίδι
 ἰωάννου ἑσπῶμα, καὶ ἡ ὁπισθόμυθος μέλας ταῦτα βαρβαρῶν ἀπώλετα. οἷα γὰρ τοῖς
 πᾶσι δικαίως ὑπῆρχε παρὸς θεοῦ, τοῖα ταῦτα καὶ ὅτι τῇ δὲ ὡς χρεῖων παρὸς θεοφι-
 λῶτα βασιλεῖ πρὸς ἦεν ὁ τῇ ὄλων θεός. καὶ οὐ κολακεία ταῦτα γράφω,
 ἀλλὰ μὲν ἦς ἀγῶσις ἔα πᾶσι γηρόμυθα, γνώριμα παρὸς ἀγῶσις.

Μετὰ γὰρ τῇ τυραννίδι ἀνείρεσιν οἱ βαρβαροί, οἱ ἐκφῶς παρὸς ὁξήσκησιν μὲν
 καὶ ῥωμῶν ἐκείσιν, εἰπομὶ ἡσῶν καὶ ἔα τρέχον ἔα ῥωμῶν παρὸς ἑσπῶμα. ταῦ-
 τα ὁ βασιλεὺς πυθόμυθος, σιωπῶν τὸ παρὸς τοῦτων φρονίδια ἐπέτρεψε. ὁ θεὸς
 ἀγῶσις τε χροιάσας, ἐκφῶς μακρὸν ὁξέμυσεν ἀξίει λαβῆν. οἷα γὰρ δὴ καὶ ἐ-
 γέμετο ὅτις βαρβαροί, καλὸν ἐπακούσας. ἀγῶσις μὲν αὐτῶν ὁ ἐκφῶς, ὁ ὀνομα-
 αὐτὸν ὁξέμυσας, ὁξήσκησας κεραυνῶ. λοιμὸς τὸ ὁπισθόμυθος ὁ πλὴν τῇ ἡπο αὐτῷ
 ἀνδρεῖων διέφθρεν. καὶ οὐ τοῦτο μόνον ὁξήσκησεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ πῦρ ὁξέμυσας
 κατελθόν, πολλοὺς τῇ ἡποφθέντων ἀνέμυσεν. καὶ ὅτι εἰς δέος μέγιστον τοῖς βαρ-
 βαροῖς κατέστησεν, οὐ τοῦτο ὅτι παρὸς ἑσπῶν γηρόμυθον ἔα ῥωμῶν ὁπλα ἀνταί-
 ρην ἐπὶ λησῶν, ἀλλὰ ὅτι πλὴν ἡπο ὁξέμυσας θεοῦ ὁξήσκησας ἐφάμικτος. ὁ δὲ
 δὴ καὶ ὁ ὁπισθόμυθος παρὸς κλος, ἐκφῶς ἰεζικὴλ παρὸς φησὶν ἐπὶ ἐκκλησίας διδά-
 σκων, τῇ γηρόμυθος ἐκ θεοῦ σιωπῶν παρὸς ἑσπῶν, ἡσῶν ἐσπῶν μακάθη. ἡ γὰρ παρὸς
 φησὶν, ἐστὶν αὐτῇ. καὶ σὺ ἡσῶν ἀνδρεῖου, παρὸς φησὶν ὅτι γὰρ ὁξήσκησας, ῥῶς,
 μυσῶς, καὶ ὁξέμυσας. κρινῶ γὰρ αὐτὸν θανάτω, καὶ αἵματι, ἐπὶ ὑετῶ καὶ καλὸν ὄντι, καὶ
 ἀγῶσις χαλκῆς. καὶ πῦρ, καὶ θεῖον ὁξέμυσας ἐπὶ αὐτὸν, καὶ ὅτι πλὴν τοῖς μετ' αὐτὸν.

R.iiii.

- .. καὶ ἦν ἐδὴ πολλὰ μετ' αὐτῶν. Ἐμεγαλυνήσομαι, καὶ ἐνδοξαθήσομαι, ἔγωγε
 .. ὅμοιον πολλῶν ἐδὴν καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ κύριος. σφόδρα μὲν οὖν,
 ὡς ἐφίω, ἐθαυμάσθη ὅτι τοῦτο οὐκ ἔκλεος. ὅθεν γε βασιλεὺς δὴ καὶ τὸ παρόν, καὶ
 καὶ ἄλλα μὲν πλὴν πρὸς ἡν ἔθετο παρ' αὐτοῖς, ἐν τῷ καὶ κείνῳ.

μδδ' Ἦν αὐτὰρ θυράτης ἐκ τῆς γαμεῖνης δὲ δόχης, ὄνομα δὲ δόξια. ταύτην οὐδεν-
 νιανὸς ὁ ἀνεψιός, ὁ ὡς αὐτῶν τὴν ἀσπίδα μερῶν καὶ τὰς βασιλεὺς, ἤτησε παρὸς
 γάμον λαβόν. ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπέδωκε θεοδόσιος, καὶ ἐβουλόοντο ἐν μεση-
 μίῳ τοῖς γάμοις τελέσαι, ἐδόκει δὲ μερυσσάμενος τὴν ὁδὸν, ἐν τῇ θεατα-
 νίκη τοῦτο ποιῆσαι, μὴν δὲ οὐδενινιανὸς μὴ σὺλχεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἦεν εἰς τὴν
 κωνσταντινουπόλιν. ἀσπιδιστάμενος οὖν τὰ ἑσπέρια μέρη, αὐτὸς ὅτι τὴν κωνσταν-
 τινὴ πόλιν ὡς αὐτῶν τῶν γάμων χάριν. ὅτι τελεσθέντος, ἐν ὑπαίλειά ἰσιδῶρου, καὶ σι-
 νάτορος, λαβὼν τὴν γαμετῆ, αὐτὸς ὅτι τὰ ἑσπέρια μέρη ἀνέδραμ. τοιοῦτο μὲν οὖν,
 καὶ τὸδε ὅτι βασιλεὺς ἀτύχημα γέγονεν.

μεδ' Οὐκ εἰς μακρὸν τῷ μὲν τὸνδε τὴν γέγονον, καὶ ὁ ὅτι σὺς παρ' αὐτοῖς χωρι-
 ζομένοις ἀφ' αὐτῶν τοῦ ὅτι σὺς τοῦ ἰωάννου καὶ ἁγίου ἐπαρήγαγε, φρονήσας πα-
 ραμνησάμενος τὴν λύπην αὐτῶν. τί δὲ τοῦτο ἰδὼν, λεκτέον. ὅτι σὺς ἰωάννου ἐν
 κομῶνις τεταμμένον, βασιλεὺς πείσας, τριακοστῶν πέμπτῳ ἔτει μὲν τὴν καὶ ἁγί-
 σιν, εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν μετεκόμισε. καὶ μὲν πολλῆς ἡμῆς, δημοσίᾳ πομ-
 πεύσας αὐτὸν, ἦν ἐπ' αὐτὸν τῶν ἀποστόλων ἐκκλησίᾳ ἀπέτετο. πεισθέντες οὖν
 ὅτι τοῦτο οἱ δι' αὐτὸν χωρίζομενοι, τῇ ἐκκλησίᾳ ἰωάννου. καὶ γέγονεν τῇ ἐκκα-
 δεικτῇ ὑπαίλειά τοῦ βασιλέως θεοδόσιος, παρὶ τῆς ἐβδόμεν καὶ εἰκάδα ἔιδοντα-
 εἰς μίαν. θαυμάσαι δὲ μοι ἔπεισι, πῶς ὁ φθόνος ὡς ἡμῶν μὴ τελευτήσας
 τος, ἦν αὐτῶν. ὁ μὲν γὰρ μὲν ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἰωάννου, ὡς αὐτῶν τοῦ
 ἀκοινώνητος γέγονεν. ἰωάννης δὲ τριακοστῶν πέμπτῳ ἔτει μὲν τὴν τελευτῇ, εἰς κοι-
 νωνίαν ὡς παρ' αὐτοῖς ἐδέχθη. τοσοῦτον παρ' αὐτοῖς θεοφίλου ὅτι ὅτι αὐτῶν ἐκεῖ
 ταῦτα μὲν ὅπως γέγονεν τὸ καὶ αἰετῶν, τοῖς φρονιμοῦς οὐκ ἀφ' αὐτοῦ.

μεε' Ολίγον τῷ μὲν τὴν ὅτι ὁ θεοφίλος ἰωάννου ἀπόθεσιν, καὶ παῦλος ὁ τὴν ναυαγίων
 ἐκκλησίᾳ ἐτελευτήσας, ἐν ὑπαίλειά τῇ αὐτῇ, παρὶ τῆς μίαν καὶ εἰκάδα ἔιδοντα
 νός, ὅς τῇ αὐτῇ ἐκκομίδῃ, πᾶσαι τὰς ἀφ' αὐτοῖς αἰρέσεις, ὅτι ποντὶν ἰνὰ μίαν ἐκκλη-
 σίαν εἰργάσατο. πᾶσαι γὰρ αὐτῶν ὅτι σὺς ἀγίου μνήματος, σὺς φαλμαγίας πρὸς
 ἐπεμπον, ἐπεὶ παρὸς καὶ ζῶν, διὰ τὴν ὁρθότητα πᾶσαι ἐπέτατο ἰωάννου. ἐπεὶ τῷ παύλῳ
 ἔξιν μνήμης τελευτῶν μνήμων διεπαράτατο, ἡρώδης ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ τῇδε τῇ ἰσο-
 εἰα αὐτῶν παρ' αὐτοῖς, παρὸς ὡς αὐτῶν τῇ ἐν γαμῶν αὐτῇ. ὅτι μὲν γὰρ ἀρ-
 ρωτῶν, τῇ στήνῃ τῇ ἀσκήσεως διάτῃ ἐχρητο, μὴ δαμῶς πρὸς ἐκβαίνων αὐτῶν. καὶ
 ὡς οὐδὲν περὶ τῶν ἀσκήσεως ἐκτελῶν τῶν ἀσκήσεως μοι δοκῶ. ἵνα μὴ παρὸς
 τῶν ἀσκήσεως, ἀμυνώσω τὴν ἀξίαν μνήμης, ὡς ἐφίω, καὶ ἐπωφίῃ παρ' αὐτοῖς αὐ-
 τοῦ. ὡς δὲ ἐστὶ, λεκτέον. μνήμων τελευτῶν, πᾶσαι τοῖς τῇ ὡς αὐτῶν ἐκκλησίαν
 ἱερωμένοις μεταπεμψάμενος, φρονήσας, ἔφη, ἀναδείξαι ἰνὰ ὅτι σὺς, ὡς
 ἐπὶ ἐμπνέων εἰμὶ. ἵνα μὴ μετὰ ταῦτα θεαχὼν αἱ ἐκκλησίαι ὑμῶν ὡς αὐτοῖς
 νωσι. τῇ δὲ λεγόντων, μὴ αὐτοῖς τὴν παρὸς τοῦ ἡρώδῃ ἐπὶ τῇδε. ὅτι γὰρ ἄλλο
 κριτήριον ἔχοντες, οὐδαμῶς τὴν αὐτῶν ὀνομάσαι μὴ. ἀλλ' αὐτῶν σε ἀναδελφικῶς ὡς
 εὐχῇ

βούλη ἀφ' οὐ μέγα. Ὀκκοῦν, ἔφη ὁ παῦλος, ἐλθέ φόν μοι τὴν ὁμολογίαν τῶν τιμῶν ὅτι δίδεις, ὅτι τὸν αἰρεῖσθε, ὃν δὲ ἐγὼ αὐτὸς ψηφισάμην. τῇ δὲ τούτῳ ποιησάμενων, καὶ ὑπογραψάμενων, αὐτὸς ἀνακαθίσας ἡς κλίνης, καὶ λαθὼν τοὺς πρῶτους, ἐν ἐργασίᾳ ὄνομα μῆρκιδμου, ὅς ἐν μὲν τῇ τῇ παρεσβυτέρων ἀξίᾳ ἐτέτακτο, καὶ ὑπὸ αὐτὸν τὸ ἀσκητικὸν ἐπαδεδύετο βίον. ἀπεδήμει δὲ τὴν καὶ αὐτὴν. εἴτα σφραγίσας αὐτὸς, καὶ τοὺς παρόντας τῶν παρεσβυτέρων ὅτι σφραγίσαι ποιήσας, πρῶτον τοῦτο τὸ βιβλίον μῆρκω, ὅς τις ἐν σκυθία, ναυαλιανῶν ὅτι σκῶπος ἔστω. τότε δὲ ἐπεδήμει τῇ πόλει, καὶ αὐτὸς ἔφη πρὸς αὐτὸν. εἰ μὲν γὰρ θεὸς ἔστι με περὶ αὐτοῦ ὅς τὸν δὲ τὸ βίον, τί μὲν μοι πρὸς αὐτὸν γήκην φυλάξας ἀπόδος. εἰ δὲ με δοκεῖ αὐτῷ μεταστῆσαι, ἐν τούτῳ δὴρήσεις τὸν ὑπὸ ἐμοὶ μετ' ἐμὲ ψηφισθέντα ὅτι σκῶπος. αὐτὰ εἰπὼν, ἐτελεύτησε. τελετὴ οὖν μὲν τὴν τελευτὴν ἡμέραν, ἀντίξαντες τὸ βιβλίον, ὅτι πλήθους πολλοῦ, καὶ δούλους τὸ μῆρκιδμου ὄνομα, παύσαι μὲν ἀξίον ἔστιν εἰδόντων. καὶ μὴ μνηστῆρες, ὅς ἀπετείλαν τοὺς συλληφθέντας αὐτὸν. οἱ δὲ δόξα ἀγαθῶν ἐν ἡβερύᾳ πόλει τὴν φρυγίαν διὰ γυναικας, συλλαβόντες ἀγοισι. καὶ περὶ τὴν μὲν εἰκαδά τ' αὐτῶν μηνός, χρεωσθέντες ἐν θρονοῖσι. αὐτὰ μὲν ἔτι, ὅτι τὸ σκῶπον εἰρήσων.

Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς θεοδόσιος χαιρετήσας ἀφ' οὗ ὃν ἀνιέρχεται πρὸς αὐτὸν ἔφερε τὸν χρεῖται. καὶ αὐτὰ ἐποὶ δὲ ἀμείνους ἡμέρας θράων τὴν χρεῖται. καὶ τὴν γαμετὴν δὲ δοκίαν ὅτι τὴν ἐροσῶμα ἐπεμπε. καὶ γὰρ αὐτὴν τῶν τιμῶν ἀχλὺ ὅτι τελέσθιν ἐπὶ γήκε, ἐὰν τὴν θυγατέρα γαμηθεῖν ἐπὶ τῇ. ἀμὰ αὐτὴ μὲν, καὶ αὐτὴν ἐροσῶμα ἐκκλησίαις, καὶ πάσας αὐτὴν ἐν τῇ ἀνατολικάς πόλεις ποικίλως ἐτίμησεν, ἐν τῇ ἀπείναι, καὶ αὐτὴν ἐπαυροῦσα.

Τὴν ἐπὶ αὐτὴν δεκάτην ὑπαίειαν τῶν βασιλέως, πρῶτον μὲν θαυμαστὸς ἐπεχείρει, καὶ οὗ ὅτι δίδεις τῇ πάλα ὅτι σκῶπον πεποίηκε. φίλμου γὰρ τοῦ ὅτι σκῶπου ἡς ἐν καὶ αὐτὴν καὶ παδοκίας τελευτήσας, πρῶτον καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν τιμῶν ὅτι σκῶπον. ὡς δὲ διεσκέπτετο ἵνα πρὸς τὴν ὅτι σκῶπον πρὸς αὐτὸν, στω ἐν καὶ τῇ αὐτῇ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτων, πρῶτος τοὺς τὴν θροῖας συλληφέντας, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον, ἐν οἷς μὲν καὶ θαλάσσιος ἀνὴρ, τί μὲν πρῶτον χρεῖταις ἀχλὺ τὴν ἐν ἡλικυκοῖς ἐπὶ τῇ τε καὶ πόλεων. μὴ οὖν δὲ αὐτῷ, ὡς φήμη ἐκείνῃ, τὴν τῇ ἐφ' ὧν μερῶν ἐλθέειν αὐτὸν τῶν βασιλέως φρονίδια, ὅτι τῶν χρεῖται ὁ πρῶτος, ἀντὶ τὴν πρῶτον ὅτι σκῶπον τὴν καὶ αὐτὴν ἀνέδδξεν. ἀμὰ αὐτὴ μὲν καὶ τῇ ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ πρῶτον ἐκοπεν. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ αὐτῇ που τί μὲν ἰσορίαν καὶ ἀπαυροῦσαι, ἐν εἰρήνῃ δὴ τῇ αὐτῇ πρῶτον ἐκκλησίαις, καὶ πόλεις, καὶ ἐπὶ τῇ ἀχλὺ. εἰρήνης γὰρ οὐσης, ὑπὸ τῇ οἱ ἰσοριογραφεῖν ἐπὶ τῇ οὐχ' ἐξοισιν. ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς, ὡς ἔρε τὸ θεὸς ἀνδρῶν περὶ θεόδωρε, ὅτι τῇ αὐτῇ σου ἐπὶ τῇ βιβλίαις ἐκλείναντες, ὅτι δὲ ἡ πορῆσαι μὲν ὑποθέσεως, εἰ οἱ φιλοῦντες αὐτὸς γὰρ ἡσυχάζειν πρὸς ἡμῶν. περὶ τῇ ἡ ἰσορία ἡ ἐβδόμη, χρεῖται ἐπὶ τῇ, τῇ ἀκούει δὲ οὐ. ἡ δὲ πᾶσα τὴν ἐπὶ τῇ τοῦ ὑπὸ τῇ, περὶ τῇ χρεῖται ἐπὶ τῇ, ἐκείνῃ τε αὐτῇ ἀκούει. ἀμὰ αὐτὴ μὲν τὴν ἀπὸ τῇ πρῶτον ἐροισ τὴν ἀμφοσιστὴν πρῶτον οὐμπιάδος, ἐν τῇ ἀμφοσιστὴν βασιλεὺς κωνσταντῖνος καὶ ἀπαυροῦσα δὲ ὅτι τὸ δὲ πρῶτον ἐροισ τὴν πρῶτον πρῶτον οὐμπιάδος, ἐν τῇ ἡ ἐπὶ αὐτὴν δεκάτη ὑπαίειαν τῶν βασιλέως θεοδόσιου δέδοτο.

τέλος.

Ο ἱ ἱστορίας σκοπός.	α'	Πόθεν ἤρξατο τῷ ᾠδῶν ἡ αἴρεσις.	β'
Καὶ ἄλλοι τῷ περὶ δυνάμεων ἐπιστοχῶν.	γ'		
Αλεξάνδρου ἐπιστοχῶν ἀλεξάνδρου ἐπιστοχῶν περὶ ἀλεξάνδρου ἐπιστοχῶν κων- σταντίνου πόλεως	δ'		
Αρείου ἐπιστοχῶν περὶ Διόσκου τῷ νικομηδείας ἐπιστοχῶν.	ε'		
Εὐσεβίου ἐπιστοχῶν νικομηδείας ἐπιστοχῶν περὶ παυλίνου ἐπιστοχῶν τύρου.	ς'		
Τὰ καὶ πλὴν μεγάλῃ συνόδῃ τῇ ἐν νικαίᾳ.	ζ'		
Ελεγχος τῷ ᾠδῶν ἱστορίας ἐκ τῶν Διόσκου καὶ ἀθανασίου συγγραμμάτων.	η'		
Τὰ καὶ μὴ ἐπὶ τῷ ἀντιπάλῳ, ὅς οὐ μὴ ἐπὶ τοῖς χριστιανικοῖς μέλεσιν ἔχει ὁ πᾶν ὁ δὲ μειναι. καὶ συνῶδῃ περὶ τοῦ ἐπιστοχῶν.	θ'		
Επιστοχῶν τῷ βασιλέως κωνσταντίνου περὶ τοῖς ἀποκαθάρσεως ἐπιστοχῶν, περὶ τῷ ἐν τῇ συνόδῳ τυπώσεων.	ι'		
Περὶ τῷ σιτηρείῳ ἐκ τῇ ἐκκλησίᾳ χορηγηθέντων, καὶ τῆς δόξης τῷ βασι- λέως ᾠδῶν.	ια'		
Επιστοχῶν Διόσκου τῷ καὶ ἄλλας ἐπιστοχῶν, περὶ τῷ ἐκκλησίᾳ ἐν νικαίᾳ πίστεως.	ιβ'		
Ελεγχος τῷ νῦν ἐκκλησιαστικῶν ᾠδῶν ἐκ τῶν Διόσκου τῷ καὶ ἄλλας ἐπι- στοχῶν συγγραμμάτων.	ιγ'		
Περὶ τῷ ᾠδῶν τελεσίῳ, ἐκ τῆς ἀθανασίου ἐπιστοχῶν.	ιδ'		
Επιστοχῶν τῷ βασιλέως κωνσταντίνου, περὶ τῷ ἐκκλησίᾳ οἰκοδομῆς.	ιε'		
Ἀλλῇ ἐπιστοχῶν τῷ αὐτῷ, περὶ τῷ τῶν γραφῶν καὶ ἀποκαθάρσεως.	ισ'		
Ἀλλῇ τῷ αὐτῷ ἐπιστοχῶν περὶ μακαρίου τῷ ἐπιστοχῶν ἱεροσολύμων, περὶ τῆς οἰκο- δομῆς τοῦ τῶν ναοῦ.	ις'		
Περὶ τῆς δόξης τῷ βασιλέως κωνσταντίνου μὴ τῶν, καὶ τῷ περὶ πλὴν οἰκοδομῆς τῷ τῶν ναοῦ ἀποδοξῆς.	ιθ'		
Περὶ τῆς ᾠδῶν νόμου Διόσκου τῷ νικομηδείας μεταθέσεως.	ιβ'		
Επιστοχῶν τῷ βασιλέως κωνσταντίνου, καὶ Διόσκου καὶ θεογονίου γραφῶν νικομηδείᾳ.	κ'		
Περὶ τῷ ᾠδῶν Διόσκου καὶ τῷ πλὴν αὐτῶν γενημένων καὶ τῷ ἀγίου Διόσκου τοῦ καὶ τῷ ἀποκαθάρσεως ἐπιστοχῶν δολίᾳ συκοφαντίας.	κβ'		
Περὶ τῷ μὴ τῷ ἐξοδῶν τῷ ἀγίου Διόσκου, καὶ ἀγίων ἐν ἀντιοχείᾳ ἐπιστοχῶν αἰρετικῶν.	κγ'	Περὶ τῷ ἰνδῶν πίστεως.	κδ'
Περὶ τῷ ἰβήρων περὶ τῷ Διόσκου ποδηγίας.	κε'		
Επιστοχῶν τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου περὶ σαβώριον τὸν βασιλέα τῶν τῶν, περὶ τῷ χειριστῶν γραφῶν.	κς'		
Περὶ τῆς καὶ τῷ ἀγίου ἀθανασίου τυρῶν τῆς ἐπιστοχῶν.	κζ'		
Επιστοχῶν τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου περὶ ἀλεξάνδρου.	κη'		
Ἀλλῃ καὶ ἀθανασίου ἐπιστοχῶν ἐπιστοχῶν.	κθ'		
Επιστοχῶν τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου περὶ πλὴν συνόδῳ.	λ'		
Περὶ τῆς ἐν τῷ γενημένων συνόδῳ.	λα'		
Περὶ τῷ ἑλκυστῶν τῷ ἐκκλησίᾳ γενημένων, καὶ τῷ ᾠδῶν ἀγίου ἀθανασίου.	λβ'		
Περὶ τῷ μακαρίου κωνσταντίνου βασιλέως ἀφῆκῆς.	λγ'		
Ἀπολογία τῷ τοῦ αὐτῷ βασιλέως.	λδ'		
Περὶ τῷ τελεσίῳ τῷ αὐτῷ ἀγίου κωνσταντίνου βασιλέως.			

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΟ-

δωρίτου ὀπισθέπου κύρου λόγῳ πάντε. λόγος α'.

Ωργάφοι μὲν σαρδίσι καὶ τοῖσι τοῖς παλαιαῖς ἐν-
 ῥγάφοις ἰσοείας, τέρψιν μὲν τοῖς ὁρατοῖς παροσφέ-
 ρουσι. τῶν δὲ γεγραμμένων τὴν μνήμην, ὅτι πλῆ-
 ρον αὐτοῦ σαρδίου φυλάττοισι. λογιζάφοι δὲ αὐτῶν μὲν
 σαρδίων, τὴν βίβλιν, αὐτῶν τὴν γραμμὴν, τοῖς τὴν λόγων
 αὐτοῦ κεχρημένοι, διαρκετέραν ἔχοντι, μνηστέραν
 τῶν πεπραγμένων ποιοῦσι τὴν μνήμην. ὅγν' ἡγε-
 νος λαβῶν τῶν λογιστῶν τὴν τέχνην. τοῦτο
 δὴ χάριν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικῆς ἰσοείας τὰ λα-
 πόμην συγγραφεῖα περὶ σοφίας. οὐ γὰρ ὅσοις ἡ πόλις λαμπροτάτων ἐργῶν καὶ
 ὀνησιφόρων διηγεῖται. τὸ κλέος παρὶν, ὡς ἡ πόλις ἀλλήθως συλλογισμῶν. ἀλλὰ γὰρ δὴ
 τοῦτο καὶ τῶν αἰνέσεων ἱκανῶς, ὅτι τὸνδε μετὰ τὸν πόνον πολλὰ καὶ πρῶτον περὶ αὐτοῦ. ἐγὼ
 δὲ τῇ μὲν ἐμμενῶν διωκόμενι τὸδε τὸ ἔργον καθ' ἑαυτὸν, τὴν ἐν χεῖρσιν ὁρῶν δὴ.
 παρὰ δὲ τῶν φιλοτίμων δοτῶν. τῶν ἀγαθῶν, μείζουσιν ἢ κατὰ ἐμμενῶν ἐν χεῖρσιν.
 αὐτοῖς μὲν οὐκ ὁ παλαιστῆς, ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων τὴν ἰσοείας ἀξιάμην, μέγιστον
 τὴν κωνσταντίνου θεοφιλοῦς βασιλέως, τὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συμβεβηκότα σιωπῶντα ἔγραψεν.
 ἐγὼ δὲ τὴν συγγραφὴν ἐκείνης τὴν τέχνης, ἀρχὴν τὴν ἰσοείας ποιήσομαι.

α) Τῶν ἀποσουργῶν ἐκείνων καὶ δυαπεσάν καὶ θαλυτάντων τυραννῶν, μαξιμίου
 φημι καὶ μαξιμίου καὶ λιανίου, κατηνωδῶν τῶν ἐκκλησίας ἡ ζήτη, ὡς οἱ ἀγασ-
 ρες ἐκείνοι καθάπερ ἱνες καὶ θαλῆδες ἐκίνησαν, καὶ γαλιῆς λαὸν ἀπὸ λαοῦ σα-
 θεαῖς, τῶν εὐδοκίων παυθῶντων ἀνέμων. καὶ κωνσταντῖνος δὲ ὁ πρῶτος φημι
 βασιλεὺς, ὅς ἐκ ἀπ' ἀνδραπόων, ὁ δὲ δι' ἀνδραπόου, ἀπ' ἐκείνου ἐκείνου
 ἀπόστολον ἡς κλήσεως ταύτης ἐτύχε, ταύτην αὐτῶν ἐπαυτομένη. νόμοις γὰρ ἐ-
 γράφη, ὅτιν μὲν εἰδωλοῖς ἀπείργων, δομᾶσαι δὲ ταῖς ἐκκλησίας πρὸς ἑαυτὴν. ὁ
 ἄρχοντας μὲν πῖσι κοσμουμένοις ἐφίση τοῖς ἐκείνοις, ἡγάγην κελεύων τοῖς ἱερέας,
 καὶ τοῖς παροῦσιν εἰς ταῦτοις ὅτι καὶ ὁρίσιν, ὅλας δεῖν ἀπειλᾶν. ὅτε δὲ οἱ μὲν ταῖς κα-
 θαλυτῆσας ἐκκλησίας ἀνέστησαν· οἱ δὲ ἐτέρας ὀρυγτέρας ἀνὰ κοδόμου καὶ λαμ-
 παρότερας. Τῶντων οὕτω δρωμένων, ταῖς μὲν ἡμέτερας, χαρῆς ὡς ἐμπλεῖα καὶ
 θυμῆσας ταῖς δὲ τῶν ἐκκλησιῶν, κατηφείας καὶ ἀθυμίας μεσά. ταῖς μὲν γὰρ τῶν εἰδω-
 λῶν ἀπεκέκλετο τελευτῇ. ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐορταῖ καὶ πρὸς γύρως ἐπετελεῖτο
 συχαί. ἀλλ' ὁ παμπόνηρος καὶ βλάσφημος δαίμων, ὁ τῶν ἀνδραπόων ἀγασταρ, ὅς ἐκ
 ὡς ἔκεν ὅς οὐκ ἔστιν φερεμένη πλὴν ἐκκλησίαν ὁρᾶν, ἀλλὰ ταῖς κακομνηστικαῖς ἐ-
 κείναις βουλαῖς καὶ θαλῶσαι φιλονεικῶν τῇ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ δεσπότητος τῶν ὁλῶν κα-
 βερνωμένων.

βερνωμύδιον. ἐώρα γὰρ τὴν ἡλιωκὴν πλάττω δὴλῶ γεγνημύδιον, καὶ φωρε-
 γέντα τὰ ποικίλα τῶν δαμόνων τεχνάσματα. καὶ τὴν μὲν κλίσιν, πρὸς τὴν πλεί-
 στων ὥς ἐπὶ παροικιωμύδιον, τὸν δὲ ποιητὴν δὴ τὴν αὐτῆς ὑμνοῦμνον. οὐ δὲ
 χάριν, ὥς ἐπὶ παροικιαῖς τὸν χτ' ἑορτασθῆναι καὶ ὁρτῆρος ἡμῶν ἀνερρίπτει πόλε-
 μον, ἀλλ' ἀνδρας δῖων, ἵης μὲν χριστιανικῆς παροιστορίας ἡξιομύδοις, φιλοτι-
 μία δὲ καὶ κενὴ δόξη δεδουλωμύδοις, ὁρτῆρος αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀπέφηνε τεχνα-
 σμάτων. καὶ διὰ τούτων πολλοὺς εἰς τὴν παροικίαν ἐπομήγαγε πλάττω, οὐ
 τὴν κλίσιν πάλιν παροικιασθῆναι πρὸς οὐκ ἀσφάλειαν, ἀλλὰ τὴν ποιητὴν καὶ δημιου-
 ρὸν σωτῆρα τῶν κτιστῶν καὶ ἀσφάλειαν. ποῦ δ' ἔτι ὁρτῆρος, καὶ ὅπως ἔσπειρε
 τὰ ζιζάνια, ἐγὼ διηγήσομαι. ἀνέξασθε πόλεις ὅτι μέγιστη καὶ πολυαίθερος,
 ὥς αἰγυπλίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ θηβαίων καὶ λιβύων ὧν πρὸς αἰγυπλίον τὴν ἡγε-
 μονίαν πεπιστευμύδιον. αὐτῆς μὲν πέτρων ἐκείνων τὸν νικηφόρον ἀγωνιστὴν, ὅς ἐστι
 τῶν δουλοῦν τεχνῶν τῶν μὲν τοῦ τοῦ φεφαιον ἀνέδοξατο, ἀλλὰ μὲν οὐκ ὀλίγον
 χρόνον παροῦσι, καὶ τὰ τὸ ἐκκλησίαν κατέχευε πηδάλια. μὲν δ' αὖτε, ἀνέξασθε
 ὁ ἡμῶν ὧν ἀσφάλειαν δὸς μὲν ἡμῶν παροικίας.

Κατὰ τοῦτον δ' χρόνον, ὅτε παρ' αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν τῶν παροικιῶν ἐντε-
 ταγμένος, τὸ δ' ὧν τοῦτον παροικίας πεπιστευμύδος ἐξήγησιν, εἰδὼν τὸν ἀνέξανδρον
 ἵης ἱεροσωμῆς ἐγχευόμενα τοῖς οἰαῖς, ὥς ἡμεῖς τῶν φθόνου τὴν παροικίαν
 λῶν. ἀλλ' ὡς τοῦτον νυκτομύδος, ἀφορμῶν ἐλπίδος ἐπεζήτει καὶ μάχης. καὶ τὸ μὲν
 ἀξίωμα τὸν ἀνδρὸς πολιτεῖαν ἡμῶν, συκοφαντίας ὑφάμεν ὥς ἡδυνά-
 το. ἡσυχίαν δὲ ὁμῶς ἄρην αὐτὸν ὁ φθόνος ἐκάλυψε. τοῦτον δ' ὧν ὁ δὴ ἡμεῖς ἀντί-
 παλός, δι' αὐτὸν καὶ καὶ κινῆ τῆς ἐκκλησίας τὴν ζάλην. τῇ γὰρ ἀποστολικῇ ἀνέ-
 ξασθῆναι διδασκαλίαν, παροικίας ἀντιπένειν ἀνέπειρε. καὶ ὁ μὲν τοῖς τοῖς λόχοις
 ἐπομύδος, ὁμοτίμον ἔχευε τοῦ πατρὸς τὸν ἵον, καὶ τὸ αὐτὸν οὐσίαν ἔχευε παρ' ἡ-
 γηνησὶ θεῶν. ὁ δὲ ὅτε ἀντιπένει τῇ ἀληθείᾳ, μαχόμενος, κλίσμα καὶ ποίημα
 παροιστορῶν. καὶ τὸ μὲν ποτε ὅτε ὥς ἡμεῖς παροικίας, καὶ τὸ δὴ ὅσα ἐκ τῶν ἐκεί-
 νου σωτῆρα μὲν σαφέστερον μαθησόμεθα. καὶ τὰ οὐ μόνον ἐν ἐκκλησίᾳ διε-
 τέλει λέγων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξω συλλόχοις καὶ συνεδρίοις. ὥς οἰκίας παροικίας,
 ἐξελυδραπόδιζεν ὅσοις ἴχυν. ἀνέξασθε δὲ ὁ τὸ ἀποστολικὸν δογματῶν σωτή-
 ρος, παρ' αὐτὸν μὲν αὐτὸν πρῶτον ἐπειρῶτο πως μεταπείσῃ καὶ συμβουλαῖς.
 ὅτι δὲ κορυβδιάντα εἶδε, καὶ ἀναφανδὸν κηρύττοντα τὴν ἀσέβειαν, τῶν ἱερα-
 νικῶν ἐξήλασεν καὶ ἀσφάλειαν. ἡκούσε γὰρ ὁ τοῦ νόμου βωμῶν, ἐδὸν ὁ ὀφθαλμὸς οὐ
 ὁ δὸς οὐκ ἀνδραλίξῃ σε, ἐξέχευ αὐτὸν ἐκ βόλῃς ἀπὸ σοῦ.

Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον, ἵης μὲν ῥωμῶν ἐκκλησίας σίλβερος κατέχευε τὰς
 ἰνίας μιλιάρδων διὰ δὲ ἀμύδος, ὅς μὲν μὲν κελλῶν τὸν ἐν τῷ διωγμῷ ἀνέπαρε
 ἡμῶν, τὸ ἵης ἀντιπένει τῇ ἀληθείᾳ ἐδέξατο. ἐν ἀντιπένει δὲ μὲν τὸν τῶν
 τὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἀντιπένει εἰρήνης, βιτάνιος τὴν ἡγεμονίαν πρῶτον, ὅς
 καὶ τὴν ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἀσφάλειαν ὡς τῶν τεχνῶν ἀντιπένει ἐκκλησίαν.
 φιλοχρίσιος δὲ μὲν τὸν τὴν παροικίαν λαβὼν, ὥς ἡμεῖς τὴν οἰκοδομίαν
 παροικίας, καὶ τὸν ὡς τὸν ἀσέβειαν ἐν τοῖς λιχνίου καμῶν, ἐπεδείξατο τῶν.
 τὸ ἐν ἱεροκλῆμοις δὲ μὲν ἑρμῶν, μακάριος ἐπὶ τῇ φερώνυμος ἀνὴρ καὶ παρ-

τοῦδα ποῖς κοσμοῦ μῦθος ἀγαθοῖς. τὸ δὲ κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦτον αὐτὸν τὸ κα-
 ρὸν, ἀγέξανδρος τὸ ἱεραικῆς ἡξιοῦτο λειτουργίας ἀποστολικοῖς χαρίσμασι λαμ-
 πυνόμηνος. ὅτε τοίνυν ὁ τὸ ἀγέξανδρῶν ἀγέξανδρος, ὁρᾶν τὸν ἀγέξαν τῷ τὸ φι-
 λαρχίας κατεργάμενον οἷον, καὶ τοῖς ὑπὸ τῆς βλασφημίας ἐξωρημένοις ἀ-
 γείροντα, καὶ συλλόγους ἰδίους ποιούμενον, τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἡγεμέσι, τὸ τοῦτου
 βλασφημίαν ἀφ' ἡραμμάτων ἐδήλωσεν. ἐγὼ δὲ τὸ πρὸς τὸν ὁμόθυμον αὐτῶν
 γραφῶν ὅτι οὕτως ἐν δόξῃ τῇ συγγραφῇ, ὡς ἂν ἀποδείξαι τὰ κατ' ἐκείνον δι-
 δάσκουσιν, ὡς δὲ μή τις ὑπολάβῃ τῶν πλάτωντά με συγγραφῶν καὶ μὴ τῶν
 τελευτῶν αὐτῶν τε ἀγέξαν, καὶ μετ' ἐκείνου τὰς ἀγέξας, ὧν ἡ τὸ ἱστορίας δεῖται διή-
 γησις, ἵνα μὴ τυράσῃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς συγγραφῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρων τὰ γενημένα δι-
 δάσκουσιν. γραφῆ δὲ ὁ τὸ ἀγέξανδρῶν ἀγέξανδρος πρὸς τὸν ὁμόθυμον τῶν.

δὲ

Τῷ ἡμιωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ ὁμοψύχῳ ἀγέξανδρῳ, ἀγέξανδρος ἐν κυρίῳ χαί-
 ρει. Ἡ φίλαρχος τῶν μαθητῶν ἀνδραγαθῶν καὶ φιλαργύρου πρὸς θεοῖς, τοῖς δο-
 κούσας αἰεὶ μείζονσι παροικίας πέφυκεν ὅτι οὐκ ἔστιν, ἀφ' ποιικίων πρὸς φά-
 σεων τῶν τοιούτων ὅτι τῶν μὲν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀσέβειᾳ. οἱ τῶν τοιούτων γὰρ
 ὑπὸ τῆς ἐργασίας ἐν αὐτοῖς ἀφ' ὁλοῦ, εἰς τὴν πρὸς καὶ μὲν αὐτοῖς ἡδονῇ,
 πάσης ἀλαβίας ἀποσκυρτήσαντες, παύσει τὸν τῆς κρίσεως τοῦ θεοῦ φόβον, πρὸς
 ὧν ἀναγκάσθω μοι τὰ πάχον διηλῶσαι τῇ ὑμετέρᾳ ἀλαβείᾳ, ἵνα φυλάτ-
 τηται τοῖς τοιούτοις, μή τις αὐτῶν τολμήσῃ καὶ τοῖς ὑμέτερας πρὸς οἰκίας ὅτι οὐκ ἔ-
 ναι, εἴτε δι' ἑαυτῶν εἴτε δι' ἄλλων, ἰσχυροὶ γὰρ ὑποκρίνασθαι πρὸς ἀπάτην οἱ γῆ-
 τες, ἢ ἀφ' ἡραμμάτων ὑποδῶς κεκομψυμένων καὶ διωαμένων ὑφ' ἀρπαγῆς τὸν
 ἀπλὴν πίστιν καὶ ἀκεραίῳ πρὸς σεσηκῶτα. ἀγέξαν γὰρ καὶ ἀχίλλης σιωμωσίδου
 ἐναγχοῖς ποιησάμενοι, τὴν κολλούτου φιλαρχίαν πολὺ χεῖρον ἢ ἐκείνος ἐξήλωσε.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἐγκραδίᾳ τὸ ἑαυτῶν μαθητῶν πρὸς θεοῖς ὡς πρὸς φά-
 σιν. οἱ δὲ τὴν ἐκείνου χριστεμπορείαν θεωροῦντες, ὅτι ἐπὶ τὸ ἐκκλησιῶν ὑπο-
 χεῖροι μὲν ἐκατέρησαν. ἀλλ' ἑαυτοῖς ἀπὸ λαμπερῶν οἰκοδομήσαντες, ἀδελ-
 φείοις ἐν αὐτοῖς πρὸς ποιούμεναι σιωμωσίδες, νύκτωρ τε καὶ μὲν ἡμέραν ἐν τῇ καὶ
 χρυσῷ καὶ ἡμῶν ἀφ' ὁλοῦ ἀσχυροὶ, οἱ πάσης τὸ ἀποστολικῆς ἀσέβειας δόξης
 κατηργησάντες, ἰουδαῖοι πρὸς ἡμῶν χρυσῶν σιωμωσίδες ἐργασίαν,
 τὴν θεοτῆτα τῆς θεότητος ἡμῶν ἀγέξαν μὲν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἴσον εἶναι κηρύσσοντες,
 πάσης τε αὐτῶν τῆς θεότητος οἰκονομίας καὶ δι' ἡμᾶς ἀπεινώσεως φωνῇ ἐκχε-
 ξάμενοι, ὅτι αὐτῶν σιωμωσίδες πειράν) τῆς ἀσέβειας ἑαυτῶν τὸ κήρυγμα, τὸ ἀγέ-
 χῃ τὴν θεοτῆτα αὐτῶν καὶ πρὸς τὰς πατέρας δόξης ἀγέξαν τοῖς λόγοις ἀποστροφῶ-
 ν. τὴν γὰρ ἡμῶν τε καὶ ἰουδαίων ἀσέβειαν πρὸς χρυσῷ δόξαν κρατύνον-
 τες, τὸν πρὸς αὐτῶν ἑπαμνον ὡς ἐν μάλιστα θηράν), πᾶντα μὲν ὅσα καὶ ἡμῶν πρὸς
 αὐτοῖς γῆ αὐτῶν πρὸς ἡμῶν ἀσχυροὶ. εἰς δὲ ἡμῶν καὶ ἡμέραν καὶ διωγμοὺς ἐ-
 πεγείροντες, καὶ τοῦτο μὲν δικαστήρια συγκροτοῦντες, δι' ἐντυχίας γυναικείων
 ἀπάτων αἱ ἡπάτησαν. τοῦτο δὲ τὸν χρυσῶν ἀσχυροὺς ἐκ τοῦ πρὸς φά-
 σεων πᾶσαν ἀγέξαν ἀσέμνως τὰς πρὸς αὐτοῖς νεωτέρας. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγέξαν τὸν
 τοῦ χρυσῶν χιτῶνα, ὃν οἱ δὲ μοι διηλῶσαι ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ λαμπερῶν.
 ἡμεῖς μὲν οὖν αἱ καὶ τὰς βίβας αὐτῶν, καὶ τῇ ἀποσίᾳ ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς φά-
 σιν

[illegible]

SS.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἰαὶ ὁ λαός

τὰ ὅλα διημιχρυσους ἔχει σοφίας ἐκεῖνο τὸ δῶρημα, ἐν ᾧ φασι μὴ γελῆσαι τὸ
 ὑὸν ὑπὸ τῷ πατρὶ, ἡμετέροις καὶ ἀντιπαραθετοῦν ἀντὶ τῆς πατρὸς κτι-
 στως ἀναγροδούσης γρῶφης. σύμφωνα γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ ὁ μεγαλοφρονότητος
 παῦλος φάσκων περὶ αὐτῶν. ὃν ἔθηκε κληρονομον πατρίων, δι' ἧς καὶ τοὺς ἀνδράς ἐποίη-
 σεν ἀγαθὰ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκτίσθη τὰ πατρία, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τὰ ὅτι τὸ γῆς, καὶ ὁ-
 ραὶ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε ἄρα, εἴτε δόξουσι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἄρα, πατρία
 δι' αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη, καὶ αὐτὸς ἐστὶ πατὴρ πάντων. ἀπεβασάντης οὐκ ἀφαιρέσει
 τὸ δὲ ἐκ ὅλων ὑποθέσεως, ἀνὰ κτὶ πατέρων αἰεὶ ἐστὶ πατέρων. ἐστὶ ὁ πατήρ αἰ-
 κληρόντος ἔχοντος, διὸ χρηματίζετο πατήρ. αἰεὶ ὁ πατήρ αὐτῶν ἔχοντος, αἰεὶ ἐστὶ ὁ πατήρ
 τέλει ἀντιπαραθετοῦν τῶν καλῶν, ἔχοντος ὡς ἐκ δῶρηματός, ὡς δὲ
 δὲ ἐκ ὅλων γινώσκας τὸ μονογενῆ ὑόν. ἡ δὲ ἐκ ἀνθρώπων τὸ λέγειν, ποτέ μὴ ἐστὶ τὸ
 σοφίαν τῆς θεοῦ πλὴν λέγουσιν. ἐγὼ ἡμῶν πατὴρ ἀρμύζουσα, ἐγὼ ἡμῶν ἡ
 παρὰ τῆς θεοῦ πλὴν δυνάμειν τῆς θεοῦ μὴ ὑπάρχειν ποτέ. ἡ τὸν λόγον αὐτῶν ἡκρῶ
 τηρεῖσθαι ποτέ. ἡ καὶ ἀγαθὸς ὡς ὁ ὑὸς γνωρίζεται καὶ ὁ πατήρ χαρακτηρίζεται.
 τὸ γὰρ ἀπαύλασμα τὸ δόξης μὴ ἐστὶ λέγειν, σὺν ἀντιπαραθετοῦν καὶ τὸ παρὰ τῆς θεοῦ
 οὐκ ἐστὶν ἀπαύλασμα. εἰ δὲ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς θεοῦ ἐκείνη αἰεὶ, διὸ οὐκ ἐστὶν
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ, ἐστὶν αἰεὶ. ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ἐστὶ τὸν ἡγεῖν ὑποθέσεως τῆς θεοῦ χαρα-
 κτήρ, σὺν ἀντιπαραθετοῦν καὶ ἐκείνος, ὁ πατὴρ καὶ αὐτὸς χαρακτηρίζεται, δὲ ἡς
 ἐστὶν ἰδεῖν πλὴν ὑπόστατος τῆς θεοῦ ἡμῶν, ὡς δὲ μίαν ἐξουσίαν κοινωνίαν παρὰ τῆς
 ἡμῶν λαίπλων ὑπόστατος. ὃν ἔχοντος γὰρ ἡ ἐκείνος αὐτὸς ὑποθέσεως, ἀντιπαραθετοῦν ὑπο-
 χεῖν ἐδέχθη παρὰ τῆς θεοῦ πλὴν οὐκ αὐτὸς ἔχοντος ἐστὶ ἐξουσία, οὕτως καὶ ἡ ὑπόστατος αὐ-
 τοῦ, καὶ φύσιν τῆς θεοῦ πλὴν οὐκ αὐτὸς πατρίωντος θεοῦ ἐκείνου ὑποθέσεως ἀντιπαραθετοῦν
 δι' αὐτῶν ἡγεῖν ὑπόστατος. ὁ μὲν γὰρ ἀντιπαραθετοῦν φύσεως τῆς θεοῦ, τέλει ὡς καὶ
 δὲ πατρίων ἀντιπαραθετοῦν. οἱ δὲ τῆς εἰς ἐκείνους ἐκείνους ὑποθέσεως αὐτῶν τοῦ
 βοηθείας δέονται. ἡ γὰρ ἀντιπαραθετοῦν ἐκείνους ἡ τοῦ θεοῦ σοφία, ἡ τῆς παρὰ τῆς θεοῦ
 ἡ ἀντιπαραθετοῦν, ἡ ὁ θεὸς λόγος. πῶς ἀντιπαραθετοῦν βίβλιν ἀντιπαραθετοῦν ἡ ζωὴ, τὸ ἀντιπαραθετοῦν
 δὲ τοῦτο, πῶς πλὴν οὐκ αὐτὸς πλὴν οὐκ αὐτὸς τῆς θεοῦ, μωρίας ποτέ ἀντιπαραθετοῦν γινώσκας πλὴν
 σοφίαν, ἡ πλὴν ὅτι θεοῦ δυνάμειν, ἀντιπαραθετοῦν παρὰ τῆς θεοῦ πλὴν οὐκ αὐτὸς ἀντιπαραθετοῦν
 μαρτυρεῖσθαι, ἡ τὰ ἀντιπαραθετοῦν φωτὶ ὅτι μὴ γινώσκας. τῆς μὲν ἀντιπαραθετοῦν ἀντιπαραθετοῦν
 λέγοντος, τῆς κοινωνίας φωτὶ παρὰ τῆς θεοῦ, ἡ ἡς συμφώνησις γινώσκας παρὰ τῆς θεοῦ
 ἔστι ὁ σοφῶν, οὐκ ἀντιπαραθετοῦν ἀντιπαραθετοῦν μὲν παρὰ τῆς θεοῦ ἀντιπαραθετοῦν ὁδοῦ
 ὁφείτως ὅτι πέρας, ἡ τῆς καὶ παῦλον ἐστὶ ὁ γινώσκας. οἱ δὲ κτισματὰ αὐτῶν τῆς θεοῦ
 νοῦν, ἀντιπαραθετοῦν καὶ ἀντιπαραθετοῦν, καὶ ἀντιπαραθετοῦν ἐκείνους παρὰ τῆς θεοῦ
 σκευὴ καὶ νομῆμοις ἐκείνους, παρὰ τῆς θεοῦ μὴ ἀντιπαραθετοῦν. διὸ δὲ ὁ κύριος ἡμῶν
 ἡμῶν γινώσκας φύσιν τῆς πατρὸς ὑὸς τῆς θεοῦ, ὑποθέσεως παρὰ τῆς θεοῦ. οἱ δὲ
 ἀντιπαραθετοῦν τὸ πνέμα ἡμῶν δουλείας δὲ ἀντιπαραθετοῦν καὶ παρὰ τῆς θεοῦ τὸ ὑπό-
 στας λαβόντες πνέμα, ἀντιπαραθετοῦν τῆς φύσιν ὑὸς ἀντιπαραθετοῦν, γινώσκας αὐτὸς ἡμῶν
 ὑοί. πλὴν μὲν οὐκ γινώσκας αὐτῶν καὶ ἰδιόθεν, καὶ φυσικὴν ἐκείνους ἀντιπαραθετοῦν ὑπό-
 στατος ὁ παῦλος οὕτως ἀντιπαραθετοῦν παρὰ τῆς θεοῦ εἰπών. ὅς γε τοῦ ἰδίου ὑὸς ἐκείνους
 σαφές, ἀλλ' ὑποθέσεως ἡμῶν ἀντιπαραθετοῦν μὴ φύσιν ὑὸς, παρὰ τῆς θεοῦ αὐτῶν. παρὰ τῆς
 ἀντιπαραθετοῦν τῆς ἐκείνους αὐτῶν ὑὸς ἐκείνους. ἐν δὲ τῇ ἀντιπαραθετοῦν. οὐ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

το εἰς

να εἰς μέτρον ὁφείας ἡγοῦνται, μόνοι σοφοὶ καὶ ἀκτῆμονες καὶ δογματῶν ἀρετῇ λέ-
 γοντες εἶναι, καὶ αὐτοὶ ἀποκεκαλύφται μόνοις ἄνθρωποις ὅθεν τῇ ἡλικίᾳ ἑτέρων
 πέφυκεν ἔχειν εἰς ἀνοσίαν. ὡς αἰοσίου τύπου καὶ ἀμέρου μαρίας, καὶ μελαγχολικῆς
 ἡρμοσμένης δόξης κενῆς, καὶ ἁποδρικοῦ φρονήματος εἰς τὰς αἰοσίους αὐτῶν ψυ-
 χὰς ἀποσκιρτώσαντες. οὐ κατήδεσεν αὐτοὺς ἡ τῇ δόξῃ γράφων φιλόθεος ἁ-
 φρωδά, ὅθεν ἡ τῇ συλλήθουργῶν σύμφωνος πρὸς ἡμισυ δὲ βλάβρα πλὴν κατ' αὐ-
 τὸν ἁρσύντηται αὐτῶν ἡμερώσεν. ὧν ὅθεν τὰ δαμόνια τῇ ἀνοσιουργίας ἀνέξεσται,
 φωνῶν βλασφημῶν καὶ τοῦ ἵου ὅθεν εἰπεῖν φυλλατὶ ὁ μῦθος. ταῦτα μὲν οὐκ ἡ-
 μῖν καὶ πλὴν πρὸς ὁδοῦ διδάμιν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τοὺς ἀπαμδύτω ἔχοντες καὶ τὸ
 ἡμισυ κοινὰ μὲν οὖν, καὶ πλὴν εἰς αὐτὸν δὲ σέβαν ἡμῶν συκοφαντεῖν πρὸς ἡμετέροις.
 φασὶ γὰρ ἡμᾶς οἱ φιλῶντων ἐφάρεσθαι μύθων ἀποπρομῆνους πλὴν ὅθεν ὅθεν
 ὄντων ἀσεβῶν καὶ ἀγροῦν καὶ ἡμισυ βλασφημίαν, ἀγνήνητα διδάσκον δὲ οὐ, δὲ
 οἷν ἡμῶντες λέγοντες δεῖν εἶναι οἱ ἀπαμδύτω, ἡ ὅθεν ὅθεν ὄντων αὐτῶν εἶναι φρονῶν, ἡ
 πρὸς τὴν ἀγνήνητα λέγοντες δὲ οὐ, ἀγροῦντες οἱ ἀνέσκητοι ὡς μακρὸν ἀνέειν, μετὰ
 ζῶντες ἀγνήνητου καὶ τῇ κινδύνων ὡς αὐτῶν ὅθεν ὄντων, λογιστῶν τε καὶ
 ἀγροῦν, ὧν μεσιδύουσα φύσις μονογυῖς, δι' ἧς τὰ ὅθεν ὅθεν ὄντων ἐποίησεν ὁ
 πατήρ τοῦ θεοῦ λόγον, ἡ ὅθεν αὐτῶν τῶν ὄντων πατρὸς γεγνήνη. ὡς καὶ αὐτοὶ που διε-
 μῖν τὸ ὅθεν λέγων ὁ κύριος, ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν υἱὸν τῇ γεγνήνη-
 μένῳ ὅθεν αὐτῶν. πρὸς ὧν ἡμεῖς οὕτως πιστεύομεν, ὡς τῇ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ δο-
 κεῖ, εἰς μόνον ἀγνήνητον πατέρα, οὐδένα ὅθεν αὐτῶν τὸν αἰὶον ἔχοντα, ἀρετῶν τῇ
 καὶ ἀνδριώων, αἰεὶ καὶ τὰ αὐτῶν καὶ ὡσαύτως ἔχοντα, οὐτε πρὸς κοπὴν, οὐτε μείω-
 σιν ὅθεν δὲ χόμῳ, νόμου καὶ πρὸς φητῶν καὶ ἀναγελίων δοτῶν, πατεριάρχων καὶ ἀ-
 ποστόλων καὶ ἀποστόλων ἀγίων κύριον, καὶ εἰς ἓνα κύριον ἡμισυ ἡμισυ, τὸν υἱὸν ὅθεν
 θεοῦ τῇ μονογυῖ, γεγνήνητα ὅθεν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὄντος πατρὸς, οὐ καὶ
 τὰς τῇ ὁμοιότητι, τῶν τομῶν ἡ τῇ ἐκ διαρέσεων ἀπορρογίας, ὡς ἁπλῶς ἁ-
 βημὶ καὶ βαγεντίνῳ δοκεῖ. ἀλλ' ἀγνήνητος καὶ ἀνέσκητος καὶ τῇ εἰπόντα, ὡς
 ἀνώτερον πρὸς ἡμισυ, πλὴν ἡμισυ αὐτῶν τῇ διηγήσει, τῇ ἀποστάσεως αὐτῶν πᾶ-
 σι τῇ γεγνήτη φύσις ἀπὸ ἐργάτου τυγχάνουσης. καὶ τῶν αὐτῶν ὁ πατήρ ἀπὸ ἐ-
 ργῶν ὅθεν, ἀπὸ τῶν μὴ χωρὶς πλὴν τῇ λογιστῶν φύσιν, τῆς πατεριῆς θεογονίας
 πλὴν εἰδῶσιν. ἄνθρωποι οὐ πρὸς ἐμοὶ δεῖ μᾶλλον ἀνδρας ὅθεν τῆς ἀληθείας πνέματι κι-
 νοῦμενοι, ὑπηρέτης ἡμᾶς, ὅθεν τῇ φησάσης ἡμισυ πρὸς τοῦτου φωνῆς καὶ διδα-
 σκῶν. καὶ ὅθεν οἶδε τίς ὅθεν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός. ὅθεν οἶδε τίς ὅθεν ὁ υἱός, εἰ
 μὴ ὁ πατήρ. ἀπὸ τῶν τοῦτον ὅθεν ἀνδριώων ὡς τῇ πατέρα, ἀπὸ τῶν δεῖ, καὶ τῶν
 υἱόν τε ἐμπερῶν ὅθεν πατερι μεμαθήκαμεν, μόνον ὅθεν ἀγνήνητα ἀπόμῳ ἐκείνου.
 εἰκῶν γὰρ ὅθεν ἀπὸ κριβωμῶν ὅθεν ἀπὸ ἀλλοτῶν τοῦ πατρὸς. πρὸς τῶν γὰρ εἶναι τῇ
 εἰκῶν πλήρη, δι' ὧν ἡ μείζων ἐμπερῶν δὴλον, ὡς αὐτοὶ ἐπαμδύσεν ὁ κύριος. ὁ
 πατήρ μου, λέγων, μείζων μου ὅθεν. καὶ καὶ τοῦτον καὶ τὸ αἰεὶ εἶναι τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ πατρὸς
 πιστεύομεν. ἀπὸ ἀγροῦ γὰρ ὅθεν τῇ δόξης καὶ χαρῆς τῇ πατεριῆς ἀποστά-
 σεως. ἀλλὰ μὴ τίς τὸ αἰεὶ πρὸς ἀπὸ νοῖαν ἀγνήνητου λαμβανέτω, ὡς οἷον οἱ τῇ
 τῆς ψυχῆς ἀσθητήρια πεπηρωμένοι. οὐτε γὰρ ὅθεν, οὐτε ὅθεν αἰεὶ, οὐτε τὸ πρὸς ἀ-
 γίων τῶν ὅθεν ὅθεν ἀγνήνητα. ἀλλ' οὐδὲ οὐδὲ ἀνδριώων ἀνοσία ὁνομασται-

SS.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἦσαν ἀπουδάσθ, δηλοῖ τὸ ἀγνῶστον. ὡς καὶ ὑμεῖς οὕτως ἐκδέχεσθαι πιστεύω καὶ τε-
 θάρρηκα τῇ αὐτῇ πόλει τῶν ὑμῶν ὅρῃ. παρεθέσθ, καὶ μηδὲν ἔσπον τούτων τῇ ὀ-
 νομῇ. τὸ ἀγνῶστον δηλωσάντων. εἰκοι καὶ οἷονε γρόνων εἶ. πρὸς κτλ. αὐτὰ τὰ
 ὀνόματα, τὴν μὲν κατ' ἀξίαν τοῦ μονογυοῦς θεότητα, καὶ οἷον ἐξουσιότητα ση-
 μαίνει μὴ διωάμην. τῇ δὲ ἀγίων ἀνδρῶν ὡς διωάμην ἐκείνῃ ἐμφανίσαι τὸ
 μυστήριον βιαζομένων, καὶ συγγνώμην αἰσυνάντων, ὡς δὲ ὦν ἀκροατῶν δι' ἀλό-
 γου ἀπολογίας, ἀφ' οὗ λέγειν εἰς ἀ' ἐφθάσαι μὲν. εἰ δὲ ἡ αὐτὴ τὸ ἀνδρόπινον,
 δὲ καὶ λέων φθῆγμα μείζον ἢ παρὰ δόξαν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐκ μέγας ἀνδρῶν γινω-
 ρισθέντα καὶ ἀργεῖα λέγοντες, δηλονότι πολλοὶ καὶ ὅτι ἡ ἐπιτομή μὲν χρίει. ὁ δὲ καὶ
 ὁ αἰεὶ καὶ ὁ παρ' αἰώνων, ἀφ' οὗ δὲ ἡ, ὅτι ἐστὶ αὐτὰ ὅτι ἀγνῶστον. ὁ δὲ καὶ μὴ
 ἀγνῶστον πατεῖ, οἰκείον ἀξίωμα φυλακτέον, μηδὲν ὅτι αὐτὰ τὸν ἀγίον λέ-
 γοντες. ὁ δὲ ὅτι τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν ἀπονεμητέον, ὅτι ἀνὰ ἑαυτὴν αὐτὰ ὡς
 τῇ πατρὶς γνῶσιν ἀναλίσκονται, καὶ ὡς ἐφθάσαι μὲν αὐτὰ σέβας ἀπονεμόντες, μόνον
 ὁσεβῶς ἐκ δὲ φήμους τὸ ὡς καὶ ὁ αἰεὶ, ἐκ τὸ παρ' αἰώνων λέγοντες ἐπ' αὐτῶν. τὴν
 μὲν τοὺς θεοὺς αὐτῶν μὴ πρὸς αὐτοὺς μὲν, ἀλλὰ τῇ εἰκόνι καὶ τὰ χαρᾶς τῆς πα-
 τρὸς ἀπὸ κριβωμῶν ἐμφέρειν καὶ πόλιν ἀναλίσκονται. ὁ δὲ ἀγνῶστον τὰ πα-
 τεῖ μόνον ἰδίωμα πρὸς αὐτὴν δόξαζοντες, ἀτε δὲ καὶ αὐτῶν φάσκοντες τῇ ἑστῇ, ὁ
 πατήρ μου μείζων μου ἐστὶ. παρὰ δὲ τῇ ὁσεβείᾳ αὐτῇ αὐτὴ πατρὸς ἐκ ὅτου δόξη,
 καὶ ὡς ἡμεῖς αἱ τῆς γραφῆς διδάσκουσιν, ἐν πνῦμα ἁγίον ὁμοθυμαδόν. ὁ κα-
 νὼν τοῖς τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ ἁγίοις ἀνδράσι, καὶ τοῖς τῇ ἐκκλησίᾳ ζούσις κα-
 νὼν παιδὸς τοῖς θεοῖς, μίαν καὶ μόνην καὶ ὁμοθυμαδόν, τὴν ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἀνα-
 γράζοντες μὲν αἰεὶ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῇ παρεμῖν βουλόμην, νικηφόρον δὲ πάσης
 τῆς τῇ ἐπεροδῶν ἀσεβείας ἐπαρᾶς αἰτίας, ἀπὸ τοῖς ἡμεῖς καὶ ἀσκαδῶν.
 ὡς τῇ οἰκοδεσποτῇ αὐτῇ, ἀφ' οὗ τοῦ ὅτι. παρὰ τῇ, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. καὶ
 ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν οἶδα μὲν, ἡ δὲ πρὸς τὴν γέννησιν ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χρι-
 στός, ὡς μὲν φορέσας ἀληθῶς καὶ οὐ δοκῶν ἐκ τῆς θεοτοκου μῆρας, ὅτι σὺν τελεῖ
 τῇ αἰώνων εἰς ἀτέτησιν ἀμῶν τῆς ἐπιτομῆς. ὁ καὶ τῇ ἀνδρόπινῃ, αὐτῶν
 καὶ ἀποθανόντων, ἀλλ' οὐ καὶ αὐτῶν τῇ αἰετῇ θεότητι ἡτῶν γενημένων, ἀνα-
 στας ἐκ νεκρῶν, ἀνδρῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμῶν ἐν δόξῃ τῇ μεγαλωσύνης.
 Ταῦτα ἐκ μέγας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιτομῇ, ὅτι καὶ ἐκείνῃ ἐπ' ἀκρίβειαν γράφειν,
 φορικόν, ὡς ἐφίω, εἶ. νομίσας, ἀφ' οὗ μὴ δὲ τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν ταῦτα ληθῆναι
 ἀπουδῶν. ταῦτα διδάσκοντες, ταῦτα κηρύττοντες, ταῦτα τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπο-
 στολικῆς δόξας, ὡς ὦν καὶ ἀποστολικῶν, τῇ δὲ ὁμοθυμαδόν αὐτῇ βιαζομένων
 ἡτῶν πεφρονισκότες, εἰ καὶ δὲ βασιλέων ἀνακρίνοισι τῇ ἐν αὐτοῖς ἡπίδα μὴ ἀ-
 ποστρεφόμενοι. ὦν ἐναντίον ἡμῶν οἱ ἀμὲν τὸν ἐξουσίαν καὶ ἀλλὰ ἐκ οἱ τῇ ἀ-
 ληθείας σὺν αὐτοῖς πολέμοι, ἀπεώθησθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀμύνητοι ἡμῶν οἱ
 .. ἀσεβοῦς ἡμῶν διδασκαλίας, καὶ τὸν μακάριον παῦλον λέγοντα. εἴ τις ὑμεῖς ἀφ'
 .. γηί(ε) πρὸς ὁ πρὸς ἀβετε, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ ἀγγέλος δὲ οὐρανοῦ εἶ. παρὰ
 .. ποιῆται. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἐπεροδιδασκαλίας καὶ μὴ παρὰ τῇ τοῖς ὑμῶν οἱ λόγοις
 .. τοῖς τῇ κυρίῃ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' ἀσκαδῶν διδασκαλίᾳ, τεύφω) μηδὲν
 .. ἐπιτάμ, καὶ ἐξῆς. τοῖς ἀναθεματισθέντες ἀπὸ τῇ ἀδελφότητος, μηδεὶς ὑμῶν
 δεχέσθαι,

[illegible]

Κυρίῳ ποτεῖνοτάτῳ ἀνδραγαθῷ θεῷ, πιστῷ, ὀρθοδόξῳ, δισεβίῳ, ἄριστος ὁ δι-
κόμενος ὑπὸ ἀγέλανδρου τῷ πάπα ἀδίκως, διὰ τὴν πᾶντα νικῶσιν ἀνιήσαν,
ἧς ἐκ σὺ ὑψωσάσθῃ, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Τοῦ πατρὸς μου ἀμμιωνίου ἐρχομένου
εἰς τὴν νικομήδην, ἐλθόντων οὐφ' ἐλθόντων ἐφ' ἡμῶν παρὰ τὸν πατέρα σου δι' αὐτῶν, ὁ-
μοῦ τε ὑπομνήσας τὴν ἐμφυτὴν σου ἀγάπην, καὶ διέτεσιν, ἡ ἐξ ἡμῶν εἰς τοὺς ἀ-
δελφοὺς ἄλλοις τὸ θεὸν καὶ τὸν χριστὸν αὐτῶν, ὅτι μέγας ἡμᾶς ἐκ πορθεῖ καὶ ἐκ διώ-
χει, καὶ πᾶντα χάριον καὶ ἡμῶν ὁ ἐπίσκοπος, ὡς τὸ ἐκ διώξαι ἡμᾶς, ἐκ τῆς πό-
λεως ἀνδραγαθῶν ἀγίων. ὅτι τὸ συμφωρῶντες αὐτὰς δημοσίᾳ λέγοντι, αἰεὶ ὁ θεός,
αἰεὶ ὁ υἱός, ἅμα πατήρ, ἅμα υἱός, σέσωκεν καὶ ἀνιήσας ὁ υἱός ἐκ θεῶν, ἀνιήσας ἐστίν,
ἀνιήσας ἀνιήσας ἐστίν, οὐτε ὅτι νοῖα, ἔτε ἀπόμω ζην παρὰ τὸν θεὸν ὁ υἱός, αἰεὶ θεός,
αἰεὶ υἱός, διὰ αὐτῶν ἐστὶν ὁ θεοῦ ὁ υἱός, καὶ ὅτι δι' αὐτοῖς ὁ ἀδελφός σου ὁ ἐν καὶ ἀρεία,
καὶ θεοδότος ἐκ παυλῆος καὶ ἀθανάσιος καὶ γενήριος καὶ ἀέτιος, ἐκ πᾶντες οἱ καὶ τῷ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αὐτοῖς λέγουσιν ὅτι παρ' ὑμῶν ὁ θεὸς τῷ ἥρῳ ἀνάρχῳ, ἀνάρτεμα ἐργάζοιτο, διὰ μόνου φιλοργνίου καὶ ἡδονικοῦ καὶ μακαρίου, ἀνδραποῶν αἰρετικῶν ἀκατη-
χίτων, τῶν τ' ἥρῳ λεγόντων οἱ μὲν, ἐργάζοιτο οἱ δὲ παρ' ἑαυτοῖς οἱ ὅτι σωματικῶν καὶ
τούτων τ' ἀσέβων ὅσοι ἀκούσιν διωόμεθα, ἐὰν μὲν οἱ ἡμῶν θανάτους παρ' α-
πειρήσωσιν οἱ αἰρετικοί. ἡμεῖς δὲ ἵνα λέγῃμεν καὶ φρονοῦμεν, καὶ ἐδιδάξαμεν καὶ δι-
δάσκωμεν, ὅτι ὁ ἥρῳς ὅστις ἐστὶν ἀγνήτης, ὅσοι μέρους ἀγνήτου κατ' ὅσοντα ἐγ-
πον, ὅσοι δὲ ὑποκειμένου υἱός, ἀλλ' ὅτι θελήματι καὶ βουλήν ὑπέστη παρ' ἡρώων
καὶ παρ' αἰώνων πλήρης θεός, μονογενής, ἀνδραποῶν, καὶ τῶν ἡγνήτων, ἡτοι κλη-
σθῆναι, ἡ οὐρανῶν, ἡ γῆς, ἡ θαλάσσης, ὅσοι υἱὸς ἀγνήτης γὰρ ὅσοι υἱὸς. διωόμεθα ὅτι εἴπα-
μεν, ὅτι ἡ ἐξ ὅσων ὄντων ἐστὶν. οὕτω ὅτι εἴπαμεν, καὶ ὅτι ὅσοι μέρους θεοῦ, ὅσοι δὲ ὑ-
ποκειμένου υἱός. ἀλλ' ὅτι διωόμεθα, λοιπὸν σὺ οἶδας. ἐρρωσθαι σε ἐν κυρίῳ
ἐν χριστῷ μεμνημένων τῶν θλίψεων ἡμῶν, συλλογισάμεθα ἀληθῶς ἀσέβους. Τού-
των τῶν ὑποκρίτων καὶ ἀσεβῶν, ἀσέβους μὲν καὶ ἀσεβῶν ὅσοι σαρκοῦ υἱὸς θεοῦ
δοῦλος δὲ λαοδικείας, τύραννος ὅτι παυλῖνος, ἀνάρχῳ δὲ ἀθανάσιος, καὶ γενητός
ἐκ τοῦ αἵματος ὅτι γέννηται. γέννηται δὲ ἐστὶν, ἡ νῦν καλουμένη δόξα. Τούτοις μὲν
οὕτω συμφώνως ἔχον ὁ ὁρῶς ἐσεμνύνετο. ἀνάρχῳ δὲ κέκληκε, φιλοργνίον
τὸ ἀνάρχῳ τὸ παρ' ἑαυτοῖς, καὶ ἡδονικὸν τὸν τριπόλεως, καὶ τὸ ἐργάζομαι μακα-
ριοι, συκοφαντίας καὶ τούτων συρρέουσας, ἐπειδὴ παρ' αἰδίων καὶ παρ' αἰώνων ἐφα-
σθαι τὸ ἥρῳ, καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῖς ὅσοι μὲν τε ὅσοι οὐκ οἶσαν. Τούτω δὲ ἀμὲν ἀσέβους ὅτι
ὅσοι ἡμεῖς καὶ ὅσοι τὸ οἰκίαν ἀσέβων. γὰρ ὅτι οὕτω παρ' ἑαυτοῖς παυλῖνον τὸ
τυρίων ἡρώων.

Τῷ δεσποτῇ μου παυλῖν, ἀσέβους ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Οὕτε ἡ τῷ δεσποτῇ μου ἀσέβους ἀποδοῖ, ἡ ὑποφάνηται ἀπὸ τοῦ πῦρος πῦρος
πῦρ. ἀλλ' ἐφθασεν ἕως καὶ ἡμῶν, ὅτε ἡ σὺ ἐπὶ τούτῳ σιωπῇ δεσποτα. ὅτι ὡς υἱὸς ἀ-
κούσθων ἐπὶ μὲν τῷ δεσποτῇ μου ἀσέβους, ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν. ἐπὶ δὲ σοὶ, λυπούμε-
θα, σοχαζόμενοι καὶ τῷ σιωπῇ ἀνδρὸς τοιοῦτου ἡπῆται ἡμῶν ἐπὶ. δὲ παρ' ἑαυτοῖς
εἰδύτα σε ὡς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀνδρὸς φρονίμου, ἀνδρὸς φρονίμου καὶ σιωπῇ τ' ἀληθῆ, ἀνδρακα-
λαστόμεν τῷ πινύματι τὸ λογισμὸν, παρ' ὅτι γὰρ παρ' ἑαυτοῖς τῷ ἥρῳ, λυσιτε-
λεῖν καὶ σοὶ ὅτι ὅσοι ἀκούοις σου, μέγα δὲ ὅσοι καὶ ἀκούοις τῆς γὰρ φῶς καὶ
τοῖς ἔχουσιν τῶν λόγων αὐτῶν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐκείνης γὰρ φῶς. ὅτι γὰρ οὕτε δύο ἀγνή-
τητα ἀκηκόαμεν, ὅτε ἐν εἰς δύο διηρημένον, ὅσοι σωματικὸν τι πεπονήτος μεμαθή-
καμεν, ἡ πεπονήκαμεν δεσποτα. ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ἀγνήτῳ, ἐν δὲ τῷ ὑποφάνῳ ἀληθῶς,
ὅτι ὅσοι ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν γενητός, καὶ ὅσοι τῷ φύσει τῆς ἀγνήτου μὴ μετέ-
γεν, ἡ ὅτι ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν. ἀλλ' ἀνδρὸς ὅσοι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐτερον τῇ φύσει καὶ τῇ διωόμεν
παρ' ἑαυτοῖς τελέειν ὁμοιότητά ἀφ' ἑαυτοῦ τε καὶ διωόμενως ὅτι πεπονήτους ἡρώων, οὐ
τὸ ὅτι ἡ ὅτι μόνον ἀδελφῶν, ἀλλ' καὶ ἐννοία ὅσοι ἀνδραποῶν μόνον, ἀλλ' καὶ
τὸ ὑποφάνῳ ἀνδραποῶν τῶν ἐπὶ ἀκαταλήπτῳ πεπονήκαμεν. καὶ τῷ ἥρῳ ἐκ τοῦ
λογισμοῦ ἐαυτῶν ὑποφάνῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γὰρ φῶς μεμαθηκότες ἀνδρῶν, κλίσιν
ἐπὶ ὅτι θεμειωτὸν καὶ ἡγνήτων τῇ οὐσίᾳ, καὶ τῇ ἀνδραποῶν τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ φύσει, καὶ τῇ
ὁμοιότητι τῇ παρ' ἑαυτοῖς πεπονήκαμεν, ὡς αὐτῶν ὁ κύριος φησὶν, ὁ θεός
ἐκ τῆς

ὅτι καὶ μετὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ παρὰ τὴν αἰώνιον ἐπεμύνασεν με, παρὰ δὲ πόλιν
βουραν ἤλυθ' με. εἰ δὲ ἐξ αὐτῶν τοῦτ' ἔστιν ἀπ' αὐτῶν, ὡς αὐτὸς μέγας αὐτῶν, ἢ δὲ
ἀπορροίας τὴν οὐσίαν, ὅτι αὐτὸς ἐκίστην ὁδὸν ἐπεμύνασεν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας. ὁδὸν αὐτῶν ἀ-
γνοῖς κύριε ἀληθῶς. ὅτι ἐκ τῆς ἀγνότητος τοῦ πνεύματος, ἐκίστην ἐπὶ τὸ φῶς ἐτέρου ἢ ὡς
αὐτῶν ἢ ἐπεμύνασεν ὅτι αὐτὸς εἶπεν, ἐξ ἀρχῆς ἀγνότητος τοῦ πνεύματος. εἰ δὲ ὁ γνότητος αὐτῶν
λέγεσθαι ὡς ὁφείλουσιν ἵνα πνεύματι, ὡς αὐτὸς ἐκ τῆς οὐσίας τὴν πατερικὴν αὐτῶν γενο-
νότητα, καὶ ἔρχιν ἐκ τοῦτου πλὴν τοῦτοῦτο καὶ φύσεως γινώσκοντες ὡς οὐ καὶ αὐτῶν
μόνου ὁ γνότητος ἐπὶ φησὶν ἡ γραφή, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν ὁμοίων αὐτῶν καὶ πόλιν
τῇ φύσει. καὶ γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων φησὶν, ἵνα ἐγνῶσθαι καὶ ὡς αὐτῶν. αὐτῶν δὲ με-
τέπειτα, καὶ θεὸν τὸν γνότητος αὐτῶν ἐγκατέλειπες. καὶ ἐν ἐτέρῳ φησὶ, τίς ὁ τοιοῦτος
ὁδὸν δρόσου, οὐ πλὴν φύσιν ἐκ τῆς φύσεως διηγεῖται, ἀλλὰ πλὴν ἐφ' ἐκεί-
τῳ τῶν ὁμοίων ἐκ τῆς βουλήματος αὐτῶν γίνεσθαι. ὁδὸν γὰρ ὅτι ἐκ τῆς οὐ-
σίας αὐτῶν. πόλιν τὴν βουλήματα αὐτῶν γινώσκοντες ὡς καὶ ἐγνῶσθαι ὅτι. ὁ μὲν
γὰρ θεός. αὐτῶν δὲ παρὰ ὁμοιότητα αὐτῶν λόγῳ ὁμοία ἐπὶ πόλιν. αὐτῶν τὴν κατὰ οὐσιαστικὴν
γινώσκοντες. αὐτῶν δὲ πόλιν δι' αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς γινώσκοντες. πόλιν τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ.
ἀπὸ λαβῶν καὶ δὲ ἐργασίας αὐτῶν καὶ πλὴν παρὰ ὁδοῦ τῶν θεῶν χάριν γράψαι
ὡς δεσποτὴ ἀνθρώπων αὐτῶν. πεπνευμα καὶ ὡς εἰ γράψας αὐτῶν, ἐν ἑ-
κείνῳ αὐτῶν. παρὰ ὁδοῦ πόλιν αὐτῶν ἐν κυρίῳ. ἐργασίας σε καὶ ὡς ἡμῶν ἀνθρώ-
πων ἡ γαίᾳ χάριν ἀφ' ὧν αὐτῶν δέσποτα. Τοιαῦτα καὶ οὗτοι παρὰ ἀνθρώπων ἐ-
πέτελλον, εἰς τὴν καὶ τὴν ἀνθρώπων καὶ πνευματικῶν πόλεμον. οὕτω δὲ τὸ βλασφημίας
ἐν τῇ καὶ πλὴν ἀγνοῖαν καὶ τὴν ἐφ' αὐτῶν ἐκκλησίας ἀφ' ἀπαρείσεως, ἐκείνους ἐν ἐκείνῃ
πόλιν καὶ κόμη, ἐκ μάχης καὶ τῶν γαίῳ δογματικῶν ἐγνῶσθαι. ὁ τὸ λαὸς ὁμοῖος
θεοῦ αὐτῶν τῶν γινώσκοντες, καὶ ὡς λεγόμενων κριτῆς. καὶ οἱ μὲν, αὐτῶν τοῦτων οἱ τὸ πᾶν
ἐκείνων ἐπὶ ἡμῶν, καὶ παρὰ ὁδοῦ αὐτῶν δρόμους καὶ ἀνθρώπων ἀξία αὐτῶν. οὐ γὰρ ἀνθρώ-
ποι καὶ πολέμοι, καὶ ἀπὸ πάσης αὐτῶν ἐκκλησίας ἐπὶ ὁμοῖος ἀνθρώπων καὶ
ὁμοῖος οἱ καὶ ὁμοῖος ἀπὸ κατὰ ἀλλήλων ἀπὸ δόξων ἐκείνων αὐτῶν γλώσσας.
μᾶλλον δὲ, μὴ ἀλλήλων ὄντες, καὶ εἰς ἐν τελευτῶντες σῶμα κατὰ ἀλλήλων ὡς
πνευματικῶν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ παύστροφος βασιλεὺς, ᾤοντο μὲν αὐτὸν ἐπειράσθαι καὶ τῶν κα-
κῶν ἐμφορᾶς πηλὴν, καὶ ἵνα τῶν ἐπ' ἀγχινοῖα περιβοήτων εἰς τὴν ἀγέαν ἀνδρῶν
μὲν γράμμιον ἀπέσχετο, σέβουσαν τὴν ἐν πειρώμενος, καὶ τὸ σασιλὸν σὺν ἀγα-
γεῖν εἰς ὁμόνοιαν, ᾧ οὐδὲν ἔπειτα ἐβόησεν, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐκεί-
νῳ πιστὴν εἰς τὴν νικαέων στυγῆναι βύσσινον, δημοτοῖσι δὲ καὶ ἡμίνοις καὶ ὀρθοῖσι
καὶ ἵπποις χρῆσασθαι τοῖς ἐπιτοκίοις καὶ τοῖς σὺν τοῖς αὐτοῖς ἀφικνουμένοις περ-
εργυήσας. ὅταν δὲ ἡ θροῖα σπῇ, οἱ οὐδὲν ὁδοῦ πορείας τὸν πόνον ἀνεγκεῖν ἠδυνήθη-
σαν, ἀφίκετο καὶ αὐτὸς εἰς τὴν νίκην, ἰδεῖν τε καὶ τῶν ἀρχιερέων πληθὺν ἐφείμε-
νος, καὶ τὴν ὁμόνοιαν αὐτοῖς ἀνταποδοῦναι ποσῶν, καὶ τὸν χρῆμα πᾶντα ἀφθό-
νως αὐτοῖς χορηγεῖσθαι, ᾧ οὐδὲν ἔπειτα ἔσχετο. οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τριακόσιοι στυγῆτον
ἀρχιερεῖς, οἱ καὶ τῶν ῥώμης, ὅτε καὶ ἡγεῖς ἀπελείφθησαν. δύο μὲν τοὶ ἀρεστέστεροι ἀ-
πέσχετο στυγῆτον τοῖς ἀνταποδοῦναι περεργυήσας, καὶ καὶ τὸν χρῆμα
πολλοὶ μὲν ἀποστολικοῖς χρῆμασι, ὅτε ἀποπνίγες, πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὸ χρῆμα τῶν καλῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὄνοματι.

ὀνόματι. οὗτοι μὲν οὖν καὶ ἀκρόφρονες πλὴν νόσον, ἔδωσαν γὰρ τῷ ὀπίσκει πῶς
 πληθὺς, τοῖς ἐκτεθειτοῖς σωθέντες, πλὴν παρρηλικὴν κατηγρημένον ὀπισσασάμε-
 νοι. ὅσα γὰρ πρὸς αὐτοὺς ὁ τῷ ὅλων θεὸς, ὁ λαὸς δὲ τοῖς χείλεσι μετὰ μᾶ, τῇ δὲ
 καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχεται ἀπ' ἐμοῦ. θεωνὰς δὲ καὶ σεκουῦδος, τοῦτο δρᾶσαι
 μὴ βουληθέντες, πρὸς πόντων συμφώνως ἀπεκηρύχθη, ὥς τ' ὁρείου βλα-
 σφημίδι τῆς διατρεχτικῆς παρρηλικῆς διδασκαλίας. αὐτὸς δὲ σωζόμενος εἰς
 τὸ σωθέντων, πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν νόμοις ἐργασάμενος εἴκοσι. ὅτι τῷ καὶ
 μνηστὴρ τ' ὀπισσαστικῆς χερσίνης ἡ ζωολογίας, οὐ πρὸς πολλὰ τ' ὁρείου μαλίας,
 εἴτα ὅτι πῶς πρὸς νομίας διηγεῖται, ὡς τὸ γοτάρου πέτρῳ τ' ἀγέλας ἀνδρῶν
 ὀπισσάπου, ὅς καὶ τῷ μνηστέρῳ τ' ἐφάνον ἀνεδήσαντο, κατηρέθη μὲν, ὅτι ἔστρεψε
 δὲ πλὴν τῆς κατὰρτέως ψήφον, πλὴν τ' ἡ βαλὶδα καὶ τ' πελάζουσαν ἀγυπλῶν, το-
 ρύβη καὶ ζῆλος ἐνεπύμπλα, τυραννίδι καὶ τ' ἀγέλας ἀνδρῶν χρωμῆτος παρρηλικῆς,
 ἐργασάμενος πρὸς τ' ἀγέλας ἀνδρῶν ἐκκλησίαν αὐτῶν τ' τοῦτο νεωτεροποιίας ἐνο-
 μοτέτη. ἐστὶ δὲ τῶντα.

Συνοδικὴ ὀπισσαστική.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ χάριτι τῷ θεῷ ἀγέλας ἀνδρῶν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς καὶ πλὴν
 ἀγυπλῶν καὶ λιβύων καὶ πεντάπολιν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, οἱ ἐν νικαίᾳ σιναζέν-
 τες ἐτ' ἐμὴν καὶ ἀγίᾳ συνόδον συγκροτήσαντες ὀπισσαστικοὶ ἐν κυρίῳ χαίρειν.
 Ἐπειδὴ τῆς τῷ θεῷ χάριτος καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως κωνσταντίνου σινα-
 ζαζήντος ἡμᾶς ἐκ διαφόρων ἐπὶ ῥημάτων καὶ πόλεων ἡ μεγάλη καὶ ἀγία συνόδος
 ἐν νικαίᾳ σιναζομένη, ἥτις ἀπάσης τ' ἱερέως συνόδου, ἀνακρίτων ἐφάνη καὶ πρὸς
 ὑμᾶς ἀποσταλῶναι γράμματα, ἵνα εἰδέναι ἔχοιτε τίνα μὲν ἐκινήθη καὶ ἐξητάσθῃ, ἵ-
 να δὲ ἔδοξε καὶ ἐκρετύλῃ. πρὸς τὸν μὲν ἐξητάσθῃ, τὰ καὶ τ' ἀσέβειαν ὁρείου ὅτι
 τῷ θεοφιλεστάτῳ ἡμῶν βασιλέως κωνσταντίνου, καὶ παμψηφεί ἔδοξεν ἀναγεμα-
 σθῆναι πλὴν ἀσέβῃ αὐτῶν δόξαν, καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ νοήματα αὐτῶν τὰ βλάσφη-
 μα, οἷς ἐγρήγορ βλασφημιῶν τ' ὑπὸν τ' τοῦ λέγων δὲ ὅτι ὄντων ἐτ' ἐπὶ τὸν γρυ-
 νηθῶναι μὴ ἐτ', καὶ ἐτ' ποτὲ ὅτε ὅτι ἡμῶν, καὶ αὐτεξουσιότητι κακίας ἐτ' ὁρείου δε-
 κικλὸν ἐτ' τ' ὑπὸν τῷ θεῷ. τῶντα πόντα ἀνέθεμψεν ἡ ἀγία συνόδος, ὅσα ὅσον
 ἀκοῦσαι τῆς ἀσέβειας δόξης καὶ τ' ἀπονοίας καὶ τῷ βλασφημῶν ῥήματι ἀναγο-
 μῶν καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκείνον οἶον τέλος τετύχηκεν, ἡ ἀκηκόατε ἡ ἀκούσατε, ἵ-
 να μὴ δόξωμεν ἐπεμβαίνῃν ἀνδρὶ δι' οἰκείῳ ἀμῶν τῷ ἀξίᾳ τὰ ὀπίσκει κομισα-
 μῶν. τοῦτον δὲ ἴσχυεν ἡ αὐτῶν ἀσέβεια, ὥς καὶ πρὸς πολλοὺς θεωνὰς τ' ἀπὸ μῶ-
 νητικῆς, ἐτ' σεκουῦδον τ' ἀπὸ παρολεμείδους. τῷ γὰρ αὐτῶν καχεῖνοι τελευτήκασιν.
 ἀλλ' ὅτι τῷ ἡ τ' τοῦ χάριτος, τῆς μὲν κακοδοξίας ἐκείνης καὶ τ' βλασφημίας, ἐτ' τῷ
 παρρηλικῶν τῷ γρηγορήσαντων ἀφίστασιν καὶ διαίρεσιν ποιήσασθαι τοῦ εἰρηνω-
 μῶν ἀνῶθεν λαοῦ, ἡλὼν ἡρώσε πλὴν ἀγυπλῶν. ἡγεῖται δὲ τὰ καὶ πλὴν παρρη-
 λικῆς μνηστῆρος καὶ τῷ ὡς αὐτῶν χερσίνης ἡ ζωολογίας, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο δόξαντα τῇ
 συνόδῳ, ἐμφανίζοντες ὑμῖν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. ἔδοξε μὲν οὖν φιλανθρώπων
 κινήσεως τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ γὰρ τ' ἀκριβῶς λόγον, ὅσα μίαν συζή-
 μης ἀξίος ἡμῶν, μνηστῆρος φανῶν, μὲν ἐν τῇ πόλει αὐτῶν καὶ μηδεμίαν ἀποδοῖαν ἔ-
 χον, μὴ τε παρρηλικῶν, μὴ τ' χερσίνης, μὴ τε ἐν χώρῃ ἡ πόλιν ὑπὸ φανῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ὁ δὲ αὐτὸς τὸ πνεῦμα ἔνεκεν. ψυχὴν δὲ τὸ ὄνομα τὸ ἡμῶν κεκτημένης. τοῖς δὲ
 ὑπὸ αὐτῶν καθίστασθαι, μυστικῶς, χερσὶν βεβαιώσας, κοινωνησύναι
 ἐπὶ τοῖς. ἐφ' ᾧ τε ἔχοντες αὐτοὺς καὶ λήγουσιν. δούτερος δὲ ἐστὶν ὁ ἀπομ-
 νῆς τὸ ἐν ἐκείνῃ πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκκλησίαν ὁμοειδήν. ὑπὸ τῶν ἡμῶν καὶ συλ-
 ληγουμένων ἡμῶν ἀνέξοντες πνευματικῶν. ὡς τοῖς μὴ μὴδεμίαν ὁμο-
 οιοῦσιν ἐστὶν τοῖς ὁμοειδέσι αὐτοῖς πνευματικῶν ἢ ὑποδοχῆς ὄνομα, ἢ ὁ-
 πως ποιεῖν ἢ χωρεῖν τὴν γνώμην τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐπι-
 σκόπων, τῶν ὑπὸ ἀνέξοντες. τοῖς ὅτι χαρίζονται καὶ διχαίς ὑμετέραις ἐν μηδενὶ
 κρίματι ὑπομένοντας, ἀλλ' ἀκλήδων ἐν τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ
 ὄντας ὁμοιοῦσιν ἔχοντες καὶ πνευματικῶν, καὶ ὄνομα ἐπιλήψας τῶν ἀξίων ἢ κλήρου,
 ὅπως πόρτα ποιεῖν καὶ νόμον καὶ θεσμὸν τῇ ἐκκλησιαστικῇ. εἰ δὲ ἵνα ποιεῖ συμ-
 βάλῃ ἀναπαύσας τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τινικαὶ σιναγαγῶν εἰς τὴν ἡ-
 μῶν τοῦ τετελευτηκότος, τοῖς ὅτι πνευματικῶν, μόνον εἰ ἀξιοὶ φαίνονται καὶ
 ὁ λαὸς ἀρετῶν ὡς ἐπιφύλλοντες αὐτοῖς, καὶ ἐπισφραγίζοντες τῇ ἴσῃ καθολικῇ
 ἀνέξοντες ἐπισκόπου. τοῖς δὲ τοῖς μὴ ἀνέξοντες ἀπασὶ συνεχωρήγη. ἐπὶ δὲ τοῖς
 μνηστῶν πνεύματος, ὅτι αὐτῶν ἐδόξε ἀφ' οὗ τὴν ἀνέχεσθαι αὐτῶν ἀπαξίαν. ὅτι
 ἀφ' οὗ πνευματικῶν καὶ πνευματικῶν ἴσῃ γνώμης, ἵνα μηδεμία ὁμοιοῦσιν ἀνέξοντες
 αὐτοῖς δοθῇ, ἀνδραγαθῶν διὰ μὴν πάλιν αὐτοῖς ἀπαξίας ποιῶσαι. αὐτὰ ὅτι
 αὐτοῖς ἀρετὰ καὶ ἀνδραγαθῶν ἀνέξοντες, καὶ τῇ ἀνέξοντες ἐκκλησίᾳ ἀνέξοντες.
 εἰ δὲ ἡ ἀνέξοντες ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐκκλησίᾳ, συμπαρόντες ἢ κυρίου καὶ ἡμῶν καὶ συλ-
 ληγουμένων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ἀνέξοντες, αὐτοῖς πρὸν ἀνέξοντες, ἄτε δὴ καὶ κύριος
 καὶ κοινωνὸς τῶν γενημένων τυχόντων. ἀνέξοντες μετὰ τῶν ὑμῶν καὶ πρὸς ἴσῃ
 συμφωνίας τῶν ἀνέξοντες ἡμῶν πάρα, ὅτι τῶν ὑμετέραις διχαίς καταρτῶν ὅτι
 τοῖς τὸ μέρος, ὡς τε πόρτα τοῖς τὸ ὅτι ἀδελφοῖς, τοῖς ὅτι πνευματικῶν μὴ ποιοῦν-
 τας σύμφωνον ὡς αὐτοῖς καὶ ὑμῶν ὅτι πᾶσι τοῖς ὅτι ὁμοειδέσι, ὅτι πάρα ἐκ
 ὅτι δούτερος ἢ ὑμῶν ἀνέξοντες. χαρίζοντες οὖν ὅτι τοῖς καθολικῶν καὶ ἐπὶ τῇ κοινῇ ἐι-
 ρηνῇ καὶ συμφωνίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν πᾶσιν ἀρεταῖς ἐκκοπῆναι ἀποδέξας μὴ μείζο-
 νος ἡμῶν καὶ πλείονος ἀνέξοντες τῇ συλληγουμένων ἡμῶν, ἐπίσκοπον δὲ ὑμῶν ἀνέ-
 ξοντες, πὸν ἀνέξοντες ἡμῶν τῇ πρὸς αὐτὴν, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ἡλικίᾳ τοῦτον πό-
 νον ὑπομένοντες, ὑπὸ τοῦ εἰρηνεύοντες αὐτοῖς ὑμῶν. ἀνέξοντες καὶ ὑπὸ ἡμῶν ἀ-
 παύτων, ἵνα αὐτοῖς καλῶς ἔχοντες ἀνέξοντες βέβαια μὴ, ἀφ' οὗ κυρίου ἡμῶν ἵσοι
 χρῆσι, κατ' ἀνέξοντες γενημένων, ὡς γε πεπιστεύκαμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἐν
 πνεύματι ἀνέξοντες, ὅτι ὁμοειδὲς εἰς τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμὴν. ἡ πεινὰς ὁ-
 μοιοῦσιν καὶ αἰῶνας. Οὐ μὴν δὲ θεὸς ἐκείνος τῶν ἀνέξοντες ὁμοειδὲς αὐτῶν τῇ
 νόσῃ μνηστῶν τῇ πνευματικῇ πνευματικῇ. μεμνημένους ὅτι ὁμοειδὲς καὶ τῇμερον, τῇ
 ἐκείνου πνευματικῇ αὐτοῖς αὐτοῖς καὶ ἐστὶν ἐν ἐκείνοις γε τοῖς χωρίοις μοναχῶν
 ἵνα ἀσκήματα, οὐτε τοῖς ὑμῶν πνευματικῶν ἀνέξοντες, καὶ τῇ τῇ πνευματικῇ κενῶν
 ἵνα ἐπὶ τῇ πνευματικῇ καὶ γενημένων, τῇ σαμῶν καὶ ἰουδαίων φρενοβλαβείᾳ συμ-
 βάλουσιν. ἐπεὶ αὐτοῖς καὶ βασιλεὺς ὁ μέγας, τοῖς ἀφικέσθαι μὴ διωκτέας τῇ ἐπισκό-
 πων καὶ πνευματικῇ διδασκῶν, καὶ πνευματικῇ νεόμηναι ὅτι αὐτῶν ἐν τῇ τῇ
 συλληγουμένων τῇ πνευματικῇ, τῇ γενημένων ψυχῇς ὅτι θεοφιλεῖς σαφῶς ἐκδιδάσκουσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

123

જીવ દેવો

τῶν ἐθνῶν παρσατεύοντας δέδωκεν ὄρχοντας, καὶ ἡ ἐκείνη πόλιν χορηγεῖσθαι πα-
ρεργάζων τῇ αἰεὶ πρὸς θεοῖς ἐχρήσας καὶ τοῖς ἀφιερωμένοις τῇ θεῖᾳ λειτουργίᾳ ἐτήσια
σιτηρέσια, φιλοτιμίᾳ, μᾶλλον ἢ χρεῖα ταῦτα μετήσας. τούτων δὲ τριτημέριον,
μέγρι καὶ τήμερον χορηγεῖται, ἰουλιανοῦ μὲν τοῦ δουρατοῦς πόρτα καὶ ἀπάξ ἀ-
φελουμένου. τοῦ δὲ μετ' ἐκείνου τῷ νυῖ χορηγεῖσθαι ταῦτα ἀφ' ἐκείνου παρσατεύ-
οντος. ὁ γὰρ λιμὸς ὀλίγῳ ἐποῖε τότε πλὴν εἰσφορῆν. εἰ δὲ ἔτι νυῖ χορηγεῖσθαι τοῦ
πλάσιον ἢ τῷ τῷ καὶ ταῦτα ἀφ' ἐκείνου, ῥάδιον πλὴν τοῦ βασιλέως μεγαλοψυ-
χίαν ὡς βουλομένη καὶ ἀμαρτύν. οὐ μὲν γὰρ ἐκείνο δίκαιον ἢ ἡσυχίαν ἀφ' ἐ-
κείνου σιγῇ. φιλαπεχθήμονες γὰρ ἄνδρες, ἐξ ἑαυτῶν ὡς ἐπιτοχέπων ἵνας, καὶ ὡς
βασιλεῖς ἐξ ἐλθέουσιν κατηχεύειν ἐπέδοσαν. ὁ δὲ παρ' ἡμετέρας γεγενημένης ὁμοιότητος
ταῦτα δὲ ἀμύμων, εἴτα δεσμὸν ἐπιθεῖς καὶ ὡς δακτυλίῳ σιμηνάμηνος, φυλα-
χθῆναι παρσατεύειν. ἔπειτα τῇ σύμβασιν ἐργασάμενος, ταύτας κομίσας πρὸν-
των αὐτῶν κατέκλεισεν, ὁμομοκῶς, ἡ μὲν μὴδὲν ὡς ἐξ ἐργασμάτων ἀνεγκω-
κέναι. οὐ γὰρ ἔφη χρεῖσθαι τῶν ἱερῶν καὶ πλημμελῆματα δὴλα γίνεσθαι τοῖς πολ-
λοῖς, ἵνα μὴ σκαρδαλῶ παρσατεύειν ἐντελεῖν λαβόντες, ἀδελφεῖς ἀμὲν τῶν πα-
σάντων αὐτῶν καὶ τοῦ παρσατεύειν, ὡς εἰ αὐτῶν ἐπιτοχέπου γάμον ἀνὸς τερον δὲ ὅτε
τοῦτος γίνοιτο, συγκαλύψαι δὲ τῇ πορφύρῃ τὸ παρσατεύειν γινώσκον, ὡς δὲ μὴ
βλάβῃ τοῖς θεομένοις τῶν δρωμένων ἢ ὅπως, ἔγωγε παρσατεύειν, καὶ τοσαύτης ἀξι-
ώσας τοῖς ἱερέας ἡμῶν, καὶ ἀφ' ἐκείνου ἐκαστον πλὴν οἰκείαν πρὸς ἐργασίαν ποίμην. ἐγὼ
δὲ τῇ παρσατεύειν ἐνεκα βδελυρίας, οἱ οὐ μόνον τῶν κοινῶν καὶ ἀφ' ἐκείνου πα-
σάντων, ἀλλὰ καὶ τοῖς σφετέραις ὄρχονοις, πλὴν δὲ σβίου τοῦ καὶ ἀφ' ἐκείνου ἐπιτοχίαν
ἢ παρ' ἡμετέρας ἐργασίαν, ἐντελεῖν βούλομαι τῇ συγγραφῇ, ἥτις τούτων λυτῆς
ἐλέγξιν ἐργασίαν ἐναργῆ. τοῦτον γὰρ γεγενημένης ὡς ὁμόφροντα, τοῖς ἑαυτοῦ
γραφῆσιν, ἀνὴρ ἀνὴρ ἐργασίαν. γέγραφε δὲ πλὴν ἐπιτοχίαν παρ' ἡμῶν ἵνας καὶ ἀ-
ρεῖς φρονουῦντας, παρσατεύειν ὡς εἰκὸς ἐκείνου αὐτῶν. δηλοῖ δὲ ἀμείνοντα γε-
γραμμένα τὴν ἑμὴν γεγραφομένην σκοπὸν, καὶ παρ' ἡμετέρας ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ματευθέντα.

Εὐσεβίου τοῦ καὶ ἀφ' ἐκείνου ἥτις παλαστῆς ἐπιτοχέπου ἐπιτοχίαν, ἢ παρ' ἡμετέρας
καὶ ἀφ' ἐκείνου, ὅτε ἡ μεγάλη στυγερὸς ὡς ἐκείνου.

Τὰ καὶ πλὴν μεγάλῃ στυγερῇ ἐν νικίᾳ συλκροτηθεῖς, εἰκὸς μὲν ὑμᾶς καὶ β5
ἀνὸς μεμαρτύναι, τῇ φήμῃ παρσατεύειν εἰσθῆναι ὡς παρ' ἡμετέρας παρσατεύειν
ἀκριβῆ λόγον. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν τοιαύτης ἀκοῆς καὶ ἥτις ἀληθείας ἐτεροῦς ὑμῶν ἀ-
παπέλλων, ἀνακρίτως διεπεμψάμεθα ὑμῖν, παρ' ἡμετέρας μὲν τῇ ὑφ' ἡμῶν παρσα-
τεύειν παρ' ἡμετέρας γεγραφέν, ἔπειτα πλὴν δὲ δὲ τῶν ἡμετέρας φωνῶν
παρσατεύειν ἐπιτοχίαν ἐκείνου αὐτῶν. τὸ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν γεγραμμένα ἐπὶ πα-
ρσατεύειν τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως ἡμῶν ἀναγνωσέν δι' ἐκείνου καὶ δόκιμους
ἀποφάνθαι, τοῦτον ἔχει τὸν ὅρον. ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐκείνου ἐκείνου πῶς καὶ ὡς παρ' ἐκείνου
ἐκείνου παρ' ἡμῶν ἐκείνου ἐκείνου, ἐν τῇ παρσατεύειν κατηχήσῃ, ὅτε καὶ ὁ λου-
τρὸν ἡμῶν ἀμύμων, καὶ ὡς ἀπὸ τῶν θεῶν γεγραφέν μεμαρτύναι, καὶ ὡς ἐν αὐ-
τῇ ὡς παρσατεύειν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιτοχίαν ἐκείνου ἐκείνου καὶ ἐκείνου ἐκείνου,
οὕτω καὶ νυῖ παρσατεύειν τῇ ἡμετέρας πῶς παρσατεύειν. ἐστὶ δὲ αὐτῇ.

ΤΤ. iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πιστεύουμι εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παρ' ὁποτέρου, τὸ πᾶν ἀπὸ πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητὴν· καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰσχυρὸν χειρὸν, τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, φῶς ἐν φωτὶ, ζωὴ ἐν ζωῇ, ὅν μονογενῆ, πατρὸς τέκνον πάσης τῆς κτίσεως, πατρὸς πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῷ πατρὶ γελυνημένον· δι' οὗ καὶ ἐγένετο πάντα· τὸ πᾶν πᾶν ἡμετέραν ἑσθελαν ἑκκαθάρτα ἐν αὐτῷ ποιεῖται ἡμῶν καὶ παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἀνίσχοντα πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ἡ-
ξοντα πάλιν ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας ἐν νεκροῖς· πιστεύομεν καὶ εἰς ἕνα πνῦμα ἄγιον· τὸ πνῦμα ἑκαστον ἐξ ἡμῶν καὶ ὁ πᾶς πνῦμα πιστεύοντες, πατέρα, ἀληθινῶς πατέρα· καὶ ὅν, ἀ-
ληθινῶς ὅν· πνῦμα τὸ ἄγιον, ἀληθινῶς πνῦμα ἄγιον, καὶ τὸ ὁ κύριος ἡμῶν ἀ-
ποστόλων εἰς τὸ κήρυγμα τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς, εἶπε· πορὶ πάντες μαθητεύσατε
πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνῦ-
ματος, τοῖς ὅν καὶ διὰ βεβαιώμεθα οὕτως ἔχον· ἐπὶ οὕτως φρονεῖν, καὶ πάσαις οὕτως
ἐγκέναι, καὶ μέλει θανάτου ὑποφύτου σιωπῶντες τῇ πίστεως, ἀναγκαζόμενοι
πᾶσι ἀρεταῖς ἀρεταῖς· τὰ πάντα ἀπὸ καρδίας καὶ ἡμετέρας πεφρονεῖν, ὅτι οὐκ ἴσμεν
ἑαυτοὺς καὶ νυνὶ φρονεῖν τε καὶ λέγειν ὅτι ἀληθῆς ὅτι τῷ θεῷ τῷ παρ' ὁποτέρου
καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἰσχυρὸν χειρὸν ἡμετέραν, διὰ τὴν ἑμῶν ἔχοντες καὶ δι' ἀποδεί-
ξεως ἐπείγειν ὑμᾶς, ὅτι ἐπὶ τοῖς πᾶσι καὶ ἡμετέραν ἡμετέραν οὕτως ὅτι πιστεύομεν τε καὶ
ἐκκηρύσσοντες· τῇ ἡμετέραν ἐκτελέσει τῇ πίστεως, ὅτι οὐκ ἴσμεν ἀντιλογίας
ὑποσ. ἀλλ' αὐτοὺς τε ὁ παρ' ὁποτέρου ἡμετέραν βασιλεὺς, ὁρῶντας τοῖς ἑμῶν
αὐτῶν ἐμῶν πύρην· οὕτω τε ἐπὶ ἑαυτὸν φρονεῖν σιωπῶντες, καὶ τῷ θεῷ τοῖς
πᾶσι συναγαγόμεθα, ὑπογράφοντες τῇ δόξῃ, καὶ συμφρονεῖν τοῖς
αὐτοῖς πᾶσι καὶ ἑμῶν, ἐνὸς μόνου παρ' ὁποτέρου ἡμετέραν ὁμοιοῦν, ὅτι αὐ-
τὸ ἡμετέραν ἡμετέραν λέγων· ὅτι μὴ καὶ ὁ πᾶς πᾶς ὁμοιοῦν, οὐτε καὶ διαίρε-
σιν, ὅτι καὶ ἡμετέραν ἀποτομὴν ἐκ πατρὸς ὑποφύγειν· μηδὲ γὰρ διδάσκειν τὸ
ἀν-
λον καὶ νοεῖν ἐπὶ ἀσώματον φύσιν, ἡμετέραν τι πάθος ὑφίστασθαι· τοῖς δὲ ἐπὶ
πορρήτοις λόγοις παρ' ὁποτέρου ἡμετέραν νοεῖν· καὶ ὁ πᾶς ὁ πᾶς ἡμετέραν καὶ ὁ
σαὺς βασιλεὺς, ἡμετέραν διεφύλασσε· οἱ δὲ παρ' ὁποτέρου τῷ ὁμοιοῦν παρ-
οῦν, πᾶσι τὸ πᾶν πεποιήσασθαι.

Η ἐν τῇ Συνοδῷ ὑπαγορεύθεισα πίστις.

Γιγνεύμεν εἰς ἓνα θεὸν πατέρα πνευματάρχον πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορα-
των ποιητῆν· καὶ εἰς ἓνα κύριον ἱσοϋμένον τῷ υἱὲν τοῦ θεοῦ, γνηθέντα ἐκ τοῦ
πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, καὶ φάος ἐκ φω-
τός, θεὸν ἀληθινόν, ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ, γνηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί,
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τε ἐν πατρὶ οὕρανῳ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοῖς
ἀνθρώποις καὶ ἀγαθὸν ἡμετέρων σωτηρίας κατεργάζοντα, καὶ ἀρκούντα, καὶ ἐπι-
σώζοντα· παρόντα καὶ αἰσάντα τῇ τελείῃ ἡμέρᾳ ἀρχίζοντα ἄχρι τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἐρχόμενον κρίναναι ζώντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ ἀίγιον πρῶμα. Τοῖς δὲ λέγον-
τας ὅτι ὡς ποτὲ ὅτε σὺ ὢν, καὶ παρὶν γνηθίσαι σὺν ὡν, καὶ ὅτι ἐξ σὺν ὧν τῶν ἐ-
γένετο, ἢ ἐξ ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκεις εἶναι) τρεπτόν ἢ ἀμειψτόν τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀναθεματίζει ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.
καὶ δι' αὐτῆς τῇ γραφῇς ὡς αὐτῶν ὑπαγορεύσεις, ὅπως εἶρη) αὐτῆς τὸ ἐκ
τῆς οὐσίας

τῶν οὐσιῶν τὸ πατρὸς καὶ τὸ υἱὸν πατεὶ ὁμοούσιον, ὅτε ἀνεξέταστον αὐτοῖς καὶ ἀξιμ-
πρόμοιον. ἐρωτήσας τοιγαροῦν ἡ ἀποκρίσις ἐνέειπεν ἀνεκινουῦν, ἐβασανίζετο
ὁ λόγος τῇ ἀφαινοῖας τῇ εἰρημνύων. καὶ δὴ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας ὡμολογήτω πατρὸς αὐ-
τῶν διχολικὸν εἶπεν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς εἶπεν, οὐ μὲν ὡς μέρος ὑπερῆχεν ὅτι πα-
τρὸς. ταύτη καὶ ἡμῶν ἐδόκει καλῶς ἔχειν συγκατατίθεσθαι τῇ ἀφαινοῖας τῶν ὁμοούσι-
διδασκιδνίας ὑπαγορεύουσιν ἐκ τῶν πατρὸς εἶπεν τὸ υἱόν, οὐ μὲν μέρος τῆς οὐσίας
αὐτῶν τυγχάνειν. δὲ τὸ ταύτη τῇ ἀφαινοῖας καὶ αὐτοῖς σιωπῇ θέμεθα, ὅτε πάλιν φω-
νὴν προβαλόμεθα, τοῦ τῆ εἰρημνύσας σκοποῦ πατρὸς ὁφθαλμῶν ἡμῶν κειμένου, ἡ δὲ
μὴ τῆς ὁρθῆς ἐκπεσεῖν ἀφαινοῖας. καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὸ γνηθέντα οὐ ποιηθέντα κα-
τεδιδάμεθα. ὅτι τὸ ποιηθέντα κοινὸν ἔφασκαν εἶπεν πατρὸς ἡμῶν τῶν λοιπῶν κτι-
σμάτων τῇ δὲ τὸ υἱὸν γνηθέντων, ὡς ὅτε ὁμοῖον ἔχειν τὸ υἱόν. δὲ μὴ δὲ εἶπεν αὐ-
τὸν ποίημα τοῖς δι' αὐτῶν γνηθέντοις ἐμφορῆς, κρείττονος δὲ ἢ καὶ πᾶν ποίημα τυ-
χάνειν οὐσίας, ὡς ἐκ τῶν πατρὸς γενηθέντων διδασκιδν ταῦτα λόγια, τοῦ ἑσπου τῇ
γνηθέντος ἡ ἀνεκινουῦν καὶ ἀνεπιλογίστου πάση γνηθῆ φύσιν τυγχάνοντος. οὐ-
τω δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον εἶπεν τὸ πατρὸς τὸ υἱόν, ὅτε ἀνεξέταστον ὁ λόγος σιωπῇ σιν, οὐ καὶ τῇ
τοῦ πατρὸς ἑσπου, ὅτε τοῖς ἀνθρώποις ζώοις παρὰ πλησίον. οὐτε γὰρ καὶ διαίρειν τὸ ὁ-
μοούσιον, οὐτε καὶ ἀποτομῇ, ἀλλ' ὅτε καὶ ἐκ τῆς πάσης, ἡ δὲ ἀνθρώπων τῆς τοῦ
πατρὸς διωάμεως. ταύτων γὰρ ἀποτόμων ἀλλότριον εἶπεν πάλιν τοῦ ἀγνηθῆ πα-
τρὸς φύσιν. παρὰ τὰς διχολικὰς εἶπεν τὸ ὁμοούσιον ὅτι πατεὶ, τοῦ μηδεμίαν ἐμφορῆσαν
πατρὸς τὰ γνηθῆ κτισμάτων τὸν υἱόν ὅτι θεοῦ φέρειν, μόνον δὲ ὅτι πατεὶ τὰ γενη-
νηθῆ καὶ πᾶν τὸ ἑσπου ὁμοῖον, καὶ μὴ εἶπεν ὅτι ἐπὶ τὸν υἱόν ἀποτάσας ἡ οὐσίας,
ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς. ὅτι αὐτῶν τοῦτον ἐρμηνεύειν τὸ ἑσπου, καλῶς ἔχειν ἐ-
φάση συγκατατίθεσθαι. ἐπεὶ ἡ τῇ παλαιῶν λογίους ἡνῶς, καὶ ὅτι φάσκει ὅτι τοῦ πα-
τρὸς, καὶ συγκατατίθεσθαι ἐγνωμὴν ὅτι τῆς τῶν πατρὸς καὶ υἱοῦ θεολογίας τὰ ὁμο-
οῦσιον συγκατατίθεσθαι ὁνομαζέται. Ταῦτα μὲν πατεὶ τὸ ἐκτεθείσης εἰρηθῶ πίστεως,
ἡ σιωπῇ ὁμοῖον οἱ πόδες, ὅτε ἀνεξέταστον, ἀλλ' αὐτῶν τὰς ἀποδοθείσας ἀφαι-
νοῖας ἐπὶ αὐτῶν τοῦ θεοφιλέστατου βασιλέως ὅτε ἀποδοθείσας, καὶ τοῖς εἰρημνύοις λο-
γισμοῖς ὡμολογηθείσας. καὶ τὸ ἀναθεματισμὸν δὲ τὸν μὴ πάλιν πίστεν πατρὸς αὐ-
τῇ τεθείται δεκτὸν εἶπεν ἡγήσασθαι, δὲ τὸ ἀπείρηται ἀγνάφοις χεῖρας φωνῆς,
δι' αὐτῶν ὅτι πᾶσα ἐγγενὴς σύγχυσις καὶ ἀκαταστασία τὸ ἐκκλησίαν. μηδεμίαν
γὰρ θεοπιδεῖν γραφῆς, ὅτι ὅτι ὄντων, καὶ τὸ, ὡς ποτὲ ὅτε ὅτι ὡς, καὶ τοῖς
ἐξῆς ὅτι περὶ τοῖς κεχρημένους, ὅτε ἀλλοτρίον ἐφάνη ταῦτα λέγειν καὶ διδάσκειν.
ὅτι καὶ αὐτῶν καλῶς δόξαν σιωπῇ θέμεθα, ἐπεὶ μὴ ὅτι ἐκ τῶν πατρὸς τοῦτον γένοντο τοῦ-
τοις εἰώθηται συγκατατίθεσθαι τοῖς ῥήμασιν. ἐπὶ μὲν τὸ ἀναθεματισμὸν, ὅτι πατρὸς
τοῦ γνηθῆ ὅτι ὡς, ὅτι ἀποποιεῖ ὁνομαζέται, ὅτι παρὰ πᾶσι μὲν ὡμολογηθείσας
εἶπεν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς τῆς καὶ ἑσπου γνηθέντος. ἡ δὲ ὅτι θεοφιλέστατος ἡ-
μῶν βασιλεὺς ὅτι λόγῳ κατεσκεύασε, καὶ καὶ πάλιν ἐνέειπεν αὐτῶν γνηθῆ τὸ πατρὸς
πόδες αἰώνων εἶπεν αὐτὸν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐνεργείαν γνηθῆται, διωάμεν ὡς ἐκ τῶν
πατεὶ ἀγνηθῆ, ὅτι τῶν πατρὸς αἰεὶ πατρὸς, ὡς καὶ βασιλέως αἰεὶ, ὅτι ὅτι, καὶ
διωάμεν πᾶν ὅτι αἰεὶ τὸ καὶ καὶ τὰ αὐτῶν καὶ ὡσαύτως ἔχοντος. Ταῦτα ὡς
ἀναγκαίως διεπεμψάμεθα ἀγαπητοῖς, τὰ κεκριμένα τὸ ὑμετέρας ὅτε ἀποτάσας τὸ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

καὶ συγκρατήσεως φανερὰ κατισάντες. ὡς δι' ὁ λόγος τότε μὲν καὶ μέγας ὑστά-
της ὥρας ἰσάμεθα ὅτι ἡμῖν τὰ ἐπερωτάς γραφέντα παροσέκοιτε. τότε δὲ ἀφι-
λονεύως τὰ μὴ λυποῦντα κατεδέξαμεθα, ὅτι ἡμῖν ἀγνωμόνως τῶν λόγων
ἔξεταστοι τὸ δέχοιτο, ἐμφανὴ σύμπεραξιν ἔχον ἐδόξε τοῖς ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐν
τῇ παρεκτεθείσῃ πίστι ὁμολογημένοις.

Ὡς μὲν οὖν οὐ καμνή τις ἢ ὁμοιοῦτος παρέρρησις, ὡς δὲ ὑπὸ τῶν τότε σωμα-
θροιστῶν πατέρων ἐξέδρεψα, ἀλλ' ἀνώγει ἐκ παρρησίας εἰς ἐλπίδας κα-
ταρμήνη, σαφὲς μεμψήρηκεν ὁ ἀσέβιος. ὅτι δὲ καὶ ἀπαίριες, οἱ πτωχεύοντες
σωμαθροιστῆες συμφώνως πλὴν ἐκτεθείσθαι κατεδέξαντο πίστιν, καὶ τῶν ἐφῆ-
καὶ πάλιν ἐν ἐτέρῳ συγγραμμάτι μὴ ἴσως, τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου πλὴν πορι-
τεῖον ἀφῆμαις γραμμάτων. λέγει δὲ οὕτως. Ο μὲν δὲ τῶν εἰπὼν ῥωμαιοὶ
ἐλπίσθη, ὑπερβύβοντες ἐτέρῳ παρέρρησι τὸν λόγον τοῖς τὸ σωμαθροῦ παρέρρησις.
ἐν δὲ οὖν οἱ μὲν ἄρξαι μὲν καὶ τῶν πελάς. οἱ δὲ ἀπελογοῦντο τε καὶ
ἀντεμύμοντες, πλείων δὲ ὅτι ὑφ' ἐκτέρῳ ἄγματος παρέρρησις. πολλῆς
τε ἀμφιλογίας τὰ παρέρρησις σωμαθροῦς, ἀνέξικτως ἐπηκροῦν ὁ βασιλεὺς τῶν
πρότων, πολλὴν τε δὲ τῶν παρέρρησις ὑπεδέχετο, ἐν μέρει τε ἀντιλαμβάνομε-
νος ὡς παρέρρησις ἄγματος παρέρρησις, ἡρέμα σιωπῇ τοῖς φιλονεύως ἐπι-
στωμένοις, παρέρρησις τε ποιούμενος τὰ παρέρρησις ὁμιλίας. ἡμῶν τε τῇ φωνῇ
ὅτι μὴ δὲ τῶν ἀμαθῶς εἶχε, γλυκερὸς τις ἦ καὶ ἡδὺς, τοῖς μὲν συμπτῶν, τοῖς
δὲ καὶ δυνάμει τῶν λόγων, τοῖς δὲ ἄλλοις ἐπαμείβοντο. πάλιν δὲ εἰς ὁμοιοῦ
ῥαυτῶν, ἕως ὅτε ὁμογενομένους, καὶ ὁμοδόξους αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀμφισβητοῦσιν ἀ-
πασὶ κατέστησαν. ὡς ὁμῶν μὲν καὶ τῶν πλὴν, τὸ δὲ ἱερῶν ἐορτῆς τῇ
αὐτῇ παρέρρησις πᾶσιν ὁμολογηθῆναι καὶ ἐκέρχοντο δὲ ἡδὺ καὶ ἐλπίσθη ὑπο-
σημειώσεως ἐκέρχοντο τὰ κοινῇ δεδογμένα. καὶ μὲν βραχέα πάλιν ἐπὶ τῶν παρέρ-
ρησις. οὕτω δὲ σωμαθροῦς, ἐπὶ τῇ σφῶν οἰκείᾳ τοῖς πρὸς ἐπιδόξου ἡ-
φίς. οἱ δὲ ἐπιδόξου σωμαθροῦς ἐκέρχοντο τὸν λόγον τῶν πᾶσι μὴ
γνώμη ἢ τῶν βασιλῆς συμφωνηθῆναι, ὡς παρέρρησις ὑφ' ἐνὶ ἱερῶν
τῶν μακροῦ διηρημένων. καὶ δὲ χαίρων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ κατ' ὁρμήναι,
τοῖς μὴ παρέρρησις τῇ σωμαθροῦς καρπὸν δὲ τῇ δὲ ἐπιδόξου ἐδωκεν. λαοῖς τε
πᾶσι τοῖς τῇ κατ' ἀρετῆς, καὶ τοῖς ἀμφὶ τὰ πόλεις, χρημῶν ἀφθόνοις ποιεῖσθαι
ἀφθόνοις διεκέλευτο, ὡς δὲ πᾶσι γραμμάτων πλὴν ἐορτῆς τῇ ἐκέρχοντο βασιλείας. ἐδὲ
μὲν οὖν τοῖς πᾶσι παρέρρησις παρέρρησις, εἰ καὶ τοῖς ἀλλοῖς παρέρρησις ἀντιλέγειν ἐκ ἐ-
νόμιζον δυσεβῆς, τούτω γοῦν πιστεύειν ὅτι τῶν μάλιστα εἰώτασι, συμφώνον γεγνη-
σθαι πλὴν ὁμολογίαν ἐκείνῳ διδάσκοντι. ἐπὶ δὲ καὶ παρέρρησις τῇ οἰκείᾳ πα-
τέρων ἀφθόνοις δόξας, ἐχρῆν τῇ παρέρρησις τῇ ἀρχῇ μεμαθηκότας καὶ φείκης
γέμουσιν τελευτῇ, φυγεῖν πρὸς τὸν ὑφ' ἐκείνου τελευτῇ ἀσέβειαν. ἐπὶ
ὅτι εἰκὸς μὴ πρὸς εἰδέσθαι τὸ θανάτου τῇ ὑπὸν, ἐγὼ καὶ ἔσθον ὡς ἐχρῆν διηρησῆναι.

Πλὴν δὲ ἐν ἀνέξικτως ἀφθόνοις τῇ παρέρρησις, ἐπιδόξου πάλιν
τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς συλλόγοις ἐδούλετο, παρέρρησις πλὴν ἀσέβειαν, καὶ πλὴν ἐκ-
τεθείσθαι ὑπὸ τῶν πατέρων ὁμολογίαν ὑπὸ τῶν πατέρων δέχεσθαι. ὡς δὲ οὕτω τῇ
τῶν ἐκείνου ἀνέξικτως ἐπείσεν, οὕτω μὲν ἀθανάσιον πᾶν τῆς ἐκείνου παρέρ-
ρησις καὶ

δρείας καὶ Δυσέβειας Διφθόρου, πάλιν δὲ τὸ Δυσέβειον τοῦ νικομηδέως ἀπουδῆς, εἰς
τὴν κωνσταντινουπόλιν ἐδράμε. τοῦ δὲ ὑπὸ ἐκείνου ἱεροβθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ διχαίου
ἡφιδέντα χρίσθαι, ἀμεινον ὁ πόλυτα ἄριστος ἀθανάσιος ἐν τοῖς παρὲς ἀπίωνα διη-
γήσατο γράμμασιν. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ὁ μέγας ἐντάζω τῇ συγγραφῇ. ἐγὼ μὲν
ἐκ πρῆμιν ἐν τῇ κωνσταντινῇ πόλει ὅτε τελελεύτηκεν ἐκείνος. μακάριος δὲ ὁ παρ-
εστὺς πρῶτος, καὶ ἐκείνου λέγοντος ἤκουσα. ἐκέκλητο μὲν καὶ τὸ κωνσταντινου τῆς
βασιλέως ἄρτος ἐκ ἀπουδῆς τῇ πρὸς Δυσέβειον. εἰσελθόντα δὲ τὸν ἄρτον ἀνέκρι-
νον ὁ βασιλεὺς, εἰ τίς πίσις ἴης καθολικῆς ἐκκλησίας ἔχει. αὐτὸς τὸ οὐδ' ὥμοσε πι-
σεύειν ὁρθῶς, καὶ ἔρχεσθαι ὅτι δέδωκε πίστεως, κρύψας μὲν ἐφ' οἷς ἐξέβληται ἴης
ἐκκλησίας ὑπὸ ἀγέλας τοῦ ὁπίσχετου, ὑποκρινάμενος δὲ τῷ ἄρτι τῇ
γγραφῇ λέξας. ὁ μὲν οὖν τοῖνυν αὐτὸν μὴ πεφρονηκέναι ἐφ' οἷς ἐξέβληται αὐτὸν
ἀγέλας ἀνδρός, ἀπέκρυπεν εἰρηκῶς. εἰ ὁρθῶς ἢ πίσις ἐστὶ, καλῶς ὥμοσας. εἰ δὲ ἀσε-
βῆς ἐστίν, τίς πίσις σε καὶ ὥμοσας, ὁ θεὸς ἐκ τῆς οὐρανοῦ κρίναι τοῦ καὶ σέ. οὕτω δὲ
οὐδ' αὐτὸν ἐξελθόντα καὶ τὸ βασιλέως, ἡτέλησαν εἰσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν οἱ πρὸς Δυσέβειον τῇ σιωπῇ αὐτῶν βία. ἀλλ' ὁ κωνσταντινου πόλεως ὁπί-
σχος ὁ μακαρίτης ἀγέλας ἀνδρός ἀντέχευε, φάσκων μὴ δεῖν εἰς κοινωσίαν δεῖσθαι
τὸν τὸ αἵρεσεως ὄρεται. καὶ λοιπὸν οἱ πρὸς Δυσέβειον ἠπείλην, ὅτι ὡς τὰς μὴ θε-
λόντων ἡμῶν ἐποίησα μὲν αὐτὸν κληθῆναι καὶ βασιλέως, οὕτως αὖτις καὶ
μὴ καὶ γνώμην σε τυγχάνει, (ὡς αἰσθῆσαι) ἄρτος μὲν ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ-
τη. σάββατον δὲ τὸ ὅτε ταῦτα ἔχεθαι. ὁ τοῖνυν ὁπίσχος ἀγέλας ἀνδρός ἀκούσας
ταῦτα καὶ πόλιν λυπηθεὶς, εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τῷ χρίσθαι ἄρτος παρὲς
τὸν θεόν, ἀπαυδύνατο, καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὅτι παρὰ τὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κείμην ὅτι
τοῦ ἐδάφους ἦν χεῖρ. πρῶτον δὲ καὶ μακάριος ἀρχιεπίσκοπος σὺν αὐτῷ, καὶ αἰκούων
τὸ φωνῆς αὐτοῦ. πρὸς ἐκείνους δὲ δύο ταῦτα λέγων, εἰ ἄρτος αὐτοῦ σὺν ἄρτι, ἀπό-
λυσον ἐμὲ τὸν δοῦλόν σε, καὶ μὴ (ὡς ἀπολέσης) Δυσέβειον μὲν ἀσεβοῦς. εἰ δὲ φεῖδῃ
τὸ ἐκκλησίας σε, οἶδα δὲ ὅτι φεῖδῃ, ἐπεὶ δὲ ὅτι τὰ ῥήματα τῇ πρὸς Δυσέβειον,
καὶ μὴ δῶς εἰς ἀφαισισμόν καὶ ὀνείδος τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἄρτον ἄρτον, ἵνα
μὴ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δόξη καὶ ἡ αἵρεσις σιωπῇ τῇ αὐτῷ, καὶ
λοιπὸν ἡ ἀσέβεια σιωπῇ τῇ αὐτῷ ὡς Δυσέβεια. ταῦτα Δυσέβειος ὁ ὁπίσχος
ἀνέκρινε, πόλιν φρονίζων. καὶ γέροντες ἡ ταῦτα φεικτὸν καὶ τῷ δόξον. τῇ γὰρ
πρὸς Δυσέβειον ἀπειχισμένων, ὁ μὲν ὁπίσχος παρὰ τὸν ἄρτον. ὁ δὲ ἄρτος ἐπὶ
τῇ τοῖς πρὸς Δυσέβειον, πολλὰ τε φλυαρώων, εἰσῆλθεν εἰς κατὰ δρας ὡς Διφθόρου
τὸ γαστρός, καὶ διτῶς καὶ τὸ γεγραμμένον παρὰ τῆς γλώττης, ἡ ἀκὴσε μέσος, καὶ πε-
σὼν Διτῶς ἀπέφυξεν, ἀμφοτέρων τὴν κοινωσίαν καὶ τοῦ ζῆν ἀπεσπέρηται.
Τὸ μὲν οὐδ' τέλος τῆς ἀρείου, τοῖς τὸν γέροντα. καὶ οἱ πρὸς Δυσέβειον μετὰ τὴν αἵρε-
σιν, ἔτασαν τὸ ὁμολογεῖν αὐτῶν. ὁ δὲ μακαρίτης ἀγέλας ἀνδρός χαλεπὸς τὸ
ἐκκλησίας τὴν σὺν αὐτῷ ἐπετέλεσεν ἐν Δυσέβειᾳ, καὶ ὁρθοδόξια, σὺν πᾶσι τοῖς
ἀδελφοῖς, ἀρχιεπίσκοπος καὶ δόξαζον μετὰ τὸν θεόν, οὐχ' ὡς ὁπίσχος τῶν θανά-
των, μὴ γινώσκον. πᾶσι γὰρ ἀποκρίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἀποθανόντες ἀπαξ, ὅτι τοῦ-
το ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων κρίσεως ἐδείχθη. αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος διχάσας τὴν ἀπειχίαν
τῇ πρὸς Δυσέβειον, καὶ τῇ ἀγέλας ἀνδρός, κατέκρινε τὴν ἀρετὴν αἵρεσιν, δεί-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ζας αὐτὴν ἀναξίαν οὐσὴν ἡς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, καὶ πᾶσι φανερώσας.
 ὅτι καὶ τῷ βασιλέως, καὶ πόλεων ἀνδράπων ἔχη τὴν μὴ βίβλιν ἐν τῷ παρθε-
 ναίῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῇ ἀληθείας κατεκρίθη. τοιαῦτα γὰρ ποιητῶν παρματῶν
 ὁ ἄρτος δρεφάμνος δράγματα, καὶ τῇ μὲν ἐσμὸν καλῶν ἐργῶν ἰδὼν τὰ παρθε-
 ναία, καὶ οἰκείας ἀσεβείας ἀφ' ἡμῶν κατηγόρη. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἡς βασιλι-
 κῆς ἀσεβείας διήγησιν τρέφομαι. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑποτῇ βίβλιν τελευτοῖν ἡγε-
 μονίαν ἐπέτελε δήμοις, καὶ μὴ παρτέρας αὐτοῖς ἐξαπάτης ἀπαλλαγῶσαι καὶ
 ἐγὼ. τὴν δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν μαθεῖν διδασκαλίαν παρτέρων. καὶ ὅτι τὴν
 τὴν ἀπορίας τῇ ἀληθείαν ξενῶν. τοῖς δὲ γε καὶ πόλιν ὁπισθόποις ὅτι τὰ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ οἰκοδομίας διήλθεν, οὐ γὰρ μᾶσι μόνον ὅτι ἔοι παρτέρων, ἀλλὰ καὶ
 γρημάτα φιλοτίμως δωροῦν, καὶ τὰ τῇ οἰκοδομίας διαπονήματα χρητῶν. δι-
 λῶν δὲ καὶ τὰ γρηφέντα τοῦτον ἔχοντα τῇ ἔργον.

Νικητὴς κωνσταντῖνος, μέγιστος, σεβαστός, ἀσπίς.

[illegible]

Νικητὴς κωνσταντῖνος, μέγιστος, σεβαστός, ἀυτοκράτωρ.

Κατὰ πλὴν ἐπάνυμον ἡμῖν πόλιν, τῇ ἑορτῇ τοῦ συναγρομένης παρονοίας,
 μέντοι πληθὺς ἀνθρώπων τῇ ἀγαθῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατέλλει ἐαυτοὺς, ὡς παύ-
 των ἐκείσε πολλῶν λαβόντων αὐξήσιν σφόδρα ἄξιον καὶ θαυμάσιον, καὶ ἐκκλη-
 σίας ἐν αὐτῇ καὶ σπουδαίαν πλείους. Ὡς γὰρ τοὶ δέδοξο παρονομασία τῶν δό-
 ξαν τῇ ἡμετέρᾳ παρονοσίᾳ. ὡς ἐπὶ γὰρ κατεφάνη διελθεῖν τοῦτο τῇ σὺν ἐ-
 σὶ ὅπως αὐτὴν πενήκοντα ἑκατάμβουσι ἐκκαταστάσις, ἀλλὰ ἀγνοοῦν τε
 καὶ πρὸς πλὴν χρῆσιν ἐκκαταστάσις ἀπὸ τεχνιτῶν καλλιγράφων καὶ ἀκρι-
 βῶς ἢ τέχνῃ ὁποιασδήποτε γραφῶν καὶ ἐκκαταστάσις, τῇ γὰρ διὰ τὴν γραφὴν
 ὡς μάλιστα πλὴν τε ὁποιασδήποτε, καὶ ἢ χρῆσιν τῇ ἐκκλησίᾳ λόγῳ ἀνακρίαν
 εἰ γινώ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τιονα, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα γινέσθω ὡς πάλαι τὰ ἐφ' ἐκείνης καλλιτεύοντα πόλεως, ὑπὸ τοῦ κτίσματος τούτου νικᾶσθαι. καὶ πάλιν ἡς ὧν τοίχων ἐξήσεως τε καὶ καλλιερίας, δρακιλλιδυῶ τὰς ἡμετέρας φίλῳ τὰς διέποντι ὧν λαμπεροῦ τῶν ἐπὶ τῶν μέρη, καὶ τὰς ἡς ἐπὶ τῆς χάριτος ἔχοντι, πρὶν ἡμῶν ἐκτελεσθῆναι τὴν φροντίδα γίνωσκε. κεκέλευται γὰρ ὑπὸ ἡς ἐμῆς δισβεβείας καὶ τεχνίτου καὶ ἐργάτου καὶ πάλιν ὅσα πάλιν τὴν οἰκοδομίαν ἀναστήσεια τυγχάνειν τῶν τῶν σῆς καὶ ἀμφοτέρων ἀλγυνοίας, τῶν τῶν μαθῆναι τῶν ἐκείνων παρονοίας ἀποσταλῶν. πάλιν ὅ τῶν κίωνων εἴτ' οὐκ ἔστιν ἄλλων, ἀλλ' ἐπὶ νομίστας εἶναι ὑμῶν τε καὶ χερσὶν ὑμῶν ἀντὶς, στυλοῦσιν γινώσκουσιν, πρὸς ἡμᾶς γράψαι ἀποδοῦναι. ἵνα ὅσων δι' αὐτὴν καὶ ὁποίων χρεῖαν εἶναι ἂν τῶν τῶν γράμματός ἐστιν γινώσκουσιν, ταῦτα πάλαι γινώσκουσιν μετενεχθῆναι διωκθῆναι. γὰρ ὑπὸ κόσμου γινώσκουσιν ὑπονοῦν, κατ' ἀξίαν φανερῶν εἶναι δικασίαν. πάλιν δὲ ἡς βασιλικῆς καμάρων πότερον λακωναίαν, ἢ ἀλγυνοίας ἐτέρας ἐργασίας γινέσθω δοκεῖ, τῶν τῶν γινώσκουσιν βούλομαι. εἰ γὰρ λακωναία μὴ εἶναι, διωκθῆναι καὶ χερσὶν καλλωπιδθῆναι. ὅ τῶν πάλαι, ἵνα ἡ σὴ ὁσότης τοῖς παρονομοῖς δικασίαν τῶν γινώσκουσιν ποιήσῃ, ὅσων τε καὶ ἐργασιῶν καὶ τεχνίτων καὶ ἀνδρῶν χρεῖαν, ἀλλ' καὶ πρὸς ἐμὴ διδόντες ἀνενεχθῆναι ἀποδοῦναι, οὐ μόνον πάλιν ὧν μὴ μάρων τε καὶ κίωνων, ἀλλὰ καὶ πάλιν λακωναίαν, εἴγε καὶ τοῦτο καλῶν ἐπικρίνεις. ὁ θεὸς σε ἀγαθὰ ἔσθ' ἀδελφὲ ἀγαπητέ.

ἡς Τούτοις τοῖς γράμμασιν ἐκείνους τῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' αὐτὴ τῆς βασιλείας ἡ μήτηρ, ἡ καλλιπας ἐκείνη, καὶ τῶν πάλαι ἀδελφῶν τῶν δισβεβείων, ἡ τὸν μέγαν τοῦτον φωνήσας τεκούσα, καὶ πάλιν τῶν δισβεβείων αὐτῇ παρονομοῦσα ἐφίλει, αὐτὴ τῶν ἡς ὁδοπορίας πόνων ἀναρχομένη, ἐκ τῶν γινώσκουσιν λογισαμένη τὰ πάθη, πρὸς γὰρ ὁλίγου ἡς τελευτῆς τῶν ἀποδημίων τῶν πάλαι ἐποιήσατο, ὁδοποιοῦ τοῦτο δὲ τοῦ βίου τῶν πόνων κατέληκεν. ὅ τῶν δὲ τῶν χερσὶν ἐκείνων εἶδεν, ὅ τῶν κοινῆς φτηνείας τὰ πάθη διδόντες, διδόντες μὲν τὸν μισθὸν ἐκείνων νέων καὶ ἀνδρῶν καὶ τὸν γινώσκουσιν ἐκφορηθῆναι παρονομοῦσα. διδόντες δὲ τῶν κεκρυμμένων τῶν γινώσκουσιν μισθοῦ, ὅ τῶν πάλαι τῶν μισθῶν τῶν δεσποτικῶν κατεχωσμένοις ταυροῖς. καὶ ὅ τῶν μὲν εἰς ἐκ τῶν πάλαι ὅ τῶν δεσποτικῶν ἡμῶν καὶ φτηνῶν ἡσυχίαν χερσὶν ἐπὶ τῶν πάλαι ὧν, οἱ δὲ ἔτεροι τῶν πάλαι παρονομοῦσιν ληστῶν ἀναμφισβήτητως ἐπὶ τῶν πάλαι ἀπὸ τῶν πάλαι δὲ ὅ τῶν πάλαι δεσποτικῶν πελάσονται ὅ τῶν πάλαι, καὶ τοῦ ὑμῶν αἵματος πάλαι λαβόντες διδόντες. ἀλλ' ὅ τῶν πάλαι ἐκείνων καὶ θεῶν ὄντως μακάριος ὁ ἡς πόλεως παρονομοῦσα, τοῦδε πόλεως πάλαι ἀπείαν διδόντες. γινώσκουσιν γὰρ πάλαι νόσῳ κατεργασμένη μακάρι, ἐκείνων τῶν ταυρῶν ἐκείνων μὲν παρονομοῦσιν ἀποδοῦναι παρονομοῦσιν, ἐγὼ τῶν φτηνῶν πάλαι δυνάμειν. τῶν πάλαι γὰρ οὐκ ἔστιν ὅ τῶν πάλαι πελάσονται πάλαι χαλεπὴν ἐκείνων ἐξήλασε νόσον, καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν πάλαι οὐκ ἔστιν. οὐκ ἔστιν δὲ τοῦ βασιλέως ἡ μήτηρ μακάρισα ὅ τῶν πάλαι μισθῶν, ὅ τῶν πάλαι εἰς τῶν βασιλικῶν ἐνέδωκε κέρως, τῶν πάλαι κεφάτης παρονομοῦσιν, ἵνα τὰ τῶν πολεμίων ἀποκρούσῃ) ὅ τῶν πάλαι δὲ τῶν πάλαι ἡσυχίαν ἀνέμειξε χαλινῶν, καὶ ἀσφάλειαν μηδυνώσιν τῶν βασιλέων, καὶ παλαιὰ παρονομοῦσιν πέραν ἐπὶ τῶν πάλαι. πόρρωθεν γὰρ λακωνίας ὁ παρονομοῦσιν ἐβόα, καὶ ἔστιν ὅ τῶν πάλαι χαλινῶν τοῦ πάλαι ἀγίου τὰς κυρίως πάλαι κέρως. τοῦδε φτηνῶν ὅ τῶν πάλαι ταυροῖς, μοῖραν μὲν ἡ-

μὲν ἡνὰ τοῖς βασιλείοις ἀπένειμε. τὸ δὲ λοιπὸν, ἥκην δὲ ὕλης ὁργυρίου ποιησα-
 μὲν, ὃν τὸ πόλεως δέδωκεν ὅπισκέπων, φυλάττην περὶ ἐκλήσας τὴν ἑπειτα γλυκῆς
 τὰ τῆς ὀφθελίας μνημόσυνα. πρὸς τὸν δὲ πρὸς δαπνῆς ὕλης τεχνίτας ἀγείρουσα,
 τοῖς μεγίστοις ἐκείνοις καὶ λαμπροτάτοις νεῶς ἐδομήσατο. τὸ δὲ τούτων κάλλος
 καὶ μέγεθος, ἐκφράσαι ὡς τὸν ἀγλὸν ὑπείχθη. πρὸς τῶν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν φι-
 λοθέων ἐκείσε θεόντων, καὶ θεωμύων τῶν ἔργων τιμὴν πολυτέλῃαν. πεποίηκε δὲ ἐ-
 ἑτερον μνήμης ἀξίον ἢ πρὸς δαπνῆς ἐκείνη καὶ ἀξιάλαστος βασιλῆς. τὰς γὰρ δὲ
 βίου. τιμὴν περὶ τῆς ἀσχυρίας, σὺν ἀγείρουσα πάσας καὶ ὅτι εἰσάδων πολλὰν
 ἀνακλίναντα, αὐτὴν τεραπαμνίδος ἔργον ἐπλήρου, διακονοῦσα καὶ ὅσα περὶ τῆς
 σα, καὶ κύλικας ὀρέγουσα, καὶ οἶνοχοοῦσα, καὶ πορφυρῶν ὅτι λέβητος φέρουσα, ἐ-
 ὕδωρ τὴν ἐκείνων χερσὶν ὅτι χέουσα. ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια δράσασα, ἐπαύη
 θε μὲν πρὸς τὸν παῖδα. μετ' ἀθυμίας δὲ εἰς τὸν ἑτερον μετέστη βίον, πλείστα
 τὰ παιδὶ ὡς τὴν δὲ τοῖς πολυτελείας ἐν τετραμύνη, καὶ τὴν δὲ ἐξιτητοῖς αὐτὸν ὅτι
 κλύουσα ἀνασχίας. ἐκείνη μὲν οὖν μὲν τιμὴν τελευτῶν ἡμῶς ἔτυχεν, ὅποιος τυ-
 χεῖν ἐχρῆν τιμὴν οὕτως ὅτι μὲν τῆς ἐκείνης τὴν ὅλῃν τετραμύνην ἔχον.
 οἱ δὲ τῆς ὁργυρίου συμμορίας τῶν παμπονήρων ὅτι ἐπελάθοντο βουλομένη.

Τούτου γὰρ δὲ ἐνεκεν τὰς τὴν πίστεως ὁμολογίας σιωπῶντες τὴν χερσὶν, ὡς αὐτὰ
 κώδια. ὡς ἐκείνοι, τὰ τῶν λυκῶν ἐργάσαντο. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἐκείνος ἀγέλα-
 δρος, ὁ τῆς πορφυρῆς καὶ ἀκονίσας τὸν ὁρῶν, τὸν ἐκείνου λένω. οὕτως γὰρ ἡ κων-
 σαντινου πόλις κατ' ἐκείνον ὠνομάζετο τὸν καμὸν, εἰς τὸν ἀμείνω μετετέστη βίον.
 ἀσέβιος δὲ ὁ τὴν δὲ ἀσέβειας σιωπῶντος μικρὰ φρονίσας ὡς πρὸς βραχέος μὲν
 τῶν ἀγίων σιωπῶντες ὁρῶν, παρὰ τῆς τιμὴν νικομήδου καὶ ἀγα-
 πῶν, τὸν τὴν κωνσαντινου πόλεως ἥρπασε θρόνον, ἀντικρὺς τοῦ καμῶνος, ὅπισκέποις
 ὁμοῦ καὶ πορφυρῶν ἀπαρτῶντες, ἐξ ἑτέρου εἰς ἑτέρον μὴ μετὰ βλάβην
 πόλιν. θανματὸν δὲ ὅτι τῶν οὕτω καὶ τὸν μονογυροῦς μὲν τῶν θεότητος, ἀ-
 δεῶς τοῖς ἀγίοις περὶ τῶν νόμοις. οὐκ οὖν δὲ τῶν πορφυρῶν κεκαυτομένην, ἀγ-
 λα καὶ ἡ δὲ πορφυρῶν αὐτὴ τῶν τετέλεσται. τιμὴν βηρυτὸν γὰρ παρὰ πεπτε-
 μῶνος, εἰς τιμὴν νικομήδου μετεπέδησε. καὶ τῶν δὲ μὲν τὴν σιωπῶντες ὁρῶν τῆς
 ἀσέβειας πορφυρῶν δὲ ἀγίων, καὶ σὺν αὐτῶν θεογόνιος ὁ νικίας. καὶ τῶν δὲ τῶν
 ὁ βασιλεὺς κωνσαντινός, δούτερον ἀφ' ἡραμμῶν πεποίηκεν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ τέλος
 τὴν ὅπισκέποις ἐκείνη τῶν συγγραφεῶν. ἐπέστη δὲ ταῦτα νικομηδούσι. ἡ δὲ τῶν
 τὰ διδάξας οὕτως ἀνακον πλῆθος, ἀσέβιος δηλαδὴ ὁ τὴν τυραννικῆς ἀμύτητος
 συμμύσης. ὅτι γὰρ τῶν ἀγίων πρὸς τῶν τῶν ἡραμμῶν πορφυρῶν, πολλα-
 χόθεν ὅτι σιωπῶν. τῶν μὲν γὰρ αἱ τῶν ὅπισκέπων σφαιρὰ ἀφ' ἡραμμῶν.
 ἀλλὰ ὡς ἀγίων ὅπισκέπων. ὅτι ἡ χαλεπωπάτη τὴν ἡραμμῶν ἐκείνης ἀφ' ἡρῆ
 δὲ τῶν. ὅτι τῶν πρὸς τῶν εἰς ἐμὲ γεγνημένων ὕβρεων νῦν ἐρῶ, δι' ὧν ὅτι μά-
 χιστα αἱ τῶν ἐκείνων μερῶν ἐπορφυρῶν ἀσέβιος (σιωπῶντες). ὅτι καὶ ὁ φθαλμοῖς
 καὶ ἀσέβιος ἐπέμπε κατ' ἐμοῦ, καὶ μόνον ὅτι ἐκείνοις ὅτι τυραννῶ εἰσέφερει
 ἡ σιωπῶν. μὴ δὲ μετὰ τὴν οἰεῖσθαι τῶν πρὸς τιμὴν τῶν ἀποδόξιν ἀφ' ἡραμμῶν.
 ἐλεγχῶς γὰρ ὅτι ἀκρίβης, ὅτι τοῖς πορφυρῶν καὶ τοῖς ἀφ' ἡραμμῶν τοῖς ἀσέβιος
 περὶ πορφυρῶν φανερώς ὡς ἐμοῦ σιωπῶντες (σιωπῶντες). ἀλλὰ τῶν αἱ περὶ

[illegible]

Ο δὲ Δυσέβιος, ὡς ἤδη ἔφην, καὶ πλὴν κωνσταντινουπόλεως ἡγεμονίαν κατέχευε κῆρ
 τυραννικῶς. ὅτε δὲ τῆς πλείονος ὀπιλαβόμενος δυναστείας καὶ ἐγὼς βασιλέως
 φοιτῶν, καὶ πλὴν παρρησίαν ἐκ τῆς συγχωτέρας ζωοισίας λαβὼν, τὰς καὶ τῷ τῆς
 ἀληθείας παρμαχῶν κατεποδύατο μηχανάς. Ἐπειὶ τὸν ἐμείρεσθαι τὸ τῷ ἱερο-
 γλυμῶν θεῶς σκηφάμενος, καὶ αὐτὴ τὴ βασιλέα βουκοχήσας ὡς τὸ πολυδρῦλη-
 τον τὸ οἰκοδομίας ἔργον ὀφόμενος, μὲν πλείστης ἐκείθεν ἀπῆρε ἡμῶς, ὅ βασιλέως
 αὐτῷ καὶ ὀχλήματα ἐπὶ τὴν δόξαν ἀπονεύμαλτος θεραπείαν. σιωπῇ δὲ αὐτῷ καὶ
 θεοτόνιος ὁ νικητὴς, κοινωνὸς ὢν, ὡς καὶ παρῶθεν εἰρήκαμεν, τῷ ποικιρῶν βουχά-
 μῃ. ἀφικόμενοι δὲ εἰς ἀντιόχειον καὶ τὸ τῆς φιλίας παρθεμένους παρθεπείον, θε-
 ραπείας ἀπῆλυν, ὅτι μάλιστα πλείστης. ὁ γὰρ τὸ ἀληθείας παρμαχῶς ὁ μέγας δὲ-
 σατὴς, πᾶσι αὐτοῖς ἀδελφικὴν φιλοφροσύνῃ παρθεπείον. ὅτι δὲ τοῖς ἱεροῖς
 κατέλαβον ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁμῶφρονας ἐθεάσαντο, Δυσέβιον τε τὸν καὶ ἑρφῆς, ἐπὶ τὸν
 σκυθοπορίτῃ παρθεφίλῳ, καὶ τὸν λυδδης ἀέτιον, καὶ τὴ λαοδικεῖας θεόδωτον, ἐπὶ τοῖς
 ἀντοῖς ὅσοι τὴ λυδῶν ἐδέξαντο πλὴν ὁρίου, ἐμύλυσαν τε τὸ τυρβόμενον, ἐπὶ σιω-
 αὐτοῖς τὴ ἀντιόχειον κατέλαβον. Ἐπὶ μὲν παρθεπείον τὸ τὴ δόξαν ὀπιδημίας παρθεπεί-
 πος ἡμῶν. ὁ δὲ κατῆνόμενος, ὁ καὶ τὸ Δυσέβιος πόλεμος. γινώσκον γὰρ ἐταμεῖον
 τὴ ὄρεν ἀπεμπολοῦν μισωσάμενοι, καὶ τὴ γλῶτταν αὐτοῖς ἀποδεδοῦς πείσαν-
 τες, σιωπῇ δὲ τὸ ζωέδριον. εἴτα τοῖς ἀντοῖς ἀποδύσας ἐξω γινώσκαι κελεύσαν-
 τες, τὸ τεισάθλιον εἰσῆλθον γινώσκον. ἡ δὲ παρθεπείον ἀποδύσαντα, ἐκ
 τῆς Δυσεπείας ζωοισίας ἔλεγε τοῦτο καὶ σιωπῇ φένας καὶ τελοκένας, ἐπὶ αὐτῶν ἐ-
 βόα. ὁ δὲ τὸ σκυφοφάνειας τὸ παρθεπείον ὀπιδημίας, εἴ τινα ἔχοι. τοῦτο σιωπῇ
 ἀγῶν εἰς μέσον ἐκέλευσεν. ἐκείνης δὲ μηδένα χεῖν μὴ τυρεν τὴ κατηχεῖας λε-
 γούσης, ὅρκον παρθεπείον οἱ διαχρότατοι δικασταί. καίτοι τοῦ νόμου ἀφῆρῆδεν
 βωάντες, ὅτι δύο καὶ τριῶν μὴ τῶν εἶς βέβαια τὰ λεγόμενα, καὶ ἀντικρὺς τῶ
 ἀποδύσαντα κελεύσαντες, μὴ δὲ καὶ παρθεπείον γινώσκον γραφίῃ δίχα δύο ἢ τριῶν
 μὴ τῶν παρθεπείον. ἀλλὰ τῷ θεῶν οὗτοι νόμων κατὰ φροσύναν, ἀμύ-
 λυν καὶ ἀνδρὸς τῶν κατηχεῖας ἐδέξαντο. ὅτι δὲ οἱ εἶπεν ἐκείνη τὸ ὅρ-
 κον παρθεπείον βωάντα, ἡ μὲν Δυσεπείας τὸ βρέφος εἶς, ὡς καὶ μοιχοῦ λοιπὸν οἱ
 φιλαλήταις πλὴν ἡφον ἐξέλεγχον. τῷ δὲ ἀντοῖς ὁ χεῖρας, πῆρῃσιν γὰρ οἱ
 ὀλίγοι καὶ τῷ ἀποδύσαντα ὁ παρθεπείον δόγμα, καὶ τὰ τυρβόθεντα παρθεπεί-
 σιν ἀγνοοῦντες, παρθεπείας ἀντιχερῶντων, καὶ τὸν μέγαν Δυσεπείαν πλὴν ἡφον ἐ-
 κείνῃ πλὴν παρθεπείον δέξασθαι καλῶντων, παρθεπείας πλὴν τὰ χεῖρας οἱ δὲ
 δρᾶμα σιωπῇ φένας ἀπῆλθον. καὶ πείσαντες αὐτὸν ὡς ἀληθῆς ἡ γραφὴ καὶ δικασ-
 τὴ κατὰρτέως ἐπὶ ἡφον, ὡς μοιχὸν ὁμοῦ καὶ τυραννον ἐξέλεγχον παρθεπείας
 ζοισι τὴ τὸ Δυσεπείας καὶ φροσύνῃς ἀγωνιστήν. καὶ ἐκείνος μὴ δὲ τὸ δρᾶμα δὲ
 ἡλυεικὴν πόλιν ἀπῆλθον.

Οὗτοι δὲ παρθεπείον μὴ ἀντὶ αὐτοῦ χεῖρας νοῦσιν ἀλάλιον. τοῦτο δὲ ὀλίγον ὀπι-
 βιώσαντες χεῖρας, Δυσεπείαν μεταγείναι τὸν παλαστῆρον ἡτέλησαν. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ αὐτοῖς
 ἐξέφυγε πλὴν μεταγείναι καὶ βασιλῆς διεκάλυπεν, ἀφῆρῃον παρθεπείον. καὶ τοῦ-
 του δὲ τελοπῆσαντες, ἐπῆλθον γὰρ καὶ μύνας ὀλίγοις μὲν πλὴν χεῖρας ἐβόα,
 πλακενίῃ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης τὴ παρθεπείον πῆρῃσιν. παρθεπείον δὲ ὁμοῦ

πλὴν ὁρῶντος ἡμῶν εἶχον ἐγκυρῶν μὲν. δὲ τοῖς τοῦτο πλὴν τοῖς ὁρῶντος αἰ-
 ρου μὲν, καὶ ὡν ἱερῶν μὲν, καὶ τῶν πολλῶν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λαοῖς ποῖες
 συλλογῆς, καὶ εἰς αὐτοὺς σίμῃ θροῖς τοῖς. ὁρῶντος τοῖς ὁρῶντος ὡς ὁρῶντος ἀπὸ
 τῶν, ὅτι μὲν πλὴν ἐξοδὸν πλὴν ἐκείνου ζυνέστησαν. ὁ μὲν τοῖς τεισάθιον ἐκ
 γυνάμον νόσῳ χαλεπωτάτῃ καὶ μακροτάτῃ περὶ πεισὸν, δὲ ἐφῆνε ὅτι ὁρῶντος
 πλὴν τῶν τοῖς ἐκ γυνάμον, οὐ δὴ καὶ τῶν, ἀλλὰ παμπόλλοις τῶν ἱερῶν τὰ τυ-
 ρῶντα διδάξατο. ὅτι γὰρ ὅτι τῶν τοῖς πλὴν συκοφαντίῳ ἐκείνῳ τετολμη-
 κέναι. καὶ ὅτι μὲν τοῖς ὅρῳ μὴ παμπόλλοις ἐπὶ τῶν. ὁρῶντος γὰρ ὁρῶντος χαλ-
 κέως γεγνησθαι ὁ βρέφος. τῶν τοῖς οὐκ ἐν ἀντιοχείᾳ τῶν τοῖς ἐκ γυνάμον ἐ-
 τολμήθη συμμορίας.

καὶ Παρὰ δὲ ἰνδοῖς καὶ τοῖς τοῖς ἀνέτειλε τὸν χρόνον τῆς θροῖς τοῖς ὁρῶντος
 τῶν βασιλέως ἀνδρίας καὶ ὁρῶντος παμπόλλοις θροῖς τοῖς, ὅτι ἐκ γυνάμον βαρ-
 βάρων πλὴν εἰρηνῶν αἰρῶντος καὶ τῶν πολεμῶν τῆς πείρας μεμαθηκότων, ἀδελφῶν
 ἀλλήλοισι ἀπὸ τῶν ἐπεμύνησαν. καὶ πολλοὶ μὲν ἱστορίας χάριν, πολλοὶ ὅτι ἐμπορίας
 τῶν μακρῶν ἀποδημίας ἐπέχοντο. τότε ὡς τύριος τῆς θροῖς τοῖς φιλοφιλίας με-
 τέχων, ὅτι ἐκ γυνάμον ἰνδοῖς ἱστορίας πολεμίας, σὺν δὴ μειρακίοις ἀδελφίδοις δὲ
 δήμησεν. ὡν ἐπὶ τῶν δὲ τῶν, ναυιχία χρόνῳ ἐπὶ τῶν. ὁρῶντος δὲ χάριν εἰς
 ἵνα λιμένας τοῖς σκάφοις καὶ θροῖς τοῖς, βαρβαροὶ καὶ πεισὸν, τοῖς μὲν
 κατεπότησαν, τοῖς δὲ ἐκ γυνάμον πόδιον. καὶ ἐκ γυνάμον μὲν τοῖς τεθνεῖσι σίμῃ
 θροῖς. ὅτι μειρακία καὶ πεισὸν ἐκ γυνάμον βασιλέως. τῶν τοῖς ὁρῶντος, ὁ δὲ φρο-
 νῶντος ὡς ὁρῶντος. πείρας δὲ τῶν τοῖς χρόνῳ λαβῶν ὁ ὅτι τῶν ἐκ γυνάμον
 τῶν, ὅτι ἀγχοῖς ἰδῶν, τῶν οἰκείας ἐπὶ τῶν καὶ πεισὸν. εἰ δὲ ὡς ἀπὸ τῶν
 λεγόμενοι, ὅτι καὶ τὸν ἰωσήφ καὶ τῶν αἰγυπτῶν πλὴν βασιλείᾳ σκωπῶντος. καὶ δὲ
 τῶν τοῖς, καὶ τῶν καὶ τῶν ἀντιοχείᾳ δὴ τῶν, καὶ τῶν τῶν ἐκ γυνάμον ὁ ὁρῶντος
 σεβῶντος ἀγχοῖς. καὶ γὰρ ἐκ γυνάμον δὲ τῶν τοῖς γυνάμον τοῖς ὡν βαρβαρῶν ἡγε-
 νῶντος πεισὸν. τοῖς δὲ βασιλέως τετελεσθῶντος, ὅτι παιδὶ τῶν ἐκ γυνάμον σίμῃ
 πλείονος ἡμῶν ἀπολαύσεις. ὁρῶντος δὲ ζυνέστησαν μὲν τοῖς αὐτοῖς τῶν ἐμ-
 πόρων ἀφικνουμένοις καὶ ὁρῶντος ὅρῳ σίμῃ ἀγχοῖς τε καὶ τῶν ὁρῶντος ἐπὶ τῶν
 λαὶν ἀφικνουμένοις καὶ τῶν τοῖς. χρόνου δὲ συλλογῆς διηγήσας, καὶ τῶν τοῖς
 ὅτι τῶν ἀντιοχείας ἀπὸ τῶν τοῖς, ὅτι εἰς πλὴν ἐκ γυνάμον ἐπὶ τῶν τοῖς. τῶν τοῖς
 χρόνῳ τῶν πλὴν ὁρῶντος ἀφικνουμένοις γυνάμον. καὶ ὁ μὲν αὐτοῖς πλὴν τῶν κατελάβεν.
 ὁ δὲ φρονοῦντος ὅτι τῶν τοῖς ἀπὸ τῶν τῶν γυνάμον τῶν κατελάβεν.
 γέας. καὶ πλὴν ἀγχοῖς ἀνδρῶν καὶ τῶν τοῖς πόλιν τὴν ὅτι ἐκ γυνάμον ἐπὶ τῶν τοῖς
 ὡς ἰνδοῖς λίαν πολεμῶν τοῖς νοερόν ἐκ γυνάμον ἀγχοῖς. ἀθανάσιος δὲ πλὴν τοῖς τῶν
 ἐκ γυνάμον ἐκ γυνάμον κατελάβεν τοῖς οἰαχας, ὅς τῶν διηγήσας ἐκ γυνάμον ἀκούσας, καὶ τῶν
 σου, ἐφῆνε, ἀμεινον καὶ πλὴν τῶν ἀγχοῖς τῶν ἀγχοῖς ἀποσκέδατο τοῖς ἐκ γυνάμον, καὶ τῶν
 κηρύγματος αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πλὴν ἀγχοῖς. τῶν τοῖς εἰπὼν καὶ τῶν ὁρῶντος ἀντιο-
 χέως μεταδίδει, εἰς τῶν τοῖς ἐκ γυνάμον ἐκ γυνάμον γεωργίαν. ὁ δὲ καὶ πλὴν πατερίδα
 καὶ τῶν τοῖς, καὶ τῶν μεγίστου πελάγους καὶ τῶν τοῖς, κατελάβεν μὲν ὁ ἀγχοῖς
 τὸν ἐκ γυνάμον. ἐκ γυνάμον δὲ καὶ τῶν τοῖς ζυνέστησαν τῶν τοῖς ὁρῶντος ὁρῶντος.
 καὶ γὰρ καὶ τῶν τοῖς θροῖς τοῖς, τοῖς ἀντιοχείᾳ τοῖς ἀγχοῖς πειρῶν τοῖς ἐκ
 γυνάμον, ὅτι

ρᾶνε, καὶ ἐν τετραθουργίᾳ μύριτον ὄσα τοῖς χειρουργοῖς, παμπόλλοις καὶ ἐκείνην ἡμέραν ἐξώρθε.

Ἰνδῶν μὲν οὖν ὁ φερονμύμιος πρὸς θεογνωσίαν ἐγγύετο ποδηγός. ἰβηρας δὲ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, γυνὴ δδεδυγώς πρὸς τὴν ἀλήθειαν δξενάγησεν. αὐτὴ γὰρ πρὸς-
 δολχῇ μὲν ἐχρῆτο διώκεαί. δυνὴ δὲ ἐν αὐτῇ, καὶ φρωμὴν μαλακὴν, σάκκος ὅτι. τοῦ
 διαπέδου καὶ πλωμῶ. φυβίω δὲ ἀκρᾶν τὴν νησίαν ἐνόμιζεν. ὅττι ὁ πόνος, τὸ ἀποσο-
 λικῶν αὐτῇ μεταδέδωκε χειρουργμάτων. ὅττι γὰρ οἱ βαρβαροὶ τὴν αἰσικῆς ἀπομι-
 λοντες ὅτις τῆς εἰώθασιν ἀρρώστους πρὸς ἀλλήλους φοιτᾶν καὶ πρὸς τῶν ἡ-
 δη νεοσηκόντων ἐν τῷ δξέρωσας ἀπαλλαχόντων, μωμάνην τὴν ὑγείας τὸν ὅσον, ἀ-
 φίκετό τις γυνὴ πρὸς τὴν ἀξίεπαμνον ἀνδρῶν παμδίον δξέρωσαν ἐχρυσας,
 καὶ μαθεῖν τὸ πρᾶκτέον ἀνδρῶν ὄσα. ἡ δὲ τοῦτο λαβούσα καὶ εἰς τὴν δυνίω ἀνα-
 κλίνασα, ἰκέτευε τὴν ὄλων δημιουργὸν νδῶσαι καὶ λῦσαι τὴν νόσον. ὁ δὲ τὴν ἰκεσίαν
 δξάμηνος, πρὸς τὴν τὴν ὑγείαν. ἐν δὲ τῇ ἡθαιμασία γυνὴ πολυδρῦλῆτος γέ-
 γονεν. ὅττι γὰρ τὴν τοῦ βασιλέως ὁμόλυντα τὸ γεγνημῆνον διήγαγε. πρᾶυθια δὲ
 αὐτὴν μετεπέμψατο. ὅττι πινος γὰρ καὶ αὐτὴ χαλεποὺς κατείχετο πάθος. ἐν δὲ
 μετείω χειρουργῇ τὸ φρονήματι, τῆς βασιλίδος τὴν ἀήτησιν ὅσα ἐδέξατο. ἀλλ'
 ὅττι τῆς χρείας ἐκείνη βιαζομένη, τὴν βασιλικὴν ἀξίαν εἰς νοῦν λαβὴν ὅσα ἡ-
 θέλησεν, ἀπὸ αὐτῆς πρὸς τὴν δδεδυγὸν ἔδραμν. ἡ δὲ πάλιν ὅτι τῆς δῶτελῶς δῶ-
 νῆς αὐτὴν καὶ ἀκλίνατα, φάρμακον ἀγεξίανον πρᾶσεν ὅσα τὸν πᾶσι τὴν πρὸς-
 δολχῇ. ἐν δὲ βασιλὶς τῆς θεραπείας μωμὸν πρᾶσεκόμιζεν ὃν ἐνόμιζεν ἀξιοκλῆ-
 τον, χρυσὸν καὶ δξέρωσαν, καὶ χιτῶνας, καὶ ἀμπελῶνας, ὅσα τῆς βασιλικῆς ἐστὶ δῶ-
 ρα φιλομίας. ἡ δὲ θεία γυνὴ τοῦτων ἐφη μὴ δεῖσθαι. μέγαν δὲ ἡγεῖσθαι μι-
 αθόν, τὴν δὲ δῶσεβας ὅτι γινωσκῶν. ἐπρὸς φερεν ὡς ἐν τῷ πᾶσι παμδίῳ ματα, καὶ
 θεῖον ἀνεγείρει πρᾶσεν ὅσα νεῶν τὸν σεφκόλι χριτῶ. τοῦτων ἐκείνη ἀκούσατα, κα-
 τέλαβε τὰ βασιλῆα. καὶ πρᾶυθια μὲν ἐξέπληξε τὸν ὁμόλυντα τὸν σῶντομῶ τῆς
 θεραπείας. εἴτα τὸν τοῦ τὸν ἀχμαλώτου τὸν δῶσαμιν ἐδήλου, καὶ πρᾶυθια τοῦτον
 μόνον εἰδέναι θεόν, καὶ νεῶν αὐτῶν πρᾶσεκόμιζα, καὶ ἀπὸ εἰς τὴν τοῦτον θερα-
 πείαν μετὰ γέναι τὸ ἔθνος. ὁ δὲ τὸν μὲν εἰς τὴν ὁμόλυντα γαῖμα γεγνημῆνον, ἀφῆ-
 μεν. τὸν δὲ νεῶν ὅσα ἡγεῖται δειμάσθαι. ὀλίγον δὲ διήγοντος χρόνου, αὐτὸς μὲν εἰς ἡ-
 ραν δξήλθεν. ὁ δὲ φιλάνδρος αὐτὸν δεσπότης καὶ τὸν παῦλον ἐτήρσε. ὅ-
 φος γὰρ αὐτὸν ἐξαπίνης πρᾶσεν, ὅσα εἰα παρρωτέρω πρᾶσαμιν. καὶ οἱ μὲν
 θηρόντες, τῆς ἀκτίνος σῶντομῶς ἀπήλαυον. ὅττι δὲ μόνος ἀποληφθεὶς, τοῖς τὸ ἀο-
 ρασίας ἐπεδέθη δεσμοῖς. ἐν ἀπολείᾳ δὲ ὢν, πόρον δῶρε τῆς σπηλείας. δῶν γὰρ
 εἰς νοῦν τὴν ἀπείκην λαβὼν, καὶ τὸν τῆς ἀχμαλώτου θεὸν καλέσας ὅτι κούρον, ἀ-
 πηλάγη τὸν ζόφου, καὶ τὴν ἀξιάγασον ἐκείνῳ καὶ λαβὼν δδεδυγὸν, πρᾶ-
 καὶ δειξά τῆς οἰκοδομίας τὸ γῆμα. ὁ δὲ τὴν βεσελεὴλ τὴν δξερτελονικῆς σφίας
 ἐκπλήσας, ἐπὶ τὴν ἡξίωσε χεῖρας ὡς τὴν θεῖον ἀφᾶρσά τῶν νεῶν. ἐν δὲ ἡ μὲν διέ-
 γραφῶν οἱ δὲ ὥρυτῶν τε καὶ ὁκοδόμου. ὅττι δὲ ἐτελέσθη τὸ οἰκοδόμημα, ἐπρὸς
 φος ἐπετέθη, ἐπὶ μόνων ἐδείτο τῶν ἱερῶν, δῶρε καὶ τοῦτον πόρον ἡ θαιμασία γυνὴ.
 ἐπεισε γὰρ τὴν τῶν ἔθνος ἡγούμηνον πρὸς τὸν ῥωμάων πρᾶσεκόμιζα βασιλέα,
 ἐπὶ αἰτήσθαι πεμφθῆναι σφίσι διδάσκαλον δῶσεβείας. ὁ μὲν οὖν δξάμηνος

λωσεν, ὡς παῖς ὅς μετ' ἐκείνοις ἀνδράσιν ἡμῶς τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἀντ' ὅ-
λου παρὰδείγματός ἐπαύρις τοῖς πα' ὅμοια ζηλοῦσι ὑπερβαί. τούτων ἐκείνων
ἐνὰ ἡρώδῃ γεγενῆσθαι, ὃν καθάπερ ἡς σκηπτός ἡ θεία μύσις τῷ τῇδε ἀπελά-
θῃ, τοῖς ὑμετέροις μέρεσι παρὰδεδωκε, ἥς ἐπ' αὐτῷ ἀρχαῖς πολυδρῦλῳ
ὅς πρ' ὑμῖν ἔπαυον ἀποφῆναι. ἀλλὰ γὰρ εἰκοθεν εἰς καλὸν παρὰκεχωρηκέναι,
τὸ καὶ ἐν τῷ κατ' ἡμᾶς αἰῶνι πλὴν τῷ τούτων ἡμῶν εἶδαι. παρὰφῶν δὲ τῶν
ἐπεῖδον γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκείνων πα' τέλη τῷ ἐναγχοῦ ἀθεμίτοις παρὰτῶν μασι τῷ
ὅς τῷ ἀνακείμῳ λαὸν ἐκπαρὰξάτων. δὲ δὴ καὶ πολλὰ χάρις ὅς τῷ, ὅτι τε-
λεία παρὰνοία παῖς ὅς ἀνδράσιν ὅς παρὰτῶν τῷ θεῶν νόμον, ἀποδοθείσης αὐ-
τῷ τῷ εἰρήνης ἀγάλλει καὶ γαυρίῃ. ἐν δὲ τῷ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς πέπεισμαι, ὡς ὅτι
μάλιστα καὶ ἀσφαλέστατα ἔχει ἀπαρῆ, ὅποτε διὰ τῆς ἐκείνων κατὰρξας τε καὶ
δοκίμου ἀρησκείας ἐκ τῷ παρὰ τῷ θεῶν συμφωνίας, παρὰτῶν εἰς αὐτὸν ἀγείρειν ἀξιοί.
τούτῳ ὅς κατὰλόγῳ τῷ ἀνδράσιν, λέγω δὲ ὡς χρυσίδων. ὡς γὰρ τούτων
ὁ πᾶς μοι λόγος, πῶς οἷός με ἡδεσθαι ἀκούοντα, ὅτι καὶ τῆς παρὰσίδος πα' κατὰρξας
ὅτι πλῆστον ὡς τῷ ἐστὶ μοι βουλομένη κοσμήται. οἷ τε οὐδ' ὡς ὅτι κατὰρξας, ἐκεί-
νοις τε ὡσαύτως ὅς πρ' ἡμῶν κατὰρξας, ὅς τῷ σοὶ κατὰρξας. ὅς τῷ ὅ-
λων δεσποτίῳ παρὰτῶν ἡρώ τε καὶ ἀνδράσιν. τούτοις τῷ παρὰτῶν ὅς τῷ τῷ θεῶν εἰ, σοὶ
παρὰτῶν τῷ αὐτοῖς τούτοις ὅτι καὶ ἀσεβεία. ὅς τῷ παρὰτῶν εἰ ἐγγράφει. τούτοις
ἀγάπα ἀρμόδιως τῷ αὐτῷ φιλανδραπίας. αὐτῷ τῷ γὰρ καὶ ἡμῖν ἀπερίγραπτον δώ-
σις δὲ τῷ πείσεως τῷ χάρις. Τοσαύτῳ ὅς παρὰτῶν ἀρμόδιως βασιλῆς τῷ ἀσε-
βεία κοσμουμένων ἐποιήτο παρὰτῶν, οὐ μόνων τῷ ὑπηκόων ὅς τῷ παρὰτῶν, ἀλλὰ
καὶ τῷ ὅς ἐτερεῖ σκῆπτρῳ τελευτῶν εἰς διώαμιν παρὰτῶν. δὲ τῷ
τούτῳ, καὶ αὐτὸς τῆς θείας κηδεμονίας ἀπήλασε, καὶ τῆς τε ἀνθρώπου ἀπάσης καὶ τῆς
λίβυης. παρὰτῶν δὲ τούτῳ καὶ τῷ πλείστῳ τῷ ἀσίας κατὰρξας τῷ ὑπίας, ἀντοῖς εἰ-
χεν τοῖς ἀρμόδιως, καὶ ὅς κατὰρξας ὅς τῷ παρὰτῶν πείδοις. ὅς τῷ δὲ καὶ τῷ βαρ-
βάρων, οἷ μὲν ἐκόντες ἐδούλουν. οἷ δὲ πολέμῳ κατὰτῶν. καὶ παρὰτῶν ὅς τῷ
παρὰτῶν ὅς τῷ νικηφόρος ὁ βασιλῆς ἀνεδείκνυτο. ἀλλὰ τῷ κατὰρξας καὶ ἑτεροῖς δὲ τῷ
πλείονων ἀνθήμῳ. ἡμεῖς δὲ τῆς παρὰτῶν ὅς τῷ ἐκείνων ἐκείνων. ὅς τῷ οὐδ'
παρὰτῶν βασιλῆς τῷ ἀποστολῆς παρὰτῶν ἐν τῷ ψυχῇ παρὰτῶν. οἷ δὲ
γε τῷ ἱεροσυνῆς ὅς τῷ οὐ μόνον οἰκοδομεῖν. ὅς τῷ ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ πα'
τῆς ἐκείνων ἀνδράσιν ἐπεχείρῳ τῷ παρὰτῶν. τοῖς γὰρ δὲ τούτων μὲν τῷ ἀποστο-
λῆς ὅς τῷ παρὰτῶν, παρὰτῶν σκυφαντίας ὅς τῷ παρὰτῶν, κατὰτῶν
ἐκείνων. οὐ γὰρ δὲ ἐκείνων ὅς τῷ παρὰτῶν, ὅς τῷ παρὰτῶν ἐκείνων κατὰτῶν. ἀ-
σάτου τῷ μεγάλῳ δρᾶμα σιωτῆς. ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν πύργον μέγιστον τῷ ἀ-
σεβείας ὅς τῷ παρὰτῶν ἐπεχείρῳ, καὶ τῷ παρὰτῶν παρὰτῶν παρὰτῶν. ἐν
σιωτῆς ὅς καὶ πλὴν δὲ τῷ παρὰτῶν ὡς ἐνὶ μάλιστα διηγήσῃ.

Αλεξάνδρου τῷ θανμασίῳ ὅς τῷ παρὰτῶν, ὅς τῷ παρὰτῶν κατὰτῶν βλα-
στημῶν, τῷ εἶον ὅς τῷ κατὰτῶν μὲν μύσας πέντε τῷ ἐν νικῆς σιω-
δου, τῷ τῆς ἀνδράσιν ἐκείνων ἀθανάσιος διεδέξατο παρὰτῶν, ἀνδρῶν πα-
δθεν μὲν τοῖς θεοῖς μαθήμασιν παρὰτῶν, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ ἐκείνων ἐκείνων
σιωτῆς παρὰτῶν ὅς τῷ παρὰτῶν ἀξιάγαστος. ὅς τῷ ἐν τῷ μεγάλῳ σιωτῆς ὅς τῷ τῷ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Οὐδὲν ἴχθυον οἱ πονηροὶ καὶ τοὶ ὀπίσθου ὑμῶν, ἐμοὶ πιστεύσατε ἀδελφοί,
 ὅτι ἐν ἑτέροις ἐσπουδάκασιν, ἢ ἵνα καὶ ταῖς ψαῖς τοῖς ἡμετέροις χερόνις, μη-
 δεμίαν χώραν ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ μεταρρύθας ἔχωσιν. ὅτι κουρήσατε τοῖνυν ὑμῶν
 αὐτοῖς ὡς ψαῖς, ὅτι φίλητον ὅτι ὑμέτερον ἀγαπήσατε, καὶ πᾶν τι ἀπὸ τοῦ διώξαι τε
 τοῖς τῇ τῆς ὑμετέρας ὁμοιοῦσας χάριν ἀφαιρῶν ὅτι θυμουῦντας, καὶ τοὺς τῇ θεῶν
 ἀπιδόντες, ὑμᾶς αὐτοῖς ἀγαπήσεται. ἐγὼ γὰρ τὸν ὑμέτερον ὀπίσθου πον ἀθανάτου
 ἀσμένως θεωροῦμαι. ἵτω τὸ θεωρεῖται γὰρ ἀμύν, ὡς ἀνθρώπον ἀντὶ τοῦ
 θεοῦ πεπεισμένος.

κτθ) Αλλ' ὁσθ' οὕτως οἱ δυοσεβες ἐνετράπησαν, ἀλλ' ἔτερον δέξυφηναι δρᾶμα,
ὃ παροσμοιον ὁσθ' εἰς τῶν πάλα γέγνημμένων τραγωδοποιῶν ἢ κωμωδοποιῶν
διέπλασε πώποτε. κατηγέρους γὰρ πάλιν ἐκ τ' αὐτῆς συμμορίας μιᾶς ἀμύνης,
παροσμοιοι δ' βασιλεὺς βασιλῆας ἀνοσιουργίας ἀξίῳ τοις τετολημμέναι πολλὰς τ'
τ' ἀξίῳ ἀθλητῶν. ἡγεῖτο δὲ τούτων, Δυσέβιος τε καὶ Θεορόνιος καὶ Θεόδωρος ὁ περὶ
θιος, ἡρώκλειαν τ' οὐκ ἔπεισαν ὀνομάζουσιν, ἐκ ἀνέκτα τῶν αὐτῶν λέγοντες, ὅτι
δὲ ἀκοῆς φορητὰ. πείθουσι δὲ οὐκ ἔπεισαν τ' βασιλέα σπύλον ἐν χαλκῶν τ' παλαίστης
ἀδριανῶν. αὐτὰ δὲ πλείους ἦσαν οἱ δυοσεβες, καὶ εἰς χριτῶν καλῶν τ' ἀ-
θανάσιον. πείθουσι δὲ ὡς ἱερῶν οἱ βασιλεὺς, παρὰ τῶν πασι γὰρ ἡγεῖτο τῶν τυρβόμε-
να, τοῦτο γινέσθαι παροστέταξεν. ἀλλ' ὁ θεῖος ἀθανάσιος τῶν τ' διηγουμένων δυ-
ομένων ἀντιπάλους, οὐχ ἡκεν εἰς τὸ σπύλον. αὐτῶν δὲ πλείονα παρὰ φα-
σιν εἰς συκοφαντῆς λαβόντες, καὶ τὸν κατ' ἡγίας ἀντιπάλους ἀντιπάλους πόλεμον παρὰ
τ' ἀλλὰ παρὰ νομίας, τυραννίδος αὐτῶν καὶ ἀρσενότητος ἐπὶ τῶν βασιλέως ἐγεί-
ναι. καὶ οὐ πάλιν τῆς ἐπίδοις ἐπέμνησεν. ἐκ γὰρ δὴ τῶν εἰρημνῶν θυμω-
θῆς ὁ παροσμοιος βασιλεὺς, ἐπέμνησεν αὐτῶν τῶν ὀργῶν τῶν παρὰ τῶν, καὶ κατὰ
βῆν τῶν τῶν παρὰ τῶν. ἐκ δὲ γὰρ παροστέταξεν ἀδριανῶν τῶν σπύλον,
καὶ παρὰ τῶν, ὡς οἱ μὲν, τὸν ἀθανάσιον ὑποφάσθαι τῶν χαλκῶν, ἀφ' ὅν ἐ-
κείνης

κείνης ἡγευόμενον. ἐξαίθε δὲ καὶ τῇ σιωπῇ ἄνθρωπος ἐχρῆν ἐπιτεῖλαι τὸν δόσεβειαν
κοσμεύμενον. ἔστι δὲ ταῦτα,

Κωνσταντῖνος σεβαστὸς, τῇ ἀγία σιωπῇ τῇ κατὰ τύπον.

Ἦν μὲν ἴσως ἀκόλουθον καὶ τῇ τῇ κατὰ τύπον ἀκρίβεια, μάχιστα τρέπον ἀστασία- κθ
σον ἐπὶ τὴν κατὰ τύπον ἐκκλησίαν καὶ πάσης λαοδουλίας τοῖς τῷ χριστῷ νυν ἀπηλ-
λάττω θεράποντας. ὅτι οὐχ ὅσοις φιλοφιλίας οἱ ἄνθρωποι ἔχουσιν, οὐ
γὰρ ἀνείποιμι βιοῦντες ἑαυτῶν ἀναξίως, τὰ πρῶτα συγχέειν ἐπιχρῆστον, ὅσοι
πάσης συμφορῆς ἐπέκεινται κεχωρηκέναι μοι δοκεῖ. τοῦτου χάριν θεόντας ὑμᾶς,
ὅτι τοῦ λόγου, πρὸς τὸ ποιεῖν χάριν ἡμῶν εἰς τὸ σιωπῇ ἀμείν, καὶ
πληρώσαι τὴν σιωπὴν, ἐπαμύναι τοῖς χρεῖσι τοῖς ἐπικουρίας, τοῖς ἀδελφοῖς ἰα-
τρίαν κινδυνεύοντας, εἰς ὁμόνοιαν ἐπιδραγαζεῖν τὰ διεσπῶτα τῇ μὲν ἀνδρα-
γαθῇ τὰ πλημμελῶν μὲν ὡς κατὰ τύπον ἐπιτερεῖ. ἵνα τὴν ἰσοσταθμίαν ἐπὶ χάρις τῇ
τρεπόμενῃ ἀποδῶτε συμφωνίαν, ἡμεῖς τὴν ἀποπείαν, ἡ χάρις ἀνδραγαθῶν ἀπώ-
λεσεν ὑποφύλα. οὐ δὲ τοῦτο καὶ τὰ δεσπότη τῇ ὅλων θεῷ ὅτιν ἄρεσιν, καὶ ἡμῶν
πάσης ἀνδρίας ὑποτρέπον, καὶ ὑμῶν ἀνδρίας ἐάν γε τὴν εἰρήνῃ ἐπιτελέσθαι, οὐ τὴν
γε τυχεύσης ἀξίον διδοξίας, ἀπὸ τῶν ἀνδραγαθῶν σιωπομεν ἡγευόμεν. μὴ
τοῖν μὲν μὴ ἔτε λαοπὸν, ἀλλ' ἐπιτείναντες ἐν ἑαυτῇ ἡδὴ τὰ τῷ πρὸς τὴν χάρις, τοῖς πρὸς
κεντρῶν ὅσον ἐπιτείναν ἀποδοσάμεν τὴν πρὸς τὴν χάρις, μὲν πάσης εἰλικρινείας δι-
αβὰ καὶ πίστεως σιωπῇ ἡμῶν, ἡμεῖς ἀνδραγαθῶν μόνον καὶ φωνῇ ἀφίης ὁ θεὸς ἐκεί-
νος ὃ λατρεῖ ὁ μὲν, ἀπαμειβόμενα. πρὸς ἡμῶν ὃ ὅσον ἐν ἡμῶν εἰς τὴν ἐμὴν ἀν-
δραγαθῇ ἡμῶν ἐνδεήσθαι. πρῶτα μοι πέπραχεν ὁ θεὸς ἀφίης ἐνδεήσθαι. ἀ-
πέσθαι πρὸς οὓς ἐβουλήθητε τῇ ἐπιτείναν, ἵνα τῷ ἀνδραγαθῶν μὲν, κοινωνήσῃ
ὑμῶν τῇ φροντισμάτων. ἀπέσθαι δὲ ὅσον οὐ τὴν ὑπακούον, ὅς καὶ τοῖς ὁφεί-
λοντας εἰς τὴν σιωπὴν ἀφίης ἡμῶν ὑμῶν ὑπομνήσθαι, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνδραγαθῇ
ἐξαρέτως δὲ τῇ ἀνδραγαθῇ καὶ ἀνδραγαθῇ πρὸς τὴν. εἰ γὰρ ἡμῶν, ὡς ἔγωγε οὐκ οἶ-
μι, τὴν ἡμετέραν κέλευσιν καὶ νυν ἀνδραγαθῇ πειρώμενος μὴ βουλήσθαι
τῷ ἀνδραγαθῇ, ἐνδεήσθαι πρὸς ἡμῶν ἀποσταλάσθαι, ὅς ἐκ βασιλικῶν πρὸς ἀνδραγαθῇ
τοῖς ἀνδρῶν ἐκδεχόμεν, ὡς οὐ πρὸς τὴν ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ πρὸς τῇ ἀνδραγαθῇ
νεχθεῖσι μὴ ἀνδραγαθῇ διδάσθαι. λαοπὸν ἔσθαι τὴν ὑμετέρας ὁσιότητος ἔργον ὁμογενῶ-
μονι κρίσθαι, μὴ τε πρὸς ἀνδραγαθῇ, μὴ τε πρὸς χάριν, ἀκολουθῶν δὲ ὃ ἐκκλη-
σιαστικῶ καὶ ἀποστολικῶ κέντρῳ, τοῖς πλημμελῇσι, εἴτ' οὐκ ἐπὶ σφῶν συμ-
βεβηκόσι, τὴν ἀνδραγαθῇ πρὸς τὴν ἀνδραγαθῇ ἐπιτείναν. ἵνα καὶ πάσης βλασφημίας
ἡμεῖς περὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἡμῶν ἐπιτείναν φροντίδας, καὶ τὴν εἰ-
ρήνης χάριν τοῖς νυν στασιαζομένοις ἀποδόντες, μεγίστην ἀνδραγαθῇ ὑμῶν ἀνδρίας πρὸς
ἐνίστην. ὁ θεὸς ὑμᾶς ἀνδραγαθῇ ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. Οὕτω δὲ τῇ ἐπιτείναν
πρὸς τὴν τύπον σιωπῇ ἀνδραγαθῇ, ἀφίης μὲν καὶ ὅσοι ἡμῶν ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ
ἐνδεήσθαι, ὡς εἰς τὴν καὶ ἀνδραγαθῇ ὁ ἀνδραγαθῇ ἀφίης δὲ καὶ ὁ ἀνδραγαθῇ
σιος ἀνδραγαθῇ. βούλομαι δὲ πρὸς τὴν καὶ ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ
εἰς τὴν ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ τὰ κατὰ τὴν ἀνδραγαθῇ ἀνδραγαθῇ.

Ἀρσένιος τις τῇ μὲν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιτείναν ἡμῶν. τοῦτον οἱ τὴν ἐκείνου συμ- λδ
μορίας καὶ ἀνδραγαθῇ, ἀνδραγαθῇ πρὸς τὴν ἀνδραγαθῇ. εἴτα χεῖρα δίδωμι ἀπὸ τῆς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

νος ὁμαλὸς ἐκτεμνόμενος νεκροῦ, καὶ ταῦτ' αὖ ἐν λαρνακὶ ξυλὴν τεταριχουμένην
 ἐν γένεσι, πάλιν οὕτως ἀνέφερεν καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως λέγοντες τὸν ὄρσενιον, καὶ μιαμφό-
 νον ἀποκαλυπόμενος τὸν ἀθανάσιον. ἀλλ' ὁ πάλιν ἐφορῶν ὁφθαλμὸς, ὅτε εἶα σεν ὅτι
 πλῆθον λατρεῖν τῷ ὄρσενιον. ἀλλὰ παρ' αὐτὸν μὲν ἐν αἰγυπτιᾷ καὶ θιβαῖδι, δὴλος γέ-
 γνηεν ὅτι ἦν. ἔπειτα δὲ αὐτὸν εἰς πλὴν τύρον ἤγαγον, εἶτα ἡ τραγωδουμένη χεὶρ
 ὅτι τῇ κριτῶν παρεφ' ἔρετο. τοῦτον οἱ ἀθανάσιοι θηρόσφιες στυλοικοί, ἤγαγον
 τε καὶ ἐν τῇ κατὰ γὰρ λατρεῖν τέως ὑπάρχοντες. αὐτὸς δὲ ὁ μέγας ἀθανάσιος
 ὑπὸ τῷ ἑωκατέλαβεν τὸ στυλίδιον, καὶ παρ' αὐτὸν μὲν γυνάμον εἰσήγαγον ἀκολα-
 σία ζυγεῖν. ἡ δὲ ἀνὰ δὴν ἐβόα, πρὸς τὴν δὴν μὲν ἐπὶ τῇ γὰρ λέγουσιν. τὸ δὲ ἀ-
 θανάσιον ὅτι ξενωθέντα βιάσασθαι, καὶ ἀκούσαν δ' ἀφ' αὐτῆς. τοῦτων ὑπὸ ἐκεί-
 νης εἰρημνύων, εἰσῆλθε μὲν ὁ κατηγερούμενος, στυλὶν δὲ αὐτῶν καὶ παρ' αὐτοῦ
 ἀξέπαυτος. ἡ μὲν οὖν τοῦτον ὄνομα ἔχον. τῇ δὲ δικαστῶν ἀπολογησάμενος
 πρὸς τὴν γὰρ παρ' αὐτῶν ἀχότων τὸν ἀθανάσιον, ὁ μὲν, εἰσήγαγον ὡς δὴθεν ὅτε
 ἀνὰ δὴν. ὁ δὲ ἡ μὲν οὖν ἐφ' ὅτι παρ' αὐτῶν πλὴν γυνάμον. ἐγὼ σοὶ ὡς γυνάμον
 στυλὶν πᾶσι, εἰς δὲ πλὴν σὺν εἰσῆλθαι οἰκίαν, ἡ δὲ ἀνὰ δὴν ἐβόα ὅτι ἡ μὲν οὖν
 μαχουμένη καὶ τῇ χεὶρ. ἀξέπαυτος, καὶ ὅτι δακτύλῳ δ' ἀκούσας. ὅτι λέγουσιν, σὺ μου
 πλὴν πρὸς τὴν δὴν ἀφ' αὐτοῦ, σὺ με τῆς ὁφθαλμοῦ ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ τὸ δὴν ὅσα λέ-
 γειν εἰδόμενοι αἱ δὲ ἀκολασίας ὑπὸ τῶν ὅτε ἔχουσαι πλὴν αἰδῶ. οὕτω δὲ τῇ
 ὁ δ' ἀνὰ δὴν ζυγεῖν οὖν καὶ ἀνὰ δὴν, ἐρῶ δ' ἀνὰ δὴν, καὶ τῇ δικαστῶν,
 ὅσοι στυλοικοὶ ἦσαν, ἐξήγαγον ἡ γυνή. τότε δὲ ὁ μέγας ἀθανάσιος ἔλεγε, μὴ
 γυνήν ἀφ' αὐτῶν τὸ γυνάμον, ἀλλ' ἀξέπαυτος καὶ ματρεῖν τὸν ταῦτα ζυγεῖν
 τα. οἱ δὲ ἐβόων, ἔτερον εἶς κατηγερούμενος καὶ παρ' αὐτοῦ, οὐδ' αὖτε τέχνη
 ἐν καὶ ἀνὰ δὴν ἀνὰ δὴν διωκόμενος. ὅτι γὰρ ὅτε ἀκούσας τοῖς δ' ἀνὰ δὴν,
 ταῦτα εἰπόντες, πλὴν πολλοῦ δ' ἀνὰ δὴν ἐπὶ δὴν λαρνακῇ, καὶ τῇ τεταρι-
 χουμένην ἐγὼ μὲν οὖν χεὶρ. τῇ δὲ παρ' αὐτῶν, ἐκαστος ἀνέβη, οἱ μὲν δὴ
 ἡ δὲ τὸ μῦθος ὑπὸ τῆς φόνος, οἱ δὲ τὸ μὲν ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι, κεκρύφθαι δὲ τὸν
 ὄρσενιον ὅτι νομίζοντες. μέγας δὲ βραχέας γυνουμένης σιγῆς, ἦρετο τοῖς δικαστῶν
 ὁ κατηγερούμενος, εἰ τις ἐν αὐτοῖς εἴη τὸν ὄρσενιον ὅτι παρ' αὐτοῦ. πολλοὶ δὲ
 εἰρηκτόων ἀκριβῶς εἰδόμενοι τὸν ἀνὰ δὴν, ἐκάλει τοῦτον ἀνὰ δὴν. καὶ πάλιν
 ἦρετο, εἰ ὅτι ἐκαστος εἴη ὄρσενιος ὁ πρὸς ἐμοὶ μὲν ἀνὰ δὴν, παρ' αὐτοῦ
 δὲ τῶν ὅτι παρ' αὐτοῦ, καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ τῇ δικαστῶν
 οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις, καὶ τῇ δικαστῶν
 τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος, ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι.
 ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν. ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι
 ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν χεὶρ. ἀλλὰ καὶ
 τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις, καὶ τῇ
 δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος, ὑπὸ τῆς
 εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν. ἀλλὰ δὲ
 ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δὴν εἶτα τοῖς κατηγερούμενοις,
 καὶ τῇ δικαστῶν τοῖς δικαστῶν, καὶ ἀνὰ δὴν γυνουμένης ὁ ἀθανάσιος,
 ὑπὸ τῆς εἰδόμενοι. ἀμφω τῶν χεὶρ καὶ τῇ δ' ἀνὰ δὴν καὶ πλὴν ἀνὰ δὴν.
 ἀλλὰ δὲ ὅτι ὅτι ἀνὰ δὴν ἐκαστος παρ' αὐτοῦ τῇ ποιητοῦ τῇ ὅλων ἐδ' ἀνὰ δὴν
 χεὶρ. ἀλλὰ καὶ τοῦτων οὕτω δ' ἀνὰ δὴν, καὶ ἀνὰ δ

ὅτι μὲν τὴν βασιλέα καὶ λαβὼν, πᾶσιν τὴν τολμητικῇ ἐδίδαξε τραγωδίαν. ἐκεῖνοι δ' εἰς τὴν μὲν τὴν ὁμογνωμόνων ἱναὶ ἐπιστάτους ἀπέστειλαν. θεοδω-
ριον φημὶ τὴν νικητῆς, καὶ θεοδωρον τὴν πεινῶν, καὶ μὲν τὴν χαλκηδόνιον, ἢ τὴν κί-
κων ἀρκίαν, καὶ τοὺς τοῦτων ὁμόφροντας. ὁ δ' ἐν μὲν τῆς πόλεως ἔστιν ἀνέξιδμος, καὶ
τὴν ἁγίας μαρτίας ἐπὶ τὴν οὐρανὸν. ἐν ταύτῃ δ' ἡμεῖς ὑφ' ἡμεῖς, καὶ ἵνα ὑπομνή-
ματι δὲ πλάσθῃ, καὶ τὰς γυναικείας συκοφαντίας ὡς ἀληθεῖς ἡμεῖς κα-
τηρεῖας, ἀπέστειλαν βασιλεῖς.

Αὐτοὶ δ' εἰς τὴν αἰλίαν πρὸς ἡμῶν. ἡ γὰρ δὴ σὺν ὁδὸν ἀπαρτὶς ἀπὸ τῆς τύρου λα-
καλαβὼν τὴν αἰλίαν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἡμῶν. σὺν ἡμῶν δ' ἐκ τῆς αἰλίας ἀπὸ τῆς
πύργου ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπὸ τῆς πόλεως κατεργάσαι νεῶς. σὺν α-
πέλυσεν δ' ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐχθρῶν ἱναὶ δὲ σεβείας, καὶ πῆλ' ἀμωμομέ-
νοις, φιλοτίμως ἀπασὶ πύργου χρηρηθῆναι κελεύσας, οὐ μόνον ἀρχιερεῖσι καὶ
τοῖς τοῖς στωπομένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις ἀπασιν οἱ πύργου ἐκ τῆς πόλεως
χρον. διεκοσμήσθαι δ' ἐκ τῆς πόλεως θυσιαστήριον βασιλικῶς τε πρὸς ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ κει-
μηλοῖς λιθοκολλήσας χρυσῶς. οὕτω δ' ἐκ τῆς πόλεως ἀμωμομένης, οἱ
μὲν εἰς τὰς οἰκίας ἐπὶ τῆς πόλεως πατείδας. ὁ δ' ἐκ τῆς πόλεως με-
μαρτυρῶς φαιδρότητα καὶ πολυτέλειαν, θυμηδείας τε ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀγα-
θῶν τὴν πόλεως ὑμνησεν, οἱ καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν τὴν πόλεως ἐδωκεν. ὅτι δ' ἐκ τῆς πόλεως
τὴν ἀθανάσιος τὴν ἀδίκον ὁδὸν ἡμῶν κρίσιν, ἀφικέσθαι τοῖς ἀνιστάνται τῶν ἐπι-
στάτων ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἡγέτων πόλεως ὑπειδόμε-
νοι, τὰς μὲν πόλεως συκοφαντίας κατέλιπον. ἐφ' ἃς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἡπειρηκέ-
ναι τὸν ἀθανάσιον τὴν σίλοπομπίαν καλῶς. τοῖς πᾶσι τοῖς πόλεως ὁ βασι-
λεὺς, εἰς ἵνα πόλιν τῶν καλομένων χαλκῶν αὐτὸν δὲ ὡς ἀνέκτισε, τρεῖς εἰς ὄνομα
ταύτη. τριακσὸν δ' ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν τὴν βασιλείας ἔτος.

Ἐνταῦθα δ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ μὲν τῶν διηρηθῶτων ὁλῶν ἐν νικομηδείᾳ τὴν βιβλίαν δι-
αγῶν, ἡρώδης. ὁ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἀνδραγαθίας βιότητος ἀδελφὸν ἐκ τῆς πόλεως, τὴν πόλεως
πῆλ' ἀμωμομένης τὸ πόλεως ἐδέξατο. ἀνέβη δ' ἐκ τῆς πόλεως τὴν πόλεως, ἐκ τῆς πόλεως
ποταμῶν τοῦτον τυχεῖν ἡμῶν. ὅτι μὲν τῆς πόλεως καὶ τῶν πόλεως τὴν πόλεως τὴν πόλεως
λείας κατέλιπε, κωνσταντῖνον, καὶ κωνσταντῖνον, καὶ κωνσταντῖνον. εἰς δ' ἐκ τῆς πόλεως
λέξιδμος ἐκ τῆς πόλεως τὸν μέγαν πόλεως ἀθανάσιον, καὶ ταῦτα δὲ σεβείας
πρὸς ὁδὸν καὶ τὸν πόλεως πείσθαι ἐκ τῆς πόλεως.

Θαυμάζω δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰς τῆς πόλεως ἀνδρας δὲ ἀπατηθεῖς δὲ ὡς ἀνέκτισε. ἀρ-
χιερεῖσι γὰρ κρύπτουσι μὲν τὴν πόλεως, καὶ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκ τῆς πόλεως δὲ ἀπατῶ-
σιν ἐκ τῆς πόλεως. ἴσθαι δ' οἱ πᾶσι πόλεως πεπαυδὸς μὲν, ὡς ἀληθῶς δὲ ἀπατῶσιν δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως
πόλεως. δὲ ἀπατῶσιν δ' ἐκ τῆς πόλεως οἱ πόλεως, ἀλλ' οἱ πόλεως οἱ πόλεως καὶ μαρ-
τύρας, τὴν πόλεως λέγω. ἐκ τῆς πόλεως μεμφοσάσθαι τὴν πόλεως τὸν βασιλέα διδάσκατον, καὶ
τὸ ἐκ τῆς πόλεως σφετερεῖσθαι μὲν. καὶ ταῦτα λέγω, οὐ τὴν πόλεως καὶ τῆς πόλεως
πόλεως, ἀλλ' ἐκ τῆς πόλεως τὴν πόλεως τὴν πόλεως πόλεως, καὶ τὴν πόλεως πόλεως
φύσεως ἐκ τῆς πόλεως τὴν πόλεως, καὶ διδάσκων ὡς οὐ πόλεως πόλεως πόλεως πόλεως
πόλεως καὶ ἀγῶν ὡς ἀνέκτισε, ἀλλὰ πόλεως πόλεως πόλεως πόλεως πόλεως πόλεως πόλεως
φύσεως πόλεως. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς εἰς τὴν πόλεως βασιλείαν μετέστη.

οἱ δὲ ὑπὸ τῶν καὶ οἱ γρατηγῶν τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῶν κα-
 τὰ τὴν γῆν, εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν μετεκόμεν, τὸν γρατῆα ἀπάσης ἡγου-
 μένης καὶ ἐπομῆνης, καὶ πικρῶς ὀλοφύρομένης τὴν ἐρήσιν. παρὲς γὰρ ἡπίου πείραν
 εἰλήφουσιν ἀπὸ τῶν δούλων δὲ ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκ τῆς τετύχηκε, καὶ ὁ πόσων ἐν τοῖς
 βασιλείοις διέμεινε χρόνον, τῶν χρόνων τὴν παλὰς τοῦ ἐκμύοντων ἐπὶ ὁ-
 δον, τοῦτον ἡγουμένη γράφει, διὸν ταῦτα συγγραφοῦται, οἷς ῥάδιον ἐντυχεῖν
 καὶ μαθεῖν, ὅπως τῶν ὁλῶν ὁ παρὸν γράφει τοῖς δούλοις θεράποντας, εἰ δὲ τις ἐκεί-
 νοις ὁρᾷται, τῶν νῦν τοῦ ἐκείνου γῆρας, καὶ τὸν ἀνδριαντα γινόμενα βλέπων,
 πιστεῦσθαι τοῖς γεγραμμένοις, καὶ τὸν φησὶν δεσπότη, τοῖς δὲ δόξαι με
 δόξαι, καὶ οἱ δὲ οὐκ ἐννοεῖς με ἐξ ἑαυτοῦ (ἐν).

Τὰ δὲ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγος β'.

- α' Περὶ τῆς ἐπὶ ὁδοῦ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου.
- β' Ἐπιστολὴ τῆς βασιλέως κωνσταντίνου ὑπὸ κωνσταντίνου πρὸς ἀγέλας.
- γ' Ὅπως κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς τὸ ὄρθεος πίστεως περὶ εἰρήνης.
- δ' Περὶ τῆς μακαρίου ἀθανασίου δούλου ἐξορίας, καὶ τῆς γρηγορίου κατὰ τῆς
 σέως τε καὶ τελευτῆς.
- ε' Περὶ παύλου τῆς ἡγουμένης ἐπισκόπου κωνσταντίνου πόλεως.
- ς' Περὶ μακεδονίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν συστάσεως αἰρέσεως.
- ζ' Περὶ τῆς ἐν ἑσθῇ ἡγουμένης σιμωνίου.
- η' Συνοδικὸν ὑπὸ τῶν αὐτῶν σιμωνιανῶν ἐπισκόπων πρὸς τοῖς καὶ τὸ οἰκου-
 μένῳ ἐπισκόποις γραφέν.
- θ' Τὰ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ βικέντιου τοῖς ἐπισκόποις καὶ πλὴν ἐν ἀντιοχείᾳ κατ' αὐ-
 τῶν γεγραμμένῳ συσκέδῳ.
- ι' Περὶ τῆς σεφιδίου κατὰ τῆς σέως.
- ια' Ἐπιστολὴ κωνσταντίνου πρὸς ἀθανάσιον.
- ιβ' Περὶ τῆς δούλου ἐπὶ ὁδοῦ τῆς ἁγίου ἀθανασίου.
- ιγ' Περὶ τῆς πείτης ἐξορίας αὐτῆς καὶ φυγῆς.
- ιδ' Περὶ γεωργίου καὶ τῶν ἐν ἀγέλας ἐκκλησιῶν κακῶν.
- ιε' Περὶ τῆς ἐν μεθιοχίᾳ ἡγουμένης σιμωνίου.
- ισ' Διάλογος λιβερίου ἐπισκόπου ῥώμης καὶ κωνσταντίνου βασιλέως.
- ις' Περὶ τῆς ἐξορίας καὶ ἐπὶ ὁδοῦ τῆς ἁγίου λιβερίου.
- ιη' Περὶ τῆς ἐν ἑσθῇ ἡγουμένης σιμωνίου.
- ιθ' Ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τῶν αὐτῶν σιμωνιανῶν ἐπισκόπων πρὸς τὴν βασι-
 λέα γραφῶσα κωνσταντίνον.
- κ' Ἀλλή ἐπιστολὴ πρὸς κωνσταντίνον.
- κα' Περὶ τῆς ἐν νίκῃ τῆς θράκης γεγραμμένης σιμωνίου καὶ ἐκ τῆς πίστεως περὶ ἐκεί-
 νων γραφῶσα.
- κβ' Συνοδικὸς τόμος πρὸς δαμάσου ἐπισκόπου ῥώμης καὶ τῶν δυνάμεων ἐπισκό-
 πων

πων πρὸς ἰλλυριοὺς ἐπισκόποις γραφῆσα πρὸς τὸ κατ' ἐξέμινον σιωόδου.
 Αθανασίου ἐπισκόπου ἀγέξανδρείας πρὸς τὸ αὐτῆς σιωόδου ἐπιστολή. κγ'
 Περὶ τῆς λέοντος τῆς τ' ἀντιοχείων ἐπισκόπου κακοτεχνίας, καὶ τ' φλαβιδμοῦ καὶ κδ'
 δισδώρου πρὸς ῥησίας.
 Περὶ τῆς δ' δδοξίου τῆς ῥωμαϊκῆως κακοτεχνίας καὶ βασιλείου τῆς ἀκκύρας, καὶ δ'
 σαίου τῆς σεβαστίας καὶ τοῦτου γεγνημένης σπουδῆς.
 Περὶ τῆς ἐν νικαίᾳ πάλιν γεγνημένης σιωόδου. κς'
 Περὶ τῆς ἐν σελεύκειᾳ τῆς ἰστανείας γεγνημένης σιωόδου καὶ ἐν κωνσταντινουπόλει κζ'
 τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις συμβεβηκότων.
 Συνοδικὴ ἐπιστολή καὶ ἀελίου γραφῆσα. κη'
 Γοία πρὸς φασίς τοῖς διονυμιοῦσι τῶν ῥωμανῶν ἀπεχρίνισεν. κθ'
 Περὶ τῆς πολιορκίας νισίβεως πόλεως καὶ τῆς ἰακώβου τῆς ἐπισκόπου ἀποστολικῆς λ'
 πολιτείας.
 Περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ γεγνημένης σιωόδου καὶ τῶν καὶ τὴν ἀγίον μετέπειτα αὐτῶν λα'
 συμβεβηκότων.
 Περὶ ἀσσερίου ἐπισκόπου σαμωθέντων. λβ'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΟ-
 ΔΩΡΙΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΟΓΟΣ Β'. ΚΕΣ ΑΣ

Μεν δὲ θεῖος ἀθανάσιος ἔτι δύο ἐμύνας τέσσα-
 ρας ἐν τῇ τριβέρβι διατείλας, εἰς τὴν ἀγέξανδρειαν
 ἐπορεύθη. ἔγραψε δὲ καὶ κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς, ὁ
 τῶν κωνσταντινουπόλεως μεγάλου πατριάρχου πρεσβύτερος,
 αὐτῷ τὸ πρὸς δύο μύμον ἡλίον ἐβασίλευε γαλα-
 τίας, τῇ ἀγέξανδρείᾳ ἐκκλησίᾳ τὰδε γράμματα.
 Κωνσταντίνος καὶ τῶν λαῶν τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας πόλεως τῶν ἀγέξανδρέων. Οὐδὲν πλὴν βς'
 τῆς ὑμετέρας ἱερᾶς ἐκκλησίας ἀποπεφύλαγμα γινώ-
 σιν οἱ μὲν. Αἱ τοῦτο ἀθανάσιον ὅτι τῆς πρεσβυτερῶς νόμου ὑποφύττω πρὸς
 καμὸν εἰς τὰς γαλλίας ἀπεσταλέναι σιωέβη. ἵν' ὅτι ἡ ἀρελότης τῶν αἰμοβόρων
 αὐτῶν καὶ πολεμίων ἐχθρῶν εἰς κίνδυνον τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κεφαλῆς ἐπέμνη, μὴ ἀ-
 ρεῖα δὲ τῆς τῶν φαύλων ἀφροφῆς ἀνέκετα ὑποφύττω. πρὸς τὸ διαπαύσαι τοίνυν
 αὐτῶν, ἀφαρεθεὶς ὡς φαυλῶν τῶν ἐπικειμένων αὐτῶν ἀνδρῶν ὑποφύττω δὲ
 γὰρ κεκέλευσαι, οὕτως ὡς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἐν ἡ διέτειβε, πᾶσι τοῖς ἀνὰ χεῖρας ἐπι-
 πλεονάζειν, εἰ καὶ μάχιστα αὐτῶν ἡ αἰοδύμος ἀρετὴ τῆς τείας πέποιθε βοηθείας,
 καὶ τῆς τραχυτέρας τύχης ἀχθῆναι ὅξουθενήθη. τοιγαροῦν εἰ καὶ μάχιστα πρὸς
 πλὴν πρεσβυτερῶν ὑμῶν θεοσεβῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ τῆς μακαρίας μνή-
 μης κωνσταντίνος ὁ θεοσεβέστατος ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτι αὐτὸν ἐπισκοπον πατρίδα ὑ-
 πὸ πρᾶγμα πρὸς ἡμεῖς, ὁ μὲν ὅτι ἀνδραγαθὴν κλήρω πρὸς ἡμεῖς, πρὸς τῆς
 XX.ii.

τὴν διχλὺν πληρῶσαι ἀνέπαύσας, ἀκόλουθον ἡγήσμεν τὴν παρὰ αἰρεσιν τῶν
 ἡσθεῖας μνήμης βασιλέως διαδοξάμενος πληρῶσαι. ὅς τις ἐπειδὴ τὸ ὑμετέ-
 ρας τύχη παρὰ σφῶας, ὅσους πρὸ ἐμοὶ ἀδούξ τετύχηκε γνώσεσθε. οὐ γὰρ θαυμα-
 ζόν, εἴ τι δὲ ὑπὸ αὐτῶν πεποίηκε. καὶ γὰρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ἥ τε τῶν ὑμετέρων
 πόθου εἰκὼν καὶ τῶν τηλικούτου ἀνδρὸς ὅ γῆμα εἰς τοῦτο ἐκίνησεν καὶ παρὰ ἔρεπεν. ἡ
 θεία παρὰ νοῖα ὑμᾶς διαφυλάξοι ἀδελφοὶ ἀγαπήσοι. Μετὰ τούτων ὁ θεὸς
 ἀθανάσιος ἀφίκετο τῇ γράμμῳ. πάντες δὲ αὐτὸν ἀσμένως ἀπέλαβον, καὶ ἀσπὶ
 καὶ χαρηνικοὶ, καὶ ὀλίγοι καὶ πολλοί. μόνοις δὲ ἰνία τὸ δῶριον μωρίας τοῖς διαφύ-
 ἐπομῆθαι. διὸ δὴ πάλιν τὰς οἰκείας ἐκίνησαν μηχανὰς δούλοῦς τε καὶ θεόγμοις,
 καὶ ὅσοι τὸ τούτων ὑπὴρξαν συμμορίας, καὶ πάλιν τὰς τῶν βασιλέως νέον γε ὄντος δι-
 ὠρυψον ἀκοῆς. ἐρῶ δὲ καὶ ὅπως ὅτις ἐκ τῇ ἀποστολικῇ δογματικῇ διδύτη-
 τος παρὰ τεράπτη.

Κωνσταντία, λικιννίου μηδ' ἐγγενηὴ γαμετή, κωνσταντίνου δὲ τοῦ ἀδελφῆ. αὐτὴ
 τις παρθένος τὴν ὁμοειδήν εἰς δόξαν ἄνδρος κλέβει, βυζήτης ἐγγύετο. καὶ τῇ
 νόσον οὐ παροφθαλμῶς ἐδείκνυ. βυζήτης δ' αὐτῇ παροφθαλμῶς ἄνδρος, ἔλεγε συκο-
 φαντίαν ὑπομεμνησμένην τὸν ὁμοειδήν. αὐτὴν δὲ παροφθαλμῶς κωνσταντίνος μὲν τῇ
 τοῦ δουλοῦ ἀνδρὸς τελευτῇ, παροφθαλμῶς κληρονομίας ἡξίου, καὶ τῇ τῇ χηρείας
 ἀνταρὰν πείρειν οὐκ εἶα λαβεῖν. καὶ πρὸ αὐτῇ δὲ τὴν τελευτῇ πρὸ αὐτῇ, τῇ
 ὁμοειδῆτος παροφθαλμῶς παροφθαλμῶς. τότε δὲ τοῦτον κληρονομία κληρονομία τῇ
 παροφθαλμῶς τῇ βασιλείας ἀξιοῦσθαι παροφθαλμῶς ἰκέτευσεν. ὁ δὲ κωνσταντίνος
 καὶ τὴν κληρονομία τοῦτο ποιήσῃ ὑπέσχετο, καὶ μὲν αὐτὴν πεπλήρωκε τῇ ὑπο-
 γαστρὶ. μετέδωκε γὰρ αὐτῇ πρὸς ἡσυχίαν οὐκ ἔτι πλείους. ἀλλ' ὁμοῦ καὶ πολλῆς
 ἀξιοῦσθαι παροφθαλμῶς, οὐκ ἐπαρρησιάζετο τῇ νόσον, βεβαίαν ὅρῳ παρὰ
 τῇ τῇ βασιλείας τὴν γυναικί. ὅτι δὲ κωνσταντίνος εἰς τῇ ἀνταρὰν μετῃ
 ἄνδρος βασιλείαν, τοῖς πασι ἐν ὁμοειδῆτος τῇ ὁμοειδῆτος αὐτὴν βασιλείαν διέ-
 νημι. ὁμοῦ δὲ αὐτῇ τελευτῇ πρὸ αὐτῇ, αὐτῇ μόνῃ δὲ παροφθαλμῶς τῇ ὁμοει-
 δῆτος ὁμοειδῆτος, κωνσταντίνῳ αὐτῇ δὲ ἀνταρὰν κληρονομίας. ὁμοῦ γὰρ τῇ δῆτος πλη-
 σιέμενος ὢν, παρὰ τῇ δῆτος ἀφικέσθαι, παροφθαλμῶς ὢν. ἐν τῇ δὲ κων-
 σταντίνῳ γυναικὶς γυναικὶς, ἀπέδωκε γὰρ τῇ ὁμοειδῆτος ὡς παροφθαλμῶς, βυζή-
 της ἐγγύετο, καὶ ἅμα φοιτᾷ πρὸ αὐτῇ ἐκκλέβει. καὶ δὲ τῇ δὲ κωνσταν-
 τίνῳ τὴν γυναικί, καὶ τῇ καὶ ὁμοῦ ἀνταρὰν ἐν αὐτῇ τῇ δὲ καὶ καὶ καὶ
 νομοῦς παροφθαλμῶς, ἐπαρρησιάζετο τῇ τῇ ἀνταρὰν δὲ ἀνταρὰν ἀνταρὰν πό-
 λεμον. καὶ τῇ ἐκκλέβει δὲ τῇ ἀνταρὰν ὁμοειδῆτος, αὐτῇ ἔλεγε τοῖς τῇ ἀνταρ-
 φον τῇ ὁμοειδῆτος φωνῇ ἐκκλέβει τῇ διδασκαλίᾳ τῇ πίστεως. καὶ τοῦτο καὶ τοῖς
 ἱεροῦς ἐκ τοῖς πολλοῖς ἐκκλέβει τῇ ἀνταρὰν. ἐκκλέβει ἀνταρὰν καὶ ὢν παρὰ
 ἴσα φρονιμῶν καὶ τῇ καὶ τῇ τῇ ἀνταρὰν ἐκκλέβει. αὐτῇ
 σὺν ἐκκλέβει καὶ τῇ ἀνταρὰν τῇ ἀνταρὰν, ἐκκλέβει ὁμοειδῆτος. ὁμοῦ δὲ
 ἀνταρὰν τῇ ἀνταρὰν ὢν, ἐκκλέβει τῇ ἀνταρὰν ἀνταρὰν τῇ ἐκκλέβει βυζή-
 της, ἡ καὶ αὐτῇ δὲ αὐτῇ ὁμοειδῆτος οἱ πολλοί, οὗτοι βυζήτης ἀνταρὰν γὰρ
 τῇ ἀνταρὰν καὶ τῇ βασιλείᾳ ὁμοειδῆτος τῇ ἀνταρὰν ἀνταρὰν ἀνταρὰν παμ-
 πολλῶν ἔλεγε αὐτῇ γυναικί καὶ τῇ οὐ μόνον τῇ ἀνταρὰν μετὰ γυναικί τῇ
 καὶ δὲ

κλύδωνος, ἀλλὰ καὶ τῇ παλαιστίνῃ καὶ τῇ φοινίκῃ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοῦ ἐγένετο.

Τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις τῇ κουφοτάτῃ αὐτῆς πολιορκήσαντες γνώ-
μῃν, ἐπεισὼν αὐτὴν ἐξήγαγον τῆς ἐκκλησίας τὸν ἀθανάσιον. ὃς τῷ παρθένῳ τῇ
ἐπιβουλῇ, ὑπεχώρησε καὶ τῇ ἐσπέρῃ κατείληφε. καὶ γὰρ ὁ ῥώμης ἐπισκόπος, ἰσ-
λιος δὲ τῶν καὶ αὐτὰ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἐποίμασεν, οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς καὶ
ἀθανασίου βιωθεΐας συκοφαντίας ἐξέπεμψαν. ὁ δὲ ὅτι τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπομέ-
νος νόμῳ, καὶ αὐτοῖς κατὰ λαχὴν τῇ ῥώμῃ ἐκέλευσε, καὶ τὸν θεῖον ἀθανάσιον εἰς τῇ
δικῇ ἐκάλεσε. καὶ οὕτως μὲν ἐξώρμησεν διὰ τῆς κλήσιν δεξιὰ μὲν οἱ δὲ τῷ δρᾶ-
μα εἰδότες ὡς καὶ βιωθεΐαι, ἕως μὲν τῇ ῥώμῃ οὐκ ἀπῆλθον, ἀφώρῳτον
εἰδότες τὸ ψεύδος. ἔρημα δὲ τῇ παρὰ τῆς νομέως θεασάμενοι, λύκον αὐτοῖς
ἀντὶ ποιμνίου ἐπέσπασαν. γρηγόριος δὲ τοῦτον ὀνομαζόμενος, ἐξ ἑτῆς τῇ θηρῇ ἀγρίων
ὠμότερον τῇ ποιμνῇ γρησάμενος, δίκας ἐτίσσει τῆς πονηρίας, ὡς αὐτῶν πικρῶς
ἀφ᾽ ἑαυτῆς τῇ παρὰ τῆς αὐτῶν. ἀθανάσιος δὲ παρὰ τῆς κωνσταντῆς ἀφικόμενος, κων-
σταντῖνος γὰρ ὁ παρὰ τῆς πόλεως ἐτεθνήκει, τῆς δεξιᾶς φημι γὰρ τῆς ἐπι-
βουλῆς ἀπαδύρετο, καὶ τὸν καὶ τῇ ἀποστολικῇ πίστει ὡς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πόλεμον, ἐπὶ
τῇ παρὰ τῆς ἀνέμῃ καὶ τῆς σιωπῆς τῆς μελέτης, ὡς ἐκείνος βιωθεΐαι, καὶ ὡς τῇ
πρὸς ἐκείνων γραφέντα τοῦ σίμωνος κοινῶν, ἐκείνῃ νόμῳ. τοιαῦτα πο-
νῆρι μὲν οἱ εἰς τὸν παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνῃ ἐτεθνήκει. πρὸς αὐτὴν γὰρ τοῦτον ἀκού-
σας, ἐπέσειλε τῇ ἀδελφῇ πρὸς αὐτὴν τῇ παρὰ τῆς ἀποστολικῆς ἀσυχίας φυλάξαι τῇ κλή-
ρῳ. καὶ γὰρ ἐκείνος ἀποστολικῇ τῇ βασιλείᾳ κρατύνει, καὶ τοῖς ῥώμης τυράν-
νοις κατέχευε, καὶ τοῖς ἐν κύκλῳ βαρβάρους ὑπέταξε. τοῖς περὶ τῆς πείρας τοῖς γράμ-
μασιν ὁ κωνσταντῖνος, παρὰ τῆς εἰς τῇ ἀρδικῇ, ἰλλυρικῇ δὲ αὐτῇ πόλιν τῇ
δακῇ ἐγένετο μητροπόλις, καὶ τοῖς τῆς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ τοῖς τῆς ἐσπέρῃς βιωθεΐαι
ἐπισκόποις. πολλὰ γὰρ καὶ ἑτέρα τῆς ἐκκλησίας παθήματα, τῇ σιωπῇ καὶ
ἐσπέρῃς ἐδείκτο.

Καὶ γὰρ παῦλον, κωνσταντίνου πόλεως δὲ ἐπίσκοπος ὡς οὗτος, τῇ ὁρῶν παρ-
κινδυνύων δοκίμῃ, οἱ τῇ δεξιᾶς μετεληγότες νόσου ἐξήγαγον, ὡς εἰσεως
δεξιᾶς. καὶ ἄλλα ἵνα παρὰ τῆς ἀσυχίας εἰσάσῃ τῇ ἀποστολικῇ τοῖς κή-
ρυξας. ἀλλὰ τοῦτον τῇ καὶ αὐτῇ οὐκ εἶπεν ὁ λεὼς εἰς τῇ ἀρδικῇ ἀπαρτύνει, τῇ
τῇ ἐναντίων ὁρῶν παρὰ τῆς ἀσυχίας. μικρὸν δὲ ὑστερον τῇ κουφοτάτῃ τῇ βα-
σιλείᾳ παρὰ τῆς ἀσυχίας γνώμῃ, τῆς μὲν βασιλεύουσας ἐξωστράκισαν πόλεως.
μετώκησαν τῇ εἰς κουκουσόν. πόλις δὲ αὐτῇ μικρῇ, πάλαι μὲν ἕως τῇ παρὰ τῆς
καὶ ἐπὶ τῇ τελευτῇ, νῦν δὲ γὰρ τῇ ἀρδικῇ τῇ δόλῃ τῇ βιωριθμου μὲν. ἀλλὰ
οὐκ ἀπέχρησε τοῖς πόλιν κυκλῶσιν ἢ ἐν ἐρημίᾳ ἢ θάλασσῃ παῦλον δεξιᾶς.
πέμψαντες γὰρ τῇ μιαιφόνου γνώμῃς τοῖς ὑπουργοῖς βιάσθαι θανάτῳ πρὸς ἐδοξ.
καὶ ἔτι ὡς ὁ θεὸς ἐδίδαξεν ἀθανάσιος ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκείας φυγῆς ἀπολογία
καὶ αὐτὰ παρὰ τῆς ἀσυχίας. τῇ γὰρ τῇ κωνσταντίνου πόλεως παῦλον τῇ ἐπίσκοπον διώ-
ξαντες καὶ ἀσυχίας, παρὰ τῆς ἀσυχίας ἀποπνιγνύει πεποιθήσιν, ἐν τῇ λεγόμενῃ κου-
κουσῇ τῇ παρὰ τῆς ἀσυχίας, δῆμιον ἐγκύκλιος εἰς ἔτι, φίλιππον τὸν γρόμῳ ἐπὶ
χρον. ὡς γὰρ καὶ τῇ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ αὐτῶν παρὰ τῆς ἀσυχίας καὶ τῇ πονηρῶν βιάσθαι ὑπέρτης.
τοιαῦτα μιαιφονίας ἢ δεξιᾶς βεβλάσθηκεν βλασφημία. τῇ γὰρ καὶ τῇ μοναχοῖς
XX.iii.

λύτη, συμβαίη τὰ κτ' ἥν' ἐκείνου θεοπόντων τοχμήματα.

Ἡ Αλλὰ τοῦτον οὕτω τὰ θανάτω, μάλλον δὲ τῇ ἥν' οὐρανῶν ᾧ ἀπέμψαν-
τες βασιλεία, μακεδόνιον ἀντὶ τοῦτου παρ' οὐρανῶν, ὁμογνώμονα τοῦτον ὑπελη-
φότες, ὅτι τῷ ᾧ ἀπλησίως αὐτοῖς ἐβλασφήμει ὁ παρὰ τὸν πνῦμα. Ἀλλὰ μι-
κρόν ὑπερβῆναι καὶ τοῦτον ἐξήλασθαι, κτήματα λέγειν ὅτι ἀναρχόμενον, ὃν ὅν παρ' οὐ-
ραρδύς ἢ θεία γραφή. οὐ δὲ χάριν ὅτι ἐκείνων ἀποκριθεὶς, ἰδίᾳ αἰρέσεως
παρ' οὐραρδύς γεγνήσθαι, ὁμοούσιον μὲν ὅτι ὅτι τὰ πατρὶ τὸν ὅν ἔστι λέγων,
ὁμοιον δὲ ἔστι καὶ παρὰ τὰ γεγνηνηκότι διδάσκων. κινεῖ δὲ ὁ πνῦμα παρ-
φανῶς ὁνομάζων. ταῦτα μὲν οὐκ οὐ πολλῶ χρόνῳ ὑπερβῆναι οὕτω γέρονται ὡς εἰ-
ρήκαμεν.

Ἡ Εἰς ὃ πλὴν ἑρδικὴν πεντήκοντα μὲν καὶ δεκάτοισι βιωῆσιν ἔρχομεθα, ὡς δι-
δάσκει τὰ παλαιὰ διηγήματα. ἀφίκετο δὲ καὶ ὁ μέγας ἀθανάσιος, καὶ ἀσκητῶν ὁ
γαζῆρος, οὗ καὶ παρ' οὐρανῶν ἐμνήσθη, καὶ μὲν κεκτος ἀγκύρας τὸ γαλατίας μνησ-
τόχεως, ὅς ἐστι τῆς σελήνης τὸ μέγας ὅτι τοῦτοπος ἐστὶν. ἀφίκετο ὃ καὶ οἱ τοῦτων
κατήγοροι, καὶ οἱ τὸ αἰρετικῆς παρ' οὐρανῶν φησὶν, οἱ παλαιὸν ἥν' αὐτὸν ἀθα-
σιον γρόμμοι δικασαί. ἀλλὰ τὸ σέλιον μεμαθηκότες ὁ ἀκλινὲς καὶ πλὴν ἐν τοῖς
θείοις παρ' οὐρανῶν ὑγίαι, ὅτι κληθέντες εἰσῆλθον εἰς τὸ βωδριον. ἀλλ' ἀπέ-
δρα ὁ βωδριον ἀδικοῖς δικασαί καὶ οἱ κατήγοροι. καὶ ὅτι ἀμεινον διδάσκει τὸ βωδ-
ριον τὰ γράμματα, ἀ φησὶ ἐνεκα διδασκαλίας ἐν ἡσὺ τῇ συλγραφή.

Ἡ ἀγία σελήνη ἡ καὶ θεοῦ χάριν ἐν ἑρδικῇ βιωῇ, ἀπὸ τε ῥώμης,
καὶ αὐδίας, καὶ γαλλίας, ἰταλίας, καμπαρίας, καλαβρίας, ἀφελίας, ἑρδικίας, πον-
νορίας, μυσίας, δακίας, δαρδανίας, δῆλης δακίας, μακεδονίας, θεσσαλίας, ἀχαίας,
ἡπειρῶν θράκης, ἑρδότης, αἰτίας, καρίας, βιθυνίας, βυγαπόντου, φρυγίας, πασιδίας,
κατωπαδοκίας, πόντου, φρυγίας δῆλης, κικκίας, πᾶμφυρίας, λυδίας, νήσων κυκλά-
δων, ἀργυρίου, θεσσαλίας, λιβύης, γαλατίας, παλαιστίνης, ἑρδικίας, τοῖς παρ' οὐρανῶν
ἐπιτοχίοις, καὶ συλλετοχίοις τὸ κατὰ τὴν καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἀγαπητοῖς
ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ἡ Πολλὰ μὲν καὶ πολλάκις οἱ ἐξομολογῶνται ἐπὶ τῇ μισθῇ καὶ τῇ δούλῳ ὅτι θεοῦ
τῇ πλὴν πᾶσιν φυλαττόντων τὸ ὄριον. νότον γὰρ ὡς παρ' οὐρανῶν διδασκαλίας, τοῖς
ὁρθοδόξοις ἡγούμεν ἐπὶ τῇ μισθῇ. τοσοῦτον δὲ λοιπὸν κατεπαρμένη, τὸ πᾶσι, ὡς
μηδὲ πλὴν ἀκούει τῇ θεοφιλεσάτων βασιλέων λατρεῖν. τοῖς παρ' οὐρανῶν τὸ
θεοῦ σπουδαίου, καὶ αὐτοῖς οἱ θεοφιλεσάτοι βασιλεῖς βιωῆσιν ἡμᾶς ἐκ δε-
φόρων ἐπὶ τῇ καὶ πόλεων, καὶ πλὴν ἀγίου ταῦ πλὴν βωδριον ὅτι τὸ ἑρδικῶν πόλιν
γυμνάσιον δεδωκεσιν ἵνα πᾶσα μὲν διχόνοια παρ' οὐρανῶν, πάσης ὃ κακοπιστίας ἐξε-
λατρίσης, ἢ εἰς τὸ χρεῖον δὲ σέβει μόνη παρ' οὐρανῶν φυλάτῃ. ἡλθον γὰρ ἐπιτοχ-
ποι ἀπὸ τῆς ἐφ' αὐτοῖς, παρ' οὐρανῶν καὶ αὐτοῖς παρ' οὐρανῶν δὲ σέβεισιν βασιλέων, μά-
λιστ' ἐπὶ τῇ ἐρδότηι πολλὰ καὶ τῇ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλετοχῶν
ἡμῶν ἀθανάσιου ὅτι ἐπιτοχίου τῆς ἀρετῆς καὶ μὲν κεκτος ὅτι ἐπιτοχίου τὸ ἀ-
κυβερταλίας, καὶ ἀσκητῶν τοῦ γαζῆρος. ἴσως γὰρ καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοῖς ἐφ' αὐτοῖς αἱ
ἀρεταί, ὡς καὶ τὰς ὑμετέρας ἀκοὰς ἐπεχίρησθαι παρ' οὐρανῶν. ἵνα καὶ μὲν
τῇ ἀγῶνι ἀ λείψοις πεινῇ, πλὴν δὲ τῆς μοχθηρίας αὐτῶν αἰρέσεως ὡς πόνου
ἐπιτοχίου.

ἐπικρύψωσιν. ἀλλ' ἐκ ἐπὶ πολὺ ταῦτα ποιῶν συνεχωρήθη. ἐστὶ γὰρ παρ' ἡμῶν
 ἡμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ κύριος, ὁ ὑπὲρ τούτων καὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν θάνατον
 ὑπομείνας, καὶ δι' αὐτῶν πλὴν ὧν οὐρανούς τε καὶ γῆρας, καὶ πᾶσι ἡμῶν δέδωκώς. πάλαι μὲν
 οὐκ ἔγραψαν οἱ πατέρες διδάσκοντες καὶ μὴν καὶ θεόδωρον, καὶ θεογονίον, καὶ ἑρμηνείαν
 καὶ οὐδὲν ἄλλο, καὶ μὴν ὁφθαλμοῦ, καὶ ἐκφραστὴν, ἰουλίω τῷ συλλειτουργῷ ἡμῶν Ἰῆς ῥω-
 μαίων ἐκκλησίας ἐπιστολῶν καὶ τῶν παρ' ἡμῶν συλλειτουργῶν ἡμῶν, λέγων δὲ
 ἀθανάσιον τοῦ ἐπιστολῶν ἀντιπρόσωπον, καὶ μὴν κέλλου ἐπιστολῶν ἀντιπρόσωπον
 λαλῶν, καὶ ἀσκητικῶν τῶν γὰρ. ἔγραψαν δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἁγίων μερῶν ἐπιστολῶν
 μὴν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων τοῦ συλλειτουργῶν ἡμῶν ἀθανάσιου. καὶ
 ὁ παλαιὸς ὢν πατέρας διδάσκοντες ἡμῶν, ὡς δὲ ἔτερον ἢ ἑαυτὸν καὶ συκοφαντίας ἐπὶ
 μεσῶν, καὶ τὰ μάλιστα ἐκ τοῦ κληθέντος αὐτοῦ τούτου παλαιῶν ἀγαπῶν καὶ
 συλλειτουργῶν ἰουλίου μὴ ἀπορρήσσειν, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων παλαιῶν αὐτῶν ἐπι-
 στολῶν ἰουλίου φανερὰ τούτων ἢ συκοφαντίας πέφηνεν. ἦλθον γὰρ αὐτῶν, εἰς τὸν
 ἔργον οἷς ἐπαρῆσαν καὶ οἷς πεποιθήκασι καὶ ὢν συλλειτουργῶν ἡμῶν. ὁμοίως καὶ ὡς
 πεποιθήκασι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἐνδόξω, φανερωτέραν πλὴν ἑαυτῶν
 συκοφαντικῶν ἀπέδιδξαν. ἀπορρήσσειν γὰρ εἰς πλὴν ὧν πάλαι, ἰδόντες τοὺς ἀδελ-
 φοὺς ἡμῶν ἀθανάσιον καὶ μὴν κέλλου καὶ ἀσκητικῶν καὶ τοὺς ἁγίους, ἐφοβήθη ὧς κρί-
 σιν ἡγεῖν. καὶ οὐχ' ἀπαξ, ὡς δὲ δούτερον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις κληθέντες, οὐχ' ὑπὸ
 κουσῶν τῶν κληθέντων. καὶ τοὶ πάντες τῶν συλλειτουργῶν ἐπιστολῶν, μάλιστα τῶν ὡς
 ἐπὶ τοῦ οἴου τοῦ καὶ ἀπὸ τῶν νεωτέρων καὶ τῶν ὁμολογούντων, καὶ ὡς τῶν παλαιῶν
 ὑπομνηστικῶν, πάσης ἡμῶν τε καὶ ἀδελφῶν τῶν ἁγίων ἀλλήλων, ἀθανάσιον καὶ
 παρ' ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ κρίσιν ἡγεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀπόντων τῶν συλλειτουργῶν ἐν ἁγίᾳ
 λησθῶν καὶ ἔγραψαν καὶ αὐτῶν, ταῦτα παρὸντες ἡγεῖν διωκῶσιν. ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἡλθον κληθέντες, καὶ τῶν παλαιῶν, διὰ τὴν αὐτῶν καὶ ἐκ τούτων τῶν συκοφαντικῶν αὐ-
 τῶν, καὶ μονοουχὶ πλὴν ἐπιβουλήν καὶ τῶν συκοφαντικῶν πρὸς τοὺς ἀδελφούς
 τῶν παλαιῶν. οἱ γὰρ παλαιῶν οἷς λέγουσι, τούτοις καὶ εἰς παρ' ἡμῶν συζητῶν
 διωκῶν. ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν ἀπόντων, νομίζοντες λαλοῦντες μὴδέν. ἀγνοοῦντες καὶ ἐκ τῶν
 νομίζοντες καὶ ἐκ τῶν ἀπόντων, νομίζοντες λαλοῦντες μὴδέν. ἀγνοοῦντες καὶ ἐκ τῶν
 λέγοντες, τούτοις μὲν ἀφ' ὧν ἀπόντες, παρὸντες τῶν ἀφ' ὧν ἀπόντες. ἐφύγον γὰρ
 ἀγαπῶν, οὐ μόνον ἀπὸ πλὴν καὶ τούτων συκοφαντικῶν, ἀλλ' οὐ καὶ τοὺς ἐπὶ ἀφ' ὧν
 φόροις ἐκλήμασι ἐκ τῶν ἀπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀπόντων. δεσμεῖ γὰρ καὶ
 καὶ σίδηρον παρ' ἡμῶν, καὶ ἀπὸ ἐξουσίας ἐπαρῶντες ἀντιπρόσωποι, καὶ παλαιῶν
 τῶν ἐκ τῶν ἀπόντων ἐκ τῶν ἀπόντων, ἡμῶν συλλειτουργῶν, συζητῶν τε καὶ φί-
 λοι τῶν δι' αὐτοὺς ἀποθανόντων παρ' ἡμῶν. καὶ τῶν μετῴντων, ἐπιστολῶν παρ' ἡμῶν, ὡς
 ὁ μὲν καὶ σίδηρον καὶ τῶν κατεπύκνωσεν, ἀπὸ αὐτοῦ ἐφόρεσεν. οἱ δὲ τὸν ἐκ τῶν
 ἀφ' ὧν αὐτῶν θάνατον ἐμὴν ἔχοντες. εἰς τῶν γὰρ ἐφ' ὧν ἀπονοίας, ὡς καὶ ἐπὶ
 συκοφαντικῶν ἀντιπρόσωπων. καὶ ἀντιπρόσωπων, εἰ μὴ ἐξέφυγε τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἀντιπρό-
 σωπων ὁ συλλειτουργῶν ἡμῶν ὁ μακαρίτης θεόδουλος φάσαν αὐτῶν πλὴν ἀφ' ὧν
 κλῶν. κεκλήμενος γὰρ ἐκ τῶν ἀφ' ὧν ἀπόντων. ἀλλ' οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀπόντων ἐπὶ
 δεικνύοντες ἀπὸ τῶν ἀπόντων παρ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀπόντων. καὶ ταῦτα ὡς οἱ
 τυχόντες ἐμὴν τῶν ἀπόντων ἀντιπρόσωποι, ἀλλ' ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν, ὑπὲρ ὧν οἱ ἀπὸ τῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τήσδε τῆς ἐκκλησίας οἱ πατέρες ἐδίδασκον τραυμάτας ἐκφύρας, ὅχλους μὲν ὁσίων, δικαστῶν ἀπειχῶν, πλαστῶν γραμμῶν ὑποβολῶν. ἀνεγνώσθη γὰρ γραμμάτια τῶν πατέρων ἐκ τῆς συλλειτουργῶν ἡμῶν ἀθανασίου καὶ ἀσκητῶν, ἵνα καὶ βασιλέας κατ' αὐτῶν κινήσωσι. Ἐπειδὴ ἤλγεζαν οἱ γυμναῖοι τῶν ἀφρονῶν θεογονίας. παρὲς τούτοις πρὸ τῶν γυμνασίων, ἐμπαροισμοὶς ἐκκλησιαστικῶν, φυλακῆς καὶ τῆς συλλειτουργῶν. καὶ ταῦτα πάντα δι' ὁδὸν ἑτέραν ἢ ἀφ' ἧς δι' ὅσον μὲν αἴρεσιν τῆς εὐσεβείας. οἱ γὰρ πρὸς αὐτοὺς μὲν τῶν πατέρων χριστιανῶν, ἀνὰ κληρὸν εἶχον περὶ αὐτῶν. ταῦτα τοῖς πατέρεσσι, γενὸν εἶχον τὰ τῆς παρορρέσεως. ἀρχιεπίσκοποι γὰρ ἀδεύοντες ἀφ' ὅ μὴ διδάσκειν ἐπὶ ταῦτα κρύπτειν, ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν, ἵνα ἀφ' ἧς ἀφίξεως ὑπονοοῖται ὡς μὴ πλημμελήσονται δόξωσιν ἀποφύγεσθαι. ἰδόντες οὖν τοὺς πρὸ αὐτῶν συκοφαντηθέντας, καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν παθόντας, τοὺς κατηγόρους, τοὺς ὑψηλοὺς παρ' ὁφθαλμῶν ἐργασίας, εἰσελθεῖν ἐκ ἐδωδὸς κληθέντες. καὶ οἱ τῆς συλλειτουργῶν ἡμῶν ἀθανασίου καὶ μὲν κέλλου καὶ ἀσκητῶν πολλῇ τῇ πρὸς αὐτοὺς χρωμάτων καὶ ἀποδυομένων καὶ παρορρυσμένων αὐτοῖς καὶ ἐπαγγελλομένων μὴ μόνον ὑψίστην τὴν συκοφαντίαν, ἀλλὰ καὶ δεικνύειν ὅσα καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῶν ἐπλημμελήσονται. οἱ δὲ τοῦτο φάσκοντες σιωπῶντες κατηγόρησάν, ὡς φυγεῖν αὐτοῖς, καὶ ἀφ' ὅ φησὶ τὸ φησὶ τὴν συκοφαντίαν αὐτῶν ὑψίστην, καὶ ἄλλοι ἐπλημμελήσονται ἀφ' ὧν δραστηρίως ὁμοιωθῶσιν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐ μόνον ἐκ τῆς παρορρέσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἡ κακοεργία, καὶ ἡ συκοφαντία αὐτῶν δείκνυται. ὁμοῦς ἵνα μὴ δὲ ἐκ φυγῆς παρὰ φασὶν ἵνα ἐτέρας κακοεργίας πορήσασθαι διωκθῶσιν, ἐσκεψάμεθα καὶ τὴν ἡγεμονίαν λόγον τὰ πρὸς ἐκείνων δραματουργηθέντα ἐξετάσας. καὶ τοῦτο παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων αὐτοῖς ἐκ τῆς παρορρέσεως συκοφαντίας, καὶ μὴ δὲ ἑτέραν ἢ ὁπίσθω καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν πεποιμένους. ὃν γὰρ ἔλεγον τῶν ἀθανασίου πεφονεύσασθαι εὐσεβέσιον, ὅτι τῆς καὶ ἐν τοῖς ζώσιν ἐξετάζει. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὰ παρὰ τῆς αἰγῶν δραστηρίων πρὸ αὐτῶν φαίνεται πλάσμα. ὁπότε δὲ καὶ παρὰ πολέμου ἐδρῶν ὡς κλαυθῆναι τῶν μακαρίων τοῦ παρορρεθέντος ἀθανασίου, ἐμὲν τῶν μὲν αὐτοῖς οἱ τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀπὸ τῆς ἀνεξάνδρου καὶ μὲν ὡς καὶ τῆς λαϊκῶν ὅπως, ὅτι μὴ δὲ τούτων πέπρωται. καὶ οἱ ὁπίσθω δὲ γράψαντες οἱ ἀπὸ τῆς αἰγῶν παρὲς ἰούλιον τὸν συλλειτουργῶν ἡμῶν ἰσχυρῶς διεβεβαίωσαν, μὴ δὲ ὑπονοοῖται ὅπως τοιαύτως γεγνησάτω. ὁμοῦς τὸ λέγουσιν ὑπομνήματα ἔχον κατ' αὐτὸ, ἀ καὶ μονομέρως σιωπῶν γεγνησάτω. Ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τούτοις ἐθνικοὶ καὶ κατηγούμενοι ἡρώτωντο. ὅτι ὡς εἰς κατηγούμενος ἐρωτώμενος ἔφασκεν ἐνδὸν εἶναι ὅτε μακάριος ἐπέστη ὅτι ἡρώτων. καὶ ἑτέρος ἐρωτώμενος ἔλεγε, τὸν δραστηρίων πρὸ αὐτῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντα καὶ κακῶς ἐν κελεύει, ὡς ἀπὸ τούτου φαίνεται μὴ δὲ ὅπως γεγνησάτω τὸ ὅτι ὅλων μυστηρίων ἀφ' ὅ τοῖς κατηγούμοις ἐνδὸν εἶναι, καὶ τὸν ἰσχυρῶς μὴ πρὸς εἶναι, ἀλλὰ νοσοῦντα κακῶς εἶναι. καὶ γὰρ αὐτοῖς ὁ παμπόνητος ἰσχυρῶς φευσάμενος ὅτι εἰρήκηναι κεκακέναι τὸ ἀθανάσιον ἵνα τῆς θείων βιβλίων καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ὡς ἀνέγνωσεν κατ' ἐκείνου κατὰ νοσοῦν ὅτε μακάριος πρὸ αὐτῶν καὶ κακῶς, ὡς ἐκ τούτου συκοφαντίαν αὐτῶν δείκνυται. ἀλλὰ τὸ συκοφαντίας αὐτοῖς μὴ δὲ ἰσχυρῶς δεδω-

κασιν

κασιν ἐπισκόπου ὄνομα, ὃ μὴ δὲ παρ' ἐσβυτέρῳ τυγχάνοντι. ἀπαρτήσαντες γὰρ
 δύο παρ' ἐσβυτέροι, οἱ (ὧν) μάλιστα παρ' ἀρχιερέων, ὅτερον δὲ παρ' ἐκ μαιναρέων ἀγε-
 ξάμενοι, ὅτε ἡμιόμοι ἐπισκόπου ἀγέλας παρ' ἐσβυτέροι, οἱ καὶ (ὧν) ἀθανά-
 σιῳ ὄντες ἐμὴ τήρησιν, μὴ δὲ πώποτε τοῦτον παρ' ἐσβυτέροι γενησάν, μὴ δὲ ὅπως ἐ-
 γνησάναι μάλιστα εἰς τὸν μὲν πάλιν ἐκκλησίαν ἢ ἀποστολὴν, καὶ ὅμως τὸ μὴ δὲ παρ-
 ἐσβυτέροι τυγχάνοντα νῦν ἐπισκόπον παρ' ἐσβυτέροι, ἵνα ὃ ὄνομα ἐν τούτῳ δόξω-
 σιν ὅτι τὸ συκοφαντίας καὶ πλὴν τῆς ἀποστολῆς. ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ σύμφορον
 μα τῶν συλλεγεμένων ἡμῶν μὲν κέλλου, καὶ ἀνέστη τῶν παρ' ἐσβυτέροι ἢ κακοτεχνία.
 ἀλλὰ ὡς ζητῶν ὁ μὲν κέλλου εἰρήκε, τῶν δὲ ὡς ὁμολογητέον ἀφ' ἐσβυτέροι. ἀ-
 νεγνώσθη οὖν τῶν καὶ τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν τῶν ζητημάτων, καὶ ὅρθη ἡ πίστις
 τοῦ ἀνδρός ἀνέστη. οὐτε γὰρ ἀπὸ τῆς ἀγίας μύτης, ὡς αὐτοὶ διεβεβαίωσαν, ἀρ-
 χὴν ἐδίδου ὃ θεὸς λόγῳ, οὐτε τέλος ἔχον τὴν βασιλείαν αὐτῶν. ἀλλὰ ἐκ τῆς βα-
 σιλείας ἀναρχον καὶ ἀναρχοῦ παύσαν (ἐκ) τῆς τούτου ἐγχαίρει. ἐκ ἀσκητικῆς δὲ ὁ συλ-
 λεγεμένων παρ' ἐσβυτέροι ἀπομνήματι γενητέον ἐν ἀντιοχείᾳ, παρόντων ἐκ
 τῶν κατηγόρων καὶ ἀποστολῆς τῶν ἀπὸ κατὰ ἐσβυτέροι. καὶ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικα-
 στήτων ἐπισκόπων ἐδόξεν αὐτὸν ἀγῶν (ἐκ). εἰκότως οὖν ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, κα-
 λούμενοι πολλαίς οὐχ ὑπακούουσιν, εἰκότως ἐφυγον. ἀπὸ γὰρ τῶν σὺν δόξῃ
 ἡμιόμοι, φυγὴ τῶν αὐτῶν συκοφαντίας ἐβεβαίωσαν, καὶ πιστευθῆναι τὰ κατ'
 αὐτῶν πεποιθήσαν, ἀπὸ παρόντες οἱ κατηγόροι ἐλθον καὶ ἐπεδείκνυντο.
 ἐν τούτῳ παρ' ἐσβυτέροι πᾶσι καὶ τοῖς πάλαι κατηγόροις ἐκ ἐκκλησίας ἀφ'
 τῶν ἀρείων ἀρεσιν, οὐ μόνον ἐδέξαντο, ἀλλὰ καὶ εἰς μείζονα βαθμὸν παρ' ἐσβυ-
 τέροι, ἀφ' ἐσβυτέροι μὲν δὲ παρ' ἐσβυτέροι, ἀπὸ δὲ παρ' ἐσβυτέροι εἰς ἐπισκοπὴν, δι' ὅσον
 ἔτερον ἢ ἵνα τὴν ἀποστολὴν ἀφ' ἐσβυτέροι καὶ πλατύναι διωκῶσι, καὶ τὴν ἀποστολὴν
 ἀφ' ἐσβυτέροι πᾶσι. εἰσὶ δὲ τούτων μὲν τοῖς παρ' ἐσβυτέροι νῦν ἐξαρῶν, θεόδοτος
 ἀπὸ ἡρακλείας, ναρκίσιος ἀπὸ νερωιάδος, τὸ κηλίκας, σέφελος ἀπὸ ἀντιοχείας,
 γεώργιος ἀπὸ λαοδικίας, ἀνέσιος ἀπὸ κατὰ ἐσβυτέροι τῆς παλαιστίνης, μέντοφας
 ἀπὸ ἐφέσου, τὸ ἀσίαν, οὐράσιος ἀπὸ συρτιδίου, τῆς μυσίας, οὐδὲν ἀπὸ μυρσῶν, τὸ
 παρ' ἐσβυτέροι. καὶ γὰρ οὗτοι τοῖς ἐν αὐτοῖς ἡμιόμοις ἀπὸ τῆς ἐφ' ἐσβυτέροι ἐπέτρεπον,
 οὐτε εἰς τὴν ἀγίαν σινώδον ἦλθον, οὐτε ὅπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ παρ'
 ἐσβυτέροι σινωχάρησαν. καὶ ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν, καὶ τοῖς ἐν σινώδον ἐποι-
 οῦντο παρ' ἐσβυτέροι καὶ σινωχάρησαν μὲν ἀπειλῶν, ὥστε ἡμιόμοις αὐτοῖς εἰς τὴν ἀπο-
 στήν, μὴ δὲ ὅπως εἰς τὴν κρίσιν ἦλθον, μὴ τε ὅτι αὐτοὶ σινωχάρησαν τῇ ἀγίᾳ καὶ με-
 γάλῃ σινώδῃ, ἀλλὰ μόνον ἡμιόμοις καὶ ὅτι ἀφοσιώσθαι ἑαυτῶν ἐπιδημίαν ἐπι-
 δέξαντο, ὡς φησὶ Φυγῆν. τῶν γὰρ γινώσκων δεδιωάμεθα παρ' ἐσβυτέροι συλλεγε-
 μένων ἡμῶν μακαρίου ἀπὸ παλαιστίνης, καὶ ἀρετίου ἀπὸ ἑσβυτίας τῶν σινωχάρη-
 των ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρησάντων ἀπὸ τῆς ἀπίστιας αὐτῶν. οὗτοι γὰρ εἰς τὴν ἀγίαν
 σινώδον, τὴν μὲν βίαν ὡς ἐπαθον, ἐλθον παρ' ἐσβυτέροι, παρ' ἐσβυτέροι καὶ τοῦτο, ὡς
 ἀρετῇ (ἐκ) τῆς ὁρῆς ἀντιοχειοῦ μὲν δόξας, καὶ καλὸν μὲν ἐξ αὐτῶν ἦλθον ἐν τῷ
 καὶ ἀφ' ἐσβυτέροι ἀπειλῶν καὶ ἐντέλλεσθαι καὶ τῶν βουλομένων ἀναχωρῆσαι ἀπ' αὐτῶν.
 τούτου γινώσκων ἐν οἴκῳ παρόντες μεῖναι ἐπαυδάσαν, μὴ δὲ τὸ βραχύτατον ἰδού-
 ζῃν αὐτοῖς ὅτι τῶν ἐσβυτέροι. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἔστι παρ' ἐσβυτέροι, ὅσον ἀνεκδιηγήτως

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

ἰκάνει καὶ οὐκ ἀμφιβόητοι λέγοντες ἐαυτοὺς ἡμεῖς ἀνοίξαι εἶναι, καὶ οὐκ ὁ λόγος καὶ
 οὐκ ὁ πνῦμα καὶ ἐσαυρώθη καὶ ἐσφάλη ὥς ἀπεθανεν καὶ ἀνέστη. καὶ οὐκ ὁ πνῦμα
 ἀνελκύν σύστημα φιλονεικίᾳ, ἀλλὰ φέρεται εἶναι τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
 καὶ τῆς ἀγίου πνῦματος, καὶ εἶναι κεχωρισμένους. ἡμεῖς δὲ τῷ πνῦτι πνεύματι φιλῶμεν
 καὶ δεδιδαγμεθα, καὶ τῷ πνῦτι ἐχούμεν τὴν καθολικὴν περὶ ἀποδόσεως καὶ πίστεως καὶ ὁμο-
 λογίαν, μίαν εἶναι ὑπόστασιν ἡμῶν οἱ ἀνελκύν οὐσίαν πατρὸς ἁγίου καὶ υἱοῦ καὶ
 πνῦτος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνῦματος. ὥς εἰ ζήτωεν, τίς τοῦ υἱοῦ ἢ ὑποστάσις ἔστιν;
 ὁμολογούμεν ὡς αὕτη ἡ μὴ τὸν πατέρα ὁμολογούμεν, μηδὲ ποτε πατέρα
 χωρὶς υἱοῦ, μηδὲ υἱὸν χωρὶς πατρὸς γεννηθῆναι, μηδὲ εἶναι διωμάς. ὅθεν λόγος
 πνῦμα, οὐκ ἔχων, ἀποπάντα ἄν ἔστι λέγειν ποτὲ πατέρα γεννηθῆναι χωρὶς
 υἱοῦ, μήτε ὀνομάζεσθαι μήτε εἶναι διωμάς, ὅθεν αὐτὸς μὴ βυβλία τῆς υἱοῦ, λέγου-
 μεν, ἐγὼ ἐν πατρί, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί. καὶ ἐγὼ ὥς ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν. ὁ δὲ εἰς ἡ-
 μῶν ὁρᾶται τὸ γεννηθῆναι, ἀλλὰ ἵσται γεννηθῆναι πατρὸς πνῦτος, ἀλλὰ ἀόρα-
 τα καὶ ὁρατά πατρὸς ἁγίου ποιητὴν καὶ τεχνίτην, καὶ ὁρατὴν καὶ ἀόρατον,
 καὶ κόσμου, καὶ ἀνθρώπου γένους, οὐκ φησὶν, ἐν πνῦτι τεχνίτης ἐδίδαξε με ἡ
 φιλία. καὶ πνῦτα δι' αὐτὸν ἐγένετο. οὐ πνῦτοτε γὰρ εἶναι ἡ διωμάς, εἰ ὁρᾶται ἐλαβεῖν,
 οὐκ ὁ πνῦτοτε ὢν, ὁρᾶται οὐκ ἔχει λόγος. θεὸς δὲ ὁ δὲ ποτε ὑπομνή τέλους.
 οὐ λέγουμεν τὸν πατέρα υἱὸν εἶναι, ὁ δὲ πάλιν τὸν υἱὸν πατέρα εἶναι. ἀλλ' ὁ πατήρ,
 πατήρ ἔστι, καὶ ὁ υἱός, πατρὸς υἱός. ὁμολογούμεν διωμάς εἶναι τῆς πατρὸς τὸν υἱόν.
 ὁμολογούμεν τὸν λόγον τοῦ πατρὸς εἶναι πνῦτον ἔτερος οὐκ ἔστιν. καὶ τὸν λόγον
 ἡγήθη θεόν, καὶ φιλίαν, καὶ διωμάς, ἡγήθη δὲ υἱὸν πατρὸς διωμάς. ἀλλ' οὐχ ὡς
 παρ' οἱ λαοὶ υἱοὶ πατρὸς ἁγίου, τὸν υἱὸν λέγουμεν. οὐκ ἐκ φησὶν ἢ ἀλλὰ τοῦτο θεοὶ
 εἶεν παρ' ἀνθρώπων ἀδελφάειν, ἢ ἀλλὰ τὸ καὶ ἐξωθεν λαβεῖν υἱὸν πατρὸς ἁγίου, οὐ
 ἀλλὰ πνῦτα μίαν ὑπόστασιν ἡ πῆς ἔστι τῆς πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ὁμολογούμεν μονο-
 γνή καὶ πατρὸς τοῦτον. ἀλλὰ μονογνή τὸν λόγον ὅς πνῦτοτε ἡμῶν καὶ ἐστὶν ἐν τῷ πα-
 τρί, ὁ πατρὸς δὲ ὡς ἀνθρώπου. ἀλλὰ φέρεται τὸ τῇ κοινῇ κτίσει, οὐ καὶ πατρὸς τοῦτος
 ἐκ τῶν νεκρῶν. ὁμολογούμεν εἶναι θεόν. ὁμολογούμεν μίαν πατέρα καὶ υἱὸν θεότη-
 τα. ὁ δὲ ἵς ὁρᾶται ποτὲ τὸν πατέρα τῆς υἱοῦ μείζονα, οὐ δι' ἀλλοῦ ὑποστάσιν,
 οὐ δι' ἀλλοῦ ἀλλὰ φερέται, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ὁ ὄνομα τοῦ πατρὸς μείζον ἔστι τῆς υἱοῦ. αὐ-
 τῇ δὲ αὐτῶν ἡ ἐλασφημος καὶ διεφθαρμένη ἐρμηνεία, τοῦτον ἐνεκα εἰρηκέναι αὐ-
 τὸν φιλονεικούν, ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν, ἀλλὰ πνῦτα συμφωνίαν καὶ πνῦτα ὁμόνοιαν.
 κατέγνωμεν δὲ πνῦτες οἱ καθολικοὶ τὸ μωρὸς καὶ οἰκτερᾶν αὐτῶν ἀφαινοίας. καὶ ὡς
 παρ' οἱ ἀνθρώποι. ἐν τῷ ὅτι ἀλλὰ φέρεται ἡρξάντο πατρὸς κεκρουκότες διγ-
 νοοῦσι, καὶ εἰς ἀλλήλων ἐπιδόσαν, οὕτως ἀφαινοίας καὶ διχόνοια μεταξὺ πατρὸς
 καὶ πνῦτος κεκρουκότες καὶ τῆς υἱοῦ διωμάς εἶναι λέγουσιν, ὅθεν ἀποπάντα καὶ ὑπονοῇ-
 σαι καὶ ὑποβόλῃ. ἡμεῖς δὲ καὶ πνεύματι καὶ ἀλλὰ φερέται μεθ' αὐτὸν οὐκ ὡς ὁρᾶται, οὐκ
 ἡ ἱερεὺς φωνὴ ἡγήσιν, ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν, καὶ ἀλλὰ τὸ τῆς ὑποστάσεως ἐνότης,
 ἡ ἵς ἔστι μία ἡ πατρὸς καὶ μία ἡ υἱοῦ. καὶ τοῦτο δὲ πνεύματι πνῦτοτε, ἀλλὰ φέρεται καὶ ἀ-
 τελεσθῆναι τοῦτον μὲν ἡ πατρὸς βασιλεύειν, καὶ μὴ ἔχειν μήτε χρόνον ἀφαινο-
 τα, μήτε ἐκλείπειν αὐτὸς πνῦτα βασιλείαν. οὐκ ὁ πνῦτοτε ἔστιν, ὁ δὲ ποτὲ τοῦ εἶναι ἡρ-
 ξάντο, ὁ δὲ ἐκλείπειν διωμάς. πνεύματι δὲ ὡς ἀλλὰ φερέται πνῦτα πνῦτα

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὁ ἅγιον πνῦμα, ὁ παρ ἡμῶν ἀνὴρ ὁ κύριος καὶ ἐπηγεῖρατο καὶ ἐπέμψα, καὶ ἔτι πι-
 τεύομεν πεμψέν, καὶ τοῦτο οὐ πέποιθεν. ἀλλ' ὁ ἀνδραποδὸν ἐνεδύσατο, ἐν ἀ-
 νήραθεν ἐκ μύριας τ' ἑκατόν τε ἀνδραποδὸν τὴν παλαιὴν διωκόμενον, ὅτι ἀνδρα-
 ποδὸς, ἀνδραποδὸς δὲ ἀνδραποδὸς. πιστεύομεν ὅτι τῇ τελευτῇ ἡμέρᾳ ἀνέστη οὐχ' ὁ θεὸς ἐν
 πατρὶ ἀνδραποδῶν, ἀλλ' ὁ ἀνδραποδὸς ἐν ᾧ θεῷ ἀνέστη, ἐν ἡνὰ καὶ παρσῆνεγκε πατὴρ
 πατέρων ἐαυτὸν δῶρον, ἐν ἡνὰ ἡρώσεν ἐκ τῆς ἀμύβιας καὶ τ' φθορᾶς. πιστεύομεν ὅτι
 διήτην καμῶν καὶ ὠρμημένῳ παύσας καὶ πρὸς πόρτων ἀνὴρ κρινῆ. τοσαύτην ὅτι αὐ-
 τῶν ἐστὶν ἡ ἀμύβια, καὶ οὕτω παλαιὸν σκῆπτρον ἡ ἀμύβια αὐτῶν ἐκτελείφω, ἵνα μὴ
 διωκῶσιν ἰδεῖν ὅ φάσι τῆς ἀμύβιας, οὐ σιωπᾶσιν ὅτι λόγῳ εἶρη, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν
 ἡμῶν ἐν ᾧ. Ἐφ' ὅτι δὲ τί ἐν. ὅτι οἱ ἀποστολὸι πνῦμα ἅγιον τοῦ θεοῦ ἔλαβον,
 ἀλλ' ὅμως αὐτοὶ ἐκ τῆς πνῦμα, ὅτι ἐν αὐτῶν ἡ λόγος ἡ ἑφία ἐν διωκόμεν
 ἐν, ὅτι ἐκ μονογενὲς ἐν. ὡς παρ ἐγὼ, φησὶν, καὶ σὺ ἐν ἐσμέν. οὕτως καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῶν
 ἐν ᾧ. ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς διέσχε ἡ θεία φωνή, ἐν ἡμῶν ἐν ᾧ φησὶν. ἐκ εἶπεν,
 ὡς παρ ἡμεῖς ἐν ἐσμέν ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ ἐν αὐτοῖς σύζυγοι ἐν ἡν-
 αμύβια ἐν εἰσὶ τῇ πίστεϊ, τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν τῇ χάρει ἐν διωκόμεν τῇ τῆ θεοῦ πατρὸς,
 καὶ τῇ τῆ κυρίου ἐν φωνῇ ἡμῶν συγχωρήσας καὶ ἀγάπῃ ἐν εἰς διωκόμεν.
 Ἐκ τῶνδε τῶν γραμμάτων ἐστὶ μαθεῖν, τῶν μὲν κατηγόρων πλὴν συκοφαντίας, ἐν ᾧ
 πάλα δικαστῶν πλὴν ἀδικίας, καὶ παρὸς τοῖς, τῶν δὲ μὲν τῶν ὑγείων, οὐ γὰρ
 μόνον τὰ πρὸς τῆς ἡμᾶς ἐδίδασκε φύσεως οἱ μακάριοι πατέρες, ἀλλὰ καὶ τῶν
 πρὸς τῆς οἰκονομίας διδασκόμεν παρσῆνεγκε. Ταῦτα ὁ κῶνος μεμαθηκώς
 ἡμῶν μὲν τοῦ ἀδελφοῦ πλὴν ἀδικίας ὁρῶν. ἐχαλέπηκε δὲ καὶ τῶν ταῦτα τε-
 τυρωκότων, καὶ πλὴν βασιλείας ἡ παρσῆνεγκε ἀνέχεσθαι. δύο δὲ οὗτοι τῶν εἰς τῆς φρι-
 κῆς σιωπῆς ὅτι ἐκ μὲν ἀμύβιας ὅτι σιωπῆς, μὲν γραμμάτων παρὸς τὴν ἀδελφὸν
 ἀπέσχε. σιωπῆς δὲ αὐτοῖς καὶ φρασην. Ἐκ τῶνδε δὲ τῶν οὐ μὲν, ὅτι ἐν
 σιωπῆς καὶ δικαιοσύνη διήγαμπε. τὰ δὲ γραμμάτων ὅτι παρσῆνεγκε μόνον εἶχε καὶ
 συμβουλίας, ἀλλὰ καὶ ἀπειλῶν διωκόμεν παρσῆνεγκε βασιλῆ. παρσῆνεγκε μὲν γὰρ
 ἐπέσχε ὅτι ἀδελφῶν τοῖς ὅτι σιωπῆς τὰς ἀκοὰς ὑποχρεῖν, καὶ τὰς ὑποφύου
 ἐν τῶν δὲ τῶν τῶν ἀμύβιας παρσῆνεγκε μαθεῖν. καὶ μὲν καὶ ἀθανάσιον ἀποδοῦ-
 ναί τῇ ποιμνῇ, δηλῆς καὶ τῆς συκοφαντίας γενημένης, καὶ τῶν πάλα δικαστῶν
 παρσῆνεγκε καὶ δυσμενίας. παρσῆνεγκε δὲ ὡς εἰ μὴ πεισθεῖν ἐν τῶν δικαίων παρ-
 ξοί, αὐτοὶ πλὴν ἀνέχεσθαι καὶ ἀνέχεσθαι καὶ τὴν ἀθανάσιον ἀποδοῦναι τοῖς ποδοῖς
 παρσῆνεγκε, καὶ τῶν δυσμενῶν ἐξήγαγε ὅτι σιωπῆς. ταῦτα δὲ ἀμύβιας ὁ κῶνος ἀν-
 ἥριος πλὴν ὅτι σιωπῆς, ἐν ἀνέχεσθαι δὲ τῶν ἀνέχεσθαι ἐν τῶν ἀνέχεσθαι ὅ-
 παρ ὁ τῶν ὁδίων ἐπὶ γείχε κοινωνός. ἀλλ' ὅτι τῶν ἀνέχεσθαι οἱ τῇ ἀνέχεσθαι
 πορσῆνεγκε εἰσὶ ὅτι, ὅτι παρσῆνεγκε ἐκ τῶν καὶ δυσμενῶν κατεσκέασθαι δρᾶμα.
 καὶ τῶν μὲν γὰρ τῶν ὅτι ὑποφύου τῶν ἐξήγαγε ἡ ξιωπῆς. ὁ δὲ φρασην κα-
 ταγῶν ἐπέσχε εἰσὶ.

Ὁ Στέφανος ὁ, αὐτοὶ γὰρ τῶν ἀνέχεσθαι ἐκκλησίας κατέχων τοῖς οἰαχῶν ὑπο-
 βρύχιον ἐπὶ ὅτι σιωπῆς, εἶχε μὲν καὶ ἄλλοις τῶν τυραννικῶν σιωπῆς τῶν ἀνέχεσθαι,
 οἱς γὰρ ἀμύβιας τοῖς τῶν ὁδίων ἀνέχεσθαι δρᾶμα. παρσῆνεγκε ἀνέχεσθαι συμ-
 φωνίας. ἡ γὰρ δὲ τῶν νέος τίς, ἀρσῆνεγκε μὲν σιωπῆς, τὸν δὲ παρσῆνεγκε ἀ-
 παξόμενος

παρ' ἑαυτοῦ βίον, οὐ μόνον τοῖς ἐκ τῆς ἀρετῆς ἀπῆγε παρρησιαζέων καὶ ἀ-
 κριβόμοις. ἀλλὰ καὶ τῇ οἰκίᾳς ἐπιτῶν, ἀνὰ δὲ καὶ ἀνδράς δέξῃτε ἐ γυναικας σε-
 μνότητι κοσμου μύας. καὶ ἵνα μὴ σφόδρα μακύνω πλὴν τοῦτου διηγουμένους πο-
 νηεῖ, ὅ καὶ ὧν δέξιντων ἀνδράν πολμητὴν διηγήσομαι. ἀπὸ γὰρ γὰρ τεκμηριώ-
 σαι τὰ καὶ τῇ δέξιντων ἑαυτοῦ ἐκείνου παρρησιάζονται. τοῦτο παρὲς ἵνα α
 χαμαὶ τύπῃ παρρησιάζονται, ἔφησε ξένους ἀναγχοῦς ἡγευδὸς δεῖσθαι νύκτωρ
 αὐτῆς. εἴτα πεντεκαδέκαστα σιῶτας λαβὼν, καὶ τοῦτο ἐν τῇ καὶ τῇ ὑπάρξαν ἀ-
 μασιῶς καὶ ἀκρίβους, ἤκεν ἀγων πλὴν χαμαὶ τύπῃ, καὶ ὁ συγκείμενον ἐπιφθε-
 ξάμενος σιῶσιμα, καὶ μαθὼν ὡς πρὸς τοῦ δρᾶματος οἱ σιῶσιμα, ἤκε παρρη-
 πλὴν αὐχὸν θύραν τῇ ἀνδράν ἐκείνων καὶ ἀγνοῦν. ἐ τῷ πλὴν ἀνέωγῃ δὲ
 ρῶν, εἴνα γὰρ ὧν οἰκετῶν τοῦτο δρᾶσαι χρῆμασιν ἐπετίθει, εἰσῆγαγε τῇ γυναι-
 κα, καὶ τῇ οἴκου πλὴν θύραν ἐπιδείξας, ὅτα δὴ τῇ δέξιντων καὶ θεύδην θάτε-
 ρον σιῶσιμα, εἴσω γὰρ παρρησιάζονται. αὐτοῖς δὲ τοῖς σιῶσιμα καλέσων δέξῃ-
 τιν. σιῶσιμα δὲ τὸν μὲν ἀφρατῶν, ὅτα γὰρ ἡ ὄνομα ἐ παρρησιάζονται, ἐν τῇ παρρη-
 δόμῃ καὶ θεύδην. ὅ τῇ βικένιος, οὕτως γὰρ ὁ ἕτερος ὄνομα ἐξέ, ἐν τῇ ἐνδοτέρῃ θα-
 λάμῃ κατέμεινεν. εἴσω δὲ τῇ θύραν τῇ χαμαὶ τύπῃς γυμνασίου, ὅ κλύπου τῇ πο-
 δῶν ὁ ἀφρατῶς ἀφρατῶν, οὗτος δὲ ἡ, ἤρετο ἡς ὁ βασιλεὺς. φηγε γὰρ ἀφρατῶν δὲ
 ἐκείνης, θορύβου μεσὸς ὁ ἀφρατῶς ἐκείνῃ, δαίμονα τοπίασας εἴ γυναικείῃ
 φωνῇ μιμησάμενον. καὶ πρὸς αὐτὴν τὸν ὁτῆρα χρῆσθαι εἰς ἐπικουρίαν ἐκείνῃ. ὁ
 δὲ ὄναρτος, οὕτω γὰρ ὁ τῇ πονηρὸν εἴφοις ἡγεμονδῶν παρρησιάζονται, ὅτα
 παρὲς τῇ χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ὅπλοις καὶ τῇ ἀσπίδι τῶν ἐκείνῃ, μὲν τοῦ εἴ-
 φοις εἰσελθόντῃ, παρρησιάζονται ἀποκαλῶν, τοῖς παρρησιάζονται δικαστῶν ἐσελθόντῃ
 δικῶν. βοῆς δὲ πλείστης γὰρ γυμνασίου, σιῶσιμα μὲν οἱ οἰκέται, ἐξ ἀνέστη δὲ
 καὶ ὁ βικένιος. καὶ πλὴν αὐχὸν ἀποκλείσθαι θύραν, ἐπὶ αὐτῇ τῶν σιῶσιμα
 συλλαβὴν ἡδυνήσθαι. ὁ δὲ ὄναρτος ἐν τοῖς ἀνέοις ἀπέδρα. ἐφρουρῆτο δὲ ἐν
 ἐκείνοις καὶ ἡ γυνή. ἑαυτὴ δὲ πλὴν ἑαυτὴν ἐν τῇ αὐτοῖς ἀφρατῶν ἀφρατῶν
 φρατῶν, κατέλαβον τὰ βασιλῆα, καὶ τῇ φρατῶν πολμητῇ καὶ βασιλῆα, ἐ-
 ληρον μὴ δεῖσθαι δίκης, μηδὲ βασιλῆα τὰ τοῦτου παρρησιάζονται. ὁ δὲ γὰρ φρα-
 τηρὸς ἀφρατῶν ἐβόα, ἀνὰ βοῶν κελεύσας τὸν βασιλῆα μὴ σιωδῶν, ἀλλὰ
 δικαστικῶς ἐξετασθῆναι τὸ παρρησιάζονται ἡγεμονία, καὶ τοῖς τῇ ἐπιτοκῶν κλη-
 ρικοῖς ὑπάρχοντῃ παρρησιάζονται εἰς αἰδῶν ἐκδῶσθαι. χρῆσθαι δὲ καὶ φρατῶν τοῖς ὑπη-
 ρέτας τῶντα παθεῖν. ἐκείνου δὲ ἀνὰ δὲ γυμνασίου καὶ λέγοντος, μὴ δεῖν
 κληρικοῖς ἑαυτοῖς πλεῖστα, ἐδόξε καὶ βασιλῆα καὶ τοῖς δέξιντων ἐνδον ἐν τοῖς
 βασιλείοις τοῦ παρρησιάζονται γυμνασίου πλὴν βασιλῆα. καὶ παρρησιάζονται μὲν ἡγεμονία
 γυναικα, πῆς αὐτῇ εἰς τῇ ἐπιτοκῶν ἀπῆγαγε καὶ ἀγνοῦν. ἡ δὲ ἔφη νέον
 ἵνα παρὲς αὐτῇ ἀφρατῶν τῇ τῇ ξένων ἐπιτοκῶν καὶ χρῆσθαι εἰπεῖν, καὶ ὡς ἐ-
 παρὲς ἀφρατῶν, ἀπῆγαγε τε εἰς πλὴν καὶ ἀγνοῦν, καὶ τῇ οἰκίῃ ἐπιτοκῶν
 γον καὶ τοῦτον ἀφρατῶν, εἴσω τῇ αὐχὸν θύρας εἰσῆγαγε ἐ εἰς τὸν παρρησιάζονται
 εἰσῆ-
 γεῖν πρὸς γυμνασίου. παρρησιάζονται καὶ ὁ ἐπιτοκῶν τῇ πλὴν, καὶ ὁ γυμνασίου δέος, καὶ
 τῇ ἀφρατῶν, καὶ τῇ ὑπείσθοντων τῇ ἐφοδῶν.

Ταῦτα μεμαθηκότες οἱ δικαστῆς τῶν σιῶσιμα μὲν εἰς μέσον ἀρετῆς τὸν νεώ-

ΥΥ.ι.

παλιν, ὅς οὐκ ἀναμείνας τιλὴν ἀπὸ τῆς μαστῖγων ἀνάγκης, ὅ σπύλιον ἐγλύμνω-
σε δρᾶμα, καὶ τὸν ὄναρρον τῶν πατρῶν δειρακέναι καθυμολόγησεν. ἀρξίς δὲ
ἐκείνος, τὸ φέφανον ἔφη τῶν πατρῶν ἐπιταχέναι. οὕτω τὸ φεφάνου τιλὴ πονηρίδι
μεμαθηκότες, τοῖς τιλικαῦτα πῦροσι τῶν ὀπισθέπων κατέλθιν τοῖτον ἐπέτρε-
ψαν, καὶ ἡς ἐκκλησίας ἐξήλασαν. οὐ μὲν πάλιν παρῆσαν ἢ ἐκκλησία τὸ φεφα-
νικὴς ἡλθ' ἡρώδη λώβης. λεόντιος γὰρ μετ' ἐκείνον ἡς παρῆρας ἔτυχεν, ἀνὴρ
φρυξ μὲν ὁ γῆρος, τιλὴ δὲ γνώμην χρυφίνοις, καὶ τὰς ὑφάλους πέτραις μιμού-
μενος. ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ τοῖτον μικρὸν ὑπερὶ διηγήσομαι. τότε δὲ ὁ κωνσάντιος
τὰ καὶ τῶν ὀπισθέπων τυρβόλιδνα τῇ πείρᾳ μεμαθηκώς, ἐπέτρεψεν ἀθανασίῳ
ὅτι μέγαλιν, καὶ ἀπαξ εἰς δις, καὶ μὲν καὶ πάλιν, παρῆρας ἐκ τῶν ἐσπερας ἐπονή-
θειν. ἐγὼ δὲ τὸ μέσον ὀπισθέπων μικρὸν οὐδὲ ἐνήσω τὸ συλίσσῃ.

Κωνσάντιος νικητὴς αὐγυςτος, ἀθανασίῳ.

ἰα) Εἰ καὶ τὰ μέγιστα ἀφ' ὧν παρῆρας γραμμῶν ἐδηλώσαντο, ὅπως ἀμερίμνω-
εἰς ὅ ἡμέτερον κομιτῶν παρῆρας, ἀφ' ὧν μέγιστα βούλεσθαι ἡμᾶς ἀποφεί-
λαι σε εἰς τὰ ἴδια, ὁμῶς καὶ νῦν τῶν τὰ γραμμάτων παρῆρας τιλὴ σὴν φέρῃται
δεδώκαμεν, δι' ὧν καὶ παρῆρας πόλιν, χωρὶς ἑνὸς ἀπιστίας καὶ φόβου ὀπίσθη-
ναί σε δημοσίοις ὀρήμασι, καὶ σπουδαῖα παρῆρας ἡμᾶς, ἵνα ὧν ὀπίσθη μείν ἀπολαύ-
σαι διωτηρίας.

ιβ) Οὕτως αὐτὸν ἐπονήσαντα, ἀμυδρῶς τε εἶδε, καὶ τιλὴ ἀγέλας ἀμυδρῶν ἀπολαύσαν
ἐκκλησίαν ἐκέλευσεν. ἀλλ' οἱ τότε παρῆρας διωκατοῦντες τιλὴ φεφάνικην εἰς δεδε-
μένους νόσον, ἐφασκον χεῖναι τὸν ἀθανάσιον μίαν παρῆρας ἐκκλησίαν τοῖς κοι-
νωνῶν οὐ βουλομένοις αὐτῷ. τῶν ἐκείνων μὲν τὸ βασιλεῖ. τὸ δὲ βασιλέως παρῆρας
αὐτὸν εἰρηκότος, ἔφη δίκαιον εἶναι τοῖς τοῦ βασιλέως παρῆρας εἰκεῖν, βούλεσθαι
μὲν καὶ αὐτὸν ἀπαφείλαι ἵνα καὶ ἀπῆσαι. τοῦ δὲ βασιλέως ὑποχρυσίου δώ-
σῃν ὅτι ἀπῆσαι παρῆρας μῶς, δεῖσθαι ἔφη καὶ τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ τοῖς τὰς ἐκ-
κλησίας κατέχουσι κοινωνῶν βούλομένοις, ἀκλήριον νεῶν, καὶ δίκαιον εἶναι εἰς τοῦ-
τοις οἶκον παρῆρας εἶναι τῶν θεῶν. ὅτι ἐπένδυσε βασιλεῖς ὀπίσθη εἶναι καὶ
δίκαιον ὀπίσθη φίσας τιλὴ ἀπῆσαι, ἀντεῖπον οἱ τὸ ἀρετικῆς φεφάνικος παρῆρας ἀλόν-
τες, μὴ δὲ ἐτέροις χεῖναι τὰς ἐκκλησίας παρῆρας εἶναι. οὕτω τὸ ἀ-
θανάσιον θαυμάσας κωνσάντιος, ἀπέπεμψεν εἰς τιλὴ ἀγέλας ἀμυδρῶν. ἐπεδήκει δὲ
γρηγόριος, ὅτι αὐτῶν ἐκείνων δόξα μὲν τὸ σφαγῆναι. θαυμάσιοι δὲ οὕτω τὸν
νομέα, δημοθυίας ἐπετέλουν καὶ ἐορταῖς λαμπροῦς, αὐτὸν τε φεφάνικος καὶ τὸ
θεὸν ἀνυμνουῦντες. ἀλλὰ πάλιν σμικροῦ διηγήτορος γρηγόριος, κώνσας μὲν τὸ εἶναι
τέρμα κατέληφε.

ιγ) Κωνσάντιον δὲ οἱ ἀγνοῦντες οὐδὲ ἐβούλοντο, ἀνέμνησαν ἡς ἀθανάσιου χάριν
παρῆρας τὸν ἀδελφὸν γρηγόριον ἀφ' ὧν. καὶ ὡς μικροῦ δεῖν τὰ ἡς φύσεως
δεσμὰ διαρρήξαντες, πόλεμον ἀνέκατ' ἀνέκλινον ἐκίνησαν. τοῖς ὑπαρχεῖς ὁ κων-
σάντιος, ὅς οὐκ ἔχοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ σφαγῆναι τὸν θεῶν παρῆρας ἀθανά-
σιον. καὶ ἵνα σεβαστὰν ἐξέπεμψεν στρατηγὸν μὲν φεφάνικος ὀπίσθη μέγιστος, πλείστης,
ἀνέκλινον κελεύσας ὡς ἀντιοχείαν. ὅπως δὲ καὶ τὸ ἐπεσφάλλετο, καὶ κείνος διέφυγεν,
αὐτὸς ὁ τῶν πατρῶν παρῆρας καὶ παρῆρας δόξας φεφάνικος ἀλλήλων διηγήσῃ. ἡς γὰρ ἐν τῇ
φύσεως

[illegible]

Οὕτω τούτου τὰς μεταφύσεις ἐκείνων διαφυγάντες χεῖρας, γεώργιος μὲν λυ-
κος ἕτερος τῆς παρθένων ἐκείνων ἐπιτετεύθη πλὴν ἐξοίσταν. ἀμύττερον δὲ λύκου
πομπὴς καὶ δόκτου καὶ παρδάλεως τοῖς παρθένοις ἐχρῆτο. τὰς μὲν γὰρ ἀφ' εἰς
τὴν παρθένοιαν ὑπερημνίας, δὲ πλὴν ἀθανασίας μόνον θρηνησάτω κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸ
αὐτὸν πατέρων ἀναθεματίζειν πλὴν πίστιν ὑψάσκει. σὺν ἑργον δὲ τῆς ὁμότητος εἰ-
χε σεβαστὰν ὡς τῆς τραυλικῆς καὶ ἀλόγων ἡγούμενον, ὅς ἐν μέσῃ τῇ πόλιν
πυρρὴν ἀνάψας, καὶ αὐτὴ τὰς παρθένας γυμνασθεύσας, θρηνησάτω τὴν πί-
στιν ἐκείλθεν. αἱ δὲ θάμα δεινὸν καὶ ἕκτον πιστοῖς ὁμοῦ καὶ ἀπίστοις παρκεῖναι,
ἡμιπλὴν μεγάλῃ πλὴν ἀπῆλαι ἐνόμιζον, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς πίστεως μάστιγας ἀ-
σμένως ὑπέμεινον. καὶ αὐτὰ δὲ ἀφ' ἑτέρων ὁ τούτων ποιμὴν διηγήσεται.

Εἴτα ἵδων τῇ τεταρακτοῇ ὁ παρ' αὐτῶν ἀποσταλὴς ἐκ κατωπαδοκίας γεώρ-
γιος, ἠύξησεν ἃ παρ' αὐτῶν μεμάθηκε κακὰ. μὲν γὰρ τὰ ἐβδόμα εἰς πάρα, παρ-
θένοι εἰς δεσμοπύλιν ἐβόλοντο, ἐπίσχεποι ἦγοντο ὑπὸ τραυλικῶν δεδεμένοι, ὀρ-
φανὴν καὶ χηρῶν ἡρπάζοντο αἱ οἰκίαι, καὶ δόξα καὶ ἐφοδοί καὶ τῶν οἰκῶν ἐγί-
νοντο, καὶ νυκτὲς χριστιανοὶ κατεφύγοντο. ἐπεσφραγίσθησαν οἰκίαι, καὶ ἀδελφοὶ
κακῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐκινδυνύον. τὸ δὲ δεινὸν μὲν αὐτῶν, δεινότερον δὲ τὰς

YY.ii.

[illegible]

τον μὲν τοῖς βωγῆσι καὶ ἀπορῆσι ἀνὰ κράτος τῇ πατρὶ τῶν ἀδίκων ἐκείνων δι-
 κασῶν κατέκτανον ἐν τῷ γαλληνικῷ κατὰ μέρος στωάτῳ, εἴη οὕτως ἀθανά-
 σίου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξουσίαν, ἐτέραν πίστεως ἐκτέταται διδασκαλίαν. Ἀλλὰ
 στωῆστον μὲν τοῖς βασιλικὰ δόξαντες γράμματα. οὐδ' ἑτέρον δὲ δρᾶσαι τῶν
 εἰρημίων ἔχοντο. Ἀλλ' αὐτίκῃς πῦρ ὄντα τὴν βασιλέα διήνεγκεν ὡς ἀδικα πα-
 ρεβύδοντα καὶ δυσσεβῆ, ἃ τῶν ἐκκλησιῶν ἐξουσίαν, καὶ τῶν οἰκουμένης ἐ-
 ξουσίας οἰκὴν κατεκρίθησαν. καὶ τοῦτο δὲ πάλιν ἀθανάσιος ὁ θαυμαστός ἐν ἐκεί-
 νῃ τῇ ἀπολογία συνέγραψε. Τίς τοῦτον διώγει μνημονεύσαι, ὅσον ἐκείνοι
 πεποιθήκασιν. ὅτι γὰρ εἰρήνῃ ἐχουσὶν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν λαῶν διηρημένων
 ἐν ταῖς βωγῇσι, ὁ μὲν ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης λιβερίος, ἃ παυλῖνος ὁ τῆς μητρο-
 πόλεως τῶν γαλλῶν, καὶ διονύσιος ὁ τῆς μητροπόλεως τῆς ἰταλίας, καὶ λευκίφερος
 τῆς μητροπόλεως τῶν καὶ Ἀρδανίων νήσων, ἃ ἀστέλιος ἀπὸ τῆς ἰταλίας, οἱ πρῶτοι
 ἐπίσκοποι ἀγαθοὶ καὶ τῆς ἀληθείας κήρυκες, ἀρπάζοντες, καὶ ἐξορίζοντες, πρὸς φα-
 σὶν ὁδοὺς μίαν ἐργάζοντες, ἢ οὐκ μὴ σὺνέθεντο τῇ ὁρθοδόξῃ αἵρεσιν, μὴ δὲ ὑπέγρα-
 ψαν ἀλλοῖς καὶ ἡμῶν ἐν αἷς ἐπὶ τῇ συνοδικῇ. καὶ γὰρ τῷ μεγάλῳ καὶ
 διηρημένῳ καὶ ὁμολογητῷ ἀληθῶς ὁσίου πατρὸς ἐστὶν ἐμὲ λέγειν. ἴσως γὰρ ἐγὼ
 αὖτε πᾶσιν ὅτι τοῦτον ἐξορίζοντα πεποιθήκασιν. οὐ γὰρ ἀσημος, ἀλλὰ καὶ πρῶτον
 μάλα πατριάρχης ὁ γῶν. ποῖας γὰρ οὐχ' ἠγάπητο σὺν ὁδοῦ, καὶ λέγων ὁρθῶς οὐ
 πρὸς τὰς ἐπίσεις, ποῖας ἐκκλησίαν τῆς τοῦτου πατριάρχης ὅτι ἐχὼ μνημόσυμα τοῦ
 καλλίστου, ὅς οὐδὲν ποτὲ πατριάρχων αὐτῶν, οὐ καίρων ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῶν;
 ὅς ἡγήσατο δὲ ὁ μὲν, καὶ ὅτι ἀνέλαβεν τυχὸν ὡς ἡγήσατο, καὶ ὁ μὲν καὶ τῆς τοῦτου
 τετολμήκασιν, ὅτι καὶ εἰδὼς ἀποποιῶναι δὲ τὴν ἀστέλιαν αὐτῶν συνοδικῇ,
 οὐχ' ὑπέγραψε ταῖς καὶ ἡμῶν ἐπιβουλαῖς. Οποῖα μὲν δὴ καὶ τῶν ἀγίων
 ἐκείνων ἀνδρῶν ἐβόληται, τὰ συγγραμμὰ διδάσκει. ὅποια δὲ καὶ ἀλλοῖς ἐπε-
 βούλευσαν πλείους οἱ τῆς ὁρθοδόξου φάλαγγος πατριάρχαι, πάλιν ὁ θεὸς
 εὖ δὲ ἀνὴρ ἐν ταῖς διηγήσεσιν ἐκ συγγραμμάτων. Τίνα γὰρ ποτε διώκοντες καὶ
 κατὰ λαβόντες οὐχ' ὕβρισαν ὡς ἡγήσαντο. ἵνα ζητοῦντες τὴν ἀλήθειαν οὐχ' οὐ-
 τως διέστησαν, ὡς ἡ τελευτήσας κακῶς, ἢ λωβηθῆναι πρὸς τὸν ἄλλον. ἀλλὰ οἱ δικα-
 σὰ δοκοῦσι ποιεῖν, καὶ ταῦτα ἐκείνων ἐστὶν ἐνέργηματα, καὶ μάλλον οὐ τοῖς ἐκεί-
 νων πατριάρχεως καὶ ποιηταῖς εἶναι ὑπερέχει. ποῖος τοίνυν τόπος ὅτι ἐχὼ τῆς κα-
 κίας αὐτῶν ὑπόμνημα. ἵνα φερονόωτα κατ' αὐτῶν οὐ βωβηδὸς ἀσπρῶν πλα-
 τῶντες πατριάρχαι καὶ πλὴν ἐξάβελ. ποῖα νῦν ἐκκλησία οὐ βωβηδὸς δὲ τῶν ἐ-
 κείνων ἐπιβουλάς, ἀλλὰ ὅτι μὲν δι' ἐκείνων τὸν ὁμολογητὴν καὶ ὁρθόδοξον βα-
 σανῶν δι' ἀφραδίαν καὶ πόντος μὲν καὶ ἀνταρσίου ἀφ' αὐτῶν καὶ καρτε-
 ριον. ἡ δὲ ἀδριανόπολις, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὸν φιλόθεον καὶ τὸν μετ' αὐτὸν λευκίον
 τὸν πολλαῖς πῦρ αὐτῶν καὶ ἀγύρας φορέσαντα, καὶ οὕτως ἀποθανόντα καὶ ἀβυ-
 ρα μὲν ἀφ' ἧς κεκλον, βέροια δὲ ἀφ' ἧς κῦρον, ἃ γὰρ δι' ἀσκητῶν. τοῖτοις γὰρ
 πολλὰ πρὸς τὸν ὕβρισαν, καὶ ἐξορίζοντα πεποιθήκασιν οἱ δόλιοι. θεόδουλον
 δὲ καὶ ὁλύμπιον ἀπὸ τῆς ἀρσίνης ὄντας, ἃ ἡμᾶς δὴ καὶ πατριάρχαι οὕτως ἡμετέ-
 ροις ἐποίησαν ἐκζητῆσαι, ὡς εἰ ἀρετῆς κεφαλῆς ὑποστῆναι ἡμῶν, ἃ
 τὰ αὐτὰ ἀπεθανόντα οὕτως, εἰ μὴ πατρὶς γνώμῃ αὐτῶν ἐφύρθη καὶ τότε. τοι-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Διδόχοτος κωνσταντίνου βασιλέως καὶ λιβερτίου πάπα ρώμης.

Κωνσταντῖος ὁ βασιλεὺς εἶπεν. ἡμεῖς καὶ διὰ τὸ χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ ἐπίσκο-
πον ἡσ ἡμετέρας πόλεως, ἀξιὸν ἐκρίναμεν. καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐπί-
σκοπων σου, ἡσ ἀπορήτου ἀπονοίας τῆς ἀουσίης ἀθανασίου πλεῖν κοινωνίαν ἀρνή-
σασθαι. τοῦτο γὰρ ἡ οἰκουμένη δι' ἐχρὶν ἐδοκίμασε, σιωόδου τε ψήφισμα δι' ἡ-
γετον τὸ ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἐκρίνε. λιβέριος ἐπίσκοπος εἶπε. βασιλεῦ, τὰ
ἐκκλησιαστικὰ κρίματα μὴ πολλῆς δικαιοκρισίας γίνεσθαι ὀφείλει. διὰ τὸ εἶσε
δοκῇ τῇ ἀσπίδι, κριτήριον συσταθῆναι κέλευσιν. καὶ εἰ ὀφείλει ἀθανάσιος ἀξιὸς
καὶ ἀδίκης, ὅτε καὶ τὸν ἡσ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τύπον δ' ἐνεργήσεται ἡ
κατ' αὐτὸν ψήφος. ὥστε γὰρ οἷον τε καὶ ψήφισμα ἀνδρὸς ὃν οὐκ ἐκρίναμεν.
Κωνσταντῖος βασιλεὺς εἶπε. πάντα ἡ οἰκουμένη κατεψήφισεν ὡς τὸ ἀουσιότητος
αὐτοῦ, καὶ ὡς δ' ἐχρὶς τὸ κατὰ τὴν ἀρχαίαν. λιβέριος ἐπίσκοπος εἶπεν. ὅσοι ὑπὲρ
γραψάν, οὐκ αὐτοῖσι τῇ γερουσίᾳ ἡσ, ἀλλὰ διὰ δόξαν καὶ φόβον καὶ ἀνι-
μίαν τὴν πρὸς αὐτοῦ. ὁ βασιλεὺς. ἡ βῆσι δόξα καὶ φόβος καὶ ἀνιμία; λιβέριος. ὅσοι
τὴν δόξαν τὴν θεοῦ οὐκ ἀγαπῶσι, τὰς πρὸς αὐτὸν μάλλον δωρεὰς παρὰ τὴν ἀντι-
μῆσιν, ὅπως οὐκ εἶδον, οὐ κρίναμεν κατεδικάζει, ὡς βῆσι ἡγετον χριστιανῶν. ὁ
βασιλεὺς. καὶ τοὶ κέρου καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ γερουσίᾳ σιωόδω ἐν τῷ, καὶ
ἐν τῇ σιωόδω κατεψήφισαν τοὺς πρὸς τοὺς οἰκουμενικοῦ. λιβέριος. οὐ
δὲ ποτε καὶ πρὸς τὸν κέρου ἀνδρὸς. ὅσοι γὰρ τότε σιωόδοις κατεψήφισ-
σαν αὐτὸν, ἀναχωρήσαντες ἀθανασίου οὐκ τῇ κριτηρίῳ, κατεψήφισαν τὸ ἡ-
γετον. ἀσπίς ὁ βῆσι εἶπεν. ἐν τῇ σιωόδω τῇ καὶ νίκαν ἡγετον ἀπεδείχθη
ἡσ κατὰ τὴν πίστει. λιβέριος. πέντε μόνοι ἐκρίναν τῇ συμπληρωμάτων αὐτῶν
ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν, οἷς ἀπέστειλαν καὶ τοὺς ἐγκαλυμμένους συστήσασθαι κατ' αὐτὸν
ἐπομνήματα. ἀπὸ τούτων τίνων τῇ ἀποσταλέντων, οἱ δύο τεθνήσκουσιν, θεόγμιος
καὶ θεόδωρος. οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ζῶσι, τοῦτεστι μὴ καὶ οὐδὲ καὶ οὐρσάκιος. ἀπὸ
τούτων τῇ ἀποσταλέντων καὶ ἑκατὸν τῶν πρὸς τὸν ἐνεκα σιωεχρο-
πῆτος ψήφος, οἱ ἐν τῇ σιωόδω βιβλία ἐπιδεδωκέναι συνηνῶμεν αἰτωῦντες, ἐφ' οἷς
ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν καὶ συκοφαντίαν ἐκ μονομεροῦς σιωετήκαμε καὶ ἀθανασίου ἐ-
πομνήματα, ἀλλὰ βιβλία αὐτῶν νῦν ἐχρὶν μὴ χεῖρας. τίνων τούτων δεῖ πείθε-
σθαι ἡμᾶς βασιλεῦ κοινωνῆν, τοῖς πρὸς τὸν κατεψήφισαντο, καὶ οὐκ ἀδύνα-
τον συνηνῶμεν αἰτήσασθαι, ἡ τοῖς νῦν τούτων κατεψήφισαντο; ἐπὶ τῇ ἐπὶ
ἐπίσκοπος εἶπε. βασιλεῦ, οὐ πίστει ἐνεκεν σήμερον, ὥστε κριμὴν ἐκκλησιαστικῇ
ἀντιποιοῦ-

ἀντιποιούμενος λιβέριος τὸν λόγον ποιῆται, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐν ῥώμῃ συκκηνηκοῖς
καυχῇσι, ὡς συλλογισάμενος τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε λιβέριε. πῶσον εἰ
μέρος ἴης οἰκουμένης, ὅτι σὺ μόνος σιωαίρη ἀνδρεῖται ἀνθρώπων, καὶ ἴης οἰκουμένης
πλὴν εἰρήνῃς ἐξ ὅλου τῆς κόσμου λύψ. λιβέριος. οὐδέ τι εἶναι με μόνον, ὃ τ' πῶ
τεως ἤστασεν λόγος. καὶ γὰρ καὶ τὸ παλαιόν, τρεῖς μόνον δεικνύοντες ἀνδρῶν
παραδείγματα. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε. τὸν βασιλέα ἡμῶν ναβουχοδονόσορ ἐποίησας.
λιβέριος. οὐχί, ἀλλ' οὕτως ἀλόγως καὶ ἀδικαίως ἀνδρεῖται ὃν ἐκείναι μὲν.
ἀλλὰ καὶ γὰρ ἀξίως παρ' ἑτέρῳ οἰκουμένην ὑπογραφεὶ παρὰ χεῖρας βα-
σιλεὸς πλὴν πίσει τ' καὶ νίκαιαν ἐκτεθείσθαι, ἢ οὕτως ἀνακλιθέντων τῶν ἀ-
δελφῶν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ὀξορισμοῦ ἐξ ἀποκαταστάσεων τοῖς ἰδίους τόποις, εἰ ὁφεί-
ησθαι νῦν θορύβοις ἐπενδύντες τ' ἐκκλησιαστικὰ συκκηνηθέντες τῇ ἀποστολικῇ
πίσει, τότε ὅτι πλὴν ἀνδρῶν οἱ παρόντες ἀπομνησθῆναι ἐνταῦθα ὁ ἐκκαλούμενος
ἐπὶ εἰρήνῃς εἰσι, καὶ ὁ ἀντιποιούμενος αὐτῶν, ἀνδρῶν ἐπὶ αὐτῶν, αὐτῶν
συμπεριεφερόμεν. ὅτι καὶ τῆς ἐπίσεως εἶπεν. ἀλλ' ὁ δρόμος τ' δημοσίων οὐχ
ὑποστήσει πλὴν χρεῖαν ἴης τῶν ἐπισκόπων παρόδου. λιβέριος. οὐ χρεῖαν ἔχει
ἐκκλησιαστικὰ δημοσίου δρόμου. αἱ γὰρ ἐκκλησιαί, ἵκεται εἰς ὡς τ' θαλάσ-
σης ἀφ' ἐμῆς αἰσθάνοιτο αὐτῶν ἐπισκόποις. ὁ βασιλεὺς. τὰ ἡδη τὴν ἐκκλή-
ση ἀνδρῶν οὐ διωκτὴν ἐστὶ. τῶν γὰρ πλεόνων ἐπισκόπων ἡ ψήφος ἰσχυρὴ ὁφεί-
λει. σὺ μόνος εἶ ὁ ἀντιποιούμενος τ' φιλίας τῆς ἀνθρώπου ἐκείνου. λιβέριος εἶπεν.
βασιλεῦς ὅσοι ποτε ἠκούσαμεν μὴ παρόντος τῆς ἐκκαλούμενου, χριτοῦ ἀνθρώπου
καὶ ἀνθρώπων, ὡς ἰδὲν ἔχθραν εἰς φέροντος ἐπὶ ἀνδρεῖται. ὁ βασιλεὺς. παρ' ἡ-
μῶν κοινῶς ἠδίκησεν, ὅσοινα δὲ οὕτως ὡς ἐμέ. ὅς τις μὴ ἀρετῆς ὅτι τῇ ἀ-
πώλει τῆς μετ' ἑτέρου μὲν ἀδελφῶν, ὅσοι τὸν μακαρίτην κώνσαντα ἐπαύσαντο
παρ' ἑτέρων εἰς ἡμετέραν ἔχθραν, εἰ μὴ ἡμεῖς πλείονι ἡμερότητι ὑπὸνέμεθα
πλὴν τῆς παρ' ἑτέρων καὶ τῆς παρ' ἑτέρων ἐσθῆτος. ὅσοι δὲ μοι τοιοῦτον κα-
τ' ἔργον, ὅσοι καὶ τῆς μακρῆς καὶ σιλικῆς, ὡς τοῦ μακροῦ ἐκείνου ἀνδρῶν
ἐσθῆτος τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγμάτων. λιβέριος. μὴ ἀλλὰ τῶν ἐπισκό-
πων ἀμύμου πλὴν ἔχθραν βασιλεῦς. αἱ γὰρ χεῖρες τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὸ ἀ-
μαρτῆν ἀκαρπῆν ὁφείλουσιν. ὅθεν εἴ σοι δοκεῖ, κέλευσον ἀνακλιθῆναι τοῖς ἐπισκό-
ποις εἰς τοῖς ἰδίους τόποις. ἐπὶ ὁφείσθαι ὁμόφρονες εἶ σήμερον ἀντιποιούμενου
ἴης καὶ νίκαιαν ἐκτεθείσης ὁρθοδόξου πίσεως, τότε σιωπῶντες ὅτι τὸ αὐτὸ ἰδοῖεν
ὑπὸ εἰρήνης τῆς κόσμου, ἵνα μὴ ὅτι μὴ ἀμύρτηντα ἀνδρα χαράσθηναι δοκι-
μασθῇ. ὁ βασιλεὺς. ἐν ὅσοι τῇ ἐκκαλούμεν. βούλομαι γὰρ σε ἀπαγαγεῖν τὴν
παραδεδωκέναν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, πάλιν εἰς πλὴν ῥώμῃ ἀποστῆναι. ἀλλὰ τοῦτο περὶ
ἀπὸ τῆς εἰρήνης, καὶ ὑπογράφας ὑπογράφον εἰς πλὴν ῥώμῃ. λιβέριος. ἡδη
τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς ἐν ῥώμῃ ἀπεσταλμένοι. μέλλοις γὰρ εἶσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ
θεσμοί, τ' ἐν ῥώμῃ ἀρετῆς. ὁ βασιλεὺς. ὅσοι τῶν τελευτῶν ἡμερῶν ἔχεις σκέ-
ψως ἀρετῆς, εἰ βέλῃ ὑπογράφας ὑπογράφαι εἰς τὴν ῥώμῃ, ἢ ἐννοῆσαι ἐν
ποῖα ὅπως μεταβιθῆναι βέλῃ. λιβέριος. ὅτι τῶν τελευτῶν ἡμερῶν ἢ μελῶν ἀρε-
τῆς οὐ μεταβιθῆσι λογισμὸν. ὅθεν ὅπου βούλῃ ἀποστῆναι με. ὁ βασιλεὺς. μὴ
δύο ἡμέρας χριθέντος λιβερίου, καὶ μὴ μεταβιθῆναι τὸν λογισμὸν, εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ΥΥ.iiii.

ἦς τὸ βέροϊ τὸ δράκην. ἐκ δούρος λιβέρις, ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πεντακοσίους ὀλο-
κοτόνους αὐτὰ εἰς δαπνύας. λιβέριος εἶπε ὅτι κομίσαμην. ἀπελθε, δὸς αὐτῷ τὰ
βασιλεῖ. χρεῖαν γὰρ ἔχει δοῦναι τοῖς τραυμάταις αὐτοῦ. ὁμοίως ἡ βασιλίσσα ἐπέμψεν
αὐτὰ τῷ αὐτῷ. λιβέριος εἶπεν. ἀπόδος αὐτὰ ὁ βασιλεῖς. χρεῖαν γὰρ αὐτῶν ἔχει
ἔς τι πλὴν τῶν τραυμάτων ἐξοδίσαι. ἐὰν ὅτι μὴ χρεῖαν ἔχει ὁ βασιλεὺς, δότω αὐτὰ τῷ
αὐξενίῳ καὶ ὀπτικότητι. χρεῖαν γὰρ ἔχουσιν τούτων. ὡς δὲ πρὶν αὐτῶν. ὅτε ἔλα-
βεν, ὁ βασιλεὺς ὁ δυνούρης παροσφέρει αὐτῷ ἑτέροις. λιβέριος δὲ εἶπεν αὐτῷ. τὰς
ἐκκλησίας τῆς οἰκουμένης ἡρώμωσας, καὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἡγεμονιστὴν μοι παροσ-
φέρεις; ἀπελθε παρ' ἐκείνον γινούσιν χριστιανός. καὶ μετ' ἐξ ἡμέρας μηδὲν δὲξάμε-
νος, ἐξορίσθην.

Ὁ μὲν δὲ νικηφόρος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστὴς τὸ δράκην ὡς παροσέταλται κα-
τέλαβε. δύο δὲ διήκλυθον ἐταῖροι, ὁ μὲν κωνσάντιος εἰς τὸ ῥώμην ἀφίκετο. αἱ δὲ
τῶν ἐν τέλει καὶ ἀξιώμασιν ὁμοῦλοι, τοῖς ἀνδράσι ἡγεμόνι, ἰκεῖν ὅτι καὶ κων-
σάντιον, ἀποδοῦναι τὸν νομέα τῇ ποιήματι, φάσκουσιν εἰ μὴ πείσῃεν, αὐτοὺς μὲν καὶ
τὰ λείψαν, παρὸς δὲ τὸν μέγαν ἐκ δυνάμει δὲ ποιήματα. οἱ δὲ ἐφαρμύσαντες διέ-
βαιναι τὸ βασιλέως θυμόν. ἀνδράς γὰρ ὄντας, ὅσοι μὲν ἴσως ἀξιώσιν συγχώρησις. ὁ-
μῶν δὲ ἀντιβουλόσας, φηδὸς δὲ πούθεν μεταδώσῃ, καὶ δυοῖν γάτερον, ἢ τὴν ἰκε-
τείαν δέξῃ, ἢ μὴ πειθόμενος ἀπαθεῖς ἀποπέμψῃ. τῷ τὴν δέξασθαι τὸ εἰς-
ήγησιν αἱ ἀξιώματα γυναικες, μετὰ τὸ σιμῆσι πολυτελέας παροσῆλθον ὁ βα-
σιλεῖς ὅπως παροσφάντες ἐκ τῶν ἐσθῆτος ὑπολαβὼν, ἀφ' οὗ αὐτῶν καὶ φηδὸς ἀξιώ-
σιν. οὕτω δὲ παροσφάντες, ἰκέτευον οἰκτεῖραι πόλιν ὑσαύτιν ποιμήνους ἐπερη-
μῶν, καὶ τὸ τῶν λυκῶν ὀπτικότητος ἀδύνατον γινούσιν. ὁ δὲ ἐφη μὴ δεῖα νο-
μέως ἐτέρου πλὴν πόλιν. ποιμήνας δὲ ἔχον παροσφάντες διυλάμενον. καὶ γὰρ
ἐκεχρησθέντο μετ' τὸν μέγαν λιβέριον τῶν ἀφ' αὐτῶν τῆς πίστεως ἐκείνου. φίληξ
ὡς ὄνομα τούτων, ὅς τινος μὲν ἐκτελεσθῆναι ἐν νικητῇ πείσῃ ἀσπλυν διεφύλαττε.
τοῖς δὲ γε ἀφ' αὐτοῖς τῷ τὴν, ἀδελφὸς ἐκοινῶν. ὅσοις μὲν τῶν οἰκιστῶν
πλὴν ῥώμην εἰς ὀπτικότητος εἰσελήλθον οἶκον, ἐν δὲ ὄντος ἐκείνου. τούτω δὲ καὶ αἱ
γυναικες ἐφασκον ἐκ δυνάμει τῶν βασιλεῖ. οὐδὲν χάριν ὀπτικότητος παροσέταξε μὲν
τὸν πόρτα δύναντο ἐκ δυνάμει ἐπιδρῆναι. κοινὴ δὲ ἀμφοτέρους πλὴν ἐκκλησίας ἰθύ-
νην. τούτων ἐν τῷ ἰπποδρόμῳ τῶν γραμμῶν ἀναγινώσκων, ἐξελόθησε τὸ πλῆ-
θος, διχάζαντες ἑῖς λέγοντες τῷ βασιλέως πλὴν ψήφον. διχῆ γὰρ διαρῆσθαι τοῖς θεαταῖς
ἀπὸ τῶν χροῶν τὰς ἐπικυμίας ἔχοντας, καὶ χρεῖαν τὸ μὲν τούτων, τὸν δὲ ἐκεί-
νων ἡγεῖσθαι. οὕτω καὶ μὲν δύναντο τῶν βασιλέως τὰ γραμμάτια, κοινὴν ἀφῆ-
κον φωνὴν. εἰς θεός, εἰς χριστός, εἰς ὀπτικότητος. αὐτῶν γὰρ θεῖναι τὰς φωνὰς ὑπε-
λαβον δίκαιον. μετὰ ταῦτα τῶν φιλοχρησίου δήμου τὰς ἀσεβείας καὶ διακοσμή-
σεως κοσμουμένης βοᾷς, ἐπαμύνηκε λιβέριος ὁ θεοσέπτος. ὁ δὲ φίληξ ὑποχωρήσας,
ἐτέρων ὥκησε πόλιν. ταῦτα τοῖς ἐν μεθελόντι τοῖς ὀπτικότητος συμβεβηκόσι στω-
νῆτα, τὸ δὲ διηγήματος δύναντο φυλάττων. ὅτι δὲ τῶν γενημένων πάλιν ἐπα-
μύνηκε τὸ τῶν.

Τῶν γὰρ τῶν πίστεως παροσφάντες ἐξελόθησαν, νομίματες οἱ τῶν βασιλέως γινώ-
μην μετακινῆντες εἰς ἀπὸ ἐβούλοντο, ἀπὸ τῶν μάλα καὶ αὐτοῖς πλὴν ἀντίπα-
λον αὐ-

λον αὐτοῖς πίσι, καὶ πλὴν ὁρείου βεβαιώσῃ διδασκαλίᾳ, ἐπεισθὲν τὸ κωνσάντιον
εἰς πλὴν ὁρίμιον τοῖς ἡς ἐώας καὶ τοῖς τὸ ἑσπερος σιναγαγῆν ὅτι σὺ ποιεῖς, καὶ
παραστάξαι πλὴν οὐσίαι καὶ τὸ ὁμοῖον πρὸς ἑλπίδιν ἐκ τῆς πίστεως, τὰ καὶ τὸ ὁρείου
κακοτεχνίας ἐξελθόντα πρὸς τῶν πατέρων μηχρήματα. ταῦτα γὰρ ἔλεγον τὸ
τῶν ἐκκλησιῶν πεποιημένα διαίρεσιν. ὅτι δὲ σιναγῆτον, φειακίται μὲν ἐπεισθ-
ησθὲν οἱ τὸ ὁρείου λόγος μετεκλήχοντες τὸ σινα, θρησθέντων τὸ πλῆθος, καὶ θρ-
φρονῶντος τοῖς ἑσπεροῖς ἀπλοῖς ἡγεσι κερημύοις. ἔφασκον δὲ μὴ χρῆσθαι δυ-
οῖν ἐνεκα λέξεων, καὶ τούτων ἀρξάφων, ἀφασπαθῆναι τὸ ἐκκλησίας τὸ σῶμα.
ἀλλ' εἰπεῖν μὲν ὁμοιον τὰ γεληνηκότι τὸ ὑὸν καὶ πᾶντα. τὸ δὲ τὸ οὐσίας πρὸς
λιπεῖν ὡς ἀρξάφον ὄνομα. ἀλλὰ γὰρ τὸ ἐξάπατης ἀγαθόμοι, τοῖς μὲν ταῦτα λέ-
γοντες ἀπεκήρυξαν. αὐτοὶ δὲ τὸ βασιλεῖ πλὴν οἰκίαν γνώμην ἀφ' ἡραμύτ' ἐ-
δήλωσαν. παῖδες γὰρ ἔφασκον εἶναι καὶ κληρονόμοι τῶν ἐν νικαία σιναγῆτον
πατέρων. εἰ δὲ τὸ τῶν πατέρων γεληνηκῶν ἀφῆλθιν ἢ παραδεδωκέναι τοῖς ὁρί-
κλειμοῖς ἡγεμῶν μὲν, νότοις ἐαυτοῖς ἀποφανοῦ μὲν, κατήγεσι τῶν γεληνηκό-
των ἡγεμῶν. ἀφῆλθον δὲ αὐτῶν τὸ ἀκριβὲς κερμόνα τὸ πίστεως τὰ πρὸ αὐτῶν γε-
φέντα πρὸς κωνσάντιον ὅτι δείξει.

Νατα πεί τὸ πρὸς τὴν
ἐξέφασκον.

Επιστολὴ γεφάστα κωνσάντιον βασιλεῖ πρὸς τὸ ἐν ὁρίμιν ἀθρησθέν-
σης σιναγῆτον.

Εκ τῆς τοῦ θεοῦ κελεύσεως, καὶ τῆς τῆς σῆς δόσεως πρὸς ἀγαθὸς τοῖς πάσαι
δογματικῶντα γεληνηκῶν πίστευο μὲν. εἰς γὰρ ὁρίμιον ἐκ πασῶν τῶν πρὸς δυ-
σιν πόλεων εἰς τὸ αὐτὸ πᾶντες οἱ ὅτι σὺ ποιεῖς σιναγῆτον, ἵνα καὶ ἡ πίστις τὸ κατὰ
λικῆς ἐκκλησίας γνωριθῇ, καὶ οἱ τῶν ἀνδρῶν φρονουῶντες ἐκδηλοῖ ἡμῶν. ὡς γὰρ
ὅτι πλῆθος ἀφασπαθῶντες ἀρήκα μὲν, ὁρίμιον ἐφάνη πλὴν πίσι τὸ ἐκ παλαι
ἀφασπαθῶντος, καὶ οἱ πρὸς τῶν ἐκ τὰ δόξα καὶ οἱ ἀπόστολοι ἀφ' ἡραμύτ' ἐ-
τὸ κυρίου ἡμῶν ἐκήρυξαν, τοῖς καὶ τῆς σῆς βασιλεῖας φρονουῶν καὶ τῆς σῆς ῥώσεως
πρὸς τὸν, ἵνα ταῦτα κατέχοντες φυλάξω μὲν, καὶ φυλάττοντες μέγρι τέλους
ἀφασπαθῶντος, ἀποποιῶν γὰρ ἐφάνη καὶ ἀθέμιτον, τῶν ὁρίμιον καὶ δικαίως ὡρισμένων
τὴ μεταλλάξαι, καὶ ὡς ἐν νικαία κοινῇ μὲν τὸ ἐν δόξῳ πρὸς κωνσάντινον τοῦ σπὸς
παρὸς τὸ βασιλεῖος ἐσκεμμένον. ὡς διδασκαλία καὶ τὸ φρόνημα, διήλθε τε καὶ ἐ-
κηρύχθη εἰς πάσας ἀνθρώπων ἀκοὰς τε καὶ ἀφασπαθῶντος, ἡ τῆς ἀντιπαλῶς μόνῃ καὶ ὁλε-
τῆρ τὸ ὁρείου ἀφασπαθῶντος ὑπῆρξε. δι' ἧς οὐ μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀφασπαθῶντος
κατήρθη. ἐν ἡ ὁρίμιον καὶ τὸ παραδεδωκέναι καχεπὸν καὶ σφραγισθῆναι, καὶ τὸ ἀφῆλθαι
ὅτι κινδυνὸν ὑπῆρξε. ὡς εἴπω θάτερον γήροισι, ἔσται τοῖς ἐχθροῖς ἀδελφοῖς ποιῆν
ἀφασπαθῶντος. ὅθεν οὐρανός τε καὶ οὐδὲν ὅτι μέτοχοι τε καὶ σύμφωνοι τῶ
ὁρίμιον δόγματος ἡσθὲν κατὰ τῶν, ἡς ἡμετέρας κοινωνίας χωριζόμενοι ἀ-
πεφάνησθαι. ἡς ἵνα μετὰ χωσιν ἐφ' οἷς ἐαυτοῖς σιναγῆτον καὶ πλῆμυ μὲν ἡσθὲν
μετὰ τοῖς τε καὶ συγγνώμης ἡξίω τυχεῖν. καὶ τὰ ἀντιπαραφάσκει τὸ ἐκείνων
γεληνηκῶν μὲν ἡσθὲν, δι' ὧν ἀπῆλθον φῶν γεληνηκῶν, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν συγγνώ-
μη. καὶ δὲ ὁ κατὰ τὸν ταῦτα ἐπράττει, ὅτε ἐν μετὰ τῶν τὸ σιναγῆτον τῆς
σιναγῆτον σιναγῆτον, συμπάροντων δὲ καὶ τῶν πρὸς τῶν τῆς ὡς ῥώσεως
ἐκκλησιῶν. ἐγνωκότες δὲ ἅμα καὶ τὸ μὲν πλὴν τελευτῶν ἀξίον μνήμης κωνσάν-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

σκοποῖ σὺν τῷ ἰδίῳ λαῷ μετ' εἰρήνης βίχῃς τε καὶ λατρείας ὁρίων ἀγροῖν, ἰ-
κελεύοντες ὑπὸ τῇ σῆς βασιλείᾳ καὶ ὁσιότητι, καὶ εἰρήνης, ἡνὶ ἡγότης εἰς τὸ δι-
ωχεῖς σοι γαρίβται. οἱ δὲ ἡμέτεροι παρόντες τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὰς τῶν ὀπισθέ-
πων παρρησίας κομίζουσιν, οἵ τινες καὶ δὲ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν τὴν ὁσιό-
τητα ἀναδιδάξουσιν. Τούτων γραφέντων καὶ τῶν παρόντων ἀποσταλέντων, οἱ
βασιλεῖς παρὰ δυνάστευοντες καὶ τῆς αἰρέσεως παρρησιασθέντες, πλὴν μὲν ὀπισθολογῶν
λαβόντες ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ. τοὺς δὲ παρόντες οὐκ εἰσῆλθον, ἀλλ' ἐπὶ τὰς κοι-
νὰς εἰρήσεις φρονήσας τὴν κραυγὴν φησὶν. ταῦτα δὲ ἔδρων, ἡρώδης μὲν τοὺς
ὀπισθολογῶντες δυσχεραίνοντας τὸ χρόνον τὸ μέγεθος καὶ τὰς ἐγκρατείας πάλιν πο-
θούσας καὶ λαβόντες, ἀναγκασθήσασθαι δὲ οὐκ ἔστιν καὶ καταλύσαι τὴν καὶ τῇ αἰρέσεως
ἑξουσίαν παρὰ τοὺς. ἀλλ' ὅθεν ὦνσε τὸ μηχανήμα. πάλιν γὰρ οἱ ἡγεῖται τῆς
πίστεως παρόντες ὀπισθολογῶντες ἑξέπεμψαν τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς παρό-
ντες δεξιῶν καὶ σφᾶς ἀποκρίσας παρὰ κραυγῶντες. ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ταύτῃ τῇ
συγγραφῇ.

Νικητῇ κωνσταντίνῳ βασιλεῖ, οἱ ἐν ἑξομίνῃ ὀπισθοσκοποῖ.

Τὰ γράμματα τῇ σῇ δυνάμει ἐδόξαμεθα δεῦροτα ἐνδοξότατε αὐτοκρά-
τορ, ἀγαθὰ παρὰ τῇ σῇ δυνάμει πλὴν δημοσίαν ἀνάγκην τέως τοὺς ἡμετέροις παρόντες
θεωρήσας οὐκ ἠδυνήθησεν. καὶ ἡμᾶς δὲ κελεύεις πλὴν τούτων ἐπιδόξασθαι ἐκ δέξασθαι,
ὅπως τῇ ἡμέτερον σκοπὸν καὶ τὰς δόγματα τῶν παρόντων ἢ τῇ δυνάμει ὀπισθολογῶν.
ἀλλὰ μὲν ἐκείνῳ ἀπὸ τῆς ἡμέτερας, ὅθεν ἐπὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀπὸ τῆς ἰδίας παρ-
ρησίας ἀναγκασθῶντες. καὶ νῦν δὲ τούτοις τοῖς γράμμασι τῇ σῇ δυνάμει ἀνα-
διδάσκοντες καὶ παρὰ κραυγῶντες δυνάμει παρὰ τῇ σῇ δυνάμει τῇ ἡμέτερας
παρρησιότητες, ἐν οἷς νῦν τῇ δυνάμει σου ἀποκρινόμεθα, καὶ κεῖνα ἀγαθὰ τῇ
ἡμετέρων παρόντων τῇ σῇ δυνάμει ἀνυμένῃ) ἀνετελεσμένα, ἡδέως παρ-
δέξῃ. ὡς δὲ εἴη συγγνώμῃ καὶ ἀνακρίσας ἵνα ἐν τοῖς μακαριώτατοις σου κατέστιν
σταύρωσιν ἐκκλησίᾳ ἀπὸ ὀπισθολογῶν δοκῶσιν εἶναι, ἢ τῇ δυνάμει ὁμοίως ἡμῖν γι-
νώσκῃ. δὲ δὴ πάλιν ἐνδοξότατε αὐτοκράτορ δεόμεθα, ἵνα παρὰ τῇ δυνάμει τῇ
μῶντος, εἰ ἑξομίνῃ τῇ σῇ φιλανθρωπίας, εἰς τὰς ἐκκλησίας τὰς ἡμετέρας ἐπιδω-
θῇν κελεύσεις, ὅπως διωκθῶντες τῇ σῇ δυνάμει παρὰ τῇ σῇ δυνάμει παρὰ τῇ
αὐτῇ τῇ δυνάμει καὶ ὁσιότητι ὑπὸ τῆς κατὰ κράτος τοῦ κράτους τοῦ
ἀμα μὲν τῇ σῇ δυνάμει, καὶ ὡς ἐποίησαντες καὶ ποιοῦντες μεγίστας ἰκεσίας παρ-
εργεῖν.

Μετὰ πλὴν δὲ τῇ ὀπισθολογῶν τὸν βασιλέως θυμὸν παρὰ τῇ σῇ δυνάμει, ἀγροῖν ἀκον-
τας τῇ σῇ δυνάμει τοὺς πλείους εἰς ἵνα πόλιν τῇ δυνάμει νίκη τῇ ὀνομα ταύτη.
καὶ πείθοι, τοὺς μὲν βασιλεῖς δι' ἀπλότητα, τοὺς δὲ δεδιξάντες, πλὴν πάλιν
καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῖς ἑξουσίαν δὲ ἐργάσασθαι μηχανῶν. καὶ πλὴν μὲν οὐσίαν
καὶ τὸ ὁμοούσιον, ὅθεν οὐκ ἔστιν πίστεως. ἐν τῇ δὲ αὐτῇ τῇ δυνάμει. ἐν τῇ ἡμέρᾳ
καὶ ταύτῃ τῇ ἰσορείᾳ, οὐχ ὡς δὲ ἔχουσιν, ἀλλ' ὡς τῇ δυνάμει συμμορίαν διε-
λέγχουσιν. ὅθεν γὰρ ταύτης οἱ νῦν δυσχεραίνοντες ἀντίτῃ, ἀλλ' ἀπὸ τῇ ὁμοίου
κηρύττει τὸ ἀντίτῃ.

[illegible]

ZZ.i.

καὶ ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας ἐν τῇ πατρὶς ἀφ' ὧν ὁτις ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἵπῳ ἐν
 ἑρμίνῳ στυγερῶς διέξισι. τούτων δὲ οὕτως δὲ κρυμμένων, τίς ἀποδέξεται τὸς πλὴν
 ἑρμίνον ἢ δὲ πλὴν στυγερῶς ἀφ' ὧν ἐν νικητῇ ὀνομάζοντες, ἢ τίς οὐκ ἀν' μισή-
 σθε τοὺς ἀπεποιῶντας μὲν τὰ τῶν πατέρων, τὰ δὲ νεώτερα ἐν τῇ ἑρμίνῳ καὶ φι-
 λοφιλίᾳ καὶ βίαν στυγερῶς παρὰ κρινόντας, τίς δὲ τούτοις βιωχθῆναι ἐπελήσσει, ἀν-
 δεύοις μὴ δὲ τὰ ἑαυτῶν ἀποδεχομένοις. οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἑαυτῶν δέμας ποῦ καὶ
 πλέον, καὶ τὰ παρὰ πόμῳ, στυγερῶς ἀφ' ὧν ὁτις ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἵπῳ ἐν νικητῇ
 ἀφ' ὧν ἐν νικητῇ καὶ οἱ ὅτε τῶν ἰουδαίων παρὰ πόμῳ
 ἐν πεπνυγμένῳ. ὡς γὰρ ἐκ τῶν καὶ αὐτῶν πλὴν μόνον πηλὸν ἢ τῶν τοῦ ἵπ-
 ῳ ὥρῳ ἐν ἑαυτοῖς λαχόντες οἱ οὐ διωκόμενοι ἢ ὥρῳ στυγερῶς γέγραπται δὲ τῶν
 παρὰ πόμῳ παρὰ πόμῳ ἱερεμίας οὕτως οὗτοι μαρτύριοι παρὰ πόμῳ οἱ οἰκουμένην στυ-
 γερῶς ὥρῳ ἐν ἑαυτοῖς στυγερῶς πολλὰς καὶ πᾶσαι κεναὶ πρὸς αὐτοῖς, καὶ ὡς δρᾶμα-
 τα μὴ ἔχοντα ἱκανὸν ἐφ' ὧν μὴ τῶν ἀνελόμεθα τῶν πλὴν ἑρμίνον ἢ δὲ πλὴν
 ὀνομάζοντων στυγερῶς ἀφ' ὧν ἐν νικητῇ ἡμοφίλῳ. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ τῶν ἑρ-
 μίνον ὀνομάζοντες εἰκόσι μὴ εἰδέναι τὰ ἐν αὐτῇ παρὰ πόμῳ. ἢ γὰρ ἀν' ἐσιώπη-
 σον, οἱ δὲ γὰρ ἀγαπῶντες καὶ ὑμεῖς παρὰ πόμῳ ἡγόντων ἐξ ὑμῶν εἰς τῶν
 ἑρμίνον, ὡς οὐράκιος ἐκ οὐδὲν, ἀλλ' ὁ δὲ οὐδὲν καὶ αὐξάνει, ἐκ δὲ τῶν αὐ-
 τοῖς καὶ δημοφίλος, καὶ τῶν ἡγεμόνων τελέσονται ἑτέρα παρὰ πόμῳ ἐν νικητῇ γράφει-
 ὅτε ἀπατηθέντες ἀνὰ θεομῆσαν πλὴν ἑρμίνῳ ἀφ' ὧν πρὸς ἡγήσονται, ἐκ πολλῶν
 αὐτῶν ἡγεμόνων ἐπὶ παρὰ πόμῳ. οἱ δὲ γὰρ ὁπίσθιοι, οἱ ἀγνοῦντες γῆνοι δούλοισι τῶν
 κυρίου καὶ ὁρῶντες πειθεύοντες, ἡσυχίαν δὲ ἐλπίς ποῦ ἀφ' ὧν οἱ, ἐργασίαν ἑρμίνῳ
 τῇ ἐν νικητῇ μόνῃ, καὶ μὴ δὲ πλὴν ἢ ἐλπίσιν πρὸς ἐκείνῳ ζητεῖν καὶ φρονεῖν. τῶν
 τα καὶ κωνσταντῶν δεδωκέναι, τὰ καὶ πλὴν τῶν ὀνομάτων γεγνησὶς κελεύσονται. ἀλλ'
 οἱ ἐν τῇ ἑρμίνῳ καὶ παρὰ πόμῳ, ἀπελθόντες παρὰ πόμῳ κωνσταντῶν, πεποιθήσει μὲν
 ὑπεροπῆσαι αὐτοῖς, ἀπειχάσθαι δὲ ἡγεμόνων μὴ ἀνακλῆσαι εἰς τὰς ἰδίας πρὸς οἰκίας
 τοῖς κατ' αὐτῶν ἀποφηνάμενοις, βίαν τὴν πατρίδα ἐν τῇ θράκη ἐν αὐτῇ ὅτι γὰρ
 μῶνι, ὡς τε τῶν πρὸς αὐτῶν κακοτομουμένων ἀνέχεσθαι. εἴ ποτε οὐκ ἴδεντες πλὴν ἀ-
 εἰμίον ὀνομάζουσι, δὲ κρυπτοῦσιν παρὰ πόμῳ πλὴν καὶ παρὰ πόμῳ τῶν παρὰ πόμῳ, ἐκ
 ἀφ' ὧν ἐργασίαν οἱ ὁπίσθιοι λέγοντες μὴ δὲ πλὴν ζητεῖν ὅτι ἐν νικητῇ παρὰ πόμῳ
 τῶν πατέρων ὁμολογηθέντων, μὴ δὲ ὀνομάζουσι δὲ πλὴν στυγερῶς πρὸς ἐκείνῳ. ἀλλ'
 τῶν μὲν κρυπτοῦσιν. τὰ δὲ ἐν τῇ θράκη καὶ βίαν παρὰ πόμῳ παρὰ πόμῳ. ἐξ
 ὧν δείκνυσθαι, ὅτι μὲν ἑρμίνῳ ἀφ' ὧν οὐκ ὄντες, ἀλλ' ὅτε οἱ δὲ τῶν ὑμῶν οὐκ ὄντες
 καὶ αὐτῶν δὲ πλὴν μεγάλῳ στυγερῶς καὶ τὰς πρὸς ἐκείνῳ, ἐκ δὲ ἀντιθέ-
 παρὰ πόμῳ ἐκ παρὰ πόμῳ ἐλπίσιν, ἀφ' ὧν τῶν μὲν πλὴν θεοσεβῶν, τούτων δὲ τῶν ἀ-
 λογῶν. οἱ γὰρ ἐν νικητῇ στυγερῶς οὐ καὶ παρὰ πόμῳ στυγερῶς, ἀλλὰ καὶ ὁμολο-
 γήσονται τῶν οὐκ ὄντων παρὰ πόμῳ τῶν ὑόν. οὗτοι δὲ καὶ ἀπαξ καὶ δούτερον καὶ πα-
 ρεθέντες καὶ πλείον ἐν αὐτῇ τῇ ἑρμίνῳ γράφειν ἐπὶ ἡμῶν, μὴ γένοιτο λέγειν αὐτοῖς
 ἢ ὡς αὐτοὶ ἐλπίσιν τῶν θεόν. καὶ μὴ δὲ τῶν ἑαυτῶν παρὰ πόμῳ τῶν ἑρμίνῳ παρὰ πόμῳ
 καὶ τῶν καὶ τῶν ἀγνοῦντων δούλων, καὶ οὐκ ἀφ' ὧν ὁφίσματα τῶν ἐκ μὴ καὶ μάλιστα.
 καὶ ἐν ἀντιθέσει τῶν γέγονον, ὅς φράσονται δὲ ἀφ' ὧν ἡμῶν ἐκ κλησιαστικῶν
 ἐξ ἡλῆθι συλλογῶν, λεόντιος πλὴν παρὰ πόμῳ ἐδέξατο, παρὰ πόμῳ ἐν νικητῇ γρά-
 φέντας

μάλα παρ' ἑμὸς, ὕμνην δ' ἄγιον δεσποτὶν πρεσβυτέρους. τὸν μὲν τοι λεόντιον,
 ὁ δ' ἐπεισε κοράσαι τὴν πονηρίαν, ἀλλὰ τοῖς ὅτις ἐπὶ τῆς πατρὸς
 ὡπείον, καὶ τεφάνου καὶ φρακίτου τὴν βδευρίαν ἀπέκρυψε. τοῖς γὰρ τῇ δόγμῳ
 τὴν ἀφ' ὧν εἰς δόξα μύρους, εἰ καὶ τὴν ἀκούρατον ἡσυχασμὸν βίον, τοῖς τῇ παρ-
 σθεντέρων καὶ δακόνων ἐκαστὸν ἔχοντα. τοῖς δὲ τοῖς παρ' ὧν ποῖς εἶδεν τὸ
 ζῆσις κοσμομύρους, καὶ τῇ ἀποστολῇ δόμῳ ἀντιπρομύρους ἀγράφους κατέ-
 λιπε. τοῦτου δὲ χάριν ὁ μὲν καὶ ἔχει, πλείους εἶχε τοῖς τὸ ἀνελικτὸς λυμῆς μετε-
 ληφῆς. ὁ δὲ λαὸς τὸ πλῆθος τῇ ὁρτῶν ἀφ' ὧν δόμῳ. ὁ δὲ γὰρ οἱ τοῖς δι-
 δασκαλίας παρ' ὧν ἔχοντες, γυμνοῦν ἐπ' ὧν τὴν βλασφημίαν. ὅσα μὲν οὖν
 φρακίτου καὶ τεφάνου καὶ λεόντιου δυασεῖν τὸ παρ' ὧν ἐν ἀνελικτῇ δεδρά-
 κασι, συγγραφῆς μὲν οἰκείας δεῖται ἀφ' ὧν πλῆθος. τὸ δὲ ὅτι δαδὶ ἀνελικτῇ,
 ἀφ' ὧν μέγας καὶ παρ' ὧν τὴν γὰρ λέγειν γρη. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σὺν ἡμῖν,
 καὶ οἱ μὲν οὖν σὺν ἡμῖν κεφάλοι. ὅτι τὸν λαόν σου κατεπαρ' ὧν δόμῳ γνῶ-
 μῳ, καὶ ἐβουλόμην καὶ τῇ ἀγίῳ σε. εἶπον δὲ καὶ ἐξ ὧν ἀνελικτῇ μὲν αὐτοῖς
 δὲ ἔθνοις, καὶ οὐ μὴ μνηστῆρ' ὅνομα ἰσραὴλ ἐν. ἡμεῖς δὲ τὰ λαοὶ τὸ ἰσραὴλ συγ-
 γραφομῶν.

κε) Γερμανίαια πόλις ἐστὶν ἐν μεθελῶ τῷ κινίκων καὶ σύρων καὶ κατωπαδοκῶν κει-
 μήνη. εἰς δὲ τὴν ἀφρατησίαν καλουμένην ἐπὶ τῇ τελεῇ. τῆς δὲ τῆς ἐκκλησίας παρ-
 σταθῶν ἀδίδξις, εἶπα λεόντιον τετυπηκέναι μάθων, κατέλαβε μὲν τὸ ἀνιόχην.
 ἤρπασε δὲ πῶν παρθερίων, σὺς ἀγρίου δίκην λυμηνόμηνος ὅν ἀμπελῶνα τὸν
 θεῖον. ὧς δὲ γὰρ λεοντὶα παρὰ πλοῖος πῶν ακοήθησαν σὺν ἐκάλυπται. ἀλλ' ἀν-
 νικρὶς καὶ τῇ ἀποστολικῇ ἡγύπια δογμῇ. καὶ τοῖς ἀνιόχην τολμῶντας παρὰ το-
 παρῶν παρὰ ἐβδόμη συμφορᾷς. καὶ τοῖτον δὲ τὸν χερόν, ἀγκύρας μὲν τῆς γα-
 λαῖ μὴ ἐπὶ πόλεως, βασιλῆος κατέχευε τὸν ἐκκλησίας πηδάχια μὲν κελλον δὲ
 δὲ ἀμηνος. ἀνιστάτος δὲ σεβαστῆς ἡγεῖτο, ἢ τὸν ἐκκλησίας ἐπαρτέυειν. οὐτοὶ τὸν
 ἀδελφίου παρὰ νομί καὶ λυτῆν μεμαθηκότες, κωνσταντῶν δὲ βασιλῆς τὰ τολμητένια
 δὲ γράμματα ἐδῆλῳ. ἐν δὲ τῇ ἐν τῇ παρὰ δὲ ἀμηνον ἡλιον διέπειρε ἡ μήματι,
 τὸν παρὰ τῇ τυραννῶν γενημένην βασιλῆα ἰωάννης μὲν τὸν ἐκείνων ἀνείρεται.
 σιωνῆς δὲ ἡ ἐν οὐτοὶ δὲ βασιλῆς, ἐπὶ πλείους ὅσης δὲ τὸν ἀνείρεται βιοτῶν ἀ-
 πῆλαυον παρὰ ῥησίας.

Ταῦτα μαθὼν ὁ κωνσάντινος, ἀνίστασθαι μὲν ἐπέταλεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐβδόξιος
 πλὴν ἡς ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπέταλεν παρεστῆαι. Ἰδοὺ γὰρ ἐκείνος ἐβούλησεν.
 ἐβδόξιον δὲ ἡς μὲν πόλεως ἐξῆλθαι, δοῦναι δὲ δίκας ὡς ἐδράσειεν ἐν νικαίᾳ τῇ
 βιθυνίᾳ παρεστῆαι, ἐκ δὲ σὺνδραμεῖν πλὴν σπύλον πρὸς ἐκλήσεις. πλὴν δὲ νί-
 κασαν αὐτὸς ἐβδόξιος ἀφορίσαι παρ' αὐτοῦ τοῖς βασιλεῦσι πεπιτευμένοις
 οἰκονομεῖν ἐπέσειεν. Ἄλλ' ὁ τῶν ὄλων ἀντιπάλαιος καὶ ἐσόμενος ὡς ἡδη γεγενημένα ἐ-
 πιστάμενος, σφισμῶνι τῷ ἐβδόξῳ κεκώλυκε τὸ σπύλον. καὶ γὰρ πάλαι τῇ πό-
 λεως, ὁ σφισμὸς ἐκείνος κατενώλειπεν, καὶ ὡς οἰκητόρων τοῖς πλείστοις διέφθαρε. Ἰδοὺ
 μεμαθηκότες οἱ βυζαντινοὶ καὶ κομνῆν δεισμονεῖς, εἰς τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀνέ-
 στρεψαν. ἡς δὲ τῷ θεοῦ ὁφείας ἡγεύμεθα Ἰδοὺ μετὰ τὸν πᾶν γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ
 πόλει τῷ τῶν ἀγίων πατέρων ἡ ἡς ἀποστολικῆς πίστεως ἐγείραται διδασκαλία.
 ἐναντία

ἐν αὐτῇ δὲ γράφῃ ἐν αὐτῇ ἐμνημονοῦσι οἱ ὑπερὸν ἀδελφοὶ ζώοντες. ἀφορμὴ δὲ τοῖς ἀ-
 ρείου διαθήκης δὲ ἀπὸ τῆς ἡγίας ἐπιτομῆς αὐτῆς ἐγένετο, καὶ βουκολεῖν ἡμῶν
 τοῖς ἀπλοῖς ἡγεσι κεχρημένους ἀπὸ νικητῆς καὶ αὐτῶν παρρησιασθέντων, καὶ ὡς
 πλὴν παλαιὰ ἐκείνῳ παρρησιασθέντες, διήλυσεν ὁ αὐτῶν ἐκκλησιαστικὸν παρρησιασθέν-
 τος ὁ σιωνόδοι. χρόνου δὲ διήλυσεν ὁ αὐτῶν διδοξίῳ κατηγόρων ὑπομνη-
 αδεῖς ὁ κωνσταντῖνος, εἰς σελῶν κείαν ἢ σιωνόδοι γινώσκοντες παρρησιασθέντες. πόλιν δὲ αὐτῇ
 τῆς ἰστανίας παρὲς τῇ θαλάττῃ κειμένη, καὶ τῇ ὁμοφύλων πόλεων ἡγεμονίᾳ εἰς
 αὐτῶν ἀδελφότητι τοῖς τ' ἐφ' ὅσον ἐπισκόποις, καὶ μὴ δὴ ἐπὶ τοῖς τ' ποιητικῆς, καὶ
 τοῖς τῆς ἀσπασίας πρὸς τὴν ἡγίαν. καὶ τοῦτον δὲ τὸν κατὰ, καὶ φρεῖας μὴ τῆς παλαιᾶ-
 νων μὴ ἐπὶ πόλεως ἀκρίβους ἡγείτο, ἀλλὰ δὲ ἀμύμονος τὸν ἀσπασίον. τοῦτον δὲ τ' ἀκρί-
 βιον ἢ ἐν ἀδελφότητι σιωνόδοι ἀδελφότητι ἀπεκλήρυνεν. ἀλλὰ πλὴν ἐξενεργή-
 σαι ὅτι ἐδέξατο τὴν φωνήν, τοσούτου πλῆθος ἀρχιερέων καὶ παρρησιασθέντων. τῇ δὲ γε
 ἱεροσολύμων μὴ μακάριον ἐκείνον οὐ πολλὰς ἐμνήσθη, μαξιμὸς ἢ παρρη-
 σίαν πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ ἐν τοῖς ὑπὸ ἀσπασίας ἀδελφότητι ἀγῶσι. τὸν τε γὰρ δε-
 ξιὸν ὁφθαλμὸν ἀφῆρητο, καὶ τῆς ἀκρίβους ἐστέρητο τῆς δόξης. τοῦτον δὲ εἰς τὸν ἀ-
 γῆρω μετὰ σιωνόδοι βίον, κύριλλος τ' ἐπισκοπικῆς χάριτος ἡγείτο, τῇ ἀποστολικῇ
 δογματικῇ παρρησιασθέντες ὑπὸ μαχῶν. οὗτοι παρὲς ἀγῶσι παρὲς παρρησιασθέντων φιλο-
 νήκωντες μεγίστων κακῶν τοῖς κοινωνοῖς ἐχθροὶ παρὲς ἐχθροί. ὁ μὲν γὰρ ἀκρίβιος μι-
 κροῦς ἱναὶς ὄρων ἀφορμὰς, κατέχευε τὸν κύριλλον καὶ αὐτῶν ἱεροσολύμων ἐξήλασεν.
 ὁ δὲ κύριλλος πλὴν μὴ ἀνιδόχῃαν πρὸς τὴν ποιητικῆς αὐτῶν ἐστέρησεν ἀ-
 ρῶν. εἰς δὲ τὸν ἀφῆρητο, τῇ θαυμασίᾳ σιωνόδοι σιωνόδοι. ὅτι γὰρ κατ' ἐ-
 κείνον τὸν κατὰ, ἐκείνης ἡγείτο τῆς ἐκκλησίας. τοῦτον μαθὼν ὁ ἀκρίβιος, ἐπέστρεψε
 ὅτι σιωνόδοι καὶ τ' κατὰ τὴν τῆς κυρίλλου μεμνόμενον. ὁ δὲ, καὶ τὸν κύριλλον ἀ-
 δούμνος, καὶ τὸ πλῆθος ὑποφωτισμένος, ἡδιστὰ γὰρ τ' τῆς κυρίλλου διδασκαλίας ἀ-
 πῆλασε, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὅτι ἐκώλυσε λατρυίας. ὅτι δὲ σιωνόδοι εἰς πλὴν
 σελῶν κείαν, ἐκκοινωνήσας μὴ τοῖς ἀμφοτέρω βασιλεῖσι καὶ ἀσπασίῳ ἐπὶ σιωνόδοι καὶ τοῖς
 λαοῖς ὁ κύριλλος τῆς σιωνόδοι. ὁ δὲ γε ἀκρίβιος, ἀφῆκε μὴ καὶ αὐτὸς παρὲς τοῖς
 σιωνόδοι ἐπὶ ἐπισκόποις. πενήτην δὲ ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην. ἐφασκε δὲ μὴ παρρη-
 σίαν αὐτοῖς κοινωνήσας τῇ βουλῇ μάτων, τῶν ἐξω γινώσκοντες τῆς συλλόγου τ' κύ-
 ριλλον, ἅτε δὴ τ' ἀρχιερωσύνης γεγενημένον. καὶ ἱναὶς μὴ τῇ εἰρήνης παρρη-
 σίαν αὐτῶν, ὑποχωρήσας τὸν κύριλλον ἰκέτευον, ὑποφωτισμένοι μὴ πλὴν τῇ δο-
 γματικῇ ἀφῆκισιν, καὶ τ' κατ' αὐτῶν ὑποφωτισμένους ἐξέλεον. ὅτι δὲ ὅτι εἴξε, κα-
 ταλιπὼν μὴ αὐτοῖς ὁ ἀκρίβιος ἐξήλυσεν. ἀλλὰ δὲ συγγενόμενος, τὸ μὴ εἰχέ-
 μνον ἐξήλασε δέος. θάρσος δὲ ἐνέθηκε, σιωνόδοι αὐτῶν καὶ σιωνόδοις ὑπο-
 φωτισμένοι ἐστράσαν. καὶ εἰς μὴ τὸ σιωνόδοι εἰσελθεῖν αὐτῶν διεκώλυσε, πλὴν δὲ κων-
 σταντινουπόλιν σιωνόδοι κατέλαβε.

Κωνσταντῖνος γὰρ ἀπὸ τ' ἐσπέρως ἐπαρρησιασθέντων, ἐν αὐτῇ διέτριβε. πολλὰ δὲ τ' καὶ
 σιωνόδοις ἐπὶ τῆς βασιλείας κατηγόρησας, καὶ σύστημα ποιητῶν ἀνδραγαθῶν
 ἀποκαλέσας, ἐπὶ ὁλέσθαι καὶ λύμῃ τῇ ἐκκλησιαστικῇ συγγενόμενος, τ' βασι-
 λέως ἀνέστη θυμὸν. οὐχ ἡκιστα δὲ αὐτῶν νικητῆρι πεποίηκεν, ἀλλὰ τῆς κυρίλλου
 ζωτέθηκε. πλὴν γὰρ ἱερὸν σιωνόδοι ὁ παρρησιασθέντος κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς πλὴν

ZZ.iii.

ἱεροσολύμων ἐκκλησίαν ἡρώων δεδώκει ᾧ μακαρίῳ τῷ τὸ πόλεως ἐκείνης
 ἀρχιερεῖ, ἵνα αὐτῷ τῷ ἀδελφῷ ἄνθρωπος, πλὴν τῷ θεοῦ βασιλείας ἐπιτελῇ κα-
 τὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἐκ χειρὸς δὲ αὐτῇ κατεσκεύαστο νημὴς, πεπορευμένη τὴν κύριον ἐ-
 φη, καὶ αὐτῷ τῷ ἵνα τῷ ἐπὶ τῷ θυμῷ λυγροῦ ἄνθρωπον, ἀδελφῷ αὐτοῦ
 μὲν, ὁρχοῦ μὲν δὲ πεσεῖν καὶ σὺν τρεῖς αὐτοῖς, καὶ θανάτῳ ὡς ἀποδοθῆναι. ὁ δὲ
 ἐφῆ κοινῶν ἔχοντες, κρίνῃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις δικάζῃ ἐπιτελεῖται. αὐτῷ τῷ λαοῖς
 πλὴν ἀφορμῶν τῷ βασιλείῳ οἱ πορευομένοι, πείθουσι τὴν βασιλέα μὴ πᾶσαν
 ἀφῆσαι τὴν σὺν ὁδόν. ἔδεδόθη γὰρ τοῖς πλείστοις πλὴν συμφωνίαν, ἀλλὰ δέκα
 τοῖς ἡγετοῖς. ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ βασιλεὺς ὁ γαλαθῆς, καὶ
 σιχαρὴς ὁ ἑσθῆ, καὶ ἡλίας ὁ κυζίκου. οὗτοι ὡς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶσι τοῖς
 βασιλεῖς τῷ δαδὲξίου βασιλείῳ τὴν καὶ τῷ ἀνομιῳ ἐξέλεγχον. ὁ δὲ τῷ
 τῷ ἀντιπάλῳ πεφρονηκότων διδασκάλῳ, ἔλεγε χεῖρα πρὸς τὸν καὶ τὴν πῆ-
 ριν ἀφῆσαι, εἴη οὕτω πᾶς κατ' ἐκείνον ἐξέλεγχον. τῷ δὲ βασιλεῖ τῇ
 πρὸς τὸν σὺν ἡγεῖα θάρρηστος καὶ σὺν πᾶσι τὴν βασιλέα διῆλθεν ὡς
 τοῖς ἀποστολικοῖς ἐπιβουλεύοντα δόγμασιν, ἐχάλεπνε μὲν ὁ κωνσάντιος, σιγήσαι τὸν
 πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἡγεῖα αὐτοῖς ἐκκλησίαις γινόμενον. πᾶσι τοῖς
 δὲ τοῖς βασιλεῖς τῷ ἀφῆσαι, ὅτι τῷ πῆρως ἀφῆσαι βούληται βασιλεῖ, ὁ
 ἀδελφὸς ἐφῆ, ὅρα τῷ καὶ τῷ μονογυῖ βασιλείῳ τῷ δαδὲξίου τετραμ-
 μένῳ, καὶ ἅμα λέγων ἐπέδωκεν ἐκείνῳ, ἡ πρὸς ἀνθρώποις πολλοῖς δυσσεβέσι, καὶ
 αὐτῷ πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ, ἀντιπάλῳ καὶ τὸν οὐσίαν ἐστίν. εἰς
 θεὸς ὁ πατὴρ δὲ οὗ τῷ πᾶσι, καὶ εἰς κύριος ἰησοῦς χριστὸς δι' οὗ τῷ πᾶσι. ἀντι-
 μοιον δὲ τὸ ἐξ οὗ τῷ δι' οὗ. ἀντιμοιος δὲ ὁ ὅς τῷ πᾶσι καὶ πατρί. αὐτῷ τῷ ἀντι-
 γνωστῷ καὶ τῷ ἐκείνῳ τῷ κωνσάντιος, καὶ σφόδρα χαλεπήνας πρὸς τὸν
 ἐκείνῳ ἀσέβῳ, ἤρετο τὸν δαδὲξιον εἰ αὐτὸς αὐτῷ συγγενὴς φερεῖ. ὁ δὲ ἡρώων
 παρῳάσας, καὶ αὐτῷ τῷ γεγραφεῖν τὸν ἀέλιον ἐφῆ. ἀέλιος δὲ ἐστὶν αὐτῷ, ὃν πᾶσι μὴ
 λεόντιος τῷ φλαβιανῷ καὶ ἡρώων κατηγερέας δεδεδόχθαι, τῷ ἀφῆσαι ἐγ-
 μνωσε. γεώργιος δὲ ὁ τῷ ἀφῆσαι ἀντιπάλῳ ἐπιβουλεύς στωερὸν εἶχε τῷ δυσσεβῶν ἡ-
 μάτων, καὶ ὡς ἀντιπάλῳ ἐξήρημῳ. τότε μὲν μετ' ἀνομιῳ τῷ δαδὲξίῳ
 σὺν αὐτῷ. λεοντίου γὰρ δὴ τετελευτηκότος καὶ δαδὲξίου τῷ ἀντιπάλῳ ἐκκλησίας ἡ-
 πακότος πλὴν πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ, ἐπὶ τῷ ἀντιπάλῳ τὸν ἀντιπάλῳ ἄγων, καὶ τὸν
 δαδὲξιον ἀντιπάλῳ ὁμόφρονα, καὶ πρὸς τῇ δυσσεβείᾳ καὶ συβαρανική κατηγερέας
 χριδῇ, πᾶσι τῷ πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ τῷ ἀντιπάλῳ. καὶ σὺν ἀνομιῳ τῷ
 ἐκείνῳ πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ ἐστὶν, ὃν τῷ κατὰ τὸν ἐξήλκει εἶον, καὶ νῦν μὲν πρὸς
 τοῦτον, νῦν δὲ πρὸς ἐκείνον διετέλεθ' φοῖβαν τὴν κατὰ τὸν ἀντιπάλῳ. τότε μὲν ὁ βα-
 σιλεὺς τοῦτο μαθὼν, εἰσαγγέλλει τὸν ἀντιπάλῳ. καὶ εἰσεγγευσθὼς, πλὴν
 ἐκείνῳ ἐπέδεδξε, πᾶσι τῷ ἀντιπάλῳ εἰ αὐτὸς ἐκείνῳ τεποκῶς εἶη τοῖς ἀ-
 γῶν. ὁ δὲ καὶ τῷ γεγενημένῳ πᾶσι ἀντιπάλῳ καὶ τὸν τῷ πᾶσι τῷ ἀντιπάλῳ
 ἐστὶν, ἀφῆσαι δὲ ἐκ τῷ ὁμολογίας κατὰ τὸν ἀντιπάλῳ πρὸς τὸν ἀντιπάλῳ, ἐφῆ τῷ
 ἀντιπάλῳ ἐκείνῳ αὐτὸς ἐστὶν ἡρώων. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ τῷ ἀντιπάλῳ κα-
 τὰ τὸν ἀντιπάλῳ ἐξωστράκισεν εἰς τὴν χεῖρα τῷ φρυγίας ἀπαγγέλλει κατὰ τὸν
 ἐκείνῳ μὲν τῷ ἐκ τῷ βασιλείῳ κατὰ τὸν ἀντιπάλῳ ἀντιπάλῳ, ἐξέλεγχον τῷ βα-
 σιλείῳ.

[illegible]

Ἀντίγραφον τῆς γραφέντων ὑπὸ πάσης τῆς συνόδου γεωργίου καὶ ἀέλιου δια-
κόνου αὐτοῦ, ἔνεκεν τῆς ἀγαπῆς αὐτοῦ βλασφημίας.

Ἡ ἀγία συνόδος ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθούσα, κείνη ἡμεροῦς τῆς ὁπ-

ἄλλο ὅλον, αὐτὰ τὰ πεπονημένα βῶα. ἰνίκα μὲν γὰρ ἀέτιος ἀποκηρυχθεὶς
 ἐξηλάθη, οὐ στωεζήτηεν ἐκείνῳ, καὶ τοὶ διδάσκαλοι αὐτὸν, καὶ θεοὶ ἀνέθεον οὐ-
 νομάζων, ἀλλὰ μεμυρήκειν διδοξίᾳ συμπεφραγμένους. ἰνίκα δὲ ὁ αὐτὸς δίχας
 εἰσεπορεύθη τῇ ἀσεβείᾳ, οὐκ ἔσερξε τὴν σὺν ὁδοῦ τῇ ψήφον, ἀλλ' ὅπως ποῖς ἐχθ-
 ροῦν ἐκ παρσεντέρεσι, ὁ δὲ ὅπως πικρῆς ἀξίας γεγυμνωμένος. ταῦτα μὲν οὖν
 ἐν κωνσταντινουπόλει γεγρήθη.

λδ Σαβώρου δὲ τῶν πατρῶν βασιλέως καὶ ῥωμαίων φραβύδαρος, ἀφίκετο εἰς τὴν
 ἀντιόχεια ὁ κωνσταντίνος, ἀγέρας τιμωρατείας. ἐξηλάσε δὲ τοὺς πολεμίους οὐχ
 ὁ τῶν ῥωμαίων στρατός, ἀλλ' ὁ τῶν πατρῶν ῥωμαίοις δισέβου των θεός. τὸν δὲ τὴν
 κηρὸς ἔσπον ἐγὼ διηγέσσομαι. νίσσις, ἡ ἀντιόχεια μνησθῆναι ἰνὲς ὀνομάζουσιν,
 ἐν μεγάλῃ κεῖται τῇ πατρῶν ἐκ ῥωμαίων ἡγεμονίας. ταύτης ὁπίσθενος ἡ καὶ πο-
 λιοδὸς καὶ στρατηγὸς ἰακωβος, οὗ καὶ παρῶθεν ἐμνήσθην. ἦς δὲ ἀποστολικῆς χά-
 ρος τὰς ἀκλινὰς ἐστὶν ἡφίς. τούτου τὰς ἀξιαγάτας καὶ πολυῦμνητας θαυματουργ-
 γίας ἐν τῇ φιλοθέῳ ἰσορίᾳ συγγραφεύς, περὶ τὸν οἶμον καὶ πῦρρον αὐτῆς ταύτης
 ἀπαριθμήσασθαι. μίαν δὲ μόνον ἐρᾷ, τὴν παρκαμίνου ἐνεκα διηγέσσομαι.
 Τίτῳ ὑποταύτου κυβερνωμένῳ πόλιν ῥωμαίοις ὑποκαμίνου ὁ παρσιπὸς ἐπο-
 λιορκεὶ στρατός. ἐβδόμηκοντα δὲ παρσενδρῶσας ἡμέρας, καὶ πολλὰς μὲν ἔσπονδας
 ἐκ τείχεσσι παρσενελκῶν, πολλὰ δὲ ἔτερεα μνησθῆναι. περὶ τῆς καὶ χαρκα-
 μάς καὶ ταφροῦς ἐρύξας, ἔστιν ἡ πόλιν οὐκ ἴσμεν. ὑπερὸν δὲ ποταμοῦ δὲ ῥήθρον
 ὅς μέσσην ἀφ᾽ ἑαυτῆς τὴν πόλιν, μνησθῆναι δὲ ὄνομα. τούτου, πόρρωθεν ὁπίσθενος, καὶ
 τὰς ὁρῶντας ἐκ τέρων παρσενῶν καὶ ὑψηλὰς ἐργασάμενος ἵνα ὁ ῥῶμα στωε-
 χωσιν, ὡς εἶδε πᾶν πολὺ γυρόμενον καὶ λοιπὸν ὑποκαμίνου δὲ ἡμα, ἀξιαπίνεως
 ἀφῆκε καὶ τὴν τείχεσιν ὡς μνησθῆναι. δὲ τὴν οὐκ ἔσκε σφοδρῶς τῆς ὁπίσθενος
 βολῆς. ἀλλ' ἐκλήθη τὴν κατεπεσε. τούτου δὲ πάθος καὶ δὲ ἔτερον δὲ παρσενδρῶν μέ-
 ρος ὑπέμεινε, διὲ δὲ ἔξοδον ὁ μνησθῆναι εἶχε. κατεπεσε γὰρ τὴν ῥώμην οὐκ ἐν-
 κῶν. ταῦτα παρσενῶν ἰδὼν, ἡλπισεν ἀκμητὴν λοιπὸν τῆς ἀέτιος παρσενῶν. καὶ τὴν
 μὲν ἡμέραν ἐκείνῃ ἡσυχάσεν, ὥστε καὶ δὲ τέλμα ἀφ᾽ ἑαυτῶν, καὶ τὸν ποταμὸν
 γυρᾶν βατόν. παρσενῶν δὲ τὴν παρσενδρῶν τῇ ὑπερῶν καὶ παρσενδρῶν δὲ τὴν κα-
 ταπετωκῶν τῆς τείχεσιν εἰσέναι μερῶν, ὅθεν δὲ τείχος ἐκ τέρων παρσενδρῶν
 μνησθῆναι, καὶ μάταιον αὐτῶν τὸν πόνον γεγνημένον. ὁ γὰρ θεὸς ἐκείνους αὐτῶν παρσεν-
 δρῶν καὶ τοὺς φραβύδας διωάμεως ἐμπλήσας καὶ τοὺς ἀγίους οἰκητοράς, τὸν τε
 παρσενδρῶν παρσενῶν, καὶ τὰ μνησθῆναι ὁπίσθενος τοὺς παρσενδρῶν ἐξηλά-
 σε. καὶ ταῦτα ἔδρα οὐ τὰ τείχεσιν περὶ τῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
 ὑποκαμίνου. τὴν δὲ παρσενῶν οὐ μόνον ἦς οἰκοδομίας δὲ τῶν κατεπεσε, ἀλλὰ ἐ-
 ἔτερεα ὅπως ἐξεδῆματῶν. εἶδε γὰρ ἐφεστῶτα δὲ παρσενδρῶν ἵνα τὸ βασιλικὸν παρ-
 κείμενον γῆμα, καὶ ἦς τε θουργίδος τούτου ἀφ᾽ ἑαυτῶν τιμῶν ἐκ πεμ-
 πομίνου. τοπίας δὲ εἶπεν τὴν ῥώμην τὴν βασιλέα, θάνατον ἡπείχετο τοὺς μὴ πῦρ-
 ρον τούτου ἀπηγέχουσιν. ἰσχυρίζομεν δὲ ἐκείνων διηγῆναι τῇ τῇ παρσενῶν εἰ-
 ρημίας καὶ τὴν κωνσταντίνου ἐν ἀντιόχειᾳ δὲ γὰρ εἰρηκῶν, ἐπερὶ τὴν δὲ ὁπίσθενος, τὰ μνη-
 σθῆναι, καὶ τὸν θεὸν ἔφη τῇ ῥώμην ὑποκαμίνου. καὶ δυσχερῶς ὁ δὲ ἰακωβος, ἐ-
 λος ἀφῆκεν εἰς τὸν ἀέρα, εἰδὼς μὲν ὡς οὐ βολῆς τὴν ἀσώματον, τὴν δὲ ματίας τὴν ῥώ-
 μιν

μὴν οὐκ ἐνεγκών. τότε ἐφραὶμ ὁ θανμάσιος, συλῆρα φάει ὅτι ἔστι ἀεισος ποῦ
 σύρις ἐλθέτω, τὸν θεῖον ἀκαλοῦν ὡς ἐβόλησεν ἐπιβῶναι τῇ τείρει καὶ τοῖς βαρ-
 βάροις ἰδεῖν, ὅτι ἦς δ' αὖ κατ' αὐτῶν ἀφίεναι τὰ βέλη. εἵξας δὲ οὖν ὁ θεσπέσιος
 ἀνδραπος, ἀνέβη μὲν εἰς ἵνα πύργον. ὁ δὲ μυρίον πληῖτος ἰδὼν, δῆλον μὲν οὐκ
 ἀφῆκεν δ' αὖ, σκηνίπας ὅτι αὐτοῖς ἐξήγησεν ἐπιπεμφθῆναι καὶ κώνωπας, ὥστε καὶ
 αὐτὸς τῶν μικρῶν ζωφίων τῇ σφίσι ἐπ' ἱεροῦτος ἐπιγνῶναι πλὴν δυνάμιν.
 εἶπετο δὲ τῇ διχῇ τῶν σκηνιπῶν καὶ τῶν κωνώπων τὰ νέφη καὶ ὧν μὴ ἔφεραν τὰς
 παρονομίας ἀνδραφείας πεφυκίας ἐπλήρου, τῶν δὲ ἵππων ὅτι ὧν δῶν κτενῶν,
 ὅτε ὧτα καὶ τὰς ῥίνας. οἱ δὲ φέρειν ὅτι δυνάμειοι τῶν ζωφίων ὅτι παρονομαζέτω, τοῖς τ'
 ῥυτῆρας ἀπερρῆξαν καὶ τοῖς ἐποχουμύοις κατενώλεθον πλὴν τὰ ἔξιν σὺν ἔχον. τότε
 εὐατόπεδον κατὰ λιπόντες, ἐφύργον κατὰ χεῖρας. ὅπως ὁ ῥισαθλῖος βασιλῆς τῇ μι-
 κρῇ καὶ φιλανδραπῶ παμδαίῃ ὅτι τῶν ἀσεβοῦντων παρονομαζέτω καὶ μεμα-
 θηκὼς ὅτι ἰσχυρὸν ἀνέβηξεν ἐκ θέν, αἰγμύλιον ὅτι νίκην ἐκ τ' πολιορκίας ἀρεφάμης.

[illegible]

μεσε δυοσμία. μὲν δὲ ἔστιν ἀνάγκη οὐ καὶ ἁρμόδιος, μέσση ἵνα διδασκαλίαν παρ-
 σήνεγκεν, πλὴν οὐκ ὅσον τὸ ἐκείνων βλασφημίας ἀφελκῆσαι, ὅτε ἀκραιφνῆ
 δὲ καὶ ἀκέραιον τὸν ἀποστολικὸν χαρακτῆρα φυλάττουσαν. τείρος δὲ μέγας ἀνέστη
 μὲν οὖν, καὶ τὸ ἵης θεολογίας κηρύκτος ἐπέδρασε πλὴν διθυρήλαια. οἱ γὰρ ἵναι ἐσθμην
 τῇ ἀληθείᾳ χρησάμενος, ὅτε τὸ πᾶσι τὸν καὶ τὸν ἵης διέφυγον. ἀφελκῆσαι δὲ πλεί-
 στες τῶν πλῆθους παροφροσύνης, καὶ σὺν τοῖς ἀλλοῖς παροφροσύνῃ ἀντι-
 βολούων διδασκαλίαν, ἵς ἡ ἀποδείξας δακτύλους, εἶπα τοῖς δύο σωμαζαζάν
 καὶ τὸν ἑνα καὶ ἁλπιπών, πλὴν ἀξιεπαμνον ἐκείνῳ ἀφῆκε φωνίῳ. τεία τὰ νοού-
 μενα, ὡς ἐνὶ δὲ ἀφελκῆσαι. καὶ τῶν τῶν διδασκαλίας οἱ πλὴν ἄρειον νόσον ἐν
 τῇ ψυχῇ ἀφελκῆσαι, τὰς γλώττας ἐκίνησε καὶ συκοφαντίαν ἐξέφυγαν, τὰ ἁ-
 βηίου φροσύνη τὸν θεῖον εἰρηκότες μὲν οὖν. καὶ ἐπεισθὲν γὰρ τὸν ἀφελκῆσαι ἐκείνους καὶ
 τῇδε καὶ ἐκείσε ἐσθμην φροσύνην, καὶ πᾶσι δὲ ἀσθμην εἰς πλὴν οἰκίαν ἐξοφρακῆσαι
 πατείδα. καὶ πᾶσι δὲ ἀφελκῆσαι ἐξελκῆσαι ἀπὸ ἐκείνου παροφροσύνης, παροφροσύνη τὸ
 ἀρείου δὲ μὲν σὺν τῇ φροσύνη. ὅτε ἄρειον γὰρ καὶ τῶν ἀφελκῆσαι ἡ ζωὴν οὖν, ὁ μέγας
 ἀνέστη ἀνδρὸς ἀπεκλήρυσεν. ἀπὸ δὲ γὰρ τῶν ὡς, ὅτε ἡ φροσύνη πλῆθος τῶν τῶν νόσον εἰς δεδεγ-
 μένου ἀποκρίθην, ὅτε πλὴν ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν πλὴν ἐν τῇ καλουμένη παλαιᾷ
 ἀφελκῆσαι ἡ φροσύνη. ἵνα κόντα μὲν γὰρ ἐπὶ μετὰ γὰρ τὰ κατ' ἀφελκῆσαι ἐπὶ παρ-
 ἀφῆσαι γὰρ φροσύνης ὅτε φροσύνης διέτελεσαν ἵης ἀφελκῆσαι ἀνέστη μὲν οὖν βδελυ-
 είας, καὶ φροσύνη ἵνα μεταβολὴ παροφροσύνης. ὅτε δὲ εἶδον πλὴν ἀφελκῆσαι
 πᾶσι δὲ ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι, καὶ τοῖς μὲν τῶν ἀποστολικῶν ἀφελκῆσαι δὲ μὲν καὶ
 παροφροσύνης παροφροσύνης, καὶ κρὺν δὲ ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι, καὶ τὸν μὲν θεῖον ἐξελ-
 κῆσαι πλὴν οὖν, ἀφελκῆσαι τὸν ἵης ἀφελκῆσαι παροφροσύνης ἀπὸ ἐκείνου τὸ παροφ-
 ροσύνη δὲ ἀφελκῆσαι, τῶν παρὸς τὸν ἁπλὴν ἀφελκῆσαι εἰρημύων. ὅτε πλὴν πλὴν
 σπᾶν ψυχῆ. παρὸς δὲ δὲ τῶν, καὶ τῶν ἀφελκῆσαι νόμων, οἱ ἀφελκῆσαι ἀφελ-
 κῆσαι οὖν, εἰ ὅτε ἀφελκῆσαι ὅτε ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι, ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι καὶ βδελυ-
 σος. τῶν τῶν τῶν ἀφελκῆσαι καὶ ποδὸς ὁ ἀφελκῆσαι ἐνομοθέτησε, καὶ παροφροσύνης συμ-
 φέρει γὰρ οἱ ἵνα ἀφελκῆσαι ἐν τῶν μὲν οὖν, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα οὖν βδελυ-
 ενδῶν. ἡ μὲν οὖν τὸ ἐκκλησίας διαίρεσις τῶν τῶν τῶν ἐκκλησίας.

λβδ Εὐσέβιος δὲ ὁ θαυμαστός οὐ καὶ παρὸς ἐμνήσθη, ὁ δὲ ἡφίσταται τὸ κοινὸν
 πιστευθεῖς, τῶν σπᾶν οὖν πλὴν τῶν ἀφελκῆσαι παροφροσύνης εἰς τὸ ἐκκλησίας ἐμνήσθη
 ὅτε πλὴν οἱ δὲ τὸν ἐκκλησίας ἐκκλησίας ὅτε ἀφελκῆσαι τὸν κωνσταντῖνον ἐπείσθη ἀπο-
 στήλαι ἵνα τὸ ἡφίσταται κομίου μὲν. καὶ δὲ πεισθεῖς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε ἵνα
 τοῖς καὶ πλὴν πορείαν ἐκκλησίας οὖν ἵπποις ἡ αὖθις εἰσώτα καὶ τὰς ἀποκρίσεις
 ὡς ἀφελκῆσαι φέρωντα. ὅτε δὲ ἀφελκῆσαι καὶ τὰ τῶν βασιλέως ἀπῆλθεν, ὅτε
 ἀφελκῆσαι, ἔφη εὐσέβιος ὁ θαυμαστός, πλὴν κοινῶν ἀποδοῦναι τῶν ἀφελκῆσαι ἡφίσταται,
 τῶν δὲ ἀφελκῆσαι οἱ δὲ δὲ καὶ καὶ τῶν γὰρ οὖν. τῶν τῶν ἀφελκῆσαι τῶν πε-
 πομφοῦν. ὁ δὲ τῶν θυμῶν ἔσας, ἐπέστειλεν αὐτῶν πλὴν ἀποδοῦναι πᾶσι τῶν. καὶ
 παροφροσύνης ὡς παροφροσύνης ἐκκλησίας αὐτῶν τὸ καὶ τῶν δὲ ἀφελκῆσαι, εἰ μὴ δόνη
 τὸ ἡφίσταται. τῶν τῶν δὲ ἀφελκῆσαι ἐκκλησίας. τὰ γὰρ κομίζοντι πλὴν ἀφελκῆσαι
 ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι. ὅτε δὲ τὸ ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι
 ὅτε ἀφελκῆσαι ἀφελκῆσαι εἶδεν ἐν τοῖς γράμμασιν ὡς ὁ βασιλεὺς ἡφίσταται ἀφελκῆσαι, μὲν
 τὸ δὲ ἀφελκῆσαι

τὸ δόξιας καὶ τὸ δώνυμον παρῴθηκεν, ἀμφω τὰ χεῖρε τεμείν πρὸς ἑαυτὸν. ὅ γδ
 ψήφισμα ἔφη οὐ δώσω, τῆς δὲ φανικῆς μορφηείας ἐλεγχον ὄντα. Ἐφῆ. Τὰ πτω-
 οὐκ τὸ ἀνδρείου μαθὼν ὁ κωνσταντῖνος, καὶ ὅτε ἠγάσθη καὶ διετέλεθ' ἡ μαζὶ των. ἡ μα-
 ζοισι γδ καὶ δυσμενεῖς τὰ τῶν ἀντιπάλων πλεονεκλήματ' αὐτῶν μεγέθους
 τῶν παρομοίων ἀναγκαζόμενοι. καὶ τότε τὸν χερόν ὁ κωνσταντῖνος πυθόμε-
 νος ὅτι ἰουλιανὸς ὃν τῆς βρώτης ἀπέφηνε κατὰ τὰς, μείζονων παρὰ τὴν ἐφίε' καὶ
 καὶ τῶν τελευτηκότων γρατείαν. ὡς γὰρ τὸν τῆς σελείας ἀπῆρεν, ἐν δὲ τῇ
 κληρίᾳ τὸν βίον κατέλυσε. οὐ γδ εἶχεν ὅτι κούρου ὃν ὁ πατήρ αὐτὰ κατὰ λέλοιπε,
 τῆς πατρὸς ἀσπεθείας ἀσυλὸν οὐ φυλάξας τὴν κληρίαν. οὐ δὲ εἵνεκα πικρῶς ὠλο-
 φύρετο τὸ πένθος τὸ μετὰ τοῖς.

Τὰ δὲ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας λόγος γ'.

Περὶ τῆς ἰουλιανοῦ βασιλείας.

Ὡς παρὰ τὸν ἐν ἀσπεθείᾳ παρὰ τὴν δὲ ἀσπεθείᾳ.

Ὅπως τὰ παρὰ τὴν ἀσπεθείαν κρύπτων ὑπερὶ αὐτὴν ἐγύμνωσε.

Περὶ τῆς ἐπαρμόδου τῆς ὁπισθοπύλου.

Περὶ τῆς παυλίνου χερσονήσου.

Ὅτι οὐ φιλανθρωπία χερόντος ἀλλὰ φθόνος βολύμενος, παρὰ τὴν τοῦ δὲ
 σεβείας ὅτι ἀνὴρ.

Ὅπως καὶ ὅποια καὶ τῶν χερσονήσων ἐτόλμησεν ἡ ἡμεῖς παρὰ αὐτὴν λαβόντες
 ἐξοισίαν.

Τίνα καὶ χερσονήσων ἐνομοθέτησεν.

Περὶ τῆς ἐξορίας τῆς ἀγίου ἀθανασίου καὶ φυγῆς.

Τὰ καὶ τὸν ἀπόλλωνα τὸ ἐν δάφνῃ καὶ τὸν ἀγίου βαβύλωνα.

Περὶ θεοδώρου τῆς ὁμολογητοῦ.

Περὶ τῆς δημεύσεως τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ τῶν σιτηρεσίων ἀφαρέσεως.

Τὰ καὶ ἰουλιανὸν τὸν θεῖον τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ἀγίου ἀσπεβείας.

Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς ἱερέως.

Περὶ ἰουβεντίνου καὶ μαξίμου τῶν ῥωμαίων.

Περὶ βουθεντίνου τῆς ὑπερὶ βασιλεύσαντος.

Περὶ τῶν ἀγίων ὁμολογητῶν.

Περὶ δρυτεμίου τοῦ δουκός.

Περὶ πούπλίας τῆς ἀγκόνου καὶ τῆς καὶ τὸν πρὸς ῥήσας.

Τὰ καὶ ἰουδαίους καὶ τὸ οἰκοδομίας ὅτι χεῖρσιν, καὶ τὰς ἐπενεχθείσας αὐτοῖς γεν-
 λάρεις πληγὰς.

Περὶ τῆς καὶ τῶν τραυμάτων.

Περὶ τῆς τοῦ πολιδόμου τῆς βερραίου πρὸς ῥήσας.

Περὶ τῆς τῆς παμδαγῶρος παρὰ ῥήσας.

Περὶ τῆς τῆς ἀγίου ἰουλιανοῦ τοῦ μονάζοντος παρὰ φήτου.

ΑΑα.ι.

04/2/05 7:4

Q E O

λόγος γ'. κεδ αδ

Ως πάντως μὲν δὴ γένων καὶ ὁδυρόμενος ὑπεξῆλ-
θε τὸν βίον, οὗτις ἦν πατρὸς πίστεως πρὸς εὐαγγε-
λίου, ἀλλὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν αἰσάναν ἀγα-
θάντων, ἐπὶ τῇ τῇ κωνσταντίνῳ τῷ τελευτῶν, καὶ παρ-
ρήσας ὡς ὁδεύει ἀντίπαλον ἐχθρὸν τῷ βασιλεῖαν πρὸς
λαβέν. ὅτε νέαν μὲν ἀγωνίαν τῇ ἡλικίαν ἐν γὰρ ἡ
ὡ ἀδελφῶν, καὶ ἀνθρώπος ὡν εἶναι, τὴν ἦν ἀσθενοῦς δι-
δασκαλίας εἶχε τηλῶ.

 $\beta\gamma$

28

Φερε μὲν ὁ Δυσέβιος πλὴν ἀγέδνδραν ἡζίου καὶ ἀλαβῆν, καὶ ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ πρὸς τούτου κοινώσασθαι. αὐτὸς δὲ γὰρ τὸν πρὸς συμβάσεως ἡγελεν ἀνὰ δέξασθαι πόνον. ἀλλ' ὁ λουκίφερ εἰς μὲν πλὴν ἀγέδνδραν οὐκ ἀφίκετο. ἢ ἀνιόχῳ δὲ πόλιν κατέλαβε. πολλοὶς δὲ πρὸς συμβάσεως λόγους καὶ τούτοις καὶ κείνοις παρσενεγκῶν, εἴτα ἰδὼν ἀνιόχῳ τῷ τῆς ὡσαύτου συμμορίας, ἐγγείτο δὲ τῇ τῆς παυλῆος παρσενεγκῶν ὡν, ἐχρηστένησεν αὐτοῖς, οὐκ δὲ γὰρ ποιῶν τὸν παυλῆον ὅτι σκοπον.

Τούτῳ πλὴν ἀφίστασιν ἐκείνῳ μακροτέρῳ εἰργάσατο. πέντε γὰρ καὶ ἐξεδήκοντα διέμεινεν ἔτι μέχρι τῆς ἀγέδνδρας τῆς πάσης βίφηνιαις ἀλλῶν παρσενεγκῶν. οὗτος δὲ ἀνιόχῳ ἐκκλησίας ἐγγείτοίς τε πηδάλια, πόρτα πόρην κινήσας, καὶ πᾶσι τῷ τῆς ὁμοιότητος εἰσενέγκας αὐτοῦ τε καὶ παρσενεγκῶν, ὅτι κεχωρισμένον μὲν τῷ λουκίῳ τῇ ἐκκλησίας σιωπήρῃσι θεῶματι. τότε δὲ πλὴν ἀφίστασιν ὁ λουκίφερ ἀνιόχῳ, πλῆστον ἐν ἀνιόχῳ διέπειρε χρόνον. ὁ δὲ γὰρ Δυσέβιος εἰς πλὴν ἀνιόχῳ ἀφικόμενος, καὶ γνοὺς ἐκ τῆς οὐκ ἀγαθῆς ἰατρῆας δυοῖα τὸν παύτος γένηται μόνον, εἰς πλὴν ἑσπέρῳ ἀπέπλευσεν. ὁ δὲ λουκίφερ εἰς τὴν ἑσπέρῳ παρσενεγκῶν, ἔτερεν ἵνα τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς παρσενεγκῶν δόγμασιν. οἱ δὲ τῶν καὶ ἀδελφάδων, ἐκ τῆς τούτου παρσενεγκῶν καὶ πλὴν ἐπανυμῶν εἰρήφασιν. λουκίφερ μὲν γὰρ ὅτι πλῆστον ὠνομάζοντο χρόνον. ἀπέσθη δὲ καὶ τούτῳ τῷ δόγμα καὶ πρὸς τὴν γῆν. τῶν μὲν οὐκ μὲν πλὴν ἐπιδόδον τῷ ὅτι σκοπον ἐγγείτο. ἰουλιανὸς δὲ τῇ οἰκείῳ ἀσέβῳ ἐκκαλῶντος, αἱ πόλεις εἰσενεγκῶν ἐνεπλήθησαν. ἀνὰ θάρρησιν γὰρ οἱ τῇ τῷ εἰδώλῳ πλάτῃ δεδουλωμένοι, ἀνέφειλαν μὲν τοῖς τῷ εἰδώλῳ σπουδαῖς, τὰς δὲ μυθῶνας ἐκείνας καὶ γῆρας ἀλλῶν τελετὰς ἐπετέλειον. καὶ ἡπτόν μὲν ὅτι ἐπιβώμιον πῦρ, πλὴν ὅτι γὰρ τῷ αἵματι τῷ θυμάτων μαινοῦντες, ἐμώλυνον κνίσαν καὶ καπνὸν τὸν ἀέρα. ἔπειτα δὲ τῇ παρσενεγκῶν βακχευόμενοι δαμόνων, λυτῶντες καὶ κορυβαυμένων τὰς ἀγμάς πρὸς ἑαυτοὺς, βωμολοχίαις τε καὶ κωμωδίαις καὶ τῷ ἀγῶνι ἐχρῶντο, καὶ λουδοδείας τε καὶ πομπείας οὐδὲν εἰδὸς ἀπῆν. οἱ δὲ τῆς Δυσέβειας ἡσυχία φέρειν τὰς τούτων μὴ διωκόμενοι βλασφημίας, ἀντελοιδεῶντο καὶ τῇ πρὸς ἐκείνων παρσενεγκῶν διήγεγον πλῆλιν. χαλεπαίνοντες δὲ οἱ τῇ ἀσέβειας ἐργαίαι, καὶ δραστήριος ἐφόδιον ἐχούτες τῇ ἀπὸ τοῦ κραυγῶτος παρσενεγκῶν πρὸς τὸν πλῆθος αὐτοῖς ἀνιόχῳ τῷ ἐπέφερον.

Ὁ γὰρ παμμάρως βασιλεὺς δέον παρσενεγκῶν τῇ τῇ παρσενεγκῶν εἰρήνης, αὐτὸς τοῖς δήμοις κατ' ἀλλήλων ἐξέμηνε. πρὸς τὸν γὰρ τῷ πρὸς τῷ δραστήριον καὶ τῷ ὅτι ἐκτενέων τοῖς μὲν μὲν, καὶ τὰς πολιτικὰς δὲ καὶ γραμματικὰς παρσενεγκῶν, τοῖς ὁμοῖα τοῖς καὶ δυοῖα τοῖς ὅτι ἐκτενέων. οἱ παρσενεγκῶν μὲν γὰρ τοῖς τῇ ἀσέβειας ἐργαίαις οὐκ ἠδύναντο. πρὸς δὲ εἰδὸς αὐτοῖς ἐπέμηνε ἀνιόχῳ. ἀφείχετο γὰρ καὶ τὰ γέρεα τῷ πρὸς τῷ μεγάλῳ κωνσταντίνῳ τοῖς ἱεροῖς ἀπονεμῶν. ὅποια δὲ οἱ τῇ τῷ εἰδώλῳ ἀπάτη παρσενεγκῶν μὲν κατ' ἐκείνον ἐπὶ λησθῇ τὸν καμὸν, πᾶσι πολλα μὲν ὅτι καὶ συγγραφῆς ἰδίαις δεόμενα. ἐγὼ δὲ ὅτι ἐκ πολλῶν διηγήσομαι. ἐν ἀσκήσῳ μὲν γὰρ καὶ ἐν γὰρ, πόλεις δὲ αὐταὶ τῇ παλαιότητος, ἀνδρῶν ἱερωσεύτης ἡζιωμένων καὶ γυναικῶν ἀφ' ἑαυτῶν πλὴν τῷ πρὸς τῷ ἐπηγ-

ἐπηγελημένων ἀνὰ ῥῆξαις τὰς γαστέρας, εἴτα κριθῶν ἐμπλήσονται, παρ' ὅν-
 τινος γαστέρας βορῶν. ἐν σβάσῃ δὲ, ἥ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ παρ' ὅν τινος ἐστὶν τερψί-
 ανου τῆ βασιλίσσου πλὴν γῆκην ἀνέφρα, πυρὶ τε πῦρ ἐδοσαν τὰ ὅσα, καὶ πλὴν κό-
 νιν ἐσκέδασαν.

Ξ

Τὸ δὲ ἐν φοινίκῃ τομηθὲν μῦθος, πῶς αὖτις ἀδακρυτὴ διηγήσασθαι; ἐν ἡ-
 λισπόλῃ γὰρ τῇ παρὰ τὰς λιβάνας, κύριλλος τις δὲ ἀκονος ἔστω. οὗτος ἐν τῇ κωνσαν-
 τίνου βασιλείᾳ ζήσας πυρπολοῦ μῦθος γένοιτο, πολλὰ τῶν ἐκ τῆς παρ' ὅν τινος ἐστὶν
 εἰδῶτων σκευῶν. ταύτης μεμνημένοι τὸ παρ' ὅν τινος οἱ δυόνυμοι, οὐ μόνον αὐ-
 τὸν ἀνέβλουν, ἀλλὰ καὶ πλὴν γαστέρας τεμνόντες τῆς ἡπατος ἀπεγὰσσαν. τὸν μὲν τοι
 πρῶτα ἐφοράντα ὄφθαλμόν οὐ διέβλεπον, ἀλλ' ἐδοσαν ἀξίας τῆς τομῆς ματὸς δι-
 χας, ὅσοι γὰρ δὴ ἐκείνου τῆς μύθους μετέλαβον, ἐξερέθησαν μὲν τῶν ὀδόντων, πρῶ-
 των καὶ ταῦτα ἐκπεπρωκότων. ἐξερέθη δὲ γλωττίων. διέρχοντο γὰρ καὶ αὐτὰ
 σιπηδόνι, πεπρωσάσθαι. ἀφ' ἧς δὲ καὶ τὸ βλέπειν, καὶ δὲ τῶν παθημάτων ἐκ-
 ρυτῆτον τὸν ὀσπεσίας τὸν διώκον. ἐν ἐμέσῃ δὲ τῇ ὁμῶς πολλὰ, δὲ νύστω τῇ γυναι-
 κὶ τῇ νεόδμητον ἀφ' ἧς ἐκκλῆσιν, τὸ κατὰ γέλαστον καὶ ἀνδρόγυνον ἐν αὐ-
 τῇ ἰδρὺσιν ἀγαλμα. ἐν δὲ δρυσὶν, πόλις δὲ αὐτῇ τῇ θράκης ὀπίσθημος, ἀ-
 μιγνύμενος ὁ νικηφόρος ἀγωνιστὴς ἐκπεπρωκότων τῇ θράκης ἀπάσης δὲ τῶν
 τοῦ πῦρ ἐδοσαν πυρῶν. τὸ δὲ γὰρ μὲν τῶν δὲ τῶν οὐκ ἐστὶν ὀπίσθημος ἀγα-
 λου καὶ τοφκλῶς μεγαληγασίας δείτται, ἵν' ἀξίας τῆς ἐκείνου τραγῶδῃσιν πα-
 θῇ. ὅτι γὰρ ἐπὶ ἐν τοῖς κωνσαντίου καὶ εἰδωλὸν ἵνα κατὰ γέλαστον σιπηδόν
 ἐκκλῆσιν ἐδείματο, τὸν ἰουλιανὸν μεμαθηκότες δὲ τῶν οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν, ἐγὼ μὲν
 πλὴν δυσμένειαν. ὁ δὲ παρ' ὅν τινος ἀποδράσας καὶ τὸν διὰ τῆς ἐκείνου ἐπειράσθαι νόμον.
 ὅτι γὰρ δὲ ἐγὼ τῶν ἐκείνου αὐτὸν αὐτὸν σκευῶν ἵνα, ἐπειράσθαι τὸ καὶ ἐαυτὸν
 τῶν μακρόν ἐξέδωκεν ἐστὶν. οἱ δὲ λαβόντες, οὐτε ἐκτερεῖν ὡς παρ' ὅν τινος, οὐ-
 τε ἡδὲ ὀπίσθη, ὡς δὲ τῆς φρονιμίας. ἀλλὰ καὶ βίω καὶ λόγῳ τὸν ἄνδρα κοσμού-
 μῦθος, παρ' ὅν τινος ἡκίστου τὸ σῶμα γυμνώσονται, καὶ τοῖς μύθεσιν ἀπασιν ἐ-
 πιπνέσας τὰς μάστιγας. εἴτα εἰς ὅσον ὁμοῖς δυόνυμοις ἐμβόλῃς, καὶ καί τινος ἀγα-
 γνόντες τῇ πλήθῃ τῶν μετὰ τῶν πῦρ ἐδοσαν, ἀφ' ἧς αὐτὸν κατὰ κεντεῖν τῶν γε-
 φίσσι κελεύσονται. μὲν δὲ ταῦτα εἰς γύρῳ ἐμβόλῃς καὶ γὰρ τῶν μύθῳ γέ-
 σονται ἐπ' αὐτὸν ἡώρησαν ἐν τῆς ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ καὶ μύθῳ εἰς τοῖ-
 νῶν παρ' ὅν τινος μῦθοι. ταῦτα δὲ ἐδρῶν, δυοῖν γὰρ τῶν ἀνὰ τῶν οὐκ ἐστὶν, ἡ τὸν σιπηδόν
 τὸν κατὰ γέλαστον δομήσασθαι, ἡ πλὴν τῆς οἰκοδομίας ἐκκλῆσιν ἀποδρῶν. ὁ δὲ τῶν
 μὲν γαστέρας ἐκείνων ὡς εἴχον παθημάτων, δρῶν δὲ τῶν παρ' ὅν τινος ἐστὶν
 ἐπὶ τῆς ἐκείνου. ἐκείνοι δὲ δὲ πέναν αὐτὸν μὴ πῦρ ἐστὶν ὀπίσθημος τῶν γαστέρας,
 τὰ μὲν ἡμίση τῶν παρ' ὅν τινος ἐστὶν ἡφίστου, τὰ δὲ αὖτε ἐκκλῆσιν ἐκκλῆσιν. ὁ δὲ
 δὲ τῶν μύθῳ, καὶ ἐκείνου τῶν γεφίστων κελεύσονται, ἐκείνου τῶν σφῆκας καὶ
 τῶν μύθῳ ἐκκλῆσιν, οὐ μόνον ἐκκλῆσιν τῶν δὲ τῶν ἐκκλῆσιν, ἀλλὰ τῶν ἐκκλῆσιν
 τοῖς δυοῖν, καὶ ἐκείνου αὐτὸν μὴ πῦρ ἐστὶν ὀπίσθημος ἐκείνου δὲ ἐκκλῆσιν
 τῶν μετέωρον. τέλος δὲ βραχὺ τι μῦθον γαστέρας ἐξήγησαν. ὁ δὲ ἵσον εἰς ἀσ-
 βειαν ἐφῆ, τὸ ὅσον γαστέρας ἐκκλῆσιν, τὰ πρῶτα δοῦναι. οὕτως ἡ τῶν ἐκκλῆσιν ἀπέ-
 λυτο, ἐκείνου γαστέρας πλὴν καρτεῖν, καὶ δὲ τῶν ἐκκλῆσιν εἰς τὸν μῦθον μετὰ

ΑΑΑ.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τεθέντες. ἴδ' ὅτι τὸ ἐκείνου γλώττης μετέμαθον πλὴν ὁσέβειαν. καὶ ἔπειτα δὲ μι-
εία πολλὰ ἐξ ἧς καὶ θαλάττης, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὑπὸ τῶν δουλεῶν καὶ
τῶν ὁσέβων ἐβλημένη. καὶ γὰρ παρὰ φανερῶς λαίπρον ὁ θεομισὴς καὶ τῆς ὁσεβείας
ἐνομοθετεῖ.

Καὶ ᾤχετον μὲν ἀπηγέρβουσε τῶν γαλιλαίων τοὺς παῖδας, οὕτω γὰρ τῷ θε-
 τῆρος ἡμῶν τοὺς διαθήτας ὠνόμαζον, ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν καὶ φιλοσόφων με-
 ταλαλῆδ' ἔχοντων λόγων. τοῖς οἰκέοις γὰρ, φησι, πότερ' οἷς, καὶ πῶς προοίμιον βδελύ-
 σθαι. οὐ γὰρ τῶν ἡμετέρων συγγραμμάτων καθολογισμοὶ καὶ ἡμῶν ἀναδέ-
 χονται πόλεμον. καὶ τοῦτον ἔτερον τέλει νόμον, τοὺς γαλιλαίους κελεύων ἵνα στρα-
 τείας ἐξελαυνέσθαι.

[illegible]

Κατ' ἐκείνον δὲ τ' ἡμερὸν αὐτῇ κατέκειτο τοῦ κακκινίκου μῦτρου βαβύ-
λα καὶ τῶν σωμαθιστῶν αὐτῇ μεισθίων τὰ λείψματα. καὶ δὴλος ἦν ὁ ψευδο-
μωυσὶς ἐπὶ τ' ἐκείνου χάριτος ἥς σωήτοισι ψευδοθγίας εἰργόμηνος. τοῦτο δὲ
καὶ ἰουλιανὸς σωεῖς, ἐκ γὰρ ἥς παλαιὰς δασείας ἐγνώκει τ' μῦτῶν τ' δυνά-
μιν. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείθεν σῶσιν νεκρὸν μετεκόμισε σῶμα. μόνον δὲ τῶν νικηφόρων
μῦτῶν τὰ λείψματα τοῖς τῷ χειροῦ διαθήταις μέμενεκεῖν πρὸς ἡγήσασιν. οἱ δὲ
ἀσμένως

ἀσμένως τὸ δῆσος καὶ ἀλαβόντες, καὶ ἐπὶ ζύγους τεθκότες τῷ λαῷ ἀναπαύσασθαι
 μετ' αὐτῆς ἡγουμένη γερουσίαν καὶ πλεῖστα δαυιδικὰ ἄδοντες μετὰ δαίμονι, καὶ κατὰ ἑ-
 καστον κώλον ἐπιφθεγόμενοι, ἀγχιγῆταισιν πάντες οἱ παροικουῦντες τοῖς
 γλυπτοῖς. ἔτι γὰρ τοῦ δαίμονος ὑπελάμβανον ὅτι μὴ τυχερὸς τὸ μέλει.

Ιουλιανὸς δὲ τὸ ἐνὶ τῷ αὐτῷ παροικουμένῳ ἀγχιγῆταισιν οὐκ ἐνεκαὶ τῆς ἰα^ς
 ὑπεράβας τοῦ τῆς γερουσίας ἐκείνης ἡγεμόνας συλληφθέντα παροιστάξει. Ἀλλοῦτος δὲ
 ὑπερβῆς ὡς πτωχεύει καὶ τῇ δουλείᾳ δουλεύων πεῖσαι τὸν τύραννον ἐπει-
 ράσει, δόξης ἐπιμελόμενος τοῖς χρηστέουσιν μὴ παροιστῆναι τὸ ποτοῦ μόνον. ἰδὼν δὲ ὁ-
 μως τὸν βασιλέα ἐκράτη γινέσθαι τοῦ θυμοῦ μὴ διδάσκον, νέον ἵνα ζήλω
 γείνοσθαι μόνον βαδίζοντα καὶ τὸ ἀρετὴν ἀρπάσας καὶ δημοσίᾳ τοῦτον ἐπὶ ζύ-
 λου κρεμάσας, ἰμάσι μὲν τὰ νῶτα κατέβηκεν, ὅντι δὲ διώρυξε τὰς πλάγας καὶ
 τοῦτο ποιεῖν διετέλεσεν, ἔωθεν δὲ δαίμωνος μέλει ληθούσης ἡμέρας. εἴτα αὐτῷ
 τὰ ἐκ σιδήρου δεσμὰ πῶς τῆς, φυλαχθέντα παροιστάξει. Ταῦτα ἔωθεν τὸν ἰου-
 ληνὸν διδάξας, καὶ τοῦ νέου τὴν καρτερίαν ἀπαγγέλλας, ἐαυτὸν μὲν ἦσαν εἶ, τῷ
 δὲ χρυσίαν δὲ κλῆσαν ἔλεγε τὰ γινόμενα. οὕτω πεισθεὶς ὁ θεομιστής, ταῦτα πα-
 θεῖν ἐτέροις οὐκ εἶσε. καὶ μὲντοι τὸν θεόδωρον ἐκχέουσι τῆς εἰρηκτῆς ἀφε-
 λείων. τοῦτο γὰρ ὡς ὄνομα τὰ νέω ἐκείνῳ καὶ γυναικὶ τῇ ἀγχιγῆταισιν ἀγωνιστῇ. τοῦ-
 τον ἤρηντο ἱνὲς εἰ τῆς ὁδῶν ἐπὶ τῆς πικρῆς ἐκείνης καὶ ὁμοῦ τῆς ἀπο-
 μείνας βασιλῆος. ὁ δὲ ἔφη τὸ μὲν δὲ οὐκ ὀλίγη ἀγχιγῆταισιν ἀφαιρῆσαι. εἴτα οἱ ἐ-
 πιφθεγόμενοι ἵνα ὁδὸν μαλακῇ τε καὶ ψυχρῇ τὸ παροιστῆσαι οὕτως ἐκ ματῆς
 μόνον τὸν ἰδὼντα καὶ παροιστῆσαι παρρησίαν. Διὰ τοῦτο καὶ τῷ δημῶν παυσά-
 μεν, οὐχ ἡσθῆναι, ἀλλὰ δαῖτα δαῖτα ἔφη. σῖμα ποιεῖν γὰρ ἔφη καὶ τὸν τὴν ψυχ-
 ράσαν παροιστῆσαι. ὁ δὲ ψευδομαντὶς δαίμων, ὅτι μὲν μὴ τυχερὸς τὸ κλέος ἐ-
 πηύξησε, τὸ δὲ οἰκεῖον ἐνύμνωσε ψεύδους. σκηπτός γὰρ οὐρανὸν καὶ ἀπεμφθεῖς,
 τὸν σκῆτον ἐνέωρσεν ἀπὸ τῶν, καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ πυλίου ἀγαλμα κόνιν λεπτὸν τῶν
 ἀπέφηνε. ξύλινον γὰρ ὡς ἔωθεν, ἀλλ' ἡγεμόνον χρυσῷ. τοῦτο ἰουλιανὸς ὁ ἰου-
 λιανὸς θεῖος, νύκτωρ μαθὼν τῆς ἐφῶς δὲ ὑπερβῆς ὡς, καὶ τὰς ἡμέρας, τὸ δα-
 φνίω κατέλαβεν ἐπικουρήσαι παροιστῆσαι, ὅτι καὶ αὐτὸν παροικουμένῳ τῶν.
 ἰδὼν δὲ τὸν καλὸν μόνον θεόν, κόνιν γεγνημένον, τοῖς νεωκόροις ἡκίετο, τῶν γε
 σιάνου ἱνὸς τὸν ἐμωρησμένον γεγνημένον τοπάζων. οἱ δὲ, καὶ ἀκίετο, φανῶν
 ψευδὲς οὐκ ὡς ἔωθεν. τὸν γὰρ ἐμωρησμένον ἔλεγον οὐ κατὰ τὸν, ἀλλ' ὡς ἔωθεν λαβὼν
 τὸ δὲ οὐκ ὡς. καὶ τῷ πλησιοχώρῳ δὲ ἀγχιγῆταισιν ἱνὲς ἀφικόμενοι, ἐφασκεν οὐρα-
 νὸν τὸν παροιστῆσαι φερόμενον τετάρτον.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὕτως γεγνησὶς μεμαθηκότες οἱ δουλοφροῖς, καὶ τῷ θεῷ τῷ β^ς
 ὄλῳ ὡς πλῆθον, καὶ τὰ τε ἱερὰ σκόνη τοῖς βασιλικοῖς ταμίαις ὁ τύραννος παρο-
 δαῖται παροιστάξει, καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὡς κωνσταντίνος ἐδείματο κα-
 τηλώσας τὰς θύρας, ἀβάν τοῖς εἰς αὐτὴν ἀδελφοῖς ἀπέφηνεν. οἱ δὲ τὸ ἀ-
 ρείου συμμορίας ταῦτα πτωχεύει κατεῖχον. ἰουλιανῷ δὲ γε ὅτι τῆς ἐφῶς ὑπερ-
 βῆς σῖμα σῖμα εἰς τὸν θεόν νεών, φήμι μὲν ταμίαις ὡς τῷ βασιλικῷ θησαυρῶν.
 ἡπίδιος δὲ τῷ ἰδὼν ὅτι βασιλέως χρυσῷ τε καὶ κτήνῳ τὸ ἡγεμόνῳ πεπιτε-
 λῆτος. κόμηται δὲ παρὶ τὸν τῶν παροικουμένων εἰώθασιν ῥωμαῖοι. καὶ τὸν

ΑΑΑ.iii.

Φίλιππος δὲ καὶ τὸν ὑπὸ τὸν Φασὶ χριστιανούς ὄντας ἀποστῆναι τὸ Δισσεβείας χαλκίζου-
 μένους ὡς δυσεβὲς βασιλεῖς. ὁ δὲ Ιουλιανὸς οὕτως μὲν καὶ τῆς ἱερᾶς γραφῆς δὲ-
 κρινε. τὸν δὲ Διζώϊον πειραθέντα καλύπτει, καὶ τὸ κόρηος ἐπάταξε. Φάμα δὲ λέγε-
 ται ὡς ἔρημα πατρὶς χριστιανῶν τῆς ἡσυχίας ὑπερῆκεν κηδεμονίας. ὁ δὲ Φίλιππος τῶν ἱε-
 ρῶν σκιδῶν πλὴν πολυτέλειαν θεασάμενος, κωνσταντίνος γὰρ καὶ κωνσταντίνος φι-
 λοτίμως αὐτὰ κατεσκόπασαν, ἰδοὺ, ἔφη, ἐν ποίοις σκιδέσιν ὑπηρετεῖται ὁ
 μαρτίας υἱός. ἀπὸ τῶν δυσεβῶν τούτων καὶ μερικῶν τολμημῶν οὐκ εἰς μακρὸν
 ἔτι σὺ δίκας.

175 Ιουλιανὸς μὲν γὰρ παύσας νόσῳ χαλεπῇ ἀειπεσὼν ὑπὸ σιπιδόνος διε-
 φθάρη καὶ ἐγκάτα, καὶ τὸ κόπον οὐκ ἐνὶ ἀφ᾽ αὐτῶν ἀποκρίνῃ μορίων πρὸς ἐπεμ-
 πειν, ἀλλὰ τὸ μυσθὸν εἶμα τὸ τὸ βλασφημίας γυρόμενον ὀργήμον, ἀποκρίσεως
 κόπον ἐγύρετο μόριον. Φασὶ δὲ αὐτὸς τὸ γυναικα πύξας λαμπρυνόμενον, αὐτὰ
 φάμα πρὸς τὸν ὁμολογῶν. ὑμῶν δὲ αὐτὸς τὸ θετῆρα, χριστὸν παροσέχει, ὅτι σοὶ δὲ
 τῆς παιδείας, πλὴν οἰκίαν ὑπέδωκε διδάμιν. ὁ δὲ γὰρ αὐτὸς ἔγνω τίς ὁ πατρὶς πο-
 λεμούμενος, εἰ τῇ συνήθει μακροθυμία χρησάμενος, αὐτὰς τοὺς θεοτάτοις
 πληγὰς οὐκ ἐπήγαγε. ἐν τῇ δὲ αὐτῇ λογῇ καὶ τῇ ὀπτικῇ μόνων πατρῶν, (μῶν
 τὸ νόσου πλὴν αἰτίαν ὁ δείλαμος, ἀποδοῦναι τὸ ἐκκλησίαν τὴν βασιλέα ἰκέτευσεν τοῖς
 αὐτοῖς ἐκτερημένοις. ἀλλ' οὐτε ἐκθρονῶν ἐπεισε, καὶ αὐτὸς τῇ βίῳ τὸ τέλος ἐδέξα-
 το. ὁ δὲ Φίλιππος ἐξαπίνης θελάτον καὶ αὐτὸς δδξάμενος μάστιγα, αἶμα πόρνημέ-
 ριον τε ἐπὶ πρὸν οὐκ ἐφόρε, τῶν ἀγρίων δὲ ὁμαλὸς πόρνη μὲν
 εἰς τοῦτο συρρέοντων τὸ μόριον. οὕτω δὲ πόρνης δαπορνηθέντος ὁ αἶμαλτος, ἀπέσβη
 καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ αἰωνίῳ πρὸς ἐμφθηνάτω. οὗτοι μὲν οὖν τὸ δυσεβείας αὐτὰς ἐ-
 λίσαν δίκας.

176 Νέος δὲ τις υἱὸς ἱερέως ἐν δυσεβείᾳ βλαφρῶν, κατ' ἐκθρονῶν τὸν καμὸν εἰς τὸ τῶν
 Δισσεβωῶν μετέστη χρόν. γυνὴ γὰρ αὐτοῦ ὀπίστημος ἐν ἀλαβείᾳ καὶ τῇ τὸ δὲ
 κονίας ἡξιωμένη χροίσματος, συνήθης αὐτῇ τῆς τοῦτο μητρὸς. αὐτὴ τοῦτο μὲν τὸ
 μητρὸς ἀφικνούμενοι, ἐπὶ γὰρ μερικῶν οὐκ ἔστιν αὐτῇ ἡσυχία τε καὶ παρ' οὐτρεπεν εἰς
 Δισσεβῶν. καὶ τῆς μητρὸς δὲ τελευτηθεῖς ἀφικνῶντο πρὸς αὐτὴν ὁ νέος, καὶ
 τὸ σιῶν τοῖς διδασκαλίας ἀπήλασε. παγίως δὲ τὰς συμβουλάς εἰς δδξάμενος, ἡ-
 ρετο πλὴν διδασκαλῶν, τίς αὐτὸν γήνοιο πόρος δι' οὗ δυνατὸν καὶ πλὴν τῆς πατρὸς δδσι-
 δαμονίαν φυγεῖν, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς κηρυττομένης ἀληθείας μεταλαχέιν. ἡ δὲ λέγει
 χρεῖται τὸ πατέρα φυγεῖν ἐκ παρ' αὐτῆς τὸν αὐτὸς τε καὶ αὐτοῦ δημιουργόν. καὶ
 πόλιν ἐτέραν κατὰ λαβὸν ἐν ἡ λαθεῖν δυνατὸν καὶ ἀφ' ἀρῶν τῆς δυσεβοῦς βα-
 σιλέως τὰς χεῖρας. ὑπερῆκεν δὲ τοῦτο παρ' αὐτῆς αὐτῇ. ἀπὸρ ἔφη ὁ νέος, ἡξω λοι-
 πὸν καὶ τὸ ἐμῶν σοὶ πατέρα δάσω ψυχῇ. ὀλίγων δὲ διηγουσῶν ἡμερῶν, Ιουλιαν-
 νὸς μὲν εἰς τὸ δάφνιν δημοποιεῖν ὅτι τελέσων ἀνῆλθε. σιωπῆν δὲ καὶ ὁ τοῦτο
 πατήρ, ἱερὸς τε ὢν καὶ εἰσὶν σιωπέσθαι παρ' βασιλῆ. ὁ δὲ πατεὶ σιωπῇ καὶ
 εἰς, καὶ ὁ τοῦτο γὰρ ἀδελφός. νεωκόρῳ γὰρ ἦσαν τὰ βασιλέως ἐδέσματα παρ' αὐ-
 νοντες. ἐπὶ δὲ ἡμέρας ἐν τῇ δάφνι πόρνη γυρίζον εἰώθασιν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῇ
 παρ' αὐτῇ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν βασιλέως εἰσάδει, καὶ τὰ ὅσα καὶ τὸ ἔτος ἀφ' ἑαυτῆς καὶ
 τῇ μύσῳ ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, πλὴν ἀνύχου κατέλαβε, ἐκ παρ' αὐτῆς

ταυμα

153

Ζημι συναι-

Ἰνισσαλίω Ἰνὲς τῶν ὁ χρεῖσιον εἰληφόντων καὶ τωτὸν εἰσάγει. ὅτων εἰς φιλ-
λὼ δὲ ἀλμυρὸς οὐ παρέσθην ἔπειτα, τὸν πῶν ὁπότεον ὁπότεον σφραγίδα. Ἰ-
νὸς δὲ τῶν συσσίτων ὁπτεμεμφαλμύου καὶ φήσαντος ἀνδρῶν ἐπὶ ὅτο ὁ παρὲς
βραχέος γελημηλῶ, ἤρετο ἐκείνος τί τῶν ὁ παρὲς αὐτὸν περὶ αὐτῶν κέκληκεν
ἀνδρῶν. ὁ δὲ βωμοὺ καὶ ὁ λιθναῖοι καὶ ὁ δὲ δυνήσεως Ἰνὲς γελημηλῶς ὑπέμνη-
σε. τῶν καὶ ὁ χρεῖσιον οὐλογίας ἀπὸ παλαιά φησὶν.

Τούτων ἀκούσαντες τῶν ἐσιωμῶν οἱ πλείους, ἀνωλόμυζαν τε καὶ ὠλοφύ-
ραντο, καὶ πολλὰς τῶν κεφαλῶν ἀποτίλλαντες τείχας, ὥς ἀνέστησαν τῷ συμποσίῳ,
καὶ διὰ τῆς ἀγροῦς θέοντες, χριστιανοὶ τ' εἰς ἐβόων καὶ βασιλικοῖς πατρὶα κεκρῶ-
σθαι τεχνάσμασι, καὶ παλινωδιᾷ ἄδον, καὶ πλὴν ὧς ἀγνοίας συμβᾶσθαι ἡτῶν ἀ-
ναπαλάμην. μὲν τούτων θέοντες τῶν βοῶν κατέλαβον τὰ βασιλῆα δὴν τ' τυραν-
νου βίβισμάτων κατὰ βοῶντες, καὶ πύρι πατρὶα δοτιῶναι πατρὶα καλῶντες, ἵνα πυ-
ρεὶ μιδυθῆναι δὴν πυρὸς ἐτέρου πλὴν κατὰρσιν δέξωνται. ταῦτα καὶ ὅσα τούτοις
παροσέμοια παρ' ἐκείνων λεγόμενα, ἔξέμνηνεν τ' τῷ ἀγίτῳ θυμῶν, καὶ παρῶ-
τον μὲν τὰ κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτίμηναι παροσέταξεν. ἀπαρσημῶν δὲ αὐτῶν
ἔξω τῷ ἀγίτῳ, ἡκολούθη τ' τὸ πόλεως πληθὺς ἀνὰ μύρον αὐτοῖς τῆς ἀντιφύχας, καὶ
πλὴν τῶν τῆς ἀντιφύχας παρ' ἡρώσιν θαυμάζοντες. ὁπότε δὲ τὸ χωρίον ἐκείνο κα-
τέλαβον εἰς ταῖς κακούρησις κοράζην εἰώθεσθαι, ἤμπερ ἦσε τὸν δῆμιον ὁ τῶν
ἀγίων παροσέμωτος, τῷ πύρῳ αὐτῶν νεωτάτου παρῶν πλὴν κεφαλῶν ἐκτε-
μεῖν, ἵνα μὴ τῶν ἀγίων παροσέμωτος πλὴν σφαγῶν, τ' δὴ λίαν εἰς δέξην. ὁπότε δὲ ὁ μὴ
ἐπέθηκε τῶν δαπέδων τὰ γόνατα, ὁ δὲ τὸ ξίφος ἐγύμνωσεν, ἦκε πῆς μὴνύων τ' ἀ-
φесιν, καὶ βόη κωλύων πόρρωθεν πλὴν ἀνείρεσιν. τότε ὁ νεωτάτος ὁ πλὴν τὸ σφαγῆς
δυαχερῆας ἀπαλαλῶν, ὅτε ἡ αὐτῶν ἀρετῇ, ῥωμῶν ἀξίος μῦτος κληθῆναι
χρησθῆναι. τούτου γὰρ ἡ αὐτῶν ὄνομα. ἀλλὰ πλὴν μὲν σφαγῶν ὁ κακομήχανος ἐ-
κείνος ἐκώλυε φρόνῳ βολύμωτος, καὶ τῆς ἀντιφύχας βασιλῆων τοῖς ἀθροῦσι. ὅτε
εἶσατο ὁ ὁμῶς αὐτοῖς τὰ πόλεως οἰκεῖν, ἀλλ' εἰς τὰς ἐχθρὰς τῆς ῥωμῶν ἡγεμο-
νίας ἔξέπεμψε.

Καὶ ἄρτεμιον δὲ, ἐρατηγὸς ὃ τοῦ τ' ἐν ἀγύπτῳ ἐρατιωτῶν ἐγεγνήσθη, ὅστις
πλῆστα τῶν εἰδώλων σπέντεται· καὶ ἄρχων ἐκείνῳ ἐν τοῖς κωνσταντίνου χερσίν
λαχὼν, οὐ μόνον τῶν ὄντων ἐγύμνωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ λοιποῦ ἐξέερσε σῶ-
μα. ταῦτα καὶ ταῦτα δέδρακεν ὁ παρθένος καὶ ὀργῆς ἐγκρατέστατος καὶ
τῶν δυασεβωσιῶν ὀνομαζομένων. ἐγὼ δὲ καὶ γυναικῶν ἀρετῆς ἀξιεπαμνον διήρημα
παροδήσω τῇ συγγραφεῇ. κατεφρόνησεν γὰρ τὸ τοῦτου λυτῆς καὶ γυναικες, τὰ θεῶν
ζήλων καὶ πλοισμένα.

Γουπλία τις ὡς κατ' ἐκδόνον τὸν χρόνον ὀνομασθεῖται, καὶ πολυθρύλητος ἐκ
 ἧς τ' ἀρείης καθάρσιν ἔχει γένηται. αὕτη καὶ ἡ γάμου τὸν ζυγὸν πρὸς ὁλίγον δε-
 ξαμένη χαρὸν, καρπὸν ἀλείψασον παρ' ἑαυτῇ παρσενιῶσιν. ἰωδύνης γὰρ ὁ τῷ ἐν
 ἀνισοχείᾳ παρσενιῶσιν ὅτι πλῆξον ἡγησάμενος χρόνον, καὶ πολλὰ καὶ μὲν τ' ἀ-
 ποστολῆς παρσενιῶσιν τὰς ψυχὰς δαδάμενος, αἰεὶ δὲ πῶς δὲ τῇ ἡγεμονίᾳ φυγὰν,
 δεξιᾶς ἡσθαι μαχίας ἀρούρας ἐβλάστησεν. αὕτη χρόνον ἔχουσα παρσενιῶσιν
 ἀφ' αὐτοῦ παρσενιῶσιν ἐπὶ γῆρας, αἰεὶ μὲν ὑμῶν τὸν πεποιηκότα καὶ σεβαστότατον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τού δὲ βασιλέως παριόντος, γεγωνότερον κοινῇ ἔβαλλον, ἀκάλυφτον ἤσαν-
 νον καὶ κατὰ γῆρας τὸν ἀγασσασα. ἦ δὲ δὴ μάχιστα ἐκείνη τῇ ἀσμάτῃ, ἀ τῇ εἰ-
 δώων καὶ μὴ δὲ τὴν ἀσμένειαν. καὶ μὴ δὲ δαδιστὴν ἔλεγον, τῇ εἰδωλῇ τῇ ἐνθαλῇ δὲ-
 γνῆριον καὶ χρεσίον, ἔργα χερῶν ἀνδρόφων. καὶ μὴ τὴν τὴν ἀναισθησίας διήγησιν
 ἔλεγον. ὁμοιοὶ αὐτοῖς ἡμῶν οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ παρῆτες οἱ πεποιθότες ἐπὶ αὐ-
 τοῖς. τούτων ἀκούσας ἐκείνος καὶ λίαν ἀνιάθεις, σιγᾶν αὐτοῖς προσέταξε καὶ τὸν
 τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἄνδρα. ἦ δὲ μικρόν τῷ ἐκείνου νόμων φρονίστατα, πλείονος τὸν φρονί-
 σμας ἐνέπλησε. καὶ πάλιν ἐκείνου διόντος φάλαγγ ἐκέλευσεν. ἀναστήτω
 ὁ θεός, καὶ ἀφασκρηπιδήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ χαλεπήνας, τὸν φρονί-
 σμας διδάσκον ἀντιπῶν προσέταξε. καὶ γῆρας ἰδὼν αὐτοῖς ἀξιώτατον, ὅτε δὲ φ-
 μάτος τὴν πολλὰν ὥκτειρεν, ὅτε τὴν τῆς ψυχῆς τετίμηκεν δρετὴν. ἀλλὰ ἐν τῇ
 δορυφόρων ἐκέλευσεν ὅτι κόρης αὐτῇ ἐκατέρως παῖσαι, καὶ τὴν χερσὶ φοινίσαι τῇ
 πρῶτῃ. ἡ δὲ ὡς ἄρεαν ἡμῶν δόξα μὴ τὴν ἀτιμίαν, ἀνιήν τε μὴ εἰς τὸ δωμα-
 τιον, σιωπῆτος ὅτι αὐτὸν τὴν πνύ μαλιστα ἐβόησε μὴ φθίνας, κατὰ τὸν ὅτι μὴ φθίνας
 ἐκείνης συγγραφῆς καὶ διδάσκοντος τὸ πονηρὸν ἐκείνο κατέπαυε πνύ ματὶ τῇ
 φρονίᾳ ἐνοχλοῦ.

καὶ γὰρ οὗτοι τοῖς ἀγασσασα εἰσποικισαμένοι δαίμονας, κορυβαυτῶν διετέλεθ καὶ
 καὶ τῆς ἀσεβείας λυτῶν. ἀφ' οὗ δὴ τούτου καὶ τοῖς ἰουδαίοις κατὰ πλίσσε καὶ τῇ
 εἰς χρεσίον πεπιτυκόντων. καὶ προστὸν μὴ αὐτοῖς σὺν ἀγασσασα, ἥρετο τί δὴ ποιεῖ νό-
 μου ἡμῶν κελεύοντες, τῇς θυσιῆς οὐ φέρων. ὅτι δὲ ἐφασσεν εἰς τὸ πᾶν τὴν σφε-
 τέραν πρὸς γὰρ ἀφασσασα λατρεῖαν, πρᾶν ἡμῶν προσέταξεν ὁ θεομισθὴς ἐκείνος
 ἀνελθῆναι τὴν κατὰ λυτῶν ναὸν, τὴν δεσποικίαν ὑπολαμβάνων ὁ μὴ σμας πρὸς
 ῥῆσιν διήλθον. ἐδῆξε δὲ μᾶλλον τὴν τῇ τῆς ἀγασσασα. τούτων γὰρ ἐκείνοι τῇ λῶ-
 γων ἀσπασίως ἀκούσαντες, ἀπασι τῇ προσεταγμένα, τοῖς καὶ τὴν οἰκουμένην
 ὁμοφύλοις ἐδήλωσαν. οἱ δὲ πᾶν τὸν σιωπῆτος, καὶ χρεσίον καὶ προσεταγμένα εἰς
 τὴν οἰκοδομίαν εἰσφέρουσιν. ἐχορήγησε δὲ οὐ πλῆστα, ὅτι τὸ πᾶν προσεταγώς, ὁ
 φιλοτιμία χρεσίονος, ἀλλὰ τῇ ἀγασσασα μαρτύριος. σὺν ἀπείσθη δὲ καὶ δρεχον-
 τα τῇ δυνάσει προσεταγμένα ἀξίον ὑποσχεθῆναι. φασὶ δὲ αὐτοῖς καὶ σκαπόμενος
 εἰς ὑλῆς δρεχόνου καὶ ἀμμίας καὶ κοφινίδας κατὰ σκαπόμενος. ἐπεὶ δὲ ὀρυτθῆν ἔρ-
 ξαντο καὶ τὸν χρεσίον ἐκφορῆν, πρὸς μῆριον μὴ τούτου ἔδρων μυριάδες πολλαί. νύ-
 κτωρ δὲ ὁ χρεσίον αὐτομάτως ἀπὸ τῆς φάραγγος μετεβίβη. κατέλυσαν δὲ καὶ αὐ-
 τὰ τὴν οἰκοδομίαν τῇ λείψανον, νεόδημητα πᾶν κατὰ σκαπόμενος ὑπὸ σπῆρας. ὅτι δὲ
 δὲ καὶ γὰρ καὶ ὑπὸ σπῆρας πολλαὶ μεδίμων σιωπῆτος μυστιάδας, εἰς ἀπείσθη
 ἀνέμοι βίαιοι πνύσαντες καὶ σπῆρας καὶ κατὰ σπῆρας τῇ λαλῶντες πᾶσαι ἀδρεχώς
 ἐσκέδασαν. ἐν δὲ μεμνηόντων ἐκείνων, καὶ τῇ μακροθυμίᾳ τῇ τῇ μὴ φρε-
 νισμῶν, προστὸν μὴ σπῆρας ἐγῆρετο μέγιστος, καὶ τοῖς πρὸς τῇ ἀμνήτοις τῇ
 τῇ ἡμῶν κατὰ πλῆξεν. ὅτι δὲ ἐκ ἐδῆσαν, πᾶν ἐκ τῇ ὀρυσσομῶν θεμε-
 λίων ἀναδραμῶν, πλείους τῇ ὀρυτθῶν ἐνέσκησε, τοῖς δὲ ἀγασσασα ἐσκέδασε. καὶ
 νύκτωρ δὲ παμπόλλων ἐν τῇ πελαγίστῃ κατευδόντων σπῆρας, κατὰ πλῆξεν μὴ ἀ-
 δρεχώς τὴν πρὸς ὀρυτθῶν οἰκοδομήμα. τοῖς δὲ κατευδόντας σιωπῆτος ἀπὸ
 τῆς καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ αὐτὴν πάλιν τῇ ὑπεραίῃ, ὥφθη ἐν τῇ οὐρανῷ τῇ φ-
 τηεῖου

τηρίου τρυφῆς ὅτι ἡμεῖς φωτοφάνες. καὶ αὐτὰ δὲ τῶν ἰουδαίων ἐσθλήματα τρυφῆς
ἐπεπλήρωτο, ὅτι ἐν μύθοις φωτοφάνων, ὅτι ἐν μὲν αἰνέσει καὶ εὐσεβείᾳ ἀσμενῶν χειρῶν.
Ταῦτα οἱ ἀνὴρες θεασάμενοι, καὶ τὰς θεηλάτοις μάστιγας ὀρῶν δὴ σπύρες, ἀπεδρα-
σθὲν τε καὶ τὰ οἰκεία κατέλαβον, θεὸν ὁμολογῶντες ὅτι ἔσθ' ἡμεῖς τῶν παρ' ἡμῶν τὰ
ξύλα παροσηλώτηντα. Ταῦτα ἤκουσε μὲν ἰουλιανὸς, πῶς δὲ παρ' ἡμῶν γὰρ ἦδ' ἐστὶν, ὅτι δὲ
Φαραὼ πῶς ἀπληστίως ἢ καρδίᾳ ἐσκήρηνεν.

Ἐπειδὴ δὲ πέρας πλὴν κωνσταντίνου πυθόμενοι τελευτῶν ἐπαρρησάν καὶ εἰς τοὺς καὶ
ῥωμαίων ὄρους ἀφίκοντο πόλεμον παροχέλαιαντες, ἐδόξε αὐτῶν συναγείραι πλὴν
εραλίαν, ἢ ταύτης ὅτι ἐχρὴν παρ' ἡμῶν. πέμψας δὲ εἰς δελφοὺς, καὶ δῆλον, καὶ
δωδώνην, καὶ τὰ ἄλλα χρηστέα, εἰ χρηστέα ἐπὶ τῶν τοῖς μάντεσι. οἱ δὲ καὶ
εραλίαν ἐκέλευον, καὶ ὑπαγορεύοντο πλὴν νίκην. ἕνα δὲ τῶν χρησμάτων εἰς ἐλεγχόν
τῶν ψευδῶν ἐνήσω τῇ συγγραφῇ. ἔστι δὲ τοῦτο. νῦν πᾶντες ὁρμήθημεν θεοὶ νί-
κης ὅτι παρὰ κομισσάμεθα, πῶς δὲ θηρὶ ποταμῶν. τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονεύσω τοῦτος
πολεμὸς κλονος ὅτις. ὅτι μὲν οὖν τῶν ἐπὶ τῶν κατὰ γῆρας κωμωδείων οἱ λόγον
θεὸν καὶ τῶν μουσῶν ἀρχηγέτην τὸν πόλεμον ὀνομάζοντες. ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὅτι ψευδῶς
δύρων ἢ ἐξηπατημένων ὀδύρομαι. ἦρα δὲ ποταμὸν ἢ ἡγεμονεύσας, ἐπει-
δὴ ὅτι αὐτῶν θηρὶν ὀμνύμενον. ὅτι δὲ ἐκ τῶν ὁρμήτων ἀναβυσσάντων ὁρῶν
καὶ ἀφ' ἧς ἀστυρίας ῥέων, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσδόντες κόλπον. ἔσθ' ἡμεῖς τῶν
λαῶς βουκοχῆτες τῶν χρησμάτων, καὶ ἢ νίκην ὀνείδιστον, ὅτι μὲν ἢ ποταμὸν μα-
χλὴν τὸν παρὰ τοῖς γαλιλαίοις ἐφ' ἡμῶν πόλεμον. τοῖς δὲ ῥωμαίοις γαλιλαίοις
ὀνείδιστον, ἀπὸ μὲν αὐτοῖς ἐκ τῆς παροσηλείας παρ' ἡμῶν ἡγεμονεύσας. ἔσθ' δὲ
αὐτῶν σκοπήσας λόγους ἐν τε θραμμένον, ὡς ἡμεῖς δόξῃ λυμάνεσθαι παροση-
λείας ἐν δὴ ἀγῇ. ὅτι δὲ γὰρ εἰ ὁμοφώνως ὀνομάσθαι κρίνας, καὶ φάλαγξ ὁ πύθα-
γρέας παροσηλῶν, ὁμοφώνως δὲ μετέχον ἴσως ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων μεταβολῆς,
ὅτι δὲ γὰρ εἰ ὁ νηρὸς θεοῦ ὁμοφώνως, ἀπώλεσεν δὲ ὁ πῶς τῶν φύσεως ἐδέξατο
κάλλος. ἀλλὰ τούτων ὅτι δὲ ὅτι πεπαυμένους εἰς νοῦν λαβὼν ἐκ τῶν ὅτι
μὲν ἡμῶν ὁμοφώνως παροσηλείας πημάνην ἡμῶν ὑπέλαβε, καὶ τῇ τῶν χρη-
σμάτων ψευδολογία πιευσσας, ἡμῶν ἢ ἐκ κλησίαις ἐνδρῶν τῶν δαίμονος ἢ ἀνο-
λάτου ὅτι εἶδωλον.

Μετὰ τούτων ὅτι ἀπάρας ἢ ἀπειλῶν, ὅτι ἐνὸς ἀνδρός ἐν βερεῖα κατηγωνί-
σθαι. ὅτι μὲν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὅτι δὴ μὲν παρ' ἡμῶν ἐπὶ γὰρ αὐτῶν πο-
λιτευομένων ἡγεῖτο. παρ' ἡμῶν δὲ αὐτῶν ὅτι ἡλὸς ἀπέδξε. τὸν γὰρ ὅτι θεασά-
μενος εἰς πλὴν τότε κραυγῶν ἀσέβειαν ὅτι οὐκ εἶχεν, ὅτι οὐκ εἶχεν καὶ παρ-
φανῶς ἀπεκήρυξεν. ὅτι δὲ ἐν τῶν περὶ τὸν πόλεμον τῶν βασιλέων παρ-
φάνων, πλὴν τε οἰκείαν γνώμην καὶ πλὴν τῶν παρ' ἡμῶν ἐδήλωσεν ἀποκήρυξεν. ὅτι ὅτι ἡσ-
χίαν ἀγῇ ὅτι νεωτέρω παρ' ἡμῶν, κατὰ γὰρ ἡμῶν τὸν πατέρα. ὅτι
δὲ ἀφίκετο εἰς πλὴν βερεῖαν, τοῖς ἐν τῶν καὶ ἀξιώμασι συνεκάλειν ὅτι ἐστὶν.
ἐν ὅτι τούτοις καὶ ὅτι τούτου πατήρ. τούτου δὲ μὲν τῶν πατρὸς εἰς ἢ αὐτῶν εἰσάδα
κατὰ κλησίαν παρ' ἡμῶν. ὅτι δὲ ὁμοφώνως ἐφ' ἡμῶν τῶν πατέρων, ὅτι
καὶ οὐκ εἶναι μοι δοκεῖ βιάσθαι γνώμην ἐτέρως ἐκ κλησίαν, καὶ μετὰ γὰρ μὴ βί-
α μὲν εἰς ἑτέρας. μὴ δὲ οὖν βιάσθαι τὸν πατέρα τοῖς τοῖς δόγμασιν ἀκολουθεῖν ὅτι

Βουλόμηνον. ὅσδε γὰρ ἐγὼ σέ, ἔφη, βιάζομαι τοῖς ἐμοῖς ἐπέσθαι, καὶ τοὶ μάλα ἐσθ-
δῶς ἀναγκάσαι διωάμενος. ὁ δὲ τῇ πατρὶς πίσει τὸν λογιζόμενον ὡς αὐτὸς
ξας, πατρὶς τοῦτου ἔφη ὡς βασιλεὺς τῶν ἀγαστρῶν λέγῃς τοῦ θεομιστοῦ καὶ τοῦ ψευδοῦς
τῶν ἀγαστρῶν παρομοιότητος; ὁ δὲ πάλιν ὁ τῶν παρομοιότητος παρὸς τοῦτον, παῦ-
σαι, ἔφη, ἀνδραπολεῖ τοῖς διωκτοῦσιν. καὶ παρὸς τὸν νέον ἀποκλίνας τὸ παρὸς τοῦτον,
ἐγὼ σου, ἔφη, φρονιῶ, ἐπεὶ δὴ σοὶ τὸν πατέρα δρᾶσαι τοῦτο οὐκ ἐπέσθαι. τοῦδε
μὲν τοῦ τῶν διηγήματος οὐ μάλιν ἐμνήσθην, ἀλλὰ δεῖξαι βουλόμηνον, οὐ μόνον
τῶν θεομιστοῦ ἀνδρὸς τῶν ἀξιάζων πρὸς τὸν δῶν, ἀλλὰ οὐ καὶ πλῆθος τῶν ἐκείνου κα-
τεφρονήσαν διωκτῶν.

καὶ γὰρ ἐν αὐτοχρίαι ἀνὴρ τις πάλιν ἀριστος παιδαγωγῶν μετὰ κίαν πεπι-
τευμένος, σιωπῆς μὲν ὡς πλῆθον λόγων ἢ καὶ παιδαγωγὸν μεταχρῶν, τῶν
πλῆθον τῶν διδασκάλων ἡγουμένω. λιθομῖος δὲ ἐν τῷ ὅτι ὁ ὁφιστῆς πολυδύ-
νητος. δυσεβὴς δὲ ὅτι ὡς καὶ τὴν νίκην παρομοιῶν, καὶ τῶν ἰουλιανῶν φαντα-
ζόμενος ἀπειλᾷ, ἤρετο τὸν παιδαγωγὸν κωμωδῶν τῶν ἡμετέρων, τί ποιεῖς, λέγων, τῶν
τέκτονος ὁ υἱός. ὁ δὲ τῶν ἡμετέρων πλῆθος ἡμετέρων, παρομοιῶν τῶν μετὰ ὁλίγον ἐσθ-
μηνον. γλωσσόκομος γὰρ ἔφη ὁφιστῆς ὁ τῶν πρὸς καὶ τῶν ἀποκλίνων, ὃν σὺ
κωμωδῶν, τέκτονος υἱὸν παρομοιῶν. ὁλίγον δὲ διηγουμένων ἡμετέρων ὁ τῶν ἀ-
γαστρῶν ἐκείνου θάνατος ἐμνήσθην, καὶ ἐν γλωσσόκομῳ κείνῳ ἐκομίσθην, καὶ τῶν ἀ-
πειλῶν ὁ κόμπος μετὰ τὸν ἀπεφάνθη, καὶ ὁ θεὸς ἐδόξασθην.

καὶ ὁ τῶν ἀποκλίνων δὲ τὸν βίον ἐν ὁφιστῆς μιμησάμενος, ἰουλιανὸν λέγων, τὸν
σάββατον ἐπὶ τῇ τῇ σύρων φωνῇ παρομοιῶν, οὐ τὴν πολιτείαν ἐν τῇ
φιλοφῶ σιωπῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἰσορῶν, ἀποδοῦναι τῶν θεῶν τῶν ὁλῶν τὴν ἰκετείαν
παρομοιῶν, τῶν δυσεβῶν ἐκείνου μεμαθηκῶς ἀπειλᾷ. κατὰ ἐκείνῳ δὲ τῶν
ἡμετέρων κατὰ τὸν ἐκείνου ἐδόξατο τὴν σφαιρῶν, ὅτι τῶν τῶν παρομοιῶν
ἐγὼ, καὶ τοὶ πλῆθος ἢ εἰκοσι σταθμῶν ἐν τοῦ φρονιζήσαντος μέγρι τῶν γρατ-
πέδου ὁφισμῶν. φασὶ δὲ αὐτὸν ποτινῶμενον καὶ τὸν φιλοφῶν ποτινῶν ἀν-
τιβουλοῦντα δεσπότην, ἐπὶ τῇ μὲν ἑαπίνης τὴν τῶν δακρύων φορεῖν, δὲ
χυθῆναι δὲ καὶ θυμῶν πλῆθος, ἐν γὰρ τῶν τῶν παρομοιῶν, ἐν τοῦτο μη-
νύσαι τὴν τῶν ψυχῆς ἡδονῶν. τῶν τῶν οἱ σιωπῆς τῶν μετὰ τὸν αὐτὸν θεα-
σάμενοι, μὲν ὡς σφίσι ἰκέτευσαν τῶν ἀποκλίνων τῶν ἀποκλίνων. ὁ δὲ τῶν σιω-
πῶν τὸν ἀγαστρῶν τῶν ἀμπελῶν τῶν θεῶν πολέμιον, δίκας εἰσπαρομοιῶν τῶν εἰς
τοῦτον ἀδικημῶν, καὶ κατὰ νεκρὸν, τῶν ἐπὶ τῶν πεπαυμένων. τῶν μετὰ τὸν
τῶν ἐξέρχον ἀποκλίνων, καὶ τῶν τῶν χερσῶν παρομοιῶν ὅμιλον. ἐγὼ δὲ
καὶ τῶν τῶν τῶν ἐκείνου τελευτῶν μεμνηνύσθην, αὐτῶν τῶν καὶ τῶν ἡμετέρων
καὶ τὴν ὥραν, κατὰ τὸν ἀνῆλθαι τὸν ἀγαστρῶν ὁ θεὸς ἐκείνου παρομοιῶν ἐγὼ
τῶν καὶ παρομοιῶν.

καὶ τὴν ἐκείνου δὲ ἀβουλίαν ὁφιστῆς ὁ θάνατος ἐδόξατο. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ τὸν οἰ-
ζοντα ποταμὸν ἀπὸ τῶν τῶν τῶν ῥωμῶν ἡγεμονίαν, καὶ τῶν γραβι-
βόσας, ἐνέπρησε πρὸς αὐτὴν τῶν σκάφην, πολεμῶν ἀνὰ τῶν τῶν, οὐ πείθων τοῖς γρα-
βίω. οἱ δὲ τῶν γραβίω ἀναπαιπλῶν παρομοιῶν τοῖς ἀγαστρῶν εἰώ-
θασιν, καὶ ἀγαστρῶν ἰδῶσιν, ψυχῶν τῶν καὶ τῶν ἡπείσιν ἐπαίρουν. ὅτι δὲ τῶν
ἀγαστρῶν

ἀγαθὸν δὴ θύς ἀπέκοψεν ἡπίδα ἡς ἐπαρόδου πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἐμπαρήσας.
 πρὸς δὲ τούτοις δέον παύσθαι πορίζειν τε καὶ κομίζην τοῖς τραυλώταῖς πλὴν ἀνα-
 χήαν ἑσθίω. ὁ δὲ θεὸς οὐτε ἐκ ἡς οἰκείας αὐτῶν παρσέταξεν φέρε-
 οντα, οὐτε πλὴν πολεμίων ληϊζόμενος πρὸς ἑαυτὸν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ πλὴν οἰ-
 κουμένην, διήκει ἢ ἔρημον. ἐν τῷ δὲ καὶ ποτὶ καὶ ἑσθίης οἱ τραυλώταῖς παυσιζον-
 τες, ἐκ ἡς πορείας ἡγεμόνας οὐκ ἐχέουσιν, ἀλλ' ἐν ἔρημῳ χώρῃ πλ. ἀνθρώποι, ἢ ἢ
 θεωπάτρου βασιλέως ἐγνωσθῇ ἀβουχίδου. ὁλοφύρομενοι δὲ καὶ γένοιτες, ὅσον δὲ α-
 πίνης κείμενον τραυματίας τὸν καὶ τοῦ πεποιηκότος λυτήσασθαι, καὶ τὸν δὲ αὖτε
 πολεμὸν κλονον ἐπὶ κούρου οὐ γυρόμενον καὶ πλὴν ἀποχέσιν, καὶ τὸν λούξιν τὸν καὶ
 φουδὴ μαλιδάματον, καὶ τὸν τερπικέρεσσιν καὶ τοῦ κτείναντος τοῖς κεραυνοῖς
 οὐ χρυσάμενον, καὶ τὸν κόμπον τῷ ἀπειχῶν ἐρρίμμενον εἰς ἑδάφος. τὸν μὲντοι
 πλὴν δικήαν ἐκείνῳ ἐπενεγκόντα πληγῶν, ὅσοις ἐγνω μέγρι ἐκ τήμερον. ὅ-
 λοι μὲν γὰρ τῷ ἀσέβων αὐτῶν αὐτῶν ἐπενέωχεναι φασίν. οἱ δὲ ἐν νομά-
 δων ἑνα τῷ ἰσσηλητῶν καλουμένων. ὅσοι δὲ ἑνα τραυλώτῳ, ἀφ' ἑαυτῶν καὶ
 ἢ ἔρημον δυσχερῶν ἀνίστα. ἀλλ' εἴτε ἀνδρεσπος εἴτε ἀνέλεος ὥστε ὁ ξίφος, δὴλον
 ὅτι ὁς τοῦτο δέσπρακε, τῷ θεῷ νύματος ἀποურγὸς ἐγεγόνει. ἐκ γὰρ δὲ φασὶν δε-
 ξάμενον ἢ πληγῶν, δὴ θύς πλησῶν ἢ χεῖρα ἢ αἵματος, καὶ τοῦτο ρίψαι εἰς τὸ ἀέ-
 ρα καὶ φᾶσαι, νενίκηκας γαλιλαῖς, ἐκ τῷ αὐτῷ πλὴν τὴν νίκην ὁμολογήσας, καὶ τὸν βλα-
 σφημίδου ῥαμῆσαι. ὅπως ἐμβρόντητος ἡ. μ. τ. ὃ τὸ σφαγῶν, αἱ τὸ ἐκείνῳ χρη-
 τείας ἐφωράθησαν μαλιδάμαται.

Καὶ γὰρ πόλις ὅτι ἐπὶ ἐκ νῦν ἔχουσα ἡς ἀσεβείας τὰ λείψματα. ἀφ' αὐ-
 τῆς ὁ μάχος πλὴν πορείαν ποιούμενος, ἢ γὰρ ἑδέσθαι ὡς ἀσεβεία κοσμουμένην
 δὴν νομὸν καὶ ἀλλοιοπεν, εἰς τὸ πρὸς τὸν δυσσεβῶν ἡμῶν σπικὸν εἰσελθῶν, καὶ
 ἑνα ἐν τούτῳ ἐκ τοῖς κοινωνοῖς τοῦ μύσους ἐπιτελέσας, καλεῖσθαι καὶ σήμαν-
 τας τὸ θύρας ἐπέθηκε, καὶ ἑνας αὐταῖς παρσεδρόβειν παρσέταξε τραυλώτας,
 μηδένα εἶσω τῷ θύρων γυμνάσαι μέγρι ἡς ἐπαρόδου κελεύσας. ἐπεὶ δὲ ὁ θάνα-
 τος ἀπὸ τῆς καὶ ἀσεβείας βασιλείας πλὴν δυσσεβῶν διεδέξατο, εἶσω γυρόμενοι ὃ σπ-
 κος, ὅσον πλὴν ἀξιάγασον τῷ βασιλέως ἀνδρίδου τε καὶ θεῶν, καὶ πρὸς τούτοις
 ἀσέβειαν. εἶδον γὰρ γυμναῖον ἐκ τῷ τειχῶν ἡωρημένον, ἐκ τελαμῶνας ἔχον τὰ
 χεῖρας, ἡς αἰακείρας ὁ ἀγίτης τὸ γατέρας, τὴν νίκην δὴ ποιεῖ τὸ καὶ τῶν ἀφ' ἑαυ-
 τῶν ἡπάτος ἐγνω. τοῦτο μὲν οὖν ἐν κάραις ἐφωράθη ὁ μύσους.

Εν ἀντιοχείᾳ δὲ πολλὰς μὲν κιβώτους ἐν τοῖς βασιλείοις, κεφαλῶν ἀνδρεσπῶν
 πεπληρωμένας εἰρηδοῦ φασί, πολλὰ δὲ φρέατα ὅμοι' ἀνὰ πλεονεχρῶν. τοι-
 αῦτα γὰρ τῷ δυσθύμων θεῶν τὰ μαθήματα. ἡ δὲ ἀντιόχου πόλις πλὴν ἐκείνου
 μεμαθηκῆσθαι σφαγῶν, δημογονίας ἐπετέλει καὶ παρηγυρίας. καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ἐκ-
 κησίαις ἐχόρδον καὶ τοῖς μῦσους σπικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις τῷ σπ-
 ροῦ πλὴν νίκην ἐκήρυττον, καὶ τοῖς ἐκείνου μαλιδάμασιν ἐπετάσσον. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
 ἀξιάγασον τῷ ἀντιόχῳ γήσω φωνῶν, ἵνα καὶ τοῖς μὲν ἡμᾶς εἰσομένοισι ἢ αὐτῆς
 φυλάτῃ) μνήμη κοινῇ γὰρ πόλεις ἐβόων, ποῦ σὺ τὰ μαντεῖα μάξιμε μωρὲ, ἐ-
 νίκησεν ὁ θεὸς καὶ ὁ χρυσὸς αὐτῶν.

Μάξιμος γὰρ ἡ καὶ ἐκ γνο χαμερὺ, φιλοσοφίας μὲν παρσέταξε πρὸς

κείμνος, γρητεία ὃ γρώμνος, καὶ παρῆλθ' αὐτὸν μὴ ὀντα σεμνυνόμενος. ὅτι ὃ ἀν-
 υοχεῖς παρὰ τῆς μεγίτης ξυωρίδος πέτρου καὶ παύλου αὐτῶν δὲ ἀμνοὶ δὲ
 μάλα, καὶ θερμὸς τὸν ἥδον δεσποτῆν καὶ ὁτῆρα ποιοῦντες, ἐδεχυντὶ ὁμοῖοι αἰεὶ τῷ
 ἀξίον λήτης ἰουλιανὸν διέτελεσαν, καὶ αὐτὸς ἐκείνος ἔφη φησὶ. ὁ γὰρ τοῦτο, καὶ
 λόγον συνέγραψε κατ' αὐτῶν, καὶ μετὰ πῶντας τοὺς οὐκ ὀνόμασεν. ἐγὼ δὲ τῷ ὅτι
 τῇ τελευτῇ τῆς τυραννίδος χρείδην, τέλος ὅτι γήσω τῇ συγγραφῇ. οὐ γὰρ ὅσον ὑπέ-
 λαβον ὁσεὶς συνάψα βασιλεία πλὴν δυασεῖν διωασείδην.

Τὰ δὲ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας λόγος εἶ.

- α' Περὶ τῆς ἰωβιδμοῦ βασιλείας καὶ ἀσεβείας.
 β' Περὶ τῆς ἐπαυρόδου τοῦ ἀγίου ἀθανασίου.
 γ' Ἐπιστολὴ σὺνοδικὴ πρὸς τὴν βασιλέα ἰωβιδμὸν γραφῆσα περὶ τῆς πίστεως τοῦ
 αὐτοῦ ἀθανασίου.
 δ' Περὶ τῆς ἀποδοθέντων σιτηρεσίων τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ε' Περὶ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς.
 ς' Περὶ τῆς τῆς βυζαντινῆς βασιλείας, καὶ ὅπως βυζαντινὰ τὴν ἀδελφὸν κοινωνὸν ἐ-
 ποιήσατο.
 ζ' Περὶ τῆς ἀμβροσίου τῆς ὁπισκοῦ μεθ' ὧν χρονοῖας.
 η' Ἐπιστολὴ τῆς βασιλέως βυζαντινῆς, καὶ βυζαντινὸς περὶ τῆς ὁμοιοῦς γραφῆσα πρὸς
 πλὴν ἀσκλητῶν δόξῃσιν.
 θ' Σὺνοδικὸν τὸ ἐν τῇ ἰλλυρικῇ σὺναγῆσις ἑωρόδου, περὶ τῆς πίστεως.
 ι' Περὶ τῆς τῆς αὐτοῦ ἀντιρροῦς αἵρέσεως.
 ια' Περὶ τῆς μεσσηνιανῶν αἵρέσεως.
 ιβ' Τίνα ἔχον ὁ βυζαντινὸς ἐξέκλινεν εἰς πλὴν αἵρεσιν.
 ιγ' Ὅπως τοῖς ἄλλοις ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ὁπισκοῦ πῶν, ὁξώρισε.
 ιδ' Περὶ ἀσεβίου τῆς ὁπισκοῦ ἀμοσαίων καὶ ἀντιόχου τῆς πρεσβυτέρου ἐ δὲ ὁ-
 κίου τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.
 ε' Περὶ τοῦ ἀμοσαίων ἀσεβείας ἡλίου.
 ς' Περὶ τῆς ἀγίου βαρσίου τοῦ ὁπισκοῦ ἐδέσης, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐξορισθέν-
 των κληρικῶν.
 ζ' Περὶ τῆς ἐν ἐδέσῃ γρομῶν διωγμοῦ.
 η' Περὶ ἀντιόχου ἐ πρεσβυτέρους τῆς ἐδεσίων πρεσβυτέρων.
 θ' Περὶ τῆς ἀγίου βασιλείου τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ὁπισκοῦ, καὶ ὅτι κατ' αὐτὸν γεγενημένων
 ὑπὸ οὐκ ἐκείνου καὶ μετέπειτα ὑπὸ τῆς.
 κ' Περὶ τῆς ἀγίου ἀθανασίου τελευτῆς καὶ τῆς πέρας χρονοῖας.
 κα' Περὶ τῆς ἐκδοχῆς πέρας, καὶ εἰς τὴν λουκίου τῆς ἄλλου.
 κβ' Ἐκ τῆς ὁπισκοῦς πέρας ἀντιόχου διήγησις περὶ τῆς ἐν ἀντιόχῳ συμβαί-
 των ὑπὸ λουκίου.
 κγ' Περὶ μαβίας τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ τῆς μωυσιῶς τῆς μοναχῶν χρονοῖας.
 Περὶ τῆς

Περὶ τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει τοιμηθέντων. κδ'
 Ὅπως φλαβιδμός καὶ δβδωρος πλὴν ἐν ἀντιοχείᾳ ὧν ὀρθοδόξων συνεκρότου κε'
 ἐκκλησίαν.
 Τὰ καὶ τὸν ἀγιον ἀφραάτιον τ' μονάζοντα. κς'
 Τὰ καὶ τὸν ἀγιον ἀντωνιον τὸν μέγαν. κζ'
 Τίνες δὲ μοι μονάζοντες καὶ τοῦτον τ' χαρὸν διέωρεψαν. κη'
 Περὶ διδύμου τῆς ἀγέλανδρεως καὶ ἐφραίμ τοῦ σύρου. κθ'
 Τίνες ἐν τῇ ποντικῇ καὶ ἀσιανῇ διέωρεπον ἐπίσκοποι καὶ τοῦτον τ' χαρὸν. λ'
 Περὶ τῶν πατρῶν οὐδένος τῶν μεγάλων βαλεντινιανῶν πατρῶν πολέμου γραφέντων, λα'
 καὶ ὧν πατρὶς ἐκείνου πίστεως ἀντιγράφοντων.
 Περὶ Ἰῆς τερεντίου κόμητος ἀσβεβίας. λβ'
 Περὶ τῆς παλαιᾶς τοῦ ἐρατρίστου πατρῴσιας. λγ'
 Περὶ Ἰσακίου τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει μονάζοντος. λδ'
 Περὶ τῆς βρεταννίου τῆς σκυθίου ἐπισκόπου πατρῴσιας. λε'
 Περὶ τῆς καὶ τῶν ἐκείνων ἐρατρίστου, καὶ ὅπως ἔπαιε Ἰῆς ἀσβεβίας δίκης. λς'
 Ὅθεν οἱ γότθοι τῆς ὁδοῦ μετέλαβον πλάνης. λζ'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΟ-
 δωρίτου ἐπισκόπου κύρου λόγος δι'. κε' α'

Ἐπὶ δὲ τῷ ἰουλιανῷ σφαλίῳ, συνελθόντες σὺν τοῖς
 ὑποκρίταις οἱ ἐρατρίστου, ἐβουλόμην ἵνα καὶ πλὴν
 βασιλείαν παρὰ λαβῶν, καὶ πλὴν τε ἐρατρίαν ἐν τῇ
 πολεμίᾳ ἀφασῶσαι, ἵνα τε ῥωμαίων ἀναρρώσῃ
 παθήματα ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ὄντα, τὸ δὲ καὶ κα-
 λῶν, δὲ πλὴν τῆς καὶ τῶν ἐκείνων ἀφασῶσαι. τοῦ-
 των δὲ παρὰ τούτων βουλόμενον, ἡ ἐρατρία σὺν α-
 θροιαθεῖσαι καὶ τῶν ἐκείνων ἐξήγησε βασιλέα,
 οὔτε ἐρατρίαν ὄντα, οὔτε τῶν μετ' ἐκείνοις ἐπίση-
 μων δὲ ἀνδρά, καὶ παρὰ τῶν, καὶ πολλῶν ἑνεκα γνώριμον. σῶμα τὸ γὰρ μέγιστον εἶ-
 χε, καὶ ψυχὴν μεγάλῃ φρονίᾳ, καὶ ὁρῶν ἐν πολεμοῖς εἰώθη, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶ-
 σι τοῖς μείζονσι. πατρῴσια γὰρ καὶ Ἰῆς ἀσβεβίας χρησάμενος, τῆς τυραννίδος τ' διωα-
 γείαν ἐκ ἐδίδεκεν, ἀλλὰ καὶ πλὴν παρὰ τῶν, τοῖς τῆς ἐκείνης ἡμῶν μῦθου
 συνετέτακτο. ὅτε δὲ οἱ ἐρατρίστου, Ἰῆς ἐρατρίαν πλὴν συμφωνίαν, γείαν ἡμῶν ὑ-
 ποκαθόντες, ἤγαγον εἰς μέσον ὅν παρὰ τῶν ὄρισον ἀνδρά ἐκείνον, καὶ ἡ κα-
 λῶν παρὰ τῶν, ἐξήγησε ἐπὶ τούτου. εἶπα παρὰ τῶν αὐτῶν τῶν ἐκείνων
 νύμφων παρὰ τῶν, καὶ αὐτοῖς παρὰ τῶν παρὰ τῶν καὶ τῶν παρὰ τῶν
 ἡ πατρῴσια χρησάμενος ὁ ἀξιάλαστος ἐκείνος ἀνὴρ, καὶ μήτε τοῖς ἐκείνων
 σας, μήτε τῶν ἐρατρίων πλὴν ἐπὶ τῶν χεῖρῶν μέλας ὄντων, οὐ διώμασι, ἔφη, κα-
 σταμὸς ὧν τῶν τοιούτων ὄντων, ὅτε Ἰῆς ἰουλιανῷ ἐρατρίαν βασιλέα, πονηρῶς

BBB.iii.

παιδὸν θείας μαθήματα. οἱ γὰρ τοιοῦτοι, τῇ θείᾳ παροίᾳ γεγυμνωμένοι, δι-
δῶσι καὶ ὅτι χάρει τοῖς πολεμίοις ἀντιστοιχεῖ. τούτων ἀκούσαντες τῶν λόγων
οἱ φρατρίται, κοινῶς ἀφῆκον φωνῶν. μὴ ἐν διδασκίᾳ ὡς βασιλεῦς, μὴ δὲ πλὴν ἡμε-
τέραν ὡς πονηρὸν φύλης ἡγεμονίαν. χριστιανὸν γὰρ βασιλεύοντα, καὶ μαθήμα-
σιν διπλοῦσι σὺν τε θραμμάτων. οἱ μὲν γὰρ ἐν ἡμῶν γραττερί, καὶ τῆς κωνσταντίνης
διδασκαλίας ἀπήλαυσαν. οἱ δὲ μετ' ἐκείνοις, τῶν κωνσταντίνου μετέλαθον παι-
δευμάτων. τούτου δὲ τοῦ τεθνεώτος, ὁλίγος τῆς ἡγεμονίας ὁ χρόνος καὶ οὐχ' ἴσχυ-
ρὸς ὥστε τοῖς ἐξηπατημένοις ἐνδρῦσαι πλὴν λώβῳ.

βζ Ἐπὶ τούτοις ἡσθεῖς ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ἐβουλόετο λοιπὸν περὶ τῆς τῶν κοι-
νῶν ἑορταίας, καὶ ὅπως ἐκ τῆς πολεμίας ἀπήμυτον ἀπαγάγει πλὴν φρατρίαν.
ὅτε ἐδεήθη δὲ βουλευμάτων πολλῶν, ἀλλὰ τῶν τῆς διπλοῦς ἀπερμύτ' ἐβύνη-
σε τοῖς καρποῖς. ὡς αὐτίκα γὰρ τῇ οἰκίᾳ ἐδίδε παρρησίαν ὁ ὢν ὅλων θεός, ἐ-
πὶ φαινομένην ἔλυσεν ἀπορίαν. πλὴν γὰρ τούτου βασιλείαν, ὁ παρ' ὧν μεμαθη-
κὼς βασιλεὺς, παρ' ἐσθλῶν ἀπέσχετο. ὡς εἰρήνης παρ' ἐσθλῶν ἀπομύτοις. εἴτα ἔσφα-
λε τοῖς φρατρίταις δὲ ἐπέμψεν, καὶ ἀρσενὸν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέσταν παρ' ἐσθ-
λῶν. τριακοντούταις δὲ οὐκ ἀπονομάς ποιησάμενος, ἐβρώμενον τῇ φρατρίτῃ τῆς πο-
λεμίας δὲ ἐβόλε. ὡς αὐτίκα δὲ τῆς ὡς αὐτῇ βασιλευσσομένης γῆς ὅτι ἐσθλῶν, παρ'
τοῦ ἐξέσφαλε νόμον καὶ τοῖς ὅτι ἐσθλῶν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκ τῆς ἐξορίας ἀφ' ὧν ὄντα,
καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδοθῆναι παρ' ἐσθλῶν, τοῖς τῇ ἐν νικίᾳ πίσει ἀφ' ἐσθλῶν
ρηκῶσιν ἀκέραιον. ἐπέσχε δὲ καὶ παρ' ἀθανάσιον ἐκ τῶν τῶν τούτων παρ' ἐσθ-
λῶν τῶν δόγματων, γραφῶν αὐτῶν παρ' ἐσθλῶν, πλὴν ἀκριβῶς περὶ τῶν θείων δι-
δασκαλίας. ὁ δὲ τοῖς ἡγοιματέροις τῶν ὅτι ἐσθλῶν ἀνέσταν παρ' ἐσθλῶν πλὴν
ἐν νικίᾳ ἐκ τε τοῦ πίσει φυλάτῃ παρ' ἐσθλῶν, ὡς τοῖς ἀποστολικοῖς συμβαί-
νουσιν δόγμασιν. ἐν γὰρ δὲ καὶ τῇ ὅτι ἐσθλῶν τῆς τῇ ἐκ τῶν ἐσθλῶν παρ' ἐσθλῶν
μέρος ὡς θείας.

Τῷ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ φιλικῶς παρ' ἐσθλῶν νικητῇ ἀνδρῶν ἰωβιδῶν, ἀ-
θανάσιος καὶ οἱ λοιποὶ ὅτι ἐσθλῶν οἱ ἡγόνες ἐκ παρ' ἐσθλῶν παρ' ἐσθλῶν
τῶν ἀπὸ τῆς ἀγνότητος καὶ θηλαΐδος, καὶ λιβύων ὅτι ἐσθλῶν.

γζ Πρέπουσα θεοφίλῃ βασιλῇ φιλομαθῆς παρ' ἐσθλῶν καὶ πόθος τῶν οὐρανίων.
οὕτως γὰρ ἀνηθῶς καὶ τῇ καρδίᾳ ἔχοις ἐν χάρει θεοῦ, καὶ πλὴν βασιλείαν μετ' εἰ-
ρήνης πολλῆς ἐπὶ τῶν περὶ ἐσθλῶν. θελησας τοίνυν τῆς σῆς διπλοῦς ἀπερμύ-
ματῇ παρ' ἡμῶν, πλὴν τῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν πίσει, ἀφ' ἐσθλῶν παρ' ἐσθλῶν
τῶν ἐκ κρείων, ἐβουλόσαμεθα παρ' ἐσθλῶν μέλλον, πλὴν παρ' ἐσθλῶν πατέρων ὁμολο-
γησάμεθα ἐν νικίᾳ πίσει ὡς ἀπομύτοις τῇ σὴν θεοσέβειαν. ταύτῃ γὰρ ἀφ' ἐσθλῶν
τῶν ἐκ κρείων, ἡμῶν μὲν ποικίλως ἐπεβούλευσαν, ὅτι μὴ ἐπιθῶμεθα τῇ ἀφ' ἐσθλῶν αἰρέσει.
αἱ τοὶ δὲ γεγῆσιν αἰρέσεως καὶ χρισμάτων τῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν. ἡ μὲν ἀνηθῶς καὶ
διπλοῦς, εἰς τὸν κρείων ἡμῶν ἰσοπῶς χριστὸν πίσει, φανερὰ πᾶσι κατέστηκε καὶ ἐκ
τῶν θείων γραφῶν γνωστέον τε καὶ ἀναγνωστέον. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐοῖσι αἱ
τοὶ τελεωθέντες ἐμὴ τυρήσασθαι καὶ νῦν ἀνδρῶν εἰσὶν ἐκ κρείων. ἐμεινεν δὲ
αἰεὶ ἡ πίσει ἀφ' ἐσθλῶν, εἰ μὴ πονηρίαν ἡμῶν αἰρέσειν παρ' ἐσθλῶν ποιῶσαι
ἐπὶ λήσῃ. ὅς τις γὰρ ἡ καὶ οἱ σὺν αὐτῇ, ἀφ' ἐσθλῶν ταύτῃ καὶ ἀφ' ἐσθλῶν κατ'
αὐτῆς

αὐτῆς ἐπεισαγαγεῖν ἐπεχέρησθαι, φάσκειν δὲ ὅτι ὄντων, καὶ κτίσμα, ἢ ποίημα, καὶ τρεπτόν ἐστι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. πολλοὺς τὲ ἐν ταῦτοις ἡπάτησθαι ὥς τε καὶ τοὺς δοκοντοῦς εἶναι αὐτῶν, σιωπαπληρῶσαι αὐτῶν τῇ δυσφημίᾳ. καὶ φθασάντες μὲν οἱ ἄλλοι πατέρες ἡμεῖς, σιωπῶντες, ὡς παρρησιόχου, ἐν τῇ κατὰ νίκην σιωπῇ, καὶ μὲν ὁρῶμεν αἵρεσιν ἀρετῆς μάστιγι· τίς ὅτι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πίστιν ὁμολογήσθαι ἐβόησεν, ὥς τε ταύτης παρρησιόχου κηρυττομένης, ἀποσεσθῆναι τὴν ἀναφθεῖσθαι αἵρεσιν ὡς καὶ τῇ αἰρετικῇ. καὶ μὲν οὖν αὕτη παρρησιόχου κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν γινώσκουμένη τε καὶ κηρυττομένη. ἀλλ' ὅτι καὶ ὁρῶμεν αἵρεσιν ἀναρῶσαι βουλόμενοι, ἑνὲς μὲν αὐτῶν καὶ ἐν νίκῃ κατὰ τῇ πατέρων ὁμολογηθεῖσθαι πίστιν τετραμήκασιν ἀρετῇ, ἑνὲς ὅτι ἡμαρτίαν ὁμολογεῖν αὐτῶν, καὶ δὲ ἀληθείας ὁρῶμεν περὶ ἐκκλησιῶν τοῦ ὁμοῦσιον, καὶ οὗτοι βλασφημοῦντες ὅτι πρὸς τὸ ἄγιον, ἐν ταῖς φάσκειν αὐτοὺς κτίσμα ἐστὶ καὶ ποίημα ἀφ' οὗ γένοντο, ἀνακρίτως θεωρησάντες τίς ἐκ τῆς τριῶν βλασφημίας βλαβέναι γινώσκου κατὰ τῇ γὰρ, ὅτι δοῦναι τῇ σὴν ἀσέβειᾳ καὶ ἐν νίκῃ ὁμολογηθεῖσθαι πίστιν ἐκαστοῦ δασαμῶν, ἵνα γινώσκῃ θεοσέβεια μὲν ὅτις ἀκριβείας γέγραπται, καὶ ὅσον πληρῶν οἱ πατέρες αὐτῶν διδάσκουσιν. γινώσκου θεοφιλέστατε αὐγρυσε, ὅτι αὕτη μὲν ἡ εἰς αἰῶνος κηρυττομένη. ταύτῃ δὲ ὁμολογήσθαι οἱ ἐν νίκῃ σιωπῶντες πατέρες, καὶ ταύτῃ σύμφηφοι τυγχάνουσιν πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν ἐκκλησίαι, αἱ τε κατὰ τὴν ἀσθενίαν καὶ ἐρετρίαν, καὶ γαλλίαν καὶ αἱ τῆς ἰταλίας πάσης καὶ καμπανίας, δαλματίας τε καὶ μυσίας μακεδονίας καὶ πάσης ἡμάδος, ἢ αἱ κατὰ τὴν ἀφρικανήν πᾶσαι, καὶ ἑσθονίαν, καὶ κύπρον, καὶ κρήτην, παμφυλίαν τε καὶ λυκίαν, καὶ ἰστανίαν, ἢ αἱ κατὰ πᾶσαν ἀγρωπὸν, καὶ λιβύην, ἢ πόντον, καὶ καππαδοκίαν, καὶ τὰ πλησίον μέρη, καὶ αἱ κατὰ ἀνατολὰς ἐκκλησίαι, καὶ ὅτις ὀλίγων τῶν κατὰ ὁρῶμεν φερονώτων. παρῶν γὰρ τῇ παρρησιόχου, τῇ περὶ ἐγνώσεως καὶ γινώσκου, ἢ γράμματα ἔχοντες, καὶ οἵα μὲν θεοφιλέστατε αὐγρυσε, ὅτι καὶ ὀλίγοι ἑνὲς ἀνελήροισι ταύτῃ τῇ πίστι, οὐ δυνάμεται παρρησιόχου ποιῆναι πᾶσι τῇ οἰκουμένῃ. πολλὰ γὰρ χρόνῳ βλαβέντες ἀπὸ τῆς ὁρῶμεν αἵρεσεως, φιλονεικότερον νῦν ἀνίστανται τῇ ἀσέβειᾳ. καὶ ὡς τῇ γινώσκου καὶ σὴν ἀσέβειαν, καὶ τῇ γινώσκου, ὁμῶς ἐκαστοῦ δασαμῶν καὶ ἐν νίκῃ πίστιν ὁμολογηθεῖσθαι ὡς τελακοσίαν δεῖν καὶ ὁκτὰ ὅτις σὴν ὡς ταῦτα. ἐστὶ δὲ αὕτη.

Πιστεύοντες εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παρρησιόχου, παρῶν ὁρῶμεν τε καὶ ἀοράτων ποιητῶν. καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γνηθέντα ἐκ τῆς πατρὸς μονογενῆ, ὑποτέσιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. γνηθέντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοῦσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ ἐν ταῖς οὐρανῶν καὶ ἐν τῇ γῆ. τὸν ἀνδρῶν καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἡμετέραν ἑσθονίαν κατελθόντα, ἑσθονίαν. πῆσθαι, ἀνελήροισι, παρῶν, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελήροισι. οὗ οὐρανούς. ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. ἢ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα. Τοῖς ὅτι λέγοντες, καὶ ποτε ὅτε ὅτι καὶ τὸν γνηθέντα ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἢ ἀνελήροισι, ἢ ὅτις ἐτέρας ὡς ἀσέβειαν ἢ οὐσίας φάσκειν (καὶ ἐστὶν) ἢ κτίσας, ἢ τρεπτόν, ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ταῦτοις ἀναγεμαῖς ἢ ἀγία καθολικὴ ἢ ἀποστολικὴ ἐκ-

κλῆσις. ταύτη τῇ πίστι θεοφιλέστατε αὐτοῦσε ὅτι μὲν ἐν ἀνασχῶν, ὡς θεία καὶ ἀ-
ποστολική, καὶ μηδὲν αὐτῷ πιθανολογίας καὶ λογομαχίας. ὅπως ἔ-
ποίησαν ἐξ ἑξῆς οἱ ἑρφομαρτυταί, ὅς ἐστι ὄντων ὅν ὑὸν τῷ θεῷ λέγοντες, καὶ
ὅτι ἡμεῖς ποτὲ ὅτε ἐστὶν ἡμεῖς, καὶ κινῶν, καὶ ποιητὸς, καὶ τρεπτός ἐστι. ἔφαθ' ὁ θεὸς γὰρ, καὶ ταύ-
τα ποιεῖ ποιοῦν, καὶ ἡ ἐν νικήσῃ σωζομένη ἀνέμενέεισε πάλιν ταύτῃ ἀρεσίν. ἢ δὲ ἡ
ἀληθείας πίστιν ὁμολογήσῃ. οὐ γὰρ ἀπλῶς ὅμοιον εἰρήκεαι τὸν ὑὸν ὅτι πατεῖ, ἵνα
μὴ ἀπλῶς ὅμοιος θεοῦ, ἀλλ' ἐκ τῷ θεῷ θεὸς ἀληθινὸς παρ' ἐν. ἀλλὰ καὶ ὁμοουσίον
ἔργα φανερὸν ἰδιὸν ἐστὶν γνησίου καὶ ἀληθινοῦ ὑοῦ, ἐξ ἀληθινοῦ καὶ φύσει πατρὸς.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀπὸ πολλοῦ πατρὸς τὸν ἀληθινὸν ἀπὸ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ὑοῦ. ἀλλὰ
μᾶλλον συνεδέξατο αὐτὸν πατὴρ πατεῖ καὶ ὅτι ὅτι ἐν τῇ μιᾷ τῆς ἀγάπης τριάδος
πίστι, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐστὶν ἡ ἐν τῇ ἀγάπῃ τριάδι θεότητα.

Τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῖς γεράμμασιν ἐντυχὼν, ἐβεβαίωσεν ὡς εἶχε πρὸς τῶν
 θείων γνώσιν τε καὶ ἀφάθεισιν. Ἐνόμον ἔπερσεν ἐγραψάτο, οἷον πῶς σὺν τῷ
 ἀποδοτέῳ τῆς ἐκκλησίας κελεύσας, ὡς ὁ μέγας κωνσταντῖνος ἀπεφάνη. ἰο-
 λιδυὺς γὰρ καὶ ταύτῃ ἐκεκαλῶκει τὴν χορηγίαν, ἅτε δὴ τὸν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ θεο-
 ρος ἡμῶν ἀναδεδεάμενος πόλεμον. ὅτι δὲ ὁ ἐκ τῆς ἐκείνου δυναστείας ἐπιστολή
 φαιλιμὸς ἐπέδην εἰς παρθένον τῆς εἰσφορᾶς τῆς κωνσταντίνου σὺν τῷ ἔξω, ὅ
 τειτημένον ἰωβιδυὺς τινικαὺτα πρὸς τὴν αὐτὴν παρθεῖαν, ὡς ὁ μέγας
 λιμοὶ παυσανδρὸς τέλειον πρὸς τὴν αὐτὴν σιτηρέσιον. τοιούτοις νόμοις τῆς βασι-
 λεύας καὶ ἀκοσμήσας παροίμια, ἀπὸ τῆς ἀντιοχείας ὅτι τὸν βόσπορον ὥρμησεν.
 ἐν δαδασάνῃ δὲ κώμῃ τῇ αὐτῇ βιθυνῶν καὶ γαλατῶν ἐν μεσοτείᾳ κειμένη, τὸ τοῦ
 βίου τέλος ἐδέξατο, αὐτὸς μὲν καὶ μεγίστων καὶ καλλίστων ἐφοδίων ἀπάρχης τοῖς
 δὲ τῆς βασιλικῆς ἐκείνης ἡμερότητος γεράμοις, ἐν ὁδῷ καὶ ἀλιπῶν. οἱ μὲν
 δὲ τῶν ὁλῶν τὴν ἀντιοχείαν, πῶς ἡμετέραν διχέοντα πονηρίαν, καὶ δὲ κινῶν ἡμῶν
 τῶν ἀγαθῶν καὶ τούτων ἡμᾶς πάλιν γυμνοῦν. καὶ δι' ἐκείνου μὲν διδάσκον ὡς μά-
 λα ἀπεταῖς πρὸς τὴν ἀβελίαν. δὲ τὸ τοῦτο καὶ διχέοντα ὡς οὐκ ἀξίους
 τῶν ἀγαθῶν καὶ ὅτι τὸν ἀμείνω βίον παρὰ τὸν περὶ.

Τότε μύηται πάλιν ὁ θεὸς τὸν βασιλέως οἱ γραβιῶται μεμαθηκό-
 τες, ἐξερῶσθαι μὲν ὡς πατέρα τὸν ἀπελθόντα. ἐλθὲν ἰναιανὸν δὲ ἐκείνον, τὸν τῇ
 χεὶρ ἡ νεωκόρου πατάξαι, καὶ εἰς τὸ φερόμενον ἐκπεμφθέντα, βασιλέα παρὺ-
 βήοντο, οὐκ ἀνδρεία μόνον, ἀλλὰ καὶ φρονησὶν, καὶ φροσυνῇ, καὶ δικαιοσυνῇ, καὶ με-
 γένη ὅματος διασφαιρόμενα. ἔτι δὲ ἡ βασιλικὸς τε καὶ μεγαλόφρων, ὡς ὁ γρα-
 βιῶν πειραγείσης κοινωνὸν αὐτῷ παρὰ βασιλέως ὁ βασιλῆας, ἐκείνο φάσαι τὸ ὅτι
 παύσων ἀδύμνητον. ὑμέτερον ἡ δὲ γραβιῶται, βασιλέως οὐκ ὄντος, ἐμοὶ δοῦναι
 ὁ βασιλῆας τῆς ἡνίας. ὅτι ὅτι τῷ πάλιν ἐδόξε ἀμύνειν, ἐμὸν λοιπὸν οὐχ' ὑμέτε-
 ρον, τὸ παρὲς ἡνὶ κοινωνῶν ἀφαισχυρεῖσθαι παρὰ μὲν. τοῖς δὲ τοῖς λόγοις καὶ θαυμά-
 σαι καὶ ἐρξάντες οἱ γραβιῶται, εἶπον τοῖς ἐκείνου ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ. ὁ δὲ
 τὸν ἀδελφὸν ἐκ παμονίας μεταπεμψάμενος, ὡς οὐκ ὀφθαλμοῖς, κοινωνὸν ποιῆται ὁ
 βασιλῆας, ὁ δὲ πάλιν ἡνὶ δοῦναι ἀφαισχυρεῖσθαι εἰς δόξαν ἀμύνειν. καὶ τῆς ἀσίας αὐτῷ
 παρὰ δούλῳ τῷ σκῆπτρῳ, καὶ μύηται καὶ τῆς ἀγνότητος, ἐαυτῷ πάλιν ἑρῶσθαι ἀπένει-
 με. καὶ ὁ ἐπὶ τῇ ἐκταραχῇ, πᾶσιν αὐτῷ ἐξεπαμύδουσιν ὁνομήσαν, ἀπὸ τῆς
 ὁ δὲ

ἡ δὲ συνέθεσις κηρυμνῶν ὁρξάμενος. αὐξενίου γὰρ ὅς πτωχὸν ὁρξίου μὲν εἰσεδέξατο
 λώβῳ, μεδελάνου ὅς πτωχὸν ἐκκλησίαν πεπιτευμένον, ἐν πλείστοις ἀπεκηρύχθη
 συνόδοις τὸν εἶον ὑπεξήχοντος, μεταπεμψάμενος τοῖς ἐπισκόποις ὁ βασιλεὺς,
 τοιοῖσδε παρὰ αὐτοῖς ἐχρήσατο λόγοις. ἴσατε ὅφρα, ἀπὸ δὲ τοῖς θεοῖς λόγοις ἐπὶ
 δραμμένοι, ὅποῖον εἶπεν παρρησίᾳ, τὴν ὁρχειωσμένην ἡξιωμένον, καὶ ὡς οὐ χρὴ
 λόγῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῖς ὁρχομένοις ῥυθμίζῃν, καὶ πάσης ὁρξίης ἑαυτὸν
 ὁρχέτητον παρρησίᾳ, καὶ μὴ τυρᾶ ἔχῃν ἡ διδασκαλίας ἢ πολιτείας. τοιοῦτον
 δὴ οὕτως καὶ νῦν τοῖς ὁρχομενοῖς ἐγκειμένον ὁρξάμενος, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ
 βασιλεὺς ἰσχυρόντες, εἰλικρινᾶς ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου ἀποκλίνωμεν κεφαλᾶς, καὶ
 τοῖς πτωχοῖς ἐκείνου ἡμιόμοις ἡγέτοισι, ἀνδράσι γὰρ ὄντας καὶ παρρησίᾳ ἀνδρά-
 κη, ὡς ἰατρικὴν ἀσπαράσσειν θεραπεύειν.

Ταῦτα τῷ βασιλέως εἰρηκότι, ἀλλ' ὃν ἡ σπουδὴς ἡξίου ψηφίσασθαι, βρόνον τε
ὄντα καὶ ἀσπερίαν κοσμοῦ μινον. ὁ δὲ ἔφη, μείζον ἢ καὶ ἡμῶς τὸ ἐν γένημα. ὑμεῖς
γὰρ ἡς ἡλίας ἡξιωμένοι χάρετες, καὶ πῶς ἀγγέλω ἐκείνῳ εἰσαδιδῶμενοι, ἀμεινον
ψηφισάτε. οὗτοι μὲν οὐκ ὄξυγοντες καὶ ἑαυτοὺς ἐβουλόοντο. οἱ δὲ τὴν πόλιν ἐκεί-
νῳ οἰκουῦντες, ἐστασίαζον, οἱ μὲν τοῦτον, οἱ δὲ ἐκείνον παρελθόντων φιλονεικούν-
τες. οἱ μὲν γὰρ ἡς αὐξενίου νόσου μετεπηχότες, τοὺς ὁμόφροντας ἐψηφίσαντο. οἱ
δὲ ἡς ὑγαινούσης μείρεας, ὁμογνώμονα πάλιν ἐζήτοισιν ἔχον ἡγεύμενον. ταῦτα
ἀμβρόσιος, ὁ δ' ἔθροισεν τὴν πολιτικὴν ἡγεμονίαν πεπετυμῆν πῶς εἴσιν μαθὼν, καὶ
δείσας μὴ ἡ νεώτερον γῆν, πῶς ἐκκλησὶν (ὡς ἔα κατέλαβεν. οἱ δ' ἡ δὲ δὲ μα-
χης ἐκείνης παυσάμενοι, κοινῶς ἀφῆκαν φωνῇ, ἀμβρόσιον σφίσι δὲ αἰτιῶ-
ντες παρελθόντων ποιμένα. ἐν δὲ τῷ ἀμύκῳ τῷ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς παρεστάξε πῶλιν καὶ μητιῶν καὶ χερσὶν
μητιῶν τὸν ἀγγέλιον ἀνδρα. ἦδη γὰρ αὐτὸς πάσης μὲν εὐθυμίας οὐδὲ
πλὴν γνώμῃ, πόρτος δὲ χρόνος ἀκριβετέρας τῆς ψήφου. ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ θεῖον
ἔστι τὸ ψῆφον, ἐκ τῆς τῆς ταμνυαίας φρονιμῶν τεκμηριῶν συμφωνίας. ὅτι
δὲ καὶ τῆς θείας τῆς παλαιῆς βασιλείας ἀπὸ λαοῦ δωρεᾶς, καὶ τῆς χειρὸς
κτλ. ἐδέξατο χάριν, τοῦτον ὁ πόρτος βασιλεὺς παρεστειλωμέναι λέγει τὰ
θεῖα καὶ δεσποτὴ τὸν ὕμνον. καὶ γὰρ τοῖς γεγενημένοις πῶλιν. χερσὶν δὲ ἀποστα
πόρτος καὶ σῶτερ ἡμέτερε, ὅτι τὸν αὐτὸν ἐγὼ μὲν ἐνχείρησα
ματῶν, σὺ δὲ ψυχῆς, καὶ τῆς ἐμαῖς ψήφου δικῆς ἀπέφηνας. ὅτι δὲ ὁλίγων διγ-
γυσιῶν ἡμερῶν, ὁ θεὸς ἀμφοτέρους (καὶ πῶλιν καὶ πλείη) ὁ βασιλεὺς ἀφελῶν
μῆκος ἐπεμέμψατο ἵσιν ὡς οὐκ ἐστὶν τῆς χειρὸς γεγενημένοις. αὐτὸν
σὺ, ἔφη ὁ βασιλεὺς, καὶ πάλα ἦδειν τὸ πῶλιν, καὶ φωνῆς ὅτις ἀμῶν οὐ μόνον
οὐκ ἀντίποι, ἀλλὰ καὶ σύμφητος τῆς χερσὶν γεγενημένοις. ἰατρῶν οὐκ ὡς ὁ θεὸς
ὑπαρξῶν νόμος τῆς τῆς ἡμετέρων ψυχῶν πλημμελῆματῶν. αὐτὸν μὲν οὐκ ἐν
μεδίστῳ καὶ εἶπεν ἐξέδρακε. μαθὼν δὲ ἵνας ἐν τῇ ἀσπίδι καὶ ἐν τῇ φρυγίᾳ
τῆς τῆς ἀμφισβητοῦσας δόμῳ, ἐν μὲν τῇ ἰχθυοειδῶς σκυοειδῶς γυμνασίᾳ
παρεστάξε. αὐτὸν δὲ πῶλιν ἐκείνων καὶ ψήφισεντα καὶ κυρωθέντα τοῖς ἀμφισβητοῦσιν
ἐξέπεμψε. ἐκ τῆς ἀσπίδος δὲ οἱ σκυοειδῆς πλὴν ἐν νικητῇ πίστιν κρατεῖν ἐπέσχετο
καὶ αὐτὸς κοινωνὸν τῆς γεγενημένης ἀδελφὸν ποιησάμενος, ἐμμελῶν τοῖς δὲ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δογμένοις πρεσβυτέρων. αἰαγνώσμεθα δὲ καὶ τὸν νόμον Θεοῦ αὐτῶν κηρύττοντα ἡ
 Δυσέβειαν, ὡσαύτως καὶ ἡ πτωχευῖα τῶ οὐδ' ἔχοντος πρὸς τὰ θεῖα δόγματα ὑ-
 γείων δηλοῦντα.

Αὐτοκράτορες μέγιστοι ἀσέβαστοι νικηταὶ αὐγυνοὶ, βουλευνικιστὰς καὶ οὐά-
 λης, καὶ γρηναῖος, ἐπισκόποις δ' εὐκλήσεως ἀσιατῆς, Φρυγίας, καὶ Φρυγίας
 παλαιανῆς, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

75

Συνόδου τηλικαύτης συλκροτηθείσης ἐν τῇ ἰλλυρικῇ, καὶ ζητήσεως πολλῆς
 ἡμομνῆς πρὸς τῶ Θεοῦ λόγου, ἀπέδεδξαν οἱ τεισμακαλειώτατοι ἐπίσκο-
 ποι πλὴν τεράδια ὁμοῦσιον πατέρες καὶ υἱοὶ ἑ ἀγίου πνέματος. ὡς ὅτε ὅλως
 ἐκκλίνοντες, λητουργίας τῆς καὶ δίκαιον ἐπιβουλεύσας αὐτοῖς, ἀρησιεύσιν πλὴν
 ἀρησιεύσιν τοῦ μεγάλου βασιλέως. κηρύττην δὲ τῷ πλὴν παρσέταξε ὁ ἡμέτε-
 ρον κρῆτος. οὕτως μὲντοι, ἵνα μὴ χέρωσι ἱνὲς, ὅτι ἀνὴκα μὲν ἀρησιεύσιν βασιλέως
 τῶ διέποντος ἡ γὰρ τῷ πλὴν, μὴ ἀνὴκα μὲν τοῦ ἐντελεσμένου ἡμῶν τὰ πρὸς
 τῶ Θεοῦ. ὡς γὰρ φησι ὁ ἀσκήσιον τῶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ τῶν τῶ πλὴν
 ἐχρῆ, ἀποδείξωμεν τὰ τοῦ καὶ τῶν τῶ καὶ τῶν τῶ καὶ τῶν τῶ καὶ τῶν τῶ καὶ τῶν τῶ
 μεῖς οἱ ἐπίσκοποι καὶ παρσέταξες τοῦ Θεοῦ λόγου, εἰ οὕτως ἐχρῆ τῶ ἡς ἀ-
 ποδείξεως ὑμῶν. οὕτω μὲντοι ἀγαπῶντες ἀλλήλους, παύσατε ἀποχρῆσθαι ἀ-
 ξιώματι βασιλέως. καὶ μὴ διώκετε τοὺς ἀκριβῆς τῶ Θεοῦ λητουργῶντας, ὡς ὅτι
 ἀχρῆς, καὶ πόλεμοι καὶ ἀπαύου ὅτι ἡς ἡς, καὶ ἀγέλων ἀποστατῶν ἐπιβού-
 λης ἀποστρέφονται. καὶ πᾶσι δαίμονας φθορῶν ἀποστρέφειν ἀφ' ἐθέσεως ἀπου-
 δάζοντες, καὶ τὰ δημόσια καὶ νόμοις εἰσχεμίζον ἴσασι, καὶ οὐκ ἀνὴκα μὲν τῶ
 κρῆτος ὁμοῦσιον. ἀλλ' εἰλικρινῶς καὶ πλὴν τῶ μεγάλου βασιλέως ὁ Θεοῦ ἐν-
 τὴν φυλάττοι, καὶ τοῖς ἡμετέροις νόμοις ἀποπάσσει. ὑμεῖς δὲ ἀπειθεῖς ἐδεί-
 ρητε (εἶ). ἡμεῖς μὲν ἐχρησάμεθα τῶ ἀφ' ἑως τῶ οὐ. ὑμεῖς δὲ ἑαυτοὺς ἀπεδώ-
 κατε. ἡμεῖς μὲντοι καὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀφ' ὑμῶν (εἶ) ἡλόντες, ὡς καὶ πρὸς τῶ
 τῶ ἀξέτασως τῶ ἐν ἡμῶν πολιτενομένου γρηγοῦ, μὴ ἡλόντος αὐτῶν ἀνὴκα μὲν, καὶ ὡς
 τῶ παρσῆν αὐτῶν τῶ ἀκκηθέντα ἐπιστράφεις ὅτι τὰ τῶ ἀνατολῆς μέρη, καὶ αἰτή-
 σαις ὕδαρ ὅτι χρῆν, ἐνὶ τῶ αὐτῶ τῶ χεῖρας λέγων. ἀθῶος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἰ-
 ματος τῶ δικαίου τοῦτου. οὕτως καὶ ὁ ἡμέτερον κρῆτος ἀφ' ἡμῶν ἐνετείλατο,
 μὴ διώκειν, μὴ τε ἐπικλύζειν, μὴ τε ζητοῦν τοὺς ἐργαζομένους ὁ χεῖρον ὅτι γρη-
 σοῦ, μὴ τε τοὺς δ' εὐκλήσεως ἀπεχρῶν τῶ μεγάλου βασιλέως, ἵνα μὴ σήμερον μὲν,
 ὅτι τοῦ ἡμετέρου κρῆτος αὐτῶν δόξῃ καὶ μεταξὺ τῶ τῶ ἀκκηθέντα παρσῆν
 τὰ ἡς ἀφ' ἡς αὐτῶ, ὡς ὅτι τῶ ἀκκῆτος τῶ αἵματος. ἀλλ' οἱ μετ' αὐτῶ μέλας
 ἡς ἀφ' ἡς ἀπὸ τοῦ αὐτῶ βασιλέως ἡμῶν ἡσοῦ γρηγοῦ ἐρῶν, τῶ ἀ-
 δοθέντες εἰς κρίσιν θανάτου, μὲν τοῦ στυδραμόντος αὐτοῖς φθορῶν δαίμονος.
 τοῦτο παρσέταξας ἐπ' ἀμεγέλιον καὶ κηρωνίου, ὅτι δαμάσου, καὶ δαμάμπωνος,
 ὅτι βρετησίαν, ἀκροατῶν ἡμομνῶν. ἀπὸ καὶ αὐτῶ τὰ παρσῆν ἐξαπεσάλα-
 μιν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα γινώσκαι ἐχρῆτε τὰ παρσῆν ἐν τῇ ἐναρέτῃ συνόδῳ.
 Τούτοις στυδραμόντος γρηγοῦ καὶ ἡς συνόδου τὰ δόγματα ἐν κεφα-
 λαίῳ ταῦτα δηλοῦντα. Ομοθυμῶν ἀκολουθῶν τῇ μετὰ καὶ ὁρθόδοξῃ συνό-
 δῳ ὁμοῦσιον (εἶ) τῶ παρσῆν τὸν υἱόν. καὶ οὐχ' οὕτω νοοῦμεν ὁ ὁμοῦσιον, ὡς καὶ
 πάλα

πάσαις τινές ἐξηγήσαντο, μὴ ἀνηθύνειν ὑπογράψαντες, καὶ νῦν ἑτέρω πατέρας ἐκείνοις καλοῦντες, τὴν δυνάμιν τῆς λέξεως ἀπετήσαντες καὶ ἐπόμνητοι τοῖς γραψασί, τὸ ὁμοιον δηλοῦσθαι. Ἀλλὰ τοῦ ὁμοιοῦσιον, καὶ τὸ ὁμοιον τῶν λοιπῶν κλισμάτων δι' αὐτὰς ἡγεμονῶν ἐμφορῆς ὁ ὕψος, ἀλλ' ἢ μόνον τὰ πατρὶ ἀφωμοίωται. οἱ γὰρ ταῦτα ἐξηγητοὶ μὲν, κλισμα δὲ ἀφαιρετὸν ἀσεβείας τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ δογματίζουσιν. ἡμεῖς δὲ φρονούμεν ὡς καὶ αἱ σιωπῶντες, νῦν ἢ τε καὶ ῥώμην καὶ ἢ καὶ γαλλίαν, μὲν εἶ) καὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνέματος, ἐν τρισὶ ᾠρεσθεποῖς, τοῦτ' ἐστίν, ἐν τρισὶ τεθείαις ὑποστάσεσιν. ὁμοιοῦσιον δὲ καὶ τὴν ἐκείνῃ ἐν νικαίᾳ καὶ σεβασμῶν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸ ὁμοιοῦσιον, ἐκ τῆς ἀγίας πνεύματος μυσίας, καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐκκλινώμεναι, καὶ πεπληρωμέναι πᾶσι τῇ ὑποφ' ἡμῶν οἰκονομίᾳ, ἐν ἡμέσῃ καὶ πάσῃ τῇ ἀναστάσει, καὶ τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀναστάσει. καὶ πάλιν ἡμεῖς ἀποδιδόντα ἡμῖν καὶ τὴν ἐκείνου βιοτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως ἅρκι ὁρώμενον, καὶ τὴν ἐκείνου θεῖαν δυνάμιν ὁπιδεκνῶντα, θεὸν ὄντα ἁρκοφόνον καὶ ἐκ ἀνθρώπων θεοφόνον. καὶ τοῖς ἐναντία φρονούμεναι ἀναθεματίζοντες. ὁμοίως ἀναθεματίζοντες καὶ τοῖς μὴ γνωστῶς ἀναθεματίζοντες τὴν εἰπόντα, ὅτι τὸν ἡγεμονῶν ἐκ ἐκείνου ὕψος. ἀλλὰ γραψάμεθα, ὅτι καὶ τὸν ἐκείνου ἡγεμονῶν, δυνάμει καὶ ἐν τῇ πατρὶ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὅτι πνέων τῶν κλισμάτων ἐστὶ τῶν μὴ ἀείοντων μὲν τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ ὕψος αἰετῶς πατρὸς ἐστίν, αἰδίᾳ ἡγεμονῶν γεγενημένη. Ταῦτα μὲν οὐκ ὁ βασιλεὺς ἐν κεφαλῇ δεδήλωκεν. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὰ τῆς σιωπῶντος ὑπογράμματα ἐν ῥήσιν τῇ συγγραφῇ.

Οἱ ὁπίσθετοι δὲ ἡγεμονοῦν τὴν ἐκκλινῶν τῆς θεοῦ, καὶ ὁπίσθετοις δεικνῶν σέως ἀσιανῆς, φρυγίας, καροφρυγίας, παλαιανῆς ἐν κυρίᾳ χαίρειν.

Σιωπῶντων ἡμῶν ὅτι τὸ αὐτὸ, καὶ ζητήσεως πολλῆς ἡγεμονῶν τῶν ἐκ τῆς θεοῦ λόγου, ἀπεδείξαμεν ὁμοιοῦσιον εἶ) τὴν τριάδα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνέματος. καὶ καὶ δίκαιον γραμμάτα ἀποχαραξάμεν πρὸς ὑμᾶς, οὐ βεβήμασι τοῖς τῆς ἀρησιεύσεως τὴν τριάδα γραφόντας, ἀλλ' ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἐκείνους. τοῦτο ἡμῶν τὸ γραμμα ἀπεσάκεμεν, ἀλλὰ τοῦ ἀγαπῶντος ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ ἡγιδίου τοῦ πρεσβυτέρου. οὐ γὰρ ἐν τοῖς τῶν ἡμετέρων χείρων γραμμάσιν, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς θεοῦ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ βίβλῳ γεγραπταί, ἐγὼ μὲν εἰμι παῦλος, ἐγὼ δὲ ἀπολὼν, ἐγὼ δὲ κηφᾶ, ἐγὼ δὲ χριστοῦ. μὴ παῦλος ἐσαυρώθην ὑποφ' ἡμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβασίλευσθε, καὶ ταῦτα μὲν ἤρχει τῇ ἡμετέρᾳ ταπεινώσει, μὴ τε τὸ κατόλου γραμμάτα ἀποχαραξάμεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸν τηλικούτον φόβον ὃν αὐτῷ κηρύσσει, πάσῃ τῇ ὑφ' ὑμᾶς ἐπερχία, ἀποχωρίζοντες τὸ ἅγιον πνεῦμα. ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ἀνάγκη οὐκ ἐχόμεν, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς τὴν κύριον ἡμῶν καὶ συλλειτουργὸν ἡγιδιον ἀπὸ τῆ βασιλευσῆς ῥωμῶν δέχων, ὅτι τὸ γραμμα ἔχοντα, καὶ ἐκείνους, εἰγε ἀρετῶν ἐξεί) τὸ κήρυγμα ὑμῶν. οἱ γὰρ μὴ ὁμοιοῦσιον τὴν τριάδα δοξάζοντες, ἀνὰ θεμα ἔστωσαν. καὶ εἰ τις τοῦτο φωραγείη κοινωνῶν, ἀνὰ θεμα ἔστω. τοῖς δὲ κηρύττοις, ὁμοιοῦσιον τὴν τριάδα, ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἡτοίμαται. τῶν καλοῦμεν οὐκ ὑμᾶς ἀδελφοί, μὴ ἐπερδοξάζειν, μὴ δὲ ἐπερδοξῶν, ἀλλ' ὁμοιοῦσιον αἰετῶς καὶ ἀλλὰ πάντες κηρύττοντες τὴν τριάδα, διωκῶντες κληρονομήσαι τὴν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

θεοῦ βασιλείῳ. ὡς ἐν τούτῳ γράφοντες, καὶ ὑπομνησιν ἔχοντες ἐξαράξαμεν τοῦ
 ἡμῶν δὲ γράμματα, καὶ ὡς ἐν τῇ καθιστάμεν ὁπισθόπων, ἢ καὶ ἡσυχάζοντων συλ-
 ληπτῶν, ἐὰν μὴ εἴεν ἐκ τῆς ἐν τέλει χρησαμένων ὁπισθόπων ὑμῖς, εἰ δὲ μὴ,
 ἐξ αὐτῶν τῶν παρουστέρων, ὁμοίως τε καὶ παρουστέρων καὶ ἀφαιρέσεων, ἐξ αὐτῶν τῶν
 ἱεραικῶν ἱεραρχίας, ἵνα ὡς ἀντιλήπτοι πορταῖν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ βουλο-
 μητοῦ καὶ ἐραδιωτικῆς ὁδοῦ. εἰς τοῦτο οὐκ αὐτὸς ὁ καὶ βουλήθημεν ἀφ' πολλῶν
 ἀπογράψαι, ἀφ' οὗ ἀποσταλῶναι ἕνα ἐκ παύτων τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ συλλήπτου
 γὰρ ἡπίδιον ὁπισθοποδῶς καὶ ἡμαρτῶντα ὁ κήρυγμα ὑμῶν, εἴγε οὕτως ἐχθρῶς
 ἀκηκόαμεν ὡς ἐκ τοῦ κυρίου ἡμῶν τῶν συλλήπτου γὰρ ὁ βασιλεὺς. λοιπὸν εἰ καὶ πο-
 τὲ ἐν πληρῇ γενημένοι ἦτε, ἀποτέμενοι τὸν παλαιὸν αἰθερῶν, ἐν δὲ τῷ αἰθε-
 ρὶ καὶ ἡμῶν. καὶ γὰρ καὶ ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς ἐκ συλλήπτου γὰρ ἡπίδιος, διδάξαι ὑμᾶς κη-
 ρύττει πλὴν ἀληθῆ πᾶσιν. ὅτι ἡ ἀγία τριάς, ἡ ὁμοούσιος πατὴρ καὶ πατεῖ, ὁ καὶ ὁ
 καὶ ἀγία πνεῦμα ἡ γὰρ, δεδῶσται, πεφανέρωται, πατὴρ ἐν ὑμῶν, υἱὸς ἐν πα-
 τερί, ὁ καὶ ἀγία πνεῦμα εἰς τοὺς αἰῶνας. φανερωθέντος γὰρ τοῦτου, φανερώσει δυ-
 νησόμεθα πλὴν ἀληθῶς τριάδα ὁμολογεῖν ὁμοούσιον, καὶ τὸ πάλα ἐκ τε τοῦτου πᾶ-
 σιν τὸ ἐν νικητῇ, καὶ οἱ πατέρες ἐβεβαίωσαν. κηρυττομένης οὐκ ἐπίστεως τῆς
 τῆς, δυνασόμεθα δὲ ἀληθῶς δαίμονος ἐκφυγεῖν τὰ θύρα. σβεσθέντος γὰρ τοῦ-
 του, δυνασόμεθα εἰρήνην καὶ γράμματα ἐαυτοῖς παροσκειν, ἐν εἰρήνῃ δὲ ἔχον-
 τες. ἐξ ἡμῶν οὐκ ἔστιν, ἵνα εἰδέναι ἔχητε τοὺς καὶ ἡμαρτῶντας ὁμοούσιους,
 τοὺς μὴ ὁμολογῶντας ἐκ τῆς οὐσίας τῆς πατρὸς τὸν υἱόν, μήτε ὁ ἀγίον πνεῦμα.
 ὡς τὰ ὀνόματα ὑπετάξαμεν. πολυχρόνιος, τηλέμαχος, φαῦτος, ἀσκησιπαιδης, ἀ-
 μαρτῶν, καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς εἰς δόξαν πατρὸς ἐκ ὑμῶν καὶ ἀγίου πνεῦμα-
 τος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ἐφ' ὧν ὑμᾶς ἀρξάμεθα ὡς πατεῖ καὶ πατὴρ
 ὑμῶν σωτὴρ ἡμῶν γρηγοῦ, ὡς ἀγία πνεῦμα, πολλὰς ἐτῶν ὡς ὁδοῖς.

Ὁ μὲν δὲ παύτως βασιλεὺς, τοσαύτῃ τῇ ἀποσταλῶν δόμῳ ἐποιεῖτο
 φροντίδα. αὐτῶς δὲ τις σύρος καὶ ὁ γῆρος καὶ πλὴν φωνῶν, καὶ πλὴν ὁρετῆς δόγ-
 ματων, κατ' ἐκείνους ἐγέρει τὸν καὶ πλὴν, πάλα μὲν τῶν ποτηρῶν ὡδίνων ὁμοού-
 μος, ὅτε δὲ ὁ γῆρος γῆρος. ὡς τὸν μὲν γὰρ ἀνοήτως νεόνηκε ὁ, ποιήσας
 ἀνδραγαθῶν κατ' εἰκόνα ἡμετέρων καὶ κατ' ὁμοίωσιν. ἀνδραγαθῶν γὰρ ἔχον μορ-
 φῶν ὁ γῆρος ὑπελάβε, καὶ τὰ τῶν ὁμοούσιων ὡς ἐκείνου. τῆς γὰρ
 γὰρ οὐ καὶ πλὴν πλὴν ἀγνοῖαν. πολλὰς γὰρ τῶν γῆρος ἐνεργείας, τὰ τῶν ἀν-
 δραγαθῶν μορῶν ὁμοούσιων ὡς ἐκείνου. ὅτι ὁ γῆρος οἱ τῶν ὡς ἐκείνου ἐπαίαν οὐ
 δυνατοὶ ἀφ' ἐκείνων τῶν θεοῦ τῶν παρομῶν μὲν ὡς ἐκείνου. ὡς ἐκείνου ὡς ἐκείνου
 τῆς δυνασείας, καὶ ὡς ἐκείνου ὡς ἐκείνου. ἐκ γὰρ τῶν μαρτυρῶν πλὴν ἐκείνου,
 οὐτε τοῦ πνεύματος ὡς ἐκείνου ὡς ἐκείνου. ὡς ἐκείνου ὡς ἐκείνου. ὡς ἐκείνου
 μὲν καὶ ὡς ἐκείνου καὶ ὡς ἐκείνου οἱ τῶν ἐκείνου συμμορίας. φάσκουσιν ὡς τῶν
 ἐκείνου ἐκείνου ἀπεργασίαν συλλογῶν. ὅτι ὁ γῆρος μὲν τῶν ἐκείνου ἐκείνου
 τοῖς ὡς ἐκείνου, ὡς ἐκείνου οὐ νόμον γὰρ σπουδαίοντες ὡς ἐκείνου βιοῦσιν.
 οἱ δὲ τῶν ἀπηλαγμένοι τῶν αἰώνων κοινωνοὶ, ἀφ' ἐκείνου φασὶν ἐκείνου
 καὶ ἐκείνου βιοῦσιν, τῶν δὲ δόμῳ ἀποκρύπτουσιν ἐκείνου. ἐστὶ μὲν καὶ ἡ
 σκῆψις ἀγνοίας μετῇ, καὶ τῶν φαινομένων διδασκαλίας ἀπογινώσκου. καὶ γὰρ ἐκείνοι,

καὶ τῇ-

κατηγόρου ὃ ὦν ψυχῶν καὶ θυμῶν ἰατρῶν τοῖς ἱεροῖς λέγοντες ἀποστόλοις. ἵνα τί μὲν
τελωνῶν καὶ ἀμύλων ἐσθλὸς ὁ διδάσκαλος ὑμῶν καὶ διὰ τοῦ παροφύτου δὲ φησιν
ὁ θεὸς πρὸς τοὺς τοιοῦτων, οἱ λέγοντες καθαροὶ εἰμι, μή μου ἀπίου, ὅτι καπνὸς ὁ
θυμὸς μου. ἀλλὰ καὶ τούτων διήλθον ἀνοίαν, οὐ τοῦ παρόντος καμρόν, οὐ δὲ εἴνε-
κα, ὅτι καὶ λοιπὰ βαδιοῦμαι τὴν διηγήσεως.

Κατὰ τοῦτον τὸ χρόνον, καὶ ἡ τῇ μεσσηνιδῶν ἐβλάστησεν αἵρεσις. ἀρχὴς ἰα
δὲ τούτοις παροφύτουσι οἱ εἰς τὴν ἡγὰρ φωνὴν τὸν νομα μεταβολόντες. ἐ-
ρχοιτο καὶ ἑτέραν παροφύτουσαν ἐκ τῆς παροφύτουσας ἡμοφύτου. ἐν τοιαύταις γὰρ
καλοῦνται, δαίμονος ἑνὸς ἐνέργειαν εἰσεδέχοντο, καὶ πνέματος ἁγίου πρору-
σίαν τῷ τῷ ὑπολαμδόντες. οἱ δὲ τελεῖν τὴν νόσον εἰσεδέχοντο, ἀποτρέ-
φοντο μὲν τῷ τῷ ἡγὰρ ἐργασίαν ὡς πονηρίαν. ὑπὸ δὲ σφᾶς αὐτοὶ ἐκ διδόν-
τες, καὶ τῇ ὀνείρων φαντασίας παροφύτουσας ἀποκαλοῦσι. τῆς ἐγγύοντος τῆς αἵ-
ρέσεως δεχόμενοι, δαδὸς τε καὶ σάββας καὶ ἀδελφίος, ἐκ ἐρμῶν, καὶ συμεώνης, καὶ δῆλοι
παρὸς τούτοις, οἱ τῇ μὲν ἐκκλησιαστικῆς οὐκ ἀπέστην κοινωνίας, ὅθεν ὅτε ὀνείρων
οὔτε λαοὶ αὐτῶν φάσκοντες τῇ θεῶν προσφύτω. πρὸς ἧς ὁ δεσπότης ἐφη χρῆστος, ὁ τῶ-
νων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἶμα (ἡσέ) εἰς τὸ αἶμα. κρύπτει δὲ τὴν νό-
σον περὶ μὲν, καὶ μὲν ἡγὰρ ἀναδῶς ἐξαρνούμεναι, καὶ ἀποκρύπτουσι τοῖς τῷ-
τα φρονούσας ἀπὸ τῆς ψυχῆς πρὸς φέρεται. κατὰ τοῦτον οὖν, ὁ ὦν μετὰ τῶν
ἐκκλησιῶν ἰθύνει, ἀπὸ τῆς ἡγὰρ καὶ κοσμοῦ μὲν, πολλὰ τὴν νόσον τῆς αὐτῆς ἀπασφύ-
τα θεασάμενος μεναστήει, μάλλον δὲ ἀπὸ τῆς ἡγὰρ, ἐνέστησε τῷ τῷ, καὶ τοῖς
λύκοις ἐκ τῆς ποιμνῆς ἐξήλασεν. ὡσαύτως καὶ ὁ παρὰ τῆς αὐτῆς ἀμφιλόχους, τῇ
λυκαίωνων μητρὸς πόλιν νέμειν πεπιτευμένος, καὶ ἀπὸ τῶν ἰθύνων τῇ ἐξουσίᾳ, ἐπιτοκή-
σας αὐτότε τὴν λύκῳ τῷ τῷ μαθάν, ἐξήλασεν πάλιν, καὶ τῇ ὑπὸ αὐτῶν νεμύ-
μενα τῆς λύκος ἐκείνης ἡγὰρ ἔρωσε ποιμνία. φλαβιανὸς δὲ ὁ πολυδύναμος,
ὅτε τῆς αἰτιολογίας δεχόμενος ἐγγύοντος, ἐν ἐδέσῃ τούτοις ἀφῆκεν μαθάν, τὸν οἰ-
κείον τοῖς πελάγοις ἐγγύοντος ἰόν, συμμορίαν μοναχῶν ἀποστείλας, ἡγὰρ
γὰρ εἰς ἀντιόχου, καὶ τὴν νόσον ἐξαρνούμεναι, τὸν δὲ τῇ ἐξουσίᾳ διήλθεν. τοῖς μὲν
κατηγόροις ἐφη συκοφαντεῖν, καὶ τοῖς μὲν τυράντοις φέρεται. τὸν δὲ ἀδελφίον ἐ-
γγύοντος παροφύτου, ἡγὰρ καλέσας, καὶ πλησίον καθεσθῆναι κελεύσας, ἡμεῖς,
ἐφη, ὡς παροφύτου, τῇ πλείω βεβιωκότες βίον, ἀκριβέστερον καὶ τῇ ἀνδραγαθίαν ἐμα-
θόμεν φῶσιν, καὶ τῇ ἀντιπάχων δαυμόνων ἐγνωμένῳ μηχανήματα. πείρα καὶ καὶ
τῇ τῇ χρείας ἐδιδάχθημεν χορηγίαν. ὅροι καὶ νέοι ὄντες, καὶ τούτων ὅθεν ἀκριβῶς
ἐπιτάμνοι, πνέματικῶν ἐπακούσας λόγων καὶ φέρεται. τοιούτοις εἰπέ μοι
ὅπως φατέ, καὶ τῇ πνέμα τὸ ἐναντίον ὑποχωρῶν, ἐκ τῆς παρὰ τοῦ πνέματος
τῇ χρείαν ἐπιφοιτῶν. τούτοις ὁ παροφύτου ἐκείνος τοῖς λόγοις κατὰ τῆς αὐτῆς, ἐξ-
ήμεσεν ἀπὸ τῆς τὸν κεκρυμμένον ἰόν. καὶ ἐφη μηδεμίαν μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ βαπτί-
σματος ὡφύσαν τοῖς ἀξιοῦσιν γίνεσθαι μόνον δὲ τὴν ἀπουδάσαν ἀρχὴν, τὸν
δαίμονα τῇ ἐν οἴκῳ ἐξήλυνεν. ἔλκειν γὰρ ἐκαστον τῇ ἐκ τῶν ἐλέγχων ἐκ τῆς παρο-
πάτορος, ὡς πρὸς τὴν φύσιν, ὅτε καὶ τῇ δαυμόνων δουλείαν. τούτων καὶ ἀπὸ τῆς
ἀπουδάσας ἡγὰρ οὐδὲν ἀρχῆς, ἐπιφοιτῶν λοιπὸν τῇ παρὰ τοῦ πνέματος, ἀπὸ τῆς
καὶ ὅθεν τῇ οἰκείαν πρоруσίαν σημεῖον, τῇ τῇ τῇ παρὰ τῶν κινήσεως ἡγὰρ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

θερωῖν καὶ πλὴν ψυχῶν τῶν ἐπὶ τὰ χεῖρά ἐρηπῆς παρτελῶς ἀπαλλάττον, ὡς μηκέτι δεῖσθαι λοιπὸν μήτε νηστίας πιεζούσης τὸ σῶμα, μήτε διδασκαλίας χαλινούσης καὶ βαλάνην δι' τακτικὰ παιδευούσης. οὐ μόνον δὲ ὁ τοῦτο τελευτησάμενος τῇ τῆς φωνῆς ἀπαλλάττειται σκιρτημῇ, ἀλλὰ καὶ φωνῆς τῆς μὴ ὄντος παρορᾷ, καὶ πλὴν τριτάτου τῆς θεῆς οὐ φθαλμοῖς θεωρεῖ. οὕτως ὁ θεὸς φραβιανὸς πλὴν δυσώδη δειρῶν πηγῶν, καὶ γυμνώσας τὰς ἀσθενεῖς ἐν ἡμέραις, παρὲς τὸν δυσήνον ἔφη παρσβύτιον. πεπαλαιωμένη ἡμερῶν κακῶν, ἐλεγεῖ σε τὸ σὸν σῶμα καὶ σὺ ἐγώ. τὰ δὲ χεῖρή σου καὶ ἐμὴ τῶν ἡμερῶν σου. δήλως δὴ τὰ τὸ νόσου γενησάντων, ἡς μὲν συνέλπει ἐξ ἡλικίας σου. εἰς δὲ τὴν παμφυλίαν ἐχώρησεν, καὶ ταῦτα τὴν ῥῶσιν ἐν ἐπληρώσει. ἐγὼ δὲ ἡς ἰστορίας τῆς λοιπῆς διηγήσομαι, ὅτι καὶ ἀγαθὸς, ἡ τῆς πολλὰς καὶ τῇ ἐκκλησιᾷ τεικνυμένης ἐκίνησε, τὴν ἀρχὴν ὅτι δεῖξω.

185 Ο γὰρ βελήτης τῆς βασιλείας τῶν ἀποστολικῶν τῶν πατρῶν δόγμα-
σιν ἐκοσμήθη. τῇ δὲ γένεσιν τὸν ἴσον ἀφαιρῶν καὶ τὴν ἀράκην ληϊζομένων, στρα-
τιὰν τε σῶμα θρησκείας καὶ στρατιᾶς καὶ αὐτῶν ἐβουλόσατο. ἐδόξε οὐκ αὐτῷ,
μὴ γυμνὸν τὸ ἦμας τῶν πατρῶν ἀσθενῶν, ἀλλὰ τῇ τῆς παρὰ τοῦ βασιλείου βασιλείας
τῶν παροπλίας φραξάμενον. καὶ τοῦτο μὲν, ὅτι ἐδόξε τὸ μέγα φωνῆς. τὸ δὲ μὲν
τοῦτο, πολλὰ τῇ ψυχῇ μαλακίαν, καὶ ἡς ἀληθείας παροδοσίαν διηγεῖται. τὸ γὰρ ὁμοῖον
πέποιθεν ὁ παλαιὸς πάρος, ἀδὰμ ὅτι παρὰ πᾶσι. τοῖς γὰρ ἡς ὁμοῖον λό-
γους καὶ σὺ καὶ ἀνελκῆς, ἐξ ἑνὸς ἀποδίδωται, καὶ γέγονεν οὐ δορυδύωτος μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἀπατηλῶν γυναικῶν ἡμεῖς. ὑπὸ τοῦτο. τῆς γὰρ ἀρετῆς ἐξ ἀπάτης ἐ-
κείνη παρὲς τὴν ἡμεῖς γυμνῶν, σῶμα ἡμεῖς καὶ τοῦτο, καὶ τὸ αὐτῇ πεσὶν
εἰς τὸ ἡς ἐλασθημένης ἀνέπεισε βάραθρον. ἡμεῖς δὲ ἐξ ἀναγῶν καὶ μυσταγωγῶν
ὁ ἀδελφός. αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῇ κωνσταντινουπόλεως κατέχευε τοὺς οἰακας, σὺ δὲ τῶν
ἀλλὰ βαπτίζων τὸ σκάφος.

195 Τότε δὲ πρὸ αὐτῶν ἡς μνήσεως τὸν κατὰ, ὅροις δεσμεῖ τὸν τρισάθλιον, ὡς τε
καὶ τῇ τῆς δόγματος δυσσεβείας τῶν ἀμεῖνων, καὶ τοῖς τῶν ἀνελκῶν φρονιμῶν παρὰ το-
ν δὲ ἡμεῖς. ἔγωγε πλὴν ἀποστολικὴν ἐκείνης διδασκαλίας καὶ ἀγαθῶν ἡς ἐν ἀνελκῇ
μερίδος ἐγὼ καὶ βασιλεὺς διηγεῖται ἡμεῖς, τῶν ἀποστολικῶν τῇ ὡμοσμένων
ἐπληρώσεν. ἐξ ἡλικίας μὲν γὰρ ἐν ἡς ἀντιόχου τὸν μέγα μνηστῆρον. ἐν δὲ ἡμο-
σάτων, τῇ θεῶν ἀσέβειον. λαοδικεῖν δὲ, πελαγίου τοῦ ἡμεῖς ποιμνίου ἐξέ-
ρησεν. ὅς ἐδέξατο μὲν νέος ὢν τῇ γάμου ζυγῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πασάδι, τῇ παρὰ
τῇ τῇ γάμων ἡμεῖς, τῇ ἀνελκῇ ἐπεισε τὴν κοινωνίαν παρὰ ἡμεῖς τὴν νύμφην, καὶ
φιλοσοφίαν ἀδελφικὴν, ἀντὶ γαμικῆς σωμαφῆς, ἐχρὶν αὐτῶν ἐξ ἐπαίδου.
οὕτω μὲν δὲ τῇ φρεσίν καὶ κατὰ ἡμεῖς. εἶχε δὲ καὶ τῇ τῇ ἀδελφῇ ἀρε-
τῇ ἐν αὐτῇ, τὸ αὐτῇ χορηγούσας, οὐ δὲ εἶνεκα ψήφου κοινῇ πλὴν παρὰ τοῦτο ἐ-
δέξατο. ἀλλ' ὅμως σὺ δὲ αἱ τῇ πολιτείας ἀκτίνες κατὰ δὲ τῇ τῇ ἀληθείας πολεμῶν.
ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἰς τὴν ἀρετῇ ἐξέπεμψεν. εἰς δὲ τὴν ἀρετῇ τῇ θεῶν μνηστῆρον,
ἡς δὲ τῇ ἀρετῇ ἀσέβειον τοῖς ἀποστολικῇς ἰδρῶσι παρὰ ἡμεῖς. ὅτι γὰρ πολλὰς
τῇ ἐκκλησιᾷ ἐρήμους εἶναι ποιμνίων μαθῶν, στρατιωτικὸν ἀμπεχόμενος ἡμεῖς, καὶ
ἡμεῖς καλῶν τῇ κατὰ ἡμεῖς, τῇ συνέλπει παρὰ ἡμεῖς, καὶ τῇ φοινίκῃ καὶ πλὴν παλαιστίνῃ.
παρὰ τοῦτο δὲ κατὰ ἡμεῖς καὶ ἀρετῇ, καὶ τῇ ἀρετῇ τῇ ἐκκλησιᾷ
ἀνέπλη-

ἀνεπλήρου· εἰ δὲ ποῖε καὶ ὀπισθέπων ὁμογνωμόνων ἐπέτυχε, καὶ παρ' ἐδρῶν τῶν
δεομένων ἐκκλησιαστικῶν παρ' ἐδρῶν. ὁπόσῃν δὲ ἀνδρείαν καὶ θοφίαν ἐπεδείξατο,
βασιλικὸν δὲ δ' αὖτ' ὅμοιον, ὅς ἐκέλευσεν αὐτὸν τὴν ἀράκην καταλαβόν, ἀναγκάσθον
οἷμα τοῖς ἀγνοοῦσιν μαθεῖν.

Ἀφίκετο μὲν γὰρ ὁ τοῦτον κομίζων τὸν νόμον πρὸς δειλὴν ὁψίδιν, ὃς δὲ αὐτὰς ἐσι-
γήσας πρὸς ἡγήσας, καὶ κρύψας ἡσυχίας ἀφίξεως πλὴν αἰτίαν. εἰ γὰρ μάθοι, ἔφη, ὁ πλῆ-
θος ζήλῳ θείῳ σιωπῇ δραμνύον, σὲ μὲν καταποντισοῖεν. ἐγὼ δὲ τῶν ἡσυχίας
σῆς τελευτῆς εἰς παρὰ τὴν σιωπὴν δίκης. ταῦτα εἰπὼν καὶ πλὴν ἐσπερὶν ἡσυχίας
σιωπῆτος ὀπισθέπων, πρὸς αὐτὸν τῶν ὑπὸν τῶν εἰσοχῶν, ἐν τῇ τῇ τῇ οἰκείῳ
μόνος δὲ ζήλῳ τὸν παρ' ἐδρῶν βαδίζων. εἰπέτο δὲ ὁ θεράπων, παρ' ἐδρῶν μόν-
ον καὶ βίβλιν κομίζων. καταλαβὼν δὲ τὸν ποταμὸν τὸν ὀρεῖον, πρὸς αὐτὸν γὰρ τῶν ἡ-
συχίας τοῖς παρ' ἐδρῶν ὁ δὲ θεράπων ἔχῃ τὸν πόρον, ἐπέβη τε πορθμείῳ, καὶ τοῖς ἐρε-
ταις ἡσυχίας ὅτι τὸ ζῶμα πρὸς ἡγήσας. ἡμέρας δὲ γυμνάζων, ὁ μὲν δὲ ζῶμα
κατέλαβεν. τὰ δὲ ἀμύσασα ὀδυρμῶν τῶν καὶ ἀρῶν μεσά. ὅ γὰρ οἰκέτου ἐκεί-
νου τοῖς γνωρίμοις τὰ παρ' ἐδρῶν μέγα μὲν ὄντος, καὶ ἵνας μὲν αὐτὰς σιωπῇ
δημῶσαι παρ' ἐδρῶν, ποίας δὲ βίβλους κομίσας, ὡς φέροντο μὲν ἀπὸ τῶν ἐ-
δρῶν πλὴν ἐρήσιν. πλήρης δὲ ὁ τῶν ποταμῶν πόρος τῶν πλεόντων ἐγγύς. ὅτι
δὲ ἀφίκετο καὶ τὸν ποταμὸν εἶδον ποιμῶν, ὀδυρμῶν μὲν καὶ γένοντες καὶ πηγὰς
δακρύων παρ' ἐδρῶν, πείθῃ ἐπειράντο μὲν καὶ μὴ παρ' ἐδρῶν τοῖς λύκοις τὰ
ἀρέμματα. ὅτι δὲ ὅτι ἐπειράν, ἡκούσαν δὲ αὐτὰς τὸν ἀποστολικὸν ἀναγιγνώ-
σκοντος νόμον, ὅς ἀναγνώσκειν τὰς ἀρετὰς καὶ ἐξοισίας ὑποτάσσεται, οἱ μὲν
αὐτὰς χρυσίον παρ' ἐδρῶν, οἱ δὲ ἀρετὰς, οἱ δὲ ἐδρῶν, ἔτερον δὲ οἰκέτας, ὡς εἰς
ζήτην καὶ πόρον κειμήλιον ἀπαρῶντος γὰρ. ὁ δὲ σμικρὰ ἵνα παρ' ἐδρῶν γνωρι-
μωτέρων λαβὼν, καὶ διδασκαλίας ἀπὸ τῶν καὶ παρ' ἐδρῶν καὶ ἀποπλίσας, καὶ τῶν
ἀποστολικῶν ὑπομαρτῶν δόμῳ πρὸς ἡγήσας, ὅτι τὸν ἴσον ἀπῆρεν. οἱ δὲ σφέ-
τερον αὐτὸν καταλαβόντες, καὶ ἀγῆτοις παρ' ἐδρῶν τῶν παρ' ἐδρῶν τῶν λύκων τὰς
παρ' ἐδρῶν. διηγήσας δὲ καὶ τῆς τοῦτων πίστεως ὁ θεράπων τε ὁ ἀκραιφνὲς, ἀ-
δικεῖν νομίζων εἰ μὴ ἀπὸ τῆς συγγραφῆς ἀείμνητος γήνοιο. ὅτι γὰρ οἱ τῶν ἀρετῶν
συμμορίας, ὅτι πᾶν ἀρετῶν ποιμῶν πλὴν ποίμνῳ γυμνάζοντες, ἔτερον αὐτὸν
ἐκείνου παρ' ἐδρῶν παρ' ἐδρῶν, ὅτι οἱ τῶν πόλιν οἰκούντων, οὐ πενία συζῶν,
οὐ πλούτῳ κομῶν, ὅτι οἰκέτης, οὐ χρεωτέχνης, οὐ γηπόνος, οὐ φυλοκόμος, ὅτι
ἀνὴρ, οὐ γυνή, οὐ νέος, οὐ παρ' ἐδρῶν, εἰς ἐκκλησιαστικὸν σιωπῇ ἀφίκετο σύλλο-
γον μόνος δὲ διηγήσας, οὐδενὸς αὐτὸν ὅτι ὁρῶντες οὐτε λόγου μεταδιδόν-
τες. καίτοι φασὶν αὐτὸν, ὅτι καὶ σιωπῇ κέναι πολλῇ. ἐρῶ δὲ καὶ τοῦτου τεκμήριον.
ὅτι γὰρ λαύσασθαι βουληθέντες, οἱ οἰκέται τῶν βασιλείου τὰς ἡμέρας ἐκλάττει τοῖς
εἰσελθεῖν βουλομένοις κωλύοντες, πλῆθος παρ' ἐδρῶν θυρῶν θεασάμενος ἀναπε-
τάσας ταῦτας ἐκέλευσε, καὶ ἀδεῶς τῶν λαύσας κοινωνῶν παρ' ἐδρῶν. ταῦτα δὲ τοῦ-
το καὶ εἶδον ἐν τοῖς ἡμέραις πεποίηκε. λαύσας γὰρ αὐτὰς πρὸς ἡγήσας ἰδὼν, συμ-
μεταχεῖν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐκέλευσε. οἱ δὲ σιγῶντες εἰσῆλθον. ὁ δὲ ἡμέρῳ τῶν
ἐσῶν ὑπολαβὼν, τῶν ἀνδρῶν δὲ ζήλῳ. οἱ δὲ, ὅτι ἀίρεσεως ἀγῶν καὶ ὁ ὑδάτων
μέγιστον νομίσαντες, ἐκείνῳ μὲν τοῖς ὑπονόμοις πρὸς ἐπέμψιν, ἔτερον δὲ αὐτῶν

6

κεραυθῆναι παρορέσσαν. ὁ δὲ μαθὼν ἐκεῖνος ἔρχετο πρὸς πόλιν καὶ ἀγαπῶν, πόλιν οἱ κείνῳ ἀπερχομένου μὲν καὶ κοινῶς δυσμενέσθῃ ἔχουσιν ἀβύττειν εἰς νομίους καὶ λίαν ἀνέχον.

15 Τοῦ δὲ Διονυσίου τὰ ἑκτάσθαι καὶ ἀγαπῶντος, οὕτω γὰρ ὠνομαζέτο, λαύκιον
 αὐτοῖς ἀπ' ἐκείνου παρ' ὁμήωντο, παρ' ὧν λυκὸν καὶ ὦν παρ' ὁμάτων ὁπλίτου-
 λον. ἀλλ' ὁμως καὶ ποιμὺν ἔρημα ὄντα τὰ παρ' ὁμάτα, τὰ ποιμνίων εἰργάζοντο. δι-
 τέλεστον γὰρ πλὴν ἀποστολικήν διδασκαλίαν φυλάττοντες ἀστυλόν. ὅπως δὲ καὶ τοῦτον
 ἀποδείξει ἐμυστήριον, ἔτερον διδάξῃ διήγημα. μετὰ ταῦτα γὰρ διήκ' ἔτι πλὴν ἀγροῦ
 σφαῖραν ἀμύλων ἀντέπεμπον, τερπόμενα τῇ παιδιᾷ. τοῦτον δὲ πρὶν ὁνομασθῆναι, στω-
 βη πλὴν σφαῖραν ἐκπετόμενον, διὰ τὴν τῆς ὄνου ποδῶν ἀφαιρῶν. οἱ δὲ ἀνὰ ὁ-
 λὸν, ἀνὰ πλῆθος μύσεις πλὴν σφαῖραν ὑπειληφότες. ὁ δὲ στωβὶς ἐκείλινον
 ἐν τῇ ἐπομνίᾳ παρ' ὧν καὶ γινώσκω τὸ δρώμενον. οἱ δὲ παῖδες πῦρ ἀνὰ φου-
 ρὰ καὶ τὴν σφαῖραν ἀφ' ἧς πρὸς ἀκονισμοῖς, οὕτω καὶ τὰς ὑπερβαλόν. καὶ οἱ
 δὲ μὲν ὡς μετὰ ταῦτα τοῦτο καὶ τῆς παλαιᾶς λείψανον στωβηρίας. ἐκ δὲ τῆς ὁ-
 μως τεκμηριώσας τὸ μῦθος ὅποσον εἶχεν ἡ πόλις ἐκείνη πρὸς τὸν ἀγροῦ συ-
 μμελῶν. ὁ μὲν γὰρ λαύκιος, οὗ ἐξήλωσε τὴν Διονυσίου παρ' ὁμάτα. ἀλλὰ πολλοὶ
 μὲν καὶ διήκοντες τῇ ἱερωμνίᾳ δέξασθαι τοὺς ἀγροῦς ἔπεισε, τοὺς δὲ γὰρ ἀφ-
 φερῶντας ὦν τοῖς ὑπερβαλόντας δόγματι, εἰς αὐτὰ δέξασθαι τῆς ῥωμαίων
 ἡγεμονίας τὰ τέμματα, ἀόλιον μὲν ἀφαιρῶν ἡγεμονίαν, ἥς ὅσιν εἰς τὸ ἔρημον
 πολίτην ἀντίστοιχον δὲ, καὶ τὴν ἀπολείπειν τῆς μετὰ τοῦ συγγενῆς κοσμοῦ μὲν, ἀδε-
 φιδεῖς γὰρ αὐτῶν ἐτύγχευον ὦν, ἐπὶ πολλοῖς οἰκείοις καὶ ὁμογενέσι λαμπαρῶν μὲν,
 καὶ μὲν δὲ καὶ ἱερωμνίᾳ ἡγεμονίαν, εἰς ἵνα τῆς ἀφαιρῶν ἐξαλείψῃ. ὅπως δὲ τῶν
 τῇ τοῖς ὑπερβαλόντας δόγματι, τὰ μὲν αὐτὰ διήκοντες. ὅτι γὰρ ὁ τοῖς ἀπολείπειν
 μὲν τοὺς πολλοὺς ἀγροῦς, καὶ τὰς ἰσχυροῦς νίκας καὶ τὸ ὦν μὲν ἰσχυρῶν ἐδέξατο τε-
 λος, στωβῆτε μὲν στωβῆτας τῶν ἐθνῶν ἡ στωβῆτας, ἀφαιρῶν τὴν καὶ ἰσχυρῶν τὴν πέρ-
 ρης πτωχεύῃα ὁπλίτου ὦν. ὁλόντων δὲ ἵνα γέροντες τῶν τὴν ἀφαιρῶν ἡγεμονίαν
 νέμετο κοινωρίας. πόρτων δὲ οὗ τὴν ἀντίστοιχον ἡγεμονίαν τῶν τοῖς ἀφαιρῶν,
 καὶ τῶν πλὴν ἱερῶν τε ἀπελθόντων ἀγροῦντων τε καὶ κλίνας βίαια μὲν τὰ γέρον-
 τα, ὅτι τὰ φραγμοὶ εἶδε τὸν ἰσχυρῶν πλὴν δέξασθαι ὁπλίτην τῇ κεφαλῇ, ἀπεσείσα-
 σά τε πλὴν χεῖρα καὶ τῇ χερσὶν ὡν ἀποκρινόμενα παρ' ὧν ἐξέλεγον, λέγων,
 μὴ ἀνέχεσθαι δέξασθαι δέξασθαι ἀφαιρῶν βλασφημίας τελεσθέντα μυστήρια. ἀλλὰ
 αὐτὰ μὲν οὐ μὲν πολλὰ τὸν γέροντα ἐγέρτο. τότε δὲ εἰς πλὴν ἀφαιρῶν τὴν ἀν-
 τέρον ἀπῆλθεν. ὁ δὲ τοῖς ἀπολείπειν τῶν ἰσχυρῶν διήκοντες, τῇ γέροντες τὴν ἀφαιρῶν
 ἡγεμονίαν, καὶ τὰς πόλεις πολιορκουμένων, ὡς τὰ πρὶν ἐκείνου γεφέντα διήκοντες.

153 Βάρσιν δὲ οὗ καὶ νῦν πολὺ τὸ κλέος, ὅτι ἐν ἐδέσῃ μόνον αὐτὸ ἴθυνα καὶ τῇ ταύ-
της πλησιοχώροι πόλεις, ἀλλὰ καὶ ἐν φοινίκῃ καὶ ἐν αἰγυπλίῳ, καὶ ἠβιάδῃ, ταύ-
τα γὰρ πάντα διηγήλυτε ταῖς ἐξῆς δὲ τῇ ἡσ. ὁρετῆς περὶ φερύμῳ λαμπροδόνῃ,
περὶ ὅσον μὲν ὁδοῦ ἀραδὸν οἰκεῖν τῇ ἡσὸν περὶ σέταξεν. ὅτι τῇ ἐγὼ μὲν αὖτε παύ-
σθαι περὶ αὐτὴν συρρέοντα πλήθη, καὶ γὰρ ἀποστολικῆς χάριτος ἀνὰ πλεῶς ὦν, λό-
γῳ ταῖς νόσοις ἐξήλαυνεν, εἰς οὐρύλχον αὐτὴν καὶ τῇ αἰγυπλίῳ ἐξέπεμψε πόλιν. ὡς
δὲ καὶ τῇ τούτου κλέος σιωπήσθαι ἀπαύτως, εἰς φερύμῳ ἔχον τοῖς ἐκ τῇ γῆ-
ροῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σας

σίας ὅπως ἐπύθη τοὺς οἴκους. ὁ δὲ ἀξιάγραφος παρθενὸς, γεωργεῖν παροτρύνει
 τὰς κάρρας, πόλιν κεχερωμένην καὶ ἀκρωτῶν ἡλίω κῆρ πεπληρωμένην, καὶ πολ-
 λῆς δεομένην φιλοπονίας. ταῦτα μὲν οὖν μὲν πλὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης
 ἐχθρόντο.

Ὁ δὲ βόλης, πᾶσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐκκλησίαν τῆς ποιμνίας γυμνώσας, εἰς ἰθὺς
 πλὴν καὶ ἄρσαν ὥρμησεν, ἥς οἰκητορες καὶ παδὸς καὶ ἡγεῖτο δὲ ταύτης πλὴν καὶ τα-
 βασίλῃς, ὁ μέγας ὁ τῆς οἰκουμένης φωστὴρ. παρ' ὅπως δὲ τὸν ὑπερῆρον ἐντει-
 λόμενος, ἢ πείσαι τὸ βασίλειον, πλὴν παρὸς ἀδελφίον ἀσπασάσθαι κοινωνίαν, ἢ μὴ
 πειθόμενον ἐξήλασαι. τοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὸ κλέος παρ' ἐπεπυσμένους, παρ' ὅπως
 βόλης οὐκ ἠτέλησεν, ἵνα μὴ θυναίως τὸ παρ' ἐπὶ δόξῃ ἀδελφός, καὶ ταύτῃ α-
 ποκρυσάμενος, ἀνδρείας τοῖς ἀγίοις ἀρετῆς γῆν. ἀλλὰ ἀρετῆς ἰσχυρὸς μὴ
 χυμῆμα παρ' ἀπλήσιον ὥφθη. ἤρχετο γὰρ τοῖς ἀγίοις ἀρετῆς εἰς ὁφείδαν
 τὰ παλαιὰ διηγήματα, καὶ οἷον ἱνὲς πύργου τὸ τὸ πείρας παρ' ἐπὶ δόξῃ ἀκλινῆς δι-
 τήρησεν. ὁ μὲν οὖν ὑπερῆρος, εἰς πλὴν καὶ ἄρσαν ἀφικόμενος, καὶ βασίλειον τὸ μέ-
 γαν μετὰ πεμψάμενος, ἡμῶς τε ἡξίωσε, ἔλθουσι παρὸς αὐτὸν ἡπίους ἐρετήσας,
 εἰς αὐτὸν καὶ ἡμῶς παρ' ἀνδρῶν, καὶ μὴ παρ' ἐπὶ δόξῃ τοσαύτας ἐκκλησίας, δι' ὅλην δό-
 γμᾶτων ἀκρίβειαν. ὑπακούει δὲ καὶ πλὴν βασιλέως φιλίαν, καὶ τὰς ἐκ ταύτης δι-
 ατάκας πολλοῖς ἐσπόμενος ἀρετῆς. ὁ δὲ θεὸς ἐκείνος ἀνὴρ, μετὰ κίους ἐφ' ὅ-
 τοις ἀρμότῃς τοῖς λόγοις. ἐκείνοι τε γὰρ καὶ οἱ ἐκείνοις παρ' ἐπὶ δόξῃ, παρ' ἐπὶ δόξῃ
 αὐτὰ κεχλῶσιν. οἱ δὲ τοῖς θεοῖς λόγοις ἐν τε θραμμένοι, παρ' ἐπὶ δόξῃ μὲν τῶν θεῶν
 δογμῶν (ὅσοι μίαν ἀνέχον) συλλαβῶν. ὡς δὲ ταύτων, καὶ πάσας εἰ δέοι τοῦ θα-
 νάτου τὰς ἰδέας ἀσπάζον. πλὴν δὲ βασιλέως φιλίαν, μέγα μὲν ἡγεύμενος μετ'
 ἀσεβείας, ἀνδρῶν δὲ ταύτης, ὅλην ἀνὰ ἀποκαλῶν. ὅ δὲ ὑπερῆρου χαλεπήσαντος καὶ
 ἀνὸς αἰνὴν φήσαντος, ὁ θεὸς ἐφ' ὅπως βασίλειος, ταύτῃ ἐχθρὸς εἰς αὐτὸν πλὴν ἀνὸς ἀ-
 χροῦ. ὅπως δὲ ἐξήγειν παρ' ἐπὶ δόξῃ, καὶ τὸ παρ' ἐπὶ δόξῃ βουλεύσασθαι, καὶ τῇ ὑ-
 περῆρᾳ δηλῶσαι πλὴν γνώμῃ, σπουδῇ δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἀπειλή, φῶναι λέγε-
 σθαι ὁ παρ' ἐπὶ δόξῃ ἐκείνος ἀνὴρ. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτὸς σοὶ καὶ αὐτὸν ἡξίω. σὺ δὲ μὴ με-
 τὰ βόλης τὸ γνώμῃ, ἀλλὰ χρῆσαι τῆς ἀπειλῆς. μὲν δὲ ταύτοις τοῖς λόγοις ὁ
 ὑπερῆρος ὑπακούσας τὰς βασιλεῖς, ἀπὸ τῆς εἰρήνης, καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐ-
 διδάξεν ἀρετῇ, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἀνδρείᾳ καὶ παρ' ἐπὶ δόξῃ ἐμύλυνσε. καὶ τότε μὲν
 σιγήσας ὁ βασιλεὺς εἰσετήλην. ὅπως δὲ καὶ πλὴν οἰκίαν αὐτὸν τηλάτοις εἶδε κα-
 ταπεμφθεῖσας πληγὰς, ὅτε γὰρ ὑπὸς ἀρρώστιας παρ' αὐτῷ ἡμῶς τὰς πύλας τοῦ θα-
 νάτου, καὶ πλὴν γαμετῶν ἀφ' ὅπως ἐπολιόρχει παθήματα, καὶ τὸ αἰνὴν ἐπέγνω τῇ
 σκυθρωπῶν, τὸν θεὸν τοῖνυν ἀνδρῶν ὃν κοράσιν ἡπέλιψε, ἤγειν εἰς τὸ οἰκίαν
 ἡμῶν βόλησεν. οἱ δὲ φρατῆροὶ τοῖς βασιλεῦσι διηκόνου παρ' ἐπὶ δόξῃ. τότε μὲν
 ὁ μέγας βασίλειος κατὰ λαβὼν τὰ βασίλῃς, καὶ τὸν τοῦ βασιλέως ὑπὸν παρ' αὐ-
 τῷ ὄντα πλὴν ἡμῶν πλὴν θεοῦ ἀδελφός, παρὸς πλὴν ζώῳ ποδῶν ὡς παρ' ἐπὶ δόξῃ ὑπὸ
 χροῦ, εἰ τοῦ παρ' ἐπὶ δόξῃ βασιλείας ἀφ' ὅπως ἀσεβοῦντων ἀξιώσει. καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ἐξήλθεν. ὁ δὲ τὸν ὄρκον καὶ τὸν ἀνὸς μεμνημένος ἡρώδῃ, τοῖς συμπα-
 ρούσι αὐτῷ, ἐκ τῆς συμμορίας ἀρετῆς βασιλείας τὸ παρ' ἐπὶ δόξῃ παρ' ἐπὶ δόξῃ. ὁ δὲ
 παρ' ἐπὶ δόξῃ τοῦ βίου τὸ τέλος ἐδέξατο. μετὰ μνηστῆς δὲ βόλης, καὶ τὸ ὅπως ἐπὶ δόξῃ

CCC.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τῶν ὀρκῶν ἀνέστησαν λογιστὰς μὲν, εἰς τε τὸν θεῖον νεὼν εἰσελθόντες, καὶ τὸ μέγαλον βασιλείου διδασκαλίας ἀπήλκουσε, καὶ ὡς θυσιασθεῖω τὰ εἰωθότα παρορνεύοντο δῶρα. καὶ εἶπον ὅτι αὐτὸν ὡς θεῶν ὑπερτασμάτων ὄντα κατῆστο γινέσθαι κελεύσεις, πολλοὺς παρὸς αὐτὸν, ὡς τῶν θεῶν δοκίμῳ ἐποίησαν λόγοις, καὶ δὴ λέγοντες ἤκουε. πρῶτον δὲ ὡς δημοσθένος καλοῦ μὲν τὸ βασιλικὸν παρορνηθῆναι μὲν οὐκ ὦν, ὅς τινι διδασκαλῶν τὸ οἰκουμένης ὅτι μεμψά μὲν ἐβαρβάρεισεν. ὅτι θεῶς βασιλεὺς, μειδύσας, ἐθεασάμεθα, ἔφη, καὶ δημοσθένει ἀγρὰ μύθεον. ὅτι ὅτι πλεον ἐκείνος δυσχερῆς ἠπεύχθη, σὸν ἔστιν, ἔφη ὁ μέγας βασιλεὺς, τὸ τῶν ζωμῶν κερυκίας φρονιζέειν. δοκίμῳ γὰρ θεῶν ἐπαίειν οὐ δύνασαι βεβυσμένους ἔχων τὰς ἀποάς. Ταῦτα μὲν οὖν παρὸς τοῦτον ἔφη. ὁ δὲ βασιλεὺς οὕτως ἠγάπησεν τὸν ἄνδρα, ὡς καὶ χρεῖα κάλλιστα ὧν εἶχεν αὐτῷ τοῖς ἑσπέραις φρονιζομένοις δωρήσασθαι πένησιν, οἱ δὲ σῶμα ἄνθρωπον λυωθῆναι, πλείονος ὅτι μάχιστα περσπείας παρορνεύοντο. τίτω μὲν οὖν παρὸς τὴν βολήντος παρορνεύοντο οὕτως διέφυγον ὁ μέγας βασιλεὺς. ὅτι δὲ πάλιν ἤκεν αὐτὸς, καὶ τῶν παρορνεύοντων ἐπιλησμένους, ὡς γὰρ ὡς ἐξαπατῶν ἔποιορκεῖτο τὸ γινώσκον, τὸ τῶν ἐναντίων αὐτὸν αὐτὸς γινέσθαι μερίδος παρορνεύειν. εἴτα μὴ πείσας, τὸν ὡς ἡς ἐξορίας γραφύων νόμον ἐκέλευσε. τοῦτον δὲ τῇ χειρὶ περσπείας βεβαρύνειν, ὡς δὲ μὴ σολεῖου κεραῖαν ἐξέτεινεν. ὁ γὰρ κάλαμος σιωπεύειν. ὅτι δὲ καὶ ὁ δούτερος, καὶ ὁ πείρος κάλαμος, τῶν τῶν πάθος ὑπέμεινε, καὶ βεβαρύνειν τὸν δύσασθαι νόμον ἐκείνον ἐφίλονεῖται, ἐσείσθη μὲν ἡ δόξα καὶ ἔσθον ἐδέξατο. δειμάτος δὲ πλήρης ἡ ψυχὴ γηρομύνη, ἀμφοῖν τῶν χειρῶν τὸν χάρτιον διέρρηξε. καὶ πέπειχε ὡς ὅλων ὁ παρτομῆς ὡς καὶ τοῖς ἀλλοῖς αὐτὸς ἐν δέδωκεν ἐκείνα παθεῖν, καὶ τοῦτον τῶν ἐπιβουλάων ἀπέφηνε κρείττονα, ἀφ' οὗ ὡς ὡς τοῦτων γενησμένων τίτω δύναμιν τίτω οἰκείαν δεικνύει. ἀφ' οὗ δὲ ἡς ἐτέρας οἰκονομίας τῶν δούτων ἄνδρα τίτω ἀπείδον κηρύττων.

κς Εἰς τὸν μὲν οὖν ὁ βολῆς παρορνεύων τὸν ἡπίδος ἐβύσθη. ἐν ἀνέξανδρεια δὲ ἀθανασίου τοῦ νικηφόρου, μὲν τοῖς πολλοῖς ἀγῶνας ἐπὶ ἰσχυροῖς περσπείας, λῦσιν ὡς πόνων εἰρηφόρος, καὶ εἰς τίτω πόνων ἡδύθερον βιοτὴ μεταστάντος, πέτρως ἀνὴρ ἀείσας τὸν παρορνεύον ἐδέξατο. παρὸς τῆς μὲν ἡς μακαρίας ἐκείνης ψιφισμῶν αὐτὸν κεφαλῆς. πρῶτον δὲ συμψήφων γενησμένων, καὶ ὡς ἱερομάνων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ ἀξιώμασι. καὶ ὁ λαὸς ὅτι ἀπας, τὸ δόφνημας ἐδήλωσε τὸ ἡδονίω. τῶν γὰρ ἀθανασίου συμμετέχει ἰδρώτων, καὶ ἐνδημοῦντι ἐπὶ δόποδημοῦντι σιωπῶν, καὶ τοῖς παρτοδαποῖς ἐπὶ ἐκείνῳ κινδυνῶν ὑπέμεινε. ἀφ' οὗ τοῦτο, καὶ τῶν δούτων σιωπῶν οἱ περσπείας, ἐπὶ τὰς ἀσκητικὰς καὶ ἀλιπόντες παλάστας, οἱ ἐκείνης ἀφ' οὗ τες, τὸν ἀθανασίου δούτων κληρονομῆσαι ἐν πέτρων ἡδονῶν. ὅτι δὲ τοῖς δούτων τοῖς ἀνδρῶν γῶν, δι' οὗς ὁ τῶν ἐδῶν ἡδονῶν, τὸν ἡδονῶν καὶ ἰουδαϊκὸν ὁμιλον σιωπῶν δούτων, τοῖς τὸ ἐκκλησίας ἐκύνκωσε παρτοδαποῖς, ἐξείναι τὰ πέτρων πρῶτον. καὶ γὰρ ἀκοντα ἐξείναι ἡδονῶν. ἐπὶ δὲ ταῦτα, ὡς βασιλεὺς μὴ δῆθεν τὰ θυμῶν παρτοδαποῖς μὲν, καὶ τοῖς παρτοδαποῖς φρονιζέειν ἀναπνεύσας συμφορῶν τῇ δὲ γενησθῆναι, τὸ δούτων σιωπῶν ὁρῆς ἐμφορῶν μὲν. ἡς γὰρ τῶν εἰδῶν περσπείας ἐξήρτητο, καὶ λαμ-

παρτοδαποῖς

παρατάττω ὑπεράμεινον ἑορτῶν, τὴν δὲ ἐκκλησίαν ἱδρύνω. πέρος μὲν οὖν ὁ θαυμαστός, τὸν ἀδελφόν θεασάμενος πόλεμον, λαθὼν ἐξήχησε, ἔσκαφος ὄπισθας, εἰς τὴν ῥώμην ἀπήρεν. ὄλγαν δὲ διήγουσάν ἡμερῶν, διζώιος ἀπὸ ἀνιούχας λούκιον ἄγων ἀφίκετο, καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐκείνῳ παρέδωκεν. οὗ δὲ δυσεβείας καὶ παρανομίας, καὶ τὰς ἀμύσας πείραν ἔλαβεν. ὁ δὲ πλήθος, τὴν ἀθανάτου διδασκαλίᾳς ἐν τε θραμμύον, εἴτα ἐναντίαν ἑσφίω θεασάμενος, τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀπέστη συλλόγων.

Ὁ δὲ λούκιος, δορυφόροις κεχρημένος τοῖς τῇ εἰδώλων θεραπεύμασι, τοῖς μὲν καὶ ἠκίζε, τοῖς δὲ καθεῖργε, τοῖς δὲ δραπειδῶν ὡς ἀνέχεζεν. ὧν δὲ βαρβαρὸν διήκην ἐπόρθη τὰς οἰκίας. ἀλλὰ ταῦτα ἀμεινον ὁ ἀξιάλαστο πέρος ἐν ὀπισθῇ διηγήσατο. ἐγὼ δὲ μίαν ἀνοσιουργίαν τῆς λούκιου διηγήσας, ἐκείνῳ ἐνήσω τῇ συγγραφῇ τὴν ὀπισθίαν. Ἄνδρες ἐν ἀγνότητι, τὴν ἀγνῶν πολιτείαν ζηλώσαυτες, τοῖς μὲν πολιτικοῖς δορυφόροις ἀπέδρασον, τὴν ἐν ἐρήμῳ δὲ παρείλοντο βιοτὴν, καὶ τὴν ψαμμύδην καὶ ἀκαρπὸν καρποφόρον ἀπέφηναν, καρπὸν τῷ θεῷ ἡδιστόν τε καὶ κάλλιστον φέροντες, ὡς ἐνομοθέτησάν ὤρεται. Ταύτης πολλοὶ μὲν ἤρξαν καὶ ἄλλοι δὲ πολιτείας. παμδοτελείης δὲ αἰετος, τῇ ἀσκητικῇ ἐγγύεσσιν ἑαμὴν, ἀντώνιος ἐκείνος ὁ πολυμήνης, ὤρεται παλαίτρον τοῖς ἀσκητῇ ἀποφύνας τὴν ἐρημίαν, καὶ τοῖς ἐκείνου διαφύτας. αὐτὸς γὰρ μὲν τῇ μεγίστῃ τε καὶ καλλίστῃ ἐφοδίῳ, εἰς τοῖς ἀπηνέμοις λιμνῶν κατάρμιτο, ὃν ὁ δύσηνος ἐκείνος καὶ τρισαύχιος ἐδίωξε. τοῖς δὲ τῇ θείῳ ἐκείνων ἡγουμένων χορῶν, μακρόν τε τὴν αἰοδίμον, καὶ τὸν ἐκείνου ὁμάνυμόν τε ἔτισθον, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκ τῇ ἀσκητικῇ ὀρετῶν, εἰς ἵνα νῆσον ἐξέπεμψεν ἑαυτὸν δυσεβῶν οἰκουμένην ἀνδραγαθῶν, ἔμνηνα πώποτε ὀρετῶν ἀνδραγαθῶν διδασκαλόν, τῆ δὲ πορθμείου τῇ γῇ ἵης νήσου πελάσμενος, ὁ δαίμων ὁ καὶ ἐκείνοις ἡγουμένος, ὁ ἰδρυμένην κατὰ χιτῶν εἰδῶν, ὅπως εἶχε παλαιὸν οἰκητήριον, τὴν τῆς ἱερέως ἐξέμνηνε θυγατέρα, καὶ βακχευομένην πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐξήγαγε, εἰς ἣν ὁ πορθμείον οἱ ἐρέται παρὰ ὄρμιτον. ὄρμιτον δὲ τῇ γλώσσῃ θεασάμενος ἵης κόρης, ἐβόα δὲ ταύτης, ὅπως ἐν φιρίπποις ἢ ὁ πῶμα ἢ πύθωνος ἔχουσα. ἠκούον δὲ ἀπὸ πύλων, ἔκ δὲ ἀνδρες καὶ γυναῖκες, ἐκείνῳ δὲ δαίμονος λέγοντες, ὡς ὁ ὑμετέρως διωσάμενος, ὡς θεράποντες ὁ ζεῖν, πῶς ἔστιν καὶ ὑμῶν ἡγουμένα, ἀπὸ πόλεων καὶ κωμῶν, ἀπὸ ὄρων καὶ βουνῶν, ἀπὸ τῆς οἰκηθῶν ἐστρημένης ἐρήμου. ἡπίστατον ἐν ταῖς δὲ νηυσὶν ὄρεται ζῶντες τῇ ὑμετέρων ἀπὸ γλῶσσῃ βήσαν, καὶ ἵης ἡπίδος ἐφύαθησαν. ἐνταῦθα γὰρ ὑμᾶς ἐξέπεμψεν οἱ διώκοντες, ὅπως ἵνα ὑμᾶς ἀνιάσωσιν, ὅπως ἵνα ἡμᾶς δι' ὑμῶν ἐξυάσωσιν, ἀφιστάμεθα καὶ ἵης νησίδος. τὴν γὰρ τὴν ὤρεται ὑμῶν ἀκτίσι βωμὸν ἔμνηνα. ταῦτα λέγοντες, καὶ τὰς ταύταις παρὰ ὄρμιτον, εἰς μὲν ὁ ἑδάφος τὴν κόρην κατέβησαν. αὐτοὶ δὲ φροῦδοι πάντων ἐγγύοντο. ὁ δὲ θεῖος ἐκείνος χορὸς παρὰ σευξάμενος τὴν κόρην ἀνέστη, καὶ ὅς γε γνηνικὸν φρονοῦσαν τε ἔρρωμένην ἀπέδωκεν. οἱ δὲ τῆς θαύματος θεασάμενοι, παρὰ τῇ ἀγνῶν ἐκείνων ποδῶν κυλινδούμενοι, τῇ δὲ φροσύνης ἐφοδίῳ μεταλαχεῖν ὡς ἐβόλησαν. καὶ ὁ μὲν τῇ εἰδώλων κατέλυτον τέμενος. τοῖς δὲ ἵης διδασκαλίας ἀκτίσι κατὰ γὰρ ἀνέντες, τὴν τῆς πόλεως βασιλείας ἡξιώθησαν χάριτος. ταύτων ἐν τῇ ἀγνῶν γνηνικῶν, πῶς

δημὲν σιωπῶντες ἀπὸ τῶν τοῦ κυρίου λαοδουλοῦντες καὶ τῆς ἐκείνου σφραγίδος ὀφείλουσιν κα-
ταλήψεσθαι λέγοντες, εἰ μὴ ὅτι ἀγίων ἐκείνων ὁ θεὸς ἀφ' ἐκείνου χροῖται. οὕτω δει-
σας ὁ κύριος τὸν τὸ πόλεως ἄρχοντα, ἐπορεύθη τοῖς θεαταῖσι ἀνδράσιν ἐπέτρε-
ψεν εἰς τὰ σπήλαια. ἰδοὺ μὲν δὴ καὶ ταῦτα δεῖξαι τὸ ἐκείνου βδελύεσθαι τὸ καὶ ἀ-
σέβειν. ὁφείσετον ὅτι τὸν τοῦ κυρίου δίδαξεν ὁ θεοματίας, ὅτι θαυμασίου πέτρου
τὸ γράμμα. ἐγὼ δὲ τὸ μήκος φέρων, τὰ ἐν μέσῳ κείμενα τῆς ἐπιτομῆς ἐν-
θήσω τῇ συγγραφῇ.

κβζ

Ο τὸν ἐθνικοὺς ἡγεμονῶν παλάτιος, ἐθνικὸς ὢν τὴν αἵρεσιν, καὶ τῶν εἰδώλων
αἰὲν περικυκλωδύμενος, καὶ χρυσὸν τραπέζῃ παλάτιος μνηστήρας, τὰ παρ-
φρημένα σῶμα, θρησκείας πλήρη, ὁρμῇ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ὑποτάξαι βαρ-
βάρους ἐπειγόμενος. τότε δὲ τότε χεῖρτα γέροντες. ἀλλὰ τὸ μόνον ὑπαγορεύσει
τῶν, τὸ μνηστὴς ὁδωδύμῳ μοι περὶ χροῖται, ἐπαφῇ δακρύων ἀμέτρων φορῶν.
ὅτι πολὺ ἐμείνα δὴ τοῦτο πάσων, εἰ μὴ τῶν λογισμῶν λωφῆσαι περὶ σκόβα-
σαι. ἐν γὰρ τῇ καλοῦσιν ἐκκλησίᾳ θεῶν, ἐπεισελθόντα τὰ πλήρη, ἀπὸ τῆς ῥῆμ-
σεμνῶν, εἰδώλων δι' ἡμέρας ἐπὶ φῶν, ἀπὸ τῶν γράφων ἀναγνώσεως, κρότος κα-
ραὶν ἀσέμνους, καὶ κεκλασμένους μετ' ἀγρότης φωνῆς, καὶ τῶν τῶν χρυσὸν περ-
θένων, ὅπως, ἀπὸ τῆς γλῶσσης παρὰ φέρειν ὅτι ἀνέχετο. ἀγρόν γὰρ ὅτι καὶ λέγειν. ὅ-
τι μόνον τίς τῶν δὲ φρονοῦντων ταῦτα ἀκούσας ἐβόσε τὰς ἀκούας, καὶ μέλλον ἡ-
ξατο αὐτὸν ἡγεῖσθαι καφός, ἢ αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἀγρολογίας αὐτῶν, ὅτι εἴτε λό-
γοις ἡκούμενοι μόνον ἐξημερῶν καὶ μὴ παρὰ τὴν τῶν λόγων ἐνίκων ἀ-
σέλγηται. ἀντίποιος γὰρ ἵε λαοδουλοῦν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τυγχάνουσι, περὶ οἷς οἱ καὶ χρ-
σοὶ φρονοῖσι καὶ τῶν διδασκάλων. αὐτοὶ τοῖνυν οὗτοι ὁρμῆς σκόλη τυγχάνοντες,
κατηρησμένα εἰς ἀπώλιν, τὴν ῥῖνα σιμώσαντες, φόρον ἀσέλγηται, τῶν μὴ
κτῆρων μακρόν, καὶ ἴν' οὕτως εἴπω, ὡς ἀπὸ κροῖων παρὰ χροῖται, τὸ μὲν ἐοικῶς
διέρρησαν τῶν ἀγίων χρυσὸν περὶθέντων, ὡς ἡ ἀσκήσις τὸν ἀγίων ἐξακτῶν-
ζειν. ὡς δὲ ἡ φύσις ἐχθρὰ, γυμνάσιον τὸ πόλιν ἐξαιρέσει, ὅπως παῖδες μὴ
ἀσέλγηται, ὅτι ἔσπον ἐβούλοντο. καὶ ὅπως ὡς καὶ ξένα τὰ γυμνάσια. εἰ γὰρ τῆς
συμπαθῶς ὅτι τοῖς ἐκώλυσε, περὶ ἀνέσεως χροῖται λόγους, τῶν μαθῶν ἀ-
πελύετο. ἀλλὰ φεῖ τῶν συμφορῶν, πολλὰ βίαιως φθορῶν ὑπέστησαν ὁμοῦς,
πολλὰ τῶν περὶθέντων ὁπαλοῖς καὶ κεφαλῇς τυττόμεναι, ἔλθον ἀχρῶς, ὅτι
ἐπιτρέποντων τῶν ὁμοῦς, ὅτι τῇ παφῇ παρὰ δίδοται. πολλὰ οὖν μέλει σῆ-
μερον ὡς γονέων ὁδωδύμων, οὐχ' ἀλείσκεται ὁμοῦς. ἀλλὰ τί τὰ μικρὰ
παρὰ τὰ μεγάλα διεξέρχεται. τί δὲ τοῖς ἐμπεριδιώκω, καὶ μὴ σφοδρῶς
ὅτι τὰ κατεπείγοντα βαρύνω ἐφ' οἷς δὲ οἱ δὲ ὅτι θαυμάσιος καὶ μνηστὴς ὅτι πολὺ
ἀχρῶς σὺν ἡμῶν ἐξιστάμενοι τὸ φιλεῖν θρησκείας τὸ κύριον, ὅτι μὴ ἔσδω τὸ ὅ-
λον σιωπῶντες. ἀ γὰρ καὶ τὸ γεγραμμένον, μήτε γέροντες μήτε ἡκούσθη ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν πατέρων ἡμῶν, ταῦτα ἐπ' αὐτῶν τῶν θυσιαστηρίου ἐπετέλλου οἱ δυσ-
σεβῆς. ὡς γὰρ ἐν κρητῇ σκηνῇ ἀπὸ τοῦ παῖδα τὴν ἔξρενα φύσιν ἐξαρησά-
μενοι καὶ τὸ γυμνασίου ποθήσαντες, σοφῇ καὶ τὸ γεγραμμένον τοῖς ὁφθαλμοῖς
ἀγαλλιστάμενοι, καὶ φύκει τὰς ὁφθαλμοὺς ἐρυθηνάτα, ὡς τὰ περὶ αὐτοῖς εἰδῶς,
ἡλυμῶρφα τὸ γήματι, ἐπ' αὐτῶν τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου, ὅτι καὶ ὁδὸν τῶν ἀ-
γίου

γίου

[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Εόρμητος, ὡν ἑνὲς ὁ ὀρθόδοξος ἄνθρωπος βεβήκασι ἔτος, ὡς ἀγὼν τῆς ἐπὶ μυστηρίῳ ἡνίκα
 καὶ νόμῳ ῥωμίων ἐχθρῶν, δημόσιον ὀρίσας κριτήριον, κατέταλκεν, ὅτε εἰδὼς
 τοὺς ἄνθρωποις ὅτι ὁ ἄνθρωπος ῥωμίων νόμοις, πλὴν πατρῶν καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ
 τῶν πατέρων ἀποδοθεῖσθαι ἡμῶν παροδιδόναι πείσῃ, ἡ δὲ ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ τῇ φι-
 λανθρωπότητι. αὐτοὺς βολέει διαχειρίζομαι, πείσῃτε ἑαυτοὺς, λέγων
 μεγάλη τῇ βοῇ, τῇ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν φρονήματι πείσῃτε. συγνώμησθε γὰρ ὑμῶν
 ὁ θεὸς, καὶ ἀληθῆς σέβετε θρησκείαν, ὅτε αὐταρέτως, ἀλλὰ πρὸς ἀνάγκην ἔ-
 τοι πρὸς αὐτοὺς. τῇ μὲν γὰρ ἀνάγκῃ ἀπολογία (ἐκλείπει), ὅτι δὲ αὐταρέτως ἀκο-
 λουθεῖ καὶ ἡμεῖς. διὰ τοῦτο τοὺς λογισμοὺς πρὸς ὀφθαλμῶν ἡγεμόνοι ἡμεῖς πρὸς
 θυμοὺς μνησθῶν ἀποθέμενοι πᾶσι, τῇ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν φρονήματι πείσῃτε. ὁ νῦν
 κηρύττει ὁνομαστὴς λόγιος λέγων, ὅτι εἰδότες ὡς πειθαρχοῦντες, χρηματίζομεν καὶ πό-
 ρους καὶ γέρας καὶ βασιλείαν ἔξετε. ἀπαμειβόμενοι δὲ, εἰρήνης καὶ εὐεχίας
 καὶ βασιλείαν καὶ μακαρίων καὶ δαμασκειῶν πείσῃτε. καὶ ἡμεῖς ὁμοῦ καὶ
 κλημῆς φερθέντες, ὅτι ἡμεῖς πατρίδος μεταμαρτυρίας, εἰς χαλεποὺς οἰκήσας τοῖς
 καὶ ἀκριβέστερα. ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ ἡγεμὼς, ἀγάπη πλὴν ἀπειλῶν κερταί, με-
 ταμαρτυρίας τοῖς δούλοις τοῖς πᾶσι καὶ πρὸς τὸν πᾶν καὶ κατέταλκεν γνώμης.
 οἱ γὰρ πικρότερον βασιλείου πάσης πλὴν εἰς δούλειαν παροδοσίου. ἡγεμόνοι, ἔχοντες
 γὰρ οὕτω, τοῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνακτατοῖς ἀπὸ τῆς ῥήματι, ὁμοῦ καὶ ἡγε-
 νάτω φρονήματι, ὁμοῦ πλὴν ἀπάτης καὶ τῆς ἀπειλῆς ἀποταξάμενοι. πέπαυσα
 λοιπὸν πέπαυσα, τοῖς ἡμεῖς ἐκφοβῶν τοῖς ῥήματι, ἔπειθε εἰρήνην πρὸς ἑαυτοὺς
 ῥήματι. ἡμεῖς γὰρ οὐτε νέημι, οὐτε πρὸς τὸν σέβωμι θεόν, καὶ ἐπαφείκης
 κυμάτων εἰρήνη, καὶ πρὸς τὸν ὡς εἰρήνη ἀνέμος, τοῖς δούλοις ἀνέμου ἐμ-
 ποχίτευσθαι δόγματι, ὅτε ἀδυνάτων, ὅτε ἀσπον, οὐ χωρὶς ἀληθείας πᾶσι
 φρονήματα θεόν, οὐ ποτὲ μὲν ὄντα πατέρας, ποτὲ δὲ μὴ ὄντα καὶ τῇ δυνάμει τῇ-
 τον ἀφ' ἑαυτῶν, ῥητορικὸν ἢ πρὸς τὸν δόξαν ὡς τὸν ἡγόν. εἰ γὰρ κλημῆς καὶ τοῖς
 ἀφ' ἑαυτῶν ὁ ὡς, οὐχ' ὁ πᾶν πατὴρ ὁμοούσιος, εἰς ὃ μὴ εἶ (συστήσει), καὶ ὁ
 πατήρ, οὐχ' ὁ φεσῶν ὡς, ὅτε ὡς ποτὲ κατ' αὐτοὺς πατήρ. εἰ δὲ αἰεὶ πατήρ ὦν,
 ὁ φεσῶν δηλονότι τῇ εἰρήνῃ ἀληθινὸν καὶ οὐ κατ' ἀπὸ τῆς ῥήματι, ἀπα-
 ρθῆς γὰρ ὁ θεός. πῶς οὖν ὅτε ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μαρτυρίας, ὡς ὅτε ὅτε ὡς φρονήματα τῇ ἡγόν,
 δι' οὗ τὰ πᾶσι εἰς ὃ εἶ καὶ ἡμεῖς σὺν ἡμῖν; οἱ γὰρ ἡμεῖς καὶ πᾶσι πλὴν
 οἰκουμένην πατέρες, ὡς ἐκπεσόντες οὗτοι εἰκότως ἀπάτηρες γενήσονται, ἐν νικήσας
 σὺν ἡγόντες ἀναμαρτυρίας πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν κακοδοξίαν, ἡς ὁ νεώτερος ὅτι νῦν
 πρὸς τὸν, οὐχ' ἔπεσόντες ὁ νῦν ἡμεῖς εἰπεῖν κατὰ μαρτυρίας, τὸν ἡγόν εἰρήνην
 τῇ πᾶσι, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας. ὁ καλῶς μετ' ἀφ' ἑαυτῶν ἀφ' ἑαυτῶν νοήματα,
 ἐκ πολλῆς τῇ θεῶν ῥήματι συλλογῆς, ὁμοούσιον ὡμολόγησθαι. τὰ δὲ τοῖς καὶ
 τὰ τοῖς κατὰ πλῆσιν λέγοντες, κατὰ τὴν ἡμερᾶν πολλῶν, οἱ ἡμῶν ὁ δὲ δού-
 τοὺς μετακινήσθαι γνώμης. οἱ δὲ μάλλον ὡς τῇ ἐν σαρκὶ τῇ ἀληθείᾳ οἱ ἡγεμό-
 τῇ, διὰ τὴν πᾶσι ἀποστέλλοντας, ἐπαφόντες ἑαυτοὺς τοῖς τῇ πατέρων ἀφ' ἑαυ-
 τῶν λογισμῶν ἀνδραγαθήματα, ἡγεμότερον εἶχον πρὸς τὴν δούλειαν ὁ φρο-
 νημα, ἡγεμόσιον ἀφ' ἑαυτῶν τῇ εὐεχίας ἡγεμόνοι. οὕτω τοῖς ἀντιζητοῦν,
 καὶ ἡμεῖς ὡς ὁ μακάριος παῦλος γράφει ἡγεμόνων, καὶ ἀντιζητοῖς καὶ ἀφ' ἑαυ-
 τοῖς ἔπει-

ποῖς ἐπέτρεχεν ἡ πόλις ἅπασα, ἀθλητὰς θαλασσίην χρεῖσιν καρτερίᾳ τῆ βα-
 σιλικῶντος δικαστοῦ νικῶντας τὰς μάστιγας, καὶ ἔσπαια δι' ὑπομονῆς καὶ ἀσε-
 βείας ἐπαύρωντας, ἔθριάμβους καὶ θέρων δὲ ὑπερῷον, οἷς ὑποτάξας ὁ
 πικρὸς εὖ πολεμὸς δι' ἀπειλῶν καὶ ἀπάτης τοῖς εἰς χρεῖσιν ἀσεβοῦσιν ἐκδῶσθαι
 ἐνόμιζεν. ἀποκακήσας τοιγαροῦν, τῇ βασιλικῇ δὲ ὑπεροχῇ χαλεπῆς παρ-
 βολαῖς, ἀποδύτων τῇ λαῶν ὀδυρμύων ποικίλως ἀφ' πολλὰ δ' ἄρρωσιν, ὁ πι-
 κρὸς καὶ πάσης ἀποδῶν φιλανθρωπίας, πάλιν αὖτις πάλιν παρὲς ἀπαξίαν (ἡνα-
 γασίας πλήρη, ὅτι κρίσιν αὐτοῖς, μᾶλλον δὲ ἑωλὸν καὶ ἀκρισίαν καλῶς, παρὲς δ' ἡ
 θαλάσσης λιμῆνι, πολυωνήτων στυγῆτος κατ' αὐτῶν ἐπαφιεμύων τῇ βοῇ,
 παρὲς δ' εἰδωλολατῶν καὶ τῇ ἰουδαίων, καὶ μὴ θελησάντων εἶσαι τῇ παρφα-
 νῇ δυσσεβείᾳ τῇ θέρων μαμνῶν, ἀποφαίνε), ὡς λαῶν παρὲς δικαστηρίου παύ-
 των ὀδυρμύων, ἦς ἀγέανδρῶς μεταμαρῶντας, πάλιν ἡλιούπολιν τῇ φοινίκῃ οἰ-
 κήσας, εἴτα τῇ ἐνοικουμένων ὁδοῖς καὶ ἀκούσας τῆς χρεῖσιν ἀνέχεσθαι ὄνομα·
 εἰδωλικοί γὰρ οἱ πόλιντες. παρὰ ταῦτα δὲ σιὰ φοῖς ἐπιβίωσιν παρὲς ἀξίας, αὐτοῖς ἐση-
 κῶς ὅτι τοῖς λιμῆρος, πλησίον γὰρ ἐν δημοσίᾳ λαοτρῇ πάλιν καὶ ἀκρισίαν κατ' αὐτῇ
 ὤρισε, γυμνὸν ἐπιδελφνύμενος τῇ ξίφος, νομίσας ἐκ τούτου φοβῆναι τοῖς τῇ διστόμῃ
 μαχαίρᾳ τοῖς πολεμίοις δαίμονας πολλὰ καὶ κατὰ βῶστρον. οὕτω δὲ οὐκ ἀπο-
 πλῆν αὐτοῖς κελεύει, ὅτι ἐμὲ δὲ ὀδυρμύων ἐπιτήδεα, οὐ παρὰ μύθον ἢ τὸ στυγῆτον
 τῇ ἐξορίας ἔχοντας, καὶ τὸ θάνατον καὶ ἀπίστον ἦς θαλάσσης ἐπαφειζούσης καὶ
 δυσχερῶς οἰμῇ δὲ τοῦ φερούσης καὶ μὴ βουλομένης, ἢ ἔτι πῶς εἴπω, δι' ὑπο-
 δοχῆς τῇ ἀνδρῶν, ἀδίκῃ κοινωνήσας κελεύσματα. ἐνέφανε γὰρ καὶ τοῖς ἀνοῖσι
 καὶ τοῖς κρίνασιν πάλιν βαρύνοντες παρὰ φέρειν. ἐστὶ γοῦν ἀληθῶς εἰπεῖν, ἐξέστη ὁ θ-
 ρανὸς ὅτι τούτω. ἐξέστη γὰρ ἡ πόλις ἅπασα, καὶ μέγρι δὲ νῦν ἄρρωσιν. ἔοι μὲν,
 ἀλλεπαλλήλῃ τῇ χρεῖσιν ἐκ τῶν μακρὸν ἀπέπεμπον· οἱ δ' αὖ τὰς χρεῖσιν ὁ-
 μοῖ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς οὐρανὸν ἀνέτεινον, τῇ βίᾳ δὲ ἀνδρῶν τυρόμενοι μονονου-
 χὰ λέρντες, ἀκούε οὐρανὸν καὶ ἐνωλίζου ἡ γῆ, ὅτι παρὰ νομῇ τῇ γυμνότητι, καὶ ὁ-
 λως οἰμωγῆς τῇ πόλιν ἐπεπλήρωτο, καὶ μύθη, καὶ ἄρρωσιν ἐκ ἐν πάσῃ τῇ πόλιν χο-
 ρῶν, ἔκ ποταμὸς ἐκ δακρύων χεδὸν καλῶντων πλημμύρα πάλιν θαλάσσης
 τοῖς ἅπασιν ἀφνω παρὰ σπῆντο. ὅτε τῷ τῷ ὀδυρμύων ἐπὶ τῇ λιμῆρος παρ-
 ῶν, τοῖς ἐρέτας ὑποῖν τῇ ἰστα παρὰ σπῆντο, ὅτε σύμμεκτος οἰμωγῇ παρὰ τῶν καὶ
 γυμνασίων παρὰ σπῆντων καὶ νέων, καὶ ἄρρωσιν παρὰ σπῆντων πλημμύροι δακρύων ἐξέ-
 σιν, αἱ δ' ἀποδύτων βοῇ, τῇ ἐπαφειζούσης θαλάσσης πάλιν παρὰ σπῆντων ὀδυρμύων
 ἐπὶ τοῖς κύμασι κλύπον ἐκάλυπτον. ἀλλ' ἔτι τῇ παρὰ σπῆντων ἀποπλεόντων εἰς
 ἡλιούπολιν, εἴτα δὲ σιὰ δαίμονων πᾶς, εἴτα δ' ἀφ' ὀδυρμύων τῇ παρὰ σπῆντων ὀδυρμύων
 δακρύματα, εἴτα θηρίων ἐφέστα φοβερά, ὅρη γὰρ ἐκ κύκλῳ παρὰ σπῆντων οὐρανὸν
 παρὰ σπῆντων, οἱ πόλιντες λαοὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλιν, κοινῇ καὶ ἐκαστος ἰδίᾳ ὀδυρ-
 μύροι, ἔκ σιὰ δαίμονων ἐπιπέμποντες ῥήματα, ὅτε δὲ δακρύων ἐπὶ σπῆντων κελεύ-
 σι τῇ ἦς πόλεως ἐπὶ τῇ παρὰ σπῆντων δαίμονων ἐπὶ τῇ καὶ αὐτῇ τυγχάνοντες.
 πολλοὶ γὰρ τῇ καλόντων, θέρων πλημμύροι καὶ φυλακισμένοι παρὰ σπῆντων, εἴτα αἱ
 ὀδυρμύροι, ξαντοὶ, βασιλικῶν, τοῖς φειντοῖς καὶ παρὰ σπῆντων πᾶσι δίδοντο
 μεταλλοῖς, ἀνδρῶν τῇ ἐκκλησίᾳ δι' ἐν τῇ ζῆλον ὑπὸ μαρτυρίᾳ. οἱ πλείους γὰρ

DDD.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἡσάμ μονάζοντες, ἔρημον οἰκοῦντες δι' ἀσκήσιν, μὲν ὧν εἴκοσι ἐτελῶν τυγχάνον-
των, μικρὸν ὑπερβῶν ὁ ἀφ' ἑκτονος ὁ παλαιὸς ἀγαπητὸς ἡμῶν δαμάσκιος τοῦ τ' ῥώ-
μης ὁπισθόπου κομίσας ὁμοῦ παλαιὰ κληρικὰ καὶ κοινωνικὰ γράμματα ὁπίσω τῷ
χεῖρι δεθείς. Ἐπὶ δὲ τῶν δημοσίων ἡγετο, ὡς καὶ τῆς τῶν κακούργων παλαιοῦτος, ὅς
φονέων βασιλεῦσι ἐπέκεινα κοινωνήσας, λίθοις καὶ μοχλοῖσι, κατ' αὐτὴν τῶν αὐγένων
πολὺ μασιζόμενος ἐπέβαινε σκάρους ὅτι παλαιότητος παλαιότητος τοῖς ἀνθρώποις, ὅς
ὅτι τοῦ γένους ἐπὶ μετώπου ὁ σημεῖον χειρὸς κληρικῆς, καὶ τηλικούτης, οὐ γέγρα-
πείας τυγῶν, τοῖς καὶ φένησιν περὶ δόξῃ μετὰ τοῖς. ἔστι δὲ ταῦτα χαλκοῦ ἐπὶ τοῦ
βασιμύζοντος τῷ δικαστοῦ, ἀπαλὰ παιδαρίων ὁμοῦ, ἡνὲς μὲν περὶ αὐτὰ μεμε-
νήκασι, οὐδὲ ὅσας κοινωνήσαντες, γυνέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν, καὶ πάσης, ὡς
ἐπος εἰπεῖν, τὴν πόλεως μίαν ἀνθρώπων δοξάζει τὴν ὑπὸ τὴν ταῦτα πα-
ράκλησιν. Ἄλλ' ὡς πολλὰς ἀπομνηστικὰς τῷ δικαστοῦ, μάλιστα δὲ τῷ κατὰ κρί-
νοντος. οἱ δὲ δὲ σέβας ἀθλησάντες, φονεῖσι σὺν ἐκρίνοντο, ἀπαφοι μόνοντες τὰ ὁ-
μοῦ, οἱ καλὰς ἀγωνίζοντες θηρίοις καὶ τῶν οἰς παρὰ βορρῇ ἐρρίπτοντο, οἱ συμ-
παθεῖσαι βουλομένων πατέρας ἀφ' ἑκτονὸς σὺν εἰδήσιν, τὴν κατὰ τὴν ὡς πα-
νομα δρασάντες ἀπετέμνοντο. ποῖος νόμος ῥωμῶν, ποῖα δὲ γνώμη βαρβάρων
τοῖς πατέρας συμπαθεῖσαι ἡμῶν, ποῦ τῆς τῶν παλαιῶν ποτὲ ἐδράσε τοῖς
τῶν κατὰ τὸν παλαιόν, ἐκέλευσε ποτὲ φαραὼ ἀναγρῆσαι τῶν ἐβραίων τὰ ἔργα.
Ἄλλ' ἀφ' ὅπου καὶ δέος ὑπέβλεπε τοῦτο ὅτι παρὰ τὸν νόμον. πόσω τὰ ὅτε τῶν νυν φι-
λανθρωπότερα, πόσω ποτὲ τὰ παρὰ τὴν ἀρετὴν ἀδικήματος, πόσω βελτίονα παρὰ
σύγκρισιν ἀνομήματος, καὶ ἄλλων αἰ κακίαν μὴ χαλεπὴν. ἀπὸ τὰ χερσὶ με-
να, ἀπὸ μνηστικῆς καὶ δεινῆς, ὡς καὶ βαρβαρῶν, ἀντιθεῖν καὶ πικρῶν. Ἄλλ' ἐν ταῖς
ἐργασίαις οἱ τῆς ἀρετῆς μαρτίας ὑπὲρ τοῦ χορδόντες. τῆς δὲ πόλεως πάσης ὁλοφύ-
ρομένης, ὅς καὶ τὸ οἰκία ἐν τῇ ὅς καὶ τεθνηκώς ὡς ἐν τῇ ἐξ ὁδῶν γέγραπται, ἐκ
ἡρέμης παλιν, οἱ τὴν ἐξ ἀκόρετον, παρὰ τὸν ἀνομιαν ἀσκήσαντες. ὅτι γὰρ
τὰ χεῖρ τὴν παρὰ τὴν γυμνάζοντες, μέχρι τῶν τ' ἐπὶ τῆς ὁπισθόπου, τὸν
ἴδιον τῆς κακίας ἰὸν ἐπεκτείνοντες δορυφόρῳ παρὰ ἀδικίαν τὰ τῶν λαγνιόνων
χρῶματι κόμητι τὸν παρὰ τὴν μάγνῳ, τοῖς μὲν, βουλομένοι περὶ ἐδοξέ, τοῖς
δὲ ἀνθρώποις, ὃν ἡκούσαντο ἔσπον ἐν ἡρόδω, παρὰ τὸν παρὰ τὴν ἀσέβειαν τοῖς παρὰ
τῆς θηρόσας βουλομένοι, ὅς ἐν ἀφέντες ἀτόλημον. Ἄλλ' ὅτι ἐπὶ τὰ παρὰ τὴν
ἐργασίαν καὶ τὸν ἴδιον τῆς ἀρετῆς πατέρας ἀφ' ἑκτονὸς ζητοῦσι ἵνα κατὰ πῶσι.
κατὰ τὸν τοῖν, παρὰ τὴν παρὰ τὴν ἀπορῶν, ἐνδεῶς τῶν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου τὸν
ἀριθμὸν ὁπισθόπου ἀνδρας ἐκ παιδίου μέχρι γήρως τὴν ἔρημον ἀσκήσεως χεί-
ρην οἰκήσαντες καὶ τὴν δὲ σέβας πῶσι ἀνέπαυστως κηρύττοντες, ἐπὶ τῇ τ' ἀσε-
βείας γαλοχηθείας δόγματι, καὶ νίκην πολλὰς καὶ δαμόνων ἐπαρῶν, ἀρετῇ
δυοποῦντες τὴν ἀντίπαλον, καὶ τὴν ἀρετῶν ὁφωπῶν λόγῳ ἐκτείνοντες ἀρετῇ,
ὅργανον ὁμότητος τὴν παρὰ τὴν ἔχοντες, ὡς τοῖς πεποιθήκασι, ἐν οἰκῷ μέ-
νῃ παρὰ τῶν κυριοκτόνων ἰουδαίων πόλιν τοῦνομα δὲ καὶ ἀρετῆς. καὶ ὁμῶς ὡς ὁ ἀ-
δης, ὅτι τὰ τῶν ἀδελφῶν ἐκ ἐμπιπλάμενοι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐκτείνοντες
οἱ παρὰ τὴν ἀρετῆς καὶ ἀβύττει τῆς οἰκίας ὁμότητος κατὰ τὴν μνημόσυον, ἐκ
κατὰ τὴν ἐκτείνοντες βουλομένοι, ἰδοὺ γὰρ πάλιν κληρικῶν τὴν κατὰ τὴν ἐκ-
κλησίας.

κηνόιας ἐν ἀντιοχείᾳ διατείνοντες, ἅμα ἀπουδαίοις μονάζουσι, τὰ ἴης δραμα-
 τυργίας αὐτῶν ἀφ' ἑμὲ τυράσθαι παρθεμόνους βασιλικὰς ἡγήσαντες κατ' αὐ-
 τῶν ἀκοὰς, πλὴν νεοκαθάρων τῶ πόντου οἰκεῖν παρθεμόνους, οἱ τὰ χα καὶ τὸ ζυῖον
 ἐξερέθησαν, ἀφ' οὗ τὸν ἥπων ἀρεσιόητα. Τοιαύτας ὁ καμρὸς ἐκείνος ἐδέξα-
 το τραγωδίας, σιγῆς μὲν καὶ λήθης ἀξίας, ἐν συγχέμασι δὲ ὑπερβύας εἰς ἐλπί-
 χον τὴν καὶ τὴν μοινογμοῖς κινήσαντων τὰς γλώττας, οἱ τὴν βλασφημίας εἰσδεδά-
 μντοι νόσον οὐ μόνον τὴν ὄλων δεσποτικῶς ἐξέδιδον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἑμὲ
 δ' ὡσεὶ αὐτὰς θεοσπόντων τὴν ἀσπονδὸν ἀνεδέξατο πόλεμον.

Κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τὴν ἰσσηνιτικῶν τὰ φύλα τὰ πελαζούσας τῇ ῥω-
 μάων ἡγεμονίᾳ ὑπὸ τῶν χρόνων. μαβία δ' αὐτῶν ἡγεῖτο, ὃς ὁρῶσα μὲν ἔλα-
 χε φύσιν, ἀνδρείῳ δ' φρονηματι κεχρημένη. αὐτὴ μὲν πολλὰς συμπλοκάς ἀπει-
 σαμένη, εἴτα τὴν θεογνωσίας εἰσδεδάμνην τὸ φῶς, ἡγήσεν δ' ἐχέρεα παρθεμό-
 να καὶ ἐξήλθε, μωσὴν ἵνα ἐν μεθορίᾳ ἴης ἀγνότητος καὶ παρασίτης ἐσκληωμένην.
 αὐτῶν δ' ἐξάμνητος ὁ βόλης πλὴν αἰτήσιν, εἰς τὴν ἀνέξασθαι ἀπαγεῖναι τὴν θεῖον
 ἀνδρὰ παρθεμόνως, καὶ κείθεν αὐτὸν τὴν δ' ἐχέρεα ἐκείνην ἀποδέξατο χάριν. ἐκείνη
 γὰρ μάλλον ἐπέλαυνεν, ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς καὶ τὸν λούκιον εἶδεν ὅτι περὶ αὐτῶν πλὴν
 χεῖρα περὶ ἀνδρῶν, μὴ γνέσθαι, ἔφη, καὶ τὴν ἴης σῆς μετὰ τὸν ὄντως χεῖρα. ὅτι
 ὅτι φοιτᾷ γὰρ σὺ καὶ λούκιος ἡ χάρις τῆς πνύματος. ὁ δ' ὁ λούκιος, πόθεν αὐτῶν, ἔ-
 φη, τοπάζων λέγεις. ὁ δὲ, οὐ τοπάζων εἶπον, ἀλλ' οἶδα φῶς. τοῖς τε γὰρ ἀποστολι-
 κοῖς δόγμασι διαμάχη, καὶ ἀντιπαλαφάνη καὶ τοῖς βλασφημοῖς λόγοις συμ-
 βάλλει τὰ παρθεμόνως γινόμενα. τίς γὰρ ἀφ' οὗ σὺ δυατέλης τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς
 συλλόγοις ὅτι ἐπεκώμασε, ἵνα αὐτὸς ἀξιεπαίων ἀνδρῶν ὅτι ἡγήσας, ποῖον θη-
 ρωδίαν βαρβαρικὴν ὅτι ἀπέκρυψε τὰ παρθεμόνως καὶ ἐκείνην ἡμέραν πολυφ-
 ῶν. αὐτῶν ὁ μὲν παρθεμόνως ἔλεγε, ὁ δὲ φονέων ἡκούε, καὶ σφαγῆς μὲν ἐφίετο.
 ἐδεδίδε δὲ μὴ πάλιν ἐξέλθῃ τὸν παυσάμνητον πόλεμον. οὐδὲν χάριν ἐτέροις αὐτῶν
 ὅτι σὺ τοῖς παρθεμόνως παρθεμόνως, οἱ ἐκείνος ἀξέτησε. μὲν δὲ ἴης ἀξία-
 γάσου πίστεως τὴν δ' ἐχέρεα ἐκείνην εἰσδεδάμνητος χάριν παρθεμόνως τοῖς αἰτήσαντες παρ-
 εγγέλει, ὅτι ἀποστολικῶς διδασκαλίας τε καὶ θαυματουργίας, παρθεμόνως πλὴν ἀνέξασθαι
 ἐποδήγησεν. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀνέξασθαι, τοιαύτη ἀπὸ τῶν λούκιος ἐπληρώθη, καὶ ἀπὸ
 τῶν ἡγῶν παρθεμόνως ὡκονομήθη.

Ἐν δὲ κωνσταντινουπόλει, σκάφος ὡσεὶ αὐτῶν παρθεμόνως ἐμπλησάντες οἱ τὴν ἀ-
 ρείου συμμορίας ἀφῆκον ἀνερμάτιστον εἰς τὸ πέλαγος. εἴτα ἵνα τὴν ὁμογνωμό-
 νων, εἰς παρθεμόνως ἐτέροις ἐμβιβάσαντες, πῦρ ἐπαφῆναι ὅτι σκάφος τὴν παρθε-
 μόνων ἐκείνην. ὁ γνόμενος πύριον ἐπαφῆναι, τέλος δὲ βυθῶν παρ-
 επέμψθησαν, καὶ τῶν μὲν τυρίου τὸν σέφανον ἀνέδυσαν. ἐν ἀντιοχείᾳ δ' ὁ βόλης
 χρόνον διατείνων, ὅτι μέγιστα πλῆθος, ἀπασιν μὲν ἀδελφῶν ἐδεδώκει καὶ ἡγήσει ὅτι ἰσ-
 δαίοις, καὶ τοῖς ἀγίοις, ὅσοι τὸν χριστιανὸν ὄνομα παρθεμόνως, τὸν αὐτῶν τὸν ἀντιο-
 χίως διδασκαλίας κηρύττοι. καὶ γὰρ τὰς ἡγῶνως τελέτας ἐπετέλειον, οἱ τὴν πλῆ-
 νη δεδουλωμένοι, καὶ τὴν μὲν ἰουλιανὸν ἀπὸ ἰωβαννῶν σβεδαίειν, ἐξ ἀπᾶντων ἀνέστησαν
 πάλιν οὕτως ἐχώρησεν ὅτι. καὶ τὰς ἀγῶνας, ὅτι ἀνέστησαν καὶ τὰς δὲ δὲ δὲ δὲ ὅτι
 ὅτι ἐν τῇ ἀνέξασθαι ἐπληρώθη ὡς ἐν ὡσεὶ βασιλείᾳ, ἀλλὰ διαμέσης τὴν ἀν-
 DDD.ii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

εἰς βακχεύουσιν ἐπείχον. μόνοις δὲ πολέμιος ὑπὸ τοῖς τῶν ἀποστολικῆν διδασκα-
 λίαν παρθεύουσι. παρθεύον μὲν γὰρ αὐτοῖς, τῶν ἱερῶν ἐξήλασεν οἶκον. αὐτοῖς γὰρ ἰω-
 βιανὸς ὁ παρθένος ἐδεδώκει καὶ τῶν νεόδμητον ἐκκλησίαν. ὅτι τῶν παρθεύον
 τῶν ὁμοῖς σπυριόντες κρητῆδα, ὕμνοις τε τὸν δεσπότην ἐγράψαν, καὶ τῶν θεῶν λο-
 γῶν ἀπήλκον τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἀέρος ἀνεγέρθησαν παρθεύον, καὶ ποιεῖ μὲν ὑπε-
 ροὺ καὶ νιφετοῦ καὶ κρυμοῦ, ποτε δὲ σφοδρὸτάτου φλογμοῦ, ὅσπερ τῆς ὁμοτι-
 νου τῶν τῆς ὡφείδης μεταλαχρῖν αὐτοῖς σπυριώρησεν, ἀλλ' ἀποστείλας τρανῶ-
 τας ἐπέδασε.

[illegible]

κςδ - Βορέθεν μὲν ὁ ὀνύτης ὁ ποταμός, τῷ δὲ ῥέει παρὰ Βασίλεια. ὁ δὲ μεσημβρίας τοῦ
 μέγιστη διώροφος παρὰ τῇ πόλεως ἐπὶ κακοδόμητος ἐβόλω, πύργους ὑψηλοὺς ἐκεί-
 ρωθεν ἔχουσα. μετὰ ξυτὴν τε Βασσιλείων καὶ τὸ ποταμὸν λεωφόρος ἐστίν, ἡ ποδ-
 χορδὴ τοῖς δὲ τῇδε πυλῶν ὁ καὶ ἄσπερος ἐξείονται, καὶ εἰς τοὺς περαταίους ἀγροὺς
 τῷ δὲ πέμπουσα. δὲ τῶν ἀφ' ἑαυτῆς ἀφ' ἑαυτῆς ἀφ' ἑαυτῆς ὁ γεωγράφος, εἰς τὸ πολεμικὸν ἀπὸ τῆς
 γυμνάσιον,

γυμνάσιον, ἥ τριῶν παρθένων ἢ παρθένου, ποιησόμεν θεοσπείαν. ἔτι δὲ ἀνέστη
 ἐκ τῆ βασιλείου σοῦς Διόσκου, ὁ βασιλεὺς, εἶδε σπύρον τε ἀναβεβηκέναι,
 καὶ ἐν γῆρα βαθεῖ σπύροντος βαδίζοντα. καὶ ἵκνεται εἰρηκότος, ὡς ἀφραδίας ἔσται,
 οὗ δὲ ἵκνεται πόλεως ἐξήρτηται πληθὺς, ἔφη παρὲς αὐτὸν. ποῖ σὺ βαδίζεις εἰπεῖ. ὁ δὲ
 φωνῶν ἄμα καὶ παροφώρας, ἔφη τῆς, ἔφη, παροφώρας βασιλεῖς. ἀνὴρ οἶκος
 σε μέγας, ὁ βασιλεὺς ἔφη, καὶ ἐνδον καὶ τῆς μοναδικῆς παροφώρας νόμον. ὁ δὲ
 θεὸς ἐκείνος ἀνέστη, ἔφη, λέγεις ὅτι βασιλεὺς, ἔτι με δρᾶν ἔδωκε, καὶ ἔτι δρᾶν
 μέγας καὶ νῦν διετέλεσται, ὡς εἰρήνης ἀπήλασε τῆς σπύροντος τὰ παρὰ βασιλεῖς. ὅτι
 πολλὰ ὑπομεμνήκαμε θόρυβον, ὅτι πολλὰ ὅτι κέρμα, μὴ θηροφιλῶν γῆρας,
 πάλιν καὶ πάλιν πόρον ἀνάστη καὶ ἀφραδίας τὰ δρᾶν μέγας. εἰπεῖ γὰρ μοι, ἔφη, ὁ βα-
 σιλεὺς, εἰ κόρη τις ἐτύχῃσιν ἐνδον ἐν θαλάμῳ κατημένη καὶ ἵκνεται οἰκίας ὅτι
 μεμνήκαμε, εἴτ' ἐθαλάμῳ ἐμπεσόντων φλόγα, καὶ πάλιν παρὰ οἰκίας ἐμπε-
 παρὲς μέγας, ἔφη με τούτῳ δρᾶσαι παροφώρας εἰπεῖ μοι, ἐνδον κατημένη καὶ τῆς οἰ-
 κίας ἐμπεπαρὲς μέγας παροφώρας, καὶ τῆς φλογὸς παροφώρας πάλιν ἐκ βασιλείας, ἢ
 θαλάμῳ χαίρειν εἰπομένων Διόσκου ἀνὴρ καὶ κατὰ, καὶ ὑδροφορῆς καὶ σπύροντος τῆς
 φλογὸς, δύνανται οὕτως ἐρᾶν. οὕτως γὰρ κόρης ἀλγύνου τε καὶ φρενῆρας. οὕτως δρᾶν
 νῦν ὁ βασιλεὺς. σὺ γὰρ εἰς πάλιν παρὰ οἰκίας ἡμεῖς οἰκίας ἐμπεσόντων πάλιν φλόγα, πε-
 παρὲς μέγας καὶ σπύροντος τούτῳ πειρώμενοι. τούτῳ ὁ μέγας εἶπεν. ὁ δὲ ἀπειρήσας ἐ-
 στήσεν. εἰς δὲ τῆς παρὲς τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα, δρᾶν ὑπερῶς ἀπειρήσας τὰς θείας
 ἀνδρῶν, οὕτως δὲ ἐν πέποιθε, οὕτως βασιλείου πεπιτυμένους πάλιν ἐμπεσόντων, ἀνδρῶν
 μὲν οὕτως δὲ οὕτως ἀνδρῶν, κατὰ τῆς τούτῳ ὑπερῶς τὰς βασιλείας. εἰσὶν δὲ γυμνάσιον
 καὶ τὰς φρένας πληθύνει, εἰς τὸ θερμότατον ὕδωρ τὸ ἀκρότατον καὶ ἰσχυρότερον τε καὶ ἰε-
 λατότατον. ἐκ δὲ τῆς βασιλείας ἐκ δὲ τῶν παρὲς μέγας, ὡς τε αὐτὰς μεμνήσασθαι ἢ
 εἰσοδόν. ὅτι δὲ πολλὰ ἀνελώθη κατὰ, ἀπέσπινεν ἑτέρας ὁ βασιλεὺς ἵκνεται μεμνή-
 στας πάλιν αἰπὴν μεμνήσοντας. οἱ δὲ εἰσὶν γυμνάσιον καὶ πάλιν παρὲς σπύροντος,
 ἀνδρῶν ἐκ δὲ τῶν παρὲς ἀκρότατον τε ἀνελώθη, καὶ ἀνελώθη τῆς θερμῆς. καὶ τούτῳ δρᾶν
 γυμνάσιον ὁ βασιλεὺς, ἐγνωσάν τῆς ἀφραδίας παροφώρας πάλιν ἰσχυρῶς. τῆς δρᾶν
 γυμνάσιον δὲ τῆς δρᾶν οὕτως ἐξέσπινεν, ἀλλ' ἐσπινόμεναι καὶ τῆς φραγῶς πάλιν
 κατὰ τῆς αὐτῆς, καὶ πάλιν ὁ οὐσίῳ θαυματουργίαν μεμνήσας ὁ ἐμπεσόντων, μεμνήσας
 καὶ τῆς ἀνελώθης κατὰ.

Καὶ τὸν δὲ τὸν χαλκόν, καὶ ἰουλιανὸς ἐκείνος ὁ πολυμήνης, οὗ καὶ παρθενο
ἐμνήσθη, καὶ ἀλιπτὴν μὴ τ' ἔρημον, εἰς δὲ τὴν ἀνιόχην εἰσελθεῖν ὡς ἀνέστη.
ὅτι οἱ δὲ πρὸς τὴν στυλῆν θραμυνοὶ, καὶ τὰς συκοφαντίας μάλα ἐξιδίως ὑ-
φαίνοντες, οἱ τὰς ζυγείων λέγω φρονοῦντες, τὸν μέγαν ἄνδρα ἐκείνον διὰ χυλίζοντο
τῆς αὐτῶν ἐπὶ συμμορίας, ἀπέστειλαν οἱ τ' ἀληθείας φωστῆρες, φλαβιανὸς δὲ δῶ-
δωρος καὶ ἀφραάτης, ἄνδρα ζυετῆς ἀλλήτῳ, ἀκείχιον φημὶ τὸν χρόνον ὕστερον
μάλα θωφῶς τ' ἐρεσιῶν ἐκκλησίαν ἱστῶντα, παρὲς τ' παρδύφημον ἄνδρα
ἐκείνον, ἀνιόχου ὡς πολλὰς ἀνδρόπων μυριάδας οἰκτεῖται, δὲ τῶν μὴ ἐν-
δυνάων τὴν ψευδοδογίαν ἵγνῃσαι, τὰ δὲ τ' ἀληθείας κηρύγματα βεβαιῶσαι. καὶ ὁ-
σα μὴ εἶδ' καὶ ἀπαιδῶν, καὶ ἐπαιδῶν, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ μεγίστῃ πόλει ἵεσαν μεθύρ-
νηται, ἐν τῇ φιλοθέῳ ἡμῶν συγχέεσθαι ἰσορίαν, ἢ ῥάδιον ἐντυχεῖν τοῖς ταῦτα

DDD.iii.

γινώσκοντα. καὶ μὴ οἱ καὶ τῆς θείας γραφῆς μεμαθήκεν, οὐ μόνον τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ βούλων νοήματα. ἐν μὲν οὖν ἀσκηταῖς καὶ τῷ ᾧ εὐετῆς φρονιμαῖς, οὕτως κατ' ἐκείνον διδάσκοντι καὶ χαίρειν.

Εὐδοκίᾳ τοῖς δὲ, χρηρῆς ἐκείνους ὅ, τε ναζιανζοῦ, καὶ ὁ νόστιος ὁ μὲν ἀδεχ- λ
φός, ὁ δὲ σύγκλιος τε καὶ στωερῆς τοῦ μεγάλου βασιλείου τυχεύων. οὗτοι μὲν οὖν ἐν κατωπαδοκίᾳ τῆς δισσεβείας ὑπομαχοῦντες ἤλθον. στωερῆς δὲ αὐτοῖς καὶ πέτρῳ, ἡγήτορας μὲν βασιλείᾳ καὶ χρηρῆς τοῖς αὐτοῖς ἐρηκῶς, τῆς ὅθεν ἔρχεσθαι παιδείας οὐ μείλιχῶς σὺν ἐκείνοις, τὰ δὲ τοῦ βίου μὲν μὲν ὑγῶς ἀφίεις. ἐν πισιδίᾳ δὲ ὁπτιμος, καὶ ἀμφιλόχος ἐν λυκαονίᾳ ἡγῶς ὑπὸ τῆς παρορνητικῆς παρὰ τὰ πόλιν πίστεως τὰς ἐνδύας ἀπεκρύντο παρορνητικῶς. ἐν δὲ γε τῇ ἐσπερᾷ, δάμασος μὲν τῆς ῥώμης ἡγευόμενος, ἀμβρόσιος δὲ μεδίστα- νον ἰθύνειν πεπιτευμένος, τοῖς πόρρωθεν ἀκοντίζοντας ἐβόλον, καὶ μὲν τοῦτων, οἱ τὰ ἐξαιτίας οἱ κείνῳ ἀντιπαρῶντες, γράμμασι καὶ τοῖς οἰκείοις ἐστειλόν, καὶ τοῖς πολε- μίοις κατέλυν. ἀντιρῶντες γὰρ τὰς μεγάλας τῆς κλύδωνος ἔδωκε κυβερνήτας τῶν ὄλων ὁ κορυφαῖος, καὶ τῇ τῶν πολεμίων σφοδρότητι τὴν τῶν στρατηγῶν ἀντέταξεν ᾧ εὐετῇ, καὶ παρορνητικῇ τῇ καὶ δυσχερίᾳ, τὰ ἀνέχοντα ἔδωκε φάρμα- κα. οὐ μόνον δὲ ταύτης τῆς παρορνητικῆς τῆς ἐκκλησίας μετέδωκεν ὁ φιλαν- θρωπος κύριος, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας αὐτὰς κηδεμονίας ἡξίωσε.

Τὸ γὰρ τῶν γῆλων ἔθνος, παρὰ κινήσας εἰς πόλεμον ὅτι τὴν βόασπον εἰλκυ- λ
σε, τὴν καὶ μόνων τῶν δισσεβῶν μεμαθηκότα φράσιν. τότε δὴ τὴν οἰκίαν ἀνέ- νηκεν ὁ μάσχος ἐρηκῶς, ἀπέστειλε παρὰ τὸν ἀδεχφὸν φράσιν ἐξαιτίας. ὁ δὲ ἀ- πέστειλεν, ὡς ἔχ' ὅσον ἐπαμύνειν ἀνδρὶ πολεμίου τὴν γῆν. δίκαιον δὲ τὸ τοῦτου κα- ταπαύειν δρασύτητα. ταῦτα τὸ δέχον ἐκείνους μείζονος ἀνίας ἐνέπλησεν, οὐ μὲν ἐλπίσε τὸ δρασύτητος, ἀλλ' ἐπέμεινε καὶ τῆς ἀληθείας παρὰ τὰ πόλιν.

Επιδρῶν μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρμυρίας τερέντιος ἑσπασαμένης. ἡ δὲ στρατη- λ
γὸς ᾧ εὐετῇ καὶ δισσεβείᾳ κοσμοῦ μιν. τούτων δ' αὖτε ὁ βόας ἀντήσας παρορνη- ξεν. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ γῇ ἡ δὲ δισσεβείᾳ σὺν τε δραμύλῳ. ἡ τῶν γὰρ οὐ χρυ- σὸν, οὐ δὲ ᾧ εὐετῇ, οὐ χρυσοῖον, οὐ δυνάστηαν, οὐκ οἰκίαν, ἀλλ' ἐκκλησίαν πα- ραχεύειν μίαν, τοῖς τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας παρορνητικῶς οἰοῖν. ὁ δὲ τὴν οἰκίαν δὲ διδασκαλίας καὶ γνοῖς τὰ ἐγκείμενα, χαλεπήνας διέρρηξε, καὶ οἱ δὲ τὰ ἡνὰ ἀντήσας παρορνητικῶς. ὁ δὲ τὸ οἰκίας συλλέξας τὰ ῥήματα, ἐδεδάμινε, ἔφη, ὡς βα- σιλεὺς, καὶ ἔχω τὸ δῶρον, καὶ ἑτέρον οὐκ ἀντήσω. σκεπὸν γὰρ κριτῆς, ὁ τῶν ὄλων κρι- τῆς. ὅτι δὲ τὴν βόασπον ἀφαιρῶν, εἰς τὴν ἀράκην ἀφίκετο, παρὸν μὲν ἐν κωνσταντινουπόλει πλῆθος διέτριβε χρόνον ἀφαιρῶν τὸν πόλεμον.

Τεταμένον δὲ, σὺν τῇ φράσιν τὴν στρατηγὸν καὶ τὴν βαρβαρῶν ἀπέστειλεν. ἐ- λ
πειδὴ δὲ ἡ τῆς ἐπιδρῶν ἐκείνους, ἡ οἰδορῆς λίαν ὁ βόας, μαλακίαν αὐτῶν τὴν δὲ τῆς ἐγκειμένων. ὁ δὲ πᾶσι τῶν χρησάμενος ἀνδρὶ ἡγῶν παρὰ τὴν σκεπὸν, οὐκ ἐγὼ, ἔφη, ὡς βασιλεὺς ἡ τῆς. ἀλλὰ σὺ παρὰ τὴν νίκην, καὶ τῆς θεοῦ παρὰ τὰ πόλιν μιν, καὶ τὴν ἐκείνους ἐσπῆν παρὰ τὴν τοῖς βαρβαροῖς. παρὰ τὸ γὰρ πολεμίου μιν, ἐκείνους σὺν τῇ. τὰ δὲ τῆς ἡ νίκη ἐπέτα, καὶ τοῖς ὑπὸ τῆς θεοῦ στρα- τηγῶν μιν παρὰ τὴν σκεπὸν. ἡ οὐκ οἶδα, ἔφη, ἡνὰς τῶν ἐκκλησιῶν ἐξαιτίας, τί-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σι τῷ βασιλεὺς αὐτοῦ; αὐτὰ δὲ καὶ ὁρίνθεος καὶ βίκτηρ, κρατητοὶ γὰρ ἦσαν καὶ αὐτοὶ, σιωπῶντες ἡσυχαστὴς οὕτως ἔχον καὶ ὁ βασιλεὺς μὴ χαλεπαίνον περὶ ἡμεῖς, τὴν ἐπὶ ἡμέραις ἀγῶνισαν σιωπῶντες ἡσυχαστὴς.

λδζ Φασὶ δὲ καὶ ἰσαάκην, σκωτῶν αὐτὸν μοναχικὴν ἔχοντα, ὅτι εἶδεν αὐτὸν σιωπῶντα τῇ φρασίᾳ, βοῇ χρησάμενον φάσαι, ποῖ βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ θεοῦ φρασίᾳ σάμενος, ἐπὶ τὸν δὲ ἔχον ὁπίκουρον; αὐτὸς γὰρ καὶ σὺ τοὺς βαρβάρους κεκίνηκεν, ὅτι καὶ σὺ κατ' αὐτὰς πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίας περὶ ἡμεῖς, καὶ τοὺς ἐκείνων ὑμνοῦντας τῷ θεῷ οἰκῶν ἐξήλασας. παῦσαι δὲ οὐκ ὡς πολεμῶν, καὶ παύσαι τὸν πόλεμον. ἀπόδος τὴν ποιμένας τοὺς ὁρίνθεος νομίας, καὶ λήψῃ τὴν νίκην ἀπονητὴ. εἰ δὲ τούτων μηδὲν δεδρακώς τῷ βασιλεὺς, μαθήσῃ τῇ πείρᾳ, ὅπως σκληρὸν δὲ πρὸς κέντρα λακτίξῃ. οὐτε γὰρ ἐπιδυήξῃς, καὶ πρὸς πολλοὺς τὴν φρασίαν. ὁρίνθεος δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπιδυήξῃς, ἔφη, καὶ κατεκλινώσῃ καὶ τὸ ψευδοῦς πρὸς ἀνθρώπους εἰς πρὸς ἡμεῖς δίκας. ὁ δὲ ἡμεῖς δεισας τὴν ἀπειλήν, ἔφη βοῶν, κατείνον, εἰ φερεθῇ τῷ λόγῳ δὲ ψευδοῦς.

λδς Καὶ βρετάνων, πρὸς δαπῇ μὲν λαμπαρῶν ὁμοῦς ὁρίνθεος, πάσης δὲ τὴν σκυθίας τῆς πόλεως ὁρίνθεος ἰθὺν πεπικευσμένος, ἐπύρσευσέ τε τῷ ζήλῳ δὲ φρόνημα, καὶ τὴν δὲ δογμῶν δὲ φροσύνην καὶ τῶν καὶ τῶν ἀγίων τῷ νομίας τῶν βαρβάρων ἡμεῖς, καὶ μὲν τῶν ἡσυχαστῶν δαδὶ ἐβόα, ἐλάλουν ἐν τοῖς μὲν τυχεῖς σου ἐν ἀντίον βασιλέων καὶ δὲ ἡμεῖς ὁμοῦς. ὁ δὲ ὡς συμβούλων ἐκείνων ὁρίνθεος καὶ φροσύνης, τὸ μὲν φρασίαν εἰς τὸ τῷ βασιλεὺς πρὸς ὑπεμψαν. αὐτὸς δὲ ἐν τῇ καμῇ καὶ ἡμεῖς, τὴν νίκην πρὸς ὁμοῦς. οἱ δὲ φρασίαν τῷ βαρβάρων δὲ ἐκείνων κόντες τὸν ὁμοῦς, ἐπὶ ἀπονοῦ καὶ κατεκτείνοντο διωκόμενοι. καὶ οἱ μὲν ἐφύγον καὶ τὰς χεῖρας, οἱ δὲ κατεκτείνοντες ἐδίωκον.

λδς Καὶ λαβρόντες ὅτι τὴν καμῇ ἐκείνων οἱ βαρβάρων, ἐν τῇ ὁρίνθεος τὴν ἡμεῖς μεμαθηκώς ἐπειράθη λατρεῖν, πῦρ ἐμβόλοντες ἐν τῇ καμῇ καὶ τὴν ἡμεῖς δὲ σέβας ἀντίπαλον. ἔτω μὲν οὐκ ἐκείνος, καὶ ὁ παρὸν ἐν τῇ καμῇ ἐπίσεν ὡς ὡς ἐπλημυλῆσεν. ἐγὼ δὲ πρὸς ὁμοῦς νομίζω, διδάξαι τοὺς ἀνομοῦς, ὅπως οἱ βαρβάρων τὴν ὁρίνθεος εἰσεδέξασιν νόσον.

λδς Ο τε τὸν ἴσον ἀφ' ἀδύστες, πρὸς τὸν βασιλέα τὴν εἰρήνῃ ἐσπείσαντο, τὴν καὶ τῶν ὁρίνθεος ὁ δὲ ὁμοῦς, ὑπέπετο τῷ βασιλεὺς πείσαι αὐτὰς κοινωνῆσαι τοὺς ἡμεῖς. πάσαι γὰρ τῆς ἡμεῖς ἀκίνας δὲ ἀδύστες τοὺς ἀποστολικούς ἐνετρεφόντο δόγμασι. βεβαίοντες γὰρ, ἔφη, τὸ κοινὸν τῶν φροσύνης, τὴν εἰρήνῃ ἐργασίαν. αὐτὴν ἐπαμύνας τὴν γλώσσῃ ὁρίνθεος πρὸς ὁμοῦς τοὺς ἐκείνων ἡμεῖς τῷ δογμῶν τὴν συμφωνίαν. οἱ δὲ δὲ ἀνέξασθαι ἔχον τὴν πατρίαν καὶ ἀλλήλων διδασκαλίαν. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρόνον, ἡμεῖς αὐτῶν ὅτι σκοπὸς ἡμεῖς, ὁ μὲν ἐπείθοντο, καὶ τοὺς ἐκείνου λόγους ἀκινήτους ὑπελάμβανον νόμοις. τούτων καὶ λόγους κατεκλήσας ὁρίνθεος, καὶ χεῖρας δελεάσας, πείσαι περὶ σκιάσε τοὺς βαρβάρων τὴν βασιλέως κοινωνίαν ἀσπασάσθαι. ἐπεισε δὲ φήσας ἐκ φιλοφιλίας γὰρ ἡμεῖς τὴν ἡμεῖς, δογμῶν ὅτι μηδεμίαν εἶναι ἀφ' ὁμοῦς. οὐ δὲ ἡμεῖς, μέγας καὶ τῇμερον οἱ ἡμεῖς μείζονα μὲν τὸν πατέρα λέγουσι τῶν ἡμεῖς. κῆσμα δὲ τὸν ἡμεῖς εἰπεῖν δὲ ἀνέχοντο, καὶ τοὶ κοινωνοῦντες τοὺς λέγουσιν.

λέγουσιν. ἀλλ' ὁμῶς οὐ πᾶντά πασι πῶν πατρῶν διδασκαλῶν κατέλιπον. καὶ γὰρ
οὐλφίλας βυδοξίῳ καὶ βόλῃεντι κοινωνήσαι πείθων αὐτοὺς, ὅτε εἴη δογματὴς ἔφη
ἴσχυροσιν, ἀλλὰ μάθῃν ἔειν ἐργάσασθαι ἢ ἀλφίσαισιν.

Τάδε πειέχῃ τ' ὑπὸ κλησιαστικῆς ἰσορείας λόγος ἐ.

Περὶ τῆς γραμματοῦ τῆ βασιλέως Δυσσεφίας.	α'
Περὶ τῆς ἐπαυρόδου τῆς ἑπιστάτων.	β'
Περὶ τῆς παυλίνου φιλονεικίας, καὶ τῆς ἀποκρινάριου τῆς λαοδικέως καυνοτομίας, καὶ γ'	γ'
ἑλὶ τῆς μεθελίου φιλοφιλίας τε καὶ φιλοφιλίας.	
Περὶ Δυσσεφίου τῆς ἑπιστάτου Γεμοσάτων.	δ'
Περὶ τῆς θεοδοσίου τραχηλίας.	ε'
Περὶ τῆς τοῦτου βασιλέως καὶ ὧν παρὰ δὲ οὐκ οὐκ.	ς'
Τίνες ἐπίσημοι παρὰ τῆς βασιλείου συμμορίας ἐχθροῦ.	ζ'
Περὶ τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει σίνα, θροισαίσης στωόδου.	η'
Σιωδικὸν παρὰ τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει Σιωόδου.	θ'
Σιωδικὸν δαμάσου ἑπιστάτου ῥώμης καὶ ἀποκρινάριου ἐν ἑμοῦ γραφέν.	ι'
Ἀλλο τῆς αὐτῆς Σιωδικὸν καὶ ἀποκρινάριον αἰρέσεων.	ια'
Περὶ τῆς γραμματοῦ τελευτῆς καὶ τῆς μαξίμου τυραννίδος.	ιβ'
Περὶ ἱερίνης τῆς βασιλείου καὶ τῆς ἀμφοτέρων γενημένων ἐπιτελεῖς.	ιγ'
Περὶ ὧν παρὰ μαξίμου ἔτι τυραννίδος βασιλείου καὶ νέου δηλωθέντων.	ιδ'
Περὶ τῆς παρὰ θεοδοσίου τῆς βασιλέως ἑλὶ τοῦτου γραφέντων.	ιε'
Περὶ ἀμφιλοχίου ἑπιστάτου ἰκονίου.	ισ'
Περὶ τῆς ἐν κωνσταντινίᾳ γενημένων σφαγῶν.	ις'
Περὶ τῆς ἀμφοτέρων ἑπιστάτου παρὰ τῆς βασιλέως Δυσσεφίας.	ιθ'
Περὶ παλινῆς τῆς βασιλείδος.	κ'
Περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ γενημένης εἰσεως.	κα'
Περὶ τῆς παρὰ τῆς γῆς καὶ αὐτῶν εἰδωμένων ναῶν.	κβ'
Περὶ θεοφίλου ἑπιστάτου ἀντιοχείας, καὶ ὧν ἐν τῇ κατὰ τῆς εἰδωμένων αὐ-	κγ'
τῇ γενημένων.	
Περὶ φλαβιανῶν τῆς ἀντιοχείας ἑπιστάτου, καὶ τῆς ἀφ' οὗ παυλίνου γενημένης	κδ'
τοῖς δυτικοῖς εἰσεως.	
Περὶ τῆς ἀντιοχείου τυραννίδος καὶ τῆς θεοδοσίου ἑπ' βασιλέως ἀφ' οὗ πίστεως νίκης.	κε'
Περὶ τῆς θεοδοσίου τῆς βασιλέως τελευτῆς.	κς'
Περὶ ὁκταίου τῆς βασιλέως καὶ τηχεμάχου μονάζοντος.	κζ'
Περὶ τῆς ἀρχαίου ἑπ' βασιλέως Δυσσεφίας καὶ ἰωάννου τῆς χερσὶν ἑπ' ἀποκρινάριου.	κη'
Περὶ τῆς καὶ τῆς θεοῦ τοῦδε τῆς ἑπιστάτου παρὰ τῆς βασιλείας.	κθ'
Περὶ τῆς ἐν φοινίκῃ δι' αὐτῆς καὶ αὐτῶν εἰδωμένων ναῶν.	λ'
Περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς γῆς.	λα'
Περὶ τῆς ἐκ σκύθας ὑπὸ αὐτῆς γενημένης παρὰ τῆς καὶ τῆς ἀποκρινάριου ἐπ' ἀποκρινάριου.	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

- λβ' Περὶ τῆς γαῖν' αἰτήσεως καὶ τῆς ἰωάννου τῆς χρυσοφόρου ἀντίρρησης.
- λγ' Περὶ τῆς πατρὸς τοῦ χρυσοφόρου πατρὸς αὐτῶν παρυσέας.
- λδ' Περὶ τῆς δι' αὐτὸν ὁμολογητικῶν.
- λε' Περὶ θεοφίλου τῆς ὁπισθίου ποὺ ἀνέξιδου φάσ.
- λς' Περὶ τῆς ὑπερῶν γεφυρομένης τοῖς πεπολεμηκόσιν ἰωάννη δ' ὁπισθίου πω μεταμε-
λείας καὶ τῆς τῆς λβ' ἀντων αὐτῶν μετακομιδῆς.
- λζ' Περὶ τῆς πίστεως θεοδόσιου τῆς μικροῦ καὶ τῆς ἀδελφῶν αὐτοῦ.
- λη' Περὶ θεοδότου τῆς ὁπισθίου ποὺ ἀντιοχείας.
- λθ' Περὶ τῆς ἐν παρὸντι διωγμοῦ καὶ τῶν ἐκείνῳ μάρτυρησάντων.
- μ' Περὶ θεοδώρου τῆς ὁπισθίου ποὺ μοφουεσίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΟ-

δώριτου ὁπισθίου ποὺ κύρου λόγος ε'. κεϛ' αδ

Πως μὲν ὅτι πλεον φέρει τοῖς κατ' αὐτὸν λυτῶν-
τας ὁ δεσπότης θεός, ὅπως κολλάει τοῖς ἐκ εἰς
δέον τῇ μακροθυμίᾳ, χρωμένους, τοιαῦτα καὶ δεδρα-
κώς καὶ πεποιθώς ὁ βασιλεὺς ἐδίδαξεν ἀκριβῶς. οἳ
γὰρ ἵσι σαθροῖς, καὶ ὑψηλοῖς οἴκτω καὶ δικαιοσύνῃ
χρῶντο ὁ φιλεῖν δεσπότης, ὅταν ἴδῃ ἵνα δὲ μετὰ
τῆς πλημμελίας ἡ ἀφ' ἐκείνου τῆς φιλεῖν δεσ-
πίας τὰ μέγα τῇ δικαίᾳ τιμωρίᾳ καὶ τῇ ὅτι τὰ
παρὸν φορεῖν. Γραμμάτιος δ', ὁ βασιλεὺς ἵνα μὲν
ἦος, βαλόντος δὲ ἀδελφιδῶν, πᾶσι τῇ ῥώμῃ ἡγεμονίαν περὶ ἔλαβε. πάλα μὲν γὰρ
τῆς ἀνθρώπου περὶ λήφει τὰ σκῆπτρα μὲν πᾶσι τῇ παρὸν τελευτῶν. καὶ ἐκείνου δὲ
γε παρὸντος, ἐκονῶν τῇ βασιλείᾳ. παρὸντος οὖν καὶ τῇ ἀσίᾳ καὶ τῇ ἀπόμει-
να τῆς λυτῆς, ἀπαμδὸς ἀπαρτενέως τῆς βαλόντος.

βδ' Εὐθύς μὲν τὴν πᾶσι δὲ σέβειν ἡ εἶχεν ἐκδηλωτέραν κατέστησε, καὶ τῇ βασιλείᾳ
τῆς ἀπαρτενέως, τῇ παμδασίᾳ τῇ ὅλων παρὸντος. νόμον γὰρ ἐγραψεν καὶ τοῖς ἐ-
κκλησίαις ποιμνίας ἐπορεύεσθαι κελεύων καὶ τοῖς σφετέραις ἀποδοθῆναι ποι-
μνίοις, καὶ τοῖς θεοῖς οἴκοις παρὸντος τοῖς τῇ δαμάσου κοινωνίαν παρὸντος-
μνίοις. δαμάσῳ δὲ τῇ ῥώμῃ ὁπισθίου ποὺ ἡ, καὶ ἀξιεπαῖναι εἰς κοσμοῦ μνῆος,
καὶ παρὸντος λέγειν καὶ παρὸντος ἡ ἀποστολικῶν δογμῶν ἀρετῶν μνῆος. μὲν γὰρ
ἐλεον γὰρ πᾶσι τῆς ἐκκλησίας περὶ λήφει κηδεμονίαν. συνεξέπεμψε δὲ τῇ νό-
μῳ καὶ τῇ παρὸντος ὁνομαστότατον πᾶσι δὲ ὄντα. καὶ τῆς μὲν ἐρείου
βλασφημίας τοῖς κήρυκας οἶον ἵνα. ἡ ἱερὰν σκῆπτρον ἐξέλασται, τοῖς δὲ
ἐρείτοις ποιμνίας τοῖς θεοῖς ποιμνίοις τοῖς ἀποδοθῆναι παρὸντος. καὶ ἐν ἐ-
κείνῳ μὲν ἐπὶ τῇ γὰρ ἀδελφείᾳ ἐγγύετο, ἐν ἀντιοχείᾳ δὲ τῇ τῇ ἐφ' ἡς ἡ χρυσοφόρη
εἰς ἀντίφθην τοῖς ἀδελφῶν.

γδ' Διχῇ μὲν, ὡς καὶ παρὸντος εἰρήνη μνῆος, οἱ δὲ ἀποστολικῶν ἡ ἀγαθῶν μνῆος δδ-
μῶν,

μὲν δὴ ἤρηντο. καὶ οἱ μὲν ὁμοῦς μὲν πλὴν κατ' ὁμοφροσύνην τῷ μεγάλῳ τυράννῳ
 ὁπερ οὐκ ἔστιν ὁμοφροσύνην ἐδεδούκοντο ἐδεδούκοντο καὶ κατ' ὁμοφροσύνην ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης, παυλῖνον εἶχον ἡγεμόνον. οἱ δὲ μὲν τ' ὁμοφροσύνην καὶ ὁμοφροσύνην
 παυλῖνον τῷ ὁμοφροσύνην ἀποκρίνεται, καὶ τοῖς κινδύνοις ἐκείνοις οἷς διεξήλθο-
 ντο ὑπομείναντες, ὑποφύει τῷ μεγάλῳ φρονήσεως διδασκαλίας ἰδύνοντο. πρὸς δὲ
 τοῖς ἀποκρίνεται ὁ λαοδικεὺς ἐτέρως νῦν συμμορίας ἑαυτὸν ἀπέφηνεν ὁ-
 μοφροσύνην, ὅς τ' ἦν ὁμοφροσύνης ἀφ' ὁμοφροσύνης, καὶ τ' ἀποκρίνεται δὲ μὲν δόξας
 ὑποφάσκειν, μικρὸν ὑπερὶ φρονήσεως ὥφθη πολέμιος. καὶ γὰρ ἀφ' ὁμοφροσύνης
 φύσεως κινδύνους ἐχρήσατο λόγοις βαθυνοῖς ἵνας ἀξίω μὲν ἡγήσας, καὶ τ' ἦν
 οἰκονομίας μυστήριον, ἀτελές ἀποφύειν τετόλμηκε, καὶ πλὴν λογικὴν ψυχὴν τ'
 ἰδύνοντο τ' ὁμοφροσύνην πεπαιγευμένῳ, ἐφερῆσθαι τῷ γεγνημένῳ ἐφίση φρονήσεως. ὅσοι
 εἰληφὼς γὰρ αὐτῷ καὶ τὸν ἐκείνου λόγον ὁ θεὸς λόγος, οὐτε ἰατρίας ἡξίωσεν, ὅ-
 τε ἡμῖς μετέδωκεν. ἀλλὰ τ' ὁμοφροσύνην ὁμοφροσύνην ἀφ' ὁμοφροσύνης φρονήσεως
 ἦν αὐτῷ πᾶσι ἀπὸ τῆς ἀφ' ὁμοφροσύνης ἀφ' ὁμοφροσύνης. πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρα πρὸς τοῖς εἶπεν ἐ-
 σφραγίσθη καὶ τυφλωτοῦσι ἀφ' ὁμοφροσύνης. ποτὲ μὲν γὰρ στωμολόγη καὶ αὐτὸς ἐκ
 τῆς ἀφ' ὁμοφροσύνης ἀφ' ὁμοφροσύνης φρονήσεως φρονήσεως αὐτῷ πλὴν
 θεῷ συγκατεχρησμένῳ φρονήσεως. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν γεγνησθαι φρονήσεως, ὅσοι δὲ ἡμῖν
 εἰληφὼς. καὶ ἐτέρως δὲ μῦθος καὶ λόγος τ' ἡμῖς ἐπαφίχεται ὁμοφροσύνης οἷς
 καὶ λέγειν ἀφ' ὁμοφροσύνης ὅτι τῷ παρόντι νεόμικτα. ἐκείνος μὲν οὐκ ὁμοφροσύνης
 μόνον τοῖς οἰκείοις τῷ λόγῳ ἐνέπλησεν, ἀλλὰ καὶ ἡμῖς τῷ ὁμοφροσύνης
 φρονήσεως μετέδωκε. φρονήσεως γὰρ ὑπερὶ πλὴν τε σφραγίσθη ὁμοφροσύνης ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης ἐκκλησίας γεγνησθαι ἀφ' ὁμοφροσύνης, πλὴν ὁμοφροσύνης, ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῇ κοινωνίᾳ μετέλαχον. πλὴν δὲ φρονήσεως ὅσοι ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης νόσον, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῷ πᾶσι ἐρρωμένους, αὐτῷ ἐνέπλησθη. ἐκ
 τῆς δὲ τῆς φρονήσεως, ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐβλάστησεν ἡ μία τ' ἀφ' ὁμοφροσύνης καὶ τῷ
 φρονήσεως, ἐκ τῆς φρονήσεως τοῦ μονοφρονήσεως φρονήσεως τῷ πᾶσι, καὶ πᾶσι ὅσα τῷ
 τοῖς ἀφ' ὁμοφροσύνης καὶ τοῖς ἱεροῖσι πλὴν ἀφ' ὁμοφροσύνης γεγνησθαι. ἀλλὰ αὐτῷ μὲν
 ὑπερὶ γεγνησθαι. ὅτε δὲ ἀφ' ὁμοφροσύνης ἀφ' ὁμοφροσύνης τῷ φρονήσεως, καὶ τ' βασιλικὸν
 ὑποδείξαι νόμον, ἰχυρίσθη μὲν ὁ παυλῖνος αὐτὸς εἶναι τῷ δαμάσῳ μερί-
 δος. ἰχυρίσθη δὲ καὶ ἀποκρίνεται κατὰ κράτος πλὴν νόσον. ὁ δὲ τοῖς φρονήσεως
 ἰουστῇ κατὰ τῷ ἐκείνων ἀνέχοντος εἰδος. φλαβιανὸς δὲ ὁ φρονήσεως, τῷ
 τῷ φρονήσεως ἐγκρατεζόμενος ἐπὶ χορῷ, φρονήσεως μὲν φρονήσεως τὸν παυλῖνον
 ἐφίση, τοῦ φρονήσεως ἐπαφίχεται, εἰ πλὴν δαμάσῳ ὁ φρονήσεως κοινωνίαν ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης ὁμοφροσύνης ἡμῖν ἀφ' ὁμοφροσύνης πλὴν τῷ δογμῷ συγκατεχρησμένῳ. ἐκείνος γὰρ μὲν τῷ φρονή-
 σεως οὐσίαν ὁμοφροσύνης, τῷ φρονήσεως ὑποφάσκει ἀφ' ὁμοφροσύνης κηρύττει. σὺ δὲ ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης ὑποφάσκει ἀφ' ὁμοφροσύνης πλὴν φρονήσεως. εἰδὼς δὲ οὐκ ὁμοφροσύνης πλὴν συμ-
 φωνίαν, καὶ φρονήσεως ἐκκλησίας καὶ τὸν νόμον. οὕτως ἐκείνον τοῖς φρονήσεως ἐ-
 πιστομήσας πρὸς τὸν ἀποκρίνεται ἐφίση. θαυμαστὸν σε ὁ φρονήσεως οὕτως ἀφ' ὁμοφρο-
 σύνης μαχόμενον, καὶ αὐτὰ ἀφ' ὁμοφροσύνης ὅτι φρονήσεως, ὡς ὁ θαυμαστὸς δαμάσῳ τε-
 λείαν ὑποφάσκει τῷ φρονήσεως λόγῳ πλὴν ἡμετέρῳ φρονήσεως ἀφ' ὁμοφροσύνης φρονήσεως. σὺ δὲ τοῖς

ναντίον λέγων Διφτελής. ὅτι γὰρ νοῦν ὅτι ἡμέτερον ἴης ὁμοειδίας ἀποστρέψας. εἰ δὲ
 ψευδὴ φάρμακον, ταῦτά τοι κατηρεσγῶντες, νῦν γοῦν πλὴν ὑποδὸς τελεῖσθαι
 ὁρμήθητι κακοδομί, καὶ τὴν δαμάσκα ἐξέρξον διδασκαλίδι, καὶ τοῖς θεοῖς λαβέ σι-
 κοῖς. ὁ μὲν οὖν ὁφώτατος φλαβιδυός, τοῖς ἀληθεῖς λόγοις πλὴν ἐκείνων κατέ-
 παυσε πᾶσι τοῖς. μὲντοι δὲ, ὁ πόντων ἀνδρόππων παρὰ τοῦτος, φιλοφρόνως
 ἄμα καὶ ἰσπίως ἐφῆ παρὰ τὸν παυλῖνον. ὅτι καὶ ἐμοὶ τῶνδε τῶν παρὰ τῶν
 ὅτι ἐπιμύθων ὁ δὲ παρὰ τῶν ἐνεχείρισε κύριος, καὶ σὺ τῶν δὲ ἀνδρῶν ἀνὰ δέδεξαι
 πλὴν φρογνίδα, κοινωνῶν δὲ ἀλλήλοις ἴης ἀποστρέψας τὰ ἀρεμμάτα, σὺν ἀν-
 μῶν ὡ φιλότης τὰ ποίμνια, καὶ πλὴν τοῦ ἴης ἡγεμονίας καὶ ἀγαλῶν μὲν δὲ φάρ-
 μακον. κοινῇ δὲ τὰ παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.

ἡ

Αποκρίσεις ὅτι τὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἡγεμονίας Διφτελῶν, δὲ ἀνδρῶν τοῖον,
 ὅτι κακοδομηθεῖσθαι διδασκαλίδι ἐκέρητε, καὶ ἴης ἀπείσεως ἐαυτὸν ἀπέφηνεν ὁρ-
 μηθῆναι. καὶ αὖτε μὲν ἐν κακοδομί τὰ πλῆστα διέτελει. ἐν ἀντιοχείᾳ δὲ ἡδὴ παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.
 εἰ δὲ ὁ μέσος ἥτορας ὅτι ἐμὴ γυνῆ, ἐγὼ καὶ ταῦτα δὲ ἔχοντα περὶ σωματι.
 τοῦτο δὲ τοῖον παρὰ τῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν ἡμᾶς καὶ ἡτορας πᾶσι τοῖς.
 εἰ μὲν παρὰ τῶν ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν τῶν βίου ὅτι πέρας, μόνος γὰρ ὁ φίλος ὅτι τὸ ποί-
 μνης ἡγεμονίας. εἰ δὲ σὺ παρὰ τῶν ὅτι πᾶσι τοῖς, ἐγὼ πάλιν εἰς διώματα τῶν παρὰ
 τῶν ἐκατέρωθεν ὅτι παρὰ τῶν νέμοντες, κοινῇ αὖτε παρὰ τῶν κω μὲν φερεῖται.

τῶν ἀγῶνων τὴν κοινωνίαν, ταῖς κερφαῖς ἐπέστησεν ἰατρὸν ἀλεξίκακον, ὅς τε ἀφαι-
 κειμένην δωρησάμενος πόλιν. ὁ δὲ θεὸς δισέβιος ἔχων ὅτις ποινὴν μόνον τῇ δο-
 λικῇ κεχρησμένη. πολίτην δὲ αὐτὴ σμικρὰ, καὶ τῆς δευδικῆς νόσον κατ' ἐκείνου
 καὶ τοῦ μέλλου. πόλιν τὴν μὲν ἀξιεπαμνον ὄντα, καὶ πολλοῖς εἶδεν ἄλλων ἡ-
 γλαϊσμένων, ἐνδρῶσαι τοῖς ἱεραικοῖς ἐτελέσας θάκοις ὁ μέγας δισέβιος, πλὴν
 δολὶκῶν κατέλαβεν. εἰσιόντι δὲ αὐτῷ, γυνὴ τις τῆς δευδικῆς νόσον ἐμπεπλη-
 σμένη, κέραιμον ἀνῶθεν ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς γένου, ὅς πλὴν τε κεφαλῇ στυγέρι-
 ψε, καὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἀμείνω βίον πῦρ ἐπεμψεν. ὁ δὲ τελευτῶν, πῦρ ἡγήσεν
 ὅρκους τοῖς πῦρ ὄντας πεδήσας, μηδὲ μίαν πλὴν τοῦτο δρᾶσθαι εἰς τὸ ἔξαι ποι-
 νῶν. καὶ τὸν οἰκίον γὰρ ἐξήλθον δεσπότην, ὅς περ τῶν ἐσαυρωκότων ἔφη, πάτερ
 ἀφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. καὶ τὸν ὁμόδουλον γέφυρον, μὲν τὰς πολλὰς τῆ
 λήθων νιφάδας βοήσδματα, κύρει μὴ γήσης αὐτοῖς πλὴν ἀμύβαν τῶν πλ. τοιοῦτο
 μὲν τοῖς παρὰ τοὺς ἀγῶνας, ὁ μέγας δισέβιος ἐδέξατο τέλος, καὶ τοῖς ἐν τῇ
 δράκῃ βαρβαροῖς δευδικῶν, τὰς τῶν δυσεβῶν ἀφελικῶν οὐ διέφυγε χεῖρας.
 ἀλλὰ δι' ἐκείνων τὸν μὲν τυχεῖον γέφυρον ἀνεδήσαντο. ταῦτα μὲν οὕτως μὲν πλὴν
 ἐπαρῶδον τῶν ὀπίσθιων ἐγγύετο. γραμμοῦς δὲ τὴν δράκῃν διηυρύνει μαθῶν,
 ἔπειτα τῶν βόλῃντα κεκαυκότων βαρβαρῶν, καὶ ταχύνει πλὴν ἰταχίαν, εἰς τὴν
 πημονίαν ἀφίκετο.

Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν θεοδόσιος, ἀφ' ἧς πλὴν τῶν παρῶντων περὶ αὐ-
 νῶν, καὶ ἀφ' ἧς οἰκίαν ἀνδρείαν, ὀνομαστότατος ἦν, ἐκ τούτου χάριν ἔπειτα φθό-
 νου τῶν ὁμοτήτων βασιλῆος, ἐν ταῖς ἰσχυρίαις διέτειλεν. ἐν ἐκείναις γὰρ ἐφυτ-
 ρεῖτο καὶ ἐπείσθη. ἀπορῶν δὲ οὐκ ὁ βασιλεὺς ὅ, καὶ χρὴ δρᾶσαι, φουσιγένες γὰρ ἐκ τῆς νί-
 κης οἱ βαρβαροὶ, δύσμαχοι ἦσαν τε καὶ ἐδόκουν, πλὴν θεοδοσίου στρατηγῶν ἦσαν
 ὑπέλαβε τῶν κακῶν. αὐτὸς δὲ οὐκ, ἐκ τῶν ἰσχυρίων τὸν ἀνδρα μέγα πεμψά-
 μενος, καὶ στρατηγὸν χρηστον ἡσῶν, μὲν τὴν στυγερῆς δέξασθαι φραγῆς. ὁ δὲ
 τῇ πύλῃ φραγῆς ἀνδρὸς παρὰ τοῦ εὐρῆσαι, καὶ τῆς δράκῃς ὀπίσθας, καὶ τοῖς
 βαρβαροῖς παρὰ τοῦ ὁμοῦσε χωρῶντας, ἔταξε πλὴν φραγῆς, ὡς εἰς μάχην.
 ἀνιμαχίας δὲ ἡμιόμοις, ὅς ἐν ἐκείναις ἐκείνοι πλὴν ἐμφορῶν, τὴν τῶν κατέλι-
 πον. τῆς δὲ ἑσπέρης ἡμιόμοις, οἱ μὲν ἐφύγον, οἱ δὲ καὶ ταχέως ἐδίωκον. πολλοὶ δὲ
 φόνος τῶν βαρβαρῶν ἐγένετο. οὐ μόνον γὰρ ἔπειτα ῥωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἔπειτα ἀνι-
 λων ἐκτείνοντο. οὕτω δὲ τῶν πλείων ἀναιρεθέντων, ὀλίγων δὲ ὧν λατρεῖν διωκη-
 θέντων δευδικῶν τὸν ἴστρον, ἀντὶς ὁ δευδικὸς στρατηγός, ὃν εἶχε φραγῆς ἐν τῇ πε-
 λαγοῦσαις πόλεσι διγῶν, αὐτὸς περὶ τὸν βασιλέα γραμμοῦς, καὶ τῶν ἑσπέρων ἡμι-
 ὶων ἀφίκετο, τῶν οἰκίων ἑσπέρων ἡμιόμοις ἀνέχετο. καὶ πᾶσι μὲν λέγειν ὅτι
 αὐτὸς ἐδόκει ὅτι βασιλεὺς, ἔπειτα πλεονημιόμοις ὁ γερνός. οἱ δὲ τῇ ἀκίσει τῆς φθό-
 νου βασιλῆος, ἐπεφύλαγαν αὐτὸν ἔχειν καὶ διεφθαρκεῖν πλὴν φραγῆς. ὁ δὲ
 τοῖς ἀνιμῶντα γινόμενοις ἐξήτησεν ἀποσεῖλαι καὶ γινῶναι τῶν ἀνιμῶντων βαρβα-
 ρων ὁ πλεονῶν. ῥάδιον δὲ, ἔφη, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων ὀπιγινῶναι τὸν δευδικόν. τοῦ-
 τοῖς εἰσας τοῖς ἀνδρῶν ὁ βασιλεὺς, ἀπέστειλε τοῖς ὀπιμῶντα τὰ περὶ ἀνιμῶντα καὶ
 ταῦτα μὴνύσοντας.

Ὁ δὲ δευδικὸς στρατηγός αὐτὸς μείνας, ὅψιν εἶδε πεσέσθαι ἑνὰ, καὶ πῦρ αὐτῷ

ΕΕΕ. i.

Γαφὰς αὐτῷ δὴ δεισθῆναι τὸ τῷ ὅλῳ θεοῦ. ἐδόκει γὰρ ὅτι τὸν θεῖον μὴ ἐλπίον, ἵνα δὴ οὐκ ἔχων ἐκκλησίας τὸν πρεσβυτερον, χαλκίδα τε αὐτῷ βασιλικὴν παρέχοντα, καὶ πᾶσι πλησίον τεφθῶν κοσμοῦντα πλὴν κεφαλῇ. ταῦτα νύκτωρ ἰδὼν, ἐμύμυσε· ἔωθεν τῷ σίμῳ τῶν ἱνί. ὁ δὲ σαφὲς εἶπεν τὸ ἐνύπνιον ἔφη, καὶ μηδὲν ἀνιγμῶδες μηδὲ ἀμφίβολον ἔχον. ὁ γὰρ διήγουσάν ἡμερῶν, ἐπαρῆλθον μὲν τῷ πεπρωμένῳ οἱ ἔφοροι, καὶ κατηκονίσθησαν τὰς πολλὰς τῶν βαρβάρων ἔφησθαι μυριάδας. πεισθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς, ὡς ᾤξισα ψηφισάμενος αὐτὸν στρατηγόν, βασιλεὺς κεχρησμένην, καὶ ἵνα βολέως μοίρας τὰ σκῆπτρα πρὸς ἑδωκε. καὶ αὐτὸς μὲν ὅτι πλὴν ἱππικῶν ἐξώρμησεν. ἐκείνους δὲ εἰς τὸ δεισθῆναι ἡγεμονίαν πρὸς ἐπεμψεν. ὁ γὰρ δὴ οὐκ ἔβασιλεῖν πᾶσι λαῶν, τὸ τὸ ἐκκλησιῶν πρὸς τὸ δῆλον συμφωρίας ἐπεμψήθη, καὶ τοῖς ἵνα οἰκείας ἡγεμονίας ἐπιτοχέποις εἰς πλὴν κωνσταντίνου πολὺν δραπεῖν πρὸς ἡγήσθη. αὐτὴ γὰρ μόνη τὸ ᾤξισα ἐνεπέπληστο λώβης. ἡ γὰρ ἐσπερῶς ἵνα νόσος ταύτης ἔδωκεν διέμεινε. κωνσταντίνος μὲν γὰρ, ὁ τῷ κωνσταντίνου πατρὶος πρεσβυτέρου, καὶ κωνσταντίνος ὁ νεώτερος, πλὴν πατρὶος πίσει ἀκήρατον διετήρησθαι. καὶ αὐτὸς πάλιν, βολέως ἱνίαντος ὁ ἵνα ἐσπερῶς βασιλεὺς ἀκραιφνῆ διεφύλαξε πλὴν δούλειαν.

Τὸ δὲ ἱμῆμα τῷ ἑῶν πολλὰ ἔχον πλὴν λώβῳ ταύτῃ ἐδέξατο. ᾤξισα τε γὰρ ἀνεξιδρυθείας ἵνα ἀγρυπνίας πρεσβυτέρους ὦν, ἐκδὲ πλὴν βλασφημίαν ἐγλήθησε, καὶ δούλειος καὶ πατρὸς φίλος, ὁ ἀέλιος οἱ παλαιῶν, ὁ παλαιῶν καὶ νεωτέρων οἱ φοίνικες, καὶ λαοδικείας θεοδότης, καὶ ὁ μὲν τὸν γεώργιος, καὶ μὲν τούτοις ἀθανάσιος τε καὶ ναρκισσος, οἱ κίχες τὰ κακῶς κατὰ βλασφημίαν ἐξέβρεψαν σπέρματα, δούλειος τε καὶ θεογίος οἱ βίβλιν, καὶ μιν ὀφθαλμοῦς ὁ ἐφέσιος, καὶ θεοδότης ὁ περὶ ἱνίος, καὶ μὲν ὁ χαλκιδόνιος, καὶ ἔπειτα ἱνίος ἀπὸ ἵνα δραπεῖας, ἀπὸ κακίας μόνος ἐπίσημοι, μέγας πολλοὺς διετέλεσθαι τὸ τῷ ἱνίαντος ἀπορῶν ᾤξισα τε καὶ γαλκιδόνιος. τοῖς δὲ κακοῖς ἱνίαντος ἔπειτα γεωργίος, κωνσταντίνου τε ἡ δούλειος, καὶ ἡ βολέως μοχθηρία. τούτου δὲ ἐνεκα μόνος ἵνα οἰκείας βασιλείας τοῖς ἐπιτοχέποις εἰς πλὴν κωνσταντίνου πολὺν ἱνίαντος ἀπορῶν ἐπέταξεν. ὅτι δὲ ἀφίκοντο, πενήτηκοντα δὲ ἵσθαι καὶ ἐκείνους, πρὸς ἡγήσθησε μηδὲν αὐτῷ μίμνυσαι ὅς τις ὁ μέγας μὴ ἐλπίος εἶη. ἐβούλετο γὰρ ἐκ ἵνα ὁ ἐνύπνιον μνήμης μίμνυσαι τὸν ἀνδρα. καὶ ὅτι εἰς τὸν βασιλεῖον εἰσελήλυθεν οἶκον ἀπας ἐκείνος τῷ ἐπιτοχέπων ὁ ὀμνίος, τοῖς δῆλοις κατὰ χιτῶν ἀπορίας πλὴν μετὰ μὴ ἐπὶ πρεσβυτέρου, καὶ οἶον ἵνα πᾶσι φιλοπάτωρ, δὴ γέροντος μακροῦ θείας πατρικῆς ἀπολαύσας, πρεσβυτέρους τε καὶ κατεφίλη, καὶ ὀφθαλμοῖς καὶ χεῖρσι τὸ ἑρῶν, καὶ κεφαλῇ, ὁ πλὴν τεφανώσθαι δόξισα. ἐδήλωσε δὲ καὶ πλὴν ὅτι ἵνα εἶδε. φιλοφρονησάμην δὲ τὸ τοῖς δῆλοις ἀπὸ μὲν βουλόσασθαι πρὸς τῷ πρεσβυτέρου, ὡς πατέρας ἡξίωσε.

Κατ' ἐκείνους δὲ τὸν γέροντος, ὁ πλὴν ἱνίαντος τὰ τελευτῶν ποιμνίας, ἐκ κωνσταντίνου πόλιν διετέλεσε, τὸ ᾤξισα ἀνεξιδρυθείας δὴ ἱνίαντος βλασφημίας, ὁ τὸν πρεσβυτέρου λαὸν τὸ ἀνεξιδρυθείας ᾤξισα διδασκαλίας, τοῖς τε ἵνα ποίμνης ἐξω πλανωμένοις ἀνεξιδρυθείας καὶ ἵνα ὀφθαλμοῖς πᾶσι ἱνίαντος, οὕτω πλὴν ποίμνιαν ἐκείνῳ ἐξ ὀλίγου μετὰ ἀπέφηνεν. τούτου ἰδὼν ὁ θεὸς μὴ ἐλπίος καὶ τῷ ὅτι καρὸνα γεγεφώτων ὅτι σκαπὸν ἐπιτοχέποις, τὰ γὰρ ἵνα φιλαρχίας ἀφορμὰς πρεσβυτέρους,

[illegible]

Κυρίοις ἡμιθέοις, καὶ ἀγαθέσταις ἀδελφοῖς, καὶ συλλειτουργοῖς, δα-
μάσῃ, ἀμβροσίῃ, βέλτερον, οὐδ' ἐμελόντι, ἀρχαίᾳ, ἀνέμειν, βασιλείᾳ, καὶ

EEE.ii.

δραμή κειμήδιον γὰρ εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν, ἐκ τῆς πέρυσι γραμμῆς τῆς κοίτης
 τῆς ἐμμελέους ὑμνολογίας μετὰ τὴν ἀκυκλίαν συνόδον, πρὸς τὸν θεοφιλέστατον βασι-
 λέα θεοδόσιον ἐπισταλθέντων, πρὸς μὲν τὴν αὐτὴν πλὴν ἀποδημίου πλὴν μέλει
 κωνσταντινουπόλεως περὶ ἐκδοσμένων, καὶ πρὸς αὐτῆς μόνῃς τῇ συνόδου πλὴν ἐν
 τῇ ἐπερχομένῃ μείνωντων ἐπιστάτων συνελθόντων ἐπαγούμοιοι. μείζονος δὲ ἀποδη-
 μίας μήτε πρὸς ἐκδοκίμους χρεῖαν, μήτε πρὸς ἀκούσιμους ὅπως, ὡρὴν εἰς κων-
 σταντινούπολιν σπύρειν. πρὸς δὲ τοῖς καὶ τῇ πρὸς θεομίας δὲ ἐκείνην, μήτε
 πρὸς πρὸς ἐκδοκίμους μακροτέρως ἀποδημίας ἐνδιδύσης καὶ ἐν, μήτε πρὸς
 τοῖς ἐν τῇ ἐπερχομένῃ κοινωνοῦσι ἐπιστάτοις ὑπομνησθῆναι, καὶ πρὸς αὐτῶν συν-
 καταστάσεως λαβῆναι. ὅτι τὰ καὶ πολλὰ πρὸς τοῖς ἐτέροις πλὴν τῆς πλείονων
 ἀφίξις διέκωχυσεν, ὅ δὲ πρὸς αὐτῶν, εἰς τὴν πρὸς μετὰ ἐπιδόρῳσιν, καὶ τῇ τῆς ὑ-
 μετέρως πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης ἀπόδειξιν, τοῦτο πεποιήκαμεν, τοῖς ἀδελφοῖς
 καὶ ὑμῶν ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἐπιστάτοις, κυριακὸν, ἀστέριον,
 καὶ ὡρισμένον, πρὸς ὑμῶν καὶ μὲν ἀγρίους ὑμῶν δὲ ὡρισμένους. δι' ὧν καὶ τῇ ὑμε-
 τέροις πρὸς ἀρεσὶν εἰρήνην οὐδὲν καὶ σπουδὴν ἐνώσεως ἐχρυσάμεν, ὅτι δεικνύμεν,
 καὶ τὸν ζῆλον ἡμῶν, τὸν ὑπὸ τῆς ὑμῶν πίστεως, φανερὸν ποιῶμεν. ἡμεῖς γὰρ εἴτε
 διωγμοῖς, εἴτε θλίψεσι, εἴτε βασιλικῇ ἀπειλῇ, εἴτε τῇ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὁμότη-
 τας, εἴτε ὑπὸ πειρασμὸν ἔτερον, πρὸς τῇ ἀρετῇ ὑπεμείναμεν, ὑπὸ τῇ δὲ
 ἀνελικτῇ πίστεως τῆς ἐν νικαίᾳ τῇ βιθυνίας πρὸς ὧν τῇ ἀγίων θεοφόρων πατέ-
 ρων κυρωθείσης, ὑπέστημεν. Ταῦτα γὰρ καὶ ὑμῖν ἐκ ἡμῶν ἐκ πᾶσι τοῖς μετὰ ἐκείνους
 οἱ τὸ λόγον τῇ ἀληθείᾳ πίστεως συναρέσκειν δεῖ, ὡς μόνον ποτὲ πρὸς ἐκείνους τὴν
 καὶ ἀκόλουθον τῇ βασιλείᾳ, καὶ διδάσκουσιν ἡμᾶς πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. διὰ τὴν θεοποίησιν τε καὶ διὰ τὴν ἀμεσότητα,
 οὐσίας μίας τῇ πατρὶ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πιστευομένης, ὁμοῦ μου
 τὴν ἀξίαν καὶ σπουδαίαν τῆς βασιλείας, ἐν τῇ τελεῇ τῆς ἀποστάσεως ἡρώων
 τῇ τελεῇ πρὸς ὅπως ὡς μήτε πλὴν σαββίου νόσον γὰρ λαβῆναι συγχρο-
 μένων τῇ ἀποστάσει, εἴπω τῇ ἰδιότητι ἀναρρομένων, μήτε μὲν πλὴν τῇ
 ὁνομασίᾳ καὶ ὁφθαλμῶν καὶ πνεύματος μάχων τῇ βλασφημίᾳ ἰσχυρῇ, τῇ οὐσίᾳ, ἢ
 τῇ φύσει, ἢ τῇ θεότητι τεκνομένης, καὶ τῇ ἀκρίτῃ καὶ ὁμοιοῦσιν καὶ σπουδαίαν ἰσχυ-
 ρὰ μεταγχεστέρας ὑνός, ἢ κλητῆς, ἢ ἐτεροδοξίου φύσεως ἐπαρμένης. καὶ τὸν τῆς
 ἐνανθροπήσεως δὲ τοῦ κυρίου λόγον, ἀδελφοφρονὲς ὅσον, οὐτὲ ἀψυχον, οὐτε
 ἀνθρωπινόν, ἢ ἀτελὲς πλὴν τῇ θεοῦ οἰκονομίας πρὸς ἀδελφούς, ὅλον δὲ εἰδότες τέλει
 μὲν ὄντα πρὸς ἀγίων θεοῦ λόγον, τέλει δὲ ἀνθρώπων ἐπ' ἐξάτων τῆς ἡμερῶν,
 ἀφ' ὧν ἡμετέρως ὁφθαλμοῦ ἡμῶν. Ταῦτα οὖν καὶ τῇ πίστιν τῇ πρὸς ἡ-
 μῶν ἀνυποστάτως κυρωτομένην, ὡς ἐν κεφαλῇ τοιαῦτα. πρὸς ὧν καὶ ὅτι πλὴν
 ψυχῶν καὶ διωθήσασθαι, ὡς ἐν ἀνθρώποις ὑμῶν πρὸς τῆς ἐκεί σπουδ-
 γούσης συνόδου γενημένης, καὶ ἐκείνων ἐντυχεῖν, καὶ τὰς πέρις ἐν κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τῆς οἰκουμένης ἐκείνης συνόδου, ἐν οἷς πλατύτερον τῇ
 πίστιν ὁμολογήσαμεν, καὶ τῇ ἐναίχως ἀντομνησθῶν ἀρέσεων, ἀναθεματισμὸν
 ἐξέσπον πεποιήκαμεν. πρὸς δὲ τῇ οἰκονομίᾳ, ὧν καὶ μέρος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 παλαιός τ' ὡς ἴτε, θεομὸς κεχερῆσθη, ἐκ τῆς ἀγίων ἐν νικαίᾳ πατέρων ὅρος, καὶ τῇ

EEE.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἐκείνην ἐπερχόμενοι τοὺς τὸ ἐπὶ χρίστος, ὅτι ἐκεῖνοι βούλοντο σὺν αὐτοῖς τοῖς ὁμο-
 ροῖς πρὸς τὸ συμφέρον ποιῆσαι τὰς χριστιανίας. αἷς ἀκολουθῶντες, τὰς τε λοιπὰς
 ἐκκλησίας περὶ ἡμῶν οἰκονομεῖσθαι γνώσκετε, καὶ τῇ ἐπισημοῦσιν ἐκκλη-
 σίᾳ ἀναδεῖξαι τοὺς ἱερεῖς. ὅθεν ἡς μὲν ἐν κωνσταντινουπόλει νεοπαγεῖς, ὡς δὲ
 εἴποι τις, ἐκκλησίας, ἡ δὲ ὡς ἐπὶ ἐν σόματος λέοντος ἡς τῇ ἀρετῇ βλασφη-
 μίας, ὑπογυόν ἐξηπάσαντες διὰ τῇ οἰκισμῶν τῆς θεοῦ, τὸν ἀνδραγαθὸν καὶ
 θεοφιλέστατον νεκρῶτον ἐπίσκοπον κεχρησμένον καὶ, ὅτι τὸ οἰκουμένης σὺν ὁ-
 δοῦ, μὲν κοινῆς ὁμονοίας, ὑπὸ ὅψιν καὶ τῆς θεοφιλεστάτου βασιλέως θεοδοσίου,
 πόρτες τε ἐκλήρου καὶ πάσης ἐπιτηφειζομένης ἡς πόλεως. τὸ δὲ παρὰ τῆς ἐκ-
 ὄντως ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τὸ ἐν ἀντιοχείᾳ ἡς σειράς, ἐν ἧς παρὰ τῆς ἡμῶν
 χριστιανῶν ἐξημερῶσιν ὄνομα, τὸν ἀνδραγαθὸν καὶ θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον
 φλαβιανόν, οἷ τε ἡς ἐπὶ χρίστος ὅτις ἀνατολικῆς διοικήσεως σὺνδραμόντες, χρο-
 νικῶς ἐκχρησθέντες πάσης συμφύτου τὸ ἐκκλησίας, ὡς ἐπὶ μιᾶς φωνῆς τὸν
 ἀνδραγαθὸν ὑμνησάσης, ἡ δὲ ἐν τῇ χριστιανῶν ἐδέξατο καὶ τὸ τὸ σὺν ὁδοῦ κοινόν.
 Τῆς δὲ γε μὴ τῶς ἀπασάν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡς ἐν ἱεροσολύμοις, τὸν ἀνδραγαθὸν
 καὶ θεοφιλέστατον κύριον ἐπίσκοπον ἐπὶ γνωρίζοντες, χρονονικῶς τε παρὰ τῇ
 τὸ ἐπὶ χρίστος ἐκχρησθέντες πάσαι, καὶ πλῆστα πρὸς τοὺς ἀφ' ὧν ἐν δὲ φέρεται
 τὸ ποῖς ἀλλήλων. οἷς ὡς ἐν τῇ σέμνῃ καὶ χρονονικῶς περὶ ἡμῶν κεκατηκόσι, καὶ τὸ
 ὑμετέρων συγχάρην παρὰ τῇ λαοῦ καὶ ἀλλήλων, ἡς πρὸς μαθητῆς μεσιτευσθῆς
 ἀγάπης, ὅτι τοῦ κυριακοῦ φόβου, πᾶσαν μὲν καὶ ἀλλήλων ἀνδραγαθὸν πρὸς
 πᾶσαν, τὸ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ οἰκοδομῶν παρὰ τῇ σέμνῃ ποιῶντες, τὸ πρὸς τὸ
 καὶ ἐν ἀσυνπαθείας ἡ χάριτος. ἔτι γὰρ τοῦτε τὸ πίστεως συμφωνηθέντες λόγῳ, καὶ
 τὸ χριστιανικῆς κυρωθείσης ἐν ἡμῶν ἀγάπης, παυστόμῃ ἀχέροντες τὸ παρὰ τῇ
 ἐξ ὧν καὶ ἐκχρησθέντες. ἐγὼ μὲν εἰμὶ παύλου, ἐγὼ δὲ ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ κηφᾶ. πόρτες
 δὲ χριστοῦ φανέντες, ὅς ἐν ἡμῶν οὐ μεμέρισται, θεοῦ καὶ ἀξιοῦντος, ἀχρῶν τὸ σῶ-
 μα τὸ ἐκκλησίας τηρήσαντες, καὶ τὸ βήματι τοῦ κυρίου μὲν περὶ ἡμῶν παρὰ τῇ
 σέμνῃ. ταῦτα καὶ τε ἡς ἀρετῆς καὶ ἀετίου καὶ ἀνομήτου μαρτίας, καὶ μὲν καὶ
 σαββῆν καὶ φωτεινὸν καὶ μὲν κέρου, παύλου τὸ τῆς σαμοῦς καὶ μακεδονίου
 γεγραφασιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀπολλωνίου καὶ ἀνομήτου παρὰ τῇ σέμνῃ ἀπεκλή-
 ρυξαν εἰρηκότες, καὶ τὸν ἡς ἐν ἀνδραγαθῇ δὲ τῆς κυρίου λόγον ἀφ' ὧν ἀποφον
 ζομένη, οὔτε ἀψυχον, οὔτε ἀνομήν ἢ ἀτελή τι καὶ ἄρκος οἰκονομίαν παρὰ τῇ
 λαοῖς. Καὶ δαμάσκος ὁ παρὰ τῇ φημι, ταῦτα μαθὼν ἀναφύσσαν τὸ ἀίρεσιν,
 ὅτι ἀπολλωνίου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τὸν ἐκεῖνος γε φοιτητὴν καὶ τῶν ἀπε-
 κλήρυν. καὶ τοῦτο τοῖς τὸ ἐφ' ὧν ἰθύνουσιν ἐπισκόποις, διὰ τῆς ἀρετῆς, ἀπὸ
 ἐν τῇ τῇ συγγραφῇ νενομικῇ χρονονικῇ. Οὐ τῇ ἀποστολικῇ καὶ τῇ τῇ
 ὁφθαλμοῦ ἀνδρῶν ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἀπονέμει, ἐαυτοῖς τὸ πλῆθος περὶ ἔχετε, ἡοὶ ἡ-
 μιῶν. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐκκλησία, ἐν ἧς ὁ ἀγιος ἀποστολος καὶ τῆς
 ζομένης ἐδίδαξε πῶς παρὰ τῇ ἡμῶν τοῖς οἰαχῆς ἰθύνει, οἷς ἀνεδείξαμεθα, ὅπως
 ὁμολογῶντες ἐαυτοῖς ἡ ἀθήνας ἐπὶ τὸ ἡμῶν. ἀλλὰ διὰ τῆς οἰκισμῶν τῆς
 ἀποσταλῆς, εἴ πως διωκτέμεν πρὸς τὸ δόξαν τὸ μακαριότητος αὐτοῦ παρὰ
 χρονονικῇ. γνώσκετε τοῖνυν, ὅτι τὸν πάλα ἡμῶν τὸ βέβηλον, τὸν μαθητὴν ἀπολ-
 λωνίου

λιναρίου τῷ ἀρετικῷ, μὲν τῷ ἀσεβοῦς αὐτοῦ δόγματος κατέλοιπον, καὶ οὐδαμῶς
 πιευνόμεν αὐτοῦ τὰ λείψανα λόγῳ ὑγιῶν λαίποδ' ἰχθυῖν. εἰ δ' ἔτι ἐκεῖνος ὁ ὅφρις ὁ πα
 λαὸς, ἀπαξ καὶ δούτερον καὶ ἀδελφικοῖς πορὶς ἰδὲν ἡμιμείαν ἀνὰ ζῆν, ὅς τις ἐκ τῶς τῆ
 ἐκκλησίας ὑπὲρ χηρῶν σφῆλαι τοῖς ἐαυτῶν θανατηφόροις φαρμάκοις ἵνας ἀπί
 στοὺς δὲ ἀπειράζων οὐ παύει), ταύτην ὡς ἂν φθορὰν ἵνα ἐκκλίνετε, ὁμῶς με
 μνημόνοι τῆ ἀποστολικῆς πίστεως, ταύτης μάστιγα ἢ τις ἐν νικητῇ τῷ παλῆ
 ρων ἐκείνῳ φως ἐξετέλει, βεβαίῳ βαθμῶ ἰχυρῶς τῇ πίστει ἀμετακίνητοι ἀφαι
 νάτε, καὶ μὴ μαθητολογίας ἐκ ἡφαισισμένης ζητήσης, μὲν τοῦτο ὑπομείνατε ἀ
 κοῦν τοῖς κληρικοῖς ἢ τοῖς λαϊκοῖς ὑμῶν. ἥδη γὰρ ἀπαξ τύπον ἐδώκαμεν, ἵνα ὁ γι
 νώσκων ἑαυτὸν χριστιανὸν, ἐκεῖνο φυλάττοι, ὅπως τῷ τῷ ἀποστόλῳ πρὸς ἐδοῖτο,
 λέγοντος τῷ ἀγίου παύλου, εἴ τις ὑμᾶς διαγέλιξεν) πρὸς ὁ πρὸς ἡγάγετε, ἀνὰ θεο
 ἔγω. ὁ γὰρ χριστὸς ὁ υἱὸς τῷ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν, πρὸς ἡμῶν τῷ ἀνδραποῦν δὲ τῷ
 ἰδίου πάσῃς πληρεσάτω ἀπέδωκε τῇ ἑσθρίαν, ἵνα ὅλον ὅν ἀνδραποῦν τῇ ἀμύ
 νῃς ἐνεχόμενον, πάσης ἀμύνης ἡδυνώσῃ. τοῦτον εἴ τις ἢ τοῦ ἀνδραποῦν πότητος, ἢ
 θεότητος ἐλάτῃ ἐγκρίναι εἴποι, πάλιν μάλιστα δὲ βόλου πεπληρωμένος, τῇ γεννῆς
 ὑὸν ἑαυτὸν ἀποδείκνυσιν. τί τοίνυν πάλιν πρὸς ἐμοὶ ζητεῖτε τῇ κατάρσει ἡμῶν, ὅς
 καὶ ἐν τῷ κρίσει τῇ ἀποστολικῇ κατέδρας πρὸντος καὶ πᾶσι ὅτι πᾶσι τοῦ ἡγ
 ξανδρέων πόλεως καὶ θηρέη ἀμα ὅτι διδασκαλῶ αὐτῶ ἀπολλινάριον, ἐκ ἐκείνου
 τῇ κρίσεως τῷ ὁφθαλμῶν ἡμιμείας καὶ βασάνους ὑπομῶν. εἰ δὲ ἵνας κουφο
 τέροις πείθῃ ἐκεῖνος, ὡς ἵνα ἡπίδα ἔχον, ὅς τις τῇ ἀληθῇ ἡπίδα τῇ εἰς χριστὸν τῇ ὁ
 μολογία μετέβη, μὲν τοῦτου ὁμοίως ἀποχρίται, ὅς τις δὴ ποιεῖ βούλει), ὅτι καὶ ὁ
 τῇ ἐκκλησίας ἀνὴρ παλαιός. ὁ θεὸς ὑμᾶς ὑπαγόντας δὲ φυλάττοι, ὑὸς ἡμιμῶν
 τοι. Καὶ ἡμεῖς δὲ ἵνα σῶνα θρησκείας ἐν τῇ μετὰ ῥώμῃ γεγενησάμενοι καὶ
 δὲ φθορῶν ἀρεσέων, ὅπως ἀνακαταστήναι ὡς ἡν ἐν τῇ τῇ συστρεφῇ

Ομολογία τῆ καθολικῆς πίστεως, ἣν ὁ πάπας δάμασος ἀπέστειλεν πρὸς
ἐπίσκοπον παυλῖνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ, ὃς ἐχρῆτο ἐν θεσσαλονίκῃ.

Ἐπειδὴ μὲν τὸ ἐν νικητῇ σπώδον, αὐτὴ ἡ πλάνη ἀνέκυψεν, ὥστε τολμᾶν τινὰς
βελήων τὸ μα. τι εἶπεν, τὸ πινύμα τὸ ἀγνον γεγνητὸς εἶναι τὸ ὑπό, ἀναθεματίζο-
μεν τοὺς μὴ μετὰ πάσης ὑβουλῆς κηρύττοντας σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ ῥήματι
καὶ τῇ αὐτῇ ὁσίᾳ τε καὶ εὐδοσίᾳ ὑπὸ τῆς πλάνης τὸ ἀγνον πινύμα. Ομοίως δὲ ἀναθεμα-
τίζομεν καὶ τοὺς τῇ βελήᾳ ἀκολληθῶντας πλάνη, τὸν αὐτὸν λέγοντας καὶ πατέρας καὶ
καὶ υἱόν. Ἀναθεματίζομεν ἄρτους καὶ δυνάμειον, οἱ τῇ ἰσῇ δυασθείᾳ, εἰ καὶ τοὺς ῥήματα
ἐκφράζον, τὸ ὑόν καὶ τὸ ἀγνον πινύμα καὶ ἵμα καὶ διιχυρίζον. Ἀναθεματίζομεν
τοὺς μαχεδονianoὺς, οἱ πινες ἐκ τῶν ἀρείς ῥίχης καὶ ἀγρόνιοι, ἐχὶ τὸ ἀσέβαν, ἀλλὰ τὸ
παρασηγορεῖ ἐνήλλαξαν. Ἀναθεματίζομεν φωτεινόν, ὅς τὸ ἐβλῶνος ἀρεσιν ἀνα-
καταλίζον, τὸ κύριον ἡμῶν ἱσοῦν χριστόν, μόνον ἐκ τῆς μαρίας ὡμολογῇ. Ἀναθεμα-
τίζομεν καὶ τοὺς δύο καὶ τοὺς διιχυρίζομεν τοὺς, ἐνα παρὰ τῆς αἰώνων, ἐκ δὲ μὲν μὲν τὸ
ἄρκος ἐκ τῆς μαρίας ἀνδρῶν. Ἀναθεματίζομεν καὶ κείνους, οἱ ἴνες ἀπὸ λογιῆς
ψυχῆς διιχυρίζονται, οἱ οὗτοι τῆς τοῦ λόγος ἐστὶν ἀφ᾽ ἧς ἐν τῇ ἀνδραποπνῇ ἀφ᾽ ἧς αὐτοὶ
τὸ εἶναι τὸ τοῦ τοῦ λόγος, ἐχὶ ἀπὸ τῆς λογιῆς καὶ νοεῶς. ψυχῆς ἐν τῷ εἶναι ὅμοιοι
γέγονεν, ἀλλὰ τὸ ἡμετέραν, τοῦτ᾽ ἐστὶ λογιῆν ἐκ νοεῶν, ἀλλὰ τῆς ἀμύνης ψυ-

EEE.iii.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

χυλὸν ἀνέλαβε καὶ ἔσωσεν. Ἀναθεματίζομεν καὶ τοὺς λέγοντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, τῇ
 ἐκείνῃ καὶ τῇ συστολῇ ἀπὸ τοῦ πατρὸς κεχωρίσθαι, καὶ ἀνυπόστατον αὐτὸν εἶναι, ἢ
 μὴ τὴν τελευτὴν βλασφημοῦντας. Τοὺς δὲ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν εἰς ἑτέρας ἐκκλη-
 σίας μετελθόντας, ἀρεῖ τοσούτου ἀπὸ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἀποπέσοις. ἔχομεν,
 ἀρεῖς οὐ πατρὸς αὐτὸς ἐπομύθηται τὰς πόλεις ἐν αἷς. πατρὸν ἐχρησθήθη. Εἰ
 δὲ τις ἀπὸ τοῦ τοῦ εἰς τοῦ μετελθόντος, ἐν τῷ τῷ ζῶντος ἐχρησθήθη, ἀ-
 ρεῖ τοσούτου γραφῇ ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος ὁ πλὴν ἰδίᾳ πόλιν καὶ καί-
 ρας, ἀρεῖς οὐ ὁ ἀφ' ὧν ἀμνηστὸς αὐτὸν ἀπαύσηται ἐν κυρίῳ. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, τὸν
 πατέρα αἰ, καὶ αἰ τὸν υἱόν, καὶ αἰ τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον εἶναι, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις
 μὴ εἴπῃ, τὸν υἱὸν γνηστὴν ἐκ πατρὸς, τοῦτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς ἡμῶν αὐτῶν, ἀνά-
 θεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, ἀληθινὸν θεὸν τὸν υἱὸν τῷ θεῷ, ὡς ἀληθινὸν θεὸν τὸν πατέ-
 ρα. αὐτῶν, καὶ πόρτα διδάσκει καὶ πόρτα εἰδέναι, καὶ τὸ πατεῖσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.
 Εἰ τις εἴπῃ, ὅτι ἐκ τῶν ἀφ' ὧν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὅτε ἐκ τῆς γῆς, ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ ἐκ τῶν πατέρων ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις εἴπῃ, ὅτι ἐκ τῶν πατέρων
 καὶ ἐκ τῶν πατέρων ὁ υἱὸς τῷ θεῷ θεοτόκῃ, καὶ ἐκ τῶν ἀφ' ὧν καὶ ψυχὴ λογικὴ, αὐτῶν ἀνέλα-
 βεν ἐκ τῆς δούλης μορφῆς, ὡς εἰρήκεν ἡ ἀγία γραφή, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ,
 τὸ τῷ θεῷ λόγον παθόντα ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν
 γερονότων τῶν πατέρων ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζῶντων ὡς θεός, ἀνάθε-
 μα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἀνέλαβε, καὶ τῷ θεῷ ἐκ τῶν
 πατέρων, ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ νεκροῖς, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, τὸ
 πνῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῶν πατέρων εἶναι ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς καὶ τὸν υἱὸν ἐκ τῶν
 αἰσ καὶ θεὸν τοῦ λόγου, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, πόρτα διδάσκει τὸ πνῦ-
 μα τὸ ἅγιον, καὶ πόρτα εἰδέναι, καὶ πόρτα εἰδέναι τῆς πνεύματος, ὡς καὶ τὸν υἱὸν καὶ
 τὸν πατέρα, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις εἴπῃ, τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον ποιῆμα, ἢ ἀφ' ὧν
 υἱὸς γενησάμενος, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, πόρτα εἴπῃ, τὸν υἱὸν τῷ
 καὶ τῷ ἀγίου πνῦματος τὸν πατέρα πεποιημέναι, τοῦτ' ἐστὶ τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀό-
 ρατα, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, τὸ πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἐκ τῶν ἀγίου πνῦματος
 μίαν θεότητα, ὡς οἱ οἱ, διωσάμεν μίαν, δόξαν, κυριότητα μίαν, βασιλείαν μί-
 αν, τέλει καὶ ἀληθείαν, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις τὴν πατέρα μὴ εἴπῃ ἀληθινὰ, τὸ
 πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν ἀγίου πνῦματος, εἰς αἰὶν ζῶντα, τὰ πόρτα καὶ ἔχοντα, τὰ
 ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, πόρτα διδάσκει, πόρτα κρίνοντα, πόρτα ζωοποιούντα,
 πόρτα δημιουργούντα, πόρτα φέροντα, ἀνάθεμα ἔστω. Εἰ τις μὴ εἴπῃ, παρρησιασ-
 τὸν τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον παρρησιαστικῶς τὴν κτίσεως, ὡς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα, ἀνά-
 θεμα ἔστω. Εἰ τις αὐτὸν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καλῶς φρονήσῃ, αὐτὸν δὲ τοῦ ἀγίου
 πνῦματος ὡς ὁρθῶς ἔχῃ, αἰρετικὸς ἐστίν, ὅτι πόρτες οἱ αἰρετικοὶ αὐτῶν υἱὸν τῷ θεῷ
 καὶ αὐτῶν τῷ ἀγίου πνῦματος κακῶς φρονιούντες, ἐκ τῆς τῆς ἰουδαίων καὶ τῆς ἐθνικῶν
 ἀπιστίας τυγχάνειν ἔχοντες. Εἰ τις δὲ μετὰ τὴν θεότητα, θεὸν τὸν πατέρα λέγων ἀνά-
 μέρους, καὶ θεὸν τὸν υἱόν, καὶ θεὸν τὸν ἀγίου πνῦμα, καὶ διωσάμεν τοὺς λέγοντας καὶ
 οὐ θεὸν, εἴτε μίαν θεότητα καὶ διωσάμεν, αὐτῶν εἶναι πνεύμα καὶ οἶδαμεν, τὸ
 πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν ἀγίου πνῦματος, θεὸν ἕνα ἐκ τῶν τῶν ὑποστάσεων, ἢ πα-
 λιν ὑπεξέχοντος τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον, ὡς μόνον ὑπονοήσας τὸν πατέρα

θεὸν

θεὸν λέγεσθαι, ἢ μὴ πιστεύεσθαι ἓνα θεόν, ἀνάθεμα ἔστω. Τὸ γὰρ ὄνομα τῷ θεῷ καὶ τοῖς ἀγγέλοις καὶ πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις τῷ θεῷ ἐγγράμμεται. καὶ δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, διὰ τὴν μίαν καὶ ἰσὴν θεότητα, οὐχὶ τῷ θεῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐνδείκνυσθαι καὶ σημειῖναι, ἵνα πιστεύωμεν ὅτι εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα βαπτίζομεθα, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῷ ἀρχαγγέλῳ ἢ ἀγγέλῳ ὀνόματα, ὡς οἱ αἱρετικοί, ἢ ὡς ἰουδαῖοι, ἢ ἔθνηκοι τῷ φερονίῳ. Αὕτη οἰνῶν ἢ ὡν χριστιανῶν ὁμοθυμία ἐστίν, ὡς τε πιστεύοντες τῇ τριάδι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ πατεὶ καὶ πατρὶ υἱὸς καὶ πατρὶ ἅγιος πνεῦμα, καὶ βαπτίζομεθα εἰς τὸ αὐτὸν, μίαν θεότητα καὶ διωμάειαν καὶ ἁρότητα, καὶ οὐσίαν, εἰς αὐτὸν πιστεύωμεν.

Ταῦτα μὲν οὖν γραμμάτου διεξόντες ἐγράψαμεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐν τε πολέμοις ζήτει, καὶ τὰς πόλεις ὁφείδωνος τε καὶ διακρίσεως ἰσχυρῶν ἐξ ἐπιβουλῆς ἐπελάττησε, παῖδας μὲν οὐκ ἔλαμπων κληρονόμοις τῆ βασιλείας, ἀδελφὸν δὲ κομιδῇ νέον ὁμῶνυμον τῷ πατρὶ, μάλιστα τις τῆ βασιλείας ἱνιανὸς καὶ φερονίης νεότητος, ἤρπασε τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἵουσινα ἢ βασιλείαν μὲν ἔμεγαλυνε καὶ μετῆ, τοῦ δὲ νέου μήτηρ, ἀπάλαμ τῆ ἀρραβῆς διδασκαλίας ἐδέξατο πατέρα, δηλὰ πεποίηκε τὸ παιδί. τοῦ μὲν γὰρ ὁμοῦλου τὸ θερμὸν ἐπιστάμενος τῆ πίστεως, λατρεῖν ἀπαρτῶν τὸν χρόνον ἐσπούδασε. ὁ δὲ παῖς τὸν φρενὸν ἀπαλὸν καὶ ἄκρον θεωρεῖν, παρσηνεγκεῖν τὸν πατέρα ἐπαρτήσεν. ὁ δὲ τὸν μήτρης τῆς ὑποθήκης ὀνησιφόρος ὑπολαβὼν, εἰς γὰρ τὸ τὸ φύσεως δέλεαρ ἀποβλέπων τὸ θανατηφόρον ἀκίερον ἔχον ἔειρε.

Ἀμβροσίῳ περὶ τῶν τοῦ τοῦτον παρσηνεύοντος λόγους, ἡρώδης εἰς τὸν μεταπίστοι, τῷ δὲ ἡρώδῳ ἀντιθέσασθαι. ὁ δὲ ἴης τε τῷ πατρὶ ἀντιμνησκὼν ὁσέβειας, καὶ τὸν κληρὸν πρὸς αὐτὸν φυλάττειν, ὃν πρὸς αὐτὸν ἀσυνεῖ. ἐδίδασκε τὸν καὶ τὴν τῷ δοκίμῳ ἀφ' ὧν, καὶ ὅπως τὸ μὲν τῇ τῷ κυρίου διδασκαλίας καὶ τοῖς τῷ ἀποστόλων συμβαίνοις κληρύμασι, τὰ δὲ ἀντικρὺ ἐν ἀνδρία, καὶ τῇ πνευματικῇ νομοθεσίᾳ μαχόμενα. ὁ δὲ νέος, οἷα δὴ νέος, καὶ τῷ μὲν τῇ πατρί μὲν καὶ τῷ μόνον ἐπαρτήσεν τὰ κληρύμα, ἀλλὰ καὶ θυμὸς πλήρης ἐγένετο, καὶ λόγους ὁπλιτῶν τε ἐπελάττειν. τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀντιθέσας ἐκείνῳ. ὁ δὲ τὸν μέγιστον ἐκεῖνον ἀρετὰς ὡς ἐν ἐδέξατο τῷ ὑπὸ αὐτῷ ἡγουμένων, μορμολύκεια γὰρ ὑπέλαβε ταῦτα, μετακλήσεις ὑπὸ ἡνίων παρσηνεύμενα. τότε δὲ χαλεπήνας, παρσηνεύσας αὐτὸν ἐκέλευσε τῷ ἱερῶν ἔξω βίῳ παρσηνεύων. ὁ δὲ ἐκὼν μὲν ἔφη τοῦτο οὐ δυνάτω, ὡς δὲ παρσηνεύσας τοῖς λόγοις τὸν παρσηνεύσας σιγῶν, ὡς δὲ τοῖς βλασφημοῦσι τὸν θεὸν τῷ ἀδῶν νεῶν. ἀλλ' εἴποι κτεῖναι δοκεῖ, ἐνδὸν ἐπέεικέ μοι τὸ ξίφος ἢ τὴν αἰχμὴν. ἀσπασίως γὰρ δέξομαι τὴν τοιαύτην σφαγὴν.

Χρόνου δὲ συχρὸς τριβορῶν, μεμάθηκε μὲν ὁ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν μετὰ τοῦτον κληρὸς ἴης ἀνηθείας τοῦ μὲν. ἐπέειπε δὲ τῷ βασιλεῖ τὸν κατὰ τὸν ὁσέβειας πόλεμον καὶ ἀλῶσαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν μὴ παρσηνεύσας τὸν πατέρα ὁσέβειαν. παρσηνεύσας δὲ καὶ τὸν πόλεμον τὸν ἀπειλῶν, εἰ μὴ πείθοιτο, καὶ μὲν καὶ τὸ ἔργον τοῖς λόγοις ἐπέειπε. τὸ γὰρ τραχὺ ἀνείρεται ὅτι τὸ μετὰ τὸν ὡρμησιν, ἐνταῦθα ἐκεῖνος διήλθον. ὁ δὲ μαθὼν τὸν ἐφοδὸν εἰς ἡλυεῖς ὡς τὸ φάσμα, τὴν πείρε.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μαθῶν ἡνίων ἐκ τῆς μητρὸς ἀπώνατο συμβουλῆς.

Πυθόμενος δὲ θεοδόσιος ὁ πόρφυριμος βασιλεὺς, τότε πρὸ τοῦ βασιλέως
 παρὰ πάντας καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ τυράνους γραφέντα, ἐγραψεν τὰς πεφύλακταις νέω, μὴ
 χεῖναι θαυμάζειν, εἰ τὰς βασιλεῖς μὴ δὲ δέος, τὰς δὲ τυράνους δὲ κρατεῖ σὺν ἐξου-
 κλαίῃ γὰρ ἀσπερσία πεπολέμηκε μὴ ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ Ἰούρανος ἐπεκύρησε, καὶ ὁ μὴ
 αὐτὸν παρὰ μένος, ἀποδιδράσκῃ γυμνός. ὁ δὲ αὐτὸν καὶ παλίσμυ, ὅτι γε γυμνω-
 μένος κρατεῖ. τῇ γὰρ ἀσπερίᾳ, καὶ ὁ αὐτοῦ σὺν ἐσιν ομογένεως. αὐτὰ μὴ οὐκ ἐχθρὸν
 ἐπέσχευεν. ὅτι δὲ ἡ φύλιν μεμαθηκώς εἰς ὅτι κυριαν ἀφίκετο, καὶ ἡ μὴ οὐ-
 κείαν καὶ ἀλλοιοπύτα βασιλείαν, εἰς δὲ ἡ αὐτὴ πρὸς ἀνὸν εἶδε, παρὰ τὸν μὴ
 τῇ ψυχῇ ἡ περὶ αὐτὴν παρὰ σὴν ἔκε, καὶ ἡ ὅτι γυμνὸν ἡ αὐτοῦ ἀσπερίας ἐξήλασε
 νόσον, καὶ εἰς ἡ παρὰ αὐτὸν ἀσπερίαν ἐπονήχαλμ. εἶτα παρὰ τὸν πρὸς ἐκείνου, καὶ ἡ
 τυράννου φρατεῦσας, ἀναμωτὴ μὴ τὰς νέω ἡ βασιλείαν πρὸς ἔδωκε, τὴν δὲ τυράν-
 νον ἐκτείνειν. ἀδικεῖν γὰρ ὑπέλαβεν καὶ τὰς παρὰ γραμμάτων γεγνημένων παρὰ
 βασιλῆν σὺν δὴ καὶ, εἰ μὴ ποινὴν τοῖς ἀπεκτατότας εἰς παρὰ ἔλατο ἡς σφαγῆς.

[illegible]

Θεοτα-

Θεσσαλονίκη πόλις ἐστὶ μέγιστη καὶ πολυάνθρωπος, εἰς μὲν δὲ μακεδόνων
 ἔθνος τελευτῶσα, ἡγευμένη δὲ τῆς πελοποννήσου καὶ ἀρχαίας, καὶ μὲν τοῖς δὲ δόξων παμπόλλων
 ἐθνοῦ, ὅσα τῶν ἰλλυριῶν τὸν ὑπερῶν ἡγευμένην ἔχῃ. ἐν ταύτῃ γὰρ αἰσέως γυρομένης
 ἱερός, καὶ ἱεράδων ἱερῶν καὶ ἐκκλησιῶν τῶν ἀρχαίων ἱερός. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲ αὐτοῦ
 ἀφελθέντων, οὐκ ἔμελλε δὲ θυμὸς τὴν ὁρμήν. ὅθεν ὁ χαλινῶν τῶν λογισμῶν τὴν
 τοῦτο ῥύμην ἐκώλυεν. ἀλλὰ τοῦτο τὴν ψήφον ἐξενέκειν τῆς ἡμετέρας ἐπέβη-
 ψε. ταῦτα δὲ τὴν δόξουσαν ἐκείνος λαβὼν, οἷα δὲ αὐτονομός τε καὶ τύραννος τὸν
 δεσμὸν ἀπορρήξας, καὶ τῶν λογισμῶν διαφυγὰν τῶν ζυγῶν, ἀδικαίᾳ ξίφει καὶ πύργων
 ἐγὼ μύωσεν, καὶ τοῖς ἀθώοις μὲν τῶν ὑπερῶν κατέκτεινεν. ἐπὶ δὲ γὰρ, ὡς φασιν, ἀνη-
 ρέθησαν χιλιάδες, οὐ κρίσεως ἡγευμένης, καὶ τῶν τὰ δὲ ἐκείνα τετραμνηκότων
 καὶ ἀκριβέσι, ἀλλ' ὡς ἐν ἀμνηστῶν πύργων ὁμοῦ δίκην ἀσυχῶν καὶ ἀτμηθέντων.

Ταῦτα μαθὼν τὸ ὄδυρ μὲν γέμουσιν συμφορὰν ἀμείβοις ἐκείνος, οὗ πολ-
 λάκις ἐμνήσθη, ἀφικόμενος εἰς μεδβαλανὸν τὸν βασιλέα, καὶ σιωπῆτος εἰς τὸν
 θεῖον εἰσελθεῖν βουληθέντα νεῶν, ὑπομνήσας ἕξω τῶν παροχῶν, ὅτι βίωται τῶν
 ἱερῶν παροχῶν τοιαύτῃ λέγων ἐκώλυεν. οὐκ οἶδα ὡς ἔοικε ὁ βασιλεὺς, τῶν εἰρ-
 ρασμένης μισθονίας τὸ μέγεθος, ὅθεν μὲν τῶν θυμῶν παύσαντο ὁ λογισμὸς ἐπέ-
 γνω δὲ τετραμνηθέν. οὐκ ἔα γὰρ ἵσθαι τῆς βασιλείας ἡ δυνάμις, ὅτι γινώσκαι τὴν ἀμύ-
 ναν, ἀλλ' ὅτι παροχῶν ἡ δόξουσα τῶν λογισμῶν. καὶ μὲν τοῖς εἰδέναι τὴν φύσιν, καὶ
 τὸ ταύτης θνητὸν τε καὶ διαρρέον τὸν παρόντον χρόνον ἐξ οὗ γεγόναμεν, καὶ εἰς ὃν
 ἀπορρέομεν, καὶ μὴ τὰς ἀνὰ τῆς ἀγούργιδος ἀποδοτικοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοῦ μόνου ὁ μόνος τῶν ἀσθενῶν. ὁμοφύων δὲ καὶ βασιλεὺς, καὶ μὲν δὲ καὶ ὁμο-
 δούλων. εἰς γὰρ ἀπορῶν δεσποτῆς καὶ βασιλεὺς, ὁ τῶν ὄλων δημιουργός. ποίοις τοί-
 κων ὁφθαλμοῖς ὁψάμενος τὸν κοινὸν δεσπότη νεῶν, ποίοις δὲ ποσὶ δὲ ἀπέδον ἐκείνο
 πατήσας τὸ ἄγιον. πῶς δὲ τὰς χεῖρας ἐκτενέας ἀποσαλεύσας ἐν τῷ ἀδίκου φόβῳ
 τὸ αἷμα. πῶς δὲ τοιαύτας ἀποδέξῃ χερεῖς, τοῦ δεσπότη τὸ πρῶτον σῶμα.
 πῶς δὲ ὁ φόβος παροχῶν τὸ αἷμα τὸ ἡμιον, τοσούτον δὲ τὸν τῶν θυμῶν λόγον
 ἐκχέας παρὰ νόμους αἷμα. ἀπὸ τῆς τοῦ, καὶ μὴ πειρῶ τοῖς δούτεσι τὴν παρ-
 τέραν αὐτῶν παρὰ νομῶν, καὶ δέχου τὸν δεσμὸν ὃ ὁ θεός, ὁ τῶν ὄλων δεσπότης ἀν-
 θέν γὰρ σύμφητος. ἰατρικὸς δὲ οὗτος, καὶ παρὰ ξένος ὑγείας. τοῖς εἰς αὐτὸν βασι-
 λεὺς τοῖς λόγοις, τοῖς γὰρ τοῖς λόγοις ἐν τετραμνημένους, ἡ δὲ σαφῶς ἵνα μὲν τῶν
 ἱερῶν, ἵνα δὲ τῶν βασιλέων ἴδια, γένων καὶ δακρύων ἐπὶ ἡλθεν εἰς τὰ βασιλεῖα.
 χρόνου δὲ συγχρότῳ διχθόντος, οὐκ ἔτι γὰρ ἀνδρώθησαν μύθους, κατέλαβεν ἡ τοῦ θε-
 τήρος ἡμῶν γυμνασία εὐρή. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐν τοῖς βασιλείοις ὁλοφύρομαι καὶ ἡ-
 σο τὴν δακρύων ἀνδρώσκων λιβάδα. τοῦτο γὰρ σαφὲς ἐρυφίνος, μάστιγος δὲ
 πτωχεύειται, καὶ πολλῆς μετεῖχε πῆρσις, ἀπὸ δὲ στυγνῆτος ὡν, παρὰ σελ-
 γῶν ἡρεῖ τῶν δακρύων τὸ αἷμα. ὁ δὲ πικρὸς ἀναιμώδης, τὸ σφοδρότερον παρ-
 χέας τὸ δακρύον, σὺ μὲν, ἔφη, ἐρυφίνος παύεις. τῶν γὰρ ἐμῶν οὐκ ἐπαμειβάνη κα-
 κῶν. ἐγὼ δὲ γένω καὶ ὁλοφύρομαι τὴν ἐμῶν συμφορὰν λογιστόμενος, ὡς τοῖς μὴ
 οἰκέταις καὶ τοῖς παροχῶν, ἀλλ' ὡς ὁ θεός νεῶς, καὶ εἰσίστην ἀδελφῆς, καὶ τὸν οἰκῶν
 ἀνδρώσκων δεσπότην, ἐμοὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ παρὰ τοῦτο μοι ὁ ξένος ἀπο-
 κέχρηται. μέμνημαι γὰρ τῆς δεσποτικῆς φωνῆς ἡ διαρρήδην φησὶν, ὃν ἀν' ἀθήσῃτε
 ὅτι τὴν γῆς, ἔσται δεδεμένος ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὁ δὲ, δραμόμα, ἔφη, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ τὴν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἄρχιερέα πείθω λιπρήσας, λῦσάς τιν' ἀδελφόν, οὐ πείσῃ, ἔφη ὁ βασιλεὺς. οἶδα
 γὰρ ἐγὼ, τὸ ἀμφοτέρου ψήφου τὸ δίκαιον, ὅτε ἀδελφεὶς τὴν βασιλείαν τὴν ἐξοισίαν,
 τὴν θεῖον ᾠδὴν (ὡς) νόμον· ὅτι τὸ πλεῖστον χρησάμενος ὁ εὐφύνης λόγος πεί-
 θειν ὑπέχετο τὸν ἀμφοτέρων, ἀπελθεῖν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ τὰς ἐκείνου· καὶ
 αὐτὸς δὲ· ὑποτίθω βουκολληθεὶς, ἡκολούθησε μὲν βραχὺ, τὸ ὑπομένειν τὴν
 εὐφύνης πεισθεὶς. αὐτίκα δὲ τὸν εὐφύνην ἰδὼν ὁ θεὸς ἀμβρόσιος, τὴν κυνὸν
 ἀνὰ δόξαν, ἔφη, εὐφύνη ζήλοισι. Ἰσαύτης γὰρ μαχηθείας γυμνασίου σύμβουλος, πῶς
 αἰδῶ τὴν μετώπων ἀπέξυσας, καὶ ὅτε ἐρυθραῖς, ὅτε δέδιαις, Ἰσοῦτον καὶ τὴν θεῖαν
 λυτήσας εἰκόνας· ὅτι δὲ ὁ εὐφύνης ὑποτίθω, καὶ τὸν βασιλεὺς ἐχέτω ἡδὺν, ὑπο-
 τίθω θεοῦ ζήλου πυρποληθεὶς ἀμβρόσιος ὁ πεπαιστος. ἐγὼ μὲν ὡς εὐφύνη παρελ-
 γω ὡς καλῶ, τὴν ἱερὰν αὐτὴν παρελῶμαι παρελθῶν. εἰ δὲ εἰς τυραννίδα πῶς
 βασιλείαν μετίστησι, δέξομαι καὶ γὰρ μὴ ἡδονῆς τὴν σφαγὴν. Ἰσοῦτον ὁ εὐφύνης ἀ-
 κούσας, ἐμύλυνε δὲ πινος ὁ βασιλεὺς, τὸν τὸ ἄρχιερέως σκαπὸν, καὶ μὲν εἰσὶν
 τὴν βασιλείαν πρήνευσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς, καὶ μέσθην πῶς ἀγορεύει ταῦτα μαθὼν,
 ἀπειμι, ἔφη, τὰς δικάσας δέξομαι πρῶτης. ὅτι δὲ τοὺς ἱεροὺς ἀδελφούς κα
 τέλαβεν, εἰς μὴ τὸν θεῖον ὅτε εἰσελήλυθε νεῶν. παρὲς τὴν ἀρχιερέα ᾠδὴν γυμνῶν,
 ἐν δὲ τὸν ἀσπαστικῶν οἴκῳ ὅτε καὶ ἡτοῦ, ἡπάρε λυθῶμαι τὴν δεσπῶν. ὁ τὴν τυραννι-
 κὴν ἐκείνη τὴν πρῶτην, καὶ καὶ τὸν θεὸν μεμνηνέαν τὸν θεοδόσιον ἔχε, καὶ τοὺς ἐκείνη νό-
 μοις πατεῖν. ὁ τὸ βασιλεὺς, ὁ θρασυώμεν ἔφη, καὶ τὴν κειμένην νόμον, ὅτε πα-
 ρενομῶς ὅτι πῶς αὐτὴν ἱερὰν παρελθῶν ἐφίεμαι, ἀλλὰ σὲ λῦσά μοι τὴν δεσπῶν
 ἀξίω, ὅτι τὸ κοινὸν δεσπότην φιλεῖ, δεσπότην λογισαομαι, καὶ μὴ κλέψαι μοι θυ-
 ραν, ὡς πᾶσι τοῖς μεταμύθια χρῶμενοις ὁ δεσπότης ἀνέωξεν. ὁ τὸ ἄρχιερέα ἔφη.
 ποῖαν δὲ μεταμύθια ἐδέξας μὲν Ἰσαύτην ᾠδὴν νομῶν, ποῖος τὸ φάρμακον τὰ
 δυσίατα ἐθεράπευσας βάλμα; ὁ τὸ βασιλεὺς, σὸν ἔργον ἔφη, ὅτι δίδωμι καὶ κερταί
 τὰ φάρμακα, ὅτι τὰ δυσίατα θεραπεύσας· ἐμὸν τὸ δὲ δέξασθαι τὰ παρὰ σφραγί-
 να. ὅτε ὁ θεὸς ἀμβρόσιος, ὅτι τὸν θυμῶν, ἔφη, ὅτι δικάζειν ὅτι περὶ πέποις, καὶ οὐχ' ὁ
 λογισμὸς τὴν γνῶσιν, ἀλλ' ὁ θυμὸς ἐκ φέρει, γράφον νόμον τοῦ θυμοῦ τὰς ψήφους
 ἄρχας ποιουῶντα καὶ παρὰ τὰς, καὶ περὶ τὰς ἡμέρας αἱ φονεὺς καὶ δήμευσι καὶ
 μὲν τὰ σὸν γνῶσιν ἐπετραμμένα, τὸν λογισμὸν παρὰ δὲ γράμματα κρίσιν. διδύμου-
 σὼν δὲ τὴν ἡμερᾶν, οἱ τὰ ἐγνωσμένα γεγραφότες, τὰ παρὰ τεταμμένα δὲ κινύ-
 τωσιν. καὶ πῶς αὐτὰ τοῦ θυμοῦ πεπαυμένου, καὶ ἔστω τὸν δικάζον ὁ λογισμὸς,
 ἐξετάσας τὰ ἐγνωσμένα, καὶ ὅτι εἴτε ἀδικα, εἴτε δίκαια εἴη, καὶ εἰ μὲν ὅτι ἀδι-
 κα, δὴλον ὅτι διαρρήξας τὰ γεγραμμένα· εἰ δὲ γε δίκαια, βεβαιώσας, καὶ ὁ τὴν ἡ-
 μερᾶν ἄριθμὸς οὐ λυμῶνται τοῖς ὀρθῶς ἐγνωσμένοις. ταῦτα τὸ βασιλεὺς δὲ δὲ ἀ-
 μνος πῶς εἰσῆλθον, καὶ αἰετα ἔχον ὑπολαβὼν, ὅτι γε γράφω αἱ τε τὸν νόμον
 ἐκέλευσε, καὶ τοῖς τὴν οἰκείας χρεὶς ἐβεβαίωσε γράμματα. τοῦτου δὲ γυμνασίου,
 διδύσε τὸν δεσπῶν ὁ θεὸς ἀμβρόσιος. ὅτι τὸν παρὰ τὸν βασιλεὺς εἶθ' ἡμέρας τὰ
 ῥήσας ὅτι θεοῦ νεῶν, οὐχ' ἔστω τὸν δεσπῶν ἰκέτευεν, οὐ δὲ τὰ γράμματα κλίνας, ἀλλὰ
 παρὰ τὴν ὅτι τὸν δαπέδου κείμενος τὸν δαμνικὴν ἀφῆκε φωνῶν, ἐκολλήθη ὅτι ἐδάφει
 ἡ ψυχὴ μου, ζῆτὸν με καὶ τὸν λόγον σου, καὶ τοῖς χερσὶν ἀποτίλλων τὰς τεύχας, ὅτι
 ὅτι μέτωπον τύπῃ, καὶ τοῖς τὴν δακρύων σαγῶσι τοῦ δαφνίου καὶ τὰ ῥήσας, συγ-
 γνώμης

[illegible]

FFF.i.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σε, καὶ πῶς ἐβη μετ' ἡρώον· ἵνα δὲ τελευτήσῃς, οὐκ ἔστι τοῦ βασιλέως
αὐτῷ φιλοστοργίαν ἐγγύμνωσεν. ὥστε τῷ συγγενῇ πολέμῳ ἀναγκασζόμενος ὁ
βασιλεὺς, εἰσφορὰν ἵνα ξένῳ ᾗ πόλεσιν ὅπως ἔλκεν.

Η δὲ ἀνδρόχου πόλις, ὃ κτηνὸν τέλος οὕτω ὠφέλκεν. ἀλλ' ὁρῶν ὁ δῆμος τοὺς εἰς-
 παρθενόους κρεμαννυμένοους, ἃ τὰ ἐδρασαν, ἃ ποιεῖν Φιλῆς ὄχλος παρὰ Φα-
 σιν εἰς ἀπαξίαν λαμβάνων, καὶ πάλιν χαλκῇ εἰκόνα τὸ πορθῶν φήμου πλακίλλης,
 τοῦτο γὰρ ὡς ὄνομα τῇ βασιλίδι, κατέπλεκε τε καὶ ὅππῃ πολὺ ἦεν πόλεως κατέσυρε
 μέγας. ταῦτα πυρόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ χαλεπήνας, ὥς περ εἰκὸς ὡς, ταῦτα τὸ πό-
 λεως ἀφείχετο παρθενόμια, καὶ τῇ γαστροδουσίῃ πόλιν τὴν ἡγεμονίαν περὶ ἔδωκε, ταύ-
 τη μάλιστα νομίζων ἀνδρόχου. ἐξηλαστούπει γὰρ ἡ λαοδίκεια πάλιν ἀνδρόχου ἀνῶθεν.
 μὲν δὲ ταῦτα καὶ ἐμπαρήσαν ἡπαίτης καὶ κατὰλύσαν, καὶ εἰς κώμην τὸ ἄστυ μετα-
 σκιδάσαν. οἱ δὲ γε πρὸς χονίεις καὶ αἰθέρων ἱναδὲς, περὶ αὐτὸ συλλαβόντες τὸ τέλμημα,
 παρὶν γινῶναι τὸν βασιλέα πάλιν τραγωδίαν.

κ) Ταῦτα ὅτι πρῶτα ὁ βασιλεὺς παρῴσατο τῇ μί, ὅτι ἐγγύς ὅτι νόμου καλόν-
 τος ὃν ἀμβροσίος ὁ μέγας τελευτᾷ πρῆνεν. ὅτι δὲ ἀφίκοντο οἱ τὰς ἀπειλὰς ἐ-
 κείνου κομίζοντες, ἤθελχος τὸ τρατηγὸς τιμωρεῖσθαι ὦν, καὶ κατὰ τοῦ βα-
 σιλείων ἡγευόμενος, μάστιγον δὲ οἱ ῥωμαῖοι καλῶσι τὸν αὐτὸν ἔχοντα τὴν δρ-
 χλῶ, ἐν δὲ μὴν ἡσυχίᾳ ἀπὸ τῆς, τὰς ἀπειλὰς πεφροσμένους. οἱ δὲ τὴν ὑπὸ τῶν οἰ-
 κοῦντες τὸ δρετὴς ἀθλήσῃ, πολλοὶ δὲ ἡδὲ τιμωρεῖσθαι καὶ δρεῖσι, πολλὰς καὶ πρ-
 αμένους καὶ τὸν ἀκλήσῃ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις παρῴσιν ἐκείνῃ. μακεδόνιος δὲ ὁ
 ἡρότατος, ὅθεν μὴν τῇ κατὰ τὸν βίον ἐπιτάμνος, καὶ τῇ τῶν δὲ λογίων πᾶμ-
 πον ἀπειρος ὦν, ἐν δὲ τῇ τῇ ὁρᾷ κορυφαῖς διατάμνος, καὶ νύκτωρ καὶ
 μὴ ἡμέραν, ὅτι τῇ τῇ ὅλων καθαρὸς παρῴσιν ἐκείνῃ, οὐ τῇ βασιλείᾳ
 κατὰ πλάγας τὸ ὅριον, οὐτε μὴ τῇ δρετῇ τῇ δρετῇ εἰς νοῦν λα-
 βῶν, ἐν μέσῳ τῇ ἀσπ. ἡς χλαμίδος τατέρου λαβόμενος, ἀμφοτέρους ἐν τῇ
 ἵππων κατὰ βῶν καλῶν. οἱ δὲ μικρὸν γερύοντι δρετῇ ἐκείνῃ παρῴσιν ἐκείνῃ
 ἡσυχίᾳ, ὅτι τῇ τῇ μὴ ἐκείνῃ. ὅτι δὲ ἡντες τῇ ἡγευόμενος τὴν τῇ
 ἀνδρὸς ἐδῆλως δρετῇ, κατεπῆδησάν τε δρετῇ ἵππων, καὶ ὦν ἐκείνου
 γυνάτων ἐπιλαβόμενοι συγγνώμῃ ἐκείνῃ. ὁ δὲ τῇ ἡς ἐκείνῃ ἐκείνῃ,
 τοῖς δὲ παρῴσιν ἐκείνῃ ἐκείνῃ. εἶπατε ὅτι φίλοι ἀνδρες ὅτι βασιλεὺς, οὐ βα-
 σιλεὺς εἰ μένον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεπός. μὴ τῇ μόνῃ ὅρα τὸ βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 φύσιν λογίου. ἀνδρεπός γὰρ ὦν, ὁμοφυλῶν βασιλεὺς. κατὰ εἰκόνα δὲ τῇ καὶ ὁ-
 μοίωσιν ἡ τὸ ἀνδρεπὸν δρετῇ. μὴ τῇ μόνῃ ὅρα τῇ καὶ ἀπηνῶς
 τῇ τῇ τὴν εἰκόνα κατὰ σφαιρῶν καλῶν. παρῴσιν γὰρ τὸν δημιουργὸν τὸ
 ἐκείνου κομίζων εἰκόνα. σκῆπτρον γὰρ ὡς καὶ σὺ χαλκῇ ἐκείνῃ δρετῇ εἰκόνας,
 αὐτὰ ποιῇς. ὅθεν δὲ τὸ ἀνδρὸς δρετῇ ἡ ἐκείνῃ τε καὶ ἡ δρετῇ, δρετῇ
 ἀπασι τοῖς γε νοῦν ἔχουσι. παρῴσιν δὲ τῇ τῇ λογιστῶν κατὰ εἰκόνα, ὡς ἡμῖν μὴ ῥα-
 δρεν, ἀλλὰ τῇ μίας εἰκόνας πολλὰς δημιουργῆσαι χαλκῇ. αὐτὰ δὲ πᾶμπον ἀδύ-
 νατον μὴ γυνῇ τῇ ἀνδρεπὸν δημιουργῆσαι τῇ. αὐτὰ ἀκούσιν οἱ τῇ
 μαρτοὶ ἀνδρες ἐκείνοι, διεπόρθμευσάν τῇ εἰρημνῇ τῇ βασιλεὺς, καὶ τὴν τῇ θυμὸν κα-
 τέσθῃ, φλογῇ, καὶ ἀπὸ τῇ ἀπειλῶν ἐκείνων, δρετῇ ἐκείνῃ, καὶ τὸ ὅρα τῇ τῇ
 αἴτια

αἷται ἐδήλωσεν. οὐκ ἔδδ γδ, ἔφη, ἐμοὶ πλημυρήσαντες, γυναικα πάσης δὴ φη-
 μίας ἀξιώτατον ἴσασιν πλὴν τῆς τελευτῆς δέξασθαι πρῶτα. κατ' ἐμοὶ δ' ἐ-
 χρίω τὸν θυμὸν, τοῖς ἀθανάτοις ὁπλίσαι. πρῶτος γὰρ δὲ ὡς ἀνὴρ καὶ ἀνι-
 σταί, ἡν δὲ τὸ αὐτὸ δὲ χρόνῳ ἀνιστῆσθαι μάταιον. ἐγὼ δὲ ταῦτα διεξήλθον, ἵνα
 πρὸς φήμῳ μόνον πλὴν πρῶτον ἐχ' ἡγήσασθαι δίκαιον πρῶτον διῶσαι λή-
 θη, καὶ τὸ νόμον ἐκείνον δεικνύειν ὅτι οὐ μέγας ἀμβροσίος γασφρῶν πρ-
 ἦνεσεν. ὁ δὲ πιστότατος βασιλεὺς καὶ τὸ ἡλικίας πλὴν μετέθηκε πλὴν σπουδῆς,
 ἵνα νόμοις ἐργασθῇ τὰ τῶν εἰδῶν τελευτῆς καὶ ἀνιστῆσθαι κελεύων. κωνσταντῖνος μὲν
 γδ ὁ μέγας, ὁ πάσης ἀξιώτατος δὴ φημίας, πρῶτος ἀνιστῆσθαι τὸ βασιλεῖον κο-
 σμίτας, καὶ τὸ οἰκουμένην ἐπὶ μεμνηῖαν ὁρᾶν, ὅτι μὲν τοῖς δαίμοσι θύειν, πρὸς πα-
 σιν ἀπὸ γρόβου. τοῖς δὲ τοῦτον παῖδες τοῖς πατράσι ἡκολούθησεν ἔχουσιν. ἰουλιανὸς δὲ ἀνι-
 νεώτατος πλὴν ἀνιστῆσθαι, καὶ τὸ παλαιὸν ἐξ ἀπάτης ἐξῆλθε πλὴν φλόγα. ἰωβιανὸς δ' ἔτι
 βασιλεῖον πρῶτον λαβὼν, πάλιν τὸ τῶν εἰδῶν ἐκάλυψε θεραπείαν. ἔτι βασιλεῖον ἰου-
 νὸς δὲ ὁ μέγας, τοῖς δὲ κεχρημένους νόμοις ἔθηκε τὸ ἀνιστῆσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς πᾶσι μὲν
 τοῖς δαίμοσι ἐπέτελλε ἀνιστῆσθαι ἢ βούλονται καὶ τὰ ἀνιστῆσθαι ὁ μὲν λαὸς θεραπείαν,
 μόνους δ' ἀνιστῆσθαι διὰ τὸ τὸ ἀνιστῆσθαι ἔχουσιν. πρῶτον γὰρ
 τὸ ἐκείνου βασιλεὺς χρόνον, καὶ τὸ ἐκείνου ἡλικίαν πῦρ, ἵνα σπουδᾶς καὶ θυσιᾶς
 τοῖς εἰδῶσι πρῶτος πρῶτος καὶ τὰς δημοποιίας καὶ πλὴν ἀνιστῆσθαι ἐπέτελλου, καὶ οἱ δ'
 ἀνιστῆσθαι τὰ ὅρτια τετελεσμένοι, μὲν τῶν ἀνιστῆσθαι ἐπέτελλον, τοῖς κύνας ἀνιστῆσθαι,
 καὶ μεμνηότες ἔτι βασιλεῖον, καὶ τὰ δὲ ἀνιστῆσθαι, αἱ τὴν τῆς διδασκαλίας πρῶτον
 γὰρ διδασκαλίας. ταῦτα πρῶτον θεοδόσιος δὴ ὁ πιστότατος βασιλεὺς, πρῶτος ἔτι τε ἀ-
 νιστῆσθαι καὶ λήθῃ πρῶτος ἔδωκε.

Πρῶτος μὲν τῶν δαίμων ἀνιστῆσθαι, μὲν κελλος ὁ πρῶτος ἀνιστῆσθαι καὶ
 νόμῳ ἀνιστῆσθαι τὸ ἐκείνου ἐκείνου πρῶτος ἀνιστῆσθαι, τὴν πρῶτον τὸν
 θεὸν πρῶτον ἀνιστῆσθαι καὶ τὴν πρῶτον ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ διηγήσομαι
 μνήμης ὅτι ἀξιώτατον. ἐτελεσθήκει μὲν ἰωβιανὸς ὁ τῆς ἀνιστῆσθαι ἐκείνου
 οὐ καὶ πρῶτος ἀνιστῆσθαι. ἐτελεσθήκει δὲ ἀνιστῆσθαι ἐκείνου, μὲν κελλος ὁ θεὸς ἔ-
 ων τὰ πρῶτον καὶ τὴν πρῶτον ἀνιστῆσθαι νομοθεσίαν. ἀνιστῆσθαι δὲ εἰς πλὴν ἀνι-
 στῆσθαι τῆς ἐκείνου ἢ πρῶτος, δύο χιλιάρχοι σὺν τοῖς ἐκείνου λαβόν. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτος ἀνιστῆσθαι τὴν πρῶτον ἀνιστῆσθαι δέος. τὸ δὲ δὲ τὸν τέρμας μέγας τε ὅτι, καὶ
 πολλὰ κόσμῳ πεποιτικῶν, καὶ ἀνιστῆσθαι μὲν ἐπὶ τῇ. πρῶτον γὰρ ἀνιστῆσθαι καὶ τέρ-
 μιν τὸ οἰκοδομῆν ἰδῶν, ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι ἐπὶ τῇ ἀνιστῆσθαι τὴν πρῶτον ἀνι-
 στῆσθαι. μέγας τε γὰρ ἡ καὶ ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι, ἵνα μὲν καὶ σιδήρῳ καὶ
 μοχλῶ πρῶτος ἀνιστῆσθαι. ταῦτα ἢ ὁ πρῶτος ἀνιστῆσθαι ὁ θεὸς μὲν κελλος ἰδῶν, ἐκεί-
 νον μὲν εἰς τὰς ἀνιστῆσθαι πρῶτος, αὐτὸς δὲ τὸν θεὸν ἀνιστῆσθαι πρῶτον διῶσαι
 τὴν πρῶτον. ἡκεν οὖν τις αὐτόματος ἔωθεν, ἔτε οἰκοδόμος, ἔτε λιθοτόμος, ἔτε δὲ ἡνι-
 νὰ ἐκείνου τέρμας τέχνη, ἀνιστῆσθαι φέρειν ἐπὶ τῇ ὥμῳ καὶ ἐξῆλθε εἰς τὸν μέγας. ἔτε
 πρῶτος ἀνιστῆσθαι, ἐπὶ τῇ πρῶτος ἀνιστῆσθαι. δυοῖν δ' ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι
 ὅτι δὲ τὸν πρῶτον ἀνιστῆσθαι δῶσιν ὁ θεὸς ἀνιστῆσθαι, τοῖον δὲ ἡ ὁ ἀνιστῆσθαι ἐκείνου
 ἀνιστῆσθαι. εἰς τὴν πρῶτον ἀνιστῆσθαι πρῶτον ἀνιστῆσθαι, ὅτι ὁ πρῶτος ἀνιστῆσθαι ἀνιστῆσθαι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κβ' Ἀθανάσιον ἐκρίνον τὸ πολυδούλητον ὁ θαυμασιος διεδέξατο πέτρης, τὸν δὲ
 πέτρην ἡμόθεος, ἡμόθεον ὃ θεόφιλος, ἀνὴρ πυκνός τε καὶ φρένας, καὶ ἀνδρείος ὃ
 φρόνημα. οὗτος τὴν ἀγέξάνδρου πόλιν τὴν εἰδωλικῆς ἡλὸν ἔρωσε πλάνης. οὐ γὰρ μό-
 νον ἐκ βαθεῖαν ἀνέσπασε ἀπὸ τῆς εἰδώλων τελευτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑξαπαταίων
 ἱερέων τοῖς ἑξαπατημένοις ὑπέδωξε μηχανήματα. καὶ τε γὰρ ἐκ χαλκοῦ καὶ καὶ ἐκ
 ξύλων κενὰ ἐνδοθεν κατεσκεύαζοντες ἑόανα, καὶ τοῖς τοίχοις παύτων παρὰ
 μύζοντες νῶτα, πόρεις ἱναὶς ἀφ' αὐτῆς ἐν τοῖς τοίχοις ἠφίετο. εἶπα δὲ τῇ ἀδύτων
 ἀνιόντες, καὶ εἶπω τῇ ἑοδῶν γινόμενοι, ἀπὸ ἐβούλωντο δὲ τῶν παύτων ἐκέρχον. φε-
 νακιζόμενοι δὲ οἱ ἐπαύοντες, ἔδρων ὃ κελεύόμενοι. τῶντα ὁ ὁφώπας κατεκλύων
 ἄρχιερεὺς τοῖς ἑξαπατηθεῖσιν ὑπέδωξε δῆμοις. εἰς δὲ τὸν ὃν ὁφώπας νεὼν ἀνα-
 βάς, τῇ δὲ πολυαχρὸν γῆς κατὰ φασὶν ἐν μέγιστος τε εἶπε καὶ κάλλιστος, εἶδε δὲ ἑο-
 ανον παμμέγεθες καὶ τῶν μεγέθους τοῖς θεαταῖς δεδιπτόμενον. πρὸς δὲ τῶν μεγέθους καὶ
 ἀνδρείας

λόγους κατεῖχεν ἀπατηλός, ὡς εἴ τις τούτω πελάσῃ κλονηθήσῃ) μὲν ἡ γῆ, πῶς
 λεθρία δὲ ἀπορῦας καὶ ἀλγίαν. ἀλλὰ τούτοις μὲν τοῖς λόγοις χρᾶν δύνανται μεθύν-
 τῶν νομίμας εἶ) ληρήματα, τῷ δὲ μεγέθει ὡς ἀψύχου καὶ ἀφροσύνας, ἐκέλευσε
 ὑνὶ πέλεκυν ἐχόντι παῖσαι παρὰ θυμῶς τὸν ἄρα πιν. ἐκείνου δὲ παύσατο ἐδόκη-
 σεν ἀπορῦας ὁ ἀρτυροῦ μόνον δείσαντες. ὁ δὲ ἄρα πιν δόξα μὲν πλὴν πληγῶν,
 οὔτε ἡλγησε, ξύλινος γὰρ ἦν, ὅτε φωνῶν ἀφῆκεν, ἀψύχος ὢν. ὅτι δὲ πλὴν κεφα-
 λῶν ἀφῆκεν, μῦες ἀγῆκτον δὲ ἐδραμον ἐν δόξῃ. μὴ γὰρ οἰκητήριον ἦν ὁ ἀγῆ-
 κτων θεός. εἰς μικρὰ δὲ αὐτὸν διζόντες, τὰ μὲν πρὸ ἐδοξέ, τὰ πῦρ, τὸ κεφαλῶν
 ἀφῆκεν πῶς αἴτεος ἔσυσεν, τῷ παρὰ σκυμνωσίαν ὁρώντων, καὶ τοῦ πρὸ αὐτῶν
 παρὰ σκυμνωθέντος τὸ ἀσθενέειν καμωδούτων. οὕτω δὲ τὰ παρὰ τοῦ γῆς καὶ θα-
 λάτῃς τῷ δαμόνων κατελήθη τελευτή.

Εν δὲ ὑποχρεῖα δὲ μὲν τοῦ τῷ μεγάλου τὸ παρὰ θείαν φλαβιανὸς διεδέξατο, καὶ
 ὁ σὺν δὲ δώρῳ τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις ἔσθ' ἦς ὢν παρὰ δάτων ὁπτηρίας ἔπο-
 μείνας ἀγῶνας. ἐβουλήθη μὲν γὰρ ὁ παυλῖνος πλὴν τὸ ἐκκλησίας ἡγεμονίαν λαβεῖν.
 ὁ δὲ τῷ ἱερέων ἀντιτεῖπε χορὸς, οὐ χρεῖται λέγων τὸν μὲν τοῦ τῷ συμβουλάς μὴ
 δόξα μὲν, μὲν τὸ ἐκείνου τελευτῶν τὸ ἐκείνου θρόνον λαβεῖν. ἀλλὰ τὸν πολλοῖς
 λαμπαρῶν μόνον πόνους καὶ ὅτι πλῆστον τῷ παρὰ δάτων παρὰ κινδυνώσαντα,
 παρὰ σκυμνωθέντος ποιμνία. τοῦτο καὶ ῥωμαίοις καὶ ἀγῆκτοις δυσμείνεται παρὰ τὸ
 ἐφάμ μακροτάτῳ εἰργάσασθαι. ὅθεν γὰρ ὁ παυλῖνος θανάτῳ συγκατελήθη ὁ ἐ-
 ρητός. ἀλλὰ καὶ μετ' ἐκείνου δὲ ἀγῆκτου τὸ ἐκείνου πρὸ κληφόντος θρόνον, διέμειναν
 τὰ μεγάλα φλαβιανῶν χαλεπαίνοντες, καὶ ταῦτα δὲ ἀγῆκτου παρὰ τὸν ἐκκλη-
 σιαστικὸν παρὰ βεβλημένου θεσμόν. μόνος γὰρ αὐτὸν ὁ παυλῖνος παρὰ βεβλήτε, πολ-
 λοις χρόνους καὶ ταῦτα παρὰ βεβλήτε. οὔτε γὰρ ἀντὶ αὐτῶν ὁ τελευτῶν καὶ χρεῖται
 ὅτι τῷ ποιοῖ, καὶ παρὰ τῷ συγκατελήθη τὸ ἐκείνου τῷ ὅτι ποιοῖς κελεύοις. καὶ
 αὐτὸν πάλιν διὰ τῶν ὅτι ποιοῖς τῷ χρεῖται ἀπαγορεύοις γίνεσθαι.
 ἀλλ' ὅμως τούτων ὅθεν εἰδέναι τελευτῶν, πλὴν ἀγῆκτου μὲν κοινωνίᾳ ἡ ἀπα-
 ζοντο, καὶ φλαβιανὸς δὲ τῷ βασιλικῷ ἐκίνησαν ἀκοῆς. ἐνοχληθῆς γὰρ πολλὰ καὶ
 ἡ γὰρ τε αὐτὸν εἰς τὸ κωνσταντινούπολιν καὶ καὶ λαβεῖν πλὴν ῥώμῃ ἐκέλευσε. ὁ
 δὲ φλαβιανὸς, χρεῖται τῷ φησας, καὶ ἔσθ' ἡ παρὰ μόνος τῷ ἔσθ' ἡ παρὰ μόνον
 τῷ παρὰ σκυμνωθέντος πληρώσῃ, ἐπὶ δὲ εἰς πλὴν πατερίδα. ἐπεὶ ὅι οἱ τῷ ῥώ-
 μης ὅτι ποιοῖς, οὐ μόνον ὁ θαυμαστός δάμας, ἀλλὰ καὶ ὁ μετ' ἐκείνου σείκιος,
 καὶ ἀσαστός ὁ σείκιος ἀφῆκεν σφοδρότερον τοῦ δὲ σείκιος βασιλέως καὶ δῆ-
 λον, τοῖς μὲν οἰκείους αὐτῶν φησας καὶ λαβεῖν τυραννίς, τοῖς δὲ καὶ τὸ χρεῖ-
 σον νόμων δραστήνους ὅτι τῷ τυραννίδος ἔσθ' ἡ πάλιν αὐτὸν μεταπεμψάμῃ
 ἀπαρῆν αὐτὸν εἰς πλὴν ῥώμῃ ἡ ἀλγία. ὅτε φλαβιανὸς ὁ ὁφάτος τῷ ἀξί-
 πῳ πρὸ ῥήσια χρεῖται μόνος, ἐφῆ. εἰ μὲν τὸ πίστεως ὁ βασιλεὺς ἦς ἐμῆς ὡς ὁ
 ὁρῆς κατηγεροῖς ἡνέες, ἡ τὸ βίον φασὶν ἱερωσύνης ἀνάξιον, καὶ αὐτοῖς χρεῖται
 τοῖς καὶ ἡγεροῖς κριτῶν, καὶ τὸ πρὸ ἐκείνων ἐκφερομένῳ ἡφον δέξομαι. εἰ ὅτε
 θρόνου καὶ παρὰ θείας ὑπερμαχοῖσιν, οὔτε δικασομαι, ὅτε τοῖς λαβεῖν βουλομέ-
 νοις ἀντιμαχέσομαι, ἀλλ' ἐκστήσομαι καὶ τὸ παρὰ θείας ἀφῆξομαι. τοῖς γὰρ διδ-
 ῶ βούλει τὸν ἀντιμαχέων θρόνον ὁ βασιλεὺς. ταῦτα αὐτὸς καὶ τὸ ἀντιμαχέων καὶ τὸ
 FFF.iii.

φίαν θαυμάσας, ὁ βασιλεὺς, πλὴν ἐνείκοντος καὶ ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐν γὰρ ἐκείνῳ ποι-
 μῶν ἐκκλησίαν ἐκέλευσε. χρόνου δὲ συγχρότου διήγοντος εἰς τὴν ῥώμην ἀφικό-
 μινος πάλιν ὁ βασιλεὺς τὰς αὐτὰς πάλιν. ὡς δὲ τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικών ἐπέμε-
 νεν, ὡς πλὴν φραβιανὸν τυραννίδα μὴ καὶ ἀλῶν. ὁ δὲ λέγων αὐτοὺς ἐκέλευσε τῆς
 τυραννίδος τὸ εἶδος, αὐτοὺς εἶ) φραβιδνὸς λέγων καὶ ἐκείνου στυλδικὸς γεγνη-
 ῶται, ἐκείνων τὴν λεγόντων ὡς οὐ δύναται διὰ τὸ αὐτὸ βασιλεῖ, πρὶν ἢ νῆσσε λοιπὸν ὁ-
 μονοίᾳ τὰς ἐκκλησίας στυλάται, καὶ ἀγαθῶν τῶν ἐρεῶν, καὶ πλὴν ἀνότητος σέεται φι-
 λωνδία. παυλῖνος τὸ γὰρ ἐτελεύτησε πάλαι καὶ ἀνέχεται ὅτι ἐν νόμῳ παρθε-
 βῆ), καὶ τὸ ἐφ' αὐτὰς ἐκκλησίαι τῆς φραβιανῶν παρθερίας ἀντέχον). παρὲς δὲ τῶν
 ἐφ' αὐτὰ καὶ πλὴν ἀστυλῶν ἀπαρτίζονται πονηρὰ καὶ τὴν ἀγαθὴν κοινωσύνην
 ἐχθρὰ καὶ στυγερὰ καὶ τὸ ἰλλυριὸν τὸ ἀπὸ ἐκείνων οἷον τῶν καὶ τὴν ἀναρχίαν ἐπι-
 σκόπων ἡγούμηνον. ταῦτα εἰζάντες τὴν πρῶτην ἐκείνων οἱ τῆς ἐσπέρης ἐπισκοποι,
 καὶ ἀλῶν ἐπέχοντο πλὴν δυσμένειαν, καὶ τοῖς πεμφθεῖσι δέξασθαι παρθε-
 βῆ). τοῦτο μαθὼν ὁ θεὸς φραβιδνὸς, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην καὶ τὸν ἀξιεπαμῶνα
 ἐπισκόπων ἱναὶ καὶ τοῖς ἀντιοχείας παρθευτέρων καὶ ἀγαθῶν. ἡγεῖτο δὲ πρῶτον ἀ-
 κέμιος ὁ βεργίας μὲν τὸ ἐν στυλῇ πόλεως ποιμῶν γαλῶν, πρὸς τὰς δὲ γῆς καὶ
 θαλάττης ἀδύμῳ. ὅτε στυλ τοῖς ἀλλοῖς ἀφικόμινος εἰς τὴν ῥώμην τὴν μακρὰν κα-
 τὰ τὴν δύσμενείαν, δι' ἐπὶ ἀναξίτητα ἐπὶ τῶν ἐκκλησίαις ἐπαυτὸν ἐπέ-
 νει. τοῦτο δὲ γινόντες ἀγνώστοι, πλὴν ἀπερῶν σέεται πλὴν ὁ-
 μόνον. ἡγεῖτο δὲ πλὴν καὶ τῆς μὲν ῥώμης ἐκκλησίας ἱναὶ ἀντιοχείας ἀφικόμινος
 ἀναστὰς, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ στυλῶν κοσμοῦ μινος. τῆς δὲ ἀντιοχείας ἀνδρῶν
 θεόφιλος, οὗ καὶ παρθεν ἐμνήσθη.

καὶ τὸ πλὴν οὖν τῶν ἐκκλησιῶν εἰρηνῶς ἔχον τὸ ἔσπον ὁ πιστότατος ἐπαυτὸν ἐπέ-
 βασιλεῖ. παρὲς δὲ γε τὴν γεγνημένην εἰρηνῶς πλὴν τὴν βαλνυνιανὰ τελευτῶν καὶ τὴν
 ἀντιοχείας τυραννίδα μαθὼν εἰς τὴν ἀντιοχείαν ἐστράτευσε. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρό-
 νον ἡμεῖς ἱωδύνης ἐν ἀγνώστῳ πλὴν ἀσκητικὴν ἀσπαζόμενος πολιτεῖν. ὅτε
 πρὸς μαλικῆς μεταγαλῶν χρόνος πολλὰ τοῖς πύλαισι μινος παρθεν τῶν ἐ-
 βαλνυνίων. παρὲς ἔχον ὁ φιλόχρηστος ἀπέστειλεν βασιλεῖ εἰς πόλεμν τῶν τυραν-
 νοῖς μαθεῖν ἐφ' ἐμῶν, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν παρθεν πόλεμου τὴν ἀναμῶν παρθεν ἐπέ-
 νει, ἐπὶ τῶν δὲ δούτερον μὲν πολλὴν φόνον νικήσας τὴν βασιλέα παρθεν ἐπὶ τοῖς
 αὐτῆς ἡγεῖτο ἐστράτευσε ὁ βασιλεὺς, πολλοὺς μὲν τῶν ἐν ἀντιοχείας παρθεν ἐπὶ μινος
 κατηκύνει, πολλοὺς τῶν ἐπὶ κούρωσι αὐτῶν βαρβαρῶν ἀπέβη. τῶν τῶν ἐστρα-
 τῶν ὁ λίγος εἶ) τοῖς συμπαρθεν μινος φησὶν, καὶ ἀνακαλῶν ἱνα δούται
 ἐπὶ πόλεμν συμβαλῶν, ὡς τε ἔχοντος ἀντιοχείας ἐστράτευσε (ἡγεῖται, καὶ ἐπὶ
 πλήρῃ παρθεν τῶν δυσμενῶν ὅτι ἐδέξατο τὴν εἰρήνην ὁ πιστότατος βασιλεὺς.
 οὐ γὰρ ἐφ' αὐτῶν στυλ πλὴν ἀδύνατον ἔσται κατηγρησάμενος, το-
 σαύτῃ δὲ παρθεν ἀντιοχείας δυνάμειν τῇ τῶν ἡγεῖται εἰκόνι. ταῦτα μὲν
 γὰρ ὁ παρθεν ἡγεῖται τὴν ἐστράτην, τῆς δὲ τῶν ἀντιοχείας ἐκείνη. τούτων οὕτως π-
 εῖς εἰρηνῶν, καὶ τὴν ἀποφθεῖσης ἐστράτην ὀλίγης τῆς οὐσίας, καὶ λίαν ἀθυμώσης,
 ἀντὶ οὐκ ἐκείνη ἐν τῇ ἔσται ἀκρωτική, ἐπὶ τῇ ἐστράτευσε πλὴν, πρὸς
 νυχὸς διετέλεσε τὸν τῶν ὀλῶν δεσπότην ἀντιοχείας. παρὲς δὲ ἀντιοχείας ἀδύνατον, ἐ-
 νίκησε

νίκησε μὲν ὁ ὕπνος πλὴν γνώμῃ. ὅπρ' δὲ τῷ διαπέδου κείμῃ, ὅρῳ ἐδδκει δὺο
 ἱναὶ λαχέμονοι ὡς ἀνδρας ἐφ' ἵππων ὀχουμένοις λαχέον, οἱ δ' ἄρ' ἔτι τ' ἐκ
 λαβὼν καὶ τὸ δέος ἐξέστασιν, καὶ ὑπὸ πλὴν ἑὸ καὶ ποτλίσαι καὶ πᾶσαι τ' φραδαὶ εἰς
 πῶσταξιν. ὅπτικουροι γὰρ ἔλεγον ἀπεσταλταὶ καὶ παρμάχοι. ὁ δὲ μὲν ἰωάννου
 ἑαυτὸν ἔλεγον ἔτι τὸν διαγέλιπν. ὁ δὲ φίλιππον τὸν ἀπόστολον. αὐτὸν ἰδὼν πλὴν
 ὄψιν ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἔλκε τ' ἰκετείας. ἀλλὰ μὲν πλείονος αὐτὸν παρθυμίας
 παρσεφερε. αὐτὸν καὶ φραδιώτης πῆς θεασάμενος δεδήλωκε τὰς λοχαγῶν. ἐκείνος
 δὲ αὐτὸν παρὸς τὸν χιλιάρχον ἤγαγον. ὁ δὲ χιλιάρχος ἀπήγαγε τὸν φρατηγῶν. ὁ δὲ
 φρατηγὸς καὶ τὸν ἱμελύον ὑπολαβὼν, ἀπήγαγε αὐτὰ βασιλεῖ. ὁ δὲ, ὅτε ἐ-
 μοῦ ἔνεκα, ἔφη, αὐτὰ ὅτι τελέα. ἐγὼ γὰρ τοῖς πλὴν νίκην ὑποχουμένοις πεπύ-
 σενκα, ἀλλὰ ἵνα μή τις ὑπολαβὼν με ὡς ἴης πῶσταξιν ὁρῶν μὲν πλά-
 σαι τ' ὄψιν. καὶ αὐτὸν αὐτὰ μεμύονκεν ὅτις ἐμῆς βασιλείας ὅπτικουροι, ἵνα μὲν
 τυς ἀξιόχρεως γήνηται τ' ἐμῆς διηγήσεως. παρὸν γὰρ ἐμοὶ αὐτὸν ὁ κρινὸς δε-
 σπότης τ' ὄψιν ὑπέδξε. ἀποσιδασάμενοι δὲ οὐκ ἔδδκει τοῖς παρμάχοις καὶ
 πολεμίοις ἐπὶ μὲν, καὶ μὲν τὰς πλῆθος τῶν πολεμουμένων σταθμάσθαι τ' νί-
 κην, ἀλλὰ τῶν ἡγουμένων λογιζέσθαι ἕκαστος τ' δυνάμιν. αὐτὰ καὶ τοῖς φραδιώ-
 ταις εἰπὼν, καὶ αὐτὴ ἀπθυμίας ἐμπλήσας, ἐκ τ' τῷ ὅρῳ κατήγα-
 γε κορυφῆς. ὁ δὲ τύραννος πόρρωθεν ἰδὼν τοῖς φραδιώταις πολεμήσασθαι, κατὰ
 πλῆθος τ' φραδαί, καὶ εἰς πῶσταξιν ἔταξεν. αὐτοὶ δὲ ὅπρ' ἱνὸς γεωλφου μείνας,
 θανατωτὰ ἔφη τὸν βασιλέα, καὶ τ' πῶρούσης ἀπαλλάξασθαι βιοτῆς πῶσταξιν
 ἰεσθαι, καὶ τοῖς φρατηγῶσι ἐκέλευσε ζῶντα αὐτὸν καὶ πεπεδημένον παρσάγα-
 γεῖν. ὅπρ' δὲ αἱ φράγες ἐψησθαι, πολλὰ πλάσιον μὲν ἢ τῶν πολεμίων τ' πλῆ-
 θος, ἀειδήμετον δὲ κομιδῇ τ' ὅπρ' βασιλεῖ σπύλαισθαι. ἀρξάμενοι δὲ καὶ αὐ-
 τῶν καὶ κείνων ἀφίεναι τὰς βίβλιν, ἐδδξαν ἀνηγεῖς αὐτὰ ὑποχέσθαι οἱ παρμάχοι.
 πνῦμα γὰρ βίβλιν ἀνὴρ παρσάσθαι τῶν πολεμίων φερόμενον, τοῖς μὲν ἐκείνων
 οἱ τοῖς ἀπέσπερε καὶ τὰ περὶ καὶ τὰ δόξα, καὶ πνῦ βίβλος αὐτοῖς ἀχρηστον ἦν, καὶ
 οὔτε ὀπλίτης, οὔτε ὑξότης, οὔτε πελάτης πημάνην τ' τῷ βασιλέως ἡδυνάτο
 φραδαί. καὶ μὲν καὶ κόνις ὅτι μάλιστα πλείη καὶ τῶν παρσάσθαι φερόμεν,
 μὲν τὰ βλέφαρα καὶ τ' κόραις ἐπαμύνειν πολεμουμένης ἡδυνάτο. οἱ δὲ τ' βα-
 σιλέως φραδιώται λώβην ὅσθ' ἑμίαν ἐκ ἴης καὶ ἀγῆδος ἐκείνης δδξάμενοι, παρ
 ῥαλέως τοῖς πολεμοῖς κατέκτεινον. οἱ δὲ αὐτὰ ὀράντες καὶ τ' θείαν ὅπτιγόντες ἐ-
 πικουρίαν τὰ ὀπλὰ φίλῳτες φδοῖς πῶσταξιν βασιλέως τυχεῖν ἡδυνάτο. ὁ δὲ καὶ
 εἶξε καὶ οἱ αὐτοὶ μετέδωκεν, ἀγαγεῖν δὲ αὐτοὺς τὸν τύραννον καὶ τὰς ἐκείνων. οἱ
 δὲ θεόντες, ἀνέβησαν εἰς τὸν λόφον οὗ κατήμενος ἐκείνος ἡγρόν τὰ δρώμενα. ὁ δὲ
 πνῦσθαι ἰδὼν, καὶ τῷ ἀθματι μεμύοντας τ' αὐτοῖς, νίκης ἀπέλας ὑ-
 πέλαβε, καὶ ἤρετο εἰ καὶ θεοδόσιον πεπεδημένον ὡς παρσάσθαι ἤγαγον. οἱ δὲ
 ὅτε ἐκείνον, ἐψησθαι, σπὶ παρσάσθαι, ἀλλὰ σὲ παρὸς ἐκείνον ἀπάσθαι. αὐτὸν
 γὰρ ὁ τῷ πνῦτος παρσάσθαι παρσάσθαι. αὐτὰ λέγοντες δδξαν ἐψησθαι τε ἐκ
 φρου καὶ τὰ δεσπὰ ὅπτιγόντες πεπεδημένον ἀπήγαγον, καὶ παρσάσθαι δορυδύ-
 τον τὸν παρὸς ῥαλέως μεγαλαυχούμενον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν τε εἰς βόλῃν ἱνα-
 νὸν πλημμελῶντων ἀνέμνησε, καὶ τ' πῶσάνομου τυραννίδος, καὶ τῶν καὶ ἴης ἐκ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

νόμου βασιλείας πολέμων ἐκαμάθησε, καὶ τῇ ἡσυχάῳ εἰκόνα καὶ ὁ μάταιον δι'
 ἐκείνῳ ἡρόδοτον θάρσος, καὶ τότε διέκλει καὶ ἐνόμον ἐξέλειπε τὸ κατ' αὐτὸ ἡ-
 μωρίας πλὴν ψῆφον. τοιοῦτος ὡς ἐκείνος καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, αἰὲν ἰδὼν πλὴν
 θείαν ὀπτικοῦσαν αἰτῶν, αἰὲν δὲ ταύτης μετὰ χαλκῶν.

Μετὰ δὲ τούτῳ τὴν νίκην ἀρρώσθησας, τοῖς υἱοῖς τῆ βασιλείαν διένειμε, καὶ τὰς
 μὲν παρ' αὐτῇ τὴν οἰκίαν ἔδωκεν ἡγεμονίαν, τῷ νεωτέρῳ δὲ τὴν ὀφθαλμῶν τῆς
 σκῆπτρου. τὴν δὲ σέβαν δὲ τελεῖαν καὶ τοῦτον ἔχον καὶ κείνον περὶ ἤνεσε. διὰ τούτης
 γὰρ ἔφη, καὶ εἰρήνῃ φυλάττει, καὶ πόλεμος καθίσταται, καὶ πολέμοι τρέπονται, καὶ
 ἀνίστανται ὄπατα, καὶ νίκη βραβύει. ἐκ γὰρ μὲν ταῦτα τοῖς πασι τῷ βασιλεῖ
 ἐπελάττησεν, αἰείμνητον κλέος καθ' αἰώνων. οἱ δὲ τῆς βασιλείας ἀφ' αὐτοῦ καὶ τῆς
 ἀσπασίας ἐγγύοντο κληρονομοί.

κςζ Ονώριος μὲν γὰρ ὁ τῆς ὁρώπτης τῆς βασιλείας δὲξάμενος τὰς ἐν ῥώμῃ πάσαι
 γινομένης μονομαχίας κατέτυχεν, ἀφορμὴν τοιαύτην λαβὼν. τηχεμάχιος ἦεν ὡς τῆς
 ἀσκητικὸν ἀσπαζόμενος βίον. ὅστις ἀπὸ τῆς ἐφάσε ἀπάρασε, καὶ τούτου χάριν τῆς ῥώ-
 μῃ καὶ λαβῶν, ἦεν μυθῶς ἐκείνης, ὅτι τελευτῶντος ἦεν, εἰσελήλυθε καὶ αὐτὸς
 εἰς τὸ σάδιον, καὶ καὶ λαβὰς, παύειν ἐπειράτο τοὺς κατ' ἀμύλων κερχηλῶν τοὺς ὀ-
 πλοῖς. τῆς δὲ μαχηφονίας οἱ θεαταὶ χαλεπήναι εἶδες, καὶ τῶν τοῖς ἀμύμασι ἐκείνοις ὅτι
 περπομῶν δαίμονος εἰς δὲξάμενοι τὴν βασιλείαν, καὶ ὅσον τῆς εἰρήνης τὸν
 ἀνύπτω. τὸ τοῦ μαχῶν ὁ θανματὸς βασιλεὺς, τὸν μὲν τοῖς νικηφόροις στυγνὴν ἰθ-
 ἡσε μὲν τυσι, τὴν δὲ πονηρὰν ἐκείνην ἐπαυσε θεώσαν.

κζς - Εν δὲ κωνσταντινουπόλει νεκταρίου τελευτήσαντος ὃς πλὴν ἐκκλησίαν ἐκεί-
νῃ ἐποίμαρνε, ἄρχιδιος ὁ αὐτὸν ἰθὺν ἐν τῇ βασιλείᾳ λαχὼν, μαθὼν ἰωάννου
τὸν μέγαν τὸ οἰκουμένης φωστῆρα ἐν ἀντιοχείᾳ πατρίᾳ παρθεσίουτέρων ἐλθεταί.
ἄρα χορῶν, ἡ γὰρ τε καὶ τοῖς βωφελεγεμένοις ἐπισκόποις ἀλθὼν τῇ θεῷ παρθε-
γαίνῃ πῶρην ἵστασε χεῖρι, καὶ τὴν μεγίστην ἐκείνης πόλεως ἀποφύων ποιμνία ἰκα-
νὸν δὲ καὶ τοῦτο μόνον δηλώσαι τῷ βασιλεῶς τὸ πρὸς τὰ θεῷ σπουδῶν, καὶ τοῦτον τὸν
χρόνον, ἀντιοχείας μὲν ὁ θεὸς ἡγεῖτο φλαβιδιῶς, λαοδικείας δὲ ὑπὸ διδίου, τῷ με-
γάλου μηχερίου γηρόμυρος σύσκηνος, καὶ τὴν ἐκείνου πολιτείαν ἐκμαζάμῃ μακ-
λων, ἢ ὁ κηρὸς τῇ δακτυλίῳ τοῖς τύποις. αὐτὸς μὲν οὖν τὸν μέγαν πελάγιον διε-
δέξατο. τὸν δὲ θεῖον μὴ κελλον ἀγαπητὸς ὁ πατριάρχης, ὃν ἐν τοῖς ἀσκητικαῖς
πυλῆσιν ἀγαπᾷ ἐφύω, καὶ τὴν τοῦ ἀρετικῆς ζήτης κηρὸν σελυκείας δὲ τὴν
παρθεσίου τῷ αὐτῷ, μαζίμος ἰωάννου τῷ πᾶν συμφορήτης, καὶ θεόδωρος τὸ μο-
φουεσίας. ἄμφω δὲ διδασκάλῳ ἦσαν λαμπαρῶ. διδάμπε δὲ βωφελῇ τε καὶ βίῳ
ὁ θεὸς ἀνάκτιος ἰθὺν πλὴν βέρεσιαν, χερόντιος δὲ τὸ γαλατῶν ἐποίμαρνε ἐξ ὧς, πολ-
λαῖς εἶδεσιν ἄρετῆς λαμπαρῶ μύθος.

καὶ ὁ δὲ μέγας ἰωάννης τοὺς ἐκκλησίᾳς δοξάμενος οὐάκας, τὰς τε τῶν
 νομῶν ἀδικίας ἐν πῆρσιν αὐτῶν διελέγε, καὶ βασιλεῖ καὶ βασιλίδι πῆρσιν
 παρῶντος, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡξίου καὶ τοὺς κειμένους πολλοὺς εἰς νόμους. τοὺς δὲ
 τοῦτοισι τῶν βασιλέων τοῖς βασιλῶν ἐπιτάγματα τῶν ἀνακτόρων ἐκώλυνεν, ὅτι
 γὰρ καὶ τοῖς ἱερέων ἀπολάμβανεν ἡμῶν, καὶ δὲ τῶν ἀληθῶν ἱερέων μὴ
 ζητοῦν τοῦ
 τῶν καὶ τῶν ἐπιτάγματα τῶν βασιλέων, οὐ μόνον ἐκείνης τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ
 τῆς ἡρα-

τῆς θρακῆς ἀπάσης, εἰς ἑξ δὲ αὐτῇ ἡγεμονίας διήρκατο, ἔκ τ' ἀσίας ἔλθεις, ὑπὸ ἐν-
δεκα δὲ καὶ αὐτῇ ὁρμήντων ἰθύνει. καὶ μὲν οἱ καὶ πάλιν ποινικὴν τοῖσι καλεῖσθαι
τοῖς νόμοις, ἰσχυροῖς δὲ καὶ αὐτῇ ἔχῃ τ' ἀσίας τοῖς ἡγεμονίοις.

Μαθὼν δὲ πάλιν φοινίκην ἐν πάλιν τῇ δαμόνων τελευτᾷ μεμνηνέαι, καὶ
ἀσκητῶν μὲν ζήλων θεῶν πυρπολοῦντο νόμοις ὅτι αὐτοῖς ὀπλίστας βα-
σιλικοῖς καὶ τῇ εἰδωλῶν ἐξέπεμψε τελευτᾷ. τὰ δὲ τοῖς κατὰ τοὺς τεχνίταις,
καὶ τοῖς τοῦτων ὑπουργοῖς χορηγούμενα χρήματα ὅσα ἐκ βασιλείων βασιλι-
κῶν λαμβάνων ἀνέλασκει, ἀλλὰ τὰ πλούτω κομώσας καὶ πῖσι λαμβανόμενος
γυναικας, φιλοφρονέσας ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν ἀνέπειθε, πάλιν ἐκ τῆς χορηγίας φουρνίσας
ἀλλοτρίαν ὑποδοχὴν. τοῖς μὲν οὖν ὑποδοχάμενος τῇ δαμόνων σιχαῖς τῶν
τὸν ἔσπον ἐκ βασιλέων ἀνέσπασεν.

Ορᾶν δὲ τ' οὐκ οὐκ ὁμιλον ὑπὸ τ' ὁρμήντων ἡγεμονίας ἀνέλας ἀντε-
μνησθῆναι καὶ αὐτοῖς, ἔκ πορὸν ἀγρῶν ἐξέδωκεν. ὁμογλώττοις γὰρ ἐκείνοις παρ-
εστύτεροι καὶ δεικνύοντες καὶ τοῖς τὰ θεῶν ὑποδαγνίσκοντες λόγια παρὰ τοῖς ὁμι-
νοῖς μίαν τοῦτοῖς ἀπένειμεν ἐκκλησίαν καὶ δὲ τοῦτων πολλοὶ τῇ πλῶνι μὲν
ἐπὶ τῇ σελήνῃ. αὐτοῖς τε γὰρ τὰ πλῆστα ἐκείσε φοιτῶν διήγετο, ἐρμηνεύει τῇ
μυθῶν ἐκαστέρων γὰρ ὁρμήντων ἐπὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς λέγειν ἐπὶ τῇ σελήνῃ
πρὸς ἐκείνους δρᾶν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει διετέλεσται, καὶ πολλοὶ τ'
ἐξ ἡπατημένων ἐξώρκατο, τῇ ἀποστολικῇ κηρυγμάτων ἐπὶ τῇ σελήνῃ τ' ἀνέλας.

Μαθὼν δὲ τὴν νομῶν οὐκ οὐκ, καὶ τὸν ἔσπον ἐσκηνομήνοισι διέτην καὶ
μὲν τ' ὁρμήντων, ἐπερὶ αὐτῶν τὸν νόμον παρὰ τοῖς ὁρμήντων, ἐπερὶ αὐτῶν
ἀποστολικὴν φιλοπορίαν ἐξηλώσας, καὶ τοῖς ἐκείνοις ἐπέστησεν. ἐγὼ δὲ τοῖς καὶ
γυναικας ἐν ἐκείνῃ πρὸς αὐτὸν γράφει παρὰ τοῖς ὁρμήντων τ' ἀκρόασις ἐπὶ τοῖς
πορὸν, δι' ὧν ἐκ τῇ οὐκ οὐκ ἐδήλωσε τ' μετὰ τοῖς, καὶ περὶ τῶν ἀνδρῶν παρὰ τοῖς
τοῦτων ποδηνίαν ἐπὶ τῇ σελήνῃ ἔξωσεν. ἐν τῇ χώρῃ ὅτι ἡμετέροις πάλιν μὲν κίμωνος
νόσον κάμει τὸν ἐπὶ τῇ σελήνῃ μαθὼν, ἐπέστησε τὸ πάλιν οὐκ οὐκ, καὶ
παρὰ τοῖς ὁρμήντων ἐξέδωκε τ' νόσον, ἔκ πάλιν ἀπὸ τ' βασιλικῶν νόμων ἐπὶ τῇ σελήνῃ ὁρ-
γαν. ὅπως μὲν οὖν τ' τῇ ἐκκλησίᾳ ἐμειναι ἐν τῇ ψυχῇ παρὰ τοῖς ὁρμήντων, καὶ τ' θεῶν
ἀποστολῶν, ἰσχυρὰ καὶ ταῦτα διδάσκει. ἐστὶ γὰρ καὶ ἐτέρωθεν αὐτῶν τ' πρὸς ἑαυτὸν μαθεῖν.

Γαῖαν οὖν, οὐκ οὐκ μὲν τὸ γένος, βαρβαρικώτερος ὅτι τ' γινώσκω, φερνέμενος καὶ
δὲ τυραννικῶν κεχρημένος, ἐφρατῆρα καὶ ἐκείνον τὸν καρὸν, πολλοὶ μὲν ἐκ τῶν
ὁμοφύλων ὑπηκόοις ἔχων, ἀγῶν δὲ μὲν τοῦτων καὶ τῶν φερόμενων πάλιν τε ἰππικὴν
ἐκ περὶ τῇ σελήνῃ. ἐπερὶ αὐτῶν δὲ αὐτοῖς, οὐ μόνον οἱ δὲ παρὰ τοῖς ὁρμήντων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς, τ' μὲν κίμωνος ὑποδαγνίσκοντες τυραννίδα. ἐστὶ τ' ὁρμήντων λόγος μετὰ
λαλῶν, ἐνα αὐτῶν δὲ τῶν θεῶν σιχαῖς ἐπὶ τῇ σελήνῃ τὸν βασιλέα. ὁ δὲ σιχαῖς
ἐφῃ, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῇ σελήνῃ, ἐκ τ' θεῶν μεταπεμψάμενος ἰωάννην, καὶ τ' ἀ-
τησιν εἶπε, καὶ τ' δὲ τῶν ἀνέμῳ, καὶ τ' μὲν κίμωνος ὑπηνίστατο τυραννίδα,
καὶ πρὸς αὐτῇ τῇ δόσῃ χαλινάσας τὸν τῶν βαρβαρῶν θυμὸν. ὁ δὲ γινώσκων ἐκείνος
ἀνὴρ, μὴ τοιαῦτα, ἐφῃ, ὁ βασιλεὺς ὑπηκούει, μὴ δὲ διδόναι τῶν κελεύει τὰ ἀγῶν
τοῖς κυσίν. οὐ γὰρ ἀνέξομαι, τοῖς μὲν τὸν θεὸν λόγον θεολογοῦντας τε ἐκ ὁμοφύλων
ἐξαγαγεῖν. τοῖς δὲ τοῦτον βρασιφρονοῖσιν ἐκ δὲ τῶν νεῶν. ἐκ μήτοι δει-

σης τὸν Βαβέλων ἐκείνον ὡς βασιλεῦς, ἀλλὰ ἀμφω καλέσας ἐμέτε κακείνοι, οὐ
 μὲν ἡσύχῃ τῷ λερνιδῶν ὑπάκουε, ἐγὼ δὲ ἐκείνου χαλινώσω τὴν γλώττην, καὶ πεί-
 σω ἡκιστα αὐτῆσαι, ὅ μὴ δουλεύει συμφέρει. Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἤσθη τε
 ἐπὶ τῇ ὑπεραίρᾳ ἀμφοτέρους ἐκάλεσε. καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπαγγελίαν ἐζητεῖ. ὁ δὲ μέγας ἰω-
 δάνης, ἀντέτεχε φάσκων, ὅτι ἐξήνα βασιλεῖ τῷ θείῳ κατὰ τὰς ἀποδείξεις γε-
 πωραμενὸν μὲν. ἐκείνου δὲ λερνιδῶν ὡς χεὶρ καὶ αὐτὸν ἐκλήθειον ἐχθρὸν οἶκον, ἀ-
 πας οὖν, ἔφη ὁ μέγας ἰωδάνης, ὁ θεὸς οἶκος ὑμῶν, καὶ σὺ οὖν εἰρήνῃ πωρσεύεσθαι
 πωρσυνόμενον. ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη ὁ γαῖνᾶς, ἐτέρας ὑπὲρ τοῦ συμμορίας, καὶ σὺν ἐ-
 κείνοις ἐνα θεῖον οἶκον ἐχθρὸν αὐτῶν, καὶ μάλα γε δικαίως αὐτῶν πολλοὺς ὑπὲρ ῥωμαί-
 ων πολεμικοὺς ὑπομύων ἀγῶνας. ἀλλ' ἐχθρὸς, ἔφη, μέγας τῷ πόντῳ τὰς ἀντιδο-
 σίας. στρατηγὸς τε γὰρ εἶ, καὶ τὴν ὑπαλκῆς ἡξιώτης σοφῆς, καὶ χεὶρ σε σκοπεῖται, τί μὲν
 ἦσθα πάλα, τί δὲ γεγύνηται νῦν. καὶ τίς μὲν ἡ πωρτέρα πενία, ἢς δὲ ἡ πῶρσα
 πωρτοισία. καὶ ὁποῖοις μὲν ἐοδήμασιν ἐκέχρητο παρὶν δὲ ἀντιδοῦναι τὴν ἴστρον, ὁποῖα δὲ νῦν
 πωρτοβέβληται. σκοπεῖται οὖν ὡς ὀλίγοι οἱ πόνοι, μέγιστα δὲ τὰ ῥῆα, καὶ μὴ γίνου
 πωρτοβίς τῶν τελεμνηκῶν ἀχάριστος. τοῖς δὲ χρωμῶν λόγους ὁ τῆς οἰκουμένης διδά-
 σκαλὸς ἐπεσώμισε τὸν γαῖνᾶν, καὶ σὺν ἐχθρὸν ὑμῶν ἀνέστη. χροῖν δὲ διήγοντες, τὴν πᾶ-
 λα μνησθήσθαι ἐκείνος ἐγύμνωσε τυραννίδα, καὶ τὴν στρατιάν ἐν τῇ θράκη στυα-
 γαγῶν ἡγήσεται καὶ ἐδήξαι πᾶν πλῆθος. αὐτὰ μεμενηκότες κατέπληξαν ἀπαυλίας καὶ
 ἄρχοντες καὶ ἄρχοι καὶ ἔτε πᾶσι τὰς ἐπὶ τῇ πόλει ἡσυχίας ὡς πωρτο ἐκείνον ἐβούλετο, οὐτε
 πωρτοβίς ἀδελφῶν ὑπερβύβανε. ὁ γὰρ τὴν γνώμης βαβέλων ἐκείνος ὑφωρεῖτο.

λνζ Τότε τοῖς ἀλλοῖς ἀπαυλίας ὡς δεδύσθαι κατὰ χιτῶνες, τὸν μέγαν τοῦτον ἐπεισάμ-
 νοντα τὴν πωρτοβίαν ποιήσασθαι. ὁ γὰρ οὐτε τὴν γεγυνημένην ἀνέστησαν λογισάμενος,
 ἔτε τὴν δὲ ἐκείνης φυγῆς ἀφ' ὧν πωρτοβίαν εἰς τὴν θράκην ἐξώρμησε. γνοὺς δὲ
 ἐκείνος τὸν πωρτοβίαν, καὶ τὴν πᾶσιν ἐπὶ τῇ πόλει κατέπληξαν ἀπαυλίας καὶ
 ὑπὸ τῇ πόλει πωρτοβίαν πόρρωθεν, ἐπὶ τὴν ἐκείνην δὲ τῶν οὐρανῶν πωρτοβίαν
 καὶ καὶ μὲν τὸν τοῖς πᾶσι τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν πωρτοβίαν ὡς πωρτοβίαν ὡς πωρτοβίαν
 ἔρετῃ κατὰ δεινὸν τε καὶ κατὰ πλῆθος ἐπὶ τοῖς ἀγῶνι δυσμενεσάτοισι. ἀλλ' ὅτι ἡ-
 νεῖκεν ὁ φθόνος τὰς τὴν ἐκείνου φιλοφροσύνης μὲν ὑμῶν. ἀλλὰ τὴν οἰκείας χροῖν-
 μῶν μνησθήσθαι, πᾶν βασιλεῦς πόλιν, μάλλον δὲ τὴν οἰκουμένην ἀπασάν, τῆς
 ἐκείνου γλώττης ἐτέρησε καὶ φρενός.

λδζ Εγὼ δὲ ἐν τῷδε τῷ μέρει τὴν ἰσορίας γυμνῶν, ἐκ οἷδα ὅτι πᾶσι διηγήσασθαι
 γὰρ τὴν τῇ τοῦτο γυμνῶν ἀδικίαν βουλομένης, πᾶν δὲ τῷ ἔργῳ τῇ ἡδονῇ
 κώτων ἀγῶνισμα. οὐ δὲ χάριν αὐτῶν καὶ τὰς πωρτοβίαν κατὰ χιτῶνας περὶ-
 σμα. οὐτοὶ δὲ ἀφ' ὧν δυσμενῆς ἐγῆκότες πωρτοβίαν, πᾶν μὲν ἀπὸ τῆς
 ἀνδρός ἰδεῖν ὅτι ἡδονῇ ἔρετῃ. δυσήνοισι δὲ ἡνίας κατὰ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὴν
 συκοφαντίας ὅτι πωρτοβίαν θεώμενοι, πόρρω τῶν ἀγῶν ἐκείνην ὅτι οὐκ ἔδριον, καὶ τὴν
 ἡφον ἐξέμεγαλιν. ὁ γὰρ βασιλεὺς ἱερῶσι πιστεύσας πόρρω αὐτῶν ὅτι ἀγῶν γυμνῶν
 πωρτοβίαν. ὁ δὲ μὴ τὴν κατὰ τῶν ἀγῶν ἀκούσας, μὴ ἴε τὴν ἀπολογία πωρτοβίαν
 ὡς ἡγεγμένους ἐφ' οἷς ἡ τιμὴ κατὰ χιτῶνας πᾶν πόλιν ὑμῶν ἀνέστη, καὶ ὅτι ἐν τῇ πό-
 λει τῶν πόντων κείμενοι κατέλαβον ἱερῶν. οὐτω γὰρ ἐκείνο τὸ ἐπὶ τῇ πόλει ὀνομαζέ-
 σι. σφισμοὶ δὲ μεγίστου ὑπὸ τῶν γεγυνημένων, καὶ δειμάτος πᾶν βασιλεῖα κατὰ τῶν
 τῶν

Ἦτος, παρ' ἐσθλὸς ἑσθλὸς ἔω, παρ' ἐς τὸν ἡγεμονίον ἀπεσάλη, ἀντίβουλον τὸς ἑσθλὸς
 χρεῖα τὸ ἀσυνέχως ἐλθόν, καὶ εἴποι τῇ πόλει τὸν κίνδυνον. Ἐπειροὶ δὲ μετ' ἐκείνους
 ἐπέμψθη, καὶ ἄλλοι μὲν τοῖς τοῖς, καὶ πλήρης ὁ βόσπρος τῶν πεμπομένων ἐγένετο.
 ὅττι δὲ τοῦτο ὁ πιστότατος ἐγὼν λέω, ἐκάλυψαν τοῖς πορθμείοις τὴν παροῦσαν ἰδέσθαι
 εἶμα. ἀπαρτίες γὰρ ὑπὸν τῇ τῇ ἐκ κηροῦ λαμπάδας παρὰ πλοῖες. ὅττι μὲν οὖν
 τὸ τὸ δυσμενῶν διήλυθ' ἐφ' ὅσον. ὁλίγων δὲ διήλυνον μύλων, ἑλκυσθῆναι αὐτῶν, καὶ
 δίκης εἰσέπρατον ὅττι ἑλκυσθῆναι ἐκείνων γραφῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τὸ κατὰρσεσιν ἀφ' ὅσον
 γίγας, ὅττι ἔλεγε, μή τε δικασαῖς, μή τε τῶν γραφῶν ἐπακούσῃ, μήτε ἀπολογίᾳ
 ποιήσῃ, μήτε μὲν κατὰ κριτικῶν πρὸς τὸν, ἀλλὰ ἑσθλὸς ἐξέλασθαι αὐτῶν,
 καὶ αὐτὸν ἀνακλιθῆναι. καὶ στυγερὸν συλκροτηθείσης ἐτέρας, ἐκ ἐδέηθη δίκης
 οἱ δυσμενῆς. ἀλλὰ τὸ βασιλέα πείσθαι, ὅτιον καὶ δικασθῆναι (εἴ) τὸ ἡφον, ἐμ-
 νον τῆς πόλεως ἐκείνης ἐξήλασθαι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕνα πολίτην σμικρὸν τε καὶ ἔρη-
 μον ἦς ἑρμηνείας ἐξέπεμψαν. κοινουστὸς δὲ ὄνομα τῶν τῶν. καὶ αὐτῶν δὲ ἐξάγα-
 γνῆς, εἰς πτυοῦντα μετὰ κισθῶν. τέρμα δὲ τοῦτο καὶ τὸ πόντου καὶ τὸ ῥωμαίων ἡ-
 γεμονίας, τοῖς ὁμοπατρὶς γαλονδῶν βαρβάρους. ἀλλ' ὁ φιλένδρος τὸς εἰ-
 σε δεσποτῆς εἰς ἐκείνους τὸ στυγερὸν ἀπαρτίων τὸν ἀλλήλικον ἀθλητικῶν. εἰς γὰρ
 κώμῃ παρὰ γυμνασίον εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ὅσον μετέστηκε βίον. τὸ δὲ γε καλῶς
 ἀγωνισάμενον σῶμα, παρὰ τὸ ἡλικὸν ἀπετέθη βασιλίσκου τὸ μὲν τυρῶν, τοῦτο δὲ
 ὁνειρεῖται παρὰ ἐπαχρότος τῶν μὲν τυρῶν. ὁπόσοι μὲν οὖν τῶν ὁπλισθέντων δι' ἐκεί-
 νους τῶν ἐκκλησιῶν ἐξήλασθαι, καὶ αὐτῶν ὅσον τῶν τοῖς οἰκουμένης ἐξαίτιας, ὁ-
 πόσοι δὲ καὶ ὅττι τὸ ἀσκητικὸν φιλοφρονῶν ἡγεμονικῶν τοῖς ἰσοῖς παθήμασι πε-
 ριέπεσον, παρὰ τὸν οἶμα διηγεῖσθαι καὶ μεκύνειν τὸ συλκροθῆναι. ὅπως τε καὶ ἡγε-
 ναι νομίζω συγγένειαν τῶν σκυθῶν παρὰ τῶν δεδρακότων ὁμοπατρῶν ὄντων συγκα-
 λυπῶν τῶν πλημμελῶν. ἐδόσαν μὲν οὖν δίκης τῶν ἡδικηκότων οἱ πλῆστοι, καὶ
 τοῖς ἄλλοις δι' ὧν ἐπαθὼν πτωχὸς ἦν παρὰ τὸν ἐλκυσθῆναι. τῶν τῶν ἐβδελύξαντο ἐλκυσ-
 θῆναι τῶν ἀδικῶν οἱ τῆς ἀνθρώπου ὁπλισθέντες. τὸ γὰρ τῶν δεδρακότων σφᾶς αὐ-
 τοῖς ἀπέκριναν κοινωνίας. καὶ ἡλικία δὲ πᾶν τὸ μερίδος ἐκείνης ἐγένετο. τῶν
 δὲ παρὰ τὸν ἀνίσχονται πόλεως οἱ πλῆστοι, ἐφύρην μὲν τὸ ἀδικίας τῶν κοινωνίαν.
 τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὅσον ἐμέλεισθαι σῶμα. καὶ τελευτήσας δὲ τῶν μεγάλων δι-
 δασκάλων τὸ οἰκουμένης, οὐ παρὰ τὸν οἱ τῆς ἐσπέρους ὁπλισθέντες τῶν ἐν ἀγῶνι
 καὶ τῇ ἐφ' αὐτῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ βόσπρῳ, καὶ τῇ ἀρᾷ τὴν κοινωνίαν ἡσπασθῆναι, ἕως ἐκεί-
 νου τῶν γενομένων ἀνδρῶν τοῦνομα τοῖς τελευτήσας ὁπλισθέντες στυγερῶν. καὶ ἑρ-
 σάκιον μὲν, ὅς μετ' ἐκείνους ἐγένετο, παρὰ τὸν ἑσθλὸς ὅσον ἡξίωσαν. ἀθικὸν δὲ, τὸ ἑρ-
 σάκιον ἐξέδοχον πολλάκις μὲν παρὰ τὸν σῶμα, πολλάκις δὲ τὸ εἰρῶν τυχεῖν
 ἀξιώσαντα, ἡγεῖν ὅσον ἐδέξαντο τὸ παρὰ τὸν ἐλκυσθῆναι.

Καὶ ἔδωκεν ὁ ^κτ' ἄνθρωπος ἀνδρὶ καὶ κυρίῳ ἐπίσκοπος ὡς, θεοφίλου λέξ
 μὴ ἀδελφιδού, τὸ δὲ τοῦ πλὴν παρθερίαν λαχόν. Ἰης δὲ ἱεροκλύμων ἐκκλη-
 σίας ἰωάννης εἶχε πλὴν παρθερίαν, ἀνὴρ ἀξιάχαιος κύριον ἀφ' ἀδελφίδος, ὃ
 καὶ παρθερίαν ἐμνήσθη μὴ. ^κτ' δὲ ἀντιοχέων ἀνδρὶ ἐποίησεν, συμμαχοῦσιν
 ἔχων τῇ ἀρχιερωσυνῇ πλὴν πολιτείαν. ἐν ἀσκητικῇ γὰρ παλαίμα ^κτ' παρθερίαν
 σκαπῆς ἀφ' ἐτελέσας ἄνθρωπον, καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλὴν ὡς φησὶ γυναικὸς ἀγ-
 νω-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

[illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λῆναι), οὐκ ἐδέξατο τὸ λῦσιν, ἕως ὁδήσας (ὡς πολλὰ τὸ πόνον ζητηθεὶς τὸ κοινωνίαν ἀπέδωκεν, ἔπειτα τοῖς θεοῖς πεπίστευκε νόμοις. τοῦτου δὲ ἕνεκα καὶ αὐτὰ τῇ εἰδαλκίᾳ σκητῇ τὰ ἀπόμυρα ἐκ βάθρων ἀναπαρῶναι παρσέταξεν, ἵνα τε τοῖς μὲν ἡμᾶς ἐπομύοις μηδὲν ἴχνος τὸ παρτέρας εἰσπάτης γασσάσῃ. πῶς δὲ τὸ διανοίῃ τὸ πρὸς τοῦτων ἐντέλλετο νόμῳ. τοῦτων δὲ τῇ ἀγαθῶν σπερμῇ διωκεῖς δρέπε) τοῖς καρποῖς. τὸ γὰρ τῇ ὁλῶν δεσποτίᾳ παρμηνίου μύρον ἐχθρὸν καὶ γὰρ ἡνίκά ἐρίλος σκυθῶν ἐὼν νομάδων ἡγεμὸν, τὸν τε ἴστρον διέβη μὲν τραυίας οὐκ ἀλίστα πλείσσης, καὶ τὴν θράκην ἐδήον καὶ ἡνίξετο, ἐπὶ πῶς βασιλίδι πόλιν πολιορκήσῃν τε καὶ αὐτοβουεὶ αἰρήσῃν, καὶ ἀνάστατον ἡπείλῃ ποιήσῃν, σκηπτοῖς ἀνῶν ὁ θεὸς καὶ παρητήροι βδελῶν ἐπὶ αὐτὸν κατέφλεξε, καὶ πῶς τραυία κατὰ μὲν ἀπαρῇ. τοῖς τὸν δὲ ἡ καὶ τὸ παρσικῶν πολέμῳ πεποίηκεν. ὅτι γὰρ ἐκείνοι πῶς ῥωμάτων ἀρχίδην μεμαθηκότες, καὶ ἰδὼν ἀσχυρήτων ἐστράβδον, τὰς παρσῶν τὴν εἰρηνῆς παρσάβεσηκότες ἀπονδᾶς. ἐπεκουρῆς τὸ τοῖς πολεμουμένοις ὁδοῖς, τῇ γὰρ εἰρηνῇ τὴν ἀρρήτως ὁ βασιλεὺς εἰς ἑτέρας πολέμοις καὶ τοῖς τραυινοῖς καὶ τοῖς τραυιάσας εἰσέπεμψεν, ὥστε τῶν λαυροτάτων καὶ χαλκῶν μεγίστη βδελῶν, τὸ πρὸς τὸ παρσῶν πορὶ ἐκάλυψε, καὶ τὸ τὸ ἵππων ἐπέδρασε δρόμον. καὶ ἐν εἰκοσι ἡμέραις, ἱερειῶσις εἰσῆλθον σα- δίοις οὐκ ἔχοντες, ἕως οἱ τραυινοὶ τε ἀφίκοντο καὶ τοῖς τραυιάσας σὺν ἡδραῖς. ἐπὶ τὸ παρσῶν δὲ πολέμῳ, τοῖς αὐτοῖς τὸ ἐπάνυμον τὸ βασιλέως πολιορκουμένης πόλιν, κατὰ γὰρ ἀσπίς ἀπέφηνε. πλείους γὰρ ἡ τεράκοντα ἡμέρας, πασσυδεὶ γρο- ράνου τὸ παρσῶν μύλον κυκλώσαντες πόλιν, ἐπὶ πολλὰς μὲν ἡμέρας παρσῶν ἐκόν- τος, μηχαυῖς δὲ χερσὶ μύλου μυρίαις, καὶ πύργους ἐξώθεν ὑψηλοῖς ἀντεγείραν- τος, μόνος ἀντέχεν ὁ θεὸς ἄρχιερεὺς, δυνάμις δὲ τοῦτου ὀνομαζομένη, καὶ τὸ παρσῶν φερομένη μνηχμητῇ τὸ ῥύμην διήχυσεν. καὶ ἰδὼν τραυινοὶ τῶν ἡμετέρων τὸ παρσῶν τοῖς πολεμοῖς ἀπειρηκόντων μάχην, καὶ τοῖς πολιορκουμένοις ἐπὶ ῥαχὶν οὐ τολμῶντων, ἐπὶ αὐτῇ παρσῶν παρσῶν ἀπὸ ῥαχὶν τὴν πόλιν ἐφύλαξεν. ἐνός τὸ τὸ παρσῶν βαρβαρῶν τελευτῶν βασιλέων, τὸ σὺν ἡ βλασφημίαν τετραμνη- τος, καὶ τὰ ῥαχὶν καὶ σενναχρειδὸς φθνεζαμύου, καὶ μαρκεῖς ἀπειρήσαντες, τὸν θεὸν πυρπολήσῃν νεῶν. οὐκ ἐνέκων τὸ λῦσιν ὁ θεὸς ἐκείνος ἀνὴρ, τὸ λιθοβόλον ὄργανον, παρσῶν τὸ ἐπαλξιν τελευτῶν κελεύσας, ὁ τοῦ ἀποστόλου θάμα ἐπάνυμον ἔω, καὶ λίθον μέγαν ὅτι τελευτῶν παρσῶν ἡνίκα ἐπὶ ὀνόματι τὸ βλασφημηθέντος ἀφῆκεν παρσῶν. ὁ δὲ καὶ ἰδὼν τὸ δυνάμις βασιλέως ἐκείνου κατενεχθεὶς, καὶ τὸ σόματι πελάσας τῶν μυθῶν, τὸ παρσῶν διέφθρε, καὶ τὸ κεφάλιν σὺν ἐ- τεύαν ἀπαρῇ καὶ τὸν ἐκέλευρον διέφθρε τῇ γῇ. τοῦτο θεασάμενος ὁ τὸ τραυιδὸν ἀγεί- ρας ἐπὶ πῶς πόλιν αἰρήσῃν ἡπείσας, ὥστε τὸ ἦσαν δὲ τὸν παρσῶν ὁμολογῶν, ἐ- δείσας τὸ εἰρηνῇ ἐσπείσατο. οὕτως ὁ τὸ ὁλῶν παμβασιλεὺς τὸ πιστότατον καὶ δὲ βασιλέως. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τὸ δουλείαν ὁμολογῇ, καὶ τὸ ἐξ μότητουσιν τῶν δεσποτῶν γεραπείαν παρσῶν.

Οὗτος τὸ μέγαλον φωστῆρος τῆς οἰκουμένης τὸ λείψανον τῇ ποιοῦσιν ἀπο- χθὺς δέδωκε πόλιν. ἀλλὰ τῶν μὲν ὑπερὸν ἐγχεῖτο. ἰνοκένιον δὲ ἐκείνον τὸν ἄριστον τῆς ῥώμης ὅτι σκαπον, βομφάμιος διεδέξατο. ζώσιμος δὲ, βομφάμιον. τὸν δὲ ζώ- σιμον, κελεστῆρος. ἐν ἱερογλύφοις δὲ μὲν τὸν θάμασιον ἰωάννην, παρσῶν πῶς

ἐκκλησίας ὅτι γεύθη κηδεμονίαν, ἀνὴρ δὲ ὄντι φερώνυμος. ἐν ἀντιοχείᾳ δὲ μὲν τὸ
θεῖον ἀνέξανδρον, θεόδοτος τῆς φερομένης ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν πλὴν τῆς ἐκκλησίας
πρεσβυτέρου πρὸς ἑαυτὸν, πρεσβυτέρου μὲν δὲ ἀντιοχείας, ἀκριβοῦς δὲ εἰς τοῦ κοσμοκράτορος. ὅτι
ἀποκρινάμενος φερεται τοῖς ἀλλοῖς πρεσβυτέροις ἀνέμιξε, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐν ὧσιν
τῇ ποίμνῃ. πολλοὶ δὲ τούτων διέμεναν τὸ πρεσβύτερον λόβου ὅτι σήμερον ἔχοντες.

185

Καθὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ἰσδιόρηθις ὁ τῶν πατρῶν βασιλεὺς τὸ κτὶ τῶν ἐκκλη-
σιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρὸς φασιν ἐν ὧσιν λαβὼν. αἰδᾶς τῆς ὁπίσθεντος ἡμῶν, πολ-
λοῖς κοσμοκράτορας εἶδεν ἐν τῇ. ὅτι οὐκ εἰς δέον ὅτι ζήλω χρηστὰς μὲν πυρρὸν
κατέλυσε. πυρρὰ δὲ καλοῦσιν ἐκ φησὶ τῆς πυρρῆς τοῖς νεώτεροις. θεὸν γὰρ ὁ πῦρ ὑπερί-
φασιν. ὅτι μαθὼν τῶν πατρῶν μᾶλλον ὁ βασιλεὺς, μετετρέψας τὸν αὐτὸν, καὶ πρεσ-
βυτέρου μὲν ἡπίως ὁ πρεσβύτερος ἡνίασας, καὶ ὁ πυρρὸν οἰκοδομήσας πρεσβύτερον. ἐ-
κείνου δὲ ἀνιέχοντος, καὶ τοῦτο δράσας ἡκιστα φάσκοντες, πᾶσας κατέλυσεν τὰς
ἐκκλησίας ἡπείλησε. καὶ μὲν τοῖς καὶ τέλος ἐπέστηκεν οἷς ἡπείλησε. πρεσβύτερον γὰρ τὸν
θεῖον ἀνδρα ἐκ φησὶν ἀναιρεῖσθαι κελεύσας, κατέλυσεν τὰς ἐκκλησίας πρε-
σβύτερον. ἐγὼ δὲ πλὴν μὲν τοῦ πυρρῆος κατέλυσεν οὐκ εἰς κατὰν γενησάτω φημί.
ὅτι γὰρ ὁ θεὸς ἀπόστολος εἰς τὰς ἀδελφὰς ἀφικόμενος, καὶ τὸ πλὴν κατείδουλον
θεοκράτορας, τῶν βωμῶν ἱναῖ τῶν ἑσπερίων ἡμῶν κατέλυσεν. ἀλλὰ
λόγῳ καὶ τὸ ἀγνοῖαν ἡγεγξεν καὶ πλὴν ἀγνοῖαν ἐδίδε. ὁ γὰρ κατέλυσεν τὰ μὴ ἀντι-
κοδομήσας νεῶν, ἀλλὰ τὸ σφαγῆναι ἡγεγξεν μᾶλλον ἢ τοῦτο δράσας κομιδὴν θαν-
μάζω, καὶ φεραντὴν ἡμῶν. ἴσθιν γὰρ μοι δοκεῖ τῶν πρεσβυτέρων ὁ πῦρ, ὁ, τὸ
τέλεχος δεινὰς. ἐν ὧσιν ὁ καλὸν ἀρχὴν λαβὼν, πατὴρ ἡμῶν καὶ ἀρχιερα,
κτὶ τῶν τῶν ἀσέβειας ἐφίμην ἐκίνησε καὶ μετὰ, καὶ τελευτᾷ τῶν διηγεσησάντων ἐπὶ τῇ
ζήλῃ μεμνήκεν ἑσπερίων μᾶλλον, κατὰ τὸν ἑσπερίων κατὰ τὸν ἑσπερίων ῥιπτομένη.
μάστιγες δὲ καλοῦσιν οἱ πέρας τοῖς τὰ σοφίαν θεοποιούσας. πλὴν δὲ τούτων μυ-
θολογίαν ἐν ἐτέρῳ συγγραμμάτι δεδιχόμενον, ἐν ᾧ πλὴν ἡμῶν τὸ τούτων πᾶ-
σαι πρεσβυτέρους. καὶ προσηλῆς δὲ ὁ ὕψος ἰσδιόρηθις, μὲν τὸ τὸ παρὲς τελευ-
τῇ, σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν κτὶ τῶν ἀσέβειας διεδέξατο πόλεμον, ἐπὶ τελευτῶν ἀμ-
φω ταῦτα σὺν ἐλπίδι κατέλυσε κατὰ τὸν πατρί. τὰς δὲ τῶν ἡμῶν εἰδέας,
καὶ τῶν κοραφειῶν τὰς ὁπίσθεντος, αἱ τοῖς ἀσέβειας πρεσβυτέρους, οὐ ῥάδιον φε-
σαι. τῶν μὲν γὰρ τὰς χεῖρας ἀπέδρα, ὧν δὲ τὰ νῦν. ἀνὴρ δὲ τὰς κεφαλὰς ἀπὸ
πάντων μετὰ πᾶσι ἑξάμενοι μέγρι τῶν παγίωνων, γυμνάς ὧν δὲ μὲν εἰργάζον-
το. ἐνίοις γὰρ καλὰ μοις ἡμῶν καὶ καλὰ μοις καὶ τὰς τομας ὅτι ὅμοιαι πρεσβυ-
τέρους, εἴπα δεσπὰ φεραντὴ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέγρι ὧν ποδῶν πρεσβυτέρους βίαι
ἐκασον τῶν καλὰ μὲν ὅτι φησιν, ἵνα ὁ περὶ τὸν δὲ δερμάτος πρεσβυτέρους πικρὸς
ὁδὸς εἰργάζων. καὶ λακοῖς δὲ ὀρύξαντες καὶ τούτοις ἀκριβοῦς κατέλυσε κατὰ τὸν
μὲν μετὰ πᾶσι ἀγῶας ἐν τούτοις κατέλυσε, καὶ ὅμοιαι αὐτοῖς τοῖς τῆς ἀσέβειας
πρεσβυτέρους ἀθλητὰς, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοῖς πόδας δεσμοῦντες, ὅπως ἀπὸ
σφῶν ἀπελευθέρηται ὅμοιαι μὴ δυνάων. οἱ δὲ μῦες ἑσπερίων ἡμῶν πρεσβυτέρους,
κατέλυσε καὶ τὰς τῶν ἀγῶων κατέλυσε κατὰ τὸν φησιν, μακρὰν αὐτοῖς καὶ ἀγῶν πλὴν
ἡμῶν πρεσβυτέρους. καὶ ἀγῶας γὰρ τούτων κατέλυσε ἐπὶ τῇ ἡμῶν,
τὸ τὸ φύσεως ἀγῶας ἐπὶ τῆς ἀγῶας πόλεμον διδάσκοντες ἔχοντες. ἀλλὰ οὐκ ἡ-
λεγχον

λεγέσθαι τὴν ἀθλητῶν τὴν ἀνδρείαν. αὐτὸς μάλιστ' ἔβλεπον τὴν δυνάμειν αὐτοῦ
 ζῶντος παρὰ
 ξενον λαβὴν ἡμετέρους θάνατον. δύο δὲ ἡ τριῶν μνησθήσομαι, ἵνα ἀφ' ὑμῶν
 ὅτι δέδειξεν καὶ τὴν τῶν δῶν ἀνδρείαν. ὁρμίσθης τῆς τῶν ἀγῶν παρὰ φανερῶν παρὰ
 πέρας ἐπύγχαμεν ὡν, ἀγχιμαχίης ἀνὴρ, πατέρων ὑπὲρ ἡμῶν ἐγκύκλιος. ἴσθ' ὅτι
 ἐστὶν εἰς μεμαθηκὸς ὁ βασιλεὺς, ἡ γὰρ τε καὶ παρὰ σέταξεν ἄνθρωποι τὸν σε-
 βρότα θεόν. ὁ δὲ ἔφη, μήτε δίκαια, μήτε συμφύροντα παρὰ εἰπαρῆναι τὴν βασι-
 λεῖαν. ὁ γὰρ τοῦ πατρὸς ὁρμίσθης ἐστὶν ὁ θεὸς τῶν ὅλων καὶ παρὰ φανερῶν καὶ ἴσθ' ὅτι
 νῆσται, ἔσθ' ὅτι καὶ βασιλέως καὶ παρὰ φανερῶν. ἀνδρὸς γὰρ δὴ ὁ δὲ ἀνθρώπων φύ-
 σιν κεκληρωμένος. εἰ δὲ ἡμετέρας ἐξάτης ἀξίος, ὁ δὲ σὺ βασιλεὺς ἄνθρωπος
 σὺν ὅλοις, πολλὰ πλάσιον καὶ σέταξεν ἀξιώτερος ὁ τῶν τῶν πατρὸς ἄνθρωπος ποιη-
 τῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἔσθ' ὅτι ὡν εἰρημνῶν θαυμάσια ὅφρα, ἐγὼ μινωσεν μὴ καὶ ὁ
 πλούτου καὶ τῶν ἀξιώματι τὸν ἡνναῖον ἀθλητῶν. γυμνὸν δὲ ἔλκειν τὴν σφαιρῶν
 καμῆλους ἐκέλευσεν ἀφ' ὧν μάλιστ' ἡρώδης μόνον. πολλῶν δὲ διήγουσιν ἡμερῶν
 ἀφ' ὧν καὶ τῶν ἀξιώματι, εἶδε τὴν ἄνδρα ἐκείνον ὡς τὴν ἀκτίνος φλε-
 γόμενος, καὶ κόνεως ἀναπλάσσειν. ὁ δὲ πατὴρ παρὰ φανερῶν ἀνθρωπίνους, ἡ-
 γὰρ τε καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνίσκον ἐκ λίνου πεποιημένον ἐκέλευσεν. εἴτα νομί-
 στας ὡς τῶν πατρὸς πόνο καὶ τῶν γενημένων φιλανδρῶν μαλακι-
 αῖαν τὴν φρόνημα, καὶ γυνῶν, ἔφη, τῶν ἐλπίδος ἐκείνης ἀπαλλαγίς, ἄνθρωποι τῶν
 τέκτονος τὸν ὅν. ὁ δὲ ζήλου θεοῦ πληθεὶς διέβριξεν τὴν χιτῶνίσκον καὶ παρὰ
 ἐβρίβη ὑπὲρ πάντων. εἰ ἀφ' ὑμῶν με οἶδ' ὁ δὲ σέταξεν ἐκείνου, ἔχε τὸ δῶρον μὴ
 τῶν δυνάμεως. αὐτῶν αὐτῶν τὴν ἀνδρείαν ὁ βασιλεὺς θαυμάσιος, γυμνὸν οὕτως
 τὴν βασιλέως δέξασθαι καὶ ὑμῶν δὲ χιτῶν οἰκετῶν δεσποτῶν, ἀντιπῶντα αὐτῶν,
 καὶ ἄνθρωποι τὸν ποιητῶν ἐκ αἰσχύμων, ἐρῶντος ὅστις εἴη τῶν οἰκετῶν ὁ κα-
 κιστος ἐκείνῳ τῶν δῶν τὴν δεσποτῶν παρὰ ἔδωκε, καὶ τὸν δεσποτῶν ἐκείνῳ δου-
 λῶν παρὰ σέταξεν. στω ἐξ ὧν δὲ αὐτῶν καὶ τὴν δεσποτῶν τὴν δὲ δεσποτῶν ὁ μὴ
 γὰρ, αὐτῶν μεταπέσειν ὡς τῶν παρὰ φανερῶν τῶν παρὰ φανερῶν. ἀλλ' ἐκείνῳ
 τὴν ἡπίδος. ὅτι γὰρ τῶν πέρας ἀποδομῶν εἶχε τὴν οἰκίαν. βενιαμὴν δὲ ἵνα
 ἀφ' ὧν συλλαβὴν καὶ τῶν. δύο δὲ διήγουσιν ἐπὶ τῶν παρὰ φανερῶν ὡς τῶν
 φέρεται, παρὰ ἐτέρων παρὰ φανερῶν παρὰ φανερῶν. εἴτα ὑμῶν μαθὼν ἡγήσεν τὴν βασιλέα
 ἀφ' ὧν τὴν ἀφ' ὧν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τῶν παρὰ φανερῶν τὸν βενιαμὴν, ὡς
 ὅτι τῶν τῶν μάλιστ' ὡς τῶν παρὰ φανερῶν παρὰ φανερῶν. καὶ ὁ μὴ παρὰ φανερῶν
 φυλάξεν τὴν παρὰ φανερῶν τὸν βενιαμὴν ἐπὶ τῶν παρὰ φανερῶν. ὁ δὲ βενιαμὴν ἀκούσας
 τῶν δὲ παρὰ φανερῶν παρὰ φανερῶν, ἀδυνάτων ἔφη μὴ μεταδοῦναι με τῶν φωτῶν
 μετέλαχον. ὁ πόσις γὰρ ἀξίον ἡμετέρας καὶ ἀφ' ὧν τὴν παρὰ φανερῶν, ἡ τῶν ἱερῶν
 ἀφ' ὧν ἱστέα διδάσκει. ἀλλὰ τῶν τῶν μὴ ὡς τῶν παρὰ φανερῶν τοῖς ὁ βασιλεὺς, ἐ-
 κέλευσεν αὐτῶν ὡν δεσποτῶν ἀφ' ὧν. ἐκείνους δὲ τῶν στωτῶν διετέλε καὶ ζώων
 τοῖς ὡς τῶν ὅφω τῶν ἀγνοίας καὶ τεχνολογίας, καὶ ὡς τῶν παρὰ φανερῶν φωτῶν. ἐν αὐτῶν
 δὲ διήγοντες, ἐμὴν τῶν βασιλέως τῶν παρὰ φανερῶν ἐκείνου γινώσκοντες, καὶ ἀγῶν αὐτῶν
 ἄνθρωποι παρὰ σέταξεν τὸν ὡς αὐτῶν παρὰ φανερῶν μόνον. ὁ δὲ ἦρεται τὴν βασιλέα,
 ἵνα ὡς τῶν τῶν αὐτῶν μὴ καὶ ἀφ' ὧν βασιλέα, ἔπειτα δὲ παρὰ φανερῶν
 νον. ἐκείνου δὲ εἰπόντος, θανάτου καὶ ἡμετέρας ἐξάτης, εἶπεν ὁ φωτῶν ἀνὴρ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

οὗτοι δὲ ἀνὸς πάσι διχάως ἀνέθετο, τὸν μὲν ποιητὴν δὲ δημιουργὸν καὶ ταχίμ-
ποδῶν. ἕνα δὲ τῶν ὁμοδούλων θεοποιῶν, καὶ τὸ ὁφελόμενον ἐκείνῳ σέβας τοῦτω
προσφέρων. χαλεπήνας δὲ οὐκ ἔτι πρὸς τοὺς τοιούτους λόγους ὁ βασιλεὺς, εἰκοσι κα-
τάμοις ὀξύνει, τοὺς τῶν χερῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνέπειρεν οὐκ εἶναι. ὅπῃ δὲ ἑώρα, παλ-
ημιον τὴν ἡμιεὶδον ὑπολαμβάνοντα, ἔτερον αὖ πάλιν κατάμοις ὀξύνει, ἐνέβληθε
τὸν παρδορὸν μόριον, καὶ τοῦτον στυγεῶς ἐξείρων καὶ ἐνείρων, ὅρῃ τοις ἵνας δὲ
γηδὸνας εἰργάζετο. μὲν τὴν δὲ τὴν ἡμιεὶδον ὁ δυσσεβὴς καὶ θρησκείας ἑσβδον πα-
χεῖαν, ὅσοις ποδῶν ἐχούσθαι εἶσθαι δὲ τὴν ἑδρας ἐκέλευεν. ἔτι δὲ πινύ-
μα πρὸς ἑδωκεν ὁ ἡμιεὶδον ἀγωνιστῆς. καὶ δὴ αὖ δὲ μύρια τοιαῦτα πρὸς ἐκείνων ἐπολ-
μήθη τῶν δυσσεβῶν. οὐ γὰρ δὲ θαυμάζειν ὅτι τῆς ἐκείνων θρησκείας καὶ δυσσε-
βείας ἀνέχετο ὁ τῶν ὄλων ἀντιπάλος, καὶ γὰρ πρὸς τῆς κωνσταντίνου ὁ μεγάλου βα-
σιλέως, ὅσοι ῥωμαῖοι ἐκλήροντο βασιλεὺς, καὶ τῶν πατριῶν τὴν ἀληθείαν ἡγήσαντο. δι-
κηνιανὸς δὲ ἐν τῇ τοῦ θωπείου πάσις ἡμέρᾳ, τὰς ἐν ἀπάσῃ τῇ ῥωμαίων ἡγε-
μονίᾳ κατέλυσε ἐκκλησίας.

μὲν Ἀλλ' ἐνέει διήγησιν ἐπὶ τῶν, αὐτὰ μὲν ἡμεῖς καὶ πολλὰ πλάσιον ἐδέξαμεν
το μέγεθος τε καὶ κάλλος. ἐκείνος δὲ μὲν τῆς δυσσεβείας ἀπεσβέσθη. καὶ τοὺς πολε-
μοὺς δὲ τοῦτοις προεῖρηκεν ὁ δεσπότης, καὶ τὸ τὴν ἐκκλησίαν ἀνέστη. καὶ αὐτὸς ὅ-
τι ἡμᾶς διδάσκει τὰ προφύματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος ποιεῖ
πλεονέκτημα. ἡ μὲν γὰρ, ἀβροῖς ἡμᾶς καὶ ἀνήμεροις καὶ ἀδελφοῖς ἀφ' ἑαυτῶν. ὁ δὲ πό-
λεμος, τὰ τε φρονήματα προεῖρηκεν, καὶ τῶν παρῶν ὡς ῥεόντων προεῖρηκεν ἀ-
φ' ἑαυτῶν. ἀλλὰ τοιαῦτα μὲν καὶ ἐν ἑτέροις προεῖρηκεν πολλὰς εἰρή-
καμν. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρόνον καὶ ὅν ὁ θεὸς θεόδοτος πλεονέκτημα ἔδωκεν
ἐκκλησίαν, θεόδοτος ὁ μομφεστῆς ὁπίσθετος, πάσις μὲν ἐκκλησίας διδάσκα-
λος καὶ πάσις δὲ φηλαγὸς ἀρετικῆς ὁρίσας, τῷ βίῳ δὲ τέλος ἐδέξατο. ὅτι
τῆς μὲν δαδῶρου τοῦ ποδῶν διδασκαλίας ἀπήλαυσε. ἰωάννου δὲ τῷ ἡγοτάτου γε-
νήν) κοινωνός τε καὶ στυεργός. κοινῇ γὰρ τῶν πινύματιν δαδῶρου ναμὲν ἀ-
πήλαυσε. ἔξ δὲ καὶ τειάκοντα ἐν τῇ προεδρίᾳ διετέλεσε ἔτη, καὶ τὸν ὁρίου καὶ
δύνομίου προεῖρηκεν φηλαγὸς, καὶ τὸν χηρικὸν ἀποκινάριον καὶ ἀγωνισ-
μὸς λόγον, καὶ τὸν ὁρίσιν ποδῶν τοῖς θεοῖς προεῖρηκεν προσφέρων. καὶ ὁ τοῦτου ὁ
ἀδελφὸς πολυχρόνιος πλεονέκτημα ἐκκλησίαν ἐποίησεν ὁρίσας, καὶ τῇ τῷ λο-
γῷ χεῖρ καὶ τῇ ὁ βίου λαμπερῇ γλώσσῃ. ἐγὼ δὲ τὸν συγγραφεὺς ἐπὶ τῷ
πανσάμῳ τοῖς ἐκκλησίαις ἀντιβόλῃ προεῖρηκεν τὸν πόνον ἀμείψασθαι.
πέντε μύρια καὶ ἑκατὸν ἐπὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνέχῃ χρόνον. ὁρίσας μὲν ἀπὸ
τὸν ὁρίου λυτῆς, δαδῶ μὲν δὲ πέρας τῶν ἀξιεπαίων ἀνδρῶν, θεόδοτος καὶ θεο-
δότος τὸν τελευτῶν. κατέλεξε ὁ καὶ πλεονέκτημα καὶ τοῖς μὲν τῶν διωγμῶν τῶν με-
γάλων μνημονεύσας πόλεων.

τέλος.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

στικής ιστορίας Θεοδώρου ἀμεινωτου, ἀπὸ Φωνῆς νικηφόρου
καλλιῆτου τῆς ἑαυτοπούλου.

Θεοδόσιος ὁ νέος ἐξῆλθον εἰς κυνήγιον, ὃς λαὸν πο-
ταμὸν παρὰ τοὺς ὄρους, ὡς λέγει, τῇ ὀπτιούσῃ νυκτὶ ἐτε-
λάθησεν, καὶ ἐπάφη ἐν τῇ θήκῃ Σρκιδίῃ τῇ πατρὸς
αὐτοῦ. λέγει δὲ ὡς καὶ ἡ βασιλίσσα διδοκία ἀπελθούσα
εἰς ἱεροσολύμους, σκέπει ὑπέφρεν. μῦθον δὲ παρ-
θενόουσα ἐν τοῖς βασιλείοις, παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐτε-
λάθησεν, καὶ ὅτι χρυσάφιον τὸ τριμαῖν ἀνέλεν ἡ πούλ-
χεία, καὶ ὅτι ἡ διδοκία τῇ πούλχεϊα πλὴν εἰκόνα
τῆς θεομήτορος, μὲν ὁ ἀπόστολος λαοὺς κατήσκησεν,
ἐξ ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν.

Μαρκιανὸς ἰλλυριὸς τῷ ἡμῶς, βίβουῦος ὢν παρὰ βεβηκῶς ἐν ἡλικίᾳ, ἐν πολέ-
μοις ἡμιμόνος ἀείρας, ἀνηγρόντη βασιλῆς ἐν ταῖς ἐβδόμῃ, ἀπὸ πρυτὸς ἔγρα-
τοῦ, ὃς ἀπὸς ἐκέλευσεν ἄρχοντα ὅτι δόσῃ μὴ γίνεσθαι.

Μαρκιανὸς καὶ πούλχεϊα ἐγραψαν λέοντι τῷ πάπα ῥώμης, πᾶσι αὐτῶν αὐτὴν
ἵνα παρὰ τοὺς ὄρους. ἐν ἐπαγγελίᾳ δὲ καὶ αὐτὰ κατέλαβεν. ἐγραψεν δὲ βασιλῆς ἐν τοῖς
καθ' ἑκάστον τοῖς ὀπίσθεσι. λέων δὲ ὁ ὀπίσθετος ἐγραψεν παρὰ τῆς ἐν νικαίᾳ
ἐπιτομῆς γίνεσθαι σιμῶδον, θαυμασίαν ὀπίσθετον, ἥτις καὶ ἐν τοῖς παρὰ τοὺς
ἐν χαλκηδόνι ἐμφέρει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροσολύμοις ἐν τέλει.

Τῶν ἀποδυναμῶν ὀπίσθετων σιμῶδων ἀρτιομένων ἐν τῇ νικαίᾳ, μῦθον δὲ
βίβων ἐν θράκη, ἐγραψεν τῇ σιμῶδῃ ἀποδυναμῶν, καὶ τῇ σιμῶδῃ ἐν χαλκηδόνι
μεταγαγεῖν ἑαυτοῦ δασὶ * λέγει δὲ ἑαυτὸν παρὲναι ἐν τῇ σιμῶδῃ, καὶ μίμησιν κων-
σαντίνῃ τῇ θείᾳ. ὅτε τοῖς σιμῶδῃ ἐν χαλκηδόνι μετῆλθεν, ἐν τῇ ναυὶ ἀφῆμι-
ας τῇ μῦθῳ. ἐν τῇ πολλῇ καὶ ἀνακῆσθαι διέλυται δόγματ' αὐτῇ καὶ παρὰ τοὺς ὄρους.
ὢν ἡ γνώσις καὶ ἡ ὠφελεία πολυμερὴς ὄντα, ὅρα τὸ περὶ τοῦ ἀνδρὸς δηλῆται ἀνα-
γνώσεως καὶ κτ' ἡμῶν ἡ ἐκθεσις. ἀπὸ ἀποδυναμῶν παρὰ τοὺς ὄρους οἱ ὀπίσθετοι, καὶ πα-
ση ἡμῇ ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἡ ἐκθεσις τῇ ἰδίᾳ πόλιν κατέλαβον.

Γούλχεϊα ἡ δούκῃς ἐτελέτησεν, πολλὰ κατὰ τοὺς ὄρους, καὶ πόρτα τὰ ἐαυτῆς,
πύργους κατέλαβεν, ἀπὸ μῦθου δὲ ἀνέβησεν, ἀπὸ καὶ τῇ γούλχεϊας ἀπάσας
παρὰ τοὺς ὄρους ὑπηρετήσεν. ἐκτεσε δὲ καὶ ἀκίλῃοις οἰκοῖς πούλχεϊα πολλοῖς, ὃν ἐν
ἐλαχέρναις, ὃν χαλκοβαλίων, τὸ ὀδῶν, μὲν ὢν καὶ τὸν λαυρεντίου τῆς μῦθῳ.

Εν τῇ λήξει τῆς ἡμῶν ἐν τῇ κάμπτῃ, περὶ τοῦ μῦθου δὲ ἐρχομῶν, πολλὰς τοῖς
δεομῶν δωρεὰς παρὰ τοὺς ὄρους. ἀναλόγιον δὲ τὸν ὀπίσθετον, παρὰ τοὺς ὄρους * καὶ τῷ

GGG.i.

ἔθος τῶν ὀπισθέπων τὴν πόλεως, ἀπὸ τοῦ ταύρου φορέω φερόμενοι, λιπομέλειν ἕως
τῆς κάμπου. ὁ δὲ μῦρκιανὸν βλέπων πεζύδοντα, καὶ αὐτὸς πεζύδων ἤτολμαεν.

Μαρκιανὸς γνοὺς τὰ ἐν τῶν ἀφρων, καὶ τῆς ῥώμης καὶ τῆ βασιλείδων γυρόμενα,
κινήσεις βασιλικῶς, πρὸς πόλεμον ὑπεπέριζεν. σπυρίβη δὲ αὐτὸν ὄξυθύνει εἰς τὴν
λιπὴν ἐν τῇ κάμπῳ, ὅς ἱδνουαρίῳ μίλῳ κατ'. παρὰ χεῖρ (εἰ) δὲ εἰς βασιλέα λέων
πῆς, θραξ μὲν ὅς γῆς, τεύξινος δὲ τὴν ἀξίδα. τίμωτος τὸν μῦρκιανὸν ἀσθόμενος
θάνατον, καὶ παρὰ χεῖρ κινήται, καὶ τοῦτον ἐν τῇ κορυμνῇ θραξ τὴν ἐκκλησίαν
σφαλῶναι πρὸς ἐσθλάσας, καὶ τὴν νεκρὸν συρίωναι, καὶ πυρὶ παρὰ χεῖρ δύναι.

Τιμώτος ὁ ἀλουργος, τὸν ἢ ἀναμενῶναι παρὰ χεῖρ, μελαινεία πινὶ χρυσάμῳ,
νυκτὸς ἐν τοῖς τῆ μοναχῶν κελλίοις παρὰ χεῖρ, ὅς ὀνόματος ἐκείνου ἐκαστον μοναχόν.
ἐκεῖνος δὲ ὑπακούοντος, ἐλέγχετο εἰς μὴ εἶη τῶν παρὰ χεῖρ πινδύμῳ. ἀπεσάλη δὲ
πᾶσιν εἰπεῖν, ἵνα παρὰ χεῖρ μὲν τὴν κοινωνίαν φάξω, τιμώτεον δὲ τὸν ἀλουργόν
ὅτι τρυπὸν παρὰ χεῖρ, ἑαυτὸν δὴλον πᾶσι ποιῶν.

Ὁ ἀλουργος ζῶντος τῆ παρὰ χεῖρ, ἀπὸ κατὰ ῥῆμα μύθων ὀπισθέπων παρὰ χεῖρ
νήται, καὶ ἀπὸς θορύβων καὶ ταραχῶν τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσεν.

Ὁ νοσικίνδης μὲν ὁ μέγας ἰάκωβος. ὁ πῶς δὲ μὲν ἐν ἀρετῇ, ὅς ἐξ ἑκτὸς παρὰ χεῖρ
νύσας ἡμῶν ἰδὼς κόρας ἐν τῇ πηγῇ, αἰνέσας ὅτι ὅς ῥῆμα ἰακώβος ἐπολιώθη, καὶ
ἡ πηγὴ ἐξηράνη. μὲν δὲ ἀπὸ πάλιν, ἀπεκρίσθησε τὰς μύθους κόρας πεπολιώθη
κατέλιπε. δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅς ἰάκωβος, ὁ καὶ τὸ θαῦμα. ὅς παρὰ χεῖρ πηγῶν καὶ τὰς κό-
ρας ποιήσας, ἐν ἑστὶν ὁ ἀνὴρ γράφας πρὸς τὰ ἐκκύκλια. ὅς ὁ νοσικίνδης, ἐν τοῖς
κωνσταντίνου μὲν χρόνοις. πάλιν καὶ ὅς ὁ δούτερος ἰάκωβος, μέγας μὲν ὅτι θαύ-
μασιν, ὡς φησὶν ἐν τῇ φιλοθέῳ ἱστορίᾳ ὁ θεοδώριτος.

Δάρνακα ἠρώμασε θεοδώριτος, πρὸς τὰ φιλῶν ὅς μετὰ ἰακώβω. σπυρίβη
δὲ παρὰ χεῖρ τῆς τῆ θεοδώριτον. πάλιν καὶ ὅς ἐν αὐτῇ ἐτέθη ὁ μέγας ἰάκωβος.

Συμεὼν, ἀπὸ κόμης μὲν σισυρ, καὶ παρὰ χεῖρ τῆς κίωνων ὀπισθέπων μα ἐπενόησεν,
μέγας γυρόμενος, ὡς δηλοῦσι τὰ παρὰ χεῖρ ἀπὸν συγγραμμάτων.

Αναθλίς τελευτήσας, γυρόμενος παρὰ χεῖρ (εἰ) παρὰ χεῖρ τῆς ἐκκλησίας,
ἀνακίου τοῦ ὀρφανοῦ ἑφου συμψήφου γυρόμενος. παρὰ χεῖρ τῆς γυρόμενος, μῦρ-
κιανὸν οἰκονόμον, τὴν κατὰ ῥῆμα ὄντα ἀρησκείας, εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετελθόν-
τα. ὅς ἅμα ὅς γυρόμενος οἰκονόμος, τὰ παρὰ χεῖρ φερόμενα ἐν ἐκείνῃ ἐκκλησίᾳ, τοῖς
τοῦ ῥήπου κληρικοῖς κομίζεσθαι διετύπωσεν ἕως τοῦτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
πᾶντα κομίζομενος.

Λέων ἐνομοθέτησε, τὴν κυριακὴν παρὰ χεῖρ πᾶσιν ἀργεῖν, ἀπαρτὸν τῆς εἰς, καὶ
σεβασμίδι, καὶ τοῖς κληρικοῖς παρὰ χεῖρ ὅς ἐκ τῶν παρὰ χεῖρ μόνον ἀποκρίνε-
σθαι. ὅς ὁ δὲ ἐκείνη ἐκ τῶν παρὰ χεῖρ, τὸ φατῆρον μὴ γινώσκοντα.

Επὶ γυρόμενος, ἡ χεῖρ τῆς ζωγράφου ἐξηράνη, ὅς ἐν τῇ εἰς, τὴν ὀψὲς γρά-
ψαι τελευτήσας, ὃν δι' ὁ γῆς ἰάκωβος γυρόμενος. φησὶ δὲ ὁ ἰσορῶν, ὅτι ὁ ἀπὸ γῆμα
τῆς ὀψὲς, ὁ οὐλὸν καὶ ὀλιγόπτερον ὑπὸ χεῖρ, ὁ ἀπὸ χεῖρ.

Εὐλαφείῳ ὅς μὲν τυρὶ δι' ἑνα κληρικὸν τῆς ναοῦ αὐτοῦ, ἐδήλωσεν ὁ γυρόμενος, ὅτι
ὁ στρατιώτης σου ἀπακτεῖ, ἢ ἀβέρτωσιν τοῦτον, ἢ ἐκκοψόν. ὁ δὲ ἀπὸς ἐτελευτήσεν
ὡς κατὰ ῥῆμα.

Επὶ

Επὶ γηραδίου σουδίου ἐκτίσας τὸν ναὸν τῷ ἁγίου ἰωάννου, καὶ μοναχοὺς ἐκ τῶν ἀκοι-
μήτων ἐνεκατέστησεν. γρατήσιμος δὲ ὁ παραπόσιτος, ὃν τῷ ἁγίου κυριακοῦ, ἐν ᾧ
καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἔλαβεν, ἅμα ἐπλήρωσε τὰ παραποσίτου.

Δαυὴλ ὁ θαυμασιος ἐκ τῆς συμεωνος μακάρας ἕθων, τὰς τύλας ἐπέβη ὅς ἐν
τὰς ἀνάπλω.

Ανθιμος καὶ πμοκλῆς, οἱ τῶν ἑσπαρίων ποιηταί, καὶ φατείας διηρέθη. ὁ μὲν
ὅσοι μὲν ἔχουσιν τῇ ἐν χαλκηδὸν στυμόδα, πᾶσι τὰς ἀνθιμῶ στυμῶντο. αὐτὸς
γὰρ καὶ τὰς πρηνυχίδας πρὸς ἐσκάσας γίνεσθαι. ὅσοι δὲ τῶν τῆς ἐχθροῦ, ὅς ἡμο-
κλης παροσέκειντο.

Μαρτυρίου πλὴν ἀντιοχείας ἐπισκοποιῶντος ἐκκλησίαν, κατέλαβε τὴν ἀντιό-
χων ζήνων ὁ στρατηλάτης, ὁ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ ζαϊάδην τῷ βασιλέως λέ-
οντος. τούτῳ πέτρῳ παροσέβετερος, τῷ ἐν χαλκηδὸν ναοῦ βάσσης τῆς μάρτυρος ὁ
ἐπίκλησιν κναφὸς, ἠκολούθησεν ἐπὶ ἀντιόχων ζήνωνι ὅς τῷ βασιλέως γαμβρῶν.
ἐποφθαλμίσας δὲ ὅς θρόνον τὴν πόλεως, πείσθη τὸν ζήωνα σιωεργῆσαι αὐτῶν. καὶ
μιασθασάμενος ἵνα τῆς χάριτος τῷ ἀποκινεῖοι, μυρίους θορύβοις καὶ τὴν πίστεως,
καὶ μάρτυρίου τοῦ ἐπισκοποῦ εἰργάσασθαι. ἀνὰ γέματι βδελύσσων τοὺς μὴ λέγοντας,
ὅτι θεὸς ἐσαυρώθη. ἐν οἷς καὶ τὸν λαὸν εἰς διαίρεσιν ἤγαγε, καὶ ἐν ᾧ πειρασίῳ
πέτρῳ, ὃ ὁ σαυρωτὴς δι' ἡμᾶς παροσέθηκεν. παρὲς βασιλέα ἕθων μάρτυριος,
ζῶν πολλῇ ἡμῇ ἀπελύθη ἡσυχία καὶ πρηνείῳ γηραδίου. ἕθων δὲ εἰς ἀντιόχων,
καὶ βλέπων ἀντιοχείας ταραχῆς καὶ εἰσεσι χέροντας, καὶ ζήνωνα τούτοις συμ-
παροσέθησεν, ἀπέλαξας τῇ ἐπισκοπῇ ἐπὶ ἐκκλησίας εἰπὼν, κλήρω ἀνυποβί-
κτω, καὶ λαῶ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ ἐρρύπωμένη ἀποστάτοισι, φυλάττων ἐμψυ-
τῶν, ὃ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα.

Μαρτυρίου ἀναχωρήσας, τυραννικῶς ὁ κναφὸς ὅς θρόνον ἐπεπῆδησε, τῷ
χερόνῳ δὴ τῷ ἐπισκοποῦ ἀπαμείας, ἰὼ καὶ ἵνα ἀπὸ κατάρσεως. ἡνοῖς δὲ
τῶν γηραδίου, διδάσκει πᾶσι τὸν βασιλέα. ὁ δὲ κελεύει τὸν κναφῆα πεμ-
φθῆναι εἰς ἔξοριαν. ὅτῳ παροσέθησεν, φυγὴν χροσάμενος τὴν ἔξοριαν διέφυγεν.
ἡφῶ δὲ κοινῇ ἰουλιανὸς τῇ ἐπισκοπῇ χεῖρ (εἰ). ἐμπαρησιμὸς ἐν τούτῳ ὅς χροσῶν
μέγας ἐγίνετο, τῇ δδλίερα, τῇ στωπεμβεῖοι μινῶς. ἀπὸ τοῦ νεωρῆς ζαϊάμενος,
τῷ φθάσας ἕως τῷ ἀποστόλου θαμᾶ ὡς ἀμανίου. μάρκιανος δὲ ὁ οἰκονόμος ἀν-
ἕθων, εἰς τοὺς κερσῶν τῷ ἁγίας ἀναστασίας, κατέλαβεν τὰ δάφνια, δὴ καὶ τῷ δά-
κρισι τὸν οἶκον ἀπαθῇ διεφύλαξε.

Λέων ὁ βασιλεὺς παροσέβετερος καὶ τῶν λέοντα τὸν μικρὸν τὸν υἱὸν ζαϊάδης
τῷ ἑαυτοῦ θυγατρὸς, τῷ ζήωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ. ἐν δὲ τούτῳ ὅς χροσῶν, ἡ κό-
νις κατέστη, μινῶν νοεμβεῖα, πυρακτωμένων νεφῶν, φανέντων τῶν ἐν οὐρανῷ
παροσέβετερος, ὡς πᾶσι τοὺς ὁράντας λέγειν, οὐρανόνθεν κατενεχθῆναι.

Λέων ὁ βασιλεὺς φράτῳ ἐν ἀφεικῇ καὶ σινδρείχου ἐξέπεμψε, καὶ τοσούτος
ὡς ὁ φράτος, ὡς τοὺς ναύτας τοὺς τὸν φράτῳ ἀφαιρῶντας, χαλιδάδας εἶ) ζ'.

Βασιλίσκος δὲ πεισθεὶς πλὴν ἡγεμονίαν τοῦ φράτος, ὁ ἀδελφὸς βρεῖνης τῷ γα-
μείης τοῦ λέοντος, οὐπω τῷ σιμβεῖχου ἡτῆσθαι μινῶντος, χροσῶντα λαβὼν, πᾶσι
τα παροσέδωκε πρηνείῳ ἑσπαρίων.

Γενάδιος νυκτός κατελθὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον ὄξασται, εἶδέν τι φάσμα δαί-
μόνιον, ὃ ὅπτι μήσας ἤκουσε κελζόντος. ὡς αὐτὸ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν. ὕστερον δὲ
λυμαινέσθαι πόρτως τ' ἐκκλησίαν. ὅπως δέσας ὁ γηράδιος, πολλὰ δὲν θεὸν ἰκε-
τεύσας, μὲν μικρὸν ἐτελεύτησεν.

Λέων ὁ μικρὸς τὸν ἴδιον πατέρα ζῶωνα, βασιλέα ἐν ταῖς ἰπποδρομίαις ἀνη-
γρόνσε· δέκα μόνους μιλῶας αὐτὸς βασιλεύσας, καὶ δ' αὖτ' ἐτελεύτησεν.

Βασιλίσκος ὁ βηρίνης γαμέτης, τῷ μεγάλῳ λέοντος ἀδελφῆς, ἀφαιτέσθων ἐν
ἡρακλείᾳ τῆς θράκης, βουλεύεσθαι καὶ ζῶωνος βηρίνης μάχιστα ζυωερνύσης,
καὶ ἱνῶν τῇ ἀπ' αὐτῶν. ὅπως γνοῖς ὁ ζῶων, λαβὼν πλὴν ὁξείδην, καὶ ὅσα ἡ-
δυνήθη χρῆματ' αἰς ἰστανείαν ἐφυγῇ.

Βασιλίσκος ἐν τῷ καμπα ἀνηγρόνθη βασιλεύς, καὶ ποιῶν καὶ ἄλλα μὲν τὸν ἴδιον
υἱόν, καὶ αὐγρῶσαν ζῶωνίδα τ' γαμέτιν αὐτοῦ. καὶ δ' αὖτ' ὡς τ' ἡς πίστεως καὶ ἄ-
στροφῆς ἀπήρξατο, ζῶωνίδος μάχιστα πορμώσης καὶ τ' ὀρθοδόξιας βασιλίσκον.

Ανεκαλέσας ἀφ' οὗτου βασιλίσκος τὸν ἀλουργόν, καὶ ὁ κναφὸς ὃ ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς μονῆς τῇ ἀκοιμήτων. ἐκ δ' ἡδ' ἐκρύπτετο, καὶ πόρτες ὅσοι ἦσαν ἐχθροὶ τῆς
ἐν χαλκηδόνι ζυώδου, πᾶν ῥήσιαν ἔλαβον κατ' αὐτῆς κινουμένοι.

Σιωπαζαγὼν ὡς ὅχλεν ἀπακτὸν ἀγεξάνδρεων ὁ ἀλουργος, ζῶν αὐτῶς ἐν τοῦ
οἴκου τῷ βασιλίσκου λιτὰρδῶν, εἰς πλὴν ἐκκλησίαν ἤρχετο. αὐτὸς ἐκείνου ὅτι ὁ-
νοῦ ὀχουμῆου. ἔχων δὲ ὅτι τ' λεγομένην οὐκ ἔαυτον, καὶ πλὴν ἐξῆλθεν πτώματι με-
γάλῳ, καὶ κλαυθῆντος τῷ ποδὸς αὐτῶν, μετ' εἰρήνης ὑπέστρεψεν.

Βασιλίσκος μὲν οὗτου ἐκβαλὼν τ' ἐν χαλκηδόνι σιῶδον, ἐν ἀντιούμῳ δὲ
ἀπέλυσε τὸν ἀλουργόν ὅτι ἀγεξάνδρεων, καὶ τὸν κναφέα, εἰς ἀντιόχην.

Τὸν πωγρικῶν βασιλίσκος πλὴν σιῶδον ἐκκλησίαν παρσέταξεν. ἐπέκειτο
δὲ τοῦτο καὶ ἀνάκτιον ποιῆσαι, ὅπως ἐκ ἴχουσε πάσης ὁμοῦ τ' πόλεως ἀνδράσιν ἀ-
μα καὶ γυναιξὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ βασιλίσκου σῶνα θρησκείας. ἀνάκτιος δὲ καὶ
ἑαυτὸν καὶ τ' θρόνον, καὶ τὸ θυσιαστήριον, μὲν αὐτοῖς ἐνδύμασιν ἡμφέσε. Δαμιῆλ' ὁ
μέγας ἀπέβη τ' εὐχὰς, δὲ ζῆλον ἐνέθεν, καὶ ὡς λαῶν, καὶ ἀνακίῳ σιωεκκλησίαν ζῶν.

Φοβηθεὶς ὁ βασιλίσκος τοῦ λαοῦ πλὴν θερμότητα, ἐξῆλθεν τῆς πόλεως, πᾶσι
γείρας τοῖς τ' συκλήρου μὴ σιωυχεῖν ἀνακίῳ. ἡπεῖθ' ἡδ' ὁ λαὸς ἐμπυρίξεν τ' τὴν
πόλιν. λαβὼν δὲ δαμιῆλ' ὁ μοναχικὸν τ' πλήθος ἐκ τοῦ λαοῦ, ἐξῆλθεν ὅπου ὡς
βασιλίσκος. καὶ μὲν πολλῆς πᾶν ῥήσιαν αὐτῶν διέχετο ὁ μοναχὸς ὀλύμπιος.

Μαθὼν βασιλίσκος τ' ἀπὸ ἰστανείας κίνησιν ζῶωνος, λαβὼν ζῶωνίδα πλὴν
γαμέτιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀπελθὼν ὡς ἀνακίῳ, καὶ κλήρω, τ' μονα-
χοῖς, τ' τὰ δίκαια. ὡς θρόνῳ ἀπέδωκε, δι' ἐτέρου ἰδίου καὶ ἀγαλῶν τ' παρσέταξεν.

Ζῶων καὶ βραχὺ πλὴν βασιλίσκου καὶ ἔλαβεν. ὅπως παρσέταξεν βασιλίσκος ἔ-
χων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν βασιλικὸν ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ ἀπέθετο σέφαινον, καὶ ἐν
ὡς βαπτιστείῳ σιῶν τῇ γαμέτῃ ζῶωνίδι παρσέφυγῃ. ζῶων δὲ παρσέτον καὶ λα-
βὼν πλὴν ἐκκλησίαν, ἀνελθὼν ὡς λαῶν, εἰς τὰ βασιλίσκου εἰσῆλθεν.

Βασιλίσκος καὶ ζῶωνος ἐν βουσαμοῖς ἐπέμφθησαν. καὶ καὶ πολλὰ κακὰ γέντες,
ἀπέθανον.

Μαρκιδιὸς ὁ σὺγαμβρος ζῶωνος, αὐτῶν αὐτῶν, παρσέταξεν λαβὼν, τ' λεοντῇ
πλὴν αὐ-

τὴν ἐαυτοῦ γαμετὴν βασιλίδον τελευτῶν ὅτι λέοντι, Σειάδνῳ ὃ τὴν ζώωνος
ἐπὶ ἰδρύδοντι.

Πολέμου κραταυροῦ μεταξὺ ζώωνος καὶ μῦρκιανοῦ γηροῦ καὶ ἀκατέως,
μῦρκιανὸς παρέρχονεν. καὶ πᾶσι στυγείας τοῖς ἄνω ζώωνος ἐφρουρῆ εἰς
τὴν βασίλῃα, ἔχον στυερρῶν ῥωμύλον καὶ παρκόποιον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῖς. ἐν
ὑφέρῳ δὲ λουόλμοι, ἐν ὧν ζῶξίπῳ ἐχρῶθη. καὶ τὸν μὲν μῦρκιανὸν χρεο-
νητῶν ἄπο ἀκακίου παρέρχοντες ἐπὶ ῥεσκόβῃ, καὶ εἰς τὸ παπυρίου κατέλ-
λιον ὅδε πεμψαν. ἐν ᾧ καὶ βερίνδῳ μετ' ὀλίγον ὅδε πεμψαν. ῥωμύλος ὃ καὶ παρ-
κόπος ἀφ' αὐτῶν, ὅτι τὴν δύσιν ἐφύησαν.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Ηἰων φόβῳ ὅτι παρὲς ἰλλοῦ τ' ἔχ' ἡν' ὅτι σκόπων
ἐνέδωκεν ἐνστάσεως. καλὰν δὲ αἰτήσας τὸν ζή-
νων αὐτὸν λείψον δαδίου, εἰς ἀνιόχῳ ἡν' ἔκριν,
ἀπὸ φιλίππων τ' μακεδονίας, εἰς αὐτὸν καὶ ὅδε, καὶ
ἀπέθανεν. ὅτι ἐν πλείῃ ἡμῶν οἱ πολῖται ἐδέ-
ξαντο. ἀπὸ δεκαοκτὼ μιλίων ἐξήλθους τ' πόλεως
πάσης, ὡς εἰπεῖν, ἡλικίας. οἱ δὲ αὐτὸν μέγιστον τ' ἀ-
πογαζόμενοι, τὴν ἐκκλησίαν ἡν' ὡς μὲν ἑκατὸν ἑ-
τη τοῦ θανάτου δαδίου.

Βαρνάβᾳ δ' ἀποστόλου τὸ λείψον δαδίου ἐν κύτῳ ἄπο δένδρον κερσίαν.
ἔχον ὅτι σήτοις τ' ἔχ' μαθητῶν δαδίου, ἰδρύσαντες τὴν βαρβάδα. ὅδε ἡν' παρ-
φάσεως καὶ παρέρχοντες κύτῳ, ὅτι αὐτὸν κέφαλον ἐπὶ τὴν ἑν' αὐτοῖς μὴ ἐπο-
λιν, καὶ μὴ τελεῖν ἄπο ἀνιόχῳ. τὸ δὲ τοῦτον δαδίου, ζώων ἀπέτετο ἐν τῷ
παλατίῳ, ἐν τῷ δὲ γέφυρῳ.

Ἰλλοῖς τελείως ὅδε φανεῖν τὴν παρὲς ζώων αὐτῶν. καὶ ἡν' ἐν τῷ
ἡν' αὐτὸν ἐν τῷ κατέλλῃ παπυρίου τὴν βασίλῃα βερίνδῳ. ἐκ δὲ φρουρῶν
νῶν, ἀφ' αὐτῶν τ' βασίλῃαν καὶ παρέρχοντες αὐτὸν, ἔχ' αὐτὸν βασίλῃαν λέοντιον
τὸν ὑπάλειν. καὶ τοῦτον γηροῦ, βερίνδῳ μὲν πάλιν, εἰς τὸ κατέλλῃ ἐπεμψαν. αὐ-
τοῖς δὲ εἰς ἀνιόχῳ ἐπελθόντες, πάλιν βασιλικῶς ἐπαρτήθη.

Μετὰ πολλοῖς πολέμοις ὅτι τέσσαρα ἔτη φρουρῶν οἱ ἰλλοῖς καὶ λέοντιος
ἐχρῶθη. παρέρχοντες τ' γαμετῆς. παρέρχοντες ὅτι τοῦτο πεμψέντες ἐν τῷ βα-
σιλίδῳ ἄπο ζώωνος. καὶ τοῖς κεφαλαῖς ἀπέμνησαν.

Εν ἐδέσῃ τῇ πόλῃ διδασκαλῶν χριστιανικὸν ἡν' αὐτοῖς, ὡς φασί, δαδίου.
ὅδε ὅτι τοῖς πέρας οἱ μὲν τὰ νεστέα φρουρῶν. ἡν' αὐτοῖς τ' νεστέα χαρῶν, ἐν θεο-
δώρῳ παρέρχοντες τὸ ποῦ, καὶ τὰ φίλα δόγματα τοῖς πέρας παρέρχοντες.

Ζώων ὁ βασιλὶς ἐτελεύτησεν. ἀναγρῶν δὲ εἰς βασίλῃαν ἄπο Σειάδνης
τ' αὐγύτης ὁ σιγηνιάειος, ἐν τῷ δαδίου ὁρμάλμος. παρέρχοντες αὐτῇ δαδίου
μὲν ὅτι σκόπος αἰρετικὸν καλῶν, καὶ ἡν' αὐτοῖς ἀνιόχῳ. Σειάδνης δὲ, καὶ ὅτι
τῆς συγκλήτου συρῶν ἡν' αὐτὸν ζῶν τὸν δαδίου. ὁ δὲ οὐκ ὡς τοῦτο ποιῶν

GGG.iii.

24
ζωέμετο. ἢ μὴ ὁμολογίαν ἐγχευον περὶ αὐτῶν ἐκομίσαστο. ὡς εἰς ὄρον τῆς πίστεως
δέχηται, ἵνα ἐν χαλκιδόνι δογματισθέντα. ὁ καὶ πεποίηκεν.

Μανιχαῖοι καὶ ὁρσάνοι ἔχαζον ἀναστασίῳ. μανιχαῖοι μὲν, ὡς ἦν μὴ ἔως αὐ-
τοῦ ζήλων οὐσης αὐτῶν, ὁρσάνοι δὲ, ὡς κλέαρχον τὸν θεῖον πρὸς μὴ ἔως ἀναστασίῳ
ὁμόδοξον ἔχοντες.

Τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν βεβαίως τὸ Διφήμειον ἀπήτησεν ἀναστάσιος βασιλεύσας.

Πολλὰ τὸ ἰσαύρων ἄρπα καὶ ἀπολύθρηπα πρᾶξαντων ἐν κωνσταντινουπό-
λει, ἀποδύας τὸ πόλεως ἐξέβαλεν. οἱ δὲ ἐξήχοντες, πρὸς τυραννίδα ὥρμησαν. καὶ
ἕως τῆς κοτυαεῖς ἐξέδραμον. καὶ ὦν ὁ βασιλεὺς στρατὸν ἐξέπεμψεν, ἐς ἰωδύνειον
τὸν σκύθην, καὶ ἰωδύνειον τὸ κυρτόν. ὅ δὲ πολέμου ὅτι πέντε ἔτη κρατήσαντες, ἀνα-
στάσιος ἀποκαμὼν ἐπαρρήσεν Διφήμεῳ τὰς ἐπιτοχὰς κωνσταντινουπόλεως, ὡς
εἰρηνῆς ἐφίε. καὶ ἵνα στυαζάγη τοῖς ἐνδημοῦσιν ἐπιτοχὰς, ἐς δόξην ἡ πόλις τὸ
ἰσαύρων καλῇ. Διφήμεος δὲ ἐξήγαγε τὸ λεχθέν πρὸς ἰωδύνειον παρίκιον πεντε-
ρὸν ἀπλοδωρὸν ἐνός τῶν ἐξαρχόντων τῶν ἰσαύρων. ὁ δὲ δραμὼν, πόρτα ἀναστρέψας
τὸν βασιλῆα. ὅπως εἰς ἐχθρὰν τὸν βασιλέα καὶ Διφήμεῖον ἐξώπλισεν.

Αναστάσιος λοιπὸν βασιλικώτερον κινήσας καὶ τὸ ἰσαύρων, τοῦτοις καὶ ταχέ-
ως ἐνίκησεν. καὶ πέμψας πρὸς Διφήμεον δισέβιον τὸν μάγιστρον, δηλοῖ πρὸς αὐ-
τὸν. αἱ Διχαίου

* οἱ ἐπιβουλαὶ Διφη-
μίαν ἡνὶ ὑποτέλαιοι, περὶ ἐσθλὰς ἐμπροσθεν τῷ μιπατωρὶς ξίφος κατ' αὐτῶν
γυμνάσαι, ἐκ τῆς κεφαλῆς Διφημίαν ὁρμήσαι. ἀλλὰ παῦλος ὁ ἐκδικὸς τὸ ἐκ-
κλησίας μακρὸς ὦν, τὴν πληγὴν καὶ τὴν κεφαλῆς ἀπὸ Διφήμεῖου λαβὼν ἐκινδύ-
νησεν. τὸ μὲν τὸ ξίφος γυμνώσαντα, ἐκκλησιαστικὸς ἦν ἀνὴρ ὁρσάσας τὸ λε-
γόμενον σέραν ἀνέλεν.

Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπιβουλάς τῶν ἰσαύρων ἐπιτρεάφας τὸν Διφήμεῖον,
καὶ ὡς γράμματά πεπομφότες τοῖς τυράννοις στυαζάγη τοῖς ἐνδημοῦσιν ἐπι-
τοχὰς. οἱ τινες βασιλεὺς γρηγορότεροι, ἀκοινωνία ἐκ κατηρέσθη τὸν ἀνδρα ἡμείψαν
τοῦ πρᾶξι (ἐξ) ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπιτοχὸν μακεδόνιον ἵνα τὸ ἐκκλησίας πρᾶ-
βύτερον καὶ σκιδροφύλακα. ὁ μὲν τοῖς λαὸς δι' Διφήμεῖον ἐστασίαζον. ἐν οἷς, εἰς τὸ
ἰπποδρόμιον ἐδραμον λιτὰν δύνοντες. ἀλλ' ὅθεν ὠνησάν. τοῦ γὰρ βασιλέως ἐνί-
κα ἡ ἐνστάσις.

Μακεδόνιος πεισθεὶς τὸν βασιλῆα τῶ ἐνωτικῷ ζυγῶνος καθυπέγραψεν.

Οὗτος ὁ μακεδόνιος ἀσκητικὸς ἦν καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ ἡρακλίου βαφείς. οὗ καὶ ἀ-
δελφιδόξ, ὡς λόγος, ὑπῆρχεν.

Εὐφήμεος εἰς Διχαίαν βασιλεὺς πεισθεὶς τῶν πρᾶξεων. ὁ δὲ λόγον ἤτη-
σε διὰ μακεδονίου λαβόν. ὡς ἐπιβουλήν γε καὶ τὸν ἀπάρχει. ἐπιτιτταπείας
δὲ τὸν λόγον δοῦναι ὁ μακεδόνιος, ἐπαμνετὸν ἡ σκεψάμενος, ἐν τῷ βαπτισθείῳ τὸ
Διφήμεῖον ὄντος, τὸ ὁμοφύλιον τὸ ἐπιτοχὸν ἐαυτῶν, ἀφαρεθῆναι ὑπὸ τῷ δεικνύ-
νου πρᾶξεων, καὶ ὅτι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν Διφήμεον. δεικνύσας δὲ καὶ χεῖμα-
τα δέδωκε τὰς Διφήμεῖον εἰς διαπόρας τῶν σὺν αὐτῷ.

Φῆτος τῆς τῆς συλκλήτου ῥώμης, πρὸς βασιλέα σαλῆς ἀναστάσιον ἀφ' ἡνίας
χερσὶς πολιχάς, ἦσαν εἰς τὸν βασιλῆα τῶν κορυφαίων ἀποστόλου πέτρου καὶ παύλου
τῶν

σχεπον, ὁ δὲ πύρην ἔλεγε ὅταν εἰς ἔχθραν τὴ βασιλέα ἐκίνησε. καὶ τοῖς μὲν παρὰ
φύλῳ τῆς τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀποσταλῆς πρὸς ἐκδύαζεν. τὴ δὲ τῇ αἰρετικῶν
ἐκκλησίᾳς ὅροις πρὸς ῥησίᾳς πρὸς ἔχθε.

Δευτέρως τὴ δὲ φανῶν ἐπίσκοπος ἐν κωνσταντίνου πόλιν βαπτίζων, ἵνα βάρ-
βαρον οὕτω λεγόμενον, ἀγετῶν τὴ τοῦ κυρίου πατρὸς δόξῃ, εἰπεῖν ἐπὶ λήμνησεν ὡς ἐ-
βάπτισεν. βαπτίζε(ν) βάρβας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, δι' ὑοῦ, ἐν ἀγίῳ πνεύμα-
τι. οὐ πῖνος λεγόμενος, τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ κορυμνῇ θύρᾳ, γέροντες ἀφανέες. ὁ δὲ βάρβας
φυγῶν ἐξῆλθε, καὶ πᾶσι τὸ θαῦμα ἐποίησεν γινώσκοντες.

Πολλοὶ δὲ βασιλεὺς καὶ μακεδονίου ἔσποις ἐπενοῖ. οἱ δὲ ἀποχίται ὄχλον μι-
αδωτῶν σινα, θρησκύμους, ἐν κυριακῇ εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ χαλκοῦ, τοῦ
ἐν τῷ παλατίῳ καὶ τῇ φαλαγγί τῇ τεισάμον λεγόντων, οὗτοι μὲν τῆς παρὰ θῆ-
κης ἔ, ὁ σαυρωτὴς δι' ἡμῶς ἀποκρινόμενοι ἐφαλλον. τῇ δὲ ἐπιτοῦσῃ κυριακῇ τῇ
ὁμοίᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν μὲν βάρβαν εἰσελθόντες. ὁ δὲ λαὸς ζη-
λώσας, τῇ μὲν παρὰ τῇ, φωνῇς ἀντέκρουον, κρούουσι, καὶ ὑβρίζουσι, ἀντιβρίζον.
ὑπερὶ δὲ μὲν πολλῶν ὁ βασιλεὺς λοιπὸν ἀποσταλὴν καὶ πᾶσι μακεδονίου κεί-
μενος, ποτὲ μὲν τοῖς μοναχοῖς τοῖς ἀποχίταις, ποτὲ δὲ τοῖς δέχοντες πρὸς ἐκδύα-
ζεν, ὑβρεσὶν ἀσέμνοις μὲν κρατῶν βδελύσσοντες τὸν ἐπίσκοπον. μὲν ὡν καὶ ἰουδαίους ἐ-
πίσκοπος ἀντικρατῶν τὴ κρείας, καὶ σεβήρης ὁ μοναχός. οἱ καὶ τῆς πίστεως, ἐξ αὐτῶν
γεγνημένοι πολέμοι.

Ο λαὸς ὅν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, πληθὺς ἀπειρὸν τοῖς ἡγουμένοις τῇ μονα-
χῶν σινα, θρησκύμους δὲ τὴ πόλεως ἐκράζον. κατὰς χρεῖσιν οὐ μὲν τυχεῖν. τῇ πα-
τέρεα μηδὲς κατὰ λήπῃ. ὑβρίζον δὲ τὸν βασιλέα μνηστῆρον ἀποσταλόντες, καὶ τῆς
βασιλείας ἀνδύον. ἐν οἷς ὁ βασιλεὺς φοβητὴς, τῇ πύλῃς τῇ βασιλείου πύλῃς ἔχ-
θεν ἀπέκλινεν, καὶ πλοῖα εἰς τὸ φυγεῖν, τῇ παλατίῳ πρὸς ἔχθη.

Ο βασιλεὺς ὁ παρὰ τῇ ὁμώσας μὴ ἰδεῖν μακεδονίον ἐπὶ τῷ παρὰ τῷ πῶ, πέμψας
πρὸς ἐκδύαζεν τοῦτον ἀποσταλῆς. ὁ δὲ λαὸς εἰσερχομένων τοῖς τῇ μοναχῶν διε-
μὲν τυχεῖν. τὴ πατέρεα παρὰ τῇ ἡμῶς ἐχθρῶν. καὶ οἱ τῇ γροῦν δι' ὅσων ἦλθεν δι-
φημοῦντες ἐδέχοντο. καὶ εἰσελθόντες, ἡγεγξεν ἀναστασιον, ὡς τὴ ἐκκλησίᾳς πολέμιον.
ὁ δὲ μὲν ἀποκρίσεως ἐδόξεν ἐνοῦσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῇ ἐπιτοῦσῃ. ἀποστα-
λῶν ὁ βασιλεὺς ὅτι εἴπερ κριτεῖν ὁ μακεδόνιος, ὁ λαὸς ὡς ἀπὸς ἀντιλήψῃ, νυκτὸς
αὐτὸν μὲν βίας ἐπὶ τῇ χαλκιδόνα δέξεται μὲν. καὶ κείθεν παρὰ πεμφθῆναι ἐν
ἀρχαῖς παρὰ σέταξεν. τῇ ὅτι τῇ παρὰ τῇ εἰς ἐπίσκοπον ἡμῶν ἵνα παρὰ
βύτερον τὴ ἐκκλησίᾳς καὶ σκλάβοι φύλακα. ὃν ἐκάλουν λιββούλβιν ἐκ κόλωνα,
ἀφ' ἵνα ἔργα τῇ ὀνομαζόμεν. δέξεται μὲν.

Οπου δὲ αὐτὸς εἰσῆλθεν ἐν ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, εἰ μὴ παρὰ τῇ τῇ εἰκόνας
μακεδονίου κατέσπασε, τὴ ληροῦργίας σὺν ἡρχετο.

Τὰς καὶ τῇ παρὰ σκλάβῳ λιββῇ, ἐν τῇ νᾶ τῇ θεοτόκου ἐν τοῖς χαλκοπαρὰ τοῖς,
ἡμῶντος ἐπενόησε γίνεσθαι.

Ιωάννης ὁ ἀφ' ἀκρινόμηνος μὲν σεβήρου ἰσορῆς, ὅτι ὅρκον ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ἀνα-
στάσιος τῇ σεβήρου, ὅτι ἡ δὲ αὐτὴ γῆν ἀντιποχίταις ἐπίσκοπος, οὐδαμῶς τὴ ἐν χαλ-
κιδόνι σινοῶδου δὲ ἀνὰ δέμας ἀφ' ἡ. καὶ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ χρεῖσιν
αὐτῇ

αὐτῶν, ἀνέστη δὲ ἐπὶ ἀμβωνος ταύτης ἀνέστη μέγας. αἰτηθεὶς ἐκ τῆς σπουδαζῶν αὐτῶν. ἡμιόθεος δὲ τῶν βασιλέων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων τῆς πίστεως σύμβουλον, καὶ ἐκείνην σὺν αὐτῶν λέγεαυ περὶ ἐκείνου, ὅτι δὲ βίβλος δὴται μακεδονίου, ὡς αὐτῶν μὴ δεχομένων δὲ σύμβουλον, ἀπαξ τοῦ ἔτους λεγόμενον παρῆλθον ἐν τῇ ἀγίᾳ, παρῆλθον δὲ τῆς τοῦ πατρὸς τῶν γυναικῶν ἡσυχίας, ὅτι σκόπου κατηχήσεων.

Τοῦ ἡγούμενου τῆς μονῆς τῆς σουδίου τελευτήσαντος, ἀπῆλθε ἡμιόθεος ὁ ὅτι σκόπος εἰς τὸ μοναστήριον παρῆλθε αὐτῶν ὅτι σκόπου. ὁ δὲ μὲν ἡμιόθεος χερσὶν αὐτῶν εἶπεν αὐτῶν, ὡς ἐκ ἀνέχου δέξαται χερσὶν αὐτῶν ἡσυχίας τῆς ἐν χαλκιδόνι αἰατεμα. ἡμιόθεος δὲ ἔφησε παρῆλθε αὐτῶν, ἀνὰ θεμα πηρὶ ἀνδρῶν, ἀποφρομῶν, ἡ ἀνὰ θεμα ἡμιόθεος τῶν ἐν χαλκιδόνι σιμόδον. ὅπως οὖν ὁ μὲν ἡμιόθεος χερσὶν αὐτῶν, καὶ εἰδέξατο.

Ἰωάννης δὲ τις ὁ χερσὶν αὐτῶν μαρτυρῶν ὁ παρῆλθε, ὅτι ἡμιόθεος βόλῃων, δραμῶν ταύτης βασιλεὺς ἐμύνησεν, ὁ δὲ μετὰ πεμπτον ποιησάμενος τὸν ἡμιόθεον, χαλεπῶς αὐτῶν ἠτοίμασεν. αὐτῶν δὲ ἡρνήσατο εἰπὼν, ἀνὰ θεμα πηρὶ ἀνδρῶν, τῶν ἐν χαλκιδόνι δεχομένων σιμόδον.

Κάθρον δὲ μετὰ τῶν πατρῶν καὶ ἰνδῶν, ὁ ὄνομα τζουδαδεέρος. ἐν ταύτῃ ταύτῃ χερσὶν αὐτῶν πολλὰ, ὅτι λίθοις ἡμιόθεος καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, ταύτης μαρτυρῶν ἐβασίλευσεν. δαίμονες δὲ τὸν ὅτι σκόπου οἰκωῦντες τοῦ ζήτου μὲν καὶ αὐτῶν ἐκώλυνον. πᾶς τοῖνυν μαρτυρῶν ὅτι δέξαμεν τῶν μαρτυρῶν αὐτῶν, καὶ μὴ δὲν ἰσχυρῶν, ἡ δὲ ἀνὰ τῶν ἰουδαίων. ἀποτυχῶν δὲ καὶ καί τῃ, σιωβουλότῃ ἀνὰ τῶν χερσὶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν τοῖς δαίμονας. ὁ δὲ ὅτι σκόπου χερσὶν αὐτῶν ἐν πέραςαίς σιμόδον ὅτι τῶν τελέσας, καὶ τῶν τοῖνυν μυστηρίων μεταλαβὼν, καὶ μεταδοὺς τοῖς σιμόδοις χερσὶν αὐτῶν, τῶν σιμείων τῶν σιωβουλότῃ δαίμονας, ὁ καὶ αὐτῶν δὲ καὶ αὐτῶν ἀποτυχῶν πᾶς ἐδωκεν. ὁ καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, παρῆλθε καὶ αὐτῶν ὅτι σκόπου ἐτίμησεν. ἕως ὅτε ἰουδαίων, καὶ μαρτυρῶν παρῆλθε μωμῶν. ὁ δὲ πᾶσι τοῖς χερσὶν αὐτῶν ἐνέλαστον ἀδελφῶν δέδωκεν.

Ἀλαμωιδάρεος τῆς φιλαρχοῦ φρακηνῶν χερσὶν αὐτῶν, δύο ὅτι σκόπου ἐπεμψαν ὁ σεβήρος. ἐφ' ὃ τῆς ἰδίας μεταδοῦναι ὁ φιλαρχὸς κακίας. θεὸς δὲ παρῆλθε αὐτῶν, ὅτι τῶν δεχομένων τῶν σιμόδον, ὅτι ἀνδρῶν βασιλεὺς ἡμιόθεος.

Τῶν ὅτι σιμόδον σακείων ἐν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν δὲ αὐτῶν σπουδαζόντων διδάξαι τῶν φιλαρχῶν, δρᾶμα εἰς ἐλπίαν τῶν χερσὶν αὐτῶν σιωβουλότῃ. ὅτι ὅτι δὲ αὐτῶν χερσὶν αὐτῶν δέξαται μινύοντα, ὅτι μιχαήλ ὁ ὁ χερσὶν αὐτῶν τέλει ὅτι εἰς ἐλπίαν. τῶν ὅτι σιμόδον χερσὶν αὐτῶν ἀδελφῶν. πῶς οὖν, ὁ φιλαρχὸς ἔφησεν, εἰ μὴ δύο ὁ χερσὶν αὐτῶν, θεὸς γυνὸν σιωβουλότῃ καὶ εἰδέξατο. ὅτι μὴ δὲ ἀνδρῶν πᾶσαν, ἡ ἀποδησὶν πέφυκεν. οὕτως οὖν οἱ σεβήρος ἀνδρῶν ἡμιόθεος, ἀσπύχως ὁ παρῆλθε.

Μακεδονίς τελευτήσαντος τῆς ὅτι σκόπου, φοβερὸν ἡμιόθεος φησὶν. νεκρὸν γὰρ ὄντα σφραγίσασθαι τῶν πατρῶν. θεὸς δὲ αὐτῶν σιμόδον αὐτῶν, ὅτι ἰδεῖν ἐπὶ σιμόδοις, αὐτῶν μακεδόνιον αὐτῶν λέγοντα, ὅτι δὲ καὶ ἀπῆλθε. ὁ χερσὶν αὐτῶν ἀνὰ σιμόδοις. ἐγὼ μὲν, ἀπέρχομαι παρῆλθε τοῖς πατέρας μου. ὅτι καὶ τῶν πᾶσι τετήρηκα. οὐ παύσομαι δὲ ὅτι καὶ τῶν δεσποτῶν, ἀνδρῶν οὐ ἐλπίς, καὶ τῶν δὲ καὶ εἰσέλθω μιν.

Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄφνω, ζήσας ἔτη ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ, βασιλεύσας ὅ ἔτη εἴκοσι καὶ ἑπτὰ, καὶ μηνῶς τέτταρες. παρῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰουστίνος, ἀνὴρ παρσεβύτατος, ἀπὸ τραυιωτῶν ἑξάμηνος, καὶ μέγρι τῷ συγκλήτου παρ-
κόφας, καὶ διὰ πάντων ἑξέως φθινεῖς. τῷ δὲ ὀρθῆς πίστεως ἐμπειροῦς ζηλωτὴς γε-
νόμηνος ἰσχυρέως ὦν, καὶ σύμβιον ἔχων ὀνόματι λευπικίαν, καὶ γηρομυρίω αὐτοῦ-
σαν, βίφημίαν οἱ δημόται ὠνόμασαν.

Σηπεδόνι δὲ σῶμα διεφθάρη νεστέριος, καὶ ἀνὰ κληθεῖς ἀπὸ ἐάσεως ἐφ' ᾧ με-
ταστῆναι εἰς ἕτερον τόπον, ταῖς θανάτῳ παρῆλθε πλὴν ἀνὰ κλησιν.

Μετὰ πλὴν παρῆλθε τοῖς ἀνατολικοῖς συμβίβασιν, συγχεύειν λέγει τὸν θεοδώριον
καὶ τῷ δώδεκα κεφαλῶν κυρίλλου.

Ραβουλάς ἐδέσθη ὀπίσκειος τυφλὸς καὶ. ἀνδρέας δὲ τῷ ἑμοσάτων ἐνεκάλει
ὡς γράψαντα καὶ τῷ δώδεκα κεφαλῶν θεοδώριον.

Οἱ ἐν αἰγυπῷ μοναχοὶ, καὶ ὁ αἰγυπιοῦς μαθούριος ὅτι κίονος ἱστά, μέγα πεμψάμενοι ὅ ἔξενον τῷ πατριάρχῳ, πατριάρχῳ γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν,
ἀκοινωνήσαν αὐτῷ ἐπεμψάν. εἴτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν ἑσφα-
νον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινωνήσαν.

Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν γήματι ἰδιώτου παρῆλθε τὸν ὅσον συμπαῖνα ἀφανὲς
παρῆλθε, ἡγάσθη ὅ ἔξενον τῷ ἀμφισπῆλαιων, ὀρθοδόξου καὶ ἑξάμηνος. τοῦ
μὲν ἑξάμηνος, ἑξάμηνος ὄντος. τῷ δὲ ὀρθοδόξου, θεοδώριος καὶ πιστός. ὁ ὀρθοδόξος
παρῆλθεν, ὥστε ἀφελόμενος τὸν λόγον εἰς πυρὸν εἰσελθεῖν, καὶ οὕτω δὲ ἡγῶν
ὅ ἔξενον. τῷ δὲ ἑξάμηνος παρῆλθεν, αὐτὸς εἰσελθὼν, ἀπὸ τῆς πυ-
ρὸς διήγρητο, καὶ ἀπαθὴς ἐφυλάττετο.

Πέτρον φησὶ τὸν μογκόν, ὅ ἑξάμηνος ἑμοσάτων τῷ ἑμοσάτων ἀπορίσαι,
ὅ ἑξενον καὶ θεοδώριος.

Πέτρον τοῦ μογκόν ἐκκλησίαν ἀπὸ τῷ ἑξάμηνος ἑμοσάτων καὶ πλὴν σιωπῶν,
ἰωδύνης παρῆλθεν. καὶ τοῦτο δὲ ἐκκλησίαν, πάλιν πέτρος εἰσήλθεν, ὡς
ἑξάμηνος πλὴν σιωπῶν μὴ ἀναθεματίζῃν.

Καλανδῖονα λέγει ἐν βυζαντίῳ παρῆλθεν, συμφορὰν ταῖς θεοδώρῳ.

Καλανδῖονα λέγει παρῆλθεν ταῖς τριβύταις, ἡμετέρας βασιλεὺς διὰ τοῖς παρ-
τεχκότας ὁ πατριάρχης δι' ἡμᾶς.

Πέτρον φησὶ τὸν κλαφῆα ὀπινοῖσαι ὅ ἑξάμηνος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅ ἑξενον
τὸς τοῦ λαοῦ ἀγιάζεσθαι. καὶ πλὴν ὅ ἑξενον ὕδατων ἐν τοῖς θεοφανίοις ἐπὶ κλησιν
ἐν τῇ ἐσπέρᾳ γίνεσθαι. καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ βίχῃ πλὴν θεοτόκον ὀνομάζεσθαι. ὅ ἐν πάσῃ
σιωπῶν ὅ σύμβολον λέγεσθαι.

Ζωῶν ὁ βασιλεὺς ἀντικαταστρέφας τῷ ἐν ἐδέσθῃ τῷ πατρὶ καλουμένῳ διὰ
τεβίω, ὡς τῷ νεστέριος καὶ θεοδώρου παρῆλθεν διδασκαλίαν, ἡγάσθη.

Πάντων, ὡς λέγει, τῷ ἀγίων πατριάρχῳ ζωανθεσάντων ταῖς ἐνωικῶν τοῦ
ζωῶνος, μόνος φησὶ ὁ ῥώμης ἐκ ἐκοινωνήσεν.

Κωάδης τῷ ἰδίῳ θεῷ βασιλεύοντα τυφλώσας, πατρὶ ἐβασίλευσεν.

Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς, κωάδου γρημάτα πατρὶ αὐτῷ ζητήσαντες, ἀπεκρίνα-
το, εἰ μὴ δαμνέσθαι βούλει, ὅ ἑξάμηνος ποιῶν. εἰ δὲ ἀγῶν, οὐ δίδωσι.

καὶ ὅτι

καὶ οὐκ ἔλαβον κωάδης καὶ ῥωμαίων ἐστράτευσεν.

Αναστάσιος ἀνέστη καὶ ἔρριψε τὸν κληῖδα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τὰς ῥωμαίων
ὠνίοις οὐσας, πρὸς τὴν πόλιν ἔλθον.

Ἐν νεοκλαυδίᾳ σφισμοὶ πλεονεκτήματα γίνεσθαι, τραυλώτης τῆς ἐπὶ τῇ
πόλιν ὁδῶν, δύο τραυλώτας ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ἐθεάσατο, καὶ τούτων ὅτι οὐκ
ἔχον κεραιόνα. φυλάξατε τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἡ γῆνη γρηγοροῦ ἐστὶ καὶ ὁ μὲν σφισμὸς
ἐγγύς, καὶ τὸ πλῆθος μέγας τὴν πόλιν ἐπέσει. ὁ δὲ οἶκος τοῦ θαυματουργοῦ διε-
σώθη.

Ἐτος λέγει τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῆς ῥώμης, ἀκίνητα μὴ κεραιὸν δίκαια. ἀλλ' εἰ καὶ
παρῆλθον, ἀπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ εἰς μίαν τῆς διαρκείας τὸ ἱμῆμα, καὶ
τὸ μὲν, τῇ ἐκκλησίᾳ δίδωσθαι. τὸ δὲ, ὅτι ἐπιστήτω. τὸ δὲ, τὰ κληῖδα οὐτῶ δὲ
πολεῖν καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς παρῆλθον.

Κωάδης νόμον ἔθετο πρὸς τὴν πόλιν, ὥστε κοινὰς τὰς γυναικας ὑπερῆλθον. καὶ
ἐλάττω διωκτοὶς ἐκ τῆς βασιλείας, ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν οὐνων τῶν αὐτῶν ἀπέλαβον.

Αναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐκτίσεν τὴν πόλιν, καὶ κτίσας, ὅναρ τετάρτη βαρβαρο-
μαχὸν λέγειν τὸν ἀποστόλον, ὡς αὐτὸς τὴν φυλακὴν ἐπέβλεπεν τῆς πόλεως. διὸ τὸ
λείψανον αὐτὸς ἐκ τῆς πέμψας ἀπέθετο.

Ἰμμιρῶν, ἔστιν ἔθνος τελευτῶν ὑπὸ πέρσας, οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ ἐξαλίᾳ τοῦ
νότου. ἰουδαῖοι δὲ ὑπῆρχον ἀνέκαθεν. ἐκ τῆς ἱστορίας πρὸς τὸν βασιλῆ-
δος τῆς νότου ἐγγύοντος ἐθιμοῖ. οἱ αὐτοὶ δὲ, ἐπὶ ἀναστασίου ἐγερτοὶ, καὶ ἐπὶ τῇ
πολεῖν ἐλάβον.

Σαυῆρος ὅρκον δοῖς ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ, ὡς ὅθεν κινήσει πόλιν ἐπὶ τῆς ἐν
χαλκηδὸνι στήθου, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἐλθὼν τὸν ὅρκον, ἀ-
νεθεμάτισεν αὐτὴν.

Εὐασίλδου κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς, ἔτη τετάρτη καὶ
ἐν, μίλλας δέκα.

Εὐασίλδου κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη εἰκοσιτέσσαρες, ἡμέρας ε'. καὶ ἐπὶ
αὐτῷ, εἰσῆλθον ἐν κωνσταντίνου πόλιν τὰ λείψανα τῶν ἀγίων ἀποστόλων, ἱεροῦ
μὲν πρὸς οὐκὴν καλῶν ἰουλίων. ἀνδρέα δὲ τὸν λουκᾶ, πρὸς πέντε νόνων μῆ-
τίων. τὸ κατετέθησαν ἐν τῇ αὐτῇ ἐλθόντι μετὰ τὴν ἀγίων ἀ-
ποστόλων.

Εὐασίλδου θεοδόσιος ὁ μέγας, ἔτη δεκάεξι. ἐν οἷς εὐασίλδου (ὡς αὐτῷ)
ῥομάδος ὁ υἱὸς ἔτη δώδεκα, ἐπὶ τῆς αὐτῇ τῷ μεγάλῳ θεοδόσιου βασιλείας, ἀ-
πέβη κελεύσας αὐτὸς εἰς τὸ μῆνυτον τὴν ἀγίας ἀφῆμίας ἐν τῇ πέτρᾳ τῷ λείψα-
να τῇ ἀγίων μῆνυτον, τερεντίου, τὸ ἀφῆμνος, ἡ πρὸς δεκάτη καλῶν ὁκ-
τωβρίων.

Εὐασίλδου ῥομάδος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῷ μεγάλῳ θεοδόσιου, ἐν μίλλῃ ἰαννα-
αρίῳ, ἔτι, μῆνυ πέντε χρόνοις τῆς ἀναγορεύσεως τῆς οἰκείου πατρὸς. τὸ ἐτελεύτησε
μίλλῃ μῆνυ πρὸς τὴν βασιλεύσαντος τῶν πόλιν ἔτη εἰκοσιτέσσαρες, μίλλας τρεῖς,
ἡμέρας δεκάεσσαρες, ἀφ' ὧν τὰ μῆνυ τοῦ πατρὸς ἔτη δώδεκα. λοιπὰ τὰ καὶ μὲν
νῦν, ἔτη δώδεκα, ἡμέρας τρεῖς, ἐπὶ τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ, καὶ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου,
εἰσηνέστη

εἰσπνέζη ἐν κωνσταντίνου πύλῃ τοῦ λείψανου τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἀπετέθησεν ἐν
τῷ παρθητείῳ αὐτοῦ πλυσίου τοῦ ἐβδόμου, πρὸς δώδεκα καλανδῶν ἰουλίῳ.

Εὐαρίθου ὁ νέος θεοδόσιος ὁ υἱὸς Ζηκαρίου, μὲν ἰωνναεῖα, καὶ σιωνεῖα
λασε ὡς πατεῖ ἐτη ἐπὶ αὐτῷ, καὶ μὲν πρὸς ἐπελάτῃσε μὲν ἰουλίῳ καὶ ἰνδικιῶνος
βίτης, καὶ κατέθεντο τοῦ λείψανου αὐτοῦ, μὲν ὡς αὐτοῦ διακοστῶ, βασιλεύσας, καὶ πρὸς
τοῦ ἐτη λῃ, μὲν πρὸς δύο, ἀφ' ὧν τὰ μὲν ὡς πατὴρ ἐτη ἐπὶ αὐτῷ, μὲν πρὸς πρὸς
καὶ μὲν πρὸς ἐτη τῷ βασιλεύσας αὐτοῦ καὶ, μὲν πρὸς ἐνδεκα, ὅτι τῷ αὐτοῦ βασιλεύσας ἀ-
πετέθησεν τοῦ λείψανου τῷ ἁγίῳ γεφάνου, καὶ χαυρενίου, καὶ ἁγίου, ἐν τῷ μὲν πρὸς
εἰς τοῦ ἁγίου χαυρενίου, τῇ εἰκοστῇ πρὸς τῇ τοῦ σεπτεμβρίου μὲν πρὸς καὶ πρὸς
τοῦ μέν πρὸς ἡμέρας ἐκείσῃ αὐτῇ ἡμέρας ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Επὶ ὅτι τῷ αὐτοῦ βασιλείας, καὶ πρὸς τοῦ πατεράρχου, καὶ ἐπὶ τῷ λείψανον τῷ
χρυσόστομου, καὶ κατετέθη ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις, πρὸς πέντε καλανδῶν φε-
βρουαρίῳ.

Εὐαρίθου ἰνδικιῶνος δεκάτης, μὲν φεβρουαρίῳ πεφθίς, καὶ τῷ αὐτοῦ
πατεράρχου, καὶ ἐπελάτῃσε μὲν ἰωνναεῖα, ἰνδικιῶνος δὲ δεκάτης, γήνομεν
ἐπὶ τῇ ἡσ βασιλείας αὐτοῦ, δεκάσῃ, ὅτι τῇ αὐτοῦ βασιλείας, καὶ ὅτι Ζηκαρίου πα-
τεράρχου, καὶ ἐπὶ τῷ σερμίου τῷ λείψανον τῇ ἁγίᾳ ἀναστασίας, καὶ κατε-
τέθη ἐν τῷ μὲν πρὸς αὐτῇ τῷ ὄντι ἐν τοῖς δομῶν ἐμβόλοις.

Τέλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

[illegible]

200

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝ/ΛΕΩΣ

ἀριθ. χρ. 28561

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας